

Quod proprietates sint diuina essentia.
 Quae de simplicitate deitatis supra disserere
 mus autoritatibus sanctoꝝ. s. Aug. Iuliana. Ipsi-
 do. necnon et Boetij euidenter monstrauimus
 deum hoc esse oino quod in se habet excepto quod pater
 habet filium nec est filius. et filius habet patrem
 nec est pater: et sic esse in natura trium ut quod habet
 sit quod habet: et totum quod ibi est unum esse unam vitam
 esse: quod modo non iteramus ne fastidium lectori
 ingeramus. Si ergo proprietates ibi sunt: singula
 earum est id in quo est: et unum eademque vitam
 singule sunt. Fateamur ergo et proprietates esse
 in tribus personis: et ipsas esse personas atque di-
 uinam essentiam.

ficare. in essentialibus sicut quando dicimus essentia/sapientia/dei-
 tas/divinitas/substantia et huiusmodi. In nominalibus ut quando dici-
 mus personitas/filiatio/relatio/proprietates et huiusmodi. Una
 autem illarum necessitatum principalis est modus attribuendi: quia cum
 dicimus patrem referre ad filium et referre ad spiritum sanctum nisi dice-
 remus relationem aliquid esse/operetur quod eodem modo patet se habere
 ad filium et spiritum sanctum et hoc non est verum. Et sicut cum dicitur hypo-
 stasis distinguitur et proprietates distinguit attribuitur
 hypostasi quod non attribuitur proprietati. hęc enim ratio aliquid
 modo cogit significare proprietatem quod non significat personam et
 hoc non potest esse nisi abstracto. Alia ratio est instantia he-
 reticorum in disputatione: quia compellunt nos discernere in
 nomine interiectibus et cum non intelletus sit materialis et non va-
 leat accipere simplex nisi per modum compositionis sic dicitur
 in inferioribus accepit eodem modo in superioribus non dicitur quod
 res composita sed discernens inter ea que sunt eadem res secundum mo-
 dos attribuendi et supponendi: quia bene procederet hoc quod nisi es-
 set aliquid in quo fundaretur non intelletus significans unum
 sine alio quod ipse esset cassus et vanus: fundatur autem in di-
 uersis attributis que referuntur ad hypostasim et proprie-
 tatem ut dictum est. Dico ergo ad primum quod in diuisis totum
 esse est ab esse essentie et licet non sit accedens in diuisis tamen p-
 prietas in hoc quod est in alio non per se ens significat ut
 potest intelligi sine illo: et ideo abstractum sic autem non est in
 subalibus: quia ab illis est esse subale: et ideo abstractum ut de-
 notationis non potest: quia abstractis eis subiectum non rema-
 neret. Ad aliud dicens quod nihil est tibi simpliciter ab-
 stractum quod per se nec ideo sit abstractio sed potest ut signi-
 ficat habere diuersa ab eo a qua abstractum suppositionem
 et hoc quod ad modum intelligendi que in re non ponitur nisi tamen
 quantum dicitur est. s. supponedo diuersimode cum diuersis
 adiectis. Ad aliud dicens quod non notat compositionem fuisse
 sed potius alio modo significabile: quia in diuisis ut iam
 dictum est non separatur unum ab alio tanquam ens unius nature ab
 ente alterius nature ut accedens a subiecto sed fit ad
 indicium diuersae attributionis. s. quod aliquid dicitur de uno
 quod non dicitur de alio et e converso.

Ro prima.

2a

Ad obiecta ad primum.

Ad 2m

Ad 3m

3 **P** **ost** predicta interius considerari atque subtiliter
 et. Dic comparat magis notiones et personas ad
 essentiam in qua sunt. Et diuidit in duas p-
 res. In quarum prima ostendit magis notiones p-
 idepritate esse in personis et essentia. In secunda autem ostendit
 personas p idepritate essentie comparari ad essentiam et hoc
 in sequenti distinctione ibi [Predictis est adiectum et.]
 Nec distinctio diuidit in duas pres. In quarum prima
 magis ostendit notiones esse personas in quibus sunt et notio-
 nes etiam esse essentiam diuinam. In secunda inducit heretico-
 rum quorundam rationem in oppositum et soluit ibi [Hoc autem
 aliqui negant] In prima parte facit tria quorum primum est quod
 probat proprietates in personis esse et esse personas. Secundo ostendit
 hoc idem ex natura simplicitatis diuine ibi [Quae de simpli-
 citate et.] Tertio concludit ex illis quod etiam proprietates
 sunt essentia diuina ibi [Quod etiam proprietates natura diuina sit

Arti. 1. An licet proprietates abstracto nomine signifi-
 ficari ut paternitas.

Rones p **nitare p** **2a** **3a** **Arguit in** **contrarium p** **2o** **3o** **Solutio**

Accidit autem hic primo questio utrum liceat proprie-
 tates abstracto nomine significari ut paternitas
 et huiusmodi. Videtur autem quod sic: quia quod significat in ge-
 nere abstracto modo etiam in specie sic potest significari: dicitur
 autem in praefatione. Et in personis proprietates. cum proprietates sit
 nomen rem suam dicens in abstracto: ergo hoc licet etiam
 in specialibus notionibus fieri ut dicitur paternitas filia-
 tio et huiusmodi. Item in diuinis proprietates sunt per modum
 accidentium in inferioribus: talia autem abstracte significantur
 ergo et in diuisis abstracte significari possunt. Per quedam
 conueniunt eis secundum quod per se intelliguntur ut distinguere et
 relatiua facere et huiusmodi: in hoc modo sine hypostasibus
 in quibus sunt significari possunt: cum ergo sine hypostasibus si-
 gnificare non possunt significari nisi abstracte: videtur
 quod liceat nobis abstracto modo loqui de proprietatibus.
 Sed contra in inferioribus id quod non predicatur denomi-
 natiue: sed secundum substantiam non habet abstractum ut
 ut homo et animal et rationale et huiusmodi: sed id quod predicatur de-
 notatiue tamen ut albus albedo et huiusmodi: sed in diuinis ni-
 hil predicatur secundum denotationem et accedens: ergo nihil licet ibi si-
 gnificare modo abstracto. Item abstracto modo significa-
 tum dicitur modo simpliciori quam quod sumitur concreto: nihil autem
 in diuisis est simpliciter unum quam aliquid: ergo unum non debet si-
 gnificari ut abstractum et aliter ut concretum. Item abstra-
 ctum notat compositionem fuisse in concreto a quo abstractum
 est. sed in diuinis nihil compositum est: ergo nihil abstracte
 relinquit. Solutio dicens videtur quod secundum rem nihil abstra-
 ctum est in diuinis. duplex enim necessitas cogit nos ab-
 stracto modo et in essentialibus et nominalibus aliquid signifi-

Arti. II. An notio sit aliquid in persona et an sit ipsa persona.

B **Arguit p** **tra primum** **Questio c** **u obiectis pmo modo** **Obiecto** **2o modo** **Obiecto.** **3o modo** **Obiecto.**

Inde quod dicitur de hoc quod dicitur ibi [Quod essentia
 in eis non essent et quod in eis essent si ipse persone
 non essent et. s. a. Et hoc enim videtur haberi duo
 sequitur quod notio sit aliquid in persona et quod sit ipsa persona. Co-
 tra primum autem videtur sic obijciendum proprietates relationis
 causatur ex motu: in diuinis autem personis non est motus;
 ergo in diuinis personis non est relatio. Per
 quem modum dicens indicatur proprietates esse in persona vel hy-
 postasi. Quod sit quod non nisi sicut accedens in subiecto secundum
 rationem intelligendi. Sed contra subiectum secundum rationem
 intelligendi est ante accedens vel proprietatem quia cadit in dis-
 tinctione eius ut dicit philosophus in vii. prime philosophie. super autem p-
 ba tum est quod proprietates personales secundum modum intelligendi est autem
 hypostasi: ergo non est in persona sicut proprietates in subiecto
 Per videtur quod sit in ea sic forma in subiecto: quia forma dat
 esse et sicut proprietates personalis facit personam ut. s. probatum est.
 Sed contra forma autem est subal aut accidentalis non subalis
 quia illa non est in subiecto secundum quod subiectum: quia subiectum ut
 dicit philosophus est ens in se completum occasio alteri existendi
 in eo sed potius est in materia ut actus et perfectio ipsius
 sic autem non est proprietates in persona. Si autem est ut for-
 ma accidentalis tunc erit secundum intellectum post hyposta-
 sim et non ante: hoc autem reprobatum est. Si propter hoc dice-
 retur ut prepositius dicebat quod proprietates non est
 in persona: sed est persona. Contra videtur esse quod in fra-

hic dicit q in personis sunt proprietates nemo inficiari audeat/cu aperte clamer auctoritas z in psonis proprietates z in essentia unitas. Contra alia parte scz q p proprietates sit psona/objicit sic. si proprietates est psona tunc quilibet proprietates que est in psona pdicat de illa; cu igitur comunis spiratio sit relatio quedam ipa pdicat de psona cuius; igitur z comunis spiratio est psona/aut igitur est psona ens ab alia/aut non ens ab alia. Si primo modo tunc ipa no est filius qd iteru falsum est; ergo videtur q aliqua notio no sit psona z eade ratio est de omnibus; ergo nulla notio est psona vt videtur. Item in inferi oribus simplicissima distinguuntur seipsis; cu ergo psonae diuine sunt simplicissime/videtur q seipsis distinguantur z ex hoc concluditur q no tm notiones no sunt psonae; sed q notiones nihil sunt oino/z hoc coeessit ppositiuus z dicebat q no erat notiones nisi in modo loquedi vt cu dicit rogo clementia tua. i. rogo te clemente. Ita dicebat/adorare in psonis proprietates. i. psona que proprie est pater vel filius vel spu sanctus. Sed contra hoc sicut quedam rationes iam in pre tace z sup dist. xxvj. solute: qz ex hoc videtur sequi q cu pater sit simplex persona z nulla proprietates sit in ipso q eodem modo se habeat ad filium z ad spu sanctu z idem erit dicitur/pater generat z pater spirat; sed ad hoc dicebat q idem est sed differunt connotata. dicebat em q pater licet significet sola personam tm connotat aliqd. i. existentia filij z filij donator. Sed qz hmoi positio abolita est z videtur no concordare verbis scriptoz; ideo ipi non videtur esse consentiendum. Solutio igitur erit q dicemus proprietates esse in personis z esse psonas sicut magister hic dicit. in personis aut vt diuersas ab ipis in modo intelligedi z attribuendi. ipas aut psonas vt idem in re existentes cu eis sic z cu essentia qz quicqd est in deo deus est. Ad primum igitur dicendum q aliter est de relationibus que sunt fm existendi modu z ordinem nature/z de illis que sunt accidentales qz prime in diuinis sunt ante rem/vt plene satis notatu est sup. dist. xxvj. z ille no causant a motu z mutatione nisi p accidens; qz simutatio in inferioribus posset abstrahi a modo existendi quo vnus ab alio est ab ipso modo existendi sine motu causarent; z ideo hoc accidit q a motu causant. In diuinis ergo vbi non est motus causant a solo modo existendi. vel potius faciunt distinguendo existendi modu vt supra habitu est in qstionibus sunt proprietates psonales. Ad aliud dicendum q modus dicendi in reductur ad illu modu quo proprietates est in eo cuius est proprietates/cui cofert esse distinctu; z ideo partim est vt forma prim vt proprietates z partim vt idem alio modo significatu vt forma; qz confert esse psonale vt proprietates; qz distinguit vt idem alio modo significatu; quia ipa est psona z tamen vt ratio distinctiois eius ab alia psona eiusdem nature; z ideo iste modus dicendi in ad vnu modu pfecte no pot reduci; quia terrenoz comparatio ad deu vt dicit Hilari nulla est/sed ex multis oportet colligere id qd est in vno z cu multa collecta fuerint no adhuc pfecte representant; z hoc pater solutio ad totu qd objicit de pma parte. Ad id qd objicit de secunda parte dicendum q proprietates est psona z hoc est ppter simplicitate que existit qz quicqd est in psona sit ipa psona sicut qcqd est in deo deus est vt dicit magister in lra. Ad id autem qd contra objicit dicendum q comunis spiratio est psona ens ab alia; qz est filius z est psona no ens ab alia; qz est pater z hoc no est inconueniens. Si autem ex hoc ali

quis objiceret ergo est ens ab alio z no ens ab alio; affirmatio z negatio verificant de eodem. Dicendum fm doctores qz hec est duplex spiratio ens ab alio ex eo qz li ens pot teneri adiectiue z vt ad suu substantiuu referri ad hoc qz dico spiratio/z sic est falsa vtraqz scz spiratio est ens ab alio z spiratio est no ens ab alio; z non distant p affirmatione z negatione cu ambe sint affirmatiue z significat in affirmatiua q spiratio sit pcedens ab alio z hoc no contingit vt infra pbabit; qz licet proprietates sit psona no tamen supposita psona supponit proprietates. In negatiua autem significat spiratio vt distincta proprietate inaccessibilitatis z hoc iteru no conuenit; qz proprietates distinguit z no distinguit. Si autem li ens est substantiuu tunc affirmatiua vera est. hec. i. spiratio est ens ab alio. i. ille qui est ab alio quia est filius; z negatiua e similr vera spiratio est no ens ab alio id est ille qui no est ab alio qz est pater qui no est ab alio; z no opponitur p affirmatione z negatione vt patz p se. Ad aliud dicendum qz licet simplicissima sint distincta p se tamen nihil pbibet in eis esse rationes distinguendi sicut in omni simplicia pter primum aliud est simplicitas z aliud ipm simplex; z sic licet psonae diuine simplicissime sint tamen nihil pbibet fm modu intelligendi z attribuendi accipere ratione distinctiois earum z illa est notio; qz notio vt distinguens significata intelligitur vt ratio psonae potius qz intelligatur vt res alij. Ad id qd vltimus objicit de opinione ppositiuu sit alioz quorundam videtur concedendum. contra Aug. em expulset qz pater no significet nisi hypostasim sed filiu connotet sicut creator no significat nisi essentia; sed connotat effectum; qz sup habuimus qz ista nomia pater z filius no significat tm hypostasim sed etiam proprietates distinctione. xxvj.

Autoritate astruit q proprietates sit natura.

Quod enim proprietates etiam diuina natura sit: ostendit Hilarius dicens natiuitate filij esse naturam. Unde in. vij. lib. de trini. ait: Vtriusque natura no differt vnu sunt pater et filius. Habet ergo hoc sacramenti natiuitas vt complectatur in se et nome et naturam et potestate: qz natiuitas no potest non esse ea natura vnde nascatur filius. Idem in. vj. Natiuitas proprietates est: veritas est. Idem in. vij. dicit q nature natiuitas sit intelligenda esse in natura dei. Supra em dixit qz ppatris est qz semp p est: et ppatris filij est qz sp filius est: si significans qz proprietates patris est pater: et proprietates filij est filius. His alijsqz pluribus autoritatibus apte significari videtur: qz proprietates filij filius sit: sic et deus: ita et proprietates patris et proprietates spu sancti.

An proprietates sunt essentia diuina. Eiusdem querit de hoc qd dicitur ibi [Quod enim proprietates diuina natura sit] Et queritur hic duo quoz primum est vtru proprietates sunt essentia diuina. Secum est vtru essentialia adiectiua quoz modo dicta dicantur de notioibus vel non. Ad primum pcc dicitur sic; quicqd est in deo/deus est sed proprietates p veritate pma.

Contra 2am pre sic objicitur pmo

2o

Opinio p possitui

Obiectio.

Solo

Ad primum

Ad questiu culam cu tribus modis z obiectis.

Ad id qd qnt p 2a pre

Ad obiectu primum 2am pre.

Obiectio

Solo

Ad 2m

Ad opinio ne ppositiuu.

Arti. III. L

Rationes p veritate pma.

Secūda tas est in deo ergo de^o est: pprietas est diuina essen-
tia. Itē si nō esset diuina eētia: z tñ aliquo mō eēt
in diuina eētia: tñc faceret cōpositionē diuersorū: z
hoc nō cōuenit simplicissimo: ergo oportet qd sit diuī-
Tertia. na essentia. Itē oīs mod^o pdicādi p accidēs in di-
uinis mutat in subalē etiā in relatiōe vt supra habi-
tū est: qz licet relatio in eo qd relatio modū pdicādi p
priū retineat: tñ relatio vt accidēs nō manet in diuī-
nis: tñ igit in cōparatiōe ad essentiā z psonā pprietas
nō habeat cōparatiōnē nisi accidētis ex illa pte acci-
Quarta pit pdicatiōe sube: z ita pprietas erit suba. Itē
si pprietas nō esset de^o/ nec de^o esset pprietas p sim-
plicē cōuersam: ergo esset mel^o vel peius eo: sed me-
lus nō: qz nihil est mel^o deo/ nec pei^o: qz nihil pei^o
Quinta deo pōt esse in ipso. Itē si nō eēt de^o non diceretur
adorari vt de^o qd est tra cāticū ecclesie cū dicit z in
essentia vnitas z in personis pprietas z in maiestate
adorez equalitas: ergo relinquit qd pprietates sint
essentia diuina. Sed cōtra distinguere z nō disti-
Rōnes op guere sunt cōtradictorie opposita: ergo nō pueniūt
posite pria. ei qd penit^o est idē fm rē: sed vnū cōuenit notioi: alte-
rū essentia: ergo essentia z notio nō sunt penit^o idem
fm rē. Itē si essentia est pprietas/ aut in eo qd est es-
Secūda sentia/ aut p aliud. Si in eo qd est essentia: ergo qēqd
cōuenit pprietati puenit z essentia qd falsum est. Si
p aliō det illud. Si dicas qd i eo qd est psona cōtra in-
seqnti distinctiōe pbabit qd psona nō est aliud ab es-
Tertia sentia. P fm hoc videt^o psona imediatior eētie
qz pprietas: z sic psona fm intellectū esset aū pprie-
tate qd supra est improbatū. Solo dōm absqz du-
Solutio bio qd pprietas est natura diuina z essentia sicut p-
bant rōnes primo inducte. Ad id aut qd obijcitur
Ad primaz q est i oppo-
sitū. primo in cōtrariū dōm qd distinguere z nō distigere
opponunt z tradictorie fm modū sed nō qd exigāt
rem diuersam: sed sufficit ei diuersus mod^o significā-
di: z ille mod^o realis significat: vt cū dicit^o pprietas
distinguit: eētia nō distinguit in diuinis: vt sepe su-
A secundū. pra dictū est. Ad aliud dōm qd eētia est pprietas
nō in quātū essentia: sed in quātū est simplicissima: z be-
ne tñ pcedo qd nō est ponere mediātū z imediatū i di-
uinis nisi fm modū intelligēdi: z tunc fm illū modū
licet pprietas sit psona eētie qz pprietas: nō tñ ex
hoc cōtingit qd eētia est pprietas: qz ipsa est psona:
sed pot^o ex hoc qd est simplicissima: vt dicit in litte-
Ad tertiū. ra. Ad hoc aut qd obijcīt qd si cōuenit gratia alte-
rius qd cōuenit p accidēs: dicēdū qd nō sequit^o: qz non
dicimus qd cōueniat p aliud: sed pot^o p idē alio mo-
do significatū: z tale p aliud est in diuinis dictū aliō
p modū supponēdi z attribuēdi: z nō aliud fm rē.

Arti. III. Utrū in diuinis essentialia quocūqz mo-
D do significata pdicant de notōibus.
Ecūdo querit^o vtrū essentialia quocūqz mō si
S gnificata pdicant de notōibus. Uidez autē qd
nō: qz nō dicim^o qd paternitas creat: cū tñ di-
1^m camus qd paternitas est essentia diuina. Itē non
2^m dicim^o paternitas est sapiēs. Itē nō dicim^o nō di-
3^m stinguit/ nec dicim^o filiatio est icarnata/ nec dicim^o:
paternitas est trina: cū oia hmōi dicāt adiectiua eēn-
4^m tialia. Sed cōtra video qd notionalia quedā vt pa-
ternitas dicunt imēsa increata z hmōi: z hec oia ad-
iectiua sunt essentialia: ergo adiectiua eēntialia dicū-
tur de notōibz. Itē sicut se habēt adiectiua notōia-
lia ad notōes ad essentiā ergo fm trāsmutatā ppor-

tionē sicut notōes ad eēntiam/ sic notōialia ad eēn-
tialia sed notōes pdicant de essentia: z cōuerso: er-
go z eēntialia de notōialibz. Solo dōm qd qrtuor Solo
modis possunt se hēre essentialia adiectiua qbz de no- ad pma ob-
tione nō pdicant. s. si sunt eēntialia p modū essentia. iecta
si sunt eēntialia appropriata psonē. si sunt eēntialia
cointellecta psona: z quarto si sunt eēntialia p modū
actus diuini. Essentialia p modū eēntie sunt: vt nō
distingui/ relationē nō significare: z hmōi eēntialia
attributa psonis sunt ea que cōcretiue dicunt^o: qz il-
la significāt essentiā in psonis: vt sapiēs potēs z hu-
iusmodi. Tñ stultum est dicere qd paternitas sapiēs
est. Essentialia aut cointellecta psona sūt vt trin^o in-
carnatus: z ideo nō dicimus/ paternitas est trina. i.
trū vna: sicut dicim^o essentia est trina. i. trū. Essen-
tialia aut p modū act^o sūt vt creat/ gubernat z hmōi:
z nihil est dictū: paternitas creat vel gubernat mū-
dū. Alia autē oia possunt dici z pēcipue negatiua: vt
imēsa/ increata z hmōi: z p hoc pēz solo ad oia obie-
cta pterer vltimū. Et ad hoc dōm qd pportio trās Ad obiectū
mutata nō tenet in oibz: sed in pportōalibz tñ: z illa quartū
sunt diuersa: z iō qm mutat pportio tñc non valet in
isto pcessu: qz notio se habet ad essentiā vt idē illi: s.
nōnale nō sic se habet ad eēntia: qz differt ab eo
in mō attribuēdi: z est instātia: sicut se habet aīal ad
aliquod aīal: sic se habet homo ad aliquē hoīem: qd p-
mutarim sic se habet aīal ad hoīem: ita se habet ali-
qd aīal ad aliquē hoīem: hoc aut falsum est: qz aīal
z homo se habēt sicut supius z inferi^o: sed aliqz ho-
mo nō vt supius se habet ad aliqd aīal: sed pot^o cō-
uerso: qz sequit^o aliqz hō est: ergo aliqd aīal est: z nō
valet cōuerso. pportio ergo hmōi nō tenet nisi i his
q simplr diuersa sūt ita qd vnū nō sit pars alterius.
Si aut querit^o de illis quattuor cōditōibz quare qstūcula.
faciūt exceptionē in adiectiuis subalibz: dōm qd licet Solo
eēntia sit pprietas: tñ modi significādi oppōnē quā-
dā hnt: z inde venit cōditio pria: sicut supposita p-
sona nō supponit notio: z inde trahit^o tertia: qz tunc
cōuenit aliqd vni qd nō aliq. Itē notio significat in
abstracto: z vt ens in alio: z iō nō cōuenit ei ea qd vt
per se existēs psonalit^o dicūt: vt sapiēs/ bon^o z hmōi
z inde trahit^o tertia. notiois etiā nō est agere sed pso-
ne: z inde venit quarte exceptōis ratio.

Quidā negāt. s. pprietates esse psonas et diuinā naturā et quare.
Hoc aut aliq negāt dicētes qd pprietates
in psonis esse: sed non eē psonas ipsas: qz ita
dicūt eē in psonis vel in eēntia diuina: vt nō
sunt interi^o: sicut ea sunt qd fm subam dicūtur
de deo: vt bonitas: iusticia: sed extrinsec^o af-
fira sunt: atqz ita eē rōnibz pbare cōtēdunt.
Sem inquit pprietates sunt psonē: nō eis
psonē determināt. Cōtra qd dicim^o: qz etiā
seipis psonē differūt: sic supra hiero. loqns
de pfe z filio z spūscro dicit: Substātia vnū
sunt: sed psonis ac noibus distinguūt. Sz ite-
rū addūt: Si pprietates ipē diuina essentia
sūt cū eēntia nō differāt tres psonē: nec ppe-
tates differunt. Quō em differt pfa filio:
U

eo q̄ diuina eēntia est: cū in eēntia vnū sunt.
**Responsio ad premissa auctori-
tate nitens.**

Horū doctrinis nouis z humanis cōmentis
x̄bo hylarij rūdeo: Immesum est qd̄ exigit
z incōphēsbile: extra significatiā est sermo:
nis: extra sensus intētionē: nō enūciat: nō at-
tingit: nō tenet: x̄borū significatiā re ipsi^o na-
tura cōsumit: Sensus contēplationē in p̄spi-
cabile lumē obcecat: intelligētie capacitatē
qd̄ sine nullo contineat excedit. Adhibi ergo in
sensu labes est: in intelligētia stupor est: i ser-
mone vero nō iā infirmitatē: sed silētiū con-
fitebor: piculosum nimis est de rebus tantis
actā de reconditis aliqd̄ vltra p̄scriptū cele-
ste p̄ferre: vt vltra p̄finitionē dei s̄mo d̄ deo
sit. Forma fidei certa est. Nō ergo aliqd̄ ad-
dendū est: sed modus cōstituēdus audacie:
qd̄cqd̄ vltra querit nō intelligit.

Arti. v. **E** **U**trū relatiōes diuine sunt assistentes sicut dixit Hilbertus porretanus.

Et inde querit de hoc qd̄ dicit [Extrinsec^o af-
d̄ fixa sunt atq; ita eēronib; probat̄ zc.]. s̄. a.

Dicem̄ ponunt̄ quattuor rōnes hereticorū:
vt magister dicit: quarū due ponunt̄ in isto ca. z in
sequēti ca. ponit̄ r̄nsio: vna autē ponit̄ in illo ca. Le-
ter; hereticorū: z r̄ndēf̄ ei i illo Quorū audacie resistē-
tes; quarta ponitur in illo. Sed forte q̄res cū he p̄-
prietates. z i eadē ponit̄ r̄nsio: postea his q̄ttuor au-
toritatē adhibēt ibi [Utrū nō dū desistūt. Et ponit̄
r̄nsio ibi [Nos autē alit̄ ista intelligēda. Et in h̄

**Fundamē-
tū rōnū gil-
berti porre-
tani.**

est finis istū^o distinctiōis. Quia v̄o iste error d̄i fuit
se Hilberti porretani quē tū sicut dicit sc̄tus Bern̄.
in cōcilio remēsī retractauit z dānavit p̄silij; ep̄orū
humilit̄ acq̄scēs. Jō diligentī^o p̄siderāde sunt iste
rōnes; due ergo q̄ sunt in isto caplo sunt fundate su-
per hoc q̄ relatiōes siue p̄prietates in diuinis nō p̄-
dicant aliqd̄ qd̄ insit; sed qd̄ extrinsec^o in cōparatiōe
ad alit̄ sit affixū z hoc p̄bat̄ duab; rōnib; ducenti-
bus ad ip̄sibile. Prima est hec: dēf̄ q̄ insit perso-
ne: cū igit̄ nihil insit p̄sone nisi qd̄ est idē oīno ip̄si p̄s-
one s̄m rē ipsa p̄prietates erit idē oīno cū p̄sone s̄m rē
quicqd̄ aut̄ oīno idē est determinato nō determinat
illud: s; determinat̄ cū ip̄so: ergo p̄prietates nō deter-
minat̄ p̄sonā: sed determinat̄ cū ipsa: z hec est rō pri-
ma: sed determinat̄ p̄sonā: ergo nō est idē cū p̄sone: cū
igit̄ nihil insit p̄sone nisi qd̄ est ipsa p̄sone: qz alit̄ eēt
cōposita: nō pōt̄ p̄prietates inesse p̄sonē: ergo adheret
tū vt extrinsec^o affixa. Secūda rō est etiā ducens
ad ip̄sibile z fundat̄ sup̄ h̄ q̄ nō est idē principiū
vniēdi z distinguēdi: s; eēntia est quo vniūf̄ p̄sone di-
uine: p̄prietates autē est eēntia: vt tu dicis: ergo p̄prie-
tates est quo vniūf̄ p̄sonē: ergo nō erit p̄prietates distin-
guēs qd̄ falsum est: ergo p̄prietates nō est eēntia: s; af-
fixa extrinsec^o. Nec pōt̄ dici q̄ hic est accidēs: qz ni-
hil est ibi extraneū alteri: nec aliquo mō differēs s̄m
rē. Ex hoc patz sup̄ qd̄ fundant̄ rōnes iste Hilberti.

Secūda rō ē

Si autē forte velles dicere q̄ fundamētū istud fal-
sum est. s; q̄ sint relationes distinguētes affixe tū.

**Solo fun-
damētū pa-**

Contra hoc pōt̄ obijci p̄ hūc modū pri^o: qz Boeci^o Inſtātia p̄
hoc dicit q̄ relatiōes sunt affixe z nihil p̄dicat̄ in re-
latiōe: q̄ p̄ locū ab auctoritate ita est. P̄ p̄bat̄ au-
toritas hoc mō: qd̄ nulla mutatiōe subiecti p̄ ad-
uenire subiecto z remoueri ab ip̄so ex cōparatiōe al-
terius ad ip̄m: ip̄m nihil est i subiecto: sed assistit ei in
cōparatiōe ad alterū: talit̄ aduenit relatiō subiecto
q̄ assistit in cōparatiōe ad alterū: z nō p̄dicat̄ aliqd̄ in
subiecto. Probat̄ autē prima sic: dēf̄ q̄ aliqd̄ adueni-
at subiecto qd̄ insit ei sine sui mutatiōe: ergo subiectū
illud habet qd̄ a nō habuit: ergo alit̄ se habet i for-
mis q̄ pri^o subiecto manēte actu ente: q̄ est alteratū
positū aut̄ erat q̄ nō mutaret̄. Secūda autē p̄bat̄ sic eo-
dē mō se hūte hōie efficit̄ ei aliqd̄ mō dexter/ mō fini-
ster: z ista dicūt̄ relatiōes q̄ zc. Si forte dicas q̄ bñ
p̄bat̄ ex hoc q̄ nō insit: sed nō q̄ assistat vt affixe ex-
trinsec^o. Contra qd̄cqd̄ nullo mō est de intrinsecis es-
sentialit̄ vel accidentalit̄: z tū accipit̄ i aliquo alio ac-
cepto in alio: illud necesse est eē assistēs extrinsec^o: re-
latiō nullo mō est de intrinsecis eēntialit̄ vel accidē-
talit̄: z tū accipit̄ in isto alio quodā accepto in alio: q̄
est affixa vel assistēs vlt̄ adherēs extrinsec^o. probatio
prime. Prima ps̄ prime iā supra p̄bata est. s; q̄ rela-
tiō q̄ntū est de natura sua nullo mō est de intrinsecis
eēntialit̄ vel accidentalit̄: qz si vna eēt de intrinsecis
oēs eēt. Secūda autē ps̄ p̄bat̄ p̄ hāc regulā relatiōz
q̄ nō cōtingit̄ vnū relatiōz diffinitē accipere sine reli-
quō: ergo relatiō semp̄ accipit̄ in eē istū aliquo mō ex-
trinsec^o accepto: ergo nihil ponit̄ in isto: sed pot̄ i
alio cōparatiōe illi^o ad istū: z in isto cōparatiōe istius
ad alterū. Secūda p̄stat̄ p̄ anecdētia. Si forte velles
dicere q̄ ista relatiō s̄m hoc nō sufficit̄ distinctiōi p̄so-
narū: qz sicut se nihil eēt p̄sone. Itē p̄ obijci de gil-
berto sic qd̄cqd̄ nō distinguit̄ p̄ aliqd̄ absolutū: sed per
id̄ qd̄ ad alit̄ est tū illi sufficit̄ distinctiō relatiōz
p̄sone diuine sic distinguit̄: q̄ sufficit̄ eis distinctiō re-
latiōz. prima est p̄ se nota: secūda autē sept̄^o habita
est sup̄ ab Augo: hec ergo quantū existimare possum
sunt q̄ magis mouebāt̄ Hilb. in p̄tia rōe h̄ inducta.

**Inſtātia p̄
ma
Secūda**

In ſc̄da rōe videt̄ supponere duas p̄pōnes
sine q̄b; nihil valet rō. s; q̄ nō idē sit oīno vnū z di-
stinguēs: sed differūt in aliquo. Et q̄ d̄ s̄m intelle-
ctū solū nō sit eā distinctiōis rei z primā p̄pōne vult
h̄e p̄ se notā: qz si tu velles eā improbare sicut qui
dā modernorū laborauerūt defacili ostēdit̄ absurdi-
tas: ferūt etē t̄ria nob̄ exēpla quorū primū est q̄ dif-
ferētie q̄ se diuerse sunt: vniūf̄ tū i indiuisibili potē-
tia ḡnis: z hoc statim p̄z nihil eēt trib; rōib;: qz licet
gen^o in natura simplicis vlt̄ indiuisibile sit: tū p̄a-
te diuisibile est: eēntia autē q̄ vniūf̄ p̄sonas nullo mo-
do diuisibilis est. Secūda rō est q̄ d̄e nō sunt vnū in
ḡnē nisi potētia entes: actu autē non: p̄sone autē sunt
s̄m actū exītes in vna eēntia. Tertia rō est: qz d̄e
adueniētes ḡni diuidūt̄ ip̄m s̄m eē: p̄sone autē adue-
niētes eēntie nō diuidūt̄ ip̄am s̄m eē: ergo nihil ē qd̄
dicis. Jō alij dicūt̄ q̄ vnio ista est sicut vniūf̄ radij
diuersarū stellaz in eodē p̄cto terre vel aeris vel li-
nee terminate ad idē p̄ctū. Sed hoc nihil est quia
terminari ad idē p̄ctū nō cōfert̄ vnū eē lineis nec
etiā radijs. Itē alij q̄rūt̄ subtiliari z dicūt̄ impossi-
bilita sicut: ponam^o vna lineā diuidi in duas: iste dueli-
nee simul sunt: ergo vltima habet siml̄tergo in eodē:
ergo terminant̄ ad idē punctū: ergo vnūf̄ in illo: z
tū sūt̄ distincte. vlt̄ si dicerēs q̄ vna terminat̄ ad aliū

**Solo 2^a
Inſtātia**

**Solo 3^a
Inſtātia**

In ſc̄da rōe
Hilbertus
duas rōes
suppōit̄ p̄a

**Improba-
tio cū trib;
rōnib; pa-**

**Secūda
Tertia.**

**Sentētia
alioz p̄ho-
rum.
Improba-
tio illius.
S̄nia ad-
buc alioz ē**

punctū q̄ alia; ergo p̄ctō cōtiguō z cōtinuō z cōse-
 quēter esset p̄ctō qd̄ est reprobatū in principio secti
 p̄bissioz; s̄ hoc absurdū est. Et hoc em̄ sequit̄ multa
 incōueniētia: dē ei lineā sic diuidit; ergo due linee
 egrediunt̄ ab eodē p̄ctō in eandē partē p̄tracte qui
 est diuerse: z hoc est cōtra q̄rtadecimā pp̄ōnē p̄mi
 enclid̄. ponam̄ em̄ q̄ ille due linee anteq̄ ad aliū
 punctū p̄trabant̄ secēt lineā tertiā: ergo cū siml̄ sint
 nullā faciētes latitudinē angulos circa se positos fa-
 cient rectos/aut equales duob; rectis; ergo due li-
 nee ille a p̄ctō vno p̄tracte duos circa se angulos re-
 ctos/aut duob; rectis eq̄les facientes sunt diuerse z
 hui; p̄trariū dicit Theoreu. Si due recte linee a p̄-
 cto vni; linee quā secāt in diuersas partes extierit q̄
 duos circa se angulos aut rectos/aut duob; rectis
 equales fecerint; ille due linee sunt sibi inicē directe
 cōiuncte z linea vna; z ḡra exēplī sit linea diuisa a b
 secta aut̄ c d. Itē Hilbertus hoc alio mō destrue-
 re possit sic: linea p̄ctō mō diuidat; z tñ ad eadē p̄-
 cta cōcurrat: z p̄trabat̄ a p̄ctō p̄mo ei; alia linea
 in cōtinuū z a p̄ctō illi; p̄trabat̄ alia diuisa: sicut p̄
 ma ad terminum prioris linee diuisa: ita vt clauda-
 tur triāgulus: ergo fm̄ hoc a p̄ctō vni; linee nō di-
 uise q̄ sit e f ad idē p̄ctū a p̄trahi possunt quattuor li-
 nee recte qd̄ est impossibile: quia sic linea eēt in linea
 z indiuisibile in indiuisibili. P̄ fm̄ naturā etiā p̄-
 batur; qz sicut inter duo p̄cta est linea: ita inter q̄sli-
 ber duas lineas est superficies: ergo inter lineas illas
 cōterminales diuisas esset superficies. due linee recte
 cōtinebūt superficiē qd̄ est cōtra vltimā p̄positionē p̄-
 mi enclid̄. que hec est: Duas lineas rectas superficies
 nullā cōcludere. Si aut̄ q̄rat̄ quō ergo soluit̄ im-
 possibile p̄ qd̄ p̄bat; dōm qd̄ fm̄ cū q̄ linea ex parte
 illa qua est termin; nō est simul: qz termin; cū termi-
 no nūq̄ est simul eo q̄ simul eē est vltima h̄ie in eodē
 linea aut̄ termin; est superficiē nō p̄ hoc q̄ terminat̄ ad
 punctū: sed fm̄ hoc q̄ est in diuisibilis fm̄ latitudinē
 vñ nō pōt esse in lōgitudine simul cū alia linea: s̄ ex
 parte illa qua est terminata; habet vltimū: z iō pōt eē
 simul cū alia; qz due linee terminant̄ ad idē p̄ctū: z
 sunt simul in illo; z iō patet q̄ falsum assumpsit quā
 do dixit: si diuidat̄ linea q̄ ille duo linee essent simul
 p̄ lōgitudinē: qz hoc est impossibile; sed pot̄ nō erūt
 simul; sed interceptiē superficiē finitā si sunt cū tertia
 vel infinitā si in se accipiunt̄. His habitis p̄z super
 qd̄ sustētat̄ est Hilbert; in p̄sitiōe p̄ia. Sēda p̄siti-
 tio sua est hec qd̄ dicit̄ fm̄ intellectū solū nō est cau-
 sa differētie in re. Et ex hoc vult h̄ie q̄ si p̄prietas et
 essentia differūt in mō intelligēdi solū q̄ p̄sone distin-
 cte nō erūt nisi fm̄ intellectū: z hoc est heresis sabellij.
 Probatio Hilberti
 Probati aut̄ pōt p̄ hūc modū: qz illa differētia q̄
 est fm̄ modū intelligēdi solū/aut pōt poni in re aliq̄
 modo/aut nō. si nō habeo p̄positū: qz nihil facit rea-
 liter differre. si aut̄ pōt poni ponat̄: z tūc erit differē-
 tia realis z habet̄ p̄positū Hilb. qz p̄prietates realiē
 differūt a diuina essentia. Hoc cōsiderātes quidā
 modernoz dicit̄ tā peritū virū nō errasse: z inducūt
 rōnes q̄b; p̄bat̄ q̄ licet diuersa opinari in diuis. S̄z
 qz heresis hec ab ore auctoris sui in cōalio remensī
 dānata est. Jō cōtra obijcīt sic: Relatio aut̄ est ali-
 qd̄ in relatiuo: aut̄ nihil: si dicat̄ q̄ aliqd̄: ergo iō re-
 latiuo est aliqd̄ quō vere relatiuū est: qz loquor de
 illis relatiuib; que fm̄ esse ad aliud sunt z in vtroq̄
 relatiuo: ergo habet̄ p̄positū q̄ relatio inest nō ad-

Improbatio illi; itez

Obiectio Hilb. in cōtrariū.

Alia obiectio.

Solo Hilberti ad im-possibilita q̄ se faciunt

Sēda p̄siti- tio Hilber- pozre. ē ista

Probatio Hilberti

Quidā mo- dernoz gil- berto assen- nunt. Obiectio Hilb. poz.

est. Si autem dicas q̄ nihil/cōtra/aut est aliquid
 aut nihil. si nihil ergo nec absolutū nec respectiuū: s̄
 p̄sone diuine distince p̄prietatib; nullo sunt distin-
 cte. Si aliqd̄ esse dicas/aut erit suba/aut accidēs
 nō suba: ergo accidēs: ergo inheret alicui/ vt subie-
 cto: z sic oportet ponere q̄ inest: z cū in diuinis nihil
 sit fm̄ accidēs/oportet ponere q̄ i diuinis suba z es-
 sentia sit quātū ad hoc q̄ habet de natura accidētis
 z habet aliū modū p̄dicandī quo ad hoc q̄ addit sup
 accidēs respectū: z hoc est cōtra Hilbertū. Ad hoc
 supra di. xxvj. z. xxvij. multū est disputatū: z ideo il-
 lud sufficiat. Solo plane pōt r̄deri obiectis gil-
 bertū. dicēdo ad p̄mū q̄ h̄ est falsum q̄ relatiōes in
 diuinis nō p̄dicēt aliqd̄ qd̄ inest: sed q̄ sit affirmum
 in cōparatiōe ad alterū nisi vis fiat in h̄ qd̄ est inesse
 qz p̄positio norat diuersitatē: sed nos accipim; in cē
 p̄modū intelligēdi: z nō p̄ diuersitatē rei: est em̄ i re-
 latione cōsiderare naturā accidētis: z fm̄ illā nō po-
 nit respectū nisi ad subam que est subiectū omniū ge-
 nerū aliozū: z quo ad h̄ relatio sicut alia genera mu-
 tat modū p̄dicandī: z sic ipsa p̄prietas est p̄sone in qua
 est z per cōsequēs essentia in qua est ipsa p̄sone. Est
 etiā in eadē cōsiderari ad alter; est: z sic retinet modū
 p̄dicandī p̄mū: z est quidē tūc per id qd̄ est suba: s̄ nō
 p̄dicat neq̄ significat subam: qz dicit Aug; z habi-
 tū est supra di. v. qd̄ significat subam: nō dicit̄ relati-
 ue ad alterū: z hoc attēdens solū Boe. dicit affirmum
 esse extrinsec;. Ad aliud dōm q̄ p̄prietas est idem
 cū p̄sone quā determinat quātū ad cōparatiōē sub-
 iecti: z ei; qd̄ inest: vt dicit̄ est itā: qz autē p̄prietas in
 re habuit plus q̄ inesse: qz habuit ad alterū eē qd̄ fa-
 ciebat ipam eē relatiōē z hoc retinet realit̄ in diuis
 ideo supposita p̄sone non supponit̄ p̄prietas: z iō di-
 stinguūt p̄prietas z distinguūt p̄positalis siue p̄sone.
 Et si obijcias ergo cōposita est p̄sone/iā patet ni-
 hil esse qd̄ dicit̄: qz nō cōponit̄ in eo qd̄ ad alterū est
 sed in eo qd̄ inest: sed ex illa parte qua inest p̄uertitur
 mod; su; p̄dicandī in subam/ z efficit̄ idē illi: z iō non
 inducit cōpositiōē: cū tñ realit̄ significet̄ esse in p̄sone
 cū dicit̄: pat̄ sua p̄prietate distinguūt a filio: z ē no-
 tabilis illa cōsideratio valde q̄ nihil facit cū alio cō-
 positiōē nisi p̄ hoc qd̄ est inesse: z nō p̄ hoc qd̄ ad ali-
 ud esse. ideo dicētes relatiōes in subam cōverti q̄n-
 tū ad inesse z p̄manere quātū ad aliud esse veritate
 rei saluat̄ relatiōes: z tñ nullā inducit cōpositiōē: z
 hoc ignorauit gilbert; nō cōsiderās nisi scdm; z nō p̄-
 mū. Ad aliud dōm q̄ relatiōes nō sunt tñ affixe/
 vt dicit̄ est: sed entes ipsa suba. Ad dicit̄ aut̄ Boe.
 tam respōsum est. Ad aliud dōm q̄ multa sunt ge-
 nera relatiōū vt supra habitū est: sed relatiōes que
 sunt fm̄ modū existēdi in diuinis faciūt ipm̄ distin-
 ctū: z ideo ibi habet etiā solidi; esse q̄s in inferiorib; vt
 supra est ostensum di. xx viij. Ad id autē qd̄ vltimū
 obijcīt dōm q̄ relatio vt relatio accipit̄ altero q̄daz
 qd̄ extra est accepto: sed relatio p̄ id qd̄ est accidēs z
 in diuinis suba nō sic accipit̄: z iō insufficienter cōside-
 ratur p̄ hoc natura relatiōis. Ad aliud dōm q̄ p̄-
 sone distinguūt eo q̄ ad alterū est ita tñ q̄ etiā p̄posita
 fis q̄ suba est ad alterū sit: hec em̄ duo nō repugnant
 in diuinis vt habitū est sup̄ in q̄stioē de p̄posita i p̄n-
 cipio. xxvj. distinctiōis. Ad id qd̄ vltimū obijcīt
 tur de suppositiōib; sēcūde p̄positiōis dicendū q̄ vni-
 ens z distinguēs sunt idē fm̄ rē q̄ est substantia z non
 sunt idē in modo p̄dicandī quē habet relatio ex illa

Si nihil i- stantia ē est.

Si aliqd̄ i- stantia est ē.

Solutio ad p̄mā rō- nē ducentē ad impossi- bile.

Ad sēcūdas rōnē duce- tē ad impossi- bile.

Obiectio ē Solo

Ad id qd̄ est ē p̄mā so- lutionē Ad p̄māz instantiam Boeci; Ad sēcūda. Ad id autē qd̄ est ē sē- cūda solūoēz Ad id qd̄ ē ē tertiā so- lutionē.

Ad duas supponēs sēcūde rōnis Hilberti.

parte qua nō cōparat ad subam: s; ad extra vt dictū est: 7 ideo patet ex hoc solo omnū eorū que obiecta sunt de prima suppositiōe. Ad sūta autē inducta bene cōcedo q; nihil valēt: nec em̄ ostēdūt qualiter p puerates 7 psona vniant in vno nec qualiter sint vniū. Ad id qd obijcūt de secūda suppositiōe ddm q; dif ferētia ista nō est ita intellecta quin in re significabil sit: sed nō est significabilis hoc mō quo nō facit diffe rentiā: p id autē qd est inesse nullā facit differētiā: vt iā habitū est: ergo ex parte illa realiter nō significat: sed ex parte illa qua ad alterū est relative possum di cere q; essentia realiter ad alterū nō est 7 psona reali ter ad alterū est: ergo intellectū fundatū i illo 7 aliqd attribuēs vni qd nō cōuenit alteri non erit cassus 7 vanus: 7 sic patet solutio ad totā difficultatē que ob ijctur ex positōib; pictauiē.

Quomodo improbi heretici in sistant alia addentes.

Leterū hereticorū improbitas instinctu dia bolice fraudulētie excitata nondū quiescit: sed in tanta rerū questiōe addit: Si paterni tas est filiatio in deo siue in diuina eēntia: sūt eadē ergo res sibi pater est 7 filius. Itā i quo paternitas est: pater est: 7 in quo filiatio est: filius est. Si ergo vna eadēq; res habet in se paternitatē 7 filiatiōē: ipsa generat 7 gene ratur: qd dicētes in sabellianā heresim ptra huntur extēdentes patrē in filiū cū ipm sibi filiū pponāt 7 patrē. Si vero negauerint in vna dei essentia paternitatē esse 7 filiatiōē quō ergo dicūt esse deū? His atq; alijs argu mētorū aculeis vtunt in sue opiniōis asser tionem: vt veritatis formā dissecent.

Arti. VI. **Qualiter proprietates sunt in essentia.**
 F. **Ro Silb.** **D** E inde querit de hoc qd dicit in illo ca. [Le terū hereticorū improbitas] In quo ponitur alia rō Silb. q; si p prietas est in eēntia: 7 ois p prietas est in vna eadēq; essentia: 7 in quocūq; est p prietas illud denoiat: ergo eadē res est pater 7 fili? 7 spūsanctus. Rōne ergo hui? argumētariōis que ritur qualiter p prietas sint in essentia. Videt autē q; nō insint q; in quocūq; sunt ipse illud determināt 7 distinguūt: sed essentia nec distinguit / nec determi natur: ergo p prietas nō sunt in ea. Itē quocūq; mō dicendi in dicerent inesse: nō sicut in subiecto: q; sic facerēt cōpositiōē nec alio videt: ergo nō insunt.
 Solo **ad primū q; sitū.** Solo leue est solucere fm ea que determinata sunt. Dicēdū ergo ad primū qd extrahit d lra q; nō sit de noiatio nisi vbi saluat accidētis natura. Illa autem nō saluat in diuinis: q; nimo vertunt in subam in cō paratiōe illa qua habēt in inferiorib; naturā accidētis. **Ad primū.** Ad aliud ddm q; nō determināt nisi p hoc qd habēt: oppositiōē autē nō habēt nisi p hoc q; ad al terū sunt: 7 cū illa cōparatiōe nō referant ad eēntiā sed ad extra: pater q; nō determināt essentia: sed pso nā q; cōparat ad illā psonā que distinguitur ab ipsa. **Ad secūdū.** Ad aliud ddm q; mod? dicēdi in est fm rōne solā: q; re est idē: sed rōne nois est vt existēs in alio: 7 nō p seipm: suba autē fm rōne nois est ecōuerso.

Resposio cōtra hāc eorū opinio nem vbi traditur q; proprietates nō penitus ita esse in dei essentia si cut in ypostasibus dicūtur.

Quorū audacie resistētes atq; ignorātie p uidētes audebimus aliquid sup hoc loqui. Paternitas 7 filiatio nō ita esse oīno in diuī na suba dicunt sicut in ipsis ypostasib; in qui bus ita sunt q; eas determināt: vt ait Johan nes Damas. Characteristica ideomata sunt id est determinatiue p prietas ypostaseos 7 nō nature: etem ypostasim determināt: 7 nō naturam. Itē licet p nitas 7 filiatio sint in diuina eēntia: cū eā nō determinēt: nō lō p t dici: q; diuina essentia 7 generet 7 genere: vel q; eadē res sibi sit pater 7 fili? Ita em̄ p prietas determinat psonā: vt hac p prietate ypostasis sit generās: 7 illa alia ypostasis sit genita: 7 ita nō idē gnat 7 gnat: s; alē alter.

Querit quō p prietas pnt eē in natura vt tñ eā non determinēt.

Sec forte q; res cū he p prietas nō pnt eē in psonis qn eas determinēt: quō in diuina es sentia eē possint: ita vt eam nō determinēt? Rūdeo tibi 7 hic cū hyla. Ego nescio: nō re quiro: sed p solabor me tñ: archāgeli nesciūt angeli nō audierūt: secula nō tenēt: ppheta nō sensit: apłs nō interrogauit: fili? ipse non edidit. Lisset ergo dolor q; rularū: nō putet hō sua itelligētia gnatōis sacm posse pseq. Absolute tñ itelligēd? est p f 7 fili? 7 spūsan ctus. Stat in hoc sine intelligentia verborū. Est filius a patre qui est vnigenitus ab inge nito: p genes a parēte: vn? ab vno: nō natu ra deitatis alia 7 alia: q; ambo vniū. Hoc cre dēdo incipe: purre: p sisse: 7 si nō peruēturū scia: tñ gratulabor pfecturū. Qui em̄ pie infi nita prosequit: 7 si nō cōtingat: aliquādo ta mē proficiet p dēdō Sed ne te inseras in illud secretum 7 archanū inopinabilis nati uitatis: ne te imergas sūmā intelligētie cōp hendere psumēs: sed intellige incōprehensi bilia eē. His alijsq; multis euidēter ostēdit nob nullaten? licere maiestātē pscrutari: ius ponere prāti: modū circūscribere infinito.

Utrū notionalia fm modū intelligēdi vi cini? se habeant ad ypostases siue psonas q; ad ipam eēntiā: 7 vtrū rōne hui? viciniratis psonalia adiectiua dicant de notioib;.

Inde querit de hoc qd dicit magister in se quēti ca. vbi soluit istā rōne ibi. Nō ita oīno esse dicunt in diuina suba / sicut in ipsis ypo

a
b

Arti. VI.
B

statibus etc. *Is. a. Ex hoc em videt relinqui q notio nalia fm modū intelligēdi vicini se habeant ad ypo stales siue psonas q̄ ad ipam essentia. Querat vtrū rōne huius affinitatis psonalia adiectiua dicant de notionibz. Videt aut q sicut quedā essentialia di cūtur de notionibz que magis distāt ab eis: vt pri^o pbatū est: ergo videt q multomagis dicunt de eis psonalia. Item vtrūq̄. s. psona z notio est incōica bile: ergo qd dicit de vno dicit etiā de alio. Itē psona z notio sunt idē imediate fm intellectu: ergo qd cōuenit vni cōuenit aliq̄. Sed cōtra pater generat z spirat: ergo si psonalia de notionalibz dicunt pater nitas generat z spirat qd nihil est dictu. Itē psona distinguit: ergo notio distinguit. Ad hoc ddm q psonalia vt psonalia nō dicūt de notionalibz: qz psona lia adiectiua vt hmōi aut cōueniūt psonē in se: vt di stinctū esse: z tūc nō possunt cōuenire notioni pp̄ op positū modū significādi: qz notio significat vt rō di stinguēs nō vt res distincta ens p seipsam/ aut pso nalia sunt qbz psona emanat a psona. vt gnat spirat que significant actū psonalē: vt adiectiue dicunt de psonis: vt sunt generās/ spirās fm q adiectiue tenē tur illa participia: z tūc nō possunt cōuenire notioni bus: qz notio nō significat vt agēs: sed pot^o vt ra tio agētis actu illo: act^o em ypostasum sunt z indiui duozū: z tali mō nō significat notio. Si autem sunt adiectiua notionalit^r significata: iterū nō cōueniunt: qz tūc dicūt rōne qualis vna psona exit ab alia. Cū paternitas nō est pater/ si li par teneat adiectiue: qz sequit^r q genuit filiu/ nec filiatio est fili^o eadē rōne sicut supra dictū est. v. di. qz hec est falsa/ essentia est pater/ si adiectiue teneat: p̄dicat tñ psona de pprie tate: qñ nomē psonē substantiue tenetur sicut z p̄dica tur de essentia: z sicut hec est vera essentia est par: h̄ est essentia est ille qui est par: ita hec est vera paterni tas est pater: hoc est paternitas est ille q est pater: sed nō p̄dicat psona nisi de sua notioe: vt pri^o habitū est.*

Arguit p^o

2°
3°

Solo p̄cipalis.

Ad obiecta ad primū

Ad secūdu.

Ad tertiu.

Arti. VIII. D

Arguit p^o

Ad id qd cōtra obijcit ddm q essentialia p̄dicant de eis ppter idēptatē subiecti/ z ei^o qd significatur in eo sed psonalia nō dicūt habitudinē subiecti s; potius habitudinē distincti: z agētis z ideo illa nō p̄di cantur: sed psonē p̄dicant que eandē habitudinē sub iecti important. Ad aliud ddm q licet cōueniant in hoc q vtrūq̄ est icōicabile: tñ in rōe incōicabilita tis differūt: sicut sortēs z indiuiduātia sortis incōi cabilita sunt vnū vt id qd est incōicabile reliquū vt fa ciens ipam incōicabilitatē in eo: z iō non oportet vt cōueniēs vni conueniat z alteri. Ad aliud ddm q immedata sunt psona z pprietas fm rē: sed fm mo dū significādi nō: z iō realit^r de se p̄dicant: s; nō opoz ter q quicqd cōuenit vni cōueniat z alteri: sed verū est q quicqd cōuenit vni: p h̄ q habet cōpationē ad ipm vt ad subiectū tñ: hoc cōuenit etiā alteri: h̄ aut nō est referri/ distingui/ generari/ z hmōi.

An psonalia adiectiua vicini^o aliquo mō se habent ad notioēs que cōueniūt cū ipsis q̄ ad alias?

Unde querit^r de hoc qd dicit ibi [*Is. qz licet paternitas z filiatio sint in diuina essentia etc.*] s. b. Poret em dubiū esse vtz psonalia adie ctiua vicini^o aliquo mō se habeāt ad notioēs q̄ cōue niūt cum ipsis fm rōnē vt generatio ad paternitatē

q̄ ad filiationem vel spirationem: tūc em videtur q

illa psonalia talibz notioibz pnt cōuenire. Itē pa ternitas z hoc v̄bū generat dicūt idē: vt oēs docto res tradūt: ergo cū idē p̄dicet de se: videt q possum dicere: paternitas gnat. Itē paternitas est par: pa ter gnat: s; paternitas gnat: videt q pcedit ex im mediatas: qz pprietas imediata est psonē: ergo notio nalis imediat^o est psonē: ergo psona pōt cē mediū cōcludēdi actū notionalē de notioe. Itē cū dicitur gnat nihil est de intellectu v̄bi nisi suppositū z act^o. suppositū pōt p̄dicare de notioe/ act^o autē est idē cū notioe: ergo ex neutra parte impedit^r: s; possum dice re q paternitas generat vt videt. Sed ptra si pa ternitas gnat: iō qz ipsa est pater tūc multomagis es sentia gnat: qz ipsa est p̄: z ab ipsa habet p̄ virtutē gnan di hoc mō quo dicit cā sine qua nō: qz nisi essen tia diuina eēt virtutē gnan di nō haberet: sed h̄ falsū est: ergo z illud. P̄ gnatio est act^o nature z sube: vt dicit Dam. z Hyl. notio autē nō dicit vt subam: s; vt in alto ens. Solo ddm ad primū q null^o act^o distinctiu^o psonē cōuenit notioi nec aliqd adiectiuū quocūqz mō significatū: dū mō sit adiectiuū psonale vt prius habitū est: z vicinitas rōnis illi^o nō p̄t hoc causare: qz illa nō est causa idēptitatis: s; pot^o habi tudo subiecti ad hoc qd inest: vt pri^o dictū est: qz i il la habitudine simplicitas causat idēptitatē/ illā aut nō habet notio ad actū: sed pot^o notio dicit rōnē fm quā talis act^o cōuenit psonē agētis: vt paternitas est rō quare p̄ gnat. Ad aliud ddm q licet sit idē re/ nō tñ significat vt idē: z iō nō est idem attribuēdo z supponēdo. Ad aliud ddm q licet generat nō di cat plus in re dicta: dicit tñ plus in mō dicēdi: qz di cit suppositū: nō vt ens p se tñ: sed vt subam qua egredit act^o: z in illa cōparatiōe nō cōuenit notioni oino: s; licet dicit notioē vt actū: z nō vt dispositio nē quiescētē in agēte: vt sit rō actus: z iō itē ex par te illa nō oino cōuenit.

20

30

40

Obiectio i p̄trariū est.

Solo ad p̄mū.

Ad secūduz z tertiu. Ad quartū

Quibus auctoritatib^o opinio nem suā. s. q proprietatē patris vt filij nō sit deus muniant.

Clerūtamē nō dū desistūt ipatiētē spū agi tati: sed opinionē suā etiā sc̄oz auctoritati bus munire conant^r qbz^o oñdere volūt pprie tate q̄ p̄ est pater: z pprietatē q̄ fili^o est fili^o nō esse deū: ad hoc inducētēs verba Augu. sup illū locū psal. Et nō est suba: ita dicētis: De^o em qdā suba est. Cū etiā in fide catho lica sic edificamur: vt dicam^r p̄rem z filiū et sp̄m̄ sc̄tm̄ vni^o esse sube. Quid est vni^o sube? Quicqd ē pater qd de^o est: hoc est fili^o: hoc est spū sc̄ctūs. Cū aut p̄ est: nō illud est qd v̄ quo est. Pater em nō ad se: sed ad filiū dicit ad se aut de^o d̄. Eo igit^r q vel q de^o est: suba est. Et qz eiusdē sube est fili^o: pculdubio z fi lius est de^o. At x̄o q p̄ est: qz nō sube est: s; refer^r ad filiū: nō sic dicim^r filiū p̄rem eē sic dicim^r filiū deū eē. Ex his verbis significa ri dicit^r q proprietatē patris vel proprietatē filij nō sit de^o vel eēntia diuina. Cū em dicit eo

q̄ deus est suba est: sed q̄ p̄r est suba non est: aperte inquit ondit id esse subam quo de^o est: id vero quo pater est nō esse subam. Itē cū ait pater nō illud est q̄b̄ est ondit eū nō eē patrē eo q̄ suba est. Nō em̄ simpliciter dixit pater nō est illud q̄b̄ est: sed ait: cū p̄r est: nō est illud q̄b̄ est significās quo p̄r est nō esse il lud quo est. i. essentia. Hec illi ita exponen- tes sua cōmēta simplicib⁹ z incautis x̄p̄i de- ri faciūt. Nos aut̄ alr̄ fore ista itelligēda di- cimus. Dicēs em̄ eo q̄ de^o est suba est: s̄z q̄ p̄r est suba nō est: hoc itelligi voluit: qz eēntia de^o est: z deitate suba est. Eo em̄ suba est q̄ deus est z ecōuerso cui⁹ ea est deitas que est suba: z suba q̄ deitas: sed q̄ p̄r est nō est suba id est nō quo p̄r est eo suba est: qz pprietate gnationis p̄r est qua suba nō est. Ipsam ta- men pprietatē subam esse non negauit. Ita etiā illud itelligēdū est q̄b̄ ait: Cū pater est nō illud est q̄b̄ est. i. nō illo pater est q̄ vel q̄ ipse est. i. essentia: sed notione.

Alijs etiā verbis Augustini vtū- tur vt asserant qd̄ dicūt scz proprie- tates personarum non esse dei sub- stantiam.

Item illis verbis Augustini vehemēter insi- stūt supius positis. s. q̄ x̄bū fm̄ q̄ sapiētia est z essentia: hoc est q̄ pater fm̄ q̄ verbū nō hoc est q̄b̄ pater. Si inquit verbū nō est hoc q̄b̄ pater fm̄ hoc q̄ est verbū: id ergo quo verbū est nō est illud q̄b̄ pater est: pprietas ergo q̄ verbū est nō est q̄b̄ pater est: nō est igit̄ diuina essentia. Ad qd̄ dicim⁹: qz licet fm̄ q̄ verbū nō sit hoc q̄b̄ pater est: ea tamē pprietas q̄ verbū est: est id q̄b̄ pater est. i. diuina eēntia sed nō ypostasis patris.

Arti. IX.
J

Quō accipiat̄ quo q̄n̄ dicit̄ in verbo Au- gustini: nō quo pater est substātia zc̄.

Unde nota circa vltimā solutionē qua ma- gister soluit auctoritatē Aug. ab eis inductā hanc. s. nō quo pater suba est: nō quo x̄bū est suba est. fundat̄ em̄ obiectio pictauiē. z solutio ma- gistri supra duplicitatē illi⁹ ppositōis: quo em̄ dicit cam̄ q̄si formalē: vt dicit Aug⁹ cū igit̄ dicit̄: nō q̄ p̄r est suba est: p̄r esse negatio cause q̄si formalē: z sic e^o va- ppositio z tener intellect⁹ mḡri q̄ est ver⁹ z est Aug. Vel p̄r esse negatio sub causalitate: vt causalitas sit negatōis: vt dicit̄ sophiste: z sic falsa est ppō z patro- cinat̄ pictauiē. z primo mō sensus est nō quo pater est de^o est: id ē paternitas nō est causa q̄si formalis q̄ p̄r est de^o: sed deitas: z hoc verū est fm̄ itelligendi rōnē. Secūdo mō sensus est quo p̄r est: h̄ est cā q̄ nō est de^o: qz tūc separatio cadit inter id quo pater est z deus: z sic paternitas nō esset de^o vt dixit Hilb.

Opinio quorūdā nō idē esse p̄- sonā z essentia vel naturā dicētū z eādē essentia nō posse esse patrē z filiū z spiritū sanctū.

Redictis autē adūciē

p̄ dū est: q̄ qdā pueri sensus homines in tantā p̄siliērūt insaniā: vt dice- rent nō idē eē naturā dei z personā siue ypo- stasim: dicentes eādē essentia nō posse eē pa- trem z filiū sine personaz confusione. Si em̄ inquit ea essentia q̄ pater est fili⁹ idem sibi pater est z filius. Si hanc rē dicis esse patrē: aliā quere quā dicis esse filiū. Si vero aliaz non quēseris sed eandē dixeris: idē genuit z genit⁹ est. Propter hec z hmōi inter natu- rā z psonā diuidūt ita vt nō recipiāt vnā dei tatis naturā z simplicē eē tres psonas. Idqz testimonio hylarij defendere nitunt̄: qui in vij. lib. de tri. q̄rēs vtrū apls spiritū dei no- minās z spiritū x̄pi idē significauerit vtroqz verbo inquit ita gentiū p̄dicatoz volens na- ture vnitatē in p̄re z filio docere ait: Spirit⁹ dei in vobis est. Si q̄s autē sp̄m̄ x̄pi nō habet hic nō est ei⁹. Si autē sp̄s ei⁹ qui suscitauit Iesum zc̄. Sp̄iales oēs sum⁹ si i nob̄ est dei sp̄s. sed z hic sp̄s dei est z sp̄s christi. Et cū x̄pi sp̄s in nobis est: ei⁹ sp̄s in nobis est qui suscitauit christū. Et cū eis qui suscita- uit christū in nobis est sp̄s z spirit⁹ in nobis est christi. Nec tm̄ nō dei est spirit⁹ q̄ in nobis est. Discerne ergo o heretice spiritū x̄pi a spi- ritu dei z excitati a mortuis sp̄m̄ x̄pi a sp̄i- tu dei x̄pm̄ a mortuis excitātis. Cū qui habi- tat in nobis sp̄s christi spirit⁹ dei sit: z sp̄s x̄pi a mortuis excitati sp̄s dei tm̄ sit christū a mortuis excitātis. Et quero nūc in spū dei vtrū naturam nature significatā existimes?

Nō est enim idem natura q̄b̄ res nature sicut non idem est homo z q̄b̄ hominis est: nec idē est ignis z q̄b̄ ipsius ignis est: z fm̄ hoc nō est idem deus z q̄b̄ dei est. Huius dicti occasio- ne prefati heretici dogmatizauerūt nō idem esse personā z naturam dei: asserentes natu- ram dei non esse tres personas. itelligētes in his premiis verbis hylarij per rem na- ture personam z nomine nature diuinā natu- ram. Et ideo dicūt hylariū interrogasse he- reticū: vtrū per spiritū dei puta ret significa- tam esse naturā an rem nature: vt sic ostende- ret distinguendū esse inter naturā z rem na- ture id est personam.

DI. XXX-
III. de cō-
paratiōe p̄-
sone siue rei
nature ad
naturā: vel
de cōpara-
tione perso-
narū ad ef-
sentia.

Rom. 8.1

Hic docet quō eis obuiat ipsius scripture circūstantia: et qualiter pre dicta intelligi debeāt: et quod spūsanctus est res vnus nature patris et filij: et est ipsa natura.

Hoc quidam dicūt nō intelligētes p̄a dili- gentia scripture circūstantiā: q̄ p̄siderata p̄ci- pi pōt quō p̄missa dixerit h̄yla. Subsequē- ter em̄ in eadē serie ostendit in spū dei aliq̄n significari patrē vt cū dicit: Spūs dñi super me Aliq̄n significari filiū vt cū bz: In spiritu dei eijcio demonia. nature sue p̄tate se demo- nes eijcere demōstrās. Aliq̄n spūscm̄ vt ibi: Effundā de spiritu meo sup oēm carnē. Qd̄ dicit cōsūmatū fuisse cū apl̄i spūsancto mis- so oib̄ linguīs locuti sunt. Deinde q̄re hanc distinctionē fecerit: et q̄ in superiorib̄ per ver- ba apl̄i idē spūsanct̄ significat̄ sit: et q̄ ipse sit res vni⁹ nature p̄ris et filij: aperte ostēdit inquiring ita: Hec itcirco sunt demonstrata: vt quacūq̄ parte heretica falsitas se cōtulif- fer: finib̄ veritatis cōcluderet. Habitat em̄ in nobis christ̄: quo habitāte habitat deus: et cū habitat in nobis spirit̄ christi: nō aliud habitat q̄ spirit̄ dei: qd̄ si per spiritūsanctū christus in nobis intelligit̄ esse: hūc tamē ita spiritū dei vt spiritū christi esse noscēdū est: et cū per naturā dei natura ipsa habitat i no- bis indifferēs natura filij credit̄ esse a patre: cū spūsanctus qui est spūs christi et spiritus dei res nature demōstreť vnus. Quero nūc ergo quomō non ex natura vnū sunt. A pa- tre p̄cedit spūs veritatis: a filio mittit̄: et a fi- lio accipit. Sz oia q̄ h̄z p̄r filij sunt Itcirco q̄ ab eo accipit: d̄i spūs ē et idē spūs xp̄i ē. Res nature filij est: sed et eadē res et nature patris est et dei excitātis christū a mortuis spūs est: et idē spirit̄ xp̄i est a mortuis excitati. In ali- quo differt xp̄i et dei natura: ne eadē sit si p̄- stari pōt: vt spirit̄ qui dei est nō sit etiā xp̄i. Est ergo in nobis spiritus dei: et est in nob̄ spi- ritus xp̄i: et cū spiritus xp̄i inest: inest spirit̄ dei. Ita cū qd̄ dei est et xp̄i est: et qd̄ xp̄i ē dei est: nō pōt quid aliud diuersum christus esse q̄ deus est. Deus igit̄ christus est vnus cum deo spirit̄ fm̄ illud: Ego et pater vnū sum⁹. In quo docet veritas vnitatē eē nature: nō solitudinē vnionis. Ecce si hec verba dilige- ter attēdas inuenies spiritūsanctū rem natu- re dici patris et filij: et eundē dici esse naturā dei vbi dicitur per naturā dei natura ip̄a ha-

Esa. 61. Dat. 12.

Jobel. 2.

Act. 2.

Job. 16.

Job. 10.

bitat in nobis: si per spiritūsanctū christ̄ est in nobis. Itaq; in trinitate nō ita distinguē- dū est inter naturā et rem nature sicut in reb̄ creatis: quia vt ait h̄ylari⁹ cōparatio terre norū ad deū nulla est: et si qua cōparationū exēpla interdū afferunt: nemo ea existimet absolute in se rōis perfectionē cōtinere. Nō em̄ humano sensu de deo loq̄ndū est.

Qd̄ ppter res creatas illud di- xerit nō idē ē natura et res nature.

Ad naturā ergo rerum creatarū respiciens inquit: Nō idē est natura qd̄ res nature: sub- ieciēs exempla de ipsis creaturis. Inde ostē- dens erroris esse sub mēsurā creaturarū me- tiri creatorē: addit et fm̄ hoc nō idē est deus: qd̄ dei est: ac si diceret: Si ad instar creatura- rū de creatore sentis: cogeris fateri: quia nō idē sit deus et qd̄ dei est: q̄ si diceret impiū est cū spūs dei de⁹ sit: et dei filius sit de⁹.

Redictis est adijciendū q̄ quidā p̄nerfi- sensus hoies rē.] Hic incipit secūda pars in qua fit cōparatio p̄sone ad essentiā vtrū idē sit idē vel diuersa: Et diuidit̄ in quat- tuor partes. In quarū primo ostēdit magister nō eē diuersitate inter personā et naturā. In secūda aut̄ ponit rōnē qualiter potētia/sapiētia/bonitas appo- priantur tribus p̄sonis ibi [Et p̄dictis cōstat rē. In tertia aut̄ ponit rōnē huius nois homouosios ibi [Hic nō est p̄termittendū rē. In quarta et vltima ponit rōnē trāslatione dictorū de deo: et ponit epi- logū ist̄ tractat̄ de trinitate. Prima barū diuidit̄ in duas. In prima ostendit personā esse essentiā. In secūda ponit rōnē quare dicunt̄ tres p̄sone vnus essentie: et nō vni⁹ dei ibi [Hic cōsiderādū est cū de⁹ sit. In prima parte sunt tria. s. q̄stionis p̄batio: et ad eandē soluendā erroris per auctoritatē h̄ylarij in- troducitur ibi [Idq; testimonio h̄yla. Tertio ponit- tur eiusdem auctoritatis solō et veritatis ostētio ibi [Hoc quidā nō intelligētes. Et ex his p̄z finia.

Utrū persona sit essentia sicut dixit Gil- bertus porretanus.

Adit autē hic q̄stio Gilberti porretani/cui iste error ip̄onit̄: licet postea se correxerit vtz p̄sona sit essentia. Videt̄ autē q̄ nō: qz in nul- la natura affirmatio et negatio simul verificāt de eo dē: si ergo p̄sona est essentia: p̄sona et essentia sunt idē in re: sz p̄sona est incōicabilis: essentia autē est cōicabi- lis ergo de eodē in re verū est dicere q̄ ip̄m est cōica- bile et nō cōicabile/ et cōe et nō cōmune: et p̄p̄riū et nō p̄- priū: et distinctū et nō distinctū: et relatū et nō relatū: et h̄mōi oia: cū igit̄ hoc sit impossibile: videt̄ q̄ ip̄ossi- bile sit p̄sonā et essentiā oīno esse idē in re. Si forte dicas q̄ fm̄ aliqd̄ cōuenit ei vnū: et fm̄ aliqd̄ alterū: tūc sequit̄ q̄ idē ibi sit vnū et alterū: et sic non esset pe- nitens idē. Itē in diuinis remanēt duo predicamē- ta: quorū neutz trāsīt in alterū. s. suba et ad aliquid nulla autē duo predicamēta sunt nisi per hoc q̄ vnū nō est alre: ergo ad aliqd̄ nō est suba: persona est ad

B

Arti. 1.

Ad primū.

Solo

Obiectio 20

30 aliqd: qz pater ad filiū: ergo pater nō est suba diuina. Itē essentia in aliq̄ habitudine se habet ad psonā/ aut ergo vt idē oīno/ aut vt aliquo mō differēs. si vt idē oīno: ergo pater oīno idē est qd̄ eēntia: z fili⁹ oīno idē est qd̄ essentia: s̄ quecūq; vni z eidē oīno sunt eadē: ipsa inter se sunt eadē: vt dicit p̄b̄: ergo p̄r est fili⁹: z bec rō videt̄ innui in littera q̄. s̄ ista induxit Gilbertū ad hoc q̄ hoc diceret. Itē p̄b̄ dicit q̄ qn̄ tulācūq; differentia attulerim⁹ ostēdētēs erimus q̄ nō idē admin⁹ ostēdemus q̄ nō oīno idē: sed dicit̄ mus essentia cōeret: p̄riū autē re dicit̄ esse patrē: q̄ differentia realis inuenit̄: ergo nō sunt oīno idē p̄sona z essentia. Itē cōis animi cōceptio est differētes ypostases oīno idē sibi realit̄ nō posse participare: qz dē q̄ oīno idē: ergo cōueniūt in eo qd̄ est oīno idē: ergo cū hoc i oībus sit facit oēs oīno idē: z sic nō essent plures ypostases: ergo bec est vera q̄ differentes ypostases oīno idē sibi nō participabūt: h̄nt autē naturā vel essentia vnā tres diuine ypostases: q̄ eēntia nō est oīno idē sibi. Itē p̄b̄ dicit q̄ a p̄ria suba nulla oīno erit p̄dicatio: sed sicut habitū est supra di. xvij. p̄sona est vt p̄ria suba: ergo nō p̄dicat̄ de aliquo: ergo nec de essentia p̄dicabit̄ vt dicit̄ eēntia diuina est pater. Itē sepe habuim⁹ q̄ pater diuina essentia est: z q̄ est ibi cōstructio fm̄ cām formalē: ergo essentia diuina se habet ad ypostasim/ sicut forma ad formatū. Inter illa autē oppositio est cause z causati: cū igit̄ cā z causatū nunq; sint idē/ eēntia z ypostasis nūq; erūt idē. h̄c autē inducit Hilb. vel p̄r inducere sophismata: p̄positiui q̄ supra posuim⁹ di. v. de tur em̄ q̄ essentia sit p̄sona: tūc bec erit vera eēntia est pater: pater autē alie⁹ est pater: z aliquo pater nō nisi fili⁹: ergo essentia est pater fili⁹: ergo genuit filiū. Itē aliquo est pater nō nisi paternitate: ergo paternitas in est eēntie: ergo determinat eam. Sed cōtra obicit̄ fm̄ dicta bri Bern. super cātica. dicit em̄ Gilbert⁹ sup lib. Boe. de trini. deitate qua de⁹ est nō q̄ de⁹ est/ aut q̄ aliqd̄ mai⁹ est/ aut egle/ aut min⁹ deot̄ p̄r: q̄ nō est mai⁹. si autē egle. Cōtra egle nō facit sibi egle: qz nō est potēs i ipm̄: q̄ bec deitas nō facit deū Simin⁹: ergo de⁹ degnat̄ fido de⁹ p̄ illud qd̄ itez absurdū est: q̄ deitas est ipse q̄ deus est: ergo est ypostasis z p̄sona. Itē si nō est idē: ergo p̄sona est cōposita ex illo z alio quodā: ergo nō est simplex qd̄ hereticū est. Itē oē cōpositū resolubile est in sua cōponētia vt p̄iora se z simpliciora: ergo de⁹ eēt resolubilis in alia p̄iora se z simpliciora: z sic nec p̄mū eēt nec simplex qd̄ absurdū est. Itē oē cōpositū eē suū habet ab alio vel ab alijs: ergo de⁹ esset iā factura aliteri⁹ dei p̄ioris se qd̄ falsum est. Solo p̄z cuiuslibz q̄ vltimē rōnes necessarie sunt z p̄r inducte sophistice: z hoc postea vidēs Hilb. correxit dictū suū in q̄ etiā/ vt dicit̄ p̄r sensum sanū habuit: licet incauta verba prulerit dōm ergo z credēdū simpliciter q̄ p̄pter finē simplicitatis dei nō dicit̄ in eo esse z qd̄ est z essentia z p̄sona re: differt tñ in mō supponēdi z attribūdi. Si autē queras vnde hoc fiat cū oīno idē sit re q̄ diuersa attribūit̄. dōm q̄ illa simplicitas p̄nat cōpositionē p̄ hoc q̄ tollit diuersitatē ab eis que sibi in eodē vnūt̄: z si illa diuersa remaneret tūc facerent cōpositionē sicut forma z materia in cōposito sed licet sic tollat cōpositiō: tñ vnitate vniscuiusq; eorū nō tollit sicut sup̄ dixim⁹ de attributis di. viij. licet em̄ sapiētia dei sit idē cū suba p̄pter simplicitatē

tñ sapiētia dei verissime sapiētia est: alie em̄ nō aliqd̄ esset in dei sapiētia qd̄ nō esset in dei essentia: ita z bec simplicitas p̄sonē nō tollit veritatē ypostasis/ nec veritatē nature: z iō remanet illa cōicabilis: z p̄b̄ patz solo ad p̄mū: qz licet p̄sona z eēntia sint idē: tamen vtrūq; retinet ea q̄ sunt de rōne sua p̄riat̄ z ita cōtra dictoria nō referunt̄ ad idē in rōne illa q̄ realit̄ rō est qz realit̄ incōicabile cōuenit p̄sonē z realit̄ cōicabile cōuenit nature z sic de alijs. Ad aliud dōm q̄ non remanēt ibi mōi p̄dicādi p̄b̄ q̄ relatio est accidēs qz quo ad hoc transit in subam: sed p̄ hoc q̄ ad aliez est z b̄ est p̄riū p̄sonē nō ipediēte simplicitate: qz simplicitas veritatē nature nō tollit s̄ tñ diuersitatē cōicabilis z incōicabilis q̄ sunt in eodē. Ad aliud dōm q̄ b̄ argumētū teneret si eēt idē oīno: ita q̄ vnū virtute sue nature z idē p̄ritate rōnis eēt idē cū altero: s̄ bec retinet rōnes diuersas eo q̄ h̄c incōicabile ē vnū z vere cōicabile est aliez: z iō cū rōne ei⁹ qd̄ incōicabile est p̄r opponat̄ filio relatiue: z s̄ r̄ fili⁹ rōne eius qd̄ est incōicabile opponat̄ fili⁹ p̄r relatiue nō sequit̄ q̄ vn⁹ sit ali⁹: s̄ tñ q̄ sit idē sibi in suba: z huic aliqd̄ s̄le imō ginari possum⁹ in p̄ucto z vnitate: ponam⁹ em̄ p̄uctū p̄ id qd̄ est vnū vnitati p̄ id qd̄ est: z tñ retinere vtrūq; p̄rietatē nature sue: dicit̄ q̄ p̄uctus z vnitas oīo idē sunt in suba z eēntia: z tñ opponet̄ ei in relatiōe ad cōtinuū: qz vnitas habet relatiōē ad discretū: z tūc sequit̄ q̄ h̄ns relatiōē ad cōtinuū oīo idē sit in suba h̄nt relatiōē ad discretū fm̄ q̄ h̄mōi: s̄le tñ illud deficit sicut oīa s̄lia terrena. Ad aliud dōm q̄ vim faciēdo in dīa h̄a est p̄p̄: s̄ p̄b̄ q̄ eēntia est cōis ponit̄ potē z uenientia q̄ differentia sicut si pbam⁹ gen⁹ esse aial z eē gen⁹ hois: p̄ h̄ magis pbamus q̄ sit hō q̄ differat ab hoie: z sic eēt simplex p̄barem⁹ p̄b̄ q̄ eē cōe ad hoiem etiā q̄ eēt idē hōi vnū naturā eē cōicabile nō ponit̄ eām d̄ice: sed potē vnitas z cōueniētie cū oīb; p̄sonis in q̄b; est. Ad aliud dōm q̄ nō est cōis animi zceptioni nisi in natura i q̄ quo est differētia qd̄ est: z in illa necesse est multiplicari quo est fm̄ eē fm̄ q̄ multiplicat̄ ypostases siue qd̄ est: sed in diuinis nō est ita: q̄ nō oportet ibi illud cōcipere.

Probatio illius.

60 Sed cōtra obicit̄ fm̄ dicta bri Bern. super cātica. dicit em̄ Gilbert⁹ sup lib. Boe. de trini. deitate qua de⁹ est nō q̄ de⁹ est/ aut q̄ aliqd̄ mai⁹ est/ aut egle/ aut min⁹ deot̄ p̄r: q̄ nō est mai⁹. si autē egle. Cōtra egle nō facit sibi egle: qz nō est potēs i ipm̄: q̄ bec deitas nō facit deū Simin⁹: ergo de⁹ degnat̄ fido de⁹ p̄ illud qd̄ itez absurdū est: q̄ deitas est ipse q̄ deus est: ergo est ypostasis z p̄sona. Itē si nō est idē: ergo p̄sona est cōposita ex illo z alio quodā: ergo nō est simplex qd̄ hereticū est. Itē oē cōpositū resolubile est in sua cōponētia vt p̄iora se z simpliciora: ergo de⁹ eēt resolubilis in alia p̄iora se z simpliciora: z sic nec p̄mū eēt nec simplex qd̄ absurdū est. Itē oē cōpositū eē suū habet ab alio vel ab alijs: ergo de⁹ esset iā factura aliteri⁹ dei p̄ioris se qd̄ falsum est. Solo p̄z cuiuslibz q̄ vltimē rōnes necessarie sunt z p̄r inducte sophistice: z hoc postea vidēs Hilb. correxit dictū suū in q̄ etiā/ vt dicit̄ p̄r sensum sanū habuit: licet incauta verba prulerit dōm ergo z credēdū simpliciter q̄ p̄pter finē simplicitatis dei nō dicit̄ in eo esse z qd̄ est z essentia z p̄sona re: differt tñ in mō supponēdi z attribūdi. Si autē queras vnde hoc fiat cū oīno idē sit re q̄ diuersa attribūit̄. dōm q̄ illa simplicitas p̄nat cōpositionē p̄ hoc q̄ tollit diuersitatē ab eis que sibi in eodē vnūt̄: z si illa diuersa remaneret tūc facerent cōpositionē sicut forma z materia in cōposito sed licet sic tollat cōpositiō: tñ vnitate vniscuiusq; eorū nō tollit sicut sup̄ dixim⁹ de attributis di. viij. licet em̄ sapiētia dei sit idē cū suba p̄pter simplicitatē

Rōes p̄ veritate p̄ria.

Secūda

Tertia

Quarta

Solo principalis

q̄stūcula Solo

Ad p̄mū in solutiōe p̄ncipali.

Ad secūdū.

Ad tertū.

Ad quartū

Ad quintū

Ad p̄batōz

Ad sextū.

Ad 7^m

Ad p̄mū in solutiōe p̄ncipali.

Ad secūdū.

Ad tertū.

Ad quartū

Ad quintū

Ad p̄batōz

Ad sextū.

Ad 7^m

Ad p̄mū in solutiōe p̄ncipali.

Ad secūdū.

Ad tertū.

Ad quartū

Ad quintū

Ad p̄batōz

Ad sextū.

Ad 7^m

Ad nō aliud est deus z que sua sunt: ita vt insunt: alia enim sunt q̄ insunt: alia que nō insunt.

Ad ergo fm̄ corporales modos (vt in eadez subdit serie) accipiēda sunt bec que de deo dicunt̄: vbi euacuās opinionē eorū q̄ ita putāt aliud deū eē: z aliud qd̄ dei ē: aliud q̄ naturā dei z rē nature: vt est i creaturis. Aperite docet nō aliud esse deū z q̄ sua sunt: ita vt insunt illi sic dicēs: h̄ homo aut aliqd̄ ei simile cū alicubi erit alibi nō erit: qz id qd̄ est illic

cōtinet vbi fuerit in forma: vt nō vbiq; sit q̄
 insistentis alicubi sit. De^o aut̄ immense virtu-
 tis viuēs ptās: q̄ nusq; nō assit: nec desit vsq;
 q̄ se oēm p̄ sua edocer: z sua nō aliō q̄ se esse
 significat: vt vbi sua insint ipse esse p̄ sua itel-
 ligat̄. Nō aut̄ corpali modo cum alicubi sit:
 nō etiāz vbiq; esse credat̄: cū p̄ sua in omnib^o
 esse non desinat. Nō aut̄ aliud sunt q̄ qd̄ ip̄e
 est que sua sunt. Et hec p̄pter nature intelli-
 gentiā dicta sunt. In his verbis aperte signifi-
 cat̄: si tñ intelligis heretice: qz diuina natura
 nō aliud est ab his que sua sunt: ita vt insint
 z p̄ illa in omnib^o suis est que nō insunt. Sua
 em̄ sunt etiā que nō insunt: id est om̄s creatu-
 re: z sua sunt que insunt: vt tres p̄sone q̄ sunt
 eiusdē nature z eadē natura: sicut supra Au-
 gustini testimonio firmauim^o dicentis: tres
 p̄sonas esse eiusdē essentie v̄ eandē essentiā
 sed nō ex eadē essentia: ne aliud intelligatur
 essentia: aliud p̄sona. Non tamē diffitemur
 aliquā distinctionē habendā fore fm̄ intelli-
 gentie rationē cum dicat̄ hypostasis: z cū di-
 citur essentia: qz ibi significat̄ qd̄ est cōmune
 tribus: hic vero nō. Est tñ hypostasis essen-
 tia: z econuerso. Fateamur ergo vnum atq;
 idem esse tres personas fm̄ essentiā differen-
 tes autē p̄prietatibus. Unde Augu. super
 locū preteritū psalmi ait: Queris quid sit
 pater? Respondeat deus. Queris quid sit fi-
 lius? Respondeat deus. Queris quid sit pa-
 ter z fili^o. Respondeat deus. De singulis in-
 terrogatus deū responde. De vtroq; interro-
 gatus: nō deos sed deum responde. Non sic
 in hominib^o. Tanta em̄ est ibi substantie vni-
 tas vt equalitatē admittat: pluralitatē non
 admittat. Si ergo tibi dictū fuerit cū dicis fi-
 lium dei esse qd̄ pater est: p̄fecto filius pater
 est. Responde fm̄ substantiā tibi dixi: hoc eē
 filiū qd̄ pater est: nō fm̄ id qd̄ ad aliud dicat̄.
 Ad se em̄ dicat̄ de^o: ad patrē dicat̄ fili^o. Bur-
 sumq; pater ad se dicat̄ deus: ad filium dicat̄
 pater. Quod pater ad filium dicat̄ non est fi-
 lius: qd̄ dicat̄ filius ad patrem non est pater:
 Quod dicat̄ pater ad se: z filius ad se: hoc est
 pater z filius: id est deus.

Arti. II
B

Utrum persona differat a natura fm̄ intel-
 ligentie rationem.

¶ E inde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ ibi [Nec tñ dif-
 fitemur distinctionē habendā fore p̄ intelli-
 gentie rōnem z c̄. s. a. But em̄ aliquid subest
 huic intelligentie rōni aut̄ nihil. si nihil tūc erit cas-
 sa z vana. si aliquid tūc est differentia fm̄ rem z nō
 fm̄ rōnem tñ. Ad hoc dicendū q̄ aliqd̄ respondet
 in re. Un̄ notandū q̄ in inferiorib^o cū natura cōmu-

Solo
ad torū

nis est in supposito duplicif significat̄ fm̄ rem. s. v̄
 diuersa qm̄ dicit̄/natura est simplex/z fortis est cō-
 posit^o: z significat̄ vt aliqd̄ sibi cōueniens qd̄ nō cō-
 uenit forti/vt cum dicit̄ q̄ p̄dicat̄ de plurib^o/fortes
 aut̄ de vno vel de nullo. in diuinis aut̄ natura non
 potest significari vt diuersa a p̄sona: qz idē est tñ rea-
 liter aliquid cōuenit ei qd̄ nō cōuenit p̄sone z econ-
 uerso: z ideo dicūt doctores q̄ supposita natura nō
 supponit̄ p̄sona/z sup illud fundat̄ intelligentie rō.
 Et nota q̄ ab hoc loco trahit̄ illō multū vulgatū q̄
 distinguit̄ fm̄ intelligentie rōnem.

**Utrū ita possit dici deus triū p̄so-
 narū vel tres persone vnius dei: vt
 dicat̄ vna essentia triū personarū:
 et tres persone vnius essentie.**

hic considerandū est cū deus sit diuina eēn-
 tia. z ita dicatur vnus deus esse tres persone
 sicut vna essentia dicat̄ tres persone: vtrum
 ita valeat sane dici: vnus deus triū p̄sonarū
 vel tres p̄sone vni^o dei: sicut dicat̄ vna essen-
 tia triū p̄sonarū: z tres p̄sone vnius essentie
 In his locutionib^o scripture vsus nobis emu-
 landus videt̄: vbi frequenter reperit̄ ita di-
 ctū: Vna est essentia trium z tres sunt p̄sone
 vni^o essentie: nusq; aut̄ occurrit legisse vni^o
 deū trium p̄sonarū: v̄ tres p̄sone vnius dei.
 Qd̄ iō puto sc̄tōs doctores vitasse: ne ita for-
 te acciperet̄ in diuis p̄sonis vt accipit̄ cū de
 creaturis simile qd̄ dicit̄. Dicit̄ em̄ deus Ab-
 raam: Isaac z Jacob: z deus om̄is creatu-
 re. Qd̄ vtiq; dicit̄ p̄pter principiū creatōis
 vel gratie priuilegiū: z creature subiectionē
 vel seruitutē. Cū ḡ in trinitate nihil sit crea-
 tū vel seruiens vel subiectū nō admittit fides
 in trinitate talē locutionis modū. Ita etiāz
 econuerso nō dicitur de dei essentia: q̄ ipsa sit
 essentia Abraam: Isaac z Jacob: v̄ alicui^o
 creature: ne creatoris vel creature naturam
 confundere videamur.

**Utrū liceat dicere: tres p̄sone sunt vnius
 essentie: z tres p̄sone essentie sicut vni^o essen-
 tie: z vna essentia triū p̄sonarū.**

Arti. III
C

¶ E inde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ ibi [Dicōside-
 randū est cū de^o sit diuina eēntia] Cū em̄ d̄z
 tres p̄sone sunt vni^o essentie/videt̄ norari in-
 diuisibilitas esse nature in trib^o p̄sonis: cum igit̄ de-
 us z deitas idem sint in diuinis/videt̄ q̄ eadē ratō-
 ne possit dici q̄ sit vnius dei: z hoc negat̄ in littera.
 Item possit ne dici/tres p̄sone sunt essentie/sicut
 vnius essentie: videt̄ q̄ sic: qz ibi sit comparatio for-
 mati fm̄ rōem intelligendi ad formā/ sicut z in illa
 cū dicit̄ tres p̄sone sūt vni^o essentie. Item potest ne
 dici/vna essentia est triū p̄sonarū/ vel essentia trium
 p̄sonarū/sicut dicit̄ tres p̄sone vnius essentie/ vide-
 tur q̄ sic: qz sicut est cōparare p̄sonā ad naturā/ ita
 econuerso naturā ad p̄sonā: z sic vni^o pot̄ dici in eadē
 ¶ U v

Querit̄ p̄o

20

30

Obiectio habitudine in q̄ dicitur reliquū. Itē v̄ q̄ nullū illorū possit dici: qz obliqui trāsitiui sunt z diuersitate no- tant: z cū nō sit diuersitas aliq̄ inter eētā z psonā: videt̄ q̄ nō debeat fieri cōparatio illa nisi i recto/ vt di- cat̄ tres p̄sone sunt vna essentia. Solo ddm q̄ bñ pōt dici tres p̄sone vni⁹ eētā vt cōstructio obliqui cū recto sit in designatiōe eētā/ vel meli⁹ vt ex pro- prijs loq̄mur huic materie in designatiōe simplicita- tis essentia in tribz/ nec tñ p̄t dici vni⁹ dei p̄r diuer- sum modū f̄candi eētā in hoc noīe de⁹ z in h̄ noīe eētā: qz in abstracto f̄cat̄ vt natura q̄ est forma ali- cui⁹: in cōcreto aut̄ f̄cat̄ vt stans p̄ seipam/ z non vt forma aliq̄: z iō trāsitiō obliqui nō saluat̄ fm rōnē intelligendi tres p̄sone vni⁹ dei: sicut etiā in inferio- ribus dicit̄ tres p̄sone vni⁹ nature humane/ non tñ dicit̄ vni⁹ boīs nisi possessiua cōstructiōe. Ad aliū di- cendū q̄ qñ obliqu⁹ cōstruit̄ in designatiōe essentia optet esse duos grōs v̄ vnū habentē vim duoz/ vt mulier egregie forme/ v̄ vir sanguinū/ vel hō turpi- tudinis: z iō nō bñ dicit̄ tres p̄sone essentia: qz nō sal- uat̄ eadē habitudo cōstructiōis. Ad aliud ddm q̄ bñ dicit̄ vna essentia triū psonaz/ z eētā triū psonaz/ s; nō in toto saluat̄ eadē habitudo cōstructiōis: cum eū dicit̄ tres p̄sone vni⁹ eētā/ constructio obliq̄ duo importat. s. habitudinē forme ad formatū/ z designa- tiōe simplicitat̄ forme: cū aut̄ dicit̄ vna essentia triū vel essentia triū nō importat nisi alterū: z iō etiā suf- ficat̄ vn⁹ rectus vbi pri⁹ exigebant̄ duo obliq̄ quoz/ vn⁹ importaret designatiōe/ z alter formā/ sic grā- matici dicūt de istis duabz/ mulier egregie forme/ z egregia forma mulieris: qz variat̄ habitudo. z ideo mutando obliquū in rectū z ecōuerso mutat̄ cōstru- ctio/ vs̄ possum dicere/ egregia forma mulieris/ z for- ma mlr/ nō tñ ita dicim⁹/ mlr egregie forme/ z mu- lier forme. Ad vltimū ddm q̄ notat̄ p̄ obliquū trā- sitio fm rōnem intelligētiē q̄ nō ponit diuersitatem p̄sone z nature/ s; potius veritatē vtriusq̄.

Solutio.

Ad 2^m

Ad 3^m

ad obiectōz

Q̄d licet potentia: sapientia: boni- tas de deo fm substantiā dicant̄ i scriptura: tñ solent hec noīa disti- cte ad p̄sonas interdū referri.

Ex p̄dictis cōstat q̄ sicut essentia ita poten- tia: sapientia: bonitas de deo dicunt̄ fm sub- stantiā. Que aut̄ fm substantiā de deo dicūt- tur: tribus p̄sonis pariter cōueniūt. Vna est ergo potentia: sapientia: bonitas patris z fi- lij z spūs sancti: z hi tres eadem potentia: ea- dem sapia: eadem bonitas. Unde aperit̄ in trinitate sūma esse p̄fectio. Si em̄ ibi deesset potentia: vel sapientia: vel bonitas: nō esset summū bonū. Sed qz ibi est p̄fecta potentia infinita sapientia: incōprehēnsibilis bonitas: recte dicitur z credit̄ summū bonum. Lunq̄ vnum et idem penitus sit in deo potentia: sa- pientia: bonitas: in sacra tamē scriptura fre- quenter solent hec nomīa distincta ad perso- nas referri: vt patri potentia: filio sapientia. spiritus sc̄to bonitas attribuat̄: qd̄ quare fiat

non est otiosum inquirere.

Utrū potentia: sapientia z bonitas faciant summū bonum.

Br̄. III
D

Inde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ ibi: [Ex p̄dictis cōstat zc̄. Ibi em̄ dicit̄ q̄ potentia: sapie- tia: bonitas faciunt summū bonū/ z hoc nō videt̄: qz summū bonū est cui nihil deest qd̄ hz boni rōnem/ nō aut̄ verū est q̄ om̄is rō boni cōprehenda- tur sub his tribz. Solo dicendū q̄ in p̄fectione ho- rū triū omne bonū cōtinet̄: om̄e em̄ bonū aut̄ est na- ture/ aut̄ sup̄ additū. potentia em̄ p̄fecta z om̄ipotēs nunq̄ est nisi in natura p̄fecta z omnipotente. sup̄- addite aut̄ aut̄ sunt fm intellectū/ z tūc reducunt̄ ad verū. aut̄ fm effectū/ z tunc reducunt̄ ad bonū: alia aut̄ nō simplr̄ sunt bona vt corporalia z sensibilia: et iō in hoz triū p̄fectione cōstat summa b̄ritudo.

Solo
p̄ncipalis.

Quare id fiat. s. q̄ patri potentia filio sapientia attribuat̄.

Id ergo sacri eloquiū prudentia facere cura- uit: ne dei immensitatē similitudie creature me- tiret̄. Dixerat em̄ scriptura sacra: qz de⁹ pa- ter est: z q̄ deus filius est: z audiuit hoc ho- mo q̄ hoīem patrē viderat: deū patrem non viderat cogitare cepit ita esse in creatore vt viderat esse in creaturis: a quibz hec nomi- na translata sunt ad creatorē: in quibus pa- ter est prior filio: filius est posterior patre: et ex antiquitate in patre defectus: ex posteri- tate in filio imp̄fectio sensus solet notari. Iō occurrit scriptura dicēs patrē potentē: ne vi- deat̄ prior filio: z ideo minus potens: z filiū sapientem ne videatur posterior patre z iō minus sapiens.

Quare spiritus sancto bonitas attribuat̄.

Dicitur est etiam spiritus sanctus deus: z dicit⁹ est habere spiritū de⁹: z videbat̄ hoc q̄s̄ no- men inflationis et tumoris. Unde humana cōscientia ad deum pro rigore z crudelitate accedere metuit. Iō scriptura temperauit sermonem suum spiritum bonum nominans ne crudelis putaretur qui miris erat: non q̄ pater solus sit potens vel magis potens: et filius solus sapiens vel magis sapiens: z spi- ritus sanctus solus bonus vel magis bonus. Vna est ergo potentia: sapientia: bonitas trium: sicut vna essentia. Ideo q̄ sicut dicit̄ filius homousios: id est consubstantialis pa- tri: ita z coomnipotens.

De hoc nomine homousion: vbi in auctoritatem receptū sit: et qd̄ significet.

hic nō est pretermittendū qd̄ Aug⁹ in li. ij.

contra Maximinū dicit de hoc noīe homou-
 sion: quo latini tractatores frequēter vtun-
 tur. Pater inquit z fili⁹ vnus sunt eiusdēq;
 substantie. Hoc est illud homouision qđ in cō-
 cilio Niceno aduersus hereticos Arrianos
 a catholicis patribus veritatis auctoritate
 firmatū est. Qđ postea in cōcilio Ariminēsi
 ppter nouitatē verbi minus qđ potuit intel-
 lectā: quā tñ fides antiqua pepererat multz
 paucoꝝ fraude deceptis: heretica impietas
 sub heretico impatore Costantino labefacta
 tentauit. Sed post nō longū temp⁹ liber-
 tate fidei catholice preualēte: postq̄ vis ver-
 bi sicut debuit intellecta est: homouision illd
 catholice fidei sanitate longe lateq; disten-
 sum ē z diffusum. Quid ei est homouision ni-
 si vnus eiusdēq; substantie. Quid est in quā
 homouision nisi ego z pater vnū sumus? Ad
 ergo inter pphanas vocum nouitates hoc
 vitandum est.

Arti. V
 E An appropriatio q̄ deo attribuunt appro-
 priata tñ modo fiat p nos z a nobis.

Arguit pō
 20
 30

Inde querit de hoc qđ dicit: [Id ergo sacri
 eloquij prudentia facere curauit] Ex hoc em̄
 videt q̄ appropriatio nō fiat nisi per nos z a
 nobis / s; hoc est incōueniens: qz si nos nō essem⁹ ad
 huc sapientia appropriaret filio: q̄ videt q̄ nō dicat
 verū q̄ hoc fecit sacri eloquij prudentia: Itē si nō est
 alia rō appropriatiōis nisi p cōtrariū ad creatā / tūc
 eternitas z vnitas supra / patri appropriari nō de-
 bebāt: qz illa cōueniunt ab eterno z p cōnotatū nō
 cōueniūt. Itē. I. ad Cor. I. dicit Xpm̄ dei vtrū z dei
 sapiam: q̄ filio appropriat virt⁹: virtus autē est vlti-
 me potentie: q̄ potentia filio appropriat. nō q̄ patri
 cui⁹ cōtrariū dicit i lra. Itē querit de hoc qđ dicit
 qđā q̄ appropriatiōes hmōi nō fiūt nisi de nobis: z
 duab; de causis. s. ad errorē euitationē z veritatē ex
 pressionē: z dicit q̄ patri attribuit potētia ad erro-
 ris euitationē. S; cōtra / si nulla accidit diuersitas
 in mō intelligēdi nisi erroris euitatio / tūc vř q̄ apđ
 nō errātes possum⁹ dicere q̄ pfi nō attribuit potē-
 tia nec appropriat / sed hoc falsū est: q̄ aliqd est ex pre-
 rei q̄re appropriat. Solo dōm q̄ appropriatio p̄t p̄i
 derari dupl'r / fm̄ aptitudinē z fm̄ actū. fm̄ aptitu-
 dinē est ex pre rei / vt sup̄ dicitū est disti. xxij. vnū em̄
 attributū viciniorē h; rōnē vni p̄sone q̄ alteri: z idō
 illi est appropriabile. fm̄ actū autē appropriatio fit a
 vris peritis in sacra scriptura diuersis de causis. s.
 ppter errorē euitandū vř veritatē exprimēdā: z p̄
 hoc vt ostendat magi rō distinctōis in p̄p̄is. z due
 p̄cedentes cause necē est vt sp̄ supponat tertiā: qz nisi
 sit vnitas in re nō bñ fieret appropriatio: z p hoc pa-
 tet solo ad duo prima: qz m̄g supponit cōueniētiāz
 maiorē rōnis potētie ad p̄p̄iū patris q̄ alteri⁹ p̄sone.
 Ad aliud dōm q̄ potētia triplici rōne attribuit
 patri / q̄rū due sūt ex pre p̄p̄iū patris / z vna ex parte
 vna est: qz potētia p̄cipiū est / vt dicit p̄s. Potētia
 em̄ actia est p̄cipiū trāsmutatiōis in aliud fm̄ qđ ē
 aliud: p̄cipiū autē fm̄ rōnē primā magis accedit ad

Questiōcu-
 la de appo-
 priatione.

Solo
 principal' z
 ad duo p̄a.

Ad 3^m
 Prima rō.

p̄cipiū nō de p̄cipio q̄ ad p̄cipiū de p̄cipio.
 Scđa rō est q̄ nō est sapia nisi p̄existat potētia / z nō
 est bonitas p̄fecta nisi p̄supponat sapiam z potētiāz
 sic a p̄e fili⁹ z ab vtroq; sp̄sūctis. Tertia rō est in
 lra supra ex pre nra. virt⁹ em̄ lz sic i gñe potētie tñ ad
 dit aliqd rōne cui⁹ cōuenit filio. s. vltimū potētie: et
 qz p̄ p̄ filii opat mūdū z p̄ filii redemūt mūdū / ipe
 fili⁹ est in quo maxima q̄ fuerūt potētie patris sūt ex-
 p̄ta: z idō sibi attribuit virt⁹. Ad id qđ vlteri⁹ q̄ri
 tur de causis appropriatiōis q̄s ponit qđā iā p; rñsio
 qz sup̄ onū est q̄ vera cā appropriatiōis ē q̄ attribū-
 tū h vř illud magi accedit ad p̄p̄iū vni⁹ p̄sone q̄ al-
 teri⁹. Alia autē q̄ possent ob̄ici disti. xxxj. tacta sūt.

Scđa rō.
 Tertia rō

ad q̄stiuclā

**De noibus que translatiue z p
 similitudinē de deo dicunt.**

Preterea sciendū est q̄ in assignatiōe distin-
 ctiōis noīm inter alia q̄ supra diligenter exe-
 cuti sum⁹ qđā dixim⁹ translatiue z p similitudi-
 nē de deo dicit: vt speculū: splēdor: character
 figura z hmōi: de q̄b; pio lectori breuiter tra-
 do qđ sentio: vt scz rōne similitudinis consi-
 derata ex causis dicendi dictōrū intelligen-
 tiam assumat sed catholicam.

**Nihil dignū excellētia ineffabilis
 trinitatis se tradidisse dicit ad alia
 transiturus.**

De sacro vnitatē atq; trinitatē sūme z ineffa-
 bilis mltā iā dixim⁹. Nihil tñ ei⁹ ineffabilita-
 te dignū tradidisse p̄fitemur: s; pot⁹ ex nob
 mirificatā ei⁹ sciam nec potuisse nos ad illā.

Utrū p trāslatiōē oīa nomia creaturarū
 possunt attribui deo: et econtra an noīa dei
 possint attribui creaturis.

Arti. vi.
 f

Inde querit de h qđ dicit: s. sciendū est q̄ i assi-
 gnatiōe zc. Ibi ei tangēdo rōnē trāslatiōis
 docet attēdere similitudines: cū autē oīs creatu-
 ra sit vestigiū vř p h ab oī creatura fieri trāslatio ad
 deū / vt dicat de noīe oīm creaturaz. Itē Dyo⁹ di-
 cit cū esse oīnoīabile. Itē Dyo⁹: In ipō opter affir-
 mare oīm pōes: q̄ ab oīmib; fit trāslatio in deū: s; h
 nihil ē vř / vt dicat de dyabolo / lup⁹ / bufo z hmōi
 Itē vř q̄ oīa noīa / de deo dicat trāslatiue: qz nō p-
 prie vnūcū ē cū d; / de⁹ ē vitā z aīa vitā: q̄ p trāslati-
 tiōne. Itē q̄rit vtrū a nobilioꝝ creatur' fiat trāslati-
 o / vt dicat de seraphin z cherubin: h non vř qz
 nusq; legit in sacra scriptura. s. vř etiā q̄ trāslatio
 fiat ecōuerso a dō ad creaturas sic dicit p̄s: Ego dixi
 dñ; estis zc. Solo dōm q̄ ista qđ ex maria pte de-
 terminata est sup̄. xxj. disti. dōm q̄ trāslatio fit ab
 oīb; q̄ naturā sine vitio z nocumēto deformitat' ser-
 uat z exprimūt: vñ a dyabolo nō p̄t qz ē nomē natu-
 re deformate: z silt' a rana z bufone: qz ē nomē natu-
 re cū p̄prietatib; deformitat' z nocumēti. Et si ob̄ij-
 cias q̄ de d; significari p serpētē / dōm q̄ serpēs ali-
 quid boni importat p astutiam z sapiam: z etiā ser-
 pens in se habet medicinā venenit'ri em̄ carnes cō-
 tra venenū valent / s; nō sic bufo vř aliud vile imū-
 dū. Un Aug⁹ dicit q̄ vulpes nunq; in bona fecitōe

Arg. p̄mo
 20
 30
 40
 50
 60

Solo
 principal' z
 ad tria p̄a

accipit: qz exprimit astutiā deceptorā / sed lup⁹ quā
 doqz accipit in bona significatione / vt beniamin lu
 pus rapax dicit esse / Gen. 49. z ex hoc patet solutio
 ad tria prima: qz verbū Dionisiij de his intelligit q̄
 Ad 4^m nō deformitate de se sonat. Ad aliū dōm q̄ nō om
 nia dicunt translatiue: z rō supra distin. xxi. dicta ē
 Ad 5^m Ad aliud dōm q̄ a nobiliozibz z ab inferioribz pōt
 fieri trāslatio: s; nō vt sit vt dicit Dyo. a nobiliozibz
 ne sit occasio erroris. s. ne putent illa nobilia p̄ p̄rie
 tatē cōuenire: z etiā qz nō ita nota sunt nobis trāsla
 tio aut fit a magis notis / et illa sunt sensibilia apud
 Ad 6^m nos. Ad aliud dōm q̄ translatio nō est in his q̄ per
 pri⁹ z posteri⁹ participāt idē: vñ a deo nō fit. trāsla
 tio ad nos sed poti⁹ id qd est in deo prius / hoc est in
 nobis posteri⁹ simile illi⁹ / z p̄rie est in nobis / sed si
 multitudo que requirit in translatōe est similitudo non
 fm rem / sed fm cōuenientiā p̄rietatū rei.

**De q̄busdā q̄ scdm substantiā de
 dō dicuntur que specialē efflagitāt
 tractatū scz de scia z prescia et pro
 uidentia: et dispositiōe: p̄destinati
 one: volūtate z potentia.**

DI. XXXV
 de scia dei i
 gñali fm se

Unqz supra disserue

c rīm ac plura dixerimus de his q̄
 cōiter fm substantiā de deo dicunt
 eorū tamē quedā specialē efflagitāt tracta
 tū: de q̄bus ammō tractandū est. i. de scia: p̄
 a scia: puidencia: dispositiōe: p̄destinatio
 b ne: volūtate z potentia. Sciendū ergo ē q̄
 sapientia z scia dei cū sit vna et simplex:
 tñ ppter varios rerū stat⁹ et diuersos effect⁹
 plura ac diuersa sortit nomina. Dicit em̄ nō
 tñ scia sed etiam p̄scia v̄l puidencia:
 dispositio: p̄destinatio z p̄uidentia. Et
 est p̄scia siue puidencia nō de futuris tñ
 sed de omnib⁹ de bonis. s. z de malis. Dispo
 sitio vero de faciendis. P̄destinatio de oī
 bus saluandis: et de oīb⁹ bonis: quib⁹ et hic
 liberatur z in futuro coronabunt. P̄desti
 nauit em̄ deus ab eteruo hoīes ad bona eli
 gendo: z p̄destinauit eis bona p̄parando.

Rom. 8.

Eph. 1.

Esa. 64. et
 1. Cor. 2.

Qz homines p̄destinauit apostol⁹ ostendit
 dicēs: P̄destinauit quos p̄sciauit fieri cō
 formes imaginis filij sui: et alibi: Elegit nos
 ante mūdi cōstitutionē: vt essem⁹ sancti z im
 maculati. Qd aut bona eis p̄pauerit p̄pheta
 Esaias ostendit dicēs: Oculus nō vidit de⁹
 abste que p̄parasti diligentib⁹ v̄l expectan
 tibus. Ergo ab eterno p̄destinauit quosdā
 futuros bonos z beatos. i. elegit vt essent bo
 ni z beati: z bona eis p̄destinauit: id est p̄pa
 rauit. P̄uidentia aut est gubernandoz: q̄
 vtiqz eodē modo videt accipi quo dispositō
 Interdū tñ puidencia accipit p̄ p̄scia: Sa

piencia vero vel scientia que de omnibus est:
 scz bonis z malis: z de presentib⁹: preteritis
 z futuris: et nō tñ de temporalib⁹: sed etiaz de
 eternis. Nō em̄ ita scit deus ista temporalia vt
 seipsum nesciat: sed ipse solus seipsum p̄fecte
 nouit: cuius scientie comparatiōe oīs crea
 ture scientia imp̄fecta est.

c Unqz sup̄ disseruerim⁹ zc. Hic incipit ps
 illa que ē de cognitiōe trinitatis z vnitatis
 put cōsiderat in his que faciūt sufficiētiā
 cause ad p̄cessum creaturaz ex ipō q̄ sit scia
 potentia / voluntas: ad operari ei nō exigit ampli⁹
 q̄scire z velle z posse. Diuidit autē in tres pres fm
 tria p̄dicta. In prima agit de scia. In scda de po
 tentia q̄ incipit in disti. xliij. ibi [Sicut de oīpotētia
 zc. In tertia agit de volūtate q̄ incipit ibi [Jam de
 voluntate] Prima hāz diuidit in duas pres. In p̄
 ma agit de scia in generali. In scda aut descendit ad
 spēs scientie diuine q̄ sunt p̄destinatio z rep̄batio
 et hec incipit in. xl. distin. ibi [P̄destinatio est de
 bonis salutaribz tñ zc.] Prima aut q̄ est de scia in
 gñe subdividit in tres. In prima ostendit scia z fm
 distinctionē z p̄rietatē noīm / z quantū ad ea q̄ sūt
 in ipsa / vt de quib⁹ est. In secunda aut ostendit econ
 verso q̄liter deus est in omnib⁹ a se factis z creatis: z
 hec incipit in distin. xxxviij. ibi [Et qm̄ demonstratū
 est ex parte. In tertia aut ostendit m̄gr̄ dispōnes sciē
 tie mag⁹ q̄ ipaz sciam. s. vtrū necessitate imponat re
 bus vel falli possit vel augeri z h̄mōi: z incipit dist.
 xxxviij. ibi [Nunc ergo ad p̄positū reuertentes. Ad
 huc prima vlteri⁹ diuidit in duas. In prima ostendit
 intētiōes noīm z in gñe q̄liter est de obiectis: qz de
 omnib⁹ eternis z t̄palib⁹. In scda aut ostendit q̄liter ali
 ud est esse in scia dei / z aliud est esse in natura / z q̄litē
 differentē est de obiectis bonis z malis: z hec incipit
 in sequēti distin. ibi [Solet hic queri zc. Hec at di
 stinctio diuidit in tres pres. In p̄ia determinat gñā
 lit de oīb⁹ noīb⁹ q̄b⁹ scari cōsuevit scia diuina. In se
 cūda aut mouet q̄nē q̄ ex determinatiōe z distinctiōe
 noīm orit. s. vtrū scia dei eēt in deo / si nulla fuisset fu
 tura ibi [Hic cōsiderari optet vtrū scia] In scia pn
 cipalit ostendit obiecta scie fm gñālē declarationē ibi
 [Scia vō vel sapia nō tñ zc. Ex his satis patet sen
 tentia: qz alia in disputatiōe patebūt.

**Utrū scientia dei sit vniuoca scientie no
 stre vel scientie angelozū.**

i Nādit autē bicāñ l̄ram duplex dubiū: vñū
 est vtrū scia dei sit vniuoca scie n̄re v̄l angelo
 rū: Scdm ē v̄z scia dei sit v̄lis v̄l p̄ticular⁹
 v̄l in potētia v̄l i actu vel i bitu: Q̄ enī sit vniuoca
 v̄l p̄pri⁹ v̄l posteri⁹ dicta v̄l sic: Lā efficiēs agēs fm
 formā efficiēt⁹ p̄ducit effectū vniuocū cāe / vt ignis
 ignē / hō hoīez z h̄mōi / s; scia dei ē cā efficiēs n̄re scie
 z agēs fm formā: q̄ v̄l q̄ n̄ra scia q̄ ē effecta a sua sue
 scie sit vniuoca. p̄ma p̄z p̄ se. scda p̄bat p̄ autē Ori
 gen. dicent⁹: De⁹ sapiēs z sciēs d̄z fm q̄ nos sapia z
 scia implet. Itē exēplatū nullū equocū est exēplari in
 forma exēplar⁹ / scia dei exēplar est n̄re scientie: et
 nostra scientia exēplata: q̄ videt q̄ n̄ra scientia nō
 sit equiuoca cum sua. P̄robatō p̄ime est: qz si detur
 q̄ sit equocū in forma cū etiā i materia discordet / tūc
 exēplatū nō erit in aliquo silis speciei cū exēpla

2

Arti. 1

Arg. p̄mo

20

ri/z ita nō est magis exemplatū ab ipso q̄a dispa-
 ro sibi: ergo optet q̄ sit vniocū in forma. Scda au-
 tē ptz p hoc qd̄ dicit Dyo^o in li. de di. no. ca. vii. Sa-
 pientia dei excedent laudātes dicim^o q̄ ois ē z men-
 tis z rōnis z ois sapientie z prudētie causa. Itēz h
 videt p simile: sigillū em̄ nihil imprimi nisi qd̄ fm̄
 specie figure est in ipso/z nō aliud recipit a cera: cū
 igit mens creata sit sicut cera/ z sapientia dei sit si-
 gillū/ videt q̄ recipim^o sapiām eiusdē speciei cū sua/
 licet subiectū nō sit eiusdē rōis sicut nec cera in qua
 fit impressio z cuprū imprimens. Sz cōtra/ nihil est
 vniocū creatori z creature: q̄ nec sciētia, prima septi-
 us p̄bata est. Itē sciētia dei est causa rerum vt in
 fra ostendit distin. xxx viij. nostra autē sciētia causat
 a rebz scitis: q̄ nō sunt iste sciētie vni^o rōis. Itē sci-
 tia sicut om̄is alia forma inest fm̄ ptatem subiecti: qz
 subiectū nobili^o nobilioris est scie/ etiaz inter hoies
 q̄ cū de^o in infinitū excedat oēm menrē creatā: in in-
 finitū etiā sua scia excedit nostrā: q̄ nō erit vni^o rōis

30
 Rō p̄ria in
 oppositū
 2a
 3a

Solo
 p̄ncipal.
 Scia di f3
 Dyonisiū

Scia ange-
 loz f3 cū dē

Scia hoiz
 fm̄ Dyo^m.

Ad primū

Solo dōm fm̄ beatū Dyo^m in li. de di. no. ca. vii.
 q̄ sciētia dei nō est vniocū nostre scie nec etiā scien-
 tie angelozū/ qd̄ qualif sit accipiat a verbis ei^o: di-
 cit em̄ sic de sciētia dei: Sup̄ sapiēs z oim sapiens
 causa est et ipsi^o per se sapiētie z totius et p̄cularis
 substantificatrix/ sapiens est q̄ scia dei ē de rebz vt sub-
 stantificatrix z sapiētia z oimū de qb̄ est siue illd̄ sit
 totū vel vlē siue ps siue p̄cularē: q̄ ptz q̄ sciēdo se
 vt est causa om̄iū nouit et se z om̄ia alia vniuersali-
 ter vl̄ p̄culariter existētia. De sciētia autē angeli di-
 cit sic ibidē: Angelicarū mentiū virtutes simplices
 ab bonos habēt intellect^o nō i diuisibilitū aut a di-
 uisibilitū aut sensibilitū aut rōnibz diuersis congre-
 gantes diuinā cognitōnē neqz ab aliquo cōmuni ad
 ista sil̄ acte ab om̄i materiali mltitudine mōi exites
 intellectualiter z immaterialit̄ vniformit̄ intelli-
 gibilita diuinoz intelligūt. Sensus hoz verboz est/
 q̄ angeli nō accipiūt sciētia incipiēdo a creatis/ q̄
 multa z diuisa z materialia sūt neqz accipiūt diuer-
 sis virtutibz vt sensu p̄rio z cōmuni z imaginatiōe
 z memoria z h̄mōi/ neqz a quodā cōmuni vt vl̄ de-
 uenit in cognitōnē illoz sensibilitū q̄ sunt apd̄ nos/
 sz deiformit̄ p̄ silē aliqd̄ menti diuine sibi a creatio-
 ne datū et impressum: sz tñ sciētia illa nō est causa en-
 tis neqz cognoscit p̄ hoc q̄ sit causa cum nulli^o causa
 creās sit angel^o. De hois autē scia dicit ibidē sic: Ani-
 me rōnales h̄nt diffusie qd̄ z circulo circa exntiū
 veritatē circūeuntēs z diuisibili z largissimo varie-
 tatis deficientes ab vnitis virtutibz. Sensus hui^o ē/
 q̄ aīa rōnalis accipit sciām: rōnale aut collatiū ē:
 z ideo incipit a multis in quibz cōferendo diffundit̄
 z q̄ circulo circūducit̄ circa veritatē existentiū. Et
 hoc potest intelligi sic: qz primū lumen ad qd̄ sit exa-
 minatio veri est in ipsa anima intellect^o agens/ z ab
 illo incipit ponendo ipm̄ circa signa z causas rerum
 vt accipiat p̄babile vel necessariū/ z ipm̄ acceptū re-
 ducit ad intellectū: z sic in intellectu zcludit̄ circul^o
 fm̄ q̄ ex eā qn̄qz accipit causatū z qn̄qz econuersiō
 dicit circuli. Ex his ptz q̄ neutra scia z creaturarū
 vniocū est scire creatoris/ sz vtraqz imitat̄ eā q̄ntū
 pōt/ z nō est p̄ pri^o aut posteri^o dicta eo mō q̄ dictū ē
 supra q̄ primo est in deo z ab ipō z ad ipm̄ q̄ntū pos-
 sibile est in angelo z in hoie. Dōm q̄ ad primū q̄ est
 causa agens fm̄ spēm duobz modis. scilicet ad materiā p̄-
 portionatā eidē speciei/ vt agens z generās vniocū

ce/ sicut ignis ignē z hō hoiem: z sic nō causat deus
 qz essentie diuine nulla materia recipiēs pōt eē pro-
 portionata. Est etiāz cā agens fm̄ formā z spēm ad
 naturā nō p̄portionatā eidē spēi/ vt sol agit in aerē/
 vel aliud dyaphonū luminis/ z tñ lumē receptū nō
 est eiusdē rōnis in sole z in aerē/ sed ignobili^o z diffu-
 sius z obscuri^o est in aerē q̄ in sole: z hoc mō agit de-
 us in h̄mōi attributis q̄ cōicabilia sunt creatur^o/ vt
 sapiētia/ vita/ eēntia z h̄mōi. vñ nō sequit̄ q̄ sit vni-
 uocū receptū ei a quo recipit. Ad aliō dōm q̄ ex-
 platū imitat̄ q̄ntū pōt plus in angelo z min^o in ho-
 mine q̄ndū est in via/ z qz accedit plus ad hoc q̄ ad
 aliud: iō d̄z mag^o exemplatū illi^o q̄ alteri^o. Ad ali-
 ud dicendū q̄ nō est silē de sigillo z cera: qz licet cera
 nō sit materia p̄portionata forme naturali eris/ tñ ē
 materia p̄portionata forme art^o q̄ est exarata in cre-
 z iō formā eiusdē figure pōt recipere/ sz mens angeli z
 aīe nō p̄portionat̄ essentie diuine/ nec scire fm̄ q̄ est
 diuina: z iō oportet q̄ recipiat inferiori mō put exi-
 git nature sue inferior status.

Ad 2^m
 Ad 3^m

An sciētia diuina sit vl̄is: p̄cularis: in
 actu: in potentia: vel in habitu.

Arti. II
 B

Secundo querit̄ vtrū sciētia diuina sit vl̄is
 i vl̄ p̄cularis vl̄ in actu vl̄ in potētia vel in
 habitu: videt̄ autē q̄ sit vl̄is vel in vl̄is: dicit̄
 em̄ sciētia in vl̄is q̄ est de aliquo put est in suo vl̄i/ nō
 cōparato ad h̄ p̄cularē vel illud: nulla autē causaz
 vl̄ior est q̄ illa que est cā oim: ergo scire per illā est sci-
 re per maxime vl̄e: deus autē scit sciēdo illam: ergo
 sua scia est maxime vl̄is. Itē illa scia maxime est in
 vl̄i q̄ est p̄ illud in q̄ nihil inuenit̄ de p̄rijs rei: deus
 autē est cā in q̄ nihil inuenit̄ de p̄rijs rei: q̄ ipē marie
 scit vl̄i. P̄ria p̄z p̄ se. scda p̄bat p̄ h̄ q̄ p̄ria vni^o rei
 nō p̄ inueniri in eadē cū p̄rijs alteri^o rei: cū igit̄ de-
 us sit cā oim aut opteret in ipō eē p̄ria oim/ qd̄ ab-
 surdū est/ aut nullū p̄riū alic^o/ qd̄ verū ē/ z tūc ha-
 bet̄ p̄positū. Itē scire in spē est scire in vl̄i/ z scire in
 gñe est scire mag^o in vl̄i/ z scire in gñalissimo adhuc
 mag^o est scire in ente qd̄ est p̄ncipiū gñalissimoz. Ad
 huc mag^o q̄ scire i eo qd̄ i simplicitate excedit oīa di-
 cta ē maxie scire in vl̄i: de^o autē scit p̄ illud qz p̄ se: q̄
 zc. Itē scire in vl̄i est scire in h̄ qd̄ nō ē mediū p̄riū
 ad cōcludendū illud/ z q̄nto recedit̄ a p̄rio medio tā
 tomag^o scit̄ res in vl̄i: sz maxie recedit̄ a p̄po medio
 in illo p̄ qd̄ nō pōt aliqd̄ q̄ntū cūz eōe causatū cōclu-
 di de necessitate: q̄ scire p̄ illud est maxie scire in vl̄i: h̄
 autē est de^o: de^o ei cā qd̄ oim est/ sz nihil causatū ne-
 cessario cōcludit̄ p̄ ipm̄: q̄ scire p̄ ipm̄ est maxie scire i
 vl̄i/ sed ipē scit p̄ se ipm̄: q̄ zc. Sz contra/ scia in vni-
 uersali ē scia imp̄fecta in q̄ nō scit̄ res nisi imp̄fecte z
 in potētia: sciētia autē dei p̄fectissima est oim sciaz:
 q̄ sua scia nō est scia in vl̄i. Probatio p̄rie: res i suis
 vl̄ibz nō sūt nisi in potētia: posito ei aīali nō necario
 ponit̄ hō: q̄ nō p̄nt in suis vl̄ibz sciri nisi in potentia:
 z sic p̄stat p̄ria: scda aut p̄ se ptz. Itē scire in vl̄i ē
 scire qd̄ determinabile est p̄ aliqd̄ additū vt efficiat̄ sci-
 re in natura p̄ria: scia autē dei in nllō determinabilē est
 q̄ sua scia nō ē in vl̄i. Deinde q̄rat̄ vtrū sit scia in p̄-
 culari/ vt aut q̄ sic: qz scire in p̄culari ē scire natu-
 rā p̄ria rei: de^o autē oim naturas p̄rias scit: q̄ sua
 scia ē scia p̄culari vt vñ. Itē si scire i p̄culari ē sci-
 re p̄ immediatū relatū ad naturā p̄ria rei cum de^o
 sit immediatior oim rei q̄ aliqd̄ aliud/ vt q̄ sciēdo p̄

Arg. p̄mōi

20

30

40

In opposi-
 tū q̄ nō.

20

Questiūcu-
 la scda de p̄-
 culari.
 Arg. p̄mō
 20

In opposi- se ipse scit in particulari. S; si scia in particulari z ppa
 tu q no. natura variat fin diuersitate eoz ex qbo e ppria na
 qstiucla 3a tura vniuersualis: scia aut dei inuariabilis est: q ip-
 de potetia. lia scia sit in potetia vel in habitu vel in actu: videt
 Arguit po q sic. aut q sit in potetia qnqz. ita em dicit Grego nazā
 20 zenus q excogitatio dei est opo dei: q an opo no e ex-
 cogitatio in actu z post in actu est qn opo est: q fuit in
 potetia vt v/ cu idē sit in deo excogitatio z sciat: vi
 det q scia dei aliqn sit in potetia. Itē no dicim q
 deus oia faciat q pot faceret: q potetia opatiua dei
 est in potetia ad alia ad q nunqz eribit in actu: q a
 filii a prepotetie intellectuē pot poni in potetia re
 spectu alicui cognoscibilis qd nunqz sciet de: z sic
 nihil est incoueniens vt videt diuinū intellectu po-
 nere esse in potetia aliqn. S; si possibile est q sit
 In p rariū q no in po- in potetia z creat in actu: q exiuit de potetia ad actū
 tentia prio hoc aut est quoddā geno alterationis: q videt q deo
 20 quodā gūe alterationis possit alterari. Itē qd in
 potetia est p hoc q in potetia est deficit a pfecto: q
 si diuin intellecto fm sciam est in potetia deficit a
 30 pfecto z no erit summe pfectū. Itē qd in potetia
 est in ipso pot cogitari aliqd nobili z meli: q si diui
 nus intellecto respectu alicui in potetia est in ip-
 so pot cogitari aliqd nobili z meli. Prima pbat
 p verbū phi in .ix. prime phie/vbi dicit q nobilior z
 40 melior est actio q potetia: q aut cōpositio sit incoue-
 niēs pbat p Ansel. in p fologion dicent q deo e me-
 lius bonū z mai q cogitari possit. Itē sunt q brō
 nes phie: qz si eēt in potetia cū nihil ens in potetia
 educat seipm in actu opteret q intellectu suus habe-
 50 ret aliū intellectu se diuiniorē. i. nobiliorē. Item cū
 nihil ens in potetia creat in actu cōpositū sibi opte-
 ret q esset cōpositio. Itē cum omne motū lassetur ex
 60 labore motū nisi motū circularitē z p naturā aliquo
 mō opteret q doctrina z disciplina z cōsideratio in-
 duceret ei lassitudinē z corruptōez qd absurdissimū
 est: q scia sua nunqz est in potetia. Si forte dicas
 q bec vltima rō phi no est necessaria: cōtra/excipiat
 motū localis z loquamur de alteratione tū: pstat q
 forma alterans inest fm subiecti pntem z naturā: q
 si no inest bec forma z debeat inesse optet q aliter se
 habeant illa principia subiecti: qz no pot esse q idē
 eodē mō se habens sit natū suscipere aliqd z sine illo
 esse p pūqua dispositōe: q necesse est q talis alteratio
 aliquo mō sit variās principia sube: q inducit lassitū-
 tudinē z penā: qz qd remouet principia distantie
 z facit ea distare aliter z aliter/hoc est laboriosum z
 penale. Quera vlteri ex quo no pot esse in poten-
 tia vtrū sit in habitu: videt aut q sic: qz infra habe-
 20 bim q scia sua est causa rerū: q si semp eēt in actu sp
 causaret res: no aut semp causat res: q qnqz est in ha-
 bitu. Item ois scia q est p spēm cognoscibilitū scien-
 tia habitualis est: scia dei est talis: q est habitualis.
 Prima aut pbat sic: habitū nihil aliū est qz ordo spe-
 30 cieriū rerū cognoscibilitū apud cognoscentē: deo autē
 sicut hic z in sequenti distū. d: habet in seipēs oim
 cognoscibilitū. Itē Augo in li. de bono cōiugali di-
 cit q habitū est quo quis agere pot cum temp sit: er-
 go cum deo semp possit cōsiderare qn vult ipse hab-
 40 bet habitū scientie: ergo scia sua est scia in ha-
 bitu. Item frequent vtrūqz doctores distū. ista q
 dominū potest dicere dominū in habitu vel in actu
 z in habitu puenit ei ab eterno esse dominū. in actu

Solo Instantia

qstiucla 4a de habitu Arg. q sic

- 20
- 30
- 40

autē ex tempore ergo scientiā in habitu ponere in deo
 no videt esse incoueniens. Sed cōtra extens deba-
 bitu ad actū vt dicit phus in .ij. de aia alterat quo-
 dā mō: deus aut nullomō alterat: q sua scientia no
 erit de habitu in actu: ergo no est in habitu. Itē
 habitū est diuersum aliqd ab habente: q no cōuenit
 deo: qz in deo nihil est diuersum ab ipso. Item ha-
 bitus est ad pfectionē potetie que de se no potest vl
 no erpedite potest in actu: talis aut potetia no ē in-
 tellectus diuin: ergo no habet habitū: ergo nec scie-
 tiam in habitu. Quera ergo vlteri si sciat in actu
 semp videt autē q sic: qz pfectissimū in quolibet est
 deo attribuēdū: scia aut in actu ē pfectissima om-
 niū scientiarū: ergo ipsa est deo attribuenda. Item
 scia in actu est p id qd actu est presens intellectu/
 sed deo semp est sibi presens: q scit semp in actu qz ipe
 no scit nisi p seipsum. S; cōtra/ postea causa efficiē-
 te semp sequit effectū: scia aut dei cā efficiens est
 creaturarū: q ad scientiā dei in actu semp sequit p-
 ductio sciti in actu. Pria ē nota p se. scda pbat ex b
 q scientia dei no est speculatiua s; practica: illa autē
 exis in actu semp est cōiuncta opti: q cōstat ppositū: cū
 igit in actu no scierit ab eterno oēs res (vt habet i
 fine isti distinctōis) videt q ois res no tū mundū
 ab eterno fuerint qd falsum esse ad oculū cernimus
 qz ego z tu ab eterno no fuim: q videt q deo nullo
 mō habeat sciam ex q nec scit in vli nec in particulari/
 nec in potetia/ nec in habitu/ nec in actu. Solo di-
 cendū q sicut cōmentator dicit sup. xj. metaphice.
 Sciētia dei neqz est sciētia in vli neqz i particulari nec
 in agere: qz iste differentie sciētie sunt illi sciētie q
 accipit scientiā vni ex p cognitionē alteri qd est tā qz
 principū z signū illi: z hoc no cōpetit diuie scie: et
 ideo no cōueniunt ei huiusmodi differentie vniuer-
 salis z particularis. Ad id ergo qd primo obicit ad
 pbandū q ipse habet scientiā in vniuersali dōm q
 deus est vniuersalis cā efficiens no aut p dicabilis
 z dēterminabil ad essentiā/ z a tali vli non dicit sci-
 re in vniuersali: qz in efficiente vlr agente qd no est
 pportionatū facto neqz scit res in vli neqz in particu-
 ri sicut ipsa causa/ neqz est pars essentie rei sicut ge-
 nus/ nec ppria essentia vel natura. Ad aliud dicen-
 dum q scire per id in quo nihil est de pprijs rei no
 est scire in vniuersali/ sed pot scire per illud in quo
 nihil est de pprijs actu sed potestate habet omia pro-
 pria/ z hoc vniuersale no est deo: z iō patet q dei scie-
 tia no est in vniuersali. Ad aliud dicendū q verum
 quidē est q deus no cadit sub principio neqz sub ge-
 nere/ sed hoc non fit ideo q ipse sit vniuersali aliqd
 q ens vel genus: hoc em impossibile est: quia ente
 vniuersali nihil cogitari potest/ sed hoc est ex simpli-
 citate sua/ vt pbatū est distinctōe. viij. supra. obie-
 ctio autē illa pcedit ac si deus sit extra entis cōmu-
 nitatē per modū ambig vniuersalis. Ad aliud di-
 cendū q deo no est mediū ad aliqd cōcludendū ex ne-
 cessitate q ad nos qui nescim pportione causari ad
 ipm: sibi aut ipse sufficiens mediū cognoscēdi est qui
 nouit omnē influentiam quā influit in causatū quo-
 cunqz modo qd est b ipso: si autē aliqd non est ab ip-
 so hoc erit priuatio: z illud scitur ab ipso habitu/ vt
 infra patebit: nec illud est ens/ licet relinquat ens
 quod est subiectū cum aptitudine ad habitum: ta-
 men hoc no facit in vniuersali: quia sicut habitum
 est/ scire rem in vniuersali est scire rem in illo in quo

In p rariū aut q n p.

- 20
- 30

qstiucla 5a de actu Arg. p sic

in p rariū q n

Solo

Solo ad p mū de scia in vli.

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

est in vniuersali sicut spes in gñe/vel causatū in cau-
 sa remota nō coartata s; coartabili. Ad id qđ vltēri-
 us querit vtrū scia sit scientia in p̄iculari: dđm
 qđ nō: qz scientia in p̄iculari est scientia rei ex his q̄
 sunt de natura p̄ria rei: de^o aut nō sic scit s; p̄ seipm
 Ad p̄mū. Ad p̄mū qđ dđm qđ nō sufficit ad scire in p̄iculari
 scire naturā p̄riā rei: s; optet vt ex p̄rijs rei sciat: et
 hoc nō cōuenit deo. Ad aliud dđm qđ de^o nō est im-
 mediat^o naturis rerū vt existēs de p̄ria natura ali-
 quid s; incōmiscibilē z immaterialē vt dicit Dyo^o/
 z discret^o ab omni natura rerū. Ad id qđ vltēri^o q̄
 rit de alia diuisione, s; vtrū scientia sit in potentia vl
 in habitu vel in actu: dđm qđ dei scientia nullo mō
 est in potentia vel in habitu s; semp in actu/ sicut ob-
 iectiones ad hoc inducte necessario pbant. Ad h̄ em̄
 qđ scia sit in potētia optet qđ intelligēs habeat possi-
 bilē intellectū/ z ille material^o z impfct^o est de se/ et
 nature diuine nullo mō cōueniēs. S; nō est habi-
 tus nisi possibil^o intellect^o. Intellect^o ei qđ est oīa fie-
 ri se h; ad habitū scire sicut materia ad formā/ z cum
 possibilis i deo nullo mō eē possit habitual^o scia nul-
 lo mō in deo eē poterit. vñ relinquit qđ in actu sit et
 agēs sp̄mibil recipiēs z nihil hñs qđ ipse nō sit. Ad
 p̄mū ergo qđ inducit ad pbandū qđ intellect^o su^o sit
 in potentia/ dđm qđ excogitatio dei imp̄prie sumit^o
 qz excogitare rōcinatiue potētie est/ z causat sciētā
 collatiuā quā Dyo^o vocat discursam disciplinā: s; a
 Drego. ponit excogitatio. p̄ intelligētā simplicī pra-
 ctica/ z verū est qđ hec sufficit ad op^o fm qđ op^o est: ab
 eterno aut hec intelligentia fm actū stat in hoc qđ nō
 ab eterno/ s; tūc cū mund^o incepit angeli z alia edu-
 cerent: z iō añ op^o operatū et post z in ipso h; se eodē
 mō: gñunq; de potentia mutat ad actū. Si aut di-
 cas obiectionē pcedere de ope operante z nō opatio/
 Solo dicendū qđ falsū est: qz illud est eētia dei: eētia em̄
 et potentia z opatio in deo idem sunt: z iō añ illd nō
 pōt poni potentia aliq; z hoc qualif sic parebit in so-
 lutione vltimi articuli. Ad aliud dđm qđ in deo nō
 est nisi potētia actiua/ z illa nō est in potētia respectu
 opati/ s; pot^o opati est in potētia respectu ipis: z ip-
 sa in actu: opatio aut potētie ab ipsa potētia/ nec di-
 stat in deo nec differit: z iō nullo mō est in potētia ad
 illā. Ad id qđ vltēri^o inducit qđ sciat in habitu dicit
 dū qđ hoc nō sequit^o vt infra parebit/ qđ scia est causa
 rerū qđ scia in actu faciat qđ res causata sit cum causa
 Ad 2^m immo sequit^o oppositū. Ad aliud dđm qđ scire p̄ spe-
 cies vel ydeas nō facit sciam habitualē nisi ille for-
 me vel ydec sint forme pficientes in intellectu ad actū/
 sicut bñ pbat obieccio facta in cōtrariū: z iō illa rō
 pcedit ab insufficienti: qz addi deberet/ est scia p̄ spe-
 ciem diuersam ab ipso sciente qđ pficit intellectū eius
 Ad 3^m ad actū. Ad aliud dđm qđ Aug^o diffinit habitū pfi-
 cientē potentia z expedientē ad operandū: deus au-
 tem in omni potentia sua p̄ seipm pfectus z expedit^o
 Ad 4^m est. Ad aliud dđm qđ habituale in sermonib; docto-
 rū nō sonat habitū/ sed pot^o aliqd sile habitui. s; nō
 cōnotans actu effectū in creatura/ sicut habitū hñs
 nō necessario agit/ sed agit cum voluerit. Ad id qđ
 cōtra vltimū obiicit^o dđm qđ nō sequit^o hoc in causa
 prima/ qđ patet hoc mō: causa em̄ prima sine mensu-
 ra distat a causato: ergo causatū in nullo pōt assimi-
 lari sibi: ergo nec in eternitate. N. causa est cui^o esse
 sequit^o aliud: ergo necesse est causatū sequi: ergo non
 erit coeternū cause in esse: qz ipsum fm suū esse cau-

satū est. vnde ad argumentū dđm qđ causa p̄ria vno
 mō se habet in oīnib; scitis suis ab eterno z ipa ab
 eterno est ordinans exitū scitorū: z ab eterno ydea
 tua z mea ordinare sunt z determinat ad hoc vt nūc
 creas in esse: z similiter ego/ nō aut est determinatio
 diuini intellect^o ad hoc qđ fiat ab eterno/ sed ipse i se
 ab eterno determinauit vt tunc vel tūc fiat: gñon se
 quit^o si scientia sua est causa rei/ z scia sua est ab eter-
 no a actu qđ creature fiat ab eterno. Et est simile/ sicut
 si ponam^o determinationē mei intellect^o practici iā
 esse ad opus aliqd qđ fiet a me post tres annos z stet
 meus intellect^o cōtinue qđ tūc fiet z nō prius: z intel-
 ligere meū vt tunc fiat/ sit sufficiens causa ad produ-
 ctionē rei: tūc em̄ me^o intellect^o in oīn; priorū tēpo-
 re erit in actu sufficiens causante rem illam: et tamē
 res non erit nisi trib^o annis prius expletis. Et per
 hoc patet solutio ad torum.

Ad argu-
mentum

An de scientia: potētia z voluntate debet
 esse tractatus p̄rius z penes qđ illa tria su-
 mant. Et an mgi seruat bonū ordinē.

Arti. III
C

Inde querit de his q̄ sunt circa lřam z pri-
 mo de hoc qđ dicit [Quedā tñ spēalem effla-
 gitant tractatū z c. s. a. Uidet em̄ hoc nō esse
 verū: ista em̄ sunt essentialia appropriabilia psonis
 qđ cū alijs inter eēntialia appropriabilia determinā
 da sunt z nō in tractatu spēali. Itē cū cognitio cau-
 se p̄tineat ad cognitionē causati: z ista sint cause crea-
 turarū/ vt qđ si spēale efflagitat tractatū qđ cū crea-
 turis essent determinanda in secundo li. qđ non fa-
 cit mgi. Item qđ vocat^o tractat^o: non em̄ vt ipse in
 suo plogo dicit: ipse diuidit hunc librū totū in quat-
 tuor tractat^o: cū igit istud fm eū p̄tinet in p̄mo lib.
 cōtinet in primo tractatu: gñ nō h; tractatū spēalem

Arg. p̄mo

20

30 qđ ē qđ

Uter^o videt peccare mgi in executōe hoz triū: cū
 ei potētia sit añ sapiāz z volūtate p̄ri^o debebat ereq;
 de potētia qđ de sapiā: z ipse facit cōtrariū. Itē potē-
 tia ē attributū p̄ris/ z sapiā filij/ vt habitū ē in disti-
 ctōe pcedēt: gñ fm ordinē nature qđ est in psonis de-
 buit p̄ri^o determinari de potētia qđ de sapiā. Adhuc
 qrit de sufficiētā hoz triū/ videt ei qđ numer^o abū-
 det sup ea qđ exigunt ad causādū: qz ista tria sufficiūt
 agenti impfctō qđ est artifex hō: gñ ad agens pfectissi-
 mū pauciora requirunt: gñ videt qđ ternari^o iste abū-
 det supflue. Itē nos videm^o qđ natura pfecti^o agit
 qđ intellect^o practi^o: z h̄ p̄z in opib; alchimicis: qz au-
 rū alchimicū nō letificat cor/ nec etiā ita est pductibi-
 le malleis sine scissura sicut aurū qđ pducit natura.

40 d ordie;

50

q̄stioēla 2^a
obieccio p̄a

Si mlr^o deficit ars a natura: cū igit de^o sit pfectis-
 sime agēs mag^o erit filis actō potētie nature qđ art^o
 ad opationē aut nature nō requit nisi posse z nō sci-
 re z velle: gñ tractat^o de scia z volūtate nō p̄tinet ad
 hūc tractatū/ vt vñ. Solo dđm qđ s; sint eēntialia
 appropriabilia: tñ scia coz nō p̄t determinari ex eis dē
 omīno principijs ex qđb; determinat scia alioz: alia
 em̄ determinata sunt p̄ relatiōes psonaz ad inuicē/
 vl p̄ eēntie vnitate vl simplicitatē: hec aut habēt de-
 terminari p̄ intentionē cause: qz ista dicūt dispositio-
 nes ex qđb; inclināt ad causādū creaturā. Et si obi-
 ctas qđ fm hoc supra. xxx. distin. debebat poni inter
 ea que cōueniunt ex tpe dđm qđ nō est verum: qz ista
 nō cōueniūt ex tpe/ sed potius dicunt illa attribura
 quibus exeunt a deo ea que sunt ex tempore: ita sunt
 ante tempus ea que cōueniunt ex tempore nō sunt

Ad p̄mū
de p̄ricula-
ri scientia.

Ad p̄mū.

Ad 2^m

Ad id qđ q̄-
rit de pote-
tia

Ad p̄m qđ
obiicit.

Obiectio

Solo

Ad 2^m

Ad p̄m qđ
de habitu
obiicit.

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Ad obiecta
q̄st^o id qđ
de actu ob-
iicitur

Solo
p̄ncipal^o z
ad p̄m

Obiectio

Solo

Ad 2^m ante temp^o/sed poti^o fm rōem intelligendi. Ad aliud dōm q^o cū creatur^o nō incidūt in eundē tractatū: q^o ex principijs creatiōis z creature nō pnt determi nari: sed habent pprias determinatiōes cōueniētes ab eterno. nec omnis causa cū causato incidit in deter minationē eiusdē scientie vel libi/ s; tñ ea q^o prima est.

Ad 3^m Ad aliū dōm q^o tractat^o vocat^o hic ps specialis de eodē scibili p alia principia determinabilis/ sicut est de^o fm ea que ab eterno cōueniūt sibi/ z tpaliter materia hui^o primi libri: z ideo illud qd est de cōne nientib^o sibi ab eterno est de scientia primi libri: sed tñ d^o ps specialis eo q^o principijs pu^o habitis deter minari nō pōt. Ad id qd vlteri^o obijcit de ordine executionis dōm q^o ista tria que hic tangit dupliciter cōsiderant^o. s. in se vel in relatione ad opus. In se cō siderata verū est q^o potentia est añ scientiā z volunta tē: sed in relatiōe ad opus est scientiā vt dirigēs z po tentiā vt exequēs: z sic potētia est operans post scien tiam z voluntatē. Si aut^o querit^o qre de volunta te exequit post potētiā: dōm q^o potētia operās nō in omib^o modis cōiungit^o voluntati s; in nullo sit^o voluntatē: q^o volūtas dei dicit inclinātionē ad bo nū qd est ab ipso: potētia vō est efficiēs ad ens z cū ens p suā intentionē sit añ bonū determinat^o de po tentia ante voluntatē. Alij dicunt q^o respectu obie ctōz cōmuniōz est scia q^o potētia: q^o scia est de bonis z malis: potētia aut^o de bonis tñ: s; illi nō dāt cau sam quare potētia est añ voluntatē. Per hoc etiāz pater solutio ad sequēs. Ad id qd vlteri^o querit^o di cendū q^o numer^o istoz triū nō est habundās: ista em̄ sunt de pfectione cause prime: qd sic pbat^o: causa pri ma aut agit p necessitatē aut p intentionē/ habendo rōnes operū suoz. s; p necessitatē tūc erit obligata p nature necessitatē ad agere/ z erit impfecta rōes sui opis ignorans/ qd absurdū est. si aut^o agit p liberta tem voluntatē/ aut habebit rōes opis aut nō. si nō/ tunc agit impfecte: quia phus dicit q^o etiā ars igno rans rōnes opis s; opans tñ minus est honorabi lis q^o illa q^o scit rōes/ sicut architectonica honorabilis or ē vsuali: q^o optet q^o sciat z velit/ q^o aut^o possit nemo dubitat. Dōm q^o ad primū cōtra hoc obiectū q^o in in his nō cōsiderat^o distantia pfecti agentis ab imp fecto sed poti^o in hoc q^o inferi^o agens habet ista tria vt diuersa in se z a se z q^o agit p instrumentū/ de^o au tē h; ista tria eadē in se: q^o scientia est potētia z ecō uerū z sibi eadē: q^o ipse est sua potētia z sua sapiētia z agit sine instrumēto p seipsum: vñ ipe pfectissimū agens est. Ad aliū dōm q^o licet natura pfectior cau sa sit in agendo q^o ars: hoc tñ nō h; natura inquan tū est prima/ s; ab influentia primi motoris: forme em̄ specificē (vt videt^o p. velle) sunt ab influentia ce li sup primas causas mouentes z agētes. Influen tia celi est ab influentia primi motoris: z iō necesse ē q^o natura recipiens deficiat ab ipso: accipit ergo po tentiā opandi z nō sciam z voluntatē: eo q^o nō sit na tura rōnalis z spūalis: vñ q^o natura nō h; bec tria nō est pfectionis/ sed defect^o a motore primo.

Ad 4^m de ordine z ad quintū

q^ostiuicula. Solo

Ad q^ostiuicla secundā.

Ad primū cō trariū.

ad 2^m z 3^m

Arti. III. D

Obiectio

An magister bñ z sufficienter enumeret ptes scientie z penes quid sumant.
 Deinde q^orit^o de diuisione noim quā ponit ibi:
 De scientia pscia. puidencia dispositiōe pde stinatioe voluntate potētia z c. s. b. Videt^o ei^o diminurē enūerare cū infra exequat^o etiā de repro batione. P. querit^o penes qd sumit multiplicatio

istoz nominū: Ad hoc dōm q^o ex habitis satis ha bet qualif accipit^o scientia/ potētia/ voluntas. De alijs aut^o potest esse triplex multiplicatio/ quaz vna z prima est fm q^o se habent adinuicē z vnu addit su per alterū. Pōt t^o g^o cōsiderari habit^o intellect^o pra ctici in se vel in cōparatiōe ad aliud. Si in se tūc di cit^o scia. Si aut^o in cōmpatiōe ad aliud/ qd addit^o et vt cōtrahens ipm: aut illud est fm rōnem mediij per qd est in quantū est scia/ z tunc dicit^o idē qd sapiētia q^o sapiētia est scia p causam altissimā quā difficile est hōi scire/ vt dicit^o phs: z de sapiētia infra exequet^o Pōt etiā cōtrahi p dispositiōe ad actū: bec autē di spositio aut notat ordinē esse ad actū/ z tūc ē psciētia vel puidētia qd idē est q^o notant ordinē esse fm ante cessionē ad effectū/ aut dispositio pōt esse ex pte illa qua cōiungit^o actui: z hoc penes ordinē rerū ad finē vel ad inuicē/ z tūc est dispositio: aut penes cōseruā tia ipam rem/ z tunc est puidētia/ aut specialiter ad ea que rōnalis sunt/ z tunc est pdestinatio. Pōt etiā fieri mltiplicatio penes obiecta illa que sunt simpli citer scibilia aut determinata in aliqua vna tempo ris vel entis. si primo mō tūc de ipis est scia que est de eternis z tpalib^o z pscitib^o z pteritis z futuris: si aut^o sunt scibilia contracta aut bec cōtractio est per differentiā tēpis/ aut p spēm entis: si primo mō aut cōiter aut spēaliter. si spēaliter tūc est pdestinatio re spectu bonoz gratie z glorie z creature ad gratiā z gloriā ordinatē. si cōiter aut respectu rei in se/ z sic est pscia aut respectu ordis rez/ z sic est dispositio eter na de reb^o futur^o. Si aut^o est p spēm entis cōtractio tunc est puidētia q^o pdestinat pfectiōē fm esse z pmanere. Vel sic/ scientia aut est respectu scibilis vt est apud scientē tñ/ aut vt est aliqd ponens circa sci tum. si primo mō aut cū ordine scientis ad scitū: aut absolute. Si absolute tūc est scia/ si cū ordine tūc ē p scientia. si aut^o aliqd ponit^o circa scitū/ aut cōiter/ aut spēalit^o respectu creature dignioris. si cōiter aut est respectu esse: z tunc est dispositio aut respectu bñ esse z tunc est puidētia que dicit curā de bñ esse rez i gu bernatōe dei. si aut^o est spēaliter respectu creature di gnioris tunc est pdestinatio. Alij etiā modi inueniri possunt sed nō necessarij. Ad obiectū aut^o dicēdū q^o reprobatio aliqd habz respectu cui^o nō est opatio di uina vt culpa reprobati: z iō inter illa in q^o b; deter minat^o scia practica dei nō debet enumerari.

Utrū scia vel pscia vel dispositio vel predestinatio potuerit esse i do si nulla fuissent futura.
 Hic cōsiderari oportet: vtrū scientia vel pre scientia vel dispositio vl pdestinatio potue rit esse in deo si nulla fuissent futura: Quē em̄ prescientia sit futuroz z dispositio faciēdo rū: z predestinatio saluandoz: si nulla eēnt futura: si nihil esset factur^o de^o vl aliq^o sal uaturus: nō videt^o potuisse in deo esse psciē tia vel dispositio vel pdestinatio: potuit au tē deus nulla prescire futura: potuit nō crea re aliquid vel nō saluare aliquos. potuit er go in deo nō esse prescientia vl dispositio vl pdestinatio. Ad hoc aut^o ita z quibusdā op

Solutio.

Ad obiectū

ponit. Si inquit potuit p̄sciētia dei nō esse in deo ab eterno ⁊ potuit nō esse. Si x̄o potuit nō esse cū p̄sciētia dei sit eius sciētia ⁊ sciētia sit eius essentia: potuit ergo nō esse ab eterno: id q̄d est diuina essentia. Ita ⁊ de dīsp̄sitione ⁊ p̄destinatiōe que est diuina essentia obijciūt. Addunt quoq; ⁊ alia ita loquētes: Si potuit deus nō p̄scire aliqua: cum idem sit deo p̄scire q̄d scire ⁊ scire q̄d esse: potuit ergo nō esse. Item. Cum idem sit deū p̄sciū esse ⁊ deū esse: si potuit nō esse p̄sci⁹ potuit nō esse deus. Potuit autē nō esse p̄sci⁹: si potuit nulla p̄scire. At potuit nulla p̄scire: quia potuit nulla facere.

Art. V.
E
Brguit p̄o

Utrum dei sciētia sit eterna ⁊ imutabilis.
Einde q̄rit de h̄ q̄d dicit [Dic p̄siderari optet quicq̄d em̄ est in deo eternū est: eternū autē est imutabile ⁊ necessariū: ergo nulla p̄sitione facta videt posse mutari. ⁊ ita p̄sico q̄ nihil sit futurū si ante p̄sitionē fuit p̄sci⁹ etia postea p̄sci⁹ erit

2°

Itē sciētia pender ex scibili ⁊ dicit̄ relatiue ad ip̄m p̄sico ergo q̄ nullū sit scibile sequit̄ nullā esse sciētiā ergo nihil dicit̄ m̄ḡ soluēdo hanc q̄stionē q̄ dato q̄ nihil sit futurū q̄ tunc nō erit p̄sciētia sed manet ad-

3°

huc sciētia qua deus p̄scit futura anteq̄ fiant. Itē sicut est sciētia de futuris: ita est de p̄sentib; ⁊ p̄teritis cum igit̄ significet specialit̄ deus respectu futurorum fm̄ q̄ p̄scit/ debet sciētia sua etia aliquo speciali noie significari respectu p̄teritor; ⁊ aliq̄ respectu p̄ntiū et sic dicit̄ habere memoriā p̄teritor; ⁊ speculationē p̄sentū vt videt̄ q̄d falsum est: nō debet dici p̄sci⁹.

4°

Itē in nostro intellectu incōpabiliter minor est simplicitas q̄ in intellectu diuino sed intelligibile nostri intellectus p̄pter simplicitatē nō est hic ⁊ nūc; ⁊ ubiq; ⁊ semp vt dicit̄ p̄hs ergo intelligibile diuinū erit etia abstractū ab omni differētia tēporis: ergo nō debet significari nō se importate differētia tēporis futurū vt videtur. Solutio dicendū ad primū q̄ id q̄d est in deo est eternū ⁊ imutabile: sed nihil p̄hibet ip̄m in alia ⁊ alia relatione ⁊ rōne esse fm̄ q̄ aliq̄d aliter se h; ad ip̄m vno modo q̄ alio/ sicut em̄ dicit̄ Auicē. in prima p̄bia ex hoc q̄ aliq̄d refer̄ ad aliq̄d nihil cōponit̄ neq; mutat̄: q̄ q̄ntūcūq; aliq̄d accipiat̄ simplex ⁊ imutabile p̄ hoc ip̄m q̄ primū dicitur ponitur relatiuū ⁊ tamen ex hoc nō est compositū neq; mutatū. vñ est sciētia dei fm̄ id q̄d est imutabilis est/ nihilominus tamen alia ⁊ alia ratione relatiōis significat̄ fm̄ q̄ se habet ad futurū vel non habet se ad illud: ⁊ ideo m̄ḡ bene dicit̄.

Solutio
principalis
⁊ ad primū

Ad aliud dicendū q̄ sciētia dei nō p̄deret ex scibili: sed potius scibile q̄d est creatura p̄deret ex sciētia dei vt ex causat̄ ⁊ ideo in diuinis accidit contrariū dicto p̄hi. dicit̄ em̄ p̄hs q̄ scia refer̄ ad scibile sed nō ecōuerso de necessitate: sciētia em̄ ponit̄ scibile sed nō quert̄ sed in dei sciētia scibile refer̄ ad sciam ⁊ nō ecōuerso: q̄ in inferiorib; sciētia causat̄ a scibili. in deo autē ecōuerso ⁊ ideo nō existēte scibili creato vñ etia nō futuro nō destruit̄ sciētia dei: q̄ nihil accipit a scibili sed ecōuerso potius causat̄ scibile. Ad aliud dicendū q̄ sciētia de p̄senti est cōcomitās rem/ ⁊ sciētia de p̄terito vt h̄mōi est sequēs rem ⁊ nulla illarum cōpetit̄ deo/ sed tm̄ cōpetit̄ ei sciētia rem antecedens

Ad 2^m

Ad 3^m

sicut causa eterna antecedit causatū tēporale: ⁊ sō nō dicit̄ memoria dei vel contēplatio p̄sens sed tm̄ p̄sciētia. Ad aliud dicendū q̄ scitū a deo oīno intēporale est nec differētia tēporis ponit̄ circa scitū: sed q̄d est in sciētia dei sed ponit̄ circa esse rei scitē: q̄ hoc habet se vt sequēs sciētiā fm̄ q̄ causatū sequit̄ causā ⁊ ideo respectu illius dicitur p̄sciētia.

Ad 4^m

Responsio q̄ p̄sciētia ⁊ dīsp̄spositio et p̄destinatio quasi relatiue dicuntur ad futuras res vel faciendas.

Ad hoc iuxta modulū nostre intelligētie ita dicimus: p̄sciētia ⁊ dīsp̄spositio vñ p̄destinatio ad aliquid dici vident̄. Sicut em̄ creator ad creaturā relatiue dicit̄ ita p̄sciētia vel p̄sci⁹ ad futura referri videt̄: ⁊ dīsp̄spositio ad faciēda ac p̄destinatio ad saluāda. Verūtamē creator ita relatiue dicit̄: vt essētiā nō significet. p̄sciētia x̄o vel p̄sci⁹ ⁊ in respectu futuror; dicitur: ⁊ essētiā designat: ita etia dīsp̄spositio ⁊ p̄destinatio. Itē cum dicit̄: Si nulla essent futura non esset in deo p̄sciētia: vel nō esset deus p̄sci⁹ quia varia est ibi causa dicendū dīstingui oportet rationē dicit̄. Cū ergo dicit̄: Si nulla essent futura: nō esset in deo p̄sciētia vel nō esset p̄sci⁹. Si in dicēdo hanc causam attēdis: sc; quia nulla essent subiecta eius p̄sciētie vñde ipsa possit dici p̄sciētia vel ipse p̄sci⁹ q̄d vtrūq; dicit̄ p̄pter futura: verus est intellectus. Sin autē ea ratione id dicit̄ q̄ non sit in eo sciētia qua p̄scit futura vel q̄ ipse nō sit deus qui est futuror; p̄sci⁹ falsa est intelligētia. Similiter ille locutiōes deterninande sunt. Potuit nō esse p̄sciētia dei: vñ potuit nō esse p̄sci⁹: ⁊ potuit deus nō p̄scire aliqua id est potuit esse q̄ nulla futura subiecta essent eius sciētie: ⁊ ita nō posset dici p̄sci⁹ vel p̄scire vel sciētia p̄scia: nō tm̄ eo minus ipse esset: vel eius sciētia. Sed non posset dici p̄sci⁹ vel p̄scire vel p̄sciētia si eius sciētie futura nulla forent subiecta. Similiter de dīsp̄spositiōe ⁊ p̄destinatiōe vel p̄uidētia. Hec em̄ vt dictū est ad temporalia referunt̄: ⁊ de tēporalibus tm̄ sunt.

Q̄d sciētia dei nō tantū est de tēporalibus sed etia de eternis.

Sciētia x̄o vel sapientia nō tm̄ de tēporalibus: sed etia de eternis est. Ideo q; ⁊ si nulla fuissent futura: esset tamen in deo sciētia eadem q̄ modo est: nec minor esset q̄ modo: nec maior est q̄ esset. Sciuit ergo de⁹ ab eterno

eternū z omne qđ futurū erat z sciuit imuta-
biliter. Scit quoq; nō minus preterita z futu-
ra q̄ presentia: z sua eterna sapientia z imu-
tabili scit ipse omnia que sciuntur. Omnis
enim ratio superne z eterne sapientie (vt ait
Ambrosius) in eo est: quia omnē sapientiam
z essentiā capit sua imensa sapientia.

Arti. VI. An hoc nomen creator significat diuinam
essentiā.

¶ Eide querit de hoc qđ dicit [Verūm crea-
tor ita relatiue dicit vt essentiā non significet
zē.] s. a. Hoc em̄ videt esse cōtra regulā do-
ctoꝝ qđ omne nomē dictū de deo cōnotans effectum
in creatura significat diuinā essentiā. Si forte di-
cas qđ significat respectū ad creaturas. Contra respec-
tū ad creaturas etiā significat p̄sciētia: qđ si vnū nō si-
gnificat essentiā nec reliquū, vel si vnū significat z re-
liquū. Solutio dōm vt sup̄ dist. xxx. qđ creator vt
dicit Dam. significat habitudinē dei ad ea a quib; di-
stinguit, z illa habitudo supponit essentiā vt circa quā
ponit z nō est falsus intellectus ppter actū creatōis: licet
nō significet relationē realiter inherente ex tpe z ideo
dicit m̄ḡ qđ nō significat essentiā. Ad aliud dōm
qđ p̄sciētia in p̄ncipali significato a qđ imponit nomen
dat intelligere essentiā diuinā, qz essentiā z nō impor-
tat habitudinē relationis nisi ex cōpositiōe p̄positiōis
z ideo dicit m̄ḡ qđ significat essentiā z nō creator.

**Quare omnia dicantur esse in deo
et qđ factū est habet vitā esse in eo**
Propterea oīa dicunt esse in deo z fuisse ab
eterno. Unde Aug. sup̄ Gen. I. hec visibilia
inquit anteq̄ fierent nō erant: quō ergo nota
deo erant q̄ nō erant? Et rursus quō ea face-
ret que sibi nota nō erant: nō em̄ quicq; fecit
ignorās. Nota ergo fecit: nō facta cognouit.
Proinde anteq̄ fierent z erāt z nō erāt. Erāt
in dei sciētia: nō erant in sua natura. Ipsi autē
deonō audeo dicere alio modo innotuisse cū
ea fecisset q̄ illo quo ea nouerat vt faceret:
apud quē nō est trāsmutatio: nec vicissitudi-
nis obumbratio. Ecce hic habes qđ hec visibi-
lia anteq̄ fierent in dei sciētia erāt. Ex hoc qđ
sensu omnia dicunt esse in deo: z omne qđ fa-
ctū est dicit vitā esse in ipso: non ideo qđ crea-
tura sit creator: vel quia ista tēporalia essen-
tialiter sint in deo: sed qz in eius sciētia sem-
per sunt que vitā est.

Arti. VII. An in mente diuina sunt ydee.

¶ Eide querit de hoc qđ dicit ibi [Prop̄ia oīa
dicunt esse in deo zē.] Incidit em̄ hic q̄stio de
ydeis de quib; ad intellectū sequētū q̄remus
quattuor quoz p̄mū est. An sint ydee in mente diuina.
Scdm̄ em̄ rōne scilicet sūt ibi [Vt speculariui vel
practici] Tertū vtrū sit ydea vna v̄ plures. Quar-
tū est vtrū oīm sint in deo ydee vel nō oīm. Ad p̄-
mū p̄cedit sic: Dicit Aug. in li. lxxiij. q. Ydee sunt ra-
tiones rez stabiles z imutabiles q̄ in diuina intelligē

tia p̄tinent z cū ipse nec oriant nec intereāt fm̄ eas tñ
formari dicit oē illud qđ orit z interire p̄t. Ex hoc
accipit qđ ydeesunt z ad qđ sunt z vbi sunt: z ideo hec
auctoritas valde est notabilis. Item ibidem rōne
sunt omnia p̄dita nec eadē rōne hō qua equus: hoc em̄
esset absurdū: singula q̄ sūt creata p̄p̄is rōnib; has
aut rōnes nō est arbitradū esse nisi in mēte cōditoris
nō em̄ extra se positū quicq; in tuebāt. Itē Aug. in
li. de ordine. Nō errauit plato dicēs mundū intelli-
gibile. mundū autē intelligibile vocās rōne sempiternā
z incōmutabile. Cōtra deus fecit mundū quē qđ esse
negat sequit vt dicat deū irrōnabile fecisse qđ fecit.

¶ Item in de ciuitate dei dicit qđ negat ydeas infi-
dele eū essenō ambigit: qz filiū dei negat. Itē Boe-
cius in cōsolatiōe p̄bie dicit: Qui cūtra supno ducis
ab exēplo Nūdū mēte gerens pulchz pulcherrimū
ip̄e. Itē ad Heb. II. Fide intelligimus aprata esse
secula verbo dei vt ex inuisibilib; visibilia fierēt. Inui-
sibilia autē ibi dicunt ydee z rōnes mūdi archetipi in
mente dei. hoc etiā p̄bat sic rōne. cōstat qđ deus non
agit p̄ nature necessitatē vt habitū est pus: qđ agit per
intellectū: oīs autē agēs p̄ intellectū apud se habet rō-
nem op̄is z exēplar aut ignorat qđ agat: qđ cū de? sci-
at qđ agat ip̄e apud se habet rōnes oīm op̄abilitū suo-
rū z ille vocant ydeas: qđ apud se habet ydeas. Sed
cōtra plus opponit id qđ est in diuersa essentiā qđ id
qđ distinctū ē eadē tñ essentiā manēs: qđ respectū ad id
qđ est in diuersa essentiā maioris est oppositiōis in
deo qđ ille qui est in deo inter ea que sunt eiusdē essen-
tie sed respectus inter ea que sunt eiusdē essentie fa-
cit in diuinis distinctionem p̄sonarū: ergo respectus
ad id qđ est diuerse essentie faciet diuersitatē essen-
tiarū cum sit maioris oppositiōis: talis autē est respectū
ydearū: qđ ydee in deo faciet diuersitatē essentiarū qđ
esse nō p̄t: qđ nō sunt ydee in deo. Itē omnis diuer-
sitas qđ est in causis z causatis necesse est qđ reducatur
in vnū vniuersitatis p̄ncipium: qz aliter plura essent
p̄ncipia: sed magis vnū p̄ncipiū est id qđ est vnū essen-
tia z rōne qđ id qđ vnū quidē est essentiā sed plā rōne
qđ necesse est qđ hoc accipiat vt vnū essentiā z rōne qđ
in ip̄o nō sunt rōnes ydeales. Itē nos videmus b
in p̄ncipijs nature: oīs em̄ diuersitas qđ est in q̄litarū
bus p̄p̄is naturalib; reducūt ad q̄litas p̄mas agē-
tes z patietes. s. differētias elementoz calidū/frigi-
dū/humidū/siccū, actiōis autē illaz q̄litarū multi-
plex diuersitas reducūt ad diuersum motū celi: min
tñ diuersum qđ sit actio elementoz: diuersitas autē
motus celi cū sit multiplex reducūt ad numerū mobi-
liū que sunt. viij. vel. ix. z istoz iterū diuersitas redu-
citur in motozē p̄mū: qđ necesse est qđ p̄mū in qđ sit
oīm reductio sit rōne vnū z fm̄ diuersitatē rōnū mo-
ueat z hoc dato nō erūt ydee qđ ydee nō sunt vt videt.

¶ Itē si sunt ydee ad qđ iuuat, sup̄fluū em̄ est in causa
qđ nō est ad p̄ductionē causati vt videt: s. diuersitas
ḡnatoꝝ corruptoz et aliūde p̄t causari fm̄ qđ dicit
p̄bi qđ natura sphere none est facere vniūformitatē in
b̄ijs que sunt in vna natura z vniū ratiōis: natura
aut sphere habētis multas stellas est facere diuersi-
tatē figure z forme in generatis z corruptis: nature
aut sphere lune est mouere aquā fm̄ diuersum situm
in diuersam mixitiōē vt mixtū fiat cōtinuū: qz ter-
ra pura cōtinuatiōē nō facit sed cōminutiōē: natu-
ra aut sphere solis est mouere ignē ad imissiōē ca-
loris mouētis z digerētis z maturātis cōmixtū con-

30
40
50
60
Rōne pro-
batur sic.
Rationes
in p̄mū p̄.

20
30
40

Arg. p̄mo
Solo
Obiectio
Solutio
principalis
ad p̄mū.
Ad obiecti-
onem
Jaco. I.
Job. I.
Arti. VII
Ydee sūt
fm̄ Aug. p̄
bat p̄mo.
20

tinuū: natura autē spherarū qnq; alioꝝ planetarū est mouere aerē ppter qd̄ sunt in aere motus multi. eo q̄ illi planete multarū sunt diuersitatū in motib; declinationis ⁊ inuolutionū ⁊ descēsus ⁊ ascēsus ⁊ stationis/directionis/retrogradatiōis ⁊ h̄mōi: eū ergo ex illa diuersitate sufficienter causat diuersitas formarū vt videt̄ sup̄fluit positio ydearū. Solutio dicendū q̄ absq; dubio etiā p̄hice loquendo necesse est ponere ydeas vt dicit Aug. quia aliter seq̄ret̄ q̄ deus sine ratione qua mundū cognosceret mundū creasset. Dicendū ergo ad primū qd̄ cōtra obijcit̄ q̄ relatio nō diuersificat nisi p̄ hoc qd̄ habz de natura oppositionis dicūt em̄ logici ⁊ verū est q̄ aliter arguitur a relatiuis inq̄stum relatiua sunt ⁊ aliter a relatiuis oppositis fm̄ q̄ opposita sunt. fm̄ em̄ q̄ relatiua sunt posita se ponūt ⁊ p̄mpta se p̄munt/p̄ hoc autē q̄ opposita sunt sequit̄ q̄ vnū non sit aliud: ⁊ ideo in p̄sonis in quib; est relatio realiter/verū est q̄ distinguūtur ⁊ a se remouent̄: sed intellectus dei ad res creatas est relatio fm̄ rationē: sed creatorū ad ip̄m fm̄ rem: ⁊ ideo creatorū essentialr̄ quidem differt a creatis: sed respectus a respectu nō: qz̄ inter respectū ⁊ respectū nō est oppositio: ⁊ ideo relatione illa nō est deus nisi vnum principium vt infra patebit. ⁊ respectus illi in ip̄o nō habent distantiam vel oppositionem vel diuersitatem licet pluralr̄ significantur. eo q̄ sunt ad res diuersas. Ad aliud dicendū q̄ diuersitas omnis absq; dubio reducitur in vnū essentialr̄ ⁊ rōne quo ad ipsum nō esset vniuersitatis ⁊ diuersitatis p̄ncipiū nisi referat̄ ad diuersa: ⁊ iō ille rōnes quo ad respectus multiplicant̄ ex parte posteriori. s. fm̄ q̄ sunt a p̄re causarū ordinatarū ad ip̄m sed ex p̄re sui. nō qz̄ ip̄m per se ip̄m causa est vniuersiūsq; causati ⁊ ita adhuc relinq̄tur esse ydea in rōne illoꝝ respectū ad res creatas.

Ad aliud dicendū q̄ bene cōcedo hoc q̄ talis redutio est in causis naturalib; sed illa nō tollit immediatum respectū vniuersiūsq; ad primū: nō em̄ primū ita est vt dicebat̄ quidā errātes p̄hi q̄ habeāt immediatā influentiā sup̄ mobile primū ⁊ nō sup̄ alia sed immediatē influit omnib; ⁊ etiā p̄ alia influit ⁊ ex p̄re respectū illius quo influit esse vniuersiūsq; ponit̄ ratio ydealis. Ad aliud dicendū q̄ necessitas ydearū est: qz̄ diuersitas stellarū ⁊ imaginū ⁊ p̄portionis situū ex motu spherarū vel diuersitas stellarū diuerso nunq; faceret formā nisi influeret eis a deo q̄ est vniuersitatis p̄ncipiū ⁊ etiā acceptā rōnem forme nō possent influere nisi de⁹ immediatius influeret sicut habet̄ Job. 1. Pater meus vsq; modo opatur ⁊ ego oporor: ⁊ iō necesse est ponere ydeas q̄ sunt rōnes istarū formarū.

Solo.

Ad primū

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

Art. viii. 2

Arguit̄ p̄o

2o

In p̄trariū.

Solo ad rotum.

riū dicendū q̄ deus omnē scientiā ⁊ sui ⁊ mūdi habet sed tamen quia intellectus speculatiu⁹ inq̄stū est speculatiuus nihil ponit circa rem adeo ex parte illa non habet respectū ydealem. practicus autē rationē habet tam in se ponit circa opus/fm̄ q̄ dicit p̄hs q̄ sanitas que est in animali vel in homine est sanitas que est a sanitate que est in anima medici: volens per hoc probare vt dicit cōmētator motorē primū esse quodāmodo formā eorū q̄ ab ip̄o formātur. Si dicas q̄ lies speculatiuus intellectus nihil ponat circa rē tñ accipit a rē: ⁊ ideo ex parte illa habz ydeas hoc falsum est in deo: sed in nobis verū est: qz̄ nostra scientia causat̄ a rebus vt supra habitū est. deus autē intelligendo se intelligit omnia. ⁊ multitudo ydearū non est ex parte sui sicut posterius patebit: sed tñ intelligit̄ ex relatione ydeatorū ad ip̄m. ⁊ nō ita p̄prie ydealis est intellectus speculatiuus in deo vt speculatiu⁹ est sicut practicus fm̄ q̄ practicus est. Est tamen verū q̄ speculatur se deus vt est p̄ncipiū omnīū. ⁊ sic quodāmodo vt exemplar ⁊ causam: ⁊ ideo dicunt quidam q̄ intelligit se vt ydeam.

Obiectio. Solo

An in deo sit vna ydea vel plures.

Arti. ix.

Artio querit̄ verū vna ydea vel plures sint. Et arguitur a quadā consideratione que est in secūdo topicorū q̄ vna sola que est hec si aliq̄s dixerit scire esse intelligere cōsiderandū in vno ⁊ pluribus si dissonant. nam si dissonant nō est hoc illud. constat autē q̄ ydea est essentia diuina: quia nihil est in deo nisi deus: ergo cum idem sit essentia ⁊ ydea ⁊ essentia est vna erit tñ vna ydea. nam si essent plures ydee fm̄ inductā cōsiderationē nō esset essentia ydea.

3 Argu. pmo

Item in anima sic est q̄ potētia intelligendi nō est oīno simplex: quia nata est habere rationes plures: ergo si intellectus dei haberet ydeas plures nō esset oīno simplex qd̄ falsum est: ergo nō sunt ydee plures

2o

Item si sunt multe aut re aut ratione: si re tunc sequit̄ q̄ plures res qz̄ tres fuerūt ab eterno qd̄ est hereticum: quia nō fuerūt res ab eterno nisi pater ⁊ filius ⁊ sp̄s sanctus/ qui sunt tres res vt dicit Aug. in libro de doctrina xp̄iana. Si autē ratioe sola sunt plures: sed dicit Boeci⁹ q̄ ratio cassa ⁊ vana est que nō potest poni circa rē: ergo illa ratio erit cassa ⁊ vana. Et si dicas q̄ dictum Boeci⁹ est contrarium dicto p̄hi qui dicit q̄ abstrahentiū non est mendaciū ⁊ glosant quidā eo q̄ abstractio nō ponat̄ circa rem et ita possumus aliquid intelligere qd̄ in re nō est. Contra abstrahentiū esset mendaciū si abstraheret qd̄ nec esse nec diffinitiuā rōne abstrahi potest vt carnes nō em̄ caro vnq; inuenit̄ in plumbo vel in cre: sed circulus ⁊ rectum inuenit̄ in vna ratione in diuersis materijs specie: ⁊ ideo potest abstrahi ab vno quoq; illorū: qz̄ nlla illarū materia cadit i diffinitioe sua: s; sic nō est hic: quia nihil poterit dari circa cui⁹ diffinitioem vel esse ponas rationes ydearū pluriū. Si dicas q̄ pluralitas causat̄ a rebus relatis ad ip̄m deū vt causantē p̄ intellectū. Contra res tēporales sūt tēporale aut nō est causa eterni: ergo res non causant rōnes plures esse in deo. Itē anteq; res essent non erat relatio pluriū ad deū: s; tunc nō causabat̄: ergo tunc nō causabant h̄mōi pluralitatē rationum ⁊ sic nō ab eterno fuerūt iste rōnes plures vt videtur/ sed vna tñ ydea: ergo pluralitas esset magis in rebus qz̄ in ydeis qd̄ est contra Aug. in li. lxxxiij. q. qui dicit: Absit vt rationes illas extra deū ponamus. vñ signi

3o

Solo.

Instantia prima.

Solo

Instantia tertia.

4o

50 ficat ea pluraliter esse in deo. Item si res causat unitatem z multitudinem in ydeis/cu unitas z compositio et necessitas z contingencia sint etiam consequentia res/videtur qd a rebus etiam accipiat ydee unitatem z compositionem zc, qd falsum est cum dicat Aug. qd nec oriuntur nec intereunt nec mutant sed sunt stabiles. Item si multitudo reru creataru est causa multitudinis ydearum: ergo multitudo ex parte rerum intelligitur multitudo ydearu/ sed multitudo reru creatarum est ex parte z multitudo ydearu ab eterno: ergo illud qd est ex tempore intelligitur ei qd est ab eterno qd est impossibile: ergo videtur qd ydee nullo modo sint plures. Sed

Rones in oppositum p unitate p^a 2^a

Solo

Solutio

contra si concedatur hoc erit contra dictu Aug. supra in ductum qd no vna rone format deus homine z equu Item rones rei sunt proprie ipsius rei, in proprijs autem est differentia z multitudo: ergo videtur qd ydee proprie rones sunt multe. Si dicas qd deus no habet ydeas nisi yniuersaliu vt qda dixerunt/ z no habet ydeas proprias: ex hoc sequitur heresis qd no cognoscit res proprie sed coter tñ qd in principio distinctionis istius est improbatu: quia deus cognoscit per ydeam/ z cuius no est ydea no habet cognitionem in mente diuina, vel cognoscitur vt priuatio sicut infra dicit magister de cognitione mali. Solutio dicendu sine p iudicio qd ydea tripliciter considerant. scilicet fm id qd est/ z sic est essentia diuina z intellectus diuinus z est vna sola. Item considerant in comparatione ad intelligentem p ydeam vel operantem z sicuterum no est plures sed vna tñ: quia intelligens est vnum z indiuisibile. Tertio considerant in relatione ad opera eorum quorum est ydea/ z sic habet pluralitatem ex parte respectus ad illa, vnde meo iudicio melius dicitur multo ydea qd multe ydee, huius ponit exemplum Dionysius in centro circuli qd est principiu linearum egredientiu ad circumferentiam z etiam circumferentia: quia circumferentia tota generatur ex ipso z mouetur ex ipso vt dicitur sapiens z ipm quidem est vnu fm id qd est: si ponamus in ipso esse z motorem circumferentie z mouere p lineas egredientes sicut ab axe radij circumferentiam mouet in rota erit centru in comparatione totius motus vnu sed in comparatione ad lineas quibus fit motus totius erit ipm in rone multorum z est potius multorum vnu qd sit multa: sed tñ respectus erunt in eo fm habitudine multorum ad ipm, vnde proprie significatur qd dicitur qd est in se vnu vnus motoris multa recipiens diuersi modi: ista aut multiplicitas respectu causarum ab hijs que sunt extra ipm z ideo ipm in se non multiplicatur. Per se hmoi intelligamus immobile naturam dei causantem z mouentem rotam mundi, z lineas egredientes intelligamus creatas singulas/ quibus successione reru creatarum qsi circulari generatione mouetur mundus z dicamus tunc qd illud immobile primu vnu est principiu tñ multorum a se egredientiu, z dicamus qd ydea nominat no ipm fm rem qd est: sed potius respectu ipsius ad id cuius est principiu z cu ille respectus plurificatur fm multitudinem principiarum sequitur qd ydee sunt multe z rones: sed tñ qd no sint multi intellectus vel principia mouentia. Dicatur ergo ad primu qd illa consideratio intelligitur de hijs in quibus vnu ponitur alteri idem absolute siue essentialiter siue accidentaliter in esse absolute qd ad libitu de accidentibus prout significatur vt si dicatur homo esse animal sequitur qd plures hoies sint plura animalia/ z si dicatur homo esse albus sequitur qd plures homines sint plures albi: sed in relatione secus est: qd illa multiplicatur p id qd est extra relatiu qd tñ ad re-

Ad obiecta ad primu

spectu in que necesse est colligi illud qd refert ad ipm: z ideo non sequitur qd si essentia est ydea qd sicut est vna tñ essentia qd sit vna tñ ydea. Ad aliud dicendum qd secus est in aia: quia aia habet formas acceptas qd causate sunt a pluribus: z ideo plures facientes in ea comparatione/ sed in deo no est sic vt iam visum est: quia ipse per sua scientia est causa z per suu intellectum: z ideo no est nisi diuersitas respectu z no specierum vel formarum/ z ideo no inducat in eo compositio aliqua: qd sicut sup ostesum est ex relatione sola nihil efficit magis compositu qd prius erat/ pcpue in hijs relatiuis in quibus dependetia realis no est i vtroque relatiuo: sed in altero tñ sicut est in ydea z ydeato. Ad aliud dicendum qd est multitudo rone sola z adhuc minor/ si potest esse minor: quia est multitudo rone z multitudo rei: z est multitudo ronis sup rem/ multitudo rone sola est multitudo compositi ex significatiue alterius sicut verbi gratia/ si ego sum albus z tu niger z efficeris albo nulla mutatiue facta in me/ sunt hic plures albi z significatur plures siles z pluralitas qd importat plures composita est p relationem tu ad me/ no p relationem mei/ sed p relationem mei ad te, vna similitudine in te posita necesse est compositi alteram in me que tñ no est causata p aliquid qd mihi aduenerit. Ita multitudo adhuc directius est in centro circuli qd est principiu linearum/ significatiue em lineis pluraliter necesse est significari pluralitatem respectu centri ad ipas/ z ita est multitudo ronis composita in ydeis: z ideo forte frequenter inuenitur apud scotos qd dicitur ydeas pluralitatem compositam z no dicunt vel raro dicunt plures ydeas pluralitatem importando p principale significatiue dictionis huius que est plures: pluralitas autem rei patet satis, sicut z pluralitas ronis qd ponitur circa rem.

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad prima instantia z 2^{am} simul.

Ad 4^{am}

Obiectio Solo

Ad 5^m

Ad id ergo qd contra obicitur dicitur qd temporalis no est causa eterni: qd creature no causant eternu sed tamen eternu potest compositi aliquo modo cu temporalis z innotescere in aliqua rone cu temporalis in qua no significatur vel innotescit vt est eternu: z ideo ratio illa no est cassa z vana cu aliquo modo ponatur circa rem, scilicet no in se consideratur sed put innotescit p comparationem temporalis ad ipm, hoc em sufficit ad hoc qd intellectus saluet. Ad aliud dicendu qd licet res in se z in proprio esse non sint ab eterno/ in potentia tñ sunt ab eterno. Et si qras in qua potentia: dico qd in potentia cause efficietis. Si autem obicias qd fm hoc no sunt multe/ z ideo no referunt vt multe ad ydeas. Dicendu qd res fm qd ibi sunt no sunt multe/ tñ vt significantur creature sunt vt multe z sic vt multe referuntur ad suas ydeas fm qd exerunt/ z in hoc causatur multitudo significata fm rone que minima est oim pluralitatu: qd res ipse in potentia sunt z respectus in potentia, z composita pluralitas e composita rationis tñ z non rei significate. Ad aliud dicendu qd vnum z multu sequitur ens in se siue in causa siue in potentia siue in effectu significatur/ z diuersitas z oppositio z compositio z mutabilitas z materialitas z necessitas z contingencia no sequitur res fm qd sunt in se qd cuqz modo sed potius fm qd sunt create post no esse: qd creabile veribile est/ z veribile compositu z diuersum aliq z oppositum z sic de alijs: z id no ita potest transferri ad res significatas in causa/ sicut vnu z multu tñ no videtur mihi esse dicendu qd sint multe ydee licet dicamus ydeas compositam pluralitatem z si concederemus esse plures ydeas non operaret nos propter hoc concedere multas vel diuersas ydeas: quia

pluralitati sufficit quecuq; differentia sed no multitudine cuius signu est q dicitur in diuinis psonas plures no tm multas pprie loquedo. Ad aliud dicitur qd pntelligi multitudinē creaturaz cōtingit duobus modis. s. vt existentia / z sic falsum est vel vt exitu raru a causa / z sic veru est q pntelligit tpale no vt tēporale eterno: qz eternu qdem a tēporali causari non pot sed in q̄tum significat cū ip̄o pot accipe aliquā rationē cōsignificadi q sine ip̄o non significat.

Arti. X. **R** An in deo sunt ydee omnium z maxime materie prime.

Arg. pmo **D** E inde querit si omnium sit ydea z hoc precipue ppter materiā p̄mā: quia si ydea est ratio forme no videt habere relationē nisi ad formam

In oppositu primo. **20** no ergo ad materiā vt videtur. Item ydea est principiu cognoscēdi: omne aut qd cognoscit scitur a forma: ergo videt q nulla ydea sit materie. Sed contra quicqd creatū est rōnem ydeale habet in mēte diuina siue creatoris: materia p̄mā creata est ergo habz ydeā in mēte creatoris. Si forte dicas q materia p̄mā cognoscit p formā hoc nihil est: qz nos qrimus de ea cognitiōe qua cognoscit p seip̄am. P. absurdum est dicere q tu dicas deū accipe cognitiōē vni⁹ p alterū sicut nos accipimus: quia tunc aliqd esset eius cognitiōē no haberet nisi p accidēs z no p seip̄m qd falsum est: ergo materia p̄mā cognoscit p seip̄am

Solo Instantia. **20** Si forte velis dicere q priuatio no est sepabilis a materia: quia p seip̄am ip̄a est potētia ad formā vt qdam dicat. Contra hoc vident esse tria incōueniētia quoz p̄mū est q aliqd citra p̄mū est sua potentia.

2m Scdm est q puatio no cognoscit a deo nisi p habitū vt dicit mgr infra. cū ergo potētia materie sit puatio no habet ydeā p̄mā in qua formet ydea. Ter tū incōueniēs est vt prius q materia a deo cognoscitur per alterū z no p seip̄am in p̄mā natura.

Solutio **Solutio sine p̄iudicio dico q deus cognoscit materiā z facit immediate p ydeam materie / licet em̄ fm Boeciū z Auicē. illa que sunt tm̄ in potentia vt materia v̄ semper p̄mixta potētie fm successiōem sui de potētia in actu vt motus z tēpus vel p̄mixta sit quidē potentia ad id qd cōtrariū est actui in quo sunt vt vacuū z infinitū sunt a nob no pleno itellectu intelligibilitatē a deo pleno itellectu cognoscunt: z ideo dico eē ydeā speciē efficiētis quā imitat q̄rum pot effectū. quedā aut imitant illā / fm potētiā ens tm̄ vt materia p̄mā / z quedā fm actū p̄mixtū potētie in successiōe vt motus z tēpus. v̄ in qere vt vacuū vel infinitū. quedam aut p̄tingēdo ad formā determinatā in actu no p̄mixto nobiliori vel ignobiliori vt creature q modo sp̄e z ordine pprie nature determinatur: z p hoc patet solutio ad totum.**

Arti. XI. **L** Utrū creature alio modo inotuerint deo facte q̄ fuerint note faciende.

Arguit p̄o **D** E inde querit de hoc qd dicit ibi [Non audeo dicere alio modo innotuisse cū ea fecerat q̄ ea nouerat vt faceret zc.] s. a. Videt em̄ hoc eē falsum: qz vnū qd qz sicut se habet ad esse ita se habet ad verū. Uerū aut simplr alio modo scitur z melius scitur q̄ verū fm qd: ergo ens simplr melius z alio modo scit q̄ ens fm quid: s. z creature ab eterno anteq̄ fierent p̄o fuerūt nisi fm qd. s. in potētia cause efficiētis z exemplaris: q̄ no noscebant nisi fm qd z post note sunt simplr: ergo alio modo inotuerūt facre q̄ no

te fuerūt faciēde. Itē aut de nouit ea q̄ sūt ab eō no simplr aut fm qd. tm̄ si fm qd: q̄ noticia sua fuerit p̄fecta z postea pficiebat. si simplr z res non fuerūt nisi fm quid: q̄ nouit aliter q̄ fuerūt: ergo decipiebat qd falsum est. Si forte dicas q Aug. z Anf. dicūt q res verius sunt in deo q̄ in seip̄is: qz in ip̄o sunt vita z lux vt dicit Aug. z creatrix essentia vt dicit Anf. in seip̄is aut sunt vespa vel tenebra z mutabiles: z ideo verius cognoscūt vbi verius sunt. Contra veritas rei est a forma rei / forma autē dāns esse rei p̄p̄iu nūq̄ fuit in deo: ergo veritates rerū nunq̄ fuerūt in deo: ergo res no est verius in deo q̄ in se. Item v̄itas nature huius rei no est ab eo qd est cōe scz sibi z alijs: sed a forma p̄p̄ia sibi: quia in cōmuni no est nisi in potentia. in veritate aut sua est in actu. cū igitur in deo no sit in p̄p̄io sibi: sed in cōi sibi z alijs z non sit in ip̄o in actu s. i potētia tm̄ no erit vere i ip̄o q̄ no erit i ip̄o verius q̄ in se. Et qz circa hoc est dubiu accipiant ip̄a verba auctoris vt iacēt: dicit aut Aug. in li. de ciuitate dei. rj. sic: Angeli ip̄am creaturā melius ibi b̄ est i sapiētia dei tanq̄ in arte qua facta est q̄ in ea ip̄a scūt ac p hoc seip̄os melius ibi q̄ in seip̄is. facti sunt em̄ z aliud sunt q̄ ille qui fecit ibi: q̄ tanq̄ in diuitina cognitiōe / in seip̄is aut tanq̄ in v̄sp̄ina. Ex h̄ accipit q melius etiā seip̄os cognoscūt angeli in deo q̄ in se z no cognoscūt se meli⁹ nisi vbi meli⁹ z veri⁹ s. q̄ meli⁹ z veri⁹ vidēt eē i deo q̄ in seip̄is. Anf. aut in monol. dicit sic: Nulli dubiu est creatas subas multo aliter esse in seip̄is q̄ in nostra sciētia. in seip̄is nāq̄ sunt p ip̄am suā essentia. in nostra v̄o sciētia nondum earū essentie sed earū silitudines. Restat q̄ vt t̄ro verius sint in seip̄is q̄ in nostra sciētia q̄nto verius alibi sūt p suā essentia q̄ p suā silitudinē. cū ergo z b̄ constet q̄ omnis creata substātia t̄ro veri⁹ est in verbo. i. intelligētia creatoris q̄ in seip̄a q̄nto verius existit creatrix q̄ creata essentia quō comprehendit mens humana cuius modi sit illud dicere dei z illa scientia dei q̄ sic longe supior est creatis substātijs si nostra scientia tā longe supat ab illis q̄ntū earū silitudo differt ab earū essentia. Ex hoc accipit q̄ verius sunt res in deo q̄ in seip̄is qd videtur esse contra prius p̄bata.

Sed adhuc cōtra hoc obijci pot cum dicit creatura est in deo aut intelligit de creatura q̄ est / aut de creatura q̄ no ē. si de creatura q̄ est cū illa nihil habeat in genere qd no sit in aliqua specierū possent in ferri vniuersaliter oēs species creaturaz qz rōne omnium eq̄l̄ter reddit p̄dicatū subiecto: ergo asinus est in deo z bō est in deo qd falsum est. Si aut de creatura q̄ non est: cōtra cū dicit creatura est in deo li creatura supponit v̄bo p̄ntis r̄pis: ergo restringit ad standū p plentibus: ergo creatura supponit illi p eo q̄ p̄sentia l̄r p̄dicat̄ z dictū erat q̄ supponeret p eo qd no est: ergo illa simplr est falsa creatura est in deo. Itē verbum Aug. videt impossibile implicare scz q̄ equaliter z eodem modo nouit ea que sunt z ea que no sunt. Probatio deus em̄ nouit ea esse que sunt z eodem modo nouit ea q̄ no sunt: ergo nouit esse ea q̄ no sunt qd est impossibile: qz si nouit tunc est verū qd nouit / z sic verum est esse ea que no sunt: ergo ea q̄ no sunt sunt: est cōtradictoria simul verificari de eodē. Solutio sine p̄iudicio pot dici q̄ cum dicit creatura melius et verius sunt in deo q̄ in seip̄is q̄ ibi cōparatio sit duplicis esse creature z hoc necesse est simplr accipe abstractum ab hoc esse z illo in quo fit cōparatio. Et vt

20
Solo
30 qd est obiectio.

40
Auctas Aug.

Auctas Anselmi

Obiectio 3 auctates illas 2a

Obiectio 3 Aug. 3a.

Solutio principalis z ad p̄mū

hoc intelligat distinguamus quadruplex esse creature scz primū in natura sua, scdm in rōne nature qd abstrahit ab illo qd est in natura ppria. tertiu qd est nature in exemplari prime cause existentis z nō simplr. qrtū est qd est cōe ad omnia ista qd est esse creature qd cūqz modo existens. dico qd in dictis scōz cōparatur. Tertiu esse ad primū z scdm fm rōnem qrti quia omnis cōparatio est in aliquo cōmuni vtriqz cōparatorū: est aut excessus comparatiōis nō fm id in quo est cōparatio: sed fm cōparata. z ideo tertium esse fm id qd est illa excedit primū z scdm z hoc planū est: qz intendit sancti cū ipi pbēt p rāto ibi verius esse: qz ibi est creatrix essentia. nō aut fit comparatio ita qd vtrūqz comparatorū referat ad creature esse in natura sic referatur id qd est fm qd z simplr: oportet em illud ad idē referri si debeat fieri cōparatio in illo: z ideo hoc non attendit. vnde qd creatura in se est simplr z in deo fm qd hoc nō facit ad ppositū fm intentionē scōz: qd cōparatio fit hic i rōne cōmuni qd est quartū esse qd se extendit ad esse simplr z fm qd. z excessus notat fm veritate z nobilitate comparatorū ad invicē vt pūis diximus. Alij dicūt sic qd aliud est esse rei z aliud esse rem z concedūt qd esse rei verius est in deo qd in se sed non res. Sed tunc adhuc eadē erit questio de esse rei: esse em rei apud nullū vnqz vocat nisi quo res ē id qd est z sic ad esse rei sequit esse rem: licet nō idem sit esse rei z esse rem ipius. vnde oportet redire ad supiorē solutionē vt mihi videt. Si aut vellemus solvere ad hominē z nō ad intentionē sanctorū diceremus qd cū dicitur res esse meli⁹ z verius in deo qd in se qd duplex est locutio ex equiuocatiōe eius qd est esse meli⁹ z verius: si em sit aduerbium li melius falsa est oratio. si qūit nomen vera est: quia res in deo est de⁹ qui est verius qd creatura z tunc cessaret obiectio sed tamē hec nō est intentio sanctorū. Ad aliud dicendū qd deus ab eterno omnia simplr nouit z nō fm qd: sed nō oia nouit ab eterno esse simplr: cum em dicit nouit omnia simplr ab eterno li simplr refertur ad actum verbi p ut referat ad suppositū nō put transit sup appositum vñ in obiecto fit sopbilis ex cōpositione z diuisione.

Ad aliud dicendū qd veritas rei duplex est. scz absoluta que est in re ipa z illa est in diuisio actus a potētia. z est veritas quā diffinit Anselm⁹ qd ē rectitudo sola mente pceptibilis z illa est in re in cōparatiōe ad sūme rectū qd est mensura aliorū: z hoc verū est quando res est ad hoc ad qd est in mente sapiēte creatricis quia nō nūqz ita vera est sicut ibidē z ex hoc non sequitur rem esse in natura sed tm esse quocūqz mō. Ad aliud ptz solo ex habitis in pcedēti qstione: quia ibi ostensum est qd ydea appropriat ex relatione: z ideo qliber res est in mente diuina sicut in ydea ppria licet mens ipa omnibz cōmunit sit. Ad Augustini auctoritatē inductā p opposita parte dicendū qd absqz dubio in mente diuina in qua res nō nisi fm quid est melius cognoscit qd in se ipa. Et ad hoc itelligendū notādū qd duplex est fm qd. vnū ē in q res fm qd qdē est lz ipm tm ē tota z pfecta intentio rei sic ē spēs a re accēpra apud itellectū: res em nō est in itellectu nisi fm quid: z tamen illud est pfecta intentio z ratio rei: z iō in illo pfecte cognoscitur. Aliud est fm quid qd inest ei fm quid vt fm partem vel fm potētiā z in illo nō cognoscit nisi fm qd ipm nō est ratio z intentio rei perfecte sed partis vel potētie rei: sic igitur patet qualiter res est fm quid in ydea que cū sit vita z lux pene-

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Ad auctatē Augustini.

Scdm qd duplex est

trans intima rei melius illuminat ad cognoscendū qd aliqua intētio possit facere que abstrahitur ab ipa re: z hec est intentio verborū Augustini z Anselmi. z ideo illam diurnam a luce plena vel matutinam a luce crescente denominat cognitionē. Illa autē que est in natura ppria que est per formā materie z privationi z potētie pmixtam z per consequēs tenebris obvolutā vocant cognitionē vespertinā. Ad id qd secundo contra dictū sanctorū obijatur dicendū qd cū dicitur creatura in creatore vel in deo est de⁹ vel creatrix essentia refertur hec determinatio in deo vel in creatore ad suppositum anteqz psetet suppositū verborū: z ideo ante differentiā presentis consignificatā in verbo extrahitur extra ppriam rationem: ad standū pro eo qd fm quid z non simplr est z tunc verbū adueniens habet presens confusum prout illi supposito competet: z ideo nō pcedit illa diuisio aut pro creatura que est aut pro creatura que nō est. Ad aliud dicendū qd cum Aug. dicit qd eodem mō scit ea que sunt z ea que nō sunt nō intendit qd scientia sua eodē modo transeat super scita cum sunt z cū non sunt: quia hoc est impossibile cum sic opposita ponantur circa idē vt probat obiectio sed intendit qd ex parte scientis est idē modus: quia nihil accipit ab eis: z ideo siue subsint sue scientie siue nō per esse propriū creature nihil mutatur in ipso.

Utrū omnia sunt in deo vita z lux: z si sic vtrū in rōne speculatiui vel practici.

Inde querit de hoc qd dicit [Omne qd factum est dicitur esse vita in ipō zc. s. b. Hoc em etiam videtur per id qd dicit Aug. sup pncipium Job. Ecce quō possum dico charitati vestre: archa in opere nō est vita/archa in arte est vita: quia viuit anima artificis in qua sunt omnia ista anteqz pferantur sic sapiētia dei fm quā facta sunt omnia/cōtinēt omnia anteqz fabricet. Sed hic videtur Aug⁹ falsum supponere in suo simili inducto: species enim in intellectu nec viuit nec vita est: sed accidens ipsius intellectus. Item querit vtrū sint vita z lux rōne intellectus speculatiui vel practici. Videtur em qd ratione speculatiui: quia illius pprie est lux: ergo cū lux coniungat cum vita vtrūqz referendū est ad speculatiuū. Sed contra hoc iterum videtur esse qd mala sequuntur ad intellectū speculatiuū in deo nec tm dicitur qd sint vita in ipa. P. cum sapientia potētia voluntas dicunt ea que eriguntur ad creandū creaturā videtur qd res existentes in causa potius sint in ea potētia sapia volūtas qd vita z lux. Si dicas fm qd cōmuniter dicit cōsuevit qd potētia sapiētia voluntas nō cōicant creaturis ex euntibz sed lux z vita/hoc ptz esse falsum qz nō oia creata viuūt z lucēt. Si dicas qd ista cōicant creaturis fm genera sua que sunt corporale z spūale: qz corporalia aliqz viuūt/z spūalia omnia z corporalia aliqua lucent z spūalia quedā. Contra cum oia dicunt esse in deo vita z lux nō intelligit hoc fm genera/ sed etiam fm species z indiuidua: qd videtur qd in specie z indiuiduo debet picipare illa.

Item querit si omnia sunt in deo vita z lux vtrū concedendū sit qd oia in deo viuūt z lucēt. videtur qd sic qz p se vita semp influit vitam z p se lux semp lucet: cum igit in deo nō possit esse nisi p se vita z per se lux. videt qd viuant z luceant. Itē videt qd potius debent dici ens z verum z bonū in prima causa qd vita

Ad obiectio nē 2^{am} di cta sanctorū

Ad obiectio nē 3^{am} Aug. q est tertia.

Art. XII

Arguit pō

Questiō cula prima. Obiectio prima.

23

Questiō cula secunda.

Obiectio prima

Obiectio secunda

Solutio

z lux quia ens z bonū z verū z vnum sunt de primis participatis a deo: vita autē z lux nō generalr picipant cū dicat Dionysius in libro de di. no. q vita nō extēditur vltra vitam plantarū. Solutio dicendū q oīa sunt in deo vita z lux z hoc fm ppteratē cause z nō fm ppteratē causari: cōuenit em hoc creature nō in se sed fm q est in causa prima. vita autē est actus et spūs cōtinuus in qd est vel in corpus. in causa autē accipit vita fm q est actus cōtinuus q est causa cōtinuitatis esse fm q dixerūt phi de motu celi q est imortale qddā z sine quiete vt vita quedā natura existētibus omnibz: z ideo cōuenit hoc esse fm relationē ad creationē oīm fm q ipa est causa creando z disponēdo p ydeas cōtinuationē totius nature: nō em motū celi nos ponim⁹ primā causam cōtinuitatis esse z diuersitatis specierū sed potius ppteratē dei pscientiā practicā causantis z esse z diuersitatē z cōtinuitatem in ipō z quo ad hoc ipē dicit vita totius nature: ideo vt dicit Aug. in libro de ciuita. dei phi quidā vocabāt eū animā mūdi motu z rōne mūdū gubernantē z mouentē licet in hoc rephensibiles fuerint q creatorē qui vita nature est (qz mouet p̄tinue z cōtinet) animā z nō anime creatorē vocabāt p hunc ergo modū creatura in ipō dicit vitā: qz est ydea motu z rōne mūdū mouēs in cōtinuitatē generatiōis. Lux autē est quo ad rōnem ydee fm q etiam phi duo ponebāt scz q moueret motu z quo ad hoc cōuenit ei vitā nature esse z rōne z quo ad hoc cōuenit ei lux. creatura autē egrediēs ab ipō nō picipat ista: qz nō cōueniūt fm q egredit sed fm q est in rōne manētis in ipō vt dictū est. Ad primū ḡ dicendū q verū est qd dicit Aug⁹. quia ydea arche in mente artificis vita est hoc mō: qz est mouens z lux ad faciendū archā nec est accidēs ydea: qz in oīm intellectu duplex est species. s. rei z speciei. Intellectus em (vt dicit phs) species est specierū sicut manus organū organoz z hoc p̄cipue verū est de agente cuius lumen spēs est oīmū intelligibiliū: qz p ipm simplicia itelligibilia fiunt/ z hec species nō est accidēs sed vita mouēs in practico intellectu z cōtemplationē in speculatiuo/ z quo ad hoc verū dicit Aug. Ad id autē qd vltērius querit dicendū q prima z prima relatio creature vt vita z lux est in intellectu practiū: qz ille vita z lux ens est causa cōtinuitatis in tota natura per hoc q ipm est principū vniuersi esse creati: sed tamen etiā intelligit speculatiue res sed hoc modo non p̄prie dicitur esse vita z lux sed lux tm pōt dici. Ad id autē qd obijcit dicendum q lux est regitiua opis in practico z hoc cōuenit ydee opariuerz ideo lux p̄inet ad practiū sicut ad speculatiū. Ad aliud q p̄tentia sapiētia z voluntas non dicit id qd primū est critui creaturarū: qz id qd primū est aliquo modo est ratio creature sicut est ydea: z ideo cū omnis relatio semp sit in primū fm rōne creature relate ad causam nō dicitur potētia sapiētia et voluntas sed potius vita z lux que sunt cōueniētia ydee vt dictū est. Ad aliud dicendū q nō est concedendū q omnia viuāt z luceāt: qz cū verbalr significatur vita z lux tunc notat creatura vt substantia a qua egredit act⁹ vite z lucis: z hoc nō cōuenit: quia sicut iam dictū est ista cōueniūt creature fm q ipa est ydea creans non fm q actu esse significatur: nihil em agit nisi qd actu est: z ideo nō potest creatura tunc dici viuere z lucere. Ad aliud dicendū q ens z bonū z verū z vnum effluunt a creatorē sup creaturam

Ad primū

Ad questū lā primā.

Ad obiectionem primā Ad 2am

Ad q̄stūcu lam 2am cū obiectione.

Ad 2am

vniuersaliter z ideo nō tm cōuenit creature fm q est in creatorē manens: sed etiam fm q est in seipā z ideo non dicunt sic. p̄. ens licet sit in distnctū/ tamē verū vnum z bonum quasda dicunt distinctiones et quia creatura in creatorē non est in esse distincto ideo iterum nō cōuenit.

Qd eadem ratione dicuntur oīa ei presentia.

Unde est etiā q oīa dicunt ei presentia esse: nō solū ea q sunt: sed etiam ea que preterierunt: z ea que futura sunt: fm illud: Qui vocat ea que nō sunt tanq̄ ea que sūt. Quia vt ait Ambro. in libro de trinita. Ira cognoscit ea que non sunt vt ea que sunt. Et hac ratione omnia dicuntur esse in eo vel apud eum siue ei presentia. Unde Aug. super illum locum ps. Et pulchritudo agri mecū est. Ideo inquit mecum est: quia apud deum nihil preterijt. nihil futurū est. Cum illo sūt oīmū futura: z ei nō detrahunt iam preterita. Cum illo sunt omnia cognitione quadā ineffabili sapientie dei. Ecce hic aperit Aug. ex qua intelligentia accipienda sunt hmōi verba: oīa sunt deo presentia: in deo sunt oīa vel cum deo vel apud deum: vel in eo vita: quia ineffabilis oīmū cognitio in eo est.

Rom. 4.

Ps. 49.

b

An creature dicuntur pulchre fm q sunt in actu existēdi vel fm q sunt in diuina mēte.

Unde queritur de hoc qd dicit ibi [Pulchritudo agri mecū est zc.] s. a. Sicut em dicit Tullius: Pulchritudo cōsistit in cōmensuratione cōstat autē q cōmensurari z p̄portionari non cōuenit creature nisi in actu existenti: ergo nō cōuenit ei fm q est in mēte creatoris. Ad hoc dicendū q pulchritudo dicit p̄portio exēplaris ad exēplariū non ita q dicam p̄portionari creatorē creature: sed quia p̄p̄is vnū qd qz erit rationibz ydealibz: z ideo dicunt tunc pulchre res in creatorē p̄pter remotiōnē ab hīs que deturpāt sicut priuationes due scz: qz est post nihil z ideo vertibilis creatura: z illa priuatio que est in materia z materialitas z mutabilitas z compositio: ista em oīa deturpāt esse creature z consequitur ex p̄natiōne sicut diuersitates negationē consequuntur/ z diuersitatē cōpositio/ z mutabilitas vni⁹ ad aliud hec em creatura nō accipit a creatorē sed in cidit in eam ex eo q educat in esse postqz nihil fuit. vnde etiā manicheus nō vidēs qliter ista consequuntur ex priuatione posuit q ista essent a deo tenebrarū q aut ita sit vt dictū est accipit a Boecio in de solatiōe phiē q sic dicit Tu cūta supno ducis ab exēplo pulchri pulcherrimus ipē Mundū mēte gerēs siliqz imagine formās.

Arti. XIII

Solo

An in deo esse ē in dei cognitōe eē z q̄ressē dicūt ydee plēs vel rōnes: q̄re nō dicūt scie vel sapie plures vel vba plura z quō d̄nt paradigma exemplaria ydee z rationes.

Unde querit de hoc qd dicit [In deo sūt oīa vel cū deo vel apud deū vel in eo vita zc.] s. b. Est autē dubiū si in deo esse est in dei cognitōe

Arti. XIII

n

X iij

Questiōcula

Solutio

Ad questiōculā aliam.

esse vt hic innuit. Itē querit qre dicunt ydee ples
 vl rōnes z n sapie vl scie ples vl pfa vba. Itē cū di-
 cam^o padigmata z exēplaria z ydeas z rōnes ples
 penes qd attrēdit dīna hozū qstū ad nomē. Solutio
 dōm vt supra habitū est q pluralitas ydearū vel
 rationū potius consignificata p respectū ad res q si-
 gnificata in hoc qd est ydea/vel in hoc in quo est ydea
 sapiētia ergo z ars z sciētia cū magis se teneant ex pre-
 sapiētis z essentie diuine qz ex parte rerū de quibz sūt
 qz sapiētia ars z sciētia dicūt habitus quiescētes vel
 sitos in anima:pater q nō possunt pluralr signifi-
 ri. z similt verbū nō dicit relationē nisi ad eū cui^o est
 verbū. ydea autē z ratio z exēplar nō sic/z iō cōsignifi-
 carā habēt pluralitatē. Ad aliud dōm q padigma
 dicit a para qd est iuxta z dogma qd est docens qd
 docēs p illud qd iuxta est sicut est forma ligni i calcei
 figura: z ideo qz extra sunt ydee dicunt padigmata
 z ideo Boecius vocat formas q sunt in materia ima-
 gines illarū:qz imago imitā:ergo illas formas vo-
 cat qz foris manēt z formātes sunt. Species etiā vo-
 cant qnqz fm q referunt ad cognitionē. exēplar autē
 est pprie ad cui^o similitudinē aliqd fit p respectū ad ipm
 z nō p extēsiōnē sup ipm vñ ydee dicūt exēplaria fm
 q ad ipsas in se respicit artifex nature qn formas na-
 ture pducit:ydea vō dicit ab ydos grece qd sonat p-
 mā formā sicut yle sonat primā materiā: z qz ille po-
 tentie sunt z foris manēt ideo ydee p respectū ad for-
 mā dicunt. Ratio autē pmet ad finē: qz a fine sumit
 nomen z rō rei vt dicit pbs. z ideo p respectū ad finē
 opis dicūt rōnes ea q sunt in mente diuina.

**Utrum concedendū sit omnia esse
 in dei essentia vel in eo per essentia
 vt omnia dicūtur esse in dei cog-
 nitione vel presentia.**

Di. xxxvi
Quō res
sūt in deo.

Olet hic queri cū oīa
 dicantur esse in dei cognitione seu
 p̄sentia vel in deo p cognitionem z
 eius cognitio vel p̄sentia sit diuina essentia:
 vtrū concedendū sit omnia esse in diuina es-
 sentia: vel in deo per essentia. Ad qd dicim^o
 qz dei cognitio eius vtiqz essentia est: z eius
 presentia in qua sunt omnia ipius cognitio est
 nec tamen oīa que sunt in eius p̄sentia vel co-
 gnitione in eius essentia esse dici debent. Si
 eim hoc diceret: intelligeret esse eiusdē cum
 deo essentie. In deo em dicit esse p essentia
 qd est diuina essentia qd est deus. I habet ergo
 deus apud se in p̄sentia sua que nō habet in
 sui natura. Unde Aug. de v̄bis apli ita ait:
 Elegit nos ante mundi constitutionē. Quis
 sufficit hoc explicare? Eligunt q nō sunt: nec
 errat q elegit: nec vane eligit. Elegit tñ z hz
 electos quos creatur^o est eligēdos: quos ha-
 buit apud semeti^o nō in natura sua: s̄ in p̄-
 sentia sua. Non dū erāt qbus pmittebat: s̄ z
 ipsi pmissi sunt qb^o pmittebat. Ecce hic ap-
 te dicit deū apud semeti^o habere electos

Eph. I.

ante mundū: nō in natura sua: sed in p̄sentia
 sua cū tñ ei^o p̄ntia nō aliō sit qz ei^o natura: qz
 ipi^o p̄ntia ei^o ē noticia. Pōt tñ ad electos re-
 ferri cū ait: In natura sua. i. illoz: Illos qp-
 pe habuit ab eterno apud se: nō in natura sui
 id est illoz q nō dū erant: sed in sua p̄ntia: qz
 eos ita nouit ac si essent.

Olet hic qri cū oīa dicant esse in dei cog-
 nitione] Hic incipit ps illa in q qrit vtrū idē
 sit esse in sciētia qd in essentia dei vel in deo
 Et ibi querit de diuersitate obiectoū scie
 diuine. diuidit autē in tres pres. In p̄ma tāgit q̄l r sit
 esse in dei scia vel p̄scia. In sc̄da tāgit q̄l r bona z ma-
 la a deo sciunt ibi [Post p̄dicta q̄rit] In tertia vō qz
 scia dei est causatiua rerū oñdit q̄liter idē esse i deo
 z in scia dei qd esse ex ipō z p ipm z in ipō. z q̄liter di-
 uersum ibi [Proinde si diligeret inspiciamus.

**An oīa esse in deo cōueniat potētie sapie
 vel volūtati vel omnibus hīs.**

In intellectu autē solonis mḡri quā ponit in p-
 mo ca. qd cōtinet p̄mā p̄tē optet inq̄rere duo
 scz vtrū oīa esse in deo cōueniat potētie vel sa-
 piētie vel volūtati vel oīb hīs? Sc̄do in q differāt
 bec tria esse in dei scia z esse in deo cognoscēte z esse in
 deo. Ad primū p̄cedit sic: nihil ē in deo fm naturā
 p̄ntia nisi ipē de^o aut q̄ relin q̄t q nihil sit i deo abso-
 lute/aut q fm potētia materie quia ipse non est ma-
 teria alicuius: ergo secundum potētia in sit nō au-
 tem fm potētia materie q̄a ipē nō est maria alicui^o.
 q̄ fm potētia cause efficiētis in erit ei oē qd inesse dicit
 q nō fm sapiāz z volūtate. Itē est accipe cām actu
 agētē z illi r̄ndet effect^o i actu z est accipe cām potēte
 agere/ z illi r̄ndet posse fieri causatū cū iḡt ab eterno
 res fuerint i deo nō fm actuale eē s̄ fm b q poterāt
 fieri fuerūt in deo: s̄ illi r̄ndet potētia cause: q̄ ad po-
 tentia res in deo sūt vt videt. Sz videt q qd ad sa-
 piētia qz res i deo sūt p ydeā z rōnes/ ydee autē z rō-
 nes ad sapiam z intellectū ordināt: q̄ res sūt i deo fm
 sapiam. Item Aug. sup dist. xxxj. dixit q filius est
 vbi p̄nt z ars plena rōnū oīm viuētū cū iḡt rōnes
 viue z q vita sūt z lux ordinē habeāt ad intellectū z ad
 sapiētia videt q res sūt in deo qd ad sapiētia. Itē b
 videt ex intētiōe mḡri qz h i tractatu de scia diuina ipē
 def̄inat q̄l r res sūt i deo q̄ videt q ḡra scie sūt i deo.

Sz videt itez q rōne volūtatis: dicit em̄ Dam. q
 creatio ē op^o volūtatis cū iḡt illi^o sit pducere creatu-
 rā in q ipa est creatura videt q creatura sit in volūta-
 te. Itē in oī motu volūtario z ope p̄ncipiū est volū-
 tas cū iḡt res sūt in deo sicut in suo p̄ncipio videt q
 magis sūt i deo rōne volūtatis q̄ sapie vel potētie.

Solo dōm q cū res sūt i deo vita z lux z b rōe itel-
 lect^o p̄ntia necessario supponūt tria. sc̄cia opabilū z
 potētia ordiata ad op^o z volūtās opis. z iō dōm q p
 prie loq̄ndo res sūt in deo sciēte potēte z volēte p̄du-
 ctionē eaz. formalē tñ respectū nō ponūt nisi ad sciaz
 z iō mḡt inuit q sūt i deo qd ad sciaz sūt em̄ tria ire fm
 q erit ab artifice. sc̄ opatio siue pductio rei z eē rei opa-
 te vl operāde z cū res qd ad opatōz referat i artifice re-
 ferē tūc primi^o fm rōnē ad potētia z qd ad eē rei prie
 referē ad volūtate q cōtentiua est esse z variua: qz vt
 dicit Dionys^o in li. de di. no. ca. iij. Bonū est diffu-
 suū sui z esse. Si autem cōsiderat quo ad rationem

B

Art. 1.

Arguit p^o

2°

3°

4°

5°

6°

7°

Solo

nō possint esse nisi in deo/nec ad ipas possunt plures esse relatiōes nisi plures sint sequunt tria incōueniētia; quoz vnū est qz forme rez sint i deo z nō sint illō mediū quo cognoscunt a deo. Scdm ē qz pluralitas sit in deo preter pluralitatē respectuū. Tertiu est qz ydeez rez sint in deo vt cognite/z inf ydeas z cognoscenē sit aliqd mediū quo cognoscat deus/qd p relationē ad ydeas multiplicet in rebz; qz videt impossibile esse qz deus cognoscat vno/qd sit in rōne multozū; nec itez cognoscat vno in rōne vnus; qz nullo mō cognoscat vno. Itē aliō est cognoscere; qz est res/z aliud quid est res; sicut alia est questio; qz z alia questio qd; aut qz deus ab eterno cognoscat qd est res/aut nō, si nō z mō cognoscat. qz videt sua scia accepta esse a rebz/qd absurdū est apud oēs z gētiles phos. Si autē ab eterno cognoscat qd est res; z hoc nō scit nisi p pna rōne rei scire ipē habet penes se p pna rei rōnes sed p pna rez rōnes sunt multe; qz ipē nō scit vno lz multis/vt videt. Nec poteris hic euadere vt quidā euadere volunt/qz tu dicas qz ipē sciendo se esse pncipiū omnium z singuloz scit oia; sciēdo em pncipiū efficiens rei adhuc possum ignorare pna rei rōnē; qz il la nō accipit ab efficiente cū efficiens nihil scit de esse rei/z rō pna dicat esse rei, vnde ipē pōt sic sciendo se scire rē fore; sed nō poterit habere rei pna naturā ex illo Itē nō vident valere similia inducta a scis, ponamus centrū in circulo habere rōnē pncipiū ad circūferentiā totā z ad oēs lineas egredientes ad quodlibet punctū, per hoc adhuc nō habes qz centrū sciat qd est circūferentiā in pna rōne vel qd sint linee; sed sciet tm lineas esse z circūferentiā; sed nesciet qd sunt nisi ipm in se habeat rōnes circūferentiē z lineaz p pna quoz vtrūqz impossibile est centro cōuenire; qz simile inductū nihil valet vt videt. Itē videt qz nihil prohibet intellectū diuinū esse quidē vnū; z nō tm intelligere vno; ita, s. qz in ipso resulerent oium rōnes sez z sint in eo sicut nos videmus qz in speculo resulant imagines rez diuersaz z ipm speculū nullā per hoc recipit multitudinē aut cōpositionē; qz videt qz sine rōne ponat qz intelligit vno. Si propter hoc dicat qz intelligit pluribz z non vno. Cōtra plura in vno intellectu nō possunt intelligi esse sine diuersitate ab ipso intellectu z sine cōpositione, si qz deus intelligit pluribus vel ipē habet in se/a se diuersa/z in suo intellectu inducentia cōpositionē. Probat aut pma per ppositionē p se notā qz quecūqz inter se diuersa sūt nulli vni sunt eadē; si qz plura que sunt i intellectu diuino diuersa sunt z plura nō sūt idē cū ipso intellectu pmi, i. dei/z faciunt in ipso cōpositionē/qd est absurdū. Si forte velis dicere qz iste rōnes procedunt; ac si ipē intelligat aliquo; cum nullo ni si seipso intelligat. Unde nihil est querere vtrum ipse intelligat vno vel pluribz; quia nec vno nec pluribus; qz intelligit seipso/z nō est in eo aliqd mediū intelligēdi Cōtra puncto quocūqz signato in linea contingit vti vt duobz, s. vt pncipio z vt fine, de qz cū sit simplex aut ita intelligit vt vti se; vt vno/aut vt duobz, si vt vno/aut hoc est intelligens tm/aut quo intelligit tm/aut intellectu tm; z quodcūqz deē erit in intellectu ei p vatio alioz duoz, si em vti se sicut est intellectus cōsideratus in se tm cō intelligit nisi in potētia; z sic erit (vt dicit phus) sicut si dormiret; qz dormiēs intelligit in potētia; z nō erit nobilissimū. Si aut vt quo intelligit/hoc nihil est; qz quo intelligit nō cōtingit acci

pere vt in se tm; sed in relatione ad intelligentē z intellectū idē sequit si vti se vt qd intelligit; qz tunc intelligit alia. Itē cū dico deus intelligit seipso ibi necessario tria significant fm rōnē intelligentiet aliter em significat tunc vt supponēs verbo/z aliter p ablatm se/z aliter vt in qd transit actus intelligendi; qz in diuino intellectu accipit mediū intelligendi fm rationē z hoc siue sit idē siue diuersum tenent de ipso supius inducte rōnes; videt aut qz illud necessario sit diuersū; nunqz em materia cōcidit i idē cū efficiēte z forma cū igit intellectus ipē ad id quo intelligit sit sicut materia ad pfectionē videt qz nunqz sit idē illi; ergo si est in deo aliquid quo intelligit nō erit idē cū intellectu suo/vt videt Itē hec fuit causa quare phi coacti sūt ponere intellectū agentē; qz nō potest idē esse intellectus z quo intelligit, nihil aut agit seipm ad pfectionē; qz videt qz quo intelligit deus nō sit idē cum intellectu suo. Solo sine iudicio vdm qz deus intelligit seipso/prout ipē est spēs z ydea ois intelligibilis/z omnis ratio cogniti z lux. z hoc sic probat; in nobis est duplex intellectus, s. agēs z possibilis z tertius sit cū possibilis ducit in actum, si aut querā quid educit eū tu dices qz agēs; z si querā per quid educit tu dices qz per speciē rei, si vō querā quid facit speciē rei esse in ratione simplicis z abstracti z intelligibilis/tu dices qz lumē agentis; sicut lumē solis agit colores ad visum; qz relinquit qz lumē intellectus agētis sit actus omnis intelligibilis / sicut lumen solis actus omnis coloris; ponamus ergo lumen intellectus agentis esse infinite virtutis / tunc sequitur qz nullo sumpro sibi possibile in omni actu intelligibiliū z preter qz qz accipiat aliquā spēm qua perficiat ipm; qz ipē agēs tunc impossibile z agēs erit speciē fm id quod est; et actū simplicitatē z intelligibilitatē i ipso; sic at intellectu diuinū ponimus nō solū agētē in rebz aliquid vt formā; sed agentē res ipas fm substantiā; ergo ipē est species omnis rei; z ita se cognoscendo cognoscer omne qd est/vt dicunt sancti. Dicēdū ergo ad questio nē pma qz ipē cognoscat vno tm qd est ipē/z ipm est ratio z spēs ydealis omnium, vnde bene cōcedo qz ipm est ratio multoz, Ad id autē quod cōtra obicit dicēdū qz nihil prohibet vnū vno modo ad oia se habens; licet nō vno modo oia se habeat ad ipm esse rationē omnia cognoscendi; sed nō est vna ratio omnium dicens quid res est/z hoc non est negatiue; quia nos ponimus qz deus est immediatus per essentia / pntia z potētia rei z omni parti rei, hoc autē qd obicit qz nō sit ratio que qd erit esse demonstrans bene concedo z dico qz multitudo est per relationē/vt sup suppositū est. Ad id quod obicit in cōtrariū dicēdū qz nō oportet qz extrema relationis sint actus; aliter em est de relatione significata in eo qd est fm ratione tm z aliter est de relatione eius qd est in natura; si enim dico ista sunt contradictoria/impossibile est qz relatio ponatur inter extrema entia apud naturā; quia alterum cōtradictoriorū est nō ens. Similiter cum dico hec est ratio cognoscendi ponit ratio relationē ad id quod est/ vel fuit vel erit; z ideo non oportet qz illa ratio relationis ponatur circa existens nisi in potētia ordinata ad productionē rerū in futuro; z illa bene est in deo Ad hoc quod obicitur qz illa potētia est indistincta; dicendum qz vtz est qz res nō sunt distincte existentes in potētia; quia non distinguuntur nisi p pna; s. sicut ratio distinguitur/ ita z potētia

4a

5a

6a

7a

Solo Obiectio

Solo Obiectio vltima

Solutio

Ad p: m u qd e d vno.

Ad obones

Ad id qd est 52m de relatione oium

Ad 2a m ob iectionē 2m

sz ad futurū hoc z illud: cuius rō est deus. z hoc non cogit qd hoc z illud sit nisi fm potentia futuri: qz non est in deo potētia tñ: sed potētia huius z illius qd sūt futura ad que est ab eterno relatio ydee/ eo qd deus ea pcedit in se fm qd ipse est rō earū rez: quas facturū erat: z hoc nō facit subaliter esse distinctas res: sed distinctas in cognitiōe tñ ex eo qd rō cognitiōis referē ad eas. Ad hoc autē qd obijciť qd hoc qd nō intelligit multis bene cōcedo: sed intelligit vno relato ad multa que sunt fm qd. s. fm potentia z pcevisionē: vt dictum est Ad hoc qd obijciť qd aliud est scire: qz res est/ vel qz futura est/ z aliud scire quid est res: dicendū qd deus scit vtrūqz/ nec tñ est rō que dicat qd est res: qz ipse est vt paradigma penes qd exemplat quid est esse rei: z ideo ipse cognoscit quid est res/ sicut per rei formā z diffinitionē/ z certius p tanto: qz ipse est magis intimus rei qz etiā forma sit intima formatō: non em̄ habet tñ relationē ad rē vt efficiēs: sed sicut efficiēs et paradigma z finis: z sic ipse est pncipiū efficiēs cognoscendi quālibet rē. Ad aliud dōm qd vtz qd dē est qd sciendo se esse efficientē nō est sufficiens ratio quare sciat rē: sed sciendo se esse efficiēs z exemplar z finis: ab his em̄ sumit oīs rō cognoscendi: qz ipse non est materia/ z a materia nulla est ratio cognoscēdi nisi accipiāť cū forma: z sic patet qd bene dicunt illi qui dicunt qd sciendo se esse pncipiū oīum scit oīa. Ad aliud dōm qd nullū simile in toto potest representare diuina. vnde sile in ductū a Dionisio representat fm parte: sed per eminentiā referendū est ad creatorē: qz z pncipiū z ratio z finis est omnīū que sunt ab ipō. Ad aliud dōm qd nō potest diuinus intellectus sic poni in quo resulerent res diuerse vt in speculo: quia i speculo ad hoc qd resulerēt in eo diuerfa erigunt ad minus quattuor: quoz vnū est receptibilitas/ z illa est a vitro vel metallo polito z terso in quo sit equal superficies z lenis. Aliud est qd ipm sit terminatū sicut vitru extinctū plumbo in altera superficie z metallum vel lapis ex mixto terrestri solido z spisso. Tertiu autē est processus luminis in ipm: quia alit nō imprimere tur forma fm naturales vel nō reflecteret radi⁹ fm perspectiuos. Quartū autē est oppositio directa z pportionalis speculi ad id quod imprimit. vnde patet qd cōpositio multiplicabilis est in speculo/ nulla autē in deo: vnde potest sic poni. Ad id quod vltimus qd ritur dicendū qd intelligit se ipō: sed bene cōcedo qd est in ratione duplici. s. intelligentis z eius quo intelligit quasi formaliter. Ad id autē quod obijatur qd quo fit intelligere nō esse idem cū intellectu: dicendū qd hoc necessario concludit quo ad intellectū possibile In deo autem nullū talē ponimus: sed vniuersaliter agentē. z ideo se ipō intelligit: ipse em̄ intelligit vt agēs. z se intelligit vt est species exemplaris omnīū rerū: et per hoc patet solutio ad totum

Ad 3am
obm.
Ad 4am.

Ad 5am

Ad 6am

Ad 7am

Ad obiectū
p solonē pe
nultimā.
Ad obones
vlti. solonē.

Arti. III
D

Arg. primo

20

mōstratio. Si autē ē insufficientis rō cognoscēdi: qd ipse se cognoscēdo ipse cognoscit res/ qd itez. s. fm est: qd videt qd nō cognoscit plura vl' oīa: s. z se tñ. Itē si cognosceret alia a se cū cognito pficiat cognoscēs ipse pficereť alijs a se: sic haber et aliū intellectū diuinozē se: qd etiā phus in. II. p. 2. me phie reputat incōueniēs Itē cū omnia pter ipm sint vanitas si cognosceret alia a se ipse cognosceret vltioza se/ z hoc etiā fm vulgus est vile: quia vltioza magis expedit nescire qz scire. Solō: hic est error valde vicinus: qz si intelligamus deū non intelligere nisi se erit impetior nobis: qz intelligimus nos z alia. Si autē dicamus cū intelligere oīa videt cōponi intellectus eius ex diuersis: z ideo media via eligenda est/ vt dicamus qd intelligit oīa: sed se ipō nō accipiendo aliqd ab omibz vl' ab aliquo: sed potius intelligendo causare oīa fm esse nature z rōnis. Ad primū qd dōm qd intelligit se tñ/ si se est ablatiu casus: si autē sit accusatiu casus tñc intelligit se z omnia alia per hoc qd sunt in ipō vita z lux Ad aliud dicendū qd deus non potest esse mediū in fillogismo: quia illud est de essentia cōclusionis si est ppter quid dicens: z est pportioatū rei concludere: est ratio rei intrans in substantiā cōclusionis/ quozū nihil cōuenit deo: tñ ipse est sufficiens rō cognoscēdi quo ad se nō nobis per hoc qd est rō exemplaris rei/ et immediatus z prens oīre Ad aliud dōm qd hoc nō tenet nisi in intellectu recipiente a re qd nō est agens rē sed actus a re ipa. talis autē nō est intellectus diuin⁹ vt dictū est: sed ipse est agens oēs res z rō exemplaris earū. Ad aliud dōm qd nihil prohibet a nobilitati: intelligi vilius/ dōmodo nihil recipiat ab ipō: sed confertat ipi etiā hoc ipm qd est: sic em̄ nulla pollutio sequit in nobilitate: sed in nobis secus est: quia nos intelligim⁹ recipiendo a re: z ideo frequenter pollumur ab intellectu viliū: quia pronitate mouendi nos ad concupiscentiā talia intellecta habent adiunctā sibi in nobis qd nō facerent si nos ea intelligendo ageremus/ z nō ipa nos agerent quodamō ad intelligendū in actu.

30

40

Solutio

Ad primū.

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

An intellectus dei habeat aliquē transitū super res de vno in aliud.

Arti. V
E

Ratio querit vtrū intellectus dei habeat aliquē trāsitū super res de vno in aliud: videt em̄ qd sic: oē em̄ qd aliquo vt medio intelligit aliqd extremū necesse ē vt a medio veniat in extremū illud: deus autē se medio vel vt medio intelligit omnia qd de se transit in intellecta creata/ vt videt. Itē hoc videt significari in locutiōe/ vbi dicit: deus se ipō intelligit oīa: aliter em̄ cōstruit cū verbo li oīa/ z alit li se ipō. Itē nō intelligit oīa quin intelligat hoc z illud qd videt qd transit de vno in aliud fm ordinē z numerum intellectoz: qd transitus quidam est in intellectu diuino. Sed cōtra omnis intellectus transiēs habet aliqd prius z posterius: nihil autē pri⁹ z posteri⁹ est in intellectu eterni dei: qd intellectus diuinus non transit de vno in aliud. Solō: hoc vltimū absqz oī ambiguitate cōcedendū est/ z licet nos nō possim⁹ sermone significare ppter cōponem nri intellect⁹: tñ intellect⁹ dei indivisibil est z indivisibil est sui z alioz z pluriū z oīm z vniuscūqz singularitē: z b est ppter vltatē z infinitatē virtutis sue in intelligēdo: z iō etiā a nob nō pōt significari sermōe. z p hoc p3 solo ad duo pma: qz illa pcedūt ac si ponam⁹ intellectū dei vt rē fm qd nō intēdim⁹: sed qz aliter nō possim⁹ loq de ipō.

Arg. pmo.

20

30

Rō pro veritate qd nō

Solutio ad totū.

Utrū mala debeāt dici eē i deo vbi sunt omīa bona: cū vtraq; sint in eius cognitōne et presentia: oīa enim cognoscit.

Post predicta querit cū oīa dicant esse i deo nō p essentiā nature: sed p cognitōne scientie z deus sciat z bona z mala vtrū cōcedendum sit simplr mala esse in deo: siue esse in deo per cognitionē? Scit em̄ deus z sciuit semp omīa tā bona q̄ mala etiā anteq; fierēt: z presciuit ab eterno ea futura. Ideoq; cū oīa bona diximus esse in deo propter p̄sentiā cognitionis eadē rōne videt dicendū oīa mala esse in eo cū ea semp nouerit: z p cognitōne ei p̄sentiā fuerint. Precognouit em̄ de^o ab eterno quof dā futuros malos z eoz malitiā (vt ait Aug) presciuit: sed nō p̄parauit. Lū ergo pctā oīm sciat nunq̄d intelligendū est ea includi in illa generalitate locutiōis qua dicit apls oīa esse in deo. Ex ipso inqt z p ipm z in ipso sunt oīa. Sed quis nisi insanus dixerit mala esse i deo? Illa em̄ esse in deo intelligunt q̄ ex ipso z per ipm sunt. Ea x̄o p ipm sunt z ex ipso quorū auctor ē: sed nō est auctor nisi bonoz. Nō ergo ex ipso z per ipm sunt nisi bona: ita ergo nō in ipso sunt nisi bona. Nō ergo mala i deo sunt: qz licet ea noscat: non tū ita oīno noscit vt bona. Mala q̄ quasi de longe p̄gnoscit: vt ait propheta: Et alta a longe cognoscit. i. superbiā. Et alibi ad deū loquēs de malis ait: Ps. 16. De absconditis tuis adimpletus est vēter eorū. qd̄ exponēs Aug. Abscōdita inqt peccata sunt que a lumine tue veritatis abscondūtur. Sz quomodo peccata a lumine veritatis diuine abscōdūtur cū a deo sciant? Si em̄ nō sciret quō de illis iudicaret z p illis malos dā naret? Alibi ppheta: Quia neq; ab oriente neq; ab occidente deest. qd̄ exponēs Cassiod. inqt: Neq; a bonis neq; a malis deest deus: sed omnibus presens z cognito: est. Lognoscat q̄ deus z bona z mala p̄sciā: sz bona cognoscit etiā per approbationē z p beneplacitū: mala x̄o nō. Unde Cassiod. sup Psal. dicit: Peccata abscondita deo sunt: qz non nouit. i. approbat. z ex eo sensu Augu. dixit ea abscondita a lumine dei: qui etiā in li. ad heluidiū insinuat cognitōne dei varijs modis accipien dā in quies: Si ad scientiam referas nō ignorat deus aliquos vel aliqua: qui tamen in iudicio quibusdā dicit: Nō noui vos sed eoz improbatio hoc verbo insinuata est. Ecce non cognoscere dicitur deus que nō ap

Rom. II

Ps. 138

Ps. 16.

Ps. 74.

Matth. 7

probat que ei nō placent. Apparet itaq; verum esse qd̄ diximus: scz quia quodā mō cognoscit deus bona quo non cognoscit mala. Pariter quidē vtraq; eodēq; modo noscit quantum ad noticiā: sed bona etiam approbatiōe z beneplacito cognoscit.

An mala habeant in deo spēm vel ydeam vel cognoscantur in quantum ab arte discordat: et vtrū cognoscatur a deo fm̄ intellectū speculatiuū vel practicuū: et an malum sit in deo vita et lux.

Unde querit de hoc qd̄ dicit: [Post predicta querit vtrū omīa dicant esse in deo. zc.] Et specialiter querit hic magister de malis: z sua oppositio est z solo q̄ mala non habeant in deo specie vel ydeā: sed cognoscant in quantum ab arte discordat z acquirerit solutiōi magistri oēs doctores. Sz cōtra obijcit sic cognoscere aliqd̄ p suū oppositū: z nō p se est cognoscere p accūs. cognitō aut per accūs debilis z infirma cognitio est: q̄ non debet deo attribui cui oē melius est reponendū. Itē malū nō est puritudo pura: sed habet aliquid boni: sicut dicit Dionisi^o q̄ malū nihil aliud est q̄ particulare bonū: q̄ videtur q̄ illud qd̄ habet de ente aut nō sit a deo: qd̄ temerariū est dicere: aut si est habebit ydeā in deo: q̄ id quod est malū habet ydeā in deo: q̄ nō cognoscit p oppositū tm̄. Itē cū dico fornicantē nō tm̄ dico defectū: sed etiā actū egredientē a potentia liberi arti: ille aut act^o aliquid est: aut igitur est a deo: aut ab alio principio: nō ab alio principio: quia nō est aliud principū: ergo a deo: ergo habet ydeā in deo: quia habebim^o in vltima parte istius distinctionis q̄ omne qd̄ est a deo habet ydeā in deo. Sed tunc querit vtrū ille act^o sit vita z lux in deo: videtur autē q̄ non: quia in se nihil habet de dispositōib; vite z lucis. Sed contra res nō sunt vita in deo nisi propter ydeā. ista autē habet ydeā: ergo sunt vita z lux in deo. Ulterius querit de solutione quorundā hic dicentū q̄ malum cognoscitur a deo fm̄ intellectū speculatiuū z nō practicum

Hoc em̄ videtur esse contra rationē: quia oppositū est vna scientia z potentia vna: si igitur bonum a deo cognoscitur fm̄ practicuū fm̄ eundē cognoscetur z malū. Item vtrū abstrahit a bono z malo: est em̄ vtrū bonū vt deum esse: z est vtrū malum vt te peccatorem esse: sed omne verum cognoscitur a deo per se: nō per accidens: ergo malū vtrū cognoscetur a deo p se nō per accidens: z sic nihil est quod dicit doctores q̄ mala cognoscantur a deo per accidens. Solutio ad hoc dicit potest fm̄ cōmunē solutionē q̄ malum scitur a deo per accidens z fm̄ intellectū speculatiuū z nō practicuū. z hoc sic probatur quo ad primā partem: licet enim malū habeat subiectū: tamē illud subiectum nō est separabile ab eo nisi fm̄ intellectum solum: z ideo subiectum eius nō refertur ad causam nisi coniunctum cū deformitate: sed cōiunctum cū deformitate nō potest referrī nisi ad liberum arbitrium vt ad causam: z nō vltius in deum: ergo malū non hēt ydeam in deo. non enim influit deus actum cum deformitate: sed actum solum: z incidit in eum deformitas ex defectu liberi arbitriū. Quantum ad aliam partem probatur sic: quia (vt dicit Priscian^o) verba proberetica desiderant infinitiū vt scio facere do

Art. VI
5

Arg. pmo.

2°

3°

Questiōda
prima.
Obiectō

Questiōda
2^a

Obo pma.

2^a

Solo

mum / z non scio domum. unde si sciret deus malum scientia opatiua ipse sciret facere malum / z posset facere malum / z faceret malum: que oia falsa sunt. patet ergo qd cu non possint dicere scire facere malum: sed tm q scit malum qd hec scia speculatiua est / z no practica: qz vba speculatiua no desiderant infinitum notante opus: sz potius acti: in que transeat actus verbitz sic probata est solutio doctorum quo ad vtraqz parte. Dicendum qd ad primu qd cu dicitur deus cognoscit malum p accns: li p accns refert ad verbu ex parte materie actus: z b est ex parte cogniti z no ex parte cognoscentis: z ideo notat defectu in cognito z no in cognoscente. Ad aliud ddm qd actus in eo qd actus est a deo / z hnt ydea: sed malus actus in eo qd malus z spe ipius actus cognoscit malum: quia est actus volutarius deficiens a bono. z p betia pz solto ad sequens. Ad aliud ddm qd no est concedendu qd malum heat ydea i deo nec qd sit vita in deo nec qd sit a deo: sz actus fm intellectu sepat a deo formitate ia no erit malus: z ideo fm id qd est sic pot esse in deo vita z habere ydea: sed ex hoc non sequit qd malum sit in deo: sicut ia paruit. Ad id qd vltimo obijcit de solutione doctorum ddm qd malum z bonum qd ordinant ad facere cognoscentis sunt in ipo fm practica: z hoc quide est in nobis / sed no in deo: z ideo malum no habet partim in cognitiōe dei nisi dicerem qd reprobatio est respectu mali: sed de hoc infra queretur.

Ad primu

Ad 2m z 3m

Ad qstionculam cum solone

Ad primu z 2am soloz

Ad 2m

Ad aliud ddm qd est veritas signi / z est veritas rei veritas signi abstrahit a bono z malo: z hac bene cognoscit deus p se: z hec habet ydea in deo. sed veritate rei no e malum / vtz cu sit corruptio ipius spcia qua deberet esse yez i re. unde potius deficit a forma qd habet formam: z ideo non est verum.

Arti. VII. S

An deus sciat diuersa composita: materia lia: contingentia: et temporalia.

Inde querit de hoc qd dicitur: Scitit semp oia ta bona qz mala etia ante qz fierent. etc. Is a. Potest em hic queri vtru sciat diuersa z composita z materialia z contingentia z temporalia: Simpliciter em vt simplex est no est cognoscere diuersa vt diuersa. deus aut vno simplici cognoscit: qz videt qd no cognoscit diuersa z multa. Itē coponem no est intelligere sine copositis / nec coplerione sine copleris.

Arg. po

2o

3o

4o

unde igit deus cognoscit coposita z coplera. Item materialitas causa est cognoscibilitatis no cognitio nis intellectu: cu igit sensus no habeat quibz accipiat pncipia materialia vnde sciet ea deus. Itē hois sciētia impfectior est qz dei: z cu in ipa no sint nisi necessaria no cōtingētia: qz multo min⁹ in cognitiōe dei qd deus nec tēporalia nec cōtingētia cognoscit: vt videt. Solo ddm cu Dionisio qd coposita cognoscit simplr z diuersa vnitare z materialia imaterialit z cōtingētia scia necessaria / z temporalia intēpaliē: sed scia stante sp. z hoc qualif sit pntelligat in nobis duplicē esse formā in qua cognoscit res. scilicet abstractionis qua vtrū intellectus speculatiuus z copositionis qua in cognoscendo vtrū practicus: cu em vt dicit Augēna in prima phia / speculatiuus tm sit intellect⁹ accipiens / z a corpe z a rebz cognitio no potest esse ipse vtrū in cognoscendo nisi forma abstractiōis: quia res no scit nisi p id qd est natura rei: z hoc no est in nobis sed oportet a re accipere: ideo est qd abstrahit a re ipsa cu aut rei no cōiungat nisi medianribz corpalibz organibz in quibz primū imprimē forma rei: oportet

Solutio pncipalis z ad tria pa

ipm etiā posteri⁹ accipere a corporibz sic patet ratio dicit Augē. qd speculatiuus accipit a rebz z a corpe nihil ponēs circa aliquod illoz. formis aut copositō nis vtrū practicus: z huius causa est qd practicus factiuus est rei: res aut no fit p id qd iam habet: sed potius p formā quā no habet / z cu no sit in re erit in factiōe: qd ipse ponet eā circa re z no accipit aliqd a re ipsa sic etiā videt corpe no accipiēdo: sed ponēdo vim motiua in nervis z musculis ad opationē educētē formā artis in materia exteriori / z ad huius forme compositionis similitudinē sunt ydee in mente diuina no accepte a rebz: sed facientes res. faciūt aut res educēdo ipas de nihilo: z ideo ex nihilo illo oē qd est defectus incidit / z hec negatio vnius de alio ex qd causat diuersitas z p cōsequēs copō z cōtingētia qd fundant in mutabilitate z materialitate: sic igit tēporalia i sua ydea sunt intēporalia: sed accipiūt tēporalitatē a nihilo / z coposita in sua ydea sunt simplr vnu z coplerā similit / z sic de alijs: qz relata in illā ydea qd sufficiēs rō est cognoscēdi oia (vt dictū est) cognoscunt qdē pfectissime oia / z tm simplr coposire imaterialit / intēpali ter z necessitatis mō. Si aut tu obijcis qd ydea vna est in se / z nihil post qd inesse fluxerunt res oino nihil causat: sz defectus a pfecto qd nihil est incidit in ea que sunt post ipm: sed nos videmus diuersa formata z pfecta / z multas creaturas: qd qd causat illā multitudinē: dico qd duo causant eā: vnu vt sciens / atqz vtrū faciens. sciens est materia iuxta nihil / z post nihil fluēs in esse / vt dicit Augu. z ideo qz multiplex est impfecta no est ipa fm vna sui partē receptibilis ois pfectiōis z ideo vt rationē quā habere sil pot habear necesse fuir eā diuidi fm actus: z sic introducta ē multitudo ex parte scientis. Itē fm oēm partē sui no est ipa suscepibilis ois pfectionis quā habere est nata: qd oportet hēc successione in formis: z sic introducta est mutabilitas z cōtingētia: z sic plane patet qualiter diuersitas z mutabilitas z copositio causent ex nihilo post qd materia qd ppe nihil est / z ad aliqd esse contendit fluxit in esse. Ex parte aut facientis est sapiētia in numero / pondere / z mētura oia disponēs / eo qd ipa ordinet z p portioe materie / z partiu materie dat formā: z hest qd dixit Plato qd fm materie meritū a datore formaz danē oēs forme: z p hoc patet solutio ad oia qstia pter vltimū. Et ad hoc ddm est qd nostra scia causat a re: z iō variat fm re qd si est necessaria z necessario mō. i. p mediū necessariū est ipa scia: alit autē se hns aut ē opinio aut dubitatio: sz scia dei ē p ydeas facientes res: z iō sequitur cōditōes sciētis z no sciti: vt pus dictū est: z cu ipse sciens no subiaceat cōtingētie erit sua scia semper necessaria / etiā de ptingētibz

Ad 4m z vltimū

Hic aperit quare bona tm dicantur esse in deo et non mala.

Et inde est qd bona tm dicunt esse in deo non mala z illa ppe hec longe: qz licet i deo aliq dicant esse ppter cognitōis pscitiā: z deo bona z mala cognoscit: mala tm no cognoscit nisi p noticiā: bona xō no solū p sciam: sz etiā p approbatōnē z bñplacitū. z ob talē cognitōz aliq dicunt eē in deo: sz qz ita ea scit vt etiā appbet z placeat. i. ita scit vt eoz sit aucto:

Arti. VIII
D

Utrum que deus factururus est tantummodo in ipso sunt vita: aut etiam ea que facta sunt et ea que facere potest: et nunquam faciat: et an deus sciat infinita.

Querit primo

Inde querit de hoc quod dicitur ibi: [Et inde est quod bona tantum dicuntur esse in deo non mala, etc.] Querit etiam si ea sunt in eo vita que ipse est factururus (ut hic dicitur) tunc preterita non videntur esse in eo vita que ipse non est factururus: sed fecit. Si hoc concedatur erit quod secundum hoc localiter in cognoscendo se habet ad preteritum et presentis quod supra negatum est. Uterius etiam querit de his que nunquam faciunt: sed tamen potest facere utrum sint in deo vita et ydea: Et videtur quod non (ut dicitur scilicet) ydea est respectu ydeati: quod nunquam ydeabit ydea in mente diuina non habet. Item sua scia (ut infra habebitur) est causa reprobationis: si alicuius habet ydea illud causabit et erit futurum: si a deo constructione presentis si aliquid non erit: illud non erit scitum a deo: ut videtur. Sed deum plura posse facere quod facit est verum: quod scit quod ipse plura potest facere: sed omnia que preterita cognoscit: quod scit totum infinitum posse suum: quod plura scit que facit: et non nisi ydea: quod aliquid habet ydea in mente sua que nunquam sicut. Hic etiam locum habet questio illa que querit utrum deus sciat infinita actu: videtur quod sic: quod dicit Augustinus in libro de ciuitate dei, etc. quod philosophi probauerunt numero rum spiritus esse infinitas: et dicit quod numeri quantumlibet infiniti tamen illius scie infinite non sunt: de quo dicit propheta quod scie eius non est numerus: quod videtur quod ipse sciat actu infinita actu aut infinita nunquam facit: quod scit ea que nunquam facit

Querit 2o

Item sua potentia non limitatur: quod ipse est ad plura que aliquid summa accipi possit: et ipse scit tota sua potentiam: quod scit actu infinita. Sed cum dico actu infinita penes rationem infiniti accipiendo intelligitur dupliciter scilicet actu infinita in intellectu creato: vel actu infinita simpliciter: si nobis infinita tunc non est questio: quia plura scit que nos cogitare possumus. si autem infinita simpliciter: actu infinitum simpliciter ipse secundum maius sui est extra accipientem ipsum: ergo deus accipiens ipsum actu infinitum ipse relinquit ipsum secundum maius sui extra se esse quod est absurditas: quod sic deo scitum suum non prebideret. Si autem tu dicas quod intellectus dei est actu infinitus: et ideo comprehendit illud infinitum. Contra: si intellectus dei in se infinitus est imperfectissimus est: quod est absurdum: non enim deo infinitus est sed creature: quod non finit creatura. Preter hoc quod sit infinitus simpliciter adhuc non potest dici quod infinitum includat infinitum: quod quodcumque erit inclusum: et comprehensum illud statim finit et aliter excedit ipsum: quod nihil est quod deo deo finitum non inuenit nisi secundum modum quantum accipiat: quod infinitum in quantitate virtuali siue potentiali: et in quantitate dimensionali que est continua: et in quantitate discreta que est numerus. Redeo ergo ad primum si dicam virtute infinitum non dixi actu infinitum: sed potentia solus. quod non est al signare quod in finem potest quod sit accipere amplius in quod potest: et illud accipiendum non est acceptum actu: sed potentia.

Obo p 1a parte.

Obo p 2a parte.

Querit 3o
Obijcit p 1o quod sic.

2o

Al 2o quod non

Solo

Obo p 1a

2a

3a

Non tute.

Non continuo

non discreto

Item sua potentia non limitatur: quod ipse est ad plura que aliquid summa accipi possit: et ipse scit tota sua potentiam: quod scit actu infinita. Sed cum dico actu infinita penes rationem infiniti accipiendo intelligitur dupliciter scilicet actu infinita in intellectu creato: vel actu infinita simpliciter: si nobis infinita tunc non est questio: quia plura scit que nos cogitare possumus. si autem infinita simpliciter: actu infinitum simpliciter ipse secundum maius sui est extra accipientem ipsum: ergo deus accipiens ipsum actu infinitum ipse relinquit ipsum secundum maius sui extra se esse quod est absurditas: quod sic deo scitum suum non prebideret. Si autem tu dicas quod intellectus dei est actu infinitus: et ideo comprehendit illud infinitum. Contra: si intellectus dei in se infinitus est imperfectissimus est: quod est absurdum: non enim deo infinitus est sed creature: quod non finit creatura. Preter hoc quod sit infinitus simpliciter adhuc non potest dici quod infinitum includat infinitum: quod quodcumque erit inclusum: et comprehensum illud statim finit et aliter excedit ipsum: quod nihil est quod deo deo finitum non inuenit nisi secundum modum quantum accipiat: quod infinitum in quantitate virtuali siue potentiali: et in quantitate dimensionali que est continua: et in quantitate discreta que est numerus. Redeo ergo ad primum si dicam virtute infinitum non dixi actu infinitum: sed potentia solus. quod non est al signare quod in finem potest quod sit accipere amplius in quod potest: et illud accipiendum non est acceptum actu: sed potentia. Si autem accipiat infinitum in continuo non possum accipere per additionem: quoniam est accipere quantitate cui non potest aliquid addi secundum rationem: sicut est circulus: quod oportet quod accipiat secundum diuisionem infinitum in illo: ita scilicet quod pars diuisa non ut pars aliquota: sed secundum rationem totius diuisibilis accipiat: tunc enim nihil ita paruum accipit quod non sit diuisibile in duo equalia: quod etiam hoc infinitum est respectu accipiendi diuisibile: et hoc est in potentia: quod est in potentia tantum. Item accipiat in numero in quo est infinitum

additione non diuisibile: quod est accipere in eo in diuisibile actu: ut est unitas: sed non est accipere summam cui unitas non possit addi constituyendo aliam speciem numeri: sed unitas addibilis est in potentia tantum: quod et infinitum potentia tantum: quod nihil actu est infinitum: quod deus non scit actu infinitum. Solo deum ad primum quod deus scit preteritum eodem modo quod preteritum: sicut sciuit quod futurum erat: et vita in ipso: non enim ob hoc dicitur vita in ipso quod ipsum sit vel non sit: sed quod est ydea mouens ad continentiam et permanentiam vniuersi esse: ut prius expositum est in precedenti distinctione. licet enim non sit factururus preteritum: tamen est auctor eius: et hoc sufficit ad ydea. Ad aliud deum quod deus scit quod nunquam est factururus: quod scit seipsum: et seipsum nunquam facit: sed aliquid quod non sit ipse quod ipse non est factururus ipse non scit nisi huiusmodi quod dicimus ipsum scire mala. Ad obiectum deum quod deus scit vniuersum suum posse: et scit quod plura potest facere quod facit: sed per hoc nihil scit nisi seipsum secundum posse illud. Et si tu obijcis quod scit quod possit facere deo quod illa scit: sicut sunt. scilicet in possibilitate sua: et non in executione ad opus: et illa parte que sunt in potentia non sunt aliud ab ipso: et illa parte qua se habent ad explanationem ad opus: tamen bene concedo scit se posse aliqua que si faceret non essent idem cum ipso: sed non est in illis quod non faceret accipere scitum quod non sit ipse. Et ideo iam soluit ad sequens dicendo quod talia non habent ydea in ipso: quia non est exemplar nisi ad aliquid exemplatum relatum: et talia non habent huiusmodi relationem: sed tamen cognoscuntur in potentia operantis. Ad id quod querit de scientia infiniti: dico sine iudicio quorundam aliter dicentium quod non possum videre qualiter infinitum actu sit: vel si ponit esse non video qualiter comprehendere possit etiam ab infinito: tamen non dico quod deus sibi sit infinitus. unde dico quod deus scit rationem infiniti hoc modo quo est in potentia: et non illo quo est in actu: quia sic nihil est: et hoc modo infinitum secundum theologia quidem est in tribus: ut probatur est: licet secundum philosophum naturalis sit in duobus tantum: quia nulla potentia naturalis est infinita nisi forte secundum successionem in mouendo: et hoc etiam secundum naturam tantum: licet imperium dei finem imponere possit motorum et temporum. Aliter dicunt quidam distinguentes in deo triplicem cognitionem. scilicet simplicitatis noticie visionis et approbationis: et dicunt quod simplici noticia scit quod non est factururus: sicut infinitum: visionis autem speculatiue scientia scit quod non est factururus: tamen cuius species est apud eum, approbationis autem scientia scit quod est factururus: et hoc habet ydea: per hoc patet solutio ad totum.

Solutio ad primum queritum.

Ad 2am

Ad obm p parte 1a

Ad obm p parte 2a

Ad 3am et ad reliqua sit.

An scientia dei bene diuidatur in scientiam approbationem et simplicitatis noticie. Arti. IX

Inde querit de hoc quod dicitur ibi: [Quod ea ita scit ut etiam approbet et placeat etc.] etc. Hic videtur magis inuenire duplicem acceptioem scie. scilicet simplicitatis noticie et scie approbationis. Videtur autem simplicis noticie significat in deo esse copos quod simplicis est. Item videtur esse diminutus quod est scia reprobationis que malum cognoscit: quod videtur illam etiam debuisse posse. Item videtur non esse solo quod quod datur quod huiusmodi fecit quod malum non est in deo. huiusmodi videtur prophete ei legebat in libro eternitatis: et legebat mala et peccata populo: cui igitur non legat nisi scriptum: videtur malum esse in deo. Solutio ad hoc leue est soluere: licet enim scientia approbationis aliquid addat: quia affectum secundum modum: tamen nihil addit secundum rem: quia affectus in deo re

Arg. primo

2o

3o

Solo ad primum.

est idē cū aspectu. Sed cauendū est hīc a solutiōe quo
 rundā que falsa est dicentiū q̄ nihil addit qd̄ sit i deo
 sed q̄ sit a deo addit. cum malum nō sit a deo. hoc em̄
 fallum est ⁊ ꝓtra illud qd̄ dicit̄ Beñ. i. Uidit de⁹ cū
 cra q̄ fecerat. vbi dicit̄ Aug. q̄ ibi significat̄ visio ap-
 propriationis qua placuit vt faceret: placuit vt mae-
 rer. placentia aut̄ in opatione est ⁊ non ab ip̄o. Ad
 aliud dōm q̄ noticia reprobatiōis nihil addit qd̄ sit i
 deo supra sciam simplicis noticiē: ⁊ iō nō enumerat̄
 vt diuersa cū illa: causa aut̄ reprobatiōis extra deum
 ⁊ nō in deo est. Ad aliud dōm q̄ nō est ad huc pro-
 batū q̄ speculū eternitatis in quo legūt̄ p̄be sit de⁹
 ipe licet quidā hoc dicat̄ ⁊ forte falso. Et si cōcedat̄ b
 gra disputatiōis tūc dōm q̄ nō cognouerunt mala
 vt ibi scripta: sed vt a libro discordantia. vnde p̄ hoc
 q̄ nō inueniunt virtutes singulas ⁊ opa acceperūt
 reuelationē virtute speculū q̄ inessent eis. ꝓtraria tñ
 magis credo q̄ nō videbant deū: sed a deo acceperūt
 reuelationē factorū bonorū ⁊ malorum.

**Qd̄ idē est omnia esse ex deo: et
 per ipsum ⁊ in ip̄o.**

Proinde si diligenter inspiciamus idē videt̄
 esse omnia esse ex deo ⁊ p̄ ip̄m in ip̄o. Unde
 Amb. in. ij. libro de sp̄sctō: Hec tria ex ip̄o
 ⁊ p̄ ip̄m ⁊ in ip̄o sūt oīa vnū esse supra dixim⁹
 Cū dicit̄ per ip̄m esse omnia nō negauit i ip̄o
 esse oīa. Eandē vim habent omnia hec: scz cū
 ip̄o ⁊ in ip̄o ⁊ p̄ ip̄m: ⁊ vnū in his atq; cōsimi-
 lenō contrariū intelligitur. Ecce habes quia
 ex eadē intelligentia scriptura dicit̄ omnia eē
 in ip̄o ⁊ p̄ ip̄m ⁊ ex ip̄o ⁊ cū ip̄o. Cum ergo
 ex eadē ratione omnia dicant̄ esse ex deo vel
 per ip̄m nō solū quia scit: sed etiam quia eo-
 rū auctor est cōsequitur vt eadē ratione ita
 esse in deo dicant̄ur: scz quia scit ⁊ eoꝝ auctor
 esse dicit̄: quia in illo viuimus ⁊ mouemur et
 sumus: quia eo auctore sumus mouemur et
 viuimus. Cū ergo nō sit auctor nisi bonorū:
 merito sola bona i eo esse dicunt̄ sicut ex ip̄o
 et per ipsum. cū ergo in eius cognitione vl̄ p̄
 sentia sint oīa: scz bona et mala: in eo tamen
 nō dicunt̄ esse: nisi bona quorū auctor est. vñ
 Aug. in li. de natura boni: Cum audimus in
 q̄t ex deo et per ip̄m et in ip̄o esse oīa omnes
 vtiq; naturas intelligere debemus et omnia
 q̄ naturaliter sunt. Neq; em̄ ex ip̄o sunt pec-
 cata que naturā nō seruāt: sed viciāt que ex
 voluntate peccantū nascuntur omnia. Hic
 aperte dicitur q̄ in illa generalitate locutio-
 nis bona tñ cōtinentur.

Arti. x. An idem sunt esse in deo ex deo et p̄ ipsum
 ⁊ in ip̄o esse viuere et moueri.

Argu. p̄mo d. Eūdem querit̄ de hoc qd̄ dicit̄: [Proinde si dili-
 genter inspiciamus. ⁊c.] Uidet̄ em̄ q̄ hoc nō
 sit ver⁹: qz glosa exponit ad Rom. ij. Ex ip̄o
 ⁊ p̄ ip̄m ⁊ in ip̄o: put̄ cōperit̄ p̄sonis actualit̄ cāntib⁹
 creaturā. vnde dicit̄ q̄ in ip̄o attribuit̄ sp̄sctō ꝓpter

bonitatē cōtinentē: cū aut̄ d̄ oīa sunt in deo: hoc non
 d̄ rōne cōtinentie q̄ sunt creare actū ex n̄is: sed rōne
 ydee q̄ ab eterno est in deo: q̄ videt̄ equoꝝ sumi li in:
 ⁊ ita nō est idē dicere. Itē in eodē ca. dicit̄ q̄ in ip̄o
 viuim⁹ mouemur ⁊ sum⁹: q̄ cū ab eterno sum⁹ i ip̄o
 ab eterno mouemur ⁊ viuimus in ip̄o: qd̄ fallum est.

Itē si dicimur ab eterno vita in ip̄o: qz in ip̄o viuim⁹
 mus: tūc videt̄ q̄ ab eterno dicamur mortui in ip̄o:
 qz in ip̄o mouemur ⁊ essentialiter in ip̄o: qz in ip̄o su-
 mus: qd̄ fallum est: q̄ videt̄ q̄ nō sint idē hec tria. s. eē
 in deo ⁊ esse ex ip̄o ⁊ p̄ ip̄m ⁊ in ip̄o esse viuere ⁊ moue-
 ri. Solo dōm q̄ in pre significatiōis idē est esse in
 deo ⁊ in ip̄o put̄ enumerat̄ cū ex ip̄o ⁊ p̄ ip̄m. esse em̄
 in deo dicit̄ duo fm̄ rōnē intelligentie. s. habere ydea
 ⁊ esse deū auctore ydeari illius ydee: ⁊ quo ad hoc vl-
 timū accipit̄ li in. Eodē mō ad aliud dōm q̄ deus
 in cōpatiōe ad creatura accipit̄ trib⁹ modis quorū qui-
 libet in se supponit̄ ꝓcedentē. Prim⁹ est esse i deo: vt
 in cā tñ. Scdus est esse in deo vt in cā actualit̄ cānte
 Tert⁹ est esse in deo vt in cā actualit̄ cānte ⁊ regere
 ⁊ cōtinere. ⁊ p̄mus modus nō ponit̄ creaturā esse: sed
 scdus ponit̄ creaturā esse nūc p̄mo. tert⁹ aut̄ suppo-
 nit̄ ex tē in ꝓfectiōe. vñ p̄mo mō d̄ qd̄ factū est i ip̄o
 vita erat ⁊ lux. scdō mō ex ip̄o ⁊ p̄ ip̄m ⁊ in ip̄o sūt oīa
 tertio mō d̄ in ip̄o viuim⁹ mouemur ⁊ sum⁹: ⁊ sic patz
 qualit̄ istimodi enūerari hic differūt. Ad aliud di-
 cendū q̄ hec est falsa q̄ in ip̄o vita dicamur: qz in ip̄o
 viuim⁹: sed potius cū oīs suba diuidat̄ in tria. s. esse
 posse ⁊ opari: illa tria tangunt̄ esse in deo regere ⁊ cō-
 tinere: cū d̄ viuim⁹ fm̄ potētā vite: mouemur ⁊ ope-
 ⁊ sum⁹ fm̄ essentia. ex ip̄o aut̄ d̄ ꝓpter potētā patris
 p̄ ip̄m ꝓr sapiam filij: ⁊ in ip̄o ꝓr bonitatē sp̄scti.

**Qd̄ oīa ex patre ⁊ per patrē et i
 patre sunt: ita et de filio et de sp̄i-
 tusancto est dicendū: licet propter
 personas fiat distinctio.**

Preterea sciendū est q̄ licet ibi indicet̄ disti-
 ctio p̄sonarū cū d̄ ex ip̄o et p̄ ipsum et in ip̄o:
 oīa tñ ex p̄re et ꝓ patrē et in p̄re sunt. Sicut de
 filio et sp̄sctō accipiendū est. Cū Aug. in. j
 li. de tri. nō cōfufe in q̄t accipiendū est qd̄ ait
 ap̄lus ex ip̄o et p̄ ipsum et in ip̄o. Ex ip̄o di-
 cēs ꝓpter patrē: p̄ ipsum ꝓpter filiū: in ip̄o ꝓ-
 pter sp̄sctm̄. Vigilāter aut̄ attēde ne quia
 patrē volēs intelligi dixit̄ ex ip̄o: sic intelli-
 gas oīa esse ex patre vt neges oīa esse ex filio
 vel ex sp̄sctō: cū ex p̄re et ꝓ patrē et in patre
 omnia esse sane dici possunt: similiter et de fi-
 lio et de sp̄itusancto dicendum est.

An res sunt in deo ratione persone et non
 essentie vel notionis. Arti. xi.

Eūdem querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ [Sciendū est q̄ licet i-
 d̄ dicit̄ distinctio p̄sonarū. ⁊c.] Ex h̄c videt̄ acci-
 pi q̄ res sunt in deo rōne p̄sonē ⁊ nō rōne
 essentie vel notionis. hoc etiā alia ratione probat̄: q̄
 illud est in deo cuius ip̄e est auctor. auctoritas autem
 ⁊ opus nō cōuenit̄ nisi personē: quia omnis acrus ꝓ-
 ticulariū sunt ⁊ non nature. Sed cōtra ponamus
 p̄sonas nō esse ad huc deus erit auctor creature: ergo
 p̄mo.

20

30

Solutio
ad primā
obiectū.

Ad 2m

Ad 3m

Rom. ij.

Arti. xi.

Argu. p̄o q̄
rōne p̄sonē

Ar. q̄ non
p̄mo.

Rom. ij.

20
 et cognoscat oia que opat in ipso erunt oēs rōnes ope
 rū suoz; q̄ hoc cōuenit rōne nature / z nō rōne p̄sone.
 Ulterius videt̄ q̄ hoc cōueniat rōne notiois: qz
 Aug. z Anf. dicunt q̄ suo verbo oia dicit que facit.
 verbū autē est solus filius: q̄ cū in verbo sint ratiōes
 creaturaz videt̄ hoc esse rōne notiois z non nature.

Solutio
 Ad primū. Solo dōm q̄ rōne nature insunt rōnes rez i deo
 Ad primū autē dōm q̄ creare p̄sone actus est pro
 ut p̄sona est rōnalis nature indiuidua suba: z hec p̄so
 na adhuc esset deus: etiā si nō esset pater z fili⁹ z spi
 ritus sanctus. vnde illa obiectio nō probat q̄ cōueni
 at p̄sonis sic distinctis vt fides distiguit. Ad vlti
 mū dōm q̄ hoc cōuenit filio appropriate z non p̄prie
 sicut esse sapientiā z artē patris: vt supra ostensum ē:
 z ideo nō remouet quin cōueniat sube per se.

**Qd non omnia que ex deo sunt
 etiā de ipso sunt: sed econuerso.**

Illud etiā hic annectēdū est q̄ nō oia q̄ dicit̄
 tur esse ex deo: etiā de ipso esse dici debeant.
 Quia vt ait Augustinus in li. de natura boni
 Non hoc significat penitus ex ipso qd de ipso
 Qd em̄ de ipso est potest dici esse ex ipso: s; nō
 oē qd ex ipso est potest dici esse de ipso: qz non
 est de sua substantia. Ex ipso em̄ sunt celum z
 terra: quia ipse fecit ea. non autē de ipso: quia
 non de substantia sua. Sicut aliquis homo si
 generat filiū z faciat domū: ex ipso est filius:
 ex ipso est z dom⁹: sed filius de ipso: dom⁹ nō
 de terra z ligno: non de ipso.

Que dicta sunt sumatī colligit.

Ex premissis apertū est q̄ in dei cognitioe si
 ue presentia sunt omnia. s. bona z mala: s; nō
 oimodo sunt ibi mala quo bona: z q̄ i deo bo
 na tm̄ sunt: sicut ex ipso z p̄ ipm̄ non mala. Et
 ex quo sensu hec accipienda sint assignatum
 est. z q̄ de ipso nō dicitur esse proprie qd aliud
 est ab ipso. Ex ipso autem esse dicuntur omnia
 que eo auctore sunt.

Arti. XII An sit idem dicere ex ipso z de ipso.

M Ende queritur de hoc qd dicit ibi: [Nō hoc
 d significat penitus ex ipso qd de ipso. zc.] s. a.

Solo Dubitari em̄ potest vnde hoc cōtingat cū ex z
 de videant̄ notare habitudinē cause semp. Solo di
 cendū q̄ hec p̄positio ex generalior est in significando
 originē qz p̄p̄ de: ex em̄ notat qnqz originē z nō coes
 sentialitatē: vt dicimus pacē habemus ex rege: qnqz
 notat in eadē substantia ordinē / vt cū dicimus: ex ma
 ne fit merities. idē em̄ nunc qd fuit substantialit̄ ma
 nesit merities: licet transeat in rōne mane / z mane
 at in rōne nunc: z substantia qnqz notat ordinē tm̄:
 vt cū dicit̄ ex agonib; fit olympia. i. post illud. de autē
 sp̄ notat originē cū cōsubalitate: et hec ē cā dicit̄ igit̄.

Distinctio XXXVII. Quō deus est in reb; z locis corpa libus.

Quib; mōis dicat̄ de⁹ eē in reb;.
Quoniam demon
 stratū est ex parte quomodo omnia
 dicant̄ esse in deo: addendū videt̄

hic quibus modis dicat̄ deus esse in rebus: si
 tamē id humana mens vel ex parte digne va
 let cogitare: vel lingua sufficit eloqui. Sciē
 dū ergo est q̄ deus incōmutabiliter semp in
 se existens: presentialiter: potentialiter: esse
 rialiter ē in oī natura siue essentia sine sui dis
 finitione: z in omni loco sine circūscriptione:
 z in omni tēpore sine mutabilitate. Et prete
 rea in sanctis spiritibus z animab; est excel
 lentius: scz per gratiam inhabitās: z in homi
 ne christo excellentissime i quo plenitudo di
 uinitatis corporaliter inhabitat: vt ait ap̄tus.
 In eo em̄ deus habitauit nō per gratiā ado
 ptiois: sed per gratiā vnionis. Ne autē ista
 (quia capacitatē humane intelligentie exce
 dunt) falsitatis arguere aliqui presumāt: san
 ctōz auctoritatibus muniēda mihi videntur
 Beatus Greg. super cantica cāticōz inquit:
 Licet deus cōmuni modo omnibus reb; in
 sit p̄sentia: potētia: suba: tamen familiariori
 mō per gratiā dicit̄ esse in illis qui mirificen
 tiā opey dei acutius z fidelius considerant.
 De hoc eodē Aug. ad Dardanū in libro de
 presentia dei ait: Cū deus sit natura incorpo
 rea z incōmutabiliter viua eterna stabilitate
 in seipso manēs totus adest rebus omnibus:
 z singulis totus: s; in quibus habitat habent
 eū pro sue capacitatis diuersitate: alij ampl
 us: alij minus: quos ipse sibi dilectissimū tem
 plū gratia sue bonitatis edificat. Hilari⁹ qz
 in. viij. libro de trinitate ap̄tissime docet deū
 vbiq; esse: Deus inquit imēse virtutis viuēs
 potestas que nusq; nō assit: non desit vsq;: se
 omnē per sua edocet: vt vbi sua sunt ipse eē in
 telligat̄. Nō autē corporali mō cū alicubi sit:
 nō etiā vbiq; esse credat̄ cū z in omnibus esse
 nō desinat Amb. in. j. libro de spūscō: Spi
 ritū sanctū probat nō esse creaturā: qz vbiqz
 est: qd est propriū diuinitatis: ita dicēs: Cū
 omnia creatura certis nature sue sit circūscri
 pra limitibus: quomō quis audeat creaturā
 appellare spūscō: qui nō habet circūscri
 ptā determinatāq; virtutē: que z in omnib;
 z vbiq; sp̄ est: qd vtiqz diuinitatis z dñatōis
 est propriū. Idē in eodē: Dñi est oia cōplere
 qui dicit̄: Celū z terrā ego cōpleo. Si ḡ dñs
 est qui celū cōplet z terrā: quis ergo potest
 spūscō iudicare dñatōis z diuine potesta
 tis exortē qui repleuit orbē. Et qd plus ē re
 pleuit z iesum totius mūdi redemptorē. Ex
 his alijsq; pluribus auctoritatibus ap̄tē mō
 strat̄ q̄ deus vbiqz in omni creatura essentia
 liter presentialiter z potentialiter est.

Coll. 2.

b

c

d

Hierc. 23.

Sap. I. Esa. II

A **c** **e** **z** qm demonstrati est ex pte zc.] Sic in
cipit ps illa in q mgr ostendit qlie de est in
creaturis vt causa in causato eentialit/pr
sentialit z potentalit. Diuidit aut in duas
pres. In quaz prima mgr ondit deu esse vbiq z in
omni re; qz aut ad esse in loco sequit moueri p locu: z
ad esse in re sequit mutari fm remas in scda ostendit
deu esse immutabile loco vl remurata ibi. s. [Luz
diuina natura veracit z essentialit sit in omi loco.]
Prima diuidit in tres. In pma determinat modos
quibz deus est vbiq/et explanat illos q explanari
pnt. In scda mouet questioes ex sua determinatioe
sequentes ibi [Si aut queris vbi habitabat deus]
Tertio redit ad explanati onem primi modi fm opinio
nem quozunda: q veru qdem dicebat: s; tm insufficie
ret ibi [Ex pdictis prz q de vbiq est p essentia zc.
In prima adhuc sunt quattuor capla. In quoru pri
mo simplici dicto dicit modos qbz de est in rebus.
In scdo p auctoritate pbat deu ee in omib eentialit
pntialr/potentalit. In tertio pbat cu i scris spcalr
bitare. Quarto ad sciendu modu inbitationis mittit
ad ea q determinata sut sup distin. xiiij. de missione
spsscti. Ex bis prz snia pime partis.

Arti. I An deus sit vbiq z in omni re.

A **a** **n** **e** **l** **f** **r** **a** **m** **i** **n** **c** **i** **d** **u** **n** **t** **h** **q** **u** **a** **t** **t** **u** **o** **r** **q** **u** **e** **r** **e** **n** **d** **a** **s** **c** **z**
an de sit vbiq z in omi re. Scdo vtru ide
sit esse vbiq z in omni re. Tertio vtru ide sit
esse vbiq z in omi loco z esse vbiq: Quarto vtru
ab eterno coueniat ei esse vbiq vl no. Ad primu p
cedit sic: mund est: q de est vbiq cōseruans mundu
Probatio q sequit/sumat mund p tota vniuersi
tate creaturaz q nulla excipiat. inde sic: cōseruat in
esse: q cōseruans mundu erit: omne aut cōseruas est
in habitudine cause ad cōseruatū: cu q causa z causa
rū nō sint idem/ mund z cōseruans mundu nō erūt
idem: ergo cōseruans mundu nō erit mund: nec ali
quid de mundo: cōseruat aut vbiq: q cōseruas mū
dū qd nec mund est nec de mundo erit vbiq: hoc at
nō est nisi deus: q de erit vbiq. Forte dices q cōser
uat p influentiā alicui? virtut? q nō est ipse: sicut em
videm q generans nō tm influit generato spem/ s;
influit etiā dispositioes materie quibz resistit altera
tionibz seqnibz. ita pōt facere deus / cōtra: cuiusdē er
go erit dare esse z cōseruationē in esse: qz qd dat esse
dat etiā pntia esse illud. qro ergo de illa vtrute influ
ra a primo: cōstat em q illa hz esse in cōseruat? z a p
mo: q aut cōseruat ipsa seipam/ aut cōseruat ab alio
Cōstat q nō a seipsa: qz sic idē esset causa z causatū: q
ab alio: aut q illd est creatū aut nō. si creatū tūc ibi
in infinitū: q oportet dicere q illud cōseruans sit de
us: cu igit cōseruatio sit vbiq/ z cōseruas deus erit
vbiq. Itz ab omi q scit qd est de? (vt dicit Anfr.)
ponit de esse mai? aliqd qz excogitari possit: aut er
go poneit intra oem rem ee tm/ aut extra tm/ aut in
tra z extra sil. si intra tm vel extra tm sequit q ipse
sit terminatū aliqd: q nō ē mai? qz cogitari possit: qz
pōt cogitari aliqd mai? eo: qz relinqt q sit intra oia/
z extra oia/ z sup oia/ z infra oia: q est vbiq. Item
Grego dicit q cūcta q facta sunt ex nihilo facta sūt
z ad nihil tenderēt nisi ea man? omnipotētis cōtine
ret: cōstat aut q ex nihilo vbiq facta sūt: q vbiq op
tet ad esse cōtinentē: ergo ipse cōtines est vbiq. Itē
Dam. Siue fm vtrute siue fm bōitate siue fm sapiē

tiam siue fm temp? siue fm locū deficiat a pfectioe
nunqz erit deus: fm locū aut a pfectione deficere est
nō vbiq esse: q deus cum in nulla pfectioe deficiat
vbiq erit. Item potestas cōseruandi se inesse est po
testas nulli? in digētie: q illa est solt? deit: cu ergo ois
res sit ab aliquo z indiget illo a quo ē nō pōt illa po
testas cōseruandi se dari alicui creato: q nulli loco
nec pri mundi: q est ab ipso deo immediate: q de? est
vbiq mundū cōseruans. Itē det q de? det mūdo
prātem cōseruādi se adhuc necesse est q illa prās ha
bitualis recipiat a mūdo z a deo/ s; inter omē acci
piens z acceptū est cōtact? quidā essentialis nisi sit
receptiens p influentiā que defera? p mediū aliqd: q
necesse est q vbiq ps mundi cōseruata spūaliter at
tingat deum vel aliqd mediū erit: cōstat aut q nihil
est mediū: qz inter educens re de nihilo z eductū nō
potest esse mediū deferens vel agēs: ergo necesse est
q deus assit vbiq. Item ab omib supponit z p
batū est in pmissis q omis creatura habet exemplar
in deo: z q omne nobilit? attribuendū est deo: qz il
lud habet fm rōnem imitatiois ad exemplar eternū
inde pcedo sic: hec creatura ē hic: q hic ē accipere lo
cū z locatū z repletionē loci z saluationē z cōtinen
tiam locati/ z alia creatura est alibi/ z accipiant eā
dem in ea/ z sic de singulis: videam? qd sit nobilit
tatis in singulis sic acceptis: cōsta t q nō est nobilit
tatis distinctio: qz illa cōsequit diuersitatē z mate
rie ptribilitatē: cōtinentia aut z repletio z saluatio in
omni loco z locato nobilitat? sunt: qista habent ab
exemplari: remoueat ergo distinctio q ignobilitat?
est z attribuāt deo qd est nobilitatis: sequit q de?
sit vbiq in omni loco z locato replens z cōtines z
saluans: q deus est vbiq. Itē cōsiderem? esse vltis
z illud vltē qd maxime est vniuersale: est em vniuer
sale essentialis similitudo multoz: hec aut pōt esse fm
speciem fm reductionē ad vnu eozū que differunt p
materiā tm/ z pōt esse fm genus vnu in reductioe ad
vnu eozū que differūt specie z esse fm analogiā z p
portionē ad vnu in reductioe effectū ad vnam cau
sam que habet illud fm se/ alia autē ab illa: constat
aut q hoc vltimū maxime vniuersale est: constat igit
tur q omē vniuersale est in multis z de multis: qro
igit qd illoz sit nobilitatis z qd ignobilitat?. Pro
batio q ignobilitatis est esse in multis. Per hē vni
uersale cōtrabit z morit? z corumpit fm esse contra
bit ad esse picular? z destruit: qz destructis primis
impossibile est aliqd altoz remanere. Probatio aut
q esse de mult? est nobilitat?: qz vltē p illud hz ambi
tū pdicatiois/ z q vbiq sit z semp pcipue terrio mō
sumprū: qz hoc cōmune est deo z creature: q vltē fm
hoc est exemplarū ab esse diuino: cum igitur fm hoc
aliquod vniuersale sit in omi re z vbiq multo ma
gis deus: qz necesse est omē exemplarū ab exempla
ri primo deficere. Item prima oim causarū magis
influit omnib alijs q simpliciter secunde sunt/ lz in or
dine nature alicui? sint prime: video aut q pmaria
in ordine nature essentialit z pntialit et potentia
liter manet in omnib secundis/ lz cōtrabat z deter
minef in eis: z hoc est ignobilitatis: z id etiā quidaz
phi dixerūt q vnitās est forma prima que iteratioe
sui cōstituit omes alias formas: ergo sublato qd est
ignobilitatis prima omnū causarū erit in omnib?
alijs essentialiter/ pntialit/ potentialit. Si for
te dicas q hoc nō est verū q prima causa in ordine

Rōes p ve
ritate pma

5^a

6^a

7^a

8^a

9^a

Solo

y

Obiectio q est 10

causaru naturaliu sit in secunda. Patet q tu falsu dicit: qz esse/vivere/sentire/sunt cause formales or dinare in natura z esse e in vita/z vita in sensu/z sensu in intellectu oibz illis modis: z sic materia continua est in materia habente contrarietate/z hec in mixta z hec in coplexionata/hec iteru in coposita membris distinctis organicis. De aut rones sufficiat ad pbatione q de sit vbiqz eo q quida hoc negant q phi dicunt. Et ferut in cotrariu istas rones: Nobili est facere opa pmanencia sine artifice qz pmanencia in pntia tm artificis. dicit em Deur. 32. Da te magnificetia deo nro dei perfecta sunt opa: q sua opa pmanent etia eo separato ab ipis. Itē hoc pot facere inferior artifer/vt lignari? faber: q mlto amplio supior. Itē videm hoc facere natura: qz generans no tm in fluit spem vl facit sed etia dispoes qbz cōseruet ab alterantibz ad corruptionē spēi: qz de facit hoc. Item infirmo est in regno q no pot gubernare nisi pns: q hoc etia in deo magis erit infirmitatis indicium si no nisi presens valet creaturas cōtinere. Potetia obijci forti? sic: virtutes celestes q effi cacillime sunt no immediate pseruat nec agūt/sz mediantibz elemētis: qz videt cū de magi similis sit nobilitati q ignobilitati q etia sic agat. Item si deus vbiqz est essentialit/pntialit/potentialit: q ipse oia opat: qz videt q nulla natura ppria hz opatione: z b est cōtra Dam. q dicit q quelibet natura ppria habet opationē. Et hoc est etia cōtra oēs scitias pboz.

Itē qd obiectu est de ordine causaz no videt vale: qz no tenet nisi in causis eētialibz sz in efficientibus no tenet: in his em causa efficiēs pmanō est i secunda p essentia vl p pntiam/sz p potentia tm/sz tm veru est q no mouente primo tollet moro ab omibz alijs: de aut est causa efficiens rez no formalis nec materialis. Solo ddm q prime rones veritate cōcludūt. Et ad istas vltimas ddm est q hoc qd dicit Nobili est facere zc, falsu est simpliciter: z hoc necessario pbat sic: omne cōseruās rem est ab aliqz causaru q est ante rem ipam siue illa sit efficiens siue formalis siue materialis/sed in ope dei qn facit res nihil pīacet operi nisi ipse sol: ergo op? suū qd cōseruat non habebit cōseruationē nisi ab ipso/z qd in ipso est/est ipse: qz no habebit cōseruationē nisi ab ipso essentialiter cōseruante. i. q essentialit asit cōseruās. vñ q inferior artifer facit aliqd in esse cōseruātū est ido qz aliqd pteiacēs operi suo qd de se cōseruat formaz impressam ab artifice: z si ita no esset non cōseruaretur. Et hui? exemplū est si imprimat sigillū formā in aliqua materia no habente aū potentia cōseruandi/sicut si sigillū imprimat aque no cōseruat formā nisi in presentia sigillantis/et remoto sigillante destruit: z sic etia est de natura cui? operi pteiacet materia/licet diuersimode z ars z natura formā i materia operant: qz sicut dicit cōmentator sup. ix. meta pntice/natura facit formā ex materia p hoc qz transf mutat materia a forma quā pri? habet: ars aut non pprie facit ex materia/sz in materia: qz remouet formā a materia quā pri? habuit: z p hoc patet solutio ad tria obiecta sequentia. Ad aliud ddm q virtutes celestes mouent fm diuersitatē sui sit? ad diuersa: z ideo habēt motus declinationū ascensionū z descensionū z occultationū z puentionū z oppositionū et similia: z id oportuit ipsas elongari a materia generabiliū z corruptibiliū/vt totā sic diuersimode pos-

Solo pncipalis: z ad qrtuor pōza argumēta.

Ad sam

sent mouere: z hec omnia pterer solū mouere sunt im perfectōis, si em vno mo z sancti tot moribz possent facere nobilitates essent/cū dicat phs/q res melior est que habet bonitatem vno motu qz illa que moribz pluribz: vñ no oportet q deus quo ad hoc assimilet eis. Ad aliud ddm q hoc veru esset si nos poneremus tm vnā causam: no aut dicitur primā causam omibz adesse immediate ad hoc q possint habere ppria opa z pprias causas. Et si obijci q in codē genere causalitatis no sint due cause immediate vni? ddm q iste no sunt eiusdē generis: qz de? no est cōmisabilis cū re: z ideo no tollit ab ea ppriam naturā. Ad hoc aut qd obijci de rege/dm q hoc veru est in his que sicutalia sunt: qz p hoc cognoscit potentia ipsi? extra essentia pendi. vñ quantū in eis ex b pbat maior z nobilior potentia tanto pbat esse cōtractior z ignobilior essentia que suā potentia no cōsequit/sed de? omnia nobilissima habet: z id necesse est q essentia potētē cōmenturet cū neutru situ aliquo limitez. Ad aliud dicendū q veru est q cause efficiētes in natura ordinatae sunt: z no tangūt se nisi p influentiam quā habet vna sup alia: z hoc ē imperfectōis/vt iā dictū est: qz essentia hz minorationē a potētia: z id deo no est hoc attribuendū.

Ad 6am

In qrtto argumēto.

Ad 7am

An sit idē deū esse vbiqz z esse in omni re.

Arti. II

Secūdo querit vtr idem sit esse vbiqz qd esse in omni re: videt aut q no: qz dicit phs q natura loci mirabil est: q mirabili? est aliqd esse in loco qz esse in re: ergo in deo non est idem esse in loco z deū esse in re. Item no omnis res est locus: ergo esse in loco z esse in re sūt diuersa: q etia in deo no est idē dicere deū eē in loco z deū eē in re. Itē cū dicit de? esse in rebz no importat nisi habitudo cause: cum aut dicit deus esse in loco importat plus: quia natura cōtinēt: qz no sunt idem vt videt. Itē ponamus nullū locū esse z tm esse spūs celestes/ tūc verum erit deū esse in omni re: nec tm veru erit q deus sit in omni loco: ergo no sunt idem. Itē isti duo modi cōuertunt sup se de? est in rebz/ z res omēs sunt in deo sicut habet ex pmissis z ex istis que hic dicuntur: omis em res que est a deo est in deo/z de? in ea re que est ab eo/sed no sic possum dicere: de? est in oi loco: ergo omnis loc? est in eo: ergo no est idem motus intelligēdi z idem cōnotatū binc inde/vt videt.

Arg. p vta te q non

2o

3o

4o

5o

Sed cōtra in littera habet q idē est deū esse vbiqz qd esse in omni loco z in omni re locata. Item p qnto dicit deus esse vbiqz: aut em dicit hoc pprie/ aut per causam. si pprie/tūc pprietates loci referunt ad ipsum: sunt aut iste pprietates loci pterere/terminare/saluare/quarū nulla cōuenit loco in cōparatiōe ad deū: ergo hoc no dicit nisi p causaz causantē z cōseruantē: eodē autē modo dicit esse in omni re: ergo idem est deum esse in omni loco z in omni re. Solutio/meo iudicio no idem est deum esse vbiqz z deū esse in omni re/sicut no est idem habitudo cause per essentia causantis z cōseruantis rem ad cōseruatū/z habitudo loci ad id a quo habet virtutē cōtinēdi locatū: cum em dicit/est vbiqz vel in omni loco/notat deus esse in loco vt tenens locū in esse/z dans ei virtutē cōtentiuā: virtutē aut cōtentiuā no dat deus cui libet rei cui inest/sed dat ei ea que sunt ppria pseruationi sue. Ddm ergo ad primū q mgr no intendit q idem sint illa duo/sed q vñ sequit ex alio

In oppositū q sic pō.

qstūcula

Obiectio

Solo pncipalis

Ad primū

qz si est in omni re/cu locus sit res /sequit qz sit in omni loco /sed tñ alia z alia habitudo importat in ppo sitione hinc inde. Ad aliud dñm qz de^o dicit esse in rebus vt causans z cōseruās p presentia eēntie z potentie sue /sed vltra hoc addit effect^o specialis cū dicit esse in loco: qz dat loco cōtinere locatū z salua re. Ad aliud dicendū qz p prietates loci nō referuntur ad ipsum nisi sit ad causam / z tñ vt iam dictum est aliud connotat cum dicit / deus est in loco / z deus est in re.

Arti. III
Q An sit idem deū esse in omni loco: z vbiqz et vbiqz.

Erto querit vtrū idem sit deū esse in omni loco / z vbiqz / z vbiqz / videf aut qz sic: quia vnūqz qz istoz dicit totū in loco: ergo idem ē

qz dicit per vnūqz qz istoz. Item p vnūqz qz istoz cōnotat idem: qz qz loco a deo in se existente habeat esse z virtutē cōtinendi: ergo videf qz in omibz illis idem dicit. Sed cōtra Ansel. qz in omni loco est qd cuiuslibet loco cōmetit: de^o aut cum impartibilis sit nō cōmetit omni loco / z tñ est vbiqz / vt dicit Aug^o: ergo nō est idem esse vbiqz / z esse in omni loco. Itēz deus tot^o est vbiqz / nō tñ tot^o p pte dicit esse in omni loco: qz nō spaciōsa magnitudine distendit / vt dicit Aug^o: qz patet qz hec duo nō sint idem / vt videf.

Arg. pmo q non
20

Ad hoc sine p iudicio dicendū est qz subtilit^o considerando nō sunt idem. Alicui^o em est cōparatio ad vbi cui^o nō est cōparatio ad locū p pte loquendo / sicut primi mobilis cōparatio est ad vbi p motū / licet nō cōparet ad locū: qz nec est in loco nec mouet in loco p pte loquendo / nisi sicut dicit pbs circa finē sexti phicoz qd mouet in loco fm formā z non fm subiectum / z hoc magis dicit relatōne ad vbi qz ad locū. Un in omni loco esse dicit vniuersū loci cū distinctione loci z habitudine locati ad locum: vbiqz aut dicit vniuersum ipi^o vbi / nō ita ex pte importado distinctionē partiu vbi / z eius qd est in loco ad locatū. Et hui^o possum^o accipe simile / sicut em est in distributis vniuersalibz / sic etiaz est in signis distributiuis: vniuersale aut possum^o cōsiderare vt essentiā simplicem siue vt naturā multiplicabile / vel vt naturā iam actu cōmunicatā / multiplicatā z distinctā: vbi ergo dicit simplicē essentiā ipi^o vbi siue naturā / syllabica aut adiectio que addit addit cōmunicabilitatē / sed dicendo vbiqz addit multiplicatio distincta p ptes / z sic dicit etiā esse in omni loco. vñ min^o est impropria ista / de^o est vbiqz / qz ista / deus est vbiqz vel in omni loco: tñ vtraqz inuenit a sanctis. Dicendū ergo ad primū qz licet vnūqz qz istoz dicit totū in loco: tñ nō dicit in eodē mō significandū: z iō nō sunt locutiōes eque improprie. Ad aliud dñm qz notat idē in oibz / s3 cū maiori z minori distinctione.

Solutio.

Ad obiecta q p^o obiectū turt ad p m.
Ad 2^m

Arti. III.
D An ab eterno conueniat deo esse vbiqz et in omni re.

Clarto restat querendū vtrū ab eterno conueniat ei ē vbiqz z in omni re / videf aut qz sic: qz quādōcūqz est relatio causati ad causam tunc etiā est relatio cause ad causatū / vel forte pri^o / s3 p pte relationē causati ad causaz dicunt omīs res ab eterno esse in deo / ergo multo magis p pte relationē cause ad causatū dicit de^o ab eterno vbiqz z in omni re / vt videf. Item si esse vbiqz nō dicit nisi dare virtutem cōtinendi in omni loco cū ab eterno sit potēs da

Arguit p^o

20

re hmoi virtutē ab eterno dicit esse vbiqz. Item si ppter potestātē cōseruadi dicit esse in omni re cūz ab eterno habeat hmoi potestātē / videf qz ab eterno sit in omni re. Item ab eterno est in omni re que est: qz est in seipso: ergo ab eterno est vbiqz: qz vbiqz esse est esse in omni re que est. Si forte dicas qz equiuocū est deū esse in omni re que est ab eterno z deum esse in omni re. Hoc nihil est: qz vna ratio est vniuersal in omnibz pteritis / p sentibz z futuris / z esset vna etiā in eternis / si ab eterno fuisset aliū: ergo esse vbiqz vlt dicit / de^o est in omni re / significat ambig^o diuine eēntie qui est magnitudo ipsi^o / vt supra distm. xviiij habitū est: z significat effect^o cōseruatiōis in esse: effectus aut ille nō fuit ab eterno: qz nec deus fuit in omni re ab eterno. Si forte dicas vt qdam volunt de fendere qz hec est vera / deus ab eterno est vbiqz: sed nō hec / deus ab eterno est in omni re. Cōtra / cū dicit deus esse vbiqz / hic similis cōnotat effect^o qui est colatio loci / vt habeat virtutē cōtinēdi: hic aut effect^o nō fuit ab eterno: qz hec est falsa / deus fuit vbiqz ab eterno. Solo meo iudicio ambe false sunt / z hec. si deus est in omni re ab eterno: z hec / deus est vbiqz ab eterno / sicut p bant vltime rōnes. Ad primū ergo dicendū qz deus nō dicit eodē mō esse in rebus z res in ipso: qz cum dicunt res esse in ipso deo / p hoc nō ponit res esse / sed quādo dicit esse in reb^o res ponunt actu esse ppter effectū cōnotatū: vñ hec ppositō quādōcūqz est relatio causati ad causam z c. intel ligit de causato existente in rōne causati: z nō in ratione cause / aliter em falsa est. Ad aliud dicendū qz nō dicit de^o esse vbiqz vel in rebus a potentia cōseruandi / sed ab actu. Ad vltimū dñm qz hec est vera qz ab eterno est in omni re que est: qz est in seipso / sed nō sequit: ergo ab eterno est in omni re: z est ibi fallacia fm quid ad simpliciter: restringit em in primo li res per implicationē positaz circa ipsam ad standū pro eternis tñ / z postea inferit ac si teneret absolu te pro omnibus.

An deus bene dicatur esse in reb^o quinqz modis.

Unde querit de his que dicit i litterat z primo de hoc qd dicit ibi [Pñtialit^o / potentialit^o essentialit^o est in omni natura z c. s. a. Videf qz istud nihil sit dicru: qz aut isti modi sumunt ex pte dei qui inest: aut sumunt ex pte creature cui inest. Si ex pte dei cum ipse vno mō se habeat ad omē qd est / videf qz non sint quinqz modi sicut determinat. Si autē ex pte creature: hoc videf nō sufficere: quia id qd operat in vna creatura nō operat in alia: z sic erunt modi infiniti z nō tñ qnqz / vt hic tangit. Itē cum dicit deus inest per gratiā aut hoc aliqd addit ex parte dei / aut dicit tñ effectū cōnotatū ex pte nostra. si primo mō: qz de^o deformat se habet ad res / qd est hereticū: qz sic ipse esset multiformis. si scdo mō: qz quo ad eū idem est in esse p essentiā z per gratiā: et sic non est mod^o specialis. Item relatio est causati ad causam sicut cause ad causatū: cū ergo mō res sint in deo tñ / videf qz vno mō z nō quinqz deus sit in rebus. P. quid est pñtialit^o / potentialit^o / essentialit^o ter deum esse in reb^o: Si dicas vt videf innuere in lra qz hoc est: qz essentiā est a sua essentiā / z potentia rei a sua potentia / tunc tertiū adaptari nō poterit ni

3°

4°

Solo

Obiectio

Arg. in op^o positū.

Solo

Obiectio

Solo

Ad p m

Ad 2^m

et 3^m

Ad 4^m

Arti. V
E

Arg. pmo

Obiectio

20

30

qstūclā cū obiectiōne.

si dicas qd presentia rei est a sua presentia: sed hoc ni-
hil est: qz no omnis res est sibi presens cu sibi presen-
tem esse dicat cognitione sui a seipsa. Item circumscri-
bam potentia rei z presentia tunc potentia rei no erit
a potentia dei nec presentia a presentia/et tñ adhuc erit
deus in essentia rei essentialiter/presentialiter/potentia-

Solo
Obiectio.

Solo
Obiectio
Blic obie-
ctiones

Solo

Obiectio

Solo

Obiectio

Solo

liter: g nulla est illa solutio vt videt. Si aut dicas
q bec accipiunt penes attributa psonaru: hoc iteru
nihil esse videt: considerent ipa attributa/tuc centiali-
ter nulli psona pot appropriari. Et si dicas q pote-
tia attribuat patri z presentia filio rone cognitiois/
tunc no inuenit attributu spūsancti. Itz circum-
scriptis psonis adhuc deo esset in omib essentialiter
presentialiter/potentialiter. Itz p est in oib centialiter
presentialiter/potentialiter: z similiter filio: z similiter spū-
sancti: q ista no coueniunt psonis vt distinguunt pro-
prijs vel appropriat/ sed in qntu comunitat in essen-
tia diuina. Solutio ddm sine preiudicio q isti mo-
di quib deus est in creatura tripliciter possunt varia-
ri: vno mo ex pte rei p conotata: qz fm q est in exem-
plari ita fuit in exēplari/ vt. s. essentia rei sit ab essen-
tia/ z species rei a presentia que spēs fuit ab ydea q
est spēs in mente diuina/ z posse rei sit a potentia/ si-
cut innuit in lra infra. Alio mo possum dicere q in
deo qnq accipiunt. s. substātia siue essentia pter in-
tellectu psonaz/ z tres psona/ z quintu qd est centia
in psona: possum q dicere q esse in reb essentialiter
accipit penes essentia in se considerata: esse aut in re-
bus p potentia accipit penes attributu patris qd est
potentia. Esse aut in reb presentialiter accipit penes at-
tributu filij qd est scientia. Esse aut in sanctis p in-
habitantē gratiam accipit penes attributu spūsan-
cti qd est bonitas. Esse vo in homie tpo p vnionem
accipit penes essentia in psona: qz essentia in psona
est incarnata. Si aut tu obijcias q si no intelligat
tur psona/ adhuc erit deus in reb essentialiter/ pzen-
tialiter/potentialiter/ Dicendū q si no intelligant p-
sone adhuc remanebūt attributa psonaz: z per illa
erit idem: qz essentia est adhuc ante potentia/ et tria
scz sapientia z potentia/ bonitas faciet essentia crea-
re creaturas z gratificare rōales/ z sic adhuc salua-
tur illa acceptio. Si aut adhuc subtili velim dicere
z magis ad ppositu dicem q quanto aliqd sim-
plicius est tanto ipm est maioris ambitu/ z id qd est
in fine simplicitat/ ambit omnia: ergo esse deū vbiq
essentialiter causat a simplicitate: z hoc dicit Augu.
in lra. Dicit aut pbs q subtile est penetratiuū pñū/
z pñū pñū: nihil aut subtili est qz simplicissimū.
vñ dicit apłs ad Heb. 4. q viu est sermo dei z effi-
cax/ z penetrabilior omi gladio ancipiti/ ptingens
vsq ad diuisionē anie z spūs/ cōpagū quoq ac me-
dullarū/ z discretor cogitationū z intētionū cordis
Et sequit/ omnia nuda z apra sunt oculis eius: ergo
presentia est a subtilitate penetrante/ vt nec intrinse-
cus nec extrinsec/ aliqd lateat de re. Silr pñū ha-
bet influere omne posse sup omne sequēs z abstracto
posse pñū abstrabit ab omnib alijs qm dicit pbs
q no mouente primo nullū secundoz mouet. Dica-
mus ergo quomā duo agūt sub deo/ ppositu siue li-
berū arbitriū/ z natura z p cōparationē ad natura
inest essentialiter/potentialiter/presentialiter: z reducun-
tur ad simplicitat/ subtilitatē z puram rōnem mo-
uendi fm causam penes rōnem intelligēdi sumptā.
Ad ppositu aut comparat vt eleuans ipm supra na-

turā/ z hoc no cōtingit nisi p gratiā: z ideo in illo est
per inhabitantē gratiā: z qz ppositu etiam est natu-
ra: ideo habet psuppositos tres modos quib est in
natura: modus aut p que est in homie chusto est spēs
lis z miraculosus. His habet respondendū est ad
pñū q isti modi sumunt ex pte vtriusq. s. dei z crea-
ture. Et qd obijcit q deo vno mo se habet ad om-
ne qd est ddm q hoc sic intelligit q se habet mo non
variato p essentia vel p aliquid additu sibi: no tñ se
habet in eadē rōne exemplaris ad omne qd est sicut
de facili patet vnicuiq. Ad aliud dicendū q cū di-
cit q inest p inhabitantē gratiā notat aliud conota-
tū qd magis eleuat natura. z notat alia rōne exem-
plaris: qz scz voluntatis bone eo q spūs dat cū do-
nis suis/ licet no ali qz prius erant ad aliud dat
qz prius habebat: si tñ cōcedendū sit qd prius habe-
bat: no em habent spūsanctū in quib est essentiali-
ter/presentialiter/potentialiter/ z licet no addat vñ su-
pra alterū aliā rem/ addit tñ aliū modū significandi
q sufficit in diuinis/ sicut septi dicitū est. Ad aliud di-
cedū q licet relatio causati ad causam qntū ad inesse
sit vno modo: no tñ sic est ecōuerso/ z hoc contingit:
qz causa no indiget causato: z ideo sufficit significa-
re causatu fuisse in causa tñ/ sed causatu indiget cau-
sa multo magis: z ideo ille respectus reducit ad mo-
dos plures quib causa est i causato ppter causati in-
digentia. Ad aliud ddm q bene cōcedo q illa so-
lutio minus bene soluit. Ad aliud dicendū q si pe-
nes attributa psonaru debent accipi/ videt mibi q
pcedendū sit sicut dixim/ in principio solutiois: qz
nisi aliquis velit extorere exponere no poterit reduce-
re modū qui est essentialiter in esse ad aliā psona: et p
hoc patet solutio ad totum.

Ad pñm
obiectū
Ad obiectū

Ad 2m

Ad 3m

Ad qstūcu
lā cum obie-
ctione.
Ad alia sil.

Arti. vi.
f

An deus multis modis sit in rebus: vt ali-
ter in templo aliter in celo: aliter in anima.
Einde querit de hoc qd dicit [Quos ipse si-
bi dilectissimū templū zc. s. b. Uidet em q
multis modis deo inest rebus/ z in celo alit
qz in templo/ z in hoc aliter qz in alijs locis/ z anima
iusta alit qz in alijs. Solo/ bñ concedo q multis
modis deus est in diuersis/ z potest sic dici/ vt dicit
sancti/ q deus est in celo vt i quo relucet opa glorie
ipñ. in mundo aut vt creator z gubernator, in an-
gelo vt sapor z decor, in ecclesia vt pater familias in
domo, in anima fidelis vt sponsus in thalamo: vbiq
aut essentialiter cōseruando z sustinēdo/ potentia-
liter pñdendo z gubernādo/ presentialiter cognoscendo:
per gratiā aut inhabitantē in iustis: per efficacā in
sacramentis: per mysteriū z signū in columba z fla-
tu z linguis igneis tanq in loco ppiationis in tē-
plo. Un Gen. 28. Vere dominus est in loco isto: z ibi
dem/ Quā terribilis est locus iste/ no est hic aliud nisi
domus dei z porta celi, per vnionē aut in toto chri-
sto sed ad animā solā in inferno/ ad corp solum in se
pulchro/ z pluribus alijs modis quos quilibet per
seipm si cogitat inuenire potest.

Solo
ad totū.

An deus est vbiq z in omni tpe z an cōce-
dendū sit q deo hic vel ibi vel alibi est qz hic.
Einde querit de hoc qd dicit: [Apertissime
docet deū vbiq esse zc. s. c. Uidet em hoc ee
falsum: qz aut intelligit pñie: deo esse vbiq
aut p translationē, si dicat pñie videt non conueni-
re: qz dicit Ansel. in monol. q nihil est in loco z tem-

Arti. vii
f

Arg. pmo

poze nisi qd sequit leges loci z tps: deus aut no se-
 quit leges loci z tps cu no mensuret aliquo vt in
 quiete ens nec vt in motu: ergo deus nec est in loco
 nec in tpe. Itz Ansel. ibidē In nullo itaqz loco vel
 tpe dicit esse summa essentia: qz omnino a nullo alio
 continet: ergo patet qz no coparat ad locū pprie. Si
 aut dicas qz p translationē comparat ad locū/cōtra
 accipiant pprietates loci que sunt continere/saluare/
 circūscribere/terminare/immobilē esse in se s; ad ip-
 sum z ab ipso fieri motū locale nulla istarū potest: er-
 go videt qz p translationē no conueniat deo natura lo-
 ci. Item Ansel. in monol. Si vsus loquēdi admit-
 teret conuenienti⁹ diceret esse cum loco vl' cum tpe qz
 in loco vel in tpe: plus em significat contineri aliqd/
 cum dicit esse in alio qz cu dicit esse cum alio: qz patet
 qz loci pprietates transferrī nō pnt in deū. Itz si di-
 cat esse vbiqz vel in loco: qz locus ei p̄sens ē vt dicit
 Ansel. z in omni loco adest/ tunc videt etiā hoc conue-
 nire alijs/ sicut materia nulli loco deest z adest omni-
 bus locis p̄sens: z ita nō erit hoc conueniens soli deo
 Item p̄hs dicit in q̄rto phicoz qz nō q̄rerem⁹ locū
 nisi eēt mot⁹: cū q̄ null⁹ mot⁹ z ueniat deo/ vt qz nul-
 lus loc⁹ conueniat ei. Itz cūcūqz repugnat natura ali-
 cui⁹ eidē repugnat vniuersitas illi⁹ nature/ vt hō si nō
 est asin⁹ nō p̄t esse ois asin⁹ / s; forte cōuersa p̄positio-
 nis nō sit vera qz cuiūqz repugnat vniuersitas ali-
 cuius qz eidem repugnat natura illi⁹ qd distribuit:
 deo aut (vt iam ostensum est) natura loci repugnat:
 ergo z vbiqz qd dicit vniuersū in loco repugnabit ei
 vt videt. Item cū duplex sit locus/ vt dicit p̄hs:
 scilz locus vt vas: et vter locus vt vas/ sicut nauis
 naute/ vt locus sicut fluminis/ totus z nauis z nau-
 te nunqd vtrūqz transferret in deum: vt dicat esse
 vbiqz: qz est i loco vtroqz mō dicto. Si dicat qz sic
 cōtra/ locus vt vas mouet z in ipso transfert vt vi-
 nū translātū vna: ergo deus transfert de loco ad
 locū z in ipso transferunt creature, si aut est in illo lo-
 co nō ille locus tunc ipse mouet motu alteri⁹ trālla-
 ri de loco ad locū qd est heresis q̄ in sequenti p̄e isti-
 us distinctionis improbat. Si autē dicas qz ipse nec
 est talis locus nec est in tali loco/ tunc sequit inveni-
 tabilitate qz ipse nō sit vbiqz: z hoc negat a sanctis in
 littera. Alteri⁹ querit vtrū cōcedendū sit qz deus
 est hic vel ibi/ vel hic vel alibi/ vel alibi qz hic: Videt
 aut qz sic: qz sicut dicit Ansel. in monol. nō qz huic lo-
 co p̄sens est: idcirco phibet illi vel illi loco vel tem-
 pori simul z similiter p̄sens esse: qz videt qz sit hic et
 alibi/ z alibi qz hic. Item Ansel. ibidē: nullaten⁹ ei
 phibet vel cogit legelocozū vel tempozū alicubi vel
 aliquando esse vl' nō esse qd nullo mō intra locū z tē-
 pus claudit suū esse/ sed de⁹ intra locū nō claudit su-
 um esse: qz nō cogit cum hic est alibi nō esse: qz est hic z
 alibi qz hic vt videt. S; cōtra hic z alibi dicit lo-
 ci distinctionē/ z alibi qz hic dicit loci comparationē
 distinctio aut locozū ponit distinctionē locozū/ cū
 tñ in nullo genere duo loca simplr siml' et semel sint
 vni⁹ numero rei: talis aut distinctio nō cadit in deū
 ergo videt qz tales nō sint cōcedēde. Solo dico si-
 ne p̄iudicio: qz cum dicit de⁹ esse in loco et locatū
 in loco sumit equiuoce habitudo hui⁹ p̄positiois in:
 qd sic p̄bat: alia est coparatio spūalium ad corpalia
 fm inesse/ z alia corpaliū ad corpalia. si em dico/ vi-
 nū est in lagena/ est coparatio corporis ad corpale p̄
 inesse: z ideo cum in talibz p̄p̄ssime dicant inesse q

insunt vt locatū in loco/ intelligit ibi habitudo loci
 ad locatū: z ponit cōtinentia quā importat p̄positio
 circa illd cui inest aliquid, z contineri z terminari po-
 nit circa id qd inest. cū aut fit coparatio spūaliū ad cor-
 poralia fit totū cōtrariū/ vt cum dicit ania est in cor-
 poze: ponit em tunc cōtinentia quā notat p̄positio cir-
 ca id qd inest. z p̄tineri z terminari ponit circa id cui
 dicit inesse: similiter ergo cum deus dicit vbiqz vl' in
 omni loco: qz modo non facio vim inter illa duo: qz
 supra est ostensa differentia fit hic coparatio spūalis
 ad corporale: qz spūale erit cōtinēs/ z tñ in esse dicit
 z corporale erit contentū z tñ dicit qz illi aliqd in sit
 Si aut tu queris que sit ratio qz cōtinens dicat in
 esse/ z cōtētū dicat cui inest aliud dico qz omne cōti-
 nens inesse est intrinsecū qz nō cōtinent inesse exte-
 riora rei nisi p̄ intrinseca cōtinentia inesse. primo re-
 fert ad intrinseca rei: z per illa ad extrinseca z cū spū-
 rituali: z ideo cū spūale cōtineat inesse necesse est qz
 ipm int⁹ esse significet: sic ergo dicit⁹ deū esse vbiqz
 et in omni loco: qz p hoc qz inest omni loco dat esse lo-
 co z virtutē p̄tentiā: z iō Boe⁹ z Ansel. qz sic expo-
 nunt qz est vbiqz: qz adest omni loco/ nō dicit totūz
 sed parte predicatois isti⁹/ deus est vbiqz/ fm hoc er-
 go responderi pōt ad p̄bicta: qz possum⁹ dicere qz
 p̄p̄ssime z magis qz pprie hoc modo dicit de⁹ esse
 in omni loco/ z etiam translātue: qz in hoc conuenit
 cum locato qd inest: qz replet locū hōi vt cōtētua
 z natura loci sed nō sic locatū: qz tunc nō esset trālla-
 tio sed pprietas. Ad aliud dicendū qz Ansel. inten-
 dit qz loco z tempore nō includitur nec mensurat.
 Ad aliō dicen dū qz materia nō sic adest loco: qz nō
 habet esse distinctū in loco: sed prima terminatio est
 p̄ formā z p̄ illā referet ad locū: qz dicit p̄hs qz idē est
 motus ad formā z ad locū. Ad aliud dōm qz locus
 vt immobile ad quē z a quo fit mot⁹ querit p̄pter mo-
 tū: sed locus vt ambiēs z diffiniens tñ non querit
 p̄pter motū: qz dicit p̄hs qz etiā mathematic⁹ dand⁹
 est locus que tñ abstracta sunt a motu z a materia:
 z ideo illa rō nō cogit. Ad aliud dōm qz nihil phibet
 qz deus sit in vtroqz loco modo p̄dicto: qz ex hoc
 nō sequit qz ipse mouet vt per ante dicta patet. Ad
 id qd vlteri⁹ querit meo iudicio dici potest qz min⁹
 pprie sunt iste locutōes vt p̄bat obiectio: s; qz hoc in-
 fra infra habet qz totus est hic z tot⁹ est alibi: z An-
 selm⁹ hoc dicit oportet istas locutōes recipi/ s; tūc
 qd ignobile est separandū est vt distinctio z discretō
 significata in deū nō referant: illa aut impropp̄ssimi-
 ma est/ deus est alibi qz hic: qz in tali coparatioe ad-
 uerbiū cōsuevit notare relationē inter affirmationē
 rei in alio loco/ z negationē in isto loco: vñ de absen-
 te dicit⁹ qz est alibi qz hic significantes qz est alibi et
 nō hic nisi adderet cōiunctio copulatis sic/ deus est
 alibi etiā qz hic/ tūc em gratia copulatiois que vult
 notare copulationē inter filia notaret esse in vtroqz
 loco z neutro deesse.

20
 30 obiectio d
 Anselmo.
 40
 50
 60
 70
 Qnō p̄mo
 q̄stiucla.
 Ar qz sic p̄o
 20
 Ar 20 qz nō
 Solo

q̄stiucla.
 Solo
 Ad p̄a duo
 Ad 3^m
 Anselm⁹
 Ad 4^m
 Ad 5^m
 et 6^m
 Ad 7^m
 Ad q̄stiucla
 lā cū obiect⁹
 Arti. VIII
 D
 Arg. p̄mo
 20
 Y iij

An soli deo conueniat esse vbiqz: an eti-
 am vniuersali.
 Unde q̄rit de h̄ qd dicit: [Quia vbiqz est qd
 est pp̄iū diuinitatis z c. s. d. Videt em hoc
 esse falsum p hoc qd habet in primo postero-
 rū de vniuersali qd cū sit de omi z semp z vbiqz est:
 ergo hoc nō est pp̄iū dei: qz pp̄iū est qd conuenit vni-
 z soli. Itz glo. sup illud p̄s. Velocit currir sermo.

Solo eius dicit q̄ velocitas vbiq; est non in equis vel ho-
 minibus tm̄. Si autē dicas q̄ v̄le est vbiq; nō simpli-
 cit̄ sed in quolibet suo particulari / et hoc est esse vbiq; q̄
Obiectio ad suū ambitū / qui tñ nō ambit om̄ia: cōtra / accipia-
 mus ergo v̄le qd̄ est ex reductiōe effectū omnīū ad
 qd̄ est 3^m.
 4° causā primā. hoc em̄ v̄le erit vbiq; et semp; qz est de
 deo et creatura om̄i: ergo nō est p̄p̄tū deo. Itē po-
 namus v̄nā solā substantiā esse: ergo illa substantiā
 erit in om̄ib; in quib; est deus: q̄ nō est p̄p̄tū deo.
 5° Item ponam⁹ v̄nū solū hominē esse: etia n̄ erit in
 toto corp̄e tota / et nō est locus nisi corp̄is: ergo ipsa ē
 vbiq; sicut deus: qz tali positione facta deus etiam
 6° tunc nō erit in plurib;. Item ponam⁹ q̄ v̄nū corp⁹
 sit tante dimensionis q̄ repleat totū cōcauū circuli
 mundi illud corp⁹ erit vbiq; / vt videt̄: q̄ nō est hoc
 p̄p̄tū deo. Solutio dōm q̄ hec et om̄ia alia h̄mōi
 sopbilmata solunt q̄ equiuoce sumit̄ li vbiq;: et de-
 us vbiq; qñ dicit̄ vniuersale vel cōmune aliqd̄ esse
 vbiq; et de⁹ vbiq; id em̄ qd̄ refer̄ ad locū est distin-
 ctum. id autē qd̄ refer̄ vt ad subiectū vel suppositū /
 refer̄ ad id in quo habet esse in natura et indiuisum
 ab illo: et hoc modo v̄le est vbiq; et semp; de⁹ autē pri-
 mo mō qz ip̄e distinct⁹ ab om̄ib; est in om̄ib; dāns
 loco virtutē cōtinēdi q̄ locus est / et locato virtutem
 replendi qua locatū est. Ad id qd̄ obicit̄ q̄ ponat̄
 v̄nā solā substantiā esse / dicendū q̄ illa non dicit̄ esse
 vbiq; sed in vno solo loco: qz licet nō sit locus plus
 q̄ iste / possunt tñ esse plura in quib; non est / sed non
 possunt esse in quib; de⁹ nō sit / et hec est vera solutio
 Potest etiā dici q̄ etiā tunc nō est tota vbiq;: qz nō
 tota est in toto loco et in qualibet pte loci: de⁹ autē sic
 est vbiq;. Ad aliud dicendū q̄ etiā nō habet com-
 parationē ad corp⁹ vt ad locū / sicut ad materiā et
 mobile: et iō suppositio falsa ē in argumēto. Ad ali-
 ud dōm q̄ si sit v̄nū corp⁹ tale h̄ nō erit totū in q̄li-
 bet loci p̄tula: et ideo nō tenet instantiā.

Solo
p̄ncipalis
et ad tria p̄a

Ad 4^m

Ad 5^m

Ad 6^m

Qd̄ in sanctis nō mō est sed etiam habitat q̄ nō vbiq; ē habitat.

In sanctis x̄o etiā habitat in quibus est per
 gratiā nō em̄ vbiq; est ibi habitat: vbi ve-
 ro habitat ibi est. In solis bonis habitat qui
 sunt templū eius: et sedes eius. Tñ p̄ Esaiāz
 dñs ait: Celū mihi sedes est terra autē scabel-
 lum pedū meorū qz in electis qui sunt celum
 habitat deus et regnat: qui eius volūtati de-
 uoti obtemperāt: malos x̄o qui sūt terra: iu-
 dicij d̄strictione calcāt. Unde in li. Sap. di-
 cit̄ Thronus sapientie anima iusti: qz in iu-
 stis sp̄ealius est q̄ in alijs rebus: in quib; ta-
 men om̄ib; totus est: quē admodū anima (vt
 ait Aug⁹ in epla ad h̄iero. de origine anie)
 per om̄es p̄tulas corp̄is tota adest simul:
 nec minor in minorib; nec maior in maiorib;
 sed tamen in alijs intensius et in alijs remissi-
 us operat̄: cum in singulis p̄tulis corp̄is
 essentialiter tota sit. Ita et deus cū sit in om̄-
 nibus essentialiter ac tot⁹: in illis tamen ple-
 nius esse dicit̄ quos inhabitat: id est in qui-

Esa. 56.

a

bus ita est vt faciat eos templū suū: et hi ta-
 les cum eo sunt iam ex pte: sed in beatitudi-
 ne p̄fecte. Abali vero et si ibi sint vbi ip̄e est q̄
 nusq; deest: non tñ sunt cum eo. Unde Aug.
 sup̄ Johan. Nō sat̄ fuit dicere: vbi ego sum
 et illi sint: s; addit̄ mecū: qz et ibi miseri possūt
 esse vbi et ille est: qui nusq; deest. Sed beati
 sunt cū illo: qz non sunt beati nisi ex eo q̄ cū
 illo sunt: qui fruunt̄ eo: et vident illum sicut
 est. Abali x̄o nō sunt cum illo: vt ceci in luce
 non sunt cū luce: nec boni ita nunc sunt cum
 eo vt videant p̄speciē: et si sunt aliquo modo
 cum eo per fidē. Quō autē de⁹ habitet in bo-
 nis ex illis aliquatenus intelligere valebis
 que supradicta sunt: cum de spiritū sancti p̄-
 cessione tempali ageret̄: vbi licet ex pte ex-
 ponit̄: ex pte em̄ cognoscim⁹ et ex pte p̄phe-
 tamus: quō spū sanct⁹ habitet in nobis: qui
 non sine patre et filio inhabitat.

b

Job. 17.

1. Cor. 13

Utrum inesse p̄gratiā sit inesse simplicit̄
 vel fm̄ quid tm̄.

Arti. IX.
 3

Unde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ ibi [In sanctis
 vero habitat in quib; est p̄ gratiā: videt̄ em̄
 et hoc q̄ simplicit̄ inesse dicit̄ inesse p̄ gratiā:
 et essentialit̄ inesse dicit̄ fm̄ qd̄ inesse deū: est em̄ ali-
 quē inhabitare vbi manet simplicit̄: nō habitare au-
 tē vbi nō manet nisi fm̄ qd̄. Itē vbi aliq; habitat
 aliq; ibi manet: q̄ videt̄ q̄ si nō habitat q̄ transit / et
 sic deus transiret de his in quib; est cōmunit̄ p̄ eē-
 niam / p̄sentā et potentiā. Sed p̄tra esse rei et h̄i esse
 sunt vt simplicit̄ et fm̄ qd̄: cum igit̄ p̄ hoc q̄ inest de-
 us essentialit̄ / p̄sentialit̄ / potentialit̄ dat esse: per
 hoc autē q̄ inest p̄ gratiā dat bene esse / videt̄ q̄ inesse
 essentialit̄ / p̄sentialit̄ / potentialit̄ sit inesse simplicit̄
 Inesse autē p̄ gratiā sit inesse fm̄ qd̄ tm̄. Solo dicit̄
 dū q̄ inesse p̄ gratiā dicit̄ simplicit̄ et nobilit̄ inesse.
 Ad primū autē dicendū q̄ inesse p̄ gratiā supponit
 inesse cōmunit̄: et est p̄fectio respectu ipsius ex parte
 creature p̄ficiende licet nō ex pte dei p̄ficiētis. Ad
 aliud dōm q̄ habitatio illa que importat̄ p̄ gratiā
 nō opponit̄ transitū / sed dicit̄ a quiete voluntatis
 effectiue: qz scilz facit voluntatē sanctorū p̄ gratiam
 in se manere et quiescere: et hoc nō facit inesse cōmuni
 modo. Ad aliud dōm q̄ licet inesse cōmuni mō det
 esse tñ nō dat esse nisi naturale / et hoc nō est cōpleti-
 uū optima cōpletionē: et ideo meli⁹ est inesse p̄ gratiā
 q̄ cōmuni mō tm̄: tñ nō dico q̄ i cōmuni mō inesse
 dicat inesse fm̄ quid: qz vtrunq; est inesse simplicit̄:
 licet nō eque bonos cōnotent effectus.

Arguit p̄o

2°

3°

Solo
 p̄ncipalis
 Ad p̄mū.

Ad 2^m

Ad 3^m

An idē sit essentialit̄: p̄sentialit̄: et po-
 tentialit̄ inesse.

Arti. X
 R

Unde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ [Ita de⁹ cū sit
 in omnib; essentialit̄ et totus et c. s. a. Potest
 em̄ queri vtrū idem sit essentialit̄ inesse qd̄ p̄-
 sentialit̄ inesse et potentialit̄ inesse. si em̄ idem ē tūc
 videt̄ q̄ sufficiebat dicere essentialit̄ inesse / et non
 oportebat addere p̄sentialit̄ et potentialit̄ / videt̄ au-
 tem q̄ sit idem p̄ Boc^m / Ansel. et Augu^m q̄ exponūt
 v̄nū p̄ alio et p̄ aliud. Ulteri⁹ querit̄ vtrū meli⁹ est
 q̄stioncula.

Arg. p̄mo

q̄stioncula.

creaturā esse in deo/ vel deū in creatura esse/ videt̄
aut̄ q̄ meli⁹ est creaturā esse in deo; q̄ hoc est eternū
aliud aut̄ ex t̄p̄e. Itē creatura in deo ē creatrix eēn-
tia; creator aut̄ in creatura relinquit̄ essentia creatā; er-
go nobili⁹ et meli⁹ est creaturā esse in creatore q̄ ecō-
uerso. Sed cōtra/ om̄ne simplicit̄ meli⁹ est q̄ est fm̄
qd̄; creatura aut̄ in creatore nō est nisi fm̄ quid; cum
aut̄ creator est in creatura habet esse simplicit̄: ergo

Solutio.
Ad primū

lurio dōm q̄ hmōi qōnes parū valent. Ad primū
bene cōcedo q̄ nō est idem z qualiter variant̄ hmōi
modi satis patet. Ad id qd̄ cōtra obijciť dōm q̄ sc̄i
exponit̄ vnū p̄ aliud p̄ hoc q̄ sequit̄ vnū ad aliud; ad
in esse eīm p̄sentialiter z potentialit̄ sequit̄ in esse eēn-
tialiter; q̄ aliter in deo eēt cōtractio; esse natura q̄
potentia/ vt supra expedit̄ est. Ad aliud dōm q̄ cō-
paratio nulla est; q̄ in esse dicit̄ equiuoce; q̄ creatu-
ra est in creatore fm̄ qd̄ t̄m̄. s. fm̄ ydeam vt causaz in
causa operāte/ p̄ intellectū creator est in creatura; cō-
tinēs z saluās z replens; z iō nihil valet. Si aut̄ tu
q̄ras qd̄ sit meli⁹ z veri⁹ esse creature. Ad hoc solu-
tū est supra distinctioe, xxxv.

Arti. XI
2

An de⁹ z spūssanct⁹ sint in diabolo z dam-
natis z possunt eē cū malis z iustis.

Unde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄: [Vult̄ vero et
si tibi sunt vbi ipse est qui nusc̄ deest zc. s. b.

Arg. p̄mo

Si em̄ de⁹ in omnib; est; ergo est in dyabo-
lo z in damnat̄; z cum spūssanct⁹ sit vbiq; z in om̄i-
bus/ spūssanct⁹ erit in dyabolo z in damnatis/ qd̄
abhorret etiā audit⁹ fidelit̄. P̄. videt̄ q̄ de⁹ sit cū
malis; q̄ ita dicit̄ Aug⁹ in li. cōfessio. Necū eras z
ego tecum nō eram/ z loquit̄ de se put̄ erat in statu
malicie. Item fm̄ cōsuetū modū habitudinis hui⁹
p̄positiois cum/ videt̄ q̄ nō possit dici/ de⁹ esse cū iu-
stis; q̄ ita dat̄ p̄ regula q̄ hec p̄posito cū/ notat asso-
ciationē talē; z ponit p̄ncipalit̄ in ablatiuo cui de-
seruit; vñ dicit̄ q̄ miles est cum rege z nō econuer-
so; ergo videt̄ q̄ sancti sunt cū deo; z nō ipse cum fan-
ctis nec ipse cū impijs. Solutio dōm ad primū q̄
deus est in omnib; reb; t̄m̄ sunt qdam nomina q̄ di-
cunt rem fm̄ q̄ substantialiter est; sed sub deformati-
one vt dyabol⁹/ fornicatio z damnat⁹/ z i hmōi nō
debet dici de⁹ est nisi addat̄ determinatio. s. q̄ deus
est in demone quo ad hoc q̄ p̄ naturā ē/ z s̄i in alijs
Licet aut̄ aliquo mō dicat̄ de⁹ in demone/ t̄m̄ nō de-
bet cōcedi q̄ spūssanct⁹ est in demone; q̄ spūssanct⁹
inest p̄ aspirationē z sanctitatē; z ideo p̄prie cōuenit
ei inesse p̄ gratiā; z si dicat̄ inesse alijs debet addi de-
terminatio q̄ spūssanct⁹ vt deus est in omnib;. Ad
aliud dicendū q̄ cū illo multiplicat̄ dicit̄: qñq; ei no-
tat associationē simpliciē/ z sic deus est in omnib;/ et
omnia cū ipso/ nisi noie ipso dicat̄ separationē socie-
tatis/ vt demon z fornicatio z hmōi. qñq; aut̄ notat
associationē z p̄ncipalit̄ in ablatiuo/ z tunc fan-
cti dicunt̄ esse cū ipso z nō ecōuerso vt p̄bat obiectō.
qñq; aut̄ notat associationē z cooperationē/ z sic deus
dicit̄ esse cum malis p̄pter p̄sentia/ z nō mali cū ipso
quia nō cooperant̄ ipsi/ sed sic dicit̄ esse cum sanctis/
z sancti cum ipso.

Solo.
Ad primū.

Ad 2m

Ubi erat vel habitabat de⁹ añq̄
esset creatura.
Si aut̄ queris vbi habitabat de⁹ añq̄ sancti

essent? Dicim⁹ q̄ in se habitabat. Vñ Aug.
in li. cōtra adaximinū: In tēplo in q̄t suo ha-
bitat de⁹. s. in sc̄tis q̄ sūt tēplū dei modo fm̄
fidē ambulātes; z tēplū dei erūt aliqñ fm̄
sp̄m̄: q̄liter etiā nūc tēplū dei sūt angeli. Sz
dicet aliq̄s: Añq̄s faceret de⁹ celū z terrā; an-
te q̄s faceret sc̄tōs vbi hītabat? In se hītabat
de⁹: ap̄ se habitat. z ap̄ se est. Hō ḡ sc̄ti sic
sūt dom⁹ dei: vt ea subtracta cadat de⁹. imo
sic hītat de⁹ i sc̄tis vt si ip̄e discesserit cadāt.

Aut̄ queras vbi habitabat de⁹ añq̄ essent
[sancti.] Dic̄ incipit̄ secūda ps̄ p̄ie p̄is hui⁹
distinctiois: in q̄ m̄ cōtra determinata mo-
uet tres qōnes p̄ ordine in trib; cap̄tis q̄rū vna est:
vbi habitabat an̄ mundū. Sc̄do excludit errorē di-
cētū q̄ aīa ita replet̄ corp⁹ q̄ deo nō pateret itros
tus. z fuerūt Teruliani heretici q̄ dicebāt deū esse
humane forme z anīam etiā humane forme: z ca-
put habere in capite corp̄is/ z pedes i pedib; z sic de
alijs; z hec incipit̄ ibi: [Sciēdū etiā q̄ vt ait Aug.]
In tertia querit̄ q̄liter habitet i quibusdā nō p̄no-
scētib; eum z in quibusdā cognoscentib; non habitet
ibi [Illud quoq; mirabile est.]

An de⁹ sit i se et hītet in se z vtrū p̄t p̄cedi
q̄ de⁹ nusq̄ est z q̄ est alibi q̄ in seipso.

Nadit̄ aut̄ dubiū vtrū de⁹ sit in se vel habi-
tet in se: videt̄ aut̄ q̄ nō: p̄pones em̄ transi-
ue sunt; ḡ q̄rūt diuersitate: de⁹ aut̄ ad se nul-
lā h; diuersitate; ḡ nō est in seipso. Itē phus dicit̄ q̄
om̄s ponebāt hoc q̄ nihil est in seipso; ḡ nec de⁹ est in
seipso. Ulteri⁹ querit̄ vtrū hoc cōcedendū sit q̄ de⁹
nusq̄ est: videt̄ q̄ nō q̄ contrariū est in s̄ra vbi dicit̄
Aug⁹ q̄ null⁹ audeat dicere q̄ de⁹ nusq̄ sit. Sz cō-
tra q̄ nō p̄prie est i aliquo loco id nusq̄ est p̄prie/ de⁹
nō p̄prie est in loco aliq; ḡ nusq̄ ē p̄prie. Itē q̄rit̄ vl-
teri⁹ vtrū cōcedendū sit q̄ de⁹ est alibi q̄ in seipso: vt
det̄ q̄ sic; q̄ est in creaturis oib; q̄ nō sunt ipse; ḡ est
in alijs q̄ in se; ḡ est alibi q̄ in se. Ulteri⁹ q̄rit̄ vtrū
cōcedendū sit q̄ est in alio q̄ in se; z videt̄ q̄ sic; q̄ est
in lapide; ḡ est in alio q̄ in se. Solo dōm ad primū q̄
de⁹ est in seipso. Ad id aut̄ qd̄ cōtra obijciť dōm q̄ trā-
sitioni p̄positiois sufficit diuersitas modi intelligē-
di fm̄ attributa vt dicat̄ in se esse fm̄ q̄ ipse dicit̄ ce-
lū dei z deus cōplens celū/ sic em̄ est celū fm̄ q̄ cōtri-
net se ita q̄ nihil sui est extra ip̄m: contentū aut̄ est id
qd̄ est de⁹ qd̄ est intra suā maiest̄atē z eēntie ambitū
adequatū ei. Ad aliud dicendū q̄ nihil est in seipso
vno z eodē mō acceptū: q̄ sic idē esset cōtinens z cō-
tentū z in eadē rōne. Ad id qd̄ vlteri⁹ querit̄ dicen-
dū q̄ hec nō videt̄ esse cōcedēda/ de⁹ nusq̄ est. q̄ sic
dicit̄ est supra/ p̄prie dei est eē vbiq; z iō hoc mō nō
cōuenit ei p̄ trāslatōnē qd̄ est adesse z inesse loco z lo-
cato dando loco esse z cōtinere: z locato replere z eē;
vñ obiectio sup̄ facta supponit fallum/ sz hoc verū ē
q̄ nō cōuenit ei in loco esse vt locatū corp⁹ querit lo-
cū. Ad aliud dicendū q̄ illa est cōcedēda: q̄ cōparti-
uū aduerbiū ponit cōparationē in ea q̄ equoca sūt; q̄
nō est habitudo eadē p̄prie cū d̄ de⁹ esse in seipso;
z cū d̄ esse in oib; reb; vel alijs reb; vt p̄t̄ ex p̄dict̄.
z si esset eadē habitudo videt̄ notari q̄ esset alibi/
z nō in seipso; z hoc est fallum. Ad aliud dōm q̄ hac
y iij

a

m

Arti. XII

Arg. p̄mo

20

Questiūta

la p̄ma

Obiectio

q̄stūct̄ 2a

q̄stūct̄ 3a

Solo.

Ad primū

Ad 2m

Ad q̄stūctū

la cuz obie-

ctione.

Ad. q. 2am

Ad. q. 3am

bñ deederē / deus est in alio z in seipō: sed nō hāc / de
us est in alio z q̄ in seipō: et hui⁹ causa dicta est: qz
cōpario querit ynuocā cōparionē in cōparat: z il-
la nō est hic. P. querit vnā negatiuā z aliā affirma-
tiuā. vñ videt sequi q nō eēt in seipō si diceret esse in
alio q̄ in seipō / sicut est in alijs / cū dī fortes est alibi
q̄ p̄nt / vñ fortes ē in alia re q̄ in ecclia vñ q̄ sit ipe.

Arti. XIII.
N

An de bñ dicat hitare apd se z eē apd se.
Einde querit de hoc qd dicit Apud se habi-
tat z apud se est zc. s. a. Dicit em glo. sup pn-
cipiu Job. Uerbu erat apud deū vt ali apd

Solo

aliū: q̄ videt q̄ li apud notet distinctionē psonalē vñ
substantialē. nō aut de⁹ a se sic distinguit: q̄ apud se
nō dicit esse p̄rie. Ad hoc dicit p̄t: glo. in pncipio
Jobis nō accipit distinctionē psonalē a virtute p̄posi-
tiōis / sed a p̄p̄ij filiū que ibi significat cū dī / verbū / z
iō qn̄ p̄positio sine illi s accipit in diuinis nō notat
talē distinctionē: vñ exponi habz hic q̄si negatiue sic /
apud se. i. nō extra se vel apud aliū.

**Multa hic breuiter docet que con-
firmant predicta.**

Sciendū est etiā: qz vt ait Aug⁹ in li. ad dar-
danū: Dicit nisi stultissime neq̄: sp̄m̄sc̄m̄ nō
habere locū in nro corpore: qz totū aīa nra im-
pleuerit. Stult⁹ etiā dī angustijs alicubi im-
pediri trinitatē: vt p̄r z fili⁹ z sp̄s sanct⁹ ali-
cubi simul esse nō possunt. Uerū illud ē mul-
to mirabili⁹: qz cū de⁹ vbiq̄ sit tot⁹ nō tñ i oī-
bus habitat. Quis porro audeat opinari: ni-
si inseparabilitatē trinitatē penit⁹ ignoret: qz
in aliquo possit habitare p̄r z fili⁹ in quo nō
habitet sp̄s sanct⁹: aut in aliq̄ sp̄s sanct⁹ in
quo nō habitet p̄r z fili⁹? Fatendū est ergo
vbiq̄ eē deū p̄ diuinitatē p̄sentia: s; nō vbiq̄
p̄ inhabitatiōis grām. Propter hāc ei inha-
bitationē grē non dicim⁹: p̄r n̄r qui es vbiq̄:
cū z hoc verū sit: s; q̄ es in celis. i. in sc̄ris: in
quib⁹ est quodā excellentiori modo.

Luce. II.
Matt. 6.

Arti. XIII
D

An spūs tam creat⁹ q̄ increat⁹ pōt dici esse
in loco z vtz duo spūs p̄nt eē in eodē loco.

Art q̄ sic p̄o

Einde querit de hoc qd dicit ibi [Dicit nisi stul-
tissime neq̄ sp̄m̄sc̄m̄ nō habere locū zc. s. a.

20

Videt ei ex hoc qd hic dicit q nō obs̄tat ad
essendū in eodē loco nisi corp⁹ corpori / eo qz duo cor-
pora nō possint esse in eodē loco / vt p̄bat p̄bit: q̄ fm̄ h
duo spūs creati possunt esse in eodē loco / et si duo: q̄
infiniti vel oīs: qz nō est maior rō de duob⁹ q̄ de
infinitis: hoc aut negat ab oīm̄b⁹ cōmunē. Itēz si
duo spūs creati nō possunt esse in eodē loco / aut hoc
est qz sūt spūs / aut qz sūt creati. si qz spūs: q̄ spūs q̄ est
de⁹ z spūs qui est aīa nō p̄nt esse in eodē loco / qd fal-
sum est. si aut qz creati: q̄ aīa z corp⁹ cum ambo sūt
creata nō poterūt esse in eodē loco / vt videt / qd itēz
falsum est: q̄ duo spūs p̄nt esse in eodē loco. Itē ma-
ioris cōpositiōis sunt spūs z corp⁹ q̄ spūs z spūs. si
q̄ spūs z corp⁹ possunt esse in eodē loco: q̄ multoma-
gis duo spūs creati poterūt esse in eodē loco / vt videt.
Itē si dicat qz de⁹ z spūs creat⁹ sunt in eodē
loco / spūs aut duo creati nō p̄nt esse in eodē loco p̄r

30

Solo

Itē si dicat qz de⁹ z spūs creat⁹ sunt in eodē
loco / spūs aut duo creati nō p̄nt esse in eodē loco p̄r

z fusionē: hoc irrationabile est: qz maior erit q̄ distinctiō
creati ad increatū q̄ creati ad creatū. si ergo creat⁹
cū creato nō pōt esse in eodē loco p̄r cōfusionē mul-
tominus creat⁹ poterit esse cum increato in eodem.

Obiectio.

P. nihil videt esse dictū qz spūs sit in loco: dicit em
p̄s in q̄rto p̄bicoz qz neqz vnā dīnam habem⁹ pun-
cti z loci p̄cti: cū igit angel⁹. vel qlibet ali⁹ spūs sit
indivisiibilior q̄ p̄ct⁹ eo qz nō hz positōnē i cōtinuo
quā hz punct⁹ videt qz null⁹ angel⁹ sit in loco. Itē
locus z temp⁹ sunt q̄ntitates: q̄ loc⁹ est termin⁹ lo-
cati z nō intra vt p̄t p̄ se: q̄ extra: q̄ necesse ē qz aliqd
terminet ad ip̄m̄ intra se cōtentiū: q̄ cōtentiū habebit
terminū eiusdē rōis z q̄ntitatē cū ip̄o: tal⁹ aut termi-
nus nō est nisi q̄nti corp̄is: q̄ nihil est in loco nisi q̄nti
corp⁹ / nō q̄ angel⁹. Itē nos possum⁹ loqui de loco
dupl̄r. s. mathematicē z natural̄r. si loq̄mur mathe-
maticē tūc erit centrū loci z locati z copulant⁹ ad cō-
munē terminū p̄ticle locati ad quē etiā p̄ticle loci
copulant⁹ / vt dicit Boet⁹ in cōmento libri p̄dicamē-
toz. Sic aut nō possum⁹ dicere angelū vñ sp̄m̄ esse
in loco. Si aut nos loq̄mur de loco p̄bifice tūc loc⁹
erit locas in se rōne alicui⁹ nature quā hz p̄ quā in se
inclinat locatū in motu / sic videm⁹ leue ascendere sur-
sum: qz ibi ḡnat⁹ z saluat sua spēs / z graue descendere
deorsum p̄r hoc qz ibi ḡnat⁹ z saluat / z sicuturum
derisoriuū est dicere qz spūs creati sint in loco. Itē
om̄e qd determinat sibi locū determinat eū ad eq̄li-
tātē sibi: nihil aut aliq̄ est equale nisi in quo eadē rō
q̄ntitatis q̄ est i alio: sic aut angel⁹ nō habet se ad lo-
cū corporalē: q̄ zc. Itē q̄nt⁹ est loc⁹ angeli: si em̄ est
alicui⁹ q̄ntitatē tunc nō pōt esse in minori / qd falsūz
est: q̄ videt qz nō sit in loco. Si forte dicas qz est i lo-
co per accēs. s. assumpto corpore sicut z anima / de hoc
nos nō querim⁹ hic. Si aut dicas qz est in loco per
diffinitionē operis sui: s; qz opus suū est in hoc loco
z nō in alio: fm̄ hoc etiā deus est diffinitus in loco:
qz opus eius est hic z non alibi / qd falsum est: ergo
hec nō est causa qz angelus dicit esse in loco. Solutio
dicendū qz aliqua multiplici dicit esse in loco
Quedā em̄ per se z fm̄ naturā indigent loco saluan-
te z cōtinente / sic om̄ia generabilia z corruptibilia:
z hoc duob⁹ de causis / quaz vna et p̄cipua est: qz
talium vltima determinata sunt cōtrarietate agen-
te z patiēte z nisi esset saluatiuū z cōtentiū extrin-
secus p̄pter cōtinentiā passionū ipsarū cōtinuā ha-
berent in vltimis defluentia z deperditionē. z si tu
queras / vñ habet loc⁹ istam p̄rietatē qz saluat loca-
tum: cū etiāz vltimū locantis corp̄is sit habens cō-
trarietate / z ita magis pugnando videat corrūpe q̄
saluare. Dicendū qz loc⁹ ille q̄ est vt vas locans ha-
bet hoc ab influētia loci simplicis / locus aut simpl̄r
put est saluans nō est nisi duplex. s. simplicis sursum
in cōtractu circūferentię orbis lune: z simplicis deorsum
qd est esse i centro qd habet saluadi naturā a to-
to orbe a q̄ eq̄litrē respicit sp. Alia cā est qz qlibet res
debilior est in extremis q̄ sit in intrinsec⁹ sibi: z ideo
natura in extremis determinat ei cōtinēs h̄mō loq̄n-
do de loco / mot⁹ ē ad locū z ex ip̄o / z nihil est in loco
nisi ḡnabile z corruptibile nec aliqd mouet ex ip̄o /
nec ad ipsum nisi mobile motu recto: z orbis lune z
omnia superiora hoc modo in nullo loco sunt. Alio
modo possum⁹ loqui de loco. pur est spaciū mathe-
maticū / vt videt velle Boet⁹ / z sic habet continere
s; nō saluare: qz suum continere nō erit nisi extrinse-
cus ambire: z hoc mō dicim⁹ oīa corpa loco circūscri-

Arg. p̄o qz
angel⁹ non
sit in loco.

20

30

40

50

60

70

Solo

Obiectio
qd ē 8m.

Solo
pene ad to-
tū sit est.

bi preter spherā vltimā. Tercio mō loquit̄ de loco p̄ ut in ipso est distātia sit̄ licet nō includat: z hoc mō dicimus etiā vltimā spherā esse z moueri in loco fm̄ formā z nō subiecto: vt dicit p̄hs in fine. vj. p̄bi. z ex ponit cōmētū q̄ hoc est fm̄ q̄ signant̄ in circūferētia circuli altitudinis. In illis em̄ accipitur altitudo di uerīa fm̄ sitū: licet totū subiectū spherē semp̄ maneat in eodē loco: sicut em̄ dicit p̄hs: Nō est eadē circula rīo fm̄ formā ab a accepta ei q̄ accipit̄ a b vel a c: nul lo istoz̄ modoz̄ dicit̄ sp̄s creat̄ in loco. Alio mō lo quimur de loco p̄ accūs cū dicim̄ nob̄ existētibz̄ i loco sunt in eodē loco accidētia z forme q̄ in nobis sunt: z sicutēz̄ angelū nō dicim̄ esse in loco: qz̄ sic semp̄ assu meret̄ corp̄ q̄ esset in loco. Sed dicim̄ angelū eē in loco diffinitive z per diffinitionē opis: qz̄. i. opus nec ex parte efficiētis nec ex parte effecti refer̄t̄ extra locū in quo est p̄ cōsequēs: igit̄ intelligit̄ intra hūc lo cū esse sub̄a opans: z hoc est qd̄ dicit̄ Dam. q̄ ita est b̄ qd̄ nō alibi. His habitis p̄z̄ n̄sio ad totū b̄ qd̄ se cūdo questū est de loco angeli p̄ref̄ vltimū. Et ad hoc dōm̄ est q̄ licet op̄ dei diffinat̄ ex pre opis opa ti z sup̄ qd̄ opat̄ de: vt est homo vl̄ aia: tñ op̄ opās nō diffinit̄: qz̄ hoc est sub̄a dei: z est vbiqz̄ sicut z ipse: angeli autē opa z ex parte substantie opantis z ex p te opis opati z ex parte ei sup̄ qd̄ vel circa qd̄ opat̄ / in loco diffinitunt̄: z nō refer̄t̄ loc̄ ad ipm̄ fm̄ quāti tate maiore vel minore: sed vt diffinit̄: hoc est disti guēs a loco alio. Ad id qd̄ primo querit̄ vtrū duo spiritus possint esse in eodē loco: p̄cedo cū doctoribz̄ q̄ nō: z hoc p̄rer cōfusionē opationū / nō p̄rer obfi stentiā nature ad locū corp̄ozale: qz̄ illū nō replent.

Ad vltimū secūdo q̄siti de loco angeli.

Ad primū q̄ sunt de loco spiritū.

Ad obiecta in p̄riū solo.

Ad secūdū p̄mū spe cialiter.

Ad hoc qd̄ obijciē cōtra hoc dicendū q̄ dei opatio opans nō pōt cōfundi: nec discerni: cōfundi nō: quia ipsa est essentia opantis distincta nll̄i cōmiscibil̄: dis cerni autē nō pōt: qz̄ nō refer̄t̄ ad hūc locū vt distin ctio loci ponat̄ ex parte sui opantis: sicut i alijs que creata sunt: sed pōt̄ vno mō se habere ad quēlibet lo cū: licet nō eodē mō se habeat̄ loca z locata ad ipm̄ in eis opantē: p̄ hoc p̄z̄ solo ad oīa obiecta p̄rerqz̄ ad b̄ vtrū impediāt̄ in quantū sunt sp̄s: vel in quantū sunt creati. Et dōm̄ ad hoc q̄ impediunt̄ in quantū sunt sp̄s creati: qz̄ sic habēt̄ essentiā limitatā q̄ non pōt referri ad op̄ in omni loco.

Qd̄ deus inhabitator ē quorū dā nondū cognoscentiū deū: z nō quorundā cognoscentiū.

Illud quoqz̄ mirabile est: qz̄ vt ait Auḡ i eo dem: Deus est inhabitator quorū dā nondū cognoscentiū deū: z nō quorundā cognoscē tiū deū. Illi em̄ ad templū dei nō pertinet̄ q̄ cognoscētes deū nō sicut deū glorificāt. Ad tēplū dei pertinet̄ paruuli sanctificari sacra mēto xp̄i z regenerari sp̄s sancto qui nondū valēt cognoscere deū. Ergo quē potuerunt illi nosse nec h̄reusti potuerūt h̄re añqz̄ nosse Beatissimi aut̄ sunt illi q̄bus est deū h̄re qd̄ nosse. h̄ricalit̄ ten̄ apit̄ Auḡ quō de⁹ habi tet in aliquo. i. habeat̄: cū videlicet ita est in aliquo vt ab eo cognoscat̄ z diligat̄.

An paruuli pertinet̄ ad templū dei. Eūde querit̄ de b̄ qd̄ dicit [Ad tēplū dei per tinēt̄ paruuli zē.]. s. a. Hoc em̄ nō videtur qz̄ paruuli nō cognoscūt. Et ad hoc dicen dū q̄ cōuenit eis p̄ sacramētū nō ex vsu gratie: sed ex habitu: z hoc vocat̄ mun⁹ sp̄s sancti nō vsu: quia vsus esse nō pōt nisi existere vsu liberi arbitriū.

Arti. xv. P Solo

Quomō deus totus vbiqz̄ sit p̄ essentiā non potest intelligi ab hu mano sensu.

Ex predictis patet q̄ de⁹ vbiqz̄ tot⁹ est p̄ essen tiam: z in sanctis habitat p̄ grām. Cūqz̄ sup̄ licet tenuiter ostensum sit qua rōne dicat̄ ha bitare in q̄bus dā: nūc efflagitaret ordinis rō id etiā assignari quō vbiqz̄ p̄ essentiā z totus sit nisi hui⁹ cōsideratiōis sublimitas atqz̄ im mēsitās humane mētis sensum oīno excede ret: vt em̄ ait L̄hyf. sup̄ epl̄am ad h̄eb. Si cut multa de deo intelligim⁹: q̄ loqui penit⁹ nō valem⁹: ita multa loquimur q̄ intelligere nō sumus idonei. Verbi gratia q̄ vtiqz̄ deus est scimus z dicim⁹: quō autē vbiqz̄ sit intelle ctu nō capim⁹. Itē q̄ est incorporea quedā virtus q̄ omniū est causa bonozū scim⁹: quō aut̄ vel q̄ ista sit penit⁹ ignoram⁹.

Quorundā opinio qui p̄sumūt ostendere quō deus vbiqz̄ sit p̄ eēntiā: potentia: presentia.

Quidā tñ imensa ingenio suo metiri p̄sumē tes hoc ita fore itelligēdū tradiderūt q̄ de⁹ vbiqz̄ per essentiā esse dicūt: nō q̄ dei essentia p̄prie sit in omni loco z in omni creatura: sed qz̄ omnis natura atqz̄ oē qd̄ naturaliter est in quocūqz̄ loco si p̄ eū habz̄ esse: z oīs loc⁹ in q̄ illud est. Idē etiā dicūt iō deū vbiqz̄ dici esse p̄ presentia vel per potētiā: qz̄ cūcta loca sūt ei p̄sentia: z q̄ in eis sunt: nec in eis aliqd̄ opa ri cessat. Itaz̄ z ipsa loca z q̄cqd̄ in eis est nisi ipse conseruet manere nō possunt. In eis q̄ p̄ subam de⁹ eēbz̄ vt aiūt: qz̄ p̄ virtutem p̄prie sube sue facit vt etiā loca sint z oīa q̄ i eis sūt Sed licet hec xa sint que asserunt in expla nandis intelligētis p̄dictozū: in illis tñ vbiqz̄ q̄bz̄ de⁹ vbiqz̄ eē p̄ eēntiā plus cōtineri cre dendū est qd̄ hō viuēs cape nō valet.

Xp̄dictis patet q̄ deus vbiqz̄. Nec est tertia pars ist⁹ p̄ime partis: z habet tria capitula In quozū primo ostendit̄ qd̄ dā in intelligibi le cōtineri in verbis istis: z hoc intelligit̄ quo ad spi ritualia que de⁹ in qualibet creatura opat̄ q̄ supant vires humanas ad cognoscendū. In secūdo ponit̄ di minutā expositionē quorū dā ibi [Quidā tñ immen sa zē. In tertio facit̄ quādā q̄stionē vtrū in q̄nari pos sit sordibz̄ coz̄ in q̄bz̄ est ibi] Solet q̄ri ab eis dē.

Quod deus cum sit in omnibus rebus non tamen sordibus rerum inquinatur.

Solet etiam ab eisdem queri: quod deus substantialiter insit omnibus rebus et corporalium sordium inquinamentis non contingat: quod tamen friuolum est: ut nec responsio sit dignum cum etiam spiritus creatus sordibus corporeis etiam leprosi vel quam tuncque polluti inquirari non possit. Sol quoque radios suos sine sui pollutio effundit super loca et corpora non solum munda sed etiam imunda ac sordibus fetentia quorum contactu homines et alie quedam res inficiunt: solis vero radij impolluti et incontaminati ea contingentes existunt. Non est ergo mirandum si essentia diuina omnino simplex et incommutabilis omnia replet loca: et omnibus creaturis essentialiter inest: nec tamen cuiusque rei sordibus contaminatur vel contingat. Unde Aug⁹ in lib. de natura boni. Cum in deo inquit sint omnia que condidit: non tamen inquinant eum illi qui peccant. De⁹ cui⁹ etiam sapientia que attingit a fine usque ad finem fortiter: dicitur attingit omnia propter suam mundiciam et nihil inquinatum in ea incurrit: Postremo respondeat: quid potius de deo respondendum existimet: vel quod nusquam per essentiam sit: vel ubique: vel quod alicubi ita quod non ubique: Sed quis audeat dicere quod nusquam diuina essentia sit vel quod alicubi et non ubique sit. Si enim ita est alicubi quod non ubique: ergo localis est. Est ergo ubique tota que continet totum: et penetrat totum: que nec per sui simplicitate diuidi: nec per sui puritate maculari: nec per sui immensitate illo modo comprehendi potest. Unde Aug⁹. Deus ubique est cui non locis: sed actionibus propinquamus.

Arti. XVI. An deus potest dici esse in loco.

Respondit autem dubium circa primum: quod deus non videtur esse in loco: sed potest per hoc quod continet et saluat: et ad ipsum est motus cordium et angelorum. Sed ad hoc est dicendum quod ipse dicitur locus spiritualis ratione illarum proprietatum: sed dicitur esse in loco corporali in alia comparatione que supra dicta est.

Arti. XVII. An sicut anima afficitur passionibus corporis sibi commenti et non inquinatur: similiter radij solares et de⁹ se habent respectu eorum quibus insunt.

Respondet etiam queri que sit causa que efficit omnia a passionibus corporis sibi coniunctis: sed non inquinatur: radij autem solares non afficiuntur: nec inquantur: sed tamen sicut tangunt: de⁹ autem nec afficitur: nec inquantur: nec sicut tangit: sed omnibus inest. Et ad hoc dicitur quod unio naturalis inter animam et corpus est causa affectus: quod autem non habet materiam communem cum corpore ex quo sit: hec est causa que non inquinatur. Radij autem nec unio sunt: nec habent materiam unam in genere potentie ad motum et ad mutationem: sed tamen determinantur situ per se: si sunt corpora vel per accidens si non sunt corpora: et ideo tangunt quod

de: sed nec afficiuntur: nec inquinantur: de⁹ autem nec unio: nec per naturam: nec materiam habet: nec situm: ergo nec afficitur nec inquinatur: nec tangit sicut aliter: attingit tamen per essentiam presentiam et potentiam a fine usque ad finem fortiter que ad effectum: et disponit omnia suaviter quo ad boni participationem: et dat unicuique secundum suam capacitatem.

Quod deus ubique sit et in omni tempore non tamen localis est: non circumscribibilis nec loco nec tempore mouetur.

Cumque diuina natura veraciter et essentialiter sit in omni loco et in omni tempore: non tamen mouetur per loca vel per tempora nec temporalis nec localis est. Localis non est: quia penetrat non circumscribitur loco: quia nec ita est in uno loco quod non sit in alio. Necque dimensionem habet: sicut corpus cui secundum locum assignatur principium: medium et finis et ante et retro: dextra et sinistra: sursum et deorsum: quod sui interpositionem facit distantiam circumstantium. Duobus namque his modis dicitur in scriptura aliquid locale siue incircumscribibile et e converso: scilicet vel quod dimensionem capiens longitudinis: altitudinis et latitudinis distantiam facit in loco ut corpus: vel quod loco diffinitur ac determinatur quoniam cum sit alicubi non ubique inuenitur: quod non solum corpori sed etiam omni creato spiritui congruit. Omne ergo corpus omnimodo locale est. Spiritus vero creatus quodammodo est localis: et quodammodo non est localis. Localis quod dicitur: quod diffinitione loci terminatur quoniam cum alicubi presens sit totum alicubi non inuenitur. Non autem ita localis est ut dimensionem capiens distantiam in loco faciat. Diuina ergo sola essentia omnino illocalis et incircumscribibilis est: que nec locis mouetur aliquo modo. scilicet vel determinatio finita vel dimensionem suscepta: nec temporibus: sed affectu et cognitione mouetur. His enim duobus modis. scilicet loco vel tempore fit mutatio creature que longe est a creatore. Unde Aug⁹ super Gen⁹. Deus inquit omnipotens incommutabilis eternitate: voluntate: veritate semper idem mouetur per tempora creaturam spirituales: mouetur etiam per tempora et locum creaturam corporales: ut eo motu naturas quas condidit administraret. Cum ergo tale aliquid agit non debemus opinari eius subamquam de⁹ est temporibus locisque mutabile siue per tempora et loca mobile: cum sit ipse et interior omni re: quod in ipso sunt omnia: et exterior omni re: quod ipse est super omnia: et antiquior omnibus: quod ipse idem est ante omnia: et nouior omnibus: quod ipse idem post omnia. scilicet post omnium initia. Ecce hic aperte ostenditur quod nec locis nec temporibus mutatur vel mouetur deus. Spirituales autem creatura per tempora mouetur: corporales vero etiam per tempus et locum.

Quid sit mutari secundum tempus.

a

b

c

Aditari aut per tempus est variari secundum qualitates interiores vel exteriores que sunt in ipa re que mutat: ut quia suscipit vicissitudinem gaudij: doloris: scientie: oblivionis vel variationes forme: siue alicuius qualitatibus exterioris. Hec enim mutatio que fit secundum tempus variatio est qualitas: et ideo vocatur tempus.

Unquam divina natura veraciter et essentialiter sit in omni loco? Hic incipit secunda pars istius distinctionis in qua ostenditur deum esse immutabilem motu corporum in quibus est. Et dividitur in tres partes. In prima ostenditur quid sit motus per tempus et locum. In secunda autem ostenditur deum secundum tempus et locum esse immobilem ibi [Fateamur utique divinam naturam]. In tertia quedam obijectiones contra et solvuntur ibi [Adhuc autem solet opponi]. In prima tangit tria. scilicet in genere quod deus stabilis manens creaturam movet per tempus et locum. Secundo quibus modis sit mutatio ibi [Duobus namque his modis]. Tertio specialiter tangit de motibus angelorum ibi [De mutacione vero secundum locum].

Art. XVIII

Arguitur pro

20

30

40

50

Solo.

Utrum idem sit esse in loco et esse locale: et an conveniant deo spiritui creato et corpori?
 Accidit autem dubium utrum idem sit esse in loco et esse locale. Unde dicitur quod sic: quia locale esse non est nisi relatio loci ad locatum: et hec relatio importatur cum dicitur: hoc est in loco: ergo videtur quod sint idem hec duo. Item in tempore esse est temporale esse: ergo cum locus sit quantitas mensurans extra: in loco esse non est nisi locale esse. Item in tempore esse est quadam preteritis mensurari: ut dicitur philosophus: ergo in loco esse erit loco mensurari: sicut ergo cum omne tale locale sit quod loco mensuratur erit idem locale esse et in loco esse. Item locus cum non sit subalterit accidens: accidens autem denotat id cuius est accidens cum igitur locus non sit accidens nisi locati ut videtur denotabit ipsum: denotativum autem illud importat per locale: igitur videtur quod idem sit esse in loco et esse locale. Item quicquid est in loco locatum est in loco: sed quicquid est locatum in loco locale est: ergo quicquid est in loco locale est. prima patet per se: secunda patet: quia locale esse nulli attribuitur nisi per hoc quod locatur in loco. In contrarium autem est totum quod habetur in littera: quod deus est in loco: et tamen non est localis in loco. Solo dicitur quod non est idem in loco esse et locale esse: quia esse in loco per primum et posterius et equo convenit tribus. scilicet deo et spiritui creato et corpori: si enim dicamus deum esse in loco sumendo rationem dicti a proprietate loci tunc deus erit equo in loco et angelus et corpus: quia deus est in loco dando esse loco et virtutem continentem: spiritus autem creatus erit in loco per posterius: quia scilicet ita est in uno quod non in alijs: corpus autem per se erit in loco cui assignamus principium/medium et finem secundum locum: si autem sumamus proprietatem locati cum dicimus deum esse in loco: tunc non convenit deo proprie esse in loco: sed per translationem que translationis fit a proprietate locati qua replet locum: quia deus replet spiritualiter non faciendo distantiam ut corpus nec distinctus in loco ut spiritus: sed per hoc quod non deest influendo esse loco et locato et omnes virtutes utriusque locale autem esse secundum Anselmum in monolo. est leges loci sequi leges autem loci sunt terminare locatum distinguendo et continendo extra: ita quod de loco nihil sit extra locum et hanc legem sequitur et spiritus creatus et corpus. Alia lex est circumscribere secundum partes distantie et prout: ut pars locati sit in tempore loci et totum in toto: et hanc legem sequitur tamen cor-

pus sed tamen differenter ut supra per distinctionem habitum est. Alias autem leges adhuc habet locus. scilicet salutare/immobile esse nisi forte per accidens conaturalitate habere ad locatum et huiusmodi: de quibus legibus hinc non indigemus.

Ad primum ergo dicendum quod hoc verum est quod leges localitatis ut ita dicam non sunt nisi ex relatione loci ad locatum: sed non est eadem relatio loci ut habitum est ad omne quod dicitur esse in ipso/nec hoc verum est quod omne quod sit in loco sit ut locatum in loco: locatum enim proprie non est nisi corpus: cum tamen spiritus increatus sit in loco et spiritus creatus diffinitive sit in loco et non locatus nec localis nisi secundum quod dicitur in littera. Ad aliud dicendum quod hec est falsa quod in tempore esse sit temporale esse: quia dicitur philosophus quod in tempore esse dicitur multis modis: est enim nunc in tempore ut suba temporis et primum et posterius in tempore: ut presens tempore: et multum et paucum in tempore/ ut passiones: sed hoc verum est quod in tempore esse sicut in mensurante esse temporale esse: et similiter bene concedo quod in loco esse sicut in mensurante esse locale esse: sed per hoc non habebitur quod eum quocumque modo in loco sit esse locale. Ad aliud dicendum quod locus est accidens non per essentiam existens in locato: sed in locante: est enim locus secundum essentiam suam superficies corporis ambientis et includens aliud corpus: sed si denotaverit locatum non oporteret quod denotaret esse quod est in loco: quia non est idem esse in loco et esse locatum ut habitum est. Ad aliud dicendum quod hec propositio falsa est quod quod est in loco est locatum in loco nisi intelligatur de eo quod est in loco primo et per se.

Ad primum.

Ad secundum et tertium sicut.

Ad quartum

Ad quintum

An divina essentia omnino illocalis et incircumscribibilis est et immobilis: et quomodo intelligitur deum ambulare.

Art. XIX. R

Unde queritur de hoc quod dicitur ibi [Divina igitur essentia omnino illocalis et incircumscribibilis est etc.]. scilicet a. Hoc enim videtur falsum. Dicit enim Augustinus ad Orosium quod deus movet se sine loco et tempore. Item dicitur in libro de divinis nominibus. ca. v. loquitur de personis bono convenientibus quibus movet se et procedit deus in eo quod est secundum universum analogiam ad bonitatem suam principalem. Item ab Augustino. Egressus es in salutem populi cuius tamen huiusmodi sepe inveniunt in sacra scriptura quod egreditur in sanctis et ambulat in sanctis/ et alia plura obiecta de hoc inveniunt possunt supra dicitur. viij. ubi de incommutabilitate est disputatum. Solutio dicendum cum Boetio quod ipse stabilis manens dat creatura moveri et ubique ubi legitur quod movet se vel procedit vel ambulat referendum est ad effectum: quia sanctos facit procedere in se vel creaturas proficere vel ambulare aut ad assumptam creaturam.

An omnis mutatio sit in loco et tempore.

Art. XX. S

Unde queritur de hoc quod dicitur ibi [His duobus modis. scilicet loco vel tempore sit mutatio etc.]. scilicet b. Isti enim duo modi omnino sine arte videntur accepti: quia temporis motus nullus est: quia tempus non est motus/nec subiectum motus: sed potius proprietates: quia ergo omne quod movetur in tempore movetur. Item tempus per se est passio motus localis ad quem refertur ut accidens siue proprietates et numerus et mensura. Ad alios autem motus non refertur nisi sicut numerus et mensura: ergo non debet dividi contra motum localem. Item tempus dividitur in partes que accipiuntur in motu locali ut menses et dies et annos/non autem dividitur in partes/que sunt accepte secundum partes motus alterationis ut dicatur una pars temporis tanta quantum hec

Solo principalis ad obiecta.

pars alterationis vel augmenti: q̄ videt̄ q̄ nihil dicat. Solutio dicendū q̄ Aug⁹ hic large accipit motū fm q̄ distinguit̄ motus ex potētia mobilis q̄ se habz ad motū q̄cūq; mō. Et vt h̄ meli⁹ intelligi possit dōm q̄ dupl'r distinguit̄ mor⁹. s. ex parte mobil' fm q̄ nos dicimus q̄ motus alius de non subiecto ad subiectū est: et ali⁹ de subiecto ad subiectū est: q̄n̄q; distinguit̄ tur penes terminū ad quē est mor⁹ z in q̄ nihil plus est de motu: vt cū dicim⁹ q̄ motus spēs sunt sex: scz generatio/corruptio/alteratio/augmentatio/diminutio z fm locū mutatio. Ex parte autē subiecti distinguitur adhuc duplici: sicut cū dicim⁹ q̄ est motus fm potētia ad vbi tū: z est mor⁹ fm potētia ad vbi z ad formā: ad vbi tū vt in celo. ad vbi z ad formā vt in elemētis z elemētatis: hoc mō distinguit̄ hic motus q̄n̄ dicim⁹ mobile aliqd fm locū z aliqd fm tēpus qz aliqd est qd̄ habet potētia ad vbi: sicut oē corpus quātū est de se: z hoc dico ppter celū empireū qd̄ qdā ponit̄ immobile. qd̄ dā autē mobile est fm solā potētia vicissitudinis alicui⁹ forme in ipso: z illud tēp⁹ qd̄ est mēsurā huius vicissitudinis est p naturā z intellectū an̄ motū localē z an̄ tēpus qd̄ est mēsurā ipius: sicut pbauim⁹ supra di. iij. z sic cessant oēs obiectioes: quale autē sit illud tēpus / z vtrū cōtinuū / aut nō ibi requirat̄.

Arti. XXI. I

An deus est in oibus nō inclusus: z extra oia nō exclusus: z quō d̄ de nou⁹ z antiqu⁹

Unde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ ibi [Ipse est interior oī re: quia oīs res est in ipso zc.]. s. c.

Ab hoc em̄ loco accipit̄ illud dicit̄ qd̄ est intra nō inclusus / z qd̄ est extra nō exclusus. Et videt̄ esse impossibile q̄ simul sit intra / z nō inclusus z h̄mōi.

Solo

Sed dicendū q̄ hoc dicit̄ ideo: qz ipse nō sequit̄ le ges loci / nec est in loco vt locatū: sed poti⁹ vt presentia sue sube influēs omnibus esse z posse z operari: z cū nullā rē sit accipere extra quā nō sit alia: iō non sicerit̄ intra qn̄ sit extra z sic de alijs: antiquior autē dicit̄ durationē eternitatis: nouior autē nouitatē effectū z influentiarū: qz in se nō est dicend⁹ nou⁹ qz nouū est qd̄ quantū ad suū initū est p̄pinquū. z scriptura dicit̄ q̄ nō erit̄ i te de⁹ recēs: z supra habuim⁹ q̄ nō est nou⁹ distm. it. Uel pot̄ dici nou⁹ ppter nouitatē z recētā sue virtutis quā ab eterno habuit.

Opinio quorūdā qui dicūt spiritus creatos nō moueri loco nec esse locales.

De mutatione vero loci magna inter conq̄rentes disceptatio versat̄. Sunt em̄ q̄ dicūt nullum spiritū aliquo mō posse mutari loco ab oī spiritu locū vniuersalit̄ remouere volentes: qm̄ fm dimēsiōnē tū z circūscriptiōz locū cōstare asserūt: atq; id solū esse locale: vel in loco esse dicūt qd̄ dimēsiōnē recipit̄ et distātiā in loco facit. Et hoc dicūt Aug. sensisse mutationē t̄pis tū spūali creature tribuentē: loci vero z t̄pis corporee.

Arti. XXII. U

Utrū angelus moueat̄ fm locū. Unde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ [De mutatiōe

no fm locū magna intra p̄tinentes] Dic em̄

cadit questio de motu angeli quam diuido in tres ptes vt magis difficultates ei⁹ elucidēt. Primū erit an mouet̄ fm locū. Scdm̄ q̄l̄t mouet̄ fm locū Terriū vtz mor⁹ ei⁹ sit in tpe vel in nūc. Ad primū pcedit̄ sic: p̄hs ante finē. vj. p̄bi. ponit̄ rōnes ad hoc q̄ indiuisibile fm quātitatē nō moueat̄ / quarū vna est hec: nihil motū p locū transit̄ in spacio p̄t̄ ma⁹ se q̄ mīn⁹ vel eq̄le: q̄ si indiuisibile mouet̄ p spaciū transit̄ p̄t̄ mīn⁹ vel eq̄le q̄ ma⁹: sed impossibile est transire mīn⁹: qz sic aliqd̄ esset mīn⁹ indiuisibile: q̄ trāsibit̄ eq̄le: sed eq̄le est indiuisibile: q̄ accipit̄ spaciū p indiuisibilitatē: sunt autē in quārocūq; spacio infinita indiuisibilia: z infinita in tpe finito nō cōtingit̄ trāsire: ergo in q̄ntūcūq; lōgo tpe finito nō mouebit̄ p spaciū vni⁹ palmi vel medietatis palmi: cū igit̄ angelus sit indiuisibilis: videt̄ eē immobil' fm locū. Itē moueat̄ angelus ex a in b. trāsibit̄ ergo spaciū qd̄ est in medio: qd̄ d̄ aut̄ mouet̄ partim est in termino a quo: z prim in termino ad quē: qd̄ autē est prim z prim est diuisibile fm q̄ntitatē: q̄ angelus iā eēt diuisibilis fm q̄ntitatē qd̄ falsum est: q̄ est immobilis. Itē dicit̄ p̄hs solū esset̄ indiuisibilis mor⁹ / si tps eēt ex ipsis nūc: s; nō est tps ex ipsis nūc: q̄ mor⁹ nō est indiuisibilis alicui⁹. Itē dēt̄ moueri p spaciū q̄ i minori erit i parte spaciū q̄ in toto: ergo quātūcūq; parū spaciū accipiat̄ in minori spacio erit qd̄ mouet̄ tardi⁹ illo: s; oī mobili fm locū est determinare in spacio eq̄le sibi: ergo in spacio indiuisibili qd̄ est eq̄le diuisibili: possibile est aliqd̄ in parte spaciū eē qn̄ illud est i toto: q̄ indiuisibile diuidit̄ qd̄ ē impossibile: q̄ indiuisibile nō mouet̄. Si forte tu dicas sicut cōit̄ h̄ volūt euadere q̄ p̄hs loquit̄ de indiuisibili qd̄ hz positionē in p̄nuo: qd̄ h̄ p̄naturale est qd̄ dā mō spacio: z iō de illo tenēt̄ iste rōnes: angelus aut̄ nō sic est̄ indiuisibilis: z iō nō tenēt̄ de ipso. Cōtra aut̄ iste rōes cōcludūt de indiuisibili fm q̄ habz positioz in cōtinuo / aut fm q̄ est indiuisibile tū / aut fm vtrūq; si primo vel vltimo mō: ergo fm h̄ posset̄ moueri vntas: qz illa nō hz positioz in cōtinuo / nec est indiuisibile habēs positionē in cōtinuo: z hoc negatū est adhuc plus a p̄hs q̄ mobilis sit p̄ctus: ergo p̄t̄ q̄ illa solō nlla est. Item mirū est si vis est in hoc q̄ p̄ct⁹ habet positionē in cōtinuo q̄ p̄bi nullā rōnē acceperūt penes hoc p̄bandi q̄ indiuisibile nō mouet̄: sed oēs rōnes adducūt penes rōnē indiuisibilitatis: hoc idē rōnib; cōib; p̄bat̄ sic: oīs mor⁹ est ppter indigētā: angelus aut̄ bear⁹ p̄cipue nullā habet indigētā: ergo nō mouet̄. Itē nullus act⁹ p naturā debet̄ alicui nisi penes se habeat potētia ad illū actū: mor⁹ aut̄ act⁹ qd̄ dā est: q̄ nō debetur alicui nisi penes qd̄ est potētia ad actū illū: nō aut̄ possum⁹ dicere q̄liter penes āgelū sit potētia ad motū naturalē rectū: qz sic esset̄ grauis vel leuis: q̄ si penes eū est potētia ad motū ille erit p̄cessiu⁹: potētia aut̄ ad motū illū cōplet̄ i organis q̄ sunt peds eulale vel pēnule in natatilib; vel ānuli in reptibilib; q̄ oīa abusio est ponere i angelo: q̄ ipse nō mouet̄. Itē in oī eo qd̄ mouet̄ aliud est mouēs z aliud motū: q̄ si angel⁹ mouet̄ aliud erit mouēs z aliud motū: z hec duo vel impossibile vel difficile est inuenire in angelo: ergo videtur q̄ nō mouetur. Itē in omni eo qd̄ mobile est localiter p̄ter solū: motū circūlarem est etiā potētia ad alios motus omnes vel quosdā z p̄cipue ad generationem: sed in angelo non est sic: ergo non est mobilis fm rectum motū / qui est delecti-

Arguit̄ p̄o

2º

3º

4º

Solo

Obiectio

Rōnes cōmunes p̄a.

2ª

3ª

4º

sa dere de celo z ascendere z huiusmodi. Item nul-
 lū mobile per naturā est mobile ad loca p̄traria z lo-
 cū incorruptibiliū z corporaliū corpoz. veritas h̄
 p̄t̄z: qz nihil mobile p̄ naturā mouet̄ sursum z deor-
 sum: z nihil immobile motu volūtario mouet̄ ad locū
 cōtrariū nature sue: sed ad locū in quo natura sua cō-
 seruatur: vnde volatilia nō mouent̄ sursum in ignē
 vel ad locū solis/ nec natatilia egrediunt̄ in siccū: q̄
 si angelus est mobilis ipse nō mouebit̄/ nec ad locū
 sue nature cōgruentē/ z ille est celū empirēū in gene-

Arguit in
 oppositū
 q̄ angeli
 possit mo-
 ueri. p̄rio
 2°

re corporū: ergo nunq̄ mouet̄ ad nos in terrā. S; z
 p̄tra h̄ sunt auctoritates omnīū sc̄toꝝ p̄cipue Dam̄.
 li. j. ca. xvj. vbi sic dicit Angelus quidē velocitate z
 qz parate z cito pertrāsīt / operat̄ in diuersis locis:
 si ergo p̄trāsīt: ergo mouet̄. Itē lib. ij. ca. iij. vbiqz
 cōfessim inueniunt̄ inueniri vbi diuin̄ iussit̄ nūq̄
 velocitate nature. multa etiā alia facile est inducere
 z hic habent̄ quedā satis expressa. Per rōnē autem
 obijcīt sic: nihil habēs potentīā nullo mō multipli-
 cabile in medio z f̄m essentiā nō existēs vbiqz opera-
 ri p̄ nisi vbi ipm̄ est. angelus est talis substātia: ergo
 nō operat̄ nisi vbi ipse est. Probatio secūde: qz p̄tia
 per se nota est: angelus est suba definita in loco vt p̄-
 batur hic in littera. Itē angelus habet potentīā sub-
 stātie intellectuales cui⁹ nō susceptibile est mediū qd̄
 est inter celū z terrā: qz hoc est corp⁹ inaiatū. Inde p̄-
 cedit̄ sic: angelus nō operat̄ nisi vbi est: sed in diuersis
 locis operat̄ nō simul: sed successiue vt dicit Dam̄.
 ergo in diuersis locis successiue est: hoc aut̄ est mone-
 ri per locū vel cōsequēs motū locale: ergo angelus
 mouet̄ localiter. Solutio dicēdū q̄ angeli mouēt̄
 localit̄ vt dicit̄ sancti etiā quicqd̄ cōtingat de di-

30

Solo
 Ad p̄mū se-
 cūdū tertū
 z q̄rtū siml

ctis p̄hoz. Ad p̄mū autē qd̄ cōtra obijcīt dico q̄
 bene verū est q̄ indiuisibile de cui⁹ esse est indiuisibi-
 litas ipsa est immobile f̄m locū nec ipsius est locus: qz
 sicut dicit p̄hs neqz vnā differētiā inuenim⁹ loci p̄-
 cti z ipsius puncti/ q̄ etiā de esse vnitatis z p̄cti sit
 indiuisibilitas patet ex hoc q̄ vtrūqz f̄m esse suū p̄-
 cipiū est quātū z termin⁹: z hoc nō posset esse nisi in-
 diuisibilitas esset de constitutibus ea f̄m rationē: z
 ideo etiā diffiniunt̄ p̄ rationē indiuisibilitū: vt cū di-
 citur: p̄ctus est cui pars nō est: angelus aut̄ licet sit
 indiuisibilis f̄m quāritatē: tamē illa indiuisibilitas
 est cōsequēs esse suū z nō de essentia: z ideo pōt habe-
 re motū f̄m aliā cōsiderationē sui esse. Inquantū est
 ipse substātia spiritualis cui⁹ potentia vincit oē pro-
 hibēs: z hoc vocat Dam̄. velocitatē nature eoz: vin-
 cit etiā distantiā spaciū: ita q̄ mot⁹ suus nō est p̄portio-
 natus spacio/ z vincit distantiā tēporis: ita q̄ mot⁹
 suus nō est p̄portioat⁹ tēpori/ nec mēsuratur tpe z
 vincit obstēs spissum z rap: ita q̄ mot⁹ suus est per
 omne plenū siue rarū siue dēsum/ ac si esset vacuū ni-
 hil resistens mouēt̄ vel motoz/ hūc motū dicim⁹ eē
 supra natura nō cōtra v̄l infra naturā: z per hoc p̄z

Ad obiecti-
 onē solutio
 nis post q̄r-
 tū argum̄.
 Ad p̄mā rō-
 nē cōem.

solo ad tres primas rōnes. Ad aliud dicēdū q̄ vi-
 detur mihi q̄ solo illa nō soluit: qz absqz dubio non
 est illa intētio p̄hi quā illa solō p̄tēdit. Ad aliud
 dicēdū q̄ nō semp̄ mot⁹ est p̄ indigentīā: sed q̄nqz
 est ad potētie demonstratiōē sicut frequēt̄ currūt
 curfozes: z q̄nqz est ad obsequij offēsiōē/ sicut miles
 nullo modo indigēs letā accipit occasiōē mouendi
 se in seruitio regis in quo nec est indigentia regis quā-
 doqz nec militis: s; rex occasiōē dat militi: z miles
 ostēdit obsequiū: possem⁹ tamē dicere q̄ est p̄pter in-

digentiā nostrā vt ad merendā gloriā quā ante me-
 ritū acceperūt. Ad dictū autē p̄hi dicēdū q̄ ipse
 nō intēdit de motu sup̄ mūdano: sed naturali z p̄ces-
 siuo. Ad aliud dicēdū q̄ potēt̄ a talis data est an-
 gelo in creatiōe nature sue. Ad aliud dicēdū q̄ v̄p̄
 est de motu naturali z p̄cessiuo: z nō de isto qui sup̄
 mundanaz est subaz. Ad aliud dicēdū q̄ in an-
 gelo est volūtas mouēs: z id qd̄ est angelus est motū
 sicut in aiali est aia mouēs z corpus motū: z ideo ha-
 bet diuersitatē mouēt̄is z moti: pōt etiā esse mouens
 forma z motū materia vt in igne ascendēt̄: z hoc per
 accidēs: qz ignis actu ignis existēs nō est extra locū
 nisi per accidēs: z hāc potētiā cōplere ascendēdo po-
 test forma subalis ad quos potētiā dat̄ p̄pter indige-
 tiā: licet acrus siue indigentia quādoqz exerceat̄. Ad
 aliud dicēdū q̄ intelligit̄ in his in q̄bus idē mot⁹ est
 ad formā z ad locū sicut in grauib; vel leuib;: qz in il-
 lis mouēs est generās vel nō prohibens siue nō re-
 mouēs impedimentū sicut lapis descendit: qui est sup̄
 colūnā remota colūna: sed in angelo nō est talis mo-
 tus: sicut patet ex p̄ius dictis: quoniam sicut pōt ha-
 beri a p̄ho in. viij. p̄hi. idē est generās z mouēs f̄m
 locū: per hoc etiā q̄ generās dat̄ generato formā suā
 dat ei etiā oia accidētia formā illā p̄sequētia: qz
 puū inter illa accidētia est motus localis: z ideo si ge-
 nita est aliqua res extra locū suū p̄pter aliquid deti-
 nens eā remoto detinēte mouet̄ per se ad locū: q̄ ta-
 men mot⁹ est a generāte primo qd̄ dedit ei spēm z ac-
 cidētia spēm cōsequētia.

Ad secūda.

Ad tertīa

Ad quartā

Ad quintā

An angelus moueat̄ f̄m locū transeundo spaciū.

Art. xxiii
R

Ecūdo querit̄ qualit̄ mouet̄ f̄m locū vtz. s.
 s trāseūdo spaciū vel non: z opponit̄ sic: oē qd̄
 trāsīt de extremo ad extremū/ aut transit per
 mediū/ aut manet in vno extremo z generat̄ se i alio
 vel sibi sibi/ aut ē sibi in extremo z extrēo: cōstat aut̄ q̄
 secūdus mod⁹ z vltim⁹ sunt impossibiles: angelus
 etiā nō generat aliu angelū/ nec angelus est hic z ibi
 qz sicut qd̄ est ibi sit extra qd̄ est hic angelus esset ex-
 tra seipm̄ qd̄ impossibile est/ nec pōt dici q̄ sit vbiqz:
 qz hōciā improbatū est: z in littera dicit̄ cōtrariū: er-
 go de hoc loco nō venit illuc nisi p̄trāseūdo spaciū.

Arg. 2° q̄
per mediū

Itē Dam̄. dicit q̄ cū est in terra nō est in celo/ aut
 ergo venit trāseūdo/ aut nō. Si nō trāseūdo: z cū est
 hic/ nō est ibi oportet q̄ generet̄ hic. Si autē trāseū-
 do tūc habeo p̄positū q̄ p̄trāsīt mediū. Si forte tu
 dicas q̄ mouet̄ ad modū nostri intellect⁹: qz est de h
 qd̄ est vltra mare z statim de hic qd̄ est in colonia v̄l
 alia ciuitate: p̄ter hoc q̄ transeat p̄ oia media: hoc ni-
 hil est: qz nos nō querim⁹ de motu intelligētie p̄ itel-
 ligibilia: q̄ nō est mot⁹ sube: sed cōuersio intellect⁹ su-
 p̄ id qd̄ habet apud se: z qz vtrūqz cōiūgit̄ intellectui
 sine medio. s; id de quo cogitat vltra mare existēte / z
 id qd̄ cogitat in teurhoia existēs: id pōt se conuertēre
 super hoc z illud: p̄ter hoc q̄ p̄transeat media: sed
 nos querim⁹ de motu angelice sube que venit de lo-
 co ad locū: vnde patet q̄ nulla est ista r̄nsio. Si for-
 te velles dicere q̄ distātia quidē distātia est: sed nō
 nō est ei distātia/ sicut quidā dicūt/ z ponūt̄ exēplū:
 sicut si inter celū z terrā esset vacuū tunc centrū esset
 immediatū circūferētie. Cōtra vacuū illd̄/ aut relin-
 quit distātia loci: sed puatā oī locato/ aut nihil ponit̄
 Si dicas q̄ nihil tūc nihil ē qd̄ dicit̄: qz nec erit di-

20

Solo.

Obiectio

Solo

Obiectio
prima

stantia/nec circūferētia/nec centrū/nec aliquid; si au-
tē relinquit distantia inter extrema tūc falsum tu po-
nis q̄ centrū esse immediatū circūferētie. Itē videt̄
impossibile q̄ distātia sit: z nō sit sibi distātia: qz qd̄
simpliciter est ad nihil p̄t̄ cōparari respectu cui⁹ nō
sit; dicit em̄ p̄bs qd̄ in se est substātia respectu nulli⁹
z in nullo potest esse accidēs: z qd̄ est aliqd̄ in actu re-
spectu nulli⁹: z in nullo potest eē accidēs z qd̄ est ali-
quid in actu respectu nulli⁹ p̄t̄ esse nihil in actu il-
lo.

Tertia. Itē sint duo termini. s. a z b z moueat̄ āgelus
ex a in b. diuidat̄ autē a b in c. Itē p̄cedo sic angeli
morus est in b: ergo in toto b q̄scit post motū: z erit
in motū esse; ergo necessariū est si mouet̄ q̄ moueat̄.
in c autē est mediū spaciū: ergo mouet̄ in medio: er-
go falsum est qd̄ dicit̄ q̄ distātia nō sit sibi distātia.

Quarta Itē quicqd̄ in aliquo in quo primo est in motū esse
necessario accipit̄ ante hoc in moueri: s; angelus cū
est in terra accipit̄ vt in quo primū est in motū esse;
ergo quicqd̄ est de spacio ante hoc in illo est vt in mo-
ueri: ergo mouet̄ per mediū. Sed cōtra oē qd̄ mo-
uetur per mediū partim est in termino a quo: z par-
tim est in termino ad quē: angelus mouet̄ per mediū
vt tu dicit̄: ergo partim est in termino a quo: z par-
tim in termino ad quē: sed oē tale est diuisibile: ā-
gelus est diuisibilis qd̄ aperte falsum est. Itē oē qd̄
mouet̄ p̄ mediū citi⁹ esset in medio q̄ in extremo: er-
go angelus citi⁹ esset in medio q̄ in extremo qd̄ fal-
sum est: qz dicit̄ Dam. q̄ cōfestim inueniūt̄ vbi cūqz
diuin⁹ iusserit nur⁹. Solo sine p̄iudicio loquēdo
dico q̄ trāsit̄ mediū z q̄ mediū est distātia: sed non
sibi/ eo q̄ virtute mouēdi vincat̄ eā. Et hoc possum⁹
videre p̄ simile. dicit̄ em̄ p̄bs ante finē. viij. p̄bificoz̄
q̄ infinita oīs potētia: sicut magnitudo z mltitudo
excellēs est oē finitū: z iō demōstrat̄ ibi q̄ si esset po-
tētia mouēs infinita q̄ moueret̄ motū quē influit̄ ipsi
mobili in nūc: nos autē nō possum⁹ dicere potētiā
angeli infinitā esse simpliciter: sicut necessentiā ei⁹ di-
cimus infinitā: sed dicim⁹ eā nō finitā. p̄portioē ali-
cuius corporalīs potētie mouētis: z ideo si corporalis
infinita vinceret̄ spaciū distātiā mltomagis dicim⁹
vincere ipam potētiā angeli: z iō dico q̄ trāsit̄ spaciū
indiuisibile: z sibi efficit̄ totū spaciū sicut vnū indiu-
isibile: qz mot⁹ ei⁹ est ad volūtātē: dicit̄ em̄ sup̄
q̄ ipse mobilis est q̄ habet in volūtate trāsitū sui mo-
tus: z in potestate ad remotū vel ad p̄pinquū equali-
ter: cōcedim⁹ igit̄ primas rōnes p̄bantes q̄ trāsit̄
mediū: licet trāseat̄ ipm: vt indiuisibile vnū respectu
potētie mouētis. Ad hoc autē qd̄ p̄tra hoc obijcit̄
q̄ nō sit sibi distātia: respōdeo q̄ est distātia qd̄ sem-
per: sed nō facit̄ eū distare de motū: p̄pter victoriā po-
tētie mouētis: z hoc bñ cōtingit̄ in multis: sicut iam
dicit̄ em̄ de virtute infinita mouēte p̄ distās que ne-
cessario vincit̄ mediū velocitate mot⁹. Ad hoc au-
tē qd̄ obijcit̄ q̄ est mot⁹ ex a in b. z diuidat̄ in c: dico
q̄ nōn habet locū hic: qz tales demōstratiōes nō ha-
bent locū nisi in his motibz t̄m in q̄bz p̄rās mouētis
z quātitas mobilis z distātia spaciū sunt p̄portiona-
ta: hoc autē nō est hic: z ideo nō habet locū. Si autē
tu obijcias fortē obiectionē q̄ fm hoc erit simul i mo-
tū eē: z a quo mouet̄ z i moueri sicut p̄bat̄ secūda ob-
iectio: dico sine p̄iudicio hoc nō esse ver⁹: quoniā siml
accipit̄ fm rōnē eoz̄ que dicunt̄ esse simul: aliter em̄
fm locū dicunt̄ mathematica esse simul. s. inter quo-
rū vltia nihil est mediū: z aliter dicunt̄ esse simul na-

turalia: vt quoz̄ vltima agūt z patiunt̄ adinueniēti.
Silit̄ etia dicit̄ in tēpore vel mēsurā alia simul: et
ideo nō dico q̄ angelus moueat̄ in tēpore vt patebit̄
in sequēti articulo: sed mot⁹ est in nūc: z possum di-
cere q̄ p̄babil⁹ mibi videt̄ q̄ a quo est mot⁹ z p̄ qd̄
est motus: z in quo est in motū esse sunt tria nunc sese
p̄sequētia: z tūc nō sequit̄ aliqd̄ inconueniēs: qz tūc
nō erit simul moueri z motū esse: z est tūc dare nunc
in quo mouet̄ z nūc in quo quiescit̄: z tamē illa tria
nō faciūt̄ quātitatē nisi forte dicerēt̄: que nihil habz
mediū z nō exigit̄ aliquid p̄bandū nisi hoc forte em̄
q̄ nūc possint se p̄sequi in motū angeli. vt p̄babitur
in sequēti q̄stioē: z per hoc patet solutio ad prima ob-
iecta. Ad id autē qd̄ cōtra obijcit̄ respōdeo q̄ illa tria
obiectione z sequentes nō renēt̄ i eo q̄ virtute mouēdi vin-
cit̄ distātiā mediū.

An mot⁹ angeli sit in tpe vel in nūc.

Er̄tio querit̄ vtrū motus angeli sit in tēpore
vel in nūc. Et videt̄ q̄ in tēpore: qz oīs mot⁹
habet pri⁹ z posteri⁹: vt partes essentielles si-
bi. omne pri⁹ z posteri⁹ est in tēpore: ergo mot⁹ ange-
li est in tēpore. Itē oīs motus est de numero succes-
siuoz̄: omne autē successiuū habet esse in partibz q̄z
vna est post aliā: ergo motus angeli tale habet esse:
omne autē qd̄ tale est in tēpore: ergo mot⁹ angeli est
in tēpore. Itē dicit̄ Auicē. in sufficiētia sua q̄ mot⁹
est erit⁹ de potētia ad actū in tēpore cōtinuo nō subit-
to: ergo z motus angeli est hmoi: ergo est in tēpore.

Itē Aristo. in tertio p̄bificoz̄ mot⁹ est endelechia
existētis in potētia fm q̄ in potētia est: ergo mot⁹ ha-
bet esse p̄mixtū cū potētia/ aut igit̄ respectu eiusdem
habet actū z potētiā/ aut respectu diuersoz̄. si respec-
tu eiusdē: ergo fm idē est potētia z actus qd̄ nō p̄t̄
esse: ergo relinquit̄ q̄ sint hec duo respectu diuerso-
rūt actus igit̄ erit fm q̄ est via in actū: qz via in alt-
quid attingit̄ illud i qd̄ est via: z hoc dicit̄ cōmētator
sup. iij. metha. qz motus dicit̄ ens: qz est via ad verū
ens z potētia erit fm q̄ est ex alio quodā qd̄ abijcit̄.
abijcere autē z accipere nō sunt simul: s; respectu di-
uersoz̄ partū tēporis: ergo videt̄ q̄ nullus motus
possit̄ esse in nūc. Itē dēt̄ q̄ sit in nūc: cōtingat̄ autē
aliū angelū fortiorē moueri super idē spaciū ergo cū
veloz̄ diuidat̄ tēpus i minoz̄ q̄ in nūc mouebit̄ ille p̄
spaciū illud: ergo est accipere minus indiuisibile/ qd̄
est impossibile: ergo vt pri⁹. Itē cōtra hoc qd̄ sup-
positū est supra obijcit̄ sic: dicit̄ p̄bs q̄ inter quolibz
duo indiuisibilia alicui⁹ generis est accipere cōposi-
tū in eodē genere: z hoc est scriptū in cōmēto sup. vj.
p̄bificoz̄: licet etia inuaf̄ ex littera libri q̄ inter duo
pūcta est linea z inter duas lineas superficies z inf̄ du-
as superficies corpus cū em̄ nō sit termin⁹ sine ter-
minato/ necesse est hoc eē verū. Itē inter duo nūc
tēpus est: z sic est in omni cōtinuo: ergo impossibile
est accipere tria nunc in q̄bus nihil intercitat̄ mediū
vt videt̄. Itē subtilit̄ probat̄ cōmētator in. vj. p̄bi-
ficz̄ q̄ i oī motū est diuisio qdā mobilis z spaciū sic
dēt̄ mot⁹ eē ex a: ergo in toto a q̄scet z accipiat̄ lo-
cus prim⁹ ada q̄ sit b: q̄ i b mouet̄ id qd̄ p̄ spaciū ferē
oē aut qd̄ mouet̄ partim est a q̄ z partim in qd̄: q̄ id qd̄
ferē partim ē i a: q̄ intercipit̄ mouēdo in b partim de loco
a a quo est motus: ergo inter a z b locus est: z sic sem-
per est accipere: q̄ necesse est motū omnē diuisibile eē
diuisioē spaciū: q̄ z tps mēsurans ipm est diuisibile.
z sic nullū motū cōtingit̄ eē in nūc/ nec aliqua nūc se-

Ad illa que
sunt i cōtra
riū obiecta

Arti. XX-
III.

y
Arguit̄ p̄o
20

30

40

50

Arguit̄ cō-
tra suppositū
tū p̄mo sic.

20

30

Secūda

Tertia.

Quarta

In p̄riū p̄o

20

Solo
ad p̄ria ob-
iecta.

Ad obiecta
p̄secūda so-
lutionē. s. p̄-
mā z scōaz.

Ad tertiu

Obiectio

Solo

Solutio q̄
rundā

Argumēta
p̄ vitare il-
lorū pmā

Secūdu

Solo
ad quāz po-
ra.

cōsequi vt videt̄. Sed cōtra obijciūt quidā sic: In quibz nullū est mediū in his simul est fieri z factū eē: sed in gñatiōe simplici nullū est mediū: ergo simul cōtingit in ipsa fieri z factū eē: sed in gñatiōe simplici nullū est mediū: ḡ simul cōtingit in ipsa fieri z factū esse: z mutari z mutātū eē: z vocāt gñatiōe simplici eē gñatiōe sube: que est inter opposita p̄ traditio nē in q̄bz nō est mediū: z hoc dicūt quidā: sed nō probant: tñ p̄ sūt adducūt vt pbēt simul angelū moueri z motū esse. Pro eis aut̄ pōt obijci sic sicut se habet ens simpliciter ad ens fm quid ita se habet generari simpliciter ad generari fm quid: sed ens simpliciter opponit̄ nō entī simplr z ens fm quid opponitur nō entī fm quid: ergo cū gñatio fm qd sit ex non ente fm quid: vt albū ex non albo qd tñ est aliqd: ergo generatio simplici erit ex nō ente simplici: z sic generatio est mutatio ex nihilō: inter nihil aut̄ z aliqd nihil est mediū: z nō distat fieri a factū esse nisi p̄ mediū: ergo in oī trāsmutatiōe sube simul est fieri z factū esse. i. in eodē nūc: multo ergo magis hoc p̄r eē in motu sube spūalis: sed hec videt̄ mirabilis phia q̄ nulli cōcordat p̄ho qui oēs cōcordif dicunt duo his opposita quoz vnū est q̄ nihil per naturā fit ex simplici ter nihilō. Aliud est in. vj. phisicōz q̄ fieri z factū esse nūq̄ sunt simul: qd em̄ fit nō est: z qd factum est: sequit̄ ideo q̄ idē est z nō est nisi forte tā absurde respōdeas q̄ dicas q̄ in substātis qd fit est: qd penitus est ridiculosum: qz in substātis magis hec est vera qd fit nō est q̄z in accidētibz aliquid de extremo fit in ipso fieri in substātis oīno nihil: qz forma substantialis nō est magis z minus sicut accidentalis. Ideo dicūt alij q̄ differētia est inter nūc z instās: qz quia nūc est indiuisibili tēporis qd est substātia ipi? Instās aut̄ est qd accipit̄ inter duo tēpora quasi qd instat v̄l a parte nostre significatiōis. Et verū est qd dicūt q̄ inter quelibet duo nūc est tēpus sed nō inter quelibet duo instātia: qd si ego signo tēp^o ad vnū instans nihil phibet quin tu possis significare ad pximū instans cōsequēs illud in tēpore: z ideo dicūt angelū moueri in instātis: z nō in nūc: sed hoc nō cōcordat veritati: qz sic accipiēdo nūc nō sunt duo nūc i toto tēpore: sed vnū solū: sicut illud qd fert̄ est vnū i toto tēpore: sed vnū solū qd fert̄ est vnū in toto motu.

Ph̄s auerrois assignās differētia inter cōtinuū linee z inter p̄tinuū tēporis: dicit q̄ est accipere duo pūcta in tali cōtinuo: sed nō in p̄tinuo tēporis qd nō p̄manet nec habet positionē in partibz: z iō si hoc eēt verū qd dicūt nihil esset qd dicit ph̄s: ergo relinquitur q̄ ph̄s intēdat inter quelibet duo nūc esse tēpus fm qd nūc est terminās motū: sed etiā inter quelibz duo momēta vel mutata mot^o est: z sic accipit̄ in significatiōe instātis predicta ab eis: ergo solutio nō valet. Solo mihi videt̄ qd supra dicuz est in. iij. di. q̄ tēpus in sacra scriptura multiplicē sit dictū: z videt̄ qd id qd nō habet relationē ad motū celi sicut ad causam sui motus z q̄eris q̄ illud non sit in tēpore motus celi: sicut numeratū in numero vel mensuratū in mēsurā: dicit em̄ ph̄s rabbi moyses q̄ omīs motus hui^o nature reducit̄ ad motū celi qui fecit moueri hāc naturā: cōstat autē q̄ motus angeli ad motū celi vt ad causam reducī nō potest ergo nō erit i tēpore celi sicut in numero z mēsurā. Aliud autē tēp^o qd accipit̄ p̄ter ordinē mobiliū ad causam vnā motus ē in ipso mobili vt in subiecto z differt vnū qd qz

mobile: z ideo sic nos accipim^o cōtinuitatē tēporis z discretionē z subam in illo qd est p̄rietas mot^o ce li discretionē: qz numerat per duo que sunt prius z posteri^o cōtinuitatē a spacio per qd est mot^o / eo q̄ in nullo loco discreto accipit̄ mobile: sed vt per qd libz in quo est quasi loc^o fluēs renouando sitū cōtinētie z subam per hoc q̄ id qd fert̄ est vnū in toto motu: ita oportet nos considerare in ista parte naturā ipi^o tēporis fm naturā mot^o z mobilis: cōstat autē q̄ angelus motus. i. qui fert̄ est indiuisibilis: z sic idē qd adiacet ei est indiuisibile: loco autē per quē est mot^o nō cōmetit̄: ergo nō accipit̄ ante z post in loco: cū igitur ab illis fuerit prius z posteri^o in motu nō habebit motus suus prius z posteri^o. spaciū etiā distātia vincit̄ a vi mouētis potētiet: ergo spaciū nō faciet sibi cōtinuū motū remanet igit̄ (vt dixim^o) q̄ tñ sunt tanq̄ tria indiuisibilia motus eius: vel vnū adiacēs ei: ter tamē acceptū qd idē est. s. fm q̄ est i loco a quo z in loco per quē: z in loco ad quē est motus: z nihil cōtinuabit hūc numerū ipsozū nisi: tā ergo planū est respōdere obiectis. Ad prima em̄ quinqz dicēdū q̄ ille p̄positiōes nō tenēt nisi in motu phisico: motus autē angeli nō est phisic^o: vt iā patet / nec ordinatus ad phisicū. Ad aliud dicēdū q̄ si mot^o angeli est ab a in b impossibile est q̄ a z b diuidant̄ per motū in c. qz totū spaciū interiacēs motū in diuisibili est vt vnū in diuisibile: in indiuisibili autē nō diuiduntur indiuisibilia: sed diuisibilia: q̄zū termi sunt indiuisibilia: z ideo illa ratio de motu angeli non tenet. Ad duo sequētia dicēdū q̄ hoc nō est verū nisi in motu qui cōtinuitatē habet a spacio z cōtinuat tēpus sua cōtinuitatē: z iā ostēsum est q̄ hoc nō conuenit motui angeli. Ad solutionē alioz qui dicūt q̄ simul est moueri angeli z motū eē dicēdū q̄ si verū dicunt nō est intelligibile illud verū: licet em̄ dicāt vnū nūc necesse esse simplex: est tñ in rōne duplici: z inquantū est finis p̄teriti dicit̄ ipm̄ adiacere motui angeli: z inquantū est principiū futuri dicit̄ ipm̄ adiacere ei qd est motū esse: sed p̄tra hoc est q̄ licet sit in ratiōe duplici: nō tamē est in ratiōe triplici: z nos accipim^o in angelo f̄minū a q̄ z per quē z in quē: vñ illa solutio nō bene est intelligibilis: p̄batio aut̄ qua probāt dictū suū oīno falsa z absurda est: qz b̄ est impossibile q̄ fieri sit cū factū esse / z mutari cū mutari esse: cuius ratiōe reddit cōmētator sup. vj. phisic. dicens q̄ generatio z corruptio nō sunt mutatiōes facte per se accepte in natura / nec vnq̄ separant̄ ab alteratiōe: z ideo generatio finis motus est q̄ est alteratio z corruptio similif. dicit̄ em̄ z verū est q̄ motus habet duplicē finē. s. eiusdē generis qui est motū esse z alterius generis q̄ in alteratiōe est: sicut generatio est corruptio. z i motu locali luminosi corporis illuminatio dyaphoni directe oppositū: sequit̄ em̄ motū cādele illuminatio dom^o ad omnē partē oppositā cādele z motū sol^o fm circulos altitudinis illuminatio orizōtis illius cui^o ascēdēs est grad^o in q̄ significat̄ circulus illius altitudinis. Unde dicēdū q̄ cū generatio sit corruptio p̄iuncta est alteratiōi z corrupta est res ad instans quo est generatū eē: quia hoc est finis motus z mutatiōis illi^o: z hoc bene cōtingit q̄ motus est ad nūc: licet nō in nūc: sicut linea est ad p̄ctum licet nō in p̄ctō vel ex p̄ctis. Ad argumētum ergo primū dicēdū q̄ generatio simpliciter nō est entis in vli: s̄ est entis simplicif. i. sube cui subij-

Ad quinqz
priora.

Ad illū qd
de cōmēta-
toze obijciūt
in tertio.

Ad illa q̄ p̄
supposituz
sunt.
Ad solōnes
alioz.

Ad argumē-
ta q̄ sunt p̄
veritate il-
lorū

atur nō ens simpliciter. i. nō ens qd non est simpliciter apud naturā apud quā cōpositū est ens simpliciter / z potētia nō ens simpliciter: sed fm qd in generatiōe fm qd subijcitur ens simpliciter p formā substantialē et non ens fm qd. i. fm privationē ei⁹ in qd est gñatio fm qd: cū em̄ in rota natura generatio vni⁹ sit corruptio alteri⁹ oportet corrupto dare esse p formā subalem z accidentalē: z hoc subijcitur generatiōi p hīc fm qd oīs generatio est cū actiōe z passiōe z ex cōtrario in cōtrariū: vñ fm qd est gñatio sube tñ sic fm intellectū supponit mutatiōi ad ipam naturā tñ: fm autē qd est generatio ipsi⁹ corruptio alteri⁹ supponit materia cū forma subali vt recedēte: fm autē qd est generatio cū actiōe z passiōe supponit materia cū forma recedēte: z cōtrarijs accidentib⁹ z proprietatib⁹ illius forme: z sic semp est in natura: z iō non oportet nos dicere qd fieri z factū esse sunt simul / z corrupti z corruptū esse simul: sed corruptū esse pfecte z generatū esse pnt esse simul respectu diuersorū. s. fm rōnem finis z principij z corrupti z generari simul respectu diuersarū formarum. s. recedētis z adueniētis. Notandū autē qd circa hāc q̄stionē ppter difficultatē suā sunt multe opinioēs: quarū quedā sunt hereticę habite nūc a modernis: p hīc em̄ qdā tenētes vetus testamētū d̄ mīlīōib⁹ angeloz sicut rabbi moyses z rabbi eliezer z rabbi iohāna dixerūt angelos moueri: s. obedire eis omnes virtutes quo ad nutū: z ideo per effectū illarū virtutum obedientiū dicūt eos moueri: z nō alit̄ z hoc qd sacre scripture p rariū ē) heresis est Alij fuerūt qui dixerūt angelū simul esse in plurib⁹ locis: z hoc esse ei⁹ moueri z etiā in oībus si velit: et hoc etiā p heresib⁹ habitū est cū habeat definitā subām fm dicta sanctorū: z nō possit in plurib⁹ locis sūl esse. Alij sunt qui dicūt qd mot⁹ ei⁹ est per suā voluntatē z mouet in nūc si vult: z mouet in rēpore si vult. Alij dicūt qd nō in nūc: sed in rēpore inceptibili qd est rēpore moueri: z iō videt nobis qd i nūc mouet. Alij dicunt qd mouet in nūc vno fm duas rōnes: z iō moueri suū z motū esse sunt simul. Et alij dicūt alit̄ ita qd nō sunt duo pfecte cōcordātes in hac q̄stioe.

Hic respondetur eis.

Sed vt supra dixim⁹ dupliciter dicit̄ res esse localis vel circūscriptibilis. s. vel qz dimensionē recipit z distantiā facit: vel qz loci termino finit̄: quozū vtrūq; conuenit corporee creature: alterū vero tñ spirituali. Itā vt supra diximus corporalis creatura ita est localis vel circūscriptibilis qd determinat̄ diffinitione loci: z qd dimensionē recipiēs distantiā facit: spiritualis vero tñ diffinitōe loci pcluditur: cū ita sit alicubi qd nō alibi: s. nec dimensionem recipit: nec distantiā in loco facit: qd si multi essent spiritus hīc: nō eo coangustaret locū quo minus de corporib⁹ cōtineret. Ideoq; Aug⁹ attribuit mutationē loci corpori nō spiritui: qz licet spirit⁹ trāseat de loco ad locū: nō tamē ita vt dimensionibus vel circūscriptus interpositiōe sui faciat distantiā circūstantiū sicut corp⁹.

Opinioēs
ī hac mate-
ria diuersę

An in vno loco spirituali possunt esse duo spiritus sine coangustatione sui. **Arti. xxv. 82**

Unde querit̄ de hoc qd dicit̄ [Si multi spirit⁹ essent hīc nō coangustaret locū zc.] s. a.

Itud em̄ videt̄ esse cōtra Dam. dicēte sic in primo lib. ca. xvj. Est autē intelligibilis loc⁹ vbi intelligit̄ z est incorporea natura: vbi nimirū est z opatur z nō corporalit̄ cōtinet̄: sed intelligit̄. Inde pcedo sicut se habet loc⁹ corporalis ad corp⁹: ita se habz loc⁹ intelligibilis ad spiritū: i vno loco corporali nō possunt esse diuersa corpora sine coangustatiōe ergo in vno loco spirituali nō pnt eē diuersi spūs sine coangustatiōe sui vt videt̄. Querit̄ iuxta hoc qd dicitur loc⁹ intelligibilis a Dam. si em̄ dicit̄ natura aliqua intelligibilis: vt est de⁹ vel angelus. Illud nō videt̄: qz vnus angelus nō est loc⁹ alteri⁹ angeli cū nō sit termin⁹ includēs ipm: similis m̄g negabit infra qd de⁹ non est locus nec in loco pnie cum nō sit corporalis natura. Si hō dicit̄ loc⁹ intelligibilis loc⁹ in quo est intellectualis natura: tñ videt̄ idē eē loc⁹ intelligibilis z loc⁹ corporalis: z nō eē distinctiōez inter locū corporale z locū spirituale vt videt̄. Solutio dicit̄ pōt vt supra habitū est qd res multipliciter sunt in loco: z qd loc⁹ dicit̄ multipliciter est em̄ locus pnie: z est loc⁹ p trāslationē aliquā a proprietate loci dicitur. loc⁹ p trāslationē a proprietate loci dicit̄ pōt esse spūalis natura: sicut dicit̄ p hīc in. iij. de aīa. bñ tā dicentes sunt. s. p hīc aīam esse locū speciez rei qd nō tota sit intellectiva: z non actus: sed potentia est speciez z sumit̄ ibi loc⁹ a proprietate loci que est saluare / eo qd spēs eē habēt incorruptibile i intellectu. In materia autē corporali quē admodū res i pprio loco saluatur: z qz speciez mot⁹ est ad intellectū possibile z qd scunt in ipso z mouent̄ ab ipso in mobili existēti sūl psum⁹ dicere qd de⁹ loc⁹ intelligibilis est angeli: z in sequenti ca. dicit̄ Beda qd intra deū currūt angeli quocūq; mittunt̄ / eo qd cōtinet̄ eos z ambit̄ ambitu virtutis cōtinētis: loc⁹ autē pprie dicit̄ duob⁹ mōis scz diffinitive z circūscripture: z de vtroq; supra dicit̄ est diffinitiu⁹ autē dicit̄ a Dam. intellectual locus ex relatiōe ad naturā intellectuāle que est angelus: z ideo diuidit̄ ptra corporale qz corporalis dicitur ex relatiōe ad corporale naturā cōtētā per se vlt̄ p accidēs i illo sicut accidētia dicim⁹ in loco qd situata sunt in loco: z p hoc patet solo ad totū preter primū. Ad qd dōm qd magister accipit hīc locū qd habet corporale cōtinentiā: cū em̄ spūs nō repleat cū quolibz corpore pōt eē in eodē loco: z vn⁹ aliū nō coangustabit: s. nō sic ē de loco intelligibili qd accipit̄ ex relatiōe loci ad intellectuāle naturā diffinitā in ipso que determinat̄ ad locū p opus: vñ em̄ talē relatiōe iposibile est fieri ad duos āgelos: z ideo impossibile est duos angelos esse in eodē loco.

Arg. qd nō.

q̄stioncula

Obiectio

Solo
ad totū pre-
ter primū

Ad primū.

Cōclusio ex predictis qd spirit⁹ creati sunt locales z circūscriptibiles quodā mō: spūs vero dei oīno incircūscriptibilis.

Sunt ergo spirit⁹ creati in loco z trāseūt de loco ad locū: z quodā mō locales z circūscriptibiles: s. nō omni eo mō quo creature corporee. Spūs autē increat⁹ qui de⁹ est in lo-

co qdē est z in omni loco: sed oīno illocalis ē z incircūscriptibilis. vnde Beda sup Lucam ait: Lū ad nos angeli veniūt sic exterius im-
 plent ministeriū: vt tñ ante deū interius p cō-
 templationē assistant: quia z si angelus ē spi-
 ritus circūscriptus summus: tñ spūs q̄ deus
 est incircūscriptus est intra quē currit ange-
 lus quocūq; mittat. Ecce hic dicit qz spūs ange-
 licus circūscriptus est: spūs autē q̄ deus est i-
 circūscriptus. Alibi etiā Amb. distantia ostē-
 dens inter spm̄ increatum z spm̄ creatū dicit
 seraphin de loco ad locū transire in quies ita
 in li. de tri. Dixit Esaias qz missus est ad me
 vnus de seraphin. Et spūs quidē scr̄us dicit
 missus: sed seraphin ad vnū: spūs x̄o ad oēs
 Seraphin mittit in ministerio: spūs opatur
 mysteriū. Seraphin de loco ad locū transit.
 nō em̄ cōplet oīa: s; ip̄e replet a spū. Hic ap-
 te ostēdit q̄ angeli quodāmodo locales sunt.

Ar. xxv.
 Bz
 Arg. primo
 2o
 Solo
 Instantia
 Solutio
 ad totū.

An angeli sunt circūscriptibiles.
 Einde querit de hoc qd̄ dicit in sequēti capi-
 tulo: [Spūs creati sunt quodāmodo locales z
 circūscriptibiles. zc.] Uidet em̄ sibi esse p̄tra-
 rius: qz supra dixerat nō esse circūscriptibiles. P.
 circūscribi dicit in loco cuius pres copulant ad termi-
 nū loci vt ei principiu sit in p̄ma parte loci / z mediū i
 medio / z vltimū in vltima. hoc autē mō angeli nō sunt
 in loco. Si forte velles dicere cū Grego. z Dam.
 spūs creati in cōparatione circūscripti spūs corporales
 sunt: z iō circūscribunt loco. Hoc nō videt: quia si
 cur qd̄ in se suba est respectu nullius pōt esse accūs: vt
 dicit cōmentator sup libzū phisicorū: ita q̄ in se spūs ē
 respectu nullius potest esse corp⁹. Ad hoc dicit pōt
 cū Dam. q̄ angeli dicunt z sunt circūscriptibiles qd̄ā-
 mō z nō simplr: sic em̄ dicit Dam. 2. li. 3. ca. Circum-
 scriptibiles sunt angeli: cū em̄ sunt in celo nō sunt in
 terra: z cū ad terrā a deo mittunt nō remanēt in celo
 vnde circūscribi ponit hic p loco diffiniri. posset etiā
 dici sicut dicit Dam. 1. li. ca. xvij. q̄ circūscriptibile dī
 cū tribz modis. s. qd̄ loco vel tēpore vlt cōprehēsiōe cō-
 prehēdit: z sic dicit angelus circūscribi nō loco vel tē-
 pore: qz nō excellit a tēpore sed cōprehēsiōe: qz cōpre-
 hendit s̄m q̄ cōprehēsiō accipit ab Aug. in li. de vidē-
 do deo ad probā q̄ cōprehēdimus illud cuius fines
 circūspicimus / sicut omne diffinite essentie ex̄ns cō-
 prehēdit: z nullo illoz triū modoz dicit de⁹ circūscri-
 ptibilis. Ad aliud dōm q̄ spūs in nulla cōparatō-
 ne dicit corpus: sed nō oē corpale est corpus: qz dicit cor-
 porale a p̄rietate corporis: z dicit corpale a natura cor-
 poris: corporale quidē a p̄rietate corporis potest ēē
 angelus: qz cōuenit cū corpe in diffiniciōe loci. s. esse h̄
 z nō alibi z in circūscriptiōe cōprehēsiōe: nō autē
 est corporalis a natura corporis: z qz p̄rietates ille
 corporis magis euidenter sunt cōpato angelo ad deū
 ideo dicunt sancti q̄ in comparatiōe ad deū corpora
 les sunt angeli.

Lū repetitione superiorum cō-
 firmat auctoritatibus deū esse vbi

q̄ sine locali motu.

Fateamur itaq; diuinā naturā p̄ imensitate
 sui nusq; deesse eāq; solā oīno illocalē z oīno
 incircūscriptibilē nullo cōcludi loco: sed a fi-
 ne vsq; ad finē attingere: non tñ spaciōsa ma-
 gnitudine nec locali motu: s; imēitate atq; z
 immobilitate sue existentie. vñ Aug. ad dar-
 danū ait: Non quasi spaciōsa magnitudine
 opinemur deū p̄ cuncta diffundi: sicut fumus
 aut lux ista diffundit: sed potius sicut in duo-
 bus sapiētibus quoz alter altero corpe gran-
 dior est: sed sapiētior nō est: vna sapiētia est
 nec est in maiore maior: nec in minore minor:
 nec minor in vno q̄ in duob⁹: ita deus sine la-
 bore regēs z cōtinēs mundū: in celo totus ē:
 in terra totus z in vtroq; totus z nullo cōtē-
 tus loco: sed in se ip̄o vbiq; totus. Idē q̄ su-
 per psal. ait: Ad verbū dei p̄tinet nō esse i p̄-
 te: s; vbiq; esse p̄ se ip̄m. Hec em̄ est sapia dei
 q̄ attingit a fine vsq; ad finē fortiter: nō tamē
 motu locali s; immobilitate sui: veluti si moles
 aliq; saxea impleat aliquē locū dicit q̄ attingit
 a fine illius loci vsq; ad finē: cū tñ alterz non
 deserat alterz occupādo: nō ḡ habet motū lo-
 calē verbū illd̄: z sapia illa solida est z vbiq;
 Ex p̄dictis inotesat q̄ de⁹ est ita vbiq; p̄ eēn-
 tiā q̄ nec spaciōsa magnitudine diffunditur
 nec vno deserto loco aliū occupat: qz locale
 motū n̄ h̄z. iōq; Aug. volēs p̄scidere a dei pu-
 ritate oēm localem motū z localem circūscriptō-
 nē pot⁹ dicit oīa esse in illo q̄ ip̄m esse alicu-
 bi: nec tñ ip̄m esse locū q̄ nō est in loco in lib-
 lxxij. q. ita inquit: Deus nō alicubi ē: qd̄
 alicubi est cōtinet loco: qd̄ cōtinet loco cor-
 pus est: deus autē nō est corpus. nō ḡ alicubi
 est: z tñ qz est z in loco nō est: in illo sūt pot⁹
 oīa q̄ ille alicubi: nec tñ ita in illo vt ip̄e sit lo-
 cus. Locus em̄ in spacio est qd̄ lōgitudine z
 latitudine z altitudine corpis occupat: nec
 deustale aliqd̄ est z oīa ḡ in ip̄o sunt: z loc⁹
 nō est: nec in loco est: locus tñ dei sed impro-
 prie dicit tēplū dei nō q̄ eo cōtineat. Id autē ni-
 hil melius q̄ aīa mūda itelligit. Ecce hic di-
 cit deū nō esse in loco: sed intelligēdū est eū
 nō esse in loco localiter. s. qz nec circūscriptō-
 nem nec localem motum habet.

Ds. 47
 sup illd̄: Te
 locū currit

An vna sapiētia numero potest esse in mē-
 tibus diuersorum.

Ar. xxvii
 L2

Einde querit de hoc qd̄ dicit in sequēti parte
 d̄ ibi [Sed potius sicut in duob⁹ sapiētibz ḡrū
 alter altero corpe grandior est zc.] s. a. Et h̄
 em̄ quidā volunt habere vnā nūero sapiam esse i mē-
 tibz diuersoz. Et iō rōnes eoz ponēde sūt vt videat̄

Rō p̄mai
 z

Rō pma. an hoc sit vey? Prima est hec si nō est vna numero sed spē tunc nō valet exemplū Aug. qz deus idē nūero exns est in oibz locis. Itē si sunt idē spēm z diuersa fm nūez cū duo fm nūez sint aliqd plus qz vnū: videt flm dicere Aug. q dicit in lra duas sapias nō esse aliqd plus qz alterā solā. Itē hoīem esse aīal est dictū vey scitū a multis: aut qd est idē vey/ aut diuersum in mētibz diuersoz. si idē habeo ppositū. si diuersum: qd erit cōe ad oīa illa vera: z sic est dictū cōe z nō singularer: z sic pōd in qua subijctū hominē esse aīal necesse est cōis z non singularis/ qd falsum est. Itē cū hō dicit z intelligit a diuersis/ aut est idē intellectu aut diuersum. si idē/ habeo ppositū: qz cū veritas cōplexoz sit ex intellectu incōplexoz erit etiā idē vey in cōplexis ppositiōibz z dictis apud oēs: sed nō est idē qd hoc qd dico hō cōe est ad illa: z sic nō erit spēs specialissima: sed subalternū genus. Itē quāto agens est potentius tāto suū effectū erit sibi similis: si ergo forma exns in materia in qua ignobilis esse habet qz in intellectu potest generare sibi simlē/ sic qd est eadem ei fm existētiā: multo magis forma existens in intellectu in quo habet esse nobilius generabit aliqd exns ex se idē ei: vt si possim videre cogitāōes tuas generāret se in mēte mea eodē nūero. Itē magis cōueniūt esse in intellectu z intellectu qz esse in materia z intellectu: sed eadē nūero pōt esse in materia z in intellectu: qd multo magis eadē nūero pōt esse in intellectu z intellectu. Itē si nō sūt vnū nūero cōtinget qd angeli multo plures veritates ignorabūt qz sciet. sciet em̄ qliber illas qd sunt in mēte sua z ignorabit oēs quoz dēt sunt in mētibz alioz qd multo plures sunt: et hēc incōueniēs hec sunt rōes eoz. Pro eis autē p obijctū sic dicit Aristotē. in. 7. pme phie qd si forme sūt absolute a rebz quaz sūt (vt dicebat plato) qd tūc nihil p eas erit scitū: qd si forma qd est in aīa alia est a forma qd est in re nō erit res scita p ipam: sed res vna est a quocūqz sciat: qd id p qd scit erit idē sibi: sed qd cūqz vni z eidē sunt eadē ipa sunt eadē: qd etiā spēs exntes i animabz oīum qd sunt earundē rez erūt eadē: z hoc est ppositū: qz scia cōstat ex illis spēbz. Itē in his quidē em̄ qd sunt sine materia idē est intellectus z qd intelligit. scia nāqz speculatiua: z qd speculatiū est idē est: sed in oī intelligibili (vt exponit cōmentū) idē est intellectus siue materia: qd in oī intelligibili idē est intellectus/ z qd intelligit/ z scia speculatiua idē cū eo qd speculatiū est. Inde sequit qd spēs in aīa idē est spēs extra in materia sed qd cūqz vni z eidē sunt eadē/ ipa sunt eadē: qd etiā apud oīm mētes scia speculatiua est eadē nūero. Itē in. 3. de aīa oīno aut intelligens fm actū est res intellecta ex hac positōe deducta: vt prius videt sequi idē. Itē qd cūqz potētia est ad actū aliquē ipa reducta in actū/ habet illū actū eundē nūero ad quē erat z nō spē intellectus aut est potētia oīs ad spēs rez intellectarū: qd ipō reducto in actū habet actū rei eundē nūero/ nō spē: qd eadē forma nūero est in intellectu z in materia: z deducendō vt prius sequit oīum sciam esse vnā nūero. Prima autē vltime rōnis p3 p se. scda scribit i 3. de aīa vbi sic dicit Aristotē. anie aut sentiet: z qd scire potētia hec sunt: hoc quidē scibile/ illud vō sensibile: necesse autē aut ipa aut spēs esse: ipa quidē em̄ nō sūt nō em̄ biclapis est in aīa/ sed spēs: quare aīa sicut manus est. man⁹ em̄ est organū organoz. intellectus ē species spēs: z sensus est spēs sensibilis. z intendit qd res fm naturā nō sūt in aīa: sed forme z fm intellectu

z fm sensum: vt patet in expōne cōmēti. Itē obiectio cōmēti ad idē sic: quicqd sepatum est ab hic z nunc z alijs cōtrahentibz ad indiuiduū est idē apud oēs: qz est vbiqz z sp. oē aut intelligibile sepātū est ab hic z nunc z ceteris indiuiduātibz: qd est idē apud oēs z vbiqz z sp: qd est idē intellectus speculatiuus in oibz aīabz. Ecce rōnes sunt addite rōnibz istoz/ z vidētur fortiores qz prius posite. Sed in 3riū obijctū sic dicit phus qd scia est actus z qlitas aīe/ z habit⁹ de noians aīaz: z Aug. cōfirmat supra dis. viij. vbi probat mutabile esse naturā aīe dicens qd aliud est sapiētē aliud inertē esse: sed accūs vnū nō pōt esse in diuersis subiectis: qd nō pōt esse qd vna scia nūero sit in aīabus diuersoz. Itē cōtinget fm hoc eadē nūero veleritatē eē scitā z oblitā: qz a me scitā z a te oblitā qd reputari pōt incōueniens. Forti⁹ pōt obijctū sic detur qd forma subalis rei eadē qd est in aīa sit in re z ecouerfo: quero p quem modū sit in ipa/ aut em̄ sicut in materia aut potentia pfectibili/ aut alit⁹ qd cūqz mō Si dicas primo mō vt videtur velle philosophus Lō tra oīs forma dat esse z actū z rōnē potentie quā pfecti: qd intellectus accipit esse z rōnem a forma asini vel capre/ qd absurdū est. Si vō dicas qd alit⁹ est i ipō cū igit nulla forma sine subiecto esse possit ipa erit in aliq⁹ vt i materia: qz dicit Bristo. in. 7. prime methaphisice qd p hoc pbi materiā maxime putabāt esse substantiā z solā: qz nō substāre ipa nihil substāre alioz: qd oī ponere qd asin⁹ per materiā z formā sit i aīa/ qd negatū ē a pho. Itē duoz actū vel pluriū diuersoz spēs vel gñe nō est aliqd susceptibile sū: sed intellectus sū susceptibilis est oīm formaz: qd nō recipit ipas vt sunt subales eadē nūero qd sunt in re. Itē oīs forma inest siue sit subalis siue accidentalis/ z si non inest nō est: qd si eadē forma sit in aīa qd est in re ipa inest anie vt forma: sū a materia z accūs nō habet qd materie extra dat esse z rōnem: sed a seipā: qd cum ipa p seipam sit in aīa ipa dat ei esse z rōnem: qd intellectus intelligens asinū est asinus: z sic de alijs qd ridiculosa sunt. Itē oēs phi cōcordat in suis methaphisicis ponit sciam in pdicamento qlitatis. s. Avicēna/ Algazel/ et Bristo. magister eoz: z etiā Aug. in suis pdicamētis. Solo dōm meo iudicio qd spēs qd sūt in aīa nō sūt eadē nūero cū formis rez extra: nec vna scia est eadē cū scientijs alioz. vñ deceptio est in rōnibz pri⁹ inductis. Est em̄ cōsiderare spēm in aīa duobz modis. s. i cōpatiōe ad animā in qd est: z sic est accūs z passio existens in aīa fm qd dicit phus qd voces sunt note passionū qd sūt in aīa. Est etiā cōsiderare eā in qd est i intentio rei: z sic cū vna sit res est intentio vna apd oēs z si illa intentio nūeret a pte intendentiū p eā ad rem tot sunt qd sūt intendētes p eā. Ad id qd pmo obijctū dōm qd exemplū Aug. tenet ex pte intentōis cōstituentis sciam fm qd nūerat a pte rei: qd sic facit scire. Ad aliud dōm eodē mō qd hoc mō loquendo due scie idem erūt. Ad aliud dōm qd hoc z sequens paz cogūt: nō em̄ dī singulare dictū ex hoc qd species dicit in aīa vna sit: sed a pte vni⁹ intentōis aīa in animā hāc z illā: sic em̄ nihil eēt singulare: socracitas ei nō est vna in sensibz oīum: z tñ est singularis singularitate rei quā determinat. z p hoc patet solō etiā ad sequens: qd autē vey sit patet: qz nihil est genus ad ea qd nihil addūt sup ipm: z similiter nec est species ad ea qd nihil addunt sup ipm. Intentio autē hoīs in cōi nihil additū sibi recipit in aīa mea z tua z illius: z ideo ab

Obijctū p eis pmo sic.

Itē obijctū in 3riū qd sūt eadē pō.

20

30

Solo Obiectio

Solo Obiectio

40

50

60

Solutio

Ad pma rationem.

Ad 2am
Ad 3am z
4am

Ad 3^m r istis nō efficitur cōis/nec est cōis ad eas; sed remanet singularis vt prius **Ad aliud** z ad sequens dicēdū q̄ ille rōnes pcedūt ex falsis: falsum aut supponit in bac q̄ forma in materia generet eandē sibi p exntiam cū exp̄se dicat p̄hs generare eā se in sp̄e sili/co q̄ indiuiduo eadē z numero eadē nō p̄t pmanere. In seq̄n ti etiā supponit falsum in hac. s. q̄ eadē nūero sp̄es sit in aia z in materia extra; z hoc qualiter sit infra pate bit.

Ad illa que obijciunt p eis ex Aris. Ad oia illa q̄ obijciunt ex verbis p̄bi q̄ dicitur itellectus s̄m actū res intellecta z scia z scitū idē s̄m actū bene vez est hoc quo ad hoc q̄ vtrunq; est in actu ab actu vno q̄ est sp̄es rei, si em̄ querā a te quid facit materia rei in actu/tu dices q̄ sp̄es rei, z si querā a te cū acapit intellectus rē in intellectu quid facit eū esse in actu/tu dices itez sp̄es rei; s̄ sunt idem in actu; qz ab eodē actu q̄ est in re est s̄m esse/in intellectu aut s̄m q̄ est intētio separata; z sic pater q̄ nō idē est esse ip̄i act⁹; licet sit semp̄ actus eiusdē. s. rei; sed in vno vt intētio rei/z in alio vt dans esse rei; z ideo nō sunt idē nūero; z hoc intendit p̄hs. Alij aut dicunt q̄ hoc nō intelli git nisi in intellectualib; separatis p̄ esse/vt est angelus z hmōi; sed qz illi falsum dicunt/iō nō est curādū; bec em̄ nō est intētio p̄bi/z si esset falsum diceret; qz i illis minus vez est q̄ in alijs.

Ad obonē cōmentī. Ad rōnē aut cōmentatoris dōm q̄ ip̄e accipit intētionē ex parte illa q̄ cōparat ad rē cuius est rō z intētio; z sic planū est qd̄ dicit; qz sic numerat nūero rei z nō nūero intendentū per ip̄am; vt dictum est prius.

Articulus XXVIII. **Dz** **Arg. p̄mo.** **20** **Solo ad primū.** **Ad 2^m** **Art. XXIX.** **Ez** **Solutio**

An potius dicendū sit q̄ deus est alicubi: vel alia sunt in ip̄o.

Q̄stia querit de hoc qd̄ dicit ibi [In illo vult potius alia q̄ ip̄e alicubi, zc.] s. a. Videt em̄ sibi esse cōtrarius: qm̄ ante p̄cessit deū esse hic totū/z in loco esse z locū esse. **P̄ videt s̄ August.** esse q̄ dicit angelū moueri z non deum; cum dicat Augustinus angelū nō moueri p̄ locū. Sed ad hoc soluere leue est s̄m prius habita/vt dicat deū nō esse alicubi s̄m q̄ participare pōt discretionē loci circa locatū; qz sic remoueret ab eo q̄ nō posset esse i locis alijs z deū nō esse p̄rie locū; sed p̄ translationē ab aliq̄ loci p̄ricate. **Ad aliud dōm q̄ Aug.** (vt in lra determinatū est) dicit angelū nō moueri localiter; qz nō cōmetit se spacio (vt supra habitū est) sed catholice nō p̄t negari qn̄ angeli moueant cū hoc dicat canonica scriptura/z nō assumptis corporib; s̄m: sicut dixit zacharias: Angelus q̄ loquebatur in me.

An deus faciendo aliquid quod prius nō fecit mutetur:

Einde q̄rit de hoc qd̄ dicit: [Adhuc aut solet opponi, zc.] **Videt em̄ mutari deus per hoc q̄ facit qd̄ ante nō fecit; actō em̄ aliquo modo in agente est; z bec actio huius rei non ab eterno fuit. Sed hoc sepe solutū est; qz sicut dictū est i agēte est velle vt hoc modo fiat; z hoc ab eterno imutabiliter vno modo permansit.**

Oppositio qua videtur probari q̄ deus mutetur loco.

Ad hoc aut solet opponi sic: quot die sunt creature q̄ ante nō erāt z in eis deus est cum ante nō esset in eis: est ergo vbi ante nō erat: ideo q̄ mutabilis esse videt. Sed licet quot

die incipiat esse in creaturis in quib⁹ ante nō erat: qz ille nō erāt. hoc tñ fit sine sui mutatione q̄liter in mūdo cepit esse quē fecit; tñ si ne sui mutabilitate: z s̄lī definit esse i quib⁹ ante erat sine sui mutatiōe: nec tamē ip̄e deserit locū: sed locus definit esse.

Epilogus vbi exponit quare i predictā venerit disceptationem.

Iā sufficiēter demōstratū eē videt quō oia dicant esse in deo: z de⁹ in oib⁹ quā disceptationē q̄si incidēt suscepim⁹: qz id videbat postulare res circa quā n̄ versabat s̄mo. diserebamus em̄ de scia siue sapia dei: z cū docerem⁹ deū scire oia q̄sitū est vtrū p̄pter cognitionē quā de oib⁹ hz dicerent oia esse in deo: an alia rōe hoc diceret scriptura. hui⁹ ergo q̄stiois occasio in premissam nos deduxit disputationem.

Quā differenter materia: forma: z loc⁹ dicunt vacua: z cuius repletio p̄cedit aliam.

Q̄stia q̄rit de b qd̄ dicit: [Nō definit esse in q̄bus antenō erat, zc.] s. a. **Materia em̄ p̄ma est aliqd̄ entū/z hz se ad formā: z iō dicit vacua** **Sen. 1.** z hz se ad deū: z q̄ ad hoc itez nisi i se habeat deū dicit vacua: z itez loc⁹ dicit vacu⁹ respectu locati nisi hēat ip̄m. **Querit igit q̄ istaz repletionū sit p̄oz s̄m rōnē intelligēdit: videt q̄ illa q̄ ē materie ad formā: qz illa est s̄m dependentiā essentialē: alie aut nō.**

Ite forma replet materiā p̄ hoc q̄ essentialit̄ vnit̄ et: alia aut nō essentialiter vnunt̄ ei **Sed p̄ necesse est q̄ materia exite locus sit cōtinēs materiā: p̄ qd̄ etiā Helyod⁹ posuit p̄mā esse receptibile loci: q̄ repletio locati prior est q̄ repletio materie. Sed p̄ statū posito loco z materia ponit̄ deus in eis cōtinēs esse z saluās: q̄ videt q̄ illa sit p̄ma** **Solo cōcedo vltimā rōnē: p̄mo em̄ est repletio dei: z scdo repletio forme: z tertio repletio loci s̄m rōnē intelligēdit: qd̄ sic patz prius est dās esse qd̄ cūq; z cōtinēs q̄ dans esse b̄ distinctū: de⁹ aut dat esse qd̄ cūq; z cōtinēt. forma autē dat esse distinctū: vñ p̄ res replet̄ deo/z prius dependet magis ad deū replentē q̄ materia ad formā q̄ aut repletio materie p̄ formā prius sit q̄ repletio loci a locato p̄: qz forma est aliqd̄ rei replens: loc⁹ autē nihil est locati. Ite forma tñ est in materia: sed res nō est in loco nisi p̄ formā z materiā. Ad p̄mo q̄ obiectum dicendum q̄ illa dependentia nō est ad hoc q̄ materia sit materia: s̄ ad hoc q̄ habeat esse actu z distinctum per formam: z licet hoc sit essentialē tñ non est prius: qz essentialē esse nō facit p̄mū/s̄ pot⁹ p̄mū esse s̄m ordinē cause p̄sentis z cōtinētis. p̄ hoc etiā p̄ solo ad scdm. Ad id aut qd̄ obijcit de loco dōm q̄ nisi spaciū dicam⁹ locū/vt qd̄ dicebat q̄ ponebat vacuū a corpib; tñ nō separū non necessario p̄intelligit̄ loc⁹ intellecto corpe vel materia corpalit̄: z iō illa obiectio p̄cedit ex f̄lo: nec illa opinio ē vera q̄ loc⁹ sit distantia spaciū: vt probatur apud p̄hs: sed loc⁹ est extremitas alicuius corporis ambiens in se aliqd̄ corpus: z sic omne corpus est in loco.**

Hicredit ad propositū repetēs

Z 4

Art. XXXI
52

Arg. p̄mo

20
30

40

Solutio
ad vltimā rōnē qd̄ est
4^m

Ad p̄mā
z 2^m

Ad 3^m

superius dicta vt addat alia.

Unc ergo ad proposi

n tū reuertētes cepto istam. supra dictū est q̄ p̄scia dei futuroꝝ tñ est:

¶ oīm tā bonoꝝ q̄ maloꝝ. Scia x̄o vel sapia nō mō de futuris: sed etiā de p̄ntib⁹ ⁊ futuris nec tñ de t̄p̄alib⁹ ⁊ etiā de eternis: qz seipm nouit de⁹. Hic orit̄ q̄stio nō dissimulāda vtz scz scia v̄l p̄scia sit cā rez: an res sint cause sciētie vel p̄scie dei. Videt̄ ei p̄scia dei cā esse eoz q̄ ei subsūt ac necessitatē eueniēdi eis facere: qz nec aliq̄ futura fuissent nisi de⁹ ea p̄scisset: nec p̄nt nō euenire cū de⁹ ea p̄sciuerit. Si aut̄ impossibile est ea nō euenire: q̄a p̄scita sūt: videt̄ q̄ ipsa p̄scia q̄ p̄scita sūt eis esse cā eueniēdi. impossibile est aut̄ ea nō euenire cū p̄scita sūt: qz si nō euenirēt cū p̄scita sūt falleret̄ dei p̄scia. at dei p̄scia falli nō p̄t. impossibile est q̄ ea nō euenire cū p̄scita sūt: sic q̄ p̄scia cā eoz esse videt̄ q̄ p̄scita sūt. hoc idē ⁊ d̄ scia d̄. s. q̄ de⁹ aliq̄ nouerit iō sint. Qui sē tētē aug. attestari videt̄ in. xv. li. d̄ etrini. sic dicēs: nō ista ex aliquo tpe cognouit de⁹: s̄ futura oīa t̄p̄alia atq̄ in eis etiā qd ⁊ qñ ab illo petituri fueram ⁊ quos ⁊ de q̄b⁹ reb⁹ vel exauditur⁹ vel nō exauditur⁹ eēt sine initio aū p̄sciuit. Vniuersas aut̄ creaturas ⁊ sp̄iales ⁊ corpales: nō qz sūt iō nouit: sed iō sūt qz nouit: nō em̄ nesciuit q̄ fuerat creatur⁹: q̄a q̄ sciuit creauit: non qz creauit sciuit: nec aliter sciuit creata q̄ creāda. nō em̄ ei⁹ sapie aliqd accessit ex eis: s̄ illis exstitib⁹ sic oportebat: et qñ oportebat illa māsit vt erat. vnde in Eccl̄i. Ante q̄ crearent̄ oīa nota sūt illi: sic ⁊ post q̄ cōsumata sunt. Ecce his verbis videt̄ Aug. innuere sciam ⁊ p̄sciam dei cām eē eoz q̄ sūt cū dicit̄ iō ea eē qz de⁹ nouit. Idē q̄ in. vj. li. dicere videt̄: Cū inqt̄ decedat ⁊ succedat tēpora: nō decedit aliqd vel succedit scie dei: in q̄ nouit oīa q̄ fecit p̄ ipsam. Non em̄ hec q̄ creata sunt iō sciuūt a deo qz facta sunt: s̄ potius iō facta sūt qz imutabiliter ab eo sciuūt. Et hic etiā significare videt̄ dei sciam cāz eoz eē q̄ sūt: dicēs nō iō deū ea nouisse qz facta sunt: s̄ iō facta sunt qz nouit ea de⁹. Idē videt̄ dei scia vel p̄scia cā esse eoz q̄ nouit.

Incōuenientia ostendit que seq̄rentur si diceretur scia vel p̄scie⁹tia causa oīum rez que ei subsunt. Qd̄ si ita est: est q̄ cā oīum maloꝝ cū oīa mala sciat̄ ⁊ p̄sciant̄ a deo: qd̄ longe est a verita-

te. Si em̄ dei scia vel p̄scia cā esset maloꝝ: nō esset vtiq̄ deus auctor maloꝝ: qd̄ penit⁹ fallum est. nō ergo scientia vel p̄scientia dei causa est omnū que ei subsunt.

¶ Unc q̄ ad p̄positū reuertentes cepto insistamus. zc.] Dic̄ incipit ps̄ illa in q̄ maḡ determinat qualdā p̄prietates seq̄ntes sciētiā diuinā sicut nō posse falli ⁊ esse cām ⁊ non posse augeri: ⁊ iō diuidit̄ in duas p̄ces: in quaz p̄ma maḡ determinat vtrū scia diuinā sit cā rez: ⁊ vtz possit falli vel nō. Et in sc̄da q̄rit vtrū possit augeri q̄ incipit in sequenti dist̄. ibi: [P̄soler q̄ri vtrū scia dei.] P̄ma diuidit̄ in duas. In p̄ma inq̄rit vtrū scia d̄i sit cā rez. In sc̄da vtrū possit falli ibi: [Ad hoc aut̄ qd̄ supra dictū est.] P̄ma h̄az h̄et tres p̄ces. In p̄ma p̄bat q̄ sit cā rez. In sc̄da ob̄icit in p̄riū ibi [Qd̄ sit ita est igit̄ est cā oīm maloꝝ.] In tertia vō determinat ibi: [H̄ac vō q̄ videt̄ repugnantia. zc.]

An p̄scientia dei sit causa rerum. Videt̄ aut̄ hic dubiū vtrū p̄scia dei sit cā rez ⁊ videt̄ q̄ sic: q̄cūq̄ em̄ sic habet q̄ vnū antecedit aliud ⁊ postit̄ ip̄o ponit̄ sequēs ⁊ sublat̄o aufer̄ nullale h̄nt vt cā ⁊ causatū: p̄scia dei sic h̄et ad h̄ q̄ sc̄at qd̄ est aū ad illud: ⁊ postit̄ ipsa ponit̄ res in futuro ⁊ ablata aufer̄: s̄ p̄scia dei est cā rez. P̄ma p̄bat̄ inducēdo in oīb⁹. Si forte dicas q̄ soluit hoc Aug. p̄ exēplū memoriē p̄teritoꝝ: sequit̄ em̄ si meministi alieui⁹ q̄ illud necessario fuit: cū tñ memoria tua nō sit cā p̄teriti. Ista solō nulla est: qz adhuc illa se h̄nt vt cā ⁊ causatū: sed p̄teritū antecedit memoriā ⁊ cā illat̄: iō tener illa p̄ntia ab effectu ad cām: sed p̄scia dei penes res in futuro antecedit eas: q̄ videt̄ q̄ sit cā eaz. Itē futuroꝝ oīum p̄ductio spectat ad naturā largē sumptā ita q̄ includat etiā cām p̄ accēs q̄ est casus vel p̄positū largē sumptū ⁊ includat fortunā: cū igit̄ natura nihil op̄et nisi qd̄ deus immediatus op̄et: nec li. arbit. nisi de⁹ immediat⁹ op̄et idē erit deus cā oīm futuroꝝ: nō aut̄ est cā p̄ necessitatē nature op̄ans: q̄ p̄ artē ⁊ sciam: q̄ scia dei est cā oīm futuroꝝ. Itē in artificetta est q̄ scia p̄ctica est cā op̄is: q̄ etiā in deo erit ita. Itē sc̄at hoc futurū: q̄ de necessitate erit: aut sequit̄ aut nō. si nō: q̄ oppositū p̄ntis verificari p̄t cū ante. s. aliqd̄ nō esse futurū qd̄ tñ deus sciuit esse futurū qd̄ nō p̄t esse: qz sic dicit̄ Boe. in cōsolatiōe p̄bie: hec nō esset scia de futuris: s̄ opinio fallax: q̄ videt̄ hoc seq̄ necessario. Si vō dicas illd̄ verū esse de necessitate p̄ntie ⁊ nō p̄ntis. Hoc nihil videt̄ esse dictū: qz nos videm⁹ in oīb⁹ i q̄b⁹ aū de natura sua coniunctū est p̄nti sp̄ ⁊ est necessariū in se ⁊ q̄ causat nō necessitate p̄ntie tñ: sed etiā p̄ntis: sicut cū d̄: si h̄o est aīal est: sed vtz est vbi aū in se cōtingens est: ibi nō causat nisi necessitate p̄ntie. istud aut̄ aū deū p̄scire oīa futura necessariū est i se ⁊ sp̄ postitū: si q̄ h̄itudo sui ad seq̄ns est necessaria videt̄ p̄ns h̄e necessitatē rei ⁊ nō habitudinis tñ. Itē ab oīb⁹ cōcedit̄ q̄ quā h̄et de⁹ nobilissima sciaz ⁊ dea sciaz est: vt dicit̄ p̄hus: nobilissima aut̄ sciaz est scia p̄ cām necessariā: ⁊ p̄cipue cām simplicissimā ⁊ altissimā ⁊ q̄ scit̄ ip̄e scies: q̄ de⁹ sc̄at p̄ illā: q̄ sua scia est cā sc̄ati: q̄ sua scia est cā rei future. Itē sicut se h̄et sc̄itū ad sciam ita futurā ad p̄sciam: sed sc̄itū in ip̄a causat̄ a scia: vt sup̄ habitū est in l̄ra: p̄cipue qd̄ est sc̄itū p̄ se: sicut qd̄cūq̄ qd̄ nō est malū: q̄ futurū se hoc mō ad p̄scientia: ergo futurū

Distinctio XXXVIII De modis diuine scie v̄l cognitōnis. Vtrū de⁹ cognoscat mutabilē vel imutabilē ⁊ q̄ modo.

Arti. 1.
Arg. primo
Solo
Instantia
2º
3º
4º
Solo
Instantia
5º
6º

70 causat a p[re]scia sua. Itē videt[ur] nihil valere instantia quā ponit mag[is] de malis: q[ui]a malor[um] scia nō est p[er] causam propriā, malū em̄ nō habet causam z reducitur ad cām p[er] accidit in hoc q[ui] scit p[er] causam habitus: sicut dicitur medicū scire egritudinē: q̄ videt[ur] cū scia dei sit scientia oīum habitū futuror[um] z scia p[er] causam q[ui] debet at cōcedi q[ui] sua scia sit causa oīum licet nō eode mō: vt videt[ur]. Itē oīs scia aut est p[er] causam/aut p[er] effectum aut p[er] signū. si aut[em] p[er] signū tunc facit opinionē fallibilē z vt dicit Boe. hanc nephas est in deo ponere: aut q̄ erit p[er] causam/aut p[er] effectū. nō aut[em] p[er] effectū: q[ui] deus scit p[er] seipm/z ipse nō est effectus alicui[us] sciri: relinquit igit[ur] q[ui] sit p[er] causam: nō aut[em] est causa nisi respectu sciri: q̄ p[re]scientia dei directe dicit[ur] causa rei future. Sed cōtra det[ur] q[ui] sit causa/aut erit mutabilis/aut imutabilis. si imutabilis in cansando sequet[ur] vt oē causatū ab ipa imutabilis euentat: z sic oē cōtingēs necessariū erit/qd s[ecundum] est. Itē scit se posse facere q̄ nunq[ui] faciet: q̄ sua scia nō est cā necessaria rez. Forti[us] obijci[unt] scinibil p[re]cedēs aliud/nihil de suis p[ro]prietatib[us] ponēs circa illud est causa illi: p[re]scia dei p[re]cedit res futuras/ ita q[ui] nullā de p[ro]prietatib[us] suis ponat circa futura: ergo nō est causa necessaria futuror[um] in q̄ntū futura sunt. Probat aut[em] prima p[er] hoc q[ui] a necessaria cā est necessarius effectus/z cōtingēte cōtingēs: z sic necessitas et cōtingentia ponunt[ur] circa effectū a cā. Secda p[ro]bat ex hoc q[ui] p[re]scie est eternū esse z imutabile z in t[em]p[or]e/z oēs oppositas dispōnes circa effectus rez futuraz. nos videm[us]. Solo sine p[re]iudicio dico q[ui] p[re]scientia sic etiā scientia dei causa est quorundā rerum futurar[um]: et non est causa quorundā: non enim placet mihi solutio q̄rundā dicentū q[ui] scia dei nō est cā aliquor[um]: q̄ scia dei potest esse duplex. s. simplicis noticie z ap[er]tationis: quia simplex noticia nō dicit ordinē ad futurū s[ecundum] q[ui] est de his que possunt esse/ sed nō erunt: z ideo respectu illor[um] nō potest sumi p[re]scientia. hic aut[em] magis querit[ur] si p[re]scientia est causa q̄ si scia est cā: vnde videt[ur] mihi q[ui] quorundā sit causa z quorundā nō: ad oīa t[ame]n habet ordinē antecessoris z certitudinis: vt i[nter] fra parebit: sicut em̄ dicit Aug. oīum que naturalit[er] sunt z naturā seruant z non viciant p[re]scientia causa operatiua z productiua est: malor[um] em̄ nō est causa: s[ed] tamē p[re]ordinat eis z p[re]uidet ea: sed hoc verū est q[ui] necessariū z cōtingens absolutū siue rei in nullo causat[ur] ex illa: sed potius ex causis proximis quaz dispōnes sequit[ur] effectus/ eo q[ui] ille cause p[er] essentia sunt in effectū. Si aut[em] q̄rit[ur] verū p[re]scientia dei vniuersalit[er] sit causa futuror[um] bene concedo eū alijs: q̄m futura sunt mala/quor[um] p[re]scientia dei causa nō est: sicut nec ars v[er]it[atis] cōtra arte: qd tamē ars p[re]scit z corrigit: sic q̄ intellectuā questiōe v[er]it[atis] vlt[er] sit causa futuror[um] responderi potest obiectis. Ad primū dicendo q[ui] p[re]cedit a diminutione eor[um] que ad causam rei erigunt[ur]: erigit em̄ antecessio tempe vel duratōe vel ordine nature: z erigit habitudo vni[us] ad alter[um] z erigit efficiētia siue cōstitutio sequit[ur] p[er] causalit[er] p[re]cedētis: z illud vltimū deficit in p[re]scientia z p[re]scito. z instantia est q[ui] si ponas me scire futura cōtingentia: sequit[ur] em̄ si scio futurū illud erit: q[ui] alit[er] meū scire non esset scire: sed opinari: z tunc mea scientia antecedit z habet ordinem ad illud qd inferit[ur] ex illa: t[ame]n nō oīno erit causa: sed pon[itur] causat[ur] ab alia causa q[ui] est lib[er] ar. z similis p[re]scientia a nullo qd sub ipa op[er]at[ur] tollit ratōne causandi: z iō aliquid sit ab his que sub p[re]scientia operant[ur] qd nō sit ab ipsa

In p[re]s[ent]ia p[ro]p[ri]a

20
30

Solutio

Questiōe sola

Ad p[ri]mū

Ad aliū dōm q[ui] nihil ex nō pot fieri in futuro cui[us] deus nō sit cā z p[re]scius: sed defectus a liq[ui]s vt malum pot incidere in futuro cuius quidē ipse est p[re]scit[ur] z nō causa/ eo q[ui] incidit ex defectu cause scōe z nō sui: sicut sepius supra dictū est. Ad aliud dōm q[ui] etiā in arte ars non est cā v[er]it[atis]: sed potest p[ro]nolle ipm/ sicut ars operans in ligno nodoso scit q[ui] non obedit lignū pulchritudini imaginis imp[er]medet: z t[ame]n nō facit defectū illum sed accidit ex defectu ligni. sed p[er] tanto est d[omi]na q[ui] in potestate li. arbi. est p[er]manere in defectu vel obediēte artifice in p[re]fectā pulchritudine: z iō scientia diuina v[er]it[atis] p[ro]nuit: sed alit[er] t[ame]n facit. Ad aliū dōm q[ui] cū dicit[ur] deus scit hoc vel p[re]scit: q̄ de necessitate erit dico q[ui] si est necessitas cōsequētie bene sequit[ur] p[ro]p[ri]e ordinē p[re]scie ad p[re]scitū. Si aut[em] est p[ro]p[ri]a necessitatis v[er]it[atis] cōsequētis vel rei qd idē est: dico q[ui] nō sequit[ur] nec i bo nō cuius p[re]scia est cā: nec in malo cuius nō est cā. Ad hoc aut[em] qd obijci[unt] q[ui] a[nt]is est necessariū necessitate rei z nō p[ro]nōis t[ame]n possemus dicere q[ui] cū d[omi]n[us] deus p[re]scit hoc q[ui] hec p[ro]positio ex parte p[re]sciti adhuc pender ex futuro: z iō nā oīa acapit[ur] in p[re]scite t[ame]n: z iō o[mn]i ipam habere necessitatē p[ro]nōis: vt. s. illud sit futurū qd p[re]scit: et ita dicit[ur] cōiter oēs doctores: z iō s[ecundum] est qd ponit[ur] p[ro] vero. Si t[ame]n alit[er] vellem[us] dicere possem[us] concedere q[ui] hoc a[nt]is est necessariū in se deus p[re]scit qd est futurū: et t[ame]n in p[re]s[ent]e nō causat[ur] nisi necessitas cōsecutiōis/ z non reit: hoc iō q[ui] q̄m p[ro]nōis causat[ur] ab a[nt]e vt det[ur] ci causam rei z necessitatē oportet ipm habere nō solū ordinē necessitatis ad ipm: sed etiā dare ei esse z p[ro]prietates z d[omi]n[us] p[ro]p[ri]etates suas: z hō facit causa prima altit[er] causator: z hoc cōtingit duab[us] de causis: quaz p[ri]ma est/ q̄a causatū nullū potest suscipere p[ro]prietates cause p[ri]me p[ro]p[ri]e infinitā eius distantia z nobilitatē sup[er] oē causatum. Alia cā est: q[ui] illa cā cōtingentia essentialit[er] a q̄busdā causis p[ri]mis cōtingētib[us] causant[ur] a q̄b[us] modū causalitatis nō tollit cā p[ri]ma p[er] sua infuētia sup[er] causatū z iō in illo nō sequit[ur] q[ui] si cā hui[us] effect[us] est necessaria q[ui] effectus est necessarius z imutabilis. z est s[ecundum] s[ecundum] ut si accessus solis in obliq[ui] circulo est cā necessaria g[ra]t[is] nō: nō t[ame]n necessariū est g[ra]t[is] fieri: q[ui] pot[est] esse imp[er]imentū ex p[ar]te p[ri]mar[um] causar[um]: sicut in loco p[ro]pe frigiditatis: z iō dicit p[ro]p[ri]us q[ui] ad has cas nō p[ri]mas q[ui] futur[us] q[ui]s incedere nō incedet. z p[ro]bolome[us] in centilogio q[ui] sapiēs hō d[omi]nabit[ur] astris: q[ui] cōtrarijs dispōnib[us] disponunt[ur] cause p[ri]me: z iō p[er] q[ui] cā p[ri]ma nō ponit necessitatē absolutā: s[ed] ordinis vel nō p[ro]nōis sed p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. Ad alia duo pot[est] absolute concedi q[ui] p[re]scitū qd naturalit[er] est causat[ur] illo mō cāritatis q[ui] dicit[ur] est a p[re]scia. Ad aliū dōm q[ui] instantia mag[is] bona est/ eo q[ui] s[ecundum] p[ro]batū ē q[ui] de[us] nō scit malū nisi scia specularia: z iō nō reducitur ad habitū q[ui] p[ro]p[ri]e i ipso deo: s[ed] pot[est] q[ui] p[ro]p[ri]e in cā q[ui] est lib[er] ar. z act[us] mal[us] cui[us] sic cōiuncti de[us] nō est cā: z iō nullā de[us] efficiētia h[ab]et ad malū: s[ed] a lōge videt[ur] p[er] accidit/ sic p[ro]nōis videt[ur] z v[er]it[atis] est q[ui] hō mō p[er] cām in actu deficiēte cognoscit: s[ed] hec nō ē de[us] sed pot[est] lib[er] ar. sed li. ar. sic in actu deficiēs cognoscit de[us] p[er] seipm. Ad aliud dōm q[ui] scia dei est p[er] cām q[ui] ē ip[er] sed nō o[mn]i p[ro]p[ri]e hoc q[ui] ipa sit sciti cā: q[ui] scitū nō h[ab]et cām q̄m nisi deficientem: vt sepe dictum est.

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

Ad obiecta p[ro]solonē.

Ad 5m

z 6m

Ad 7m

qd est p[ro]p[ri]a t[ame]n mag[is].

Ad 8m

Arti. II

B

Arg. p[ri]mo.

Z iij

nihil autē scit a deo nisi oē vey: q̄ omne verū scitur ab eterno a deo: quicqd aut scit est vey / z quicqd vey illud est: ergo oē vey est ab eterno / vt videt. Si forte dicas q̄ vnū quodq̄ sicut se habet ad esse ita se habet ad vey z nō econuerso. vnde cū oīa nō fuerint ab eterno nō oīa erunt vera z ab eterno. Cōtra nihil scit nisi vey / z oīa sciunt ab eterno: q̄ sūt vera ab eterno: veritati aut̄ p̄intelligit̄ esse sicut causa causator: ergo omnia fuerunt ab eterno: vt videt. ¶ Augu. sic videt probare aīam imortale: qz si illud qd̄ inest est incorruptibile / z non pōt esse sine subiecto erit subiectū eius propriū p̄petuū: s; veritas est eterna z est in aīa sicut in subiecto: q̄ aīa est imortalis z p̄petua: q̄ autē veritas sit eterna probat sic: aut veritatē esse ab eterno est vey aut nō. si est vey habeo p̄positū. si non: q̄ d̄ictoriū ē vey. s. veritatē nō fuisse ab eterno: si d̄ictoriū est vey aliqd̄ est vey: z si aliqd̄ ē verū veritas est: q̄ veritate posita nō esse ab eterno. sequit̄ veritatē eē ab eterno. Si r̄ aut̄ est de destructōe veritatis si pōt destructa aut em̄ veritas durabit sine fine: aut nō. si nō deest oppositū / z tunc destructa veritate erit aliquid verū z nō nisi veritate: q̄ ad veritatē nō esse sequit̄ veritatē esse: q̄ est p̄petua ante z post: z ita videt q̄ respectu ipsius p̄sentia poni nō possit. ¶ Itē si mundus in p̄ncipio mundi qm̄ incepit dico fictus: mundus fuit / constat q̄ falsum est: q̄ cōtradictoria fuit vera mundus non fuit: q̄ aliquid erat vey ante mundū: idē sequit̄ de instanti inceptiōis cuiuslibet rei q̄ incipit. ¶ Itē bec p̄positio mundū fore esse vera vel mundū esse futurū est vey / aut est vera ab eterno / aut nō. si sic habeo p̄positū: quia tunc sequit̄ multa vera ab eterno fuisse. si ergo cōtradictoria est vera. s. mundū nō esse futurū: qd̄ aut nō est futurū nō erit vnq̄ in aliquo presenti vel p̄terito: q̄ nunq̄ fuit vera bec mundus est vel mundus fuit / qd̄ falsum est: q̄ cōstat q̄ prima est vera mūdū eē futurū: z similis forte esse futurū: cū aut̄ omnia bec ab eterno sint vera / vt videt scientia dei nō erit ante ea: z ita p̄sentia p̄prienō vocabit̄ respectu illoz: hoc aut̄ cōcessum est qnq̄ q̄ multe veritates sint ab eterno que nō sunt deus. Sed cōtra oīs oppō est circa aliqd̄ idē z vnū ad qd̄ reducit̄ vt ad subiectū de quo est q̄ si sequit̄ talis reductio: bec p̄pō non est vera: q̄ eius cōtradictoria est vera oportet dicere q̄ oppō cōtradictōnis est ab eterno: cū autē nō possit esse in se reducit̄ ad aliqd̄ vnū / vt materiā: q̄ necesse est etiam illud ponere ab eterno: nihil aut̄ est circa qd̄ oīs oppō sit nisi materia p̄ma: q̄ materia prima erit ab eterno: materia em̄ prima subijcit̄ in omni eo qd̄ per se est subiectū: vt dicit quidā p̄hus. hoc aut̄ est beresius: q̄ z illud ex quo sequit̄. s. veritates esse multas q̄ nō sunt deus ab eterno: nec potest aliqd̄ hic dicere q̄ ille veritates nō sunt nisi relatiōes. relatio em̄ oppōnis nō est nisi in oppositis: q̄ si relatio est subiectū relatiōis erit: z ita oportet esse ipas p̄pōnes ab eterno / qd̄ falsum est. Solutio: nō puro esse catholicū vt dicat̄ multas veritates fuisse ab eterno q̄ nō sunt deus. Unde r̄ deo ad p̄mū q̄ qd̄ scit̄ est vey illa p̄pō est vera de duplici scia. s. de illa q̄ ē cā sciti / z de illa q̄ ē cāta a scito: z cū cōcedit̄ de illa q̄ ē cā sciti q̄ scitū ē agēs p̄ intellectū z volūtatē: nō sequit̄ vltērū q̄ qd̄ est vey est: qz cū dicebatur qd̄ scit̄ est vey nō ponebat̄ scitū nisi f̄m cōditio nē scientis / z nō f̄m p̄prietatē nature sciti: z ita patet qualiter impedit̄ ille p̄cessus. Si vey est de scia q̄ causat̄ a scito ibi vey sequit̄ ad esse z scire sequit̄ ad ve

Solo.

Instantia

2º

3º

4º

It. in p̄m.

Solutio

Ad p̄mū

rū / sicut causatū ad causam: z in illo tenet p̄cessus. qz talis scia nō est ab eterno. Ad obiectū Aug. dicendū q̄ vnū sophisma est / nec dicit̄ asserendo nisi hoc modo quo ponit̄ veritas enunciabilis in mente diuina tm̄: sic em̄ nō est nisi veritas vna que tm̄ est multo rū p̄ relatiōē ad ipā: sicut supra diximus de ydeis.

Ad 2m qd̄ est Aug.

Nota

Dicendū igit̄ q̄ sicut p̄uatio nō intelligit̄ nisi per habitū: ita negatio nō intelligit̄ nisi p̄ affirmatiōē: z ideo nulla accepta affirmatiua / nulla accipiet̄ negatiua. vnde dico q̄ bec est falsa veritatē fuisse ab eterno duabz de causis. s. quia nō fuit p̄pō: z qz nō tenet cōpositio rōne determinatiōis z cū inferit̄: q̄ cōradictoria est vera: dico q̄ nō sequit̄ nisi supposita p̄positiōne. illa aut̄ nō est: qz impossibile est negatiua esse primā: z iō cū hanc veritatē nō fuisse ab eterno nulla pōt accipi affirmatiua ipā nō erit accepta: z ideo nulla habet cōradictoriā tali facta p̄positiōe. Similit̄ dico de hac mundus fuit z eius cōradictoria / z eodē mō de omnibz alijs. Qd̄ autē q̄rit̄ de hac mundū futurū esse est vey vtrū vera fuerit ante mundū: dico q̄ non: qz nō fuit p̄positio. si em̄ nihil est ante mundū nō poterit esse subijcibile aliqd̄ z p̄dicabile ante mundū: ergo nō potuit esse p̄pō: qz ab eo q̄ res est vel nō est f̄m Bristo. oratio d̄z vera vel falsat̄ si de re z nō de veritate p̄positiōis querat̄: bene cōcedo q̄ mundus erat futurus / z q̄ mundus potuit esse: s; hoc refert̄ ad rationes ydeales / z ad potentiā cause efficientis.

Ad 3m z 4m

Qd̄ res future nō sunt causa scientie vel p̄scientie dei.

Itēq̄ etiā res future causa sunt dei p̄scie: licz em̄ nō essent future nisi p̄scirent̄ a deo: non tm̄ ideo p̄sciunt̄ qz future sunt. Si em̄ hoc eēt tunc eius qd̄ eternū est aliqd̄ existeret causa ab eo alienū ab eo diuersum: et ex creaturis dependeret scientia creatoris: z creatū cā eēt increati. Origenes tm̄ sup eplam ad Roma. ait: Nō p̄pterea aliqd̄ erit: qz id scit̄ deus futurū sed qz futurū est: ideo scit̄ a deo anteq̄ fiat. Hoc videt̄ p̄missis verbis Aug. obuiare. hic em̄ significari videt̄ q̄ res future causa sunt p̄scientie: ibi x̄o q̄ p̄scia cā sit rez futurarū

Quid ex predictis tenedū sit cū determinatione auctoritatum.

Hanc igit̄ que videt̄ repugnantia de medio tollere cupientes dicimus res futuras nulla tenus causam esse p̄scie vel scientie dei: nec ideo p̄sciri vel sciri: qz future vel facte sunt ita exponētes qd̄ ait Origenes qz futurū est ideo scit̄ a deo anteq̄ fiat. s. qd̄ futurū est scit̄ a deo anteq̄ fiat: nec p̄sciret̄ nisi futurū esset: vt nō notetur ibi causa nisi sine qua nō fieret ita etiā dicimus sciam vel p̄scientiā dei nō esse causam eoz que fiunt nisi talē sine q̄ non fiunt: si tamē sciam ad noticiā tm̄ referamus. Si x̄o nomine scientie includit̄ etiā beneplacitū atqz dispositio tunc recte potest dici cau

sa eoz que deus facit. His em̄ duob⁹ modis vt superius p̄taxatū est accipit̄ cognitio vel scia dei. s. pro noticia sola vel pro noticia sil z beneplacito. hoc modo forte accepit Aug. dicens: Ideo sunt qz nouit. i. quia scienti placuit: z quia sciens disposuit. Hic sensus ex eo adiunat: qz de bonis tibi tm̄ agit Augus. s. de creaturis z de his que deus facit que oia nouit nō solū scia: s; etiā beneplacito ac dispositione. Sic ḡibi accipit̄ dei cognitio vt non modo noticiā sed etiā beneplacitū dei significet. Adala x̄o scit deus z prescit anteq̄ n̄at: sed sola noticiā nō beneplacito. p̄scit em̄ de⁹ z p̄dicat etiā q̄ nō est ipe factur⁹: sicut p̄scituit z p̄dixit infidelitatē iudeoz: sed non fecit. nec ideo quia p̄sciuit ad peccatū infidelitatis eos coegit: nec p̄scisset vel p̄dirisset eoz rū mala nisi essent ea habituri. vnde Augus. sup̄ Johā. Deus inqt̄ futuroz p̄sci⁹. p̄p̄hetā p̄dixit infidelitatē iudeoz s; nō fecit: neq; p̄scisset mala eoz nisi ea haberēt. Non em̄ ideo quēq; ad peccandū cogit: quia futura hominū peccata p̄nouit. illoz em̄ p̄sciuit peccata non sua. Ideoq; si ea que ille p̄sciuit ipsoz nō sunt: nō vera ille p̄sciuit: sed quia illius p̄sciētia falli nō potest sine dubio nō alijs sed ipsi peccant: quos deus peccatores esse p̄sciuit: z ideo si nō malū sed bonū facere voluissent non malū facturū p̄uiderent ab eo qui nouit quid sit q̄q; factur⁹. His verbis aperte ostendit̄ si diligēter attēdam⁹ p̄scientiā dei nō esse causam maloz q̄ p̄scit: quia nō ea p̄scit tanq̄ futur⁹: nec tanq̄ sua sed illoz qui sunt ea facturū vel habituri. p̄sciuit ḡ illa sola noticiā: nō b̄i placito auctoritatis. Unde dat̄ intelligi q̄ deus ecōuerso p̄scit bona tanq̄ sua tanq̄ ea que factur⁹ est vt illa p̄sciendo simul fuerit ip̄sus noticiā z auctoritatis beneplacitū.

Arti. III. An scientia dei causetur a rebus.
Arg. p̄mo. Ostea querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ ibi: [Origenes p̄ tm̄ sup̄ eplam̄ ad Roma. zc.] s. a. Hic em̄ videt̄ velle Orig. q̄ scia dei causet̄ a rebus: aliter em̄ nullā habitudinē noraret̄ cōiunctio causalis quā ponit. Ad hoc etiā opponit̄ sic: quicqd̄ est qd̄ nec in se nec in aliqua causāz habet̄ imobilitatē / illud nec in se nec in aliq̄ cāz scit̄ nisi cū est p̄tingēs de futuro ē tale ḡ nō scit̄ nisi cū est. Probat̄ aut̄ p̄ma sic: det̄ q̄ habeat̄ imobilitatē in aliqua causāz: cū ḡ causa illa influat̄ sup̄ causatū illud fm̄ q̄ illud causatū est in ipsa erit̄ imobilitas etiā in causatoz: z sic itā nō esset contingens qd̄ est cōtra positū: nec est instātia de generatis florib; z plantis z solis: qz sol fm̄ ordinē imobile non influat̄ sup̄ ea: sed potius fm̄ diuersum modū. acrus em̄ solis anteq̄ veniat ad ip̄a p̄miscet̄ virtutib; cōtin

gentib; z mutabilib;: z ille influat̄ continenter: z id etiā si sol haberet̄ intellectū / nō posset̄ scire causatū nisi cāto erit̄e. Itē q̄cūq; sequunt̄ se inuicē necessario aut ambo sunt ab eadē cā / aut vnū est ab alio. p̄scientia autē z p̄scita res sequunt̄ se inuicē: ḡ aut ambo sūt ab eadē cā / aut vnū est ab alio: nō aut ambo sūt ab eadē cā: ḡ vnū nō est ab alio: cū ḡ p̄scia nō sp̄ sit cā p̄scit̄ p̄scitū aliq̄n erit̄ cā p̄scie vel scie / vt videt̄. Itē deus scit me legere bene sequit̄: ḡ ego lego. q̄ro ḡ vn̄ locus: videt̄ q̄ sit nō a causāz: qz etiā sequit̄ de⁹ scit me mentiri: ḡ ego mētor: z nō pōt esse loc⁹ a cā: ḡ erit ab effectu / vt videt̄: ḡ res est cā scie Sed n̄ nobilissima scia dat̄ deo: s; nobilissima est p̄ cām: ḡ sua scia nō est causata ab aliq̄. Itē si sua scia esset cāta cū sua scientia sit sua essentia / sua scia esset cāta / qd̄ flm̄ est. Itē cū sua scia sit eterna scitū aut epale / sequit̄ q̄ in sua scit̄ia epale esset cā eterni / qd̄ falsum est. Itē nō potest dici q̄ sit causa sine qua nō: qz etiā illa nobilior est q̄ effectus: nihil aut̄ nobilior est scia diuina. Solutio p̄ncipalis

20
 30
 In p̄riū p̄ veritate p̄o
 20
 30
 40
 Solutio p̄ncipalis

Dicendū ḡ ad primū q̄ scia dei vincit oēm scientiā: artifer em̄ licet p̄cipiat formā totius opis / z nō accipiat ip̄am ex ope: tm̄ multa incidit̄ p̄ op⁹ ex factura instrumentoz / z in equalitate materie q̄ ipe nō potest cognoscere nisi p̄ effectū: sed summ⁹ artifer in hoc oēs sciam transcedit q̄ ipe p̄scit oē qd̄ faciet: z q̄cqd̄ i illo eueniet ex mutabilitate z defectu causāz scōaz q̄ ope rant̄ sub ip̄o: q̄a alit̄ impfecta esset eius scia. vnde patet q̄ simile acceptū de sole z alijs agentib; nō est silē qz artifer nō potest scire exitū sui opis in actū z euentū eius: sed deus scit hoc totū p̄pter infinitā potentiam in sciendo. Ad aliud v̄dm q̄ v̄z est q̄ illa sequunt̄ se inuicē: sed hoc est gratia ordinis scie ad scitū / z econuerso: z nō ḡra causalitatis / vt prius dictū est. Ad aliud v̄dm q̄ in diuinis locus generalit̄ est a cōuertibilit̄: sed in quibusdā locus a cā: alit̄ em̄ est in diuinis / z aliter in humanis propter diuersimode dictā scientiam: vt supra habitum est.

Ad primū
 Ad 2m̄
 Ad 3m̄

Contra hoc qd̄ dictū est p̄scientiā dei non posse falli oppositio.
 Ad hoc autē qd̄ supra dictū est. s. p̄sciam dei falli nō posse solet a quibusdā ita opponi: deus p̄sciuit hunc lecturū vel aliqd̄ hm̄oi: s; pōt esse vt iste nō legat: ḡ pōt aliter esse q̄ de⁹ p̄sciuit: ḡ pōt falli dei p̄scia: qd̄ oīno falsum est p̄dōt eq̄dē nō fieri aliqd̄: z illud tm̄ p̄scitū est fieri: nō iō tm̄ pōt falli dei p̄scia: qz si illud nō fieret: nec a deo p̄scitū esset fieri: sed adhuc v̄rgent̄ questionē dicētes: Aut aliter pōt fieri q̄ deus p̄sciuit: aut nō aliter. sed nō aliter: ergo necessario cūcta eueniūt. si x̄o aliter p̄t ergo dei p̄scia falli v̄l mutari. Sed pōt aliter fieri qz pōt aliter fieri q̄ fiat: ita aut̄ sit vt p̄scitū est: aliter ergo pōt fieri q̄ p̄scitū est. Ad qd̄ dicimus illā locutionē multiplicē facere intelligētā. s. aliter pōt fieri q̄ de⁹ p̄sciuit et hm̄oi: vt pōt nō esse qd̄ de⁹ p̄sciuit: z ip̄osibile est nō esse qd̄ de⁹ p̄sciuit: z ip̄osibile est nō

esse p̄scita oia q̄ sunt z hm̄oi. Possunt ei hec cōiunctim intelligi vt cōditio sit ip̄licita z dis iunctim. Si em̄ ita intelligas nō p̄t aliter fieri q̄ deus p̄sciuit. i. nō pōt vtrūq̄ s̄l esse: scz q̄ deus ita p̄sciuerit fieri z aliter fiat vex̄ intelli gis. Si aut̄ p̄ disiunctōnē intelligas: vt dicas hoc aliter non posse euenire q̄ euenit quō fu tur̄ de⁹ p̄sciuit flm̄ est. Hoc em̄ aliter p̄t eue nire q̄ euenit: z tñ deus hoc mō futurū p̄sci uit. S̄l̄r z alia determinatio. s̄ impossibile est illud nō euenire qd̄ de⁹ p̄sciuit: vel cū de⁹ p̄scierit: si cōiunctim intelligas: vex̄ dicis. si disiunctim falsum: ita etiā z illud: Impossi bile est nō esse p̄scitū oē qd̄ sit. i. nō pōt esse vtrūq̄ s̄l. s̄. vt fiat z nō sit p̄scitū. hic sensus verus est. Si x̄o dicis deū nō potuisse nō pre scire om̄e qd̄ sit: flm̄ est. Potuit em̄ facere vt non fieret: z ita non esse p̄scitum

Art. III An p̄scientia dei potest falli z imponat rebus necessitatem.

D

Arg. p̄mo.

Unde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ ibi: [Ad hoc au tē qd̄ supra dictū est p̄sciam dei falli nō posse zc.] Hic est questio generalis valde: habet ei locū in fide z p̄bia z p̄cia vtrū. s̄. possint falli: z p̄ eas dē rōnes disputat̄: videt̄ autē q̄ imponat necessitatē rebus: qz sic dicit̄ Boecius in vltimo de cōso. p̄bie. Si aliorum q̄ p̄uise sunt detorqueri valent res p̄uise nō iā erit firma futuri p̄scientia: s̄ opinio poti⁹ in certa/ qd̄ de deo credere nephas reputamus: q̄ vide tur q̄ p̄scientia rei imponat necessitatē. Itē ibidē q̄ si aut̄ apud illū rep̄oium certissimū fontē nihil incer ti esse potest certus eoz est euentus q̄ futura firmit̄ il le p̄sciret/ z alia plurima sunt ibi de hoc. Itē Ansel mus in li. de cōcordia p̄scientie z liberi ar. dicit sic: Si quis intellectū verbi p̄prie cōsiderat hoc ip̄o q̄ p̄sciri quidē dicit̄ futurū esse. p̄nunciat̄: nō em̄ nisi quod futurū est p̄scit: qz scia non est nisi veritatis: q̄re cū dico qz cū p̄scit deus aliquid illud necesse est esse fu turū Idē est ac si dicā si erit ex necessitate erit: s̄ hec si erit/ ex necessitate erit: est quedā cōditionalis vera cuius añs verificat̄ sine p̄ntet̄ est necessitaria: q̄ z hec si p̄scit deus aliquid illud ex necessitate erit: q̄ p̄cia infert necessitatē. hoc etiā in l̄fa habet̄ ab augu. q̄ im possibile ē falli dei p̄sciam: q̄ videt̄ q̄ ip̄a rei imponat necessitatē. Hoc etiā videt̄ p̄ rōz posse p̄bari sic: de⁹ p̄scit hoc futurū: q̄ illud erit de necessitate: aut sequi tur de necessitate p̄ntis/ aut nō. si nō/ def̄ oppositum q̄ p̄t illud nō euenire nō eueniet: q̄ posito falso z non impossibili/ qd̄ accidit erit falsum/ z nō impossibile. si aut̄ nō eueniet z deus p̄scit illud: q̄ fallit̄ in p̄sciendo/ qd̄ est cōtra l̄fam. Itē cū d̄r deus p̄sciuit b̄ hec est vera ab eterno: sed nihil cōtingentiū est eternū q̄ ista p̄pō nō est cōtingēs. si q̄ cōtingēs sequit̄ ad hoc poterit cōtingens seq̄ ad necessariū: cōtingat̄ igit̄ ali ter se habere tunc oppositū verificabit̄ cū ip̄o/ qd̄ non potest esse: q̄ añs infert necessitatē cōsequētis. Itē hec est vera de p̄terito: deus p̄sciuit istū peccaturū: q̄ est necessaria: q̄ deū p̄sciuisse b̄ necessariū est: qd̄ aut̄ scit̄ vt necessariū ip̄m est necessariū in se/ vel male sciet̄ q̄ istū peccaturū est necessariū. Itē istū peccaturum

20

30

40

Arg. primo p̄ rōnē

20

30

40

est ab eterno p̄scitū: sed res nō est ab eterno: q̄ si mu rat̄ ista p̄positio illa mutatio nō erit a parte rei: q̄ mu tabilis erit a parte scientis. hoc aut̄ est impossibile vt habet̄ ex l̄fa: q̄ nec ex parte rei/ nec ex parte dei muta bilis est: q̄ habet̄ necessitatē: vt videt̄. S̄z cōtra s̄t̄ incōuenientia boeci q̄ pereit̄ p̄ces z efficit̄ iust⁹ vt impius: qz oia erūt de necessitate: z iā p̄ctā non erunt peccata/ z perit̄ casus/ z perit̄ libez ar. z nihil erit con tingens: que oia falsa sunt: q̄ p̄scientia rebus p̄scitis nō infert necessitatē. Solo istius q̄stōis sumenda est a boecio z anhel. boeci⁹ determinās eā dicit sic: Re spondebo nāqz idē futurū cū ad diuinā notionē refer tur necessariū/ cū x̄o in sua natura p̄pendit̄ libez p̄ sus arqz absolutū videri. due sunt etem̄ necessitates vna simplex veluti q̄ oēs hoies necesse est esse morta les. altera cōditōis: vt si aliquē ambulare scias eum ambulare necesse est: qd̄ em̄ quis nouit id esse ali⁹ q̄ notū est nequit: sed hec cōditio mime secū illā simpli cē trahit. hanc em̄ necessitatē nō p̄pria facit natura sed cōditionis adiectio. z infra/ hec igit̄ futura ad in tuitū relata diuinū necessaria sunt p̄ cōditionē diui ne notionis: p̄ se x̄o cōsiderata absoluta nature s̄li bertatē nō deserunt. redit̄ q̄ solutio boeci ad hoc q̄ si intelligit̄ necessitas cōditionis/ q̄ tunc vere sunt iste qd̄ p̄uidit̄ de necessitate eueniet. si deus p̄sciuit hunc peccaturū de necessitate peccabit/ z hm̄oi. si aut̄ intel ligat̄ necessitas absoluta z p̄ se z flm̄ naturā p̄pria in se consideratā q̄ tunc falsa sunt omnia. hoc inten dit etiā dicere Anselmus per alia verba sic dicens: Necessario omne futurū est futurū: sed necessitate se quente q̄ nihil eē cogit̄: cū autē futurū dicit̄ de re nō semp̄ necessaria quānis sit futura: redit̄ ergo ad b̄ q̄ est quedā necessitas nature rei: z hec sequitur rē in se: quedā autē est positionis que est sequens rē ex hoc q̄ sic vel sic ponit̄ futura vel nō futura: z illa quia seq̄ tur habitudinē rei potius q̄ rē nihil dicit̄ cogere. ad idem redit̄ qd̄ dicunt magistri q̄ est necessitas p̄sequē tis z necessitas cōsequētis: z cōcedit̄ bene q̄ dei p̄scientia causar̄ cōsequētis necessitatē: sed nō cōsequē tis. hoc habito potest responderi ad primū q̄ deus q̄ dē p̄scit oia/ z operat̄ etiā ea que naturalit̄ sunt: s̄z qz nō accipiunt p̄prietates sue causalitatis: iō nihil pro hibet qn̄ in se sint cōtingētia z mutabilia: z q̄ in illis mutabilibz scia dei certa pōt esse: hoc nō est ex b̄ q̄ au ferat eis mutabilitatē: sed poti⁹ ex infinita potētia p̄ uidedi q̄cūqz se vertat ip̄m qd̄ mutabile est: z p̄ hoc p̄z solo etiam ad oēs auctes p̄nter iductas. Ad p̄mū qd̄ obiicit̄ p̄ rōnē v̄dm q̄ cū d̄r deus p̄scit hoc: q̄ neces sario erit nō sequit̄ de necessitate p̄ntis/ z causa hui⁹ dicta est: sed sequit̄ de necessitate p̄ntis: z qz habitudi nis antecedentis ad cōsequens est necessitas: iō licet oppositū p̄ntis in se sit possibile tñ anti est impossibi le: z iō si ponit̄ oppositū iā destruens añs: sequit̄ si il lud nō erit q̄ deus nunqz p̄scit illud. Ad aliud dicēdū q̄ hec quidē ab eterno est vera: deus p̄sciuit hunc peccaturū si peccabit: tamē scitū depēder ad fu turū: z ideo nō simpliciter sed flm̄ quid acapit necessi tatē. s̄. flm̄ q̄ cadit̄ sub scientia: hec autē nō est nisi ne cessitas conditionis z nō absoluta: z hoc mō nō veri ficat̄ oppositū cōsequētis cū ante. Ad aliō v̄dm eo dē mō q̄ licet illa quo ad actum p̄sciēdi sit de p̄terito: tamē quo ad actum qui significat̄ egressurus a scito depēder ad futurum: z ideo ex parte illa absolute po test esse cōtingēs: licet p̄ditionatā habeat necessitatē.

In opposi- tu p̄ veritate

Solutio p̄mo ad au- ctoritates

Ad p̄mū qd̄ p̄ rōnē obiicit̄.

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4^m Ad aliud dicitur quod istud peccatum sit ab eterno pre-
scitum tamen ex parte rei potest dependere ad futurum: et ideo ex
parte illa potest esse contingens sicut sepius dictum est et tamen
de ista distinctione.

**Utrum scientia dei possit augeri vel
minui vel aliquo modo mutari utrumque
enim videtur posse probari.**

Reterea queri solet:

p utrum scientia dei possit augeri vel mi-
nui: utrumque enim videtur posse probari.

Quod divina scientia possit augeri vel mutari h
modo probatur quia potest deus scire quod nunquam scit
Est enim aliquis qui non est lecturus hodie: et tamen
potest esse ut legat hodie: potest enim hodie legere.
Nihil autem potest fieri quod non possit a deo sci-
ri. Potest ergo deus scire hunc lecturum hodie
potest ergo aliquid scire quod non scit: ergo potest ei
scientia augeri vel mutari: eademque videtur pos-
se minui. Est enim aliquis hodie lecturus quem
deus scit lecturum. At potest esse ut non legat: ergo
potest deus non scire hunc lecturum: potest ergo non
scire aliquid quod scit: ergo potest minui eius scien-
tia vel mutari. Ad quod dicimus: quia dei scientia
omnino immutabilis est: nec augeri potest vel minui.
Nam ut ait Aug. in xv. li. de trinitate. Scien-
tia dei est ipsa sapientia: et sapientia est ipsa es-
sencia siue substantia dei: quia in illius nature
simplicitate mirabili non est aliud sapere et aliud
esse: sed quod est sapere hoc est et esse. Ideoque
nouit omnia verbum que nouit pater: sed ei
nosse de patre est sicut esse. Nosse enim et esse
ibi unum est. Et ideo patri sicut esse non est a fi-
lio: ita nec nosse. Proinde tanquam seipsum dicens
pater genuit verbum sibi coequale per omnia
Non enim seipsum integre profectus dixisset: si ali-
quid minus aut amplius esset in eius verbo
quam in seipso. Hoc est ergo omnino verbum quod pa-
ter: non tamen est pater: quia iste filius: ille pa-
ter. Sciunt ergo inuicem pater et filius: sed ille
gignendo: iste nascendo. Et omnia que sunt in
eorum scientia: in eorum sapientia: in eorum essentia
vniuersumque eorum simul videtur: non particulati
aut singillati velut alternate conspectu hinc
illuc et inde huc et rursum inde vel inde in ali-
ud atque aliud: ut aliqua videre non possit: nisi
non videns alia: sed omnia simul videtur: quo-
rum nullum est quod non semper videat et sciat.
Eius itaque scientia inamissibilis et inuariabi-
lis est. Nostra vero scientia et amissibilis et va-
riabilis et receptibilis est: quia non hoc est no-
bis esse quod sapere vel scire. Propter hoc sicut
nostra scientia illi scientie dei dissimilis est:

Di. XXXIX
De immu-
bilitate vel
perfectioe di-
vine scie vel
cognitione.

sic et nostrum verbum quod nascitur de scientia nos-
tra dissimile est illi verbo quod natum est de pa-
tre scientia. Et hac autoritate clare ostendit
scientiam dei omnino inuariabilem esse: sicut ipsa es-
sentia dei omnino inuariabilis est: et quia pater et fi-
lius cum spiritu sancto simul omnia sciunt et vi-
dent. Sicut ergo non potest augeri vel minui
diuina essentia: ita nec diuina scientia: et ta-
men concedit posse scire quod non scit: et posse
non scire quod scit: quia posset aliquid esse sub-
iectum eius scientie quod non est et posset non
esse subiectum aliquid: quod est sine permuta-
tione ipsius scientie.

Reterea solet queri utrum scientia dei pot-
est augeri? Hic incipit pars illa in qua querit
magister utrum scientia dei possit augeri et
diuidit in duas partes. In prima prima deter-
minat quod non potest augeri. In secunda autem obijcit in con-
trarium et soluit ibi. Hic opponitur a quibusdam ita. Quia
autem prime partis per se patet.

An scientia dei potest augeri.

Respondit autem dubium circa primam partem scilicet
utrum scientia dei possit augeri. videtur autem quod
sic quia cuiuscumque scientie scibilia possunt au-
geri scientia illa augeri potest/ ad minus materialiter.
scibilia autem scientie diuine possunt augeri: ergo et
ipsa scientia. Prima per se patet. Secunda supponitur
ex ista: quia opera dei sunt scibilia et illa possunt au-
geri. Item scientia dei est secundum rationes ydeales. ydeis
autem creantur ydeate ut supra habitum est ab Au-
gustino. si ergo noua aliqua possunt creari noue ali-
que ydeae possunt esse in deo: per ydeas autem est scien-
tia: ergo videtur quod crescere possit scientia dei etiam ex
parte ydearum. Si forte dicas quod vna ydea co-
gnoscit deus omnia que sunt eiusdem speciei et sic mul-
tiplicatione facta in individuo non sequitur quod multi-
plicatio fiat in ydeis. Hoc nihil est: quia si ydeae non
sunt determinate ad individua non cognoscet deus
singularia nisi in vniuersali et in potentia et hoc falsum
est ut dicitur in ultimo capitulo istius distinctionis.

Non est inconueniens dicere deum posse facere no-
uas species quas nunquam fecit et nouos mundos nihil
simile habentes cum istis: cum igitur illi non possint
fieri sine ydeis erit ydeae illorum in mente diuina: et ita
penes ydeas videtur posse augeri scientia dei. Si
forte dicas quod eadem arte facit artifex vnam domum
et aliam et omnes/ et similiter potest facere deus per
vnam ydeam. Contra licet artifex vna arte possit
facere omnes domos/ non tamen vna specie domos
potest facere exagonam et quadratam et rotundam
nec vna specie domus cognoscit vnam domum esse
discretam ab alia: cum igitur deus faciat differentia
per formam et proprietatem/ vel possit facere plura ta-
lia et discernere vnum ab alio/ videtur quod sua scientia
augeri potest etiam secundum ydeas. Item scientia et sci-
tum relativa sunt ita quod scientia refertur ad scibile/ et ergo
cum relativa multiplicetur altero relativo/ multo magis et ipsa
scientia. Sed contra est hoc quod obijcit in ista quia scientia
dei essentia dei est: ergo si scientia per illud quod est potest
augeri et ipsa essentia augeri potest etiam secundum ydeas.

b

B

Arti. 16

Arguit po

20

Solo

Instantia

Solo

Instantia

Instantia
alia.

Obijcit p
vitare po

z v

20 Itē nībil eternū auget vel minuit ex tēpali; scabilia aut q fieri pnt oīa tēpalia sūt; g nec auget nec minuit sciam dei eternā. Itē nunq̄ pōt esse q̄ causatū auget vel minuat causam sed potius eōuerso; scia aut dei causa est oīm q̄ sūt; g nec auget nec minuit ex eis

Solo. Solo mihi videt sicut mgt̄ dicit q̄ scia dei nec auget nec minui pōt. Ad primū ḡ ddm q̄ ea q̄ sciunt pnt augeri sed nō pnt augeri nisi p̄ sciam operantē illa plura z sic eo ip̄o q̄ ponim⁹ scabilia posse fieri plura nos ponim⁹ sciam ab eterno fuisse pluriū opabiliū z sic nō auget ex h̄ q̄ fierēt pla/z sic soluet mgt̄ ifra in sequēti pte lectionis sicut em̄ nō pōt intelligi quō causatū auget q̄ ad numer/z ratio cause z causali-tatis auget ex illo ita nō pōt intelligi q̄ ex scito auget scietia dei; qz eo ip̄o p̄supponit fuisse de illo vt cā cognoscēs z causans. Ad aliud ddm q̄ plura yde-ata pnt fieri q̄ sūt; sed eo ip̄o q̄ fiunt ponunt habere ydeas; z iō ex illis nō auget nūerus ydeaz q̄ non est nūerus simplr vt sup̄ dictū est. Si aut tu q̄ras vt scietia dei possit esse pluriū q̄ est: Hoc bñ pcedo; sed non sequit ex hoc q̄ possit augeri; qz esse pluriū ponit tm̄ potentia ad hoc q̄ sint pla q̄ tm̄ pla si essent vel esse ponerent p̄supponerent fuisse i scia diuina z sic nulla inducēt variationē in ip̄a scia: cū aut dicit q̄ auget scia significat q̄ iam existētī scietie alicuius q̄ntitatis fm̄ scita sit aliqd̄ nouū additum qd̄ nephas est dicere de scia dei vñ ip̄a nō auget pōt s; pluriū esse pōt ex q̄bus nō auget si essent cū em̄ p̄cipuū sit semp̄ deo reponendū optet sibi dare sciam maiorē etiā q̄ intelligi possit z hec ē illa q̄ nō in se nec fm̄ scita pōt augeri.

Ad 2m de ydeis

Questio. Solo. An de⁹ sit z eodē sciat z intelligat multa. E inde querit̄ de hoc qd̄ dicit ibi [Unusq̄sq̄ d̄ eoz sil̄ videt zc.] s. a. Ex hīs videt̄ seq̄ duo scz q̄ sil̄ z eodem sciat deus multa z intelligat multa z q̄ ip̄e sciat mutabilia imutabilr. Contra p̄mū obijcit̄ sicut dicit p̄s scire pla possum⁹; intelligere nō mimē; ḡ videt q̄ vn⁹ intellect⁹ fm̄ actū non sit nisi vnus. Itē impossibile est vnū actū ad diuersos terminos sil̄ z semel terminari; sed intelligere est actus vnus; ḡ simul z semel terminari non pōt ad diuersos terminos nec videt̄ hoc etiā intelligi posse; qz nībil simū inuenit̄; vna em̄ linea in vna pte nō pōt terminari ad diuersa p̄tēta; ḡ nec pōt intelligi q̄r possibile sit fieri; ḡ videt̄ q̄ necessariū sit intellectu trāsire inde huc z hinc illuc; q̄ r̄m̄ dicit̄ in lra. Sed J̄ Jaco. i. d̄z Apud quē nō est trāsmutatio nec vicissitudo obumbratio; ḡ nulla vicissitudo est in intellectu dei nec pōt esse; ḡ intelligit vno z eodē multa z sil̄ z fm̄ actū; qz supra p̄batū est q̄ su⁹ intellect⁹ est semp̄ in actu. Solutio ddm q̄ nullus trāsitus est in intellectu dei sicut p̄bat vltima rō sed se intelligit vno z eodē modo habente esse qd̄ est z simul. Ad primū z secundū obie-cta ddm q̄ hoc verū est in omnib; illis in quib; actus differūt ab essentia agētis; sed nō ita in deo vñ suus actus qui est intelligere est essentia sua; z sicut sua es-sentia est species z causa omnū; vno modo se habens ita etiā suus actus; z ideo nō valent similia inducta; sed tm̄ illud est expressius de centro z lineis egredien-tib; ab ip̄o sicut sup̄ exposuimus.

Arti. II. B

Arguit p̄o multa z q̄ ip̄e sciat mutabilia imutabilr. Contra p̄mū obijcit̄ sicut dicit p̄s scire pla possum⁹; intelligere nō mimē; ḡ videt q̄ vn⁹ intellect⁹ fm̄ actū non sit nisi vnus. Itē impossibile est vnū actū ad diuersos terminos sil̄ z semel terminari; sed intelligere est actus vnus; ḡ simul z semel terminari non pōt ad diuersos terminos nec videt̄ hoc etiā intelligi posse; qz nībil simū inuenit̄; vna em̄ linea in vna pte nō pōt terminari ad diuersa p̄tēta; ḡ nec pōt intelligi q̄r possibile sit fieri; ḡ videt̄ q̄ necessariū sit intellectu trāsire inde huc z hinc illuc; q̄ r̄m̄ dicit̄ in lra. Sed J̄ Jaco. i. d̄z Apud quē nō est trāsmutatio nec vicissitudo obumbratio; ḡ nulla vicissitudo est in intellectu dei nec pōt esse; ḡ intelligit vno z eodē multa z sil̄ z fm̄ actū; qz supra p̄batū est q̄ su⁹ intellect⁹ est semp̄ in actu.

20 In opposi-tū p̄ vitate.

Solutio

Ad primū z scdm.

Arti. III. C

Arg. p̄mo

Secundū pcedit̄ sic mutabilia scire imuta-bilit̄ est scire mutabilia aliter q̄ sunt; scire aut̄ rem aliquā aliter q̄ est decipi est; ergo videtur

q̄ si de⁹ sciat mutabilia imutabilr q̄ ip̄e decipit̄ i eis Dicit̄ cadit̄ q̄stio de scietia oppositor; vtz illa sciat eodē modo videt̄ q̄ sic; qz ip̄e eodē modo scit rem qn̄ est z qn̄ nō est/esse aut̄ rem z nō esse sunt opposita fm̄ affirmationē z negationē; ergo ip̄e scit simul cōtradi-ctoria vt videt̄; ergo multo magis alia opposita. Itē si ip̄e scit rem vt est optet q̄ ip̄e sciat ea sub differētis tēporis; ergo scit me lecturū qn̄ lecturū sum/z scit me legisse qn̄ legi; z scit me legere qn̄ lego; omne autē qd̄ cadit sub differētia tēporis est mutabile; ḡ deus scit mutabile temporaliter z mutabiliter vt videt̄. Si aut tu dicas q̄ nō scit temporalr res/seq̄ ex hoc q̄ nul-lam haberet scientiā de re quādo est z qn̄ nō est; sed in-distincte z p̄fule sciret res z hoc est imperfectū z deo nō attribuendū. Sed cōtra omnis acceptio est fm̄ po-tesstatē accipiētis z nō accepti; scietia est acceptio qd̄a vt dicit p̄s; ergo est fm̄ potestatem accipiētis z non accepti; deus aut̄ sciēs est imutabilis ḡ sua scietia est imutabilis. P̄ in lra negat̄ hoc ḡ videt̄ q̄ sua scien-tia non sit de mutabilib; mutabilr. Solutio leue est hoc soluere fm̄ sup̄ dicta. s. q̄ li mutabiliter potest detereminare h̄bū ex pte materie sup̄ quā trāsīt scia z sic scit deus mutabilia mutabilr z tēporalia tēporali-ter z opposita oppositis modis. vel pōt referri ad ver-bū p̄ comparisonē ad scientē/z sic scit mutabilia imu-tabilr z tēpalia intēporaliter z opposita vno mō sim-plici. Ad primū ḡ dicendū q̄ non decipit̄; qz etiam apud nos scietia mutabiliū ex parte sciētis imutabil̄ est; qz rō imutabiliū imutabilis est; sed cum ip̄a ratio sit intētio rei mutabilis scit̄ rei mutabilitas p̄ intētio-nē illā qn̄ refert̄ ad rem cui accidit mutabilitas. Et huius causa est p̄ter hoc q̄ p̄ hoc est imutabilis nō refert̄ ad rem sed refert̄ ad ip̄am fm̄ q̄ est rō z intētio rei q̄ ē mutabilr z sic p̄ q̄r in oib; mutabile scit̄ imu-tabile. Ad aliud ddm q̄ opposita scit de⁹ vno qd̄ est rō rei siue sit siue nō sit; qz sibi res non pōt p̄terire sed semp̄ eodē modo manet nō tm̄ eodē modo trāsīt eius scietia sup̄ rem. vel vt fidelius dicat̄ nō vno modo cō-parat̄ ad ip̄m res z ideo scit rem esse cū est/z scit eā nō esse cū nō est ex hoc q̄ compar̄ res ad esse vt ad nō esse z hoc est magis de scietia cōplexoz siue enunciabiliū de q̄b; posteri⁹ q̄ret̄. Ad aliū ddm q̄ ip̄e int̄paliter scit oīa q̄ cadūt sub tēpōis dīna z h̄ iō ē qd̄ dīna tēpōis ac-cidit rei fm̄ q̄ ē in eē p̄prio z nō fm̄ q̄ est i deo p̄ ydeā q̄ aut̄ certus est in sciēdo res distincte; hoc est ideo qz nō tm̄ scit rē s; etiā q̄libet cōpositionē z diuisionē rei cū q̄libet vel a q̄libet re/z h̄ incōplere z incōposite vt infra dicit̄. Et si tu obijctas q̄ n̄ intellect⁹ nō sic est de cōplexo sicut de incōplexo. R̄nsio q̄ hoc est iō qz intellect⁹ n̄ p̄ subam nō est suū intelligibile nec ip̄e dat modū intelligibili s; potius accipit ab ip̄o; z iō variat̄ fm̄ illd̄; n̄ ē ar̄ sic d̄ intellectu diuio q̄ ē id p̄ qd̄ intelligit z dat̄ intelligibili z eē i se z oēs cōpositōes z diuisionē.

Questiōca de opposit

20

Solo. Instantia

Arguit pro veritate

Solo

Ad primū

Ad questiō-culā de op-politis

Ad 2m arg.

Obiectio Solo

Arti. III D

Arg. p̄mo q̄ sic.

20

Argu. 2o q̄ nō primo.

20
30
pfecte scit q̄ si deus scit infinitū ip̄e sciēdo finit ip̄m: q̄
nō est infinitū simplr. P. infinitū in se nō p̄t intel
ligi qualr aliter sit finitū: q̄ nec deo erit finitū. Itē
spēs numeroꝝ nō sunt infinite actu sed potentia: si q̄
deus scit ip̄as esse infinitas ip̄e scit qd nō est qd est im
possibile. Ad hoc dicunt quidā q̄ triplex est scia scz
intelligētie z visionis z approbatiōis z scia intelligē
tie est q̄ intelligit res simplr. Visionis aut scia est que
transit sup res fm q̄ sunt vel nō sunt/sub differētia
huius cōpositiōis vel illius. Approbatiōis aut scien
tia est q̄ est de bonis quoz deus auctor est. Sz con
tra hoc obiicit illa sciētia q̄ dicit intelligētia aut est fi
nita p̄telligibilis rōne y dealem aut nō. Si dicas q̄
sic sed vnicuiq̄ y deatū r̄det y deatū vel p̄t n̄dere: q̄ illi
y dea q̄ est infinitū r̄det y deatū vel p̄t n̄dere: q̄ infi
nitū p̄t esse actu qd ego irelligere nō possum si est ve
rum. Item si dicas illa y dea nō est ad hoc vt educi
possit y deatū sub ip̄a sed q̄ deus illa cognoscat infini
tū. Contra aut cognoscat vt est aut aliter. si aliter non
habet verā sciētia ip̄ius. si aut vt est cū ip̄m nec sit nec
possit esse nisi in potētia/intelligētia illa nō erit nisi in
potētia infiniti/ z de hoc nō contēdimus. Solutio
mibi videt q̄ actu infinitū semp est ip̄fectū nec in deo
est nec in natura/ sed infinitū vt est infinitū bñ p̄cedo
q̄ cognoscat deus. Ad primū ergo dōm qz ip̄osibili
le est deo fieri additionē aliquā: qz ip̄e est mai⁹ aliqd
q̄ cogitare possum⁹ qd nō intelligit dimēsiue v̄l mul
titudine cū ip̄e sit vnū solū z simplex: sed qz nihil bo
ni cogitari p̄t qn ip̄e sit illud z plus q̄ cogitari p̄t
infinitū aut nihil boni z p̄fecti est sed poti⁹ imp̄fectū:
ideo nō intelligit sic: qz vt sup̄ diximus etiā intelligi
p̄t qualr infinitū includat infinitū/ tñ multa sunt q̄
cogitamus q̄ nō sunt de⁹ nec hoc est imp̄fectiōis sed
p̄fectiōis z sua scia hoc modo infinita est: qz nihil p̄t
cogitari vel esse q̄ si esset nō esset in sciētia ip̄ius z mō
fm q̄ est in scia sua: qz ip̄e intelligēdo se infinita posse
intelligi infinita fm q̄ sunt infinita in potētia. Ad
solutionē aut̄ inductā r̄deo q̄ aut nō intelligo eam
aut intelligētia nō dicit nisi relationē intellect⁹ ad rē
put est quocūq̄ modo scz in potētia vel in rōne y dea/
l̄ cōparationē habēte ad id qd erit in actu sicut supra
est expositum distinctione. xxxvj.

Solo quorundam

Obiectio

Solo

Obiectio Solo

Contra.

Solutio

Ad prima

Ad solutio nem alioꝝ

Oppositio an de⁹ possit nouiter vel ex tēpore scire vel p̄scire aliqd.
hic opponit a quibusdā ita: Si deus p̄t ali
quid scire vel p̄scire qd nunq̄ sciuit vel p̄sci
uit. p̄t ergo ex tpe aliqd scire vel p̄scire. Ad
qd dicimus: p̄t quidē deus scire vel p̄sci
re omne qd p̄t facere: z p̄t facere qd nunq̄
fiet. p̄t q̄ scire vel p̄scire qd nūq̄ fiet nec est
nec fuit nec illd scit v̄l sciuit: neq̄ p̄scit v̄l p̄sci
uit qz scia ei⁹ nō ē nisi de his q̄ sūt vel fuerūt
vel erunt: z p̄sciētia non est nisi de futuris.
Et licet possit scire vel p̄scire qd nunq̄ est
vel erit: non tamē potest aliquid scire vel p̄
scire ex tempore. P̄t vtiq̄ scire vel p̄sci
re qd nunq̄ est nec erit: nec illud scitū vel p̄
scitū est ab eterno: nec tamen potest incipere
scire vel p̄scire illud sed ita p̄t mō scire vel
p̄scire: sicut p̄t scisse vel p̄scisse ab eterno.

Si em̄ dicas eū modo posse scire vel p̄scire
qd ab eterno nō sciuit vel p̄sciuit: id ē ita
q̄ ab eterno non sciuerit vel p̄sciuerit quasi
vtrūq̄ simul esse possit falsum est. Si v̄o di
cas eū posse mō scire vel p̄scire qd ab eterno
nō sciuit vel p̄sciuit id est habere potētiā
sciendi vel p̄sciendi ab eterno z modo aliqd
nec tamē illud p̄scitū est vel futurū: verum
est. Non p̄t ergo nouiter vel ex tēpore scire
vel p̄scire aliqd sicut nō p̄t nouiter vel ex
tempore velle aliqd z tamen potest velle qd
nunq̄ voluit.

Utrū sciētia dei sit enunciabilium.
Ostea querit de hoc qd dicit in sc̄da p̄teib.
p̄ Sciētia eius nō est nisi de his q̄ sunt vel fue
rūt vel erūt zc. Is. a. fm hoc em̄ videt q̄ scia
sua sit enūciabilium. qd etiā aliter p̄bat: qz cum multa
sint enūciabilia nisi deus sciret ea nō oia sciret q̄ sunt
vel erūt. Itē aliter imp̄fectior esset sua cognitio q̄
nostra: qz ego nō tm̄ scio te sed etiā scio te esse z legere
si legis z hmōi: ergo videt q̄ etiam deus sciat hmōi.
Itē deus nō tm̄ scit subiecta/ sed etiā scit eis inesse
oia p̄dicata q̄ inesse p̄nt: q̄ scit cōplexa z enunciabilia
vt videt. Itē aliter seq̄ret q̄ ip̄e nesciret antichristū
futurū vel cesarē fuisse qd est incōueniēs. Sed p̄tra
nō scit nisi p̄ y dea: y dea aut nō est complexoz: qz com
plexio nulla est in deo: q̄ videt q̄ ip̄e nō habeat noti
ciam enūciabilium. Itē anima p̄pter sui simplicitatē
nō est simul nisi vnus: q̄ cū deus magis simplex sit
ip̄e nō erit fm sui intellectū nisi vnus: q̄ nō erit cōple
rozū vt videt. Solo dōm q̄ intellect⁹ dei est com
plexoz incōplexoz: sunt em̄ cōplexa referēda ad rē sim
plicē z illa in deū quā ip̄e nō tm̄ nouit vt simplex est:
sed in oī cōplexione q̄ accidere ei p̄t ex cōpositiōe z sic
vno qd est rō nō tm̄ esse sed habitudinū oim ip̄e intel
ligit cōplexiones oēs z cōpositiōes. Ad primū q̄
dōm q̄ aliter est de intellectu n̄fo z suo: qz n̄ intellect⁹
nō est ea rei vel cōpositiōis rei/ sed accipiēdo a rebo co
gnoscat res: z ideo cū res sit diuersa nō p̄t accipi idē
a diuersis z iō erit intellect⁹ cōpositus sed suus intel
lectus est causa oīs rei z ratio oīs rei: z ideo p̄ vnū
qd est causa z rō p̄t intelligi res z rei cōpositio cū re
alia: qz y dea nō est rō rei in se sed in cōpositiōe omniū
z diuisione quā habere p̄t p̄ se vel p̄ accidēs z ex hoc
patet solutio ad torum.

Arti. v.

Solo principalis

Ad obiecta simul

Utrū mō deus p̄t scire vel p̄scire sicut p̄t sciuisse vel p̄sciuisse ab eterno.
Einde q̄rit de b̄ qd dicit [Ita p̄t mō scire v̄l
p̄scire sic p̄t sciuisse vel p̄sciuisse ab eterno zc.]
s. b. Hoc em̄ videt falsū: qz i n̄ra scia seq̄t q̄ si
possit scire aliqd qd nō scio q̄ scia mea variat. Itē si
possit aliqd mō scire nō seq̄t ex b̄ q̄ illud pus sciuerim
q̄ videt q̄ iste p̄seq̄ntie nō teneat i deo. Solo dōm
q̄ nō est f̄le sed sicut se habet scibile ad nostrā sciētia
ita se habet sua scia ad scibile v̄n sicut in nobis sequit
nullū scibile est: ergo nulla scia est/ ita ecōuerso sequit
in deo nulla sciētia est: q̄ nullū scibile est/ z sicut in no
bis iste due sunt incōpossibiles. s. q̄ ego sciam alicu⁹
scibilis habēa z q̄ illud scibile nō sit qz statim me b̄ntē
sciam seq̄t illd scibile esse: qz mea nō efficit nisi ab illo
scibili ita in deo iste due sūt icōpossibiles q̄ aliqd sit z

Arti. vi.

Arguit po 20

Solo ad torū

q̄ scia illius nō sit: q̄ scia dei est causa illius: z q̄ non est causa nisi ab eterno/sequit̄ q̄ ab eterno sit causa illius: z iō in deo est idē posse scire mō z posse ab eterno sciuisse: z iste due incōpossibiles sunt q̄ aliqd̄ nūc fiat z q̄ ip̄e ab eterno illud nō sciuir licet vtraz̄ fm se sit possibilis: q̄ vna ip̄lica in alia. z q̄n̄ ponit̄ aliqd̄ esse qd̄ nunq̄ erit ponit̄ per p̄ns̄ deū illud semp̄ sciuisse ex hoc: q̄ sua scientia est eterna cā vel p̄uisio illius z sup̄ istū sensum p̄cedit magister.

Art. VII. An concedendū sit deum posse scire quod ipse prius nesciuit.

Arguit p̄o p̄ vel ex t̄p̄escire vel p̄scire aliqd̄ zc.] s.c. Queritur em̄ vtrū p̄cedendū sit deū posse scire qd̄ ip̄e prius nesciuit z videt̄ q̄ sic: q̄ b̄ inuit̄ in vltia p̄e seq̄ntis opiniois quā inducit q̄ de^o p̄la p̄t̄ scire q̄ sciuir: q̄ trāfire p̄t̄ sup̄ p̄la. Itē quidā obijciūt: de^o p̄t̄ mō creare qd̄ nō creat z p̄la creare q̄ creat: q̄ s̄t̄ plura p̄t̄ scire q̄ sciat. Sed cōtra cū scientia referat̄ ad scibile si p̄t̄ scire qd̄ prius nesciuit videt̄ seq̄ q̄ p̄t̄ habere sciam quā prius nō habuit: z hoc est deū alterari ab imperfecta scientia ad p̄fectā. Solo videt̄ mihi q̄ nō sit p̄cedendū. Ad id aut̄ qd̄ obijciūt de l̄ra: dico q̄ nō intēdit̄ q̄ aliq̄ possint fieri supra q̄ trāseat̄ scientia dei nouo mō sed intendit̄ q̄ aliq̄ possint fieri sup̄ q̄ ab eterno fuisset scientia z sic nō sciret nisi qd̄ prius z ab eterno sciuir. Ad aliud dōm q̄ nō est s̄le de creatioe q̄ illa nihil ponit̄ in deo sed in re extra. scia aut̄ est in sciente ip̄o: z iō nō p̄t̄ ei aduenire scientia noue rei sine sui variatioe: q̄ illa noua res poneret rōnē ydeale i deo q̄ nisi ab eterno fuerit i ip̄o variatioe ponit̄ circa ip̄m.

Utrū de^o possit scire plura q̄ sciat.

Itē a quibusdā dicit̄ deus posse plura scire q̄ sciat: q̄ p̄t̄ scire oīa q̄ sciat: z p̄t̄ aliqua facere que nūc erūt: z illa p̄t̄ scire. non em̄ aliq̄ scōgnita facere p̄t̄. Si x̄o oīa essent que mō sunt: z alia quedā faceret que nō sūt nec erūt z illa oīa sciret p̄ certo plura sciret q̄ mō sciat: nec t̄n̄ eius scientia augeri p̄t̄: q̄ hoc totū fieri posset sine mutabilitate scientie. Constat ergo dei scientiā oīno esse imutabilē: nec augeri posse vel minui: sed ei subiecta.

An deus p̄t̄ plura scire q̄ sciat.

Arguit p̄o d̄ Unde querit̄ de b̄ qd̄ dicit̄ Itē a quibusdā dicit̄ de^o posse scire p̄la q̄ sciat. Videt̄ aut̄ q̄ ista opinio sit vera: q̄ plura possūt esse q̄ sūt scientia aut̄ dei vt habet̄ in p̄cedēti ca. nō est nisi eoꝝ q̄ fuerūt vel erūt vel sunt: q̄ plura p̄t̄ scire q̄ sciat. Itē sciat quicqd̄ p̄t̄ facere/p̄t̄ autē facere plura q̄ facit: q̄ p̄t̄ plura scire q̄ sciat. Sed cōtra de^o sciat quicqd̄ p̄t̄ facere z nō p̄t̄ plura facere q̄ facit: q̄ nō p̄t̄ plura scire q̄ sciat. Itē in eternis est idem esse z posse: q̄ si p̄t̄ plura scire q̄ sciat tunc etiā sciat plura q̄ sciat qd̄ est ip̄osibile. Solutio meo iudicio ista cōposita falsa ē de us p̄t̄ plura scire q̄ sciat sicut maḡ ante distinxit. Et qd̄ dicit̄ ista opinio q̄ sua scientia p̄t̄ trāfire sup̄ plura q̄ trāsit sine mutatioe: ita intelligo q̄ hoc ideo: quia posito q̄ sint plura sequit̄ eum plura ab eterno sciuisse z de sole qd̄ qdam ponit̄ p̄ simili nō est simile quia in sole nō est ratio cognoscēdi ea sup̄ que fulget: que si esset in sole non esset possibile solam effundere

Solutio principalis z ad primū

lumen intelligētie super ea quoz̄ nulla rō esset apud ip̄m z sic est etiā in deo. vn̄ de cū non accipiat de nouo rōnes intelligibiliū optet q̄ ab eterno habeat apud se z p̄ hoc patet solutio ad primū. Ad secundum dicendū q̄ ip̄e potest facere plura q̄ facit: sed non scire plura hoc modo q̄ sciat nisi sicut posse scire z posse sciuisse ab eterno: z si ponit̄ur plura esse supponit̄ p̄m plicationē in suppositioe q̄ illa ab eterno sciuir vt supra dictum est.

Qd̄ videtur aduersum illi sentētie qua supra dictum est deum semper z simul scire omnia.

Et x̄o qd̄ predictū est sc̄z q̄ deus omnia semp̄ scire videt̄ z siml: videt̄ obuiare qd̄ ait hiero. in expositione Abachuc: Absurdū est inq̄t̄ ad hoc deducere dei maiestātē: vt sciat p̄ momenta singula quot culices nascant̄: quot ue mouant̄ quora pulicū z muscarū sit multitudo: quotue pisces natēt̄ in aquis z similia. Non simus tam fatui aduatores dei: vt dū p̄uidentiā eius etiam ad ima retrudimus: in nos ipsos iniuriosi simus: eandem irrōnāliū z rationaliū p̄uidētiā esse dicētes. h̄ic videtur dicere hiero. q̄ deus illoꝝ minimoꝝ scientiā siue p̄uidentiā nō habeat: qd̄ si hoc est: tunc non omnia simul scit z semp̄. Ex tali itaq̄ sensu illud dictū esse nouerimus vt deū illa alternatim vel particulatim scire neget nec per diuersa tempoz̄ momenta sic illa cognouit sicut per varia momenta illoꝝ quedā deficiūt: quedā incipiūt. Neq̄ illis alijsq̄ irrōnālibus ita prouidet quēadmodū rōnālibus. Nunqd̄ em̄ (vt ait ap̄ls) cura est deo de bob^o z sicut nō est cura deo de bobus: ita nec de alijs irrōnālib^o. Dicit̄ t̄n̄ scriptura q̄ ipsi est cura de oībus. Prouidētiā ergo z curā vniuersaliter de cūctis que cōdidit̄ habet vt habeat vnū qd̄q̄ qd̄ sibi debet̄ z conuenit. Sed specialē p̄uidētiā atq̄ curā habet de rōnālibus quibus p̄cepta tradidit: eisq̄ recte viuēdi legem p̄scripsit ac premia pmisit. hanc p̄uidentiā z curam de irrōnālibus nō habet. Ideo dicit̄ ap̄ls: q̄ nō est cura deo de bobus: p̄uidet̄ t̄n̄ oībus z curat. i. gubernat oīa q̄ oībus solē suū facit oriri: z pluuiā dat. Scit itaq̄ deus q̄ta sit multitudo pulicū culicum z muscarum z piscium: z quot nascantur quotue moriātur: sed nō scit hoc per momenta singula: imo simul z semel oīa. Neq̄ ita scit vt eandē habeat p̄uidentiā irrōnāliū z rōnāliū. i. vt eodem penitus modo prouideat irrōnālibus z rōnālibus. Banaonālibus enim z p̄cepta dedit z angelos ad custodiam delegauit.

Ad 2^m

1. Cor. 9.

Sap. 12.

Breuis summa predictorū cū ad-
ditione quorundam.

Simul itaq; & imutabiliter scit deus oīa q̄ fu-
erūt & sunt & erūt: tam bona q̄ mala: prescit
quocq; oīa futura tam bona q̄ mala.

Arti VII
Arguit 20
20
30

Pro veritate

Solo.
Ad primū

Ad 2m

Ad 3m

Dist. XL.
De scia dei
q̄rū ad spe-
ciales effe-
ctus, s. de p̄-
destinatioe
& reproba-
tione.

3

An deus habeat noticiā singulariū.
Einde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ ultimo ibi [Ei-
de qd̄ predictū est &c.] Uidet̄ em̄ deo nō ha-
bere noticiā singulariū: qz dicit̄ Boeci⁹ q̄ vlt̄
est dū intelligit̄ singulare dū sentit̄. Itē oīs intelle-
ctus vniuersaliū est vt dicit̄ phis qz intellectus sim-
plex est & necesse est itelligibile simplex esse: nūbil autē
singulariū est simplex: q̄ nūbil singulariū est apud in-
tellectū. Itē phs in. xj. metaph. pbat q̄ nō intelli-
git̄ aliud a se: qz aliter vilesceret eius intellect⁹ in rebz
vilibz q̄ melius est ignorare q̄ scire: q̄ videt̄ q̄ ip̄e nō
habeat noticiā singulariū. Sed cōtra fm̄ hoc em̄
erūt p̄sa ignorata ab eo q̄ scita. Itē Boeci⁹ in con-
solatioe phie. Ex alto cūtra tuētī nulla terre mole re-
sistunt nō nox atris nubibz obstat que sint que fuerit
veniāt que vno mētis cernit̄ icu que qz respicit oīa
solus nullū posset dicere solem. Solutio dōm cū
mḡfo q̄ deus oīa scit̄ pua & magna. Et ad id qd̄ con-
tra obijcit̄ dōm q̄ est intellectus abstrahēs formā a re
& illā necesse est depurari ppter materialitatē quā ha-
bet in re extra & ille est nō intellect⁹. Alius est intellect⁹
hñs formas vel ydeas cōpōnibiles exēplariter cū re
& ille sunt ylis vel p̄cularis ita q̄ a neutro abstrahi-
tur: & ideo nō repugnāt simplicitati intellectus qz intel-
lectus illas habz apud se & tales sūt ydee & forme sub
q̄bz intelligūt̄ angeli. Ad aliud dōm q̄ phs itelli-
git̄ h̄ de intellectu abstrahēte a rebz/qz necesse est q̄ ille
auferat̄ additiōes materie ab eo qd̄ abstrahit̄ & assilēt̄
sibi s; nō sic est de intellectu q̄ est ad rē faciēdā p̄ formā
cōpositiōis ille em̄ hz formā simplicē apud se q̄ nō de-
terminat̄ ad hoc vel illud additiōibz materie s; p̄ rela-
tionē ad hoc vel illud & p̄ illā pōt̄ intelligi vlt̄ & p̄icu-
lare & vlt̄ in p̄iculari fm̄ diuersaz relationē rei ad for-
mā illā. Ad aliud dōm q̄ phs nō intēdit̄ q̄ nō aliqd̄
itelligat̄ q̄ se sic sūp̄ expōsitū est. xxxv. dist. sed intēdit̄
q̄ nō p̄ aliqd̄ q̄ p̄ scipm̄ itelligit̄ q̄ itelligēdo nūbil acci-
pit̄ a rebz/q̄r̄ at̄ nō vilescat̄ intellect⁹ ei⁹ sūp̄ ē expeditū

Quid sit predestinatio et in quo
differat prescientia.

Redestinatio vero de
p bonis salutaribus est: & de hoibus
saluandis: vt em̄ ait Aug. in li. de p̄-
destinatioe sc̄toꝝ: Predestinatio est gr̄e p̄pa-
tio: q̄ sine p̄scia esse nō pōt̄. Pōt̄ aut̄ sine p̄de-
stinatioe esse p̄scia. Predestinatioe q̄ppe de⁹
ea p̄sciuit̄ q̄ fuerat̄ ipse factur⁹: s; p̄sciuit̄ ea
de⁹ etiā q̄ nō est ipse factur⁹. i. oīa mala. Pre-
destinauit̄ eos quos elegit̄: reliquos vō repro-
bavit̄. i. ad mortē eternā p̄sciuit̄ peccaturos
Redestinatio vō est de bonis salutaribz]
p Dicinapit̄ ps illa in q̄ mḡr determinat̄ de
scia diuina fm̄ suā speciē. Et diuidit̄ i duas
In p̄a determinat̄ de sp̄bz p̄sciētīe q̄ sūt p̄de-
stinatio & reprobatio. In sc̄da aut̄ rāgit̄ q̄sdā q̄stioes

de p̄sciētīa & sciētīa cōiter p̄sequētes sciētīa dei fm̄ ge-
nus & fm̄ speciē p̄sideratā q̄ incipit̄ in penultimo ca.
sequētis distinctiōis ibi [P̄siderari oportet vtz ea
oīa q̄ semel scit̄] p̄cedēs autē adhuc diuidit̄ in duas.
In p̄ma dēterminat̄ sp̄es p̄scie q̄ sunt p̄destinatio & ob-
durato. In sc̄da aut̄ q̄rit̄ vtrū habeat̄ aliquā cām in
p̄destinato vel p̄scato & bec incipit̄ in p̄ncipio sequētis
distinctiōis ibi [Si aut̄ q̄rim⁹ meritū obduratiōis]
Ista di. diuidit̄ i duas p̄tes. In p̄a rāgit̄ p̄destinatio-
nē. In sc̄da reprobationē ibi [Quis p̄destinatio sit gr̄e
p̄p̄atio] In p̄ma p̄refacit̄ q̄nq; q̄z primū est q̄ rāgit̄
de quibz est p̄destinatio. Sc̄do oñdit̄ certū esse nūc q̄
p̄destinatioz ibi [Predestinatioz null⁹ videt̄. Tertio
obijcit̄ cōtra sophistice ibi [Ad hoc aut̄ obijciūt̄ qdā]
Quarto obijcit̄ fortius ibi [Terūtū adhuc instat̄ q̄-
dā] Quinto & vltimo soluit̄ ibi [In huius q̄stionis
solutione] Sentētia aut̄ patz p̄ se qz ista est plana.

Ad qd̄ attributorz debet reduci predesti-
natio vtrū. s. ad potētiā sapiam vlt̄ volūtātē

Ant̄ aut̄ hic antelam octo querēda quozū
s primū est ad qd̄ trū attributorz possit̄ reduci
p̄destinatio vtrū ad potētiā vel ad sapiētīā
vel volūtātē. Sc̄dōm qd̄ sit re & diffinitioe. Tertū
aut̄ vtrū sit entis vel nō entis. Quartū vtrū sit eter-
na vel tēporalis. Quintū vtrū sit solius rōnalis cre-
ature vel etiā alterius. Sextū est vtrū sit oīs rōnalis
creature vel solius hoīs. Septimū est vtrū sit om̄is
hoīs vlt̄ quozūdā hominū tm̄. Octauū & vltimū vtz
sit p̄destinatio multiplicata fm̄ singulos p̄destinatos
vel oēs p̄destinati sint in vno. s. in xpo. Querat̄ q̄ pri-
mo vtrū sit potētie vel sapie vel volūtatis siue boni-
tatis. Uidet̄ aut̄ q̄ sit scie qz mḡr sūp̄. xxxv. dist. in p̄n-
cipio ponit̄ p̄destinatioē inē noia q̄bz sc̄at̄ scia q̄ ad sci-
entiā reducit̄. Itē nō ē destiare nisi i aīo p̄ponētis. p̄-
ponere at̄ ē p̄cōcipē d̄ faciēdo aliqd̄: p̄ceptio vō ē fm̄ in-
tellectū p̄sciētē op⁹: cū q̄ p̄destinatio sit tal̄ p̄cōceptio vt
dēt̄ p̄destinatio cadere sub scia. Itē i q̄ ḡnē ē sūp̄⁹ ad
aliqd̄ i eodē est iferi⁹ qd̄ accipit̄ sub illo s; p̄scia ē i ḡnē
scie: q̄ p̄destinatio q̄ sub p̄scia vt. s. hitū est. xxxv. dist.
erit̄ i ḡnē scie. S; q̄ videt̄ cē in ḡnē potētie: qz vt ha-
bet̄ h; p̄destinatio ē p̄p̄atio gr̄e p̄p̄atio aut̄ act⁹ potētie
est q̄ & p̄destinatio vt videt̄. Itē p̄destinatio ē efna & hic
supponat̄ qz ifra hz p̄bati: p̄destinati aut̄ nō sūt ab ef-
no nisi i potētia cause efficiētis: q̄ videt̄ q̄ p̄destinatio re-
ducit̄ ad potētiā: qz potētia cause efficiētis ē. Silt̄ v-
dēt̄ q̄ ordinēt̄ ad volūtātē: qz diffinit̄ p̄ volūtātē. dic̄
em̄ Aug. q̄ p̄destinatio ē volūtas vlt̄ p̄positū miserēdi.
Itē ḡra & gl̄ia q̄ sūt effect⁹ p̄destinatiois sūt idicātia
bonitatē/ bonitas aut̄ ē dispositio volūtatis: q̄ & p̄desti-
natio. Itē. i. ad Tim. 2. Qui vult̄ oēs hoies saluos
fieri &c. Volūtas aut̄ salus ē ex p̄destinatioe: q̄ videt̄
q̄ p̄destinatio ordinēt̄ ad volūtātē. Solo dōm q̄
p̄destinatio est in ḡnē scie effectiue siue p̄ctice: qz sic ali-
qd̄ hz scie & aliqd̄ volūtatis & qz bec inclināt̄ potētiā
ad op⁹. iō hz etiā aliqd̄ de actu potētie sed h̄ qd̄ ē scie
p̄ctice dat̄ ei esse. id aut̄ qd̄ est volūtatis & potētie est
in ip̄a p̄ modū p̄p̄ietatis fm̄ q̄ volūtas ē de sc̄to p̄cti-
cez fm̄ q̄ potētia operans extendit̄ se p̄ opus ad faci-
endum id: & ideo p̄cedēde sunt rōnes p̄me. Ad id
aut̄ qd̄ obijcit̄ de potētia dōm q̄ bec est p̄destinatiois
q̄si p̄sequē fm̄ itelligētie rōnē. s. qz scia tal̄ est ad op⁹.
Ad id aut̄ qd̄ obijcit̄ de volūtate dōm q̄ tal̄ scia s; p̄
volūtati est cōiuncta sed tñ p̄destinatio ma ḡ accipit̄ no
mē ex p̄ scie q̄ ex p̄te volūtatis nūbil aut̄ p̄bibi aliqd̄

Arti. I.

Arg. pmo
q̄ ad sciam
20

30

Argu. 2o q̄
ad potētiā
p̄mo.
20

Argu. 3o q̄
ad volūta-
tem p̄mo.
20

30

Solutio
ad primū
de sciētīa

Ad sc̄dōm de
volūtate.

Ad tertū
de potētia

fic qd ad diuersa qd sit i ipo ordiari sub diuersis gñibz

Arti. II.

Quid est predestinatio in re.

B

Unde querit qd sit re z diffinitione z b diuiditur in duo. s. vt querat pmo qd sit re z scdo qd sit diffinitioe.

Arguit p^o

Ad primu pcedit sic videt qd pdestinatio sit aliqd creatu z no de^o: qz cu dico iste est pdestinat^o dico aliqd significado passiue: q significo illud esse ab alio in isto: talis aut modus significandi no conuenit deo: qz nihil habet ab alio: qz pdestinatio pdestinati no est deus. P. nihil qd est de^o denominat formaliter creatura: pdestinatio formalr denominat huc pdestinat^o: qz pdestinatio no est de^o. Itē actio z passio s^t entia qd secū hnt oppositos respect^o qd patz et eoz diffinitionibz cu dicit: actio est fm qua in id qd subicit agere dicimur. Et passio est effectus illatioz actionis: q no conueniūt eidē nec pnt eidem in esse. cu ergo de^o sit pdestinat^o ipse no erit pdestinatio qua ille vel ille est pdestinat^o: qz cu pdestinatio sit pdestinati pdestinatio no est deus. Item cu dicit deus creat res vbi q est creatio idē est qd eductio de nihilo in aliqd. hec aut eductio vt forma est in educto ergo in creatura z no in creatore: ergo similiter pdestinatio erit in pdestinato z no in deo q realiter no est deus. Itē absurdū videt q deus dicat damnadō rē reprobatō. cu ergo no plus ponat pdestinatio in creatura qz reprobatō videt etiā pdestinatio no esse deus. Sed cōtra nihil est ab eterno nisi solus de^o pdestinatio aut qua oēs sunt pdestinati q saluabuntur est ab eterno: q ipa est deus. Itē cu sic dicit pdestinatio est ppositū miserēdi nihil cadit in diffinitione in recto qd no sit de^o. s. ltr cu dicit pparatio gfe in pnti z glie in futuro: pparatio em est deus pparatō qm deus agens est sua actio/ gfa aut z glia cadūt ibi in obliquo: q videt q pdestinatio pdestinatōz sit de^o ipē. Solo sine iudicio loquēdo cōsentio vltimis duabz rōnibz q pdestinatio fm id qd est accepta siue sumat ex pte pdestinantis seu ex parte pdestinati semp de^o est: si em accipiat in eo qd est pdestinatio nihil ponit in tpe aliq/ z si habeat effectū qnqz in pdestinato respectu cuius est/ hoc accidit ei ex pte effectus cōnotati. Sciendū igit q pdestinatio est qst mediū inter deū pdestinantē z hoicem pdestinatū z pdestinatio ipa dicit habitudinē dei pponētis saluare ad saluandū: z ideo pdestinatio no ponit in pdestinato fm q ipē est diuersus a deo i natura pzia existens sed fm q ipē est in sciētia creatoris sed fm b q ibi est pbatū est sup q ipse est creatrix essentia z no natura creata: qd sic ponit circa inm no distinguit ab essentia diuina/ sed est ipa essentia diuina z cōintel ligat respectus ad rem quā operabit deus in futuro.

4°

5°

Ratio pro
curare pma
2^a

Solutio

Dicendū ergo ad primū q cu dicit pdestinat^o no significat ibi passiue nisi quo ad modū q ad nos z no fm rem: est em sensus q iste est pzeius saluari z li pzeius no ponit aliqd fm rem extra pudentē licet ponat respectū quo ad aliqd qd in futuro erit aliud a deo circa qd erit effectus pdestinatōis. vñ tali mō significadi actiue vel passiue sufficit diuersitas ratiōis q est inter pzeiuentē z pzeiusum no in se sed in rōne ydeali in qua fuit ab eterno. Ad aliud vdm q pdestinatio formalr no est in pdestinato: quia no dicit formā cuius esse absolute terminet in vna sed potius respectū ad saluandū cui sufficit vt sit fm qd. s. in ydea vt talis forma significet in ipo. Ad aliud vdm q pdestinat^o z pdestinat^o no se habēt vt simplr actiue et

Ad primū

Ad 2^m

Ad 3^m

passiua fm naturā sed tm fm aliquē modū significandi in q notat depēdētia saluadi ad saluantē fm rōnē id est cause efficiētis z no ecōuerso. Ad aliud vdm q no est simile qz cum dicit deus creat/ hoc no conuenit deo nisi ex tpe vñ no nominat tm respectū ad creaturā sed etiā effectū in creatura z illa pōt essentialr esse res verbi licet sit a deo sed cu dicit deus pdestinat^o uit petz vñ paulū no notat nisi respect^o ad creaturā q conuenit ab eterno: z ideo nihil ponit extra deū. Ad aliud vdm q meo iudicio no est absurdū vt dicat de^o reprobatō. in reprobatōe em no dicunt nisi duo scz puzio iniquitatis z pparatio pene/ z vtrūqz qd in recto cadit in diffinitioe reprobatōis noiat essentia diuina cu respectu ad id qd obliq cadit in diffinitione illa/ scz iniquitate z penā quoz p mū no ponit in deo specie p pziā: scdm aut habet ibi specie vñ no reputo absurdū q de^o dicat reprobatō ipa q reprobanē iniq.

Ad 4^m

Ad 5^m

Quid est predestinatio diffinitione.

D scdm pcedit sic z ponunt multe diffinitiones pdestinatōis: habem^o em vnā hic in lra in vltimo ca. istius distictōis. Predestinatio est pziētia z pparatio beneficiorz quibz certissime liberant qcuqz liberant. Alia est Aug. in li. de fide ad petrū hec. Predestinatio est gratuite donatiōis pparatio. Alia est Aug. in lib. de pdestinatōe scroz hec. Predestinatio est ppositum miserēdi. Item pdestinatio est alicui^o in finē destinatio. Itē mgti ponit alia. Predestinatio est pparatio gfe in pnti z glie in futuro. Obicit aut zra prima: qz pdestinatio no videt ponere pparatiōē q addat aliqd sup psciētia cu sint tria essentia diuina z respect^o ad creaturā z effectus in creatura. Presciētia dicit duo pōra z no terrū: eadē aut duo etiā dicit pparatio: qz cu pparatio sit ab eterno no dicit effectū in creatura: q videt q vñū nihil addat sup alterū q vñū sup plue cōiungit alteri. P. bñficia multiplicia sunt q non oia cadunt in rōne gfe gratūficiētis q tm liberant ab aliqbus malis nunqd igit istorū est pdestinatio: videt q no qz no dicim^o flagellatoz esse pdestinatōē cu tm dicat. 2. Mach. 6. No mltō tpe sinere pctōibz ex sentētia agere: sed statim vltione adhibere extremi beneficii iudiciū est. Itē Dam. ij. lib. ca. xix. dicit q de^o no cōpellit ad virtutē nec suadet vitiū: q videt q non certissime liberat pdestinatio. Itē certissimus modus est modus necessitatis demonstratiue: sed pdestinatio no hz hūc modū in liberado eo q no tollit libertatē a libo arbitrio q videt q no certissime libat pdestinatio. Silr obicit de scōa q dicit gratuite donatiōis pparatio/ no em dicit ppari res qn no est nisi in cā efficiēte vt puz cu dicit dom^o pparat no itelligit ppari p b q habetur artifex sciēs z potēs s; potius qm dolant ligna z erigūt pres dom^o q silr gratuite donatiōis pparatio no est nisi qn tā pparat libez arbitriū ad suscipiendū z qn infundit gfa. hec aut no sit ab efno q pparatio gratuite donatiōis no est ab efno s; pdestinatio est ab efno q male p pparatiōē diffinit. Itē gratuita donatio est id quod datur meritis: quia gratuita donatio no est nisi id qd dat gratis: q videt q fm illā diffinitionē no sit nisi gratie prime z no glorie vel gfe subieqtis que dat post puententē qd est cōtra diffinitionē vltimā. Similr obicit de tertia: pdestinatio em est ab eterno: ergo videt q non causat ab aliq tēporali miseria aut tēporalis est ergo videt q pdestinatio no respicit statum miserie nisi p accidēs: ergo non est

Arti. III.

Definitōes
pdestinatōis

Arg. 2ª pma
diffinitōe
primo sic.

2°

3°

4°

Arg. 2° de
2ª diffinitōe
ne pmo sic.

Arg. 3° 3^a
tertā diffinitōe
p^o sic

20 **Propositum miserēdi ut videt nisi p accūs q̄ p hoc nō erit diffiniēda pdestinatio.** Itē fm b nō oibz cōuenit q̄ tñ pdestinati sunt vt angeli z xpūs; nulla em̄ miseria subleuata est in eis. Itē hō esset pdestinatus etiā si nō peccasset z tñ nō esset ablata ab eo aliqua miseria.

Questiōcla Arguit p̄ cōtra hoc.

20 **Argu. 4° q̄ q̄rtā diffiniōne p̄ sic.** p̄. q̄rit vtrū intelligit̄ de miseria culpe vel de miseria pene vel vtraq; z videt̄ q̄ de miseria culpe qz cōsuevit dici q̄ pdestinatio necessario ponit grām finale bec aut̄ nō releuat nisi culpā z nō penā. Sed contra grā z gl̄ia tollit̄ penā z culpā; pdestinatio aut̄ est p̄p̄atio grē z gl̄ie in futuro; q̄ videt̄ q̄ intelligit̄ de vtraq; miseria. Eodē mō obijcit̄ de sequēti q̄ pdestinatio est alicui⁹ in finē destinatio. si em̄ ponit̄ ibi finis in quē est destiatio/necessario p̄supponit̄ p̄ncipiū eius dē destinatiōis z mediū p̄ qd̄ est destinatio q̄ q̄ sunt illa.

Probatio secundi.

20 **Probatio** Itē cū destinare sit equocū ad pponere z mittere videt̄ magis sumi p̄posito q̄ pmissione. Probatio nō em̄ mictit̄ nisi qd̄ est sed pdestinat̄ q̄ nō est; q̄ pdestinare nō est destinare alicui⁹ sed poti⁹ destinare alicui⁹ qd̄ ante in p̄posito sic dicit̄. Mach. 6. de eleazaro q̄ destinauit̄ nō admittere illicita p̄pter vite amorem. Hoc etiā videt̄ p̄ Jo. dam. ij. lib. ca. iij. vbi vocat̄ p̄destinatio nē p̄determinatio/ p̄destinatio aut̄ poti⁹ est p̄meditatio q̄ p̄mittit̄is aliq̄ in aliqd̄. Itē si pdestinatio esset destinatio alicui⁹ in aliud nō diceret̄ p̄p̄atio grē z gl̄ie; qz grā z gl̄ia nō distinguūt̄ ad aliqd̄/ sed poti⁹ diceret̄ p̄p̄atio angeli vel hoīs q̄ dirigit̄. Tandē obijcit̄ etiā p̄tra vltimā; qz p̄ns grā z gl̄ia in futuro dicūt̄ aliqd̄ in rēpore cū tñ p̄destinatio nihil dicat̄ in tpe. Itē Dam. dicit̄ q̄ puidētia z p̄destinatio sunt eoz q̄ nō sunt in nobis siue in potestate nostra/ sed gl̄ia aliquo mō est in p̄tate nostra p̄ gratiā/ cadit̄ em̄ sub merito qd̄ est in potestate n̄ra; q̄ videt̄ q̄ grē z gl̄ie nō sit p̄destinatio. p̄. cū vnus rei vnica sit diffinitio q̄rit̄ penes qd̄ sumant̄ assignate diffinitiois. Solutio dōm q̄ p̄destinatio q̄ ad aliqd̄ sui in oibz illis diffinitioibz diffinit̄/ z qz plura sūt in ipsa; iō plures dant̄ diffinitioes; p̄t̄ em̄ p̄destinatio diffiniri in se vel fm̄ statū aliq̄ue p̄destinati. si in se tūc habet̄ in se genus remotū z coartationē illi⁹ generis p̄ actū cause operātis z effectus suos/ vel etiā p̄t̄ attrēdi nomē p̄destinatiois/ dico q̄ q̄ p̄ma datur p̄ gen⁹ remotū qd̄ est p̄sciētia z p̄trabit̄ p̄ actū operātis cause z affectū primū q̄ est b̄nficia certissime liberat̄ia. Scd̄a aut̄ nō p̄siderat̄ nisi actū cause operātis z effectū. Vltima aut̄ effectū primū z remotū q̄ efficit̄ tur mediāte alio qz grā aliq̄ modo efficit̄ gloriā. Tertia aut̄ daf̄ fm̄ statū p̄destinati eiusdē q̄ est in miseria vt hō post p̄ctm̄. Quarta aut̄ est ratio explanans nomen p̄destinatiois z p̄ hoc patet̄ solutio ad vltimū.

Argu. vltio q̄ vltimā de finitiōne

Questiōcla Solo

Ad primū Itē dōm q̄ licet̄ p̄destinatio nō dicat̄ effectū in creatura tñ p̄ modū significādū aliqd̄ addit̄ supra p̄sciētia; qz p̄sciētia de se nō ponit̄ causalitate ad actū z effectū. Ad aliud dōm q̄ p̄destinatio non est p̄p̄rie nisi grē z gl̄ie z alia sūt indirecte operātia ad liberationē sicut̄ satisfaciēdo vel humiliādo vel tantū reddēdo; directe aut̄ opat̄ liberationē grā q̄ facit̄ dignū vita efna z dirigit̄ i regnū. vñ etiā alia b̄nficia sūt cōia p̄destiat̄; z nō p̄destinatio sed nō grā q̄t̄ faciēs final̄; z ideo patet̄ q̄ illa est effectus p̄destinatiois. Ad aliud dōm q̄ p̄destinatio nō cōpellit̄ ad virtutē sed tñ final̄ facit̄ eā in libere acceptate z volēte; qz licz nō cogat̄ accipe eam tñ inenitabil̄ inclinabit̄ volunta-

tem ad accipiendū eam. Ad aliud dōm q̄ nō est in p̄sciētia z p̄destinatioe certitudo demonstratiois; qz nō sunt cause p̄ quas inferri possit̄ salus de necessitate rei/ sed de necessitate p̄sequēte tñ vt sup̄ diximus de infallibilitate p̄sciētie diuine dist. xxxviii. z iterū infra ostendit̄ cū queret̄ de certitudine numeri p̄destinatiois. Ad id qd̄ obijcit̄ de scd̄a diffinitioe dōm q̄ aliter est in artifice creato z artifice icreato; qz artifex creatus nō p̄ducit̄ materiā sed p̄parat̄ eam tñ accipiēdo eam ab extrinseco. deus aut̄ z p̄ducit̄ id qd̄ est necessariū ad opus z opatur p̄parādo in ipso sunt em̄ tria. s. ars natura z deus; ars opatur sup̄ materiā imp̄mēdo speciē artis nō dando materiē virtutem cōseruatiuā forme quā imp̄mit̄ vt patet̄ in figura infissionis quā lapis cōtinet̄ nō ex v̄tute quā accipit̄ ab artifice sed per virtutē quā habet̄ ex natura. Natura aut̄ dat formā z cōseruatiā formā cū em̄ generās dat formā trāsmutādo materiā a forma quā p̄us habuit̄ z ab accidētibz z virtutibz quas p̄ius habuit̄ dādo formā dat omnia accidētia cōposito ex forma illa que cōseruat̄ formā in materia. Deus aut̄ agit totum z materiā z formā z p̄uertes; z ideo p̄p̄atio sufficiens est in ipso solo sciēte potēte z volēte etiam anteq̄ agat; sed nō sic est i materia z ad huc min⁹ in arte. vñ nō erat simile qd̄ p̄ simili inducebat̄. Ad aliud dicendū q̄ quidā dicūt̄ cum Dam. q̄ p̄destinatio per se nō est nisi grē z gl̄ie per consequēs z nō primo eo q̄ datur nostro operi qd̄ est in potestate nostra. S; melius p̄t̄ dici q̄ verū dicit̄ Dam. sed tūc p̄destinatio est triū. s. gratie z meriti z glorie. z gratia quidē non est in potestate nostra ita q̄ sit a nobis fm̄ id qd̄ est licet̄ possimus aliqd̄ opari ad ipam scz faciēdo qd̄ in nobis est; meritū aut̄ nō est in p̄tate nostra in q̄tū est meritozū; qz hoc est a grā/ sed tñ est a p̄tate n̄ra alio mō scz qz actus meritozū est a nobis; liberū em̄ arbitriū dat actū z gratia informat̄ eū. Sed gl̄ia nō est in potestate n̄ra fm̄ q̄ est habūdans sup̄ meritū; est em̄ relata ad id qd̄ est in p̄tate nostra per hoc qd̄ dat̄ actibz meritozū; z hoc nō in omnibz; qz i paruulis effect⁹ p̄destinatiois nō est opus sed grā z gl̄ia tñ. Ad id qd̄ obijcit̄ de tertia dōm q̄ bene p̄t̄ dici q̄ bec diffinitio respicit̄ statū ex parte p̄destinati que p̄uenit̄ de p̄tate z q̄ hac diffinitioe p̄destinatio nō cōuenit omnibz p̄destinatis sed hōi cadenti tñ. vel si velimus generaliter extendere p̄destinationē tūc dicemus q̄ miseria in diffinitione non respicit̄ miseriam que sit in p̄destinato/ sed que esset nisi esset effectus p̄destinatiois/ misericōdia em̄ p̄uenit̄ miserendo ne incidat̄ miseria z hac miseria miser esset angelus z etiā natura humana in xpo assūpta/ si a grā vniōis separet̄ vñ nō tūc fuisset assūpta z nullū dubiū h; diffinitio. Ad vltimū aut̄ qd̄ p̄ illā diffinitionē obijcit̄ dōm q̄ bñ p̄t̄ intelligi de vtraq; miseria fm̄ ordinē vt p̄mo tollat̄ culpa p̄ grām z posteri⁹ pena p̄ gl̄iam. Ad id qd̄ obijcit̄ p̄ sequentē diffinitionē dōm q̄ in v̄tate ibi est finis destiatiois z mediū z p̄ncipiū. p̄ncipiū aut̄ p̄positū z p̄p̄atio grē est q̄si mediū qd̄ opponit̄ i cursu q̄ est in tpe z gloria est vt finis; z iō incipit̄ ista destinatio ab eterno z dirigit̄ p̄ rēpus totius cursus iterum in eternitatē. Ad aliud dōm q̄ vtraq; mō intelligit̄ cadere destiatio i rōe p̄destinatiois. vñ omō rōe p̄positi de stinatiois z alio mō rōne directiois. Ad id aut̄ qd̄ obijcit̄ dicendū q̄ licet̄ non destinetur nisi qd̄ est tamen p̄destinari p̄t̄ qui non est in p̄p̄ria natura licet̄

Ad 4^m

Ad primū scd̄e diffinitionis.

Ad 2^m

Ad id qd̄ est t̄t̄ia diffinitionē p̄ mū z scd̄m.

Ad questiōculā cū obiectis.

Ad id qd̄ est q̄rtā diffinitionē.

Ad 2^m

Ad p̄p̄atio nem secūdi.

Ad 3^m sit in dei noticia: qz ppositio cōposita verbo notat an recessione eternitatis ad tēpus. Ad aliud dōm q in vtrisq; intelligit pparatio: de^o autē ppar eligēdo qz dirigit z pparat eis bona quib; abiles sūt directioi/ tñ effectus solius grē z glie exprimit; qz illa dicit me

Ad id qd est diū z finē directōis quā ipoztat pdestinatio in abstra cto significata. Ad id qd obicit cōtra vltimā dōm finitionē q pparatio grē z glie nō ponit gratiā z gloriā fm actū

Ad questū sed tm ex parte pparatis z ideo nō sequit q pdestina/ culam, tio aliqd habeat tpe. Ad aliud pz solo p ante dicta.

Arti. III. An pdestinatio sit entis vel nō entis.

D Erro qrit vtrū pdestinatio sit entis v' nō entis

Arg. p^o sic: vides at q entis qz dī ad Rom. I. ubi. Qui pde stinatus est in v' tute ibi ponit Origenes talē

1° fram qui pdestinatus est in virtute z dicit sup illud in glofa destinatio est ei^o q est: q vides q pdestinatio sit entis. Itē pdestinatio est pparatio sed pparatio est entis qz pdestinatio. Itē electio est ppositio duob; vnius pparatio vt vult Dam. ergo electio est entis qz z pdestinatio: qz pdestinatio nō est nisi electio. Itē pdestinatio est sciti tantū/ scitū autē est ens qz pdesti/ natio est entis. Sed cōtra ad Eph. I. Elegit nos ante mūdi pstitutionē/ sed ante mūdi cōstitutionē nō eramus: qz pdestinatio nō videt esse entis. Itē pre destinatio est eterna pdestinati autē nō sunt ab eter/ no qz zc. Itē sup habitū est ab Aug. xxv. dist. eli/ gunt q nō sunt nec errat q elegit nec vane elegit qz vi/ det q nō sit entis. Solutio dōm q pdestinatio vt pdestinatio nō est entis simplr sz fm qd entis/ hoc est in noticia diuina sic sepi^o expositū est. Ad primū autē dōm q pdestinatio qdē nē nisi entis sz pdestinatio dicit or dinē ancessiois ad pdestinatio z tō pōt ee nō entis z huic non p dicit Origenes. Si aut tu dicas q ipse sumit pro eodē destinationē z pdestinationē tunc rñdeo q destinatione sic scripta nō ponit ens simplr sed fm quid in noticia diuina. Ad aliud dōm q pparatio non ponit hic nisi fm habitū penes sufficientiā preparā/ tis z nō penes actū q ponit gratiā in creatura. Ad aliud dōm q electio non ponit hic nisi existentes fm qd scz in noticia eligētis z pparatio est eoz qz scit bñ recepturos gratiā z bñ vsuros ea nō tñ ponunt ab/ solute esse. Ad aliud dōm q scitum in nobis ponit ens prius natura vel tēpore: sed in deo est ecōuerso: qz sua sciētia nō dependet ab ente vt a causa sed poti^o ecōuerso ens dependet ab ipa qz causat ab ea.

Solo.

Ad primū

Obiectio Solo

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Arti. V. Vtrū pdestinatio sit eterna vel tēporalis

E tan ponat aliqd in tēpore in pdestinato.

Rationes p hitate: q dicit autē esse eterna qz est spēs psciētie cū q psci entia sit eterna z ipa pdestinatio erit eterna.

Arguit in cōtrariū p^o Itē pbatū est q ipa est de^o pdestinās nihil autē est deus nisi eternū: qz pdestinatio est eterna. Itē po sitū miserendi nō dicit nisi eternū cū igit pdestinatio dicat ppositū miserēdi ipa erit eterna. Sed cōtra ni/ bil eternū diffinit p tēpale pdestinatio diffinit p tēpo/ rale: qz p gratiā z gloriā q nō est pure eterna. Juxta hoc querit vtrū ponat aliqd in tēpore in pdestinato videt aut q licet qz Job. I. dicit glo. q melius fuit na/ thanaeli vtrāq; naturā in xpo cognoscere qz esse pde/ stinātū cū igit cōparatio sit inter bona vniuoca z cog/ nitio duarū naturarū in xpo fuerit bonū tēporale videt q aliqd tēporale ponat in pdestinato. Itē vi/ detur falsum qd dicit glofa vtrāq; naturā in xpo pōt

Obiectio prima.

2^a

cognoscere etiā malus z damnādus: ergo cū predesti natio nō sit nisi saluandoz vt habet in lra videt pde/ stinatio melius aliqd qz cognitio duaz naturarū in xpo. Si forte dicas q hoc est ideo: qz pdestinatio ni/ hil ponit in pdestinato sed cognitio aliqd ponit. Con/ tra fm hoc nō pōt esse cōparatio: qz eius qd nō est nulla est cōparatio ad id qd est. Itē ad minus ponit gratiā finalē z illa aliqd est z melius qz cognitio duarū na/ turarū in xpo. Solutio dōm q pdestinatio nihil ponit in pdestinato vt nunc/ sed relinqt gratiā finalē vt effectū tñ semp dicit respectū ad pdestinatū licz nō necessario cōnotet effectū vt nunc: z ideo de se eterna est z nō tēporalis: effect^o em q est grā z glia ca dit in diffinitioe pdestinatiois obliq z nihil sunt de essen/ tia pdestinatiois licet sint ea ad que notat respectus causalitatis eius z p hoc iam patet solutio ad primū qz eternū denotās respectū ad creaturā pōt bene dif finiri p illam creaturā dūmodo obliq cadat in diffini/ tione ipius. Ad id qd vlteri^o qrit dōm q nihil po/ nit de se in creatura nec etiā creaturā pdestinatā po/ nit esse sed tamen denotat respectū ad ipam. Ad b aut qd cōtra obicit dōm q fm intentionē glofe com parant duo ad alterū illoz p se acceptū z hoc fm sta/ tū z nō fm grām psonalē vel bonū psonale: pdestina/ tio em currit in veteri lege z lege grē siue lege xpi: cog/ nitio autē duarū naturarū in xpo p pntiā redēptō/ ris nō fuit nisi in noua lege z ideo cognitio naturarū nō excludit pdestinationē: sed potius p effectū grē cō/ ducit ad eā z ideo cōpat in noue legis grā que osten/ dit grām ad quā pdestinati sumus ad statū in quo nō eramus nisi pdestinati ad grām z nō habebam^o eam hoc est gratiā redēptōis p quā valet nra grā quicqd valere pōt vt dicit m gr in. iij. huius voluminis dist. xix. z sic plana est glo. z p b etiā patet solo ad seqntia.

An predestinatio sit solius rationalis cre/ ature vel etiam alterius.

Unto qrit vtrū sit solū rōnal' creature v' etiā

q alteri^o videt ar q etiā alteri^o: qz h dī i lra i pn

capio lectiois q pdestinatio est de bonis salu/ tarib; vt sūt virtutes z grā z glia q nō sunt creature rōnales. Itē Aug. dicit q malis pdestinate sunt pe/ ne: qz videt esse de bonis z malis rōnalib; z irrōnalib; bus. Sed cōtra nō destina^o nisi rōnalis creaturā: qz videt q nec pdestinat nisi illa. Itē videt non esse pdestinatio ad gloriā: qz q est pdestinatus semp est p/ destinatus. cōstat autē q destinator ad aliqd qñ est in illo nō est amplius pdestinatus sicut scit in glia existē tes nō habet vltcrius quo destinetur: qz si glia esset vltimū eoz nō essent pdestinati qñ iam glificati sunt qd falsum est: qz semp sunt pdestinati qz videt q pde/ stinatio nō sit. Solutio dōm ad primū q predesti natio duplr sumit. scilicet cōiter z p pte. cōiter dicit p reu/ sionē z p preparationē mansionis tñ non determinādo hanc mansionē vel illā/ z sic dicunt penes pdestinate mal'. Proprie dicit p uisionē z p preparationē māstōis z cām māstōis sic grā est cām māstōis. vñ Aug. sup illud Uado pare vobis locū. dicit q pdestinavit mansio/ nes. Hoc aut modo ad huc duplr sumit/ dicit em pre destinatio vt cuius siue quis pdestinat^o z dicit vt p quid z vt ad qd. Primo mō nō est nisi rōnalis crea/ ture. Scdo modo est bonoz qz liberat rōnalis crea/ tura z ad que dirigit z p hoc patz solutio ad primā partem qstionis. Ad aliud dōm q predestinatus

Solo Obiectio

Solutio principalis z ad primū in cōtrariū

Ad questū culam Ad obiecta q qstūculā

Arti. VI. f

Argu. q sic alterius.

Arguit 2° q nō sit al/ terius.

Solo. principalis ad primū.

Ad 3^m

pōt sumi participialitē z noialiter. Si participialitē rōnāliā adēptā gl'ia dicit aliq's vere p'destinat' qz de p'rito verū erit dicit q' de' p'destinat' illum. Si aut' sumit noialiter z est q'si nomē v' b'ale rōnē ad huc gl'ia quā adipsū pōt cōsiderari duplicat' .i. in se pur est finis p'destinatiōis; z sic nō satis pprie dicit' adhuc p'destinat'. Pōt etiā cōsiderari zinuatio gl'orie z imēstras ex parte obiecti i quo est gloria qd nō pōt finiri; z sic cōtinue beati intrant gl'iam z p'rad huc dicit' p'destinat'; z p' p'tz solo ad seqntē p're q'ois.

Arti. VII. **S** An p'destinat'io sit ois rōnalis creature v' hois tm; z an xps sit p'destinat'.

Arguit p'o **S** tū hois. Er videt q' nō sit angeloz; qz p'destinat'io est p'paratio gl'ie in p'senti z gl'ie in futu ro. In angelis aut' fm quosdā grā nō p'cessit gl'oriā; q' videt q' nō sint p'destinati. Itē si p'destinat'io est p'positū miserēdi videt nō cōpetere angelis in qb' aut nunq's sit miserā; aut si inest irremediabilis est vt in demonibz. Itē destinari est distācis; distās autē q' ad actū p'replatiōis nō est nisi vtēs speculo z enigma te; angelus aut' nō vtiē speculo z enigmatē; sed videt faciē ad faciē; ergo nec cōuenit ei nomē p'destinatiōis vt videt. Sed cōtra nulla gratia gratū faciēs habetur a creatura rōnali q'a deo nō sit p'parata z p'uifā; cū igit' angelistates acceperint grām erat eis p'parata z p'uifā; z hec duo sunt sub alia p'destinat'ōe tergo ipsi sunt p'destinati vt videt. Itē nō accipit māsiōnē beatitudinis cui ipsa māsiō nō est p'uifā z p'parata; ergo cū angelus acceperit māsiōnē erat sibi p'parata z p'uifā; ergo ipse est in eā p'destinat' ab eterno; vt videt. Ulteri' querit' iuxta hoc vtrū xps sit p'destinat'us; videt q' sic ad Rom. I. Qui p'destinat'us est in virtute fm spm sanctificatiōis ex resurrectōe mortuoz dñi nri Jesu xpi. Itē hoc dicit Aug. z Amb. Itē Qu. abidē dicit; Destinat' q' est; ergo videtur q' nō tm p'destinat' sit sed etiā p'sone cōpetat p'destinat'io q' ab eterno fuit. Sed cōtra ad eternum nō pōt notari añcessio; fili' dei est ab eterno; q' res p'ctu sui nō pōt notari añcessio; p'destinat'io aut' notat añcessionē ad p'destinatū; ergo filio dei nō cōpetit.

Rō p' vita te prima. **S** Solo dōm q' p'destinat'io ois creature rōnalis est tā hominū q' angeloz z est etiā xpi hois inq'ntū est hō; ita q' fiat distributio p' generibz singuloz nō p' singulis generū; sed hoc bñ cōcedo q' nō habet se vno mō creatura rōnalis ad p'destinat'ionē; sed hō habet añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordine nature ad grām z statū vie in grā p'ficiēdo ad gl'iam. Angelus aut' habet q'dē añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordinē nature ad grām fm q'sdā natā tm fm q'sdā etiā i t'p'e; sed nō habuit distāciā vie grē ad gl'ia; fm q'sdā habuit tm distāciā vie a p'fir

Questiūcula de xpo. Obiecta p' auctates. **S** Solo dōm q' p'destinat'io ois creature rōnalis est tā hominū q' angeloz z est etiā xpi hois inq'ntū est hō; ita q' fiat distributio p' generibz singuloz nō p' singulis generū; sed hoc bñ cōcedo q' nō habet se vno mō creatura rōnalis ad p'destinat'ionē; sed hō habet añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordine nature ad grām z statū vie in grā p'ficiēdo ad gl'iam. Angelus aut' habet q'dē añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordinē nature ad grām fm q'sdā natā tm fm q'sdā etiā i t'p'e; sed nō habuit distāciā vie grē ad gl'ia; fm q'sdā habuit tm distāciā vie a p'fir

Obiectio in p'rarū **S** Solo dōm q' p'destinat'io ois creature rōnalis est tā hominū q' angeloz z est etiā xpi hois inq'ntū est hō; ita q' fiat distributio p' generibz singuloz nō p' singulis generū; sed hoc bñ cōcedo q' nō habet se vno mō creatura rōnalis ad p'destinat'ionē; sed hō habet añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordine nature ad grām z statū vie in grā p'ficiēdo ad gl'iam. Angelus aut' habet q'dē añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordinē nature ad grām fm q'sdā natā tm fm q'sdā etiā i t'p'e; sed nō habuit distāciā vie grē ad gl'ia; fm q'sdā habuit tm distāciā vie a p'fir

Solo instācia p'a. **S** Solo dōm q' p'destinat'io ois creature rōnalis est tā hominū q' angeloz z est etiā xpi hois inq'ntū est hō; ita q' fiat distributio p' generibz singuloz nō p' singulis generū; sed hoc bñ cōcedo q' nō habet se vno mō creatura rōnalis ad p'destinat'ionē; sed hō habet añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordine nature ad grām z statū vie in grā p'ficiēdo ad gl'iam. Angelus aut' habet q'dē añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordinē nature ad grām fm q'sdā natā tm fm q'sdā etiā i t'p'e; sed nō habuit distāciā vie grē ad gl'ia; fm q'sdā habuit tm distāciā vie a p'fir

2a **S** Solo dōm q' p'destinat'io ois creature rōnalis est tā hominū q' angeloz z est etiā xpi hois inq'ntū est hō; ita q' fiat distributio p' generibz singuloz nō p' singulis generū; sed hoc bñ cōcedo q' nō habet se vno mō creatura rōnalis ad p'destinat'ionē; sed hō habet añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordine nature ad grām z statū vie in grā p'ficiēdo ad gl'iam. Angelus aut' habet q'dē añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordinē nature ad grām fm q'sdā natā tm fm q'sdā etiā i t'p'e; sed nō habuit distāciā vie grē ad gl'ia; fm q'sdā habuit tm distāciā vie a p'fir

3a **S** Solo dōm q' p'destinat'io ois creature rōnalis est tā hominū q' angeloz z est etiā xpi hois inq'ntū est hō; ita q' fiat distributio p' generibz singuloz nō p' singulis generū; sed hoc bñ cōcedo q' nō habet se vno mō creatura rōnalis ad p'destinat'ionē; sed hō habet añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordine nature ad grām z statū vie in grā p'ficiēdo ad gl'iam. Angelus aut' habet q'dē añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordinē nature ad grām fm q'sdā natā tm fm q'sdā etiā i t'p'e; sed nō habuit distāciā vie grē ad gl'ia; fm q'sdā habuit tm distāciā vie a p'fir

Solo **S** Solo dōm q' p'destinat'io ois creature rōnalis est tā hominū q' angeloz z est etiā xpi hois inq'ntū est hō; ita q' fiat distributio p' generibz singuloz nō p' singulis generū; sed hoc bñ cōcedo q' nō habet se vno mō creatura rōnalis ad p'destinat'ionē; sed hō habet añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordine nature ad grām z statū vie in grā p'ficiēdo ad gl'iam. Angelus aut' habet q'dē añcessionē eternitatis ad p'sonā z naturā z ordinē nature ad grām fm q'sdā natā tm fm q'sdā etiā i t'p'e; sed nō habuit distāciā vie grē ad gl'ia; fm q'sdā habuit tm distāciā vie a p'fir

matōe q' fuit gl'ie cōplemētū z p'fectio b'itudis; xps aut' nō habuit añcessionē eternitatis ad p'sonā; sed ad vniā naturarū suarū nec añcessionē nature ad gratiā vniōis v' habit' aie. etiā nec distāciā vie iter gratiā z gl'oriā aie in se; z in mēbris; in se aut' habuit distāciā vie inter grām z gl'iam corporis; z ita patet q' l'iter ea q' sunt p'destinatiōis p' p'ri' z posteri' inueniuntur in hoie p'destinato z angelo z xpo. Dicendū ergo ad primū q' grā i angelis fm oēs p'cessit gl'oriā quo ad cōfirmatiōē; licet nō quo ad habitū gl'orie.

Ad aliud dōm q' m'ficordā p'seruās a miseria sal natur in angelis z i hoie fm primū statū vt dicit' est supra. Ad aliud dōm q' distāciā est m'ltiplex .i. in mō cōtēplatiōis z in via p'ficiēdi ad beatitudinē; p'mō mō nō habuit distāciā; sed secūdo mō si dicatur b'itudo vel beatitudinis pars cōfirmatio. Ad id qd vlteri' querit' de xpo dōm q' p'destinat'io conuenit p'sone in natura z nō fm se; z sic saluant' oia d'cta. f. Aug. Amb. z Augu. qz tūc quo ad p'sonā est z cōuenit ei quo ad p'sonā destinari z in naturā z grātiā simul z gl'iam; nō autē cōuenit ei sic p'destinat'is; q' ad naturā solā cōuenit ei p'destinari in grām vniōnis; quo ad p'sonā autē in natura cōuenit ei; vt dicit Aug' p'ordinari in grām recōciliatiōis vt p'ordinatio refert' ad p'sonā; non grā p'sone sed grā nature.

Ad obiecta autē dōm q' licet p'destinat'io sit; p'sone nō tm oportet q' cōueniat ei grā p'sone; sed grā nature. Ad aliud dōm q' grā dicit' illi homi naturalis nō q' sit natura ei'; sed qz est ad esse p'sonā; vñ etiam p'destinat'io pprie refert' ad suppositū hois inq'ntū est hō; Ad aliud dōm q' licet distāciā vie nō fuerit grē ab habitu gl'ie; fuit tm fm aliqd in corpore z in aia. in corpore quo ad gl'iam corporis. in aia autem quo ad hoc q' ante mortē cōpariebāt corpore post resurrectionē autē nō; z nō in. iij. hui' volumis. xvij. di. dicit mgr q' xps meruit sibi impassibilitatē i aia z immortalitē in corpore.

Utrū p'destinat'io sit omniū hominū v' quorundā tm. **S** Eprimo querit' vtrū p'destinat'io sit omniū hominū vel quorundā tm. Videt aut' q' omniū; qz dicit' ap'ls. I. ad Thi. 2. Qui vult oēs hoies saluos fieri z ad agnitiōnē sui nois venire; ergo oibz parauit grām z gl'iam; qz p'paratio (vt p'ri' habitū est) nō est nisi de volūtate p'parātis. Itē Ansel. dicit q' nō est causa quare quidā nō habēt grām; quia de' noluit dare; sed pot' qz illo porrigēte illi noluit accipere; ergo videt q' quo ad se oibz eq'lit' parauit.

Itē Jac. I. Si q's vestrū indiget sapiētia postulet a deo q' dat oibz affluenter z nō i'propat; ergo oibz parat' est dare. Itē ad Rom. 10. Domin' omniū diues in oēs q' inuocat eū. Itē eternū vt dicit Ansel. claudit in se oēs t'ps z oia que sunt in t'p'e; sicut p'resens t'ps claudit in se oēm locū z oia q' in loco sunt; q' equaliter se habet ad oia t'p'alia; cū ergo p'destinat'io sit eterna videt q' equaliter se habeat ad oēs. Itē Dyon. dicit z etiā p'hs q' primū equalit' se habet ad oia; sed nō oia eq'liter se habēt ad ipm. Itē ap'ls. 3. Ego sto ad ostiū z pulso; q' videt q' oibz eq'liter parauit. Sed cōtra; multi sunt vocati; pauci vero electi cū q' electio sit p'destinat'is / quosdā reijcit quosdā p'destinat. Itē baruch. 3. Nō hos elegit dñs. Itē malach. I. Jacob dilexi / Esau aut' odio habui; z hic

Ad primū.

Ad secūdū.

Ad tertū.

Ad q'stūculā de xpo p'mo ad obiecta p' aucto ritates.

Ad obiectū in cōtrariū cū p'ma instācia. Ad secūdā. Ad tertā.

Arti. VIII. **S**

Arguit p'o

20

30

40

50

Sexto

Septimo.

Rō i oppo situm.

Solo nihil induci p̄t de hoc. Solo dōm q̄ p̄destinatio non est omniū: sed h̄rūdā t̄m. i. p̄paratorū ad gr̄am z gl̄iam; q̄ autē sit rō hui⁹ in seq̄nti dist̄in. habet deter minari vbi quereſ vtrū p̄destinatio habeat cām ali quā. Ad primū ergo dōm q̄ fm̄ Dam̄. ij. lib. xxix. ca. hoc intelligit de volūtate āncedēte z nō cōsequē te: dicit autē volūtās āncedēs q̄ nō habet relationē/ nec ponit effectū ad n̄rām cām: hoc est ad nostra me rita: sic em̄ p̄siderata volūtās nihil p̄ducit nisi ad sa lutē: volūtās autē cōsequens est q̄ est ex nostra cā fm̄ quā p̄uidēdo maliciā quosdā reprobāt z quosdā eli git vt bñ gr̄a vranſ. Ad aliud dōm q̄ hoc verū est q̄ ad se q̄ aliter nō essem⁹ culpabiles gr̄am nō accipi endo: sed p̄destinatio nō dicit t̄m volūtate dandū sed etiā p̄parationē gratie illis quos p̄uidit q̄ volēt ac cipe: vñ dicit relationē ad accipientē: licet ergo volū tas dātis vna sit respectu omniū; nō t̄m vna est rela tio ipsi⁹ ad accipientē/ z nō accipiētē/ z hanc relatio nē noiat p̄destinatio: p̄t; igit q̄ nec p̄destinatio se ha ber vno mō. Ad aliud dōm q̄ illa auctoritas loq̄ tur de appositōe gr̄e in p̄sentia: illa em̄ nulli congrue perētī ea negat. Ad aliud dōm q̄ b̄ verū est de eter nis q̄ accipiūt vt eternitas est mēsurā excellēs totū t̄ps: sed nō est verū de eternis relatis ad q̄dā r̄palia: z tale eternū dicit p̄destinatio: z iō nō est vno modo se h̄ns ad oēs. Ad aliud dōm q̄ nō ad iū cta relatiōe primū vno mō se h̄z ad oīa: s; si appona tur relatio ad hoc vel illud hoc mō vel illo nō est ve rū: z idē mod⁹ soluedi est ad sequētia.

Ad primū.

Ad secundū.

Ad tertū z quartū.

Ad sextū et septimū.

Arti. IX

3

An p̄destinatio m̄ltiplicet fm̄ singulos p̄ destinatos: vel oēs p̄destinati sunt in vno.

Cravo z vltimo querit vtrū p̄destinatio mul tiplicet fm̄ singulos p̄destinatos: vel oēs p̄ destinati sunt in vno. Videt autē q̄ oēs in xpo sum⁹ p̄destinati: qz dicit ap̄ls ad Eph. I. q̄ elegit nos ān̄ mūdi p̄stitutionē in ipso: hoc est in xpo: cū igit elec tio sit p̄destinatio: videt q̄ p̄destinavit nos i ipso.

Arguit p̄o

20

Itē ad eph. I. dicit q̄ in ipso restauravit q̄ in celis z q̄ i teris sunt z nihil restauravit qd ab eterno nō p̄ uidit z p̄paravit: ergo videt q̄ in ipso etiā oīa restau rava p̄destinavit: omnes autem p̄destinati sunt re staurati: ergo omnes p̄destinati sunt in ipso vt vi detur. Sed cōtra p̄destinatio est p̄paratio gratie z c. p̄paratiōe autē vna nō p̄parat xpo z petro: ḡ nec p̄ destinatio vna: de hoc autē alibi. i. in. ij. lib. di. x. sac̄ dictū est. Solo dōm est q̄ nō simpliciter: s; quo ad aliqd̄ p̄destinati sum⁹ in xpo: est em̄ gr̄a formalr̄ gr̄i ficās: z quo ad hāc nō sum⁹ p̄destinati in xpo: qz gr̄a n̄rā nūq̄ essentialr̄ fuit in xpo. Est em̄ gratia expedi ens n̄rām gr̄am ad actū quo ad hoc vt possit nob̄ va lere z quo ad hāc p̄destinati sum⁹ in xpo: qz vt dicit mḡs in. ij. lib. di. xvij. nō valeret nob̄ p̄nia nec opa n̄rā nisi ch̄rist⁹ satisfecisset p̄ nobis: z sic intelligitur auctoritates inducte: z p̄ h̄ patet solo ad totū.

In opposi tum.

Solo ad totū.

Arti. X.

R

An p̄destinatio p̄t esse sine p̄sciētia z r̄re reprobatio poti⁹ s; p̄sciētia q̄ p̄destinatio.

Unde querit de his q̄ dicunt in l̄ra primī ca. vbi dicit [X sine p̄sciētia eē nō p̄t zc.]. s. a.

q̄stiucla.

Videt em̄ hoc esse falsum: qz sunt spēs sciētie ex opposito diuise/ eo q̄ p̄sciētia dicit eē maloz: p̄re destinatio vero bonoz. P̄ q̄ro q̄re nomē generis re tinuit poti⁹ reprobatio q̄ p̄destinatio. Ad hoc di cēdū q̄ hic in l̄ra p̄sciētia sumit vt gen⁹ ad p̄destina

Solutio ad primū.

tionē p̄sciētia strictē acceptā: z sic vtrū est q̄ p̄desti natio nō est sine p̄sciētia. Ad aliud dōm q̄ reproba tio respectu iniquitatis p̄uise nō dicit aliqd̄ causali tatis vel effect⁹ in deo: sed p̄destinatio addit z rō per dōm additā cōtrahit gen⁹: sed non reprobatio: z iō retinet nomē generis. Et si tu obijcias q̄ addit cau salitatē ad penā dōm q̄ pena p̄parat nō ita ex volū tate sicut gloriā: sed p̄parat p̄ respectū ad opus no strū z de⁹ nō vult eā nisi volūtate cōsequēte.

Ad questū culam.

Apoē. 5.

b

c

An aliq̄s p̄destinatorū possit dānari vel reprobōz saluari.

P̄destinatorū nullus videt posse dānari nec reprobōz aliq̄s posse saluari. Cū Aug⁹ in lib. de correctōe z gr̄a. In apoē. inquit dicitur: Tene qd̄ habes ne ali⁹ accipiat coronaz tuā. Si ali⁹ nō est acceptur⁹ nisi iste pdiderit cert⁹ est electōz numer⁹. i. nō p̄t augeri vel minui. Ad hoc autē obijciūt quidā nitētes p̄ bare numez electōz posse augeri vel minui sic: Possz de⁹ nō apponere gr̄am q̄bus appo nit: z possēt subtrahere q̄bus non subtrahit: qd̄ si faceret vtrūq̄ dānaret. Possēt ergo dā nari isti qui t̄m saluabunt: possēt itaq̄ minui electōz numer⁹: ita etiā possēt augeri: quia possēt apponi gr̄a q̄bus nō apponit p̄ quam saluarent. Possēt ergo saluari habita gra tia q̄ t̄m sine ea dānabunt: possēt itaq̄ augeri numer⁹ electōz: Quibus respondem⁹ ex ea rōne dictū esse: z verū esse numerū electōz nō posse augeri vel minui: qz nō p̄t vtrūq̄ si mul eē. s. vt aliq̄s saluet z nō sit p̄destinat⁹: vel vt aliq̄s p̄destinat⁹ sit z dānet. Intelligē tia em̄ cōditōis implicite veritatē facit i di cto: z impossibilitatē in x̄o. Si vero simplici ter intelligat: impossibilitas nō admittit: vt cū dicit: p̄destinat⁹ p̄t vel nō p̄t dānari: z re probus p̄t saluari. In his em̄ z h̄mōi locutio nibus ex rōe dicti dijudicāda est sentētia di ctiōis. Alia nāq̄ sit intelligētia: si p̄ cōiūctio nē hec accipiant dicta: atq̄ si p̄ disiūctionem vt supra cū de p̄sciētia agebat p̄taratū ē. Si em̄ cū dicitis p̄destinat⁹ nō p̄t dānari intelli gas ita. i. non p̄t esse vt p̄destinat⁹ sit z dānet verū dicitis: qz cōiūctim intelligis: falsū autē si disiūctim vt si intelligas istū non posse dā nari quē dico p̄destinatū: potuit em̄ non esse p̄destinatus: z ita dānaret.

Utrū tā numer⁹ numerās q̄ numer⁹ nume ratus electōz cert⁹ sit: et vtrū scriptus in li bro vite deleri possit de ipso.

Arti. XI.

Unde querit de hoc qd̄ dicit in. ij. ca. p̄desti natorū nullus v̄t posse dānari. ibi ei r̄agit de numero electōz circa quē sc̄do q̄rēdū est vtrū tā numerās q̄ nūerat⁹ nūer⁹ electōz cert⁹ est. Se cūdo q̄ certitudine cert⁹ est. Tertio vtrū vn⁹ possit ac

Arguit p^o

2°

3°

4°

5°

6°

7°

Rō in op-
positū

Opinio q̄
rundā

Obiectio
prima.

Secūda

Solo

Ap' primū.

cipere coronā alteri^o: qz hoc videt̄ dicere in littera.
 Ad primū pcedit̄ sic sup illud Luc. 5. Rūpebat̄
 rebe eoz dicit̄ glo. Nō tor intrāt de iudeis quot pde
 stinati sunt ad vitā, ergo videt̄ q numer^o numerās
 z numerat^o possit̄ minui: q̄ eadē rōne pōt etiā auge-
 ri. Itē Deut. 1. Addat dñs ad hūc nūex multa mi-
 lia glo. ibidē dicit̄ ad hūc nūex. s. p̄finitū in sciētia
 dei q̄ nouit̄ q̄ sunt ei: q̄ illi numero p̄finito est aliqd
 addibile: ergo videt̄ q nō sit cert^o. Itē Job. xxxiiij
 Lōteret mltos z inūerabiles z stare faciet̄ alios pro
 eis glo. Greg. ibidē dicit̄ Locū vite alijs cadētibus
 alijs forciunt: q̄ videt̄ q ad min^o numer^o numerat^o
 nō sit cert^o. Itē Apoc. 3. sup illud: Tene qd̄ habes
 z. dicit̄ glo. Alijs cadētibus alijs in locū eoz subin du-
 cunt. Itē Exo. 32. Aut dimitte eis hāc norā/ aut si
 n̄ fact/ dele me de libro tuo quē scripsisti: q̄ aliqs ē de
 lebilis de numero p̄destinatoroz: q̄ mutari pōt nūer^o.
 Itē p̄ rōne pbat̄ idē sic. Pone nūerū signatū quē
 vis: z vn^o illoz sit: mō aut ille est liberi arbi. aut nō
 Si nō ergo mereri nō pōt nec demereri: ergo nō erit
 in regno celoz ppter meritū: ergo non est de numero
 p̄destinatoroz z hoc est cōtra ppositū. Si aut̄ est in sta-
 tu lib. ar. flexibilis: ergo pōt trāsgredit̄: trāsgrediat̄
 q̄ qm̄ possibili posito nihil accidit̄ impossibile: z si trāsg-
 redit̄ possibile est eū mori in tali statu: moriat̄ ergo
 adhuc nihil debet̄ seq̄ impossibile: sequit̄ tūc dī-
 minutū esse nūex p̄destinatoroz: ergo possibile ē p̄-
 destinatoroz numerū diminui. Eodē mō penit^o p̄-
 batur q̄ possibile est eū augeri: ponat̄ ergo aliqs de
 his q̄ nō includūt̄ in illo numero eē nūc ille bz libe-
 arbi. ergo pōt facere qd̄ in se est: faciēdo aut̄ hoc de^o
 inueuitabilr dabit̄ ei grāz. ponam^o q̄ eū decedere in
 gratiā illa: cōstat q̄ saluabit̄: ergo augeri pōt nūe-
 rus p̄destinatorū. Sed q̄ nihil est oim̄ futurozū qd̄
 fm̄ nūex z spēm z materiā z suppositū de^o ignorat̄:
 ergo ipse scit̄ quot z q̄ saluabūt̄: impossibile ē est q̄ nu-
 mero saluādoz finalit̄ possit̄ fieri additio vel subtra-
 ctio: ergo impossibile est numero p̄destinatoroz posse ali-
 qd̄ adijci vel subtrahi. P̄ q̄ram^o de opinioē quozū
 dā dicētū q̄ numero quo nūerat̄ de^o p̄destinatos
 nō pōt fieri additio vel subtractio: sed nō numero nu-
 merato: dicūt̄ em̄ illi q̄ eodē mō nūerat̄ de^o plures z
 pauciores sine variatioē ipsi^o sicut vnitas numerat
 multitudinē maiorē vel minorē fm̄ q̄ dicit̄ ḡnaliter
 p̄hs q̄ numer^o est multitudine mēsurata p̄ vnū. Uide-
 tur aut̄ hoc impossibile: q̄ absurdū est deo dare sciētiā
 fallibilē z impfectā: impfecta autē est q̄ nō cognoscit̄
 oīa etiā in suppositis p̄ijs q̄bz distinguūt̄ res a se in-
 uicē: ergo de^o tā nouit̄ p̄sonalit̄ oēs saluādos. Itē
 q̄qd̄ nouit̄ infallibile est vt habitū est i p̄cedentibz:
 ergo impossibile est illi fieri additionē z subtractionē
 z sic cert^o est sibi numerās z numerat^o numer^o: etiā
 quātū ad p̄sonas. Solo sine p̄iudicio dōm puro
 q̄ numer^o apud deū cert^o est vtroq̄ mō. s. z formalr
 fm̄ quātitate discretā z materialr q̄ntū ad supposi-
 ta eoz q̄ numerati sunt: qz alit̄ fallibilis z impfecta
 esset̄ diuina sciētia. Et dico q̄ sicut duplr̄ est certus
 quo ad numerū: ita etiā duplicit̄ est cert^o quo ad nu-
 merantē: qz in p̄destinatioē duo sunt. s. sciētia tot z vo-
 lūtas tot z volūtas respicit̄ aliqd̄ in ope nostro: quia
 vult̄ tot quot bñs vult̄ sunt grā dāda ab ipō z nō plu-
 res: z si plures eēnt bene vlti grā tūc ab eterno vo-
 lūisset plures z mō vellent plures. Dōm ergo ad p̄-
 mū q̄ glo. illa intelligit̄ in casu z nō vlti: z est sensus

nō tor intrāt de iudeis tūc: hoc est i p̄imitiua ecclia/
 quot sunt saluādi iudei vlti in toto tpe mūdi: qz mul-
 ti intrabūt̄ in fine tēporz qm̄ se videbūt̄ deceptos i an-
 tichristo. Ad aliud dōm q̄ glo. illa intelligit̄ de p̄fi-
 nitiōe p̄sentis iusticie: ille em̄ numer^o cert^o est z au-
 getur tū z minuit̄ de die in diē: qz p̄nt̄ eē plures et
 pauciores: licet etiā ille cert^o sit deo. Ad aliud di-
 cendū q̄ Gregorius loquit̄ de iusticia p̄nti q̄ facit̄ lo-
 cū vite nō simplr: s; quātū ad cōditionē stat^o vt nūc.
 Ad aliud dōm q̄ intelligit̄ etiā illud de corona tē-
 poralis iusticie: ita tū magis q̄ref de hoc. Ad ali-
 ud dōm q̄ nō intelligit̄ sic q̄ aliqs deleat̄ de libro q̄
 p̄ p̄uisione gr̄e finalis inscript^o est: sed moyses loque-
 batur ex impossibili supposito q̄si diceret sicut i possi-
 bile est vt me deleas: ita possibile est vt norā non di-
 mittas: vel dixit hoc de electioē glie q̄ debet̄ duci / q̄
 nō haberet̄ si nō fuisset dur ppli: z nō de electioē sim-
 plicis. Ad id qd̄ obiicit̄ p̄ rōne tā sepi^o responsum
 est: qz si tu ponas quēcūqz p̄destiatū nūc / dico q̄ pos-
 sibile est eū peccare z mori in pctō: sed si moriat̄ sic
 nūqz fuit̄ p̄destinatus: iste em̄ due sunt impossibi-
 les p̄destinat^o pōt peccare z p̄destinat^o pōt mori in
 pctō. Tū iste due sunt impossibiles: iste est p̄destina-
 tus z mortu^o est in pctō: sicut iste due: iste morit̄ sine
 grā finalit̄: z p̄uisus est mori in grā finalit̄: vn̄ cū dē p̄-
 destinat^o pōt mori in pctō: cōcedit̄ p̄pter potētiā libe-
 ri arbi. sed tū hec potētia nūqz ad actū pōt reduci: q̄a
 sic verificarent̄ cōtradictioē simul. s. iste p̄uisus est
 mori in grā finalit̄: z iste nō est p̄uisus mori in grā
 finalit̄: qz de^o p̄uidet̄ q̄qd̄ fit: z hoc p̄z solo ad se
 quēs: qz sile est isti. Ad id qd̄ vlti^o q̄rit̄ d̄ oppinio-
 ne illa dōm q̄ si bñ intelligat̄ vera est: vocat̄ em̄ nu-
 merū vnū diuinā p̄sciētiā p̄paratē grām: z hec q̄dem
 est vna: z nō recipit̄ variationē a rebz ipsis q̄ p̄desti-
 nant̄ nec iterat̄ p̄rie in oibz p̄destinatis: sed potius
 p̄destinati p̄ varios effect^o gr̄e referunt̄ ad ipm̄ sic nu-
 merantē: qz tū ille numer^o nō dicit̄ eēntiā diuinā ab-
 solute: sed fm̄ scationē sciētie p̄paratis: z hec ponit̄
 respectū ad rē: si res sp̄ accipiat̄ sub illo respectu ipol-
 sibile est nō esse certū illū nūex numeratū: s; si res
 numerata cōsideret̄ in se tūc pōt eē de nūero: z p̄ nō
 esse p̄pter flexibilitatē libe. ar. nō aut̄ sic intelligit̄ q̄
 sciētia dei trāseat sup̄ aliquē saluādū: z ille nō salue-
 tur. z per hoc patet solutio ad totū.

Qua certitudine est cert^o numer^o electoz
 Ecūdo q̄rit̄ q̄ certitudine cert^o sit numer^o ele-
 s toz: certitudo em̄ est spēs v̄itatis q̄ ē imuta-
 bilitas vl' necessitas in v̄itate: oīs aut̄ v̄itas
 est rei v̄itas: q̄ videt̄ si cert^o est nūer^o electoz q̄ cert^o
 sit certitudine rei: b̄ est q̄ntitate saluādoz. Itē nos vi-
 demus v̄itatē rei z videm^o v̄itatē signi: z videm^o q̄
 v̄itas signi ē a v̄itate rei. z necessitas signi a necessi-
 tate rei: z vocam^o rē ḡnalit̄ fm̄ q̄ est in simplicibz z
 cōpositis: sic etiā dicit̄ p̄hs i eo q̄ res est vel nō est orō
 v̄a vel falsa est z vocat̄ eē z nō eē cōpositiois vel di-
 uisiois: cū igit̄ sciētia sit assilatio rei itellecte videbit̄
 v̄itas sciētie seq̄ v̄itatē rei: q̄ z certitudo z necessitas
 seq̄ necessitatē rei z cōringētia cōringētiā vt videt̄.
 Itē cū dī sciētia vel p̄destinatio dei v̄a est/ aut itel-
 ligit̄ de v̄itate rei/ aut de v̄itate signi: videt̄ q̄ nō de
 v̄itate rei: qz v̄itas rei nō referit̄ vlti^o ad aliū signi
 ficādū/ nec est p̄rie de alio: cū aut̄ dicim^o sciētia dei
 est certa: vel p̄destinatio dei est v̄a illud referit̄ ad rē
 vlti^o q̄ habet v̄itatē signi z nō v̄itatē rei: inde ar-

Ad secūdū.

Ad tertū

Ad quartū
Ad quintū

Ad sextā z
septimā rō-
nes.

Ad opinio-
nē quorun-
dā: dicēdū
ē z ad obie-
cta.

Arti. XII.
II
Arguit p^o

2°

3°

quo vltari? veritas signi in gñe vltatis z spē sequit rei vltatē; vltas pdestinatōis est vltas signi: q̄ sequit vltatē rei in spē vltatis z gñe. Si hoc det p̄trates ipsa tota cōtingēs est: qz tota est sub libe. ar. p̄batio: qz hoc totū vltē qd̄ i singulis p̄ricularib; est p̄tingēs gr̄a quoz attribuit ei p̄dicatū etiā in vlti est p̄tingēs sed hec vltis oēs pdestinatos eē saluādos in singulis p̄ricularib; e cōtingēs z gr̄a singulariū reddit p̄dicatū: q̄ ipsa vltis est cōtingēs: iste em̄ z ille cōtingēt se hnt ad salutē z itez adeptio salutis p̄cipat a singulis z nō in vlti ab oib; ita q̄ a nllō: ergo videt hec tota esse cōtingēs: ois pdestinat⁹ saluabit; inde arguo vltari⁹: nullus cōtingēs numer⁹ est cert⁹. nūc⁹ electoz est cōtingēs vt p̄batū est: q̄ nō est cert⁹ aliq̄ certitudine. Solo vlti sine p̄iudicio q̄ numer⁹ electorū cert⁹ est certitudine aliq̄ imobilitatis vel necessitatis cuiusdā quā sup̄ vocauim⁹ necessitatē cōsequētē vel respectiua: qz eadē rō est h z in p̄ciatē. Ad id autē qd̄ q̄rit q̄ certitudine certa sit pdestinatio / dico q̄ sicut p̄ciatē z est certitudo fm̄ aliqd̄ hñs cōuenientia cū certitudine signi fm̄ aliqd̄ cū certitudine p̄cipij qd̄ sic videri pōt: pdestinatio dei cā est gr̄e in li. arbi. z p̄ciatē dei aliquo mō est cā: z qz vtraz est cā eterna: necesse est q̄ sit imobilis: qz vō effect⁹ est t̄pal. iō nō pōt accipe p̄prietates cause: z iō remanet cā necessaria z effect⁹ p̄tingēs: q̄ntū q̄ ad hoc q̄ cā est hz veritate p̄cipij: q̄ntū vō ad habitudinē effect⁹ cōtingētis ad ipm̄ hz similitudinē cū vltate signi: qz nō infert nisi ex sup̄pōitōe signo posito ponit signatū z signato in quātū hñs posito infert signū: z nō simplr: vñ vōm q̄ alit̄ est in sciētia causata a re z i sciētia q̄ est cā rei: qz i sciētia causata a re sciētia accipit vltatē a re et spēm vltatis q̄ est cōtingētia vel necitas: vñ etiā p̄ q̄nqz nō accipe spēm licet accipiat gen⁹ vltatis: qz cōtingēt pōt sciri id qd̄ est necariū. Sciētia vō q̄ est cā rei nihil accipit a re: sed res a sciētia z accipit qd̄ vltatē / sed nō spēm vltatis: qz de imateriali z necario mō scit t̄palia z mutabilia z p̄tingētia: z iō ille rōes inducere nō minuit certitudinē ex pte dei pdestinat⁹: sed on̄dūt vñ quēqz pdestinatioz in se p̄tingēt se hie ad esse pdestinatū z ad eē de numero electozū. Ad id autē qd̄ obijcit q̄ vltas sciētie referē ad rē vōm q̄ h verū est: sed referē vt ad id de quo est nō ex q̄ sic ex cā z iō nō sequit spēm vltatis rei: z si dicat̄ esse signū: h nō erit simplr: sed quo ad cōuenientia cū signo: qz posita ponit rē p̄pter habitudinē sciētis ad scitū / eo q̄ in oib; sciētia z scibile hnt aliquā p̄portionē q̄cūqz sit illa: z per hoc patere pōt respōsio ad totū.

Solo ad primū.

Ad scōz qd̄ est q̄stiucla

Ad id qd̄ se cundo loco obijcit.

Arti. XIII. A

Arguit p̄o

20

Quō debet hec auctoritas intelligi q̄ d̄: teneq̄d habes ne alter accipiat coronā tuā.
 Tertio q̄rit de h qd̄ dicit i p̄cipio ca. [Tene qd̄ habes ne ali⁹ accipiat coronā tuā zc]. s. a. Ex hoc arguit Aug⁹ certū eē nūc⁹ electoz dicē s: Si ali⁹ nō accipit nisi iste pdiderit est cert⁹ numer⁹ electoz: sed fm̄ hoc nō videt eē cert⁹ nisi numerus numerās z nō numer⁹ nūerat⁹: z hoc ē p̄dicta qz sic de⁹ haberet sciētia imp̄fectā. P̄ eadē difficultas nascit̄ de vno z de oib; / aut em̄ cert⁹ est deus de isto pdestinato in sciētia sua q̄ scit vtrū saluabit̄ aut nō: si n̄ q̄ aliqd̄ ignozat futuroz: qz alterz illoz imutabiliter futurz est q̄ saluabit̄ vel dānabit̄. Si autē est cert⁹ cū eadē rō sit de quolibet concludit̄ p̄positū q̄ ipse certū hz numerū numeratū saluādoz: z sic ni

hil videt eē qd̄ dicit Aug⁹. Itē aut intelligit̄ de corona p̄sentis iusticie / aut de corona iusticie finalis. si primō mō hoc nō videt: qz illa destruit̄ p̄pter seq̄ns p̄ctū z nō dat̄ alteri: mortua em̄ iusticia p̄tri nō est corona ei⁹. si autē de corona iusticie finalis hoc ad huc min⁹ videt: qz illa nō dat̄ nisi ei q̄ meruit z q̄ p̄suis est hie eā: si igit̄ est hñs nullus est p̄suis cā hie si ille: ergo nō dat̄ alteri. Ad hoc dicit pōt q̄ Aug⁹ satis cōgrue vtrūqz numerz certū eē p̄bat ex illa auctoritate: z est sensus: si ali⁹ nō accipit nisi iste p̄dat zc. hoc est si nō iste pdiderit ali⁹ nō accipiet vt notet̄ in h̄ possibilitas ad p̄ditionē ex pte pdestinati: nō tñ p̄ditio fm̄ actū fm̄ q̄ stat sub pdestinatōe: z sicut notat̄ possibilitas accipiēdi ex pte nō pdestinati: sed nō accipiēdi fm̄ q̄ est sub relatōe p̄ciatē: sicut em̄ dicit̄ est vtrūqz numer⁹ est cert⁹: sed dñs loquit̄ de possibilitate libe. ar. fm̄ q̄ in p̄p̄ia facultate considerat̄. Ad hoc autē qd̄ querit̄ vtrū intelligat̄ de corona p̄sentis iusticie vel gl̄ie beatitudis: vōm q̄ vtrūqz satis p̄babiliter pōt sustineri: sed cōter d̄ q̄ intelligit̄ de corona p̄sentis iusticie: z hāc accipit ali⁹ dū aliq̄ de corpore m̄itico valet opus factū: z iste q̄ peccat̄ morit̄. Si autē de eterna corona accipiat̄ tūc intelligit̄ sic q̄ ali⁹ accipit dū sancti z b̄i de hoc gaudēt qz talia opa p̄ illū sp̄sctūs est opatus cui tñ finalit̄ nihil cōtulerūt sic em̄ scit̄ de oi ope bono i charitate facto p̄ quēcūqz gloriabūtur in eternū.

q̄stiucla.

Solo ad prima

Ad questiuclam.

Arti. XIII. D

Arguit p̄o

20

30

40

An pdestinat⁹ p̄t dānari z p̄scit⁹ saluari.
 Eide q̄rit de hoc qd̄ dicit ibi. Ad huc autē obijciunt zc. J. s. b. Videt̄ em̄ ista obiectio non valere nec etiā solo quam postea ponit̄ distinguēdo q̄ possit̄ intelligi de re vel de dicto cū dicit̄ pdestinatus p̄t dānari: qz si albedo esset inseparabilis a subiecto aliquo nō distinguerem⁹ hāc: albū possibile est esse nigrū ex eo q̄ possit̄ esse de re vel de dicto: si cur nō distinguim⁹ hāc: possibile est cignū esse nigrū qz siue sit de re / siue de dicto semp̄ est falsa: eodē mō cū pdestinatio sit forma vel respect⁹ inseparabilis a pdestinato nō erit subiectū pdestinatōis possibile vnqz ad formā cōtrariā pdestinatōi: hec autē est dānatio: ergo videt̄ q̄ hec oib; modis ip̄possibilis sit pdestinatus pōt dānari. Itē respect⁹ etern⁹ eodē mō se hz re ad quā est existēte z nō exiēte z ente in p̄ctō z in gr̄a: pdestinatio autē dicit̄ respectū eternū (vt habitū est q̄ ille respect⁹ est imobilis: etiā quocūqz mō variet̄ res illo aut respectū imobilis exiēte nūqz pōt eē dānatio: q̄ videt̄ q̄ ip̄possibile sit aliquē pdestinatū dānari siue accipiat̄ de re siue de dicto. Itē si h̄ eēt possibile tūc esset possibile q̄ pdestinat⁹ fieret p̄scit⁹: ergo p̄suis ad vitā eternā esset p̄suis ad mortē eternā qd̄ nullo mō pōt eē: qz tūc magna eēt deceptio in diuina p̄sione. Itē hoc videt̄ dicere glo. sup̄ illud ps. Delectat̄ de librov̄inētū vbi sic dicit: Nō est hoc sic accipiēdū tanq̄ de aliquē scribat̄ quē postea deleat̄: cū igitur nō fiat aliq̄ trāsmutatio p̄ciatē videt̄ oino ip̄possibile esse z de re z de dicto q̄ pdestinat⁹ possit̄ dānari.
 Sed p̄cā p̄ia nō tollit̄ causalitātē ab aliq̄ secūdarū: videm⁹ em̄ ad oculū naturā cōtingēt / t̄p̄aliter / z materialit̄ opari: lz de⁹ opet̄ ad idē imutabilis z imaterialis: q̄ nec in volūtate tollit̄ causalitātē volūtatis q̄ effect⁹ dānatiōis z salutis adhuc depēdet a lib. arbi. q̄ nō necesse est alterz determinate fieri. Solo dicit̄ qd̄ pdestinatio nō infert necessitatē nisi illā que est cōditōis: vt p̄i⁹ habitū est: nihil em̄ p̄hibet vt di

Rō p̄ vltate.

Solo.

Ad primū. cit: Boe. qd aliqd cōparatū diuerſis habeat in ſe poſſibilitatē z neceſſitatē nō rei: ſed cōſequentie. Un dīcēdū ad primū qd p̄deſtinatio nō ineſt abſolute rei: ſz rei cōparare ad aliud: z p̄reſea eo modo quo ineſt nō tollit potētā ad p̄riū: qz nō tollit li. arbi. flexibilitatē: ſed ſic nō eſt cū dī cign^o p̄t eē niger. Iſte em̄ term^o cign^o dicit ſubiectū parit z cām ad albedinē cū impoſſibilitate ad oppoſitū nullā potētā relinquit ad oppoſitā formā. **Ad ſecūdū.** Ad aliud dōm qd reſpect^o etern^o ſebz eodē mō: ſed res multis modis ſe p̄t h̄re ad ipm̄ z iō cū ſubiectū ſit cū potētā p̄riū bz ad p̄riū aliquam poſſibilitatē. **Ad tertiu.** Ad aliud dōm qd illa obiectio p̄cedit in ſenſu cōpōnis: bene em̄ concedit qd p̄uſus ſaluari in eo qd h̄mōi nō dānabit alioqn̄ p̄uſio falleret. **Ad quartū.** Ad id qd obijcit de glo. dōm qd de^o nullū delet: ſz tū ſcriptura poſſibilitatē dānatois nō aufert vt p̄i^o dictū eſt.

Arti. xv. **P** Quid intelligit p̄ditionē implicitā cum dicit p̄deſtinatum neceſſe eſt ſaluari.

Oſtea querit de hoc quod dicit ibi [Intelligentia em̄ cōditionis implicitē veritatem facit in dicto / z impoſſibilitatē in vero zē.]. **S.** c. Quid em̄ vocat conditionē implicitā. Iſtē nō videtur vep̄ qd dicit qd nullū vep̄ eſt impoſſibile: ergo nihil facit impoſſibilitatē in vō. **Ad hoc dōm qd cōditionē implicitā intelligit p̄poſitam p̄deſtinationis in p̄deſtinato. ſ. qd p̄deſtinatio ſemp̄ implicet circa iſtū: vt ſit locutio de dicto z nō de rei: cū dī p̄deſtinatū neceſſe eſt ſaluari: vel ſi iſte eſt p̄deſtinat^o ip̄e neceſſario ſaluabit^o: qz tūc intelligētia iſt^o cōditōis implicās p̄deſtinationē circa iſtū z icludēs modū neceſſitatis facit veritatē in dicto. i. in locutiōe illa ſm̄ qd eſt de dicto z nō de rei: z p̄oſequeās facit ipoſſibilitatē in vero: qz facit vep̄ ipoſſibile alit̄ h̄re ſc̄: z hoc eſt qd intēdit: z p̄ hoc p̄t ſolo ad obiectū.**

Solo

Quō ad huc inſtant queſtiōi.

Merūtamē ad huc inſtāt z ſm̄ cōiūctionē argumentādo ita p̄cedūt. **Hō em̄ inquit p̄t eſſe vt aliq̄s p̄deſtinat^o ſit et dānet.** **Utrū qz iſtoꝝ ſimul eſſe nō p̄t: ſed alterū horū nō p̄t nō eſſe. ſ. qn̄ iſte ſit p̄deſtinat^o: ab eterno em̄ p̄deſtinatus eſt: z nō p̄t mō nō eē p̄deſtinatus. Cū ergo impoſſibile ſit ſiml̄ vtrūqz eſſe: z ipoſſibile ſit alterū nō eſſe videt^o nō poſſe alterū eſſe. ſ. vt dānet. **Qd ſi eſt: ergo nō p̄t eē vt nō ſaluet.** In hui^o q̄ſtiōis ſolutiōe mallē alios audire q̄ docere. **Dicim^o tū de p̄ſciētia ſi ſem poſſe moueri q̄ſtiōnē. Ideo qz tā h̄c qz ibi vnā facim^o r̄ſiōnē dīcētes determinādū fore illud cui inuit̄ tota hec q̄ſtiō. ſ. ipoſſibile eſt alterū iſtoꝝ nō eſſe. ſ. qn̄ iſte mō ſit p̄deſtinatus: ab eterno em̄ iſte p̄deſtinat^o eſt. **Diſtinguēdū em̄ eſt cū ait: iſte nō p̄t mō nō eē p̄deſtinat^o: v̄l nō p̄t mō eē qn̄ ſit p̄deſtinatus. hoc em̄ cōiūctim̄ vel diſiūctim̄ intelligi p̄t. **Hō em̄ p̄t eſſe vt ab eterno ſit p̄deſtinat^o: z mō nō ſit p̄deſtinat^o: nec p̄t eſſe ſimul vt ſit p̄deſtiat^o z nō ſit p̄deſtinat^o: ſz tū potuit eē********

ab eterno qd nō eēt p̄deſtiat^o z potuit ab eterno nō eſſe p̄deſtinat^o. **Et ſicut ab eterno de^o potuit eū nō p̄deſtinare: ita cōcedit̄ a q̄buſdā qd z mō p̄t de^o eū nō p̄deſtināſſe: ab eterno q̄ p̄t de^o nō p̄deſtināſſe eū: q̄ p̄t iſte nō fuiſſe p̄deſtinat^o: ſi dō nō fuiſſet p̄deſtinat^o nec mō eēt p̄deſtinat^o: ergo mō p̄t nō eē p̄deſtiat^o: ita z de p̄ſciētia zō p̄ſciētis dicūt qd in actiōib^o vel in opatiōib^o dei z hoim̄ nullatenus cōcedūt. **Ex quo em̄ aliqd factū eſt vel dictū nō cōcedūt qd poſſit nō eſſe vel nō fuiſſe ſe imō impoſſibile eſt non eſſe vel non fuiſſe qd factū eſt vel dictū: referētes poſſibilitatē v̄l impoſſibilitatē ad naturā rei exiſtētis. **Cum dō de p̄ſciētia vel de p̄deſtinationē dei agit: poſſibilitas vel impoſſibilitas ad potētā dei referit̄: q̄ ſemp̄ eadē fuit z eſt: qz p̄deſtinatio: p̄ſciētia: potētā vnū in deo eſt.******

Utrū p̄deſtinatū neceſſe eſt ſaluari.

Inde querit de hoc qd dicit ibi [Uep̄ tū ad huc inſtāt zē. **Uidet̄ em̄ iſta rōcinatio eē neceſſaria: qm̄ dicit p̄b̄ qd maiori exiſtere de neceſſario z minori de inec̄ ſeq̄t̄ z cluſio d̄ neceſſario ſic oē a neceſſe eſt eē b: oē c eſt a: vel quoddā c eſt a: ergo oē v̄l qdā c neceſſe eſt eē b: ſiliter h̄ oē p̄deſtinatū neceſſe eſt ſaluari p̄t^o eſt p̄deſtinat^o: q̄ neceſſe eſt p̄t^o ſaluari. **Si forte dicat qd dicit p̄b̄ intelligit de inelle ſimplr̄: z nō de inelle vt nūc: nō ei ſequit̄ omnē hoim̄ neceſſe eſt eē aial qd dā albū eſt hō: ergo qd dā albū neceſſe eſt eē aial: h̄c autē minor eſt de inelle vt nūc. **Cōtra minor eſt iſta: p̄t^o eſt p̄deſtinat^o: bec̄ autē eſt de p̄terito v̄a: q̄ eſt neceſſaria ſm̄ r̄elict̄ nō apponāt̄ mod^o neceſſitatis: ergo eſt de inelle ſimplr̄: z nō de inelle vt nūc vt videt̄: ergo ſeq̄t̄ cōcluſio qd p̄t^o neceſſe eſt ſaluari. **Iſtē mō p̄deſtinatū neceſſe eſt ſemp̄ fuiſſe p̄deſtinatū z ſemp̄ fore p̄deſtinatū: aliq̄s eſt mō p̄deſtinat^o: q̄ ſemp̄ fuit z erit p̄deſtinat^o: ſed q̄ ſemp̄ fuit z eſt z erit p̄deſtinat^o nō p̄t dānari: ergo q̄ mō eſt p̄deſtiat^o nō p̄t dānari: q̄ itez̄ minor fuit de inelle ſimplr̄: z ſic ſequēbat̄ cōcluſio. **Iſtē nō videt̄ eſſe ſolo quā m̄gr̄ ponit̄ i lra. ſ. qd de^o nūc potuit z p̄t q̄cqd potuit ab eterno z differētie t̄pis nō abijciūt̄ v̄l adijciūt̄ aliquid ad ſui potētā: potuit autē ab eterno iſtū q̄ mō eſt p̄deſtinat^o nō p̄deſtināſſe: q̄ z mō p̄t facere qd nūq̄ fuerit p̄deſtiat^o z ita ille q̄ mō eſt p̄deſtinatus potuit nō eſſe p̄deſtinat^o: z p̄t mō nō eſſe p̄deſtinatus: z ſi ip̄e p̄t mō nō eſſe p̄deſtinat^o ip̄e p̄t dānari: ergo ip̄e q̄ mō eſt p̄deſtinat^o p̄t dānari. **Nec eſt ſolo m̄gr̄ in littera z rō ſolutiōis. **Et videt̄ nihil ſoluere qm̄ nos q̄rim^o qd de^o fecerit circa iſtū quē modo ponim^o eſſe p̄deſtiatū z nō quid de^o poſſit facere. **Iſtē licet de^o potuerit eū ab eterno nō p̄deſtināſſe: qz tūc nō ſupponēbat̄ in eo p̄deſtinatio iā ſupponit̄ eſſe iā facere nō fuiſſe p̄deſtinatū: qz alit̄ cōtradictorie verificarent̄ de eodē. ſ. iſtū ab eterno fuiſſe p̄deſtinatum: z iſtum ab eterno non fuiſſe p̄deſtinatū: z ſiliter iſte due iſtū ab eterno fuiſſe p̄uſum ſaluari z nō ab eterno fuiſſe p̄uſum ſaluari z iſtū ab eterno fore ſaluādū: z iſtū ab eterno nō fore ſaluādū: z multa alia incōueniētia q̄ ſequūt̄: ergo videt̄ qd iſta ſolo nul****************

Arti. xvi.

Arguit p̄o

Solo

Obiectio

Arguit 2o

Solo magiſtri i lra.

Arguit cōtra illā ſolutiōnē p̄mo. 2o

30 la sit qua ponit in lfa. Jte licet potetia dei in se non habeat aliqd pteritu vel futurum: sed eode mo se habeat: tñ potetia significata cu conotato non eode mo se hz ad oe tep nec ad oiaicu aure dicit de pdestinavit istu quocuq; pdestinato demonstrato vel idefinite sup posito significat potetia cu determinatiode directois istu in salute: pmissiõis salutis istu: cu igit di hec no vno mo se habeat nihil videt esse qd dicit mgr in solu nedo. Jo veniut aliq saluates solone mgr i diceres q i filogismo pbabito. s. oem pdestinatu necesse e saluari: iste est pdestinat minor est de inesse vr nuc z de cõtingenti: vt dicit. Cñ sicut Ari. duplr exponit hac oe a cõtingit esse b: hz oe qd cõtingit esse a cõtingit esse b: z sic no ponit inesse: s; cõtingere inesse z oe qd est a cõtingit ee b: z sic ponit in cõtingitã volut exponere ista: iste est pdestinat ita vt sit sesus: istu que cõtingit ee pdestinat: z tñ no sequit cõclusio q iste necessario saluabit. Sed illa solo nihil hz rõnis inf oes solo nes: qz licet illa de cõtingenti ab Aris. duplr exponat no tñ exponit duplr illa de inesse: ista aut iste est pdestinat est de inesse/ z no de cõtingenti. Si forte di cas q ipsa est de inesse cõtingent. Adhuc erit hãc solone q no põt duplr exponi. Jte si ipsa est de inesse cõtingent cõtingit no inesse postqz infuit: q istu postqz est pdestinat cõtingit no fore esse pdestinatu qd e im possibile fm oes: qm nuqz fuit illaru relationu mutatio circa rõnes qs importat pdestinat z pscit ter go prz q solo illa no soluit. Jo iteru aliq veniut z instat pbatioi minoris supra posite. s. q cu d: iste est pdestinat q hoc est factu qdã in pterito veru: q est necessariu z dicit q hoc no sequit qz multiplex est instãtia illi dicit: si em sit negatiua de pterito no erit veru sicut antichristu no fuisse no e necessariu: qz falsificari p. Jte si sit affirmatiua z cu signo vli dicit q no est vey: sicut oe aial fuisse in archa noe no e necessariu. Jte si sic pteritu depedes ad futurum itez no est veru sicut hic cu dicit: iste est pdestinat: ibi est p uisus saluari salus istu est de futuro adhuc: z io dicit q illa pbatio qua pbat esse de inesse simplr z no vt nuc no saluatur: z ista solo multos habet cõsentientes sibi. Sz q nulla sit de facili pbat sic: primo de instãtijs qs asserunt: qz ille sophistice sunt z no instãt. Prima em nihil est ad ppositu: qz regula dat de dictis z factis: z hec noiant in littera: negatiões aure nec dicta nec facta sunt. Secuda aut instãtia absolute falsa est: qz si ponat vlis affirmatiua vera de pterito ipsa erit necessaria sicut picularis. Tertia aut instãtia cui tota initit solo oino nulla est: qz si dicã sic: Ego cogitavi de antichristo futuro ista est de pterito rone act impõrtati p verbu: licet obiectu vel materia act sit dependes ad futuru: z cu vitas sit in cõpositiõe verbi veritas locutiõis iudicabit fm tepus cõsideratu als cõsignificatu in vbo: hoc aut est pteritu: ergo vitas istu locutiõis iudicabit de pterito z erit necessaria ppõ: qm si ego cogitavi antichristu futuru ipossibile est me no cogitasse illud. Si aut ru aliter velis instare z dicere cu antichristu fuit futurus ista est de pterito z vera: z tñ p falsificari: qz p antichristu no fore: z si no erit no fuit futuru tñ non erit ista instãtia ad ppositu: qz in ista ppõne antixps fuit futuru nihil ponit dictu vel factu in pterito: sed tñ enuciaz ibi ordo futuri ad tps pteritu. Cñ aut d: iste est pdestinat: ibi ponit visionẽ dei esse directam sup salute istu: z si directa est impossibile est no ee di

recta: sed vey est q esset instãtia si nihil importaretur in ista ppõne: iste est pdestinat nisi ordo futuri ad tẽ pus pteritu: z no est veru vt ita paruit. Jo sunt itez aliq z dicit q in ista iste est pdestinat nihil sequit rone pteritiõis: qz si tollam pteritu adhuc idẽ seqz qd sic patere p de mo pvider istu saluadu: vel de mo mgr soluẽ pdestinat istu: z hoc ponat esse veru adhuc sequitur idẽ qd pzi: ergo rone pteriti no põt inferri q illa sit de inesse simplicir/ vel de inesse ex necessitate: vnde si ista est cõtinges de pzeuider istu saluadu: erit etiam ista cõtinges: de pdestinavit istu saluadu: z si ista est cõtinges iste pdestinat erit etia ista cõtinges: iste est pdestinat cui rõ est: qz pteritio ponit circa actũ diuinu eternu cui no cõuenit nisi in mo significandi quo ad nos: z io sicut iste sunt cõpossibiles: de pdestinat istu: z põt no pdestinare: ita iste due sunt cõpossibiles: iste est pdestinat z põt no esse pdestinat

Solutões alioru pro magistro.

Arguit sil lam solone alioru Solo instãtia ad buc p soloz

Alij p mio re mgr in stant prio

20 30

Arguit cõ tra solonez ista primo

Instãtia cõ tra impro batiõez illã

Sed ptra licet eternitas in se nullã ponat ante cessionẽ z futuritiõnẽ: tñ ordo eternitatis ad res tpa les de necessitate ponit post z añ z pzi z posteri. Cñ aut dicit iste est pdestinat no ponit eternitas vt in se significat: sed potiã habitudo ipsi ad rẽ tpaalem ergo necessario ponit aliqd fuisse pri respectu illius tpaalis: ergo rone illi causabit necessitas: sicut z i pterito dicto vel facto z multo ampli. P sit q seqz necessitas salutis a pnti: vt cu dicit iste pdestinat cu hac impossibile est verificari istã iste pscit vel iste no saluabit: qz cu dicit: iste pdestinat: hoc est idẽ qd sal uandus puidet z salus sibi pparat z in finali gratia moriet: z grã sibi data bñ vtef: cu qb oibus impos sibile est verificari suas cõtradictorias: ergo videt q nulla istaz solõnu sit cõueniẽs. Solo sine iudicio dõm q hic exlamadu est cu aplo ad Rom. 7. Q altitudo: diuitiaz sapiẽtie z sciẽtie dei qz incõphẽsibilia sunt iudicia ei z inuestigabile syie ei. Dicimus tñ asseredo duo. s. nullu cogi ad peccadu vel ad faciẽ du bonu z deũ in sua sciẽtia no posse falli: z io redeu du est ad prioẽ solõnẽ: z dõm q maior est dupler. s. q põt esse cõposita vel diuisa siue de re vl de dicto. s. oem pdestinatu necesse est saluari: z si in sensu cõpositiõis assumit minor sic/ aliqs est pdestinat: vel iste est pdestinat no valebit illatio nisi cu reduplicatiõe sic: ergo iste inquantu pdestinat saluabit de necessitate: qm si aliqd pdicatu p se cõuenit medio sicut salus pdestinato z assumit sub medio no sequit cõclusio p se nisi cu reduplicatiõe forme mediũ circa ipm: sic omẽ albu necessario disgregat visum/ equ est albu no seq: tur: ergo necessario disgregat visum/ nisi inquantu albu reduplicet: z hoc mo no inferr pdicta argumen tario: vñ prz q pcedit in sensu diuisiõis. Ad hoc au tẽ qd querit de ista: iste est pdestinat: vtrũ sit de in esse simplr vel de inesse vr nuc: videt mibi ee dõm q si est pdestinat: hoc est si b ponit tñ est de inẽ simpliciter: sed tñ no sequit q necessario saluabit: z hu ius causa simplicir determinata est: qz licet pdestina tio sit ordo necessari ad salute no tñ a subiecto tollit potetia cõtrarij ordinis que radicat in flexibilitate libe. ar. sed hoc no faciut alie forme posse circa subie ctũ vt supra dictũ est. Notadu tñ q quidam mgr di cunt sup improbatas solõnes: z si pnt defendi facili ores sunt qz ista solo. Alij etiã dicit q sciẽtia dei eode mo se habet ad plura scita z ad pauciora/ z ad di uersa z opposita: z io dicit q sciẽtia dei eode mo iua riabilis pmanet si pmissus saluari no saluatur sicut si

Alij adhuc scio istãt cõ tra minorẽ tes.

Arguit cõ tra solonez illã vltimã primo

20

Solo ad totu.

Ad hoc qd querit d in esse.

saluat: et si plures saluat q̄ p̄uisti sunt saluari et si tot et si pauciores: et hac solutione non possum intelligere eo q̄ p̄sciencia et p̄destinatio non dicit sciencia ex pte sciencie t̄m: sed conorat respectu ad huc et ad illu d̄terminatu in numero: t̄m qlibet p̄t eligere sibi opinionone ex his que sibi magis placent.

Quid sit reprobatio dei: et in quibus consideret: et quis sit predestinationis effectus.

Ephe. I.

Lunq̄ p̄destinatio sit gr̄e p̄paratio. i. diuina electio qua elegit quos voluit an̄ m̄di cōstitutione vt ait ap̄ls: Reprobatio econuerso intelligēda est p̄sciencia iniquitatis quorū dā et p̄paratio d̄natiōis eorū dē. Sicut em̄ p̄destinatōis effect⁹ illa gr̄a est q̄ in p̄nti iustificamur atq̄ ad recte viuēdū et in bono p̄seuerādū adiuuamur et illa qua in futuro beatificamur: ita reprobatio dei qua ab eterno non eligēdo quosdā reprobauit: fm̄ duo cōsiderat: quorū alterū p̄scit et non p̄parat. i. iniquitatē: alterū p̄scit et p̄parat. s. eternā penā. vñ Aug. ad prosperū et thylariū: hec iquit regula incōcussē tenēda est: p̄ctōres in peccatis p̄scitos esse non p̄paratos: penā autē esse p̄paratā. P̄parauit em̄ de⁹ (vt ait Aug⁹ in lib. de bono p̄seueratiōis) in p̄sciencia sua q̄b⁹ voluit bona sua: et quibusq̄ donat p̄culdubio se donaturū esse p̄sciuit. P̄parauit etiā de⁹ (vt ait Fulgēri⁹) malis ignē eternū: illi vtiq̄ q̄s iuste p̄parauit ad leuāda supplicia: nec t̄m p̄parauit ad faciēda p̄ctā. P̄parauit em̄ de⁹ q̄b⁹ diuina eq̄tas redderet: non q̄b⁹ humana iniquitas admitteret. Nō em̄ sicut p̄parauit sanctos ad iusticiā p̄cipiendā: sic p̄parauit iniquos ad iusticiā amittēdā: q̄ p̄auitatis p̄parator nūq̄ fuit. Sicut ergo p̄destinatio dei p̄p̄te est p̄sciencia et p̄paratio b̄nificiorū dei quib⁹ certissime liberant̄ q̄cūq̄ liberat̄: ita reprobatio dei est p̄sciencia malicie in quibusdā non finiēde: et p̄paratio pene non termināde. Et sicut p̄destinationis effect⁹ est gr̄e appositio: ita reprobatiōis eterne q̄dam mō effect⁹ esse videt̄ obduratio. Nec obdurat de⁹ (vt ait Aug⁹ ad Sixtū) impartiēdo maliciā: s̄z non impartiēdo gr̄am: sicut nec digni sunt. Quib⁹ em̄ non impartit̄: nec digni sunt nec merent̄: pot̄ vt non impartiat̄: hoc digni sunt: hoc merent̄. Vñ ap̄ls ait: Qui vult miseret̄ de⁹ et quē vult indurat: misericordiā appellans p̄destinationē: et precipue p̄destinationis effectū. i. gratie appositionē: obdurationē vero gratie priuationē. Nō enim (vt ait Aug⁹ ad Simplicianum) intelligen-

dum est q̄ deus ita induret quāsi quēq̄ peccare cogat: sed tamē quibusdā p̄ctōribus misericordiam iustificatiōis sue non largit̄: et ob hoc eos indurare dicit̄: quia non eorū miseret̄ non quia impellit vt peccent. Eorū autē non miseret̄: quibus gratiā non esse p̄bendā equitate occultissima et ab humanis sensibus remotissima iudicat: quā non aperit: sed mirat̄ apostolus dicens. **Altitudo diuitiarū sapientie et sciencie dei.**

Rom. II.

Unq̄ p̄destinatio sit gr̄e p̄paratio] Hic incipit secūda pars hui⁹ distinctiōis in q̄ agit de reprobatiōe: et diuidit̄ in duas partes. In p̄ma tāgit qd̄ sit reprobatio. In secūda autē tāgit cām eius ibi [Sicut ergo p̄destinatio dei p̄p̄te est p̄sciencia. Incidit autē dubiū primo de hoc qd̄ dicit in principio ibi [Lunq̄ p̄destinatio sit gr̄e p̄paratio. i. diuina electio.

An deo conueniat eligere et electio cadat in deum.

Arti. XVII

Verit̄ em̄ de electiōe / an deo cōueniat eligere et secūdo qd̄ sit electio: et tertio vtrū electio fm̄ rōne intelligētie sit an̄ p̄destinationē vel post: quarto ad qd̄ sit: quinto cui⁹ sit. Circa primū p̄cedit sic. Dicit Dam. q̄ electio non cadit in deū: q̄a natura diuina non est possibilis ad ignoratiā: ergo videtur q̄ deo non cōueniat eligere. Itē eligere ē duobus v̄ plurib⁹ p̄positis vnū alteri p̄optare: ergo electio est dissimilit̄ se habentiū: volūtas autē dei eterna similiter se habet q̄ sic d̄. I. ad Ibi. 2. Qui vult oēs homines saluos fieri: ergo electio non cōuenit ei. Itē plus elōgat̄ a natura corrupta eternitas q̄ aliqd̄ tēporale: s̄z stat⁹ in cōcētie si p̄stetisset fecisset oēs bonos ergo non fuisset electio: ergo cū eternitas plus elōget̄ eternitati repugnat electio vt videt̄: q̄ aut̄ statū in cōcētie p̄seueratē non eēt electio videt̄ dicere Aug⁹ dicens q̄ si oēs eēt boni v̄ mali non eēt electio. Itē ibi nulla est distātia vni⁹ ab alio vbi oēs sunt creatur̄ cōt̄tia: ab eterno autē non fuerūt aliq̄ nisi in mēte diuina in q̄ oēs sunt creatur̄ cōt̄tia: q̄ non fuit electio ab eterno q̄ oēs electio est dissimilit̄ se habentiū. Sed contra ad Ephe. I. Elegit nos an̄ m̄di cōstitutionē in ipso vt essem⁹ sancti et imaculati: q̄ videtur q̄ electio sit. Itē Joh. 13. Nō de oib⁹ vobis dico: scio em̄ q̄s elegerim et in multis alijs locis. Itē distinctio a massa p̄ditōis non fit sine electiōe: cū ergo nullū distinguat quē ab eterno distinguēdū fore non p̄uidit: electio cōuenit deo ab eterno. Solo d̄ electio m̄tris modis dicit̄ em̄ electio act⁹ rōis sequēs cōsiliū et inquisitionē et deliberationē de faciēdis: et hec electio non cōuenit nisi nature q̄ subiecta est ignoratiē et hanc electiōnē remouet Dam. a deo. Alia est electio ponens t̄m discretionē in electis et non inquisitionē: et dubiū ī eligente: que electio est separatio ei⁹ qd̄ scitur bonū eē vel futurū esse ab alio qd̄ scit̄ esse malū vel futurū / malū et hec est electio eterna vel r̄p̄alis que cōuenit deo: et per hoc patet solo ad primū. Ad aliud dōm q̄ volūtas dei antecēdēs nostrū opus similis se habet et hec volūtas non habet cōnōratū in nobis nisi naturā rationalē solā quā dedit nobis: et hec in oibus ordiatur ad vitā eternā et salutē. Sed est alia volūtas

Arguit p̄o

20

30

40

Arguit p̄ vitate in oppositū.

Solo ad primū.

Ad secūdū

a b

Rom. 9.

Ad tertium cōsequēs que ponit respectū p̄sciētie ad meritū futu-
rū bonū vel malū: z illa est dissimiliter se habentū:
z illi cōueniē vñū alteri p̄ceptare. Ad aliud dicē
dū q̄ eternū i eo q̄ eternū plus elōgat̄ a statu corru-
ptionis q̄ t̄p̄alis stat̄ innocētie: sed quo ad p̄uisionē
p̄cti z meriti maḡ certificat̄ de differēt se habituris
ad grām: z iō magis cōuenit ei eligere: electiō enim
neutr̄: z iūgit̄ subaliter. s. nec magis elōgatū a statu
corruptionis/ nec min⁹ elōgatū: sed t̄m̄ certificatio eo
rū q̄ dissimilit̄ se habituri erāt ad grām/ nec hoc ē ve-
rū q̄ si nō fuisset peccatū q̄ nō fuisset electio: licet em̄
nō fuisset electio boni a malo: fuisset tamē magis bo-
ni a minus bono: z hoc est qd̄ dicit̄ Aug⁹: Si om̄ia
essent eque bona nō ostēderēt in optimo diuina pul-
chritudo. **Ad aliud dicēdū q̄ in noticia dei nō so-
lū oēs: sed oīa etiā sunt similit̄ se habētia: sed noticia
dei nō solū est de eis put̄ ibi sunt: qz vt ibi sunt nō est
vñū meli⁹ alio: sed oīa vñū optimū: sed noticia ē etiā
de eis put̄ futura sunt: vt sepi⁹ dictū est supra: z quo
ad hoc cadit inter ea electio.**

Brf. XVIII **Quid est electio.**
R Et cūdo querit̄ qd̄ sit electio: Dic̄ autē Dam̄.
6 q̄ eligere est duob; vel plurib; p̄positis hoc il-
lis p̄ceptare. Dic̄ autē glo. ad Ro. 8. q̄ cert⁹ est
numer⁹ electoz: ergo videt̄ electio dicere grām fina-
lē. Sed cōtra hoc videt̄ eē electio Jude inter duo-
decim: sicut dicit̄ dñs: Nōne duodecim vos ego ele-
gi z vn⁹ ex vobis diabolus est. Item ad Rom. 8.
Quos p̄destinauit hos z vocauit: vocare autē etiam
dicit̄ p̄ clamorē interiorē vni⁹ ab alio separationē: q̄ est
ergo dīa vocatiōis z electiōis: Si nō tu dicas q̄
vocatō est t̄p̄alis. vñ glo. ibidē dicit̄ q̄ vocare est co-
gnitiōē de fide adiunare: Tūc quero qd̄ sit illud ad
iutoriū: aut em̄ est grā gratis data/ aut gratū faci-
ens. Si gratis data/ tūc illud multis dat̄ qd̄ nō p̄t
cēt̄: sequit̄ ibidē q̄ quos vocauit: illos iustificauit.
Si autē est grā gratū faciēs: hoc nō videt̄: qz illa tā p̄-
cedit iustificationē: ergo videt̄ q̄ nō possit esse nisi ele-
ctio eterna. Itē inter gratie appositionē que iusti-
ficat z eterna p̄destinationē nō videt̄ esse nisi electio
vni⁹ ab alio siue sep̄atio/ vt discernat̄ cui opponēda
est gratia ab alio cui nō est opponēda: cū igit̄ vocatō
p̄cedat iustificationē videt̄ electio esse idē cū vocatōe.

Arguit p̄o Solo p̄t dici q̄ electio fm̄ rōnē nō est idē cū vo-
cariōe. Vocatio em̄ nō diuidit̄ a sanctis nisi triplici-
ter. s. vocatio nō entis ad esse: z hec est creationis fm̄
q̄ dicit̄ ad Rom. 8. Qui vocat ea que nō sunt tanq̄
ea que sunt: z vocatio p̄ grām interiorē fm̄ qd̄ dicit̄
glo. ad Ro. 8. q̄ vocare est cognitiōē de fide adiun-
are: z tertio vocare p̄ p̄dicationē exteriorē: sicut dicit̄
Mat. 4. Vocauit eos. s. petz z andrea dices: veni
te post me facia vos fieri piscatores hoim; vñ null⁹
mod⁹ vocatiōis cōpetit eterno. Sed electio nō ē nisi
tripl̄ accepta a sc̄tis. s. p̄terna p̄uisionē separationis: z
p̄sep̄atiōē q̄ fit p̄ appositionē gr̄e in p̄nti/ siue sit fina-
lis siue nō: z p̄ electiōē ad p̄ncipatū siue apl̄atū vel
dignitatē: de p̄tia ad Ephe. 1. Elegit nos añ mūdi
cōstitutionē in ipso. De secūda. Job. 15. Nō vos me
elegistis: sed ego elegi vos z posui vos vt eatis z fru-
ctū afferatis zc. De tertia Job. 6. Nōne duodecim
vos ego elegit: z vn⁹ vestrū dyabolus est: z patebit q̄
vnū istoz diuidētū ē eternū. P̄origit̄ dici q̄ electio
nō respicit nisi grām finalē sep̄antē fm̄ p̄positū elige-
tis z nō nostr̄: vocatio autē ē ad exitū: vt. s. nos exca-

Solo p̄cipalis z ad duo prima.
Obiectio prima.
2a
20
Arguit p̄o
20
Arguit 20
Solo.
Ad primū.
Ad secūdū.

de massa p̄ditōis: z sic respicit grām interiorē cū mo-
tu nostre rōnis discernētis fidē z grām: z sic in duo-
bus differt. s. z in hoc q̄ t̄p̄alis est: z in hoc q̄ cōiun-
ctum habet sibi motū rōnis: qz nō vocat̄ p̄tē nisi id
qd̄ vrit̄ rōne. in tertio autē cōuenit. s. q̄ ponit gratiā
finalē sicut z electio qm̄ accipit̄ p̄tē. Possz etiā dici
q̄ differt nō in obiecto: sed in rōne obiecti: qm̄ ele-
ctio ḡnalit̄ sumpta est boni finalis. Vocatio autē est
ei⁹ q̄ rōe vrit̄ ad bonū finalē: z p̄ hoc p̄z solo ad duo
prima. Ad aliud dōm q̄ adiutoriū illud intelligit̄
de adiutorio gr̄e gratū faciētis: z est grā informās li-
be. arbi. vt citi⁹ cōsentiat motū fidei z nō p̄cedit iu-
stificationē t̄p̄e: sed natura sic etiā mot⁹ fidei: z sic p̄z
q̄liter est inter electionē eternā z iustificationē nō t̄-
pore: sed natura. Et p̄ hoc patet solutio ad totū.

Utrū electio fm̄ rōnē intelligētē sit ante p̄destinationē vel post.

**Errō querit̄ vtz electio fm̄ rōnē intelligētē sit an p̄destinationē vel post: videt̄ autē q̄ an-
te: qz nō dirigit̄ in regnū nisi sepat⁹ a massa
p̄ditōis: ergo p̄destinatio p̄supponit factā electionē
Sed p̄ dilectio fm̄ rōnē vtz seq̄ p̄destinatōz. p̄batō
dilectio est boni: bon⁹ autē nō est nisi p̄ grām: z grā est
ex p̄destinatōe: q̄ z dilectio: dilectionē autē seq̄ electio
qz nō eligit nisi quos diligit: q̄ electio etiā sequit̄ p̄de-
stinationē: qd̄ em̄ est p̄t⁹ p̄tiorē: p̄t⁹ est etiā postero-
re. Itē ad Ephe. 1. Elegit nos fm̄ p̄positū volūta-
tis sue: ergo p̄positū volūtatē rō est electionis: q̄ est
prius ipso fm̄ rōnē intelligētē: p̄positū autē volūtatē
est p̄destinatio: q̄ p̄destinatio est p̄tior electōe vt videt̄.**

Solo dōm mibi videt̄ q̄ electio absolute sumpta
p̄cedit p̄destinatōz vt dicit̄ p̄tia rō z electō simpl̄ dicta
p̄cedit vtrūq;: z h̄ sic p̄z: dilectio declinat ad sep̄atū
vnū ab alio: z ad dirigēdū in finē salutis: q̄ p̄cedit di-
lectio electionē: z electio p̄destinationē ex p̄e dilige-
tis z eligēt̄ z p̄destinātis. Similit̄ dilectio est boni
electio aut finalit̄ boni: p̄destinatio aut boni finalit̄
z in finē salutis directi: z sic p̄z q̄liter obiectū vnus
addit sup̄ obiectū alteri⁹: z sic iterū electio p̄oz z sim-
plicior est electōe: z electio p̄destinatōe. Ad id qd̄ in
p̄trariū obijcit̄ dōm illa obiectio de q̄ obijcit̄ est dile-
ctio ex p̄nti iusticia nō dilectio eterna. Ad aliud vi-
cēdū q̄ apl̄s nō intēdit q̄ p̄destinatio sit rō electiōis
in se: qz pot⁹ cōuerso: s; vult dicere q̄ rō electiōis ex
p̄te effect⁹ q̄ est appositio gr̄e: qz illi⁹ nō est cā nisi p̄o-
positū dei. Tū ad Rom. 9. dicit̄ e⁹ vt fm̄ electionē p̄-
positū dei maneret nō q̄si ex opib;: s; q̄si ex voluntate
dictū est ei: qz maior seruiet minori/ vbi exp̄sse inuit̄
q̄ electio p̄positi siue p̄destinatiōis est rō.

Ad quid est electio.

**Uarto querit̄ ad qd̄ sit electio: Videt̄ autē q̄ ad
q̄ māifestā rōz diuine bonitatis: qz ita dicit̄ Aug.
in li. de ci. dei bñ disp̄lauit de⁹: vt nō oēs dā-
naret nec oēs liberaret: si ei oēs liberaret̄ lateret qd̄
p̄ iusticiā deberet̄ si oēs dānaret̄ lateret qd̄ grā largi-
ret̄: q̄ videt̄ q̄ op̄tia disp̄latio bonitatis dei manife-
stet̄ p̄ electōz. S; qz tūc aliqd̄ comodū vñ creatu-
ra roal̄ accipe ex lapsu. Solo ad h̄mōi qōes n̄ ē dif-
ficile r̄ndere/ nec vrile diu disputaret̄ q̄ electio p̄ter
m̄tra p̄t fieri: sit tū meo iudicio ad iusticie ostēsiōē q̄
ap̄t in vsu libe. ar. sequēte qm̄ elect⁹ sp̄ore gratie ad-
beret z non electus sponte a gratia auertitur. Ad
auctatē Augustini dōm q̄ Aug⁹ potius oñdit opti-**

**Ad q̄stionē
lam cū obie-
ctis.**

**Arti XIX.
S**

Arguit 20

20

Solo.

Ad primū.

Ad secūdū.

Arguit p̄o

**20
Solo**

Ad primū.

meritū ne gratia euacuet si nō gratis donet: sed meritis reddit. Adiferet itaq; s̄m gratiā q̄ gratis dat: obdurat aut̄ s̄m iudiciū qd̄ meritis reddit. Cū dat̄ intelligit: vt sicut reprobatō dei est nolle misereri ita obduratō dei sit nō misereri: vt nō ab illo irroget̄ aliquid quo sit hō deterior: sed tm̄ quo sit melior nō erogat. Ex his apte ostendit̄ qd̄ miscōiā: qd̄

Rom. 9 obdurationē intellexerit ap̄lus: z qz miscōiā nullū aduocat als̄ admittit meritū: obduratio x̄o nō est sine merito et miscōie x̄bo. Hic accipit̄ p̄destinatio z p̄cipue p̄destinationis effect⁹: obduratiōis x̄o nō ipsa dei eterna reprobatio: qz ei nullū est meritū: sed gr̄e priuatio siue subtractio: q̄ quodāmo est reprobationis effect⁹. Accipit̄ tamen aliqñ reprobatio p̄ obduratiōe: sicut z p̄destinatio pro suo effectu: q̄ est gr̄a appositā. S̄m em̄ q̄ apponit̄ effect⁹ est p̄destinatiōis. Cū ergo gratie q̄ apponit̄ homini ad iustificatiōē nulla sint merita: multomin⁹ z ipsi⁹ p̄destinatiōnis qua ab eterno elegit deus quos voluit: aliqua possūt existere merita. Ita nec reprobatiōis q̄ ab eterno q̄sdā p̄sciuit futuros malos z damnādos: sicut elegit Jacob z reprobauit Esau: qd̄ nō fuit p̄ meritū eoz q̄ tūc habebant: qz nulla habebāt qm̄ nec ipsi⁹ existebant: nec p̄pter futura merita que p̄uideret vel illū elegit vel illū reprobauit.

Opinio quorundā in qua fuit aliquando Augustin⁹: sed postea retractauit.

Opinati sunt tm̄ quidā deū ideo elegisse Jacob: qz talem futurū p̄sciuit qui in eū crederet z ei seruiret: qd̄ aliqñ Aug⁹ se sensisse dicit in li. retrac. vbi aperte ostendit qd̄ si p̄pter futura merita electus esset: iam nō ex gratia esset electio. Nō ergo ideo electus est a deo: qz talis futurus erat: sed ex tali electione talis est factus ita dicens: Disputās ego quid elegerit de⁹ in nondū nato: cui dixit seruiturū esse maiorem: z qd̄ in eodem maiore similiter nōdū nato reprobauerit ad hoc perduxit ratiocinationē vt dicerē: Non ergo elegit deus opera cuiusq; in p̄sciētia que ipse daturus est: sed fidē elegit in p̄scientia: z quē sibi crediturū esse p̄sciuit ip̄m elegit cui spiritū sanctū daret vt bona opando etiā eternā vitam cōsequeret. Ecce hic aperte dicit nō p̄pter opera eū elegisse sed p̄pter fidē qua eū p̄uidit crediturū: sed qz z in fide meritū est sicuti z in operib⁹: hoc retractauit dicens: Nō

dū diligent⁹ quesuerā nec adhuc inuenerā qualis sit electio gratie: de qua dicit ap̄lus. Reliquie p̄ electionē gratie salue fient: que Rom. II vtq; nō ex gr̄a si ex meritū p̄cedit vt iam qd̄ dat̄ nō s̄m gr̄am sed s̄m debitū sibi reddatur pot⁹ cū meritis q̄ donet: p̄inde qd̄ cōtinue dixi. Dicit em̄ idē ap̄lus: Idē deus qui opat̄ I. Cor. II oīa in oīib⁹. Nusq; aut̄ dictū est: Deus credit oīa in oīib⁹: ac deinde subiūri: Qd̄ ergo credim⁹ n̄m est: qd̄ x̄o bonū operamur illius est qui creditib⁹ dat̄ sp̄m̄ sc̄m̄: sed hoc p̄fecto nō dicerē si scirem etiā ipsam fidē inter dei munera reperiri que dan̄t in eodē spiritu. Vtrūq; ergo nostrū est p̄pter arbitriū voluntatis: et vtrūq; datū est p̄ spiritū fidei z charitatis. Et qd̄ paulo post dixi. Nostruz enim est credere z velle: illius aut̄ dare creditib⁹ et volentibus facultatē bene operādi per spiritū sanctū: per quem charitas dei diffundit̄ in cordib⁹ nostris. verū est quidez sed eadem regula est: z vtrunq; ipsius est: qz ipse preparat voluntatē: z vtrunq; nostrū: qz nō sit nisi volētib⁹ nobis: ergo z meritū fidei de misericordia dei venit. Non ergo p̄pter fidem vl̄ aliqua merita elegit deus aliquos ab eterno: vel apposuit gratiā iustificatiōis in tempe: sed gratuita bonitate sua elegit vt boni essent. vnde Aug⁹ in lib. de p̄destin. sanc. Non quia futuros nos tales esse p̄sciuit ideo elegit: sed vt essem⁹ tales per ipsam electionem gratie sue: qua gratificauit nos in dilecto filio suo.

Jā aut̄ querim⁹ meritū obduratiōis z misericordie zc. In hac pte in q̄rit m̄gr̄ si p̄destinatio hz cām aliqñ: z hz q̄r̄uoꝝ p̄es. i q̄z prima ostendit qd̄ nō habet causam in se: / s̄ obduratio hz cām ex pte effect⁹ / s̄ p̄destinatio nec in se nec ex pte effect⁹ hz cām. in sc̄da ponit obiectionē ad h̄ vtrū p̄scia meritoꝝ possit esse cā p̄destinatiōis ibi: [Opinati sūt tm̄ qdā zc. in tertia ponit obiectionē d̄ d̄r̄miata: z soluit ibi [His tm̄ videt̄ aduersari zc.] in q̄r̄ta z vltima ponit heresim̄ q̄r̄udā q̄ ortū habuit rōne inq̄sitiōis hui⁹ p̄funditatis ibi [Multi x̄o de isto p̄fundo querentes reddere rōnē zc.]

An p̄destinatio possit iuari orōib⁹ sc̄toꝝ. Art. I

Dintelligētia x̄o p̄m̄e p̄ris optet q̄rere tria q̄ a rū primū est: vtrum p̄destinatio possit iuari orōib⁹ sc̄toꝝ: sc̄dm̄ vtrum p̄destinatio cadat sub merito: tertiu vtrū p̄scientia meritoꝝ est cā p̄destinatiōis vl̄ reprobatiōis. Ad p̄mū p̄cedit sic / Benef. 2). d̄r̄: Dep̄cabat̄ Ysaac d̄nm̄ p̄ vxore sua / eo qd̄ esset sterilis: q̄ exaudiuit eū z dedit cōceptū rebecca: cū tm̄ p̄destinatū esset qd̄ ysaac semen habitur⁹ erat p̄ rebecca. Item ibidē dicit Grego⁹ qd̄ p̄destinatio iuuať orōne sc̄toꝝ. Itē Aug⁹ monet vt orē p̄ vocandis: qz sic p̄destinatū sit vt nō vocent̄ nisi p̄ orōnes sc̄toꝝ. s̄l̄tia multa a sc̄tis inueniunt̄. Itē p̄ exempla

Antes sanctorū p̄ma
2^a
3^a
4^a

videm⁹ paulū cōuersum ad oratōne stephanū: certurionē (vr dicit Bernū.) ad orōne dñi: g̃ graz primā pōt aliq̃s mereri / s̃ min⁹ est p̃seuerare in g̃ia accepta q̃ accipe gr̃am: g̃ vn⁹ aliq̃ pōt mereri etiā g̃iaz finalē: habere aut̃ gr̃am finalē cōuertit̃ cū esse p̃destinatū: g̃ pōt ei mereri p̃destinationē. Itē Jacobi. s. Orate p̃ inuicē vt saluemini. saluari aut̃ et eē p̃destinatū se cōitant: g̃ pōtōne acq̃rit̃ p̃destinatio. S̃z p̃ ozo fidelit̃ r̃paliū est: p̃destinatio aut̃ eternat̃: s̃z et̃nū nō causat̃ a r̃pali: g̃ p̃destinatio nō causat̃ a r̃pali: g̃ p̃destinatio nō causat̃ ab orōne sc̃rōz. Itē nihil causa tū ab alio essentialr̃ equalit̃ est añ illud qd̃ est cā sua r̃ post illud. p̃destinatio alicui⁹ eq̃lit̃ est añ orōne sc̃rō r̃ post: qz est ab eterno: g̃ nō causat̃ p̃destinatio ab orōne sc̃rōz. Solo ddm̃ q̃ p̃destinatio pōt dupliciter cōsiderari. s. ex pre illa q̃ eterna est. s. p̃positi r̃ p̃paratiōis: r̃ hoc est p̃destinatio cōtinentiale: r̃ ex pre illa nō pōt iuari orōnibz sc̃rōz. Pōt etiāz cōsiderari ex pre effect⁹ q̃ ē gr̃a in p̃senti appositā: r̃ bec pōt iuari orōnibz sc̃rōz: r̃ hoc mō p̃cedit̃ rōes primo inducte. Ad rōem aut̃ inductā ddm̃ q̃ aliq̃s pōt aliq̃ mereri primā gr̃am r̃ p̃seuerat̃ia in illa / s̃z nō sequit̃ ex h̃ q̃ possit̃ ei mereri p̃destinationē: qz l̃z habere gr̃a finalē r̃ esse p̃destinatū cōuertant̃ fm̃ supposita: nō tñ idē f̃cant nec idē sunt cōtinentialr̃: qz p̃seuerare in gr̃a finalr̃ nō dicit nisi r̃pale / s̃z p̃destinatio dicit aliqd̃ eternū. s. p̃positū r̃ p̃paratiōne g̃fe ab eterno / qd̃ nō cadit sub merito: r̃ iō rō illa nō p̃cedit: r̃ p̃ h̃ p̃ez etiā solo ad seq̃ns. Ea aut̃ q̃ in p̃trariū obijciunt̃ p̃z q̃ nō cōcludūt de effectu p̃destinatiōis: s̃z pōt⁹ de h̃ qd̃ p̃destinatiōi cōtinentiale est qd̃ est eternū.

Rō in p̃riū

Solo p̃mo ad auct̃itates sanctorū.

Ad rōnes q̃ sū in 4^a et 5^a auct̃e.

Ad rōes in cōtrariū.

Art. II Bi

Arg. p̃mo

2°

3°

4°

5°

6°

Rōes p̃ve ritare s̃ p̃

2^a
3^a

Utr̃ p̃destinatio cadat sub merito p̃destinati ita vt aliq̃s sibi mereat̃ p̃destinationē. Et̃do querit̃ vtrū p̃destinatio cadat sub merito p̃destinati ita q̃ aliq̃s sibi mereat̃ p̃destinationē. Uideť aut̃ q̃ sic sibi in oppositio: qz vt dicit̃ in l̃sa q̃ obduratiōis meritū inuenim⁹: g̃ videt̃ etiā meritū aliqd̃ esse p̃destinatiōis. Itē q̃ occasione damni dat̃ damnū dedisse videt̃: g̃ multomagis q̃ pōt aliqd̃ facere vñ habeat gr̃a r̃ p̃seuerat̃ i illa / videt̃ q̃ possit̃ etiā mereri r̃ opari aliqd̃ ad suaz p̃destinationē. si aut̃ aliq̃s faciat qd̃ in se est ipe habeat gr̃a r̃ pōt p̃seuerare in illa: g̃ pōt etiā esse p̃destinat⁹. Itē h̃ns gr̃a in p̃senti mereť vitā eternā vitā aut̃ eterna mai⁹ bonū est q̃ esse p̃destinatū: g̃ p̃ etiā mereri q̃ sit p̃destinat⁹. Itē si p̃destinatio repugnat merito / aut hoc erit ex pre sui aut ex pre effect⁹ aut ex pre finis / nō ex pre sui: qz ipsa in se est de⁹ p̃destinatio / r̃ deū om̃s sc̃ti merent̃. nō etiā ex pre effect⁹: qz ml̃ti merent̃ gr̃a sibi dari a dño / q̃ data crescit gr̃a eoz. nec etiā ex pre finis: qz ille est gl̃ia / r̃ gloria bñ cadit sub merito. Itē infra dicit Aug⁹ q̃ p̃cedit qd̃ dā i q̃busdā p̃cōzibz q̃ digni sint iustificatiōe / r̃ in alijs quo digni sint abiectiōe: g̃ videt̃ q̃ p̃destinatio cadat sub merito. Itē Job. I. dicit glo. qz meli⁹ fuit nathanaeli cognoscere vtrāqz naturā in xpo q̃ eē p̃destinatū r̃ manere sub vmbra mort̃ vl̃ legis: s̃z cognitō vtriusqz nature in xpo cadit sub merito: g̃ r̃ eē p̃destinatū qd̃ est min⁹ bonū. S̃z p̃ om̃e meritū est post effectū p̃destinatiōis q̃ est appō g̃ie: effectū autē p̃destinatiōis p̃cedit p̃destinatio vtr̃ca: g̃ om̃e meritū est post p̃destinationē: g̃ nō est p̃destinatiōis cā. Itē om̃e meritū est r̃pale: r̃pale aut̃ nō ēcā et̃nū: g̃ r̃c. Itē gr̃a cadit sub merito aliquo: illud meritū erit actus

informar⁹ gr̃a: qz om̃e meritū est act⁹ / iformar⁹ g̃fat sed gratia nō informar actū nisi habeat: g̃ gratia habet añ meritū: g̃ nō p̃ meritū acquir̃ / sed habet ad hoc vt possit̃ inesse meritū: si igit̃ effect⁹ p̃destinatiōis nō cadit sub merito multomin⁹ p̃destinatio ip̃a. Solo ddm̃ q̃ p̃destinatio nec g̃ ad effectū p̃riū nec in se cadit sub merito: effect⁹ em̃ p̃riū est gratia data in p̃riū finalis r̃ añ primā gratia nulla est gratia p̃ quā possit̃ mereri aliq̃s: s̃z augmētū gratie pōt aliq̃s mereri / s̃z h̃ nō est effect⁹ cōtinential p̃destinatiōis. Di cendū g̃ ad primū q̃ nō est s̃ile: qz p̃ nos possum⁹ peccare r̃ ita esse cā nostre obduratiōis eo q̃ h̃ sit impotentia pot⁹ q̃z potētia / s̃z a nobis nō possum⁹ mereri / s̃z tñ a gratia dei: r̃ iō obduratio h̃z cām in nob / sed nō p̃destinatio. Ad aliud dicēdū q̃ l̃z h̃ possit̃ opari aliqd̃ ad gr̃am h̃ndā / nō tñ pōt esse cā gratie: qz suum op⁹ nō est nisi sic cā disponēs in subiecto q̃ etiam dispositio de se nō sufficit cōtrariū actū tollere / licet abilitet ad bonū p̃ act⁹ bonos: r̃ ita nō ē causa s̃z deus solus. Ad aliud ddm̃ q̃ hoc est mereri augmētum gratie r̃ non gratiā primā vl̃ p̃destinationē / r̃ l̃z vitā eternā h̃ze sit mai⁹ bonū in g̃ie q̃ esse p̃destinatū / tñ p̃destinatio rōne añcessionis ad op⁹ meritozū nō cadit sub merito / l̃z vitā eterna cadat sub ip̃so. nec ei est causa illa q̃ nō cadat sub merito: qz sit melius vel min⁹ bonū: sed qz nō ordinat̃ ad meritū. Ad aliud ddm̃ q̃ rōne eterni añtis meritū p̃destinatio merito repug̃ / l̃z em̃ sit de⁹ / nō tñ est idē mod⁹ si gnificādi: r̃ iō nō optet q̃ si vnū cadat sub merito q̃ etiā aliud cadat sub merito / tñ etiā rōne effect⁹ q̃ est prima gr̃a repugnat vt p̃batū est p̃ obijciendo. Ad aliud ddm̃ q̃ improprie valde accipiunt̃ ṽba Aug. que infra ponunt̃. loquit̃ em̃ Aug⁹ de opibz in mortali factis q̃ sunt de g̃ie bonoz / r̃ dicit q̃ p̃cōz abilitat se p̃ hoc ad gratiā vt citi⁹ cor̃ boīs sp̃s̃sanc⁹ / illustret / r̃ hoc facit dignos. i. cōgruos quadā p̃gritate gr̃e gratis date ad gr̃e receptionē r̃ cōtrario q̃ decidit de vitio i vitū dimittit̃ / vt q̃ in sordibz ē sordescat ad huc: r̃ iō d̃z indign⁹ ad gratiā. i. min⁹ cōgruos. Ad vltimū ddm̃ vt sup̃ q̃ in nathanaele fuit cōparatio stat⁹ noue legis ad veterē legem in q̃ fuit vmbra / vt dictū est.

An p̃scia meritoz sit cā p̃destinatiōis. Art. III
L
Et̃tio q̃rit̃ vtrū p̃scia meritoz sit cā p̃destinatiōis r̃ reprobatiōis: Uideť aut̃ q̃ sic / p̃mo p̃ auct̃es / postea p̃ rōnes: dicit em̃ glo. ad rom. 9. Esau subtracta gratia iuste reprobat⁹ est. Iusticia aut̃ est redditio p̃ meritis / nō aut̃ fuerit̃ meritū nisi in p̃scia: g̃ merita i p̃scia fuerit̃ cā reprobatiōis. Itē glo. ibidē / Esau p̃ iusticiā reprobat⁹ est: et ex h̃ sequit̃ idē qd̃ p̃ri⁹. Itē ibidē glo. Ambrosij: Dabo illi gr̃am que scio toto corde post errorē ad me reuersurū: g̃ p̃scia cōuersiōis est cā collatiōis r̃ p̃ordinatiōis gratie: g̃ est cā p̃destinatiōis. Uñ subijgit̃ hoc est dare cui dandū est: nō em̃ dande sunt margarite porz aut̃ sc̃m̃ canibz. Itē ibidē: Quid oderat in esau nisi originalē p̃c̃m̃: qd̃ diligebat in iacob nisi gratuitū misericōdie donū: cōstat aut̃ q̃ nō loquit̃ de p̃cō qd̃ erat: qz i h̃ filies erat iacob r̃ esau: r̃ iō si vnū p̃pter h̃ odio h̃uit r̃ aliū odisse debuit: qz de filibz (vt dicit Boet⁹) idē est iudiciū: g̃ vt q̃ illd̃ ad p̃sciam ē referendū: r̃ ita p̃scia meritoz cā est p̃destinatiōis vl̃ reprobatiōis. Itē ibidē: De⁹ dat gr̃am ei que sibi scit deuote futurū r̃ mandat̃ ei⁹ obediturū: cōstat aut̃

Solo p̃ncipalis

Ad primū

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Ad 5^m

Ad 6^m

Art. III

Arg. p̃mo pauctes

2°

3°
4°

5°

6°

70 qd nō loquit de gfa pntis iustificatiōis: qz illa sepe
 dat aburenti: g loquit de gfa pdestinatōis: g ē ex p
 scia meritoy. Itē Dige. sup nūe. 5. De ex pposito
 cordis qd sibi paruit anqz aliqd boni vl' mali egisset
 dicit Malach. 1. Jacob dilexi Esau aut odio habui
 80 g vl' q pscitū ppositū cordis illoz geminoz fuerit cā
 pdestinatōis vni? z reprobatiōis alteri? Idem vl'
 Gen. 18. vbi dicit dñs ad abraā: Nū zelare potero
 abraā q gestur sum pcpue cū futur? sit in gentem
 magnā z pceptur? sit domus sue vt custodiat pactū
 meū: g pscia meritoy est causa qre qsdā pdestinat et
 quosdā nō/ vt vl'. Hec aut pbat p rōnem: qz volū-
 20 tas/ vt dicit Dam. rōnabilis est/ z si nō est rōnabil'
 nō est volūtas: cū g volūtas miserēdi z nō miserēdi
 sint in deo rōabiles erūt ille volūtares: g ex rōe fm
 rōne intelligēte pcedēt. Nō aut est rō q nō discernit
 qre dandū sit vni z nō alij: g videt q de? discernit b
 sed nō pōt hoc fieri nisi pscitis meritis: g pscia meri-
 30 toz causa est pdestinatiōis vel reprobatiōis. Item
 nulla electio sapient? est eoz que nullā hnt distāciā:
 de? aut sapientissim? ab eterno quosdā elegit z quos
 dā reprobavit: g opuit q aliquo mō distarent: non
 aut poterāt ab eterno distare nisi in pscia meritoy: g
 40 videt q pri? Itē a fili rex terren? si de-
 beat eligere satellites z milites qntū pōt inqrit an-
 te cui? puerudis z mores sint/ z vtrū sint fideles vl'
 nō vt ex pterit? discat qd de futur? psumere debeat:
 z si possit puidere futura ex futuris magis eligeret
 qz ex pteritis: g cū deus videat futura/ videt q ipse
 pdestinet z reprobet ex pscientia meritoy futurozū.
 50 Itē paternitas si sciret qd filioz dissipatur? eēt
 hereditatē z quis cōservatur? fm psciam futurozū
 actū distribueret hereditatē filijs: g videt q cuz b
 possit facere deus q ipse eligat fm psciam meritoy.
 60 Itē obiect? sic forti? crudelitas videt? esse in deo
 si hoīem talē faceret z statim reprobaret in quo nul-
 la causa reprobatiōis future videt? cū igit nulla
 crudelitas sit in deo ipse reprobat ex pscitōe merito-
 70 rū. Item artifex sapiens nō facit vas ad nihil vtile
 cū igit reprobandi ad nihil vtilis sint/ videt q non
 debeat fieri a deo. Si forte tu dicas q pdestinatio
 nō pōt esse ex meritis: qz meriti omne ex gfa est/ z ita
 gratia q est effect? pdestinatiōis pcedit omne meritū
 ergo meritū pot? est ex pdestinatiōe qz eōuerso. Il-
 lud nihil videt? esse/ cū tñ hec solutio scripta sit in lra
 qz sile nō pōt dici de reprobatiōe: vbi enī non pparat
 pena nisi operi nostro qd a nobis est nō a deo. Itē
 licet meritū sit a gfa z gratia nō a nobis/ tñ vt dicit
 Aug? in lra/ hoc vtrūqz nostrū est ppter cōsensum li-
 beri arbitrij/ z sic ille cōsensus pmissus pōt esse cā pze
 destinatiōis aliquoz/ z dissensus cā reprobatiōis:
 80 vñ prz q illa solo nō soluit dubitaciōe qōnis. Sz
 cōtra b sic obiect? pme cause nulla cā ē/ volūtas aut
 dei prima causa est: g volūtat? dei nulla causa est: g
 nec pscia alicui? rei cā est volūtat? q aut voluntas
 sit pma cā pbat sic: intellect? pactic? nō est cā nisi p
 volūtatē: qz nō mouet nisi p volūtatē: g pence volū-
 90 tatē est pma rō cālat?. Si forte diceret q volūtas
 est efficiens/ z hnt cām finalē merita futura/ sic qdā

Obiect? p rōnem

20

30

40

50

60

70

Solo

Instantia

Obiectio

Solo

dixerūt: hoc est valde absurdū: quia dignitas pbi- Instantia
 ca est q nihil agit aliqd ppter indigni? z vili? seme-
 rita aut futura sūt indigniora volūtae dei. Sifr di-
 cit scriptura q ppter semetipm creauit oia: g relinq-
 tur q nlla sit cā volūtat? pdestinans vl' reprobans.
 Itē merita pscita sūt futura: igit si eēt cā pdestina- Alia instātia
 tiōis aut reprobatiōis/ aut hoc est qz pscita merita/
 aut qz futura aut qz pscita futura. si primo mō b nō
 pōt esse: qz vt pscita sūt i pdeis tñ z nō drnt p diffe-
 rentias boni z mali: z iō nō fieret discreto volūtat?
 pdestinatis z reprobant?. Si aut qz futura sunt/ vl'
 qz pscita futura tūc rōne futuritiōis in q accepe debe-
 bāt drām boni z mali referrent ad pdestinatiōz vl'
 reprobatiōe: g tpale sub rōe tpal' futuritiōis est cā
 eterni qd est impossibile: qz sicut temp? ab eternita- Solo.
 te z eno fluit: ita tpale ab eterno. Solo dōm cū au-
 gustino hic in lra q pdestinatio z reprobatio nō hnt
 cām aliquā. Sz distinguendū est q cā multiplicat est
 scz efficiens z formal' z finalis z material' z efficien-
 tē quidē cām nō bz nec materialē nec formalē nec fi-
 nalē. sed finis est duplex. l. finis intētiōis z finis ope-
 ris/ z voco finē intētiōis q intendit ab efficiente/ sic
 beatitudo intēdit a bñ opante: finē aut opis voco id
 ad qd fminat op? / z hē qñqz tpale/ sicut ire ad ma-
 rutinas ad accipe oblatiōes cōstitutat terminat/ et
 suscipe sacros ordines ad habēdū pbendā terminat
 z tali qd adiuctū fini pōt esse rō operis/ nō tñ erit p
 prie causa finalis: qz causa finalis est q quierat inten-
 tiōne p se z torā. Similit? distinguendū est in pdesti-
 natiōe q quiddā est ibi eternū vt ppositū/ z qddam
 determinabile ad temp? vt collarō gfe. z ex pte eter-
 ni nec cām finalē bz nec rōnem pzie loquēdo: qz rō
 etiā aliquo mō elicit op?: merita aut futura nullo
 eliciūt ppositū dei: ex pte aut effect? in q determina-
 bilis ē pdestinatio z reprobatio ad temp? hnt rōem
 meriti nō tñ cām finalē. Sz qz difficile ē rōndere glo- Ad primū
 sis inductis/ iō rōndendū est ad singulas. Dōm igit
 ad primā q esau iuste reprobat? ē duabz de causis:
 vna est quā dicit Anf. q iustū est qd vult de?: vnd
 possem? dicere q iusticia ibi dē eqtas dīne volūtat?
 Alia cā est vt iusticia dicat ibi debuit penead culpā
 z reprobatio ponat p obduratiōe vl' cōdēnatiōe vt
 dicit mgr in vl. cap. phabite distinctiōis. Ad aliū ad 2m z 3m
 dōm eodē mō. Ad aliū dōm q scia meriti dicit ibi
 rōne collarōis gfe nō cām pdestinatiōis nec ibi lo- Ad 4m.
 quit de pdestinatiōe fm scz de effectu detmiabili ad
 tps. Ad aliū dōm q illa glo. spēalē bz difficultatē
 z puro q origiale pccm nō dicitur solū: qz in illo
 erāt siles esau z iacob: nec accipit ibi esau p puulo sz
 p gēte/ z iacob sifr. vñ origiale in esau est fomes rela-
 tus ad inhiatiōe ad cōcupiscētiā in gēte nō liberan-
 da p xpm/ eo q gfe redēptiōis facte p xpm noluit cō-
 sentire. in iacob aut inhiatio ad gfam in fideli ppls
 cōsensuro xpo: p cui? redēptōz gfa illi? ppli expedit
 ad merendū: z hec gfa vocat gratuitū misericōie donū
 Hec at sē rō odij n ex pte reprobatiōis efnē/ sz ex pte
 pparatiōis pene/ z ab alia pte rō collarōis gfe. Ad Ad 6m
 aliud dōm fm pdicta q glosa illa tangit rōne appo-
 sitiōis gratie/ z nō causam pdestinatiōis. Ad aliū
 dicendū q Dige. tangit statum duozū populozū
 z diuersimode se habentiū ad gratiam liberantem:
 et ille diuersus mod? ratio potest esse liberationis
 quozundā z damnatiōis alioz. Eadē etiam solutio
 est ad auctoritatē seqntē de Ben. Ad id qd obiect? Ad oēs rō-
 nes sū dē

Alia instātia

Solo.

Ad primū

ad 2m z 3m
Ad 4m.

Ad 5m.

Ad 6m

Ad 7m et
ad 8m siml'

Ad oēs rō-
nes sū dē

prone est vna solo ad om̄s. s. q̄ ille rōes nō tangūt nisi q̄ voluntas dei nō sit irrōabil' ex pre effect' z volūti: z hoc iā cōcessum est lz in se nullā habeat cām.

His videtur cōtrarium qd̄ alibi ait Augustinus.

Malach. I. Rom. 9.

His tñ aduersari videt qd̄ dicit augu. super Abalachia p̄phera vbi scriptū est: Jacob dilexi Esau aut odio habui. Qui vult inq̄t miseret deus z quē vult indurat: sed hec voluntas dei iniusta esse nō potest: venit em̄ de occultissimis merit': qz z ipi pctōres cū p̄pter generale pctm̄ vnā massaz fecerūt: tñ nōnulla inter eos est diuersitas. P̄cedit ergo aliquid in pctōrib': q̄ quis nō dū sint iustificati digni efficiant iustificatōe. Et itē p̄cedit i alijs pctōrib' q̄ digni sūt obtusiōe. Ecce hic videt Aug' dicere qz ipsa dei volūtas qua alios eligit: alios reprobat ex meritis pueniar: s; occultissimis. i. qz p̄ meritis alios voluerit eligere: alios reprobare: z qz p̄ merit' alijs apponit grā iustificatōis: alijs nō vnde obtundunt. S; qd̄ intelligere voluerit ignorat: nisi forte hoc dicat intellexisse qd̄ supra dixim' eum retractasse. Nam ibidē etiā que dam alia cōtinue subdit q̄ in li. retrac. aperte retractat qd̄ vtrunq; legenti patebit. Cū verisimile est in p̄missis etiam hoc retractasse. Quidā tñ ex eo sensu accipiūt fore dictū: nō qz aliq̄s p̄destinet p̄ meritis v' iustificatōis grām mereat: sed qz aliq̄ nō adeo mali sunt vt mereant sibi grām non im̄p̄iri. Null' em̄ dei gratiā mereri pōt p̄ quā iustificat: pōt tñ mereri vt nō apponat vt penit' abijciat. Et quidē aliq̄ in tantū pfundū iniquitatis deueniunt vt hoc mereant: vt hoc digni sint: alijs vō ita viuūt vt si nō mereant grām iustificatōis: nō tñ merent oīno repelli et gratiā sibi subtrahi. Ideoq; dixit in quibusdā p̄cedere quo digni sint iustificatōe: z in alijs quo digni sint obtusiōe: sed hoc friuolū est.

Opinio quorundā falsa de occultis dei differentiū carnaliter.

Multi vō de isto pfundo q̄rētes reddere rationē atq; p̄m̄ cōiecturas cordis sui inscrutabile altitudinē iudiciorū dei cogitare conantes in fabulas vanitatis abierūt dicentes: qz anie sursum in celo peccat: z p̄m̄ pctā sua ad corpa p̄ meritis dirigunt z dignis sibi quasi carcerib' includunt. Ferūt hi tales post cogitatōes suas z volētes disputare de dei pfundo versi sunt in pfundū dicētes: animas in celo ante cōuersatas: z ibi aliqd̄ boni vel mali egisse: z p̄ meritis ad corpa terrena de-

trusas esse. Hoc aut respuit catholica fides: p̄pter euidentē apostoli sententiā qua ait: Cum nondū nati essent: aut aliquid boni v' mali egissent zc. Melior est ergo fidel' ignorantia q̄ temeraria sciētia. Elegit ergo eos quos voluit gratuita miscōia: non quia fideles futuri crāt: sed vt fideles essent eisq; gratiam dedit: non qz fideles erant sed vt fierēt. Ait enim apostol': Misericordiā cōsecutus sum vt fidelis essem: non ait: qz fidelis eram. Datur quidem et fidele: sed data est etiā prius vt esset fidelis. Ita etiā reprobauit quos voluit non propter futura merita que preiuderet: veritate tamen rectissima et a nostris sensibus remota.

Questio.

Sed querit vtrū sicut dicit elegisse quosdā vt boni fierent z fideles: ita etiam cōcedi debeat reprobasse quosdā vt mali essent z infideles: z obdurare vt peccēt: qd̄ nullaten' cōcedi oportet: nō em̄ reprobatio ita est cāmali sicut p̄destinatio est causa boni: neq; obduratio ita facit hominē malum: quē admodū misericordiā facit bonū.

Utrū sicut voluntas dei hz se vt cām p̄destinatione ita etiā se habeat in reprobatiōe.

Inde querit de his que sunt in littera ibi: [His tñ videt aduersari] Uidet em̄ sequi determinationē m̄gri qz voluntas dei non solum se habet vt causa in p̄deūinatiōe sed etiam in reprobatiōe cū hoc negatū sit in p̄cedenti distinctōe capitulo vlti. Itē videt etiā p̄scia p̄scitis esse causa dānationis. Dicit em̄ Aug' in lib. de ciuit. dei. xxj. qz si aliquos p̄scitos ad mortē eternā sciret ecclia nō plus oraret p̄ illis q̄ pro dyabolo: ergo videt qz necesse sit eos damnari. Item ego infero sicut iste est p̄scitus: ergo damnabit: z quero vñ loc' / nō potest eē ab effectu: qz p̄scientia dei nō causat a futuris: qz iam tempale esset causa eterni: z sciētia dei dependet ad res futuras qd̄ absurdū est: q̄ est loc' a causa: ergo de' est causa iniquitatis / damnandoz / qd̄ falsū est q̄ nulla est ibi habitudo illati ad inferens / z tñ argumentatio tenet qd̄ est incōueniens. Solo dōm qz de' nullo mō est cām iniquitatis / s; est cām dānationis efficiēs nō meritoria. Ad auctoritatē inductā dōm qz nō hz necessitatē nisi imutabilitat' p̄ne z nō necitat' rei / sicut sepi' supra dictū est: qz p̄scia nō tollit liberi arbi. facultatē: z iō sp̄ cū ipa inest potētia ad oppositū. Ad aliud dicendū vt sup' qz alia est bitudo isti argumentatiōis / cū dicitur / iste est p̄scit' peccare: q̄ peccabit: z alia cū sic inferit: iste est p̄scit' damnari: q̄ damnabit. In p̄mo em̄ argumento nō est loc' a causa vel ab effectu / sed a p̄uertibili supposito p̄ p̄p̄thesim: sequit em̄ vñ istoz ad aliō z ecōuerfōite peccabit: q̄ p̄scit' est peccare: z iste p̄scit' est peccare: q̄ peccabit: z tñ neutrum est causa alteri'. In alio aut argumento est locus a causa: qz de' bñ est cām efficiēs damnationis. Si aut tñ obijciat qz si est locus a cōuerfō-

Rom. 9.

I. Cor. 7.

Arti. III. D

Arguit pō

20

30

Solo ad p̄mū. Ad 2m

Ad 3m

Obiectio

Solo

bili/tūc vnū fm eē ponit aliud/ z qñ est vnū est aliō. Dōm q nō est verū: qz rō cōuerſionis iſtoꝝ nō est q vnū ſit ex alio/ ſicut ex cauſa/ ſicut hō z riſibile ſ; tm qz vnū ponit ſequi alterū ſicut obiectū ſequit ſcientia que habet de ipō z nō cauſat ab eo.

An ea que ſemel ſcit deus vel preſcit ſemper ſciat z preſciat: et ſemp ſcierit vel preſcierit.

Preterea pſiderari optz vtz ea oīa q ſel ſcit vel pſcit de^o ſp ſciat z ſcierit: ac pſciat z preſcierit: an olīm ſcierit vel pſcierit qd mō non ſcit vl pſcit. De pſcia primo rīdem^o dicētes: multa eū pſciſſe q mō nō pſcit: cū em ei^o pſcientia nō ſit niſi de futuris: ex q illa q futura erāt pntia ſiūt vl ptererūt ſub dei pſcia eē de ſinūr: ſub ſcia xō ſp ſunt. Preſciuit g de^o oīa ab eterno q futura erāt: neq pſcire deſinit ni ſi cū futura eſſe deſinūt. Necq cū pſcire deſinit aliq q an pſciebat min^o ea noſcit q an co- gnoſcebat. Nō ei^o ex defectu ſcie di q aliq pſcierit aliqñ que mō nō pſciat: ſed ex rōne verbi qd eſt pſcia. Preſcire ei eſt an ſcire ali- qd q fiat. Ideoq non poteſt dici deus preſcire: niſi ea que futura ſunt.

Hic de ſcientia dicens deum ſemp ſcire que ſemel ſcit.

De ſcia aut aliter dicim^o. Scit em de^o ſemp oīa q aliqñ ſcit: oēm em ſciam quā aliqñ ha- bet ſp habuit z hz z hēbit. Ad h aut opponit ita: Olīm ſciuit hūc hoīem naſciturū q nar^o eſt: mō nō ſcit eū naſciturū. Sciuuit ergo ali- qd qd mō nō ſcit. Itē ſciuit mūdū eſſe crean- dū: mō nō ſcit eū eſſe creādū: aliq d ergo ſci- uit qd mō nō ſcit: z alia hmōi infinita dici pnt. Sed ad hoc dicim^o q idē de natiuitate hui^o hoīs z mūdi creatiōe nūc etiā ſcit qd ſciebat anq fieret: ſ; tūc z nūc hāc ſciam ei^o diuerſis exprimi verbis oportet. Nā qd tūc futurum erat: nūc pteritū eſt. Itēq verba cōmutāda ſunt ad ipſum designandū. Sicut diuerſi tē- porib^o loquentes eandē diem mō p hoc ad- uerbiū cras designam^o dū adhuc futura eſt: mō p hodie dum pñs eſt: mō p heri dum pte- rita eſt. Itaq anq creare mund^o ſciebat de us hūc creandū: poſtq creat^o eſt ſcit eū crea- tum. nec eſt hoc ſcire diuerſa: ſed oīno idem de creatione mūdi. Sicut antiqui patres cre- diderūt chriſtū naſciturū z mortuū: nos au- tem credim^o eū natū z mortuū: nec tñ diuer- ſa credim^o nos z illi: ſed eadem. Tempa em (vt ait Aug^o) variata ſunt: z ideo verba ſūt mutata nō fides. Indubitanter ergo tenea- mus deū ſp oīa ſcire que aliqñ ſcit.

An ſcientia dei ſit variabilis.

Inde querit de vltima pte iſti^o tractat^o que incipit ibi [P cōſiderari oportet vtrū ea oīa] In q mgt tangit vtrū in deo cadat mutatio ſcie z pſcie: z primo determinat de mutatiōe pſcie: ſe- cūdo de mutatiōe ſcie ibi: [De ſcia aut alit^o dicim^o] Lōcedit mgt in ſca q aliq d pſciuit de^o qd mō nō p- ſcit/ z nō ſequit q ſit mutat^o ſ; poti^o q res pſcita ſit mutata. Sz de h incidit qſtio qz pſcia dicit relatiōz ſcie di ad futura: hec aut relatio in aliq eſt nō niſi in ſcia dei: g variata relatione aliq mutatio facta eſt in ſcia/ vt videt. Sz ad hoc vt ſup ſolutū ē onddēdo q relatio variat altero extremoz variato ſine aliq mu- tatione alteri^o: z iō verū dicit mgt q h nō ponit mu- tationē niſi in re ſcita z nō in deo ſciente.

An de^o ſciat oīa cōplexa vt ppōnes z enū- ciabilia que qñq ſciuit.

Ed dubiū incidit circa ſcōam pte: z diuidit i- ſ tria/ quoz primū eſt vtrū de^o ſciat oīa cōple- xa vt ppōnes z enunciabilia q qñq ſciuit, ſe- cundū eſt vtrū illa cōplexa ſint ſp vera/ vt qdā dire- rūt: tū eſt vtrū pma vitate ſint oīa q hā ſunt vt qdā aliq dixerūt. Ad pmū aut pcedit ſic: de^o ſcit qd ſciuit. Probatio/ qd ſcit p aliq d qd mō ſe hz ad ens z ad nō ens i toto tpe illud nō mutat i ſcia: de^o aut ſcit p ydeas vno ſe hntes: g ipe nō mu- tat in ſciedo. Itē nobilior eſt ſcia q vno mō ſe hz q illa q alio z alio mō ſe hz: nobili^o aut in quolibet ge- nere dō ē attribuēdū: g ſua ſcia ē tal: g ſcit qd ſciuit Sz / Ar^o in poſterio. dic q ſcia corrupit trib^o mo- dis. ſ. corrupōe ſciētis: z corrupōe ſcibil: z obliuio- ne intercedere: pſtat aut q ſcita a deo tota die mutat^o z corrupunt: g mutatio erit ex pte ſcientis fm ſciam Itē ipē ſcit qd ſciuit: z qd ſcit eſt verū: g qd ſciuit de^o eſt verū: ſciuit aut te fore naſciturū: g verū eſt te fore naſciturū/ vt vī/ qd falſum eſt: qz tu es na- tus. Itē tranſit^o in re etiā ſine obliuōe z mutatiōe ſcientis variat ſciam/ vt vult pbs: cū ergo ſepe fiat huiſmōi tranſit^o ex pte rerū videt variari ſcientia dei. Si forte dicas q in argument^o illis incidit fal- laria figure dictiōis z accidētis/ de^o ſcit qd ſciuit: ſed ſciuit te naſciturū: g ſcit te naſciturū ex eo q mu- tat qd in quo mō ſe habere. Cōtra/ ſumo iſtā/ quā- cunqz ppoſitionē de^o ſciuit/ ſcit/ vl quodcūqz enun- ciabile: ſciuit aut hanc ppoſitionē/ ſortes naſcet: et hoc enunciabile forte eſt futurū: g ipſe ſcit adhuc: et qd ſcit eſt verū: ergo iſta eſt vera ſortes naſcet z ve- rū eſt forte eſſe naſciturū/ qd falſum eſt: g nō ſcit qd ſciuit. Sz / ſcia dei nihil accipit a rebz: g variat/ re- bus nō variat ipa/ ſed ſtabilis manet. Item nihil eternū variat fm variatōne rerū tempaliū: ſcia dei eſt eterna: g nō variat fm variatōne ſpaliū: ergo quicqd ſciuit de^o ſcit adhuc. Solo dicēdū q ſi vel- lemus parumper ſequi antiquā nominaliū opinio- nem dicemer^o deū ſcire quicqd ſciuit: z tunc dicere- mus q ppoſitio vel enunciabile qd ſemel eſt verū ſp erit verū/ ſed vnū numero enunciabile nō eſt reſumē- dū niſi reſpectu eiūſdē tps/ vt cū dicit/ mundū fore eſt verū: illud verū eſt rōne eternitat^o antecedēt^o tps Si aut mō reſumat^o dz reſumi rōe eiūſdē tps: h aut nō ſcat nūc vt futurū vl pñs/ ſ; ſcat vt pteritū: er- go ſignificat p iſtam mūdū fuiſſe eſt verū/ z mūdū fore tūc z fuiſſe modo etiā enunciabile vnū z rōne eiūſdē tps verū eſt/ ſ; diuerſis mōis ſcati: z hoc pla-

Arti. V E

Solo.

Arti. VI.

Arg. pmo

2°

Opponit i Triū pmo.

2°

3°

Solo

Instantia

Obiecto vltima alia obiecto

Solo

ne extrahit de factis in gratia soluit: et tenendo illas
 noialiu opinionone planu est rñdere obiectis. Sz qz b
 no est pbabile q mundu fore z mudu fuisse sint enu-
 ciabile vnu/ eo q pbs pbari pdicant: q vna ofo si
 ne sui mutatioe/ sz mutatioe rei susceptibilis est co-
 rarioz/ in eo q res est vel no est oratio vera vel fal-
 sa e: idcirco videt mibi q sint duo enunciabilia mudu
 fore z mudu fuisse/ z vnu veru z aliud falsum/ z vi-
 det mibi q de coplexis loquedo/ de no scit qcqd sci
 uit pp trahitu z trahimutatioz q est ex pre reru: nec fa-
 cio vim de illa solone q muret qd in q mo se hfe: qz
 videt mibi fuga esse: qliter aut deus simpliciscia co-
 gnoscat z coposita z complexa sup est determinatu.

Ad primu

Ad hoc aut qd ptra obijct ddm q hoc nulla muta-
 tionone ponit in deo/ sz tm scibilia alit se habere ad su-
 am sciam qz pu se babuerut. vñ sua scia alit transe
 sup rem qñ est/ z aliter qñ no est. Ad aliud dicendu
 q nobilissima est scia q sine mutatioe scientis cogno-
 scit de vno qz mo sicut e: qz cognoscere vno mo siue
 scit siue no scit ponit cofusionem in scia diuina z impfe-
 ctionem: z io talis scia no est danda deo: z io ponedu
 q ille ali mod transe di sciam sup rem cu est z uz
 no est: ponit mutationem in scibili z scito. Ad b qd vl-
 timo in corarioz iteru obijct ddm qz nihil accipit
 a rebz tm respectu ponit ad eas/ z ille respect variat
 re variata. Ad aliud dicendu q eternu no variat in
 se sed respectu variari q est in tpenbil est incouentis
 sicut sepius supra visum est.

Ad 2m

Ad obiecto
ne vltima

Ad alia

Art. VII

Arg. pmo

20

Ro in priu

Solutio.

Ad pa duo
obiecta.

Ad rone in

Utrum enunciabilia semp sint vera.

Etudo querit vru enunciabilia semp sint ve-
 ra/ videt q no qz in eo q res est vl no est ofo
 vera vl falsa est: g no sp est vera pp vl enun-
 ciabile qd aliqn est veru. Itē fm hoc nihil diceret
 Arist. qñ dicit oratione fm rei mutatione susceptibilez
 esse corarioz. Sz roes Ansel. sunt ptra b: est em
 veritas rectitudo sola mte pceptibilis. s. qñ res fa-
 cit hoc qd vt factas accipit a pma veritate vt fecit me
 sedere/ siue q ego sedeo: b aut fecit siue ego sedea siue
 no: g videt q qñ qz mo variat res ipm semp in signi-
 ficado seruet rectitudinem sola mente pceptibile: g sp
 seruat veritate: g qd semel est vez sp est veru: qz eade
 ro est de omibz alijs. Solo fm Ansel. oportet disti-
 guere q in signis est duplex rectitudo. s. facere b qd
 vt faciat accipit a prima veritate/ z facere hoc ppter
 qd illud accipit a prima veritate/ sic hoc ozo me sedere
 accipit a prima veritate/ vt fecit me sedere siue sedea si-
 ue no/ z accipit ppter hoc vt fecit me sedere du sedeo:
 z no fecit du no sedeo: qz qdlibet signu accipit signi-
 ficare pp hoc vt significet qd est esse/ z qd no est non
 esse/ z no q fecerit esse no est vel ecouerfo. Ddm er-
 go q prima veritas est in signo fm rectitudinem qua bz
 in fcan do/ sz secuda est in ipso fm q equat ei res fca-
 ta/ z sic in secuda supponit duplex rectitudo. s. signi-
 z rei: in prima aut tm altera. Prima aut bz signu i
 eo q signu est: z io illa inseparabilis est ab ipso. Secu-
 da aut bz in qntu adequatu est rei cui? signu est: z io
 illa mutabilis sicut res efficit: tm fm Ansel. q subtri-
 liter considerat/ curuitas mag est ex defectu rei qz si-
 gni: z io dicit Ansel. q veritas e inseparabilis a signo
 sic coburere vl calefacere e inseparabile ab igne. His
 habit planu est rñdere ad obiecta. Ad pma ei duo
 ddm q pcedit de secunda veritate q causat a re ade-
 quata cum signo/ z bn ccedit q illa mutabilis est.
 Ad ea q in p rariu obijciunt ddm q omnia pcedit

fm primo modo dictam veritate.

An prima veritate sint oia vera q vera sunt.

Etio querit vtz pma veritate sint omnia ve-
 ra q vera sut/ z loquamur de veritate primo
 mo dicta/ videt aut q sic: qz dicit Ansel. in li-
 de veritate: An putas aliqd ee aliqn aut alicubi qd
 no sit in summa veritate z qd inde no accepit qd e
 inquatu est aut qd possit aliud esse qz ibi est/ z rñdet
 no esse putandu. Itē ibide: Quicqd vere est in qntu
 est hoc est qd ibi est: z absolute cōcludere potes/ qm
 omne qd est vere est: io qm no est aliud qz qd ibi est.

Itē nihil est incomutabile nisi veritas prima/ veri-
 tas signi est incomutabilis: g ipa est veritas prima.

Itē in eade veritate est vnu signu in q aliud qm
 oia sunt hoc qd sut in prima veritate: g oia veritate
 vna/ vera sunt/ vt videt. Itē fm b q sunt in prima
 veritate/ sic dicit Ansel. in monol. Snt b qd veritas
 ipa/ sed ipa veritas eterna veritate est vera: g omne si-
 gnu eterna veritate est veru/ vt videt. Sz cotra ve-
 ritas signi est in signo vt forma i subiecto. si g signu
 veru est veritate prima: prima veritas erit forma mul-
 toz signoz/ qd hereticu est. Itē in quibz no est vna
 ro significandi numero vl specie impossibile est vna z
 rectitudinem numero vl specie ee: g impossibile e ipa ha-
 bere rectitudinem vna: rectitudo aut est veritas/ vt di-
 cit Ansel. g impossibile est oia ee vna veritate va. Solo

oppositu
Art. VIII
B

Arg. pmo

20

30

40

50

Ro es in p
riu prima.

2a

Solo

Ad pma
et 2m

Ad 3m

Ad 4m
Ad 5m.

Di. XLII.
de potētia
dei i copati
one ad pos-
sibilia q pr.
a
b

**De omnipotētia dei vbi prius co-
sideratur quare dicatur oipotens**

Unde de omnipoten-

tia dei agendū est: vbi prima consi-
 deratio occurrit quō vere deus di-
 catur oipotens: an quia omnia possit: an tm
 quia ea possit q vult. Qd em deus oia possit
 pluribus auctoritatib coprobatur. Ait em
 Aug. in. li. q. veteris ac noue legis. Dia qui
 dē pt de: sed no facit nisi qd cōueit veritati
 eius et iustitie. Idē in eodē: Potuit de cū-
 tra facere simul: sed rō phibuit. i. volūtas.
 Rōnē nempe ibi voluntatē dei appellauit:
 qz dei voluntas rōnabilis est z eqūlima. Fa-
 tendū est ergo deū omnia posse.

3 **n** **U**nc aut de omnipotentia dei agendum est. **H**ic incipit ps illa q est de omnipotentia: z habet tres pres fm triplice omnipotentie consideratione. Pot enim considerari fm ea q que habet diffiniri: z sic de ea agit in ista distinctione. considerat etia fm proprietate q couenit ei fm q radicat in essentia diuina q est q limitari z finiri fm posse non potest: z sic de ea agit in distinctione sequenti ibi [Quidam tñ desuo sensu glorientes.] Pot etia considerari fm modu p que exit in op: z sic de ea agit in distinctione. xliiij. ibi [Nunc illud restat discutendum] Nec distinctio diuidit in tres pres. in prima ponit id rone cui? dicit omnipotentia: qz p illud bz diffiniri. in secunda remouet quedam q dicunt impotentia a potentia diuina ibi [Sed querit quod oia posse dicat. in tertia circa determinata obijcit z soluit ibi] **H**ic diligenter considerantibus omnipotentia eius.

Arti. 1 **A**n omnipotentia deo coueniat: z an ipse tota potentia agat in omnipotentia sua.

Necidur aut circa principiu quinqs dubitabilia / quozum primu est an omnipotentia deo conueniat: secundu vtru sit ppiu dei esse omipotentē vel hoc conuenire etia potest alijs: tertiu est rone cuius q sit in essentia fm rone intelligentie sequat hoc ppiu diuina essentia: quartu est qd respondet ei in creatura: quintu z vltimu est vtru eque voluntati z scientie vel sit in plus.

Arguit po **A**d primu pcedit sic / dicit pbs in qnto pme pbs q potentia actiua est principiu transmutatiois in aliud fm q est aliud: g omnis potentia actiua supponit aliqd in qd agat: de autē q creat nihil supponit sed totu facit: g non habet potentiam actiua: constat aut q non passiuā: g videt q nullam habeat.

20 **I**tem omnis potentia est ad aliud qz ad actū: ergo aliqd est maioris pfectiois q aliqua potentia: nihil aut est maioris pfectiois qz deus vl ali quid qd in deo est: ergo in deo nulla est potentia / vt videt.

30 **I**tem det q in eo est potentia aut illa est coniuncta actui vel no / si sic cu potentia counera actui cōmiceret op / videt q illa potentia semp op cōcomiter: potentia aut dei est ab eterno: g et op erit ab eterno. **S**i aut dicas q no est coniuncta actui: g ipsa est cōiungibilis alicui qd no est in ipsa: z sic mirabilis est et pfectibilis aliq pfectione / qd falsum est.

Solo Instantia **40** **I**tem in natura nihil est frustra: g multomin in deo. dicit aut pbs q si in natura esset aliqua actiua potentia cui no rñderet aliq passiuā q cōpleret p ipsam esset frustra in natura: qz agens aliqd posset agere actus aliquē que nihil posset recipere: g videt q si in deo est omnipotentia q oportet ponere aliquā passiuā potentia que recipiat omnē actū eius: z hoc no pot esse: ergo frustra videt esse in ipso omnipotentia / nihil autē est frustra in ipso: g rē.

50 **I**tem nos inuenim in deo triplicē modū agendi. s. naturalē z animalē / z qst actū artis: dicim em qm deus generat z de spirat: z ē in illis nature cōicabilitas fm distinctionē pposita sum: z dicim qm de scit z vult z hmōi: z sunt quasi animales act: z dicim qm deus creat z gubernat null aut actus inest sine potentia: cū igit potentie diffinant p act videt in deo triplex esse potentia.

60 **I**tem in inferioribus q exemplata z regulata sunt a superioribus nos inuenim q act naturales cū suis potentibus no vniuocant cū animalibus actibus cū suis potentibus nec actus artis cū his duobus: cum igit inferiora a superioribus exemplata sint / videt q nec in supio

ribus potentie que sunt ad act illos vniuocant. **I**tem in superioribus dicim q de potest generare z semp generat / sicut supra habitū est distinctione. ix. z dicimus q de pot scire z spactu scit z nouit quare non sic possum dicere / deus potest creare z semp creat. **V**idet em q debeat dici: qz potentia quecuqz min pfecta est an actū qz in actu ipso. vñ cū nihil imperfectū cadat in ipm / videt ipse semp creare. **I**tem querit iuxta b vtru ipse tota potentia agat istos triplices act: videt aut q no: qz cū tota potentia agit actū equat potentia / ita q tñ est id qd est obiectū potentie sicut ipsa potentia: pater em generat tantū quant ipse est: igit quāta est potentia sua / z sicut spirat: sicut qñ intelligit se / rātū est intelligibil qntū potentia intellectiua: g cū no tñ est creatū quātū ipsa potentia creans / videt no agere illa actioe fm tota potentia s; fm pte

Sed cōtra / si agit fm ptem tunc potentia est diuisibilis: z hoc no pot esse cū sit omnino simplex. **S**olutio ddm q de summe potēs est: ita q ipse sol vere potens est cui potentia nihil infirmitat habz admixtū.

Ad primū aut ddm q sua potentia est vere actiua z nulla alia: qz vt dicit Aug. Actiois p dca mentū vere soli deo couenit: qz sine sui motu z passi one agit: q aut diffinit pbus potentia actiua ita q supponit in qd agit ddm q illd no est de eētia diffinitiois potentie / s; accidit ei in qntū ē in natura ipfecta: de eētia aut diffinitiois potentie no ē plus q ipa ē principiu transmutatiois / z fm hoc couenit deo cuius potentia trāsmutat no ens in esse / z ens in potentia in ens actu / z ens actu i meli. vñ omis trāsmutatio est ab eo qd nullo mō trāsmutat z mouet sicut a potentia agente z mouente.

Ad aliud dicendū q qdam potentia est ad aliud qd est act: q est in agente actū: s; vt act sit ab ipso: z de tali potentia verū ē q est imperfectior an actū qz in actu ipso / sicut est potentia intelligens an actū z vlr qui est in habitu vel potentia anqz pcedat in actū. **E**st etia quedā potentia que no est in potentia an actū nisi fm q act est effect: no aliqd adueniēs potentie operanti: z sic potentia dei respectu quozundā est in habitu. s. qz no stat sequit op operatū / s; in ope illo nihil noui adueniat potentie: sicut em de est potentia sua: ita est actio sua vt pbat pbs. vñ puz q no est maioris pfectiois post actū / z qñ iam est in actu qz ante.

Ad aliud dicunt qdam q potentia dei ad duplicē actū pot cōparari s; ad interiorē z exteriorē: interiorē vocant sicut intelligere z velle / z sic semp est in actu / exteriorē vocant sicut creare: z sic no sp est in actu. **S**ed hec solutio no soluit rōnē. **P**ciū deus creat no agit actione exteriori: qz sicut dicit ps: Ipse dixit z facta sunt / ipse mandauit et creata sunt. **E**t Aug dicit q verbo suo creat / dicendo. s. verbū. **E**t Grego nazanzen: **P**rimū quidē excogitauit de celestes eēntias z excogitatio ipsi fuit op ipsi: g puz q creatio fm q ē in creatore nihil extrinsec ponit. **E**t idō dicendū q omis potentia sua semp est in actu / sed no in actu q est effect / qm effect no potest simulē cum potentia agente: z de hoc sepe supra positū est exēplū: qz si dei scientia opatiua z potentia z volūtas vt fiat aliquid causa efficiēs sunt creatura / cū est sapientia ordinās z ponēs in creatis / ordinē tps z dignitatis z nature. **U**n ab eterno de sciuir z voluit z in vbo dixit vt hoc nūc fiat z illud tunc / z hoc bui nature z illd alteri: ex hoc aut nulla mutatio ponit in deo. **A**d

qstiuicula.

Solo

Ad pmū.

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

aliud dicendum qd nihil est in deo frustra sed tñ impossibile est qd sua potētia actiua habeat aliquā passiua sibi respondentē qd tñ possit recipere sicut illa agere. ad h ecīm non est sed potius ad ostensionē pfectiōis diuine impossibile em̄ est qd demonstrēt in effectu creato/ s; demonstratōe fm̄ qd est infinita in generatiōe filij z pēctio ne spūs sancti: z ideo nō est ociosa/ sed si esset ad creandū fm̄ qd est infinita z nō demonstraret in creādo tūc posset dici ociosa. Ad aliud dōm qd nō p̄prie dicuntur actus generatio z spiratio z intelligere z velle: qz nihil ibi agit sed si large sumat actus z improprie tunc dōm qz potētia dei considerat̄ duob; modis. s. in cōparatiōe ad essentia in qua est sicut in radice z in comparatiōe ad actū/ z fm̄ primū modū nō est potētia nisi vna. Scdō autē modo erit variata fm̄ actū vt dictū est sup̄ dist. vi. z. viij. z. xviij. vbi etiā inueniri p̄nt quedam que hic dimittunt̄ scz vtrū vniuoce dicatur potētia de potētia generādi z creādi z vtrū vna sit potētia triū fm̄ qd est potētia generādi z que sit prior fm̄ rationē intelligētē potētia generādi vel creādi z alia quedā. Ad aliud dōm qd aliud est in inferiorib; qz nō fundant̄ iste potētie in essentia vna sicut in superioribus eo qd oīa q̄ pcedūt a primo multiplicant̄ z componunt̄ z accipiūt exēplata in multis qd in p̄mo simplici est in vno. bene em̄ cōcedo qd potētia generādi magis respicit naturā vt natura est p̄ncipiū ex quo pullulat pullulās primū z potētia intelligēdi z volēdi est fm̄ relationē ad naturā spūalem conuersiua sup̄ se sicut facit aīa rōnalis q̄ exēplata est ab illa potētia. potētia autē creādi que p̄deales rōnes q̄si. p̄ducit in ydēra est magis replēntata in arte mechanica per potētia operandi artificiatā: sed hec oīa in diuinis vnum sunt licet distinctio sit in rōne attributorū. Ad aliud dōm qd nō dicimus de? semp̄ creat fm̄ actū: qz actus illius potētie effectus intelligit̄: tñ bene cōcedo qd illa potētia nunq̄ sit ante actū qui est velle z scire qñ z quō fiat. hec est em̄ actio dei que idē est ipi sicut sepi⁹ dictū est. Ad illud qd vlteri⁹ q̄rit vtz ip̄e tota potētia agat in omni potētia sua. Dicendū qd sic sed actum nō pot̄ agi infinite sicut potētia est infinita z hoc ideo qz est q̄ddā actū in diuersitate essentie ab ip̄o agente: z iō necesse est esse essentie finite z cum potētia sequat̄ essentia erit etiā potētia finita cum tñ deus agat tota potētia q̄rum ad se. Alia etiā ratio est qz sapia limitat actū ip̄m. s. id qd agit z sic vt sit p̄fectior pulchritudo q̄ resultat ex q̄dib; limitatarū essentiarū. vtz autē possit aliqd meli⁹ fieri q̄ sit patebit infra dist. xliij.

Arti. II. **B** An omnipotentia sit propriū solius dei an etiam alterius.

Arguit p̄o **s** Etūdo querit̄ vtrū omnipotentia sit p̄p̄riū dei solius vel nō: Videt̄ autē qd nō ad Col. I. sup̄ illud Exhibete vos sc̄dōs z immaculatos corā ip̄o dicit sic. Si mortal̄ z mortu⁹ pot̄ recēdillare/ iā gl̄iosus z immortalis pot̄ oīa facere. Constat autē qd b̄ attribuit̄ xp̄o fm̄ humanā naturā: oīa ergo posse facerē nō soli cōuenit diuinitati. Itē sup̄ illud reconciliare oīa. glosa oīa pot̄ p̄ se vt nihil exceptū sit qd p̄ eū nō possit p̄stari. Ex hoc habet̄ idē qd prius. Itē om̄i sciētia ita est de p̄fectiōe diuina sicut omnipotentia z cū aīa xp̄i habuit oīm sciētia: q̄ videt̄ qd etiā habuit oīpotentia. Sed qz de b̄ in. iij. dist. xliij. querit̄ tū estūdo q̄rat vtrū hoc cōueniat fidei? Videt̄ autē qd sic Luc. 17. Si habueritis fidē sicut granū sinapis dicetis monti huic tollere z mittere in mare zc.

Et seq̄t̄ nihil ip̄ossible credēti: q̄ oīa possibilis: q̄ oīa p̄t̄ fides sicut etiā in tertu dicit̄ Matth. 9. q̄ videt̄ qd hoc nō soli deo cōueniat. Itē cū cōicet̄ fidei miracula facere z quodāmo oīa posse vtrū sit hoc potētia increata operāte p̄pter fidē/ vlt̄ potētia creata. si increata tūc nō videt̄ esse fidei. si autē creata tūc q̄ro q̄re potius hoc dat̄ fidei q̄z charitati q̄ p̄fectior est fidei: Si p̄pter illas auctoritates dicat̄ oīpotentia alij q̄z deo posse cōuenire. Contra inter oīpotentia sūma potētia est de se posse: hoc autē nulli potest cōuenire qd est ab alio: q̄ videt̄ qd oīpotentia sit solus dei. Itē creare est actus educēs aliqd de nihilo: nihil autē ad ens nō est p̄portionatū: q̄ est actus ip̄oportiosabilis oī virtuti create q̄ nō pot̄ p̄uenire creature. Solo dōm qd oīpotentia est p̄p̄riū solius diuine nature. Et q̄d obijcit̄ p̄ duas glosas de xp̄o fm̄ humanā naturā dōm qd intelligit̄ de p̄sona in humana natura z hec bñ est oīpotens sicut p̄: de hoc autē plurima inueniūtur sup̄ tētiū vbi etiā solutū est: quō datur ei sciētia omnium et nō potētia omnium. Ad id qd vlteri⁹ de fide q̄rit dōm qd cū dicit̄ qd oīa possibilis sunt credenti accōmodo ē distributio p̄ hīs tñ q̄ sup̄ naturā faciūt ad fidei demonstratiōe z p̄bationē: qz fides p̄bat̄ quodāmodo p̄ miracula: quedā autē ostendūt vltimā infinitatē z imensitatē potētie sicut creare mundū de nihilo cōiungere diuinā naturā cū humana i vna p̄sona z hec nō puto fidei subiacere. Ad aliud dōm qd fides leuat hominē ad omnipotentia q̄ est articulus fidei z p̄bans totā fidē/ sic autē nō est de charitate: qz charitas nō respicit nisi bonū vt obiectū nec querit̄ p̄batiōe potius inherere: z ideo istud magis cōgruit fidei. Ad aliud dōm qd hoc mō quo opatur fides oīa p̄bantia ip̄am in p̄plo cui necessaria sunt signa pot̄ dici qd hoc facit potētia creata fluens in fidem a potētia increata ita qd prima potētia operādi sit potētie increate z sub illa operetur potētia creata fidei.

Questiōcula secunda. Obiectio

Solo

Obiectio

Solo ad primo obiecta.

Ad questiōculā primā.

Ad questiōculam 2am

Ad obiecta

Arti. III. L

Querit̄ cū omne p̄p̄riū sit de cōsequētib; essentia vt dicit̄ Boecius rōne cui⁹ qd est in essentia vel substantia diuina ista oīpotentia seq̄t̄ essentia diuinā. Et qd istoz. s. incōmutabilitas omnipotentia imediatius sequitur diuinam essentiam.

Et ratio querit̄ cū oē p̄p̄riū sit de p̄sequētib; essentia vt dicit̄ Boeci⁹ rōne cui⁹ qd est in essentia vel substantia diuina ista oīpotentia seq̄t̄ essentia diuinā. videt̄ autē qd oīpotentia sequat̄ essentia in q̄tū ip̄a nō est ex nihilo: defect⁹ em̄ prim⁹ ip̄ediēs posse p̄fectū est ex hoc qd creatura ē ex nihilo: q̄ videt̄ qd oppositū sit cā oppositi: q̄ nō esse ex nihilo erit rō p̄fectio nis ex nihilo. Itē infra hēbit̄ qd oīpotentia deo cōuenit in q̄tū oīa pot̄ facere q̄ vult z nihil oīno patit̄ oīa aut̄ pati est fm̄ veritabilitatē z mutabilitatē: q̄ ab oppositis fm̄ imutabilitatis cām erit nihil posse pati s; imutabilitatis rō ē oīno cēer nihilo vt dicit̄ Dam. q̄ nihil pati est fm̄ hoc qd est nō esse ex nihilo vt videt̄ hoc est esse oīpotentē: q̄ oīpotentia sequit̄ nō esse ex nihilo vt videt̄. Sed p̄tra oīpotentia determinat̄ p̄ volūtatē sicut habet̄ sepe i lra qd dicit̄ oīpotēs dñs qz pot̄ oīa facere q̄ vult fieri: q̄ seq̄t̄ volūtatē nō q̄ imediatē seq̄t̄ nō esse ex nihilo. Itē idē fm̄ idē in suba nō p̄nt̄ seq̄t̄ duo p̄p̄ria sed nō esse ex nihilo seq̄t̄ incōmutabilitas vt p̄batū est sup̄ dist. viij. nō q̄ seq̄t̄ illud oīpotentia. Vlteri⁹ q̄rit vtz istoz imediatius seq̄t̄ essentia

Arguit p̄o

2o

3o

Questiōcula q̄ soluit̄ in p̄ncipali. B I

Ad 5m

Ad 6m

Ad 7m

Ad questiōculam istā.

Arti. II. B

Arguit p̄o

2o

3o

Questiōcula prima.

diuinā incōmutabilitas vel oipotētia, videt autē q̄ incōmutabilitas q̄ dicit Aug, q̄ vera incōmutabilitas ē vera eternitas; ḡ incōmutabilitas seq̄ rōne eternitatis, hec autē ē ip̄ essētie sp̄ durātis; ḡ z incōmutabilitas, oipotētia autē determinat ad act̄ ḡ nō ita immediate seq̄ sic incōmutabilitas. Itē incōmutabilitas refert̄ ad naturā oipotētia autē ad act̄ z obiecta q̄ sūt extra essētia diuinā; ḡ videt oipotētia nō eēa dō immediate sic incōmutabilitas. S; ḡ incōmutabilitas alicui cōicat̄ vt b̄ris oipotētia autē nulli nec etiā hōi x̄po; ḡ i mediati cōuenit oipotētia q̄ incōmutabilitas. Solo dōm q̄ oipotētia est p̄riū diuine libe z seq̄ p̄fectionē essētie in q̄ q̄s est, licet em̄ in deo nihil sit fm̄ rē q̄ est z ḡ est d̄ns est t̄n̄ ibi q̄ z q̄s est qd̄ ē p̄sona nō qd̄ fm̄ d̄iam realē; fm̄ d̄iam rōnis. vñ sic dicit p̄hs i li. de aia q̄ forma ē in rōne triplicis cause, s. formal̄ fm̄ q̄ dat eē z rōne z final̄ fm̄ q̄ ē intrēta ab efficiēte z efficiētia fm̄ q̄ post p̄fectionē in eē z uertit̄ in p̄ncipiū agēdi, ita possum̄ dicere fm̄ rōne intelligētie in diuis q̄ oipotētia seq̄ subaz v̄l essētia fm̄ q̄ ip̄a in p̄sona z uertit̄ in p̄ncipiū agēdi z b̄ seq̄ p̄fectionē ē in esse qd̄ dat q̄l̄ formal̄ loq̄ndo p̄sonē v̄l ei qd̄ dicit̄ q̄s est vel qd̄ est; z b̄n̄ p̄cedo q̄ nō seq̄ essētia ex illa p̄e q̄ nō est de nihilo nisi remote; sed pot̄ ex illa p̄e seq̄ eā incōmutabilitas, vñ b̄n̄ p̄cedo q̄ vera incōmutabilitas immediatius seq̄ essētia q̄ oipotētia. Dicit̄ dū igit̄ ad p̄mū q̄ v̄p̄ est q̄ creaturā seq̄ ip̄fectio potētie ex b̄ q̄ ē ex nihilo s; n̄ immediatē; s; pot̄ mediāte v̄ribilitate q̄ immediatē illud seq̄. Ad aliū dicēdū q̄ nihil pati sequit̄ p̄fectionē essētie fm̄ q̄ nihil h̄z de materia vel materie p̄rietatib; z b̄ ē fm̄ q̄ nō differt qd̄ est a q̄ est z eōuerso z nō immediate seq̄ b̄ qd̄ est nō esse v̄ribile s; remote sed potius nō esse v̄ribile seq̄ nō incipit a v̄sione. Ad b̄ qd̄ obijcit̄ de volūtate dōm q̄ volūtate nō determinat̄ oipotētia nisi ex p̄e obiecti qd̄ eligit̄ libere z hoc etiā p̄uenit aliq̄ potētie cui obiectū p̄portionatū nec pot̄ opari aliud. Ad id qd̄ obijcit̄ dōm q̄ vera incōmutabilitas vt mltis auctoritatib; sup̄ dist. viij. p̄batū est nulli est cōicabit̄; sed incōmutabilitas fm̄ actū nō fm̄ potētia cōicat̄ sicut z potētia licet nō oipotētia sic nec vera incōmutabilitas.

Quid r̄ndeat oipotētie diuine a parte rei.
 Quarto q̄rit̄ qd̄ r̄ndet ei ex p̄e rei z videt q̄n̄i bil; qz omne qd̄ est in creatura videt esse ens/vel verū vel bonū; hec em̄ sunt de p̄mis; s; potētie nō r̄ndet ens; qz potētia est ante ens, v̄p̄ autē respōdet sciētie z bonū volūtati; ḡ videt q̄ potētie nihil r̄ndeat. Itē sicut se h̄z actu agēs ad ens in actu qd̄ p̄ducit̄ ita se h̄z potētia agēs ad ens potētia qd̄ p̄ducit̄ p̄ri; actu agēs p̄ducit̄ p̄mū ens creatū; ḡ potētia agēs nihil creatū p̄ducit̄; ḡ potētie nihil r̄ndet in creatura. Itē potētia est eoz q̄ nunq̄ erūt; ḡ nō necessario cōnotat aliqd̄ in creatura. S; b̄ p̄cedat q̄ nihil r̄ndet in creatura ad qd̄ refert̄. Cōtra omne nomē dictū de deo nihil cōnotas in creatura dicit̄ solā essētia, potētia ē tale nomē; ḡ dicit̄ solā essētia vt videt; ḡ videt q̄ qd̄ possit̄ dici de essētia q̄ possit̄ etiā dici de potētia qd̄ falsum est. Itē fm̄ b̄ falsum esset qd̄ supra habitū est dist. xxxv. vbi m̄ḡ dicit̄ q̄ ista tria speciale tractatū efflagitat; qz de deo dicunt̄ respectu creaturaz. Solo dōm sicut sup̄ q̄ nec potētia nec sciētia nec volūtās cōnotant effectū in creatura; qz si b̄ esset nō ab eterno deo cōuenirēt sed significat̄ essētia diuinā cū respectu ad creaturā z b̄n̄ p̄cedo q̄ potētia respi-

cit ens possibile p̄portionatū ad potētia facientis z p̄portionatū ad fieri nō q̄ p̄portionet̄ potētie facientis in q̄ntitate vt sint t̄n̄ q̄ntū potētia sed p̄portionat̄ fm̄ decentiā operantis q̄l̄iter hoc fit infra q̄rē in q̄stione qd̄ possit̄ de? z qd̄ nō possit̄; illud autē ens possibile nō ponit̄ esse nisi in potētia facientis sicut nec scibile ponitur nisi in ydea vel in potētia z volitū nō nisi in potētia, hoc autē ens potētia nō oino nihil est licet nihil sit in actu vel in p̄xima cā q̄ sit materia vel forma rei; z p̄ hoc p̄tz solo ad tria p̄ima. Ad id autē qd̄ obijcit̄ in cōtrariū dōm q̄ significat̄ qd̄ essētia t̄n̄ ponit̄ respectū ad ens in potētia ad creandū; z ideo nō id totū cōuenit ei qd̄ dicit̄ de essētia.

An potētia diuina equetur sciētie.
 Quinto z vltimo q̄rit̄ vtrū potētia equet̄ sciē. q̄ videt q̄ nō; qz scia est boni z mali, potētia autē t̄n̄ boni; scia est in plus q̄ potētia. S; ḡ scia posita ponit̄ potētia z nō eōuerso; ḡ potētia est in plus q̄ p̄ius q̄ scia, sequit̄ em̄ ip̄e scit̄ ḡ pot̄ scire; s; nō eōuerso. Itē videt̄ potētia sequi volūtate; qz sic dicit̄ Sap. 13. Subest em̄ tibi cū volueris posse ḡ volūtās est ante potētia. Itē Anf. in li. Cur deus hō dicit̄ q̄ in oib; habitib; p̄tātē z volūtate; p̄tās se quōi volūtate vt possum̄ ambulare; si volo possum̄ loq̄ si volo z h̄mōi ḡ sic est etiā in deo ḡ volūtās est aū potētia. Item Luc. 1. sup̄ illud Dñe si vis potes me mūdare, dicit̄ Amb. volūtās dei est potestas s; qz in sequēti distincōe plurima habent̄ de b̄ in s̄ra ideo ista sufficiat̄. Solo sup̄ dist. xxxv. disputatū est de ordine istoz triū z illa hic supponant̄. dōm autē q̄ potētia cōsiderat̄ trib; modis. Uno mō pot̄ est gen̄ oim̄ potestatiū q̄cūq; mō dicitur z sic nō est ad actū; s; sequit̄ ad sciam z volūtate z q̄libet̄ aliā potestatiē vt genus ad speciem; z hoc mō p̄cedit̄ potētia volūtate et sciam, z dicit̄ Rich. q̄ ex potētia est scia z ex scia z potētia dilectio. Alio mō dicit̄ potētia cōpata ad opus indefinite; z hoc mō dicim̄ q̄ de? mltā p̄r de potētia q̄ nec facit̄ nec faciet. Tertio mō potētia regulata ab arte opatiua z ereq̄ns p̄conceptū a sapia z volitū a volūtate z hec nō est nisi eoz q̄ fieri vel fuerit̄ v̄l sūt.

Solo scia accipit̄ duob; modis, s. p̄ speculatiua q̄ est tā boni q̄ mali z p̄ scia approbatōis q̄ est boni t̄n̄ Volūtās etiā accipit̄ dupl̄. s. pot̄ est generalis motor oim̄ viriū z potētiarū ad actū; sicut dicit̄ intelligo qz volo/comedo qz volo/ambulo qz volo/dico ḡ q̄ potētia p̄ mō dicta p̄cedit̄ aliā duob; scdo z tertio mō nō. scia autē p̄mo mō dicta p̄cedit̄ potētia scdo et tertio mō dicta, volūtās autē scdo mō dicit̄ ad volitū qd̄ est bonū z hoc mō dicta est in eq̄ cū potētia scdo z tertio mō dicta, scia autē p̄mo mō dicta est in eq̄ cū potētia z volūtate vltimo mō dicta acceptis; z ex hoc patet solutio ad totum.

Arti. v.
 E
 Argu. p̄mo
 2º in oppositum.
 3º
 4º
 5º
 Solo ad totū
 Solo.

An deus potest facere omne ipossibile tā p̄ accidens q̄ per se.
 Eunde q̄rit̄ de h̄is q̄ dicunt̄ in s̄ra ibi [Quō vere dicit̄ oipotēs aut qz oia possit̄ zc] s. a. Videt̄ ei ex b̄ q̄ possit̄ ipossibilia qd̄ etiā videt̄ p̄lib; alijs rōnib;. Ipossibile em̄ ē apud naturā aliqd̄ esse de nihilo z t̄n̄ de? pot̄ b̄ facere; ḡ pot̄ ipossibile Itē pl̄ distat̄ nihil z aliqd̄ q̄ aliqd̄ ad aliqd̄ ḡ pl̄ distat̄ de nihilo fieri aliqd̄ q̄ de aliquo fieri aliqd̄; sed de nihilo facit̄ aliqd̄ tota die in creatōe aiaz rōnaliū z fecit̄ in toto mūdo; ḡ multo magis de q̄libet̄ qd̄ est

Arti. vi.
 5
 Arg. p̄mo
 2º

Obiectio in cōtrariū.

Solo.

Ad p̄mū

Ad 2m

Ad 3m de volūtate.

Ad obiectū in cōtrariū.

Arti. III. D Arguē p̄o

2º

3º

Solo Obiectio

Solo. ad totū

30 aliqd/pot facere aliqd vt de pspirato disperatu z habitu de puatiode z coungere
40 larua opposita. Itē natura successiue bñ facit vnu
p'iu ex alio z oppositu de opposito. cū igit de^o in infi-
nitū excedat potētia nature ipse p'r opposita facere sil
50 esse vera. Itē de^o oñdit qdā in ope q̄ sunt maioris
potētie q̄ illa sicut vno dei z hois: plus em̄ distant
de^o z hō q̄ hō z asinus: q̄ si potuit facere vt aliqd sit
60 sil' de^o z hō ipse pot facere vt aliqd sit sil' hō z asinus.
Itē plus distat ab eadē materia due forme subales
q̄ hnt p'rias p'rietates z d'ias q̄ due forme accidēta-
les: sed p'rit subales vt creatā z increatā z mortālē
z imortalē z c. q̄ pot p'ūgere accidētales q̄ p'ūciū q̄ di-
stantes vt albū z nigrū/z cetera opposita vt videt.

60 Itē pl^o est impossibile vt coungat actus potētie cū
habitu p'uo manēte in potentia q̄ vt insint p'ij actus
p'pter diuersos z p'rios habit^o: sed p'mū de^o fecit qñ
fecit vginē manentē virginē parere: q̄ z scdm pot face-
70 re. s. vt sit aliqd cecus sil' z vidēs videat z nō videat.
Itē Luc. i. Nō erit impossibile apud deū oē vbu cō-
stat q̄ nihil excipit: q̄ videt q̄ oia sint sibi possibilis.

70 Itē Marci. 14. Abba p' oia tibi possibilis sunt.
80 Itē nos videm^o q̄ p' scōs facit impossibilia nature
ad faciendū sicut ea q̄ vocam^o miracula q̄ videt q̄ p se
90 ipm potea q̄ sunt impossibilia simplr. Itē infinite
potētie nullus est termin^o: q̄ nō terminat in impossibi-
li: q̄ pot impossibile oē Alteri^o q̄rit de b qd d' de^o nō
posse impossibile p accns. Hoc ei nō videt qz impossibile
100 p se mag^o ē impossibile q̄ impossibile p accns: h̄ impossibile
p se potest vt vginem parere/mortuū facere viuere z
hmo: q̄ multo magis pot impossibile p accns. Itē
in impossibili p accns nihil causat impossibilitatē nisi p're-
ritio/z hec iā nō est: qz dicit phus q̄ p'ritiū nō est. in
impossibili aut p se cā impossibilitatis est oppositio q̄ est: q̄
cū nō ens min^o resistat operati q̄ ens oppositū. vide-
tur q̄ magis possit impossibile p accns q̄ impossibile p se

Questiō
la secun da.
Obiectio p
prima.

Questiō d'ca
ex Hiero.

Obiectio
de costa.

Rōnes in
p'iu prima

2^a

3^a

4^a

Itē q̄rit de hoc qd dicit Hierony. cū de^o oia pos-
sit nō pot facere de corrupta vginem. Hoc em̄ videt
oīno falsum: qz ad vginitatē nō erigunt nisi duo. scs
integritas corpis z mūdicia mēris. cōstat aut q̄ de^o
p't facere p'mū sicut etiā ipse Hiero. dicit. Pnia aut q̄
restituit in integrū pot facere scdm q̄ mlto magis de^o
q̄ pot facere de corrupta virginē z hoc fuit impossibile
p accns q̄ ipse pot impossibile p accns. Itē pot impossi-
bile p se sicut de costa facere mulierē z de trūco vitulū
vt dicit Anf. z de virga draconē z ecōuerso q̄ pot im-
possibile p accns z impossibile p se Sed p' dicit Aug.
sup Hen. q̄ de^o nō pot nec opaf aliqd q̄ causales rō-
nes q̄ nature p'mitus inseruit: sed p' has rōnes sunt
impossibilia q̄ de^o nō pot facere impossibilia. Itē
nullus artifex ex eadē arte hz potētiā operādi oppo-
sita qz sic idem esset regula oppositorū z vno mō qd eē
nō pot q̄ nec de^o pot facere opposita fm vnā artē ope-
rādi. cōstat aut qz cursus iste naturalis exēplatus est
ab arte diuina: q̄ cursū istū facere ē p' artē etnā opari
p' artē aut opari est p' sapiētā opari cū igit de^o nō pot
facere aliqd cōtra suā sapiētā. deus etiā nihil potest
p'tra cursū nature. Itē vnus edificas z alter de-
struens q̄ vitutas in vtroqz. si igit potētia dei ordinā-
tissima est z edificauit mūdi machinā vtiliter ipse sicut
nō pot h'ie potētiā inutilē/ita nō pot facere p' cursū
naturalē vt videt. Itē Aug. p' Faulstū snia q̄ dicim^o
aliqd fuisse iō vera ē: qz illd de q̄ dicim^o aliqd fuisse iā
nō est: hāc sniam de^o falsam facere nō pot: qz non est

contrarius veritati: et hoc accipit q̄ deus nō potest
impossibile p accns. Itē ibidē deus creator z cō-
ditor naturaz oim nihil facit p' naturā sicut non facit
p'tra seipm: q̄ videt q̄ deus nihil possit facere p' natu-
rā sicut nō facit cōtra seipm: q̄ videt q̄ de^o nihil facit
p'tra naturā. Itē ibidē deus nunqz ex potentia ali-
quid facit vt sue rōnis instituta euellat: constat aut q̄
euelleret si p'tra pōnes nature inditas oparet: q̄ nihil
pot p'tra naturā. Solutio dōm meo iudicio q̄ ens
possibile est obiectū potētie diuine: cū aut omne ob-
iectū debeat p'portionari potētie illi cuius est obiectū
sicut verū in signo p'portionat opinitiō/z verū p' cau-
sam intellectui z sciētie/z sic est in oimibz alijs ita etiā
ens possibile necesse ē q̄ accipiat p'portionatū aliquo
mō potētie operati z faciētū ipm. Pot aut p'portio-
nari duplr. s. ad facere faciētis z ad fieri rei facie-
de. hoc est in cōpatione ad faciētē z in cōpatione ad ma-
teriā z ad rem q̄ sit. P'mō mō ponent^o circa ipm cō-
ditōes nō infirmātes potētiā efficiētis z nō ignobi-
litātes cā sicut est q̄ nō inducat in eo deterioratōne
vt mori peccare comedere z hmo/ de quibz habebit
in scōa p're istius lectōis z si nō inueniant ista i possi-
bili ipo dicimus deum posse illud sed p'portio ad fieri
est vt oppositiōne non simul habeat qm bene puto q̄
dei potētia q̄ infinita est opposita quidē simul facere
possit nō tñ puto q̄ simul possint fieri. qm fieri p'por-
tionat potētie materie z entis creati. facere aut p'por-
tionat potētie infinite z sic cōcedendū videt q̄ deus
mlta pot de potētia q̄ tñ nō pnt fieri i creatur' ipediē-
te oppōne z p'fusioe. oppōne vt i opposit' p'fusioe aut
vt in vnionibz formarū specie differentū. vt q̄ idē sit
hō z asinus z hmo. Hys visis facile est rñdere ad
obiecta dōm em̄ ad p'mū q̄ licet nihil z aliqd plus
ad p'm z 2m
distent q̄ opposita cōtrarie vel opposita puatiue nō
tñ magis p'trariant in creatione qz in illa nō ponun-
tur simul in eodē sed fm ordinē: z ideo nec est ibi con-
trarietas in fieri nec p'trarietas in facere sed tñ oñdit
hoc impossibile nature z nō simplr. Ad aliud dicē-
dū q̄ cōtrariū fieri ex p'trario supposito subiecto vel
materia trāsmutabili nō est magne potētie: qz hoc fa-
cit etiā natura: z ideo hoc nō ostendit in deo oipoten-
tiā. q̄ aut p'traria sint sil' in eodē fm idem hoc p'traria-
tur ad fieri: z ideo nō attribuit potētie operati. Ad
aliud dōm q̄ licet de^o in infinitū potētiā nature ex-
cedat nō tñ facit p'traria z opposita esse simul nō qz h̄
impotens sit facere: qz ipse bene habet potētiā simul
educēdi vtrūqz: sed quia simul nō possunt fieri. Ad
aliud dōm q̄ deus z homo sine p'portioe distant z iō
vniens fuit virtus infinita in altero vnitorū. s. in na-
tura diuina sed in alijs q̄ vniretur nō posset virtus
infinita poni in altero vnitorū sed potius inueniret re-
pugnātia: z ideo alia nō sic pnt vniri licet deus possz
ea vnire. Ad aliud dōm q̄ forme substāciales mag-
gis distant fm cōpationē ad materiā: qz vna mate-
ria nō est possibilis simul ad duas subales q̄ accidē-
tales in genere sed nō distant magis q̄ accidētales cō-
trarie in rōne p'rietatis: qz inter illas ē repugnātia z
destructio vni^o p' aliā z ideo nō vniunt nec pnt vniri
Ad aliud dōm q̄ nōnulla potētia est in vginē ma-
nente vginē ad partū: sed est ligata z licet nō soluat
ad actū nisi corrupta vginitate p' naturalē solutionē
tñ a potētia q̄ est sup naturā poterat solui ad actū ma-
nente vinculo z iō actus ille nō contrariat potētie li-
cet difformitatē habeat cū vinculo virginitatis. Cō-
B 2

sa
Solutio
ad p'mū

ad p'm z 2m

Ad 3m

Ad pbatōz
tertū.

Ad 4m

Ad 5m

Ad 6m

traria aut z priuatiue opposita pimit seiuicē posita: z iō cōtra rōnē eoz est posse sil' esse: z cec' manēs cec' etiā p miraculū nō pōt videre: s; hgo manēs hgo p miraculū pōt parere: q: in ceco tollit' tor' ordo ad visum: sed in virgine ponit' erdo ad partū licet ligata sit potētia. Ad aliud dōm q' nihil est deo ipossibile facere qd nō dicit ipotentia sed ad fieri nō oia sūt possibilia apud deū. Ad aliud dicendū q' illud argumentū nō valet si p scōs facit miracula q' quedā impossibilia hoc est incōpossibilia possit p seipm nisi referat ad facere z nō ad fieri sed sequit' q' ipe p se non ab alio maiora pōt facere hīs iproportionabilia dūmō sint cōpossibilia. incōpossibilia em̄ in fieri sūt opposita quoz vnū positū pimit alterū z ecōuersō. Ad B qd vltorius qrit' de ipossibili p accūs dōm cū Aug. z Hiero. q' ipossibile p accūs nō pōt fieri z ideo de' nō dicit posse facere. Ad id qd ptra obijcit' dōm q' ipossibile p se accipit duobz modis. s. qd nō habet potētia ad aliud ex eo q' inest ei forma repugnās sicut dicimus q' ipossibile est hominē esse asinū vel fieri asinū z ab hoc nō tollit' potētia q' qlibet creatura pōt fieri qd de' vult. vt de trūco vitulus vel de boiea sin' z scōdo mō ipossibile qd est ex ipossibilitate duoz oppositoz. P̄mo mō dicit' ipossibile ad huc duplex scz fm q' aliqd cū forma dispata compāt ad formā aliam nobilioz vt trūcus ad vitulū z hoc nō repugnat ordini sapientie licet repugnet nature: q' est forma huus z fm q' aliqd compāt ad formā ignobilioz vt cū dicit' hoīem esse vel fieri asinū est ipossibile: illud em̄ repugnat ordini nature: q' rōnale nō ordinat' ad irōnale vt ad pfectius sed poti' ecōuerso z repugnat etiā ordini sapientie. vnde dico q' omnia hec ipossibilia nō est possibile fieri: sed cum dicit' deū posse facere vnū magis elongat' a potētia sua qz aliud: sed tñ in q' libet eoz supponit' materia i rōne obediētie s; ipossibili p accidēs nō ponit' materia qz cessit in nō esse z iō illud magis elongat' a potētia diuina. vnde ad argumentū dicendū q' impossibile p se est magis ipossibile qz p accidēs. Ista ppositio pōt tribz modis intelligi. s. quo ad rōnē impossibilis z sic falsum est: qz ratio ipossibilis dicit' a priuatiōe z priuatio nō recipit magis z minus. Vñ hoc modo omne ipossibile est equalr ipossibile. Scōdo modo potest intelligi q' ad elongationē a potētia obediētie z sic iterū falsa est: qz ipossibile p accidēs plus elongat' qz ipossibile p se. Tertio pōt intelligi quo ad repugnantia ad esse que ipotat' ex eo q' est ipossibile z sic vera est: qz ipossibile p se mag' repugnat ad esse qz ipossibile p accidēs q' ipossibile p accidēs potuit aliter esse. ipossibile aut' p se nunqz potuit nec pōt nec poterit esse licet de' semper illud facere possit. per hoc etiā patet solutio ad sequēs: qz licet pteritū nō sit: ex hoc ipo sequit' maior elongatio a pprētia obediētie. Ad id qd querit' de dicto Hierony. dicendū q' Hieronym' nō negat qn possit reintegrari in mente z corpe quo ad statū imunitatis culpe: sed pteritū nō pōt nō fuisse pteritū fm q' dictū vel factū est amplius sumi nō pōt: nunc aut' est virgo que nūc integra est: sed nō qz nunqz fuit corrupta. Ad aliud dicendū q' in costa nō fuit vt dicit Aug. vt de ea fieret mulier/ sed poti' vt de ea fieri posset z in hoc nō significat' nisi potētia obediētie de qua posteri' queret'. Ad ea aut' que in cōtrariū obijciuntur oportet similr rōdere dōm q' contra rōnes quas nature inseruit nō opatur sed duplices inseruit. s. se-

miales q' explicat' p op' nature z etiā p op' angeloz bonoz z maloz qnqz maiori velocitate qz p natura/ sic dicit Aug. q' opatio magoz fuit natural' q' ad semia le ordinē sed nō q' ad actū z inseruit etiā qualdā causale rōnes obediētie quas nō explicat nisi in miraculis p tēpus exortis q' qlibet res habet potētia obediēdi impio creatoris: z cōtra has nihil opatur: sed fm eas opatione supnaturali opatur. Ad aliud dicendū q' potētia absolute cōsiderata generalior est qz est ars vel sciētia practica: z ideo illa obiectio non pcedit nisi de potētia exequēte z nō de potētia absolute cōsiderata. vtrū aut' possit opari ptra sapientia in sequēti distinctiōe patebit. Ad aliud dōm q' nō destrueret si alia oparet' vel opposita hīs: qz alijs positis nō destruitur ista. oppositis aut' positis sequit' ista non fuisse opa: q' nō erunt destructa: qz quēcūqz ipe dedisset cursum nature ille esset naturalis. Ad sequētia patet rōsio per ea que dicta sunt.

Ad 2am

Ad 3am

Ad alia

Arti. VII. 5

An deus pōt oia facere vel dūtaxat ea q' cōueniunt veritati z iusticie: z quō differunt illa z quid dicat' rō qn dicit Aug. q' deus pōt oia facere simul sed rō phibuit.

Arguit p'

Inde querit' de hoc qd dicit [Oia qdē pōt deus sed nō oia facit nisi qd conuenit veritati eius zc.] s. b. Querit' em̄ qd dicat' hic veritas z iusticia. veritas em̄ in dictis est z in factis/ z quicqd faceret veritatē haberet' g' videt' q' hec nō sit rō q' hec facit z nō alia. Itē instillimū est vt faciat quicqd voluerit: q' nō est magis iustū vt faciat hec qz alia. Itē qd est qd dicit Aug. in lra: oia potuit sil' facere deus: sed rō phibuit. videt' nulla rō phibuit: qz ipe Aug. sup Gen. dicit q' oia simul fecit. z Eccl. 18. Qui viuuit in eternū creauit oia simul: q' nulla rō phibuit hoc vt videt'. P. querit' qd sit ratio illa: aut enim est creata aut increata. si creata tūc nō pōt phibere creatē cuius potētie nihil resistit. si aut' est increata: q' videt' q' aliqd increatū phibet potētia operantē/ z sic in deo esset ptrarietas qd falsum est. Solutio dōm q' veritas z iusticia referēda sūt hic ad pordinationē eternā de fiedis. hec est em̄ pma veritas in q' oia faciēda fuerūt vita z lux anteqz essent in seipis vt dicat' veritas ars z sapia p determinās z iusticia id qd cōdecet p determinantē op': qz decet q' nō mutet nec tñ dedecet si illud faceret: sed mutatio dedecet em̄ si veniret de vna p determinatiōe faciendoz in aliam tanqz pnia ductus de prima. Ad id qd querit' de rōne dōm q' rō dicit hic creatū ordinē nature pcedentē ab increata rōne ordināte z iste ordo phibet oia sil' esse. Ad id qd obijcit' q' oia creata sunt sil' dōm q' nō intelligit hic sil' fm modū quo oia sūt sil' in pncipijs formalibz z materialibz nature sed simul similitate in diuiduoz oim in eodē tpe: qz sic pirit totū opus nature qd est p successionē z gnationē z iusticia essent qlitates elemētoz cū nō agerēt ad gnationē z corruptionē z mor' celi inutilis z pirit ordo nature totus z bac rōne nō oia fecit simul licet hoc facere potuerit.

20
Questiōda
secunda:
Obiectio

Questiōda
tertia.

Solo
ad prima

Ad questiō
lā secundā.
Ad obiectio
nē z questiō
lam tertiā.

Quomodo dicatur deus omnia posse cum nos multa possum' que ipse non potest.

Sed querit' quomodo omnia posse dicatur: cum nos quedā possumus que ipse non pōt.

Ad 7m

Ad 8m
79m

Ad questiō
lam 2am

Ad obiectio
nem
p̄mā p̄mā
z 1am.

Ad questiō
culā ex Hiero
nymo

Ad obiectio
nē de costa.

Ad rōes in
cōtrariū ad
primam.

a Non potest enim ambulare: loqui et homini: que a natura diuinitatis sunt penitus aliena: cum horum instrumenta nullatenus habere queat in corporea et simplex substantia. Quibus id respondendum arbitror quod homini actiones ambulationis scilicet et locutionis et homini a dei potentia aliene non sunt sed ad ipsam pertinent. Licet enim homini actiones in se deus habere non possit non enim potest ambulare vel loqui et homini: eas tamen in creaturis potest operari. facit enim ut homo ambulet et loquat et homini. Non ergo per istas actiones diuine potentie detrahatur aliquid: quia et hoc potest facere omnipotens.

De alijs obijcitur.

Sed sunt alia quedam que deo nullatenus facere potest: ut peccare. Non enim potest mentiri: non potest peccare: sed non ideo omnipotentie dei in aliquo detrahatur vel derogatur si peccare non posse dicitur quia non esset hoc potentie sed infirmitatis. Si enim hoc posset omnipotens non esset. Non ergo impotentie sed potentie imputandum est quod ista non potest. unde Augustinus in xv. li. de tri. Magna inquit dei potentia est non posse mentiri. Sunt enim quedam que in alijs rebus potentie deputanda sunt in alijs deo minime: et que in alijs laudabilia sunt in alijs deo reprehensibilia sunt. Non ergo ideo deus minus potens est: quia peccare non potest cum omnipotens nullatenus possit esse que hoc potest.

Item de alijs opponit.

Sunt etiam et alia quedam que deo non potest unde videtur non omnia posse: non enim potest mori vel falli. unde Augustinus in li. de symbolo. Deus omnipotens non potest mori: non potest falli: non potest miser fieri: non potest vinci. Hec utique et homini absit ut possit omnipotens. si enim homini passio nibus atque defectibus subijci posset: omnipotens minime foret. Et ideo monstratur omnipotens: quia ei hec propinquare non valent potest tamen hec in alijs operari.

Art. VIII An deus potest ambulare loqui peccare mori falli miser fieri et vinci vel non et penes quid sumantur.

Arguit po Unde quidam de hoc quod dicitur [Non enim potest ambulare vel loqui] Infero enim sic deo potest omnia que potest ambulare et loqui si non sequitur ambulare et loqui dicuntur impotentia et hoc falsum est: quia dicitur potentia et dignitate que videtur quod ista non debet excipi. Item obijcitur de sequenti quod est peccare. dicit enim philosophus quod praeus prauorum eligenda est: quia ipse potest praua agere: quia nihil eligendorum deficiat ei que videtur dicere falsum. Item ipse in sequenti enumerat quatuor que non potest deus. scilicet mori/falli/miser fieri/et vinci et quidam penes quod illa sumantur. Solo deum quod deus non potest ambulare nec loqui: et hoc idem: quia cum hoc verbum potest sit phereticum si coniungeretur cum infinitiuo significante actum illius potentie intelligeret ille actus comparari ad

subiectum huius verbi potest ut cui inest actio sicut cum dicitur ego possum dormire vel ego possum edificare. unde cum hic intelligatur homini comparatio locutio falsa est. Ad id quod contra obijcitur deum quod ambulare et loqui non dicitur quidem impotentia sed non exercetur sine impotentia: quia in instrumentis corporalibus operari imperfectio est: et ideo dicitur magis quod ratione eius quod est potentie in ipsis non remouetur a diuina potentia: quia potest deus facere ambulationem et locutionem. id est ut aliquis ambulet. Ad aliud rursus est in. iiij. dist. iiij. quia potentia prauorum non est eligenda in eo quod prauorum: sed potentia prauorum in eo quod est libera eligenda est: et hoc ostenditur quia non necessitate nature obligatur ad bonum sicut potentia ignis ad comburere. et quod dicit philosophus quod deus potest praua agere: intelligendum est materialiter. id est potest agere quedam que mori sunt praua que tamen si ipse ageret praua non essent. Ad aliud dicendum quod illorum quatuor quedam dicitur defectum in esse quedam in bene esse. in esse sicut mori in bene esse sicut alia / et tunc falli refertur ad defectum potentie cognitue: miseria autem ad potentiam affectus. vinci autem ad resistendum alij: in utroque scilicet in intellectu et in affectu.

Ad primam

Ad 2m.

Ad 3m

Quod omnipotentia dei secundum duo consideratur.

Hic ergo diligenter considerantur omnia potentia eius secundum duo apparet. scilicet quod omnia facit que vult et nihil omnino patitur secundum utrumque deus omnipotens verissime predicatur: quia nec aliquid est quod ei ad patendum corruptionem inferre valeat: nec aliquid ad faciendum impedimentum afferre. Manifestum est itaque deum omnino nihil posse pati et omnia facere posse propter ea sola quibus eius dignitas lederetur: eiusque excellentie derogaretur: in quo tamen non est minus omnipotens. hoc enim posset non esset possibile: sed non posse. Nemo ergo deum impotentem in aliquo dicere presumat: qui omnia potest que posse potentie est: et inde vere dicitur omnipotens.

Quibusdam auctoritatibus traditur quod dicitur omnino omnipotens: quia potest quicquid vult.

Ex quibusdam tamen auctoritatibus traditur ideo vere dici omnipotens: quia quicquid vult potest. unde Augustinus in encheri. Non ob aliud veraciter vocatur omnipotens nisi quia quicquid vult potest: nec voluntate cuiuspiam creature voluntatis omnipotentis impedit effectus. Idem in li. de spiritu et littera. Non potest deo facere iniusta: quia ipse est summa iusticia et bonitas. Omnipotens deo est non quod possit omnia facere: sed quia potest efficere quicquid vult: ita ut nihil valeat eius voluntati resistere quando compleatur: aut aliquo modo impedire eandem. Johannes Chrysostomus in omelia quadam de expositione symboli ait: Omnipotens deus deus: quia posse illi non potest inueniri non posse: dicente propheta: Omnia que cumque voluit fecit. Ipse est ergo omnipotens ut totum quod vult possit. unde apostolus: Eius inquit

Ps. 113.

Rom. 9.

Art. VIII
D
Arguit po
2o
3o
Solutio

voluntati q̄s resistit: h̄is auctoritatib⁹ videt ostendi q̄ deus ex eo t̄m̄ dicat omnipotens q̄ omnia p̄t que vult: nō q̄ omnia possit.

Determinatio premissarum auctoritatum.

Sed ad hoc p̄t dici q̄ Aug. vbi dicit: Omni potēs nō dicit q̄ oīa possit rē. tā ample r̄ generaliter accepit oīa vt etiā mala includeret q̄ de⁹ nō p̄t nec vult. Non ergo negauit eū posse oīa q̄ cōuenit ei posse. S̄l̄r cū dicit: nō ob aliud veraciter dicit op̄s nisi qm̄ quicq̄d vult p̄t: nō negat eū posse etiā ea q̄ nō vult: sed aduersus illos q̄ dicebāt deū multa vel le q̄ nō poterat: affirmat eū posse q̄c̄q̄d vult: r̄ ex eo vere dici om̄ipotentē nō ob aliud: q̄ p̄t q̄c̄q̄d vult. Sed caue quō intelligas p̄t quicq̄d vult. An quicq̄d vult se posse: an q̄c̄q̄d vult facere: an quicq̄d vult fieri. Si enim dicas ideo oīpotentē vocari: q̄ p̄t quicq̄d vult se posse: q̄ r̄ Petrus s̄l̄r op̄s dici p̄t: vt q̄libet sc̄toꝝ b̄toꝝ: q̄ p̄t q̄c̄q̄d vult se posse: r̄ p̄t facere q̄c̄q̄d vult se facere. Nō ei vult facere nisi q̄d fac: nec posse nisi q̄d p̄t: s̄ nō p̄t facere quicq̄d vult fieri. Vult em̄ saluos fieri qui saluandi sunt: verū tamen eos saluare nō valet. Deus aut̄ quicq̄d vult fieri potest facere. Si em̄ vult aliq̄d fieri per se: potest illud facere p̄ se: r̄ p̄ se facit sicut celum r̄ terrā per se fecit: quia voluit. Si aut̄ vult fieri per creaturā r̄ p̄ eam operatur sicut per hoies facit domos r̄ hm̄oi artificialia: r̄ deus q̄ dem ex se r̄ p̄ se p̄t. Hō aut̄ vel angelus q̄t̄icūq̄ beat⁹ est nō est potens ex se vel p̄ se.

3

Itē diligēter cōsiderandū est. Dic incipit r̄tia ps istius distinctionis in q̄ m̄gr̄ recolligit circa q̄ considerat̄ oīpotentia diuina r̄ obijcit in seq̄nti ca. in 3̄riū r̄ soluit i t̄r̄tio r̄ i b̄ finit̄ distinctio

Arti. IX.

Utrū possibile simplr̄ dicat̄ fm̄ causas inferiores vel superiores.

Arguit p̄o q̄ ex p̄te inferior̄.

Necidit aut̄ hic q̄stio a qua totū p̄cedēs dependet utrū possibile simplr̄ dicat̄ fm̄ causas inferiores vel superiores, videt̄ aut̄ q̄ fm̄ inferiores q̄ possibile seq̄t̄ id in q̄ primo inuenit̄ potētia ad fieri. hoc aut̄ est materia: q̄ videt̄ q̄ materia r̄ materie dispositionē sequat̄ possibilitas r̄ impossibilitas fiendi aliq̄d vel nō fiendi. Itē nisi dicat̄ possibile fm̄ causas inferiores nihil erit impossibile: q̄ nō erit impossibile apud deū omne verbū. Itē Aristot. in. ij. phisic. reprehendit eos q̄ casum r̄ fortunā ponebant in celo eo q̄ in p̄peruis est necessitas ordinata: q̄ multo magis in eternis: cū igit̄ possibile fieri sit possibile nō fieri, videt̄ q̄ possibile nō sit fm̄ causas superiores sed inferiores. Itē necessariū r̄ cōtingēs accipiūt̄ fm̄ causas inferiores: q̄ aliter oīa essent necessaria: q̄ videt̄ q̄ etiā possibile. Itē cōmētator sup. it. p̄me phisic dicit: Nihil est in potētia in aliq̄ nisi q̄ vno motore naturali

20

30

40

p̄t educi de illo: q̄ videt̄ q̄ impossibile nō sit nisi fm̄ causas naturales dicrū non q̄ fm̄ causas superiores.

Si aut̄ b̄ p̄cedat̄ 3̄ p̄mo ad Rom. 2. sup illd̄ Nōne stultā fecit de⁹ sapientiā hui⁹ mūdi. dicit glo. sapia hui⁹ ius mūdi ip̄ossible iudicat̄ qd̄ in natur⁹ rex nō videt̄ hāc de⁹ stultā fecit possibile declarādo qd̄ illa ip̄ossible iudicat̄: q̄ possibile simplr̄ d̄ fm̄ causas superiores

Arg. p̄mo q̄ fm̄ causas superiores

Itē si possibile nō diceret̄ nisi fm̄ causas inferiores tūc nō esset hec verat̄: anteq̄ mūdu⁹ esset possibile fuit mūdu⁹ fore. Itē ip̄ossible etiā esset ista possibile est aiām rōnalē fieri: q̄ nō h̄z cām inferiorē. Itē bec nō esset possibil̄ possibile est istū iustificari. Itē de ceo illuminato v̄z est q̄ mō videt̄: q̄ cū q̄libet act⁹ suppositus vt nūc inferat̄ posse ad actū ante b̄ nūc verū erit q̄ anteq̄ illuminaret̄ possibile fuit eū videre. Itē virgo pepit̄ q̄ possibile fuit q̄ ginē parere aut optet dicere q̄ oēs ille ip̄ossible sūt aut optet dicere q̄ possibile d̄ fm̄ causas superiores.

Solo

Solo meo iudicio dōm q̄ possibile semp̄ ponit̄ circa aliq̄d r̄ fm̄ formā r̄ materiā illi⁹ circa qd̄ ponit̄ iudicādū ē de ip̄o/nō ei res eodē mō i potētia sit: q̄ possibile de ip̄is dicit̄ n̄ dicit̄ eodē mō: s̄ possibile ē i eo qd̄ fit i cōpariōe ad efficiēs qd̄ h̄z ip̄m facere/qd̄ aut̄ nominat̄ possibile materie cū dispositiōe 3̄riate ad id qd̄ d̄ posse fieri sic cū d̄ cec⁹ p̄t videre r̄ virgo p̄t parere. vñ videt̄ mihi q̄ tales nō sūt possibile dicēde ante actū: q̄ s̄l̄t dat̄ eis potētia r̄ act⁹: qd̄ aut̄ ordinant̄ fm̄ potētiā fiēdi t̄m̄ sub potētia diuina sicut mūdū possibile est fieri r̄ angelū possibile est fieri r̄ oē creatū possibile r̄ in h̄is nō supponit̄ possibilitas nisi obediētē voluntati creatoris nō cū aliq̄ disponēte in 3̄riū: r̄ iō p̄cedunt̄ ille possibile potētie efficiētis t̄m̄ licz min⁹ p̄p̄ie potētia efficiētis dicat̄ possibilitas s̄z magis p̄p̄ie dicat̄ p̄as cōpleta: possibilitas aut̄ potētia ip̄fecta materie r̄ potētia est cōe ad v̄t̄q̄z. Dicendū igit̄ ad p̄ma obiecta q̄ rōnes ille b̄n̄ p̄cludūt̄ de possibili qd̄ h̄z potētiā cū dispositiōe materie: q̄ nō sūt in potētia ad aliquid contrariū dispositiōi r̄ forme quā h̄nt r̄ si adueniat s̄l̄t cōferet̄ eis potētia r̄ act⁹ a potētia superiori. Ad ea aut̄ q̄ obijciunt̄ in 3̄riū dōm q̄ in talib⁹ nō supponit̄ aliq̄d ordinatū in 3̄riū eius qd̄ fit cū d̄ iste p̄t iustificari r̄ celū r̄ angel⁹ p̄t fieri vel aiā rōnalis licet de aiā alia rō sit q̄ de alijs. cū aut̄ dicat̄ cecus p̄t videre/ r̄ v̄go p̄t parere. videt̄ mihi q̄ false sūt: q̄ virtute noīs circa qd̄ ponit̄ potētia significat̄ dispositiō r̄ necessitas ad 3̄riū ei⁹ qd̄ dicat̄ posse fieri. vñ talia posita in actu nō inferūt̄ suas potētiās ante actū in t̄p̄e p̄terito: q̄ nullā an̄ actū potētiā illi⁹ act⁹ habuerūt.

Ad obiecta prima

Ad obiecta secunda.

Ad glofam aut̄ dōm q̄ sapia mūdāna iudicauit̄ talia deo im̄ possible r̄ in b̄ stulta fuit: q̄ sibi nihil est ip̄ossible. Quidā aut̄ aliter sentiūt̄ dicētes q̄ possibile r̄ necessaria v̄t̄ variat̄ fm̄ scias. vñ dicunt̄ possibile i natura dici fm̄ causas inferiores. i theologia aut̄ fm̄ causas superiores. s̄z b̄ nō videt̄: q̄ qd̄ possibile ē simplr̄ v̄t̄q̄z possibile est r̄ idē est de necessario r̄ impossibili.

Ad glofam p̄mi obiecti

Oppositio.

Sed forte dices nec dei fili⁹ p̄t a se: nec sp̄s sc̄tus: s̄ sol⁹ p̄f. Ille em̄ p̄t a se q̄ est a se: fili⁹ aut̄ q̄ nō est a se sed a patre: nō p̄t a se sed a patre: r̄ spiritus sanctus ab v̄t̄roq̄z. Ad qd̄ dicimus quia licet filius nō possit a se: nec operetur a se: potest tamē r̄ operatur per se: sic r̄

spūscētūs. vnde hilari^o in li. ix. de tri. Natu-
re inqt cui tradicis heretice hec vnitas ē: vt
ita p se agat fili^o ne a se agat: t ita nō a se agit
vt p se agat. Per se aut dicit agere t potens
esse qz naturalē habet potentiā eandē quam
t p q potēs est t opat: sed qz illā hēt a patre
nō a se: iō a patre nō a se dī posse t agere. hō
aut vel angelus gratuitā hēt potentiā q po-
tēs est. Ideo g vere ac pprie de^o trinitas oī-
potēs dicit: qz p se. i. naturali potentiā p qz
qd vult fieri: t quicqd vult se posse. Nihil ei
vult fieri qd nō possit facere p se vel p creatu-
ras: t nihil vult se posse qd nō possit: et oē qd
vult fieri vult se posse: sed non omne qd vult
se posse vult fieri. Si em vellet fieret: qā vo-
luntati eius nihil resistere possit.

Brti. X. An oīpotētia possit cōuenire alijs a deo t
an sit cōis trib^o psonis: t an p̄t cōuenire btis.

Arg. pmo. p [Sed forte dices nec dei filius. zc.] Et h
em videt q alij possit cōuenire qz deo oīa pos-
se / licet potentiā illā habeat ab alio. Sed contra si

Rō in p̄riū
prima aliqd p̄riū sequit aliquā subam rōne alicui^o p̄nci-
pū / qd est in suba illa. si illud p̄ncipiū est incōicabile
erit p̄riū incōicabile: sed oīpotētia sequit diuinā sub-
stantiā rōne p̄fectiōis essentie in hac hypostasi: vt su-
pra habitū est: g nisi illa p̄fectō sit cōicabilis oīpoten-
tia erit incōicabil: sed illa est incōicabilis: g z oīpoten-
tia. Itē si oīa posset tunc etiā posset creare / qd flm
est: qz creare est actus potētie infinite / cū ens t nihil
nullā habeat p̄ortionē finitā / z qd creat ex nihilo
educat. Itē qrit vterū^o vtrū oīpotētia cōis sit tri-
bus psonis / sicut essentia in q potētia radicat: videt
aut q sic: qz oīa essentialia cōis sūt: g z potētia. Itē
si nō esset vna potētia triū aliqd de essentialibz habe-
ret vn^o qd nō haberet ali^o / qd tolleret equalitatē ab
eis. Sed p̄mū obijcit sic p̄fectio b̄itudinis cōsi-
sit in p̄fecto posse z p̄fecto scire / z p̄fecta bonitate: qz
ad illa oīa bona reducunt. p̄fectū aut posse nō est nisi
oīpotētia: g videt q oībz btis oīpotētia cōicet. Itē
p̄lōdm qz p̄t p̄t gnare filiū: fili^o aut nō p̄t: g nō qd
qd p̄t p̄t et filius: vt videt. Solo dōm q po-
tētia cōicabilis est: oīpotētia aut nullo mō: sicut p-
bant due p̄ime rōnes. Ad id aut qd obijcit in con-
trariū dōm q est p̄fectio in sūmo t hec nō cōpetit nisi
soli deo: z est p̄fectio fin modū possibilē creature glo-
rificare: t hec p̄fectio est que beatificat beatos. Ad
id qd vterius querit dicendū q vna est potētia triū
z similis oīpotētia. Ad id aut quod in cōtrariū ob-
ijcit sup dī. vj. est disputatū t responsūm.

2a Itē si oīa posset tunc etiā posset creare / qd flm
est: qz creare est actus potētie infinite / cū ens t nihil
nullā habeat p̄ortionē finitā / z qd creat ex nihilo
educat.

Questiōna Itē qrit vterū^o vtrū oīpotētia cōis sit tri-
bus psonis / sicut essentia in q potētia radicat: videt
aut q sic: qz oīa essentialia cōis sūt: g z potētia. Itē
si nō esset vna potētia triū aliqd de essentialibz habe-
ret vn^o qd nō haberet ali^o / qd tolleret equalitatē ab
eis. Sed p̄mū obijcit sic p̄fectio b̄itudinis cōsi-
sit in p̄fecto posse z p̄fecto scire / z p̄fecta bonitate: qz
ad illa oīa bona reducunt. p̄fectū aut posse nō est nisi
oīpotētia: g videt q oībz btis oīpotētia cōicet. Itē
p̄lōdm qz p̄t p̄t gnare filiū: fili^o aut nō p̄t: g nō qd
qd p̄t p̄t et filius: vt videt. Solo dōm q po-
tētia cōicabilis est: oīpotētia aut nullo mō: sicut p-
bant due p̄ime rōnes. Ad id aut qd obijcit in con-
trariū dōm q est p̄fectio in sūmo t hec nō cōpetit nisi
soli deo: z est p̄fectio fin modū possibilē creature glo-
rificare: t hec p̄fectio est que beatificat beatos. Ad
id qd vterius querit dicendū q vna est potētia triū
z similis oīpotētia. Ad id aut quod in cōtrariū ob-
ijcit sup dī. vj. est disputatū t responsūm.

Obo p̄ma. Sed p̄mū obijcit sic p̄fectio b̄itudinis cōsi-
sit in p̄fecto posse z p̄fecto scire / z p̄fecta bonitate: qz
ad illa oīa bona reducunt. p̄fectū aut posse nō est nisi
oīpotētia: g videt q oībz btis oīpotētia cōicet. Itē
p̄lōdm qz p̄t p̄t gnare filiū: fili^o aut nō p̄t: g nō qd
qd p̄t p̄t et filius: vt videt. Solo dōm q po-
tētia cōicabilis est: oīpotētia aut nullo mō: sicut p-
bant due p̄ime rōnes. Ad id aut qd obijcit in con-
trariū dōm q est p̄fectio in sūmo t hec nō cōpetit nisi
soli deo: z est p̄fectio fin modū possibilē creature glo-
rificare: t hec p̄fectio est que beatificat beatos. Ad
id qd vterius querit dicendū q vna est potētia triū
z similis oīpotētia. Ad id aut quod in cōtrariū ob-
ijcit sup dī. vj. est disputatū t responsūm.

2a Solo dōm q po-
tētia cōicabilis est: oīpotētia aut nullo mō: sicut p-
bant due p̄ime rōnes. Ad id aut qd obijcit in con-
trariū dōm q est p̄fectio in sūmo t hec nō cōpetit nisi
soli deo: z est p̄fectio fin modū possibilē creature glo-
rificare: t hec p̄fectio est que beatificat beatos. Ad
id qd vterius querit dicendū q vna est potētia triū
z similis oīpotētia. Ad id aut quod in cōtrariū ob-
ijcit sup dī. vj. est disputatū t responsūm.

Solo Solo dōm q po-
tētia cōicabilis est: oīpotētia aut nullo mō: sicut p-
bant due p̄ime rōnes. Ad id aut qd obijcit in con-
trariū dōm q est p̄fectio in sūmo t hec nō cōpetit nisi
soli deo: z est p̄fectio fin modū possibilē creature glo-
rificare: t hec p̄fectio est que beatificat beatos. Ad
id qd vterius querit dicendū q vna est potētia triū
z similis oīpotētia. Ad id aut quod in cōtrariū ob-
ijcit sup dī. vj. est disputatū t responsūm.

Ad p̄mū Solo dōm q po-
tētia cōicabilis est: oīpotētia aut nullo mō: sicut p-
bant due p̄ime rōnes. Ad id aut qd obijcit in con-
trariū dōm q est p̄fectio in sūmo t hec nō cōpetit nisi
soli deo: z est p̄fectio fin modū possibilē creature glo-
rificare: t hec p̄fectio est que beatificat beatos. Ad
id qd vterius querit dicendū q vna est potētia triū
z similis oīpotētia. Ad id aut quod in cōtrariū ob-
ijcit sup dī. vj. est disputatū t responsūm.

**Ad q̄stūcu-
culam** Solo dōm q po-
tētia cōicabilis est: oīpotētia aut nullo mō: sicut p-
bant due p̄ime rōnes. Ad id aut qd obijcit in con-
trariū dōm q est p̄fectio in sūmo t hec nō cōpetit nisi
soli deo: z est p̄fectio fin modū possibilē creature glo-
rificare: t hec p̄fectio est que beatificat beatos. Ad
id qd vterius querit dicendū q vna est potētia triū
z similis oīpotētia. Ad id aut quod in cōtrariū ob-
ijcit sup dī. vj. est disputatū t responsūm.

Ad oba. Solo dōm q po-
tētia cōicabilis est: oīpotētia aut nullo mō: sicut p-
bant due p̄ime rōnes. Ad id aut qd obijcit in con-
trariū dōm q est p̄fectio in sūmo t hec nō cōpetit nisi
soli deo: z est p̄fectio fin modū possibilē creature glo-
rificare: t hec p̄fectio est que beatificat beatos. Ad
id qd vterius querit dicendū q vna est potētia triū
z similis oīpotētia. Ad id aut quod in cōtrariū ob-
ijcit sup dī. vj. est disputatū t responsūm.

**Opinio quorū dā dicentū deū
nil posse nisi quod facit.**
**Vidā tamē de suo sen-
su gloriāntes dei potētiā sub mēsu-
ra coartare conati sūt. Lū em dicūt
hucusqz p̄t deus t nō amplius: qd hoc ē aliū
qz ei^o potētiā q infinita est cōcludere t restri-
gere ad mēsurā. Aliū t em: nō p̄t de^o aliū fa-**

Dist. XLIII
De potētia
dei in cōpa-
riōe ad q̄nti-
tatē oīdēs
ei^o imēstra-
tē siue q̄ntū
deus possit

cere qz facit: nec meli^o facere id qd facit: nec
aliqd p̄mittere de his q facit. Istāqz p̄mā
suā opinionē verisimilibus argumētis cau-
sisqz p̄mēticijs necnō t sacraz aētatū testimo-
nijs munire conant dicētes: nō p̄t de^o facere
nisi qd bonū t iustū ē fieri: nō ē aut iustū t bo-
nū fieri ab eo nisi qd fac. Si ei aliud iustū ē t
bonū eū facere qz fac nō ergo fac oē qd iustū
est t bonū eū facere: s̄ qz audeat h̄ dicere?

Secunda ratio.

Addūterā: nō p̄t facere nisi qd iusticia ei^o
erigit: sed nō erigit eius iusticia vt faciat ni-
si qd facit: nō ergo p̄t facere nisi qd facit. Ea-
dēqz iusticia erigit vt id nō faciat qd nō facit
nō aut p̄t facere cōtra iusticiā suā. non ergo
potest aliquid eoz facere que dimittit.

Responsio ad prius dictum.

His aut respondemus duplicē verborū intel-
ligentiā aperientes: t ab eis inuoluta euoluē-
tes sic: Nō p̄t deus facere nisi qd bonū est et
iustū. i. non p̄t facere nisi illud qd si faceret
bonū t iustū esset: vex est: sed multa p̄t fa-
cere q nō bona sunt nec iusta: qz nec sunt nec
erūt nec bñ sūt nec fiēt: qz nunqz fiēt. Itē qd
scōo p̄positū fuit nō p̄t facere nisi qd iusticia
sua erigit: t nō potest id facere quod iusticia
sua erigit vt nō fiat. Dicim^o qz exactiōis ver-
bū de deo cōgrue nō dī: nec p̄pe accipit: t i il-
lis locutiōib^o duplex est sensus. Si em itelli-
gas nō p̄t facere nisi qd sua iusticia erigit. i.
nisi qd volūtas sua iusta vult flm dicis. Iusti-
cia em ipi^o dei eq̄ssima volūtas accipit q̄lit
accipit aug. illa x̄ba dñi i Gen. loquentis ad
Loth (Nō possū q̄cāz facere donec illo itroe
as) exponēs: nō posse inqt se dirit: qd sine du-
bio poterat p̄ potētiā: s̄ nō poterat p̄ iusticiā
q̄si poterat qd ē: s̄ nō volebat: t illa volūtas
iusta erat. Si x̄o p̄ hec x̄ba itelligis eū n̄ pos-
se facere nisi illū qd si fieret iusticie ei^o cōueni-
ret: vex dicis. Sitr distigue illū: nō p̄t facere
qd sua iusticia erigit vt n̄ faciat. i. nō p̄t face-
re id qd ip̄e q est sūma iusticia nō vult facere
flm ē. Si at his verb itelligas eū n̄ posse face-
re id qd iusticie ei^o cōuenire nō p̄t vex dicis.

Scū. 19.

[Udā tñ de sensu suo glantes.] Nec dist. in
q q̄ m̄g inqt it̄initatē potētie diuie diuidit
fm ea q obijciūt it̄initatē potētie diuie ip̄
bare nitunt. sunt aut tria: vt dī i lfa. i. rōes
verisimiles per quas obijciūt p̄mo. Scōo ponunt
causē cōmēticie p̄ q̄s obijciūt ibi: [Adjciūt qz illi dicē-
tes nihil fecit de^o sine optia t rōnabili cā. zc.] Tertio
obijciūt paucoitates puerle intellectas ibi: [His
aut illi scrutatores q zc.] Sūt aut in p̄ma parte tria
capitula / in quoz p̄mo inducit magister duas rōes
ne verisimiles / quaz p̄ma est hec: Nō p̄t de^o facere

nisi qđ iustū est z bonū est fieri, quicquid autē iustū z bo-
nū est fieri illd totū facit; qz aliter argueret obmissio-
nis; q̄ quicquid pōt facere facit; q̄ nō pōt plus facere q̄
facit. Secūda est hec; nō pōt deus facere nisi qđ iusti-
tia erigit, iustitia autē nō erigit facere nisi qđ faci; q̄ nō
pōt facere nisi quod facit. In secūdo autē capitulo sol-
uit magister istas duas rōnes; z intentio sue solutio-
nis cōsistit in dīstinctiōe huius ppositiōis nō pōt de-
us facere nisi quod iustū z bonū est fieri. In hac em̄
locutione ponit hoc verbū pōt qđ habet vim ampliā-
di; z ponit circa deū vt potentē, z hoc qđ dico iustū
z bonū est fieri cadit sub hoc verbo pōt; sicut materia
in q̄ terminat act⁹ illius potentie quā copular verbū
est; q̄ duplex locutio, s. q̄ pōt intelligi q̄ pri⁹ cadat s̄b
verbo habente vim ampliādi anteq̄ restringat; aut
nō est ad presens iustū z bonū; z tunc li est nō copula-
bit presens tēpus; sed tēpus cōsummū respondēs po-
tentie; z tunc vera est sub sensu quē ponit magister; nō
pōt deus, zc. id est nō pōt facere nisi qđ bonū z iustū
esset si fieret. Si autē ecōtra iustū z bonū intelligat re-
stringi prius a verbo est ad presens bonū z iustū; tūc
falsa est locutio; qz tunc sequeret q̄ nihil possit facere
deus nisi qđ modo iustū z bonū est fieri. eadē penit⁹
solum est in argumento scđo z tertio; qđ ponit in tertio
cap. z. habet duos ramos / quoz pri⁹ est hie; nō po-
test de⁹ facere nisi qđ decet z non decet facere nisi qđ
facit; qz aliter obmutereti; q̄ nō pōt facere nisi qđ facit
Alius ramus est; aut debet dimittere qđ dimittit ne
faciat / aut nō, si sic; sed nihil facere pōt qđ nō debet; q̄
nihil potest facere qđ nō facit, si nō; q̄ de debito aliqd
dimittit / qđ falsum est. Et applicat magister eadē so-
lutionē q̄ prius est posita; z addit q̄ hoc verbū debet
male sonare de deo; qz nō obligat nisi forte ex promissio-
ne, d̄r autē iste error fuisse maḡ petri abalardi. Item
notandū q̄ ista obiecta quidā aliter soluit p̄ equoca-
tionē potentie dicētes q̄ cū d̄r; nō pōt deus facere nisi
qđ facit / si intelligat de potentia cōiuncta actui / vera ē
locutio, si autē de potentia absoluta / falsa est, sed hec so-
lutio nō dissolvit; qz obiectio procedit de potentia sim-
plicit̄, p̄ hoc q̄ pater dissolutio z snia p̄me partis.

Arti. 1.
B

An potentia dei sit infinita.

Acidunt autē hic tria dubia / quoz p̄mū est an
i potentia dei sit infinita; sicut videt supponere
in l̄ra. Scđm vtrū pōt finiri ad actū vel non?

Rōes p̄me
Prima.

Tertiu est de hoc qđ dic̄ in l̄ra vtrū extēdat se ad alia
q̄ bonū z iustū sit fieri in ope; hoc est querere vtrū
aliq̄ faciat q̄ nec bonū nec iustū est fieri Ad p̄mū p̄
cedit sic dicit Hyla, qđ impossibile est intelligere hōi
deō possibile est; sed impossibile est intelligere infini-
tū; q̄ fm potentia ipse est infinitus. Itē Hyla, pa-
rū est vt deus possit facere qđ vult; q̄n etiā possit face-
re qđ dicit, p̄fecte em̄ p̄tatis est id naturā posse facien-
tis qđ significare pōt sermo dicētis. Itē Basilius
plus pōt de⁹ facere q̄ tu possis cogitare Itē super
illud ps̄. 118. Et in verbū tuū sup̄ speravi. dicit glosa

2^a

3^a

4^a

5^a

6^a

7^a

8^a

Potentia dei est sup̄ oē qđ pōt hō intelligere. Item
Dām, dicit q̄ infinitū est qđ nec loco nec tēpore nec i-
tellectu circūscribit̄, potentia autē dei nullo istoz circū-
scribit̄; q̄ est infinita. Itē potentia dei r̄ndet essentie
essentia autē infinita est; qz nō finit ad aliqd / eo q̄ nec
habeat p̄cipiū nec finē; q̄ z potentia. Itē ois vir⁹
(vt d̄r in li. causalz) quāto magis est vnita tanto ma-
gis est infinita; sua autē maxime est vnita; q̄. zc. Itē
etiā phi dicit q̄ motor celi est infinite virtutis; qz mo-

uet motu infinito z tpe infinito; q̄ videt q̄ m̄ro magis
de⁹ sit potentie infinite Itē si ē finite potentie finit ad
aliquid; istud q̄ finitū est; q̄ pōt cogitari eo mai⁹; q̄ de
us nō est maius q̄ cogitari possit; qđ iprobatū est ab
An̄. q̄ videt q̄ deus sit infinite potentie. Sed con-
tra nihil oi mō infinitū est p̄fectū; vt dicit phis; s̄ de-
us oi modo est infinite potentie; q̄ nullo mō est potentie
p̄fecte. Si forte diceret q̄ dictū phi nō esset ver⁹ p̄
bat sic; Dis p̄fectio aut est finis aut a fine, cōstat autē
q̄ deus nō habet p̄fectionē potentie ab alio fine; q̄ ipse
est p̄fect⁹; qz finis essentialit̄ est fm potentia, finis au-
tē nullus infinitus est; qz nihil finiet si infinite esset
q̄ probatū est q̄ infinitū est im p̄fectissimū; q̄ nō cōpe-
rit deo nec fm essentia nec fm potentia. Itē inveni-
mus in naturis infinitū finibile / z hoc est im p̄fectū p̄
fectibile, ex illa parte em̄ qua est finibile est p̄fectibile
z ex illa parte qua est infinitū ē im p̄fectū vt materia
prima; q̄ si aliqd est infinitū nullo modo finibile illud
erit im p̄fectius im p̄fectissimo, si igit̄ deus in essentia
vel in potentia est infinitū nullo mō finibile ipse erit im-
perfectior omnibz. Itē infinitū est passio cōtinuū v̄l
discretū, deo autē nec cōtinuū nec discretū est; ergo zc.

9^a
Arg^o in op
positū p̄mū

2^m

3^m

4^m
5^m

Solutio

Itē cōditio potentie materialis est; q̄ nō cōpetit dō
vel potentie ipsi⁹. Itē nobilitas est semp deo attri-
buēdū; finis aut nobilitas est; q̄ melius est vt sua pote-
tia dicat finis q̄ vt dicat infinita. Solo dōm q̄ i-
finitū multipl̄r dicit̄, d̄r em̄ negatiue vt dicat nō fini-
tū; z sic diximus supra q̄ si vis fiat in verbo; deus est
infinitū, i. nō finitū; z p̄ctus est infinitū / z forma et
locus / z oē illud qđ est finis; z nullo mō finit̄, tñ alie
deus q̄ alia; q̄m deus non finit̄ triplicif. s̄ intellectū
diffinitē cuius est diffinire / eo q̄ circūspicit totā rē p̄
terminos essentie rei; z sic solus deus finit̄ setqz suū i-
tellectū nihil sui later; z sic p̄cedit se de⁹; qz aliter
suis intellectus esset minor q̄ ipse, vñ sibi nō est infi-
nitus; hoc mō aut nō finit̄ ab aliquo alio intellectu
nec loco quātūcūqz expanso siue in intellectu / etiā
si ponant̄ multi mundi quōtūqz nō finit̄ illis deus
sed magis finit̄ z cōtinet vt supra dictū est, nec tēpore
finit̄; qz nunc siue eternitatis durando excellit tēpus
ante z post. Sed alio mō d̄r infinitū fm diffinitionē
phi in. 3. phisicoz q̄ infinitū est cuius p̄tes accipienti
sp̄ est aliqd extra accipere; z hoc pōt dici duplicif; sc̄z
fm potentia passiuā; z sic est in cōtinuo z discreto / et
fm potentia actiuā; z sic est in sola potentia dei, ita vt
dicat q̄m sicut infinitū in cōtinuo cōsiderat̄ fm diui-
sionē q̄ nō stat ad partes intra cōtinuū; ita infinitum
in potentia actiuā est nō stare potentia i aliq̄ effectu sup-
posito fm magnitudinē z fm multitudinē. Dōm Ad p̄mū
ḡ ad p̄mū q̄ obiectio illa nō p̄cedit nisi de infinito fm z ad seq̄ntia
potentia passiuā z nō actiuā; qz actiuā potentia nō ac-
cipit aliquā p̄fectionē ab actu; sed pot⁹ p̄ actū dat p̄-
fectionē alijs, nec tñ dicim⁹ deū esse infinitū ita q̄ nō
sit finis; sed potius finitione qua finis d̄r finitus fini-
tissimus omnū deus z potentia sua / z quicquid ipse
est; z eadē solutio est ad alia

Ad p̄mū
simul d̄r

An potentia dei possit finiri ad actus vel nō
Ecūdo q̄rit vtrū potentia dei finiri possit ad ac-
tū v̄l nō; videt autē q̄ nō; qz nihil infinitū ex p̄-
te illa p̄t finiri q̄ est infinitū, habitū autē ē pote-
tia dei ē infinita ad act⁹; q̄ ad act⁹ finiri nō p̄t ad act⁹
Itē maḡ Hug. de sc̄to vic. dicit; Sic eternitate dī nō
ēq̄ tps nec imensitate loc⁹; sic nec sap̄tam sensus nec
bonitate virtus; nec oī potentia opus; q̄ nō est finibi-

Arti. III
Rōes p̄me
p̄cedēde, p̄

2^a

3^a lis ad opus aliqd. Itē nos videmus q infinitum fm q est in cōtinuo nunq̄ finit̄ / eo q suus actus sem p est pmixtus potētie ad actū vltiorē eiusdē ratiōis vt dicit pbūs: ḡ nec oipotētia finiet̄ / eo q sp̄ qlibet effectū accepto rō potētie agētis vltius ad huc relinquit̄. Itē si finibilis est finiat̄ in .a. instāti: ḡ prius illud nō est potēs: sed potētius esset q̄ facere posset: z hoc z amplius: ḡ deus nō est potētior q̄ cogitari posset qd̄ fallum est. Sed p̄ potētia dei vltra sapiētia dei se non extendit: ḡ tanta est potētia q̄ta est sapiētia. sapiētia autē est ars plena rōnū oīum viuētū. rōnes autē ille sunt eoz q̄ sunt z fuerūt z futura sunt: ḡ sunt finite: ḡ z potētia finita / vt videt̄. Itē Hugo de sc̄to vic. dicit q̄ potētia est exequēs / z sapiētia disponēs: nō autē disponit infinita: ḡ nec potētia in exequēdo est ad infinita: ḡ stat. Itē q̄cqd̄ pōt de^o facere illd̄ pōt fieri: z de^o illa q̄cūq̄ aut pnt fieri pnt poni esse: z nō erit in cōueniēs: qz falso z nō impossibili posito qd̄ accidit est fallum z non impossibile: sic igit̄ q̄ sint actu: ḡ nō possunt tunc fieri plura: ḡ nec de^o pōt facere plura: ḡ stat potētia ip̄ius. Item oē creabile potest poni creatū: ḡ tūc nō erit aliqd̄ plus creabile: ḡ nec deus potest tūc aliqd̄ plus creare: ḡ stat potētia ip̄ius. Solo ad hoc quidā dicit q̄ potētia habet duplicē actū. s. q̄ est facere z q̄ est factū esse: potētia igit̄ q̄ est infinita quocūq̄ dicit̄ infinita pōt poni in actū qui est facere: sed non potest poni in actum qui est factum esse: quia infinitum nunq̄ est in esse: nec in factum esse. sed melius z artificiosius pōt dici q̄ est q̄ dā potētia ad actū q̄ est simplr̄ actus: z est quedā potētia ad actū semp̄ potētie pmixtū ad actū eundē in spē vel in numero. potētia igit̄ que est ad actū simplr̄ illa potest poni in actu illo ita q̄ nihil remāet de potētia ad actū illū vel similit̄ illi in spē: sicut cōbustibile in cōbustū esse: qz cōbustū nō potest esse amplius cōbustū vel cōburi. Potētia autē que est ad actū q̄ semp̄ est pmixtus potētie ad actū similit̄ in spē est potētia que est ad actū infinitū / siue passiue dicta sit potētia siue actiue. vñ cōtinuū nunq̄ ponet̄ tm̄ diuisum q̄n̄ adhuc sit diuisibile fm̄ eandē ratiōē diuisiōis q̄ diuisum est: ḡ deus nunq̄ potest poni tot egisse vel fecisse q̄n̄ adhuc habeat potētia opandi / sicut p̄. Lō cedendo ḡ rōnes primo inductas vdm̄ ad p̄mū q̄ obiectū est in cōtrariū q̄ potētia exequēs est illa q̄ se cōmetit̄ arti faciendoz: sed nō potētia absolutā: z hoc supra explanatū est. Ad aliud est eadem solutio. ad duo sequētia vdm̄ q̄ creabile infinitū est potētia agētis / sicut z creans: z iō patet q̄ nō potest poni in actu aliquo nisi adhuc remaneat potētia.

In p̄mū p̄o
20
30
40
Solutio

Ad p̄mū qd̄ ē in p̄m.

Brti. III.

Arg. p̄o

20

P̄mū in cōtrariū.

D An deus aliqua fecerit vel possit que nec bonū nec iustū est fieri: z an potest facere iniustū vlt̄ p̄ter vlt̄ cōtra iustitiā: z vtrū pōt damnare Petrū z saluare Judā.
Tertio querit̄ vtrū aliqua faciat vel possit facere que nec bonū nec iustū est fieri: Videt̄ q̄ sic qz̄ super illd̄ Ezech. 20. Ne polluā nomē meū dicit̄ glosa qd̄ facere cogitauit p̄ iustitiā / nō fecit p̄ clemētia: ḡ videt̄ q̄ aliquid fecit qd̄ nō erat iustū fieri. Itē Hier. 2. dicit̄ glosa: Deus misericors parat^o est saluare p̄ misericordiā quos nō potest p̄ iustitiā: ḡ videt̄ q̄ multa facit q̄ nō sunt iusta. Sed cōtra. 2. ad Timoth. 2. sup̄ illud: Seipm̄ negare nō pōt dicit̄ Aug. cū iustus sit negare suā iustitiā nō pōt / sic em̄ se

ipm̄ negaret. Itē idē est iustitia in deo qd̄ potētia ḡ si nihil pōt facere nisi de potētia nihil poterit facere nisi de iustitia. Itē nihil pōt facere nisi iuste: nec cōcedit̄ a magistro in lra: ḡ idē est iuste facere z posse facere: ḡ nihil pōt facere nisi de iustitia: vt videt̄. Itē de^o q̄ aliquid faciat p̄ter iustitiā: ḡ factū illud nō erit iustū: sed q̄ facit qd̄ nō est iustū iniustus est: ḡ videt̄ q̄ esset iniustus / qd̄ absit. Itē querit̄ si cōcedit̄ q̄ pōt facere qd̄ nō est iustū fieri vtrū cōcedendū sit q̄ potest facere iniustū vel p̄ter vel cōtra iustitiā. Alteri^o q̄ rūt quidam curiosi vtrū potest dānare petrū z saluare iudā videt̄ q̄ sic: qz̄ oratiōibz̄ bti Gregorij traianus reuocatus est ad vitā: cōstat autē damnatū fuisse traianū cū fuerit pagan^o: z si postea vixit potuit agere p̄niam z ita saluari: ḡ dānatū pōt saluare: ḡ eadem rōne z gloriificatū dānare. Solo vdm̄ q̄ deus p̄t facere qd̄ non est iustū fieri: si li qd̄ nō est iustū fieri cadat sub ampliatiōe potētie impozitate p̄ li p̄ / vt supra distinximus. Ad p̄mū ḡ vdm̄ q̄ iustitia d̄z mult̄is modis / vt alibi dictū est: sed i glosa illa d̄z iustitia redditio debiti p̄ meritis: tñ alio mō d̄z iustitia de sententia bonitatis diuine / z sic clemētia nō est sine iustitia. vnde nō sequit̄ si in hoc ope nō saluat̄ iustitia fm̄ rationē dictā q̄ nullo mō saluet̄ in eo. Ad aliud dicendū eodē mō q̄ loquit̄ de iustitia debiti p̄ meritis n̄ inuitat̄ / z nō d̄ iustitia absolute q̄cūq̄ modo dicta

Ad id qd̄ in contrariū obijcit̄ vdm̄ q̄ ibi d̄z iustitia equitas diuine volūtatis quā nunq̄ deserit̄ vlt̄ negat de^o. Ad aliud vdm̄ q̄ licet idē sit in supposito iustitia z oipotētia. tñ differūt p̄ cōnotata: z iō aliquid cōuenit̄ vni qd̄ nō puenit̄ aliq̄. Ad aliud vdm̄ q̄ fm̄ p̄dicta patet quare a magistro cōcedit̄ q̄ deus nihil pōt facere nisi iuste z similit̄ p̄clusio illa: ḡ nihil pōt facere nisi de iustitia q̄ ē duplex eadē duplicitate. Ad aliud vdm̄ q̄ si de^o aliquid facere deus qd̄ mō nō est iustū qz̄ nō est nec erit / nō sequit̄ p̄ter hoc q̄ illud nō sit iustū: quia coīpo iustū est qd̄ ipe facit. vnde iste due sūt incōpossibiles deū facere qd̄ nō facit: z illud non esse iustū: tamē vtraqz̄ eaz̄ possibilis est per se sumpta: et hoc ideo est quia in vna per intellectū claudit̄ oppositū alterius. in hac em̄ deū facere qd̄ non facit claudit̄ deū nō nisi iuste facere posse / z coīpo iustū esse qd̄ ipe facit. Ad aliud dicendū q̄ iniuste vel p̄ter iustitiā deus nihil facere potest: quia hoc ponit̄ indecētia z cōtrarietate honesti: z hoc nō cadit̄ in deū. negatio autē sola cū dicit̄ qd̄ nō est iustū nō potuit aliquid: sed tollit̄ id quod in presenti iustum est: z relinquit̄ ex consequenti potētiā ad hoc q̄ sit iustum si fiat a deo eadē ratiōe qua iustū est qd̄ modo facit. Ad id qd̄ queritur vtrū potest damnare Petrū z saluare Judā: dicendū q̄ potest quidē de potētia absolutā: sed nō de potētia relata ad ordinē sapiētie. Ad id quod obijcitur de traiano dicendū q̄ hoc ex dispensatione factū est ad manifestandā gloriā dei qui em̄ finaliter damnatus est nullo modo potest reuocari ad statum saluandorum.

Tertia illozum ratio.
Addunt quoqz̄ et alia dicentes: Non potest deus facere nisi quod debet. non autem debet facere nisi quod facit. Si enim debet alia facere: non ergo facit omne quod debet. Si vero facit omne quod debet: nec potest facere

20
30
40
Questiūcla sc̄da.
Questiūcla tertia.
Obiectio
Solo
Ad p̄mū.
Ad 2^m
Ad p̄mū in p̄mū.
Ad 2^m
Ad 3^m
Ad 4^m.
Ad q̄stūclā sc̄dam.
Ad q̄stūclā lam tertiā
Ad obonē

nisi quod debet: non ergo potest facere nisi quod facit. Item aut debet dimittere quod dimittit ne faciat: aut non debet. Si non debet non recte dimittit. Si vero debet dimittere: ergo non debet facere. Si autem non debet nec decet non oportet eum facere: et si non decet nec oportet eum facere: ergo non potest facere: non ergo potest facere nisi quod facit: nec potest illud dimittere quod facit quoniam faciat: quare debet illud facere et quod debet facere: non potest illud dimittere. Sed ut mihi videtur hoc verbum debet venenū habet: multiplicē enim et involutā continet intelligentiā: nec deo proprie cōperit quod non est debito: nobis nisi forte ex pmissio. Nos vero ei debitores sumus ex commissio. Ut autem venenū euacuet distinguit verbi sensum. Homo potest deo facere nisi quod debet. id est nisi quod vult fieri est. Sic enim potest ipse dici debere aliquid: quare vult illud. Si autem dicat non potest nisi quod debet. id est non potest nisi illud quod si faceret ei bene cōueniret: vix est. Ad dicit quod illi dicentes nihil facit aut dimittit nisi optima et rationabili causa: licet nobis occulta sit: secundum quam oportet eum facere ac dimittere: quod facit vel dimittit. Bona enim penes eum est quod illa facit et illa dimittit: quod ratio eterna est et semper manens propter quam non potest aliquid facere vel dimittere. Illa ergo manens non potest quod facit dimittere: nec quod dimittit facere: et ita non potest facere nisi quod facit. Et ad hoc rōdem ambiguitatē locutiōis determinātes. Quia enim dicitur ratio vel causa optima penes deū est quod facit cuncta quod facit: et dimittit ea quod dimittit: vix quod dicitur est quare in eo voluntas est equissima et rectissima quod facit et dimittit quod vult. Quod facere non potest: nec propter ea facere potest. Nec vix quod si ea faceret: nec propter ea si ea quod facit dimitteret vel quod dimittit faceret: sed eadem manens ratione et causa alia potuit facere et ista dimittere. licet ergo ratio sit penes eum quod alia facit et alia dimittit: potest tamen secundum eandem rationem et dimittere quod facit: et facere quod dimittit. Ipsi etiam addunt. Bona est eum facere quod facit et non alia: et non potest facere nisi quod ratio est eum facere: et ita non potest facere nisi quod facit. Item ratio est eum dimittere quod dimittit: et non potest non dimittere quod ratio est eum dimittere: et ita non potest non dimittere quod dimittit. Et ad hoc dicimus locutiōes ambiguas esse: et ideo determinādas. Si enim cum dicitur non potest facere nisi quod ratio est eum facere intelligas eum non posse facere nisi ea quod rationabilia sunt: et ea quod si fierent rationabilia essent: verum est sensus. Si autem intelligas eum non posse facere alia rationabilia et bona nisi ea quod vult et facit: falsus est intellectus. Item aliud adiungunt dicentes: Si potest deo aliud facere quod facit: potest ergo facere quod non presci-

uit et si potest facere quod non presciuit potest sine prescientia operari: quare deo quod factum se presciuit facit: nec accidit aliquid quod non presciuit. Quod si preter sciam eius aliquid fieri impossibile est deo ergo quod prescitu est fieri necesse est: ergo aliud fieri quod sit nulla ratione possibile est: ergo non potest a deo fieri nisi quod sit. Hec autem quod scio de prescientia facile determinari potest per ea que superius dicta sunt cum de prescientia ageretur.

Dicunt quod illi dicentes. etc. Incipit secunda pars in qua ponit causas cometicas illorum: et dicunt cause cometicas: quia ex mere fide sunt et non vere. sunt autem tres quare quilibet cum solutio sua ponit in vno capitulo per ordinem. Prima causa quam ponit est hec: non potest deus aliquid facere nisi causa rationabilis illud opus presciterit: quia sicut dicitur Job. 5. Nihil in terra sine causa fit. et Plato in thineo: Nihil fit cuius ortu legitima causa non presciterit. Causa autem rationabilis non est nisi eorum que fiunt: quare si aliorum esset/esset deus negligens/ eo quod non faceret ea que ratio exigit esse facienda: quod nihil potest facere nisi quod facit. et ista propter nihil potest deo facere: cuius rationabilis causa vel ratio non presciterit distinguenda est ut prius in prioribus rationibus est dictum. Secunda ratio supra a causa cometicas est hec: non potest deo facere nisi quod ratio est eum facere. ratio autem est ut beatus quod fiunt: et non alia quod non potest facere nisi ea que fiunt et non alia. et prima item distinguenda est ut prius: et hec ratio est in secundo capitulo sequenti. Tertia ratio sumpta a causa cometicas est in tertio capitulo. et hec est: non potest deus facere nisi quod prescit se facturum: non autem prescit se facturum nisi quod facit ergo non potest facere nisi quod facit. et item prima distinguenda est ut prius.

Auctoritatibus utitur in assertionem sue opinionis.

His autem illi scrutatores qui defecerunt scrutantes scrutinia sanctorum annectunt testimonia. Dicit enim Augustinus in libro de symbolo: Hoc solum non potest deus quod non vult: per quod videtur non posse facere aliquid nisi quod vult: sed non vult nisi quod facit: et ita videtur non posse nisi quod facit. Illud autem ita intelligendum est: Id solum non potest deus quod non vult. id est se posse. Idem in vii. libro confessio. ad deum loquens ait: Nec cogaris inuiri ad aliud quare voluntas tua non est maior quam potentia: ceterum autem maior si tempore tu ipse maior es. Et hoc videtur quod deo non possit placere quod vult: sicut non vult placere quod potest. Sic ei voluntas non est maior potentia: ita nec potentia maior est voluntate. ideo quod sicut placere non vult quod potest ita eum non placere posse quod velle dicitur. Sed ad hoc dicimus quare nec voluntas potentia: nec potentia voluntate maior est: quare vna et eadem res est potentia et voluntas. id est ipse deus quod esset maior se ipso: si voluntas maior esset potentia: vel potentia voluntate. Nec hac auctoritate negatur deum plura posse quam velle: quare placere sunt subiecta ei potentie

q̄ voluntati. Fateamur itaq̄ deū p̄sa posse
facere q̄ nō vult: et posse dimittere q̄ fac̄. Qd̄
vt certius firmitusq̄ teneat̄ scripture testimo-
nūy asseram? deū plura posse facere q̄ facit.

Math. 26 Veritas ip̄a fm̄ ahar. ait: An putas qz non
possū rogare patrē meū et exhibebit mihi mō
plus q̄. xij. legiōes angeloz? Ex quib⁹ ver-
bis patēter inuit qz et fili⁹ poterat rogare qd̄
nō rogabat et p̄f exhibere qd̄ non exhibebat.
Uterq̄ ḡ potuit facere qd̄ nō faciebat. Aug.
etiā in ench. ait: Si potētis voluntas multa
potest facere que non vult nec facit. potuit
em̄ facere. vt. xij. legiōes angeloz pugnaret̄
fillos q̄ xpm̄ ceperūt. Itē in eodē: Cur ap̄d
quosdā nō facte sunt vtutes q̄ si facte fuisset̄
egissent illi hoīes p̄niam: et facte sunt ap̄d eos
q̄ nō erāt credituri: tunc nō latebit qd̄ nūc la-
ter. Nec vtiq̄ iniuste de⁹ noluit saluos fieri:
cū possēt salui eē si vellēt. Tūc in clarissima
sap̄ie luce videbit̄ qd̄ nunc pioz fides h̄z an-
teq̄ manifesta cognitōe videat̄ q̄ certa et im-
mutabilis et efficacissima sit volūtas dei: que
multa possit et nō velit: nihil aut̄ qd̄ nō possit
velit. Itē in li. de natura et ḡsa: Dñs lazary su-
scitauit in corpe. Nunq̄d dōm est: nō potuit
iudā suscitare in mēte? Potuit qd̄ s̄z noluit
Ihis auctoritatib⁹ alijsq̄ multis apte docet̄
q̄ de⁹ multa possit facere q̄ nō vult: qd̄ etiam
rōne p̄bari p̄t. Nō em̄ vult de⁹ oēs hoīes iu-
stificare: et tñ q̄s dubitat eū posse. Pōt ḡ de⁹
aliud facere q̄ facit: et si aliud faceret aliud
ip̄e nō esset. et p̄t aliud velle q̄ vult: et tñ eius
volūtas nec alia nec noua nec mutabilis ali-
quo mō p̄t esse. q̄ et si possit velle qd̄ nunq̄ vo-
luit: nec tñ nouiter nec noua volūtate: s̄z sem-
piterna tñ volūtate velle pōt. pōt em̄ velle
qd̄ ab eterno p̄t voluisse: hēt em̄ potētia volē
di et nūc et ab eterno: qd̄ tamē nec modo vult
nec ab eterno voluit.

Job. 11. scitauit in corpe. Nunq̄d dōm est: nō potuit
iudā suscitare in mēte? Potuit qd̄ s̄z noluit
Ihis auctoritatib⁹ alijsq̄ multis apte docet̄
q̄ de⁹ multa possit facere q̄ nō vult: qd̄ etiam
rōne p̄bari p̄t. Nō em̄ vult de⁹ oēs hoīes iu-
stificare: et tñ q̄s dubitat eū posse. Pōt ḡ de⁹
aliud facere q̄ facit: et si aliud faceret aliud
ip̄e nō esset. et p̄t aliud velle q̄ vult: et tñ eius
volūtas nec alia nec noua nec mutabilis ali-
quo mō p̄t esse. q̄ et si possit velle qd̄ nunq̄ vo-
luit: nec tñ nouiter nec noua volūtate: s̄z sem-
piterna tñ volūtate velle pōt. pōt em̄ velle
qd̄ ab eterno p̄t voluisse: hēt em̄ potētia volē
di et nūc et ab eterno: qd̄ tamē nec modo vult
nec ab eterno voluit.

Arti. III Cur deus apud quosdā nō fecerit vtutes.
Is aut̄ illi scrutatores. et.] Nec ē vltima ps
in qua inducunt auctoritates ad cōfirmandū
idē et est leuis. Querit̄ aut̄ hic de hoc qd̄ dicit
ibi:] Cur apud quosdā non facte sunt virtutes. et.]
Videt̄ em̄ q̄ duplex incōueniens sit ibi. s. q̄ exhibite
sunt virtutes illis q̄ nō curabāt: et h̄ fuit mittere mar-
garitas ante porcos et alijs subtrahere sunt q̄b⁹ p̄fuis-
sent. Sed ad h̄ dōm q̄ iudicia dei licet mirari non
discutere: qz iudicia dei abissus multa: et hec solō est
in lra et verior oib⁹: dicit tñ glo. ibidē q̄ non exhibuit
tirys et sydonijs: qz sciuit plures eoz nō credituros/
q̄b⁹ pepercit ne pctm̄ eoz ex cōceptu virtutū augmē-
tare: et sciuit illos q̄ si p̄niam egissent in p̄nā non re-
manisisset: corrozamitis vō et berbazy daitis exhibuit
qui dei iudeis erant quib⁹ p̄mū opoz: rebat loqui ver.

Solutio Cur deus apud quosdā nō fecerit vtutes.
Is aut̄ illi scrutatores. et.] Nec ē vltima ps
in qua inducunt auctoritates ad cōfirmandū
idē et est leuis. Querit̄ aut̄ hic de hoc qd̄ dicit
ibi:] Cur apud quosdā non facte sunt virtutes. et.]
Videt̄ em̄ q̄ duplex incōueniens sit ibi. s. q̄ exhibite
sunt virtutes illis q̄ nō curabāt: et h̄ fuit mittere mar-
garitas ante porcos et alijs subtrahere sunt q̄b⁹ p̄fuis-
sent. Sed ad h̄ dōm q̄ iudicia dei licet mirari non
discutere: qz iudicia dei abissus multa: et hec solō est
in lra et verior oib⁹: dicit tñ glo. ibidē q̄ non exhibuit
tirys et sydonijs: qz sciuit plures eoz nō credituros/
q̄b⁹ pepercit ne pctm̄ eoz ex cōceptu virtutū augmē-
tare: et sciuit illos q̄ si p̄niam egissent in p̄nā non re-
manisisset: corrozamitis vō et berbazy daitis exhibuit
qui dei iudeis erant quib⁹ p̄mū opoz: rebat loqui ver.

bū regni dei/vt ab eis contempti apli ad gentes tunc
sine calūnia cōuerterentur et iustior appareret dāna/
tio eoz et lex ostēderet esse implera p̄ xpm̄: et hec solō-
nes omnes incōueniente sunt: sed illa q̄ ponit̄ in litte-
ra ē vera. s. q̄ mō nescim⁹: s̄z i luce faciei dei videbim⁹

**An deus possit facere aliqd̄ me-
lius q̄ facit.**

Unc illud restat discu-
n tiedū vtrū meli⁹ aliqd̄ possit facere
q̄ facit? Solēt em̄ illi scrutatores di-
cere q̄ ea que facit deus nō potest meliora fa-
cere: quia si posset facere et nō faceret inuid⁹
esset et nō sūme bon⁹. Et hoc ex simili astrue-
re conant̄: ait em̄ Aug. in li. lxxxiij. q. Deus
quē genuit qm̄ meliorē se generare nō potuit
(nihil em̄ deo melius) debuit equalē. Si em̄
voluit et nō potuit infirmus est. si potuit et no-
luit inuidus. Ex quo cōfirmat̄ equalē genuit
se filiū. a simili voluit dicere q̄ si potest deus
rē meliorē facere q̄ facit inuidus est. Sed nō
valet huius similitudinis inductio: qz filiūm
genuit de substantia sua. Ideoq̄ si posset gi-
gnere equalē et nō gigneret inuid⁹ esset: alia
vō quenō de suba sua facit meliora facere p̄t

Questio qua illi artantur.

Ulexhic ab eis respōderi de posco cur dicit̄
rē aliquā siue etiā rex vniuersitatē in q̄ ma-
ior consumatio expressa est non posse esse me-
liorem q̄ est: siue ideo quia summe bona est:
ita vt nulla oīno boni p̄fectio ei desit: siue iō
quiamaius bonū qd̄ ei deest capere ip̄a non
valeat. Sed si ita summe bonū dicit̄: vt nul-
la ei perfectio boni desit iam creatura creato-
ri equat̄. Si vō ideo non potest melior esse:
quia bonū amplius qd̄ ei deest capere ip̄a nō
valet iā hoc ip̄m non posse defectiois est: nō
consumationis: et potest esse melior si fiat ca-
par melio: is boni qd̄ ip̄e potest qui eā fecit.
Potest ergo deus meliorē rē facere q̄ facit.
Unde Aug. sup̄ Gen. Talē potuit deus ho-
minē fecisse q̄ nec peccare posset: nec veller:
et si talē fecisset q̄s dubitat eū meliorē fuisse?
Ex p̄dictis cōstat q̄ p̄t de⁹ et alia facere q̄ fa-
cit: et que facit meliora ea facere q̄ facit.

Unc illud restat discutiēdū. et.] In hac di-
stin. m̄ḡ q̄rit modū oipotētie ex pre opis. et
sunt hic tres q̄stioes / q̄rū p̄ma est vtrū ipse
vniuersum potuit meli⁹ facere q̄ fecit: et hoc
cōcedit m̄ḡ. Scda q̄stio est vtrū ip̄e hoc qd̄ fec̄ po-
tuit meliori mō facere q̄ fecit: et h̄ etiā cōcedit m̄ḡ ibi
] Post hec cōsiderandū vtrū alio mō. et.] Tertia est
vtrū deus mō pōt qd̄ qd̄ vnq̄ potuit: et hec incipit ibi
] P̄ q̄ri solet vtrū deus. et.] et hoc etiā cōcedit m̄ḡ.

An de⁹ ab eterno res facere potuit: et vtz

Dis. XLIII
De potētia
dei in cōpa-
a
tione ad mo-
dū siue q̄li-
tate rez: illi
dicunt non
posse.

b

B

Arti. I.

potuit prius facere mundum q̄ fecit.

Acidunt autem circa primum tres questio- nes / quarū prima est vtrum ab eterno res fa- cere potuit. Secunda vtrū meliora facere po- tuit q̄ fecit. Tertiū vtrū ipm bonū ordinis qd̄ est i vni- uerso melius esse potuit. Ad primum procedit sic qd̄ dā pbi probauerūt mundū esse eternū: q̄ videt̄ admi- nus q̄ potuit esse ab eterno. Itē nos videm⁹ hoc i multis causalit̄ q̄ essentialiter fiunt a causa aliq̄: z tñ causa nō precedit ea nisi natura / z nō duratiōe: sicut dicit̄ ip̄e Aug. de sole z illūinatiōe: z exemplū est sup̄ dis. ix. q̄ videt̄ q̄ sic etiā potuit esse in mundo. Itē b̄ videt̄ boecius velle in. j. de cōsol. p̄bie dices q̄ eterni- tas nō spacio aliquo sit ante mūdū / eo q̄ ip̄a simplex sit. Si forte dicas q̄ creatura ab eterno esse nō po- tuit ne tēpus qd̄ creatura cōintelligit̄ p̄ficet̄ eterni- tati / z creatura creatori. Hoc nihil esse videt̄: quia boecius probat q̄ hoc nō cōtingit̄ etiā si mund⁹ po- nat̄ esse ab eterno: adhuc em̄ tpa essent̄ successiua / et creatura variabilis / vt ip̄e dicit̄: q̄ adhuc creatura nō parificat̄ creatori. Itē causa sufficiens z nullo in di- gens ad agendū sp̄ agit / aut est ociosa: vt videt̄. deus aut̄ ab eterno fuit causa sufficiens ad agendū mundū siue creandū: q̄ ab eterno creauit mundū / aut ociosus fuit. ociositas aut̄ in deū non cadit: q̄ ab eterno videt̄ mundū creasse. Itē si nō potuit ab eterno z postea potuit videt̄ q̄ mutatus sit in potentia: q̄ admin⁹ po- tuit ab eterno. Itē boeci⁹ dicit̄: Quē nō externe pe- pulerunt sin gere cause: q̄ ip̄e nō dependet ad aliquid extra se: q̄ quicqd̄ potest ab eterno potest: q̄ ab eterno potuit facere mundū. Sed cōtra: qd̄ de⁹ ab eter- no potuit facere / ab et̄no potuit fieri: q̄ si de⁹ ab eter- no potuit mundū facere / mūdus ab eterno potuit fie- ri. Cōtra creatū est qd̄ habet esse post nihil. eternū aut̄ qd̄ nō habet principiu: q̄ nullū creatū est eternū. Itē habere principiū ex̄ne fm̄ duratiōe z nō ha- bere sunt cōtradictorie opposita: q̄ nō crunt de ratōe vniū z eiusdē z fm̄ idē: sed habere principiu durati- nis est de rōne creati: q̄ habere hmoi principiu du- ratiōis est de ratiōe creati: q̄ nō habere hmoi princi- piū nō potest ei cōuenire. cōueniret aut̄ si esset ab eter- no: q̄ mundus nō pōt̄ esse ab eterno: vt videt̄. Sed tunc querit̄ vlt̄erius iuxta hoc vtrū potuit eū prius facere q̄ fecit: Videt̄ aut̄ q̄ sic: qz eternitas nō habet finē an̄: q̄ q̄tūcūq̄ ante sumat̄ in infinitū semp̄ distat̄ q̄ videtur q̄ potuit ante fieri: z tamē non esset ab eter- no. Si forte dicas q̄ eternitas non habet ante: z ideo questio nulla est: quia non est prius z posterius in simplicia. Cōtra q̄ncūq̄ sit creatura tunc siml' cū ea sit tēpus: hoc aut̄ est nunc minus q̄ septē milia an- noz. quero q̄ vtrū potuit octo esse vel decē milia: vi- det̄ q̄ sic: qz deo nihil est impossibile: q̄ videt̄ q̄ an̄ po- tuit facere q̄ fecit. Itē licet eternitas nō h̄eat par- tē z ante z post / tamē ip̄a indeficiens est ab eterno / et tēporali z euiterno quantū ad indeficientiā: i q̄ ali- qd̄ pōt̄ sub ip̄a prius z posterius esse: z tunc stat p̄ma rō q̄ mundū potuit deus prius facere q̄ fecit. Sed tunc vlt̄erius p̄cedo sic in infinitū anteriorā do: q̄ mū- dus potuit fieri in infinitū anteq̄ factus fuerit. in in- finitū aut̄ prius fieri est sine principio fieri: q̄ potuit eē sine principio duratiōis: q̄ eternus. dicit̄ em̄ boecius q̄ vnū momentū. p̄portione habet ad quātūcūq̄ spa- ciū tēporis finite acceptū. Sed cōtra cōstat q̄ infi- nitū tēpus nō cōtingit vnq̄ p̄transire: q̄ si mund⁹ in-

Arg. p̄o

20

30

Solo.

Instantia

40

50

60

Obo in 2m

Questiōcla scōa.

Arg. q̄ sic.

Solo

Obo p̄ma.

2a

Obiectio ex p̄nti

Obo vlt̄ia

cepisset i infinito tēpore ante nunq̄ esset deuenire ad hanc diē in qua sumus mō. hoc aut̄ falsum est: q̄ mū- dus nō potuit fieri in infinitū anteq̄ fuit. Solutio dōm meo iudicio q̄ cū d̄z mundū potuit deus facere ab eterno hęc est duplex / ex eo q̄ li ab eterno pōt̄ de- terminare hoc verbū potuit: z sic est vera. vel in infinitū facere: z sic est falsa: qz bene cōcedo q̄ de rōe creati est nō esse ab eterno nec fieri posse: cū em̄ d̄z deus pōt̄ facere mundū vel oīa diximus supra q̄ ens possibile qd̄ refert̄ ad potentia accipiendū est in duplici p̄por- tione. sc̄ ad facere / z ad fieri: cū aut̄ d̄z creatū pōt̄ de- facere ab eterno creatū qd̄ est sub potentia neutrā ha- bet. p̄portione: qz nec faciēti hoc est decēs q̄ in aliq̄ pa- rificet̄ sibi factū: nec etiā hoc potest fieri p̄pter inclusi- onē in se cōditionē. Ad primum q̄ dōm q̄ illi pbi q̄ hoc p- bauerūt errauerūt / z nō supponebāt aliqd̄ eē creatū ex nihilo: sed dicebant incorruptibiles pres mūdi eē ab eterno / z corruptibiles in esse in infinito cōseruari p̄pter mutuā actionē z passionē: sed supposito q̄ crea- te sint res impossibile est cū hoc ponere q̄ fuerunt ab eterno: vtrū aut̄ necesse sit creationē esse in p̄ncipio se- cundi libri habet inquiri. Ad aliud dōm q̄ hoc est vep̄ in bis in quibz est actio p̄ necessitatē nature nihil querētis extra ad hoc vt causet̄: sicut luminosum qd̄ nihil exigit ad hoc q̄ emittat lumē: sed hoc modo nō causet̄ de⁹: qz oīa cōueniret̄ secū in forma / sicut lumē in luce illūinantis: tñ vep̄ est q̄ hoc dixerūt quidā gē- tiles pbi q̄ intelligentia esset radius p̄me cause: z ce- lū radius quidā intelligentie: z sic vlt̄erius nitebant̄ causare res ab eterno esse: qd̄ friuolū est z defacili im- probat̄: sicut patebit alibi. Ad aliud dōm q̄ eterni- tas nō p̄cedit spacio distensiois / qd̄ p̄rie spaciū est est: quia simplex ip̄a est / tñ p̄cedit duratiōe esse z cā- fm̄ q̄ duratio d̄z indeficientia esse: z hoc intēdit̄ Boe. Ad aliud dōm q̄ bene p̄cedo si ponerem⁹ tēp⁹ nō habere principiu q̄ adhuc tēpus non esset eternitas: qz eternitas est simul itās. tēpus aut̄ nihilo min⁹ q̄ mō esset successiuū / nec creatura coequaret̄ creatori in omnibz: sed tamē equaret̄ in hoc q̄ est nō habere prin- ciipiū in esse durate: z hoc ip̄m dico impossibile esse. vñ boecius loquit̄ ibi ex hypothesi falsi. sc̄. quid sequeret̄ si mundus poneret̄ fuisse ab eterno. Ad aliud dicē dū q̄ deus semp̄ potuit: sed res nō potuit fieri ab eter- no: z ideo nō sequit̄ quicq̄ de ociositate: qz sapientis est nō qd̄ ip̄e possit facere: sed qd̄ possit fieri in re: z nō solū hoc: sed etiā quid sibi decēter. z rebz factis vtilit̄ fieri possit attendere. Ad aliud dōm q̄ nulla muta- tio cadit in eū: qz ip̄e semp̄ vno mō se habet / licet res diuersimode se habeat in ip̄o: z huius exemplū sepi⁹ positū est de voluntate z intellectu diuino. vñ q̄ res nō ab eterno sit / hoc est qz nō potuit fieri qd̄ ip̄e sem- per vno mō potuit facere. Ad aliud dōm q̄ sua po- tentia nō dependet ad opus p̄pter hoc: sed potit⁹ op⁹ a sua potentia: sed tñ qz opus est alteri⁹ essentie q̄ ip̄e ideo nō potest habere illā p̄fectionē quā habet sua po- tentia: sed deficiet ab ip̄a. z hoc dicit̄ imp̄fectionē ope- ris nō dependentiā cause efficientis. Si aut̄ tu ob- iectis q̄ dei p̄fecta sunt opa: vt dicit̄ in canticis Deut. 32. Responsio q̄ sunt p̄fecta in genere suo: qz nō p- fectiōe diuine essentie q̄ exigeret̄ ad hoc q̄ possit equa- ri potētie efficientis. Ad ea aut̄ q̄ in cōtrariū obij- ciunt̄ videt̄ mihi esse cōcedendū. Ad id qd̄ vlt̄er⁹ querit̄ vtrū ante potuit facere q̄ fecit: videt̄ mihi esse stulta questio: qz dato q̄ ante p̄ aliq̄ annos resulat̄

Solutio

Ad primum

Ad 2m

Ad 3m

Ad instātia p̄ solōne.

Ad 4m

Ad 5m

Ad 6m

Obiectio

Solo

Ad oba in p̄riū.

Ad q̄stiuca lā scōam

eadē questio que mō est: bñ em̄ cōcedo q̄ de^o potuit fecisse q̄ mund^o iam fecisset p̄ mille milia annoꝝ: et si hoc fecisset adhuc q̄rem^o idē qd̄ mō: z iō q̄stio nulla est: ex quo ostensum est q̄ nō potuit esse etern^o: qz hoc est cōtra rōnē creati. Ad hoc autē qd̄ obijcit q̄ in infinitū añ noīando videt̄ auferre principiū duratōnis. Dico q̄ hoc falsum est: qz q̄ntūcūqz accipias añ finitū est: z nō remanet respectu infiniti nisi potētia accipiēdi. in eternitate autē per se nullū est principiū z actu p̄cipiū nō bz. vñ tps̄ quidē tūc esset fm̄ actū p̄cipiatū / s; potens habere vlteri^o principiū non potens esse sine principio eo q̄ creatum esse ponit.

Ad hoc autē qd̄ obijcit q̄ si hoc mō infinitū poneret temp^o q̄ nunq̄ esset deuenire ad hanc diē possum^o cōcedere cōclusionē: qz p̄ nobis est: s; qz sophistice p̄bat dōm q̄ si nos ponam^o temp^o infinitū / sicut qdā p̄bi fecerūt nos ponem^o ip̄m infinitū successiōe motū celi: z hoc infinitū explicat̄ p̄ partes aliquotas / que sunt hora / dies / mensis z annus: z in hoc infinite cōtingit accipere pres; determinatas: sed ad finem z mediū toti^o duratiōis nō contingit venire / vñ bene venit ad diem hanc vltimā / sed hec dies nulla pars est que aliquoties sumpta numeret totā successiōe: qz iam infinitū poneret esse finitū: s; tamē nos nō ita ponim^o tps̄ esse infinitū successiōe motū: qz temp^o incepti / z similis mot^o / z etiam finiet̄ vtrunqz sicut supra dictū est distin. iij.

Ad id qd̄ pe multio loco obijcit

Ad vltimā obiectiōe.

Arti. II

Arg. p̄mo

20

Solo

Instantia

30

40

50

Solo p̄ncipalis: z ad duos

An ea que fecit de^o potuit facere meliora.

Secūdo querit̄ vtrū meliora potuit facere q̄ fecit: videt̄ autē q̄ nō: qz dicit Dyo^o q̄ optimi est optima adducere: q̄ videt̄ q̄ ip̄e vnum qd̄qz creauit i meliori statu quē habere potuit. Itē plato Porro qz optim^o erat inuidia ab eo longe relegata erat: q̄ vnicuiqz dedit quātū recipe potuit de bonitate sua: hoc autē est nō posse meli^o facere: q̄ videtur q̄ nō potuit meli^o facere res q̄ fecit. Si forte dicas q̄ hoc mō fecit optime. qz fecit vniūquodqz in omni bonitate cui^o erat susceptibile. Cōtra / ip̄e dedit capacitātē z etiā impleuit eā: q̄ cū optim^o sit vnicuiqz dedit maximā capacitātē z impleuit eā: q̄ simpliciter videt̄ q̄ ip̄e nihil meli^o potuit facere q̄ fecit.

Sed cōtra / cōstat q̄ materia prima capax est nobilissime forme: q̄ deus vnicuiqz p̄i materie dare potuit illā formā que nobilissima ē / vt totū vniuersum informaret aña rōnali vel intellectuā: s; animatū rōnali anima meli^o z nobili^o est q̄ lapis: q̄ lapidem meli^o potuit facere q̄ fecit. Itē nō est aliqua capacitas alicui^o creature q̄ nō sit finita: q̄ de^o potuit maiorem facere: si autē fecisset maiore / illa melioris boni esset capax: q̄ dare ei aliqd̄ meli^o q̄ modo habeat qz aliter fieret nō recta p̄portio capacitatis ad id quod implet̄ capacitas qd̄ nō competeret sapientie et bonitati dei: q̄ singulas res potuit facere meli^o q̄ sunt

Itē m̄ḡ p̄bat hoc duob; rōnib; in līa q̄ inspicienti patet z cōcedit. Solo ista questio nō querit nisi de bonitate singularū rerū in se. Et iō dico q̄ p̄t̄ dupliciter intelligi. s. de bonitate rerū q̄ sūt in se in p̄p̄is naturis z generib; suppositis: vel de reb; existentib; in potētia creatoris t̄m. si intelligit̄ de reb; existentibus in se tūc adhuc dupliciter p̄t̄ intelligi. s. de bonitate cōsequēte esse subale vniūscuiusqz: vel cōsequēte bene esse z esse accidentale: z si primo mō intelligatur tunc dico q̄ nulla res meli^o potuit fieri q̄ facta est: licet deus meli^o eam potuit facere: z hoc ideo: qz

tunc supponit̄ capacitas principiorū materialū et formalū vniūscuiusqz: z illis suppositis de substantia lib; nihil melius ex illis principijs fieri potuit q̄ factū est. Si autē intelligat̄ scdo mō. s. de esse accidentali vel de bene esse dico q̄ potuit fieri meli^o z pei^o / sicut p̄tinue res in meli^o z pei^o mutant̄. Si autē intelligat̄ q̄stio de reb; nō suppositis nisi in potētia creatoris tūc dico q̄ potuerūt meli^o z pei^o fieri i vtroqz esse substantiali z accidentali fm̄ suā voluntatē: z hoc mō accipit̄ questio nē m̄ḡ in līa. et p̄ hoc patz solo ad prima duo: qz Dyonisi^o z platonis verba intelliguntur de adductiōe rerū in esse substantiali ex illis principijs nature q̄ mō sunt et supponunt̄ esse in causis seminalib; in operib; ser diez. Ad aliud dōm q̄ deus dedit capacitātē istā / sed nō dedit maximā quaz potuit dare. Et si querat̄ quare hoc: dico q̄ ex sapientia nō disposuit dare maiore z noluit dare maiorem / z quare noluit ego ignoro / s; ip̄e nouit: sed verū est hac data capacitāte quo ad esse substantiale impleri melius nō poterat: qz vt dicit Plato / fm̄ merita materie dant̄ forme: z iō nobilioꝝ materie dat̄ melior forma: z vnicuiqz forma fm̄ q̄ ē capax / vt dicit Avicen^o. z ponit̄ sile in sphaera ignis que materias quandā min^o sue sp̄ci p̄portionatā calefacit t̄m: q̄ndam autē magis p̄portionatā calefacit z dissoluit et lucere facit. aliam vō maxime p̄portionatā calefacit dissoluit / illuminat z ignit: z sic ē etiā de datore formarū deo q̄ omnia implet esse substantiali fm̄ eoz; capacitātē qdam forma elemēti / qdam forma mixti: quedā autē anima vegetabili / z qdam sensibili / et qdam rōnali fm̄ q̄ magis recedunt ab actu cōtrarie tatis ad temperamentū z vniūformitātē cōplexionis qz in hoc accedūt ad naturā celi / vt ip̄e dicit: et per hoc patet solutio ad totum.

An bonitatē q̄ resultat ex ordine vniuersi potuit deus meliore facere q̄ fecit.

Terio querit̄ questio magis difficilis. s. vtrū bonitatē q̄ resultat ex ordine vniuersi potuit deus meliore facere: videt̄ autē q̄ sic: qz inter ea que in infinitū distāt possunt esse infiniti gradus altiores inferiori z inferiores superiori: sed de^o z summa creatura quecūqz sit illa infinite distāt: q̄ inter deum z angelū sunt infiniti grad^o implebiles bonitatis ordinatis. si autē illi fierent vicini^o ordinaret̄ ad optimū qd̄ est deus ip̄e mund^o q̄ modo faciat: q̄ esset maior bonitas ordinis q̄ mō sit: que em̄ in bonitates ordinis vicini^o attingit ad summū bonū illa est melior z maior. Itē possibile fuit deo cui nihil est impossibile primū z vltimū in vniuerso meliora facere / sicut materia primā z angelū de quib; dicit Aug. in. xij. cōf. q̄ materia prima est p̄rie nihil z angelus p̄e deū: q̄ z media erunt meliora: q̄ totū vniuersum meli^o z ordo melior: ergo et bonitas resultans ex ordine melior. Si forte dicas q̄ mund^o est vt cithara in qua si vna corda tendit in tonū meliorē: habet qdem in se meliorē: s; son^o ille melior turbat totam armoniā: z ideo plus confusiois z mali affert cithare q̄ boni habeat in se: ita etiaz si res hec fieret melior q̄ est cōfunderet alia ordinata ad ip̄az.

Cōtra / cōsideret̄ t̄m t̄pamētū cithare quero vtrū cithara potest habere meliore armoniā omnib; z nō vna corda t̄m meliorib; factis: constat q̄ sic: qz deus potuit quālibet z nō vnā sine alia t̄m creaturā melius facere q̄ fecit: ergo tunc melior esset ordo z dul-

Ad instātiā z ad alia obiecta.

Arti. III

Arg. p̄mo

20

Solo

Obiectio

Ad in oppo
sitū primo.

2°

3°

4°

Solo

clor armonia/vt videt. P. hoc expse dicit mgi i li-
tera z reputat oppositū heresim. Sed cōtra/sup il-
lud Gen. I. Uidit deus cūcta que fecerat z erāt val-
de bona: dicit glosa/ q bona erant in se/ s; in vnuer-
so optima: optimo aut nō potest meli^o fieri: ergo bo-
nitate vnuerſitatis isti^o nō potest fieri meli^o aliqd
nec potuit. Item vnuerſum tante bonitatis est q
etia; id qd est malū in se cōfert cōpletionē sibi: cū igitur
nihil meli^o posset fieri illo qd etia; malū ordinat
in bonū videt q nihil meli^o posset fieri vnuerſitate.
Item Aug^o: Duo fecisti dñe/ vnū ppete/ z alterū
pē nihil: ergo nō posset etiam cogitari vt videt ma-
ior et latior ordo bonitatis q̄ a nihilo ad ppe deum
ergo nō potest fieri meli^o. Item q vnuerſa dicit ni-
hil excipit: ergo nulla bonitas deest vnuerſitati/ s;
nihil meli^o pōt fieri eo cui nihil deest in bonitate: er-
go nihil pōt meli^o fieri vnuerſitate. Solo sine pre-
iudicio dico q vnuerſitas pōt cōsiderari trib^o mo-
dis. s. vt supposita est in esse: z vt supposita in poten-
tia efficientis tñ: z in quibūdā supposita in esse: et
in alijs posita esse in potētia efficientis tñ. si suppo-
nit in esse/ tunc videt mibi q in istis reb; q sunt nūq̄
poterat fieri melior armonia naturalis q̄ facta est:
z hoc fm bonitatē nature/ z nō fm bonitatē accidē-
talē vel gratie: q̄ quid meli^o cogitari potest q̄ gene-
rabilē z corruptibile reduci in motū declinē circuli/
z eorum que sequuntur circuli declinē z habēt reduci
in motū vniformē mobilis difformis: et hoc reduci
in inozem vniformē vniformiter se semp z ad om-
nia habentē: similē malū vni^o ordinari in bonū al-
teri^o/ sicut corruptionē vni^o in generationē alteri^o
z psecutionē tyranni in patientiā virtutē/ z pbatio-
nem fidei nihil meli^o potest fieri istis reb^o existēti-
bus/ vt videt. Si aut mund^o tot^o supponit tñ esse
in potentia efficienti/ tunc videt mibi q meliorē po-
terat facere mundū z meli^o ordinatū/ sicut cithara
oib; cordis alijs vl alit positis ab artifice in infinitū
sciēte cōtemperatōes armoniarū. Si aut tertio mō
ponat scz partim esse in re z partim in potentia/ sicut si
ponam^o esse celum z motū z asinos z terrā/ z nihil
plus nisi in mente diuina z potentia diuina/ tūc vi-
det mibi q sine cōfusione armonie mundi nō possūt
res relique meli^o fieri quo ad substantiā q̄ etiam fa-
cte sūt/ licet in nullo restringā potētiā dei que semp
potest facere qd vult: sed ego loquor de fieri: et hoc
ideo dico/ qz asin^o habet duplicē bonitatē. s. in se/ et
cōparatiōis: z in cōparatiōe ad equū est asin^o vilis/
sed comparat^o ad hominē est adhuc vilior z minus
bon^o: ergo si om̄s res alie meliores fierent efficerēt
asinus min^o bonus bonitate cōparatiōis q̄ esse de-
bet/ z sic disturbaret armonia vnuerſitatis. Solo
aut medio mō scz q res sint in potētia diuina tñ p-
cedit intentio mgi in lra. Dicendū ergo ad primū
q hoc modo nō accipiunt grad^o entitū: qz sic semper
imfect^o remaneret mund^o/ s; accipiunt penes bo-
nitates dei picipabiles/ sicut esse/ viuere/ sentire/ in-
telligere/ incorruptibile esse/ causā esse z hmōi: et sic
implet vnuerſalis ordo: qz ea que picipabilia sunt
de attributis dei faciunt grad^o: z illi implent trib^o
modis: scz in bonitatib; nature ordinat^o: z bonitati
bus gratie/ sicut om̄ia ad hominē/ z homo ad grati-
am/ z gratia ad deū p xpm: z in ordine mali ad bo-
nū: z sic nō poterat esse vicinior ordo istis reb^o exñti-
bus. Sequētes aut om̄es obiectiōes pcedunt de

vnuerſo supposito in potentia dei tñ: z hoc mō cō-
cedunt. Ad ea aut que in cōtrariū obijciunt dicitur
dū ad tria prima q nō pcedunt nisi de vnuerſitate
ista q̄ in natura rerū supponit esse: z hoc mō cōcedit
qd cōcludunt. Ad aliud dōm q aliud est loqui de
hoc vnuerſo/ et aliud de rōne vnuerſi fm nomen.
vnuerſum em̄ hoc multa nō habet q̄ posset habere
si de^o veller: s; rō vnuerſi fm nomē oia bz: z de hac
nihil querit hie: vñ illa obiectiō nō facit ad ppositū.

Utrū de^o potuit z nō voluit aut voluit et
nō potuit mundū meliorē facere.

Et inde querit de hoc qd dicit in lra: [Si em̄
voluit z nō potuit infirm^o z c. s. b. Uidet ei
hoc argumētū nō solui sufficientē a magistro.

Uñ dicendū sicut supra distin. vj. dictū est q aliqd est
in eo qd parificari pōt p naturā sicut fili^o z spūſan-
ctus: aliud aut in eo qd est diuerſe essentia: qz hoc pa-
rificari nō potest etiam q̄ntūcūq; crescat. Et simile
hui^o est: si accipiat linea finita z augeat punctū per
puncta/ tunc in infinitū pōt augeri punctū/ z tñ nō
equabitur linee nec pportionabit ei. ita dicendū q au-
gmentū bonitatis create respectu increate bonitatis
est sicut adiectio punctualis: z ideo quātūcūq; cre-
ſcat nec erit pportionabile nec erit equale. Si autē
tu obijcias q non est simile: qz punctū est indiuisibi-
le/ et p indiuisibilia crescere nō pōt: qz indiuisibilia
nō sunt quanta: z iō nō auget/ s; bonitas creata q̄n-
ta est: z ideo si in infinitū apponat equalis erit infini-
te. Dōm q in omnib; illis bonitatib; semp cum ad-
dito addit etia; rō distantie infinite: qz qdlibet erit
bonū creatū: q̄ quodlibet distabit sine pportioe: z iō
nunq̄ fiet pportionabile z nunq̄ equale/ nec hoc est
inuidia: sed pot^o ordo sapientie: quia inuidia est re-
spectu eoz que parificari vl admin^o pportōnari pnt
vt dicit Grego^o sup illud Job. vj. Utrū stuitū inter-
ficat iracundia/ z puulū occidit inuidia.

Utrū alio vel meliori modo pos-
sit facere q̄s facit.

Post hec considerandū est vtrū alio modo
vel meliori q̄s facit possit ea facere que facit
Si mod^o operatiōis ad sapientiā opificis re-
ferat: nec alius nec melior mod^o esse potest.
Non em̄ potest facere aliqd aliter vel meli^o
q̄s facit: id est alia sapientia vel maiori sapiē-
tia. Nihil em̄ sapienti^o potest facere q̄s facit.
Si vō referat modus ad rem ipaz quā facit
deus: dicim^o: qz z ali^o z melior potest eē mo-
dus. Et fm hoc cōcedi pōt: qz ea q̄ facit po-
test facere melius z aliter q̄s facit: qz pōt qui-
busdā meliorē modū existēdi p̄stare z qui-
busdā aliū. vñ Aug^o in. xij. li. de tri. dicit q
fuit z alius mod^o nostre liberationis possibi-
lis deo qui om̄ia potest: sed nullus alius no-
stre miserie sanāde fuit cōueniēti^o. Potest
ergo deuseozū que facit quedā alio mō me-
liori: quedam alio modo eque bono: quedā
etiam min^o bono facere q̄s facit: vt tamē mo-
dus referat ad qualitātē operis: id est crea-

Ad ea q̄ sūt
in triū ad
tria pma.
Ad aliud.

Arti. III.
D

Solutio.

Ad primū

Ad alias
obiectiōes

ture: non ad sapientiam creatoris.

Arti. V An xps: beata virgo: angelus z adam potuerunt meliores fieri q̄ facti sunt. z an xpus sit de vniuersitate opeꝝ dei. z quō intelligit q̄ brā virgo sit exaltata sup choros āgeloz.

¶ Eūde querit̄ de sc̄da pre istius lectōnis ibi: d Post hec cōsiderandū vtrū alio vl̄ meliori zc. Incidit aūc̄ hic q̄stio de q̄busdā optimis/ vt de xpo z de beata virgine z angelo z adam. vtrū potuerūt meli⁹ fieri: querať ergo de xpo vtrū ip̄e sit de vniuersitate vel nō: videt̄ q̄ sic: qz ita dicit apl̄s I. ad Cor. 12. Vos estis corp⁹ xpi z membra de mē bꝝ. z ibidē dicit̄ glo. mēbra de mēbꝝ. i. capite qd̄ est mēbꝝ: cōstat aūc̄ q̄ caput est de vltimate mēbꝝ: q̄ xps est de vniuersitate sicut alia mēbra. Itē sup̄ disti. xxix. dicit̄ Nylari⁹. Caput omnīū xps: q̄ videt̄ q̄ ip̄e sit de vniuersitate. Itē q̄cqd̄ est min⁹ eo qd̄ est de vniuersitate illud ē de vniuersitate pl⁹ q̄ illd̄ ē xps est minor aliquo qd̄ est de vniuersitate: qz minoratus est paulo min⁹ ab angelis q̄ sunt de vniuersitate: ret̄ vt pri⁹. Sz cōtra/ xps est cōstitut⁹ sup vniuersa opera manūū dei: q̄ ip̄e nō est de vniuersitate operū vt videt̄. Itē q̄cunq̄ est causa totī boni vniuersitatis nō pōt esse aliqd̄ vniuersitatē: xps aūc̄ est causa totī boni qd̄ habet vniuersitas: q̄ zc. Ulterius querit̄ vtrū xps potuit fieri melior: videt̄ aūc̄ q̄ sicut qz aīa ip̄i⁹ creata fuit: q̄ bonitas sua fuit finita sicut z essentia: q̄ potuit esse maior. Item corp⁹ fuit creatū: q̄ eadē rōne bonitas corp̄is ei⁹ potuit esse maior. Sz z/ Job. 3. Dat⁹ est ei sp̄s nō ad mēsurā: qd̄ autē nō est ad mēsurā est immensū/ z qd̄ est immensū nō pōt crescere: q̄ xpi bonitas crescere n̄ potuit. Ulteri⁹ querit̄ vtrū beata virgo melior esse potuit: videt̄ q̄ nō: qz dicit Ansel. q̄ decebat vt virgo illa quā pater filio suo matrē elegit ea puritate niteret q̄ maior sub deo nequit intelligi: q̄ videt̄ q̄ crescere in bonitate nō potuit. Itē Aug⁹ dicit: Duo fecisti dñet: vnū p̄te z alterū p̄te nihil: q̄ angelus prope fuit apud deū. cantam⁹ aūc̄ dictū Hiero. de ipsa: Exaltata es sup choros angeloz ad celestia regna: q̄ ipsa est primior primo: nō pōt autē aliqd̄ intelligi vltra posse accedere crescēdo: q̄ ip̄a melior fieri nō potuit. Itē sub deo vnico homini nihil ē vicin⁹ q̄z materialē idē esse cū vnico: materia aūc̄ est accepta de ip̄a: q̄ ip̄a est prima: q̄ nō pōt esse melior. Sz z/ creatura est simplex: q̄ ip̄a est finite bonitatis: q̄ pōt intelligi crescere/ z qd̄ tu potes intelligere de⁹ pōt facere/ z multo amplī⁹: q̄ ip̄a pōt fieri melior. Ulteri⁹ aūc̄ querit̄ de angelo: qz videt̄ meli⁹ qd̄ est glorioſi⁹: glorioſi⁹ aūc̄ videt̄ p̄pugnā z meritū p̄ficere ab beatitudinē q̄ sine illis: q̄ videt̄ q̄ homo fact⁹ sit melior angelo. Itē in l̄fa est q̄ melior est natura q̄ peccare potest q̄ illa que peccare nō pōt: q̄ zc. stat⁹ possibilis ad peccatū melior est statu i possibilis ad pctm̄/ et sequit̄ idē qd̄ pri⁹. Item ex hoc sequit̄ q̄ quanto infirmior est stat⁹ z maiores habēs occasiones peccādi dūmō nō habeat necessitatē q̄ tāto sit melior: z hec friuola sūt et de his in. iij. distinc. iij. et. x. est questū: vñ ista hic sufficiat. Solo nō est cōcedendū q̄ xpus sit de vniuersitate/ s̄ sup vniuersitatē. Ad id q̄ qd̄ primo obijcit̄ dicendū q̄ eo ip̄o q̄ caput dei fact⁹ ē sup oīa: s̄ membrū d̄ nō oīm s̄ ecclie cū q̄bz nature p̄formitate z nō qd̄libz mēbrū alijs cōicabile s̄ pot⁹ qd̄ emi

Arg. pmo q sic

20

In p̄riū p̄o q nō

20

Questiūcu la p̄ma

Obiectio

q̄stūcl̄a 2a. Arguit̄ p̄o q nō

20

At in p̄riū.

q̄stūcl̄a 3a. Arg. pmo

20

30

Solutio Ad primū

net om̄ibz/ z influit in om̄ia spiritū mortūū z sensibili sic dictū ē sup tertū. p hoc etiā p̄z solo ad sequēs.

Ad aliud dōm q̄ xps nō est minorat⁹ ab angel⁹ nisi dispensatorie z fm̄ qd̄. s. in eo q̄ passibilē naturam assumpsit: qz vero illa vnita est z nō nuda: id etiā in illa sup om̄ia est z nō ordinabilis cū oībz. Ad id qd̄ vlteri⁹ querit̄ sufficiēt quantū potui discussū est in tertio: tñ hic pōt dici q̄ si xpm̄ cōsideram⁹ vnitū sic est in rei veritate/ tñc gratia hoīs cōiungit̄ infinito bono: z quo ad h̄ q̄bz vnionē cū illo in esse q̄ vnione nihil mag⁹ accedere ad summū bonū pōt/ sic nō pōt crescere nec fieri melior: z hoc mō dat⁹ est ei sp̄s nō ad mēsurā. Si aūc̄ cōsideret̄ gr̄a simplex nō pertinet gens ad vnionē q̄ cōsideratio tñ est fm̄ intellectum tñc crescere posset: z esset finita gr̄a. z p hoc p̄z solutio ad ea que obijciunt̄ de xpo: qz illis duobz modis p̄cedūt obiectiōes. Ad id qd̄ vlteri⁹ querit̄ de beata virgine bñ puro q̄ quicqd̄ pōt p̄cipere creatura pura capax dei q̄ hoc totū cōicātū est matrī dei: z in illa cōsideratione p̄cedūt rōnes primo inducte/ s̄ diuina potentia nō restringit̄ qn̄ potuerit facere capacitate maiorē q̄ hoīs z angeli/ z tunc crescere posset z gratia: z hoc modo p̄cedūt rōnes in oppositū: z id etiā ad illa p̄z solutio. Tñ notandū q̄ licet dicat̄ exaltata sup choros angeloz z sup choros archangeloz nihil sit nisi altitudo diuina nō tñ est exaltata ad equalitatē altitudinis diuine: qz sicut pri⁹ dictū est distantia est extra mēsurā: z id s̄ sit altior om̄ibz angelis/ tñ ad huc distat a dignitate diuina sine proportionis mēsurā. Ad id qd̄ vlteri⁹ querit̄ de homine z angelo quo ad statū pugne/ dōm q̄ est bonitas fm̄ qd̄. s. fm̄ magis laudabile: z de hac tñ p̄cedūt ille rōnes. est etiā bonitas simplr̄ que p̄ficet fm̄ nobilitatē actū z altōrē gradū: z de illa nō tenet: z id quo ad h̄c loquendo de potētia dei solū vterq̄ meli⁹ poterat fieri: sicut etiā mag⁹ cōcedit in l̄fa.

Ad 2m

Ad q̄stūcu la p̄mā cūz obiectis

Ad. q. 2a^m.

Ad. q. 3a^m

Utrū deus semper possit omne quod olim potuit.

¶ Preterea queri solet vtrum de⁹ semp possit omne qd̄ olim potuit. Qd̄ quibusdā videtur dicentibz: potuit de⁹ incarnari z potuit mori: z resurgere: z alia h̄mōi: que mō nō potest. Potuit ergo que mō nō pōt: z ita habuit potentia quā modo nō habet. vñ videt̄ potētia eius imminuta. Ad qd̄ dicim⁹: qz sicut om̄ia semp scit que aliqñ sciuit z sp̄ vult q̄ aliquādo voluit: nec vnq̄ aliquā sciam amittit vel voluntatē mutat quā habuit: ita om̄ia semper pōt que aliqñ potuit: nec vnq̄ aliq̄ potētia sua priuat. Nō est ergo priuatus potentia incarnādi vel resurgēdi: licet nō possit mō incarnari vel resurgere. Sicut em̄ potuit olī incarnari: ita z potest modo incarnatus esse in quo eiusdē rei potentia mon strat. Ut em̄ olim sciuit se resurrecturū: z modo scit se resurrexisse. Nec est alia scientia illud olim sciuisse: z hoc modo scire: sed eadē omnino. Et sicut voluit olim resurgere: z modo resurre-

risse: in q̄ vni⁹ rei volūtas exprimit̄. Ita potuit olim nasci ⁊ resurgere: ⁊ mō ip̄e pot̄nar⁹ fuisse ⁊ resurrexisse ⁊ ē eiusdē rei potētia. Si em̄ posset mō nasci ⁊ resurgere: nō esset idem posse. Verba em̄ diuersoz tempoz diuersis prolata t̄pib⁹ et diuersis adiūcta aduerbijs eū dē faciūt sensum: vt mō loquētes dicim⁹: iste pot̄ legere hodie. cras aut̄ dicim⁹: iste pot̄ legisse vel potuit legere heri: vbiq; vni⁹ rei monstrať potētia. Si aut̄ diuersis t̄pibus loquentes eiusdē t̄pis verbis ⁊ aduerbijs vramur dicētes hodie: iste pot̄ legere hodie: et dicentes cras: iste pot̄ hodie legere: non idē sed diuersa dicim⁹ eum posse. Fateamur ergo deū semp posse q̄cqd semel potuit. i. habere omnē illā potētia quā semel habuit: ⁊ illi⁹ om̄is rei potētia cui⁹ semel habuit: s; nō sp̄ posse facere om̄e illud q̄d aliqñ potuit facere: pot̄ q̄dē facere aut fecisse q̄d aliqñ potuit. Sicut quicqd voluit ⁊ vult. i. omnē quā habuit voluntatē: ⁊ modo habz: ⁊ cuiuscūq; rei voluntatē habuit: ⁊ mō habet: nō tñ vult esse vel fieri om̄e q̄d aliqñ voluit esse v̄l fieri: sed vult fuisse v̄l factū esse. Ita est de scietia dei dicendum est.

Arti. VI.
f

An de⁹ semp possit q̄d potuit.

Inde q̄rit̄ de vltima pre ista⁹ distinctiōis q̄ incipit ibi: [P̄ q̄rit̄ soler verū de⁹ ⁊ ē. v̄l aut̄ q̄ de⁹ sp̄ possit q̄d potuit: om̄e em̄ nō potēs mō q̄d potuit aut mutātū est in potētia sua / aut potētia sua dependet ad alterū q̄d mutātū est: dei aut̄ potētia nec mutāt in se nec depēdet ad aliud: q̄ mō pot̄ q̄cqd olim potuit. Itē q̄cqd vno mō sp̄ se hz sp̄ pot̄ idē de⁹ aut̄ vno mō semp se hz: q̄ sp̄ pot̄ idē. S; p̄ sunt instāte q̄ facit in l̄ra. Solo dōm q̄ m̄gr̄ v̄l fuisse de opinione noialiu. vñ solo m̄gr̄ cōstitit in b̄ q̄ vna potētia sp̄ fcať q̄ referť ad idē / hz diuerso mō significandi in v̄bo v̄l aduerbio prinēte ad t̄ps̄ fcať. vñ dicit q̄ eadē est potētia q̄ potuit mundū creare: ⁊ q̄ potuit mundū creasset: ⁊ p̄t̄ sua solo in l̄ra. S; verius ⁊ pbabili⁹ videt̄ mibi dōm q̄ ē potētia absolute cōsiderata: ⁊ hec eadē est sp̄: ⁊ est potētia cōiuncta actui ⁊ hec determinat̄ fm̄ modū scandiad rē q̄ referť ad eam / ⁊ rō nō est eadē in relatōe illa: ⁊ hac nō pot̄ mō q̄cqd potuit nec hec ponit mutatiōnē in eo / s; in re in qua potest. Ad primū q̄ dōm q̄ potētia sua nō p̄ hoc dependet ad rem sed pot̄ ex eo q̄ res dependet ad ip̄am: surgit diuersa h̄tudo relatōis rei ad potētia ⁊ ecouerſo q̄ aliter se hz res ad potētia añq; fit / et cum fit ⁊ cum facta est. Ad aliud dōm q̄ licet deus vno mō se habeat ad res / nō tamē res vno modo se habent ad ipsum: et ex illis habitudinibus fiunt diuerse relationes quib; significat̄ potētia diuersimo de: supra aut̄ ostendim⁹ q̄ nō est incōueniēs eternū accipere a temporali aliqñ modū significadi.

Arg. p̄mo

2o

Solo.

Ad primū

Ad 2m

De voluntate dei que essentia dei est vna ⁊ eterna ⁊ de signis eius.

Am de voluntate dei

Di. XLV
de q̄dditate volūtar; di

i aliqd p̄ sensus : ostri imbecillitate dicendū est. Sciendū est ergo: qz

voluntas siue volens de deo fm̄ essentia d̄r. Nō est ei ei aliud velle ⁊ aliud eē: s; oīno idē. Et sicut idē ē ei eē bonū q̄d eē deū: ita idē ē ei esse volentē q̄d esse deū. Nam voluntas qua semp volens est: nō affectus vel motus est q̄ in deū cadere nō valet: sed diuina v̄sa qua volens est deus ⁊ huiusmodi.

Qd̄ hz idē sit deo velle q̄d eē nō tñ pot̄ dici deus esse omnia que vult.

Et hz idē sit deo velle q̄d esse: nō tñ dicendū est deū esse oīa q̄ vult: q̄d quidā de dei volū tate nō recte sentiētes nob̄ obijciūt dicētes: Si idē est deo velle q̄d esse: q̄ cū dicim⁹ deū velle oīa q̄ facit dicim⁹ eū eē oīa q̄ facit alio qñ non ibi illo v̄bo idē fcať q̄d fcať hoc v̄bo esse cū de deo d̄r. Et si ita ē: nō sp̄ d̄r de deo velle fm̄ eēntia. Si deo fm̄ eēntia nō d̄r aliqñ quō ergo d̄r de deo? Relatiue em̄ nunq; d̄r. Ad q̄d dicim⁹ qz licet idē penit⁹ sit deo velle q̄d esse: nō tñ pot̄ dici oīa que vult: sicut idē est deo esse q̄d scire: nec tñ sicut d̄r scire om̄ia ita quoq; potest dici esse omnia.

Quis sit sensus horū verborū de⁹ scit v̄l deus vult. Itē de⁹ scit oīa v̄l vult aliqd: ⁊ qd̄ d̄ deo i his p̄dicet̄

Et vbiq; qz de⁹ d̄r scire v̄l scies: vel velle vel volēs: hec de eo fm̄ essentia dicunt̄. Cū em̄ d̄r de⁹ scit vel de⁹ vult: siue de⁹ est sciens vel volens eēntia diuina p̄dicat̄: ⁊ de⁹ esse enun ciat̄. Cū aut̄ addit̄ oīa vel aliqd v̄l aliq; ⁊ d̄r deus scit om̄ia v̄l vult aliqd vel aliqua: eēntia q̄dē diuina p̄dicat̄ nō simpliciter ⁊ absolute: sed ita vt scie q̄ ip̄e est oīa subiecta mōstrent̄: ⁊ voluntati q̄ ipse eadē est aliqd vel aliq subiecta eē dicant̄: vt talis fiat sensus: deus scit oīa. i. de⁹ est cui⁹ sciētie q̄ ip̄i⁹ essentia est oīa subiecta sunt. Sicut de⁹ vult hec v̄l illa. i. de⁹ est cui⁹ voluntati q̄ ip̄e est hec siue illa subiecta sunt. Volēs ergo siue velle dicit̄ deus fm̄ essentia: cuius voluntas eēntia est sempiterna ⁊ immutabilis: licet ea variē tur ⁊ transeant: que ei subiecta sunt: que nō potest esse iniusta vel mala: qz deus est.

Am de volū tate dei aliqd p̄ sensus n̄ri ⁊ ē. Itē tractat⁹ de volū tate diuidit̄ in duas pres. in p̄ria agit m̄gr̄ de volū tate dei fm̄ se ⁊ fm̄ cōpatōnē ad volū ta. in sc̄da de comparatiōe volū tar; n̄re ad volū tarē ip̄i⁹: ⁊ hec incipit distin. xlvij. ibi [Illud qz nō est p̄termittēdū.] Ad

3

buc pma diuidit in duas, in prima agit de volutate dei z volito, in scda agit de mo iplerois diuie volutatis in disti, xl vij, abi [Voluntas qppe dei sp efficac est. Prima adhuc subdiuidit i duas, in pria agit de volutate z diuisione volutatis fm se, in scda ponit ql da dubitatioes circa voluta diuine volutaris: infra disti, xl vij, abi: [Hicorif questio: dictu est em zc.] Nec distinctio diuidit i duas ptes: in qz prima agit de volutate dei fm q ipa est ca prima oim creatura ru, in scda ponit distinctione de mltiplicitate diuie volutaris ibi [Hic no est pterendū nobis] Prior ad huc subdiuidit in duas, in quarū prima agit de volutate fm cōpatōne ad volentē, in scda aut agit de eadem fm cōpatōne ad voluta: qz ipa est causa ibi: [Nec itaqz summe bona volutas] Prior hāz habz tria capla: in qz primo dicit volutarē dei eē eēntiā diuinā, in scdo mouet errore z b z rñdet illi, in tertio vo suū dictū cōfirmat: z per hoc p z sentētia.

Arti. I

An in deo sit voluntas.

Nec dicitur hic tria dubia an lram qz primū est/an in deo sit voluntas, Scdm qd sit volūtas ei? z tertio de introductōe istū tractat? de volutate siue situ. Ad primū obijct sic: Omnis appetit? est significatiū indigentie: in deo aut nulla est idigētia: g null? appetit?. Prima pbat p hoc q appetit? est mouēs ad id qd nō habet/ vt dic pbs. scda patet p se. Inde vltēri? obijct sic: null? appetitus est in deo: omnis volūtas est appetit? g nulla volūtas est in deo, prima cōstat ex priori sillo, secūda pbat in tertio de aia: vbi appetit? diuidit p volūtatē z desiderū qd est appetit? aie sensibil. Itē Aug. in li. de libe. arbi. Volūtas est rōnalis mot? sensui p̄sident z appetituit: constat aut q in deo nec sensus est nec appetit? sensibilis: qz de illo loquit Aug? g nec volūtas. Itē ois voluntas est ad sequendū ali qd vel fugiendū: de? aut nihil assequit vlt fugit: g nihil vult: g vt pri?. Itē volūtas est potētia rōnalis hñs se ad opposita: de? aut hz se vno mō: g zc. Itē volūtas est cā cōtingens rerū: de? aut est cā necessaria/ z semp stans: g de? nō hz volūtatē vt videt. Sz zra hoc est qd dicit in lra. Itē ad Ephe. I, dicit apls fm ppositū voluntatis sue/ z ibidē: fm cōsiliū volutatis sue z in mults alijs locis. Itē p rōne agens z intellectū meli? est qz agēs p nature necessitatē qm primū pgnoscit rōnem operis, secundū aut nō: de? aut nobilissimū agēs est: g est agens p intellectū: nihil aut raliū agit nisi qd vult z qñ vult: g volūtatē hz de?. Itē liberrimū in natura rōnali est volūtas g z optimū z nobilissimū: g z deo attribuēdū. Itē pbs in, xj, pme phie dicit: Volūtas est actio ipsi? z iō vigilia z sensus z intellect? sunt valde voluptuosa z spes z rememoratio sūt ppter ista: z intēdit ostēdere q deo danda est volūtas q est in actu spet actio ipsi? qz deo agere nihil aliud est qz velle deum vt fiat/ sicut z in nobis volūtas cōiuncta semp volito optima est z voluptuosa/ sicut z vigilia z sensus z intellect? fm actū: z hui? signū est q spes z rememoratio nō habēt voluptatem nisi in relatione ad illa. Solo dōm q in deo voluntas est z p pri? q in nobis z magis p̄rie. Ad primū aut dōm q volūtatē est quoddā p accēs z quoddā p se, per se aut hz quatuor quorū vnū est de natura q sit sez nature rōnalis/ z in rōne/ sicut dicit Aristō, z Dam. q omnis voluntas rōnalis est: z si nō est rōnalis nō est volū-

Arg. pmo

In p̄riū p̄o

Solo Notā p̄o

tas, secundū est q sit liberrimū nature rōnalis: et b est p̄rietas ipsi? habet em vnā libertatē a subiecto p̄ximo in quo est/ hoc est natura spūs intellectual qui nō est act? corporis vt affir? organo: z iō nō est obligat? materie vlt ei? appendētis. Aliā libertatē hz a se fm q est vis potens acceptare obiectū vel nō acceptare: qz spōtanee operat. Tertiu est cōparatio ipsi? ad bonū: qz voluntas semp est boni z p̄cipue sū mi boni qd omnia appetūt (vt dicit pbs) z hoc sum- mū bonū nō afferret deo iocunditatē nisi esset volūtas ipsi?: z hoc est qd optime tangit pbs, viij. ethic. vbi dicit fm translationē q est ex greco sic: si cui? natura simplex fuerit semp eadē operatio delectabilis- sima erit. Jōqz de? semp vna z simplici delectatōne delectat. nō em solū mot? est act? a. pfectio z cōple- mentū/ sed etiā immobilitas z delectatio magis in- quēte est. Quartū aut z vltimū ē q volūtas etiā est causa omnīū que fiunt vt ab artifice, dicit em pbs in, vj, pme phie q omnīū artificialiū principiū est vo- luntas: deus aut operat p modū artificis z nō per modū necessitat? nature. Qd g primo obijct de vo- luntate dōm q hoc verū est in natura indigente qm sicut dicit Arist. in, viij, ethic. sicut in deo immobili- tas est voluptuosa: ita in natura indigente mot? p̄ maliciā indigentie: sed deus quiescit in eterno bono qd totū est intra ipsum/ z sunt bec verba: transmuta- tio est omnīū dulcissimū fm poetam Homerū p̄ maliciā quandā/ quē admodū em homo facile trans- mutabilis q maliciosus est z natura q indiget trans- mutatiōe: nō em est simplex neqz modesta, per b eti- am patet solutio ad tria sequētia. Ad vltimū dōm q hoc nō est de nobilitate voluntatis q pōt in malū qz hoc nō est posse/ sed cōsequit volūtatē creatā nō cōfirmatā ex defectu: qz fluxit in esse post nō esse: sed q pōt in opposita cōtradictorie, i. q pōt hoc z potest cessare ab ipso z potest aliud, ista em p̄as ostēdit ip- sam volūtatē nulli esse obligatā: et hoc bñ hz in deo esse qui non obligat ad aliquid.

2m

3m

4m

Ad primū obiectum z ad tria sequētia.

Ad 5m

Quid est voluntas diuina z an sit idē cum dei essentia?

Arti. II

Unde querit qd sit voluntas diuina: videt aut q nō sit essentia diuina: qz q̄cūqz sūt eadē oē id qd attribuit vni pōt attribui alteri: sed multa sunt in voluntate q nō sunt in essentia: sic oia bona creata que sunt in volutate dei cōtinentē z vo- lente ea/ nō tñ oia sunt in essentia: g voluntas z eēn- tia nō sunt idē. Itē quecūqz sunt eadē oino idē ad- ditū vtriqz adhuc nō facit diuersa/ sed remanent idē si ergo volūtas dei est essentia dei/ z voluntas h? est essentia hui?/ sed voluntas hui? est demonstrato ho- mine creato: g de? est essentia hui?/ qd falsū est. Si forte dicat q voluntas differt ab essentia nō in se sz in cōnotato. Cōtra/ de rōne volutatis nō est vt ali- quid cōnotet: possum em dicere/ de? vult se esse tri- nū z vnū z vult generare filiū/ z nihil p̄notat extra deū: g videt q hoc nō sit substāiale voluntati q ali- quid cōnotet: g videt q voluntas dei nō sit essentia dei. Sed cōtra/ qd nō est totū qd habet illud non est simplex/ voluntas habet ex deo z ipe non est sua voluntas: g deus nō est simplex qd falsum est. So- lutio dōm q voluntas est essentia dei/ sed differt in mō significandi/ sicut sepi? supra de attributis diui- nis ostensum est: z ideo nō valet obiectū p̄mū. Ad aliud dicendū q hoc verū est vbi id qd addit vtriqz

Arg. pmo

2o

Solo

Obiectio

Solo p̄ncipalis: z ad p̄mū. Ad 2m

in eadē rōne addit in qua illa sunt eadem sed hoc nō
fit hic sed potē cū dicit voluntas hui⁹/li hui⁹ dicit
obiectū voluntatē fm rōne intelligendi q̄ differt ab
essentia; z iō nō oportet q̄ sit eēntia h⁹; z bñ sequit sic
Intellect⁹ z voluntas sūt idē in re; s; realit̄ intellect⁹
dei nō differt a dei voluntate; q̄ realiter eēntia dei z
intellect⁹ sunt idē. Ad aliud dōm q̄ volūtas di nō
semp cōnotat volitū extra; v; etiā respectū ad volitū
extra; qz eterna est z respectu eterno; / s; tñ ab essen
tia semp differt in mō significandi z intelligendi; qz
sicut supra distin. viij. pbatū est / substantia z volun
tas z intellect⁹ nō sunt synonyma.

ad obiectōs

Arti. III
L An in hoc loco bene situetur tractatus de
dei voluntate.

Ratio querit de situ istī tractat⁹ in hoc loco
si em volūtas vt dicit lra est tota causa pri
ma z prima rerū / videt q̄ cū ipsis reb⁹ in co
dē libro determinandū sit de volūrate / hoc est in se
cūdo lib. z nō hic. Itē volūtas vt aīcedere potētā
z sciam; omnis em operans p voluntatē primo vult
z postea scia sua ordinat opus z p potētā exequit; q̄
videt q̄ tractat⁹ de volūrate debuit esse prim⁹ z de
potētā vltim⁹. Itē mgf Hugo de scō vicr. Volū
tas mouet; sapia disponit potētā opat; q̄ volūtas
est prima. Itē Dyo⁹ dicit q̄ bonū est diffusiuū esse
diffusiuū aut esse est p creationē; q̄ primū inclinans
ad creationē est bonū qd est dispō voluntatē / sed om
ne inclinans h; aliqd inclinatiū ad op⁹; q̄ illud in
clinatiū qd inclinā a voluntate immediatē opit;
hoc aut est potētā exequēs; q̄ videt q̄ voluntas sit
aī potētā. S; cōtra volūtas dei est actio ipsius
vt habitū est in auctate a p̄bo inducra superi⁹; nihil
aut immediatē est effectui q̄ actio educēs ipm; q̄ vol
untas est cōiunctissima opit; q̄ est post potētā z sa
pientiā. Itē potētā fm rōne abstrahit a volūrate;
sequit ei volūtas ē; q̄ potētā est / nō aut ecōuerso; er
go potētā est prior natura q̄ voluntas; q̄ volūtas
se h; ex additiōe fm rōne itelligēdi ad potētā; s; om
nis causa q̄nto magis est determinata tātomag; est p
pria z cōiuncta effectui; q̄ volūtas immediatē cōiun
git opit q̄ potētā. Solo dōm vt sup dictū est potē
tia multis mōis cōsiderat z etiā volūtas; volūtas
aut q̄ hic tractat est volūtas relata ad volitū z cōiū
cta illi; z hec est sufficiens cā exndi creaturas; z iō ipa
est cā opans z educēs res. Ad scōm aut dōm q̄ il
la obiectio pcedit de volūrate alit̄ accepta; s; illa de
qua sup dictū est q̄ est motor aliaz viriū; z hec nō ē
cōparata ad volitū. Ad aliud dōm q̄ illa auctas
eodē mō intelligit. Ad aliud dōm q̄ dictū Dyon
sij magis facit ad hoc q̄ sit immediata causa; qz sic di
cit Aug⁹; z hitū est sup dist. qz de bon⁹ ē sum⁹; et
in q̄ntū sum⁹ boni sum⁹. Et qd obijcit vlteri⁹ nō ten
net nisi in his agētib; in q̄b nō est sufficiens cā volū
tas; ibi ei opat volūtas p alias potētias affixas in
membis z p instra; sed in deo est sufficiens cā ad om
ne qd vult; z iō nō oportet vt inclinet aliq̄s alias potē
tias. Ad p̄mū aut dōm q̄ nō oportet p̄ hoc ponit tra
ctatū de volūrate in. ij. li. qz scia cause nō h; defmiā
ri in eodē libro cū causato nisi tñ in his causis q̄ sūt
prime causas; / z q̄rū naturā z p̄rietatē h; in se cau
sarū ipm; z hoc pt; / s; em stelle sint cause ḡnātōis di
uersoz; nō tñ determinat de naturis z morib; stel
larū in libro de ḡnatiōe animalū vel plantaz; sed de

Arg. pmo

20

30

40

In p̄mū p̄o

20

Solutio
ad p̄mū.

Ad 2m

Ad 3m

Ad 4m

Ad p̄mū

in p̄mū.

terminat in eo de causis primis z vniuersis cū ipis
causatis; z talis causa creaturarū nō est voluntas; z
iō cum creatoris nō est determinanda. Ad vltimū Ad 2m
dicendū q̄ hoc nihil est ad p̄positū; qz hoc nō obijcit
de potentia relata ad opus que diuidit cōtra volū
tatem in his que erigunt ad opus / sed potē de potē
tia que est gen⁹ ad omne id q̄ aliquid pot cognoscē
do vel volendo vel operando.

Qd dei voluntas summe bona
causa est omniū q̄ naturaliter sunt
cuius causa nō est querenda; quia
nullā habet cum sit eterna.

hec itaq; summe bona volūtas causa est om
niū que naturaliter fiunt vel facta siue futu
ra sunt; que nulla preuenta est causa; qz eter
na est. Ideoq; causa ipsi⁹ querenda non est.
Qui em ei⁹ cām q̄rit aliqd maius ea q̄rit cū
nihil ea mai⁹ sit. vñ Aug. in li. lxxij. q. Qui
q̄rit quare voluerit deus mūdū facere; cau
sam querit voluntatis dei. Omnis autē cau
sa efficiens maior est eo qd efficit. Nihil autē
maius est voluntate dei. Non ergo eius cau
sa querenda est. Idem in libro cōtra apani
cheos. Si qui dixerint quid placuit deo fa
cere celum z terram? Respondendū est eis
qui voluntatē dei nosse desiderāt causas et
voluntatē dei scire querunt q̄ voluntas dei
omniū que sunt ipsa sit causa. Si em h; cau
sam voluntas; est aliqd qd antetedit volun
tatem dei; quod nephas est credere. Qui er
go dicit; quare fecit deus celum z terram re
spondendū est illi; qz vult. Voluntas enim
dei causa est celi z terre; z ideo maior est vo
luntas dei q̄ celū z terra. Qui aut dicit; q̄re
voluit facere celum z terraz; maius aliquid
querit q̄ est voluntas dei; nihil autē maius
inueniri potest. Lōpescat se ergo humana te
meritas; z id qd nō est nō querat ne id quod
est non inueniat. Ecce his autoritatib; aper
te insinuat q̄ voluntatis dei causa nulla est
et ideo querenda non est.

Ec itaq; summe bona voluntas zē. Nec p̄
b habet tria capla. in quoz primo ostendit in
determinate volūtatē esse cām omniū. in secū
do q̄ ostendit eam nō habere causam s; esse primā.
in tertio ostendit quoz est causa; qz eoz que sunt vt
facta; z illa sunt pmanētia z eoz quoz esse est in fie
ri vt ea que vocat motiones; in quib; etiā intelligū
tur alia qdam / vt patebit in disputatione.

An diuina voluntas sit causa.

Arti. III.

Jrea p̄mū caplm in adit tria dubia quoz
c p̄mū est / vtrū voluntas sit causa. secundū ē
vtrū sit causa omniū illoz q̄ subsunt potētie
dei. tertium autē vtrū sit causa p̄pria v; cōis / contin
gens vel necessaria. Ad p̄mū obijcit sic; Aug⁹ in Arg. pmo
viij. de ci. dei dicit sic; Nec causa est cur platonicos

ceteris anteponam: qz cū alijs p̄i ingenta sua stuaqz cōtriverint in inquirendis rez. causis: z quis nā esset mod⁹ discēdi atqz vivēdi/isti deo cognito re pererūt vbi esset cā cōstiture vniuersitat/ z lux p̄ci piende veritatis/ z fons bibende felicitat/ sed cōstat qz lux percipiende veritatis attribuit sapientie: fons aut bibende felicitat/ bonitati voluntatis: ergo causa cōstiture vniuersitatis referē ad potentia: z sic potentia magis est causa vniuersitat/ creaturaru qz voluntas. Itē parū aū hoc ibidem/ Quicūqz p̄horū de deo summo et bono et vero ista senserūt qz rerum creaturū sit effector/ z lumen cognoscendaru z bonū agendaz qz ab ipso nobis sit et principiu nature z veritas doctrine z felicitas vite/ eos om̄s ceteris anteponim⁹ colqz nobis p̄p̄inquozez fatemur: sed iterū satis p̄tz qz lumen cognoscendoz z veritas doctrine referē ad scientiā: bonū aut agendoz z felicitas vite ad bonitatē voluntatis: qz qz est effector z principiu nature referē ad potentia: qz potentia est causa rerū magis qz voluntas/ vt videt. Itē si volūtas est causa rerū que causa erit: cōstat qz nō est materialis: qz deus null⁹ est causa materialis. similis nō erit formalis erēplaris: qz hoc attribuit sapientie. efficiens etiā nō p̄t esse: qz potētia opat z efficit: qz erit finalis tm̄/ z ita nō debet dici cā efficiēs rerū: sed potentia poti⁹. S; cōtra hoc est qd̄ d̄z in l̄ra. Ad h̄ d̄m qz volūtas dei q̄ dicit eēntiā diuinā cū respectu ad volūtū: et cōnorans effectū est cā rerū creaturū: qz illa est volūtas vt res fiat/ z bec est sufficiens actio dei ad hoc vt fiat omne qd̄ fit. Ad dicta aut Aug⁹ in li. de ciui. dei d̄m qz ipse loquit̄ fm̄ vestigia dei inuēta i creatur/ in q̄b aliq̄ mō relucet trinitas opantis. volūtas aut dei nō est operās sine scientia. z ideo in operato a volūrate relucet vestigium scientie/ nec volūtas est opans sine potētie rōne: z ideo relucet in ope vestigiū potētie/ nec est opans sine intentōe boni lūm̄: z iō relucet in ope vestigiū boni lūm̄: ipm̄ tm̄ totū op⁹ dependet a volūrate vt fiat/ z vestigia alioz relucēt iō: qz nō sepan̄ a voluntate operante. Ad aliud d̄m qz ipa est cā efficiēs/ s; dispositio eius q̄ est bonitas ē cā finalis. Et qd̄ obijcit de potētia q̄ fm̄ hoc nō erit causa: d̄m qz potētia fm̄ rōnem potētie nō sufficit ad hoc vt fiat res: qz cum aliquis p̄t z scit tunc est cōplēntū voluntas vt fiat/ at z fiat: z iō potētia est efficiēs/ s; nō determinata: z vt p̄ria causa et sufficiens fm̄ rōnem.

20

30

Solo.

Ad primū

Ad 2m
Ad 3m

Arti. V

Arg. pmo

20

30

40

Arti. V
An voluntas dei sit causa omnium rerū que subsunt sue potentie: quare deus nō dicitur omnivolens sicut omnipotēs z om̄isciens?
Ecundo q̄rit vtrū sit cā oim̄ eoz. q̄ subsūt potentie: videt̄ aut qz sic: qz de⁹ nō p̄t facere nisi bona/ eo qz facere mala est impotētie/ s; volūtas dei est ois boni: q̄ est oim̄ eoz de q̄b est potētia. Itē de⁹ nihil p̄t nisi qd̄ vult se posse: q̄ oim̄ qd̄ p̄t vult se posse: s; null⁹ nisi stult⁹ vult se posse malū: ergo de⁹ cū sit sapiētissim⁹ vult se posse bonū tm̄: q̄ p̄t bonū tm̄ z vult illud: ergo potētia z voluntas sunt de eodē. Itē sic se h̄z scia ad verū/ ita potentia ad bonū/ s; scia est ois veri z tm̄ veri: q̄ potētia est ois boni z tm̄ boni/ z oim̄ bonū vult de⁹: q̄ oia sua voluntate vult q̄ potētia sua p̄t. Itē nihil p̄t de⁹ qd̄ eo auctore nō p̄t fieri: qd̄ aut eo auctore p̄t fieri ē bonū: q̄ q̄qd̄ p̄t est bonū/ z vult totū/ q̄ totū qd̄ p̄t vult S; oim̄a q̄cūqz voluit de⁹ fecit in celo z in terra

z c. si q̄ potētia est oim̄ illoz quoz est voluntas/ oia q̄cūqz potuit facere fecit in celo z c. z hoc esse falsum supra p̄batū est. Utrū q̄rit si de⁹ dicit̄ om̄ipotēs qz om̄ia potest z ois cēs: qz oia scit q̄re nō d̄z om̄iuolens: qz sicut d̄z in l̄ra nihil cōtra suā voluntatē fit. S; forte dicas quia mala fiunt q̄ nō vult de⁹. Lōtra/ vñū signū voluntat/ habem⁹ de malo qd̄ fit. s; p̄missione: q̄ etiā hoc subiacer voluntari diuine. Solutio ad obiecta p̄ma est sol⁹ vna: qz fundat̄ in eodē scz vt dicat qz cū d̄z/ deus oia p̄t/ vel de⁹ p̄t bona qz id qd̄ cadit sub potentia ampliā ad ens possibile esse qd̄ nunq̄ fiet/ qd̄ tm̄ de⁹ facere posset z p̄t. volūtas aut est relata ad id qd̄ fuit vel est v̄l erit/ vt dicit̄ in l̄ra: z iō licet vtrūqz sit respectu boni nō tm̄ sunt equalis ambit⁹ in bono: qz vñū respicit bonū in potentia: alterū aut qd̄ fuit v̄l est vel erit in actu. Ad id qd̄ querit vtrū quare nō d̄z om̄iuolens/ d̄m qz rō satis bene tangit in opponēdo. Et ad id qd̄ cōtra obijcit/ dicit̄ qz p̄missio nō est signū voluntat/ qz hoc velit de⁹ qd̄ fit ab eo qz malū agit/ sed qz aliqd̄ velit cōtra illud qd̄ infra dicit̄/ om̄ipotētia aut referur ad ens possibile vel futurū vel ens in actu vel p̄teritū z voluntas ad id qd̄ fuit vel est vel erit tm̄: et iō nō est om̄iuolens sicut om̄ipotens/ nec om̄iuolens sicut om̄isciens.

q̄st̄iōc̄la 29.

Solo
Obiecto
Solu iō.
ad p̄ma obiecta.

Ad. q. 2a m.

ad obiectōz

An voluntas diuina sit cōis vel p̄ria necessaria vel contingens oim̄ causa.

Arti. VI.
F

Artio q̄rit vtrū sit cā p̄ria vel cōmunis necessaria vel contingens/ videt̄ aut qz cōis: qz cōis est quā nō sequit̄ esse cāri/ s; volūtātē dī ab eterno nō sequit̄ esse causati: qz voluntas dei est cā cōmunis. Itē videt̄ qz sit contingens: qz dicit̄ Aug⁹. Qd̄ voluntate fit nō fit ex necessitate: qd̄ aut fit z nō necessario fit cōtingens: qz qd̄ voluntate fit cōtingens fit: qz voluntas est causa cōtingens. S; cōtra/ cōis cā est aliquo indigens ad hoc vt causet/ voluntas dei nullo indiget: qz nō est causa cōis. Item ois causa cōis est determinabilis p̄ aliqd̄ addibile si bi: volūtas dei nullo determinabilis est: qz vt p̄t. Itē videt̄ qz nec sit cōtingens: oim̄e cōtingēs mutabile est. dicit̄ ei Arist. qd̄ cōtingit eē/ cōtingit nō esse: deus aut z in potētia z scia z voluntate oim̄o est imutabilis: qz sua volūtas nō est cā cōtingens. Solo/ ista q̄st̄io sup̄ notata est in qōne/ vtrū p̄destinatio habeat cām/ distin. xlj. z sicut ibi dicit̄ est/ volūtas est causa determinata z p̄ria rerū oim̄ s; non sequit̄/ si ista est ab eterno qz effect⁹ sit ab eterno: qz impedit̄ b̄ ex p̄te ordīs sapie et ex p̄te causati/ de cui⁹ rōne est qz fluxit in eē post nō esse: z p̄ hoc p̄tz sol⁹ ad p̄mū. Ad aliud d̄m qz ipsa nō est causa cōtingens/ s; cōtingētis z necessarij est ipsa causa necessaria/ s; necessitas est multiplex/ vt distinctū est supra dist. vj. z in deo cadit bene necessitas simplex q̄ est immutabilis que nec sonat coactionē nec obligationē. Ad dicit̄ autē Augustini dicendū qz ipse loquit̄ de voluntate creature z nō creatoris.

Arguit p̄o

20

Arg. in op̄positū p̄mo

20

30

Solo

Ad 2m

Ad dicitum
Aug. in 2o
argum̄ eto.
Arti. VII
B

Arg. pmo

An voluntas dei habeat causam.

Einde querit de sc̄do caplo istius partis vbi dicit [Si habet causam voluntas/ est aliqd̄ qd̄ p̄cedit voluntatē dei z c. s. a. Uidet̄ ei voluntas dei habere causam. Om̄is est voluntas sapientis ex rōabili causa p̄cedit: z hoc est de laude sapienter agentis: cum igit̄ deus summe sapiens sit z sapienter agens/ videt̄ qz sue volūtatis sit causa ra-

2° tionabilis, Itē ad ephe. I. sup illud Scdm ppositū voluntatis dei. dicit glo. q voluntas dei est ex rōe
 3° Itē sup in p̄hemio istī libri m̄gī dixit/ hoc esse cau-
 sam vniuersoz errorz q nō voluntas rōni subijcit:
 4° q cū ab omnibz erroribz absolut^o sit de^o sua volun-
 tas regit rōe. Itē fm hoc facile esset oīa demōstra-
 re p causas z solvere oīa quesita/ vt dicere^t de^o vult
 hoc: z nō debes querere aliā cām. S; cōtra in no-
 bis sic est q rō nostre voluntatis est volitū: qz volitū
 est mouēs fm suā vel boni rōnem: z iō nostra volun-
 tas dependet ad volitū: volitū autē diuine volūtatis
 causat ab ipsa voluntate: q nō est rō vel causa volun-
 tatis: q̄ ex pre illa nō hz causam: ex pre autē volentis
 idem est volūtatis z suba: q̄ etiā ex pre illa nullā habz
 causam: q̄ simpliciter nulla est causa voluntatis diui-
 ne. Solo dōm q nec in p̄scia nec extra p̄sciam volū-
 tas dei habet cām aliquā/ s; tñ pōt habere rōnē ad
 quā terminat volūtatis fm actū. Et q̄ sit dīna cause
 z termini v̄l rōnis supra dictū ē in qōe de cā p̄desti-
 nationis. Ad primū ergo dōm q volūtatis dei semp
 est cā rōnabil/ s; nunq̄ est ex causa rōnabil: qz h̄nō
 intelligit nisi de illis agentibz quorū voluntas im-
 mutat a volito z causat/ et hoc vt p̄batum est nō est
 in volūtate dei: quia in talibz volūtatis dependet
 volens ad volitū: z d̄r rōnabilis voluntas: qz rōna-
 bilia vult z rōnabiliter. Ad aliud dōm q glo. dicit
 q ipa est rōnabilis eo q sit sibi rō: qz inuisita esse non
 pōt: nihil em̄ iusti^o est q̄ vt hoc fiat qd de^o vult: qz
 nihil nisi bonū vult: qz eo ipso oīne bonū est bonū: qz
 illud vult de^o. Ad aliud dōm q intelligit de volū-
 tate hoīs q nō est rō volitū/ s; pot^o sumit rōem z cau-
 sam a volito z nō de volūtate dei in q̄ est totū cōtra-
 riū. Ad aliud dōm q volūtatis dei nō est causa q̄ sit
 mediū demōstratōis: z tā illa nō q̄rit in solutōe du-
 bioz/ s; pot^o q̄runt cause cōnaturales et cocēntia-
 les effectui: z illas difficile est inuenire.

Qd voluntas dei prima z summa causa est omniū.

Voluntas ergo dei (vt ait Aug^o in tertio li. de tri.) prima z summa causa est omniū specierū atq; motionū: Nihil em̄ sit qd nō de interiori atq; intelligibili aula summi impatoris egrediat^r fm ineffabile iusticiā. Vbi em̄ nō opat^r qd vult dei om̄ipotētis sapientia: q̄ p̄tingit a fine vsq; ad finē fortiter: z disponit omnia suauiter: z nō solū facit ea q̄ pseuerātia cōsuetudinis admirationē nō admittunt sed etiā ea que p̄pter raritatē z insolitū eūētū mira vident: vt sunt defectus luminariū z terremot^o z monstruosi animantiū partus z his similia: quoz nihil sit sine volūtate dei sed pleriq; nō apparet. Idōq; placuit vanitati p̄hoz etiā causis alijs ea attribuere: cū oīno videre nō possent supiorē ceteris oīb^o causam. i. volūtate dei. Itaq; nō nisi dei voluntas causa prima est sanitaris: egritudis: premioz atq; penarū: gratiarū z retributio-
 nū. Hec ergo sola est vnde ortū est qcqd est et ipsa nō est orta sed eterna.

Ratio op-
positū p ve-
ritate.

Solo

Ad primū

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Quib^o mōis accipit^r dei volūtatis.

Hic nō est pretereū dū nobis q̄ sacra scriptura de voluntate dei varijs modis loqui consuevit: z tñ nō est dei voluntas diuersa: s; locutio diuersa est de volūtate: qz noīe voluntatis diuersa accipit. Nā voluntas dei vere ac pprie d̄r q̄ in ipso est et ipsius essentia est: z hec vna est: nec multiplicitatē recipit: nec mutabilitatē q̄ inexplata esse nō potest: de q̄ p̄pheta ait: Sīa quecuq; voluit dñs fecit. Et ap̄ls: Volūtati ei^o quis resistet? Et alibi Et p̄betis que sit voluntas dei bona z bene placens z p̄fecta. Et hec voluntas recte appellat^r beneplacitū dei siue dispositio.

Qd fm figurā dicit^r voluntas dei preceptio: p̄hibitio: cōsiliū: p̄missio: operatio: z ideo pluraliter dicit^r scriptura voluntates.

Aliquādo vero fm quandā figurā dicendi voluntas dei vocat^r qd fm pprietatē nō est voluntas ei^o vt p̄ceptio: p̄hibitio: cōsiliū nec nō p̄missio z operatio. Ideoq; pluraliter aliquā scriptura volūtates dei p̄nūciat. Unde p̄pheta: Magna opa dñi exquisita in omnes voluntates eius: cū nō sit nisi vna voluntas dei que ipse est: pluraliter tñ dicit voluntates: qz voluntas dei varijs modis ac p̄ diuersis accipit vt dictū est. Ita etiā idē p̄pheta p̄pter multos effect^o miscōie z iusticie pluraliter dicit: Misericōdias dñi in eternū cantabo Et alibi: Iusticie dñi recte letificantes corda: cū tñ in deo vna sit misericōdia: vna iusticia: z vna eademq; sit misericōrdia que iusticia scilicet diuina vsia.

Utrū volūtatis diuina sit p̄ma cā oīm rerū. Et inde querit^r de hoc qd dicit in. iij. capt. ibi: Volūtatis dei est p̄ria z sūma cā oīm specierū z motionū zc. Si em̄ est p̄ma nō licet q̄rere aliā aī ipam: z si sūma est z sūme sufficiens/ nō licet q̄rere aliquā p^o ipam: q̄ v̄ q̄ supfluit totū qd rimati sunt phi in causis naturalibz et mathematicis/ et alijs q̄ plurimis. Sīr etiā supfluit origialta scōrū q̄ mltas alias cās reddūt opez diuioz. Si autē dicas q̄ h̄ ē vanitas p̄hoz/ z nō hz vitatē. hoc mirū est q̄ vanitas nullā h̄ns veritatē stat ad huc z nō est iprobata. Itē fm h̄ v̄ etiā natura nihil facere nec potēs aliqd opari: qz oīm cā sufficiens ē volūtatis dei: q̄ calidū nō vrit: s; volūtatis dei vrit/ z hō nō loquit/ s; volūtatis dei loquit/ z sic in oibz: z h̄ ridiculū est vt v̄. Itē h̄ v̄ fallū qd infra dicit q̄ monstruosa z nascalia volūtate dei sola fiūt/ qm̄ nascalia h̄nt cās defmīnatas/ z monstruosa reducunt^r ad defectōz z supfluitatē matie v̄l ipropozitiōz vtur/ informatiue ad materiā/ vt dicit^r phi/ v̄l ad inozdiatā diuisiōez semis: q̄ nō sola volūtate di fiūt. Itē defect^o luminariū dētera

P̄s. 113
Rom. 9
Rom. 12.

P̄s. 110

P̄s. 88.
P̄s. 18.

Artic. VIII
D

Arg. p̄mo

Solo
Instantia

2°

3°

4°

miatas hz cas inuertas z scriptas ex pportioe motuu solis z lune fm recursum ad caput vel cauda draco nis z fm pportione mor^o capitis z caude z mor^o la titudinis lune z pportione aspect^o fm circulos alti tudinis in qbus sit cōiunctio vel puctio siue oppositō z fm distātia latitudinis climat; ergo videt q oim boz subtili^z inuestigata sit cā. Solo sine puidicio dico cū dño in euāgelio Jobis. J. Pat me^o vsqz mō opatur z ego opoz; z iō oia quecūqz facit natura z q cūqz facit volūtas magis facit de^o in natura z volū tate: sed ipse operat; vt causa imediata vltis z hoc est mirū; qz vna causa est imediata simul vnicuiqz; z ta mē vltis oibus; z si qd operat cause alie accipiūt a vo lūrate dei opante z cōtinēte z mouēte eas: sed tamē mouēt nō fm pprietates diuinas; qz illas attingere nō possunt: sed fm pprietates z formas z qntitates pprias zillas licuit qre p bis sic ad huc licet z Bu gu. loquit hie de p bis qbus dā q excluderūt volūtatē dei ab opibz nature dicētes eū nō posse mouere pri mū mobile qdcūqz sit illud. alia vō moueri diuersi mode fm distātia ab ipso; z illi q vanitatē secuti sūt in vanitatē abierūt z obscuratū est insipēs cor eoz sicut Iulii^o q negat esse psciētā/ vt stabilitat casum z fortunā z republicā z cōmētator sup phisicā z me tapphisicā q negat deū imediatē opari in quolibet/ vt stabilitat vnicuiqz ppriā actiōz fm ppriā naturā quā habet; z p hoc prz solo ad totū.

Solo ad totū.

J

Jc nō est pmitterendū nobis zc.] Dic inci pit pars ista q est de distinctione volūtatē z habet duas partes: in quarū prima diuidit volūtatē bñplaciti et volūtatē signi. In secūda autē diuidit voluntatem signi in quin; z hec incipit ibi [Aliquādo vō fm quandā dicēdi figurā.

Arti. IX.

Utrū voluntas beneplaciti sit multiplex sicut volūtas signi.

Arguit pō

Ubiū autē est circa primū vtrū volūtas bñ placiti multiplex sit/ sicut volūtas signi. Uiderur autē q sic qz volūtas distinguit fm vo lita: multa autē vult de^o volūtatē bñplaciti: qz oia bona q fiūt: q videt q ipsa sit mltrplex. Itē in lra habem^o q est bona bñplacēs z pfecta. Tres autem iste differētie nō cōueniunt ei nisi fm id q refert ad diuersa volūta: ergo videt q ipsa sit multiplex. Itē sciētia dei distinguit fm modos scibiliū vt qdā dica tur simplex noniciēt qdā autē bñplaciti: z qdā psciētia absolute: q videt q etiā volūtas bñplaciti talē acci piat distinctionē. Solo ddm ad h qz hec voluntas recipit multiplicatē sicut distinguit mgf in lra. Et hec est cā: qz ex pte sua nō hz nisi vnū qd est suba diui na: z ex pte volūtoz oim est vn^o finis quē vult i oibz z hic est ipse de^o z bonitas z iusticia sua: ab alijs aut nec vnitatē hz nec multiplicatē: qz sunt extra eā/ et nō depēdet ad ea: s; pot^o ecōuerso: z p b partz solo ad primū qd pcedit de volūtatē cui^o finis ē volūtū z de pender ad volūtū sicut ad finē z cām. Ad aliō ddm q ista dicūt de diuina volūtatē fm effectū: qz. s. facit pbari bonū pcepti z bñplacēs p silij z pfectū supero gatiōis: vlt qz qctar n fam volūtatē in sua fm cōiun ctionē boni z fm pprietatē boni qd est dulcedo frui bil^o bonitaz: i q volūtas delectata cōqesct: z hē bñ placēs: qz bñplacēs est i q volūtas pascit z faciat in cōiunctiōe oim bonoz: hoc em pfectū est in quo nihil deficit. Ad aliud ddm q nō est sile de sciētiaz qz sciē tia respicit res fm ordinē z distinctionē boni z mali

Solo ad pmū.

Ad secūdū.

in qbo est vey: sed volūtas refert ad res vno mō. s. sub rōne bonit; qz est causa rez nō causati a rebz.

An diuina volūtas sit mutabilis.

Arti. X.

Einde qrit de hoc qd dicit mgf ibi [Nec mul tiplicitatē respicit nec mutabilitatē zc.] Uiderur em eē mutabilis: qz dicit Greg. sup il lud Esa. 38. Dispone domui tue q mutat dñs sentē tia z nō cōsiliū: sentētia autē expsiua est volūtatē: qz mutat volūtatē. Itē admin^o volūtas signi videt esse mutabil; qz qñqz aliqd pceptū qd postea reuoca uirz aliqd dixit qd reuocauit: sic in Abzaā z ninive z Ezechia planū est. Itē voluit eē cel: rē qñqz z mō nō vult: nec mutata est volūtas. Itē nō ab eterno voluit mūdū eē: sed fore: nunc aut vult mūdū eē: sed nō fore: q mutata est volūtas vt videt. Itē volūtas relationē hz ad volūtū: q mutato volito mutat volū tas: q mutaro vno relatiuo: mutatur z reliquū.

Arguit pō

20

30

40

50

In pteritiū

Solo.

Ad primū.

Ad secūdū.

Ad tertū.

Ad quartū

Ad quintū

2

Sed q mgf sup dixit in lra q volūtas nō dī rela tiue. Siliter habitū est q nō depēdet a volito: s; ecō uerso: q nec multiplicat nec mutat a volitis. Solo ddm q nulla dei volūtas mutabil^o est nec voluntas bñplaciti nec volūtas signi: licet em voluntas signi cōcedat eē multiplex ex multiplicatē signatoz: qz multiplicitas pot attribui deo p cām sed nō mutabi litas qz sonat infirmitatē z ipotētā quā de^o nec i se hz nec vt cā est: sed incidit ex defectu creaturaz. Ad primū q ddm q Greg. vocat sentētia pphicā enūcia tionē: q cōcernit cas inferiores z p respectū ad illas enūciat; z qz ille mutabiles sunt mutat z sentētia il la/ sed nō cōsiliū: qz cōsiliū est eterna dispositio de fa ciēdis. Ad aliud ddm q volūtas signi imutabilis est q volūtas dei semp vno mō significat: licet signi ficatū variet: qz de illa nō semp volūtas est. Utrū autē etiā tūc falsum sit signū vel nō infra deter mina bitur. Ad aliud ddm q sicut dixit mgf sup de sciē tia q eadē respectu pteritoz/ p sentū z futuroz dū mō idē sit scibile: ita ddm hic q idē volūtū est cesare z esse z cesarē fuisse: sed cesarē esse in pterito z mō iterū cesarē esse nō esset eadē volūtas: z rō hui^o sup bis af signata est. Ad aliud ddm est eodem mō: qz eadē est volūtas mūdū fore z nūc esse: sed ex pte voliti acces sit diuersum tps. Ad aliud ddm q volūtas dicē re spectuz ad volūtū vt pbat obiectio: fm tñ supradicta in. iij. di. iste respect^o nō ponit relationē realē additā dine eētie: s; realē pōit i re z fm rōz itelligēdi i deo z b itellexit mgf sup qñ dixit volūtatē n relatiue dici

Liqñ vō fm quosdā [Nec ps q est de volun tate signi hz qtruo: partes. In prima ponit si gna in cōi In secūda erequit de tribz siml^o ibi Jo aut pceptio z pphibitio zc] In tertia de duobz sit ibi [Permissioqz dei z opatio] In quarta z vltia po nit qñ epilogū ibi [Quinqz igit sup dicta zc.]

An tñ qñqz sint signa volūtatē diuine.

Arti. XI.

Incidit autē dubiū circa pmā pte de ist^o signis sūt ei ista signa signātia q illi^o de q sūt volū tas bñplaciti: cū aut frequē nō sit illi^o videt ista signa eē falsa z deceptoria. Itē videt eē pla qz qñqz: sic ei ē bonū z meli^o vira malū z pei^o q sic respe ctu boni habem^o pceptū z p silij qd ē demeltoz/ ita respectu mali dēm^o hēz pphibitōz z disuasioz mōzis mali qd est veniale. Itē dicē Dyo. q bonū est ex vna tora z sola causa: malū autē oisariā ex corruptiōe cu iussibet circūstātie ergo maioris diuisiōis est malum qz bonū: sed tria habem^o respectu boni. s. pceptū cō

Arguit pō

20

30

L 5

4° filii & opatione: ergo plura q̄ tria debem⁹ h̄c respec-
tu mali: & sic itez erūt plura q̄ q̄nq̄. Itē in⁹ bo-
nū & malū est mediū in differēs: ergo videt⁹ cū hoc se-
pe fiat q̄ respectu illi⁹ debeat esse signū aliq̄d volun-
tatis. Itē vanū & ociosum nō pprie sunt mala: er-
go sp̄ale signū h̄c debēt. Ecōtra videt⁹ q̄ debeat
60 esse pauciora. impletio eīm & pmissio oīa respiciūt q̄-
cūq̄ sūt mala & bona: ergo illa sufficiūt vt videtur.

Itē cū egit de sapiētia nō dedit signū sapiētie/nec
signa potētie cū egit de potētia: q̄ nec volūtatē signa
Solo dare debuit. Solo dōm ad primū q̄ ista signa nō
ad primū significāt q̄ volūtas dei semp sit de hoc circa q̄d po-
nunt signa: sed vel de hoc vel aliquo circa b̄: & b̄ p̄-
pue in pmissioe: & iō nō sunt signa falsa: q̄ ex ip̄a ma-
licia q̄ fit deo p̄mittēte determinat q̄ illud nō ē sub-
iectū volūtati p̄ se: s̄ p̄ occasione in q̄ntū aliq̄d bonū oc-
casioneat ex illo. In alijs autē signū est q̄ de eodē sit
volūtas de quo est signū: licet q̄nq̄ nō sit de eodē: &
sic tūc itez nō fallit: q̄ nō decipit: vult em̄ deus tūc
nostrā volūtatē eē de illo q̄d significat / donec p̄ aliō
signū reuelās volūtatē dei reuocet sicut factū est in
abraaz.

Ad secūdū. Ad aliud dōm q̄ licet sit bonū & melius &
malū & peius: tūc malū de se dicit id q̄d oēs ex inten-
tione debēt fugere: & si incidit emēdare: & iō respicit cō-
munē phibitionē oīb̄ factā: sed vtz est q̄ in illo ma-
lū mortale. phibet directe: malū autē veniale indire-
cte: sed bonū fm̄ suas differētias nō ita cōiter respicit
oēs: & ideo habet diuersa signa p̄pter diuersos stat⁹.

Ad tertū. Ad aliud dōm q̄ malū est amplioris diuisionis p̄
modū corruptiōis: q̄ a plurimū corruptiōib̄ ḡnāf
q̄libet em̄ circūstātia corrupta inducit malū: s̄ bonū
exigit integritatē oīm simul: sed q̄ ad diuersitatē sta-
tuū est bonū amplioris diuisionis: & penes hoc multi-
plicat signa: q̄ malū quocūq̄ mō fiat nō respicit ni-
si statū vnū: q̄ fugiend⁹ est: sed nō sic bonū.

Ad quartū. Ad aliud dōm q̄ indifferēs in q̄ntū h̄mōi nō est de his de q̄
bus sit signū nisi opatiois: q̄ signa dan⁹ fm̄ d̄ias eo-
rū q̄ corrupūt vel ordināt in morib̄ & ḡa.

Ad quintū. Ad aliud dōm q̄ in vanū & ociosum reducunt⁹ ad malū p̄-
hibitiū indirecte. Ad aliud dicēdū q̄ sciētia in suo
obiecto nō respicit rōnes diuersas: q̄ in oīb̄ est vna
ratio veri: sicut nec potētia in suo: q̄ non ponit nisi
ens possibile: sed sic nō est de bono respectu cuius est
bonitas: q̄ sūt differētie boni respectu diuersoz sta-
tuū: & sunt etiā corruptiōes boni q̄ phiberi debēt ne
fiat: & si sūt oīno ne i decore sint d̄nt ordiari. Si au-
tē querit⁹ penes q̄d hec signa accipiant⁹: p̄t dici q̄ ex
parte signati sic accipi possunt: q̄ aut signū est bonū
aut malū, si bonū aut habz signū respectu sui fieri in
futuro/ aut respectu sui esse i p̄senti. Si primo modo
aut ē ad q̄d tenet⁹ oēs: & tūc est p̄ceptio: aut ad q̄d nō
oēs: & tūc est cōsiliū. Si autē est secūdo modo tūc est
opatio: q̄ oīa opa nostra operat⁹ in nobis de⁹: vt di-
citur Esa. 26. Si autē est respectu mali/ aut futuri/
& tūc est phibitio. aut p̄sentis & tūc est pmissio. ex par-
te aut rōnalis creaturę cui hec signa data sunt acci-
piunt⁹ hoc modo: signū aut est respectu detestabilis/
aut respectu appetibilis. Si respectu detestabilis/ aut
ne fiat/ aut facti: p̄tio mō est phibitio sc̄do mō p̄mis-
sio. Si respectu appetibilis/ aut vt fiat/ aut facti. si
vt fiat vel fm̄ fm̄ statū p̄fectiōis: & sic est cōsiliū/ vel
fm̄ statū cōmunē/ & tūc ē p̄ceptū. si respectu facti tūc
est opatio. Et cōtinent⁹ hec q̄nq̄ in hoc versu. Preci-
pit & phibet p̄mittit cōsultat implet.

Quare p̄ceptio & phibitio & cō-
siliū dicantur dei voluntas.

Ideo autē p̄ceptio & phibitio atq̄ cōsiliū
cū sint tria: dicit⁹ tamē vnū q̄d eozū dei vo-
luntas: q̄ ista sunt signa diuine voluntatis:
quēadmodū & signa ire dicunt⁹ ira & dilectio
nis signa dilectio appellant⁹: & dicit⁹ irat⁹ de⁹
& tamē nō est ira in eo aliqua: sed signa tūc q̄
foris sunt q̄bus irat⁹ ostendit⁹ ira ip̄s⁹ noiat.
Et est figura dicēdi fm̄ quā nō est falsum q̄d
dicit⁹: sed verū q̄d dicit⁹ sub tropi nubilo obū-
bratur. Et fm̄ hos tropos diuersę volūtates
dei dicunt⁹ q̄ diuersa sunt illa que per tropū
voluntas dei dicuntur.

Ubi volūtas dei pro p̄cepto
& consilio accipiatur.

Pro p̄cepto dei atq̄ cōsilio p̄t accipi vo-
lūtas: vt ibi: Fiat volūtas tua sicut in celo &
in terra. Et alibi: Quia facit volūtatē patr̄
mei qui in celis est: ipse frater meus & soror &
mater est. Et cōtra hāc volūtatē multa sūt.
Unde Aug⁹ in lib. de spiritu et littera: Insi-
deles inquit p̄tra volūtatē dei faciūt: cū ei⁹
euangelio non credunt.

Matt. 6.
Mat. 7.

An in deo sit cōsiliū.

Unde querit⁹ de hoc q̄d dicit⁹ ibi [Ideo q̄ p̄-
ceptio &c. Uidet⁹ em̄ cōsiliū nō in esse deo: q̄
Dam. dicit q̄ cōsiliū ignorātis est: de⁹ autē ni-
hil ignorat. Ad q̄d dōm p̄sulo d̄i a p̄siliū do & p̄siliū
q̄ro p̄mo mō fecit abundantia cōsiliū & sic cadit in
deū. & tūc cōsiliū dei est p̄determinatio quozū dā me-
lioz bonoz vt surgat appetit⁹ in illa. Cōsiliū autē se-
cūdo mō sumptū ignorātis est: & hoc mō nō cadit in
deū & de hoc loquit⁹ Dam.

Arti. XIII
M

Solo

Q̄d de⁹ nō vult ab hoībus fieri
oīa q̄ p̄cepit vel nō fieri q̄ phibet.

Et si illa tria dicant⁹ dei voluntas ideo quia
signa sunt diuine voluntatis: nō est tūc intel-
ligēdū deū oē illud fieri velle q̄d cuiusq̄ p̄-
cepit: vel non fieri q̄d phibuit. P̄cepit em̄
abrae imolare filiū: nec tūc voluit: nec iō p̄ce-
pit vt id fieret: s̄ vt abrae pbaret⁹ fides. Et in
euāgilio p̄cepit sanato ne cui diceret ille autē
predicauit vbiq̄ intelligēs deum nō ideo p̄-
hibuisse quin vellent op⁹ suū predicari: sed vt
daret formā hoī laudē humanā declinādī.

Gen. 22.

Mar. I.

An de⁹ bñ p̄cepit abrae imolare filiū suū.

Unde queritur de hoc q̄d dicit⁹ ibi [P̄cepit
abrae imolare filiū / nec tūc voluit &c.]. s̄. a.
Uidet⁹ em̄ q̄ pape nō debuit. Itē q̄re p̄ba-
uit em̄: cōstat enim q̄ ipse dñs benenouit quāte vir-
tutis fuit Abraā vnde p̄pter senō oportuit eū tēpra-
re. Itē videt⁹ q̄ Abraā nō tenebat⁹ ei obedire: q̄ p̄-
cepit ei cōtra se ipm. Dicit em̄ Aug⁹ q̄ deus p̄ semi-

Arti. XIII.
11

Arguit p̄o

20

nales rōes q̄s prime matērie indidit nō p̄ opari: q̄a aliter oparet cōtra seipm: ergo multomin⁹ pōt opari p̄ rōes iuris natural' q̄s ididit cordi hūano: s; ius naturale dicit q̄ innocēti filio parcendū est: q̄ cōtra h̄ nihil credere debuit: sed poti⁹ putare q̄ cēt angelus factane transfiguratur in angelū lucis. Si dicas q̄ ipse dispēsavit q̄ cōdidit: hoc nihil est: q̄ si primo bñ indidit / tūc nulla rō dispēsatiōis fuit posteri⁹: si autē male indidit tunc credēdo ius naturale cordi hūano erravit qd̄ est icōueniēs. Itē Aug⁹ vult z etiā p̄ h̄ q̄ quedā ita cōiūcta sunt malo q̄ nō p̄nt bñ fieri: z d̄ illis est occidere innocētē z p̄cipue filiū innocētē: q̄ videtur q̄ Abraā nullo mō credere debuit q̄ hoc esset a deo bono: z sic debuit nō obedire. Itē de⁹ noluit hoc sicut paruit ex postfacto: q̄ si obediisset nō fecisset volūtate dei: ergo peccasset ad quid ergo p̄cepit?

Solo. Obiectio

Solo

Solo qd̄a dicit h̄ q̄ p̄cepit de⁹ filiū offerri: s; nō occidit: z hoc bñ potuit fieri saluo iure naturali. S; h̄ nihil est: q̄ legit q̄ in manib; portauit ignē z gladiū. Un̄ p̄stat q̄ occidere intēdebar sicut latit habeat ex textu. Et id̄ dicitū h̄ sicut de ablatiōe rex̄ egi p̄tior inuitis dñis: z acceptiōe fornicarie ab Ozee s̄m beatū Bern̄. in lib. de dispēsatiōe p̄cepti z regule q̄ mala p̄ potētiā dei separabilia sunt a finib; malis z cōiūgabilia finib; bonis vt istud. s. q̄ Abraā voluit occidere filiū ex p̄cepto signo future redēptiōis faciē de p̄ christi occasiōe z imolatiōe in quo tot⁹ r̄ps offerretur: sed humana natura tūc p̄ arietem significata occidit: z diuina vt Isaac liberat: z in fornicaria ozee in q̄ nō libido intēdit: sed dimissio synagoge z vocatiō gentiū significat: z ablatio vasor̄ egypti in figurā ipolitiōis sciētiar̄ z virtutū mūdi in obsequiū xp̄i z tunc illa p̄cipi p̄nt a deo solo: cui talis separatio finū z iūctio possibilis est. Ad primū ergo ddm̄ q̄ hoc p̄cepit de⁹ vt p̄batū oñderet eū sibi vt ampli⁹ de se p̄sumeret qd̄ bonū est humilib; z oñderet alijs erē plū obediēdi. Ad aliud ddm̄ q̄ talia sunt de precepro iuris natural' cōiūcta finib; suis: sed separata ab illis z cōiūcta alijs nō: z tūc nihil operat de⁹ cōtra rōnē quā indidit: q̄ nō sunt cōtra illas: sed cōiūgū alijs: offerre em̄ filiū occasiōi vt ostēdat p̄ occasiōe futura liberatio nō est cōtra ius naturale: z per hoc patet solutio ad totū.

Ad primū

Ad alia

De permissiōe z operatiōe vbi dicatur dei voluntas.

Permissio quoq; dei z operatio volūtas dei appellant: qualiter accipit Aug⁹ in ench. dicens: Nō fit aliqd̄ nisi omnipotēs fieri velit: vel sinēdo vt fiat: vel ipse faciēdo. Nec dubitandū est deū facere bene: etiā sinēdo fieri q̄ cunq; fuit male: non em̄ hec nisi iusto iudicio dei sinit: z p̄fecto bonū est omne qd̄ iustū est. Ecce hic manifeste habem⁹ dei volūtate appellare ipsius operationē vel permissionē cū dicit nō fieri aliquid nisi omnipotēs fieri velit: vbi includit z bona z mala oīa que fiunt. Ideoq; aperte distinguit quō deū velle dixerit ne eadē ratiōe intelligeret velle bona z mala subdēs: vel sinēdo vt fiat: hoc quātū ad mala dicit: vel ipse faciēdo hoc quātū ad

bona. Abala em̄ sinit fieri: sed nō facit: bona vero ipse facit. Ideoq; dicit eū velle qz z nolens mala sinit z volens bona opat: z ob hoc p̄missio z operatio volūtas dei dicunt.

Quinq; supra sunt proposita q̄ dicuntur s̄m tropū: et ideo distinguat lector vbiq; pro quo eorū accipiatur voluntas.

Quinq; ergo supra posita sunt que dicuntur s̄m tropū dei volūtas: qz signa sunt diuise voluntatis que vna est z imutabilis. s. dei beneplacitū. Ideoq; diligenter distinguat lector vbi de volūtate dei scriptura cōmemorat iuxta quē modū accipi oporteat. s. pro bñplacito dei an p̄ aliquo signo r̄ ei⁹. Magna em̄ est adhibēda discretio in cognitiōe diuise voluntatis: qz z beneplacitū dei z volūtas ei⁹: z signū beneplaciti eius dicit voluntas ei⁹. Sed beneplacitū ei⁹ eternū est signū vō beneplaciti nō: z cōsonat rerū effectib; bñplacitū ipsius: z ipsi effect⁹ rerū ab illo nō discordant. Fit em̄ omne qd̄ beneplacito vult fieri: z omne qd̄ nō vult fieri nequaq; fit. Nō ita autē est de signis: qz p̄cepit deus multis ea que nō faciunt: z prohibet que nō cauēt z cōsulit que nō implent.

Unde querit de hoc qd̄ dicit [Vel sinēdo vt fiat vel ipse faciēdo]. s. a. Ex h̄ ei videt q̄ nō sinit nisi hec duo signa: qz vt hic dicit hec complotunt oīa que fiūt. Et dicitū ad hoc q̄ bñ sequit si signū daret tū respectu p̄sentis facti: s; dat etiā respectu futuri: z tūc locū habēt etiā alia tria.

Illi sentētie qua dictū est dei volūtate non posse cassari que ipse est quedā videntur obuiare.

Scoritur questio. Di

ctū est ei in supiorib; z auctarib; cōmunitū q̄ volūtas dei q̄ ipse est q̄ bñplacitū ei⁹ vocat cassari nō p̄: qz illa volūtate fecit q̄ cūq; voluit in celo z i terra: cui este ap̄lo nihil resistit. Querit q̄ quō accipiendū sit qd̄ ap̄ls de dño ait: Qui vult oēs homines saluos fieri. Quē em̄ nō oēs salui fiant: sed dānent videt vtiq; nō fieri qd̄ de⁹ vult fieri humana. s. volūtate impediēte voluntatē dei. Dñs quoq; in euāgelio ipiā ciuitatē cōpellās. Quoties inqt volui cōgregare filios tuos sicut gallina cōgregat pullos suos sub alis z noluit. Ita etiā hec dicunt tanq; dei volūtas superata sit hoīm volūtate: z infirmis nō lēdo impediētib; nō potuerit fa

DI. XLVI. de ipleriōne volūtatē dei qua liter iplēat p̄. 113.

Rom. 9.

1. Tim. 2.

Mat. 23.

p̄s. 113.
Rom. 9.

cere potētissim⁹ qđ volebat: vbi est ergo illa oīpotētia: qua in celo ⁊ in terra s̄m p̄phetā: oīa quecūq; voluit fecit: ⁊ quō volūtati ei⁹ s̄m ap̄lm nihil resistit: si colligere filios hierusalē voluit ⁊ nō fecit. Hec em̄ p̄dictis plurimū obuiare videntur.

Solutio quō intelligēdum sit illud volui congregare ⁊ noluiſti.

Sed audiam⁹ solutionē: ac primū quō accipiendū sit illud qđ dñs ait videam⁹. Nō em̄ ex eo sensu illud dictū est vt ait Aug⁹ i ench. p̄dictā q̄stionē soluēs q̄si dñs voluerit ⁊ congregare filios hierlm: ⁊ nō sit factū qđ voluit: qz ipsa noluerit: s; pot⁹ ipsa quidē filios suos ab ipso colligi noluit: q̄ tñ nolēte filios eius collegit ipse oēs quos voluit: qz in celo ⁊ in terra nō quedā voluit ⁊ fecit: qđā vō voluit ⁊ nō fecit: s; oīa q̄cūq; voluit fecit: vt sit sensus: Quoties volui cōgregare filios tuos ⁊ noluiſti. i. q̄tq̄t ⁊ congregaui mea volūtate sempe efficaciter nolēte feci. Ecce i euidēti positū est q̄ illa dñi verba sup̄iorib⁹ nō repugnant.

Quō intelligendū sit illud: qui vult omnes hoīes saluos fieri.

Nūc videre restat quō etiā p̄missa v̄ba ap̄li p̄dictis nō cōtradictāt: qđ de deo loquens ait: vult oēs hoīes saluos fieri. Quorū occasiōe verbo: ū multa a veritate deuiauērūt dicentes deū multa velle fieri que nō sūt. Sed nō est intelligēdū ea rōne illud esse dictū quasi deus velit aliq̄s saluari ⁊ nō saluētur. Quis em̄ tā impie dēcipiat: vt dicat deū malas hominū volūtates q̄s voluerit ⁊ qñ voluerit ⁊ vbi voluerit in bonū nō posse cōuertere. Nō est vtiq; verū qđ i psal. dicit: quecūq; voluit fecit: si aliqua voluit ⁊ nō fecit: ⁊ qđ est indigni⁹ iō nō fecit qm̄ ne fieret qđ volebat oīpotens volūtate hoīs impediuit. Iōq; cū audimus ⁊ in sacris litteris legim⁹ q̄ velit oēs homines saluos fieri: nō tñ ideo debem⁹ oīpotētissime dei voluntari aliqđ derogare: s; ita intelligere qđ scriptū est: Vult oēs homines saluos fieri tanq̄ diceretur nullū hoīem fieri saluū nisi quē saluū fieri ipse voluerit: nō q̄ nullus sit hominū nisi quē saluū fieri velit: s; q̄ nullus fiat salu⁹ nisi quē velit saluari: ⁊ iō rogād⁹ est vt velit qđ necesse ē fieri si voluerit. Nō est em̄ credēdus omnipotēs aliquid voluisse fieri qđ factū nō sit. Sic etiā intelligitur illud: Illuminat omnē hominē veniētem in hūc mundū: nō qz nullus hominū est qui nō illuminet: sed quia nisi ab ipso nullus

p̄s. 113.

illuminatur. Potest ⁊ alio modo illud intelligi: dū tñ credere nō cogamur omnipotētē aliquid fieri voluisse factūq; nō eē: qui sine vllis ambiguitatib⁹ sicut in celo ⁊ in terra: sicut veritas cantat omnia quecūq; voluit fecit: p̄fecto facere nō voluit quecūq; nō fecit. Ex his aperre ostendit qđ deus ea voluntate que ipse est nō vult aliquid fieri quod nō fiat: neq; nō fieri qđ fiat.

Iconf̄ q̄stio [Dictū est em̄] Dicimouet magister dubitabilia circa determinata in p̄cedenti distinctiōe. Et diuidit in duas p̄s. In prima obijcit de volūtate bñplaciti p̄bādo qđ aliqui nō habet effectū. In secūda induc̄ duas opiniones sup̄ hoc: si bonū est malū fieri v̄l non: ⁊ hec incipit ibi [Ideoq; cū cōster oīa bona que sūt] In prima parte sunt tria cap̄la in quorū primo inducit auctoritates in q̄bus videt esse instātia cōtra p̄ri⁹ determinat a. In secūda determinat vnā auctoritatē sumptā ex euangelio. Et in tertio determinat aliā inductā ab apostolo.

An volūtate beneplaciti in deo per aliqua possit impediri.

Acidit aut̄ hic dubiū vtrū volūtate beneplaciti possit impediri p̄ ea qđ dicta sunt. Videt qđ nō qz oīa q̄cūq; voluit fecit. Itē volūtati ei⁹ q̄s resistit: Itē p̄ rōnē volūtate dei cā est voliti vt habitū est p̄ri⁹ cū igit nō sit cā cōtingēs: s; necēaria nō poterit inuari: q̄ nec impediri. Itē p̄sciētia qđ est respectu mali nō h̄z causalitatē ad illud: tñ necitate cōsequētie falli nō pōt in eo qđ p̄scitū est: q̄ multomin⁹ voluntas bñplaciti qđ est p̄determinata cā voliti. Sed qđ est hoc qđ obijcit in l̄ra qđ vult oēm hoīem saluū fieri nec tñ oīs hō saluāt. Itē volūtate de se ē ad oppositā qđ videt qđ nō sit cā necēaria alie. Et dōm qđ solones m̄grī sup̄ auct̄atib⁹ inductis reuertūt in duos modos q̄ vn⁹ est qđ cū dī quoties volui. i. quoties volēdo cōgregaui filios tuos. i. aliq̄s de filijs tuis/ toties tua volūtate mihi nō consensit: sed tñ impedire nō potuit. Alia em̄ de ap̄lo: Qui vult oēs hoīes saluos fieri ⁊ c. i. oēs q̄ saluānt saluāt sua volūtate: ⁊ qđ illā vel p̄ter illā nullus. Alia solo est isti⁹ scēde auctoritatis qđ sit distributio acōmada p̄ ḡnib⁹ singulorū ⁊ nō p̄ singulis genēz: qz vult de oīb⁹ aliq̄s saluari s; de circūcisiōe de p̄pucio de platis de subditis de diuitib⁹ de paupib⁹ ⁊ c. Sed qz iste solones videt relinq̄re qđ tota salus depēdet a volūtate dei: ⁊ nihil a volūtate n̄ra cōsentiedo ⁊ coopādo: iō maḡ v̄ dōm cū Jobe Dam. qđ de⁹ vult volūtate aīte ⁊ nō p̄nte ⁊ vtrāq; est volūtate bñplaciti: cū aut̄ dī volūtate aīte intelligit volūtate qđ ē eēntia dīna p̄notās effect⁹ ordīnatos ad salutē ex p̄te nature ⁊ ḡfēfic est collatio nature rōnal qđ bonū agnoscere ⁊ agnitū q̄rere possit ⁊ q̄stū inuenire ex largitate s̄mi boni ⁊ inuēro in bere reitā aut̄ ordo salutis est in oīb⁹ hoīb⁹. Sicut ex p̄te ḡfē missio redēptoris solutio p̄cīj p̄oib⁹ qđ ad sufficiētiā posicio legū ordinātū vitā qđ ei hec ordiauit oēs homines saluos fieri voluit: ⁊ dicitur hec antecēdēs quia antecedit in his ⁊ nostrū consensum ⁊ nostrum opus. Alia autē est cōsequēs qđ est voliti ordinari ad nostrū opus: vt retributiōis volūtate sine p̄ bono siue p̄ malo ⁊ hac nō oēs vult saluari: qz contrariare ē.

B

Arti. 1

Arguit p̄o

40

In p̄riū p̄o

20

Solo p̄ncipalis ⁊ ad duop̄t ma.

iusiicie: z ideo dicitur Dam. qd hec secunda pender ex no-
stra causa. mgri nostri pps duobz alijs modis dicitur
ide cu Dam. quida sic qd deus vult oem hoiem salua-
ri quo ad se: sed no quo ad facta hois pntia vel futu-
ra ab eterno: z hoc redit in ide. Alij dicitur ide subtilio-
ribus vrbis. s. qd est voluntas duplex. s. absoluta q sim-
pliciter z absolute coparat ad volutu qd p se volutu e
z no p aliud: sicut em tuc sciencia dei coparat ad vez-
omne z potetia ad oem ens possibile potetia efficietis:
ita voluntas p se erit ois boni z no nisi boni: z hoc mo-
vult oem hoiem saluu fieri. Est alia voluntas pedes
ex psciencia meritoru no sicut ex causa: s. sicut ex rone
cocomitate: sicut sup dixim: z hac non oem hoiem
vult saluu fieri: z hoc etiā redit in idem. Ad id ergo
qd odijct p ratione ddm vt supra qd voluntas dei no
haber necessitate coactionis: sed imobilitatis ex ordi-
ne cause ad causatu: hoc est voluntatis ad volutu: z b
no tollit ab ea libertate: sed poti^o cofirmat: vt supra
sepius expeditu est.

Utrū mala dei voluntate fiant an eo nolente.

Ideoz cu cōstet omnia bona q fiunt ei^o fie-
ri voluntate q si fieri nollet nullatenus fierēt
recte queri solet: Utrū z mala oia q fiunt. i.
pectā dei fiat voluntate: an nolēte eo fiant: Su-
per hoc diuersi varia sentiētes sibi cōtradice-
re inueniūt. Alij em dicunt qd de^o vult mala
esse vel fieri no tñ vult mala. Alij vero q nec
vult mala esse nec fieri: in hoc tñ cōueniunt z
hi z illi: qd vtiqz fatentur deū mala no velle.
Utriqz vero rōnibus z auctoritatibus iuni-
tuntur ad muniendā suā assertionē.

Deoz cu pster oia bona que fiūt] Hic incipit
i secūda ps z diuidit in duas partes. In pma
mgri mouet qstione z psequit vnā opinionēz
ei rōdentē. s. dicentiū bonū esse mala fieri z bonū eē
mala esse/ z deū velle mala fieri z mala esse: sed non
velle mala fieri z mala esse: sed no velle mala. In se-
cūda vō ponit aliā opinionē cui ipse videt cōsentire/
eo qd lati^o ipam psequit: z etiā salubrior z sanior est
ibi [Illi vero qui dicūt.]

Arti. II. An bonū sit malū fieri vel mala esse.

Necidit autē hic dubiū de ipsa qstioe vtz bo-
nū sit mala fieri vel mala esse: Et videt q sic
p multas auctoritates q iacet in lra. Item
Boeci^o in. v. de cōsolatōe phie. Diuina vis bona est
cui queqz mala sunt bona: ergo si deo bonū est malū
simpliciter videt malū bonū esse: ergo bonū est fieri.
Itē Aug^o in lib. cōfel. I u dñe cui nihil oino ma-
lū est neqz vnūerse creature tue: qz no est aliqd extra
te qd irrupat vel corrūpat ordinē quē posuisti/ ex b
accipit q fieri malū no est deo malū: z no est vnūer-
se creature malū: cū em sit extra deū no pōt irrupere
ordinē quē posuit de^o z cū ille sit optim^o n̄ valet qd qz
de optimo corrūpere: sed potius ornare: qz cōmēda-
biliora reddat bona: ergo ex q nihil nocet z cōfert oz-
natū (vt habet ex his verbis) bonū est malum fieri.

Itē Apoē. vlti. Qui in sordibz est sordescat ad huc
z dicit in glo. qd no cesset pphetare iō ne aggrauetur
pctm cōrēntiū pphiam suā: qz iustū sit q pctm co-

rū aggrauet. Iustū em est vt qui in sordibz est sordē-
scat ad huc qd autē iustū est vt dicit Aug^o bonū est:
ergo malū fieri bonū ē vt videt. Itē bonū est oi mo-
do puniri culpā: qz in hoc resultat decor: iusticie di-
uine: sed culpa est qdā pena: ergo bonū est culpā fie-
ri z malū fieri. Uñ Aug^o in p̄fel. Iussisti dñe z sic est
vt pena sibi sit ois inordinat^o appetit^o. Itē Greg.
dicit z ponit in. ij. lib. in lra q inter primā apostasiā
z vltimū pctm oia pctā sunt culpa z pena: tū igit pe-
na sit bona videt q oia illa pctā fieri sit bonū. Itē
omne ordinatū bonū est esse z fieri. malū est ordiatū
vt habet in lra ab Aug^o in ench. ergo bonū est malū
fieri z esse. Sed cōtra vel est bonū fieri qd non fit
ab optimo: vt a causa z auctore: malū autē non fit ab
optimo vt a cā z auctore: ergo no est bonū malū fieri.

Itē malū est corruptio boni nihil autē corrupens
bonū/ bonū est fieri: ergo vt pri^o. Itē ois actiua in-
fert suā passiua z cōuerso: ergo si bonū est malū fie-
ri bonū ē malū facere: z hoc est cōtra aplm dicentē:
Faciam^o mala vt eueniāt bona: quoz dānatio iusta
est. Itē bonū fieri no est malū: ergo malū fieri no
est bonū. Itē qd malū est ei^o generatio mala est: vt
vult Boe. in topicis malū est sed malū: q fieri malūz
est malū no ergo bonū. Item oē bonū moris a fine
pncipalr bonū est: malū autē est corruptio finis: q
ipm fieri est malū no ergo bonū. Itē malū in factis
no est nisi in fieri: sed hoc est cā mali in aia: qz ex malo
actu relinquit mala dispō z mal^o habit^o z culpa: ne-
go si bonū est malū fieri oia q cōsequūt malū fieri ne-
cessario erūt bona qd absurdū est. Solo ddm q ma-
gister inducit duas opinionēz: qz p̄ia est falsa meo
iudicio: secūda autē vera: puro em qd hec absolute fal-
sa est bonū est malū fieri vel esse: z hec sicut: deus vult
malū fieri vel eē: qz cōuertit cū alia: si em de^o omne
bonū vult: z qd qd vult no est nisi bonū: si bonū ē ma-
lū fieri de^o vult malū fieri z cōuerso. Si autē deter-
minez sic: malū fieri est occasio boni p̄ qd p̄mittit
malū fieri/ tunc erit vtz: vel sic Hiero. infra dicit q
malū fieri est alicui bonū sic malū Jude p̄fuit nobis
no in qntū malū: sed in qntū occasio tūc pōt cōcedi cū
tali addita determinatōe: absolute autē loquēdo pu-
to q oēs false sunt: sic dicit scōa opinio: z si inueniāt
a sc̄tis absolute posite h̄mōi p̄pones dico q sunt cum
determinatōe intelligēde. Ad primū ergo ddm q
malū in se bonū est v̄tū diuicista em est determina-
ta: qz in eo ondīt in quo est bonū: z illud bonū no po-
nitur in malū fieri sic in subiecto: sed sic in occasio-
te tñ z in diuina v̄tute: sic in subiecto: qz facit reduce-
re virtutē sic in p̄paratōe: necē em est vt diuine v̄tuti
militet/ etiā oē qd obstat: vt dicit Greg. Cū em non
vult facere voluntatē dei liberēcessē ē vt p v̄m sub-
iaceat iusticie punienti. Ad aliud ddm q intelligi-
tur eodē mō: qz deo non est malū qd facit: sed occasio
boni decoris iusticie: sed Boe. ponit vni^o boni occa-
sionē tñ. Aug^o autē triplicē: occasioat em vnū bonū
qd est decor iusticie sic ex latrocinio occasioat decor
iusticie iudicis dū fur apparer in patibulo. Aliā cō-
parationē occasiois tāgit Aug^o cum dicit q etiā vni-
verse creature no est malū: qz duplicis boni est occa-
sio. s. qz cōmēdabiliora ondīt bona eo q p̄ia iurt a se
posita magis elucescūt: z est etiā occasio v̄tutatis: z
hoc ad huc duplicitē. s. in faciēre malū ex post facto: z
no quādo fit: sicut qui negligēs est: z ex peccato per-
petrato compungitur z efficitur feruēs z humilis.

Ad tertiu z
quartū.

4°

5°

Argu. i op
positū p ve-
ritate p̄io.

2°

3°

4°

5°

6°

7°

Solo.

Ad primū.

Ad secūdū.

B

Arguit p̄o

2°

3°

Et secūdo in alijs z hoc multis mōis: quidā em̄ cau-
ti ex casu isti reddunt sicut dicit Hora. Nā tua res
agit pies cū prim⁹ ardet: qdā aut̄ efficiunt̄ misicor-
des cōpariētes ei z orātes p̄ ipso. qdā aut̄ redio vi-
te q̄ tor malis pm̄ixta est suspirant ad eterna: sicut di-
cit ps̄. 119. Deu mibi: quia incolat⁹ me⁹. plongat⁹
est habitauī cū habitantib⁹ cedar. i. cū pctōrib⁹. qdā
aut̄ mouēt ad zelū sicut ps̄. 71. Zelauī sup̄ iniq̄s pa-
cē pctōz vidēs. aliquoz etiā exercet̄ paciētia z pbat̄
vire⁹ sicut p̄ tyrānos martyres pbanī z alijs etiam
modis quos facile est inuenire: licet autē ista sit bo-
nū fieri. nō tñ bonū est malū fieri: qz nō est causa bo-
rū sed occasio tñ.

Ad tertiu

Ad aliud dōm q̄ illud de apoc. soluere est difficile: sed quātū intelligere possum: iu-
sticia est duplex. s. retributio p̄ meritis: z sic nō est iu-
stū: vt qui in foridib⁹ est sordescat adhuc: sicut nec iu-
stū est: vt q̄ furat̄ fureē adhuc: sed iustū est vt suspēda-
tur z ille cōdēnet̄. Alia autē iusticia est ex cōgruētia
negligētie: vt qz de⁹ dedit rps̄ in p̄niam: z ille negli-
gēs differt cōuertī ad dñm: iustū ē vt a deo derelin-
tur: ex q̄ sequit̄ q̄ in sordib⁹ sordescat adhuc: z iō nō
puto q̄ id qd̄ dicit̄ iustū est et notat ordinē sordescen-
di adhuc in sordib⁹ esse nisi p̄ mediū: imediat⁹ em̄ or-
do notat̄ ad relinqui a deo: ex q̄b⁹ vlteri⁹ sequit̄ q̄ vi-
ccur a pctis z sordescat adhuc: z sic etiā de iusticia q̄
est ex cōgruētia negligētie nō sequit̄ nisi p̄ accidens:
si autē adhuc cōcedat̄ q̄ iustū sit nō sequit̄ vlteri⁹ q̄
bonū sit: qz bonū nō dicit̄ talē ordinē vt iustū: iustuz
em̄ respicit ordinē generalē culpe ad penā z restitu-
tionis ad meriū: sed bonū dicit̄ p̄fectionē q̄ est ex si-
ne absolute: nec hoc valet oē qd̄ iuste fit bene fit: z oē
qd̄ iustū est bonū est: z illud fit iuste z est iustū: ergo
fit bñ z est bonū: qz qñ dico q̄ iuste fit bene fit ibi iu-
sticia ponit̄ in ordinante z similit̄ bonitas: z cū dicit̄
qd̄ iustū est bonū est intelligit̄ in eo q̄ hmōi: h̄ est fm̄
relationē ad ordinantē: sed cū dicit̄ hoc fieri est iustū
nō ponit̄ iustū circa hoc nisi p̄ accidēs z extraneē: z iō
nō sequit̄ q̄ sit bonū nisi cū determinatiōe vt prius
est dictū.

Ad quartū

Ad aliud dōm q̄ pctm̄ in eo q̄ pctm̄ nō
est pena: vnde pctm̄ duplicē habet cōparationē ad
libez arb. s. vt est libez deslexū a bono incōmutabi-
li sponz ppria. z sic egreditur ab ipō pctm̄ z malum.
cōparat̄ etiā ad ipm̄ vt est obligatū z tractū necessi-
tate cōcupiscētie z fomitis z cōsuetudis z mali habi-
tus inducti: z sic aliquo mō pena est sequēs pctm̄: z
hoc nō est esse penā simplr̄ q̄ infligit̄ a deo vel q̄ sim-
pliciter ordinat̄ culpā: sed fm̄ qd̄ tñ. s. iusticia que est
ex cōgruētia negligētie cōuersiois vt supra dictū est
z hoc videt̄ Grego. intrēdere cū dicit̄ pctm̄ qd̄ per pe-
nitentiā nō delet̄ suo pondere mor ad aliud trahit.

Ad quintū

Ad vltimū dicēdū q̄ malū est ordinatū: sed bonū
illius ordinis nō ponit̄ in ipso: sed poti⁹ in alio: z iō
nō sequit̄ q̄ bonitate ordinis sit bonū esse vel fieri: s̄
poti⁹ q̄ aliqd̄ bonū ordinis eliciat̄ in alio extra ipm̄
ex ipso fieri vel esse.

**Quare dicunt quidā deū velle
mala esse vel fieri.**

Qui em̄ dicūt deū mala velle esse vel fieri:
suā his modis muniūt intentionē. Si em̄ inq̄
unt mala nō esse vel nō fieri vellet nullo mo-
do essent vel fierent: qz si vult ea non esse vel
nō fieri: z nō pōt̄ id efficere. s. vt nō sint vlt̄ nō

fiant volūtate eius z potētie aliqd̄ resistit: z
nō est omnipotēs: qz nō potest qd̄ vult: s̄ im-
potēs est: sicuti z nos sum⁹ q̄ qd̄ volum⁹ quā-
doq; nō valemus: s̄ qz oipotēs est z in nullo
impotēs certū est nō posse fieri mala vel eē:
nisi eo volente. Quō em̄ inuito eo z nolente
posset ab aliquo malū fieri: cū scriptū sit: vo-
lūtati eius q̄s resistet: Supra etiā dixit Au-
gu. qz necesse est fieri si voluerit. S̄ vult ma-
la fieri aut nō fieri. Si vult nō fieri nō fiunt:
fiūt aut̄: vult ergo fieri. Itē bonū ē mala esse
vel fieri. alioqn̄ sūme bonus nō permetteret
ea fieri. Unde Aug⁹ in ench. Quāuis ea in-
quit que mala sunt inq̄ntū mala sunt nō sūt
bona: tñ vt nō solū bona: sed etiā sint z mala
bonū est. Nam nisi esset hoc bonū vt essent z
mala: nullo modo esse sinerētur ab oipotenti
bono: cui p̄culdubio q̄ facile est qd̄ vult fa-
cere: tā facile est qd̄ non vult esse non sinere.
Hec nisi credam⁹ periclitat̄ nostra confessio
q̄ nos in patrē oipotentē credere cōfitemur.
Ecce hic aperte habes q̄ bonū est mala esse:
ois autē boni deus auctor: est qui vult omne
bonū esse qd̄ est. Lū ergo bonū sit mala fieri
vel esse: ergo z mala vult fieri vel esse. His
atq; alijs hmōi rōnibus z auctoritatib⁹ vtū
qui dicūt deū velle mala esse vel fieri.

Rom. 9.

In quo ponit̄ bonitas ista cū dicit̄ bonum
est malū fieri: z an bonū est malū facere: z an
pōt̄ cōcedi bonū est maliciā fieri.

Art. III.
L

Inde querit̄ de hoc qd̄ dicit̄ isti z cōcedūt.
¶ Illi em̄ q̄ dicit̄ deū velle mala fieri. Et q̄run-
tur duo fm̄ istos quozū primū est in quo po-
nitur bonitas ista: cū dicit̄ bonū est malū fieri. Se-
cūdū autē in qd̄ vt in volitū notat̄ trāsire volūtas:
cū dicit̄ de⁹ vult malū fieri vel esse. Ad primā pec-
ditur sic ois nota cōpositiois notat̄ inherētia p̄dicari
ad subiectū: cū igit̄ dicit̄ malū fieri est bonū notat̄ bo-
nū inherēter inesse ei qd̄ est malū fieri: cōstat autē q̄
nō inest vt forma i subiecto nec eētialis nec etiā ac-
cidētalīs nec vt idē: q̄ nō inest: q̄ locutio illa est falsa.

Arguit pō

Si aut̄ tu forte dicas q̄ bonū illd̄ ponit̄ in eē faciē-
tū: hoc nihil est: qz faciēs malū eo ipō q̄ facit mal⁹ effi-
citur: q̄ bonū p̄ malū fieri nō ponit̄ in ipso. Si autē
dicit̄ q̄ est in eo cui fit malū: h̄ nō est gñale i oi malo
sic in fornicatiōe: ibi ei tā agēs q̄ partēs. malus effi-
citur: q̄ nō eēt gñalif̄ vey fm̄ hāc opinionē q̄ bonū ē
malū fieri. Itē q̄rit vlteri⁹ fm̄ istā opinionē vtz est
cōcedēdū q̄ bonū est malū facere: p̄ h̄ q̄ passiuā ifert
suā actiuā z cōuerso. Itē vtrū cōcedit̄ q̄ bonū est
maliciā fieri: cōstat em̄ z in lra p̄cedētis capli habet̄
q̄ neutra cōcedit̄ q̄ bonū sit malū vl q̄ de⁹ velit ma-
lū. Solo dōm ad primū q̄ fm̄ hāc opinionē boni-
tas p̄dicat̄ de malū fieri / vel de malum esse non fm̄
inherētia: sed per occasionē: quia omnis alius intel-
lectus huius opinionis videtur mihi falsus. Et tūc
notandū q̄ causa p̄ se habet influentiā sup̄ causam
vl causalit̄: causa aut̄ p̄ accidēs aliquo mō causat

Solo;
Obiectio

Questiōcu
la secūda
Questiōcu
la tertia.

Solo
ad primū

licet nō p se sicut dicit polidictus per accidēs est cau-
 sa statue/vel albus causa statue: si statuari⁹ vocatur
 polidict⁹ z est albus: sed occasio mediū est inter cau-
 sam p accidēs z causam z fortunā: casus em̄ non ha-
 bet causalitātē: licet cōtingat finē/ sicut equ⁹ egredi-
 ens de domo que postea comburit casu saluat z nō
 saluaret nisi egredere^t: occasio autē est qd nō hz cau-
 salitātē de se: sed per accidēs efficit causa aliqua non
 p accidens q sibi insit: sed q inest alijs ad qd cōparat^r
 z ideo min⁹ dicit qz causa p accidens: qz illa causat p
 accidens quod sibi inest que facit: plus autē est ibi qz
 casus: qz ibi ponit intērio ad bonū in ordināre/ z eo q
 pvertit in bonū: vnde bonū illud vt in subiecto poni-
 tur in eo ad quem ordinat in occasiōe boni: z hoc fin
 actū quādoqz: z quādoqz fm potētā: vt quādo nul-
 lius ē cōsci⁹ mali: quādoqz autē ponit potētā in fa-
 ciente ex ordine status precedentis ad posteriōrē/ vt
 prius diximus. Unde cū dicitur: bonū est malū fie-
 ri: sensus ē malū fieri/ aut est aut potest fieri occasio
 alicuius boni fm ordinē ad alterū qui illo malo i bo-
 nū vti^r. Ad aliud dicendū q illa opinio nō cōcede-
 ret hāc: bonū est malū facere: quia facere nō dicit cō-
 parationē nisi ad facientē: z in illo nō occasionat bo-
 nū: sed potius malū. Ad aliud dicendū q ista ad-
 buc minus cōcedere^t ab hac opinioe: bonū est mali-
 ciā fieri: qz malicia nō nisi priuationē dicit: z hec d se
 nō est ordinabilis: s; grana subiecti passiue z nō acti-
 ue ordinatur.

Ad qstiu cu lam secundā

Ad qstiu cu lam tertiā.

Arti. III. D

Arguit p^o

2°

Instātia

3°

4°

In opposi- tū primo.

In quid sicut in volitū notat trāsire volū-
 tas cū dicit de⁹ vult malū fieri vel esse.

Secūdo querit in quid sicut in volitū notatur
 trāsire volūtas: cū dicit: deus vult malū fie-
 ri vel esse. Videt aut q transit super maliciā
 trāsit em̄ volūtas omnis in volitū: sed cū dicit: de⁹
 vult malū fieri: volitū hoc referē ad voluntatē gra-
 tia eius qd est malū: ergo malū est esse volūtatē: qz
 oē volitū rō est volūtatē volētis illud. Itē voli-
 to vno ab aliquo fit cōuertibile illi⁹ volitū vel con-
 iunctū illi p necessitatē nisi volūtas sit stulta: s; vo-
 lum fieri p iunctū est malū facere z malicia insepara-
 bilis: ergo si volūtas sapiēs z eligēs trāsit sup vnu
 transibit etiā super alterū: z nō valet vt videt. Si
 velis instare dicēdo q verba pertinētia ad actū ani-
 me bene sunt de vno/ z nō de alio: licet illa coniuncta
 sint: quia illa volūtas nō procedit ad volitū: sed est il-
 la de qua dicit Aristo. in elēcoz q etiā impossibilitū
 est volūtas: z heca quibusdā magis velleitas qz vo-
 lūtas vocari cōsuevit. Itē Augustin⁹ dicit z poni-
 tur hic auctoritas q malū fieri bonū est: z hoc vult
 deus: qz aliter nō sineret. Si forte dicas q deus p-
 mittit: z hoc est volūtatē signū: sed est il-
 tra nec preter voluntatē beneplaciti nec cōtra eā fit
 aliquid: qz nō fit aliquid: vt dicit Aug⁹ quod nō de
 interiori aula sūmi impatoris procedit: ergo videtur
 q velit illud volūtatē beneplaciti. Itē cū dicā sic:
 deus pmittit/ hoc vbi permittit predicat diuinā es-
 sentia vt volentē: ergo predicat diuinā volūtatē que
 est deus: ergo voluntatē beneplaciti: z sic voluntatē
 beneplaciti vult oē qd pmittit: ergo volūtas dei vi-
 detur trāsire super maliciā sicut sup volitū. S; cō-
 tra malū in eo q malū nō mouet nec p mouere ali-
 quā volūtatē: qz omne volitū aut est bonū aut appa-
 rens bonū: ergo multomin⁹ mouebit diuinā volun-

tatē. Itē deus odit malū z deo displicet malū z de-
 us punit malū: nemo autē vult hoc qd odit z quod
 displicet z qd punit: ergo deus nō vult malū fieri.

Itē Ezech. 18. Nolo mortē peccatoris: z loquitur
 de mortē peccati: ergo non vult malū fieri: qz hoc est
 mors peccatoris. Itē de⁹ est auctor eius qd vult:
 si ergo vult malū fieri ipse est auctor mali. Itē An-
 sel. dicit q potestas faciēdi malū nec est libertas nec
 pars libertatis: ergo est ignobilitatis: ergo mltoma-
 gis volūtas mali: q deo nō attribuēda. Solutio
 dicendū meo iudicio hec est falsa: deus vult mala fie-
 ri: z si inuenit a sanctis est dētermināda sic: de⁹ vult
 bonū qd elicit ex malo facto ppter qd sinit malū fie-
 ri: z in hoc sensu cōcedit ista opinio z alit vt puto fal-
 sa est. Ad primū q dicēdū q volūtas dei nō trāsit
 sup malū vt sup volitū: qz locutio illa est ipropria z
 malū nō subijcit volūtati vt malū/ vel vt est in fieri
 per se: sed vt est occasio boni eliciti/ z tūc adhuc nō re-
 fertur ad ipm volūtas beneplaciti: sed ad id qd subij-
 citur z ad occasionē referē signū volūtatē qd est p-
 missio. Ad aliud dicēdū q hoc nō est verū etiā in sa-
 pienter volēte nisi illud qd dicitur volitū sit per se vo-
 litū: hoc autē nō est hic vt iā dictū est. Ad aliud di-
 cēdū q cū dicit: de⁹ permittit hoc fieri nō p dicit di-
 uina essentia: vt volūtas tm̄: sed etiā notat respect⁹
 ad maliciā: z iō nō est pmissio volūtas bñplaciti: qz
 beneplacitū nō ponit respectū nisi ad bonū: z ideo h
 (vt dixim⁹) in alio ponit signū/ z in alio volūtas: si-
 gnū em̄ ponit in precedēti: volūtas autē in cōsequē-
 ti p occasionē. Ad aliud dicēdū q ea que procedūt
 de intellectuali aula sūmi impatoris ab eo vno mo-
 do se habēte nō pcedūt vno mō fm se: z ideo respectu
 quoz undā est pmissio: z respectu alioz elictozū ex
 illis est volūtas.

20

30

40

50

Solo

Ad primū

Ad secundū.

Ad tertū

Ad quartū

Hic ponit ratiōes illozū qui di-
 cunt dei voluntate nō fieri mala vl
 non esse.

Illi vero q dicūt dei volūtatē mala nō fieri
 vel nō esse inductiōib⁹ pmissis ita respōdēt
 dicētes deū nec velle mala fieri nec velle nō
 fieri vel nolle fieri: sed tm̄ non velle fieri. Si
 em̄ vellet ea fieri vel eē: faceret vt iā qz ea fieri
 vel eē. Et ita eēt auctor maloz: nō est autē au-
 ctor maloz: vt scōz pstant auctoritates:
 nō gēi⁹ volūtatē sūt mala. Itē si nollet ma-
 la fieri vel vellet nō fieri z tm̄ fierēt oipotens
 nō eēt: cū ei⁹ volūtas humane volūtatē ef-
 fectu impediret. Itē qz nō cōcedūt deū velle
 mala fieri: ne maloz auctor itelligat: nec cō-
 cedūt eū velle mala nō fieri vl nolle fieri: ne
 impotēs eē videatur: s; tm̄ dicūt eū nō velle
 mala fieri: vt nō auctor: s; pmissoz maloz mō
 stretur. Tū z euāgelista vbi ostēdit deū au-
 ctore esse oīm bonozū dicēs: oīa p ipm facta
 sunt: psequēter maloz auctore eē negat dicēs
 z sine ipso factū est nihil. i. pctm̄. Itē dixit p
 eū factū eē vl eo nolēte z inuito s; tm̄ sine eo
 id est sine eius volūtatē: qz nō eius volūta-

Job. I.

te fit peccatū. Nō ergo deo volēte vel nolēte: sed nō volēte fiūt mala: qz non subest dei volūtati vt malū fiat vel nō fiat: sed vt fieri sinat: qz bonū est sinere mala fieri: z vtiqz volens sinit nō volēs mala: sed volēs sinere sinit vt ipsa fiant: qz nec mala sunt bona nec ea fieri vel esse bonū est.

E

Uli vero qui dicūt dei volūtate zc.] Hic inci- pit secūda opinio que diuidit in tres partes. In quaz prima soluunt rōnes ab opinioe pcedēte inducte. In secūda aut ponit rō. pbās hāc opi- nionē esse verā ibi [Si quis ibi diligēter zc. In ter- tia obijcit sophistice z soluit ibi [Jā sufficiēt ostēsus ē q deo auctore. Sunt aut in pzia solōne q̄rtuor capi- tula: quoz primū est de distinctioe locutionū negati- uaz cū v̄bis dicētibz volūtate vel volūtate dei. Se- cūdu aut est de solōne v̄boz Augu. Tertiu est de di- stinctioe q̄dā boni data a Hiero. Quarrū q̄si cōclu- sio ex p̄habitis qualis z q̄bus p̄sunt mala.

Arti. v.

Que differētia est inter istas ppōnes nolē hoc z nō velle hoc: z velle hoc nō fieri.

Dintelligētia aut primi capituli querit q̄ dif- ferentia sit fm̄ hanc opinionē inter nolē hoc z nō velle hoc: z velle hoc nō fieri. Itē querit

Questiōcu- la secūda

vrū oīa q̄ dicunt fieri siue bona siue in differētia si- ue mala pcedāt a volūtate: vel sint cōtra volūtatem dei fm̄ hāc opinionē. Et ad hoc ddm̄ q̄ cū dicit nō-

Solo ad pmū.

lo ita q̄ negatio p̄ cōpositioē includat cū verbo nō- lo tūc nō negat volūtate secū cōpositā: sed tm̄ referit ad volūtū: vnde sensus est nolo hoc fieri. i. volo h̄ non fieri. Cū aut li nolo habet cōdeclinē nolo nō vis nō vult zc. oīa que declinant ab ipso habēt eandē vim.

Uñ cū dicit nō vult hoc fieri: locutio ē duplex ex eo qz li nō vult p̄t esse in vi dictiois: z tūc volūtas ma- net nō negata: sed volūtūz p̄t esse in vi orōis: z tūc volūtas negat esse de hoc: ex hoc accipit q̄ iste eq̄pol- lent nolo h̄ fieri: z volo hoc nō fieri: z vna ifert aliā.

Itē aut due: nō vult hoc fieri: z vult hoc nō fieri ha- bent se sicut supius z inferi: qm̄ ista vult hoc nō fie- ri: refert istā nō vult hoc fieri: sed nō cōuertit: qz ista nō vult hoc fieri habet duos sensus siue veritatis: q̄- rū alēp̄ tm̄ habet hec vult hoc nō fieri. Dic ergo hec opinio q̄ de nō vult mala fieri fm̄ q̄ li nō vult est in vi orōis: z iō nō seq̄t si aliq̄s inferat: ergo vult ma- la nō fieri: qz nec illud vult: qz si volūtas negetur de vno nō p̄ter hoc affirmat de suo opposito. Ad se- cūdu ergo q̄sitū ddm̄ q̄ nō oīa que fiūt/fiūt deo no- lente vel volēte: sed volēte vel nō volēte: ita q̄ li nō volēte sit in vi orōis: z ideo hec opinio bona est: q̄a euitat totū incōueniens.

Ad questiō- culā secūda

Quō intelligendū sit illud Au- gustini: mala fieri bonū est.

Qd̄ vero Aug⁹ ait: mala fieri bonū est: nec sinerent mala ab oīpotēti bono fieri: nisi hoc esset bonū vt ea essent: ea rōne dictū esse as- serūt: quia ex malis que fiunt deus bona eli- cit nec ipse permetteret ea fieri nisi de eis bo- ni aliquid faceret. Unde Aug⁹ in eodē lib. ench. aperte indicās predictoz̄ verboz̄ talē

esse intelligētiā ait: De⁹ oīpotēs cui rez est sūma potestas cū sūme bonus sit: nullo mo- do sineret aliquid mali esse in opibus suis nisi si vsqz a deo esset oīpotens z bonus: vt bene- faceret etiā de malo. Itē in eodē: Abeli⁹ iu- dicauit de⁹ malis bona facere q̄ mala nul- la pmittere. Ex hoc itaqz sensu dictū ē ac ve- rū est bonū est mala fieri: qz ex malis q̄ fiunt bonis (qui fm̄ p̄positū vocari sunt sancti) ac- cidit bonitas. i. vtilitas. Talibus em̄ vt ait ap̄ls in bonū coopant oīa etiā mala qz eis p̄ sunt que alijs faciētibz obsunt. Unde etiā aliquādo in scriptura legit maluz appellari bonū. vt hiero. sup. Abarcū: Malū inq̄t Ju- de bonū fuit. s. nob: nec si bonū est illi vel illi inde sequit q̄ simplr bonū sit: pp̄ie ei ac sim- pliciter bonū est qd̄ in se z faciēti bonū est.

8

Rom. 8.

An malū sit expediēs vniuerso z cōferens ad cōplementū vniuersi.

Arti. VI. §

Unde querit de h̄ qd̄ dicit in. ij. ca. ibi [Me- lius iudicauit de⁹ de malis bona facere zc.]

Arguit p̄o

s. a. Ex hoc em̄ videt sequi q̄ malū est expe- diens vniuerso z cōferens ad cōplementū vniuersi. Et hoc videt hic accipi in lfa in tribz auctoritatibz exp̄- sis z quedā glo. Orig. super num. 22. vbi dicit Ve- nit de⁹ ad Balaā dicit sic: Nos dicim⁹ dei sapientiā oīa disposita eē ita vt nihil sit otiosū apud deū bonū vel malū: maliciā aut nō fac̄ quā tm̄ ab alijs inuēta cū pbibere posset nō pbibet vtiqz aut ea ad cās neces- sarias: per ipam em̄ p̄bat eos q̄ ad gloriā tendūt: si em̄ p̄merent malitia nō esset q̄ cōtrariaret virtuti- bus. virt⁹ aut si cōtrariū nō haberet nō claresceret.

20

Itē ad Rom. glo dicit q̄ de⁹ vtiqz volūtatis ho- minū ad inclinādas eas quocūqz voluerit siue in bo- nū siue in malū. Itē nullū bonū debet deesse vni- uerso: bonū aut cōparatiōis boni ad malū vt clare- scat est qd̄dā bonū: ergo deesse vniuerso non debet: hoc autē fieri nō p̄t nisi malū sit: ergo malū p̄fert ad cōplementū vniuersi. Sed contra Dion. dicit q̄ malū est inordinatū: cū t̄git nō faciat bonū nisi ordi- nis nō videt cōferre aliqd̄ bonū: qm̄ bonū ordinis cōferret si aliqd̄ cōferret. Itē dicit p̄s q̄ albū ni- gro est impmixtū: q̄ albi⁹ nigro impmixtū: ergo etiā meli⁹ erit qd̄ est malo impmixtus: z ita vniuersitas erit melior si nullū malū eēt in ea. Itē cū malū sit priuatio boni priuat aliqd̄ bonū qd̄ inesset vniuerso si malū nō esset: ergo si malū nō eēt multa bona eēt in vniuersitate: que mō nō sunt: z sic vniuersitas est minus bona p̄ hoc q̄ malū sit vt videt. Solo di- cendū sicut dicit mḡri q̄ aliq̄ rō boni deesset vniuer- so si malū nō fieret: z de hac rōne iā supra dictū est: z sic cōcedūt q̄ bonū est mala fieri: qz hoc est occasio bo- ni alicui⁹. Ad id aut qd̄ obijcit in cōtrariū dicunt q̄ nō est sile in bono z i alijs priuatiōibz: qz bonū qd̄ aufert ab vno cōferet aliq̄ z inducūt p̄ se illud aufere ab eo m̄nā: z dare illi qui habet decem m̄nas: z il- lud: Tene qd̄ habes ne alius accipiat coronā tuā: z iō nihil p̄dit de bono in vniuersitate: licet in isto p̄da- tur: addit autē ex hoc q̄ sit malū aliqua ratio boni z ideo dicit q̄ bonū est malū fieri: z q̄ cōferet ad cōple-

30

40

50

60

70

Solo

Ad primū.

mentū z decorē in hoc q̄ adūcit plures rōnes vtilis siue expedientis z decorē iusticie, sed istam solonē aut ego nō intelligo aut oīno videt̄ falsatq; cōstat q̄ idē i numero q̄ d̄ amittit vnus nō accipit ali⁹ / nec ipa vni uersitas; sed potius perit ab vniuersitate. idē autē in spē z forte pri⁹ habuit; z siue als si hoc posset accipe rōnē aut bonū q̄ elicit̄ ex malo p̄ rōnē vtilis vel expedientis vel decoris iusticie habet quidē; s; mirū videt̄ mihi si bonū p̄ se z bonū gaudij/q̄d esset in vniuersitate bonoz nō posset recōpensare illud bonū cōparatōis q̄d elicit̄ de malo; z iō videt̄ mihi q̄ p̄ se loquedo malum non cōfert alicui/nec vniuersitati; sed vep̄ est ad bonū cōfert sinere mala; q; si nō sinant̄ fieri mala tūc est necessitas ad bonū z p̄iret tunc rō boni laudabilis z virtutis z p̄iret rō p̄emij; s; sinere malū fieri nō pō nit ex parte dei nisi potentia liberā faciendi q̄d vult q̄ tñ ex se potest flecti in malū; z hoc posse nō est malum q; etiā fm̄ p̄m̄ ptās p̄auoz eligenda est. Ad hoc q̄ q̄d obijciē p̄mo p̄ dicta sc̄ōp̄ dico q̄ ipi loquunt̄ d̄ malo supposito/q̄d vep̄ est q̄ p̄mixta vniuersitate cū bonis z malis nō poterat q̄c̄q; meli⁹ fieri de malo q̄ q̄ ordinaret̄ in bonū; z ita intelligunt̄ ea q̄ in l̄ra dicunt̄ z illa glosa originalis. Ad aliud dōm q̄ oīa illa vera sunt de malo iā posito in esse v̄l fieri; sed si nō esset/melior esset vniuersitas q̄mō sit. Ad aliō dicendū q̄ adhuc remaneret cōparatōis bonū fm̄ gradu boni z melioris; z si ista rō boni nō remaneret tūc dī co q̄ melior ea maneret p̄ quā ista recōp̄saret̄. Ad aliud dōm q̄ Dyo, hoc dicit silogisando ad incōueniens z nō asserendo; vel si asseriue inducitur tūc lo quit̄ de vsu mali positi in esse vel fieri; z nō de cōparatōe vniuersi ad esse bonū in totū z ad esse malū i alicū parte vniuersi.

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Ad 5^m q̄d ē in 3^m.

Quadrupartita boni acceptio.

Est em̄ aliqd̄ q̄d in se bonū est z cui fit; sed nō est bonū faciēti vt cū subuenit̄ paup̄i; sed nō propter deū; z aliqd̄ boni in se z faciēti; s; nō ei cui fit; vt cū veritas p̄pter deū alicui non obediēti p̄dicat̄; z aliqd̄ in se z faciēti z ei cui fit bonū; vt cū veritas predicat̄ p̄pter deum credenti. Unde ap̄lus: Bonus odor sumus deo; alijs odor vite; alijs odor mort̄. Est autē aliud q̄d nec in se bonū est z faciēti nocet z dānat nisi peniteat vt malum; valet tñ ad ali quid. Ut em̄ ait Aug. in ench. A summe z eq̄ liter z imutabiliter trinitate bona creata sūt oīa; nec sūme nec equaliter nec imutabiliter bona; s; tñ bona etiā singula; siml̄ d̄o vniuersa valde bona; q; ex oibus cōsistit vniuersitas admirabilis pulchritudo, in qua etiā illō q̄d malū dicit̄ bene ordiatū z loco suo positū eminētius cōmēdat bona; vt magis placeāt z laudabiliora sint oū cōparant̄ malis.

Arti. VII.

Penes q̄d accipit̄ diuisio donoz z defectū q̄s m̄ḡ enūerat in l̄ra: Est em̄ aliqd̄. zc. Unde querit̄ de hoc q̄d dicit̄ in tertio capitulo ibi: [Est em̄ aliquid q̄d in se bonū est. zc.] licet em̄ hoc in secundo magis habeat discuti vbi agit̄ de differentijs boni; tñ pōt queri hic penes

qd accipit̄ ista diuisio bonoz z defectū q̄s hic enūerat. Et dōm q̄ actus moralis habet duplicē com parationē ad agēre. s. vt ad agēte / intēdentē / z p̄por tionantē suū op⁹ ad materiā; sic egredit̄ bonū op⁹ / z in se p̄pter intentionē z cui fit / p̄pter agēte z p̄por tionantē ad debitā materiā; z ea facit p̄pter volunta tē agētis. alia aut̄ fiunt ex particularib; defectib;. si em̄ deficiat ex pre agētis intēdentis cū intentio bo nū opus agēti faciat; z intētionē fides dirigat; vt di cit̄ Aug. erit opus illud bonū in se z ei cui fit; sed non agēti. Si autē deficiat ex pre materie p̄portionate ad opus / tunc erit bonū faciēti z in se; s; nō ei cui fit. Si aut̄ in se deficiens sit / tunc deficit agēti q̄ male vult b̄ z male intēdit; s; tñ elicit̄ bonū occasionatū ex illo.

Solo

Qd mala vniuersitati valēt z fa cientibus sua propria vel patienti bus aliena profunt electis tñ.

Hinc patet q̄ ex malis q̄ sūt aliq̄d puenit bo nū dū bona magis placēt; z laudabiliora eri stunt. Ip̄is etiā faciētib; ex malis q̄ faciūt interdū bona pueniūt si fm̄ p̄positū vocatū sunt sc̄ti. Talibus em̄ (vt ait aug. in li. de cor rectiōe z gratia) vsq; adeo deus oīa coop̄at̄ i bonū. vt si q̄ hoz deuīat̄ z exorbitant; etiam hoc ip̄m eis faciat p̄ficere in bonū; q̄a humi liores redeūt atq; doctiores; vt petrus. Illa etiā mala q̄ ab iniquis fideles pie p̄ferūt; vt ait Aug. in li. de tri. ip̄is vtiq; p̄sunt; vel ad delenda peccata; vel ad exercendā p̄bādāq; iusticiā; vel ad demonstrandā huius vite mi seriā. Jōq; z Job dei manū z ap̄lus sathane stimulū sensit; z vterq; bñ profecit; quia ma lum bene portauit.

Job. 19. 2. Lōz. 12.

An alicui faciēti malū potest euenire ex malo bonum.

Arti. VIII. 2

Unde querit̄ de hoc q̄d dicit̄ in quarto capi tulo ibi: [Talib; em̄ vt ait aug. in li. de correctō ne z gratia. zc.] s. a. Ex hoc em̄ videt̄ q̄ alicui faciēti malū bonū eueniat ex malo. z hoc expresse videt̄ dicere Dam. q̄ aliqui p̄mittit̄ dñs boiem cade re vt in sensum veniēs postea feruētius z fortius bo no adhereat. Itē aug. Audeo dicere sup̄bis eē vti le cadere i aliq̄d aprū pctm̄ vnde sibi displiceāt qui iā sibi placētes ceciderūt. z hoc etiā hic in l̄ra dicit̄ / z an hoc dictū est. Sed cōtra bonū nulli est malū; igit̄ malū nulli est bonū Itē noli facere mala vt nō teap p̄bendāt. Itē nō esset vtile ouī vt p̄ojceret̄ i dē tes lupi / vt postea dentes eius fortius fugeret; q̄ a si mili nec illud est vtile Solo; dico meo iudicio q̄ to tū intelligit̄ de vtilitate occasiōis z nō p̄ferz bec vtili tas magis apparet ex post facto; z iō tūc primo est oc casio boni; z iō malū cū sil in faciente ē nulla est occa sio; sed ex post facto cū est in deterioratōe; z ita intelligo auctoritates inductas.

Exp̄dictis cōcludit̄ ostēdens eē bonū fieri mala multis modis.

Si q̄s igit̄ diligēter attēdat q̄ scripta sunt fa

Solutio

cile est ei percipere ex malis bona puenire: et ex ea rōne dictū esse q̄ bonū est mala fieri v̄l esse: nō q̄ malū sit bonū: vel q̄ bonū sit malum fieri. Nō est em̄ bonū malū fieri ab ali- quo: q̄ non est bonū vt aliq̄s faciat malū. si em̄ hoc esset bonū pfecto hui⁹ deus auctor esset: q̄ est auctor ois boni. Q̄d si huius deus auctor est: eo q̄ auctore hō agit mala: et ita eo auctore hō fit deterior. Et si eo auctore hō fit deterior: tunc eo volēte hō fit deterior. Idē est em̄ dicere aliq̄d fieri deo auctore q̄ deo volēte. Deo aut̄ auctore hō nō fit deterior. ergo nō deo volēte: vt Augu. in li. lxxxiij. q. apte astruit a minori dicēs ita: Nullo sapiēte hoīe auctore fit hō deterior: tāta em̄ ē ista culpa que in sapiētē hoīem cadere neq̄t. Est aut̄ deus oī homine sapiēte pstantior. Abul- to min⁹ ergo deo auctore fit homo deterior. Abulto em̄ est prestantior dei volūtas q̄ ho- minis sapiētis. Illo aut̄ auctore cū b̄ illo vo- lente dicī: ergo est vitū voluntatis huma- ne quo est homo deterior: q̄ vitū si lōge ab est a dei voluntate vt rō docet a quo sit que- rendū est: Ecce apte dicit Aug. deo auctore vel volente hoīem nō fieri deteriorē: sed vi- tio volūtatī sue. Nō est q̄ deo auctore q̄ ma- lū fit ab aliq̄o: et ita dō volēte mala nō fiūt.

Q̄d in deo non est causa vt sit homo deterior.

Deinde idē Aug. querēs q̄ sit causa vt hō sit deterior in deo nō esse asserit in eodē li. sic di- cens: Ut sit hō deterior aut in ip̄o est: aut in alio aut in nihilo. Si in nihilo nulla causa est. Si in alio aut in deo aut in alio quolibet ho- mine: aut in eo q̄ neq̄ deus neq̄ hō sit. S; nō in deo: Bonoz em̄ deus tm̄ causa est: q̄ aut i homie est aut in eo q̄ neq̄ deus neq̄ hō: aut in nihilo. Et ex his apte ostendit q̄ nō est bo- nū vt sit hō deterior: q̄ nō est deus ei⁹ rei cā q̄ tm̄ causa bonoz est. Et si nō est bonū vt hō fiat deterior nō ē ergo bonū vt ab eo fiat ma- lū: nō ergo vult deus vt ab eo fiat malū.

[I quis ibi. rē.] Ponit maḡ hic tres ratōes cōfirmātes hāc opinionē ex dictis aug. Pri- ma est q̄ de⁹ fons esset et auctor mali: q̄ esset auctor alicuius q̄ hō fit deterior q̄ est opus suū. Se- cūda q̄ ponit in sc̄do capitulo est q̄ malū fit ab hoīe i quo est cā deficiēs mali: et nō a deo. Tertia q̄ ponit in tertio est q̄ deus nō pōt esse cā tendendi in non esse q̄ hō facit malū tendit in non esse.

Arti. IX **Quare deus permittit malū fieri si nō est auctor mali.**

Arg. p̄mo **i** Nō dicit aut̄ dubiū circa primū quare deus p- mittit malū fieri si nō est auctor mali: aut em̄

pmittit iuste aut iniuste. nō iniuste: q̄ iuste. cōtra q̄ iu- stitia aut illa q̄ est redditio p̄ meritis: aut illa q̄ est eq̄- rās diuine volūtatī: aut illa q̄ est cōdecētia siue boni- tatis siue voluntatis vel p̄tatis. Nō p̄mo mō: q̄ illa iusticia debet infligere penā p̄cti non pmittit vt ad- dat peccādo. Itē nō sc̄do mō: q̄ nulla eq̄tas p̄cordat malo. Itē nec tertio: q̄ in opposito magis relucet bonitas et decor suus. Itē in l̄ra dicit hoc esse locū a minori: sapiēs hō nō facit quo opus suū fit deteri⁹ q̄ nec deus. et hoc nō est v̄p̄: q̄ sicut hic loc⁹ ē a mino- ri miles pōt exercitū capere: q̄ et rex est affirmādo ita locus a minori s̄m boeciū nō infert nisi affirmādo.

P̄ videt̄ falsum q̄ dicit: sapia em̄ opponit̄ ignora- tiē nō scie: q̄ sapiens hō pōt peccare in se et in opere. Itē p̄bus in ethicis dicit q̄ sunt quidā q̄ ad ratio- nē p̄fugiētes querūt p̄hari et esse boni quēadmodum egri q̄ medicos quidē audiūt studiose. faciūt aut̄ opā- doz nihil: et quēadmodū nunq̄ b̄n̄ hēbūt corpus sic curatū curatū: ita nec illi aim sic phantēs: q̄ s̄m sup- ponit̄ Augu. in p̄cessu. Itē dicit p̄bus q̄ scia parū vel nihil cōfert ad virtutē: q̄ sapiētes possunt peccare.

Sed cōtra p̄bat Seneca q̄ p̄turbatio nō cadit in sapientē: q̄ nō p̄turbat̄ nisi de virtutē: et illā nemo p̄t auferre nisi ip̄e velit: et tunc nō erit sapiēs: q̄ ois sapi- ens est perfectus in virtutē: q̄ nō facit quo opus suū fiat deterior. Solo dōm q̄ deus pmittit malum fieri iusticia p̄decēte siue equitatis et bonitatis: q̄ si nō sincerer tollerēt rō boni laudabilis et p̄miabilis: vt p̄- us habitū est. Ad id q̄ cōtra obiicit̄ dōm q̄ de op- posito nō esset talis p̄decētia: q̄ p̄iret rō virtutis lau- dabilis et fierent bona q̄si p̄ necessitatē: et iō illa finitio nō respicit malū nisi p̄ accūs: q̄ nō p̄pter se: sed p̄pter aliud. s. vt cōmendabile sit. Ad id q̄ v̄lteri⁹ querit̄ dōm q̄ illa rō est a maior: sed res a qua infert̄ est mi- nor: et hoc intendit. Ad aliud dōm q̄ sapiens dicit̄ a sapere: et de illo tenent obiecta: et sapiens d̄z a sapere p̄tētoz et honestoz: et de b̄ intelligit̄ dictū et rō senecę

20
30
40

Rō senecę.

Solutio

Ad primū

Ad 2m

Ad obiecta
et ad dictū
Senecę.

Aliter probat q̄ deo auctore nō fiunt mala.

Itē aliter etiā ostendit q̄ deo auctore. i. vo- lēte nō fiunt mala: quia ip̄e nō est causa tēdē di ad nō esse. Tendere em̄ ad nō esse malum est. ip̄e aut̄ auctor mali nō est. Tendit x̄o ad nō esse q̄ opat̄ malū: nō ergo deo auctore est q̄ aliquis opatur malū: nō est ergo bonum q̄ aliquis operatur malū. quia tm̄ boni de⁹ au- ctor est. hoc aut̄ Aug. in eodē libro apte ex- plicat ita dicēs: Qui omnīū q̄ sunt auctor est et ad cuius bonitatē id p̄tinet vt sit oē quod ē boni tm̄ mō causa est. Quocirca mali auctor nō est: et iō ip̄e summū bonū est: a quo i nullo deficere bonū est et malū est deficere. Nō est ergo causa deficiendi. i. tendēdi ad nō esse q̄ vt ita dicā essendi causa est quia omnīū que sunt auctor est q̄ inquantū sunt bona sūt. Ec- ce aperte habes q̄ deficere a deo qui summū est bonum malum est: mala ergo facere ma- lum est. Non ergo deo auctore vel volente mala fiunt.

Arti. X. An malū faciens tendat in non esse.
 R. **Inde querit de hoc qd dicit in sequenti capitulo ibi: [Tendit xpo ad nō esse q opat malū. zc.]** Is. a. Videt em fm hoc q qnqz malū faciens pueniat in nō esse, nihil em tēdit ad hoc ad quod nullo mō pōt puenire. Itē essens opponit malū: qz mali sunt z demones sunt z bonū z optimū (vt dicit dyonisi). In qstū sunt cōcupiscūt esse viuere z intelligere: qz videt q nō tendit in nō esse q malū facit. Itē si malū dē tēdere in nō esse: qz corrūpit bonū naturale cū bonū naturale finitū sit: videt q qnqz intantū pos sit corrūpi ita vt nihil sit de ipo. Itē nō videt verū qd dicit q deus nō est auctor tendendi in nō esse: qā dicit, Deuf. 32. Ego occidā / z ego viuere faciā: quem autē occidit facit tēdere in nō eē. Itē Hier. 10. Corripe me dñe: sed nō in furore tuo ne forte in nihilū redigas me: qz videt q ipse redigit aliqd in nihil. z ita est auctor tēdendi in nō esse. **Solo prima ps istū distinctōis tractāda est in scdo vbi de hoc ponit tractatus spēialis: quantū autē pincer ad pntē tractatū dicendū q malū tēdere facit dū intēdit malū, intēdit aut malū sicut pziuatō z nō sicut habitus: z ideo nō intēdit p accessum ad aliqd: sed potius p recessum a bono: ille aut recessus est infinitus potētia ablatōis z diuisiōis a bono naturali / vt iā patebit: z iō nunqz redibit in nihilū corruptōe mali. Ad aliud dicendū q est esse duplex, s. esse nature q ipa natura est in se: et hoc nō corrūpit malū culpe: sed hīat illi malū pene: qz dicit Aug. q pena nō est malū: sed qz cōtrariat nature bone. Aliud est esse boni naturalis: z hoc cōstitit in pportōe nature rōnalis ad gratiā / z p pns ad gloriā, de quo dicit Boe. in. 5. de cōsol. phie q esse est qd ordinē retinet seruatqz naturā. z hoc corrūpit malū: qz malū nihil aliud est qz corruptio z pziuatō illi: z quāto peius est tanto magis facit distare a bono: ergo corrūpitqz corruptio est distantia habitualis ordinis in bonū. Ad aliud dōm q bonū naturale licet sit essentialiter finitū (sicut oīs essentia creata) est tñ potētiā infīnitū) sicut oē cōtinuū diuisibile est infīnitū / eo q nulla diuisiōe diuidit a materia esse et forma cōtinuū: z ideo remanet itē diuisibile ita bonū nature: qz nulla corruptio tollit rōnē z formā boni nature: sed tñ facit minus pportionari bono gratie z glorie: ita magis corrūpi semp. Ad aliud dicendū q mors non determinat ad deū vt ad causam meritorā: sed sicut ad iudicē infligēte eā: sed hic loquitur de tendēdo ad nihil p meritū z boni corruptiōnē z hoc mō mors nō est boni corruptiō: sed potius corruptio esse naturalis ex ratione pene nō mali culpe.**

Obiectio quorū dā sophisticā q pbare nitunt ex dō eē q mala fiāt
 Iā sufficienter ostēsum est q deo auctore nō fiūt mala. Quidā tñ sophisticē incedēs: et ideo deo odibiles pbare conant ex deo auctore esse q mala fiunt hoc mō. Ad mala fiūt vey est: oē aut vey qd est a veritate est q de est. A deo q est q mala fiūt. q autē oē verū a deo sit cōfirmat auctoritate Aug. i li. lxxxiij. qstion. ita dicētis: **De vey a veritate vey est** Est aut veritas deus. deū q habet auctorem oē vey. Est autē vey q mala fiunt vel sunt.

deo ergo auctore est q sunt vel fiunt mala.
 An sufficienter ostēsum est q deo auctore nō fiūt mala. zc.] **Hic incipit ps vltima in qua sunt tria capitula / in quoz primo ponit mgr sophisima / vt in lra pater. In scdo aut rīdet: z in tertio a pbat scdaz opintonē inf pmo iductas opinioēs**

Quid est veritas.

Arti. XI
 Artione aut pmo habiti sophisticatis qra hīc de veritate primo qd sit. Scdo quoz modis dicat. Tertio de cōuersiōe ipius cū bono z ente z vno. Quarto vtrū ipa sit eterna vel nō. Quinto vtrū ipa sit simplex z incōmutabil. Sexto z vltimo vtrū oīs vna z prima veritate sint vera. Ad primū pōt obijci sic: Dicit Anf. in li. de veritate q veritas ē rectitudo sola mēte pceptibilis. Aug. in li. de vera religioe q vey est id qd est. Hilari⁹ aut dicit q verū est manifestariū vel declarariū esse. dicit aut Auic. in prima sui phia li. iij. ca. vltimo q veritas intelligit in esse absolute in singularibz / z intelligit esse eternū / et intelligit esse dispositio dictionis z intelligit q signi ficat dispositionē in re exteriore cū ei est eqlis. dicim⁹ enim hec dictio est vera / z hec snia est vera: ex hoc colligit q singula habēt veritatē quādā q est id qd ē. res vt dicit Aug. fm q etiā dicim⁹ hoc est vey aurum: z hic est verus asinus / z hic est verus hō: z q est eterna veritas q est necessitas z causa oīs veritatis / z q ē veritas dictionis fm quā dicim⁹: hec enūciatō ē vera vel hoc enunciabile est vey / z q est adequatio rez z itellectuū: vt qn dicimus iste intellectus est verus referēdo hoc ad sniam intellect⁹ cōceptā de re sic ē. **Que** rā q de prima diffinitōe: rectū em est passio continui sicut forma. veritas aut est intelligibilis: qz videtur q nō cōueniat veritati genus rectitudinis. Itē rectū est cuius mediū nō exit ab extremis: qz hēt extrema z mediū: qz habet pres. aliq aut veritas indiuisibilis est sicut prima: qz videt q nō generalit cōueniat illa diffinitio. Similit obijci de scdaz: vey est id qd est: qz a coniugatis veritas est rei entitas: qz esse suū z qd est idē habet: qz ipm ē qd habet. z hoc nō cōuenit nisi deo q oīs veritas esset deus / qd fallsum est: qz diffinitō est nulla. Itē ens est id qd est / z vey addit sup ens: qā aliter essent synonymat: qz vey est aliqd plus qz id qd ē vt videt. Querit etiā de tertia. vnu qd qz em declarā z manifestat eo quo est. esse aut est ab cēntia sicut a causa formali: qz videt q essentia sit declaratiua esse z nō veritas v l vey. Eodē mō pōt obijci de illa quā innuit Auicēna in vltima pre auctoritatis inducte q veritas est adequatio dictionis z dicti vel intellectus z intellecti. cōtinet em qnqz nō esse a deo quā signū si gnato / vt dicit Anf. z tñ esse veritatē in signo. **Solutio** dici pōt q veritas accipit multis modis: sic patebit in questōe sequēti: sed Anf. diffinit veritatē fm relationē ad veritatē primā: vt prima veritas dicat veritas p se. alie aut dicant veritates p cōpationē ad illā: z tūc rectitudo de qua loquit Anf. dicit pportō vel cōpationē vni⁹ cuiusqz ad h qd est in pma veritate. hec aut rectitudo indeflexa est ipa veritas prima q semp equat ei ad qd est / z fm descensum ab illa est in alijs. Ad id aut qd obijci dōm q fallacia equocatiōis ē qz debitū iustitie dē etiā rectū z multa alia. Ad aliū dōm q prima veritas est principū / mediū z finis: et hec eadē sunt re in ipa / licet dīant in rōne z est ipa pncipiū fm intellectū potētis v l potētie. mediū aut fm rationē sapiētie p ratōnē que est vita z lux z finis per

Arti. XI
 Veritatis diffinitōes

Arg. primo
 Diffinitōz veritatis p

Obijci 2o
 de 2a diffinitōe pmo.

Obiectō
 de 3a diffi.

De diffinitōe auicēne

Solo
 de pma de finitione

Ad primū
 in hīū
 Ad 2m

bonitate: et oia que sūt sub ipsa vera dicuntur et recta et vera sūt respectu illū q̄ magis vel min⁹ media sua/ et sūt creata cōtinuāt suis extremis. hoc est principio a quo exiit p̄ creationē fini ad quē determinatur a creatura ipsa et intendente ordinē eorū ad ipm; et hoc est qd̄ dicit Anselm⁹ q̄ vniūquodq̄ est vep̄ qn̄ est in hoc et ad hoc qd̄ est in veritate prima/ sicut mēsuratū dicitur vep̄ re mēsuratū quādo principia et media et finis continuant mēsuratū. Ad id quod querit de diffinitōne Aug. dicendū q̄ rei entitas vel id quod est accipit duplici. s. in se vel p̄ supposita natura quedā; et sic vep̄ opinor nō bene dicitur veritas rei entitas esse/ vel vep̄ esse id quod est. accipit etiā entitas sūt modū de terminatiōis ad spēm. et sic veritas est entitas q̄ res vere est et vep̄ est id qd̄ vere ē. Si vō entitas accipiat prout supponit p̄ nomē entitatis/ tunc in veritate entitas esset prima creatura sūt q̄ dicit p̄bus q̄ prima reū creaturā est esse/ et nō est ante ipam creaturā aliud; et id qd̄ est dicit id qd̄ habet esse qd̄ est actus/ sic intellecte entitatis vel essentie. Si autē accipiat id qd̄ est p̄ ut dicit quāda dēterminationē circa esse/ tūc nō trahit ad spēm; et tunc vere est. qz vniūquodq̄ tunc vere est quādo trahitur ad spēm sibi propriā ex natura de terminata/ sicut dicimus vep̄ aurū et vep̄ colorē et verum corpus et verā scientiā. et hoc sonare videt id qd̄ est/ quia id quod est/ est id quod vere est in natura; et sic patet q̄ nō oīno idē sunt veritas et entitas. et hoc i fra magis parebit. Ad aliud dicendū q̄ si accipiat vep̄ generaliter prout cōuertit cū ente nō oportet q̄ addat naturā aliq̄; sed addit respectū aliq̄; et ille sufficit ad hoc q̄ nō sūt synonyma. Ad aliud dicendū q̄ p̄bus ille nō cōsiderat vep̄ nisi quod a re causat et ideo sūt p̄bus nō est veritas in signo nisi sūt relatiō nē ad rē/ nec esse in intellectu; et ideo dicit in. v. prime p̄bie q̄ sermo vniū falsus est de alio. Anselmus autē accipit veritatē que est in signo ex proportiōe ad veritatē primā quā imitat in quantū potest; et quia illa a re nō dependet/ ideo nō mutatur re mutata. et infra explicabit hoc. sumunt autē prius habite diffinitōes ita q̄ prima est data de veritate/ que per prius et posterius dicitur de creatura et increata. Secūda autē datur in cōparatione ad rē generaliter. Tertia vō i cōparatione ad rē relatā ad intellectū quo nata ē cognoscī. Quarta autē de veritate cōplexorū que est in signo et componente intellectu.

Quot modis dicatur veritas.

Secundo querit quomodo dicatur veritas. videtur autē Anselm⁹. ponere veritatē signi/ et veritatē rei; et hanc diuidere in veritatem rei sūt spēm et veritatē actionū sūt q̄ dicit Job. 3. Qui facit veritatē venit ad lucē vt videant op̄a eius qm̄ in deo sūt facta. et de dyabolo Job. 8. Ille homicida erat ab initio/ et in veritate nō stetit/ sed est mēdax et pater eius. veritas autē signi diuiditur ab ipō sūt diuisione signorū quorū quedā data sūt vt vox/ circulus/ et signa monachorū/ et hmoi. et quedā sūt naturalia/ vt fumus est ignis signū/ et hmoi. Querit ergo vtrū vniuoce vel per prius et posterius dicatur veritas de omnibus his modis; et vtrū sint plures modi q̄ isti q̄ sūt enumerati. Videt autē q̄ vna rōne/ idē em̄ diuisum cui vna ratio sūt oīa diuidentia cōuenit vniuoce dicit de oīb diuidentib illis. veritas est hmoi diuisū q̄ vniuoce dicit de oīb illis. Probat autē prima per hoc q̄ best dicit vniuoce qd̄ ē dicit noīe et rōe vna. Se-

cunda autē scribit ab Anselm⁹. qui dicit q̄ tā create q̄ increate veritati cōuenit esse rectitudinē sola mente percipibile. Sed cōtra hoc est qd̄ cōiter obijcit q̄ creato et increato nihil est cōmune vniuoce. veritas autē est creata et increata; et creata nō est vera vno mō; sed quedā vt signū/ et quedā vt res et hmoi habet alias differētiās in essendo vep̄; qz veritas nō est vniuoce i omnib illis. Querit vtrū adhuc plurib modis veritas dicat/ videt autē q̄ sic; qz dicimus veritatem humane nature q̄ nō videt esse cōprehensā; qz plures sūt veritates. Solutio dicēdū sūt p̄bus in. 1. et 6. prime p̄bie in omnib p̄ analogiā dicitis semp supponit vniū qd̄ per se et primo dicit illud qd̄ est analogiū et postea sūt proportiōe ad rationē illius accipiunt oēs aliq̄ modi. verbī gratia; sanū dicit sūt analogiā d animalī et vrina et cibo et medicina; supponit sūt sanū p̄ prie et primo et p̄ se dicit de animalī. in alijs autē omnib sūt p̄ proportiōe ad illud. vnde sanū qd̄ est in animalī idē est quodā mō qd̄ sanū qd̄ est in vrina et cibo et alijs sed est in animalī vt forma equalitatis humorū. in vrina autē vt indicatiua nō quidē esse in vrina/ sed esse in animalī cuius est vrina. ecce idē numero est sanū qd̄ est i animalī et vrina; et sic est de alijs. sed hoc vep̄ est q̄ proportiō ista analogice diuersificat ex parte proportiōis ad illud vniū; qz ratio indicantis et rō cōseruantis in cibo/ et ratio facientis in medicina nō sūt ratio vna; sed cōparat ad vniū numero; et ideo in illo vniū tur/ et denominant ab illo/ eo q̄ illud est finis/ et idē est in omnib alijs analogice dicitis/ licet in quibusdā minus appareat. ita igit vult dicere Anselm⁹. q̄ supponitur vna rectitudo per se et primo que nunq̄ deflectit ab extremis; et in omnib alijs est rectitudo hanc imitans in quātū potest/ in eo q̄ recte facit qd̄ debet quādā mentali extēsiōe adequas media sue rectitudinis p̄mo a quo est et fini ad quē est/ et hoc inuenit in re qn̄ est qd̄ debet/ et in actione quādo facit qd̄ debet/ et in signo qn̄ facit qd̄ debet/ et sic de alijs. Ad id autē qd̄ obijcit q̄ dicat vna ratioe dicendū q̄ vna ratioe dicitur sūt analogiā/ et non vna genere et spē; nec sufficit ad hoc q̄ cōmune aliq̄ diuisim dicat vniuoce de diuidentibus q̄ dicat vna ratioe q̄cūq̄ mō sumpta; s; oportet q̄ sit vna/ sicut vniū generis vel vniū spēi. Ad hoc autē qd̄ vltorius querit vtrū sint plures veritates q̄ dicte sūt ab anselm⁹. pōt dicit q̄ oēs reduci possunt in illas; quia veritas q̄ est in virtute reducit ad veritatē actionis sūt q̄ dicit p̄bus q̄ circa vep̄ quod est in dicitis et factis mediū quidē est virtus. factio autē que est ad maius superbia/ et qui habet eā superbia vocat; que autē ad minus ironia vel iratio/ et sūt q̄ dicimus veritatē humane nature esse q̄ est nature hoīs siue sit in via/ siue in patria post resurrectionem illa etiam reducit ad veritatē rei ex sua natura et forma. Et nota q̄ licet dicat aug⁹ in li. de vera religioe q̄ falsum est qd̄ imitatur aliqd et nō pficit illud; tamē nō p̄ prie dicit falsum nisi in oppositiōe ad veritatē signi. opponit em̄ vero multipliciter dicto falsum/ vanū et permixtū et instabile et indebitū; verbī gratia; vero in enunciatōe opponit falsum sūt q̄ dicit Aristotel. q̄ falsum est qd̄ nō cōponit vel impossibile est componi vt falsum cōtingēs/ et falsum impossibile/ et sūt q̄ dicimus q̄ imaginatio est falsa vel sensus cōmunis/ vel sermo diffinitiu⁹ quādo alit significat q̄ sit in re. Tā nū autē opponit veritati q̄ est in dicitis et factis p̄netib; ad vitā; et sic dicimus q̄ vanū est qd̄ imitat aliqd

Ad primū de 2^a diffinitione.

Ad 2^m

Ad oba alia rū diffinitō num.

Artic. XII. M. Modi veritatis.

An vniuoce dicit veritas de istis modis. Arg. p̄mo.

In p̄bis.

Questiōis prima.

Solo

Ad primū argumētū.

Ad questiōis lā primā.

et non proficit. et vocat Augustinus falsum/sic dicimus falsum
 nummum qui imitatur verum et non completur et hinc. Permi-
 xtu autem opponitur vero quod est in specie verum: ut dicimus fal-
 sum aurum quod est permixtu alii metallo/ licet non pro-
 prie dicatur falsum: sed permixtu. Instabile sicut di-
 cimus prius et posterius non esse veritatem temporis: sed
 ipsum nunc/ eo quod prius et posterius non manent: nunc au-
 tem unum manet in toto motu: et hoc est quod dicit Aug.
 quod veritas fundatur in permanenti. et hoc modo minus ve-
 re dicimus entia successiva quam permanentia: et inter il-
 la successiva illa minus entia vere que sunt substantia
 et esse destruantur/ ut motus et magis vere illa que sunt
 esse quidem permanentia. manent autem in substantia ut tempus in
 debitu autem proprie opponitur veritati secundum quod est quedam re-
 ctitudo exemplata a prima veritate. ab ipsa enim non ob-
 liquatur nisi id quod non facit id quod debet facere ex
 prima veritate

Arti. XIII.
¶ **Utrum verum convertatur cum ente uno et bono: et**
utrum intellectus negatiuorum enunciationum
potest reduci ad ens.

Arg. primo

Errone queritur de conversione veri cum ente et uno
 et bono: videtur autem non querri idem quod non est nisi
 in anima non convertitur cum eo quod est ens in anima
 et extra: sed verum non est nisi in anima et extra animam. Pri-
 ma patet per rationem convertibilitatis. Secunda probatur per
 verbum Aristoteli in fine sexti prime philosophie/ ubi sic dicit. fal-
 sum enim et verum non sunt in rebus sicut bonum et malum
 ut verum sit: sicut bonum et falsum sit sic malum: sed in cog-
 nitione. sed nulla cognitio est de simplicibus et de eo quod
 est: et intendit quod bonum et malum sunt differentie entis sim-
 pliciter/ et quod vere est in natura. verum autem et falsum non
 sed causantur a cognitione dividente et componente: et sic pa-
 tet si quis inspiciat expositionem commentarii. Item ali-
 quantulum post illud: dimittamus quod nunc ens quod est quasi
 per accidens/ et quod est quasi verum: causa enim unius eorum non
 habet distinctionem. scilicet accidentem/ et causa alterius est cog-
 nitione: et utrumque est in genere diminuto generis entis
 et non sunt ex eis que significant esse entis: et ideo dimittuntur:
 quod probatur est quod veritas et verum non est nisi in ani-
 ma: et quod ipsum est ens incompletum: ergo non convertitur cum
 ente: ut videtur. Item in 2. prime philosophie dicitur quod veritas
 est finis intelligentie speculative cum ibi non sit finis extra
 intelligentiam erit intra intelligentiam speculati-
 va: et sic sequitur idem quod prius. Sed contra in predicame-
 tis dicitur Aristoteli. In eo quod res est vel non est/ est oratio
 vera vel falsa: propter quod unumquodque tale et illud magis
 si igitur oratio est vera propter rem erit res magis vera: quam
 veritas erit prius in re. Item sicut se habet essentia
 ad ens/ ita se habet veritas ad verum: ergo permutatim/
 sicut se habet verum ad ens/ ita essentia ad veritatem et con-
 uersio: sed omne ens est verum: quia dicitur Bud. quod verum est id
 quod est: quod omnis essentia est veritas: quod essentia et veritas
 sunt idem/ ut videtur. Item in prima veritate tria sunt unum
 substantia creatura ponuntur. scilicet veritas/ veritas/ bonitas
 ergo videtur quod etiam in inferioribus fluentibus a prima causa
 ista inveniuntur fundata super quolibet essentia. scilicet veri-
 tas/ veritas/ bonitas: quod videtur quod hec quattuor convertuntur
 tur ens unum/ verum/ bonum. Per videtur quod ista etiam omni-
 no sunt idem: aut enim omnia sunt idem/ aut non. si idem sunt/
 tunc habeo propositum. si non: quod differunt: sed nulla dif-
 ferunt nisi que per differentias diuisivas ab uno communi
 exeunt: quod ista necesse est habere aliquod commune in quo
 conueniant. hoc autem commune prius erit et simpliciter istis

quod est impossibile cum ente nihil sit prius/ et proprie ef-
 sentia. similiter ista quattuor ab omnibus dicuntur esse
 prima simplicia que super se conuertuntur: ergo nihil est pri-
 us eis: relinquuntur ergo quod idem sunt penitus ista. Al-
 terius queritur hic de intellectu negatiuorum enunciaro-
 num qualiter reducuntur ad ens: videtur enim aliqua negati-
 uum oino nihil ponere/ et tamen esse veriter ergo verum non
 vltiter causatur ab ente/ nec conuertitur cum ente. verbi gra-
 tia: si dicatur sic: cesar non est homo. hec enim (ut dicitur qui-
 dam) nihil ponit. et si dubitatur de illa pono ista: tragela-
 phus non est fligat/ vel chimera non est hircoeruus quod nec
 secundum extrema nec in compositionem videtur supponere ali-
 quod ens: ergo videtur quod nec hoc sit verum vltiter quod verum cum en-
 te conuertitur: nec hoc quod sic unumquodque se habet ad eum ita
 se habet ad verum: nec hoc quod in eo quod res est vel non est
 oratio vera vel falsa est. Solutio ad hoc sine preterito
 dicio potest dici quod ista quattuor conuertuntur conuertitue
 sumpta. scilicet ens/ unum/ verum/ bonum in recto. scilicet quod ens est bo-
 num/ et verum/ et unum/ et verum ens et bonum: et sic de om-
 nibus. Si autem sumantur abstractiue non credo quod secundum
 ream predicationem nisi in deo. in creaturis autem non: quod non
 credo quod hec sit vera essentia est veritas vel bonitas vel
 unitas. hec autem est impropria essentia est veritas/ et veritas
 est ens/ et bonitas veritas: tamen hec est magis impropria
 essentia est ens vel veritas vel bona quam hec/ veritas est ens
 vel veritas est una. cuius ratio sic patet per philosophum in lib.
 causarum qui dicit quod prima rerum creaturarum est esse vel essen-
 tia: et non est ante ipsum creatura aliter ergo non est in quo
 fundatur essentia/ sicut id circa quod fit/ ut forma subiecti
 alicuius: et ideo etiam secundum ordinem nature non potest essen-
 tia in ratione essentie esse nisi creata de nihilo. omnia autem
 alia (ut dicitur commentator ibidem) fiunt per informationem
 circa essentiam: et dat exemplum de bono quod secundum ordinem na-
 ture per se sibi intellectum essentie in qua est: quod patet
 quod essentia dicit intellectum suum super nihil fundatum:
 et in omnibus potest. unde loquendo sic de essentia non di-
 ces ipsa veritas/ sed veritatis: quod veritas ponitur circa ipsam
 et non de bonitas/ sed bonitatis. de unitate autem est alia
 ratio que infra patebit. Si autem tu queras que non
 dicatur veritas et bona/ ex quo veritas et bonitas ponuntur cir-
 ca ipsam. Dico quod loquendo de simpliciter essentia non potest
 dici quod illa non intelligitur informata secundum rationem. unde be-
 ctius in libro de hebdomadibus quod est habere aliquid
 preter id quod ipsum est: esse vero nihil habet admixtu eo-
 dem modo veritas non dicitur essentia sed essentie proprie lo-
 quendo eodem modo est de bonitate: tamen secundum supposi-
 ta conuertitue dicta conuertuntur: quod quodlibet est ens ve-
 rum/ bonum/ et unum. Si autem tu queras utrum unum se ha-
 beat ex additione ad alterum: Dico quod si intelligatur ad-
 ditio alterius nature/ sicut forma et materia sunt alterius
 nature et substantia et accidens sunt alterius natu-
 re/ tunc unum non addit super alterum. si autem intelligatur addi-
 tio secundum rationem respectus ad attributu cause prime/ tunc
 unum addit super alterum rationem respectus: quia tunc essen-
 tia dicitur fluens ab essentia prima. veritas fluens a sa-
 pientia: et bonitas fluens a bonitate: et ideo omne ens est
 verum et unum et bonum. omne unum ens et unum et bonum/ et sic de
 alijs: sed tamen abstracte dicta non conuertuntur proprie
 loquendo Ad primum quod dicendum quod verum de multiplici-
 citer. verum de unitate que est dispositio entis genera-
 liter fluentis a causa prima. et hoc non est tamen in anima: sed
 etiam in re. est etiam specialiter verum quod determinat compositionem
 in qua est consensus rationis vel dissensus. et hoc est verum quod
 tamen est in oratione indicatiua: et quodammodo est in enuncia-

Questiua

Obiectio

Solutio

Questiua

Solo

Questiua

Solo

Ad primum
2m et 3m

tionem vel eum/quodammodo in re /z quodammodo in anima sola. in enunciatōe est sicut in signo; z iō dicit Aristot. q̄ signaculū in cōplexo; ipm̄ q̄dē fm̄ se nec vey nec fallum significat; in re aut̄ est sicut in causa; sed in anima est sicut in faciente notā cōpōnis quā determinat vey. p̄pōnis; cū em̄ dico cign⁹ est albus predicatū q̄ dē sine materia inest subiecto fm̄ rē. nō em̄ est mediū quo albedo fit in cigno; sed tñ ita nō p̄r significari ab intellectu; z ideo intellectus dicēs vñū de alio interponit notā cōpōnis; z ideo dicit phus q̄ tñ est i aīa tanq̄m in cōplente id qd̄ determinat veritas in quam est cōsensus rōnis; z iō qz cōpō pōt fieri multis modis; ideo nō est tale vey determinabile p̄ rē alicui⁹ p̄dicatū p̄ se tamē refer̄ ad ens fm̄ cām. z nō loquitur ibi de vero qd̄ est generalis dispositio entis. Ad id aut̄ qd̄ obijc̄ de predicamētis dōm q̄ cū dicit Aris. in eo q̄ res est vñ nō est zc. debet accipi li est fm̄ q̄ dīc esse cōpōsitionis vel diuisionis. z hoc est qd̄ dicit quidā fm̄ q̄ dicit esse z nō essentia. esse em̄ cōpōsitionis est nō esse diuisionis. essentia aut̄ est subiecti vel predicati absolute accepti; z tunc itē nō loquit̄ de vero qd̄ generalis dispositio entis; sed de vero qd̄ est causa veri in qd̄ est cōsensus rōnis vel dissensus. Ad aliud dicendū q̄ p̄pō vā est; sed qñ p̄mutat̄ nō fit p̄mutatō rōne eiusdē habitudinis q̄ fuit prius; z hoc sic patere potest; cū em̄ dīr sicut se habet essentia ad ens zc. fit cōparatio vtriusq̄ abstracti ad suū cōcretū; sicut forme ad id cui⁹ est forma; z in hoc est habitudo similis; cū aut̄ p̄mutat̄ z dicit̄; sicut se habet bonū ad id qd̄ est. zc. tūc fit cōparatio rōne idēp̄tatis suppositi; z hec bñ est in vey z bonū; sed nō est inter essentia et veritatē rōne pri⁹ inducta; z iō nō valet illa p̄mutatio. Ad aliud dōm q̄ rō illa bene cōcludit q̄ ista quattuor debent esse in oi ente creato qd̄ fuit ab ente p̄mo sic disposito; sed qz ens creatū nō in toto valet imitari simplicitatē cause primetiō ea q̄ de se ibi p̄dicant̄ in recto tā abstracta q̄ cōcreta illa in inferiorib⁹ p̄dicant̄ / concreta de se in recto; sed abstracta in obliquo; vt supra dictū est. Ad aliud dōm q̄ ista nō sunt idē; nec tamē habēt vñū in quo vniant̄ vt in priori; z a quo exeat p̄ differentia. hoc em̄ nō est generale in omnib⁹; sed tñ in his que exiūt ab vno tanq̄ ex genere; que autem sunt ab vno tanq̄ per analogiam ad vnum non habent hoc ibi em̄ primū p̄ seipm̄ se habet ad oia sequētia z est in eis licet differat ab ipis. z hui⁹ cā est qz rō dīne q̄ differat ab alijs facit ipm̄ esse pri⁹. in alijs autē q̄ exiūt a genere vno rō differentie est sibi causa / vt sit alijs a quib⁹ differt coequū. z iō oportet habere aliq̄d prius a quo exeat / sicut z illa a quib⁹ differt. vñ dōm q̄ essentia seip̄a ordinat̄ vt prius ad veritatē et bonitatē; z tñ differt ab ipis. Ad id aut̄ qd̄ vltim⁹ obijc̄ de veritate negatiua; dico sine p̄iudicio q̄ ois veritas enūciatōis siue affirmatiue siue negatiue reduc̄ ad ens. z hoc p̄bat̄ hoc mō; cōstat em̄ q̄ ante quēlibet intellectū negatōis oportet accipere affirmatiōē cū negatiō nō sit intelligibilis / sicut nec priuatō nisi per habitū; si igit̄ affirmatiō reduc̄ ad ens oportet q̄ etiā negatiō fundēt in ente. vnde hec p̄positō cesar nō est hō vera est / z enūciat q̄ nō est non esse / que tñ negatiō refer̄ ad cōpōsitionē respicientē ens / licet nō simpliciter / sed fm̄ quid; sicut cū dīr tragelaphus non est fīgar / vel chimera nō est hircoceru⁹ est ibi i extremis respectus ad ens fm̄ partes; z in toto ad ens in opinione; z hoc sufficit ad ens de quo fiat enūciatio

Ad 4m

Ad 5m

Ad 6m

Ad 7m

Ad q̄stū cu lam cū obie to;

quoniā nō oportet q̄ omne illud qd̄ potest enūciari sit ens ratū apud naturā; quoniā dicit phus; contingit enūciari quod est esse / z quod non est esse / z quod non est non esse; z circa ea que sunt extra p̄sens tempus; similis cōtingit omne qd̄ quis affirmauerit negare / z quis negauerit affirmare; z ideo patet q̄ hoc vey est q̄ vñū quodq̄ sicut se habet ad esse / ita ad vey quod em̄ est in opinioe nō simpliciter nō est; z similiter qd̄ in rōne p̄teritiōis nō simplr nō est; z itēz quod in potentia materie futurū est / nō simpliciter nō est.

Scdm̄ quē ordinē habent se adinuicē vñū Arti. XIII. Verum; bonum; ens.

Jan̄ queritur fm̄ quē ordinē se habeāt adinuicē vñū / vey / bonū / z ens. Dicendū q̄ fm̄ phm̄ ante omnia sunt ens z vñū. phus enim nō ponit q̄ vey z bonū sint dispositiones generalit̄ cōcomitantes ens; nec diuisionis fm̄ q̄ est ens est per verum z bonū; quia philosophus nō considerat ens fm̄ q̄ fuit ab ente p̄mo z vno z sapienter bono; sed ip̄e considerat ens fm̄ q̄ stat in ip̄o intellectus resoluens posterius z prius z cōpositū in simplex; z fm̄ q̄ ipsum per prius z posterius colligit omnia; et ideo de vero z bono nō determinat per hunc modū; sed de bono qd̄ est finis ad quē est motus; z ideo dicit q̄ nec vna est demonstratio in mathematicis per rationem boni; z ideo sic generaliter considerando ista vt considerauerūt sancti dicemus q̄ inter ista essentia z ens est primū natura circa quod vt substractū sibi potiuntur als ponunt̄ alia; sed vnitas z vnum cōsequuntur essentiam per in diuisionē; z ideo nō ponit vnitas aliquam dispositionem realem circa ipm̄; sed tñ priuationis intellectū; scilicet in diuisionis; z ideo proximū est essentie. verum autem dicit relationē ad formā adinuicē exemplarē / per quā habet rationem manifestationis. z ideo dicit Hilarius q̄ verū est declaratiū entis; oportet enim in quolibet esse principium intelligendū aliquod per quod ordinetur ad intellectum. bonitas autem z bonū dicunt respectum ad finem extra / a quo res est / z ad quem est; quia em̄ bonus est sumus / z in quantū sumus boni sumus; z qualiter hoc sit expositū est supra in prima distinctōe hoc autem ideo dico; quia ista a sanctis prima ponuntur z in quolibet; et licet in quibusdam inueniamus formam et finem intra; non tñ in oib⁹ nec in p̄mis.

An veritas sit eterna; z an sint plures veritates ab eterno; z an veritas potest incipere z desinere esse; z an veritas pōt cogitari non esse. z an anima rationalis sit immortalis.

Quarto queritur questio difficilis / quā etiā supra tetigimus vtrū veritas sit eterna; z que dicta sunt supra hic nō repetā; sed pōt obijc̄ sicut in diuinis inueniunt̄ p̄prietates z plone q̄ a se inuicē distinguunt̄; z hec ab eterno est vera; pater ē pater. z hec; filius est filius. z hec spūs sanct⁹ est spūs sanctus. z negatiue; pater nō est filius; pater nō est spūs sanctus; z filius nō est spūs sanctus / z hmoi. si igitur extrema istaz enūciationū ab eterno plura sunt / vnde q̄ ab eterno sunt veritates illaz enūciationum plures; q̄ plures sunt veritates ab eterno. Itē obijc̄ de alijs p̄pōtib⁹ in quib⁹ nō est tanta vis; vt p̄ est de⁹; z fili⁹ est de⁹ / z hmoi; in q̄b⁹ rōe alteri⁹ extremo rū cōpōsitiō dicit quid in distinctū; z ita minus q̄ superiores stat in pluralitate. Itē de⁹ ab eterno sciuūt re

Solo

Artic. xv.

Arg. p̄mo.

forez me fore z asinu forez: z sic de singulis: q̄ singulū illozū ab eterno est verum. Probatio huius: qz nihil scit nisi verū z p̄cipue a sciētia diuina me aut fore z te z sic de alijs sunt plura: ergo de^o sciuit plura ab eterno z nō sciuit nisi vera; ergo plura vera fuerunt ab eterno z nihil est verum nisi veritate verum sit; ergo plures veritates fuerūt ab eterno. Tu forte dicis q̄ hoc nō sequit̄ qz vt dicit Anf. Creatura in creatore est creatrix essentia z res ab eterno in deo non fuerūt vt plures sed vnū: z iō non fuerūt plura vera ab eterno. Contra hec cōcedit̄ de^o ab eterno sciuit oīa z hec similr deus ab eterno sciuit plura z sciuit etiam pluriū pluralitatē: sed nō sciuit nisi vera: q̄ sciuit plura vera: sciētia em̄ dei q̄uis nō causet̄ a fato tamē nō pōt esse sciētia huius vel illius qd̄ deus ab eterno scit sicut z modo nisi illud z hoc aliquo mō supponat̄ esse aliter em̄ si sciētia nullo mō respiceret scibile ita verificaret̄ de asino sicut de hoīe ista deus ab eterno scit hominē fore: qz erit qd̄ falsum est: ergo oportet scibile supponere aliq̄ mō esse in sciētia: q̄ plura vera z veritates eoz ab eterno erūt. Alterius querit̄ iuxta hoc vtrū ipa veritas sit eterna. z hoc videt̄ pbare Augusti. in li. solilo. sic dicitur q̄ veritas aliq̄ inceptit̄ de sic: veritatē incepisse est verū / z nō est ver. nisi veritatē: ergo veritas fuit etiā q̄ nō incepit. Itē si veritas incepit hec est vera v̄itas incipiet etiā ante hoc instans in quo incipiet v̄itas: q̄ veritas erit etiā anteq̄ incipiat veritas. Itē pone q̄ nō sit eterna ergo hec est vera veritatē nō esse eternā z nō est vera nisi veritate: ergo veritas fuit ab eterno. Idem pbat̄ si dicitur q̄ possit desinere. Si forez tu dicas q̄ Aug. loquit̄ de veritate increata z nō de veritate rei v̄ enūciatiōis create. Cōtra quia tunc nihil probat̄: quia ipse vult pbare animā imortalē p̄ hoc q̄ veritas nō pōt perire z cum ipa nō sit in subiecto nisi in anīa necesse est subiectum veritatis esse imortalē. Cōstat autē q̄ anima nō est subiectū veritatis increate ita q̄ saluetur in ipa anima sicut in subiecto sed pot̄ essentialiter p̄sentialiter z potēcialiter est in anima sicut in quolibet alio ente creato. P̄. dat exemplū de veritate enūciabiliū: ergo nō intelligit̄ de veritate increata vt videtur. Itē ipse dicit̄ ibidem pereūte casto nō perit castitas z peunte vero nō perit veritas. In deo autē nec veritas nec verū perit: ergo constat q̄ de hoc non loquit̄. Item dicit̄ Aug. ibidem q̄ nullus iudicat aliquid verū sine illa. s. veritate. Constat autē q̄ prima veritate nō iudicam^o vera sed veritate que est ratio verozū. Item ex isto vero extrahit̄ alia ratio que est hec scz q̄ veritas nō sit aut̄ igit̄ aliquid erit intelligibile aut nō. si nō hoc erit incōueniēs cū res adhuc multe sint quia sicut dicit̄ Boecius intellecto paulisp̄ primū bonū nō esse adhuc erūt alba z hmōi alia: ergo similiter est p̄ma veritate z alijs veritatibz intellectis non esse adhuc erit alia z natus est intellectus intelligere ea ergo erūt intelligibilia. Sed cōtra nullus iudicat verū nisi p̄ rōnem veritatis: ergo illa nō existente perit iudiciū z omnis intellectus est p̄ iudiciū veritatis ergo perit intelligere nō existente v̄itate: hoc autē est incōueniēs: ergo prima veritas z veritas simplex nō possunt etiā cogitari nō esse ita q̄ remaneat̄ intelligere aliq̄ in aliqua intelligibili natura. Si iterū velles dicere q̄ hoc est verū de prima veritate. Cōtra prima veritas est quidē in omnibz sed nihil denominat̄ ab ipa cum em̄ dicimus hec res habet essentia

nō intelligimus de diuina essentia q̄ nec cum dicim^o hoc verum est verum non erit verū veritate prima licet veritas prima sit in ipō: ergo cum dicit̄ Aug. q̄ pe reunte vero nō perit veritas non intelligit̄ de prima veritate sed de veritate creata vt videtur. Sed cōtra Anselmus dicit̄ in li. de veritate. Cum dixi in monologio meo qm̄ fuerit verum: quia futurū erat aliq̄d nō ita dixi ac si absqz p̄ncipio ista oratio fuisset que assereret futurū aliquid esse aut ista v̄itas esset deus: s; qm̄ nō potest intelligi qm̄ si oratio ista esset / veritas illi deesset vt per hoc quia nō intelligitur: quia ista veritas esse nō potuit si oratio nō esset in qua esse posset intelligat̄ illa veritas sine principio esse que p̄ma causa est huius veritatis. Ex hoc accipiunt̄ duo. s. excusatio Anf. de hoc q̄ dicit̄ dixisse q̄ veritas enūciatiōnū fuerit ab eterno z q̄ v̄itas nō est eterna. Solutio dicendum q̄ nulla veritas est eterna nisi veritas increata z quia illa est vna z simplex: ideo illa sola veritas est ab eterno. Ad id autem quod primo obiicitur dicendū s̄m ea que dicta sunt supra distinctione xxxvij. vbi oñsum est q̄ licet in diuisa sint essentia z p̄prietas z persone tamen omne esse qd̄ est in diuinis dependet ab essentia: pater enim essentia est z p̄prietas nō habet esse nisi essentia: z ideo licet p̄prietates sint distinguētes tamen nō faciūt nisi plures personas z non plures veritates personarū sed vna sola est veritas triū sicut vna essentia. Si autē tu obiicias de enūciatiōibz z p̄positionibz. dico q̄ talis cōpositio z complexio nō est in diuinis sed in intellectu nostro cōponente z diuidēte sicut vult p̄s. Dicit̄ em̄ in. iij. de aīa. q̄ in diuisibiliū est intelligentia in hīs in quibz nō est falsum nec etiam verum positionis: vbi autē falsum z verum est / iam cōpositio quedā intellectuū est z hoc p̄cipue verum est in diuinis vnde tales enūciatiōes per modū cōpositionū reducēde sunt ad res simplices z tunc res ille erunt persone / quarū pluralitas non efficit diuersas veritates sed vnam. Ad aliud dicendū q̄ bene concedo q̄ deus ab eterno sciuit que modo scit / z q̄ ab eterno sciuit plura et ab eterno omnia / z q̄ sciuit te fore z me z sic de alijs. z q̄ hec ab eterno sunt vera in mente sua: sed ex hoc non sequitur q̄ simpliciter sint plura vera ab eterno vel plures veritates ab eterno. Et ad hoc intelligendum notandum q̄ cum dicitur deus scit omnia vel plura ab eterno: bene concedo sicut probatum est hic z supra distinctione. xxxv. q̄ sciētia ponit scibile s̄m aliquem modum z non simpliciter ponit distinctionem z pluralitatem scibilium s̄m quid z non simpliciter: quia enim scibile dependet a sciētia sicut effectus a causa cuius ratio est causa ipsa sicut ratio artificij in artifice. Ideo sensus est: deus scit hoc vel illud futurum ab eterno id est ratio huius vel illius est in deo s̄m quā videt̄ hoc z illud. vnde bene concedo q̄ rōnes pluriū veroz in deo sunt ab eterno et hāc: pla vera i deo sūt ab eterno nō ita p̄prie cōcedēdū qz cū dē pla vera ibi magis ipoztaē distinctio pluralitatis ex p̄tererum q̄ cum dicitur rationes. plures. res autem vt sunt in causa non sunt distincte: licet distinctio earum sciatur eo q̄ ratio distinctionis etiam est in causa s̄m quid vt prius dictum est z hec nullo modo concedenda est plures veritates ab eterno in deo sunt: quia veritas dicit̄ vt abstractum z pertinet ad essentiam sicut z sciētia qua sciuntur huiusmodi: licet sit plurimum non tamen est plures: sed vna tantum. Ex

Solo
Obiectio.
Questiō
la secunda.
Argu. q̄ sic primo.
2°
3°
Obiectio.
Solo
4°
5°
6°
Rō Boeci
Obiectio.
Solo
Obiectio.

Obiectio ex Anselmo
Solutio
Ad primū
Instantia Solo
Ad 2^m
D 4

hoc ulterius patet q̄ multo minus cōcedendū est q̄n̄ simplr sine determinatiōe p̄ponit sic plura vera sūt ab eterno z plures veritates ab eterno, sicut enim supra dictū est cum dicit̄ verū in deo vel veritas in deo vel creatura in deo per determinatiōē trahit̄ termin⁹ cui adiungit̄ extra ratiōē suā z ponit̄ tm̄ esse fm̄ qd̄ vt in causa ponit̄ esse que est efficiens z intelligens.

Ad q̄st̄iōē lam 2^{am}

Ad id qd̄ ulterius querit̄ vtrum veritas possit destrui z inceperit, dico q̄ aut loquit̄ de prima veritate aut de creatā; si de prima bene cōcedo q̄ nō potest interire z nō inceperit, Si aut̄ querat̄ vtrum possit intelligi nō esse, Dico q̄ illius questionis duplex est sensus aut em̄ sic intelligit̄ q̄ ponatur nō esse z hoc ipm̄ postea intelligendū sit vt actus intelligēdi transeat sup̄ illud z dico q̄ hoc est impossibile, p̄batio quia non sit iudiciū nisi fm̄ ratiōē veritatis ergo necesse esset p̄i mā veritatē poni post q̄s̄ posita est nō esse vnde hoc repugnat posito.

Ad ratiōē Boecij.

Ad hoc autē qd̄ obijcit̄ de Boecio q̄ ponit̄ Boecius non esse dicendū q̄ nihil est simile; quia bonū est p̄fectio affectus z sine illa bene p̄ficatur intellectus; sed hoc verum est q̄ sicut in intellectu perit intelligere prima veritate nō supposita ita ex parte affectus perit amare nō supposita prima bonitate qz si prima bonitas nō est nō erit aliqd̄ bonū exēplatū ab ipa z cum omne bonū p̄ relationē ad ipam sit bonū nō erit aliqd̄ bonū; ergo nihil erit ratio amoris in affectu sicut nihil erit ratio iudiciij in intellectu si p̄ma veritas nō sit p̄ eandē ratiōē, p̄t̄ etiam intelligi questio illa q̄ ponat̄ simul intellectū z veritatē nō esse z hoc p̄t̄ poni p̄ impossibile.

Questiōē de veritate creata.

Obiectio Solo

Si aut̄ querat̄ de creata veritate dico q̄ illa inceperit z nō desinit sed desinet nisi a prima veritate contineret̄. Si aut̄ obijciat̄ sic; si inceperit; ergo verū est ipam aliq̄n̄ nō fuisse, dico q̄ bene sequit̄; qz nō ab eterno fuit ita q̄ nō fiat vis in aliq̄n̄ qd̄ dicit̄ tēpus sed sumat̄ trāsumptiue vt dicat ordinē eternitatis ad tēpus qz mō verū est dicere q̄ aliq̄n̄ ab eterno non fuit veritas z postea fuit, Si aut̄ inferas ex hoc; q̄ ante q̄ inceperit verū fuit dicere q̄ veritas erit dico q̄ nō sequit̄ qz nihil fuit verū ante h̄ veritatem creatā nec hoc nec illud nec p̄positio fuit nec enūciabile vt sup̄ dictū est in q̄st̄iōe de eodē.

Obiectio Solo.

Si aut̄ inferas veritas nō fuit ab eterno aut fuit ab eterno; hec est diuisio p̄ contradictoria, dico q̄ hec veritas nō fuit ab eterno nō est cōtradictoria illius nisi negatio referat̄ ad totū z neget̄ li ab eterno z tunc vera est negatiua z affirmatiua falsa. Ad alia satis patet responsio p̄ sup̄ dicta. Ad id qd̄ ulterius querit̄ de intellectu Aug. dico sine p̄iudicio Aug. attendit̄ p̄bare immortalitatem anie ex immortalitate veritatis create sed nō ex eternitate z hoc sic patet ea que p̄ creationē sūt a prima veritate sunt etiā ex nihilo; z ideo sicut aliqd̄ habet̄ p̄ qd̄ sunt mutabilia; ita aliqd̄ habet̄ p̄ qd̄ accedūt ad imobile veritatē q̄rum possunt, quedā qd̄ē in singulari sicut in corruptibiles substantie qd̄a autē in rōne vniuersali sicut ea q̄ abstrahunt̄ a motu z materia in qua habent̄ esse z mutationē, z hoc modo rō veritatis in anima est sicut in subiecto z habet̄ mutabilitatē fm̄ qd̄ est creatura; sed nō habet̄ mutabilitatē p̄ esse; qz remota est ab eo in quo habet̄ esse z hoc est qd̄ dicit̄ Aug. q̄ perēute vero non perit veritas. i. rō veritatis cū igitur veritas sit dicta nō posse destrui; licet inceperit; quia ratio eius manet z non manet nisi in subiecto qd̄ est intellectus oportet̄ intellectiua aiā esse p̄petuā z immortalē z hāc puto esse sententiā Aug.

ad alia oba Ad dictum Aug. qd̄ obijcit̄ in 3° p̄mi obiectiōe aie immortalitate.

Alij dicunt q̄ sic arguit̄ probādo animā esse capacem Intellect⁹ veritatis prime; quia nihil capax est illius qd̄ sit mox Bug. fm̄ tale ideo sequit̄ animā esse immortalē. Si aut̄ q̄ras tu alios, vtrum possibile sit veritatē creatā interire; Dico q̄ sic si deus voluerit sed nō simplr, si autē petas vt ponat̄ z tunc inferas; ergo veritatē interisse est verū; ergo verum est aliqd̄ z veritate verum; ergo veritas est vel erit postq̄ interijt̄, dico q̄ si nos nullū vez z nullā veritatē ponamus esse nō erit hec vera veritatē interisse est verum, hec em̄ repugnat posito. Et si dicas q̄ hoc est incōueniēs fm̄ p̄m, qz cōtingit̄ enūciare qd̄ non est nō esse, Rūdeo q̄ incōueniēs magnū est sed ex h̄ potestati tua sequit̄ hoc; ideo nō est incōueniēs i disputatione; z p̄ hoc etiā patet solutio ad totū.

Art. XVI An veritas est simplex z incōmutabilis. Arri. XVI

Q̄ Tūto querit̄ vtrum veritas sit simplex z incōmutabilis, videt̄ aut̄ q̄ nō sit simplex qz dicit̄ Arguit̄ p̄o

Boecius q̄ omne qd̄ est/esse suū aliud habz z aliud id qd̄ est z excipit̄ primū in quo nō est hoc z hoc ergo videt̄ q̄ veritas nō sit simplex. Itē Auicēna 20

dicit q̄ illud a quo aliqd̄ negari potest cōpositū z non simplex est; sed multa negātur a veritate; ergo nō est simplex. Itē Boecius dicit q̄ in omni simplici idē 30

est esse z qd̄ habet sed in veritate nō est idem vt p̄batū est prius; quia ipa nō est essentia licet habeat̄ essentia ergo nō est simplex. Sed cōtra veritas est de primis dispositionib⁹ entis; ergo non habet aliqd̄ prius ex q̄ cōponat̄; ergo est simplex. Si dicas q̄ est creatura z ita est ab alio hoc nihil est; quia causa efficiens nō facit rem esse cōpositā cum sit extrinseca ad rem.

Obiectiō cōtrariū. Obiectio Solo

Querit̄ vtz sit imutabilis z videt̄ q̄ sicut Anf. Questiōē secunda; dicit q̄ veritas signū ē in siḡ re exite z nō exite; qz me federe significat̄ me federe siue res ita se habeat siue nō ergo facit qd̄ debet ergo rectum est ergo verū. Itē 20

dicit q̄ veritas signū manet siue signum sit siue non sit; z hoc probat̄ sic/ dicit̄ signū nō esse aut rectū est si significari rem que nō habet signū aut non; si nō ergo si dicit̄ ei signū illud signū non facit qd̄ debet; ergo non erit rectū ergo z nō verum qd̄ falsum est. Si autē rectū est significari illa rectitudo aliqd̄ erit aut signū aut signati, non signati. Probatio; quia cū dicit̄ hoc rectū est significari intelligit̄ significatio significari; q̄ illud est rectitudo signi; quia aliter rectitudo signi et signati esset vna qd̄ nō potest esse; ergo rectitudo signi manet non manente signo; ergo est imutabilis. P̄. Questiōē tertia;

videtur etiā veritas rei esse imutabilis; quia q̄ mutabilitas cadit in istam veritatē triangulus rectiline⁹ habet tres angulos equales duob⁹ rectis; Uel in istā duo z tria sunt q̄nqz, videt̄ q̄ nulla. Sed q̄ Arguitur p̄s. Diminute sunt veritates a filijs hominū, diminutio qdam mutatio est. Item Aug. dicit q̄nqz veritas in intellectu est minor z aliquando maior z aliquando equalis intellectui; hec autem mutationes quedā sunt. Solutio dicendū q̄ veritas est forma prima in genere suo/ sicut z bonitas z vnitatis z entitatis licet ordinem habeat vt prius dictum est; z ideo non credo aliquā illarum esse cōpositā ex quo est et esse fm̄ q̄ est dicit̄ aliquid ens in se in quo diffunditur esse qd̄ est actus essentie; sed bene concedo q̄ veritas in se habet plures intellectus; quia habet intellectū essentie obijq̄ vt cuius est/ z habet intellectū p̄ priū z ideo nō equipollent deo in simplicitate. Et sit dicendū puro de omni forma que prima est in genere suo. Si autem tu obijciat̄ dicendo q̄ essentia est Obiectio

Solutio ad primū q̄ sitū de simplicitate.

Solo ens et veritas vera/vnitas vna z bonitas bona. Dico qd oēs iste quidē inueniunt ab Aug. in li. de trinitate. vbi etiā ista inuenit albedo est alba z nigredo nigra quā tñ negat p̄b̄s: z ideo patet qd ip̄p̄rie loq̄t Aug. Notať em̄ concretū poni circa abstractū nec valet qd dicit cōter qd intentiones p̄me sup se reflectunt. vñ em̄ habet bec qz hoc cōtra rationē est z auctoritas nō dicit qd vltus quozūdā in dicit: qz simplicissima mīme p̄nt significari vt subiecta respectu earundē formāriū quas significāt. vñ bene inuenit qd vnitas est q̄ qlibet res est vna. Si autē dicas qd Aug. dicit dico qd dicit qd vnitas est vna z bonitas est bona/sed nō qd p̄ma reflectant sup se/saluādo q̄ Aug. dōm est sic: qd sicut ens qd sonat cōcretionē dicit de abstracto inq̄tū est intellectus p̄mus z de p̄teritis p̄ cōpositionē ita est i alijs p̄mis sed ip̄p̄rie sunt locutiones: cū em̄ dicit essentia est ens idē est ac si dicit essentia est essentia. z tunc nulla notat cōpositio siue cōcretio ex qd est z quo est z similit̄ cū dicit veritas est vera idē est ac si dicit veritas est veritas z ita de alijs z per hoc patet solutio ad id qd querit de simplicitate veritatis. Ad id qd q̄rit de incommutabilitate dōm vt p̄ dicitū ē qd veritas habet aliquā incommutabilitatē p̄ hoc qd est exēplata a prima veritate simplr̄ imutabili sed nō simplr̄ est imutabil̄ inq̄tū est exn̄bilo. Ad obiecta autē Anf. bene cōcedo p̄mū distinguēdo de duplici veritate: qz signū qd ē enūciatio quāda habet veritatē compositionis/z bec effecta est a re z mutat ip̄a re mutata: z ideo dicit p̄bus qd vna z eadem oratio mutatione rei susceptibilis est cōtrariorū. s. veritatis z falsitatis. Aliā habet in rectitudine significandi fm̄ qd est in genere si gnorū/z bec nō mutat re mutata z de hac loquitur Anselmus. Qd autē vltius loquit de ista vtrum illa maneat signo nō existēte z videt̄ probare ego nō consentio nisi fm̄ vnū modū qui in sequenti questione manifestabit. Ad argumentū suū sic r̄deco cum dicit signo nō existente rectū est significari rem/dico qd verū est rectitudine aptitudinis rei ad consignificandū vel h̄e signū z bec rectitudo nō ponit aliquā rectitudinē esse nisi in potentia z in actū reduceť cum habebit signum. Ad hoc autē qd obicit qd non potest esse rectitudo rei quia res significari debet illa rectitudine z non potest esse idem signatū z signans/dico qd nō potest esse idem eodē modo sed rei rectitudo p se est significabilis z ideo nata est habere signū z bec habitudo ponit cū dicit rectum est significari rem qd nō habet signū z sic patet qd nō valet argumentū nisi si mō fiat rectū est significari/z om̄e rectū habet exēplar sue significabilitatis in p̄ma veritate qua regulat̄ et declarat̄ in prima luce/sic em̄ verū est qd illa rectitudo semp̄ manet: quia illa est p̄ma veritas vt infra patebit. Ad id qd querit de veritate quozūdā impossibili aliter se habere. dico qd talia habent imutabilitatem compositionis z non simplr̄. veritas em̄ huius triangulus rectilincus zē. habet imutabilitatē ex eo qd subiectū ponit causam p̄dicatū: triangulus em̄ rectilincus supponit angulū quēlibet exteriorē cū interiori equipollere duobz sibi oppositis. z exteriorē cū interiori equipollere duobz rectis z ideo necessario interiori cū duobz oppositis equipollere duobz rectis/z ita est in alijs mathematicis. bec autē imutabilitas est qdā fm̄ qd magis accedūt ad primā veritatē z per hoc qd simpliciora sunt qz ea que sunt in materia p esse que duplr̄ mutabilia sūt. s. per esse z inq̄tū sunt crea-

ture. Ad id autē qd obicitur in oppositū dicendū qd diminuit veritas in eo qd iste diminuit in bono naturalis sub veritate z nō aliter nisi loq̄mur de veritate creata fm̄ suū esse nō fm̄ suā rationē.

An omnia vera vera sint a veritate prima formaliter.

Ultimo querit vtrū oia sint vera veritate p̄ma Et hic querunt duo quoz p̄mū est vtrū formaliter sint vera veritate p̄ma Scōm est vtrū effective. Ad p̄mū p̄cedit sic dicit Aug. in lib. de vera religione. Lūcta q̄a de deo eterno creata sunt per eius veritatē fabricata consistūt: ergo nō consistēt si p veritatē nō consistēt: ergo veritas est forma continens ea in esse z est in eis vt forma. Si dicas qd hoc est verū de forma exemplari q̄ est extra rem z bec bene est veritas diuina. Contra si dico sic aial est sanum z vna est sana nō p̄dico aliud sanū de vna z animalis licet alio modo se habeat bec duo ad sanitatē: cū ergo veritas per p̄mū z posterius dicit de diuina z creata ea que in creaturis sunt vera nō dicit aliā veritatē increatā sed aliter dicunt eā z adhuc redit qd omnia sint vera vna sola veritate. Itē Anf. obicit qd idem est tēpus omnīū temporalīū: qz est in vno motu vniformi z simplici qui est causa z mensura omnīū motuū: ergo cum veritas p̄ma sit magis simplex in cōpabilitate z sit in deo qui est causa omnīū ip̄a erit vna numero oim̄ veroz. Itē bonū dicit duplr̄. s. p̄ essentia z p̄ participationē z cū p̄cipat nō aliud p̄cipat q̄ id qd est p̄ essentia bonū: aliter em̄ nihil esset qd dicit Aug. in li. de trinitate. bonus est hō bona est factes bonū est hoc z illud z tolle hoc z illud z videbis bonum omnīs boni bonum: ergo a simili duplex erit veritas per essentia z per p̄icipationē. et tunc vnū qd qz verum nō participabit nisi vnā veritatē numero. Itē bonum essentialiter est in qualibet creatura z similit̄ veritas z deus. constat autē qd ip̄e bonus est causa exemplaris omnīū bonoz z vt veritas causa exēplaris oim̄ veroz. ad exēplar autē non erit aliud qz forma intrinseca rei sit nisi vt in sit. In hoc em̄ differt ab illa q̄ vere est forma: qz exēplar est extra forma est intus: ergo cum p̄ma veritas vtrūqz habeat. s. qd est exēplaris forma z est intranea in omni vero ip̄a videt̄ esse forma omnis veri. Itē corpus est coloratū corpus est compositū: z corpus est verū omnia ista habent exēplar in deo. constat autē cum dicitur corpus coloratum qd color non est in deo sed exēplar coloris similit̄ nec cōpositio est in deo: sed exēplar cōpositionis: ergo cum magis accedat cū dicit corpus est verum z ibi aliquid vltra exēplar p̄mū qd vltra exēplar est/est forma intranea rei: q̄ videtur qd veritas p̄ma sit veritas formalis rei q̄ dat esse vero. Itē cum dicit mundus erit/mūdus fuit z mūdus est. supposito qd vnū qd qz sicut se habz ad esse ita se habet ad verum non erit verum in p̄teritis et futuris nisi fm̄ quid scz fm̄ qd causas habent in natura vel materia. in presenti autem est esse simpliciter. si ergo in ista mundus erit predicatur diuina veritas: z in ista mundus est predicatur veritas creata predicabitur veritas increata de eo qd non simpliciter est verum. z veritas creata de eo qd est verū simpliciter ergo diuina veritas erit fm̄ qd respectu create veritatis qd est in cōueniēs q̄ in p̄nti p̄dicabit veritas diuina p̄cipue cū p̄sens gr̄a eiusdē rei verificet̄ respectu cuius

Ad obiectū in p̄trariū.

Arti. XVII R

Argu. p̄mo

Solo

Obiectio cōtraria.

20

30

40 dicit Aug.

50

60

70

Rationes dicebat futurū. Sed cōtra Hilarius dicit q̄ pe-
 in oppositū prima. 2^a unde aqua perit veritas aquę q̄ nō est vera veritate
 3^a prima: q̄ illa nō perit. Item magis videt̄ oīs res
 4^a falsa q̄ vera in cōparatione p̄me veritatis: q̄ dicit Aug.
 Solo in li. de vera religione q̄ falsum est qd̄ imitat̄ aliqd̄ z
 nō complet̄ illud. omne aut̄ verū creatū imitat̄ p̄mā
 veritatē z nō cōplet̄: q̄ magis falsū est in cōparatiōe ei⁹
 q̄ verū. Itē creati z increati nō ē eadē mēsurā du-
 ratiōis s̄z increati eternitas z creati eū vel t̄ps̄ q̄ nec ea
 dē mēsurā veritatis vt videt̄. Itē cū verū sit id qd̄
 est res si prima veritas p̄ciparet̄ in om̄i vero vt for-
 ma prima veritas est esse omniū qd̄ falsum est. So-
 luto dicendū q̄ duobz modis cōtingit loqui de vero
 in cōparatione ad veritatē qm̄ sicut supra dictum est
 veritas p̄ prius z posterius dicit̄ fm̄ diffinitionē Anf.
 de p̄ma veritate z alijs z in omnibz talibz vt vult p̄hs
 in sc̄dis manet respectus p̄portitiōis ad p̄mū: z ideo
 si sic loqm̄ ut tunc prima veritas erit in omnibz crea-
 turis veris sicut in individuātibz eā z imitantibz in-
 q̄tum p̄it z hoc modo erit quasi quedā mēsurā ad
 quā mēsurat̄ vnū qd̄ qd̄ verū dicit̄ sic ante dixim⁹
 z iste est intellect⁹ Ansel. z hoc patet in exēplis q̄ po-
 nit de tpe qd̄ ē oīm t̄paliū z de vna ad diuersos pan-
 nos. Si autē fiat cōparatio veri ad formā dante esse
 vero que forma habet esse in vero suo/ sicut om̄is for-
 ma in formā suo tunc dico q̄ veritates multiplicā-
 tur fm̄ numerū veroz z vnū qd̄ qd̄ habet suam verita-
 tem/ z hoc modo verū causat̄ a re z verum cōpositio-
 nis ab habitudine cōpositoz z verū diuisionis ab
 habitudine diuisorū/ z hoc modo p̄seruantur p̄hi de
 vero fm̄ hec ergo facile est respōdere ad obiecta. Di-
 cen dū igitur ad p̄mū q̄ ex illa auctoritate non habe-
 tur nisi q̄ veritas sit causa exemplaris ad quā p̄por-
 tionatur veritates create. Ad id qd̄ contra obiicit̄
 Ad obiectio nē p̄trariā. dicendū q̄ non dicuntur res vere in illa habitudine
 solum sed potius quia habent verū aliqd̄ qd̄ q̄tum
 possunt imitat̄ur z si hoc verum nō esset non haberēt
 rationē p̄portitiōis. hoc modo nō est in vna quia in
 vna nō habet̄ sanum qd̄ illi sanitati p̄portionez qd̄
 est in aial sed habet̄ indicās aliqd̄ illi⁹ vt digestio hu-
 morū z h̄mōi. Et hoc est ideo: quia non vno modo di-
 citur fieri analogia ad vnum sed multis modis: dicit̄
 em̄ necessariū per se z necessariū p̄ posterius/ z tamen
 licet necessariū per posterius respiciat̄ p̄portionaliter
 necessariū dictum per prius est aliquo modo necessa-
 riū aliqd̄ formāl̄ i ip̄o q̄ p̄portional̄ necessario dicto
 per se z sic intelligit̄ p̄hs qd̄ dicit̄ in prima p̄bia in lib.
 ix. q̄ vnū qd̄ qd̄ mēsurat̄ sui generis minimo z simpli-
 cissimo primo sicut motus motu z vnitates vnitare
 z homines boie z sic de alijs. generaliter em̄ in om̄i-
 bus est que per prius z posterius accedunt ad ratio-
 nem vnus. Ad aliud dicendū q̄ non est simile de
 tēpore z temporalibz si loquamur fm̄ cōparationē ve-
 ri ad veritatē sc̄do modo sed aliquo mō est simile p̄-
 mo mō loquēdo s̄z nō sequit̄ ex hoc q̄ illa vna veritas
 sit forma omniū verozum sed rectitudo ad quā pro-
 portionant̄ sicut nec tēpus est forma omniū tēpora-
 liū sed nūerus quo numerant̄. Ad aliud dicendū q̄
 hec est falsa q̄ bonū increatū essentialiter informet̄ bo-
 na creata sed potius dicunt̄ bona forma boni creati
 que tamen vltimus p̄portional̄ bono increato sicut
 etiam diximus de vero z veritate. Ad dictū autē
 Ad 4^m Aug. dicendū q̄ ip̄e non vult q̄ abstrahendo ab hoc
 bono z illo remaneat bonū increatū in se s̄z remaneat

in ratione boni sicut in signo relucet exemplar z hoc
 qd̄ dicit̄ videbis bonū omniū bonū bonū intelligitur
 de visione que est p̄ime bonitatis in eo qd̄ p̄portiona-
 liter accedit ad ip̄m. Ad aliud dicendū q̄ deus in
 omnibz est essentialiter z p̄sentialr z potēcialiter s̄z nō
 vt forma rei. quia insuper exigitur q̄ sicut pars z illa
 cōditio deficit: ergo patet q̄ nō est forma. Ad aliud
 quidē dicendū q̄ omniū exēplar est in deo: sed tamen
 non oīa possunt referri in ip̄o ita q̄ prius essentialiter
 sint in ip̄o z posterius in creatura sed m̄stica sola. alia
 autē que symbolica sunt nō ita referunt̄ z hoz differē-
 tia fm̄ meū posse expedita est in distinctiōe. ij. sup. z iō
 patet q̄ illa que m̄stica sunt habēt plus: quia exēpla-
 riter z essentialiter p̄ prius sunt in deo q̄ in creaturis
 alia autē exēplariter t̄m: z ideo patet q̄ obiectio illa p̄-
 cedit a diminutiōe. Ad vltimū dicendū q̄ hec p̄po-
 mūdus erit nō erat verat̄: nec p̄positio erat an̄ mū-
 dum z hoc sup̄ monstratū est nisi ponat̄ in mente di-
 uina z si ibi ponat̄ tunc prius est responsum ad id sup̄
 vbi queritur si veritas sit ab eterno. Si autem non
 fiat vis in hoc tunc dicit̄ q̄ in p̄terito rōne p̄teritiōis
 nō ponit̄ veritas eterna nec etiā in futuro ratione fu-
 turitiōis sed ratione ordinis ad tēpus p̄sens: eterni-
 tas em̄ antecedit tēpus z ideo h̄mōi verba nō predi-
 cant tēporales motus vt dicit̄ Aug. qm̄ referunt̄ ad
 diuina z tunc patet q̄ nō sequit̄ argumētatio. q̄ ip̄a
 p̄cedit ac si futurū z p̄teritū rōne imp̄fectionis tempo-
 ris acciperentur.

An omne verū sit a veritate p̄ma efficiēter **Arti. xviii**

Secundo querit̄ vtrū omne verū sit a verita-
 s te prima z hoc est de intentione l̄fe. Videtur
 autē q̄ sic q̄ dicit̄ p̄hs q̄ eo q̄ res est vel nō est
 oratio vera vel falsa est/ z hoc concessum est sup̄ cū igit̄
 verū fundet̄ in ente z om̄e ens sicut ab ente p̄mo erit
 omne verū a veritate prima. Sed cōtra hoc est qd̄
 m̄gr̄ obiicit̄ in l̄fa sic q̄ mala fiunt est verū: q̄ q̄ mala
 fiunt est a veritate prima sicut a causa efficiēte z exem-
 plari. Si autē tu dicas fm̄ quosdā q̄ veritas est du-
 plex. s̄. cōplexi z incōplexi z veritas signi z veritas rei
 z intelligit̄ dictū Aug. quo dicit̄ q̄ omne verum est a
 veritate p̄ma de veritate rei z de veritate signi incō-
 plexi z cōplexi sed non de omni veritate complexoz.

Contra omnis veritas que est in cōplexo reducitur
 ad incōplexa z habitudines ip̄oz. similr̄ omnis veri-
 tas signi reducitur ad veritatē rei sicut ad causam: sed
 constat q̄ si effectus est a deo/ oportet q̄ etiam causa
 sit a deo z ecōuerso: ergo veritate rerum complexarū
 existente a deo oportet etiā veritates signoz cōplexoz
 esse a deo z ecōuerso. Ideo veniūt alij aliter soluendo
 dicētes q̄ est cōpositio m̄plex vel diuisio. s̄. positio-
 nis z puatiōis z negatiōis. positiois vt cū dicit̄ petr⁹
 est hō vel hō est aial. puatiōis vt cū dicit̄ petr⁹ est ce-
 cus: negatiōis vt cū dicit̄ petr⁹ nō est hō: hō nō est la-
 pis/ vel tragelafus nō est stigar z h̄mōi. Sed iterū
 hoc nihil valet: q̄ licet puatio nihil sit in se tamen re-
 linquit̄ ens z fm̄ hoc ad ens refertur z de veritate ne-
 gatiuarū supra ostensum est q̄ reducitur ad ens: suppo-
 namus autē q̄ omne ens sit ab ente primo: ergo z ve-
 rum qd̄ fundatur in ente. Si autē forte tu velis sol-
 uere sicut dicit̄ magister in littera per instantiam ar-
 gumentationis vt cum dico sic sit q̄ tu dicis hominē
 esse a finum z ego audio hoc dico sic audio te loquen-
 tem/ te loqui est verum: ergo audio verum. non sequi-
 tur imo audio falsum/ z hoc fit ideo: quia variatur

Ad 5^m
 Ad 6^m
 Ad 7^m
 S
 Argu. q̄ sic
 primo.
 Arg. q̄ non
 2°
 Solo.
 Obiectio
 Solo
 alioz.
 Obiectio 3^a
 Solo

mediū in p̄ma z in sc̄da. cū em̄ dicat̄/ego audio te lo-
 quentē actus audiēdi trāsit sup̄ hoc q̄ dico te loquē-
 tē gr̄a attributi tm̄. s. loquentē: cū aut̄ dicat̄ te loq̄ est
 verū nō dicat̄ verū de hoc q̄ dico te loqui rōne attri-
 buti sed rōne coherētie z cōpositiōis vni⁹ cū alio. vñ
 cū postea infer̄ q̄ ego audio verū nō sequit̄ conclusio
 q̄ significat̄ ac si actus audiēdi trāseat sup̄ locutionē
 tuā rōne v̄itatis dicti alicuius qd̄ tu dicas z hoc nō
 pōt esse q̄ positum est te dicere falsū. s. hominē esse ali-
 num. Mḡri aut̄ exēplū est p̄ qd̄ infer̄ instantiā istud
 deus p̄hibet furtū fieri: furtū fieri est verū: q̄ deus p̄-
 hibet verū/pater q̄ nō sequit̄ q̄ in p̄ma actus p̄hibi-
 tionis nō cadit nisi rōne suppositi sup̄ dictū sequēs z
 nō rōne coherētie vel cōpositiōis: cū autē dicat̄ furtū
 fieri est verū respicit̄ furtū fieri rōne cōpositiōis z co-
 herētie/ideo nō sequit̄. Si in q̄ solvere vis
 cū mḡro. Contra cū dicat̄ iste furat̄/vera est p̄p̄/aut
 fundatur verum in subiecto z actu composito cū ip̄o
 sine deformitate: aut in compositione ipsius cum de-
 formitate. si p̄mo mō sepata q̄ deformitate ad huc erit
 vera locutio qd̄ falsum est: q̄ si deformitas sepe ab
 actu/hec locutio erit falsa iste furat̄ vel iste peccat vel
 iste facit malū: q̄ v̄z respicit cōpositiōē deformita-
 tis cū actu in subiecto. hec aut̄ compositio realr̄ aliqd̄
 est z taceo de signo: q̄ de hoc mḡri instat̄ q̄ hec cōpo-
 sitio est ab ente p̄mo: ergo veritas eius a veritate p̄-
 ma vt videt̄. **Solutio** dicendū q̄ aliud est de veri-
 tate signi z aliud de veritate rei: q̄ sicut supra dictū
 est. Om̄e qd̄ quocūq̄ modo est/rectū est significari z
 hoc nō est malū: z ideo illa veritas signi quā habet in
 q̄rum est signū semp̄ est a veritate p̄ma: sed quia hec
 deberet mensurare v̄terius veritatē rei vt esset ade-
 quatio signi z signati adiacet hec enti cōpositiōis p̄-
 uatiue z falso sicut figura corporis hūani que signūz
 est anime z vite adiacet corpori mortuo tunc em̄ p̄-
 uatiue ens z falsum deflectuntur a rectitudine signi.
 Si aut̄ loqua mur de veritate cōpositiōis fm̄ rem:
 tūc dico q̄ veritas illa reducitur in veritatē primā si-
 cut entitas eius reducitur ad ens: non em̄ omne ens
 reuertit̄ in ens primū sicut in causam totā sui z ime-
 diatā sed tm̄ ens p̄fectū: sunt em̄ sub deo alia agentia
 vt natura z voluntas. vnde sicut est compositio alicuius
 cū actu de formi ita causat̄: est aut̄ compositio de-
 ficiens ex parte actus de formi: ergo im̄mediate redu-
 citur ad causam deficientē que est verū definit̄ a ve-
 ro p̄mo z est liberū arbitriū. tm̄ quicqd̄ entis est in
 ip̄a veritate cōpositiōis reuertit̄ in veritatē primā:
 z exemplū huius supra positū est q̄ deus in talibz ve-
 ris compositū est sicut virtus influēs motum in ti-
 biam que equaliter influit z in rectā vnius cruris et
 in curuā alterius cruris z ideo quicqd̄ gressus est in
 claudicatione reducit̄ ad virtutē influentē motū: quia
 ab ip̄a est totum sed de claudicationis defectu nihil est
 ab ip̄a/ita quicqd̄ entis z veritatis est in talibus cō-
 positionibz est ab ente z v̄itate prima sed nihil de de-
 fectu z fm̄ q̄ veritas rei est solum de qua loquimur
 illa etiam deficit vbi deficit ens z fm̄ hanc responsio-
 nē nō sequit̄ q̄ malū sit a deo vel malū fieri sit a deo
 Si autē queras in quo fundatur veritas signi: dico
 q̄ in re vniuersali z illa bene est a deo sicut prius di-
 ctū est: z per hoc patet solutio ad totum.

Obiectio

Solutio ad totum simul.

**Responsio vbi concedit omne ve-
rum esse a deo: z sophisma aperit.**

Quibus facile est nobis respondere: sed indi-
 gnū responsione videtur qd̄ dicunt. Omne
 nanq̄ verum a deo est: vt ait Augusti. cui cō-
 sonat Ambro. qui tractans illud verbū apl̄i
 Nemo potest dicere dñs iesus nisi in spiritu
 sancto: dicit q̄ cum verum a quocūq̄ dicatur
 a sp̄s sancto est. Cum itaq̄ verum sit q̄ mala
 fiunt: hoc verum qd̄ dicitur illa locutione sc̄z
 mala fiunt: a deo est: sed non inde sequitur q̄
 a deo sit vt mala fiant. Si enim hoc diceret̄:
 aucto: malozum deus esse intelligeret̄:
 tur qd̄ ex simili manifeste falsum ostenderet̄.
 Deus prohibet furtum fieri: sed furtum
 fieri verū est: ergo p̄hibet verū: nō sequit̄.

1. Cor. 12.

**Partem questionis approbat il-
lozorum qui dicunt deum non velle
mala fieri.**

Hec igitur z alia huiusmodi inania relinque-
 tes: premisse questionis parti saniori fauen-
 tes que sanctorū testimonijs plenius appro-
 batur: dicamus deū non velle mala fieri nec
 tamen velle non fieri neq̄ nolle fieri. Omne
 ergo qd̄ vult fieri fit: z omne qd̄ vult non fie-
 ri: nō fit. Fiunt autem multa que non vult
 fieri: vt omnia mala.

**An omne verum a quocūq̄ dicatur a spi-
ritu sancto est.**

Art. XIX.

Unde queritur de hoc qd̄ dicat̄ mḡri in. ij. ca.
 Omne qd̄ verum est a quocūq̄ dicatur est a
 sp̄s sancto. s. a. Hoc em̄ videt̄ falsum cū mul-
 ta vera sint mala. Item est verum in mathemati-
 cis ad qd̄ nō exigitur sp̄s sanctus vt videt̄. Item
 cum veritas attribuitur filio z nō spiritui sc̄o: qua-
 re nō dicit q̄ veritas dicat̄ a filio potius q̄ a spiritu
 sancto? **Solutio** dicendū q̄ fm̄ glosam nō intelli-
 gitur generalr̄ sed de vero pertinēte ad pietatē qd̄ est
 dicere corde/ore/z opere: quia dicit Anf. q̄ potior est
 dictio operis q̄ oris/z dat exemplū de aliquo existe-
 te in horto a quo querit̄ que sint herbe venenose z q̄
 salubres q̄ indicat v̄bo venenosas dicendo eas sala-
 bres z comedit alias quas dicit venenosas: quia ille
 potius dicit opere q̄ ore. Dicat̄ igitur fm̄ hoc q̄ dice-
 re est manifestare z dicere veritatē est manifestare ve-
 ritatē z hec manifestatio p̄fecta est quādo nulla par-
 te obumbrat̄ z hoc nō fit nisi verū pertinēs ad pietatē
 fm̄ affectū z operis ostensionē dicatur. z hoc est
 dictū fm̄ glosam z sic cessant obiectiōes. sed p̄pter dis-
 putationē mḡroz curiosi pōt aliter satisfieri q̄ fm̄ in-
 telligit̄ de omni vero fm̄ qd̄ verum est manifestatiū
 cuiuslibet esse cuiuscūq̄ z tunc dicemus q̄ nihil dicat̄
 sic manifestando a quo abstrahat̄ inspiratio sp̄s si-
 cut dicit Aug. in li. de mḡro z sup̄ dist. ij. positū est in
 omni intellectu veri necesse est adesse illuminationē
 spiritus quā p̄bi irradiationē intelligentie vocave-
 runt. eo q̄ omne veri iudiciū est fm̄ regulā veritatis
 p̄ime z tunc generalr̄ est verū. Ad primū q̄ dicen-
 dū q̄ qualr̄ verū quo dicat̄ malū fieri est verū sicut a
 veritate prima in p̄cedenti questione expeditum est.

Arguit p̄o

20

Questiōna

Solo

Ad prima
obiecta.

Ad aliud dōm q̄ licet filius sit veritas tñ sibi non cōuenit manifestare verū ppter inspirationē: q̄ b̄ est docere interius z hoc puenit spūsc̄to/sicut xps dicit. Docebit vos oēm veritatē z q̄ v̄tura sūt annūciabit vobis. Quidā aut̄ faciūt vim in b̄ qd̄ dicit apl's. Ne mopōt dicere dñs ielus nisi in spūsc̄to. qz adicit causam q̄si mouente z dicit p̄tinentiā q̄si cōtineat v̄z in spūsc̄to licet nō moueat dicentē: sed hoc videt̄ frivoluū qz Ambrosij auctoritas exponens dictū apl'i ponit a spūsc̄to: sed verū est nō oportet q̄ hoc mō verū dicit q̄ habeat spūsc̄m vt patet ex p̄dictis: quedā autē ad b̄ valētia notata sunt sup̄ distinctionē. xvj.

Qd̄ volūtas dei semp impletur de hoīe quocūq; se vertat.

Voluntas quippe dei

v semp efficac̄ est vt fiat oē qd̄ velit z nihil fiat qd̄ nolit: que de hoīe semp implet̄ quocūq; se v̄tat.

Nihil em̄ (vt ait Augusti.) in libero arbitrio cōstitutū supat voluntatē dei: z si faciat cōtra eius volūtatē tñ cōtra eius volūtatē q̄ ipse est nihil putandū est ita fieri: tanq̄ velit fieri: z nō fiat: vel nō lit fieri z fiat. Illa em̄ volūtas (vt ait Aug^o. in encheri.) semp implet̄: aut de nobis aut a nobis. De nobis implet̄: sed tñ nō implemus eā qñ peccam^o. A nobis implet̄ qñ bonū facimus iō em̄ facim^o qz scim^o placere deo. Ita z de hoīe semp deus implet suā volūtatē: qz nihil facit hō de quo de^o nō opatur qd̄ vult. Non em̄ vult de^o vt peccet homo q̄libet. Si aut̄ peccauerit penitētī vult p̄cere vt viuat: in pctis x̄o p̄seuerantē punire vt iusticie potētīā contumax nō euadat. Sicut alios ab eterno p̄parauit ad penā: ita alios p̄parauit ad gloriā z hec sunt magna opa dñi exquīsta in oēs volūtates eius. Et tā sapiēt̄er exq̄sita vt cū angelica z hūana creatura peccasset. i. nō qd̄ ille: sed qd̄ voluit ip̄a fecisset: etiā peandē creature volūtatē qua factum est qd̄ creator nō voluit: implet ip̄e qd̄ voluit: bñ vtēs etiā malis tanq̄ sūme bonus: ad eozū dānationē quos iuste p̄destinauit ad penā: z ad eoz salūtē quos benigne p̄destinauit ad gratiam. Quātrū em̄ ad ip̄os attinet q̄ deus noluit fecerūt: q̄tū x̄o ad oīpotentiā dei nullo mō id facere valuerūt. hoc q̄ppe ip̄o q̄ contra eius voluntatē fecerūt: de ips̄is facta est volūtas eius. P̄terea nāq; magna opa dñi sūt exq̄sita in oēs volūtates ei^o: vt miro z ineffabili mō nō fiat p̄ter ei^o volūtatē: qd̄ etiā sit cōtra eius voluntatē: qz nō fieret si nō sineret: nec vtq; nolēs sinit: sed volēs: nec sineret bonus fieri male: nisi oīpotēs z de malo posset facere bonū bñ. h̄is x̄bis euident̄er mōstrat̄ q̄ vo

Di. XLVII
De voluntas dei semper fit efficax.

P̄s. 110.

lūtas dei eterna sp̄ ip̄let de hoīe: etiā si faciat hō cōtra dei volūtatē. Sz attēdēdū est diligēter quō in supioribus d̄ fieri aliqd̄ d̄ dei volūtatē qd̄ tñ nō sit p̄ter eā. z q̄liter itelligē dū sit illud: q̄tū ad se fecerūt qd̄ de^o noluit: q̄tū x̄o ad oīpotentiā dei nullo mō id facere valuerūt. Eident̄ em̄ ista supiorib^o obuiare vbi dictū est volūtati eius nihil resistere.

Rom. 9.

v Oūtas q̄ppe dei semp est efficac̄. In ista distinctione redit m̄gr̄ ad p̄positū ostēdens volūtatē esse efficacē z diuidit̄ in tres pres In q̄z p̄ma p̄bat p̄positū p̄ v̄ba Aug. In sc̄da explanat̄ quā volūtatē aliqd̄ p̄t fieri z contra quā nihil ibi [Verūt̄ vt sup̄ dixim^o volūtas dei diuersis modis accipit̄] In tertia aut̄ facit epilogū d̄ctoz ibi [Ex p̄dictis liquet zc̄.

B

An volūtas dei semp sit efficac̄.

Art. 1.

i Nō dicit̄ aut̄ hic dubiū v̄rū v̄z sit qd̄ dicit̄ volūtas dei semp est efficac̄: videt̄ aut̄ q̄ nō. p̄namus aliq̄e esse p̄destinatū cōstac̄ q̄ bñplacitū dei est vt saluet̄. Quero igit̄ aut̄ iste p̄t peccare ex libero arbitrio aut̄ nō: si sic ponat̄ mori statim in pctō illo tūc em̄ dānabit̄ z volūtas dei ip̄edit̄. Itē mala sūt sicut videm^o oī die aut̄ q̄ volūtatē bñplaciti aut̄ p̄tra volūtatē bñplaciti. si volūtatē bñplaciti d̄ vult mala z q̄ vult mala mala h̄z volūtatē d̄ de^o fm̄ b̄ malā posset habere volūtatē qd̄ absurdū est. si aut̄ p̄tra volūtatē dei tūc habet̄ p̄positū qz tūc ip̄edit̄ volūtas. Itē nobilius z potētius est qd̄ nihil sit z nihil p̄ter ip̄m q̄ p̄tra qd̄ nihil sit z aliqd̄ p̄ter ip̄m q̄ nobilitoz videt̄ volūtas dei si nihil fieret cōtra eā z nihil p̄ter eā: q̄ videt̄ q̄ mala nō debet̄ dici fieri p̄ter eā vt solūdo p̄dictā rōne dicit̄ m̄gr̄ in l̄ra. Item Ben. 41. Ego sum p̄baro absq; tuo impio nō mouebit̄ quisq; manū aut̄ pedē in oī terra egypti: si hoc q̄ est de posse hoīs vt nihil fiat p̄ter ip̄m multo magis est de posse volūtatē diuīe. Solo hoc leue est d̄terminare si reuocent̄ ad mēoria p̄habita qz p̄cedendū est q̄ mala sūt p̄ter volūtatē diuinā sicut dicit̄ m̄gr̄ z in vicia auctoritate accipit̄ absq; p̄ cōtra. Ad p̄mū aut̄ dōm q̄ si p̄destinat^o est iste volūtas bñplaciti est de salute z absq; dubio saluabit̄ z tñ bñ p̄t nō saluari: sed nō est cōpossibile voluntati bñplaciti q̄ moriat̄ in pctō licet sit possibile in se z b̄ sup̄ oīsum est. Ad aliud dōm q̄ est volūtas in se cōsiderata z de hac p̄cedit̄ rō dicta. z est volūtas gubernās alia z de illius rōne est q̄ nō cōpellit̄ ea q̄ sub se sunt nec p̄pria naturā tollat̄ ab eis: qz aliter destrueret̄ rō laudis z virtut̄ vt s̄. dicit̄ ē z sic p̄ter illā volūtatē p̄t aliqd̄ fieri

Arguit p̄o

2° ad idem

3°

4°

Solutio

ad p̄m z 2^m

Ad alia

An malū ordinatū sit aut̄ inordinatū.

Art. 11.

v Eūde q̄rit̄ de b̄ qd̄ dicit̄ [I am sapiēt̄er exq̄sita zc̄.] s̄. a. per b̄ em̄ vult q̄ malū sit ordinabile z hoc nō videt̄: qz malū est corruptio ordinis z q̄cqd̄ corrūpit ordinē est inordinabile q̄ malū est inordinabile. Itē nihil est adeo bñ ordinatū qd̄ malū nō corrūpat̄: q̄ videt̄ q̄ ordini p̄traret̄. Itē om̄ne bonū d̄terminat̄ fm̄ rōne ordinis: qz ip̄m ordinat̄ ad alterū aut̄ ordo est ad ip̄m sicut p̄mū bonū ad qd̄ ordinat̄ illud q̄ ordinat̄ ad illud q̄ videt̄ q̄ oē ordinatū sit bonū sed malū est ordinatū q̄ malū est bonū qd̄ fallum est. Sed q̄ Aug. in. xj. de ciuita. dei loquit̄ de ordine vniuersi q̄ est distinctū q̄busdā antitibelis positū p̄mo

B

Arg. p̄mo.

2°

3°

Arg. in op-

20

Solo ad oia obiecta simul.

interpositiōibz malis: sicut dicit ecclesiasticus: Creavit deus omnia duplicia: unū cōtra unū /z duo contra duo /z cōtra malū bonū /z hmōi. Itē Esa. 45. Ego dominus creas lucē /z faciēs tenebras: creans malū /z faciēs bonū: /z inducit Aug⁹ exēplū de musicis in quibus facit armoniam /z quādoq; in terpositio silētij: ergo etiā malū intercipiēs quādoq; bonū facit ad decorem /z armoniacā compositionē vniuersi. Solutio dicendū q; malū de se et in se cōsideratū nec ordinē /z nec causam /z nec intētionē /z nec voluntatē habet: vt dicit Dyon. sed est infecundū /z pigrū ad alterā tamen comparatū habet ordinē qui non ponit in ipso: sed in alio respectu ipsius: sicut pulchritudo albi iuxta nigrū nō ponit in nigro: /z in cōparatōe ad nigrū in albo /z hoc mō loquit Aug⁹ /z pcedunt auctoritates inducte. Ratiōes autē hic inducte pcedūt pmo modo: /z quot modis bonū eliciat ex tali ordine: /z in quō ponat vt in subiecto sup est expeditū in pcedēti di.

Hic aperit dicens diuersis modis supra accipi dei voluntatē.

Uerū vt supra dixim⁹ volūtas dei diuersis modis accipit q̄ diuersitas ī pdictis vbis si diligēter notet nihil ibi cōtradictiōis reperit. Vbi em̄ dicit nō fieri preter eius volūtatē etiā qd̄ sit p̄tra ei⁹ volūtatē dissimiliter accepit voluntatē /z nō ipsam voluntatē q̄ deus est /z sempiterna est: sed ei⁹ signa pdictis vbis intelligi voluit. i. phibitionē siue p̄ceptionē /z p̄missionē. Multa em̄ fiūt contra dei p̄ceptū vel phibitionē q̄ tñ nō fiūt p̄ter eius p̄missionē. Ipsī nāq; p̄missionē oīa fiūt mala: q̄ tamē p̄ter eius volūtatē sempiternā fiunt. Sicut Aug⁹ dicit sup illū locū psal. vt nō loquatur os meū opera hominū. Opera enim hominū dicit ea que mala sunt que p̄ter dei volūtatē fiūt que ipse est: sed nō p̄ter eius p̄missionē que ipse est. Appellat tamen ipsa dei volūtas: qz deus volens sinit mala fieri. Fiūt /z cōtra eius p̄ceptionē vel phibitionē sed nō cōtra eius volūtatē que ipse est: nisi dicantur cōtra eā fieri: qz p̄ter eā fiunt. Contra eā quippē nihil ita fit: vt velit fieri qd̄ nō fiat: vel nolit fieri /z fiat qd̄ euidenter ibi Aug. notauit vbi ait: Quantū ad ipsos attinet qd̄ deus noluit fecerūt: quantū vero ad oīpotētā dei: nullo mō id facere valuerūt. Ac si diceret fecerūt cōtra dei p̄ceptū qd̄ appellatur volūtas: sed nō fecerūt cōtra dei voluntatē omnipotētē: qz hoc nō valuerūt: illud valuerunt: /z ita per hoc q; fecerūt cōtra dei voluntatē. i. p̄ceptū de ipsis facta est volūtas eius id ē impleta est volūtas ei⁹ sempiterna quae eos dānari volebat. Unde Greg. sup Gen. Multi volūtatē dei pagunt vnde mutare cōtendunt: /z cōsilio ei⁹ resistētes obsequuntur:

qz hoc eius dispositiōi militat: qd̄ p humanū studiū resultat. Hic aperte ostendit: qz dū mali cōsilio ac p̄cepto dei resistūt qd̄ volūtas dei appellat ea faciūt vnde volūtas ei⁹ que ipse est implet: que dispositio vel beneplacitū vocat. Itā vt ait Aug⁹ in ench. quātelibz sint volūtates angeloz /z hominū bonoz vl̄ maloz: vel illud qd̄ deus vel aliud volētū q̄ de⁹: omnipotētis voluntas semp inuicta est que mala esse nūq; pōt: etiā dū mala irrogat iusta est: /z p̄fecto que iusta est mala non est. Deus ergo omnipotēs siue per misericordīā cuius vult miseret: siue per iudiciū que vult obdurat: nec inique aliqd̄ facit: nec nisi volens quicq; facit /z oīa q̄cūq; vult facit.

Sūmatim perstringit sententiā predictorū addēs quare deus p̄cepit omnibus bona facere et mala vitare: cū nō velit hoc ab hominibus impleri.

Ex pdictis liq̄t q; volūtas dei q̄ ipse est semper inuicta est nec in aliquo cassat: sed p oīa implet. Cōsiliū vero eius /z p̄ceptio siue phibitio nō ab oibus implent qd̄ p̄posita /z data sunt. Itaq; ideo p̄cepit oibus bona: vel phibuit mala: vel cōsuluī optima q; vellet ab oibus bona que p̄cepit fieri: vel mala q̄ phibuit vitari. Si em̄ vellet vtiq; /z fierent: qz in nullo pōt ab homine superari vel impediri eius volūtas: sed vt iusticiā suā hominibus ostenderet: /z mali essent inexcusabiles. Deniq; vt boni ex obedientia gloriā mali ex inobediētia penam sortirent: sicut vtriq; ab eterno p̄parauit. Ea ergo que oibus p̄cepit vel phibuit a quibusdā voluit fieri vel vitari: sed nō ab omnibus: /z quedā p̄sonaliter p̄cepit /z in veteri /z in noua lege: que ab eis quibus p̄cepit fieri noluit: vt Abrae de imolatione filij: /z in euāgelio quibusdā curatis quibus p̄cepit ne cui dicerent.

Gen. 22
Mar. 1.

Quare nihil potest fieri cōtra p̄missionē /z tamen aliquid sit cōtra p̄ceptū /z cōsiliū /z phibitionē.

Inde querit de hoc qd̄ dicit in secūda parte ibi [Ipsi nāq; p̄missione oīa fiūt mala /z c. /z s. a. Dubiū em̄ est quare nihil pōt fieri cōtra p̄missionē: /z aliqd̄ sit cōtra p̄ceptū /z cōsiliū /z phibitionē. Permissio em̄ cū sit respectu mali plus distat a volūtatē beneplaciti q̄ p̄ceptū vel cōsiliū: qd̄ est respectu boni: ergo min⁹ debet fieri cōtra p̄ceptū q̄ cōtra p̄missionē. Itē sup illud Edurit eos cū argento /z auro. dicit glo. q; idē est aliqd̄ p̄ceptū /z permissum: ergo si sit aliquid cōtra p̄ceptū potest etiam

Arti. III
L

Arguit p̄o

20

E I

30 aliquid fieri cōtra permissionē. Itē fm glo. illā vt
 dentur esse vnū signū pceptū z permissio: et go nō
 sunt quin qz sicut supra dictū est. Solutio dicēdū
 ad primū qz nihil fit ptra pmissionē: vt supra dixim⁹
 qz illa cōiuncta est operi sicut opatio: vnde hoc nō est:
 (qz est respectu mali) sed ratioe existētie opis: z iō nō
 oportet qz sic sit in pcepto vel cōsilio respectu cui⁹ ad
 buc est libertas faciēdi vel nō faciēdi: vnde obiectio
 illa ponit nō causam p causat: qz nō est causa qz cōtra
 eā nō possit fieri vicinitas ad voluntatē beneplacitī
 vel distātia. Ad aliud dicēdū qz idē fm idē z respe
 ctu eiusdē nō pōt esse pceptū z pmissum: sed respec
 ctu diuersoz. s. vt pmissum respectu eozū qui ex aua
 ritia asportauerūt z pceptū respectu eozū qz obe
 dientia: z per hoc patet etiā respōsio ad sequēs. Nō
 tandū tamē qz permissio dicit̄ quattuor modis. s. res
 pectu minoris boni: z hec pprie vocat̄ cōcessio sicut
 1. ad Corin. 7. De virginibz pceptū dñi tē. super il
 lud qz si nō cōtinēt nubāt tñ in dño: dicit glo qz per
 mittit virginibz nubere. s. cōcedit: dicit̄ etiā de⁹ per
 mittere qd nō phibet̄ z est respectu mali venialis: vt
 super illud: Irafcimini z nolite peccare: dicit glo. p
 mittit qd est necessitatis: dicit̄ etiā permittit qd non
 punit̄ tēporali pena: licet punit̄ eterna vt Mat. 19
 permittit libellum repudiū dari vxozibz / ad duriciā
 cordis eozū: vt dicit dñs. Quarto dicit̄ permittit qd
 nō impedit̄: z tñ cohibet̄ cū sit malū: z hoc tñmō est
 permissio signū volūtatis diuine.

Solo
ad primū

Ad secūdū
z tertū.

Qd aliquñ homo bona volūtate
 aliud vult qz deus: z aliquñ mala id
 qd deus bona voluntate vult.

DL XL
VIII. quali
ter volūtas
nostra diui
ne pformet

Licēdū quoqz est qz ali

quando malā est volūtās hoīs idē
 volētis qd deus vult fieri: z aliquñ
 bona est volūtās hominis aliud volētis qz
 deus. Ut em̄ bona sit hominis volūtās opoz
 tet attēdere quid cōgruit ei velle z quo fine
 Tñ em̄ interest inter volūtātē dei z volūta
 tē hominis: vt ī quibusdā aliud cōgruat deo
 velle aliud homini. vnde Aug⁹ in ench. Ali
 quādo bona voluntate homo vult aliqd qd
 deus non vult bona multo amplius multoqz
 certū volūtate. Nā illud mala volūtās esse
 nunqz potest: tanqz si bonus filius patrē velit
 viuere quē deus bona voluntate vult mori.
 Et rursus fieri potest vt hoc velit homo vo
 luntate mala qd deus vult bona: velut si ma
 lus filius velit mori patrē: velit etiā hoc de⁹
 Nempe ille vult qd nō vult de⁹: iste vero id
 vult qd vult z deus: z tamē bone dei volūta
 tati pietas illius potius cōsonat qz quis aliud
 volētis qz hu⁹ idē volētis ī pietas. Multū em̄
 interest qd velle hoī qd velle deo pgruat: z
 ad quē finē suā qsqz referat volūtātē: vt ap
 probetur vel improbet̄. Potest em̄ velle bo
 nū qd nō cōgruat ei velle: z potest velle bo

nū qd cōgruit: sed non refert ad finē rectū: z
 ideo nō est bona voluntas.

Qd bona dei volūtās mala ho
 minū volūtate impletur vt in pas
 sione christi cōtigit vbi quiddā fa
 ctū est qd deus bona z iudei mala
 voluntate voluerunt: voluerūt tñ
 z aliquid qd deus nō voluit.

Illud quoqz nō est pretermittendū qz aliqñ
 dei volūtās bona per malā hominis volūta
 tē implet: vt in crucifixione christi factū est:
 quē deus bona volūtate mori voluit. Iudei
 vero impia volūtate eū crucifixerūt. Et vo
 lebant iudei mala volūtate quiddā qd deus
 bona volūtate volebat. s. vt christus patere
 tur morerēt: sed volebāt z aliquid aliud qd
 deus nolebat. s. occidere christū qd fuit ma
 la actio z peccatū. Actū quippe iudeoz nō
 voluit deus: passionē vero christi voluit: si
 cut z in ipso psal. christus ad patrē ait: Tu co
 gnouisti sessionē meā. i. voluisti z approba
 sti passionē meā tibi ei placuit. Voluit itaqz
 tota trinitas vt christ⁹ pateret̄ nec tñ voluit
 vt iudei occiderēt: qz voluit penā christi: sed
 nō voluit culpā iudeozū: nec tamē noluit: si
 em̄ noluisset nec fuisset.

p̄. 158

Oppositio:

Sz ad h̄ opponit sic: Si voluit de⁹ vt xps pa
 teret̄ voluit utiqz vt pateret̄ a iudeis vt nō.
 Si voluit vt non pateret̄ a iudeis: cū passus
 sit factū est itaqz qd voluit deus non fieri. Si
 autē voluit eū pati a iudeis: ergo voluit eū
 occidi a iudeis: voluit itaqz vt iudei occide
 rēt eū. Ad qd respōdētēs dicim⁹ simpliciter
 concedendū esse qz deus voluit christū pati
 z mori: qz ei⁹ passio bonū fuit z causa nostre
 salutis. Cū autē dicit̄ volebat eū pati vel oc
 cidi a iudeis: hic distīguēdū est. Si em̄ intel
 ligitur sic: volebat eū sustinere passionē siue
 crucifixionē a iudeis illatā verus est sensus.
 Si vero intelligit̄ sic: volebat vt iudei occi
 derent eū falsum est. Non em̄ volebat deus
 actionē iudeozū que mala erat: sed volebat
 passionē bonā: z hec volūtās p malas iudeo
 rū voluntates impleta est. vñ Aug⁹ in ench.
 Deus quasdam volūtates suas utiqz bonas
 implet per maloz hominū volūtates malas
 sicut p maliuolos iudeos bona volūtate pa
 tris christ⁹ p nobis occisus est qd tñ bonum
 fuit vt ap̄ls Petrus qñ id fieri nolebat satha
 nas ab ipso q occisus est dicere. Ecce mani

Matt. 16.

festis habes magnū bonū fuisse q̄ christus oc-
cisus est: hoc bonū quia Petrus nolebat:
ideore dargutus est.

8

¶ Tenedū quoq; est q̄ aliqñ mala est volun-
tas hominis idē volentis] In hac vltima
distinctiōe agit de cōformitate nostre volū-
tatis ad voluntatē diuinā: z diuidit̄ i par-
tes tres. In quaz̄ prima magister tangit modū con-
formitatis in genere. In secūda autē modū cōformi-
tatis in passiōe christi ibi [Illud quoq; non est p̄ter-
mittendū q̄ aliqñ volūtas dei. In tertia autē osten-
dit q̄liter nos debeam⁹ habere in passiōib; sanctorū
quas vult deus ibi [Sic querit̄ vtz eodē modo sen-
tiendū sit de passiōib; z martyrijs sanctorū.

Arti. 1. An possibile sit nos cōfirmare volūtatē
nostrā voluntati diuine.

¶ Acidūt autē hic primo quinq; dubia: quorū
1 primū est: Utrū possibile sit nos volūtatē no-
strā cōformare voluntati diuine. Secundū in
quo cōsistat illa cōformitas. Tertiū autē si in pluri-
bus est illa cōformitas vtrū vna aliā qñq; excludat
vel oēs possunt esse simul. Quartū autē vtrū tenent
omnes ad cōformitatē vel nō. Quintū vō z vltimū
vtrū teneamur cōformare in volito/qd̄ nō congruit
nobis velle: sed tñ scimus illud deū velle. Ad pri-
mū procedit̄ sic: Infinite distātie nulla est cōformi-
tas. volūtas dei z volūtas hominis sunt infinite di-
stantes: ergo nulla pōt esse cōformitas inter eas.

Arguit̄ p̄o

20

¶ Itē Esa. 55. Sic exaltat̄ celi a terra: ita exaltate sūt
vie mee a vijs vestris: z cogitatiōes mee a cogitatio-
nibus vestris: ergo z volūtas a voluntate: ergo nō est
30 p̄portio vel cōformitas. Itē super ps. 32. Exultate
iusti in dño: dicit̄ glo. Quātū distat deus ab homi-
nē tantū distat dei voluntas a volūtatē hominis: ex quo
sequit̄ idē. Sed cōtra qui fecerit volūtatē patris
mei qui in celis est ipse me⁹ frater z soror z mar̄ est: q̄
possumus cōformari in volito. Itē sup̄ illud Re-
ctos decet collaudatio dicit̄ glo. recti sūt q̄ dirigūt cor
da sua fm̄ voluntatē dei que regula est nostre volū-
tatis. Solutio dicēdū q̄ est cōformitas assimila-
tionis p̄fecte vel p̄portiois determinate: z in hac nō
possum⁹ cōformari: est etiā cōformitas i aliquo/que
est cōformitas imitās p̄fectionē sue volūtatē in vo-
lito z forma volēdi z finet̄: in hac possumus ei cōfor-
mari: z per hoc patet solutio ad primū. Ad secūdū
autē dicēdū q̄ loquit̄ Esaias de malis quorū cor-
da in terrenis habebāt volita z causas volēdi/cū q̄-
bus deus nō cōcordabat: qz̄ celestia nō perebāt nec
volebāt. Ad aliud dicēdū q̄ hoc verū est de con-
formitate fm̄ p̄iam: qz̄ in illā nō possum⁹ nec etiā in
illā que est p̄fectiois: licet imitari possum⁹ pro possi-
bilitate nostra.

Rō i oppo-
siti prima.

24

Solutio
principal' z
ad primū.

Ad secūdū.

Ad tertū

Arti. II.
B

In quo cōsistit cōformitas volūtatē diu-
ne z nostre: z an debeam⁹ nos cōformare vo-
luntati signi vel beneplaciti: z an signi magz̄
cōformari debeam⁹: et vtrū teneamur cōfor-
mare in volūtatē voliti signi q̄ est p̄missio.

¶ Scido querit̄ in quo cōsistat illa cōformitas
volūtatē. Uidet̄ autē q̄ esse nō possit in aliq̄.
¶ In creatis em̄ voluntatib; nō est cōformitas
nisi in volito qd̄ est rō volūtatē z causa z obiectū: s; in
diuinis volūtas nō causat̄ ex volito: sed potē cō-

Arguit̄ p̄o

uerso sicut supra habitū est: ergo videt̄ q̄ nūq; possit
esse cōformitas in volūtatē. ¶ Dem⁹ q̄ sit in volito.
In littera p̄bat q̄ hec nō est cōformitas meritoria
de illa aut tñ querit̄: ergo penes volitū vñ nō attē-
dit̄ cōformitas. Si forte dicat q̄ est p̄formitas in
fine voluntatis qui finis est volit⁹ a deo: vt. s. homo
velit qd̄ vult p̄pter aliquid qd̄ vult de⁹. Tūc si ali-
quis veller furare vt pasceret pauperes: ille confor-
maret suā volūtatē volūtatē diuine: qz̄ de⁹ vult pau-
peres pasci p̄pter qd̄ ille vult furari: ergo videtur q̄
nec in rōne volūtatē (vt p̄bat prima rō nec in vol-
to) nec in fine volūtatē pōt esse cōformitas ista vt vi-
detur. Si forte dicas q̄ debem⁹ aliqd̄ velle qd̄ sci-
mus eū velle. Adhuc est instandū: qz̄ scio eū velle qd̄
operat̄: z tamen possum illud velle demeritorie: sic
est in littera de exēplo duoz̄ filioz̄ in morte patris.

20

Solo

Instantia;

Solo

Instantia;

Questiōcu
la secūda.

¶ Alterius querit̄ cui volūtatē debeam⁹ nos cōfor-
mare vtrū volūtatē signi vel volūtatē bñplaciti. Vi-
detur autē q̄ volūtatē beneplaciti: qz̄ maior est p̄for-
mitas ad volūtatē que simpliciter est volūtas/qz̄ ad
illā que est tñ fm̄ qd̄: volūtas autē beneplaciti sim-
pliciter est volūtas: signi autē fm̄ qd̄: ergo debet esse
cōformitas ad beneplacitū. Itē qñq; est de hoc qd̄
nō vult de⁹: ergo tūc essem⁹ fm̄ quid p̄formes z sim-
pliciter difformes in volūtatē. Sed cōtra nemo pōt
velle nisi cognitū: volūtas bñplaciti i cognita est no-
bis: ergo nō tenemur cōformari illi in volūtatē bñ-
placiti. ¶ Querit̄ cui signo magis cōformari debea-
mus: videt̄ autē q̄ p̄cepto: qz̄ ad p̄cepta obligamur
ergo cū ad cōformitatē volūtatē etiā obligemur/cō-
formitas erit fm̄ p̄ceptū. Sed cōtra p̄hibitio etiam
obligat: ergo ad illā tenemur cōformari. Itē opera-
tio dicit̄ z ostendit beneplacitū dei: qz̄ quicqd̄ operat̄
de hoc est beneplacitū suū: cū ergo maxima cōformi-
tas sit beneplaciti: maxime tenemur nos cōformare
volūtatē opatōis. Ulteri⁹ querit̄ p̄pter quosdā vtz
teneamur cōformare nos in volūtatē volūtatē signi
que est p̄missio: videt̄ q̄ sic: qz̄ si deus noller nō fieret
id qd̄ p̄mittit: ergo debēt nob̄ placere: vt videt̄: quia
aliter sue volūtatē nō cōcordam⁹. Solutio dicen-
dū q̄ est cōformitas fm̄ quid/ z cōformitas simplici-
ter. Cōformitas fm̄ quid est in volito tñ: z hec sola
nec demeritoria nec meritoria ē: qz̄ cōsistit i sola ma-
teria volūtatē z materiale principū est ad opposi-
ta: z p̄t informari q̄cūq; mō siue bñ siue male. Cōfor-
mitas autē simpl'r est fm̄ duos modos. s. p̄fectōe vie
z p̄fectiōe patrie: z p̄fectiōe vie adhuc duob; modis
scz̄ sufficiētie z copie. Perfectiō sufficiētie est in duo-
bus. s. in forma volēdi z fine volūtatē: z nō in ma-
teria necessario: sed qñq; sic z qñq; nō: dico autē for-
mā volēdi charitatē: vt ex fili charitare velim̄ qd̄qd̄
volo ex qua de⁹ vult hoc qd̄ vult: z finis volūtatē est
p̄pter qd̄ est: vt est gloria dei ad quā oīs nostra volū-
tas referit̄: hec duo sufficiūt etiā diuersitate voliti vt
patet in littera de exēplo boni filij. Perfectiō autē pa-
trie est fm̄ q̄truoꝝ modos vt velit idē z ex eadē forma
z p̄pter idē: z qd̄ deus vult eum velle: z primū est vt
materia circa quā ē volūtas: secūdū vt forma: tertū
vt finis: quartū vt motū z effectiū. Ad primū
ergo dicēdū q̄ in b̄ nō attēdit̄ volūtas: qz̄ hoc est pro-
prietas diuine volūtatē fm̄ q̄ est causa creaturarū
z hoc mō nō cōparat̄ ad nos. Ad aliud dicēdū q̄
illa rō nō tangit nisi illā cōformitatē que est fm̄ qd̄/
z nō simpliciter. Ad aliud dicēdū q̄ in hoc nllā est

Solo.

Ad primū.

Ad secūdū.
Ad instan-
tia primā

Ad instanciam secundam.
Ad questionem secundam.
 conformitas: quia deus non vult ut faciamus mala propter bona. Ad aliud etiam conceditur quod non est conformitas nisi secundum quod dicitur in ipsa. Ad id quod videtur quod dicitur sine iudicio quod non scimus beneplacitum dei: sufficit si conformamur precepto et operationi: si autem sciremus beneplacitum bene concedo quod illi magis teneremur conformari. Ad id quod obicitur de prohibitione: dicendum quod illa consistit potius in nolente quam in volente: et ideo in illa non est simpliciter conformatio. Ad id quod obicitur de permissione: dicitur quod sicut habitus est deus non vult hoc quod permittit: sed ipse preter voluntatem dei: et ideo penes illam nulla est conformitas. Et huiusmodi quidam propter objectionem factam contra dicitur: et hoc reputo errorem.

Articulus III.
Et An si in pluribus est conformitas voluntatis diuine et nostre an vna excludat aliam per repugnantiam.

Arguitur primo.
 Et ideo queritur si in pluribus est conformitas illa sicut iam habitus est: utrum vna aliam excludat quasi per repugnantiam. Et videtur quod sic: quia in glo. ad Rom. I. distinguitur triplex velle. scilicet nature/gratie et vitij: sed secundum velle vitij constat quod nulla attenditur conformitas: natura autem non repugnat deo: ergo secundum eam potest esse conformitas et similiter gratia semper est conformis: tamen videmus in christo quod vna excludere videtur aliam cum dicitur: Non sicut ego volo sed sicut tu. Item in nobis sunt quatuor modi voluntatum. scilicet nature et deliberatiua voluntas: et gratie voluntas: et illa que est voluntas rationis: ut est natura: et hoc probatur in. iij. di. iij. constat autem quod ratio deliberatiua quandoque repugnat nature in volito. ergo videtur quod si secundum vnam est conformitas quod secundum aliam non potest esse. Sed contra in littera dicitur quod multum interest quid velle homini / quid deo congruat: ergo deus vult nos velle quod congruit nobis secundum naturam: hec autem sunt naturalia: ut vite conseruationem et honoris: ergo in his tenemur nos sue voluntati conformari: ergo illa conformitas non excludit a voluntate rationis vel gratie. Item de duplici operari in natura. scilicet secundum cursum naturalem pagandi res secundum causas seminales quas materie inseruit et operatio super naturam per potentiam miraculorum et vnum contrariatur alteri: quia dicit Augustinus quod non potest facere contra causas quas nature inseruit: ergo similiter cum inseruerit nobis voluntatem nature ipse non exigit aliquam conformitatem voluntatis que excludat illam. Item nos videmus quod ipse precipit hoc quod releuemus indigentias pauperum: ergo tenemur facere hoc: ergo tenemur velle quod non sint pauperes: et tamen scimus quod ipse vult eos esse pauperes: quia aliter non essent pauperes: ergo videtur quod in pluribus consistat conformitas quorum vnum non excludat alterum. Item sepe precipit deus vnum et operatur aliter: cum igitur ista sint signa quibus precipue tenemur conformare voluntatem nostram: videtur quod conformitas non secundum idem consistat: sed secundum diuersa quorum vnum non excludat alterum.

Rones in oppositu prima.
 Solutio ad hoc sine iudicio dico quod secundum diuersa attenditur conformitas: sed sicut est in natura quod diuersi motores referunt ad idem mobile diuersimode: sed omnes sequuntur vnum qui prednaturata est in diuersis conformitatibus voluntatum diuersarum quod omnes sequuntur vnam conformitatem: et tamen quilibet retinet suum proprium motum conformitatis: ut ubi gratia motorum primorum in mobili primo non habet nisi motum vnum simpliciter: in secundo autem motor secundus habet motum primum ab oriente in occidentem: et in hoc conformis est primus: et habet motum proprium ab occidente in orientem / in quo non discordat secundum

intentionem motus: licet in motu stellarum videatur habere aliquid proprium: quia illi motum mouet imprimete primo motore in ipsum desiderium cauandam mixturam elementorum ad generationem: et non potest esse mixtura nisi duobus motibus contra semouentibus vnum in alterum ire cogatur: et hec est causa motus latitudinis stellarum et planetarum ab aquilone in meridiem et a meridie in aquilonem in intentione ergo mouendi conformitas est: quia etiam in motu proprio non habet motum motores secundum nisi quem imprimet et influit in eis motorum primum ita dico quod est in homine duplex voluntas sequens dei voluntatem mouente nos. scilicet voluntas rationis et voluntas nature. voluntas rationis conformatur tripliciter / si potest. scilicet in volito in forma volendi et fine. Voluntatem autem nature conformatur in hoc quod congruit nos velle. scilicet quod deus vult nos velle ut dicit magister in. iij. huius lib. di. xv. et istius motus non excludit: licet motus rationis ordinat ipsum et dominet. impium enim et crudele: et contra congruitatem humane nature esse videtur quod circa nos et alios vellemus crudelia ut homines pati et pauperes esse et affligi et vitales ecclesie mori cum mouentur et honoris: unde credo quod tenemur hoc non velle humana pietate: licet committamus deo secundum rationis voluntatem. Dicendum ergo ad primum quod in christo fuit vtraque conformitas: voluit enim non mori voluntate nature: et hoc voluit eum deus per velle: et sic conformis fuit: et vocat hanc conformitatem secundum congruitatem humanam: et voluit mori secundum rationem: et hec non opponitur / sicut etiam in superioribus sunt diuersi motus non tamen oppositi: sed omnes sunt conformes in intentione primi mouentis qui influit mouere omnibus alijs. Ad aliud dicendum quod voluntas nature nunquam de se repugnat voluntati rationis: licet quandoque sit de contradictorijs: sed sub ratione ostendit quid ei congruat: quid ea deus velit velle: si enim inciperet rebellare rationi cum illa sit recta iam non esset voluntas nature sed vitij / sicut si motor inferior vellet impedire superiorem ne moueret.

Articulus III.
D An omnes teneant conformare voluntatem suam diuine voluntati.

Quarto queritur utrum omnes teneant conformare voluntatem suam voluntati diuine. Et circa hoc queritur duo: quorum primum est utrum teneant omnes simpliciter ad conformitatem. Secundum autem utrum teneant ad illam specialem conformitatem que est in volito. Ad primum obicitur sic: Omnes tenent esse recti: non autem sunt recti nisi conformes: ut dicitur in glo. prius inducitur: ergo omnes tenent esse conformes in voluntate. Item ad precepta charitatis omnes tenent: charitas autem facit amicos: ergo omnes tenent esse amici. Dicit autem Lullus in lib. de amicitia quod amicus est idem velle: ergo omnes tenent ad hoc velle: ergo tenent esse conformes in voluntate ut videtur. Sed contra quodam sunt obstinati / et quidam quod plus est danati quam conformare voluntatem non possunt: ergo tenent ad impossibile. Si autem dicas quod per obstinationem et danationem absoluuntur: ergo portat lucrum de malicia sua quod est inconueniens. Item aliquis iterum dum peccat non potest conformare: ergo peccat dupliciter peccato: quia in actu peccati quod facit: et quia non conformat voluntatem suam voluntati diuine. Item continue tenent aliquis conformare se: si retinetur: ergo quidam non conformat continue obmittit: ergo continue peccat ut videtur. Ad secundum sic obicitur: et sunt objectiones communes omnium de glo. super illud: Non ad bestis mihi cor prauum que dicit quod prauum et distortum primo sic.

Ad primum

Ad secundum

Articulus III. D

Res prima

Res prima

2a

Argu. in oppositu sic primo. Solo.

2a

3a

Contra secundum arguitur primo sic.

Solo

2a

3a

4a

20 cor habet: qui nō vult qđ de^o vult: ergo qñ scim⁹ cū aliqđ velle nos tenemur velle illud. Itē deus nō pōt velle nisi iusta z bona: nos autē oīno tenemur eē iusti z boni: ergo tenemur velle qđ ipse: qz nō nisi cōformi voluntate possum⁹ esse iusti z boni. Sed cōtra si ego habere vñā voluntatē z tu velles p̄radictorū: ille due voluntates eēt discordes: ergo sicut deo volēte vñū z tu cōtradictorū sunt discordes voluntates: z tamē Aug⁹ laudat eū in īra qđ cōtrariū vult eius qđ vult de^o: ergo nō tenemur ad p̄formitatē in voluto. Ulteri⁹ querit vtrū cōtrarietates possint esse inter dei voluntatē bonā z hominis bonā voluntatē: vñ dicit in littera: ergo illa qđ cōtraria est alteri us voluntati: cōtrariā ē etiā omni voluntati illi cōformis: sed dei voluntas est cōformis illi qui malus est: qđ boni fratris voluntas cōtrariā ē diuine voluntati. Itē cū deus aliquid vult ipm est bonū z sanctū: qz ipse volens hoc est sua bonitas: ergo qđ nō vult hoc cōtrariatur bonitati z iusticie z sanctitati qđ est ipse deus: z tñ bonus est: qz laudat ab Augo ergo due iuste z sancte voluntates possunt esse cōtrarie. Itē intellect⁹ 30 dissonās a prima veritate cōtrari⁹ est veritati p̄rie. ergo voluntas dissonās a voluto prime bonitatis z voluntatis: talis autē est quā laudat Aug⁹ in littera: ergo p̄trarie sunt: z tamē bone z laudabiles. Solutio dōm qđ oēs tenent ad cōformitatē vñ sicut prius dictū est: z hoc est rectū cor dirigi. i. ad formā z finē voluntatis diuine z velle qđ de^o vult nos velle: tamē id qđ obicit de Tullio intelligēdū est qđ hoc sic intelligit qđ amicorū est redire ad vñū volitū per intentionē finis z nō semp materie. Ad id qđ cōtra obicitur dicēdū qđ obstinati possunt deponere obstinationē: z tūc cōformare: z ideo illi nō absolūtur a tēroē dānati autē nō sunt in statu cōformādī se: z ideo qz se nō cōformauerūt cū potuerūt inflicti est eis in p̄peruū z nō posse ī p̄niam z iō dānū nō lucz p̄portauē rūt: intolerabile eī dānū est ī p̄peruū nō posse p̄formari. Ad aliud dicēdū cōiter qđ p̄cepta affirmatiua obligat semp: sed non ad semp: z ideo non semp obmittit peccator dū peccat: sed obmittit dū actualiter cogitat qđ debet se p̄parare ad gratiā cōformitatis z nō facit. Ad secūdū dicēdū meo iudicio qđ non tenemur nisi supra dicto modo. i. qđ voluntas nostra debz sequi nō resuldādo: tñ possum⁹ habere p̄nā in mortu nō resuldāre: z hoc est qđ quidā dicūt iat⁹ cōueniēter qđ voluntas cōformis debet esse: sed velleitas conditionata. i. si deus veller aliter fieri pōt esse nō cōformis: z hanc velleitatē qua aliud vellem⁹ si deus vellet vocāt quidā voluntatē imperfectā: z omnū dicta reuertunt ad idē. Ad aliud dicēdū qđ voluntas nō est iusta a volitis: sed a mō z fine volēdi: z iō nō oportet qđ in voluto sit oīno cōformitas. Ad id qđ vlteri⁹ querit ad oīa p̄ter vltimū est vna solutio scz qđ nō attendit in aliquo cōformitas penes materiale principū solū: s; penes formā z finē: z iō ille voluntates que in materia nō cōcordāt/nec etiā discordant: qz vna sequit⁹ aliā: z habent easdē formas z fines sunt p̄cordes: que autē in materia cōformes sūt z diuersas z cōtrarias habent formas z fines: sunt diffformes. Ad vltimū dōm qđ nō est sile de intellectu z voluntate: qz verū est tota causa intellectus fm spēm speculationis: sic autē nō se habet volitū ad voluntatē: s; oportet adesse formā z finē vt pri⁹ dictū est.

Ratio i op positū.

Questiū la terna Lōtra quā obicit tercio p̄rio sic.

Solo

Ad obiectū primū

Ad alia qđ primū sūt.

Ad ea que sūt 3 secū dū ad p̄mū

Ad secūdū.

Ad ea que p̄tra tertū sunt ad primū z scōm

Ad vltimū qđ ē tertū.

An teneamur nos cōformare in voluto qđ scimus deū velle: sed tamē nō cōgruit nobis hoc velle. Arti. v. E

Uinto z vltimo querit vtrū teneamur p̄formare nos in voluto qđ scimus deū velle: s; tñ nō cōgruit nobis hoc velle. Uidet autē qđ nō Michae. 2. Utinā nō esset vir habēs spiritū z mēdā cū potius loqueret: Ecce optat qđ cōgruit eū velle qz nemini cōgruit velle destructionē sue gētis / z sui ppli quā ille p̄phetauerat: z sic sciuit eā velle deū et tamē volēdo optat cōtrariū. Itē Hier. 28. Anānia quodā pseudo p̄beta p̄betate qđ nō esset tradēda ciuitas in manū regis babilonis cū Hieremias sciret dñm velle cōtrariū ex humana cōpassiōe dixit Amē dñe: z dicit ibi glo. Optat fieri qđ velle mērit. Itē beata virgo si volebat christū pati tormentū tūc mirabilis erat mater/ cū ita doleret vt de ipsa dicitur Luc. 2. Tuā ipsi⁹ animā pertrāsibit gladius: ergo nō tenemur velle qđ nō cōgruit ex humana pietate nos velle: cū tamē sciam⁹ deū velle illud: qz videmus eū hoc implere. Itē sancti plorat p̄ctā hominū cū tamē sciāt qđ de^o velit eos esse in peccatis: vt quidā dicūt: nemo autē vult hoc qđ deplorat. Itē ponam⁹ mihi esse reuelatū de aliquo dānādo ad hoc debeo orare p̄ eo z ex voluntate: ergo debeo velle euz saluari. Itē ponam⁹ mihi est reuelatā p̄nā dānatiōnē: si ergo volo me dānari volo peccare: z hoc est cōtra cōformitatē: ergo faciēdo contra cōformitatē ero cōformis qđ absurdū est. Sed cōtra si nō teneo velle qđ scio deū velle tunc possum velle cōtrariū: ergo z facere cōtrariū: ergo possum nō peccādo face re cōtra voluntatē qđ falsum est. Itē Aug⁹ dicit qđ impi⁹ est cui nō placet diuina puidētia: puidētia autē est de oibus volitis: ergo illa debēt esse nostra volita z nobis placere. Solutio dicēdū vt prius determinatū est qđ sequi debet nostra voluntas: s; tamē aliqđ p̄nū pōt habere: z p̄ hoc pater solutio ad duo prima: z nō est difformitas: qz de^o nos hoc vult velle: per hoc etiā pater solō ad hoc qđ obicit de beata virgine. Ad aliud dicēdū qđ fundat super falsum qz de^o nunq̄ voluit p̄ctā alicui⁹: sed omnia p̄ctā fiunt p̄ter voluntatē dei: vt pri⁹ probatū est in littera p̄cedētis distinctiōis. Ad alia duo dicēdū qđ stulte positioēs sunt: qz talis reuelatio nō tollit arbitriū libertatē: ergo nec redeundū ad dei facultatē. Unde nullus est ita reuelat⁹ dānari qñ possit saluari: z reputo stultitiā qđ quidā dicūt qđ in tali casu nō peccaret qđ veller se dānari z aliū dānari: hoc em̄ est oīno cōtra ordinē nature z gratie z rōnis vt velit se a deo separari: vnde meo iudicio de^o nō vult hoc nos velle: imo pot⁹ cōtrariū omni voluntate nature z rōnis z gratie vult nos velle.

Arguit p̄o

20

30

40

50

60

Solutio ad tria p̄ma obiecta

Ad quartū

Ad quintū z sextū.

Utruz placuerit viris bonis qđ christus pateretur z moreretur: placuit quidē intuitu nostre redēptio nis: sed non ipsius cruciatus. Ex quo soluit⁹ questiō qua queri solet vtrū viris sanctis placere debuerit qđ christus pateretur vlt occideretur. Debuit em̄ eis placere intuitu nostre redēptiōis: sed nō intuitu ipsi⁹ E 3

cruciatu. Voluerūt ergo ac vehemēter cupierūt christū mori ppter liberationē hoīs z impletioz diuine volūtatis: sed nō voluerūt delectatiōe ipsi⁹ afflictiois. De eodē ergo letabatur z tristabant: sed ob aliud gaudebāt z ppter aliud dolebāt. Volebant ergo christū mori p hoīs redēptōe: z tū de morte ipi⁹ diuersis de causis corda eoz varie mouebāt

Arti. VI.
f

Utrū oēs sancti z specialiter beata virgo z apli voluerūt passionē christi.

Solo

Unde querit de hoc qd dicit ibi [Ex quo soluitur qstio] Uidet em q passionē christi oēs sancti voluerūt: qz oēs redēptionē expectabāt: qz mortē christi desiderauerūt. Itē querit utrū beata virgo z apli voluerunt. Solo fm p̄habita hec nulla est questio: qz m̄gr bene determinat in l̄ra q omnes volebāt finē passionis z ipam passionē relata ad finē sed nō passionē simpliciter: qz hoc eēt cōtra illud qd cōgruit nos velle. s. penas z mortē innocētis z optimi. Sic etiā indicādū est de passiōibz sanctorū. In cōparatiōe autē ad agētes z occidētes nullo mō debem⁹ velle: qz nec deus sic voluit: vt habet in l̄ra.

Quō sentiēdū sit de passiōibz sanctorū an velle an nolle debeam⁹.

Si vero querit utrū eodē mō sentiēdū sit de passiōibus z martyrijs sctōz. Dicim⁹ aliquā esse differentiā inter passionē capitis z membrorū. Christi nāqz passio causa est nostre salutis qd nō est passio alicui⁹ sancti. Nullius em passioe redēpti sum⁹ nisi christi. Profuerunt quidē non mō eis q passi sunt: verū etiā alijs fidelibz ipsoz passiōes: verū tñ nra redēptio nō sunt: hoc ei passio illi⁹ sola potuit q deus est z homo. Illius ergo passionē credentiū pie mētes voluerūt z optauerūt fieri sicut futurū credebāt: passiōes vero sanctorū possumus velle z nolle: z utrūqz bona volūtate: si rectos nobis pponam⁹ fines. Cui em placuit Pauli passio eo fine: qz premiū eius per hoc auctū et paratū cernebat: bonā videbat q cupiebat dissolui et eē cū christo. Qui

aut voluit eū declinare passionē et effugere man⁹ iniquoz cōpassioe pietatis: et ille habuit bonā volūtate. vnde Aug⁹ in ench. Bone apparebāt volūtates pioz fidelium q nolēbant aplm paulū hierlm pergere: neibi pate retur mala q Agabus ppheta pdixerat: z tñ hoc illū deus pati volebat p annunciāda fide christi exercēs martyre xpi: neqz ipē bonā volūtate suā impleuit p christianoz volūtates bonas: sed p iudeoz malas: z ad eū poti⁹ p̄nebant qui nolēbāt qd volebat: qz illi p quos volētes factū est qd volebat: qz idipm mala volūtate fecerūt qd de⁹ bona voluntate voluit. Ita z in passiōe xpi factū est: qd em de⁹ voluit hoc idē iudei z diabolus: sed illi mala volūtate: de⁹ vō bona volūtate. s. vt xps moreret. Verū tamē illi actū voluerūt quē deus nō voluit.

Act. 21.

An demōes persuaserūt iudeis crucifigētibz christū passionē eius.

Arti. VII.
B

Unde querit de hoc qd dicit in vltimo ca. ibi [Quia idipm mala volūtate fecerūt qd de⁹ bona volūtate fieri voluit zē.] s. a. Querit em pōt si demones hoc psuaserint vlnō: Uidet em q nō: qz Matt. 27. sup illud: Nihil tibi z iusto illi. dic glo. q sicut diabol⁹ incitauit mortē p feminā: ita etiā mō mortē que vite causa est voluit impedire p feminā: ergo videt q hoc ppria malicia fecerūt z nō sua su demōis. Itē petr⁹ dicit⁹ est sathanas: qz voluit christū nō mori: nō autē erat sathanas p naturā: qz p volūtatis similitudinē: ergo sathanas nō voluit christū mori vt videt. Itē nemo vult hoc vñ destrui suū impiū: sed p mortē christi destructū est impiū diabol⁹: ergo demones cū sint astutissimi nolēbāt h. S; cōtra est hoc qd dicit apls. I. ad Cor. 2. Quā nemo principū h⁹ seculi cognouit: si em cognouissent nūqz dñm glorie crucifixissent: z exponit vna glo. de demōibz: ergo psuaserūt eū crucifigi. Solo dicēdū q p̄rio psuaserūt: sed postea cū senserūt efficacitā deitatis ei⁹ p leticiā sanctorū z ipis cōgruentiā z p̄bie voluerūt: sed reuocare nō poterūt/ eo q tūc humana malicia ppetrare voluit decretū patris de redēptioe nra facta p christū: cui est honor z iperū in oīa secula seculorū Amen.

Arguit pō

20

30

Rō in op⁹ positū.

Solutio ad vtrāqz obiecta.

Finis

Judex articulorum seu questionū in primū scriptū

Articuli in singulas distinctōes primi scri-
pti Alberti magni Barisponen. episcopi fe-
liciter incipiunt.

Distinctiōe I

Quō inuestigat subiectū theologicē sciētiē. arti. I	1
Quid sit subiectū theologicē.	2
Utrū theologia sit vna sciētia vel plures.	3
Utrū theologia sit sciētia speculatiua vel practica.	4
Quis sit mod⁹ exponēdi sacra scripturā.	5
Utrū diuisio bona sit in res ⁊ signa: ⁊ quomō de- illa diuisio.	6
Utrū sacramēta veteris legis cōferebāt grām.	7
Utrū res bene diuidant̄ in fruibiles ⁊ vribiles.	8
An beatitudine sit fruendū.	9
Utrū creature inuēt hominē ad beatitudinē.	10
Utrū hoies mediū sint int̄ res vribiles ⁊ fruibiles.	11
Utrū definitio frui sit bene assignata a mgro.	12
An definitio vti sit bene assignata in textu.	13
Utrū sint tres res quib⁹ fruendū est.	14
Utrū de⁹ p̄t cognosci ab aliq̄ creato in intellectu.	15
Utrū secūda definitio vti sit bn̄ assignata.	16
Utrū secūda definitio frui sit bene assignata.	17
Utrū homine sit fruendū.	18
Utrū deus fruatur seipso.	19
An oē qd̄ est in quātū est sit bonū.	20
Utrū virtutibus sit fruendū.	21
Utrū bona volūtate sine virtutib⁹ sit fruendū.	22
Utrū p̄ oēs potētiās anime fruemur.	23

Distinctiōe II

Utrū cōueniēter ordinent̄ hec tria dicere/credere/ ⁊ intelligere.	1
Utrū sūmū aliquid addat bono cū dicit̄ summū bo- num.	2
Utrū tm̄ de⁹ cernať purgatissimis mētib⁹.	3
Utrū lux diuina excellat capacitātē n̄si intellect⁹.	4
Utrū oē vey solū sit a spūscro inspiratū.	5
Utrū in materia trinitatis piculosi⁹ erret̄.	6
Utrū nihil fructuosi⁹ inueniat̄ q̄ in materia trini- tatis.	7
Utrū melius dicat̄ de patre filio ⁊ spūscro q̄ vnum sunt vel q̄ vnū est.	8
Utrū melius dicat̄ alter pater alter fili⁹ alter spiri- tus sanctus q̄ alius ⁊ alius.	9
Utrū in hac sciētia sit pcedēdū p auctoritates cano- nice scripture.	10
Utrū de⁹ sit nomē nature.	11
Quis dixit Moysi: Ego sum qui sum an natura vel persona diuina.	12
Utrū qui est sit nomē deo propriū.	13
Utrū qui est sit primū inter noia diuina.	14
Utrū deus sit nomē potestatis.	15
Utrū deus sit noiabilis a nobis.	16
⁊ quib⁹ noietur deus an ab omni eo qd̄ melius est esse q̄ nō esse.	17
Pro quo supponat imago cū dicit̄: Faciamus ho- minē ad imaginē.	18
Utrum termini numerales in diuinis aliquid po- nant.	19
Quare in alijs entibus sequat̄ ad numerū yposta- tum sequitur numer⁹ nature: ⁊ nō sequitur hoc in diuinis.	20
Utrum in vno principio oia facta sint vel in diuer-	

sis vt dicit manichei.	21
Utrū hoc nomē deus habet plurale.	22
Utrū dauid sit maxim⁹ p̄betay.	23
Utrum diuine sapiētiē cōueniēter attribuant̄ pos- sessio/cōceptio/parturitio ⁊ cetera que sibi attribu- unt sapientes.	24
Quō intelligat̄ hoc qd̄ dicitur: Tu bertheē ⁊c.	25
Quattuor auctoritates de spūscro quō differāt.	26
Cū dicit̄ in noie patris ⁊ filij ⁊ spūscro quid di- cat̄ tibi in noie an essentiā siue psonā.	27
Utrum pronōia ista distinctiōne aliquā notēt cum dicitur per ipsum in ipso ⁊ ex ipso.	28

Distinctiōe III

An phi cognouerunt vnū esse deū.	1
Quid cognouerūt phi de deo an qz est tm̄.	2
Utrū ista cognitio naturalis differat a cognitione fidei.	3
Utrum attributa in deo sint vnū vel plura.	4
Utrū per creaturā mundi debeat intelligi hō.	5
Utrum creatura potest creare: an deus sit incor- poreus ⁊ an sit sūmū bonū.	6
⁊ deus est incorporeus ⁊ imutabilis.	7
⁊ deus sit sūmū bonū.	8
Utrū deus possit per viā negatiōis cognosci.	9
An materia prima sit nihil.	10
Utrū ex p̄petuitate arguat̄ eternitas ⁊ ex magni- tudine potētiē infinitas.	11
Qui⁹ est p̄prie cognitio p̄ vestigiū an hois tm̄.	12
Quid sit vestigium ⁊ an cognitio per vestigium sit vtilis.	13
Utrum partes vestigiū que sunt vnitas/spēs ⁊ or- do cōueniēter assignentur.	14
Utrum modus/spēs/or do cōueniēter ponātur partes vestigiū. ⁊ an vnū bonū vey possunt esse par- tes vestigiū.	15
Que sit rō emanatiōis diuersoy vestigiory.	16
De attributis personay que attribunt̄ eis a ma- gistro.	17
Utrū phi potuerūt cognoscere trinitatē.	18
Quid sit imago.	19
Que sunt imaginē cōstituētia.	20
In quo vt in subiecto cōtinet̄ imago.	21
Respectu cuius obiecti siue cognoscibilis sit ima- go.	22
Utrum nosse sit de noticiā naturali siue de noticiā gratie.	23
Quare imago nō est fm vires inferiores.	24
Utrum imago pōt amitti.	25
Utrum partes imaginis imprimant̄ a tota trini- tate siue a distinctis personis.	26
Quō differant hec quin qz per ordinē nosse se/velle se/discernere se ⁊ cogitare se.	27
Utrū memoria ⁊ intelligētia sunt relatiua sicut di- citur in textu.	28
Utrū memoria semp est in volūtate ⁊ intellectu: ⁊ in- tellectus in memoria ⁊ voluntate: ⁊ voluntas in me- moria ⁊ intellectu.	29
Quō oñdat equalitatē istay triū potētiay/memo- rie voluntatis ⁊ intellect⁹.	30
Utrū ista tria memoria/intellect⁹ ⁊ voluntas pos- sunt dici tota.	31
Utrū verū sit qd̄ dicit maḡt̄ quicqd̄ meminī ⁊ in- telligo h̄ volo ⁊ vey mala q̄ intelligim⁹ volum⁹.	32

Index articuloꝝ seu questionum

Utrū aīa fm subam sit cōposita.	33
Utrū anima sit sue potētie.	34
Quare non concedit̄ q̄ tres persone sint vnus dei sicut cōcedit̄ q̄ sunt vnus subeuel cēntie.	35
Quō ista trinitas in q̄ est imago differt ab istis tribus superius assignatis.	36
Utrū ita sit in istis sicut in personis diuinis q̄ vnū procedat ab alio pura intelligētia a memoria. z volūtas ab vtroq; sic fili⁹ a p̄re z spūs ab vtroq;.	37
Utrū vna potētia z necessario preponit sibi aliam; z vtrū habitū ū preponat sibi aliū; z an vnus actū sit ante aliū.	38
Utrū ista tria noticia/amor/cū mente noscente sint vna substātia z essentia.	39
Utrū ista tria noticia/mens/z amor; z hec tria memoria/intelligentia z voluntas sint sī vna essentia/vna vita z vna mens.	40
Utrū diuina sapiētia sit genita.	41

Distinctione. III

An deus genuit se deū an an aliū deū.	1
Quid sit generatio.	2
An deo cōueniat generare.	3
Utrū generare per pri⁹ cōueniat patri celestī z per posterius inferiorib; aut ecōtra.	4
Utrū deus genuit deū seipm vel aliū deū.	5
Quō supponūt illi termini quādo dicat̄ de⁹ de deo lumē de lumine/lux de luce.	6
Utrū ista sit cōcedēda; de⁹ genuit deū qui est pater vel deus pater.	7
Utrū de deo pōt formari ppositio.	8
Utrum in diuinis essentia debet subijci vel predicari: aut recte possit vtrū facere.	9
Utrū ista sit vera: vnus de⁹ est tres persone; z tres persone est vnus deus; deus est trinitas; z vtrū nomē trinitas sit nomē essentiale.	10
Utrū bic articulus fidei solus christiano sat; sit.	11

Distinctione. V

Qualiter essentia se habet ad filij generationē vtrū per modū cōicabilis per generationē z pcessionē.	1
Utrū essentia sit genita a patre; z an in diuinis sint due res relata z nō relata scēntia z psona.	2
Utrū in diuinis cēntia sit pcedēs generationē aut cōsequēs aut cōcomitās per intellectū.	3
Utrū in diuinis pōt dici q̄ pater sit causa filij.	4
Utrum si filius esset genit⁹ a diuina essentia filius esset aliqua res a qua generaret.	5
In quib; noibus diuinaz personaz est maior p̄prietas; z in quib; minor.	6
Utrū filius bene dicatur cōsiliū de cōsilio/z voluntas de volūrate.	7
Quē actum copulet verbū accepit/vtrū notionalē aut essentialē.	8
Utrū qū filius dicit trāstulit in regnū charitatis li charitaz; copulet dilectionē notionalē aut cēntialē.	9
Utrū posset dici fili⁹ est de nihilo/z pater est de nihilo.	10

Distinctione. VI

Utrū de⁹ genuerit filiū ex necessitate z volūrate.	1
Utrum deus volens aut nolens genuerit filiū articulus hereticus.	2
Utrū auctoritates sanctorū sint vere que dicunt q̄ voluntate genuerit filiū.	3

Distinctione. VII

Utrū pater voluerit aut potuerit ḡnare filiū.	1
Utrū posse generare sit ad aliquid siue aliqd.	2
De quib; z respectu quoz est posse diuinū an respectu subiectoz tm.	3
Utrū vniuoca sit potētia ad posse generare z posse creare.	4
Utrum filius possit ex se gignere aliū filiū nepotē patris; z an pater plures filios.	5
Utrum tres p̄postas possunt esse pater alicuius tertij.	6
Utrum filius qz potuit nasci potuit z mutari.	7
Nō em̄ non potuit quō intelligatur.	8
Utrū pater natura sit potens generare filiū.	9
Utrū sit eadē potētia qua pater potuit generare/z qua filius generari.	10
Utrum ista sit vera filius habet potētiā generandi quā habet pater.	11

Distinctione. VIII

Quid sit veritas / quid p̄prietas / quid incōmunicabilitas.	1
Penes quid sumitur differentia z numerus inter veritas/incōicabilitas z simplicitas.	2
Utrū nomina dicta de deo; vt essentia substātia scientia sapiētia zc. significēt idē vel diuersum; z vtrū debeant dici synonyma vel nō.	3
Qualiter possit verificari cōpositio istorū nominū cum deo qui nō est cōposit⁹.	4
Que sit diuersitas inter attributa nominū diuine nature z substātie z essentie.	5
An sapiētia dicat̄ a sapere.	6
Utrū esse dicat̄ de deo z suis creaturis vniuoce; z vtrū fm intensionem z remissionē dicat̄ esse in deo z creaturis.	7
An definitiones eternitatis date ab auctorib; sine bone.	8
Quid sit eternū/z vtrum penē inferni possunt dici eterni; z an anni z tpa possunt dici eterna.	9
Quid sit esse in eternitate.	10
Utrū creature cōpate ad creatorē dicat̄ q̄si nō eē.	11
Utrū verba cōsignātia dijs t̄pis: vt est fuit/erit/p̄nt dici de deo z de oib; creaturis.	12
Utrū idē sit nūc eternitatis eui z t̄pis; z vtrū differant nūc eternitatis z eternitas.	13
Utrū ista verba est/fuit/z erit p̄ueniāt deo diuisim vel cōiunctim; z que differentia tēporis maxime conueniat deo eterno.	14
Utrū esse soli deo sit p̄p̄riū z alijs accidat/z quid est substātes veritas z manēs tā z naturalis generis p̄prietas.	15
Quid sit incōmutabilitas; z vtrū aliqua mutatio cadat in deū.	16
Utrū deus moueat se.	17
Utrū diuina suba z vniuersaliter oīs forma nullius accidētis subiectū esse possit.	18
Utrū solus deus habeat immortalitē; z qd sit immortalitas z que dicat̄ viuere z mori.	19
Quid vocet̄ obumbrata vicissitudo; z an cōueniat omni creature.	20
Utrum per tempora moueri sit p̄ affectōes vel per intellectus speculatiui app̄hensionēs mutari.	21
Utrum diuina natura sit simplex vel cōposita ex q̄ est z quod est.	22

in primū Alberti magni scriptum

Querit̄ cū cōpō sit multiplex q̄re mḡi solū tangit
triplicē. s. priū/accētū z formaz 23
Utrū sol⁹ deus natura simplex est. 24
Utrū anima rōnalis sit simplex vel composita/et
vtrū materia in corporalibus z spiritualib⁹ sit vni/
uoca vel non. 25
Utrū anima sit in toto corpore tota z in q̄libet par/
te corporis tota: z an diuisibilis sit ad diuisionē cor/
poris zc. 26
Utrū aīa p̄f̄ sua accētā bñ dicat̄ esse cōposita 27
Utrū bene sequat̄ diuina essentia est simplex ergo
in cōmutabilis. 28
Quō de⁹ aliqd̄ noīat̄ symbolice. 29
Utrū in deo p̄nt̄ eē accētā z an causet̄ ea. 30
Utrum nouē predicamenta accidentiū tam fm ge/
nera q̄ fm spēs possunt deo attribui z vtrū de⁹ p̄t̄
intelligi sine q̄litate bonnis. 31
Utrū p̄dicamentū sube possit deo attribui ita q̄ sit
in p̄dicamento substantie. 32
Utrū Hylari⁹ bene tangat omnē modū cōpositio/
nis p̄ quatuor q̄ ponunt̄ in littera. 33
Utrum relatio possit esse in deo salua eius simpli/
citate. 34
Quare cum ml̄ta sint attributa diuine essentie lo/
lum magister determinat de tribus scz simplicitate
identitate z vnitare. 35

Distinctione. IX

Utrū eternitas sit essentia diuina? 1
Qualiter eternitas intelligat̄ adiacere distinctio/
ni p̄sonarū. 2
Quō distīguat̄ eternitas ab euo z tempe: z vtrū
aliqua nō viua mēsurent̄ euo/ z vtrum euum sit in
vno sicut eternitas z tempus. 3
Utrū filius sit alius a patre. 4
Utrū pater sit ante filium. 5
Utrū recte dicatur/ filius incepit quia habet prin/
cipium. 6
Utrū possit dici q̄ filius sit patri coeternus/et an
in diuinis sit aliquod adiectiuū/ z vtrum sicut dici/
mus/pater z fili⁹ sunt due p̄sone/ita dicere possum⁹
pat̄ z fili⁹ sunt duo dī siue duo sapientes. 7
Que sit dr̄na inter lumen/lucē/splendorē/radium
reflexionē radij/splendoris z luminis/ z an exemplū
de splendore sit cōueniens. 8
Utrum pater sit sapiens sapientia genita. s. filio ve/
obiecto. 9
Utrū rō Augustini quā mḡi adducit in l̄ra procedat
de sapientia genita vel ingenta. 10
Queritur de verbo Ambrosij/ primo erat z postea
factus est. 11
Utrū ḡnatio diuina p̄t̄ sciri v̄l significari. 12
Utrum loquant̄ angeli 13
Utrū angeli omīa loquant̄. 14
Utrū angeli oēs oib⁹ vel quidā q̄busdā loquant̄/
z an distantia possit eis facere loquele impedimen/
tum sicut hominib⁹. 15
Utrū angeli in suis locutionib⁹ z auditib⁹ vtrū
linguis aurib⁹ aut q̄busdā organis. 16
Utrū liceat serurarī in mysteria supna. 17
Utrū ḡnatio filij a patre sit finita vel infinita. 18
Utrū fili⁹ sp̄ potest dici natus z genitus/ z qd̄ no/
tant tria r̄pa que important̄ in p̄ncipio/ verbo z ad/
uerbio cū dicit̄/ filius est semp natus. 19

Utrū ḡnatio filij ex maria virgine sit a patre/ aut a
tota trinitate. 20
Utrū filius semper generat̄ a patre sicut splendor
a lumine. 21
Utrū viuū tm̄ nascat̄ ex viuo. 22
Utrū verū sit qd̄ dicit̄ mḡi/ neqz ex deriuatione/ s
ex virtute. 23
Quō hoc intelligat̄ qn̄ dicit̄/ Qui innascibilitatis
esse imaginē. 24

Distinctione. X

Quō differat̄ nomina que attribuunt̄ spiritui sc̄to:
amor/dilectio/charitas. 1
Utrū sp̄s sanct⁹ p̄cedat vt amor/ z vtrū charitas
in homine z angelo sit habit⁹ voluntatis. 2
Utrum v̄bū p̄rie cōueniat filio. 3
Utrū sp̄s sc̄tus p̄rie nuncupet̄ charitas 4
Utrū sapia nō sit p̄ria s̄z appropriabilis tm̄. 5
Utrū sp̄s sanct⁹ sit dilectō q̄ pater z fili⁹ diligunt
se z nos/ z etiā q̄nos diligim⁹ deū. 6
Utrum sp̄s sc̄tus p̄cedat a patre in filiū z reflectat̄
tur a filio in patrē/ ita q̄ sit amor filij in patrē z pa/
tris in filiū/ z vtrū ista sit vera locutio/ pater z fili⁹
diligūt se spiritu sc̄to/ z an iste sint vere/pater di/
ligit se spiritu sc̄to/ z an ista debeat cōcedi/ p̄ z fi/
lius diligunt se dilectōe q̄ est sp̄s sanctus. 7
Utrum sp̄s sanctus sit vnitatis patris z filij z qua/
liter sanctitas vtriusqz. 8
Utrū sp̄s sanct⁹ possit dici p̄sone media. 9
Quō pater z fili⁹ duplicit̄ vniant̄. 10
Utrū sp̄s sanct⁹ sit cōmune patri z filio 11
Utrū plures p̄nt̄ esse diuine p̄sone q̄ tres. 12
Qualit̄ hoc nomē sp̄s cōueniat sp̄aliter spiritui
sancto/ z quādo dicat̄ sanctus 13

Distinctione. XI

Quid sit p̄cedere. 1
Utrū p̄cedere vninoce cōueniat filio z spiritu sc̄to/
cto/et quare processio potius addatur spirationi q̄
generationi. 2
Utrum sp̄s sanct⁹ p̄cedat a patre z filio in quantū
vnus sunt vel plures. 3
Utrū vniant̄ pater z filius in quantum sunt prin/
cipium spiritui sc̄to per essentiam vel per notionē/
aut per personam. 4
Qualit̄ potentia spiratiua sit in patre z filio z vtrū
vna sit in trib⁹ z qualiter differat̄ virtus spiratiua
z generatiua. 5
Querit̄ de cōtrouersia grecorū z latinorū de p̄cessi/
ōne spiritui sc̄to vtrū a patre p̄cedat tm̄ vt dicunt
greci/ z an a patre z filio sicut dicūt latini. 6
Cōrariū sacre scripture qd̄ sit 7
Utrū idē sit dicere sp̄m eē filij z sp̄m eē a filio. 8
Quare latini addiderūt symbolo/ Qui ex patre fi/
lioqz procedit/ cum greci ad hoc non fuerunt vocati
nec fuerit cōciliū indictū. 9
An sp̄s sc̄tus p̄cedat a filio vt v̄bū v̄l vt amor. 10

Distinctione. XII

Utrū sp̄s sc̄tus imediate p̄cedat ab vtroqz. 1
Utrū sp̄s sc̄tus pri⁹ p̄cedat a p̄re q̄z a sp̄s sc̄to. 2
Utrū sp̄s sc̄tus pleni⁹ a patre p̄cedat q̄z a filio. 3
Utrū p̄ncipali⁹ sp̄s sc̄tus p̄cedat a p̄re q̄z a filio 4
Quō sp̄s sanct⁹ dr̄nter dicat̄ p̄cedere a patre p̄n/
cipaliter/ p̄rie z p̄se. 5

Index articuloꝝ seu questionum

De vbo Hilarij quo dicitur: Spiritus sanctus tuus p̄mere-
ar q̄ ex te est per vni genitū. 6
Utrū quicquid habet filius habeat a patre per ge-
nerationem. 7

Distinctione. XIII

Qualis est or̄na ḡnatiois z p̄cessiois in diuinis 1
Utrū spiritus sanctus possit dici filius amboꝝ a
quibz procedit. 2
Utrū p̄cessio sit de rōe ḡnatiois z spirationis et
quare noim̄ p̄cessiois magis remaneat sp̄san-
cto q̄ filio. 3
Utrū spiritus sanctus p̄cedat a patre non quomo-
do nar̄ sed quomō donum v̄l datū / z vtrum filius
procedit vt donum. 4
Utrū duodecim modi generatiois positi ab arrio
beretico sint sufficient̄ positi. 5
Utrū illa sit cōcedenda q̄ pater sit amor / z q̄ sp̄s
sanctus p̄cedat a filio / z q̄ pater sit auroꝝ filiationis fi-
lij / z auroꝝ essentie in filio. 6
Utrū sp̄s sanctus possit dici ingent̄. 7
Utrū nō esse ab alio sit notio patris / z vtz pater z
filius possint dici idē p̄ncipiū sp̄s sancti. 8
Quid p̄dicet ingent̄ q̄ dicitur: Sp̄s sanctus est in
gent̄ / an essentia / p̄sonā v̄l notionē. Et qua cōita-
te. s. vel rōnis vel realis dicat̄ de patre z filio. 9
Quare esse ab alio z aliū nō esse ab eo quō dicat̄ no-
tio spiritus sancti z quare essentie sicuti persone nul-
la est emanatio. 10

Distinctione. XIII

Quid sit t̄p̄alis p̄cessio 1
Quid sit t̄p̄alis apparitio. 2
Quid sit mitti z quid missio 3
Quid sit datio siue donatio z quō differat. 4
Quō differat inuicem t̄p̄alis missio / p̄cessio /
apparitio z t̄p̄alis datio 5
Quor̄ modis fiat p̄cessio siue missio. 6
Quid addat p̄cessio t̄p̄alis sup̄ eternā. 7
Utrū mḡ hic bñ determinat de missione t̄p̄ali. 8
An p̄cessio spiritus sancti gemina dici possit / et an
sint due. 9
Utrū p̄cessio sp̄s sancti p̄t dici t̄p̄alis. 10
Utrū v̄r̄ debeat attribui p̄i v̄l sp̄s sancto. 11
Quoties dñs misit sp̄m̄ sanctū an bis aut ter. 12
Utrū sp̄s sancto cōueniat mitti alicubi vel dari aliq̄
bus z q̄re magis sp̄s sancto q̄ alie p̄sone z q̄re non cō-
uenit p̄i mitti sicut filio z sp̄s sancto. 13
Utrū sp̄s sanctus p̄t dici ab̄ z potus. 14
An sp̄s sancto nō exite p̄ p̄mittere suā dilectōz. 15
Utrū v̄ri sancti possint dare sp̄m̄ sanctū. 16

Distinctione. XV

Utrū missio z datio sint t̄p̄alia z et̄na s̄z p̄cessio 1
Utrū sp̄s sanctus est deus / z etiā donū siue datū
et an detur a se. 2
Utrū nullum donū det̄ nisi sp̄s sanctus / z an cor-
pus carnis sit aliud q̄ caro. 3
Utrū p̄t p̄ aliquid qd̄ nō p̄t sp̄s sanctus. 4
Utrū vere sunt ille tres p̄ones. s. Sp̄s mittit se
Sp̄s mittit a se: z sp̄s p̄cedit a se. 5
Utrū missio filij magis sit manifesta q̄ missio sp̄s
ritus sancti. 6
Utrū quelibet p̄sona diuina potest mitti: z quid si-
gnificent hec v̄ba mittere z mitti. 7
Utrū fili⁹ cor̄po dicat̄ missus quo factus. 8

Utrū fili⁹ p̄t dici missus a sp̄s sancto: et an sp̄s sancto
cōuenit mittere filiū in carnē / z vt sp̄s sancto det filiū 9
An sp̄s sanctus p̄t dici sp̄s xp̄i / z in xp̄o. 10
Utrū hec sit cōcedenda: trinitas mittit se / z vtrum
trinitas dat se: z an pater mittat filiū z filius mit-
tat se z spiritus sanctus: z spiritus mittat se z filium / z
vtrum pater filius z spiritus sanctus mittant filium z
spiritum sanctum. 11
Utrū verū sit q̄ p̄ sanctificauit xp̄m 12
Utrū filius p̄t dici venisse a seip̄o. 13
Quare filius potius mittit̄ duobus modis q̄ spi-
ritus sanctus: z quare pater nō apparuit nisi in vo-
ce z filius in carne / sp̄s in columba / linguis igneis
et flatu. 14
Utrū eterna ḡnatio etiā sit missio 15
Utrū fili⁹ mittat̄ etiā in p̄as aias v̄l tm̄ sp̄s sanctus
z hoc cū gratia gratūfaciēte aut sine ipsa. 16
Utrū cognitio n̄ra sit subalis missioni ita q̄ ad mis-
sionē exigat̄ cognitio / z an aliq̄ scire potest an odio
vel amore dignus sit. 17
Utrū sp̄s sanctus plenius sit missus post incar-
nationē q̄ ante / z an celibat⁹ iohannis cōiugio ab-
rabe sit preferendus. 18
Utrū sp̄s sanctus mittat̄ ad angelos 19
Utrū anima mente capiens qd̄ est eternū sit essen-
tialiter in celo z extra hunc mundū. 20
Utrū pater det se vel det̄ a se. 21

Distinctione. XVI

Quid sit mitti visibiliter / z vtrū fuerit in v̄r̄ test̄
sicut in nouo: z vtrū p̄t mitti sicut filius. 1
Utrū missio visibilis debet esse ad om̄s vel ad ali-
quos / z vtrū ad om̄es qui sint de nouo testamen-
to: et q̄ signa siue miracula non debent sp̄ fieri. 2
Utrū missio sit gratie gratūfacientis vel gratū-
dare. 3
Utrū missio visibilis potius debuit fieri p̄ filiū q̄
per spiritum sanctum. 4
Quare sit duo mōi missiois filij z sp̄s sancti. 5
Quare filius apparuit in creatura sibi vnita z spi-
ritus sanctus nō apparuit in vnita sibi creatura / et
an columba illa in qua apparuit fuit naturale ani-
mal z de motu columbe. 6
Quare spiritus sanctus mittatur ad filium z nunq̄
filius ad spiritum sanctum. 7
Cur pater tm̄ apparuit in sono audibili z nō in alia
specie corporali. 8
Quare sp̄s sanctus tm̄ in his tribz sp̄ebz linguarū
columbe z flatus apparuit. 9
Utrū p̄ter missionē interiorē inuisibile necessa-
ria fuerit exterior missio. 10
Utrū christus fin q̄ homo sit minor p̄tre / sp̄i-
ritus sancto et se. 11
Utrū angelus sit melior homine. 12
Utrū pater potest dici maior filio et filius minor
patre. 13

Distinctione. XVII

Utrū charitas qua diligim⁹ deum sit sp̄s sanctus /
vel aliquod donū habituale creatū. 1
Utrū mitti possit filius ita q̄ non mittatur spi-
ritus sanctus. 2
Utrū q̄ primū diligit etiā dilectionē diligat z que
sunt diligenda ex charitate. 3
Utrū prim⁹ quē diligim⁹ min⁹ sit nobis not⁹ q̄
ipsa dilectio. 4

in primū Alberti magni scriptum

Utrū aliq̄s pōt scire in via se h̄re charitatē. 5
 Utrū deus in via videri potest a nobis p̄ seipsum/ aut per speciem. 6
 Utrū charitas oīm donozū sit maximū. 7
 Utrū patientia sit dei suba/ z vtrū fides/spes/ salus/patientia/habeat in deo exēplaria 8
 Utrū sola charitas dividat inter filios regni z perditionis/z an in quolibet augmento charitatis dicat mitti spiritussanctus/z an mittat in alijs muneribus q̄ in charitate. 9
 Utrū charitas possit augeri vel minui 10
 Utrū xpo datus sit spūs nō ad mensurā: ita q̄ gratia eius sit infinita. 11
 Quid intelligat p̄ hoc qd̄ dicit p̄ beliseum: Sit in me spiritus tuus duplex. 12

Distinctione. XVIII

Utrum per donum qd̄ est spiritussanct⁹ oīmīa alia dona donentur. 1
 Utrū vna sit rō doni z dati. 2
 Utrū p̄riū sit spūscct⁹ esse donū. 3
 Utrū spūscct⁹ eo dicat spūscct⁹ quo donū/z eo donum quo spiritussanctus 4
 Utrū donū etiā importat relationē sicut pater z filius distinguēs spūscct⁹ ab vtriusq̄. 5
 Utrū fili⁹ pōt dici datū ab eterno. 6
 Utrū hec sit vera: Fili⁹ accepit nascendo vel h̄z nascendo q̄ sit de⁹ vel essentia diuina 7
 Utrū ista sit vera: Fili⁹ natiuitate est dens. 8
 Utrū isti sunt tres modi generatōis tm̄ p̄ defectiōnē/ptensionē z derivatiōnē. 9
 Cū quibus nominib⁹ diuinis possit cōiungi hoc p̄nomen nostrū vel meū. 10

Distinctione. XIX

Utrū in diuinis possit esse equalitas. 1
 Cū in diuinis sit similitudo z identitas/q̄re illas nō tangat mgr̄ sicut equalitatē. 2
 Penes quid sumit̄ eq̄litas in diuinis ostēdit̄. 3
 Utrū equalitas cōueniat trib⁹ personis ita vt q̄libet alteri dicat̄ equalis. 4
 Quid significant ista nomina equalitas/equalis similitudo/similis: z vtrū pater z filius z spūscct⁹ possint dici vna equalitas. 5
 Utrum in eternitate sint anni a generatione in generationem. 6
 Utrum due aut tres persone sint magis aliquid q̄ vna. 7
 Utrū p̄ pōt dici esse in filio/z vna p̄sona in alia 8
 Utrū fili⁹ addat aliqd̄ super id qd̄ accepit a p̄te. 9
 Utrū omne qd̄ nascit̄ nascat̄ ex duplici genere masculi. s. z femine. 10
 Utrum contingat aliquid degenerare/ z que sint cause eius. 11
 Utrum essentia predicetur de personis sicut quoddam totum. 12
 Utrum fides precedat intellectū ita vt nihil intelligat nisi prius credat̄. 13
 Utrum in diuinis sit ratio cōmunicabilis vel incommunicabilis. 14
 Utrū in diuinis sit vniuersale vl̄ particulare sicut cōmunicabile z incommunicabile. 15
 Utrū in diuinis essentia sit genus. 16
 Utrū tres p̄sone differant numero. 17
 Utrū pōt cōcedi qd̄ deus sit triplex. 18
 Querit̄ de hoc qd̄ dicit mgr̄: In reb⁹ corporeis nō est

tantū vna quantū tres simul. 19

Distinctione. XX

Utrū potentia fm̄ oīmē gen⁹ esse sit in deo/ vel fm̄ aliquod genus tm̄. 1
 Utrū potentia operandi in filio vniuoce sit cū potentia generandi et spirandi. 2
 Utrum in deo p̄ior sit potentia spirandi q̄ potentia operandi. 3
 Utrū sol⁹ spūscct⁹ p̄r tantū q̄ntū p̄r z fili⁹ 4
 Utrum pater et filius et spiritussanctus sint in potentia equales. 5
 Utrū de⁹ voluit s; nō potuit/aut potuit sed nō voluit creaturas facere meliores. 6
 Utrum in diuinis sit ordo 7

Distinctione. XXI

Utrū dictiōes exclusiue p̄nt poni in diuinis. 1
 An ista sit vera qd̄ solus pater sit deus. 2
 Utrū ista sit vera: Pater est solus deus: z ista: pater est vnus solus deus. 3
 Utrū ista sit vera: Trinitas est solus deus. 4
 Utrū dictio exclusiua addita p̄ri excludat filiū. 5
 Utrū ista sit vera: nemo nouit patrē nisi fili⁹ 6

Distinctione. XXII

Utrū oīmē nomē dictū de deo significet p̄prietatē/ aut essentia/ aut dicat̄ de deo p̄ translationē. 1
 Utrum aliqua nomina cōueniant deo ex tempore et an cōueniant simul omnibus/ aut aliquibus et aliquibus non. 2
 Utrū in diuinis hoc nomen trinitas dicat pluralitatē p̄sonaz/ z sit nomen diuinū. 3
 Utrū hoc nomen incarnatus cōueniat vni persone vel omnibus. 4
 Utrū noīa negatiua z priuatiua cadant in sex nomina differētis q̄s mgr̄ ponit in textu 5
 Utrū quattuor regule de diuis noībz a mgr̄o sint bene assignate an nō. 6
 Utrum bene dicat Augustin⁹: Vnus magn⁹ nō tres magni. 7
 Utrū p̄cipatū in diuis p̄r esse mai⁹ p̄cipatē. 8

Distinctione. XXIII

Utrū in diuis sit vl̄ possit esse p̄sona. 1
 Utrū p̄sona in diuis fecer subam vl̄ p̄p̄tatē. 2
 Utrum in trib⁹ p̄sonis numerat̄ suba ita qd̄ in illis sint tres substātie vel tm̄ vna. 3
 Quid significet hec noīa greca ὕψωσις/hypostasis et prosopon. Et hec fm̄ latin⁹/centia/subsistentia/substantia z p̄sona 4
 Utrū hoc nomē persona sit pluribus cōmune. s. p̄atri/filio z spiritussancto. 5
 Utrū in diuinis sint tres sube sic tres p̄sone. 6
 Utrū in diuis sint tres hypostases z vna vsa. 7
 An i diuis sit diuersitas/singularitas z solitudo 8

Distinctione. XXIII

Utrū numerus sit in diuinis. 1
 Utrū vniuoce sit numer⁹ in diuis z creat⁹/z vtrū deus est magis vnus q̄ vnitas. 2
 Utrū vnū vel vnitas aliqd̄ ponat vl̄ nihil z quando opponat multo/z quō differt vnū qd̄ p̄uertit cū ente ab vno qd̄ est principiū numeri. 3
 Utrum termini nūerales in diuinis p̄dicent essentiam vl̄ personā. 4
 Utrū vnitas siue termini numerales vniuoce p̄re

Index articuloꝝ seu questionum

dicent de essentia/ psona z notione. 5
 Utrū pater z fili⁹ et spūssanct⁹ aliquo mō possunt
 dici vnus. 6
 Utrum bene dicatur deus trinus z vnus: z an tri-
 nitas sit trium vnitas. 7

Distinctione, XXV

Quid sit psona fm distinctionē. 1
 Utrū psona vniuoce sit in diuis z in creaturis. 2
 Utrum in diuinis sit alia cōmunitas q̄ nature si-
 ue essentie diuine. 3
 Utrū in diuinis p̄t admitti q̄ sint tres entes. 4
 Quare bñ dicit̄ eiusdē essentie: z nō eiusdē dei qua-
 re quelibet psona z nō q̄libet de⁹ / z cur nō pōt dici
 tres psona ex eadē essentia. 5
 Querit̄ de hac questione qd̄ tria z qd̄ tres res 6
 Utrū possum⁹ concedere tres esse substantias/ vel
 tres p̄postales/ sicut tres psonas 7

Distinctione, XXVI

Quid sit hypostasis. 1
 Utrū hypostasis sit in diuinis eadē rōe qua i infe-
 rioribz z an veri⁹ sit in inferioribz q̄ superioribz. 2
 Quō hypostasis se hz ad essentia 3
 Quō hypostasis se hz ad psonā 4
 Utrū per intellectum maneat hypostasis subtra-
 cta p̄oprietate. 5
 Utrum in diuinis sit relatio. 6
 Utrū relatio sola multiplicet trinitatē. 7
 Quid sit notio z quō differat a relatione. 8
 Quid in diuinis dicat p̄prietates/ z quomō differat
 p̄prietates vere/ z quō differat p̄prietates a relatio-
 nibz z notionibus 9
 Utrum in diuinis sint tm̄ tres relatiōes z sint ibi
 dem assistentes. 10
 Quō z penes qd̄ d̄rant notiones in diuinis: z an
 p̄prietates p̄les q̄ sunt in vna psona d̄rant i illa. 11
 Utrū supposita psona supponat̄ notio 12
 Utrū tm̄ tres sint notiones in diuinis. 13
 Utrū liceat in diuis sine peccato diuersimode opi-
 nari z loqui de notionibus cū quidā ponant plures q̄
 dā pauciores/ z an falsa opinio faciat hereticū. 14
 Quid erigit̄ ad gratuitā filiationē. 15

Distinctione, XXVII

An idē sit genuisse filiū z esse patrē. 1
 Utrū p̄r est p̄r qz genuit/ v̄l qz genuit est p̄r/ z an p̄-
 p̄tates determinēt psonas/ z vñ veiat de f̄miatū. 2
 Quid sit verbum. 3
 Quor̄ sūt que a sanctis attribuunt̄ verbo z penes
 quid accipiunt̄. 4
 Quid est dicere summo spiritui. 5
 Utrū v̄bū quōqz dicat̄ essentialr aut nccario. 6
 Ad cui⁹ verbi similitudinē in inferioribz dicatur ver-
 bum in diuinis. 7
 Utrū fili⁹ dicat̄ imago patris: z an spiritussanct⁹
 sit imago filij z quid dicat̄ imago. 8
 Utrū solus filius dicat̄ deus de deo. 9

Distinctione, XXVIII

An si ingenicum est notio/ sint plures notiones q̄
 quinqz. 1
 Utrū innascibilitas sit notio patris. 2
 Utrū innascibilitas z p̄nitas sint vna notio. 3
 Utrum nō intellecta paternitate potest q̄s esse pa-
 ter quia ingenicus. 4

Utrū genitū z ingenicū dicant ens in eodem ge-
 nere predicamenti. 5

Utrū innascibilitas pōt p̄dicari de p̄nitate z vtrū
 p̄nitas est innascibilis/ z an eēntia sit inascibil⁹. 6
 Utrū origo etiā pōt dici notio. 7
 Utrum accidēs potest separari a suo subiecto z an
 relatiuum sit accidens. 8
 Utrum imago dicat̄ relatiue/ z vtrum solus fili⁹
 dicatur imago. 9
 Utrū verbū z sapiētia nata sint idem/ z vtrum in
 verbo semp̄ intelligit̄ respect⁹ ad creaturā: z qd̄ ad-
 dit dicere sup̄ intelligere. 10
 Utrū sicut d̄r verbū est idem qd̄ nata sapientia: ita
 dici pōt q̄ spūssanct⁹ est p̄cedens bonitas. 11

Distinctione, XXIX

Utrū principū sit vniuoct̄ in tripliā rōne sua: scz
 notionali/ psonali z essentiali z an p̄r dicat̄ principi-
 um filij: z p̄r z fili⁹ principū spūsscti vniuoce. 1
 Utrū fm̄ rōnē intelligēdi p̄ncipiū fm̄ eēntiā dictū
 sit an principū notionalit̄ dictū vel ecōuerso. 2
 Querit̄ fm̄ quā rōnē sumat̄ principū cū dicit̄ pa-
 ter est principū sine principio/ aut essentialiter/ aut
 notionaliter. 3
 Utrū pater z filius sunt vnū principium spūssan-
 cti aut plura. 4
 Utrū sicut p̄r z fili⁹ z spūssanct⁹ dicunt vn⁹ crea-
 tor ita p̄r z fili⁹ p̄nt dici vn⁹ spirator. 5
 Utrū p̄r z fili⁹ sint vnū principū spūssancti. 6
 Utrū notiois qua pater z fili⁹ dicunt principium
 spiritussancti nō habem⁹ nomen p̄riū. 7
 Utrum si principū dicit notionē possum⁹ dicere
 principium de principio. 8
 Quare a quinario notionū de⁹ nō d̄r quin⁹. 9

Distinctione, XXX

Utrū aliqd̄ dicat̄ de deo tpalit̄. 1
 Utrū ista noia creator/ dñs/ rex zc. p̄dicēt in deo
 aliquod accidens. 2
 Utrum predicta noia significant essentia aut ali-
 quid aliud. 3
 Utrū tempus potest dici incepisse. 4
 Utrum cū hec noia seruus creatura et similia di-
 cant respectū realem z vtrū in creatore aliquis rea-
 lis respectus eis respondeat. 5
 Utrū hec noia dñs/ rex/ cōueniant deo ab eño 6
 Utrū de⁹ dicat̄ dñs t̄pis ex t̄pe 7
 Utrum spiritussanctus referat̄ ad se cum datū ad
 dantem refertur. 8

Distinctione, XXXI

Utrū m̄gr̄ hic bñ determinet de appropat̄. 1
 Querit̄ penes qd̄ attendit̄ rō in appropat̄/ z vtrū
 nō ex̄nte p̄prio possit esse aliqd̄ appropiatū 2
 Utrū similitudo z eq̄litas dicant̄ relatiue v̄l ad se. 3
 Utrū nomē similitudinis in diuinis aliqd̄ ponat. 4
 Quare eternitas appropiat̄ patri. 5
 Quare imago appropiat̄ filio z quare fili⁹ dicatur
 species patris. 6
 Quare vsus attribuit̄ muneri siue spūssctō 7
 Utrū fili⁹ bñ dicat̄ ars patris 8
 Quare patri attribuat̄ vnitas 9
 Quare eq̄litas attribuat̄ filio z etiā similitudo. 10
 Utrum spūssctō debeat attribui vnitatis z equa-
 litatis concordia. 11
 Utrū pater z fili⁹ dici possunt vnus. 12

in primū Alberti magni scriptum

Utrū paulus z appollo z qui plantat et qui rigat possint vnum dici. 13
 Utrū positis duobz innascibilibz seqret duos esse deos: z an caput omniū est fili⁹ / z caput xpī de⁹ / et an vnuerse creature referant ad deum. 14

Distinctione. XXXII

Utrū iste sunt vere pater diligit filiū spūs sancto / et pater z fili⁹ diligunt se spiritus sancto. 1
 Que istarū sunt magis pprie / pater z fili⁹ diligūt spūs sancto / z per spiritū sanctū / z amore qui est spūs actus / z amore q̄ pcedit ab ipso. 2
 Utrū pater sit sapiens sapientia genita z vtrū pat̄ nouit se in filio vel in verbo. 3
 Utrū pater sit sapiēs sapia genita / z vtrū pōt cōcedi q̄ pater sapit filio vel sapit p̄ filiū sicut conceditur pater nouit in filio. 4
 Utrū fili⁹ sit sapiens seipso vlt̄ p seipsum. 5
 Utrum possum⁹ concedere q̄ filius operat̄ per patrem / z vna psona per aliam z an omne agens circa deum est infirmū. 6
 Utrum sicut fili⁹ dicit sapiens sapientia genita sic spiritus sanct⁹ potest dici sapiens sapientia pcedente / z vtrum plures sint sapientie in deo. 7

Distinctione. XXXIII

Utrum liceat proprietates diuinas abstracto nomine significari. 1
 Utrū notio sit aliqd in psona z an sit ipa psona. 2
 Utrū pprietates sunt essentia diuina. 3
 Utrū in diuini s essentialia quocunqz mō signifi- cata p̄dicent̄ de notionibz. 4
 Utrū relatiōes diuine sunt assistentes / sicut dixit Silbertus por. 5
 Qualiter pprietates sunt in essentia. 6
 Utrū notionalia fm modū intelligendī vicini⁹ se habeant ad ppositas sive psonas q̄ ad ipam essentiam: z vtrū rōne z hui⁹ vicinitat̄ psonalia adiectiua dicant̄ de notionibz. 7
 Utrū personalia adiectiua vicini⁹ aliquo modo se habeant ad notiones que cōueniunt cum ipis q̄ ad alias. 8
 Quō accipiat̄ quo / quando dicit̄ in verbo Augu- stini: Nō quo pater est substantia. 9

Distinctione. XXXIII

Utrū persona sit essentia sicut dixit Silbertus por- retanus. 1
 Utrū psona differt a nat̄a fm intelligētie rōem 2
 Utrū licet dicere tres psonas sunt vnus essentia: z tres psonas essentia diuine / sicut vnus essentia z vna essentia trū psonarum. 3
 Utrum pōtentia / sapientia z bonitas faciunt sum- mū bonū. 4
 Utrū appropriatio qua deo attribuūt̄ appropria- ta tantūmō fiat p nos z a nobis. 5
 Utrū p translationē omnia nomina creaturarū pos- sunt attribui deo z e contra an nomina dei possunt attribui creaturis. 6

Distinctione. XXXV

Utrum scientia dei sit vniuoca scientie nostre vel scientie angelozum. 1
 Utrū scientia diuina sit vniuersalis / particularis in actu / potentia vel habitu 2
 Utrū desēia / pōtentia z voluntate debeat esse tra-

ctat⁹ ppri⁹ / z penes quid illa tria sumant̄ / z an ma- gister seruet in his bonū ordinē. 3

Utrū magister bene enumeret partes scientie z pe- nes quid sumant̄. 4
 Utrum dei scientia sit eterna z immutabilis. 5
 Utrū hoc nomen creator̄ f̄cet diuinā eētā. 6
 Utrum in mente diuina sunt ydee. 7
 Utrum ydee sint in mente diuina sub rōe scibilis speculatiui vel practici. 8
 Utrū in deo sit vna ydea vel plures. 9
 Utrum in deo sint ydee omniū z maxime materie prime. 10
 Utrū creature alio mō innotuerint deo facte q̄ fue- rint notē faciente. 11
 Utrū omnia sunt in deo vita z lux / z si sic verū i rō- ne speculatiua vel practica. 12
 Utrū creature dicunt̄ pulchre fm q̄ sūt in actu exi- stendi vel fm q̄ sunt in diuina mente. 13
 Utrū in deo esse est in dei cognitiōe esse z quare sic dicunt̄ ydee plures vlt̄ rōnes quare nō dicunt̄ scien- tie vel sapētie plures vel verba plura / z quō diffe- runt paradigma / exemplaria / ydee z rōnes. 14

Distinctione. XXXVI

Utrū omnia esse in deo cōueniant pōtentie / sapien- tie vel voluntati vel omibz his simul 1
 Utrū idē sit eē in deo cognoscēte z in ei⁹ scia. 2
 Utrū de⁹ scit z cognoscit vno vlt̄ pluribz. 3
 Utrū de⁹ intelligit vnū tm̄ vlt̄ plura vel omnia 4
 Utrū intellectus dei habeat aliq̄ transitū super res de vno in aliud. 5
 Utrū mala habeat̄ in deo spēm vel ideam. 6
 Utrū deus sciat diuersa composita / materialia / cō- tingentia z etiam temporalia. 7
 Utrū q̄ de⁹ factur⁹ est tm̄ in ipso sunt vita / aut etiā ea q̄ facta sunt z ea que facere p̄t z nunq̄ faciet z an deus sciat infinita. 8
 Utrū scientia dei bene diuidit̄ in scientiam appro- bationis z simplicis noticie. 9
 Utrū idem sunt esse in deo z p ipsum ex deo z p ip- sum z in ipso esse viuere z moueri. 10
 Utrū res sunt in deo ratione persone z nō essentia vel notionis. 11
 Utrū sit idē dicere ex ipso z de ipso. 12

Distinctione. XXXVII

Utrū deus sit vbiqz z in omni re 1
 Utrū sit idē deū esse vbiqz z esse in omni re. 2
 Utrum sit idem esse deum in omni loco et vbiqz et vbiqz. 3
 Utrū ab eo nō cōueniat deo esse vbiqz z in oi re. 4
 Utrū de⁹ bñ dicat̄ esse in rebz quinqz modis 5
 Utrū de⁹ multis modis sit in rebz vt aliter in tem- plo / aliter in celo / aliter in anima. 6
 Utrū de⁹ sit vbiqz z in oi tpe / z an cōcedendū sit q̄ deus hic vel ibi vel alibi est q̄ hic. 7
 Utrū soli deo cōueniat eē vbiqz z an etiā vlt̄. 8
 Utrum inesse p gratiā sit inesse simpliciter vel fm quid tm̄. 9
 Utrum idem sit essentialiter / presentialiter et po- tentialiter inesse. 10
 Utrū de⁹ z spiritus sanct⁹ sint in dyabolo z dam- natis z possint esse cum malis z iustis. 11
 Utrum deus sit in se z habitet in se / et vtrum pos- sit p̄cedi q̄ deus nusqz sit z q̄ est alibi q̄ in seipso. 12

Index articuloꝝ seu questionuꝝ

Utrum deus bene dicatur habitare apud se / esse apud se.	13	Utrum predestinatio sit omnis rationalis creature vel hominis tm: z an xps sit pdestinat?	7
Utrum spiritus tam creatus q̄ increatus potest dici esse in loco: z vtrum duo spiritus possint esse in eodem loco.	14	Utrum predestinatio sit omniu hominu vel quorundam tm.	8
Utru puuli p̄tinent ad templu dei.	15	Utru pdestinatio multiplicet fm singulos pdestinatos vel omnes predestinati sunt in vno.	9
Utru deus potest dici esse in loco.	16	Utru predestinatio pot esse sine p̄scia z quare reprobatio poti? dz p̄scia q̄ predestinatio.	10
Utru sicut anima afficit passionibz corpis sibi coniuncti z no inquinaf / sicut radij solares / z deus se habet respectu eoz quibz insunt.	17	Utrum tam numerus numerans q̄ numerus numeratus electoz sit certus: z an scriptus in libro vite de ipso possit deleri.	11
Utrum idem sit esse in loco z esse locale z an coueniant deo spiritui creato z corpi.	18	Qua certitudine cert? est numer? electoz.	12
Utrum diuina essentia omnino illocabilis z incircumscriptibilis est z immobilis z quomodo intelligitur deum ambulare.	19	Quo debet hec auctoritas intelligi qua dicitur tene qd habes ne alter accipiat coronam tuam.	13
Utru omnis mutatio sit in loco z tpe	20	Utrum predestinatus potest damnari z prescitus saluari.	14
Utrum deus sit in omnib? non inclusus: z extra omnia no exclusus: z quomodo dicitur deus nouus z antiquus.	21	Quid intelligit p conditione implicita cum dicitur pdestinatum necesse est saluari.	15
Utru angel? moueat fm locum?	22	Utru pdestinatum necesse est saluari.	16
Utru angel? moueat fm locu traseudo spaciū	23	Utru deo coueniat eligere z electio cadat i deu	17
Utru motus angeli sit in tempore vel in nunc tempore.	24	Quid sit electio.	18
Utru in vno loco sp̄iali possunt esse duo spirit? sine sui coangustatione.	25	Utru electio fm rōnem intelligētie sit añ predestinatione vel post.	19
Utru angeli sint circūscriptibiles.	26	Ad quid sit electio	20
Utru vna sapientia numero potest esse in mentibus diuersozum.	27	Luius sit electio an omniu an aliquozum z aliquorum non.	21
Utrum potius dicendū sit qd deus est alicubi vel alia sunt in ipso.	28	Utrum predestinatio sit causa appositionis gratie: et an sit causa necessaria / contingens / vel communis.	22
Utrum deus faciendo aliquid quod prius non fecit mutetur.	29	Utru obduratio sit effect? reprobationis eterne: et an deus sit causa reprobationis.	23
Quoad differentiam materia forma et locus dicantur uaria / z cui? repletio alia precedat.	30		
Distinctione. XXXVIII			
Utru p̄scientia dei sit causa rerū.	1	Utru pdestinatio possit inuari orōnibz sc̄toꝝ.	1
Utru aliqua veritas fuit ab eterno p̄ter deu.	2	Utru pdestinatio cadat sub merito pdestinati vt aliquid sibi mereat predestinatione.	2
Utru scia dei causef a rebz	3	Utru p̄scientia meritoꝝ sit causa pdestinationis.	3
Utrum prescientia dei potest falli z imponat rebz necessitatem.	4	Utru sicut voluntas dei hz se vt cā in pdestinatione ita etiā se habeat in reprobatione	4
Distinctione. XXXIX			
Utrum scientia dei pot augeri.	1	Utru scientia dei sit variabilis.	5
Utru de? simul z eadē sciat z intelligat mltā.	2	Utru de? sciat omnia cōplexa vt ppositiones z enūciabilia que quandoqz sciuit.	6
Utru deus mutabilia sciat immutabiliter: z vtru opposita sciat eodē modo.	3	Utru enunciabilia semp sint vera.	7
Utru de? sciat actu infinita.	4	Utru prima veritate sunt oia vera q̄ vera sunt.	8
Utru scia dei sit enunciabiliū.	5		
Utru mō de? pot scire vel prescire sicut pot sciuisse vel presciuisse ab eterno.	6	Distinctione. XLII	
Utrum concedendū sit deum posse scire quod ipse prius nesciuit.	7	Utru oipotencia deo coueniat z an ipse tota potentia agat in omnipotentia sua.	1
Utru de? pot plura scire q̄ scit.	8	Utru oipotencia sit p̄riu soli? dei an etiā alteri?	2
Utru deus habeat noticiā singulariū.	9	Querit cū omne p̄riu sit de cōsequentiū eēntiā vt dicit Boe? rōe cui? qd est in essentia vl' suba diuina: ista oipotencia sequit diuinā essentia zc.	3
Distinctione. XL			
Ad qd attributoꝝ debet reduci pdestinatio vtrum scz ad potentia / sapientia vel voluntate.	1	Quid rñdet oipotentie diuine ex pre rei.	4
Quid sit predestinatio in re.	2	An potentia diuina equat scie.	5
Quid est pdestinatio diffinitione.	3	Utru deus possit facere omne impossibile tam per accidens q̄ per se.	6
Utru pdestinatio sit entis vel noentis.	4	Utru de? pot omnia facere vel duntaxat ea que coueniunt veritati z iusticie z quō dñt illa / z qd dicitur rō qñ dicit Aug? qd deus potuit omnia facere si mul sed ratio p̄hibuit.	7
Utru pdestinatio sit eterna vel tpalis / z an ponat aliquid in tempore predestinato.	5	Utru de? p̄t ambulare / loq̄ / peccare / mori / falli / miser fieri / vinci vl' nō z penes qd sumant.	8
Utrum predestinatio sit solius rationalis creature vel etiam alterius.	6	Utrum possibile simpliciter dicatur fm causas inferiores vel superiores.	9
		Utru oipotencia pot couenire alijs a deo: et an sit cōis trib? psonis / z an potest couenire beatis.	10

in primū Alberti magni scriptum

Distinctione. XLIII

Utrū potentia dei sit infinita.	1
Utrū potentia dei possit finire ad act ^o aut nō	2
Utrū de ^o aliqua fecerit aut possit q̄ nec bonū nec iustū est fieri: z an p̄t facere iniustū vl' p̄ter vl' iustificiā: z utrū pōt dānare petrū z saluare iudā.	3
Cur deus apud quosdā nō fecit virtutes.	4

Distinctione. XLIII

Utrū de ^o ab eterno res facere potuit z utrū facere mundū prius potuit q̄ fecit.	1
Utrū ea q̄ fecit de ^o potuit facere meliora.	2
Utrū bonitatē que resultat ex ordine vniuersi potuit deus meliorem facere q̄ fecerit.	3
Utrū deus potuit z nō voluit aut voluit z nō potuit mundū meliorem facere q̄ fecit.	4
Utrū xp̄s/beata virgo/angeli z Adam potuerint meliores fieri q̄ facti sunt: z an xp̄us sit de vniuersitate operū dei: z quō intelligat q̄ beata virgo sit ex altata sup omnes choros angeloz.	5
Utrū de ^o semp possit qd potuit.	6

Distinctione. XLV

Utrū in deo sit voluntas.	arti. 1
Quid est voluntas diuina: et an sit idem cum dei essentia.	2
Utrum hoc loco bene ponatur tractat ^o de dei voluntate.	3
Utrū diuina voluntas sit causa.	4
Utrū voluntas dei sit causa omnī rerū que subsunt sue potentie: z quare deus nō dicit omnivolēs sicut omnipotens z omnisciens.	5
Utrū voluntas diuina sit cōis vel ppria/necessaria vel cōtingens oīm rerū causa	6
Utrū voluntas dei habeat causam	7
Utrū voluntas diuina sit p̄ma causa oīm rez.	8
Utrū voluntas bñ placiti sit multiplex sicut voluntas signi.	9
Utrū diuina voluntas sit mutabilis.	10
Utrū tm̄ quinq; sint signa voluntatis diuine.	11
Utrū in deo sit cōsiliū.	12
Utrum deus bene p̄cepit Ab̄rae immolare ppriū filium.	13

Distinctione. XLVI

Utrū voluntas beneplaciti in deo per aliqua possit impediri.	1
Utrū bonū sit malū fieri aut malū esse.	2
In quo ponitur bonitas ista bonū est malū fieri: z an bonum est malum facere: z an possit p̄cedi/bonū	

est maliciā fieri.	3
In quid sicuti in volitū notat transire voluntas/cū dicit/deus vult malū fieri vel esse.	4
Que differentia est inter istas ppōnes nolle hoc et nō velle hoc z velle hoc nō fieri.	5
Utrum malū sit expediens vniuerso et conferens ad complementū vniuersi.	6
Penes quid accipit diuisio bonorum z defectuū quos magister enumerat in littera.	7
Utrū alicui facienti malum potest euenire ex malo bonum.	8
Quare deus p̄mittit malū fieri.	9
Utrū malū faciens tendat in nō esse.	10
Quid sit veritas.	11
Quot modis dicat veritas.	12
Utrū verū conuertat cum ente vno z bono z utrū intellect ^o negatiuaz enūciatōnū p̄t reduci ad ens	13
Scdm que ordinē habet se ad inuicem vnum/verum/bonum/ens	14
Utrum veritas sit eterna z an sint plures veritates ab et̄no: z an veritas p̄t incipere z desinere esse: z an veritas potest cogitari non esse: z an anima rationalis sit immortalis.	15
Utrū veritas sit simplex z immutabilis	16
Utrū oīa vera vera sint v̄itate p̄ma formalr.	17
Utrū oīe verū sit a p̄ma veritate efficiēter.	18
Utrū oīe verū a quocunq; dicit a sp̄sctō est.	19

Distinctione. XLVII

Utrū volūtas dei semp sit efficax.	1
Utrū malū ordinatū sit aut inordinatū.	2
Quare nihil pōt fieri cōtra p̄missionē/z tm̄ aliqd sit cōtra p̄ceptū z cōsiliū z cōtra p̄hibitionē.	3

Distinctione. XLVIII

Utrū possibile sit nos cōformare voluntatē nostrā voluntati diuine.	1
In quo cōsistit cōformitas voluntatis diuine z voluntatis nostre zc.	2
Utrū si in plurib ^o sit cōformitas volūtatis diuine z nostre/an vna excludat aliā p̄ repugnatiā.	3
Utrum omnes teneant cōformare diuine voluntati suam voluntatē.	4
Utrū teneamur nos cōformare in volito qd scim ^o deum velle/sz tm̄ nō cōgruit nobis hoc velle.	5
Utrū oīs sancti z specialiter br̄a virgo z apostoli voluerunt passionē christi.	6
Utrum demones persuaserint iudeis crucifigētibz christū passionem eius.	

Finis.

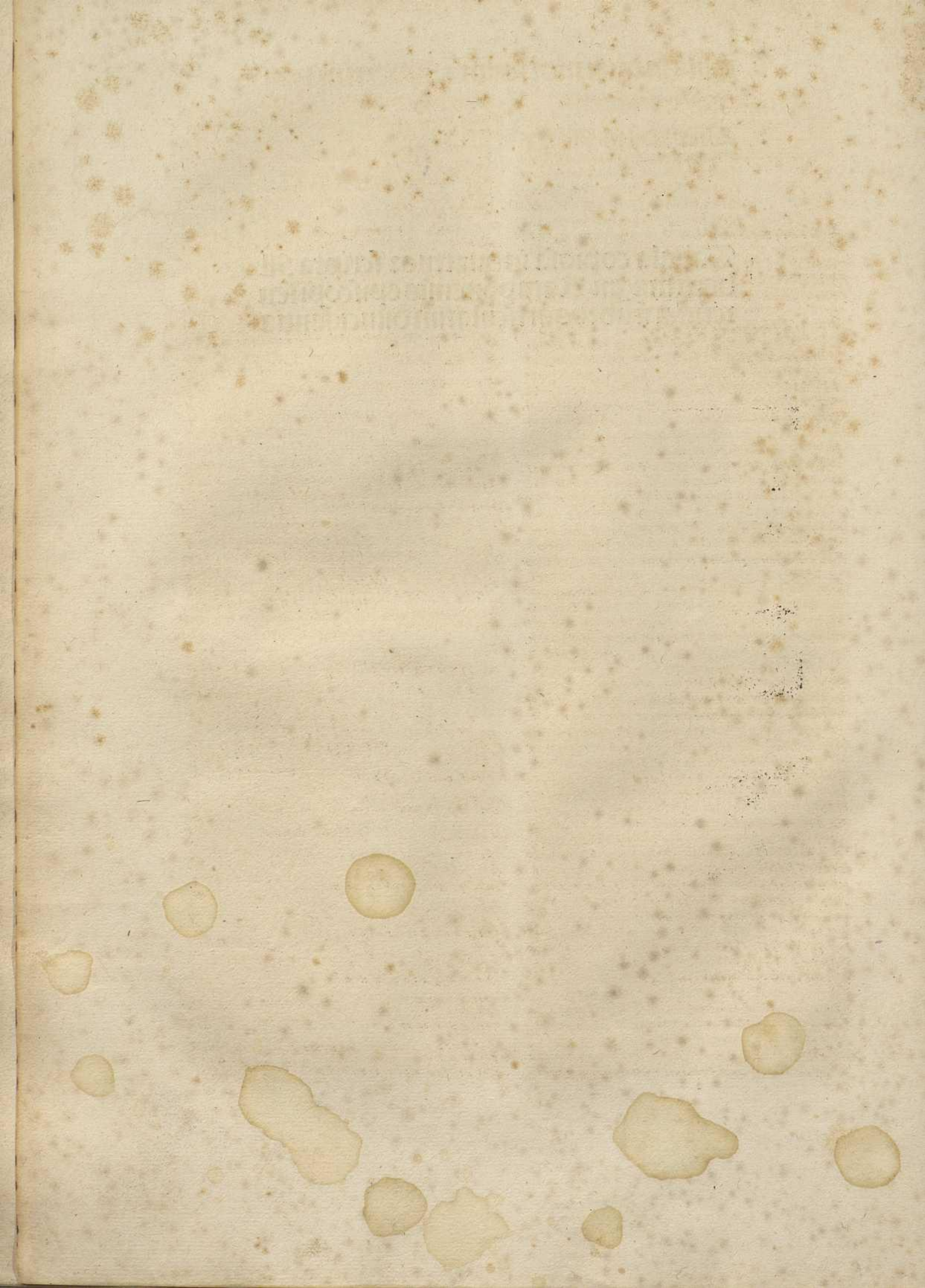
Faint, illegible text on the left side of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text on the right side of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Tabula copiosa in quattuor scripta Al
berti magni Ratisponensis episcopi sen
tentiariū libros articulatin dilucidantia

Tabula in quattuor scripta Alberti magni

Prologus in tabulam operis

Enerabilis Alber

ti magni de ordine pdicatoru; quodam rarisponensis ecclesie epi doctois haur dubiu preclarissimi libros cospiciens no ea diligentia a studetium ceru sacrarum literarum am

plecti vti ob eorum bonitatem dignum foret partim ista ex causa arbitror accidisse quia questiones absq; articuloz subdiuisione sine etia numeri ta i questionib; q; argumetis appositioe pur incipientib; de seruire posset pnter pferim cu nec tabulam habeat qua materie repibiles valeant inueniri placuit mihi fratri predicatorz ordinis munimo dei adiutorio inherenti quattuor libroz sententiaz scripta prefati doctois aliquali distinctione cu tabule annotatio ne legendis reddere clarioza. Cu igit hec scripta non certo numero questionu articulozq; que admodu beati thome distinguuntur sed in singulis distinctionibus expositio rectus ponit circa que questiones et dubia pur materia exigit mouent cu argumetis z solutionib; eozndem absq; numeri ramē discretioe necessariu fuit aliquale inuenire modu discernendi rextum a tertu z questionem a questione z argumeta a solutionib;. Unde notandū tibi erit q; vbiq; de nouo aliquis tertus fuerit exponendus vel de nouo questio mouenda ibi lra alphabeti in margine ponitur incipiendo ab a vsq; ad y inclusiue, vbi vero textus vel questionis solutio inchoat ibi in margine signū tale scribitur S^o in margine vero libri de littera grossa ita Solutio, vbi vero de minuta argumenti aut aliquius obiectionis solutionem in libro velim intelligas ostendere hoc nū supposito q; libri signatura et distinctionis quora superioris in singulis folijs habeatur, scies ei tali alphabetico ordie q; a littera alphabeti vsq; ad signū illud videlicet S^o sit qstiois initiu z argumetozū cōgeries, atq; ad positū signū scz S^o principalis solutio questionis habeat qua solutione pncipale singulozū argumetozū prius positozū resolutioes sequuntur q;uis nōnūq; inter argumenta questiuicula due vel tres habeant q; cu reliqs argumentis fm locatu ordinem resoluunt; quib; congnitis facile erit reperire qd querit si tabula ispicia q;uis non a deo determinate semp dirigi possis p ea vt tibi argumeti quora noiefq; numer^o argumetif appositus no est vt dicat arguit pmo arguit, 2° sed neq; in solutionib; argumetozū habes hunc numeru vt dicatur sic ad primū vel scdm vt in libris sancti thome inuenies, Sz tm scire poteris an illud qd qritur sit in solutione pncipali vel in solutionib; singulozū argumetozū; aut in rōnib; p veritate q; rationes sūt argumeta qnq; posita imediate post titulum questionis qnq; vero post argumeta ante solutione pncipale. Posui nihilomin^o qnq; numerum in tabula vt dicā ad tertiu argumentū vel quintum aut ad sextū, aut sic quasi ad penultimū nō q; semp ista sit quora ei^o determinate; sz vt aliquatit z coniecurando citi^o ab inuestigare id qd querit possit inueniri; ipe ei lector met tūc discernere valebis si modici itelligis q; sit vniuscuiusq; argumeti solutio, nō nūq; etiā dico ad argumeta pluralit z tunc omniuz argumetozū solutiones inspicies si materia plene in

telligere cupis. Hoc aut generalit te scire volo q; in libris si nodū questionis bene soluere vis z intelligere determinatione questionis ipsi^o tunc ad integrum bene debes inspicere singula argumenta cu suis solutionib; nō em totū habes in pncipali solutione q; qnq; paruissima est z apud sanctū thomā corpus questionis vocat. Si vero tabula te duxerit nō ad argumeti alicui^o solutione sed ad questione sedaz vltimā; tunc scire debes q; inter argumeta questiuicula tres vel plures mote sunt ad q; in argumento z solutionibus tibi respōdetur vt patet inueni. Summam^o igitur cā exempli vt si q; scire velit an abstractum potest esse in diuinis secundū rem; tūc queret abstractū hanc scz dictione qua inuēta sciet in quo libro sit z an in solutione z ad argumeta atq; i qua distinctione habeat cu ibi posita sit huiusmodi signatura, di. xxxij, a. li. pmi i solu. z ad argumeta; qd idem est ac si dicat distinctione, xxxij, sub littera a pmi libri z in solutione pncipali scz ad signū, So. z in solutionib; omniū argumetozū q; solutione pncipalem sequuntur z sic de alijs, Cu autem dicitur i rationibus p veritate inspicies huiusmodi ratios an sint ante solutione imediate vel imediate post titulum questionis, Si aut appositū fuerit sic ad quar tam questione vel ad vltimā questione argumeta inspicies tibi inuenies q; sint qones. Si vero positus fuerit sic i pbenio parte prima vel scda; scias q; e in problemio pmi libri sententiarū, quia nullum aliud problemiu signauit eo q; materia specialis in alijs nō habetur. Rogo p inde scriptozes vt diligēte lectorē ne labor meus pereat z studiu legentiu impediatur pro me vero peto vt dominū iesum vtentes tabula hac deprecentur vt cum beatis tandē viuam in deo cui laus z honor in secula seculoz, Amen.

Batisse et priorisse

- a claus no habet q;uis qnq; suspendat sacerdotes sub ipsis obgentes; z quare hoc est indultū z an obedientia debet p mitti eis vel non di. xix, g. li. 4, per totū.
- Abfructus qre nō dz sicut abusus di. j, k. li. pmo
- Abysus vū dicit z quare materia pma nominat abysus terra z aqua di. xij, b. li. 2, p totū.
- Abhominatio ad vxore quō sanari possit z an ppter aliquā abhominatioe talem possit fieri separatio inter cōiuges di. xxxij, f. li. 4, ad argumeta
- Abozū pcurāres per sterilitate qualif peccant et quid inuigendū z ad qd amonēdi sūt z quādo sūt irregulares z qn nō z qd sit graui^o pcurare abozum puerperio facto vltimū sterilitate pcurare di. xxxj, s. li. 4, p totum
- Abozū fer^o an resurgēt z an dotes habebūt vel an possint ledi ab aliq di. lxxij, y. 2, li. 4, p totum.
- Abraam circūcisione accepti in signū magne fidei z probatione obediētie tempratus autē est in dua bus rebus vna autē indifferenti ipe adam; z abraham in duab; valde penalibus, nō autem adā circūmāssio data est propter quinq; causas di. j, b. 2, li. 4, per totum.
- Abraam an cognouit illos tres qui apparuerunt ei esse angelos et quid cognouit ante cōmestione z p^o cōmestioem illoz di. viij, e. li. 2, ad argumeta.

Abraam obedire deo in filij immolatione an tenebatur di. xlv. n. li. pmi p totum.
Abraa credens se filiu esse imolaturu no fuit fidei sz opinionis obedientie di. xxv. c. lib. 3. ad scdm.
Abraam z emoz an comiserunt symoniam emedo z vendendo agru sepulture di. xxv. b. li. 4. ad quintu
Abscondita cordis in iudicio videbunt salte illa q snt causa saluatiois vel codemnationis: z hoc cu locutione di. xl. m. li. pmi.
Abstractio duplex notatur di. iij. b. li. pmi.
Abstractio duobz modis fit z nota ibidem abstractum simplicius esse qd a quo fit abstractio. nec etiam abstractio potest fieri ab alio in quo est p potentiam ratu sed in quo est per actum z an in diuinis potest ee abstractio per intellectu di. xxvj. e. li. j. in solutione.
Abstractum an potest esse in diuinis fm modum significandi vel fm rem. di. xxxij. a. lib. 2. pmi in solutione. z ad argumenta.
Abstractum duplex est scz ab actu z a subiecto. di. ij. e. lib. 2. pmi.
Abstracte no possunt significari supposita sed forma di. xxij. c. lib. 2. pmi ad quartu.
Abstracti potentia ab actu suo per actum alteri potencie nota quo contingit di. xv. b. lib. 3. ad vltimu
Absolutu z non respectiuum dat aut comunicatur filio di. iij. c. li. pmi.
Absolutio qua deus absoluit peccatorem a peccato in contritione an sit coditionalis cum taliter contritus tenet confiteri. di. xvij. a. li. 4. ad argumera
Absolutiois forma in sacramento penitentie pronuntianda est indicatiue z non deprecatue quis supplicatio de bene esse precedit. z de hys nota rationes di. xvij. j. 3. li. 4. per totu.
Absolutio a debito mortis eterne an ptnet ad sacerdotes. di. xvij. j. li. 4. p totum.
Absoluere a culpa z reatu pene eterne an possit dare homi cu dar alicui vt pcreatur alteri pma gratiam di. xvij. g. li. 4. p totum.
Absoluere possunt boni z mali sacerdotes si habent iurisdictione: sz nota an eque recte vbi nota q duplex est rectitudo di. xix. m. n. li. 4. p totum.
Absoluedi pretem coplent duo scz ordo z iurisdictione z hanc no omnes sacerdotes habent. nota etiam quid maius consecratio vel absolutio di. xvij. s. 2. li. 4. ad argumenta.
Absolvens z ligans alios iustus esse debet dist. xix. 6. 2. lib. 4.
Absolutus per penitentia vel contritionem non est absolutus sub conditione vt cofiteatur ex parte licet ex parte absoluti z ex parte dei nihil coditionalium z a quo absoluit sacerdos. nota di. xvij. a. lib. 4. ad nonum.
Absolutione rite facta clauis non errante an verum sit semp qd cuqz soluerit super terram erit zc. di. di. xvij. p. li. 4. per totu.
Absoluere alienum an quis possit cu quandoqz legatus absoluit eos qui non sunt de legatione sua di. xix. k. l. 4. per totum.
Absolutio ab excomunicacione potest impendi inuito sed a peccatis non absoluitur talis di. xix. l. lib. 4. per totum.
Absolendus est excomunicatus a quolibet sacerdote si infirmitatis necessitas affuerit. nota quid

ralis pmittere debet z si postea no facit. pmissa an reinadat. nota di. xvij. v. li. 4. ad scdm qstione.
Absens aliquid dicitur rationi dupliciter. z nota quomodo fides e absentium z certitudo inuisibilium dist. xxij. c. lib. 3. ad primu argumetum contra diffinitione hugo.
Abusus quid dicat. nota di. j. k. lib. pmi.
Acerbitas passionis anie christi simul potuit esse cum fruitionis actu in eadem anima di. xv. d. li. 3.
Accidens potest dici ipsum esse creaturarum respectu dei di. viij. o. li. pmi.
Accidentis duplex est diffinitio quedam couenit ei fm suu nome alia fm essentiam accidentis z nota q diffinitio potest separari a diffinito di. xij. q. li. 4. ad octauum z nonum.
Accidens quale signum sit substantie notatur. di. vi. d. li. 4. in scdo argumento.
Accidens omne an dependet a principijs subiecti q ad causam. di. xxvi. b. li. 2. ad scdm.
Accidentis esse duplex notat q vnu pot ab eo separari virtute diuina z no aliud z q accidens no causatur a principijs substantie in esse nec in contineri di. xij. q. li. 4. ad quatuor prima.
Accidentia quid habent a subiecto z quid no z qualiter subiectum aliqd agere habet ab accidentibus di. iij. b. 2. li. 1. in solutione scde qois ad argumera.
Accidens an pot separari a subiecto di. xxvij. g. li. pmi in solutione scdi dubij.
Accidens an se extēdat vltra suu subiectu di. iij. b. 2. li. 1. in solutione scde questionis ad argumera.
Accidens an sit incomutabile z an accidentis e accidens di. viij. r. li. pmi.
Accidens vt accidens no facit substantia sz scdm q est pprietas naturalis elemēti di. j. l. li. 2. ad tertiu no.
Accidens vnum an potest fieri ex duobz accidentibus tam in rationalibus q in naturis di. xxij. j. lib. 3. ad sextum.
Accidens no e forma substantiali copositi di. iij. d. li. 1.
Accidens an sit in deo vel ro accidentis di. viij. e. 2. li. 1.
Accidens sine sui multiplicacione in medio extendit se ad aliud di. iij. b. 2. li. 1. in solutione scde questionis ad argumenta.
Accidens. nota quo intelligitur hec ppositio no erit ens per accidens nisi sit ens per se z q accidentis ee est absoluti intellectus di. xij. q. li. 4. ad duodecimu
Accidentia in sacramento altaris quare manent no manent substantia cu tame substantia est fundamentum accidentium. nota de duplici vsu accidentiu di. xi. b. li. 4. ad quartu.
Accidentia in sacramento altaris manent sine subiecto et immutat sensus z an corrupantur. nota z quare deus voluit ea manere sine subiecto. di. xij. q. li. 4. in solutione z p veritate ante solutionem.
Accidentia sacramenti altaris in aere no snt di. xij. j. lib. 4. p totum.
Accidentia in sacramento altaris habent virtute quada substantie in hoc q snt sine subiecto z nutriunt corporaliter corrupunt z pvertunt. di. x. c. li. 4. ad vltimum.
Accidentia in sacramento altaris cum sine subiecto sint vnde generant vermes cu no sitibi materia. nota di. xij. li. 4. ad tertia obiectione per totum.
Accidentia in sacro altaris cu sint sine subiecto nihil omnino p se miscent z corrupunt z p se possunt agere

et pati admixtionē z putrefactionē z per se i aliud
 ibiectū trāfferri z qualif hec se habēt ad alia acci-
 dentia de qbus philosoph⁹ tractat. no. di. xij. k. li.
 4. in solu. z per totū in sequētibz.

Accidentia in sacramēto altaris p se corruptib iles
 sunt per naturā di. xij. q. li. 4. in ra. p veritate

Accidentia in sacramēto altaris nutriunt secundū
 pbabilem opinionē di. xij. q. li. 4. ad quintū.

Accidens in sacramēto altaris an retineat suā ope-
 rationē cū philosophus dicat q nō agunt ad inui-
 cem nihil cōicantia fm naturā di. xij. q. li. 4. ad pri-
 mū scōe obiectionis.

Accidētia i sacro altaris imurāt sensus cū tñ fm phi-
 losophū sensus sit suscepti⁹ specie⁹ materia pūre
 z tñ hic nō est materia di. xij. q. li. 4. ad argumēta
 scōe obiectionis per totum.

Accidētia omnia informāt z denomināt i sacro altar⁹
 pter q̄ ipsa quāritas q̄ pūre nō denoiat nisi seipsā
 sicut vnitās seipsa est vna di. xij. q. li. 4. ad septimū

Accidēs z substantia nō tñ differūt in modis essendi
 etiā accidēs per se existēs in sacro altaris differunt
 substantia di. xij. q. li. 4. ad vltimū.

Accidentia in sacro altaris veri⁹ ducunt in rationē
 cibi q̄ si maneret sbstātia panis di. xi. b. li. 4. ad 5^m.

Accidentia quo ad esse z quo ad agere sequunt^r ipm
 subiectū di. iij. b. 3. li. pmi in solu. scōe qōis ad arg^a

Accidēs duplex est scz speciei z indiuidui z accidēs
 indiuidui duplicif comparat ad subiectū di. vij. g.
 li. 3. in argumētis ante solutionē.

Accidēs duplex notatur speciei scz z in diuidui acci-
 dens est trāsmutabile z duplicē comparationem acci-
 densis nota ad subiectū di. xl. a. li. 2. in solutione.

Accidens est triplex ppter qd veritas oditur in phe-
 mio parte prima.

Accidēs duplex notat^r an oē accidēs cātū a sbstan-
 tia i q̄ est ipm⁹ pfectio di. xliij. n. li. 4. ad quintū.

Accidentia duplicia sūt z nō ex equo se habēt ad sb-
 iectum z quō vnū accidens cōtinet aliud etiā in sa-
 cramentō altaris di. xij. q. li. 4. ad primum.

Accipit hoc verbū nota quem actū copulat an ef-
 fentialē vlnotionalē di. v. g. li. primi.

Accipere filio cū omni creatura cōe. ē habere autē na-
 turaliter p̄prium ē filij in pmo phemio notabili 2°.

Acceptū z nō acceptū p̄nt idē esse. no. di. v. c. li. pmi.

Accessus alicui⁹ ad aliqd duplex notat^r scz sicut
 ad naturā z sicut ad terminū siue ad sumū di. xvi.
 g. lib. 2. 4. ad tertū z eius obiectionē.

Accolitus est ordo z quis sit ei⁹ actus nota z q
 p̄ceciunt tres p̄cedentes ordines z qñ christus
 exhibuit hūc ordinē di. xliij. b. 2. li. 4. per totum.

Accolito imprimif character in datione candelabri et
 nō vccoli di. xliij. c. 2. li. 4. p totū

Acquisitū bonū est finis omnū p̄ceptorum qd
 bonū perditur p qdlibet mortale qd eidē bono op-
 ponitur. Ex hoc cōcluditur q bonū acquirif chari-
 tate potius q̄ aliquo habitu intellectus di. xvi. d.
 2. li. 4. ad vltimū.

Acquisita illicitē duplicia sunt z de quibsdā fit ele-
 mosyna de alijs autē nō dicit^r di. xv. a. 2. li. 4. per to.

Accusato p̄prie quid sit z quō fieri d̄z de adulterio
 et quortuplex sit illa di. xxxv. g. li. 4. p totum.

Accusatio respectu cui⁹ debet esse z qd debet p̄cede
 re eā z differt ab amonitiōe di. xxx. r. li. 4. ad 2^m.

Accusare an quis pōt aliū in iudicio de peccato ma-

nifesto si ipse accusans in eodem sit reus in occulto
 tamen nota de iugibus adulterantibz z de thori se
 paratione di. xxxv. o. li. 4. per totū.

Accusatio triplex notat^r scz sacramentalis: civilis et
 rherozicaz quare nō est in p̄fessioe alius accusans
 et alius reus. z in p̄fessione accusato credit^r z nō in
 iudicio sed restibz. in cōfessioe aut nulli restium con-
 tra p̄fentē di. xvi. q. li. 4. in solutione principali et
 ad scōam questionem.

Accusationis triplex notat^r mod⁹ di. xxxv. b. lib. 4.
 ad primum.

Accusans adulteram marit⁹ quādo admittitur. no-
 ra an ante cōmissionē adulterij vel nō z p quibz cau-
 sis hec admittit^r di. xxxv. b. li. 4. per totū.

Accusatio de adulterij cōmissione mulieris an locū
 habeat post peractā penitentiā mulieris: ita q̄ mu-
 lier nō separetur a thoro di. xxxv. n. li. 4. p totum.

Accusatio ad thori separationē ppter septē causas
 nō admittit^r. nota singula di. xxxv. k. li. 4. p totum

Accusatio duplex notat^r dānatoz vna erit momen-
 tanea alia vero nō di. xliij. p. li. 4. in solutione

Accusatio dānandoz in iudicio an erit in momento
 vel in tempore di. xliij. p. li. 4. per totum ibidem an
 erit de peccatis in specie.

Actiuorum siue in actiua vita existētiū triplex no-
 tatur gradus. s. ingredientium pugnantiū z sanan-
 tium vulnera z quō hij sanant^r per sacra. no. dist. ij.
 a. li. 4. in solutione.

Actiuum z modus actiui aliud z aliud sūt z similif
 modus passiui z ipsum passiui. z nota an reperit^r
 in diuinis. di. vij. b. li. primi.

Actus diuini sunt duplices z quidā possunt cōicari
 alijs vero nō di. xij. J. 2. li. 4. in rōe p veri. an solu.

Actus dei duplices norant^r quidā in ipō quidā ve-
 ro extra ipm di. vij. a. lib. primi.

Actus i diuis sūt in gñe relatiōis di. vij. b. li. pmi.

Actus mali an sit de⁹ causa z an vult actum malum
 et cooperatur ad ipm. di. xxxv. g. lib. 2.

Actus spūssantē sūt similimi actibz nature vnde ne-
 mo certa sciētia scit se habere spūritū sanctuz di. xv.
 q. lib. primi.

Actus est aliqd in agente di. vij. p. li. primi.

Actus rō non sumitur ex pte operantis sed obiecti.
 di. xxxvi. c. li. 2.

Actus sunt potentia⁹ fm naturā di. j. t. li. pmi

Act⁹ p̄prie psona⁹ z indiuiduo⁹ est di. l. t. li. pmi.

Act⁹ p̄cipiū an sit a natura vel psona di. vij. c. li. p.

Actus substantie sūt mediantibz viribz z actus substā-
 tie possunt manere nō manente substantia vt patet
 in sacro altaris di. xi. b. li. 4. ad primum.

Actus potētie finite an possunt crescere in infinituz
 di. xvi. n. 2. li. 4. ad vltimū.

Actus nō infert potentiam nisi qñ actus sequēs est
 eiusdem cui⁹ est potentia p̄cedens z ergo nō sequit^r
 virgo peperit ergo h̄go potuit parere di. xi. f. li. 4.
 ad scōm prime questionis.

Actus quidā conueniunt vni soli in suppositis alicui⁹
 ius nature z tales termini appellāt z n̄ restringūt ali-
 qd suppositū singulare di. 4. e. li. pmi.

Actus potētie nō semper denominant^r a potētijis
 quia sunt duplices actus potētia⁹: quidā sunt ip-
 sarum viriū fm se quidam autē sunt viriū fm q
 cōiunguntur alijs potētijis sicut credere z spera-
 re di. xxxvi. c. lib. 2. tertij ad quintū.

Actus aliq̄s elicit̄ p̄t esse cōpositus vt patet de mo-
tu liberi arbitrii i iustificatōe ip̄i z de frui z vi di.
xviij. k. li. 4. ad sex vltima argumēta.
Actus vnus z idē siue in actibz aie siue corporis nō
potest intelligi terminari ad duo vt terminos di. xv.
o. li. 3. in solutiōe z argumentis.
Actus nature an diuersifican̄ sp̄e per id q̄d volun-
tas ponit aliq̄d circa eū di. xxvi. n. li. 4. ad quintū.
Actus z habit̄ an eidē pueniunt ita vt cui conuenit
act̄ illi z habit̄ di. xxij. r. li. 4. ad penultimū.
Actuū ordo in potētis qual̄ sit. nota di. iij. g. 2. lib.
p̄mi in solutiōe.
Actus p̄ actū egredientē a se q̄s se aliter hz z mutat̄
licet nō muret̄ fm habitū di. viij. p. li. p̄mi.
Actuū nō quibet differētia facit diuītiā habitū. di.
xxvi. k. li. 2.
Actus sūt ineq̄ales z equales qz p̄grediunt̄ ab in-
equali v̄ equali habitu di. xliij. d. 2. li. 4. ad p̄mū
Actus equales in delectatione nō sūt equales i bo-
no vel in malo p̄terea di. xxvi. n. li. 4. ad penult.
Actus vn̄ q̄nqz erigit p̄les potētias q̄uis ad deter-
minatū actū videt̄ p̄tinere determinata potētia. no-
ta de p̄ritōe que ē mētis z an mēs accipit̄ p̄ vna po-
tētia di. xvi. g. li. 4. ad tertā questionē p̄ totum.
Act̄ vn̄ p̄t eē duax virtutū. di. xxii. j. li. 4. p̄ to.
Act̄ oim̄ virtutū p̄t eē charitatis di. xxiiij. r. li. 4. i. so.
Actus vn̄ p̄t esse ex diuersis habitibz diuersimod̄
deriqz ab vno elicit̄ ab alio imperat̄ z ab alio tāqz
expeditus. nota de p̄fessione fidei. dist. viij. e. li. q̄rti
ad vltimū quartē questionis.
Actus aliquis qui nec a virtute infusa causat̄ ē nec
a consuetudinali sed a libero arbitrio generatiū
est virtutis z simul esse cū vicio p̄t licet act̄ ille vi-
ciosus nō dicat̄ di. xvi. p. lib. 4. ad vltimū.
Actus aliq̄s bon̄ z laudabilis p̄t esse alicuiū virtus
vt impantis vel vt eliciētis z cū hoc facti p̄t es-
se nec sumit bonitātē suā act̄ aliq̄s a s̄bstantia sua in
quantū ē elicit̄ vt de p̄fessione q̄ put elicit̄ a verita-
te ex sua s̄bstantia hz simplicē narratiōē veritat̄ et
nō habet q̄ detestat̄ p̄tē zē. z sic vn̄ actus p̄t ex
tribz consisti di. xvi. p. li. 4. in solu. z ad argumēta.
Actus duo possunt habere vnū finē remotū nō aut̄
proximū vt patet de cōfessione z penitētia cū act̄ cō-
fessionis est vel sit generare nonciā in audiēte dist.
xvi. p. lib. 4. ad tertū.
Actū excellentissimū habere n̄ arguit ordinē simpli-
citer respectu alioz di. i. d. li. 4. ad p̄mū z ad reliq̄.
Actus aie separāt ea q̄ fm naturā nō sunt sepabilia
nota de traditiōe xp̄i diuersis attributa di. xx. l. lib. 3
per totum.
Actus gratie z virtutis an distinguant̄ di. xxvi. n.
li. 2. per totum.
Actus sacramētales equalis sunt per bonos z ma-
los z tales minores sūt q̄ impetrare p̄mā gratiā q̄d
p̄t iust̄ t̄m di. xij. 3. 2. li. 4. per totū.
Actus moralis duplicē habet cōparatiōē di. xlvi.
g. libri p̄mi per totū.
Actus moral̄ fm speciē ē a forma volūtatis z nō a ma-
teria di. xvi. a. 2. li. 4. in solu. z ad argumēta.
Actus patriarcharū z exempla patrū nō cōsiderant̄
vt particulares actus di. i. b. li. i.
Actus inordinat̄ damnatoz an sit peccatum v̄ pe-
na di. l. a. li. 4. ad argumēta.
Actus indifferēs q̄s dicatur z quot modis d̄ actio

in differēs di. xl. b. li. 2. per totum.
Actio ē in agente sicut in subiecto est accidēs et fi-
cur a causa nec actio z passio sūt idē essentialiter et
vnum efficitur ab alio di. xl. e. li. 2. ad p̄mū z sc̄dm.
Actio includit in se tria. nota penultimū z de relati-
one di. xxvi. n. l. p̄mi.
Actio agentis nō est t̄m fm posse agentis sed etiam
fm posse patient̄ di. xij. a. li. 2. ad argumēta p̄ sc̄da
opiniōe de creatione.
Actiōis volūtariē cōstitutiuē differētiē in sp̄e an
sint ipsum bonū z malū vel an accidunt actiōi di.
x. a. li. 2. per totum.
Actio vna numero an potest esse bona z mala vt cru-
cifixio xp̄i z tempraōes sanctorū ex p̄te tempranti/
um z illoz qui temprant̄ z patiunt̄ z similiter de bo-
no dono dante elemosynā per seruū male intendē/
tem z de suffragiis p̄ mortuis bonis a viuīs malis
et similiter de eunte ad ecclēsiā p̄mo habēte bonā
intentionē z in via mutat̄ in malā di. xl. e. li. 2. p̄ to.
Actio duplex notat̄ alicuiū corporat̄ s̄bstantiē i corp̄
aliq̄d. nota de igne infernali. xliij. m. 2. li. 4. p̄ totū
Ad aliq̄d in ad aliq̄d nō ē mor̄ p̄ se s̄z p̄ accidens z
neutro mō in diuinis di. viij. f. lib. p̄mi.
Ad an fact̄ sit in naturalibz vel gratuitis z an
naturaliter omnium cognitionē habuit an p̄ gratiā.
nota totū di. xxij. a. li. 2.
Adam in p̄mo statu an in solis naturalibz potuit di-
ligere deū sup̄ oia di. i. s. li. p̄mi.
Adam ante peccatū an habuit gratiā z si sic an p̄ ip-
sam potuit p̄ficere in merito di. xxix. a. li. 2. p̄ totū.
Adam in p̄mo statu resistēdo malo z nō consentēdo
tēptatiōi an meritū inde habuisset di. xxij. d. li. 2.
Adam an stare potuit p̄ hoc q̄d in creatiōe accepit
sine noua gr̄a z si nō an illa gr̄a fuit gratis data v̄
gratiū faciens z an in gr̄a p̄dit̄ fuit di. xxij. a. li. 2.
Adam an p̄ficere potuit in p̄mo statu in hīs que ac-
cepit. di. xxij. b. lib. 2.
Adam post q̄ gratiā nō habuerit in p̄mo statu an
suis casus erat cupabilis z sibi impuandus dist.
xxij. c. li. 2.
Adam an viderit in p̄mo statu deū sine medio aut p̄
speculū et enigma di. xxij. b. lib. 2.
Adam viuatiōis sensus fuit ante p̄tē q̄ post v̄ q̄
nos habeamus s̄z nō q̄ xp̄s di. xvi. c. li. 3.
Adam in statu innocētie articulos quosdam credi-
dit z nō habuit t̄m in vniuersali cognitionē de deo
licet nō crediderit actu articulos qui p̄tinet ad me-
diatorē di. xxv. b. li. certij.
Ad an sine peccato mori poterat di. xix. e. li. 2. p̄ to.
Adam an sciuit se esse possibilē ad peccandū z ipi te
uelata fuit penitētia ante q̄z caderet nō t̄m p̄pter hoc
casus di. xxij. l. li. 4. per totum.
Adam an cognouit incarnationē christi cū nō sciue-
rit casum suum. di. xxvi. d. li. 4. per totum.
Adam nō comedendo peccasset etiam si hoc prece-
ptum nō habuisset di. xix. e. li. 2. in solutiōe.
Adam in separatione costē nō doluit nec euigilauit
ex diuisione tali z nota vnde venerit somnus ille et
an in somno intellexerit ad quid esset facta mulier
di. xxvi. b. li. 4. p̄ totum.
Adam an p̄pherauit cū dixit hoc os ex ossi. zē. z an
non cognouerit naturali ratione q̄ mulier esset fa-
cta ad p̄pagationem carnis di. xxvi. d. li. 4. p̄ totū.
Adam quare non est ita tempratus sicut abraam z

nota differentiã di. i. b. 2. li. 4. ad primum.
 Adam an putabat esse veniale pctm qd fuerat morale di. xxij. d. li. 2. ad vltimũ.
 Adam an plus peccauit q̄ mulier z que circumstãtie aggrauantes di. xxij. e. li. 2.
 Adam ex qua ignorantia peccauit. nota di. xxij. c. lib. 2. in solutione.
 Adã peccando an appetit rapinã similitudinis diuine z quare commedit si nõ credidit illud qd mulier persuasit di. xxij. d. li. 2. per totum.
 Adam vituperat q̄ nõ recognouit peccatũ in se z coram deo nõ de eo q̄ nõ sit confessus vocalit̄ similis et caym di. xvi. n. li. 4. ad primũ z scdm.
 Adam an per penitentia z per lignũ vite poterat recuperare statũ immortalitatis cum dicit post ei⁹ peccatum videre ne forte sumat de ligno vite z viuat in eternũ di. xix. f. li. 2. per totum.
 Adam misit filium suum sech pro oleo misericordie s; nota q̄re ei negatũ fuerat di. xxij. a. li. 4. ad 2m
 Adam nota qualiter fuimus in lumbis a deo di. xliij. g. li. 4. ad penultimum.
 C Addi aliquid aliq̄ duob; modis cognoscit̄ di. xxvi. c. li. pmi post solutionem.
 C Adiectiuum aliqd an sit in diuinis dist. ix. g. li. 1.
 Adiectiuum verbũ habet tria. s. modũ significandi inherenter; modũ significandi quo significat agere; et modũ quo significat cum tpe. di. ix. g. li. pmi.
 Adiectiua qnq; habent tria trahentia ad adiectiuitatem z tm̄ vnũ ad substantiam; z hoc in diuinis di. ix. g. libri primi.
 C Aditus paradisi per quid aperitur. z quid soluit̄ in huiusmodi apertioe di. xvij. m. lib. 3.
 C Admittere z nõ admittere est cuiuslibet potentie di. xxvi. b. li. 2. ad vltimũ.
 C Adolecens in pmo tempore quo tenet̄ confiteri; tenetur etiã se puertere ad deũ qd si obmittit peccat mortaliter di. xliij. d. li. 2. ad vltimũ.
 C Adoptio qd sit diffinitioe z ad quid sit inducta et an semp sit extranee psonæ z an p̄nt heredes impedire aliquẽne sibi faciat filios adoptiois qui capiunt hereditatẽ que ad p̄imos deberet venire di. xliij. g. li. 4. p totum.
 Adoptio an deo conueniat z quid sit z in quo differt adoptio civilis ab illa que est in diuinis z quãdo z quare sit adoptio civilis z q̄ differet̄ sit adoptio qua adoptantur religiosi a deo z ipsi manẽtes in seculo. nota totũ bene di. x. J. li. 3. Et adoptiu⁹ pater quantũ tenetur dare filio adoptiuo z de duplia adoptione scz simplicia z illa que dicitur arrogatio z an requirat p̄sensum p̄ncipis vel senat⁹ ibidem nota bene sub litteris. J. z. k.
 Adoptionis effectus quis sit nota z an sit differẽs effectus speciez adoptionis scz simplicis adoptionis et arrogatiois. di. xliij. l. li. 4. per totum.
 Adoptiois quorsũt species nota z an vnũoce dicatur de suis specieb; z quid sit de ratione adoptiois. di. xliij. b. lib. 4. per totũ.
 Adoptare quis possit. nota z que requirunt̄ ad hoc q̄ quis possit adoptare z quare ille non potest qui generare non valet cum videtur ei magis cõueniens. z in quo casu mulier potest di. xliij. J. libri. 4. per totum.
 Adoptari quis possit. nota z in qua etate z an femina di. xliij. k. lib. 4.

Adoptio qua adoptat̄ quis quid faciat in nobis et an sit verior adoptio spiritualis q̄ legalis z quare spirituale matrimoniũ nulla p̄pinq̄uitas excludit. nota totũ di. x. o. libri tertij.
 Adoptio que deo cõuenit an est in solariũ p filijs p̄ditis sicut civilis di. x. k. lib. 3. p totũ.
 Adoptare an soli patri cõueniat vel toti trinitati licet tota trinitas nõ generet illa generatioe que cõuenit patri in diuinis di. x. p. li. 3. per totum.
 Adoptionis grã z reconciliatiois magis appropriat̄ filio q̄ sp̄s̄ sancto di. i. J. li. 3. ad quartum.
 Adoptio nõ fit p quãcũq; gratiam sed per habitualẽ et nõ per gratiã vnionis di. x. n. lib. 3.
 Adoptionis gratia habet quiddam per se z quiddã per accidens per se habet tria. nota etiã an hec gratia competit angelo per to. di. x. m. li. 3. ibidem an homini in primo statu pueniat hec gratia.
 Adoptamur a tota trinitate sed filius p̄firmat nos in hereditate ne dubium nobis generetur di. p̄ma b. li. 3. ad tertium.
 Adoptamur in filios per gratiã s; querit̄ que sit virtus illa precipue an charitas vel humilitas v̄ alie virtutes z quot p̄currunt ad adoptiones. nota per totũ di. x. s. libri 3.
 Adoptiuus filius christus dici non potest sed natura di. x. l. li. 4. per totum.
 Adoptiuus filij per gratiam in quo actu habent similitudinem cum filio naturali di. x. q. libri. 3. p totũ.
 Adoptiuus filij in vtraq; specie adoptionis an equaliter succedunt in bonis adoptantis cum filijs naturalibus z legitimis di. xliij. l. li. 4. per totum.
 Adoptorum tres sunt linee z nota ad quos se habet adoptari z etiam qualiter adoptans ad cognatos adoptati se habeat et econuerso dist. xliij. m. lib. 4. per totum.
 C Adorari latría solus deus debet z hac adoratio/ ne etiam potest adorari trinitas i signo vt abraam trinitatem in angelis. nota totum. di. ix. d. lib. 3. vnde si imago trinitatis sit adoranda sub verbo imagines nota.
 Adorationis ratio vna est in trib; personis; sed nota que ista sit ratio di. ix. m. li. 3.
 Adorandus nõ est magis filius post incarnationes q̄ ante z adorantur vna adoratione tres p̄sone di. ix. m. li. 3. per totum.
 Adorari christi humanitas an potest latría z hiperdulia et dulia di. ix. J. lib. 3. per totũ.
 Adorari hostia in missa an debeat sub conditioe di. ix. l. lib. 3. per totum.
 Adoramur prostratione z genuflexione. nota rationem di. ix. J. li. 3. ad penultimũ.
 Adorare hominem non possumus licet in se gerat dei imaginem z hoc propter periculum adiunctuz nec ad hoc est institutus in templo autem materiali periculum non est adiunctum propter qd imagines vt imagines adorantur di. ix. d. li. 3. per totum.
 Adorare in casu diabolum nõ tamen quasi diabolum; sed quasi christum adhibita sufficienti cautela probationis spirituum nõ nocet adoranti di. xxix. e. lib. 4. per totum.
 C Adulator mendacio peccat z nota an tocoso vel p̄nicioso di. xxviiij. g. li. 3. ad quartũ.
 C Adulterium an grauius sit homicidio z alijs peccatis di. xxviiij. x. li. 4. per totũ.

Adulteriū qđ magis vituperabile z qđ magis dam-
nabile z qđ magis peccatuz sit an viri vel mulieris
di. xxxv. b. li. 4. per totum.
Adulteriū cōmittens perdit ius in altero coniugum
qui fidem seruauit, si autē ambo p̄mittunt neuter
amisit ius nec pōt separatio fieri inter eos a thoro
di. xxxv. c. li. 4. p totū.
Adulterium qđ grauius an viri v̄l mulieris z qđs gra-
uius ex illis puniri debet di. xxxv. b. li. 4. p totum.
Adulterij accusatio duplex notatur z nota qualiter
debet fieri di. xxxv. g. li. 4. p totū.
Adulterij accusatio. nota qñ admittitur z pro qbus
causis di. xxxv. b. li. 4. per totum.
Adulteri quādoq; reputant̄ coniuges si sola libidi-
ne coniungunt̄ et nota an habeat illud matrimoni-
um bona matrimoniū vel nō di. xxxi. r. li. 4. p totū.
Adulter occultus an potest agere sine peccato cōtra
vrozē adulterā manifeste ita vt fiat separatio a tho-
ro di. xxxv. o. li. 4. per totum.
Adulter adulterā dimittere non potest perdit autē
ius si vrozē fidem seruauit di. xxx. v. c. li. 4. per totū
Adulter an possit post mortē vrozis contrahere cuz
illa quā polluerat an di. xxxiiij. n. li. 4. p totū.
Adultera a chasto liberata e manib; accusantium
fuit. vtebatur autē saluator mō simulatioz z qua-
re nota di. xix. a. 2. lib. 4. per totum.
Adulterā si maritus interfecerit vel fecerit per iu-
dicium civile interficere an peccat z an marit^o con-
foditēs adulterū cum adultera vno vulnere punietur
per legem. di. xxxvij. o. li. 4. per totum.
Adultera an potest dimitti a viro si ipse fuerit inno-
cens v̄l an potius debet eam tenere z an possit du-
cere aliam illa viuente di. xxxv. d. 2. f. per totum.
Adultera si est separata a viro z copulat̄ alteri car-
naliter nō p̄pter hoc sandit̄ sacramentum di. xxxv.
d. lib. 4. ad scđm.
Adulterā an tenet̄ recipere maritus post sententiā
latam de separatione a thoro cum ipse etiā postmo-
dū fuerit adulteratus z quō z eque sit cogend^o di.
xxxv. l. li. 4. per totū.
Adultera separata per sententiā iudicis a thoro vi-
ri tenetur redire z reconciliari viro si ipse reuocat eā
di. xxxv. m. li. 4. per totum.
Adultera post penitētiā adulterij an potest repel-
lere virum ab accusatione de separatione thori di.
xxxv. n. li. 4. per totum.
Adultera reconciliata viro an habeat ius petendi
debitum di. xxxv. p. li. 4. per totum.
Adultera cum adultero contrahere non pōt in tri-
bus casibus di. xxxv. p. li. 4. per totum.
Aeris z que assignatur ornatuz z alijs duob; ele-
mentis. di. xv. f. li. 4.
Aer dicitur celum p̄pter tria di. vi. e. li. 2. ad quartū
Aeris tres regiones sūt vel intersticia. s. superior in-
ferior z media. nota q in media sunt demones z vn-
de sit lumen in alijs duabus z qualiter demones
cōmouent nubes di. vi. e. li. 2. ad sextum nota bene.
Aer an sit locus pene demoniorū z si habent ignem
secum quare nō comburūt domos di. xliij. a. 3. li.
b. 4. ad duo vltima.
Aer caliginosus an sit proprius locus demonū z ad
quid in aere caliginoso z non in inferno sint z qua-
re non nobiscum in terra permittuntur. disti. vi.
e. libri scđi.

Aer an erit in inferno z ad quid est aeris inspiratio
et expiratio nunc in homine. disti. xlvij. m. lib. 4.
per totum.

Affectiua scientia quid sit di. i. c. li. pmi.

Affectus purgatur per quattuor di. ij. c. li. pmi.

Affectus plus attenditur q̄ effectus in exhibitione
dilectionis: licet vtrūq; penset deus di. xlix. f. lib.
terrij per totum.

Affectus perfectio siue perfectio voluntatis ordine
finis melior est perfectione intellectus. nota bene
di. xvij. g. li. pmi.

Afficiunt̄ angeli fm plures rationes nō tamē vicissī-
tudine di. viij. y. li. pmi.

Affinitas an sit aliquid z vnde causatur cum vi-
detur esse relatio z an relatio innascatur ex muta-
tione aliqua di. xli. a. lib. 4. per totū.

Affinitas quid sit z an carer parentela per se loqñ-
do: z q̄ ista relatio nō sit inter maritū z vrozem qz
ibi alia relatio est z q̄ contrahitur etiā fornicatio cō-
cubitu z nota vnde hoc est cum sit res detestāda q̄
faciat affinitatem que de honestis est z nota quan-
do copula carnalis facit affinitatem z quando nō
nota de cōmixtione z de vitio sodomie di. xli. b. li.
4. per totum.

Affinitas cōtrahitur per spōsalia z nota quare di.
xxvij. p. li. 4. ad duo vltima.

Affinitas cum sit relatio. nota vnde causat̄ di. xli. f.
li. 4. ad vltimū.

Affinitas non est inter coniuges q̄uis propter eos
in alijs causetur z nota q̄ alia est vnio inter coniu-
ges z alia inter affines di. xli. a. li. 4. ad argumēta.
Affinitatis gradus an cessat per mortē illius ratio-
ne cuius contracta est affinitas: z si nō que sit cau-
sa cum tamē cessante mutatione inducente relatio-
nem cessat relatio di. xli. f. li. 4. per totum.

Affinitat^{is} genera quorū sunt nota. z an plura sint q̄
vnum tm̄ z an quādoq; plura fuerunt q̄ iam di.
xli. c. li. 4. p totum.

Affinitat^{is} gradus quomodo sunt computandi z an
habeat gradus p̄prios z que sit causa gradus illi^o
er an regula iuris peritorum de gradib; affinitatis
sit bona di. xli. d. li. 4. p totum.

Affinitas phibetur z p̄mittitur in tali gradu quali-
ter z sanguinitas q̄uis affinitas sit min^o vinculum
di. xli. e. li. 4. p totum.

Afirmatio z negatio an magis distat q̄ deus et
homo di. vi. a. li. 3. ad vltimū.

Afirmatio causare potest negationē z non econner-
so di. xij. k. li. pmi.

Afirmatiue p̄positiones de deo an sint false. nota
di. iij. b. li. pmi.

Afirmari z negari nihil phibet ab eodē aliquid qđ
accipitur in diuersa ratioe significandi di. v. b. li. 1.

Affligentia sunt duplicia per se z per accidēs spes
autem affligit per accidēs dist. xxvi. b. lib. terrij ad
primū z scđm.

Agalmara diuina qđ sint z quō dicunt̄ phiasoti. s.
laudatores di. ix. a. li. 2. ad argumēta cōtra scđam
diffinitionem ierarchie

Agens duplex notatur scz primū z scđm vt patet
de desiderio di. xvij. c. lib. 4. ad arg^o.
Agēs vniuoctū est quando a gentis z patientis ē ma-
teria vna z tale agens imprimat etiā speciem su-
am patienti di. xxx. a. li. 2. ad scđm. arg^o scđe vie

Agens non semp nobilius est z honorabilius facto. di. r. g. li. 4. ad scdm.

Agens pfectissimi est facere etiā ens incōpletum di. prima. c. li. 2. ad tertium.

Agens z patiens an semper cōmunicant in materia et an non corpus potest mouere corporeum. di. xx. e. li. 4. ad argumenta.

Agere pfectissimū an exigit hec tria scz potentiam scientiam z voluntatem z an sint de pfectione cause prime di. xxv. c. li. pmi ad sextum.

Agere est entis pfecti di. iij. d. 2. li. pmi.

Agere dupliciter accipitur. scilicet pbiice qd est cum sui mutatione z agere perfectum. nota differentiam illoz di. viij. f. 2. li. pmi.

Agere minus forte potest in maius forte dist. xv. b. libri tertij ad scdm.

Agere potest corpus in animā di. xxx. a. li. 2. ad primum argumentū vie scde.

Agilitas notatur duplex z nota vnde causat dos illa corporis z an consistit in membrorum dispositione et qui hic habuerunt membra grossa et ibi habebunt quia forma mēbroz naturalis etiā tunc manebit di. xliij. r. li. 4. per totū.

Agilitas an cōueniat corporibz vt nō rātū sit ad motum localem sed etiā ad omnia opera que perpetrare voluerint z sine lassitudine z quid sit illud qd nūc impedit agilitatē illā di. xliij. r. li. 4. p totum.

Agilitas tota causatur a felicitate voluntatis ibidē ad penultimū.

Agilitas dos corporis gloriofi qd sit nota z quare non dicitur virtus z an differt ab impassibilitate z an differenter habetur ab omnibus z quare potius nominatur ab apostolo hec dos virtus q̄ alie z q̄ re potius accipit nomen a potentia naturali ad morum processuum q̄ ad aliud exercitium membrorum officialium di. xliij. s. li. 4. per totum.

Agilitas an sit in omnibus sanctis vno modo vel in equaliter: ita q̄ i tempore iperceptibili alij velot̄ alijs mouebunt̄ si volunt di. xliij. v. li. 4. per totū

Agnitio duplex notatur z an est piarum mentiu z agnoscere culpam vbi culpa non est: z an talia sunt confitenda que ita agnoscuntur dist. xxi. m. lib. 4. ad duo prima.

Agnus paschalis in egypto diuersimode significabat eucharistiam z baprtismum di. viij. b. lib. 4. ad tertiam questionē per totū.

Agnus paschalis quomodo figurabat eucharistia z et etiam modum comedendi eucharistiam di. xij. b. li. 4. ad duo prima.

Agonia est timor per casum infortunij qd non est in opere nostro sed a causa per accidens di. xxxiij. g. li. 3. ad septimum.

Agresta nec acerum possunt esse materia eucharistie di. xij. g. li. 4. ad vltimam questionē p totum.

Alberrius potius stat determinatiōi ecclesie vel sanctorum virozum sententijs si sunt inspirati q̄ suis rationibus di. xxiij. r. li. 4. in solutione.

Albertus non facit̄ determinat in casu conscientie quo ad casum particularem: quia difficile est. nota de ysura si licet dare z que necessitas exigat. di. xxxvij. p. li. 3. ad penultimum.

Albertus ageret penitentia z tanq̄ pro mortali propter negligentiam ex cura vanoꝝum z temporalium in sacramento altaris si aquam non apposuisset vt

ipse ait licet non dicat aperte q̄ negligentia huiusmodi sit mortalis culpa di. xij. j. lib. 4. in solutione vltime questionis.

Albertus dicit in vna solutione q̄ huius solutionis intellectus lucidius patebit in soluendo obiectiones singulorum argumentozū. Et ergo lector nota hoc in singulis scriptis alberti q̄ illoꝝum que venerabilis albertus concludit principaliter inuenit veritas in obiectionum solutionibus q̄ in ipsa solutione principali que apud beatum thomam corpus questionis solet dici: et ergo lectozes librozū alberti si fundamentaliter scire cupiunt que dicit et que sit eius sententia: singule solutiones argumentozum sunt norande et comparandē in his rationes ipsius conclusionis principalis habētur: et non semper in solutione prima que post argumēta ponitur vt patet per omnes libros suos saltem vbi modo argumentatiōis procedit z non p modū cōmenti vel postille di. viij. n. lib. 4. in solutione.

Albertus videtur scripsisse quartū sententiā anno domini millesimo ducentesimo quadagesimo nono vt patet di. xxxv. f. li. 4.

Alberti tempore heresis importuna fuit z nota similiter pietatem ipsius ad fidem christi. dist. r. g. li. 4. in solutione.

Albertus videtur scripsisse scdm sententiarum circa annos domini millesimo ducentesimo quadagesimo sexto vt patet dist. vi. j. li. 2. in argumento ante solutionem.

Alchimia non potest dare speciem quam negauit natura nec est ars vera dist. viij. b. lib. 2. in solutiōe.

Alchimiste dicūt ignez inclusum in vase posse inducere specie celi sed falsū est fm albertū di. xlvij. f. li. 4. ad scdm.

Alchimicum aurum deficit ab auro naturali sicut ars a natura in multis deficit dist. xxxv. c. lib. pmi ad vltimum.

Aleatum. Nota de aleato potest fieri elemosyna di. xv. a. 2. li. 4. ad vltimam questionem.

Allegoria quid est di. i. o. li. pmi. in textu.

Allegoricam expositionem non potest extrahere nisi habens fidem dist. xxxvij. f. lib. tertij ad vltimum

Allegoria non in omnibus attendit similitudinem sed in aliquibus tantum vt patet de leprosis mundatis qui missi fuerant ad sacerdotes di. xvij. e. li. 4. per totum.

Alieubi deum esse an concedēdum sit vel q̄ alia sunt in ipso. distinctione. xxxvij. d. 2. libri primi per totum.

Alienatio quid dicat. nota distinctione. xxxiij. g. lib. primi.

Alietas omnis que simpliciter ē tener se ex parte forme di. iij. e. li. primi.

Alietas q̄ diuersimode norat̄ in masculino z feminino genere di. ix. d. li. primi.

Alienū accipere an posset quādoq̄ fieri de more di. xxxij. g. li. 4. ad vltimum.

Aliud nota q̄ nihil est aliud nisi contrarium. omne qd pertinet ad declarationem intus est z id qd non est intus contrarium est di. xi. g. li. primi.

Alius tenetur adiectiue z substantiue di. iij. g. li. p. Alius hic terminus qualiter substantiatur. nota dist. iij. e. li. pmi

Alius p se nō est notionale sicut generare quia cōue

nit essentie z persone di. 4. e. li. primi.

Alius nō potest terminū substantialem cogere ad stādum pro persona z nō habet se in ratioe cōis. nota tamen distinctionē persone di. iij. e. li. pmi.

Alius cū sit relatiuū diuersitatis quare nō notat nisi diuersitatē personālē in diuinis di. ix. d. li. pmi.

Alter alius z aliud quid dicāt z qd̄ cōuenientius dicitur de personis diuinis di. ij. g. li. primi.

Altere multiplex notat di. xij. o. 2. lib. 4. ad ult.

Altra z altiora atq̄ altissima que sūt. nota di. pma in pbe. par. prima.

Altissimus dicit̄ pater in diuinis nō quia altior filio vel spūs sancto di. i. in p. phemio.

Alterans om̄e refertur ad alterans p̄mum. nota q̄ alteratio p̄marum qualitatū reduc̄ ad elementa z hec vlt̄erius ad virtutes stellarū que alterant et nō alterant di. xij. a. li. primi.

Alteratiōis nō est alteratio ita q̄ alteratio sit ad alterationē vt ad terminū: quia sic nūq̄ esset quiescere est tamē frequenter vnus motus causa alterius di. xvij. a. li. p.

Amalechitas iussit occidere quo ad masculos. nota spiritualem sensū di. xxx. a. li. 3. ad q̄rtū z 7^m

Amare ex charitate est perfectissimus actus voluntatis di. x. b. li. primi.

Amare ania verius est vbi amat q̄ vbi animat vel ē nota quid verius dicat di. xv. c. li. primi.

Amare dulcissimū est z tamē requirit virtutē que ē circa difficile. nota de difficili differēti. di. xxvij. a. li. 3. ad vltimum.

Amare se inuicē puenit aliquibz ratione nature cōmunis z tamē act⁹ amādi vtriq̄ p̄p̄ di. xij. a. li. i.

Amare magis possumus qd̄ minus cognoscim⁹ dū illud melius esse credim⁹. noticia em̄ melior nō est ratio dilectiōis di. xxx. e. li. 3. ad quintum.

Amaroz ardentoz coniugis dicit̄ adulter z nō fornicator. nota qualiter peccat mortaliter di. xxxi. x. li. quarti per totū.

Ambiguitas qua quis dubitat an sustineret q̄z cūq̄ penam anteq̄ peccaret mortaliter vnde puenit z si quis tal̄ reperiat qd̄ dicendū sit de sua cōtributione di. xvi. m. 2. li. 4. in solu. z ad p̄mū.

Amens z cupiditas quare dicit̄ esse in demone et quid sit. di. vij. d. li. 2. ad sextum.

Amicitia vera fundatur sup̄ amorem nō vtilitate di. xx. j. li. 3. per totum.

Amicitia vera que ē nora z hec quo ad deū maxime debet esse nec vtilitatis gratia di. xxx. d. li. 3. i. solutione z in argumentis.

Amicitia est b̄ritudo aut nō sine b̄ritudie di. x. b. li. j.

Amicitie est spirare p̄pter amorem ibidē nora.

Amicitia cum infideli periculosa iudicatur maxime in m̄imoniali z iunctis di. xxx. b. li. 4. ad vlti.

Amicitia z litem aliqui philosophi ponebāt p̄ncipia om̄is nature. nota rationem. di. x. b. li. pmi.

Amicus dat seipsum amico sic spūs sanct⁹ dat se di. xv. b. libri primi.

Amicos dei duo constituere habent scz ipsa noticia amicitiē z amicit̄ z eoz per que contrahitur z cōseruatur amicitia z hoc est filij. Aliud autem ē amor amicit̄ z fundamentum amoris qd̄ est honestum et quo ad hoc mittitur spūs sanctus. di. xv. p. li. p.

Amici est timere dissonantiam voluntatum sicut et sponsa dilationē amplexuum timeret z filius separa

tionem a patre z q̄ illi timores non differunt in p̄prio actu a casto timore cuius est reuereri sed per accidens di. xxiiij. g. li. 3. ad quartum.

Ammiratio est timor in magnificandis z est resilio n̄ suam paruitatē respectu maḡ in qd̄ nō possumus cognoscendo z operando ibidē ad septimum.

Ammunitio est p̄mū disponēs ad virtutem: sed coactiua virtutē nō habet di. xxiiij. r. li. 4. ad p̄mū.

Ammunitio an sit semper obliti z an sonat in accusationem vel precedat eam z an est cum asperitate et an sit in verbis vel factis z quis essentialis actus eius z an delicti z an non habens charitatem possit eam facere di. xix. r. li. 4. per totum nota singla.

Amor est ipsius boni simpliciter di. xxij. b. li. 3.

Amor in genere acceptus diffinitur di. xxvij. d. li. 3.

Amor procedit ab amante z etiam vnit amantēz cū amato quare z nexus dicitur. dist. xxxi. l. li. primi in solutione ad argumenta.

Amor an dicatur vniuoce vel equiuoce de naturali amore animali z intellectuali di. xxvij. d. li. 3. ad argumenta contra quintam diffinitionē.

Amor naturalis quis sit z an sit in actu ei⁹ felicitas di. xxvij. a. li. 3. ad p̄mū.

Amor dupliciter p̄sideratur. sc̄m id qd̄ nominat et alio modo sc̄m p̄portionē ad naturā. nota qn̄ nominat hipostasim. di. x. b. li. pmi.

Amor accipitur etiam in bona significatione contra quosdam vñ z debet poni in diuinis di. x. a. li. pmi.

Amor boni duplex notat̄ similis z odij vtrij duplex di. xiiij. b. li. 4. ad tertium.

Amor vite naturaliter nobis insertus est licet multi interimāt in seipos z hoc ex diuersis causis di. xvij. f. li. tertij.

Amor dicitur vinculum vniuersitatis cum tamē mlt̄a sunt contraria in vniuerso nota q̄ sit illa vnitas in qua copulant̄ di. xxvij. d. lib. 3. ad argumenta cōtra quartam diffinitionem.

Amor an moueat ad p̄videntiam di. xxvij. d. li. 3. ad sc̄m p̄tra tertiam diffinitionem.

Amor ē rei habite appetit⁹ vñ nō habite di. iij. x. li. j.

Amor intellectual⁹ z amor aialis differūt di. xxvij. d. li. 3. ad tertij p̄tra tertiam diffinitionē.

Amoris est duplex mot⁹ z an ordinat ipse amor. nota similis q̄ amoris est cōicare bonū z etiā moueri in bonum ad extra. di. xxvij. d. li. 3.

Amor a noscente z noticia causat̄ z non sequit̄ alius amor quo prior amor sed ipse amor diligit̄ eodem amore di. x. b. li. primi.

Amor quo amo deum z amo me amare vn⁹ est dist. prima. j. libri primi.

Amoris actus est desiderare quo ad absens amantē et istud habens z fruens est leticia z cā timoris est amor quo ad id qd̄ ei aduersat̄ di. xxiiij. f. li. 3. ad p̄mū argumentū.

Amor p̄mū donū est i quo oīa donant̄ z rō p̄mi donū qd̄ dat̄ di. xvij. a. li. pmi z di. xij. d. li. pmi.

Amor ē quāritas anie loquēdo de quāritate valoris quo ad hoc q̄ sit gratuita z nota etiā de alia quāritate di. xvi. e. li. 2.

Amor dilectio z charitas in gratuitis nominant̄ idēz sc̄m diuersas p̄sideratiōes di. x. a. li. primi.

Amore diligens egreditur in dilectum z dilectum in diligentem: et sic amor est medium egrediēs ab eis di. xi. a. li. primi.

Amor est virtus simplex per se motiva ad vnitiaz
 quandā cōcretionē zc. fm dionysiu. di. x. f. li. primi
 Amor dei z sui nō percipit sicut amor proximi vel al
 terius di. iij. r. li. primi.
 Amoris circūstantie tres sunt quare z petrus ter in
 interrogatur de amore di. x. a. li. pmi.
 Amor ea mēte z a verbo z egreditur equo ab vtro
 qz di. xij. a. lib. primi.
 Amor z notitia nō oīno sūt accidētia mēti sed sbitā
 tialia fm aliquē modū. di. x. b. li. primi.
 Amor si inter differētes psonas nō fuerit tūc delicia
 aliqūe aut iocūditates in illis essenō possunt di. x.
 b. libri primi.
 Amore esse originē oīs perī z timoris z odij pōt mul
 tipliat̄ itelligi di. xiiij. g. li. 4. ad argumēta p totū.
 Amor qualiter est radix peccati z timoris nota di.
 xij. e. li. 2. in fine solutionis.
 Amor q̄ ponit̄ in diffinitionē virtutis an sit habitus
 charitatis vel nō di. xxiiij. a. li. 3. ad pmiū per totum
 Amor personalis est distinctior nō tamen vt distin
 cti sunt sed vniū di. xi. c. li. primi.
 Amor p̄cipue est intimus z in id qd̄ pertinet ad natu
 re eiusdem societate z vnionē z ideo penes ipm̄ ac
 cipitur p̄cessio p̄sone z non penes alios habit⁹ di.
 x. b. li. primi.
 Amor licet sit in deo vel angelo z etiā in aīa nra non
 tibi est z cupiscibilis eo q̄ ibi non est amor passio.
 di. x. b. li. pmi.
 Amor fm rationē amoris an pōt dicere p̄postasim⁹
 di. x. b. li. primi.
 Amor vt amor nō est equalis amāti nec verbum vt
 verbum secus est in diuinis di. xix. d. li. i. ad 4^m
 Amor duplex est. s. partus z pariedī z quis p̄fect⁹ sit
 amor quere di. vi. c. li. primi.
 Amor est in mente etiā anteq̄ signat̄ noticiā suā. no
 ta quō amor ē vnio parētis z plis di. xij. a. li. pmi.
 Amor nō habet necessario nomē z rationē parentis
 nec prolis. nota ibidem.
 Amor patris z filij ē essentia diuina s̄ aliter q̄ amor
 personalis di. x. b. li. primi.
 Amor in diuinis inter patrem z filiū an est distinct⁹
 et vt distincti sūt. di. xij. a. li. primi.
 Amore essentiali mouet se deus ad effusionē dono
 rum in rationalē creaturam angelicā z humanam
 et in omnia alia z mouet illa reordinando in deū vt
 diligant vel naturali appetitu vel rationali vel p̄ gra
 tiam aut p̄ gloriā di. xi. a. li. pmi.
 Amoris ostensio an oportet q̄ ostenda in ope incar
 nationis di. xx. d. li. 3. p̄ alia opinione.
 Amphibologicis nec equocis decipiunt̄ angeli si
 bi mutuo loquētes di. ix. p. li. pmi.
 Ampliandi virtutē nota quā habent vba p̄teriti
 temporis pertinētia ad actū ante vel notantia for
 mam vel aliqua alia di. x. g. li. 3. in solutione.
 Anadochus qui p̄firmandū p̄orat debet esse cō
 firmat⁹ z quō p̄sentaba talis antiquit⁹ z qd̄ signi
 ficat ille mod⁹ p̄ntādi di. viij. b. li. 4. ad q̄rtā qōnez
 Analogū triplicat̄ dicit̄ di. viij. f. li. primi.
 Analogice an aliqua dicitur de creatore z creatura
 di. i. g. li. primi in solutione.
 Angeli an sint. nota rationes aliquoz que nō zclu
 dunt q̄ hāc zclusionē pbare nitunt̄ p̄ dicitū philoso
 phi z cōmentatoris di. iij. a. li. 2. per totū.
 Angeli z intelligentie quas philosophi posuerūt an

idem sint z an catholice pōt hoc dici vt quidā cōtē
 ciose presumūt dicere qui nō intelligūt plene dicta
 philosophoz di. iij. c. li. 2. per totū.
 Angeli an habeāt necessario ordinē i vniuerso di. iij
 a. li. 2. per totū z specialiter ad vltimū.
 Angelus est primū post deū nō ordine cause vt phi
 losophi posuerūt erronee s̄ ordine dignitatis. no
 ta totū z loquētes de intelligentijs z angelis di. iij.
 c. libri secundi.
 Angelus an sit creatus ante vl̄ post alia z an sit vniū
 de coeq̄uis di. iij. a. li. 2. in solutione z ratiōibus p
 veritate imediate p̄cedētes eā z alia omnia.
 Angel⁹ z hō an sint ad imaginē dei z si sic an angel⁹
 sicut homo di. iij. f. li. 2. ad vltimum z di. iij. q. li. i.
 Angeli cōpositionē hnt di. iij. b. li. 2. in solutione.
 Angeli simplicitas nō est simplicitas simplicit̄ di. iij
 J. li. 2. ad scdm̄ tertiū z quartū.
 Angelus an sit simplex z tñ cōposit⁹ ex p̄tib⁹ essentia
 lib⁹ z an ex materia z forma di. iij. d. li. 2. p̄ to. nota
 Angelus simplex est in diuisione essentie. non tamē
 simplex in quāritate virtutis. nota cōtra quosdam
 qui assignāt causam obstinatiois in angelo ei⁹ sim
 plicitate di. v. f. li. 2. in solutione.
 Angeli an sint circūscriptibiles di. xxvij. b. 2. li. pmi
 per totum.
 Angeli natura magis subtile an sint ideo maiores
 in grātia q̄ p̄ter subtilitatē nature collata sit ipis
 grātia maior vel an sit eis collata fm conatū liberi
 arbitrij di. iij. k. li. 2. p̄ totū.
 Angelica natura in natura p̄siderata ml̄to nobilior
 est q̄ humana z etiā nobilior q̄ anima rationalis
 in sua natura p̄siderata di. xvi. m. li. pmi. nota obi
 ectiones cōtrarioz errantiū.
 Angelus nō habet p̄uenticiā cum omī creatura di.
 iij. d. li. i. ad vltimum.
 Angel⁹ an sit natura mortal⁹ di. iij. b. li. 2. ad duo vl.
 Angeli si imortales ex natā z grā ibidē z sūt s̄ lra. a. li.
 Angeli an sint equaliter imortales ibidē z s̄ lra. a. li.
 Angel⁹ quid sit fm naturā. nota diffinitionē dama
 sceni di. 3. b. li. 2. per totū.
 Angeli boni diffinitio posita a dionysio in libro de
 diu. no. caplo. x. explanat̄ p̄ albertū di. iij. a. li. 2.
 Angelice nature attributa an suscipiāt magis z mi
 nus z intēdant̄ z remittant̄ di. iij. J. li. 2. per totum
 Angelice nature attributa nota quot sūt z penes qd̄
 sumunt̄ ista di. iij. b. li. 2. per totum.
 Angeli natura cōicabilis est sed quare actu nō cōi
 catur ponitur rō di. 4. c. li. primi.
 Angeli species saluat̄ in vno supposito z non cōicat̄.
 di. iij. n. libri primi.
 Angeli an p̄ueniat personal⁹ discretio ita q̄ quilibz
 eo z sit persona di. iij. e. li. 2. per totū.
 Angeli an differāt solo numero vel etiā sp̄e z verum
 illi q̄ sunt in diuersis ordinib⁹ z ierarchijs differāt
 genere z vtrū illi qui sunt in vno ordine sūt ineq̄les
 di. ix. g. li. 2. per totum.
 Angeli an p̄ueniat rō naturalis insita. p̄ter quā insūt
 memoria. itelligētia z volūtas di. iij. f. li. 2. p̄ to. no.
 Angeli nō sunt reperibiles duo eiusdē altitudis hic
 nota q̄ albert⁹ dicit q̄ qd̄ stulti p̄uariū dicit̄ sine
 auctoritate. q̄ristigif an albert⁹ loquat̄ de natā spe
 cifica vl̄ de p̄fectioib⁹ a cōdētalib⁹ z videt̄ q̄ nō loq̄t̄
 specifica dīna qz in libro de mirabili scia dei ponit̄
 tres opiones famosas z pbabiles z tñ tertia ibidē

tener magis probabilez que dicit qd sint eiusde speci-
 aci omnes vel etiam si hic loquitur de natura speci-
 fica pot' dici sicut ipse idem dicit in vno loco qd locu-
 tus sit hic cum alijs cum qbus p illo tempore opi-
 natus est ita esse, quous postea aliter mutando prio-
 rem opinionem sapuit di. xvij. r. 2. li. 4. ad vltimū.
 Angeli fm differentia ordinum differunt spēs z hoc iu-
 dicio multoz z fm gratuita etiam acceperunt dif-
 ferenter grām di. iij. a. li. 4. ad primū.
 Angelis cōcreare sunt similitudines rerū z sunt si-
 militudines totū ordinis causa z vniuersalium v'
 particulariū di. ix. m. li. pmi.
 Angeli dicunt astra maritima di. ij. f. li. 2. in solutioe
 Angeli an sint cause rerū di. i. l. lib. 2. ad primū
 Angeli an sint motores orbū incertū est di. ij. a. lib.
 2. in solutione.
 Angeli nō sunt necessarij ad motū orbū di. ij. a. li. 2.
 ad penultimū.
 Angelozū nota ad inuicē quadruplex connexio. di.
 ix. c. li. 2. per totum.
 Angelus vn^o non est alteri agalma vel speculū quo
 ad capacitare glie di. iij. a. li. 2. ad scōm tertie qōis
 Angeli an sūt caracterizati signis aliq'bz. nota z de
 gradibz angelozū an maneant quo ad actū ppetue
 nora ad penultimū di. xxiij. r. li. 4.
 Angelus in solis naturalibz pot' stare in bono natu-
 resed nō eleuari p naturalia ad gratiā di. ij. o. li. 2.
 ad penultimum.
 Angeli an respectu dei corporei sunt z in se spiritua-
 les di. viij. a. li. 2. per totū.
 Angeli pūr dici corpales di. xvij. b. 2. li. i. per totū.
 Angel^o assumptibilis non est. nora p totū pulchras
 rōnes z que erigunt ad assumptionē cū rō imaginis
 nō sit sufficiens cā di. ij. b. li. tertij.
 Angelus incarnari potuit nō tamē redimere genus
 humanū di. xix. c. li. 3. ad duo vltima.
 Angeli nominant' diuersis noibus. nota ratiōes no-
 minū. dicunt ei spūs celestes essentie celestes men-
 tes v' etiā celestes animi di. ix. e. li. 2. per totum
 Angeli vocabulū pūr habere ipi celestes spūs omnes
 quous ad distās nō oēs mittant di. ix. e. li. 2. ad 5m.
 Angelus noiatur aīal rationale fm gregorū di. viij
 a. li. 2. ad scōm.
 Angeli vni^o ierarchie quō sūt eque potentes z quō
 nō di. ix. c. li. 2. ad argumentū.
 Angeli an dei z sui dilectionē habuerūt z deū super
 omnia in pmo statu dilexerunt di. ij. s. li. 2. p totū.
 Angeli an sint creati in g'ra v' simplicia bonitate natu-
 re di. ij. m. lib. 2. in. solutione z primas rationes p
 veritate z ad argumenta nō.
 Angelus an sit creatus in beatitudine v' non. nora
 di. ij. b. li. 2. per totum.
 Angelis an pueniat gratia adoptionis sicut z homi-
 nibz di. x. m. li. tertij.
 Angelis an sint date gratie scōm naturalia vel non
 di. xlix. b. li. 4. ad penultimū.
 Angel^o. Gratia in angel' pcesit gloriā q' ad p'firma-
 tionē licz nō q' ad habitū glie di. xl. g. li. pmi ad pmi.
 Angeli oēs habent dona omniū. nora quomodo er-
 quare superiores nō habēt noia inferiorū cum tamē
 excellenter habent eoz dona z ecōuerso q're ifertor-
 res nō nominant' a donis superiorū z cum ea habeāt
 quous min^o potens di. ix. e. li. 2. per totum.
 Angeli beati omnes stant in vestibulis trinitatis quo

ad visionem q' est merces m' secundum pportiones
 ita vsupmi' sbū accipiant sūme z medij medio mō
 z ifertiores extremo mō di. iij. a. li. 2. ad scōm et 3m
 Angelus non amittit charitatē: z hoc est ex pte con-
 firmationis z nō ex pte actus gratificadi di. xxi. a.
 li. tertij ad primū.
 Angeli boni eo q' inseparabiliter adherēt sūmo bo-
 no z malū velle non possunt an ergo spontanee fa-
 ciunt bonū vel nō: z an sint laudanda eoz opa ob
 huiusmodi p'firmationē di. v. e. li. 2. p totum.
 Angelo beatificato z illuminato tria cōueniūt pmi
 q' sit capax subf'ctie beatificatis z ad hoc erigitur
 quinqz dispositiōes. s. remotio ab impuro impedi-
 ente. scōm est puritas vt sit vndiqz de se aptum na-
 tum deitati penetrati item tres dispositiōes p re-
 motionē ab accidentaliter obfuscātibz scz p'amina-
 tio q' sit ex lesiōe tactus: cōmquinatio q' est a tactu
 sordium. maculatio autē ab inquinatiōe ifecti spūs.
 scōm est vt habeat incidēs lumē a deo. tertium v'
 fiat reflectio lumis incidētis ad puros angulos. s.
 in eādē lineā incidētē directē. in deū vt excite-
 tur calor ardoris ppetue charitatis di. 4. a. li. 2. p
 totum. nora tantū.
 Angelo beato an augmentat' gratia que subf'ctial'
 est premio di. xv. s. li. pmi.
 Angeli an meruerūt suā beatitudinē z vtrū ante v'
 post z vtrū mereri poterāt post acceptā gloriā. di. v
 g. li. 2. per totum.
 Angeli an proficiāt in merito di. xi. g. li. 2.
 Angelozū merita z p'mia simul fuerunt z nō est hoc
 in omibz quia diuisi p'miatur saltem quo ad aīam
 di. xxi. k. li. 4. ad vltimū.
 Angeli potētia an est perfecta nō expectans actum
 di. viij. g. libri pmi.
 Angeli actus an simul sint vel an vicissitudinē habe-
 at z per cōsequēs p'critū z futurū di. viij. g. z. l. li. i.
 Angeli actus omnes fm naturā ordinant' ad ministe-
 rium dei di. ij. b. li. 2. in solutione.
 Angeli intellectus in quo est deiformis z in quo nō
 nora di. v. a. li. 2. ad scōm.
 Angelicus intellect^o z intellect^o noster p quid diffe-
 rūt no. di. i. m. li. 2. in solutione.
 Angelus oīm scientiam bz per naturā hō autē p'mus
 per gratiam gratis datā habuit di. xxiij. a. lib. 2.
 Angeli cognitio an habeat aliqd sile cum cognitioe
 nostra q' accipit a sensu sic z angelus dirigēdo se ad
 locum cognoscat locata di. ij. r. li. 2. nora bene.
 Angelozū cognitio rriplex est di. xxiij. b. li. 3. in ratio-
 ne. p veritate ante solutionē.
 Angelus an cognoscat p vestigiū que est quasi conie-
 cturalis di. ij. b. li. pmi.
 Angelis ratio cognoscendū res que sit vel qd sit me-
 dium per qd cognoscunt. nora per totū varias opi-
 niones z improbatiōes ipsaz z aliam alberti. pba-
 biliorē scz q' angelus in principio sue creatiōis ac-
 cepit spēs vniuersi ordīs causa z naturalū tam. p-
 priarum qz cōmuniū z ille sunt applicabiles omi ei
 qd sit in natura z an p'ntia rei erigatur ad hoc q' an-
 gelus intelligat di. ij. p. li. 2.
 Angeli si hnt cognitionē eoz q' s'f'it libero arbitrio
 et qn ordinant' ad ordinē p'ncipiatiōis an sint tūc na-
 turalia. di. ix. n. li. pmi.
 Angelū erant ad cognoscendū ea que sūt in loco
 nora pulchriū. di. ij. r. li. 2. p totū.

Angelus intelligendo angelū an intelligendo illum sit substantialiter idem illi cum dicat aristoteles in hīs enī que sūt sine materia idem est intellectus z qđ intelligit. sciētia nāq; speculatiua z qđ speculatiuum est idem est di. iij. r. li. 2. ad vltimū.

Angeloꝝ sciētia de reb; an sit vniuersalis vel particularis: ita qđ spēs per quas intelligit sūt vniuersales vel particulares di. iij. q. li. 2. per totū.

Angeloꝝ sciētia an sit omnīū casualium z fortitorum z oīm que quocūq; modo ī noticiā procedere possunt z qualr dirigit se angelꝝ ad loca vt cognoscat locata in ipis di. iij. r. li. 2. in solutiōe.

Angeli cōtemplatio an semp fuit sine distantia. nota de duplici distantia di. xl. g. li. pmi ad tertium.

Angeli nō ignorauerunt christi incarnationem sed p funditarem diuini cōsilij super incarnatione di. iij. p. li. 3. ad penultimū.

Angeloꝝ vnꝝ an altū illumier z purget di. x. c. li. 2. p totū

Angeloꝝ purgare illuminare z perficere qđ nominant z qualiter differūt illa tria di. xiiij. q. lib. pmi vbi nota qualiter hec pnt ministri ecclesie.

Angeli p̄tinue pficiunt in perceptione illuminationum z nō in merito nec tamē ille illuminationes sūt exaltantes eos in p̄mio substantiali sed sunt rationes nouo mō gloriandi di. ix. a. li. 2. ad argumēta

Angeloꝝ audire qđ sit di. ix. p. li. pmi. Et eozū lingue quid sint. nota ibidem.

Angeloꝝ p̄uersio ad iuicē i locutiōib; p qđ sit no. ibid

Angeloꝝ locutio qđ sit di. ix. m. li. pmi.

Angeloꝝ pugna quid sit. no. di. vi. c. li. ij.

Angeli an discordāt inter se z an fiēt z an sint cōpāsi biles di. xi. g. lib. 2. per totum.

Angeli boni z mali an imitant in cordibus hominū suos cōceptus z incendāt fomenta vitioꝝ ministrādo vt vide de imittere qđ dicitur duob; modis z similiter de incendere di. viij. h. li. 2. in solu.

Angeli boni z mali an possunt illabi mētibus hominū ita vt intrēt in animā z volūtātē di. viij. f. 7. g. li. 2.

Angeli an videāt cogitatioēs cordiū nostrorum. di. viij. k. li. 2. ad duo vltima scōe questionis.

Angelus bonꝝ an potest immittere quo ad oēs partes anie scz intellectū z volūtātē z quare solus deꝝ supra volūtātē pōt di. viij. k. li. 2. per totū.

Angelo an pueniat custodire z quibus angelis. di. xi. a. lib. 2. per totum.

Angeli de sup̄mis ordinibus an mittant vel non di. iij. p. li. 3. in argumentis.

Angeli an mittant z ppter quid cum sufficientissima sit missio filij z spūsancti ad rationalē creaturā reordinandam di. x. a. li. 2. per totū.

Angeli cum ministrāt z miruntian gloria eozū minuat z an oēs mittant vel nō. di. x. b. li. 2. p totū

Angeloꝝ custodia bz. xij. effectꝝ di. xi. d. li. 2. p totū.

Angeli p̄mi nō habet hō nisi vnū tam bonū qđ malū qđuis illi possunt habere adiutores plures di. xvij. r. 2. li. 4. ad argumenta.

Angeli apparentes circa helizeum z iudam machabeum an fuerunt omēs custodes ibidem.

Angeli per obsequia sua circa nos merent̄ accidēt alia p̄mia di. v. g. li. 2. in solutiōe.

Angeli an debuerūt formare corpus hoīs vl' deus et an faciāt miracula di. xvij. b. li. 2. in solutiōe.

Angeli boni an possunt miracula facere di. vij. l. li. 2. in solutiōe.

Angelus nūcius ad virgine fuit summꝝ de ordine archangelozū di. iij. p. li. 3. per totū.

Angelus in passiōe ad qđ cōfortabat et r̄stus. nota di. xi. e. li. 2. ad argumēta scōe questiois.

Angeli an vnꝝ vel plures futuri sint in resurrectōe qđ sit in voce tube di. xliij. f. li. 4. per totū.

Angeli in resurrextione etiā aliquid opabuntur qđuis deus sit sufficiēs cā. di. xliij. d. li. 4. ad argumēta per totum.

Angelos bonos esse in corporib; hominum bonozū vt iuuentur ad bonas cōtemplationes credendū est di. viij. f. li. 2. in solutiōe z p veritate.

Angeli boni z mali cū intrant corpora hominū quō sint ibi nota ibidem.

Angelus est in loco p congruentiā scz in celo empirico spūalis aut locus angeli est deꝝ di. iij. c. li. 2. ad primū z secundū.

Angelus duplicē habet locum. scz corporalem z spiritualem ibidē nota.

Angelus qualiter est in loco z an moueatur secūdū locum di. xxxvij. o z v. li. pmi in solutiōe z in rōne p veritate.

Angelus ad sui existentiā vel opus p̄mi nō indiget loco di. viij. a. li. 2. ad penultimum.

Angeli duo an possunt esse in eodē loco di. xxxvij. a. 2. lib. pmi p totum.

Angelus dicit̄ corporeꝝ nō ppter naturā scz ppter atē corporis qđ ē p̄nerti loco di. iij. b. li. 2. ad octauum.

Angelus mouet̄ per spaciū. nota qualiter. di. xxxvij. x. li. pmi in solutiōe.

Angeloꝝ cū mouet̄ p spaciū an erit siml' imotū esse z a qđ mouetur. nota ibidē i solutiōe z ad argumēta.

Angeli an mouent̄ i tpe operādo. di. viij. g. li. pmi.

Angeli motus an sit in tēpore vel in nūc tēpore di. xxxvij. y. li. pmi per totum.

Angeli quō mouentur in tēpore. nota de multipli ci acceptione tēpore di. viij. l. li. j.

Angeli an habeant corpora di. viij. a. li. 2. per totū.

Angelus in ministerio non indiget corpore vniuersaliter di. viij. a. li. 2. ad argumenta.

Angeli corpa pnt assumere qđ nō naturalr eis s̄ vnica nota an sit p̄p̄tio corpis illiꝝ ad āgelū z nō i oib; m̄sterijs idiget corpore di. viij. b. li. 2 i fo. ad argumēta

Angeli vñ assumāt corpora an de celo vl' aere: z si de aere p quē modū figurat̄ corpꝝ cū aer sit hūi de nature fluens nō pōt terminare nisi in corpore solido sic in vase di. viij. d. li. 2. per totū.

Angelus assumēs corpus quō se hz ad organa qđ apparet̄ i corpore ita vt audiat per aures z videat per oculos di. viij. c. li. 2. per totum.

Angelus assumēs corpꝝ mouet̄ illud per voluntatē suā in quātū superior est corpore vt natura inferior obediāt ei ad nutū di. viij. b. li. 2. ad tertium.

Angeloꝝ assumēs corpꝝ quō loq̄t̄ i assumptō corpore z lo curio a nob̄ sc̄tā quō differt a locutiōe ipoz i corpore z qđ sit assumere corpꝝ ab angelo di. viij. c. li. 2. p to.

Angeli i assumptis corpib; an cōmedāt vere z an vere ḡnant̄ cū legūt̄ eē icubi z succubi di. viij. e. li. 2.

Angelus cū loq̄tur per animata corpora pura p asī nam aut serpentē: an animal sit caus' i illiꝝ locutiōis. di. viij. c. li. 2. in solu. z ad primū.

Angeli boni an nocumētum inferāt malis. nota duplicē opionē vna aut est hieronymi di. vij. k. lib. 2.

Angeli mali non indigent corpore vt igne possunt

torqueri sicut nec anime dampnatorum erute di. viij. a. li. 2. ad vltimū.
Angelum malū deus facere nō potuit qz hoc nō est posse sed extreme insipientie et impotentie. dist. iij. n. libri. 2. per totum.
Angelū cadere an fuit possibile di. v. a. li. 2. p. totum
Angelus an potuerit peccare in pmo instanti cū factus ē et an angelus malus potuerat fieri ita qz deus non esset causa sue malicie di. iij. o. li. 2. p. totum.
Angeli an prescire potuerūt suum casum vel nō di. iij. c. lib. 2. per totum.
Angelus primus an p aliqđ tempus ipse malus fuit et an intentio et persuasio sua quo ad alios fuerit in te/ poze di. vij. c. lib. 2. in solutione.
Angelus nō peccauit venialiter sicut homo qui me/ ruit venia di. xij. k. 2. lib. 4. per totū.
Angeli pccm causabatur ex p/ sideratione sui decoris quia inde eleuatus fuit in superbiam di. v. c. lib. 2. ad quintū et ad vltimū.
Angeli primū peccatū qđ erat et in quo appetit equalitatem dei. nota de auaricia et supbia di. v. b. li. 2. in solutione et ad argumenta nota singula.
Angelus primus peccando an appetit equalitatem dei vel an maior voluit esse deo et in quo p/ sultit ipse peccatū di. v. c. li. 2. in sol. et ad argumenta.
Angeli p/ mū peccatū fuit superbia et odiū dei fuit in ipso primū cōsequē auerlionē. di. v. d. li. 2.
Angelus primus qz cecidit an alijs persuasit maliciam di. vij. c. li. 2. in solutione.
Angelorum cadentium quis fuerit caput et an de superioribus vel inferioribus di. vi. a. li. 2.
Angelorum minorum cadentium cum lucifero qualiter appetit an voluerit cēfic deus di. vi. b. li. 2. i. so.
Angelorum malorum detractione p rudes vt dicit petrus quid sit di. vi. c. li. 2. ad tertium et vltimū.
Angeli pccm nō est remediabile. di. xxi. l. li. 2. p. totū
Angelus malus obstinat⁹ est per pccm suum et non homo: qz vnus cecidit in via alius in termino et qre vnus habuit longiore viam pura homo qz angelus di. v. f. li. 2. ad primū scđe questionis.
Angeli mali vñ sūt obstinati in malo. nota ibidē i. sol.
Angeli mali an semp peccent et an omnis eoz actus sit malus di. v. f. li. 2. p. totum.
Angeli mali an ordinē inter se habeant ita qz alii alteri presit et an sit in eis ordo p/ elationis qui cessabit post diem iudicij di. vi. d. li. 2. p. totū.
Angeli mali pfecti⁹ decipiūt ex sensu qz ex imaginatione: sic et angeli boni efficaciter instruit assumptis corporibus qz si non assumerent dist. viij. b. lib. 2. ad vltimum.
Angeli et sancti licet diligendi sint a nobis et charitate nō tamē supra nos eos diligere tenemur dist. xxvij. e. li. 3. p. totum.
Anguille an de supfluitate piscium aliorum generentur. nota. di. xix. k. li. primi.
Analla dicitur natura et nota qualiter et qz a chusto liberrima est facta di. xxvi. b. li. 4. ad vltimū.
Anallam habere i cōcubina vt liberi pcrentur nū/ qz licuit feci tamē patres cū anallis p/ raxerāt mī/ moniū et sic eis licuit di. xxxij. e. 2. r. li. 4. per totū.
Analla fieri nō pōt vxor alicui⁹ sine cōsensu viri qz/ uis cōtra: vir pōt fieri seru⁹ sine vxoris consensu di. xxxvi. e. lib. 4. ad vltimū.
Annihilare aliquid a deo an possit vel debeat et

an panis in altaris sacramēto annihilat⁹ di. x. f. li. 4. ad scđam questionē.
Annihilari panis in sacramēto altaris nō est dicens quis nihil maneat de substantia panis et qđ requiratur ad annihilationē di. xi. g. li. 4. p. totum.
Annihilari pccm pōt tripliciter di. xvi. g. li. 4. ad septimam questionē.
Anime an creatioe omnes equales sint. nota dist. xxxij. f. li. 2. per totum.
Anime quare nō differunt specie di. ix. g. li. 2. ad argumenta ante vltimā questionē.
Anima an sit creata in corpe vel extra corpus et etiā an aia ade fuit extra corpus di. xvij. b. li. 2. per totum.
Anie creatio et infusio atqz pfectio per originale tres actus simul tpe sūt habētes ordinē nature. di. xlij. o. li. 4. ad vltimū.
Ania dicitur ēē i semie. nota q̄lr di. xvij. b. li. 2. ad argu.
Anima an sit ex traduce. s. vegetabilis sensitua et rōnalis ibidē per totum.
Ania rationalis an sit immortalis et quō pbat⁹ immortalis per veritatē creatā di. xli. vi. p. li. primi ad tertiam questionem per totū.
Ania rationalis in eo qz immortalis est: est ad imaginē dei di. xix. a. li. 2.
Ania humana an sit nobilissima forma et ipsa sit ppetuus motor et simplex et quare debeat ei corpus di. xvij. c. li. 2. ad argumenta.
Ania diffinit⁹ ab aristotele vt est forma siue species et nō sicut ē motor di. iij. d. 2. li. pmi. in solutione
Ania in vmbra intelligentie creata dicit⁹ di. i. m. li. 2. in solutione.
Ania de se ē obscura dupliciter et nota per quid erit claritas anime in beatis. di. xlix. d. li. 4. in solutione et in tertio argumentō.
Anima an sit corporalis di. iij. d. 2. li. primi.
Ania in se est ens perfectū di. iij. d. 2. li. primi.
Ania an sit hoc aliquid. nota dupliciter considerationē anie. di. iij. d. 2. li. pmi in solutione.
Anima an sit hoc aliquid et an cōponi pōt cum alio di. viij. b. li. pmi.
Ania humana an sit hoc aliqđ et an dependeat fm eē a corpore di. xvij. b. li. 2. ad argumenta.
Ania rōnalis est cōposita pbat⁹ rōnibus multis: sed qualiter. nota di. viij. b. 2. li. primi.
Ania licet cōposita sit ex qđ est et quo est non tamē ex materia et forma di. iij. d. 2. li. primi.
Ania dupliciter est cōposita scz in sua essentia et cōpositione cōcretionis di. viij. d. 2. li. pmi.
Ania fm qz rōnalis est tunc nullius corporis est acc⁹ id est nullius partis corporis. di. viij. c. 2. lib. pmi.
Ania an sit oino extra tps di. xvij. b. li. pmi ad vlti.
Ania tripliciter considerat⁹ scz vt forma vt essentia et vt motor di. viij. c. 2. li. pmi.
Ania dupliciter considerat⁹ scz vt spiritualis substantia et vt substantia agēs i exteriora et in corpus di. iij. e. li. primi in solutione.
Ania dupliciter considerat⁹ siue comparat⁹ ad corpus. s. vt forma et vt motor di. iij. d. 2. li. pmi.
Ania nota qz in aia duo est considerare scz scđm qz est natura hominis. et fm qz est principij operationū humanarum. et quantum ad primū tripliciter consideratur. nota ibi per totum quō anima christi et alteri⁹ est passibilis secundū se totam et quomodo non. di. xv. c. lib. 3.

Aia nō est de substantia dei vt pitagoras voluit z qdā hereticū nec ē yle p̄ra illos q̄ posuerūt deum z yle z animam idem esse di. xvij. a. li. 2. in solutione et i nō dō p̄ veritate an sol.

Anima vt est vita essentia substantia spiritus z tota in toto. di. viij. c. 2. li. p̄mi.

Ania in quadā pre est corrupta z in quadā parte habet incendiū z p̄ra incendiū duo notant esse sacramenta di. j. c. li. 4. ad nonū.

Anima an sit p̄ se vna z an potest eē sine corpore. di. viij. b. 2. li. p̄mi.

Anima rōnalis pōt habere aliqd̄ contrariū di. xvij. g. li. 4. ad quintū p̄me questiois.

Aiam nora nobilitate esse vel equalē fm̄ q̄ referit ad vnitatē cum deo z ad statū beatitudinis. di. xvij. m. libri p̄mi.

Aia tripliciter cōparatur ad corpus di. iij. b. 2. li. p̄mi in solutione scōe questiois.

Aia similitudine corporis dicit̄ habere ab augusti/ no cuius intellectus pōt esse duplex z fm̄ vnū ē fallū dicit̄ illud fm̄ alium autē verum: z nota an aia somniat hic z post separationē z an secū ferat imagines acceptas a reb⁹ cū est extra de corpore di. xliij. t. 2. li. 4. p̄ totum.

Aia z angelus an sp̄e cōueniūt vel d̄nt di. j. m. li. 2. in solu. z p̄ veritate ante solutionē.

Ania hominis equiparari pōt angelo in p̄mio z merito sed nō in mō p̄cipiēdi illuminatiōes. di. vij. e. li. 2. ad penultimū.

Aia licet sit cōposita; simplex tamē etiā ē quadā simplicitate. s. q̄ adest cuiuslibet potētie sue per essentia et substantia quare etiā dimēsiue ille potētie non distant inter se di. iij. d. 2. li. p̄mi ad quartū.

Aia nō est sue potētie di. iij. c. 2. li. p̄mi.

Aia an p̄stituat̄ suis potētis z qua p̄sideratiōe di. viij. c. 2. libri p̄mi.

Aia est totū potestatiū z tale totū est etiā vna potētia di. iij. b. 2. li. p̄mi.

Aia totū potētia est z sic diffinit̄ a beato bernardo di. viij. b. 2. li. p̄mi.

Aia ē sua potētia z p̄dicatio totū p̄ratiū de pre substantiali aliquatū ē predicatio impropria di. iij. e. li. p̄mi ad p̄mū.

Aie attributa essentialia sūt vita; essentia; substantia spiritus di. viij. c. 2. li. p̄mi.

Aie partes q̄ sunt nora z quot sūt substantiales ipsi ante di. iij. c. 2. li. p̄mi.

Aia plāte poti⁹ d̄t viros q̄ aia di. xliij. j. li. 2. ad vl.

Aia vegetabilis z sensibilis in hoie sunt potētie di. viij. c. 2. li. p̄mi.

Aia rōnalis ex natura sua depēdet ad corpus di. j. m. li. 2. ad duo vltima.

Aia vmbilis est corpori qz est substantia forma corporis di. xliij. a. li. 4. ad quintū

Aia an vniat̄ corpū aliquo medio; vt aliq̄ dicunt di. viij. c. 2. li. p̄mi.

Aia iungit̄ corpū sine medio sed spūsanct⁹ nō coniungit̄ aie sine medio. s. charitate di. xvij. a. li. p̄mi.

Anima facit materialit̄ ipsa vmbilitas ad corp⁹ z hinc etiā angelo inferior di. xvij. m. li. p̄mi.

Aia in vniōe hz aliqd̄ de medio p̄gruentie z aliqd̄ de medio reit; qz in tenendo extrema habet rationē mediij congruentie s; in causando vmbilitatem in altero extremorū s; in carne sic habet rationem me

diij rei. z ibidē nota vnde aia animat aut p̄ quid di. ij. k. li. 3. per totum.

Aia humana an debeat habere corpus tale scz cōpositū ex p̄rarijs vel corp⁹ celeste. di. xvij. c. li. 2. in solutione z in rationib; p̄ veritate.

Aia debet̄ corpori organico scōm q̄tuor di. xliij. g. li. 4. ad tertium.

Aia infundit̄ corpū tota fm̄ suas potēcias z nō p̄stunt in corpore aie potētie di. xliij. j. li. 3. ad scōm.

Aiam virgis cū de⁹ potuit sc̄ficare q̄re p̄misit eaz infici originali. nota tres cās di. iij. d. li. 3. ad q̄rtū.

Aia est i toto p̄ essentia s; nō per potēcias z an oē peccatū ē i aia vel alibi etiā di. xliij. p. li. 4. ad argu.

Ania an sit tota i toto z in quālibet parte tota. nora multa de aia di. viij. c. 2. li. p̄mi.

Aie t̄m cōpetit esse in quālibet parte totā z nō om̄i forme substantiali di. xij. c. li. 4. in argumēto p̄mo

Aia cū sit in quālibet parte corporis an sit i plūbus locis. nora di. xliij. l. li. 4. ad penultimū.

Aia in sanguie dicit̄ esse vt in fede z nō i alia parte corporis z quō etiā in corde nora z quō tripliciter sanguis d̄t esse sedes aie z q̄ ania cōparat̄ ad corp⁹ vt motor z vt forma z etiā vt permanens in corpore per sanguinis opationē. di. xij. c. li. 4. p̄ totū.

Aia an diuidit̄ diuisiōe corporis di. viij. c. 2. li. p̄mi.

Aia an sit in corpore sicut i loco di. viij. c. 2. li. p̄mi.

Ania nō est in loco corporali nisi per accēs et illud accēs est ei iunctū per naturā di. xv. t. li. p̄mi.

Aia an ē vita corporis. nora de duplici vita. di. xvij. a. li. p̄mi.

Aia an influit p̄tinationē vite sicut cōstituit vitam di. xix. d. li. 2. in solu. z ad argumēta.

Aia est vita corporis per cōtinuū actū aie in corpore et an sic ē de⁹ vita aie. di. xvij. g. li. 4.

Aia fm̄ id qd̄ est z per essentia q̄ diu viuit hō nō ē nisi in corpore. est t̄m bene in alio tāq̄ in obiecto cū de alio cogitat vel afficit̄ di. xv. t. li. p̄mi.

Aia an in corpore sit vt scientias z virtutes acq̄rat di. iij. d. li. p̄mi.

Ania rationalis an maioris esset perfectionis si per se mansisset nō vnita corpori z quare vnita sit di. j. li. 2. per totum.

Aia verius est vbi amat q̄ vbi est. nora quid verius dicit̄ di. xv. t. li. p̄mi.

Aia duplicē habet actū vnū simplicē cui⁹ esse nō ē cōtinuū alius act⁹ est q̄ p̄tinue influit̄ z illi⁹ esse ē cōtinue fieri no. de grā z quis act⁹ intendit̄ vel non di. xvi. e. li. 2. p̄ totū.

Aiano pueri. nora q̄n fir z quō paulatim conceptus formatur di. xxij. t. li. 4.

Aiam aliquid in se habere intelligit̄ dupliciter scz sicut partē in illo cuius est z sic potētie sūt in ea. alio modo sicut intellectū in intellectu z hoc duplicat̄. s. per formalem assimilationē speciei z per lumē glorie sicut deus inest intellectui beatorū nō tamē per assimilationē quia speciem vniuersalē deus nō habet di. xlix. e. li. 4. p̄ totū.

Aia intelligēs inferiora nora qualiter t̄m sit cognitū quātū cognosces per hoc q̄ actualiter vel potētia ter ipsa cognitio referit̄ deum vel ad exemplar di. iij. t. li. p̄mi.

Aia hois p̄ficiat̄ quadruplicat̄. nora t̄m quō p̄ficiatur creatiōe ad eē z ad posse z quō virtutib; donis beatitudinib; z fructib; di. xxiiij. b. li. 3. per totū.

Anima nostra an sui ipsius notitiam habeat eo quod sibi presens est et an etiam alia sciat quae sunt per essentiam in ipsa di. xxiij. p. li. 3. p. totum.
Anima omnis mouet visis: sed non omnis regit figuraciones visio. di. iij. b. li. 3. p. totum.
Anima mente capiens quod eternum est an sit essentialiter in celo et extra hunc mundum. di. xv. r. li. p. mi.
Anima dupliciter tendit in creatorem immediate et mediate. di. iij. r. li. p. mi.
Anima cum cogitat de aliquo vel afficitur ab aliquo tunc est in illo sicut in obiecto ad cuius obiecti locum nec se nec per accidens referat. di. xv. r. li. p. mi.
Anima rationalis immutat et afficitur ex sua materia et tamen corpora celestia non afficiuntur per corpora inferiora ut radius solis ex fecibus di. iij. n. li. 3. ad. iij. vltima.
Anima an patiat a corpore vel in corpore ut patiat seipsum et moueat a corpore et an habeat prerium di. xliij. n. 2. li. 4. per totum.
Anima christi an se tota fuerit passibilis di. xv. c. li. 3. p. to.
Anima christi et cuiuslibet alterius in statu mortalitatis est passibilis et sentit dolorem di. xv. b. li. 3. p. totum.
Anima sua quod odit si diligit iniquitatem et tamen precipitur etiam odire animam. nota de anima quod equiuoce accipitur et de duplici dilectione scilicet affectus et effectus di. xv. d. 2. li. 4. per totum.
Anima an potest pati afflictionem ab aliquo corpore non solum separata sed etiam in corpore. nota de igne purgatorio quod modo agit in animam di. xx. e. li. 4. p. totum.
Anima christi vel alterius an possit inesse simul acerbitas magni doloris et expimentum magne iocunditatis simul vna aliqua parte. di. xv. d. li. 3. per totum.
Aniam ponere dicit se christus et non corpus. nota rationem et quid sit ponere animam et an conuenit persone di. xxi. b. li. 3. per totum.
Anima separabilis a corpore quia non tamen spiritus siue forma est sed est motor et substantia. et quia sic est perfectio alicuius quod nec forma nec forma presens est actu commixtus ei cuius est forma. di. iij. d. 2. li. 1. in solutione.
Anima separata a corpore an habeat virtutes anime sensitivae ita ut sentiat vel alio aliquo modo. nota quod anima sensibilis tripliciter potest considerari di. xliij. x. li. 4. et ibidem sub. s. 2. ad penultimum.
Anima separata a corpore non absolutam dependentiam ad corpus et an sit persona sic absoluta a corpore di. quinta. p. libri tertij.
Anima sine corporibus habet formas creaturas et illis loquitur et auditur di. xlv. m. li. 4. p. totum.
Anima exire a corpore si non sunt damnata. nota per quas formas cognoscunt naturali cognitione et quare damnata priuant ista cognitione et non demones et quare potest esse damnata ista privatio cognitionis di. xl. g. li. 4. p. to.
Anima separata an sit impassibilis facta nota quod dupliciter separantur a corpore anime di. xvij. e. li. 3. p. totum.
Anima ab decedentibus non deditur habitare hic usque ad diem iudicij sicut demonibus. per quidam greci erronee dicunt et nota unde error ipsoque ortus habet di. vi. f. li. 2. per totum.
Animarum diuersa notantur reprobaculatur an per se possunt esse quae sunt assignata di. xliij. a. 3. li. 4. per totum.
Anima post hanc vitam qualiter puniuntur igne. nota quod est prerarietas illa et nota de alijs penis anime qualiter incomparabiliter magis affligit ibi anima quam aliqua pena in hoc mundo esse potest di. xx. b. li. 4. per totum.
Anime purgatorij sustinentes an puniuntur a demonibus di. xxi. j. li. 4. p. totum.
Anime damnatorum an cruciantur quia vident ignem vel aliter di. xliij. s. 2. li. 4. per totum.
Anime purgande et damnatae quare apparerunt. nota di. vi. f. li. 2. ad secundum.
Anime patrum in limbo et in purgatorio habent spem di. xxvi. j. li. 3. ad secundam questionem.
Anima sanctorum posse est in donis intellectus et affectus di. xv. v. li. p. mi.
Anime beatorum vel defunctorum an cognoscant preces supplicium et qua cognitione an naturali vel per revelationem verbi. di. xlv. m. li. 4. per totum.
Anime beatorum non retrahuntur gloria usque in diem iudicij ut greci heretici dicunt nec anime damnatorum suspendeduntur a penis usque ad idem tempus et nota quod anime non simul beatificantur sicut angeli. et quare anime ante corpora et corpora simul et non anime et anime aliquantulum a contemplatione retrahantur propter vehemens desiderium quod habent ad corpora glorificanda et quod anima matronis ipso die sue mortis fuit in paradiso. i. fruitione deitatis di. xxj. l. li. 4. p. to. nota singula bene.
Anime beatorum appetunt corpora ut subiectum passionis et meritum et non ut periciantur. di. xlix. m. li. 4. per totum.
Animam coniungi alteri corpori in resurrectione non permittitur ex diuina iustitia et nota quod relatione habet corpus ad partem animae ex merito di. xliij. c. li. 4. ad 3m.
Animal caput dupliciter nota quod gregorius angelum animal rationale nominat in omelia. di. viij. li. 2. ad argumenta et di. xxv. a. li. 1. ad secundum.
Animal dici non possunt presubstantie. di. viij. c. 2. li. 1.
Animalitas an dicat habitum vel diuisionem et an suscipit magis et minus et de eius opposito nota scilicet de spiritualitate corporum di. xliij. d. 2. li. 4. per totum.
Animalitas habitus formare dicitur baptismus et nota quod accipitur animalitas di. iij. a. li. 4. ad tertium scilicet quod animalitas homo quis dicitur nota in prob. per prima
Animalis per quem modum generatur nota di. viij. b. li. 2. ad septimum.
Animalia bruta quod generantur cum pelle et morambulant cum nascuntur non attestatur nobilitati eorum. di. xx. g. li. 2. in solutione.
Animalia irrationalia quoddam discernere veniunt in opere nature propter filiorum percreationem et educationem aliquo modo in hoc similia agentia ad matrimonium quous in his matrimoniis non sit talia autem animalia non ita veniunt ut canes etc. di. xxiij. a. li. 4. p. totum.
Animalia nota quod alij coniungunt vni tamen alia aut pluribus in opere generationis di. xxiiij. b. li. 4. ad secundum.
Animalia quodam quiescunt per totum huiusmodi non sumentes cibum nota rationem. di. xv. b. li. 3. ad quintum.
Animalia de quibus moyses mentionem fecit. nota in quibus plura sint differentia et nota dominus iter animalia iumenta bestias et pecora. di. xv. g. li. 2. ad primum et secundum.
Animalium esse et inanimatum esse an possit eidem numero corpori eodem tempore conuenire. di. xij. o. li. 4. ad tertiam questionem.
Animalium aliquid potest dici dupliciter nota de membris mutilatis vel quoniam quis habuit di. xliij. b. li. 4. ad vltimum.
Animus purgatus quis dicitur nota di. iij. c. li. 1.
Animalium tempus determinatum non est scibile nec philosophice nec reuelatione prophetarum et apostolorum et multorum reuelatur minoribus quous aliquid de

Animalium tempus determinatum non est scibile nec philosophice nec reuelatione prophetarum et apostolorum et multorum reuelatur minoribus quous aliquid de

talibus revelationibus se intrinseverunt z oēs facti inveniunt sunt q̄ z truciāni appellantur ab alberto z q̄ nec fili⁹ sc̄it de die illa, vt dicit euāgelii cui⁹ in intellectu nota di. xliij. g. li. 4. per totum.

Antixps habebit angelū custodem nota ppter tres causas di. xi. e. lib. 2.

Antichristo an diabol⁹ incrementū procurat in matre ad suam maliciam: ita vt nutriat eum peccato di. iij. d. li. 3. ad quintum.

Antixps nota quare tpe suo diabolo tradetur potestas di. xix. d. lib. 3. ad penultimū.

Annūciationē fieri br̄e virgini an ueniebat ppter fidem incarnationis z an conueniens fuit fieri per angelum di. iij. n. z. o. li. 3.

Annūciationis modus beate virgini factus qualis debuit esse, nota quare nō per intellectualem illuminationē di. iij. q. li. 3. per totum.

Annūciatiōis finis quis sit an fides in virgine nota duplicē finem di. iij. r. li. 3. per totum.

Ann⁹ diffinit⁹ di. xix. f. li. I. in pmo argumento.

Anni dei dicuntur eternitas, z quare ann⁹ dei vocet⁹ di. xix. f. li. I. in solutiōe z di. viij. b. li. I.

Annus benignitatis dicitur tempus gratie et tempus miserendi z tempus plenitudinis dist. i. c. et f. lib. 3. per totum.

Annus magn⁹ de quo loquuntur philosophi non est dies vltima extremi iudicii q̄ quidē dies philosophice sc̄ari nō p̄t di. xliij. g. li. 4. p. totum.

Anul⁹ ep̄alis qd̄ significet nota di. i. l. li. 4. ad vlt.

Anulus datus sponse quid significet z similiter monile z in aures z quare in digito ponitur anul⁹ di. xxvij. q. li. 4. ad septimū z ad alia z iterum dist. vi. d. lib. 4. in secūdo argumento.

Apparitiōis diffinitio fm̄ cassianum ponitur di. xij. b. lib. i.

Apparitiō p̄cessiō z missiō sp̄alis necnō temporalis datio differunt di. xij. e. li. I.

Apparitiō z missiō non cōuertuntur z nō vbi cūq; est apparitiō ibi missiō sed bene ecōtra z qd̄ addit missiō sup̄ apparitiōem di. xvi. a. li. I.

Apparitiō semp̄ fit p̄ subiectā creaturā z est eēntie, z si cōuenit p̄sone hoc est gratie essētie z cōuenit nō solum vni p̄sone sed tribus scilicet patri filio z sp̄iti uis sancto di. xij. b. z e. li. I.

Apparuerūt in veteri testamento p̄sone ipse in visibilibus signis sed non leguntur p̄ seipsas fuisse in eis di. xvi. a. lib. i.

Apparere pater p̄t mitti autē nō. qz missiō passiuaz supponit cōgruitatē nūc̄ij z rōnem in subiecto in illa ratio est ab alio esse di. xvi. a. li. I.

Apparuit pater in voce articulata magis q̄ in alia specie corporali di. xvi. b. li. I.

Apparuit pater in voce; filius in carnes; sp̄itus ī columba nota rationes quare sic congruebat z quare filius nunq; apparuit in creatura non sibi vnita z quare sp̄itus sanctus tripliciter apparuit in creatura di. xv. n. lib. I.

Apparitiō sp̄itus sancti tm̄ in tribus speciebus facta est scz colūbe linguarū z flatus; propter causas rationabiles di. xvi. i. lib. I.

Apparitiōes facte patribus ordinabantur ad apparitiōē filij in carne di. iij. n. li. 3. ad vltimū.

Apparens angelus vel xps an sint adorandi et si sic an cum discretione z q̄rum oportet exhibere ne de

cipiatur quis di. ix. l. lib. 3. per totum.

Apparitiōes animarū purgandarū siue dānatorū ad quid sint z quid veritatis habeant z an p̄p̄rea dicende sint anime hic habitare vsq; in diem iudicii di. vi. f. li. 2. per totum nota.

Appellare qd̄ sit apud sophistas di. iij. f. li. I.

Appendere qd̄ est vt in puerbijs d̄r di. 2. q. li. I.

Appetitus rei nō habite vel nō facite in deo nō est dist. vi. c. lib. I.

Appetit⁹ materie notat duplex vn⁹ iprope dicit⁹ ali⁹ p̄p̄re dicit⁹ z est forme inchoatio z ille coactiu⁹ z nō passiuus tm̄ sicut primus di. xliij. c. li. 4. ad quartum z quasi ad vltimū.

Appetitus vehementia an sit in nostra potestate z an ob istam vehementia possimus esse culpabiles di. xxxij. s. li. 4. ad septimū.

Appetui infirmoz nō est satisfaciendū qz ē corrupt⁹ p̄ egritudine habitū di. xxvi. b. li. 4. i sc̄do ar.

Appetibilia appetuntur ppter indigentiam sed hec duplex est di. xl. b. li. 3. ad sc̄dm.

Apostasia duplex notat circa opera mathematicoz z magoz di. vij. m. li. 2. p. totum.

Aplici viri iudiciariam potestatem habentes cū dño an habeant eaz ex solo merito paup̄ratis voluntarie vel an alia requirantur ad hoc di. xlvij. b. lib. 4. per totum.

Aplici viri tribus noscunt⁹ z illi soli sunt ydonei ministri sacram̄toz di. xij. i. 2. li. 4. ad primū.

Apprehensio boni attribuitur filio qz illa spirare facit amorē z est operatiua vt ars opaz di. x. b. li. I.

Apprehensio anime per acceptionem speciei sensuālis p̄ sensum vel ymaginationes an facit compassiōnem vel passiōem in aia z an apprehensio sit actio vlt⁹ passio di. xliij. n. 2. li. 4. per totum.

Apprehensiuē potētie p̄ficiuntur z diffiniuntur p̄ suos actus z nō passiuē di. vij. d. li. I.

Appropriationis rōnes ponuntur di. xxxij. e. li. I. in solutiōe z ad vltimū.

Appropriatio nō potest esse nisi fm̄ intellectum p̄existentem in p̄prio di. ix. i. li. I.

Appropariū et p̄p̄riū qd̄ p̄us itelligit⁹ no. di. iij. n. li. I.

Appropriata nota penes quid acceditur ratio in appropariū z vtrū nō existere p̄prio possit esse aliquid appropariū di. xxxi. b. li. I. in solutiōe z in rōne p̄ veritate ante solutiōē z ad vltimū.

Appropriata cum cōueniant z alijs dicitur appropariata gr̄a uenientie cū p̄prio de eadē ad tertiu.

Approbatio nō fit simplr p̄ p̄rariū vt sicut potētia appropariat patri ne impores credat⁹ cū in sensib; est defectus ita per contrarium eternitas filio qui est principiz de principio vt ipse credatur coeternus di. xxxi. b. li. I. ad quartum.

Appropriata an sint essentialia; vel an habeant vicinitatem ad propria z ob hoc cum eis cōiunguntur di. xxxi. a. li. I. in solu. z ad argumenta.

Appropriatio qua deo attribuit⁹ attributa an tm̄ modo fiat p̄ nos z a nobis di. xxxij. e. li. I. in solu.

Aptitudo nonnecessario semp̄ adiplez nec optet vt posse deū incarnari di. xx. d. li. 3. ad tritū p̄ alia op̄ioe.

Apuđ se dicit⁹ deus habitare z etiam vbi dicitur esse apud deum, nota qz differenter accipitur apud in illis di. xxxvij. n. li. I.

Apuđ deū erat verbū nota qd̄ noret apud z quō dū stincti vn⁹ possit eē in alio di. xix. b. li. I. p. totum.

Aque q̄ supra celū sunt an sint supra firmamentū
 z an elementales cum vocentur noie aque cū etiā
 aq̄ posita sit pro materia p̄ma z si sunt aque supra
 celum queritur secundum quas p̄prietates an scdm
 p̄spicū retinēs lumē dī. xiiij. a. et b. li. 2. p̄ totum.

Aque in quem locum sunt congregare cum scriptu-
 ra dicat congregare sunt aque in vnum locum dist.
 xiiij. l. lib. 2. per totum.

Aque p̄p̄rius locus est mare cum tñ aqua elementū
 sit insipidum mare vel salsum z cōpositus z an aliq̄
 pars maris sit insipida dī. xiiij. m. lib. 2.

Aque notātur quattuor p̄prietates z quō aq̄ est ma-
 teria sacramenti z qñ ibi exercet illas p̄prietates et
 an aqua z rinctio maneat vel transeant cū sit mate-
 ria baptismi dī. iij. a. li. 4. in solu. z ad duo p̄ma.

Aqua est cōueniens materia baptismi non p̄pter ne-
 cessitatem tñ z generalitatem sed z alias causas du-
 as dī. viij. c. li. 4. ad primū p̄me q̄onīs.

Aque in quibz fieri possit baptismus notātur et in q̄
 bus nō dī. iij. d. li. 4. ad scdā q̄onem.

Aqua calida quādoqz debet vbi sacer dos i baptisan-
 do ob causam dī. iij. e. li. 4. ad vltimū.

Aqua materia baptismi se habet tripliciter ad bap-
 tismū dī. iij. c. lib. 4. ad vltimū.

Aqua an admiscenda sit vino in sacramento altaris
 z an aqua vino vel etiā ceruisia que est aqua coz-
 rupta ad aliam speciem z an in magna q̄ritate z q̄
 nō admiscetur vt materia nec proprie est ibi mixtio
 nec aqua est pars materie et quare potius vino sit
 adiunctio aque q̄z panī cui nihil adiungitur. nota
 tres causas dī. xij. i. lib. 4. ad primā questionē per
 totū z ad tertiam q̄onem.

Aqua in quanta quāritate debet adiungi vino in sa-
 cramento altaris. nota et quomodo aqua manēs
 contrahit vini saporem z colorem disti. xij. i. lib. 4.
 ad scdā questionem.

Aqua vino mixta in calice quasi sit copulatione z an
 p̄t separari aq̄a vino p̄ arre dī. xij. l. lib. 4. p̄ totū.

Aquā omittens apponere in sacramento altaris.
 nota qualiter peccat sub distinctione dī. xij. i. lib. 4.
 ad vltimā q̄onem per totum.

Aqua benedicta nō est sacramētum z quō iustificat.
 nota dī. i. c. lib. 4. ad vndecimū.

Aque potus nō nutrit per se nisi cōmiscetur abo in
 stomacho z quale ieiuniū soluit post talia et quare
 a sumptione eucharistie impedit. nota dī. viij. k. li.
 4. ad scdā q̄onem per totum.

Arbor. nota in euāgelio vbi dicitur facere arbores
 bonam sumitur arbor p̄ fructu volūtatis vel actu
 interiori dī. xl. d. li. 2. ad q̄ntum.

Archa dñi visa a berhsamitis fuit cā mortis ipso-
 rum dī. xij. s. li. 4. ad penultimū.

Archidiaconi possunt excoicare q̄uis clauem nō
 habeāt ordinis z q̄ sunt oculi epi dī. xvij. t. li. 4. in
 solutioe z ad p̄mū argumētū z ad scdā q̄onem.

Arduū difficile z laboriosum differunt z q̄ donū
 fortitudinis respicit arduū virtus vero difficile et
 laboriosum z q̄ arduū donū regitur p̄silio dī. xxv.
 m. li. 3. in solutioe z ad penultimū.

Ardua scādere solem? tripliciter q̄du in p̄bemo p̄ p̄ma

Arre donatio in sponsalibus vel alia donaria an
 habeant rationem precij pro matrimonio z an tene-
 tur restituere sponsa talia si sponsalia dissoluūtur
 z quid faciant arre dare dist. xxvij. q. li. 4. ad quar-

tum q̄ntum z sextum.

Arre triplices sunt scilicet annulus monile et inau-
 res z quid significant. nota z quid sit magis conue-
 niens pro arra dare dī. xxvij. q. lib. 4. ad argumen-
 ta septimū z sequētia.

Argumētū capis multis modis. z nota qualiter
 in diffinitioe fidei capis dī. xiiij. s. lib. 3.

Argumētū nō apparētū qd sit dī. 3. c. li. 1.

Aristoteles cognouit deum z quid probet de deo z
 q̄ rationem eminentie non cognouit q̄uis cogno-
 uit cum eminentem p̄prietatibus creaturarum
 non tamen cognouit trinitatem nisi forte per appo-
 priata dī. iij. a. et n. lib. 1.

Aristoteles nunq̄ fecit mentionem de eterna beati-
 tudine sicut nec aliqui aliq̄ philosophi dist. xxiiij. b.
 lib. 3. nota primū argumentum.

Aristoteles nigromāticus fuit z ideo etiāz reproba-
 tur ab alberto singulariter in speculo mathemati-
 ce vbi dicit librum ipsius esse pessimum dist. vij. J.
 lib. 2. per totum.

Arrogatio distinguitur a simplici adoptioe. nota
 quomodo z q̄ religiosi arrogatur magis q̄z q̄ ad o-
 prantur dī. r. J. li. 3. in solu. z ad tertiu.

Arre non potest inducere formaz sed iuuare natu-
 ram dī. vij. b. li. 2. in solu. z ad quartum.

Artis opus nō est semp̄ dicendū artificiale. nota qd
 nō vbi z de voluntate dī. xvi. f. li. 2. ad vlti.

Ars que nobilior vel ignobilior sit. nota dist. xxv. c.
 lib. 1. ad sextum.

Ars patris an filius dicatur z qualiter accipit ars
 et cui appropriatur z an sit vna ars trium dī. xxxi.
 b. lib. 1. in solutione.

Ars z liber vite dñe dī. xxxi. c. li. 3. ad primū.

Ars summi artificis quō distinguit ab arte aliorū
 artificum dī. ij. q. lib. 1.

Artifex p̄ intellectu opans p̄ p̄ducit op̄ in men-
 te q̄z in opere materiali dī. 3. J. li. 1.

Artifex an vnmodo se habeat ad opus qd sit per ip-
 sum. nota etiā de deo dī. viij. p. li. 1.

Articuli diffinitiones notantur. z nota q̄ quidaz
 exprimūt opus restaurās naturā z qdāz exprimūt
 opus restaurans grām dī. xiiij. d. li. 3. p̄ to.

Articulus quid sit in re an sit complexum vel incom-
 plexum z an tempus sit de essentia articuli ibidem
 e. per totum.

Articulus est indiuisibilis veritas z tamen articuli
 diuiduntur. nota de duplici diuisione et q̄ articu-
 lus accipitur fm acceptionem materialem z forma-
 lem ibidem d. ad primū z scdā.

Articulus inuitur auctoritati reuelationis disti.
 xiiij. b. li. 3. in solu.

Articulos fidei ratio per se parum vel nichil probat;
 sed credendum est eis propter diuinam inspiratio-
 nem dī. xliij. e. li. 4. in solu.

Articulus nos artat ad credendum. nota per quez
 modum z an ipse articulus hoc faciat vel lumen fi-
 dei dī. xxiiij. d. li. 3. ad q̄ntum z sextum.

Articulus cū artat ad credendum an hoc faciat quo
 ad explicite credendum vlt̄ implicite in veteri z in le-
 ge noua z omnes articuli in noua lege sed nō de no-
 uo reuelant dī. xxv. d. li. 3. in solutione.

Articulus vnus an sit dignior alio z vnus magis cō-
 tra rōnem q̄z alius dī. xxv. e. li. 3. ad tertium.

Articuli nō crescunt in se sed per accidens z q̄ homo

magis crescit i profectu quo ad articulos q̄ articu
 li in ipso di. xv. a. li. 3. p. totum.
 Articulus ois est de deo di. xiiij. d. li. 3. ad quartū.
 Articuli fidei quot sunt di. i. a. lib. 1.
 Articuli sunt. xij. fm nūerū conferentium credenda
 scz apostolorū qui significātur per. xij. boues z. xij.
 lapides in iordane sunt aurez quo ad credita. xiiij.
 z septem pertinent ad deitatem: septem vero ad hu
 manitatem z significantur per septem stellas et se
 prem candelabra aurea. z quidam articuli in sym
 bolo apostolorū sub vno articulo cōbinant̄ z in sym
 bolo niceno articuli plures quo ad credita separā
 tur z explanātur propter hereses varias z de diui
 sione articuloꝝ fm vtrūq̄ symbolum. z de triū
 symboloꝝ explanatione. nota dist. xiiij. f. lib. 3.
 per totum nota singula bene.
 Articulus null⁹ probari potest nec deum esse vnum
 probari potest vt supponitur a fidelibus. et hoc est
 quodāmodo dicere quō vnus sit cui non repugnat
 trinitas personarū z hoc nunq̄ philosophus aliq̄s
 pbauit. nota optime di. eadē ad argumēta.
 Articuli quattuor magi sunt necessario credendi q̄
 aliq̄ nō solū ante aduentū implicite sed et iam expli
 cite scz de natiuitate: de morte: de resurrectione: z
 de iudicio extremo di. xv. f. li. 3. p. totum.
 Articuli aliqui habent explanationes adiunctas: vt
 de filio z spiritus sancto z nō articulus de patre dis.
 xiiij. f. li. 3. ad argumēta.
 Articulus fidei est deum esse z esse vnū vno modo z
 nō alio modo di. 3. a. li. 1.
 Articulus de ascensione est credendus: z nō dubita
 uit iohānes de modo descendēdi ppter se vt mani
 chei dicunt qui etiam dicere presumunt iohannem
 propter hanc dubitationem esse dāpnatum distinc.
 xv. g. lib. 3. per totum.
 Articulus quis moueat ad faciendum confessionē.
 nota di. xvi. r. li. 4. p. totum.
 Articulus symboli null⁹ habet de numero notionū
 nota quare di. xvi. o. li. 1. ad scdm.
 Articulum nouū ecclesia non facit: sed adhuc hodie
 si necessarium esset articulos explanare posset dis.
 xiiij. g. lib. 3. ad septimum.
 Assensus cōtinaliter cōuenit fidei z alie virtutes
 assensum nō hnt di. xiiij. b. li. 3. in solu. z ad argu.
 Ascensio xpi tempus quando fuerit z an tene
 batur violenter hic per quadraginta dies: z quare
 per tot dies mansit hic z an aliquis ante ipm celus
 ascēderit: z an liberari de limbo semp fuerit cū xpo
 vbiq̄ apparuit di. xiiij. k. li. 3. p. totum.
 Ascensio xpi an fuerit ratione hūane nature vl' dīne
 nota ascendere dicitur ppter z per translationem: z
 an dicendus est descendisse fm diuinam naturam.
 di. xiiij. g. li. 3. per totū est in solutione.
 Ascensio xpi an sit ad locū z ad dignitatem. z an fue
 rit ad celū cristallinū di. xiiij. b. li. 3. p. totum.
 Ascensio xpi in eo q̄ est in celū z ad dexteram dei pa
 tris tria notantur dis. xiiij. f. li. 3. in solutione circa
 quintum articulum symboli.
 Ascensio christi an aperuit celum vel passio eius di.
 xvij. m. li. 3. per totum.
 Ascensio xpi an dicat morū localem: z an sit in répo
 re mortis ille di. xiiij. j. li. 3. per totum.
 Assimilatio duplex notatur. s. per abstractionē: z
 alio mó p cōuersionē dist. xiiij. b. li. 3. ad penult.

Assimilari p̄me cause magis z magi p̄t creatura: s̄
 nota quō z an sit vltimū in tali assimilatiōe di. xvi.
 n. 2. li. 4. ad argu. bene nota.
 Assimilari fratribz an debuit xps per om̄ia vel in ali
 quibus tm̄ dis. ij. o. li. 3. ad primū.
 Aspersio mūda ex tribz p̄ficatur sicut z cineres vi
 tule q̄ mūdabant pplm̄ di. i. n. li. 4. p. totum.
 Astra matutina dicuntur angeli. nota quare di.
 ij. f. li. 2. in solutionibus.
 Astra possunt esse signa operationū nostrarū sed nō
 causa di. vij. e. li. 2. ad primū.
 Assumptio fm rōnem intelligendi est ante vnionē
 di. ij. c. li. 3. in solu. z ad tertium.
 Assumere an idem sit cum vnire in incarnatione.
 dist. v. a. li. 3. per totum.
 Assumere multipliciter dicitur distinc. v. a. li. 3. in
 principio argumētoꝝ.
 Assumpribilis angelus non est z que exiguntur ad
 assumptionem dist. ij. b. li. 3. per totum: z iterūz no
 ta dist. xxi. l. li. 2. per totum.
 Assumere pctōzē xps nō p̄t nec potentia peccādi vl'
 transgrediendi di. xij. d. z j. li. 3. p. totum.
 Assumpribilis non est irrationalis creatura a deo
 quia talis creatura non habet aptitudinem ex ali
 qua convenientia q̄uis deo impossibile non sit:
 vt eam sibi vn̄iat di. ij. a. lib. 3. in rationibus pro ve
 ritate z in solutione.
 Assumere hominem in femineo sexu non debuit xps
 di. xij. k. li. 3. per totum.
 Assumere omnem hominem an fuit deo possibile.
 dist. i. k. li. 3. ad vltimū.
 Assumere an debuit xps naturam alicui⁹ q̄ esset p̄n
 cipū oim̄ sicut adam di. xij. c. li. 3. p. totum.
 Assumere an debuit vel potuit christus aliunde ma
 teriam q̄ de adam ibidem. b.
 Assumere. nota an abstracta personaliter a diuina na
 tura possit sibi aliqd̄ assumere vel vnire distinc. v.
 b. lib. 3. per totum.
 Assumpribilitatē facit aia in corpore z est mediū con
 gruētiēz iō soluta aia a corpore nō optet soluere
 deitātē a carne dis. xxi. li. 3. ad primū.
 Assumere an sit p̄ grām vnionis dis. ij. c. li. 3. ad vlti.
 Assumpta nra natura an sit fm oēm rationem z dis
 finitiōē nature q̄ quadruplex est vel an assumpsit
 fili⁹ dei naturale nostrum vel nostraz cētā an hu
 manitatem di. v. e. li. 3. p. totum.
 Assumpsit ne verbū dei omnia que in nostra natura
 plantauit: z fm modum quē scriptura innuit salu
 cer virum perfectum ita q̄ accipiendo corpus in li
 neamenta formauit z formando accepit z vn̄iuit si
 mul tempore di. ij. f. z. b. li. 3. per totum.
 Assumēs nō est assumptus s̄ bene vn̄iens est vn̄itū.
 nota qd̄ assumere z qd̄ vn̄io dicat di. ij. c. li. 3. in sol.
 Assumptus an sit homo perfectus vel natura hois
 di. ij. c. lib. 3. per totum.
 Assumere an cōueniat p̄sone diuine cuz p̄sone dicat
 qd̄ in cōmunicabile di. v. c. li. 3. per totum.
 Assumptio an p̄ prius cōueniat p̄sone vel nature fm
 rōnem intelligendi di. v. d. li. 3. per totum.
 Assumpta an sit ipsa natura humana in natura vel
 persona di. v. k. li. 3. p. totum.
 Assumpta non est persona: quia multa absurda seq̄
 rentur di. v. m. li. 3. per totum.
 Assumpt⁹ an bn̄ p̄t dici hō a filio dei di. v. f. li. 3.
 b ij

Assumptus an debeat dici homo vel hic homo aut aliquis homo di. v. l. lib. 3. p. totum.

Assumptio corporum quod fit ab angelis bonis vel malis qualiter fit: et qualiter corpora illa mouentur: et an facilius instruantur boni per assumptionem corporum: et mali efficiantur decipiantur di. viij. b. li. 2. p. totum.

Assumere nomen dei in vanum an sit contra secundum preceptum de prima tabula vel contra quantum scilicet de di. xxxvij. f. li. 3. ad primum.

Attingere deum possumus non autem comprehendere di. j. m. lib. 1.

Arbore nota errores philosophorum: diuersorum de formis rerum: et de generatione di. j. l. li. 2. in solutione.

Attributa per prius dicuntur de deo: et per posterius de creaturis di. viij. c. li. 1.

Attributa quod sunt de natura suo: et significatio: et multitudinem habent rationis: et non tamen finem vocem ibidem.

Attributa an dicantur componi cum tamen unum sunt quo ad id in quo sunt ibidem. d.

Attributa diuina componendo noster intellectus tripliciter se habet ibidem. d.

Attributa in attributis diuinis duo sunt attendenda scilicet quod noiant et quod significat: ponit quod noiant ibidem. c.

Attributa diuina an sint diuersa vel ibidem: et unde diuersitas et idempritas ipsorum: et quare sunt ipsa diuina essentia ibidem. c.

Attributorum diuinorum rationes non se habent ut ratio nois in synonymis: nec differunt attributa in deo per connotata in creatura: nec figuratiue dicuntur de deo: ut quidam false et erronee dicebant ibidem. c.

Attributorum diuinorum alius et alius est intellectus licet sint unum ibidem. d.

Attributa in deo sunt idem non tamen synonyma: sunt enim in relatione ad actus di. xij. a. li. 1.

Attributa dupliciter possunt considerari: et ob hoc licet unum sint in deo possunt tamen finem quid ut plura significari di. iij. d. li. 1.

Attributum diuinum quodlibet nihil aliud est quam ipsa diuina substantia di. j. m. li. 1.

Attributa in diuinis predicantur de se inuicem: ut dicatur bonitas dei est diuina sapientia: non tamen notiones sic de se inuicem predicantur cum tamen uniantur in una persona quandoque ut paternitas et inasibilitas di. xxvij. f. li. 1. ad secundum.

Attributa in diuinis sunt subiecta: sed nota unum sumitur ratio distinguendi di. xxxi. d. li. 1. ad ultimum.

Attributa tria diuine nature tanguntur di. viij. k. li. 1.

Attributum spiritus sancti est concordia et conuersio dist. xxxi. l. li. 1. in solu. et ad argumentum.

Attributum nota gratia aliquorum attributorum persone dicuntur unum: et gratia quorundam filios: et gratia aliquorum equalis di. xxxi. d. li. 1. ad quantum et alia sequentia.

Attributum diuinum nullum est finis: et in ratione finis nisi sola bonitas: et alia attributa sunt bene quod sunt fines. nota in solutione et ad primum di. xxvij. c. li. 2.

Attributa angelice nature quorundam sunt an quattuor vel tria aut plura. nota et penes quid sumuntur ista attributa di. iij. b. li. 2. p. totum.

Attributa angelice nature an intendantur et remittantur di. iij. i. li. 2. per totum.

Attributio non est de naturalibus imo est donum spiritus sancti: et quod potest fieri per tritio: et quod hec duo a conpunctione distinguuntur di. xvi. b. li. 4. p. totum.

Attributio et quodam alia potest esse cause per tritionis: non tamen

principales di. xvi. b. 2. li. 4. et ad argumenta:

Auari in duplici differentia notantur: et quomodo auaritia quandoque aufert compassionem: et quomodo non di. xv. o. li. 4. ad secundum secundum quoniam.

Auaritia capit dupliciter: et nota quando est radix omnium peccatorum di. xlij. b. li. 2. ad tertiam quoniam.

Auaritia tribus modis dicitur. nota quoniam dicitur radix omnis peccati: et quare radix et non initium sed superbia dicitur initium et non radix di. v. b. li. 2. ad argumenta.

Auctor. an pater sit auctor quod spiritus sanctus procedit a filio: et verum potest concedi quod pater sit auctor filiationis filij: et sit auctor essentie in filio di. xij. f. li. 1.

Auctoritas nota quid sit: an fides habet firmitatem per locum ab auctoritate di. xlij. r. li. 3. p. totum et iterum in phemio prima parte.

Auctoritas tria includit in se di. xij. e. li. 1.

Auctoritas ponitur in patre et notatur in filio cum dicitur hylarius spiritus sanctum tuum qui ex re pugnatur est promeretur di. xij. f. li. 1.

Auctoritas principij non importat rationem potestatis vel potestatis in patre di. xij. d. li. 1.

Auctoritas in omni donatione non est: sed dantur super donatum nisi in illa donatione que est ex domino: nota de spiritu sancto di. xv. b. li. p. m.

Auctoritates scripturarum dicuntur clipes in phemio per prima: Auctoritates scripturarum primo agendum est ad fidelitatem rationibus ad infidelitatem autem e converso di. 2. g. li. 1.

Audacia que quis posset pati per christum. nota quomodo acquiritur di. xvi. m. 2. li. 4. in solutione.

Auditus in angelis quod dicitur di. ix. p. li. 1.

Auditus interior que est acceptio prime veritatis ab alio an sit nobilior quam visus di. xlij. m. li. 3. ad ultimum.

Auditus causat fidem etiam inspiratio: primum autem flexibiliter secundum vero firmiter di. xvi. d. li. 1.

Auditus ex quo est fides generaliter sumitur: et nota quomodo non causat sensum sed inducit cogitatum de credibili di. xxij. a. li. 3. ad ultimum. et b. in solutione.

Auerit a summo bono an sit odio habere vel inuidere di. v. d. 2. li. 2. per totum.

Auersio duplex notatur scilicet passiva: et hec consequitur peccatum non tempore: sed natura alia est actiua que est essentialiter peccatum di. xxxvi. a. li. 2. ad ultimum.

Auersio et conuersio non faciunt duo peccata dist. xxvi. b. li. 3. ad quartum.

Augmentum habet fieri multipliciter di. xxxix. l. lib. 3. per totum.

Augmentum alicuius quomodo potest fieri dupliciter: et quod differet hoc fit in rebus naturalibus et in rebus diuinis. nota de virtutibus et charitate dist. xvi. n. 2. li. 4. ad argumenta.

Augmentum gratie que lux quedam est in anima et continua influencia luminis diuini per quem modum fiat. nota di. viij. e. li. 4. ad quartam quoniam per totum.

Augmentari gratiam vel per tritionem in aliquo qualiter contingit di. xvi. g. 2. li. 4. ad argumenta.

Augmentum virtutum theologiarum an equaliter fit in omnibus cum augentur di. xxv. j. li. iij. p. totum.

Augmentum charitatis duplex notatur vbi: et habes in quo spiritus sanctus dicitur mitti di. xvij. i. li. 1.

Augmentum charitatis est per additionem essentie ad essentiam di. xxxix. l. li. 3. p. totum.

Augmentum virtutum dat baptismus et etiam eucharistia: sed differet di. xij. f. 2. li. 4. ad primum secundum quoniam.

Augmentum gratie baptismalis nō est per cōfirmationis sacram sed quo ad radicacionē in subiecto cōfirmat ex vlt: z ad augmentū cōfirmat fm cōgruitatem ex merito actui z fm causaz efficientē a deo di. vii. e. li. 4. ad vlt. scōe qōnis.

Augmēto assimilaf trās substantiatio q̄ est in sacramēto eucharistie fm damascenū z in quo nota; et que sunt in augmento in quibz possit assimilari: z q̄ in q̄ bus nō z si assimilaf augmento an sit in trās bartiōe etiam loci mutatio q̄ reperitur in omni augmento dis. xi. e. lib. 4. per totum.

Augmentū nota vñ sit an ex materia in seipsa multiplicata vñ ex nutrimento di. xliiij. g. li. 4. p. totum.

Augmētū p multiplicacionē sit duplr. nota de q̄nqz panibz multiplicat a xpo di. xlix. l. li. 3. in argumētis

Curcola nō debet continere fm se: sed fm carnis integritatē: z iō pōt recuperari si nō fuerit violatio carnis di. xvij. b. li. 4. ad penultimū.

Cazimus panis debet esse materia sacramenti eucharistie licet in vtroqz potest p̄fici de potestate verborz: z contra grecos nota solutionem. z quare ad tempus ecclesia latina in fermentata pane confecit z cum azima sit de legalibus nō tamen debet mutari di. xij. b. li. 4. per totum.

Azimi z lactuce quid significabāt in esu agni paschalis disti. xij. b. li. 4. ad secundum.

Cazina balaam qualiter se habuit in locutione di. vij. c. lib. ij. per totum.

Alsam⁹ in chrisma

re cōfirmationis quid designat. nota z quid facit etiam naturaliter di. vij. c. li. 4. ad scōam qōnem.

CBaptism⁹ iohānis quare dicitur baptism⁹ i p̄niam z nō ecōuerso: z quare nō baptismus i baptismū xpi. dist. ij. d. li. 4. in solu. z ad sequens.

Baptismus iohānis baptiste z baptismus traditus a discipulis xpi differenter erat in nomine xpi dist. ij. e. li. 4. ad vltimum.

Baptismus iohānis dicitur cum tamen baptism⁹ quo discipuli xpi baptisabant nō dicebat baptismus pauli vel petri ibidem in solutione.

Baptismus a paulo traditus nō dicitur pauli sē enā gellū pauli dicebatur qd ipse p̄dicabat nec ex merito baptistarū ē baptism⁹ nec discipulorū xpi baptismus erat diuisus di. ij. e. li. 4. ad p̄mū z scōm.

Baptismus iohānis an potest dici sacramentum: et an erat institutum a deo cū hoc requiraf ad sacramentum di. ij. f. li. 4. per totum.

Baptismus est sacramētum pleni effectus nec institui debuit ante passionē: z q̄ multipl̄ ē institutus scz officialiter z causaliter: z fm hoc quattuor modis. s. materialiter formaliter efficienter z finalit̄: z q̄ materia baptismi se habet ad baptismū tripl̄iter dist. ij. c. li. 4. per totum.

Baptismus iohānis characterē nō ipressit licet baptisabat in nomine v̄turi di. vi. e. li. 4. ad secundaz questionem in fine.

Baptismus iohānis nō conferebat gratiam nec proprie erat sacramētum: erat tamen mediuz inter sacramenta veteris z noue legis: z an erat vicinior baptismi xpi q̄s circūcisio: vel circūcisio q̄s baptism⁹ iohānis di. ij. c. li. 4. per totum.

Baptism⁹ habz figuraz se manifestates pot⁹ q̄s alia

sacramenta di. vij. b. li. 4. in solutione.

Baptism⁹ tria in se bz z quō figurabatur p agnū paschale in egypto comestū: z qliter ille eduxit de egypto di. vij. b. li. 4. ad scōam qōnem p totum.

Baptism⁹ xpi an exigit gemitū z planctū di. ij. d. li. 4. ad vltimū. z di. xix. g. li. 3. in solutione.

Baptism⁹ an sit prior p̄niam vel ecōtra. z quare p̄tere requirit baptism⁹ p̄niam cū tamen baptism⁹ sit in uia ita q̄ in alijs sacramētis nihil recipitur nisi baptismus p̄cesserit dist. xvi. d. 3. li. 4. p. totum.

Baptismus aliqua requirit ante z aliqua postz qd significat omnia que sūt circa baptismū dist. vi. p. li. 4. ad scōam qōnem per totum.

Baptismatis defectū an suppleat ipsa p̄firmatio vt videt̄ scriptū in actibz di. ij. g. li. 4. ad argumēta.

Baptism⁹ sepius institutus est z nō alia sacra disti. xij. f. 2. li. 4. ad p̄mū scōm z q̄ntū p̄me qōnis.

Baptismus quō sit p̄mū sacramētū: z quare non instituebatur ante sacramentum eucharistie disti. vij. 3. li. 4. ad p̄mū z scōm scōe qōnis.

Baptismus xpi an quādoqz fuit non in p̄ceptum sed cōsiliū z tñ valuit: z nihilomin⁹ circūcisio fuit efficax di. ij. f. li. 4. ad p̄mū z tertium.

Baptismo carens nec bene operari nec bene intelligere potest di. ij. a. li. 4. ad quartum.

Baptismus dicitur formare aiales habit⁹. nota p qd: z q̄ sit ista aialitas di. ij. a. li. 4. ad tertū scōe qōnis.

Baptism⁹ nora quō ē sacra fidei di. ij. b. li. 4. ad 2^m

Baptismus an sit aqua aut tinctio vñ character aut gratia: z que forma: z q̄ materia sit baptismi di. ij. a. li. 4. in solu. z ad duo p̄ma.

Baptismi tres ponūtur diffinitiones z declarant̄ et pence qd sumatur hec nota di. ij. a. li. 4. p. totum.

Baptismus an p̄uenienter celebratur in aqua: z ob quas causas di. ij. d. li. 4. p. totum.

Baptismi materia est aqua z bz cōuenientia cum re baptismi: qz est ablutiua sordū z dat spūale cōrege nerato di. vij. c. li. 4. ad p̄mū p̄me qōnis.

Baptismi forma in quibus verbis consistit: z an aliquid addi possit vñ diminui: z qua auctoritate apostoli baptisabat in noie iesu et an alia noia possent poni pro illis vt potentia sapientia z amor: et an in nomine vnius persone aut etiam in nomine trinitatis vel an etiaz nomina ista possent transponi: z qd si corrumpantur verba an sit baptism⁹ z de forma grecoz di. ij. b. li. 4. per totum.

Baptismi forma debet fieri cum expressione trinitatis perfecte z distince ab inuicem z non sufficit nominare essentiam tñ q̄uis etiam esset fides ite gra nec alia nomina loco illorum poni possunt di. ij. b. li. 4. ad tertā qōnem z sextam.

Baptismi forma cum sit per noia trinitatis expresse quare nō fit p modū inuocationis vt dicatur inuocare di. ij. b. li. 4. post solutiones argumentoz.

Baptismi forma an requirar de necessitate hoc p̄nomen ego z hoc verbū baptizo: z quomō quis in hoc posset peccare nō apponendo que cōmuniter putantur esse de forma di. ij. b. li. 4. in solutione.

Baptismi forma an possit fieri cū appositiōe alicui⁹ vt sancte marie di. ij. b. li. 4. ad septimā qōem.

Baptismi forma an accipit dispensationem ab hoie di. xxxvij. k. li. 4. ad tertium.

Baptism⁹ an req̄rat intentionē p̄sone vñ ecclie di. ij. li. 4. in solu. z ad p̄mū. z dist. vi. l. lib. 4. p. totum.

Baptismus an dicitur fieri per trina immersionem vel unam et quod si significet trina immersione: et quod de illis qui diuiduntur verba ad ad tres immersiones: et quid si paruulus mortatur sub una immersione an summus sacerdos superplet et an totum corpus debet perfundi: et si aqua sit calefacienda cum paruuli quibus ex frigore trahatur mortales infirmitates di. iij. c. li. 4. per totum.
Baptismi tempus an sit tunc in pascha et in penthecoste: et que est ratio quod non fit in epiphania et natiuitate domini cum sit regeneratiuus: et in epiphania sit aperitum celum baptisato domino distinc. vi. m. li. b. i. 4. per totum.
Baptisma an sit unum de instruendis neophytis di. xvi. f. 3. li. 4. ad tertiam questionem.
Baptismus valet etiam si replicentur peccata non autem nota di. xiiij. p. li. 4. per totum.
Baptismo qui caret non potest accipere ordinem et nota de illo qui oimino se ignorat baptisatum nec est baptisatus an consecrat dum se purat esse ordinatum presbyterum di. xxiij. b. 2. li. 4. per totum.
Baptismus nominat totam speciem sacramenti di. xvi. q. lib. 4. ad tertium.
Baptismus in quibus fieri potest et in quibus non di. iij. d. li. 4. ad secundam questionem.
Baptismus dat in nobis similitudinem trinitatis licet et hanc habeamus per naturam distinc. iij. a. li. 4. ad secundam tertie questionis.
Baptismi sacramentum an etiam in carne operatur ita ut carnis fetor deleatur per ipsum distinc. xxiij. e. lib. pmi per totum.
Baptismi primus effectus an sit vita noua vel aliquid aliud: et quare non habet hoc sacramentum materia oleum sicut aqua di. iij. d. li. 4. ad duo prima.
Baptismus cum sit causa gratie qualis causa dici debeat: et an necessario inducat effectum distinc. 4. d. lib. 4. ad quartum et vltimum.
Baptismus an habeat unum equalem effectum in omnibus accidentibus et quod gratia baptismalis habet triplicem actum di. iij. k. li. 4. per totum.
Baptismus equaliter gratiam operatur in paruulis licet cum adolescant non eodem modo sunt dispositi ad actum et unum nota et etiam cum quidam accipiunt gratiam finale: alij vero non di. iij. a. li. 4. per totum.
Baptismus in paruulis causat virtutes et habet eas omnes in muneribus: et ideo etiam possunt dici iusti di. iij. n. li. 4. per totum.
Baptismus quo iustificat. nota di. xix. a. li. 3. in solu.
Baptismi virtute omnes operationes precedentes et subsequentes contrahunt virtutem: et quomodo baptismus est finis omnibus operationibus nostris et etiam post baptismum si quis peccat ex baptismo venia datur fidelibus distinc. iij. a. li. 4. ad primam et secundam questionem.
Baptismus an sit principium preceptorum et quod ordinat nos ad tria di. iij. a. li. 4. in solu. et ad tertiam questionem.
Baptismus quo est principium operationis ipsius pueri baptisati di. iij. a. li. 4. ad secundam secundae questionis.
Baptismi res est plena gloria in dotibus anime et corporis et fulgor glorie in resurrectione: et nota quod rei illius est si significando non causando distinc. ix. n. li. 4. in solutione et ad vltimum.
Baptismus est si gnus gratie etiam in ficto qui nunquam deserit fictionem di. iij. m. li. 4. per totum.
Baptismus an sortitur suum effectum fictione cessante et si

baptismum fictum recipit: et an etiam quod ad illa peccata moralia que commisit a tempore quo baptisatus est versus ad fictionis cessationem vel tunc illa que ante baptismum sunt commissa: et quid de illis peccatis que in medio tempore sunt commissa di. iij. d. li. 4. per totum.
Baptismum an fictum recipiat. nota de multiplicitate fictis et fin hoc distingue distinc. x. b. li. 4. per totum.
Baptismum impedit fictio cum tamen gratia sacramentalis fortior sit peccato di. iij. c. li. 4. per totum.
Baptismus et circumcisio non eodem modo operabatur peccati remissionem di. i. v. li. 4. per totum.
Baptismus dat primitias spiritus etiam si habeant ante baptismum ut patet de cornelio distinc. iij. a. lib. 4. ab primo tertie questionis.
Baptismus quod differet aperiit celum et passio vel ascensio di. xvij. m. li. iij. ad argumenta.
Baptismus est aperire paradysum et etiam passionis et passionis christi sed differet distinc. xvij. b. 2. lib. 4. ad duo argumenta prima questionis prime.
Baptismus quomodo se habet ad passionem et etiam quomodo ad eucharistie sacramentum: et quare instituitur sit post resurrectionem et eucharistia ante cum tamen utriusque passionem designat et qualiter sit figura passionis sepulture et resurrectionis distinc. viij. c. lib. 4. ad quartum et quintum.
Baptismus facit iter nostrum ad super celestis anagogam: et etiam contemplatiua vita sed differenter di. iij. a. li. 4. ad quartum secundae questionis.
Baptismus an aperuit ianuam regni celestis: et que sit illa ianua di. iij. g. li. 4. per totum.
Baptismus an consistat in sola ablutione sordium. di. viij. a. li. 4. ad vltimum.
Baptismus quid deleat substantialiter et ad quid ordinatur di. j. c. li. 4. ad primum.
Baptismus directe delet peccatum di. i. f. li. 1.
Baptismus operatur contra originale quibus modis di. iij. a. li. 4. ad tertium tertie questionis.
Baptismus quare non tollat penalitates quibus addicti sumus. nota sepe causas: et an maneat in eadem vita qua ante baptismum di. iij. l. lib. 4. per totum.
Baptismus non ordinatur contra totum morbum originale peccati sicut penitentia contra totum morbum actualis peccati: et quid relinquit baptismus. nota et quod baptismus non habet partes potestatiuas sicut penitentia di. xvi. b. li. 4. per totum.
Baptismus non totaliter purgat fomitem sed aliquid relinquit quod mundatur per confirmationem di. viij. b. lib. 4. in solutione et in rationibus pro veritate post argumenta prime questionis.
Baptismo figuramur deo. nota de duplici configuratione et in quo figuramur christo di. xxvij. p. li. 4. ad quartum secundae questionis.
Baptismus rati facit matrimonium quibus etiam alie coniugum est hereticus et similis sine baptismate sacramentum ordinis non potest accipi di. xxxix. d. li. 4. per totum.
Baptismus non soluit seruitutem sicut matrimonium di. xxxix. i. li. 4. ad argumenta.
Baptismatum tria ponuntur gratia a magistro et nouem a damasceno: et ratio differetie nota et similis sufficiencia ponit: et quod in baptismum quod se tenent in ratione signi quod vero in ratione cause distinc. iij. f. lib. 4. per totum.
Baptismus notatur triplex scilicet sanguinis fluminis et fluminis et qui sunt finis quid baptismi et quis simpliciter qui quandoque excluditur necessitate et an tunc

etio cōuenit cū baptismo dis. iij. a. li. 4. ad tertium.
 Baptism⁹ sanguinis valde bon⁹ est ppter tria lz cha-
 racterē nō impnat aureolā tamen adducit dis. iij.
 f. lib. 4. in solu. z ad duo pma argumēta.
 Baptism⁹ sanguis z pnie an suppleat effectū ipsi⁹ ba-
 ptismatis aq cū tñ pnia etiā requirā in adulto ba-
 ptisato in aq: z ad qd requirā pnia in tali di. iij. f. lib.
 4. in solu. z ad primū z ad tertiu.
 Baptismus omnis an habeat cū baptisma aque ali-
 quā similitudinē: z q sunt nouem genera baptis-
 mi di. iij. f. li. 4. per totum.
C Baptisari an possunt murt dormientes inuiti z a-
 mentes di. vi. k. li. 4. per totum.
 Baptisari debet scificat⁹ in vtero z q gratia sit ma-
 ior scz baptismalis vllilla quā in vtero recipit scifi-
 catus z ad qd talis baptisat⁹ cū ante scētis sit di. vi.
 J. li. 4. ad tertiu z quarta qōnes p totum.
 Baptisari qd nō pōt nisi nat⁹ lz scificari posset in
 vtero post animationē di. vi. J. li. 4. ad pmi ar. pri-
 me qōnis z ad argumēta scēe qōnis.
 Baptisandus debet pncipalr de sex instrui q continē-
 tur in fundamento spūalis edificij scz de penitētia
 fide baptismō doctrina cōfirmatione z resurrectione
 z iudicio di. xvi. f. 3. li. 4. per totum.
 Baptisandi cum fidem profitentur an votum emit-
 tunt z an frangunt votum cum peccant post baptis-
 mū di. vi. n. li. 4. per totum.
 Baptisandi ter immerguntur z nudī extrahuntur.
 di. vi. m. li. 4. in solutione.
C Baptisati non sunt antiqui proprie loquendo licz
 apostolus hoc dicat di. ix. f. lib. 4. ad penultimum.
 Baptisati baptismate iohānis an erāt rebaptisan-
 di disti. ij. g. li. 4. per totum.
 Baptisatus mūnce. i. ioculatorie an recipit chara-
 cterē z an intentio requirā ex parte dantis z ebr:⁹
 an baptisat di. vi. l. lib. 4. per totum.
 Baptisati more grecoz z dalmatarum an sint rebap-
 ptisandi z an aliq sancti sint sic baptisati z an aliq
 verbū pme persone pntelligi potest cum dicitur ba-
 ptiscetur seruus xpiz z de tribus fratribus predica-
 toribus rebaptisatis iussu pape dist. iij. b. lib. 4. ad
 argumenta pme questionis.
 Baptisati tñ in noie iesu z nō accipiētes spm sanctū
 qd psequēbatur p manuū impositionē vt dicitur in
 actib: nota di. ij. g. li. 4. ad argumenta.
 Baptisati quomodo dicuntur xpm induisse dist. iij.
 e. lib. 4. per totum.
 Baptisat⁹ paruulus ad etatē veniens tenet ad fidē
 z mores q pntentur ex susceptione baptismi z non
 tenetur paruulus ad vota si que fecit pater ipsius
 di. vi. o. li. 4. ad pma qōnem p totum.
 Baptisat⁹ cū nō habz originale qre pcreat aliū hntē
 originale di. xxxij. e. li. 2. ad vltimū.
 Baptisato xpo in colūbe descensioe z vocis platione
 nō descēdit rota trinitas in colūba vel in voce ppter
 relationē ppteratis psonalis in intellectu illius de-
 scensus di. j. li. 3. ad vltimum.
C Baptisare in nomine iesu nec apostoli voluerunt
 nota causas huius z an fuerit ibi saluata forma ba-
 ptismi tradita a xpo z an in alio noie posset fieri si-
 cur in isto z an papa posset mutare formam dist. iij.
 b. li. 4. ad quarta qōnem p totum.
C Baptismi minister an quilibet posset esse disti. vi.
 a. lib. 4. per totum.

Baptisare an pōt ebr:⁹ z ebr:⁹ iustus dist. v. b. li. 4. p to.
 Baptismi factm habet cōem ministrum et non pnie
 sacramentum cum tamen vtrūq sit sacramentum
 necessitatis di. xvij. r. 2. li. 4. ad tertium.
 Baptisans in peccato mortali an peccet distinc. v. a.
 li. 4. ad secūdam questionem.
 Baptismi minister an debeat habere ordinem et iu-
 risdictionem z esse iustus z si est symoniacus nō vo-
 les baptisare nisi pro precio z an debeat admitti di
 stinc. v. a. li. 4. per totum.
 Baptismi an emit qui dat aliqd sacerdoti qui alias
 nō baptisaret ibidē ad tertiam qōnem.
 Baptism⁹ equalis est ex parte baptismi siue sit a bo-
 no siue a malo qzuis aliter sit ex parte baptisantis
 z si notorius peccator peccat baptisando disti. v. a.
 li. 4. ad scōdam qōnem.
 Baptisare ante potest hereticus vel scismaticus z si
 sic quare cyprianus dicit q non z an teneatur ba-
 ptisans habere fidem: z an a talibus baptisat⁹ reci-
 pit charactere di. v. c. z di. vi. b. li. 4. p totum.
 Baptisō hoc verbum est de forma baptismi fm etiā
 institutionem diuinam di. iij. b. li. 4. in solutione. z
 ad argumenta sequentia.
C Beatoz gloria p prius est in essentia qz in poten-
 tijs di. xvi. f. li. 4. per totum.
 Bti cū dicuntur bti fm imaginez. nota qliter sumit⁹
 imago dist. iij. a. li. 2. in solu. z ad primū.
 Beatificatio tria cōueniunt primū q sit capax substā-
 tie beatificantis z ad hoc exiguntur quinqz disposi-
 tiones. scōm est vt habeat incidens lumē a deo. ter-
 tium est vt fiat reflectio luminis incidentis ad pu-
 ros angulos scz in eandem lineam incidentem dire-
 cre in decumyt exciterur calor ardoris perpetue cha-
 ritatis di. iij. a. li. 2. in solu. z ad alia.
 Beati equaliter per capiunt summū bonum ex par-
 te obiecti non autem ex parte subiecti: z sic etiā im-
 par gaudiuz eorum est ex parte imparis perceptio-
 nis di. xlix. k. li. 4. per totum.
 Beati vt iam in gloria sunt an sit predestinati distin-
 xl. f. li. 1. ad argumentum.
 Bti siue redepr⁹ vllsaluat⁹ pfect⁹ est hō qñ dupli-
 cem obrinet redemptionē dist. xxij. f. li. 3. in solu. cir-
 ca quartū articulum symboli.
 Beati in visione que merces est immediate sunt sub
 radijs solis z informantur a deo sed in alijs reuela-
 tionibus vnus ab alio recipit reuelationem distin-
 iij. a. li. 2. ad secūdam.
 Bti an eqliter oia vidēt in deo di. l. lib. 4. per totū.
 Bti vidēt deū p spm nota intellectū hui⁹ cū de⁹ spe-
 cie vniuersalē nō habet: z an oia vidēt vn⁹ q al⁹ vel
 inequaliter dist. xlix. d. z. h. li. 4. p totum.
 Bti nō loquit diuinam essentiam qzuis eam in p-
 fundum sui z quo ad itima recipiat: et etiam qzuis
 se totum deus exhibet beato distinc. iij. a. lib. 2. ad
 quattuor vltima argumenta.
 Beati videbunt oim cogitationes saltem illas in qui-
 bus substātaliter est beatitudo z non quo ad illas
 que subsunt libero arbitrio.
 Beati an sint equales in numero scitorum. Nota
 qualiter intelligitur auctoritas gregorij in dyalo-
 go dicentis quid est qd non vident qui cuz videntē
 omnia vident di. ix. m. lib. 1.
 Beatis non potest inesse error nec mala volūtas dist.
 xxv. d. lib. 2. per totum.

Beati an habebunt sciām et recordationē peccatorū
z malorum z si sic an sciētia illa sit speculatiua vel
practica di. xliij. r. z. s. li. 4. per totum.

Beati an videant malos z an semp videbūt z an bea-
tudo eorum potest per compassionē diminui di.
l. k. lib. 4. per totum

Bri an cognoscāt illa q̄ hic gerūt di. l. b. li. 4. p totū.

Brōz p̄platio an mensurat̄ euo vel nō. nota ad re-
plicā solutiōis vltimi argumētī di. xxi. b. li. 3.

Brōz peccata p̄niam deleta an p̄palantur alijs et
an ip̄i de eis gaudent vel cōtristētur et propterea
minus gloriāntur q̄ innocētes qui de sua innocen-
tia gloriāntur di. xliij. v. li. 4. per totum.

Beatus qui saluatur postq̄ resurrexerit a peccato
z in minori p̄fectione q̄ p̄us erat non remunerabi-
tur pro virtutibus prioribus nisi quo ad p̄mū ac-
cidentalē di. xliij. b. 2. li. 4. ad tertium.

Bris in p̄ria oēs v̄tutes manēt tā theologice q̄ car-
dinales quodāmodo di. xxi. b. li. 3. in solutiōe.

Beatis est ratio volendi z appetendi quicquid volūt
ipsa bonitas prima penetrans voluntatem ip̄orū.
di. xxv. d. li. 2. in solutiōe.

Brūs nō est q̄ aliqd̄ male vult z brūs nō est q̄ nō hēt
oia q̄ vult. nota q̄ intelligitur de illis q̄ spectant ad
britudinē di. xliij. v. li. 4. ad argumenta.

Bri in p̄ria an suāt ordinē charitat̄ et an gaudebūt
bri plus de bono alieno qui melior est q̄ de suo di.
xxi. m. li. 3. i solutiōe z ad duo p̄ma argumēta.

Beati in patria in actu fruitionis non habent motū
nec mutationem di. xxi. b. li. 3. ad replicam solutio-
nis vltimi argumētī.

Brōz p̄mū in p̄ria p̄ nostra suffragia non auget̄ nec
desiderat̄ ampli⁹ q̄ hēt di. xlv. g. li. 4. p totum.

Bri in patria mereri nō p̄nt z m̄ xps cū hic eēt comp̄-
benfor̄ meruit di. xvij. b. li. 3. per totum.

Beati an habeāt omnia ad nutum quo ad corpora
sua di. xliij. d. li. 4. per totum.

Beati appetunt reuiri corporibus suis non vt per-
ficiatur anima: sed vt subiectus passionis z merito-
rum di. xlix. m. li. 4. per totum.

Bri p̄rātē hēt vt corpora eoz glōsiosa appareāt v̄l nō ap-
pareāt ocul̄ nō glōsiosa di. xlvij. c. li. 4. ad argumēta

Bri detestabūt̄ malos parentes dāpnatos disti-
xxi. m. li. 3. ad quintum.

Bri significari debēt in sacramētī p̄ribus: duabus
rōm̄b di. xij. o. li. 4. ad tertium z quartum

Beati ficare hominem solus deus dicitur q̄uis
quo ad alia puta illuminare angelus p̄t angelum
z sic inter deum z mentem nostram nihil est mediū
quo ad beatificare di. x. c. li. 2. ad penultimū

Beati ficandis siue bonis qui nunc moriūt̄ statim
datur beatitudo z non differtur sicut quidam gre-
ci heretici dicunt: volentes q̄ vsq̄ ad diem iudicij
z boni non ascendant ad celum nec mali ad infer-
num: z quare simul datur omnibus beatitudo cor-
porum z diuisim in morte singulorū beatitudo ani-
me di. xxi. k. li. 4. per totum nota.

Beati ficare potest corpus ipsa anima z hoc causali-
ter quia redundātia erit in corpore ex dotibus ani-
me z ille doctores anime non erunt abscondite ab ali-
quo beato q̄n vnusquisq̄ videbit q̄ritatem gl̄ie aie
z corporis alterius di. ix. m. li. 1.

Beati ficabile beatificātia dispositiue z res am-
nuniculantes proportionem quā habent ad beati-

ficās nota dist. j. lib. 1.

Beati tudo anagogice dicitur de beatitudine vie
z patrie z beatitudo vie non ita perfecte est fm ani-
mi perfectam virtutem sicut patrie q̄uis z beati-
tudo vie potest hic esse non tñ fm suum esse sed etiam
fm suum maximū posse: z nota q̄ beatitudo est a-
ctus vnus q̄uis z multa operantur ad ipsum ne-
cessarie vel organice. Nota etiā q̄ beatitudo contē-
platiua non perficit hominem fm naturalem habi-
tum quia hic cōmunis est nobis z bestijs nec etiam
fm actum illius virtutis que perficit hominem vt
homo: sed vt aliquid diuinū in nobis est z illa vir-
tus est p̄cipue sapientia. beatitudo autē moralis
que potentia quedam est ad felicitatem intellectu-
alem bene dicitur actus virtutis animi: id est virtu-
tis vt hūana est: z sic diffinitio aristotelis in p̄mo et̄bi
cōp̄tantū cōuenit beatitudini morali. Nec proprie
loquendo aliquis est beatus fm habitum etiam si
habitus illi sunt ad actus nō humanos s; diuinos
vt est paupertas spiritus zc. Nec beatitudo mora-
lis est per contractum superioris nature scilicet di-
uine sed hoc pertinet ad cōtemplatiuam. Et q̄uis
beatitudo sit actus Boetius tñ nominat ipsam sta-
tum omnium bonorum z diffinit beatitudinem p̄rie
z accipitur ibi status fm illum modū quo res est
in summo. Nota etiam q̄ beatitudo vera nō potest
esse cum miseria sed bene beatitudo fm causam vel
cōmuniter dicta que est vie. Nota insuper multipli-
ces diuisiones beatitudinis distinc. xlix. f. li. 4. per
totum nota singula bene.

Beitudo p̄t p̄siderari dupl̄r scz in essentia z in rōne
beatificabilis q̄ est aliquo mō in ipsa z an beitudo est
appetibilis ab oibus tā homie q̄ alijs z etiā in illo
q̄ nō est actu s; potētia z quō etiā mali appetūt be-
itudinē saltē fm intentionē z fm speciem vmbra-
tam beatificātia di. xlix. g. li. 4. p totum.

Beitudo mult̄ modis d̄ nota totū di. liij. b. li. 2.

Beitudo accipit̄ dupl̄r scz materialiter z fm p̄prietatē
tem adiunctam di. xxi. b. li. 3. ad p̄mū.

Beitudinē an omnes appetant ita q̄ omnes ve-
lint esse beati z an oia que agit quis agar p̄pter bea-
tudinē. z appetere beatitudinē an sit ois illius q̄
appetit z an etiam illud q̄ nō est actu appetit bea-
tudinē in bono pulchro beatificantib; eē z an etiā
mali beatitudinē appetant dum malum sub ratioe
boni appetunt di. xlix. g. li. 4. p totum.

Beitudo an ab omnibus appetitur fm specie di-
xxxvij. d. li. 2. per totum.

Beitudo et̄na latuit aristotelē z alios philosophos
nec mētionē de ipsa fecerūt di. xxxij. b. li. 3. ad p̄mū.

Beitudo ex sua ratione contrarietatem habet ad
miseriam: z ideo nō admittit mortalitatem distinc.
xxi. a. li. 3. ad argumētū tertium a fine.

Beitudo amicitia est beatitudo aut̄ non sine bea-
titudine distinc. x. b. li. 1.

Beitudo est duplex scilicet creata z increata. et no-
ta vnde conficitur creata z q̄ ipsa formaliter beati-
ficat beatitudo aut̄ increata effectiue z increata du-
pliciter cōsideratur z ipsa fruimur. beatitudine au-
tem creata fruimur di. j. g. li. 1.

Beitudo creata d̄ facultas z ipsa aliquo mō con-
tingit increata z ipsa beatitudo creata refertur ad
aliud. s. vt ad finē intentū dist. j. n. li. 1.

Beitudinē creatā querim⁹ p̄pter nos vt ipsa dispo-

liti beatitudine increata pfruamur z beatitudo crea
 ta nō est finis vltim^o in quo quiescit intentio distin.
 xxvij. b. li. 3. ad scđam qōnem p totum.
 Beatitudo creata q̄ est frui nō pōt tñm diligi q̄stū beitu
 do increata dis. xxix. e. li. 3. ad scđam qōnem.
 Beatitudo sūma p̄sistit in p̄fectōe triū di. xxiiij. d. li. 1.
 Beatitudo tria p̄ncipalia requirit sc̄z p̄fectū posse p̄f
 ctū scire z p̄fectum velle z angelus p̄mus p̄mū ap
 perit qđ consistit in tribus z rōne duoz vltimozuz
 peccavit appetendo p̄fectum posse di. v. c. li. 2. in so
 lutione z ad argumenta.
 Beatitudo cū cōplectitur in se cognitionē z fruitio
 nē nō tamen describitur p̄fruitionem q̄ est p̄ncipa
 lior in beatitudine sed p̄ cognitionē qz sepius nota
 mus aliqua a min^o p̄ncipaliori. eo q̄ magis nobis
 notū est vt patet de caractere cui^o est p̄ncipalit^r cō
 signare z p̄ p̄ns distinguere z tñm non denoiatur ab
 actu p̄ncipaliori s̄z min^o p̄ncipaliori q̄ est distingue
 re vt patet dis. vi. d. li. 4. ad vltimam questionem.
 Item nec illud qđ distinguit est semp̄ p̄ncipaliter vt
 patet de caractere z fide q̄ distinguit z sunt in intel
 lectu z virtutes q̄ sūt i affectu nō distinguit vt cha
 ritas que tamen fidem excellit z caracteres q̄ sunt
 dispositiones ad omnes virtutes vt p̄z di. vi. d. li.
 4. ad vltimū scđe qōnis z p̄terea albertus sup̄ io
 hānem de vita eterna non admittit q̄ ideo cognitio
 sit p̄ncipalior quia distinguit inter viam z patriāz
 q̄ ipsa charitas.
 Beatitudinē p̄sequi vna sola virt^o nō pōt. nota q̄ cri
 guntur ad p̄fectionem finis consequendum di. xxij.
 g. li. 3. ad q̄ntum z ad reliqua
 Beatitudo succedit oibus virtutibz z etiam vni vir
 tuti sc̄z spei di. xxxi. b. li. 3. ad p̄mū.
 Beatitudo que est obiectū spei quid dicat z an respi
 citur a sola spe vel etiam sit finis aliarum virtutuz
 di. xxvi. c. li. 3. ad vltimum.
 Beatitudo est merces n̄ra sed nō p̄ modū mercedis s̄z
 vt est dilectū ad fruendū z ē ipse de^o q̄ diligend^o est
 qz bon^o absolute dis. xxix. d. li. 3. in solutione.
 Beatitudo oim beato p̄ ex parte participantū bonuz
 infinitū nō erit vna in tñm q̄ vna mansio non potest
 esse pluriū di. xlix. a. li. 4. per totum.
 Beatitudinis obiectū delectabilissū est beis intra re
 plens intima ad fruendū. est aut̄ illud obiectū bo
 nū f̄ruidibile dis. xliij. n. li. 4. ad penultimū.
 Beatitudo an possit esse in vno distanc. xxiiij. b. lib.
 tertij ad penultimum.
 Beatitudo exigit deū esse oia in intellectu voluntate z
 memoria di. xxvij. k. li. 3. ad argumenta.
 Beatitudo non est vno sed visio et nota hoc dictum
 non est contra doctorem magnum vbi loquitur de
 beatitudine ipsam ponens in actu fruitionis disti.
 xxxix. c. li. 4. ad p̄mū.
 Beatitudinis actus tres notantur penes quos multi
 plicant tres ordines p̄me hierarchie. nota charita
 tem esse digniore di. ix. d. li. 2. ad vltimū.
 Beatitudo p̄sistit in visione dei essentialiter. nota q̄ di
 cit̄ eēncialiter z nō p̄ncipalr. visio eīm nō de hēt acci
 dentalit̄ nec p̄ncipalr sed subaliter aut fundamētalit̄
 ter sicut fides respectu charitat̄ in via. nota etiā q̄
 nō loquit̄ hic de visione fm̄ sed se mag^l est talis q̄ in
 cludit fruitionem vt patet ad p̄mū dis. xvij. m. li.
 3. in solutione z ad argumenta.
 Beatitudo sanctorum consistit in visione nō vt visio

tñm sed vt visio amari z habitū. nota de duplici visio
 ne dist. xxiiij. c. li. 3. per totum.
 Beatitudo subaliter p̄sistit in cognitione. nota q̄ dicit̄
 subaliter z hoc nō est p̄ncipaliter vt albert^o etiāz in
 alijs locis exp̄ssius habet dis. ix. m. li. 1.
 Beatitudo materialiter p̄sistit in visione formaliter
 in amore que p̄sequit̄ delectatio dis. xlvij. d. lib. 4.
 per totum. nota de vita eterna.
 Beatitudo sine felicitas videtur distingui a visione
 dei di. liij. b. li. 4. in solutione.
 Beatitudinis visio vl̄ cognitio p̄ sp̄m quo ad ea q̄ ar
 ticulos fidei sequuntur. i. quo ad ea q̄ p̄tinet ad bea
 titudinē nō erit vni^o b̄ri ab alio differens visio q̄ ad
 visa di. xlix. b. li. 4. per totum.
 Beatitudo nō est respectu alicuius attributoruz di
 uino z nisi tñm respectu bonitatis quia ipa est finis
 z in ratione finis. alia autem attributa sunt quedā
 fines sed non in ratione finis di. xxvij. c. li. 2. in so
 lutione z ad argumenta.
 Beatitudo p̄cipue in affectu est. pbatur p̄ cōprehēn
 sionē quare cōprehensio dis. j. m. li. 1.
 Beatitudo consistit in fruitione p̄ncipaliter finali
 ter. nota bene primas auctozitates anselmi z augu
 stini que sunt pro veritate q̄ angeli sunt creati in
 gratia dist. iij. m. li. 2.
 Beatitudinis act^o est fruitio z est gustus felicitatis
 vt finis : et ille actus significatur per eucharistie sa
 cramētum inq̄strum in illo sentimus gustū dulcedi
 nis sp̄ualis dis. ix. n. li. 4. p̄ totum.
 Beatitudo consistit in fruitione visionis dei di. j. x.
 li. 4. in secūdo argumento.
 Beatitudinis siue genis eterne hic p̄ign^o accipim^o in
 donis z p̄pter illā quierē oia n̄ra opa facere debem^o
 di. xxvij. g. li. 3. in solu. nota omnia.
 Beatitudo essentialis nō attendit̄ penes opa charitat̄
 in multitudine z magnitudine operū s̄z penes q̄st
 tatē charitatis. nec natura ipa in angelis est penes
 quā in ipsis distinguit̄ beatitudinis ḡdus nisi disposi
 tione si cur nec in nobis penes natura alia dat̄ gra
 per modum debiti sed bene per modum congrui. nota
 de mansionibus penes quid distinguuntur in beis
 dist. xlix. b. li. 4. per totum.
 Beatitudinis pars est ipsa scientia sed nota de tripli
 ciscientia dis. xxxi. k. li. 3. ad p̄mū z scđm.
 Beatitudini patrie est similis ipsa scientia hic in via
 que est approbationis id est permixta affectui dis.
 xxij. l. li. 3. per totum.
 Beatitudo siue felicitas patris z filij ē dilectio siue
 delectatio eorum z vocata est vsus dist. xxxi. g. li. 1.
 ad secūdum z in solutione.
 Beatitudinis gaudium duplex cōsideratur : z respe
 ctu eius dicitur domus patris z mansiones in do
 mo di. xlix. a. li. 4. per totum.
 Beatitudinis gaudia vl̄ materie gaudioz ei^o notantur
 multe p̄ anselmū di. xliij. k. 2. li. 4. in solutione.
 Beatitudinis q̄stas nō erit i penitēte fm̄ vtutes p̄e
 dentes qz ille nō manent q̄uis opera maneat in re
 purgatione : z ideo de illis erit beatitudo acciden
 talis di. xiiij. b. 2. li. 4. ad tertium.
 Beatitudo corporis in patria dependet a beatitudi
 ne aie di. xxxi. m. li. 3. ad vltimum.
 Beatitudinis gaudium an mai^o erit post resurrectionē
 q̄ in beis dist. xlix. l. li. 4. p̄ totum.
 Beatitudinis p̄firmationem precedit tempore stat^o

vie sed nō oportet q̄ gratiam precedat tempore ip/ sa natura: vt patet in angelis. nota rationem dist. iij. m. li. 2. ad argumentum post solu.

Beatitude nota in solutioe z ad argumenta qd̄ va/ let pro opinione alberti de beatitudine specialiter ibi q̄ demones possunt nominari omnibus nomi/ nibus angelorum prater q̄ illis que signant chari/ tatem vel quietem cherubin enim nominari possunt non autem seraphici zc. di. ix. f. li. 2.

Berudine p̄tie dei nō decet exhiberi paucis cū ordo sit de diffinitioe illi⁹ gl̄ie z q̄ ordo beatorū amplior dēt eē q̄ gr̄e di. xxiiij. c. li. 4. ad sc̄dm argumentum.

Berudines octo z fruct⁹ duodeci sunt p̄ficiētes fm̄ statū nō existētes in vno s̄ in vno in cōparatione ad vsum altoz di. xxiiij. c. li. 3. ad vltimū.

Beatitudines fructus dona et virtutes perficiunt animam quo ad posse diuersimode dist. xxiiij. b. li. 3. in solu. z reliqua omnia.

Beatitudines sunt altiores perfectiones q̄ virtutes vel donat: nota de duplici b̄titudine p̄tie z vie: vie iterū subdiuiditur: z an beatitudo possit eē in vno di. xxiiij. b. li. 3. ad penultimū.

Beritudines p̄fectiores sunt q̄ dona q̄b z dona sunt adaptabilia di. xxv. k. li. 3. ad argumenta.

Bede in fide z moribz est credēdū nō autē semp̄ ina/ turis rerū q̄ differere videt̄ dist. xliij. c. li. 4. ad 2^m.

Benedicere heretici b̄dicendo nō possunt sed po/ tius maledicūt. nota di. xix. q. li. 4. per totum.

Benedictionibus maledicere dicitur domin⁹. nota intellectum istius maledicā benedictionibz vestris di. v. a. li. 4. ad sc̄dam q̄onem.

Benedictio ep̄alis an iustificat z quare non sit sacra/ mentum di. i. c. li. 4. ad vndecimū.

Benedictio sc̄de dici quare non est posita vt diceret vidit de⁹ q̄ esset bonū dist. xliij. g. li. 2. per totum.

Benefacere h̄is qui oderunt an teneantur perfe/ ci di. xxx. a. li. 3. ad sc̄dm.

Beneficia triplia norantur sc̄z cordis oris et ope/ ris: z econtra peccare contingit tripliciter cōtra ista tria dist. xxx. b. li. 3. in ratione p̄ veritate.

Beneficia dei cū multa sunt z vnū nos magis cōiun/ git deo q̄ aliud querit an penes hec ordo dilectio/ nis potest sumi dist. xxix. b. li. 3. ad sc̄dm.

Beneficia an debeāt magis dari p̄ sanguineo q̄ extra/ neo. nota de duplici beneficio z in quo p̄ferend⁹ est melior vt accipiat a diligente b̄ficiū vl' a distribuē/ te di. xxix. g. li. 3. per totum.

Beneficiū nota q̄ nobilitas z alia quedam non fa/ ciūt aliquem idoneum ad beneficiū ecclesiasticū. di. xxiiij. k. li. 4. per totum.

Berengarij error quis fuerit de sacramēto eucha/ ristie z quō reuocauerit eū: z sua confessio qualiter sit intelligenda di. xliij. g. li. 4. per totum.

Bestie character dicitur equivoce ad characterē xp̄i z quid sit character bestie: z quare delibilis cū xp̄i sit indelibilis z fm̄ quā potētā imp̄mitur: z an cons̄gnat di. vi. g. li. 4. per totum.

Berthelem paruulus z in milibus iuda expōitur auctoritas di. ij. r. li. i.

Bibere de petra dupl'r contingit: et quō veteres biberunt di. j. q. li. 4. ad argumenta.

Bigamia vnde dicitur z qualiter diffinitur et cui opponitur z qualiter separatio in bigamia vnita/ ti sacramenti opponit̄ et indiuiduitati. nota singu/

la distinc. xxvij. v. lib. 4.

Bigamia hēt q̄ttuor modos z nota circa hos varios casus bigamie z sufficientiā quattuor modoz z q̄ bigamia etiā inasctur alicui sine pctō z ipō ignora/ te di. xxvij. r. li. 4. per totum.

Bigamia in indiuiduitati opponit̄ z nota q̄lis indiui/ duitas sit illa z q̄re p̄cubit⁹ cū meretrice nō facit b̄/ gamiā dist. xxvij. v. li. 4. ad argumenta.

Bigamia q̄ licet sit quadoq̄ p̄tracta sine pctō tamen facit aliquē irregularem z ineptum ad sacerdotiū: nec etiam p̄tracta ante baptisimū baptisimare abor/ leri potest q̄uis fore cum tali citius dispēsetur circa qd̄ nota opinionem hieronymi z augustini. et cuius iam tenetur z quare facit irregularitatē. no/ ta dist. xxvij. v. li. 4. per totum.

Bigamia quare irregularitatem inducit in noua le/ ge di. j. l. lib. 4. per totum.

Bigamia vituperabilis est nec in statu inocentie fuis/ set disti. xx. d. li. 2. per totum.

Bigamia reprehenditur in lamech z non in patriar/ chis di. xxiiij. d. li. 4. per totum.

Bigamia sanctis patribz fuit admissa ob causam ra/ tionabilem di. xx. d. li. 2. ad vltimū.

Bigamia admittit dispensationem: z nota per quem quo ad minores ordines: quia per episcopum z an etiā per eūdem quo ad maiores si ingressus q̄s fue/ rit religionem z que necessitas in tali dispensatione nota di. xxvij. a. 2. li. 4. per totum.

Blaspheuiā sp̄s blasphemie differūt z cui blas/ phemauit ille q̄ ligna collegerat in sabbato q̄ p̄ni/ tus fuit morte dist. xv. g. li. 4. per totum.

Blaspheuiā in sp̄m sc̄m z pctm̄ in sp̄m sc̄m et sp̄s blasphemie d̄nt: z qd̄ sit blasphemia z qd̄ peius in/ ter illa di. xliij. f. li. 2. per totum.

Blaspheui⁹ puer q̄nquēnis an sit dānat⁹ vt videt̄ di/ cere gregori⁹ i dyalogo di. xxvij. o. li. 4. ad quartū

Burum an maiorem habet p̄uenientiam cū crea/ tore q̄ peccator z quare burum non percipit sacra/ mentum eucharistie cum ostiam comedit sed pecca/ tor di. ix. g. li. 4. ad septimū.

Burta nō h̄nt cognitiōē vestigiū dist. iij. b. li. i.

Burta qualiter dicuntur p̄ficere p̄ceptus d̄ni q̄uis p̄ceptum nō app̄bendant dist. iij. b. li. i.

Bonitas nō est entitas eius qd̄ est di. j. l. i.

Bonitas triū p̄sonarum cum vna sit quare pctm̄ in/ sp̄m sc̄m d̄: sp̄aliter peccatū cōtra bonitatem di. xliij. a. li. 2. ad quattuor vltima argumēta.

Bonitas attributi diuinū sola habet q̄ est finis z se/ habet in rōne finis q̄ alijs attributis non conuenit di. xxxvij. c. li. 2. in solu. z ad primū.

Bonitas sua est deo ratio volendi q̄quid vult z etiā penetratio bonitatis in volūtate efficitur ratio vo/ lendi beatis di. xxv. d. li. 2. in solu.

Bonitate prima non supposita non erit aliquod bo/ num nec ratio amoris in affectu distinc. xlvi. p. li. i. ad secundam questionem.

Bonitatem p̄mi aliquid plus parcipiat fm̄ qd̄ diui/ ditur in officijs z potestatibus: z dignissima forma maxime diuisionis est q̄uis philosophus dicat q̄ virtus vnita magis potēs est z nō est vniuersaliter vera illa q̄ quāto aliquod simplicius tanto diuisi/ bilius distinc. xxiiij. b. lib. 4. in ratione pro veritate z ad argumenta.

Bonitas z dilectio quare approdatur spiritui sancto

di. j. 3. lib. 3. ad secundum.
 Bonitas nature humane nihil adicit diuine p sonefi
 cur nec puctus linee vl q̄ntari di. vij. g. li. 3.
 Bonitas notatur z penes ea que ostendunt complexionē
 eius z primus modus est per modum tactus. nota
 bene totum di. xiiij. d. li. 3.
 Bonitas duplex est in rebz creatz a deo vl in rebz vni
 uerfi di. xliij. c. li. I. in solutione.
 Bonitatis gradus in creaturis habent p participa
 tionē bonitatis q̄ sunt in deo fm q̄vnu plus a ccedit
 q̄ alterū di. ij. a. li. 3. ad penultimū.
 Bonitas nota in q̄ relucet tā in ordine vniuersi q̄ in
 ordine vni⁹ nature dis. ix. g. li. 2. ad argumēta.
 Bonitas in quo ponitur cum dicitur bonū est malū
 fieri di. xli. c. li. I. per totum
 Bonū triplex notatur scilicet gratie z boni natu
 ralis ordinati ad gratiam z qd̄ conuertitur cum en
 te di. vij. d. li. 2. ad quartum.
 Bonū triplex notatur in qd̄ pōt liberū arbitrium si
 ne gratia di. xxvij. a. li. 2. ad vltimū.
 Bona maxima media z minima que sint. nota dist.
 .i. b. libri primi.
 Bonoz gradus notatur inter bona fortune nature
 z bonum honestum z tertium maius bonū est alijs
 dist. xxxvij. g. li. 3. ad vltimū.
 Bonorum alta summa alia media alia infima et cor
 pus christi de primis est z etiam virtutes sed nō eo
 dem modo ad liberum arbitrium. ideo vno possu
 mus male vti licet sit maius bonum q̄ virtus dist.
 ix. b. lib. 4. ad quintum.
 Bonū aliquod dicitur bonū mixtum. nota de tripli
 ci bono et in quo genere boni sit matrimoniu dist.
 xxxi. a. li. 4. per totum.
 Bonū aliqd̄ est duplr salz bonitate nature z bonita
 te finis di. xxxiiij. d. li. 2. in solu. z ad argumēta.
 Bonoz diuisio z defectuū penes diuersa esse nota
 tur di. xli. g. li. I. per totum.
 Bonū vnde originem ducit quo ad interpretationē
 nominis di. j. q. lib. I.
 Bonū z ens quo ad suas intentiones non conuertū
 tur dist. j. q. lib. I.
 Bonū sup ens addit relationem ad finem: z bonum
 quō separatur ab ente di. i. q. lib. I.
 Bonum quare concomitatur ens et non separatur
 fm suppositum ibidem.
 Bonū in diuersis cum ente scz in causa z cāto bonū
 est ante ens ibidem.
 Bonum dicitur per analogiam de summo bono et
 creato di. 2. b. li. I.
 Bonū accipitur aliter z aliter di. j. b. li. I.
 Bonū se diffundit non fm ordinez nature sed fm ca
 pacitatem eoꝝ qui capiunt illud dist. xx. d. li. 3. ad
 primū p̄ alia opinione de incarnatione.
 Bonū omne est bonū quia ordinatur ad alterū aut
 ordo est ad ipsum sicut est summū bonum dist. xlvij.
 b. lib. I. in argumētis nota.
 Boni sunt quattuor dispositiōes scilicet amor lumē
 zelus z pulchrum. nota qualiter ista se consequun
 tur di. xxij. a. li. I. ad quintum.
 Bonū triplex notatur scilicet gratie et bonum quod
 conuertitur cum ente z bonum mediuz quod est or
 dinabilitas z illud consideratur dupliciter: z nota
 an hoc potest totaliter absumi per malum distinc.

xxxij. e. lib. 2. per totum.
 Bonū mouet z et go fm diuisiones boni sumit diu
 sio mortuaz potentiarum vel virium. nota totū no
 tabile post argumētoꝝ solu. di. xiiij. o. lib. 2.
 Bonū est amplioris diuisionis q̄ malū penes statū
 diuersitatē malum vero p modū corruptionis di.
 xlv. l. li. I. ad scdm z tertium.
 Boni diuisio in delectabile vtile z honestum non est
 diuisio generis in species sed est data potius p pus
 z posteri⁹ participatia diuisum di. j. r. li. I.
 Bonum in genere quid sit z an sit bonū alicuius vir
 tutis z qua bonitate sit bonum z an bene z male fie
 ri potest: z quare bonum in genere non potest fieri
 malum in genere cum tamen bonum in specie po
 rest fieri malum in specie: z vide quomodo haber si
 militudinem cum genere predicabili: et quomodo
 dicitur per methaphoram ad genus quod est sub
 iectum primum et potentia prima distinc. xxxvi. f.
 libri scdi per totum.
 Bonū in gne nota vñ d̄z z bonū ex circūstātia quō re
 spondet ei di. xl. a. li. 2. ad vltimū.
 Bonū in genere z malū in genere an pōt dici indiffe
 rens di. xl. b. li. 2. ad scdam qōnem per totum.
 Bono in genere an respondeat bonū in specie: et an
 bonum in genere potest substerni malo in specie di.
 xxxvi. g. lib. 2. per totum.
 Bonū de genere bonū an opponit venialit: z an sicut
 veniale est in specie mali sic z tale bonū in genere sit
 in specie boni: z an premiabitur si fuerit cum mor
 tali pctō in decedente dist. xxi. d. li. 4. p totum.
 Bonum in genere quid sit: z quomodo accipit deter
 minationem ad statum z ad tempus dist. j. f. li.
 4. in solutione z ad argumēta.
 Bonū mouet ad diligendū z hoc est q̄duplex fm q̄
 q̄tuor sūt diligēda ex charitate di. xxvij. a. li. 3. i so.
 Bonum z malum in opere nō causantur vno modo
 quia bonum ex integra causa malum autem fit om
 nipharium: z ideo intentio non facit semper actum
 malum bonum sicut facit bonum actum maluz di
 stinc. xli. b. lib. 2. per totum.
 Bonum an concupiscitur a dampnatis simpliciter.
 dist. xiiij. k. 2. lib. 4. ad primum.
 Boni q̄ntitas duplr attenditur scz fm ordinem ad vi
 tam vel fm dignitatem nature que referz ad parti
 cipandū deū glorificantem. nota quō nos sum⁹ me
 liora bona oibz alijs q̄b viuit formāl̄ brē di. xxvij.
 b. li. 3. ad scdam qōem p totum.
 Bonū z malū nota quō sunt tria dist. xxxij. e. li. 2.
 Bonum non est simpliciter in ratione prout conside
 ratua est di. vij. d. li. 2. ad primum.
 Bonū qd̄ resultat ex ordine vniuersi an deus meli⁹
 potuit facere. nota solutionē di. xliij. c. li. I.
 Bonū nota an sit bonū malum facere per hoc q̄ pas
 sua inferit suam actiuam z ecōuerso: z similiter an
 concedi potest hoc bonū est malitiam fieri dist. xli.
 c. li. I. in solu. z ad duo vltima.
 Bonum fm q̄ bonum respicit esse sed virtus actum
 vbi nota q̄ bonum est maioris simplicitatis q̄ vir
 tus dist. xxvij. a. li. 2. in solutione.
 Bonuz comparationis qd̄ ex pmissione mali accidit
 posset recōpensari meliori ratione boni si malū nō
 esset z cum hoc maneret cōparatiōis bonū fm gra
 dus boni di. xli. f. li. I. in solu. z ad tertium.
 Bonū acquisitū est finis omnū p̄ceptoz quo bono

quis puatur p quodlibet pctm mortale: qz qdlibet pctm opponi illi fini di. xvi. d. 2. li. 4. ad vltimū.
 Bonū a deo cognoscit. nota an fm intellectū speculatiuū vel practici di. xxxvi. f. li. I. ad penultimū.
 Bonū quod dicitur diligitur ex charitate est increatus di. xxvij. e. li. ij. ad secundū.
 Bonū maius nō semp magis est diligendū cū et minus bona sunt quādoqz magis eligenda di. xxix. e. li. ij. ad argumēta ptra tertiā qōnem.
 Bonū simplr est ipse amor di. xxxij. b. li. ij. in solu.
 Bonū simplr nō hz oppositū dis. i. b. li. 2. ad p̄mū.
 Bonū summū bonū probatur esse deus et nō potest esse nisi vnū dis. ij. e. li. I.
 Bonū summū quare summū dicatur z purū z finis simplicitatis in bono di. ij. b. lib. I.
 Bonū summū an sit comparabile ad alia bona dist. ij. b. lib. primi.
 Bonū summū simplex est z oēs bonitates nobilitatis nō habēt aggregationē z diuersitatē in ipso. vnū em̄ bonū in ipso nō addit super alterum fm rem lz fm rōnem ibidem nota.
 Bonū summū est substācialiter z cōtācialiter bonum cui nō potest fieri additio z lz summū nō addit sup intentionem boni nisi respectu fm. nomē ad alia bona creata ibidem nota.
 Bono infinito cōuenit se cōmunicare z infinito mō: z cum hoc illi se cōmunicare qd est capax infiniti boni di. i. a. li. 3. in rōne pro veritate.
 Bonū summū nō hēt p̄riū di. xiiij. i. 2. li. 4. p totum
 Bonus est de^o ideo sum^o. dis. i. q. li. I.
 Bon^o nota^o de^o cōuenientissime dis. i. q. li. I.
 Bonū summū aia desiderat post hāc vitam per modum illum quo res desiderat suū locum. cuz extra eum est z qz hec sit maxima pena dist. xx. b. lib. 4. in solutiōe. z ad vltimū.
 Bonū p̄ncipali^o dicitur tripliciter dist. xxxi. c. li. 4. in octavo z ad argumēta.
 Bona vel mala est omnis creatura rationalis dist. xxxvij. a. li. 3. in secūdo argumēto.
 Bonū debem^o nobis magis velle qz cuiusqz creature di. xxvij. e. li. 3. ad quartum.
 Bonū magis an sit magis diligendum di. xxx. a. li. 3. ad quartum q̄ntum z sextum.
 Boni melioris desertio an sit peccatum: z quādo fieri habet di. xl. d. li. 2. ad decimū.
 Bonū em̄ in^o laudabile. ppter cōstāciā qnqz z tñ nō efficit malū di. xvi. a. 2. li. 4. ad p̄mū.
 Bonū virtutis theologicē z bonū virtutis ciuiliis nō est idem dis. xxvi. a. lib. 3.
 Bonū hois totū nō est nisi de^o di. xxvij. e. li. 3. ad 3^m
 Boni mediocriter et boni simpliciter q̄ sunt. nota op̄iones de mediocriter bonis z mediocriter malis z valde malis: z an oibus istis suffragia ecclesie valeant di. xlvi. a. li. 4. p totum.
 Bona creata non sunt bona per bonitatem increatā formaliter di. xlvi. r. li. I. ad quartum.
 Boni naturalis eē est duplex scz quo ipsa natura est in se: z aliud eē qd cōsistit in p̄pōitione nature rationalis ad gratiā di. xlvi. k. li. I. in solu. bene nota.
 Bonū creature etiā si in infinitū fieret additio ei bonitatis nō potest equiparari summo bono. nota rationem p totum di. xliij. d. li. I.
 Bonū nature qd corrūpitur per peccatū an pōt auferri: z an sit potencialit̄ infinitū sicut cōtinuū mate-

riale di. xlvi. k. li. I. ad argumēta nota bene.
 Bonū nature an totum possit absumi a malo dist. xxxv. e. li. 2. per totum.
 Bonū omne faciendum precipitur in decalogo dis. xvi. J. 3. lib. 4. per totum.
 Bonū z malū an sint differētie p̄stītiue actiōis voluntarie in morbo ita qz bona actio a mala differat specie vel nō dis. xl. a. li. 2. per totum.
 Bonū nota an ad bonū exigat̄ tñ bonū cogitare z as sentire z velle z operari cū hec sunt in p̄tate nra etiā fm naturā di. xxvij. a. li. 2. ad tertium.
 Bonū remunerabile reducitur ad tria generalia q̄ designantur p aurū z argētū z lapides p̄ciosos: z an hec edificantes pati possunt purgatorij ignem di. xxi. f. li. 4. per totum.
 Bonā vitāz causant virtutes z potentie rationales diuersimode di. i. b. li. I.
 Boni actus in se qnqz debent intermitteri. ppter fragilitatem nostram: vt patet de missa celebratione z iuramento di. xiiij. g. 2. li. 4. ad tertium.
 Bonū nullū irremuneratū manet etiā extra charitatem si fiat z a quo sp̄iali remuneratur hic si cōtingit qz nō accipiat quis eternā remunerationē bene nota di. xiiij. t. li. 4. ad vltimū.
 Bona nob collata a dño habem^o q̄si in feodū: z idō nō possum^o ea iure dño alienare nisi fm suā voluntatem dist. xxxvij. o. li. 3. in vlt. argumēto.
 Bona opa q̄ q̄s in mortali existēs op̄a nō viuificant p sequētē p̄nam nec vnqz in corpe mistico fuerūt lz bona opa mortificata reuiuiscāt q̄ m̄aserūt etiā in corpe mistico dñ ille i pctō mortali existeret di. xiiij. v. li. 4. z iterū di. xv. b. 2. li. 4. p totum.
 Bonū aliquod factum in mortali facit tolerabiliorē penam per accidens di. xiiij. t. li. 4. in solu. z di. xv. J. 2. lib. 4. per totum.
 Bona facta in mortali ad quid profunt. nota dist. xv. f. 2. lib. 4. per totum.
 Bona opa mortificata p̄nt redire pctā aut redire nō p̄nt per posterius pctm: z qz deficientius est malū qz bonū dis. xxij. a. li. 4. ad cōm.
 Bona m̄imonij notantur tria: z an sint in eodē ḡne boni cū m̄imonio vl in diuersis: z q̄ d̄tia inter bonū plis z plem di. xxxi. b. li. 4. p totum.
 Bona m̄imonij cōparā ad inuicē z q̄rit qd sit p̄ncipalius z melius. nota de p̄ncipali qd dicitur tripliciter dist. xxxi. c. li. 4. per totum.
 Bona matrimonij cōueniūt matrimonio inq̄stū est in officiū: z nō inq̄stum est in remedium z illa bona exapiunt concupiscentiam carnalem: nec sit mortalis culpa ibidem. d. per totum.
 Bona m̄imonij tria cōueniūt oī m̄imonio fidelij z infidelij sed differēt ibidē. e. p totum.
 Bonū nuptiale tripliciter est z penes qd sumit̄ iste numerus boni. nota ibidem. g. per totum.
 Bona matrimonij tria an sint m̄imonij iniciatū vel consummatū: z per que dicitur matrimonij iniciatū ratum z consummatum ibidem. f. per totum.
 Brutis nō cōuenit vti dist. i. o. li. I.

Adere permittunt
 iusti vt meliores efficiantur in modo. f. custodie non tamen necessario di. xiiij. b. 2. li. 4. ad sextum.

Calix in missa duo significat scilicet passionem:

z potū sapiētiē: z quō pars missa in calice significat
brōs dist. xij. o. li. 4. ad scđam qōnem.
Calix q̄liter sumit cum ponit in forma sacramēti cu
charistie: z an est de essentia sacramēti, vbi nota ali
quid esse dupliciter de essentia alicuius dist. viij. g.
li. 4. ad scđam qōnem p totum.
Calices sacraati an possunt vendi: z q̄b sine symonia
z quando cum symonia: z a quibus: z cum qua cir
cūstantia debent cōmassari z frangi di. xxv. c. lib.
4. in solutione.
Calor intēperat⁹ vel terra calidissima quare sit i
ethyopia dist. xvij. d. li. 2. nota totum.
Calor naturalis in semie vn⁹ est agit tñ triplici vru
te, nota hanc triplicē vim: scz vim elementis: vim celi
z vim aie zc. di. xi. c. li. 1.
Calor equoce dicitur ad calorem solis z elementis: z
calorem aie di. xij. a. li. 1.
Calore incipit man⁹ z pedes ex modica intemperā
tia: ideo maioris sunt temperantie z dolor in his
manus z citius percipitur q̄ in alijs, nota in ratio
nibus p veritate di. xvi. b. li. 3.
Caliditas maxima ē in igne inferni, tum ppter lo
cum, tum ppter materiā que sunt dānati dist. xliij.
r. 2. li. 4. in solu. z ad argumēta.
Calendens ferrū nō sunt duo corpa di. xix. s. li. 1.
Chaos magnū de quo in euangelio quid sit, nota
ad terrū di. xij. d. li. 3.
Capilli, nota vnde generantur: z quare nō dican
tur filij nostri di. 4. f. li. 3. ad primū.
Capilli an resurgant: et an sint de veritate humane
nature di. xliij. k. li. 4. p totum, ibidem etiā vn⁹ ge
nerantur: z ad qd sint in hoie.
Capitale, nota qd sit de rōne capitalis: z gula an
sit vitū capitale di. xxij. r. li. 4. p totum.
Capitalia vitia vtrum sint tñ septem: z quare dicitur
capitalia z numerus ipsozū penes quid sumi
tur z capitale vitium quomodo dicitur dupliciter
nota p totum di. xliij. f. li. 2.
Capitalia vitia qualiter prohibentur in preceptis de
calogis: z quare quedam capitalia expresse probi
bentur in decalogo quedam vero non dist. xxvij.
d. lib. 3. per totum.
Caput dei quid significat in sc̄ptura di. l. m. li. 4.
Caput angelozū est christus fm q̄ homo est nota
totum dist. xij. i. li. 3.
Caput oīum an sit filius z caput xp̄i deus in solu, se
cūde qōnis dist. xxxi. o. li. 1.
Caput nostrū videlz xps̄ insuit nobis nō tñ sensus
sed z motū di. xij. i. li. 3. p totum.
Caput ē vn⁹ oriūtur sensus q̄uis ex obiectis causent
desideria sensuū di. xxij. q. li. 4. ad tertium.
Caput habet tria in se in comparatione ad corpus:
z qualiter xp̄us est caput z fm quā naturam, nota
di. xij. b. li. 3. per totum.
Caput tres partes habet, in anteriori videntur sensus
in vertice ratio: z a posteriori motus venit distinc.
vij. g. li. 4. in pmo argumento.
Cayphas ppheta non fuit z tñ pphetauit: et que
necessaria sunt i ppheta z nota de vbis cayphe an
fuerint vera vel falsa: z an dixit mēdaciū an verum
di. xix. p. li. 4. per totum.
Character nō est fides lz sit lumēnō tñ strariāz pec
cato qd est tenebre di. x. d. li. 4. ad tertium.
Character an sit signū: z an naturale vel ad placitū

distin. vi. li. 4. ad p̄mū: z ad obiectionē: z quā simili
tudine habet cū characterē increato.
Character quō est signū generationis fidei disti. vi.
d. li. 4. ad p̄mū z scđm tertie qōnis.
Character est signū z dispositio ad grām in qua oēs
sunt virtutes sed tñ i genere magis cōuenit cum fi
det: est simile in corporalibz dispositionibz sicut ca
lor est dispositio ad totum ignem quo ad oēs p̄ue
tates ignis tñ in genere nō cōuenit nisi cum ardore
sic character est essentialiter lux quedam tñ habet
calorem di. vi. d. li. 4. ad scđm secūde qōnis.
Character q̄le sit signū cum reperit signū p̄noticiū
rememoratiū z demonstratiū: z quō causat gra
tiā di. vi. d. li. 4. ad quartū ibidē cur sit signū chara
cteris: z an signū per se vel nō.
Character an sit sensibilis forma: nota ad tertū di.
vi. d. li. 4. ibidē qū imp̄m̄ character in baptismo.
Character q̄re pl⁹ diffinit per signū cōionis fidei q̄ al
teri⁹ vruis di. vi. d. li. 4. ad vlti. scđe qōnis.
Character in quo genere sit: z si q̄litas in q̄ sp̄e erit
nota quid sit habit⁹ et de duplici habitū scz distin
cro z pfecto: z de indistincto z ip̄fecto q̄lis est chara
cter assulās nos trinitati icreate q̄re z relatiū
est nō tñ fm eē z q̄ nō sit in alijs sp̄ebz q̄litas, nota
totū bñ di. vi. c. li. 4. ibidē in fine q̄ sit in ḡne gr̄e gra
tis date: z q̄ est lumen habitās ad fidem z ad gra
tiam z mores in solu, nota.
Character qd sit z q̄ characterē imp̄mere z non ite
rari z comitatur se di. j. t. li. 4. in solu. ad scđm z ad
vltimū: z ibidem quare nō.
Character i ḡne habit⁹ ē f̄mid q̄ ē lz scđz q̄ nō ē in ḡne
relatiōis z p ip̄m dicemur induere xpm, nota quō
z q̄liter etiā est visibilis di. iij. e. li. 4. p totum.
Character est habitus fm substāciam di. xxij. a. 2.
lib. 4. in solutione.
Characteris diffinitiones an bene assignentur z q̄
vna illarū quā dicunt esse magistri dyonisiij ipsi⁹
non est vt probat ad longum Albertus per verba
dyonisiij vnde purant ipsam esse extractam dist. vi.
d. li. 4. per totum, nota z in solutione q̄ de charac
te parum innentur in dictis sancto z put magistri
nunc disputant de ipso: z q̄ diffinitiones ille nō ha
bent robur auctoritatis.
Character lumen sp̄ale est z quō cōparatur lumī intelle
ctuali z corporali in oculo: z q̄ habit⁹ sit idetermina
tus di. vi. c. li. 4. in solutione.
Character effect⁹ quis sit: z q̄lis causa sit respectu
grate di. vi. b. li. 4. per totum.
Character cōsignat in nota indelibili q̄ ē imp̄fecta:
sed virtus formata cōsignat in actu imitationis
di. vi. d. li. 4. ad p̄mū obiectū qōis. Ibidē cōsignat
nos trinitati cum parentie imaginis non sunt vni⁹
rationis character autem est lumen quod non con
signat nos vt videtur bonitati quia trinitas icrea
te nō est appropriatum vnū tñ.
Characteris est principaliter cōsignare z per cōse
quēs distiguere et accipit nomē ab actu notiori nō
p̄ncipaliori sicut sepe nomina imponitur ab eo qd
est notius apud nos z an distinguit fidem vel ali
quid in fide ipse character nota dist. vi. d. lib. 4. ad
vltimam questionem in fine.
Character xp̄i z character bestie an sint contrarij et
an character bestie habet p̄fectam rationē charac
teris z fm quas partes imaginis sunt hū charac

res et que est causa perpetuitatis characteris christi et non bestie: et quid sit character bestie, et quod character christi est dispositio ad melius bonum aut ad reformationem condempnationis: et quod character perpetuitatis est causa non iterationis sacramenti distinctus. vi. g. li. 4. per totum bene nota.

Character an fundatur in corporali elemento distinctus. vi. d. li. 4. ad quartum.

Character an datur a ierarcha solo vel etiam ab alio. vi. d. li. 4. ad quartam questionem.

Characterem sicut recipit non tamen gratiam cum tamen character sit lumen et fictus tenebras peccati habeat et etiam quibus spiritus sanctus effugiat fictum. di. 4. d. li. 4. in solu. et ad argumenta tria sequentia.

Characteris impressionis causa que sit an materialis spalis aut inuocatio aut gratia trinitatis aut passio christi aut intentio dantis sacramentum aut fides ecclesie hec omnia operantur in sacramentis: et non plura distinctus. vi. e. li. 4. ad secundam questionem per totum. Et quare non imprimebatur character per baptismum iohannis que baptisabatur in nomine venturi et in apostoli baptisantes in nomine christi imprimebantur: ad duo ultima argumenta.

Character an imprimatur a filio que character vel figura substantie patris dicitur aut a tota trinitate: et si a tota trinitate quare appropriatur filio. di. vi. d. li. 4. ad sextam questionem et in argumentis, nota per totum ibidem quod tam character confirmationis quam ordinis referuntur ad statum fidei.

Character imprimitur anime rationali secundum imaginem que licet sit in tribus potentis in principaliter est in potentia cognoscendit: ideo est subiective in intellectu secundum quod intellectus est formatus ex memoria et eliciens voluntatem: et ita licet sit in subiecto sit in intellectu tamen ordinem habet ad memoriam et voluntatem bene nota. di. vi. d. li. 4. ad septimam questionem ibidem quod character magis conuenit cum fide: et est dispositio ad gratiam in qua omnes sunt virtutes.

Character imprimi non potuit illis in veteri lege moysi. di. vii. f. li. 4. ad argumenta prime questionis.

Character non imprimitur matrimonio et in coniugibus viuentibus maneat matrimonium etiam si separentur: et si quis alteri copuletur: et nota que sit causa cum ibi non sit character: et nota simile de apostata anima. di. xxxi. o. li. 4. per totum.

Character non imprimuntur virtutes: et quid sit de ratione characteris: et in virtutes magis distinguat quam character cum virtutes distinguunt bonum a malo distinctus. vi. e. li. 4. ad tertiam questionem per totum.

Character non imprimitur ex sacra unctione: et quam distenter distinguit character et alie forme distinctus. xxxii. t. li. 4. ad argumenta.

Characteres tres sunt essentialiter distincti licet omnes sine fidei characteres non tamen sumuntur secundum diuersam fidem sed differentem statum fidei qui triplex est secundum triplicem statum familie dauid. di. vi. f. li. 4. per totum bene nota.

Characterum trium quis sit ordo: et nota de duplici ordine ipsorum: et quare character baptismalis requiritur ante ordinem de necessitate: et non character confirmationis. di. vi. f. li. 4. ad tertium argumentum.

Character tamen in tribus sacramentis imprimuntur: et non per extremam unctionem que solum persistit in unctione nec per legem veterem nec per aliquod sacramentum maius istud sicut est eucharistia nec per alia ubi etiam est inuocatio trinitatis:

nec ad dignitatem pertinet imprimere characterem. di. vi. e. li. 4. ad primam questionem per totum.

Character baptismalis an sit sacramentum: et an visibilis. di. j. f. li. 4. ad quintum.

Character baptismalis quomodo significatur per aquam in baptismo. di. 3. d. li. 4. ad secundum.

Characterem que est pars sacri non omnes baptismum imprimunt. di. iij. f. li. 4. in solu. et ad argumentum primum.

Characteres baptismatis et confirmationis quomodo differunt per se suos effectus nota. di. xli. e. li. 4. in solu.

Character an sit baptismus et an sit visibilis ipse character. di. 3. a. li. 4. ad quintum.

Character non distinguit baptismatum a non baptisato in ecclesia militanti aut triumphanti et deo que non cognoscitur per signum: et quis accuset prius casus: et quis secundarius: et que causa efficiens: et que causa materialis in qua: et que causa finalis: et quod reliquit in anima tam in beatis quam in damnatis: et an secunda diffinitio characteris melior prima. nota bene distinctus. vi. d. li. 4. ad quintam questionem et ad primum argumentum eiusdem questionis.

Character excellenter est in ordine: et ideo in diffinitione characteris ille aliquis habet speciale. di. vi. d. li. 4. ad primum tertie questionis.

Character in sacramento ordinis et alijs differenter est. nota ad argumenta distinctus. xxxiiij. p. 2. li. 4.

Characteres omnium ordinum. nota quomodo vniuntur in sacerdotio et in alijs sunt dispositiones et perficiuntur in sacerdotio. di. xxxiiij. m. 2. li. 4. per totum.

Character ordinis et confirmationis an sint fidei sicut baptismalis vel an sint spualis preteritis et fortitudinis. di. vi. d. li. 4. ad secundam tertie questionis.

Characterem sacerdotes legales non habuerunt distinctus. xvij. o. li. 4. ad primum.

Characteribus vni malum est sic et imaginibus. nota totum. di. vij. m. lib. 2.

Cardines orbis terrarum quod signat. di. ij. q. li. 1.

Cardinales virtutes quare sic vocantur et optimum esse ipsarum quid sit: et hoc non habuerunt secundum philosophi de eis tractauerunt: et respectu quarum virtutum dicuntur cardinales an etiam respectu theologiarum. nota solutionem et sequentia bene. di. xxxiiij. b. li. 3.

Cardinales virtutes an sint quatuor: et de sufficientia earum. di. xxxiiij. a. li. 3. p. to. et spaliter ad 3^m.

Cardinales virtutes quare dicuntur cardinales et principales atque ciuiles siue politice: et ratio cardinalitatis in quo consistit. nota ad duas ultimas questiones per totum bene distinctus. xxxiiij. b. li. 3.

Cardinales virtutes eque sunt cardinales nec vna cardinalior alia quam vna sit generalioris materie distinctus. xxxiiij. b. li. 3. ad sextum. ibidem nota rationes singularum virtutum istarum: et quomodo prudentia est specialis virtus: et tamen auriga omnium aliarum: et quod ipsa inter omnes sit generalioris materie.

Cardinalium virtutum diffinitiones ponuntur et ordo illarum virtutum varie sumitur a theologo et aristotele et rutilio. nota per totum bene. di. xxxiiij. c. li. 3.

Cardinales virtutes actus terminantur in medio: et sine ponuntur in deo. di. xxxvi. a. li. 3. in solutione.

Cardinales virtutes quare manebunt in patria cum tamen theologice aliquid euacuatur distinctus. xxxiiij. d. li. 3. in solutione. et ad argumenta.

Charitas est virtus spalis: et que sit eius diffinitio. notatur in solutione: et per totum distinctus. xxxviij. b. li. 3.

Charitatis diuerse ponuntur diffinitiones puta octo
 z explicantur per totum, nota bene di. xxvij. d. li. 3.
 per totū, nota ibidem q̄ quedam sunt diffinitiones
 amoris in genere; quedam autem charitatis z que
 dantur de charitate sunt quinque.
 Charitatis actus est velle z desiderare z diffinitur
 per desiderare inq̄tum causatur pro charitate vie
 z notādum q̄ habet adhuc alios actus preter hos
 di. xxvij. d. lib. 3. ad octauū.
 Charitas diffinitur per frui z iterum frui per cha-
 ritatem diuersis rationibus, nota bene dist. xxvij.
 d. lib. 3. ad sextum.
 Charitas est sapor sapientie, nota sextum argumen-
 tum di. xxix. a. lib. 3.
 Charitas duplex notatur sc̄z antecedēs z p̄ns z an-
 tenuerit xps ordinē charitatis di. xxxi. l. li. 3.
 Charitas triplex notatur in diuinis scilicet essentia-
 lis notionalis z personalis, z hoc probatur exemplo
 z ratione dist. x. d. lib. I.
 Charitas fin q̄ dupl̄r accipit̄ p̄inet ad sp̄m̄ sanctū
 z etiā p̄t̄ adaptari p̄i di. x. d. li. I.
 Charitas accipit̄ dupliciter, p̄be. p̄ma parte.
 Charitas cui accipitur pro notionalis z essentiali an
 accipit̄ equiuoce di. v. b. li. I.
 Charitas an accipitur notionaliter vel essentiali-
 ter cum dicitur, Transulit nos in regnum chari-
 tatis di. v. b. lib. I.
 Charitas cum d̄ esse in deo z est essentia diuina, no-
 ta qd̄ dicat di. xxxij. a. li. 3. ad quartum.
 Charitas triplex in diuinis notat̄z illa quadrupl̄r
 z q̄q̄z etiā q̄q̄z modis significat̄ di. x. f. li. I.
 Charitas increata et de^o et oia que p̄sentia sunt in
 aia sunt magis nota q̄s alia, nota de duplici intelle-
 ctu z duplici noticia di. xxvij. d. lib. I.
 Charitas an p̄p̄ie cōueniat sp̄m̄ sancto di. x. d. li. I.
 Charitati magis cōuenit q̄ sit eēntia diuina q̄s fidei
 v̄l spei, z nota q̄ hec virt^{us} p̄ncipalit̄ est in deo; in no-
 bis aut̄ per imitationē di. xxxij. b. li. 3. p̄ totum.
 Charitas icreata refultat̄ i creatat̄; sic diligēs deū
 diligit dilectionē in exemplari di. xxvij. c. li. I.
 Charitas qua nos diligit deus an sit essentia diuini-
 na dist. d. xxxij. a. li. 3. per totum.
 Charitatē h̄re nō ē in p̄t̄e nostra nō t̄m̄ ipossibile. z
 iō etiā p̄cipit̄, nota solu. z ad argu. di. i. g. li. 3.
 Charitas an sit in precepto di. xxvi. f. li. 3. per totū,
 nota opinionibus z que pbabilior.
 Charitatis preceptum hic non potest impleri. z que
 sit totalitas charitatis p̄rie z vie, nota in argumen-
 tis p̄mis p̄ veritate di. xvi. m. 2. lib. 4.
 Charitatis preceptum non potest in via a nobis ex
 toto impleri propter pugnam concupiscentie dist.
 xxx. b. li. 3. in argumentis.
 Charitas diligit deum in se z in si gno simili bonita-
 ti p̄me, nota ad primū di. xxij. g. li. 3.
 Charitate dicimur diligere deuz, p̄ter se, z ly p̄ter
 se dicit̄ triplicē cām, nota bñ di. xxvij. d. li. 3. ad scōz.
 Charitas nihil anteponit̄ deo sed hunc charitorem
 habet omnibus als̄ autem charitas dicenda nō
 est si p̄rariū sit di. xvi. m. 2. li. 4. p̄ totum.
 Charitas in infinitū plus diligit legez dei q̄s cupidi-
 tas milia auri di. xvi. J. 2. li. 4. ad septimū.
 Charitas cuiuscūq̄ imp̄fecta pl^o diligit deū q̄s chari-
 tas p̄fecta p̄t̄ diligere, primū, no. to. di. xxix. k. li. 3.
 Charitas perfecta q̄ sit et an ab oibus sit h̄nda, ita

vt teneamur ea oēs habere, nota to. dist. xxix. h. li. 3.
 Charitas an potest habere oculū ad aliquā remu-
 nationē, nota totū di. xxix. d. li. 3.
 Charitas z amor qualiter sc̄dm̄ esse habēt modum
 licet dicatur q̄ modus charitatis est nō habere mo-
 dum di. iij. k. lib. p̄mi.
 Charitas habet modū; speciem z ordinē, nota qua-
 liter di. xvij. a. libri p̄mi.
 Charitas p̄fecta z imp̄fecta i quo differūt, nota ad
 argumēta di. xvij. m. 2. li. 4.
 Charitas vie est imp̄fecta nō quo ad substantiam s̄z
 nota rationē quare nō potest hic p̄fici sicut i pa-
 tria di. xxj. J. li. iij. in solutione.
 Charitas vie ordinatur ad charitatē patrie, nota
 qui sūt act^{us} illaz charitātū, dist. xxvij. d. li. 3. i sol.
 Charitas p̄ficiat̄ frui p̄rie di. xxxv. a. li. 3. ad penul.
 Charitas vie q̄q̄z pl^o diligit q̄s cognoscit, nota ad
 vltimū di. v. a. li. 2.
 Charitatem se habere q̄s potest opinari p̄ signa q̄-
 dam dist. xxvij. f. li. 4. ad vltimū.
 Charitatē se habere an q̄s potest scire p̄ reuelatio-
 nē vel ex signo feruoris di. xvij. e. li. p̄mi.
 Charitatē dei an quis habeat p̄t̄ cognoscā z quo-
 modo hoc in probe, p̄ p̄ma.
 Charitas minor q̄q̄z magis feruet q̄s maior distic.
 xij. b. 2. li. 4. ad p̄mū.
 Charitas comparat̄ igni z attribuit̄ ei acutū z mo-
 bile z superuidū a beato Dionysio z ista nō possūt
 perfecte p̄uenire charitati in via sed in patria, no-
 ta solutionē valde bñ di. xxxj. J. li. 3.
 Charitas est in simplici affectu nō autē intellectus
 affectiuus nec sapientia, nota solutionē z ad argu-
 menta di. xxxv. a. li. 3.
 Charitas est in affectu fin ordinē ad intellectum et
 ex p̄te illa ordinē habet z est magis ordinata q̄s or-
 dinas, nota ad duo p̄ma di. xxxix. a. li. 3.
 Charitas cū sit tota in affectu quare tūc etiā diffini-
 tur ex p̄te cognitiue potētie di. xxvij. k. li. 3. ad. 2^m
 Charitas dicit̄ motū quia mobile est z acutum et
 superuidū, nota hunc actū digniorem cognitiōe
 di. ix. d. li. 2. ad vltimū.
 Charitas z fidei est dirigere intentionē; sed nō con-
 uenit spei q̄suis z ipsa sit theologica virtus sicut et
 alie, nota totū di. xlj. d. lib. 2.
 Charitas nota quō aliquid habet ab intellectu di.
 xxvij. d. li. 3. ad quartū p̄tra diffinitionē apostoli.
 Charitas generat̄ a fide z spe sc̄dm̄ modū vie z cha-
 ritas generat̄ a visioe in quātū visio est quedā ama-
 ti dist. xxxi. li. 3. ad tertū.
 Charitas est finis fidei di. xxxij. t. li. 4. in solu.
 Charitas fundat̄ in scientia absolute, nota ad 2^m
 di. xxxj. J. lib. 3.
 Charitas nō est fundamētū sicut fides di. xvj. f. 2.
 lib. 4. ad scōdam questionē.
 Charitas p̄ accidens est in speculoz magis p̄ se est p̄-
 sentis amari fides aut̄ ex sua specifica forma i spe-
 culo est, nota optime ad penultimum, di. xxxj. J.
 libri tertij.
 Charitas dignior est fide z spe q̄s in actu suo nascit̄
 ab actibus aliarum di. xxvij. a. li. 3. in principio an-
 te diuisionē tractatus.
 Charitas non iungit nos deo p̄ hoc q̄ creatura est;
 sed fin q̄ est similitudo zc̄, nota di. xvij. a. li. p̄mi.
 Charitas cū sit finita p̄t̄ nos tamen cōiungere infi-

ro bono inq̄tum agit p̄ rōnem boni di. xvij. a. li. i.
Charitate semp̄ cōiungitur deus et nunq̄s separat̄
ab ipsa. dist. xvij. a. libri. i.
Charitas z alie virtutes diuersimode coniungunt
nos deo di. i. i. libri. i.
Charitas cuz sit indignior in genere subst̄tie cōiun-
git tamen naturā rōnalez ipsi deo eo q̄ est similit̄
effect̄ bonitati diuine di. xvij. a. lib. i.
Charitas est quasi instrumentum spiritus sancti.
di. xxij. b. lib. 3. in sol.
Charitas q̄ diligit̄ deū nō est sp̄s sanctus s̄z donū
habituale nota bñ rōnes p̄z p̄tra di. xvij. a. li. i.
Charitat̄ actū natura elicere nō sufficit licet amo-
rem naturalē p̄t̄ z quis ille amor naturalis signo-
tificatur di. xxvij. a. li. 3. ad primū.
Charitas corrigit naturam quo ad ordinem dilige-
doz di. xxix. a. li. 3. nota bene p̄ totū distinctiōes
tā in solu. q̄z ad alia argumenta.
Charitatis habitus eleuat potentia ad actū digni-
simū qui est diligere di. xvij. a. lib. i.
Charitat̄ habitū oportet habere si aīa debz cōiungi
sini nota rōnes p̄ veritate ante solutionē dis. xxvij.
a. lib. 3. ibidem q̄ charitas est virtus.
Charitas habitualis requirit̄ in anima nostra non
p̄pter imp̄fectionē operantis dei sed p̄pter imper-
fectionē anime nostre di. xvij. a. li. i.
Charitatem semel amittens an possit resurgere in
maiori charitate v̄ equali aut in minori nota solu.
z cetera omnia di. xxxi. b. li. 3.
Charitas nō imobilitat voluntatem vt nō possit de-
flecti nisi assit p̄firmatio di. xxxi. a. li. 3. ad q̄ntum.
Charitas an expellitur a peccato tanq̄s a contrario
suo di. xxxi. a. lib. 3. ad quartum.
Charitas non vincitur a peccato sed volūtas sp̄re
abicit eam cū defleat̄ ad id cum quo stare nō
potest di. xxxi. a. li. 3. ad primū z secundū.
Charitas semel habita potest amitti nota di. xxxi. a.
lib. 3. per totum.
Charitas an potentior est suo subiecto non fm quā
considerationem di. xvij. a. li. i.
Charitas amissibilis est in homine nō in angelo licz
sit eiusdem rationis in v̄risq̄ quo ad actum gra-
tificandi sed non quo ad confirmationem di. xxxi.
a. lib. 3. ad primū.
Charitas ex sua debilitate non succūbit nec dator
ipsius charitatis z tamen possumus perdere cha-
ritatem ex eo q̄ defleat̄ p̄t̄ volūtas in id cum quo
charitas nō stat di. xxxi. a. li. 3. ad argumenta.
Charitas minima sufficit ad resurgendum s̄z tamē
oportet q̄ sit ibi maior conatus que etiam p̄t̄ elice-
re minima charitas. z iō in sur gente audit̄ maior
posse z nō maior habit̄ di. xliij. b. 2. li. 4. ad penul.
Charitas q̄trum est de se p̄seruat ne quis peccet di.
xxx. a. li. 3. ad septimū octauū z ad duo sequentia.
Charitas est maioris efficacie ad saluandū q̄s mor-
tale ad p̄dēpandū s̄z nō citius saluat q̄suis pleni-
z a pluribz di. xxxi. d. li. 4. ad tertium.
Charitas an operit multitudinē peccōz in iustifica-
tione ip̄j vel ipsa iusticia ḡnalis di. xvij. a. lib. 4. ad
obiecta p̄ duabz diffinitōibz scōi d̄ iustificatōe ip̄j.
Charitate ecclesie dimittuntur peccata etiaz si nul-
lus esset in ecclesia militante habens charitatem
di. xvij. m. li. 4. per totum.
Charitas minima cuz posset resistere peccō cur dat̄

etiā custodia angeloz di. xi. b. li. 2. ad vltimū.
Charitas est virt̄ nota di. xvij. a. li. 3. per totum.
Charitatem maiorē habēs minorē actū p̄t̄ elicere
q̄ ille q̄ hz charitatē minorē z hoc si p̄sideret̄ actus
ad illud qd̄ dat̄ actū nō aut̄ q̄trum ad hoc qd̄ actū
informar̄ nec virt̄ sp̄ agit fm totuz posse etiaz in ea-
dem di. xxv. i. lib. 3. per totum.
Charitatis act̄ quo deus diligit̄ z quo p̄rimus di-
ligit̄ nō possunt equari dis. xxix. e. li. 3. p̄ totum.
Charitas z acus charitat̄ maius preāū est qd̄ of-
ferre possumus di. xvij. a. lib. i.
Charitat̄ actus q̄ totalit̄ refer̄t̄ in deū pertinet ad
gl̄iaz z nō ad statū vie di. xxvij. k. li. 3. ad argumēta
Charitate habita habet̄ deus di. p̄ma. i. lib. i.
Charitas quare maxime dicitur diuina virtus di.
xxij. c. li. 3. per totum.
Charitas non potest habere alius consequens ip-
sam z ideo nec donū aliqd̄ consequitur ipsam di.
xxiiij. b. li. 3. ad sextum.
Charitas non potest fieri informis di. xxvij. ad vlti-
mam questionem p̄ totum.
Charitas quare perfectior est alijs donis quia vl-
timū et optimū z in alijs donis non ita relucet de-
di. xvij. b. lib. i.
Charitas nota q̄ deus magis vt in exemplato in ip-
sa charitate resultat̄ q̄z in quacunq̄ alia creatura
vbi immediate supra.
Charitas ē q̄si race bonitat̄ di. xliij. i. lib. 3. ad vlti-
Charitas cū nullo vitio habet̄ alie aurem virtutes
tū vnū vitium excludunt z ideo charitas diuidit̄ in
ter filios regni zc. di. xvij. i. lib. i.
Charitas ē similitudo bonitat̄ vt est bonitas diuina
z iō nō p̄t̄ esse informis nota z alias tres causas
huius di. xxvij. c. li. 3. ad vltimā q̄onem.
Charitas dignior est alijs virtutibz propter quattu-
or di. xxxvi. d. li. 3. in solutione.
Charitas nō potest habere minus posse intendēdo
vel maius quia nunq̄s fit informis sicut fides z alie
virtutes que informes possunt esse distinct. xxiiij. g.
lib. 3. ad primum.
Charitate qualiter translati sumus in regnum filij
di. v. b. libri. i.
Charitas distinguit̄ inter filios regni z perditionis
in probe. parte p̄ma
Charitas an sit dignior vita et̄na z q̄re di. xvij. a. li. i.
Charitas est lumen effluxū a fonte luminis sc̄z sp̄ri-
tus sancto sicut lucens primū mouet p̄ influentiā lu-
cis que nō est ipsum di. xvij. a. li. i.
Charitati z veritati lumen attribuitur nota bñ qua-
liter z q̄s differenter di. xvij. f. li. i.
Charitas lumē est p̄fectum luminis qd̄ ē multiplex
z sunt q̄tuor p̄ncipaliores act̄ eius di. xvij. f. li. i.
Charitas q̄liter d̄z lumen di. xvij. c. lib. i.
Charitatē z quietē in deo noīa ordinū significantia
demonibz attribui nō possunt z iō nō p̄t̄ dici sera-
p̄bin nec throni di. ix. f. li. i. in solu. z ad argumēta.
Charitas est p̄mū donū ex parte dantis non ex pre-
nostra z q̄ ipsa est fm totū posse hominis di. xxvij.
c. li. 3. ad vltimā q̄onem p̄ totum.
Charitas nō euacuatur q̄suis sit ad finem p̄sequen-
dum z ideo sine habitu nō cessat q̄z inq̄s̄itō ei⁹ fuit
vt teneret finē di. xxxi. i. li. 3. ad quartū.
Charitas nō euacuabit̄ sed bñ ei⁹ fundamētum sc̄z
fides z nota q̄ manebit eadē charitas nūero i p̄tia

que est in via perficietur tñ nō fm substantiā s; quo ad modum quem accipit a subiecto di. xxi. J. lib. iij. per totum.

Charitas dilecti z amor differūt z dilectio est gen^o charitatis di. xxvi. d. li. 3. ad primū.

Charitatis actus est diligere deum ppter se z super omnia z li. ppter se non dicit vnā causam tantuz sed tres di. xxvij. d. li. tertij.

Charitas dilectio z amor nō circa gratuita cōsiderata differūt sicut gen^o z spēs di. x. a. li. pmi.

Charitas q̄ diligit de^o z proxim^o z oia que ex charitate diligit vñ^o habit^o nora totū di. xxvij. c. li. 3.

Charitas licet sit vn^o habit^o qua diligit deū z proximum sūt tñ duo mādāta di. xxvij. f. li. 3.

Charitas pfectissimū habet actūz obiectū ei^o ē summa bonitas z illa ab omnib; desiderat z charitas maximum est bonū iter bona spiritualia z quomodo charitas est vt efficiens operū aliaz virtutū et forma atq; finis. nora totū di. xxxij. b. li. 3.

Charitati correspondet premium substantiale z fm eius quantitātē maius vel min^o erit premium sbstantiale. accidentalē autē correspondet magnitudo vltimū multitudinis operū di. xlix. b. li. 4. ad tertū z q̄rtū.

Charitas an habeat ordinē ad diligenda di. xxix. a. li. 3. per totum.

Charitas ordo pōt duplici^o accipi s; fm se fm q̄ est mouēs z iunctū cū natura diligētis accipiēdo charitate q̄ ad pmi^o sic magis boni sūt plus diligendi. quo ad scdm autē sic magis z iunctos magis diligimus di. xxix. a. li. 3. ad quartū quintū z sextum.

Charitas ordo nō facit q̄ illud sit melius diligere qd fm ordinē charitatis prius diligit s; alia ratio di. xxx. c. li. 3. ad primū.

Charitatis ordo patrie z vie nota ē z triplex ordo dilectōis ponit di. xxix. a. li. 3. in solutione.

Charitatis ordo an seruabit i patria a beatis sicut iam in via z an plus tunc diligo bonum anime proximi q̄ bonū corporis pxi^o di. xxxi. m. li. 3. p totū.

Charitas nō pōt diminui di. xvij. k. li. pmi.

Charitatis potētia maior vni^o q̄ alterius fundat in essentia charitatis. nora in rōnibus p veritate z in consequentibus p totū di. xxxi. l. li. iij.

Charitas nūq; stat s; semp pfiat dist. xvi. n. 2. li. 4. ad scdm.

Charitas in q̄ crescit cū z ipse charitas deū pponit oib; etiā penis di. xvi. m. 2. li. 4. ad argumenta.

Charitas pfiat q̄tuor mōis. no. optie. di. xvij. k. li. i.

Charitas quanto fortior tanto melior est simpliciter vt charitas qua inimicus diligitur z non ideo melior quia dulcior vt diligere amicū. nora solutionē di. xxx. c. li. 3. ad argumenta.

Charitas augmētū sit per gratie appositionē di. xij. f. 2. li. 4. ad vltimū scdē questionis.

Charitas auget per additionē essentie ad essentiam no. bñ omnia di. xvij. k. li. j. z iter di. xxxi. l. li. 3.

Charitatis augmētū duplex notat z in q̄ mittitur spūssant^o etiā inuenies di. xvij. J. li. pmi.

Charitas addita charitati nō trāsmutat sed vnitur di. xxxix. l. li. 3. ad vltimū.

Charitas optima virtutū z incima est atq; similima patrie di. xvij. f. lib. pmi.

Charitas quare dicat mater omnū virtutū. nora di. xxij. l. li. 3. in solutione in fine.

Charitate nihil ali^o esse pōt. nora solutionē in scdā

diuisione di. xxxij. c. li. 3.

Charitas maximū donozū est licet sapiētia primuz donū inter dona spūssantū sit habet tñ hoc a sapore charitatis di. xvij. g. li. pmi.

Charitati attribuunt ab aplo opa aliarū virtutum nota rationē z quō charitas est quedāz similitudo diuine bonitatis z calor animā mouēs di. xxvij. c. li. 3. p totū ibidē quare iusticie nō attribuunt nora.

Charitas nō est forma virtutū fm rationē virtutis nec est fm esse gratie gratū faciētis sed informat in ratione triplias cause. nora bñ in solutione pulcherrima valde di. xxvij. c. li. 3. ibidem ad primū.

Charitas facit oēs vrutes tēdere in finē vltimū s; q̄ liber p se in primū finē tēdit di. xxvij. c. li. 3. ad scdm.

Charitas licet sit spālis virt^o est tñ vniuersalis motrix virtutū ad actū. mouet em̄ paciētā ad actū vt si querat quare paciēs ē paciēs respondet propter charitatē dei que mouet. licet paciētā eliciat actū z etiā q̄liter vniuersalit^o efficiat influentē. nora ad pmi^o z scdm z quare etiā ei attribuunt actus oim aliarū virtutū ppter eandē causā z q̄re in gredit^o difinitiones aliarū virtutū ad tertū di. xxvij. b. li. 3. ibidem ad idē. nora alia omnia p totū.

Charitatis calor mouet in omnib; opib; meritorijs: sicut calor solis mouet in oib; virtutibus naturalibus di. xxvij. b. li. 3. ad duo vltima.

Charitas idē ē finis vltimus z prim^o s; nō sic est in alijs virtutibus di. xxvij. c. li. 3. ad vlti.

Charitas est finis omnū virtutum duplici^o. z nota qual^o sit finis cum ab ipsa etiā sit mot^o di. xxvij. d. li. 3. ad primū z tra diffinitionē apli.

Charitas cuiuslibet virtuti est extrinseca z etiā intrinseca z tñ ob hoc nō amittit virtus aliq̄ spēm suam di. xxvij. c. li. 3. ad primū.

Charitatis obiectū spāle qd est vltim^o finis est etiāz finis oim virtutū nō primus s; vltim^o z ad hūc finē vltimū nō ptingit act^o virtutū in charitate q̄ cōtinet oēs vrutes vltimo fini z habet se cetera virtutes sicut motores particulares charitas vt motor vniuersalis di. xxvij. b. li. 3. ad argumēta.

Charitas dicitur radix oim virtutū. nora an iō pōt eē pncipiū di. xxvij. d. li. 3. ad scdm z tra diffinitionē apli.

Charitas an sit forma oim virtutum di. xxvij. c. li. 3. in solutione z argumēta.

Charitas ordinat vrutes ciuiles. nora ad duo vltima di. xxxij. a. lib. tertij.

Charitas sufficit soli homini in quātū est motrix generalis licet non sufficit ad omes act^o fm spāle esse operū di. xxxij. a. li. 3. ad primū.

Charitas requirit vt fides firmetur z nō sufficit q̄ta nora di. xxij. k. li. 3. ad duo argumēta post solutionem z charitas dat bene esse fidei respectu cui^o esse dicat etiā mater virtutū sine q̄ charitate nec fides nec alie vrutes tendūt in finē z bec forma pcpua ē in moribus z virtutibus. nora p totū.

Charitas nō sola sufficit licet sit charitas quasi motor vniuersal^o in motu meritorio eriguntur tñ z spāles motores di. xxxvi. c. li. 3. ad scdāz qdēz vsq; ad fi.

Charitas an sit finis ope^o nōz z si sic q̄re pōt ip^o sa q̄s spes vt fides z maxime cū nihil mouet in finē iam habito sine di. xxxvij. b. li. 2. per totū.

Charitas dat oib; virtutibus vim merendi z cuiuslibet virtuti respōdet premium spāle di. xvij. d. lib. 3. ad penultimum.

Charitas dat merito quāritatem sed esse meriti ē ex gratia di. xxvij. b. li. 3. ad primum.
Charitas est bonum optimū z sine ea non esset optimū. nota in rationibus pro veritate dist. xxxij. a. lib. 3. ibidem ad tertium.
Charitas potest dī finis pcepti q̄ filij di. xxvij. d. li. 3. ad tertium ztra apli diffinitionem.
Charitas ē finis pcepti dist. xxxij. b. li. 3. in solutione.
Charitas z vnū cū pōt vtrūq; eē appropabile z ppiū q̄re nō sapia q̄ tū appropabile est di. x. e. li. 1.
Charitatis fructus quis sit nota ad scōm cōtra diffinitionē apli di. xxvij. d. li. 3.
Caro christi non est celestis necaere nature q̄s ius iohannes dicat qui de celo venit super omnes est nota totum di. iij. a. 2. li. 3.
Caro xpi an fuit antiq̄ p̄sionis dist. iij. v. li. 3. p. to.
Caro xpi an fuit in lūbis patrū fm legem zcupilcentie. nota q̄ caro xpi dupl̄ accipitur: z an ipsa caro xpi fuit indistincta a reliq̄ v̄ginis carne z a reliq̄ patrū carne in p̄ibus di. iij. a. li. 3. per totum.
Caro xpi nota quomō fuit in lūbis patrum ante assumptionem: z etiam in beata v̄gine vbi fuit sanctificata di. iij. f. li. 3. per totum.
Caro christi an bñ dicitur creata a spūs sancto di. iij. x. li. 3. per totū.
Caro xpi formādo in vtero vir gis. no. qd egerit spiritus sanctus z quid virgo beata di. iij. p. li. 3.
Caro xpi an sit carnis z sanguinis xpi sacm vt magister dicit in lra cū nō videtur aliquid posse esse sacramentū sūp̄p̄ nec idē signū sūp̄p̄ius esse pōt et an caro xpi visibilis z palpabilis plena q̄a z diuina iustate significat carne z sanguine inuisibili z intellectuāli spūali in sacro altaris z q̄re caro dī in sacro inuisibilis intellectualis z spūal cū tibi vere sit sub sp̄ibus sacramentalib; vbi nota de palpabili z visibili duplici accepto di. x. e. li. 4. p. totum.
Caro z sanguis nō p̄t esse materia sacri z in veteri testamēto significabāt sacm di. j. c. li. 4. q̄si ad vlti.
Caro nō p̄dest q̄c̄z z tū cū sacramentalit̄ comedim⁹ corp⁹ dñi ipm vera cū sumim⁹ di. x. b. li. 4. p. totum
Caro baptizati an mūdāt a fetore nota z p̄rabit sc̄itātē di. xxxij. e. li. 2. p. totum.
Caro hoīs duplici accipitur z quō vinculū spirit⁹ habet locū in carne di. xij. a. li. 4. ad p̄mū
Carnales qui dicitur in p̄be. p̄ma p̄e.
Carnis tēptatio gūior ē q̄s demōis di. xxi. j. li. 2. p. t.
Caro in via p̄fete nō obedit spiritui etiā in sc̄is. nota quare di. xliij. b. li. 4. ad quartū.
Carnalis presentia ipedit diuinā solationē: s; non oīs qz aliq̄ iuuat di. xij. b. 2. li. 4. ad q̄rtū vltie qōs
Carnale p̄ctm̄ m̄tis mōis dī di. xxxij. o. li. 4. p. to.
Castitas duplex notatur z nota q̄ ē castitas i matrimonio z an illa etiā fuit i brē virginitatis m̄imonio illud p̄ficiēs. z q̄re castitas m̄imonio alis inter illegitimas p̄sonas esse non potest vt inter matrē z sororem di. xxx. b. li. 4. ad duo penultima.
Castitas an vincat iusticiā cū tū iusticia sit lucēs sicut vesperus i celo di. xxxij. b. li. 4. ad argumenta.
Castra nota quid sit esse immundū vsq; ad vesperam z etiā manere extra castra vsq; ad vesperā di. p̄ma. n. li. 4. p. totum.
Caltrimar gūvñs dī z an sit idē cū gula. di. xxxij. r. li. 4. in rōe. p. veritate ante solutionē.
Casus angeli an fuit p̄sc̄i⁹ ab eoz: z casus angeli z

hoīs in quo differit. nota totū di. iij. c. li. 2.
Casus in p̄ctm̄ nō cooperatur ad maiorē charitatē nisi occasionalit̄ z remore di. xxxi. b. li. 3. ad penl.
Casus hoīs in p̄ctm̄ an ad bonū peccat⁹ q̄nq; sit di. xli. b. li. 1. nota solutionē.
Casus cooperatur in bonū ipi qui cecidit nō quo ad maiorē virtutem sed ad alia duo. s. caurelā z deuotionē di. xij. b. 2. li. 4. ad primum.
Casus imputatur homi etiā si gratiā nō habeat. nota rationē di. xliij. c. li. 2.
Casum cauere nō amore iusticie nō tā cadere ē q̄ tā cecidisse. nota in rōib; p. veritate. di. iij. c. li. 2.
Cathaplasimatio sicoz ad vlt⁹ quid significat. nota de dulcib; di. xliij. c. li. 4. ad quintū z sextum.
Cathesizant̄ paruuli z quare notatur di. vi. p. li. 4. ad primā questionē p. totū.
Cathecism⁹ an facit cognationē spūalem q̄ impedit matrimonij di. xli. e. li. 4. ad tertium.
Cathesizandus principalit̄ de fundamēto spūali edificationi debet instrui z sūt sex in illo fundamēto de q̄b; doceri debet. s. p̄nia: fides: baptism⁹: doctrina: confirmatio que fit impositione manū z resurrectio z iudicium di. xvi. f. 2. li. 4. p. totum.
Catholica ecclia siue vniuersal eccliesia quare dī: nota duas cās di. xliij. f. li. 3. in solutione.
Causa quid dicat di. v. d. li. p̄mi.
Causa mouēs solus deus est di. viij. e. li. p̄mi.
Cā p̄ma an voce⁹ de⁹ cū philosphi loquunt de ipsa vel p̄m⁹ motoz in causis nature di. viij. p. li. p̄mi.
Causa p̄ma qualr excedat alias cās di. iij. b. li. p̄mi.
Causaz p̄ma esse nō causatā ab aliquo p̄batur di. iij. e. libi p̄mi.
Causa prima nō diffundit essenit̄ inquantū est bonum di. i. q. li. p̄mi.
Cause prime p̄uenit esse potēte infinite quadrupl̄iter di. i. a. li. 3. in rōne p. veritate.
Causa p̄ma influit oibus esse immediate z etiā p̄ alia illos q̄ dicebāt errāres q̄ nō isaueret nisi mediāte mobili primo di. xxxv. g. li. i. ad tertium.
Causam deitas habere nō pōt q̄uis in sacro altar̄ cōtineatur z omē sacm sit causa ei⁹ qd̄ p̄inet. nota an cōsecrationis act⁹ z intentio cōsecrantis sint ad deitatē di. xij. d. li. 4. p. to. bñ nota.
Causa p̄ma in diuinis personis vel sc̄da vnus respectu alteri⁹ non est vbi z nota q̄ pater non ē causa p̄ma respectu filij di. xij. b. li. p̄mi.
Causa in diuinis nō est vt pater dicatur causa filij. nota quare z quō greci vtuntur nomine cause pro principio di. xx. f. li. p̄mi ad primum.
Causa filij an pater sit in diuis z quare nō causa filij cū tū p̄ncipiū di. v. d. li. p̄mi.
Causa cē gen⁹ cause est in deo p̄ter materiā. nota bene solutionē z rationes p. veritate immediate añ solutionē z cetera ibidē di. xx. a. li. p̄mi.
Causa q̄n prior est causato ab alio habet q̄ sit causa et ab alio q̄ s̄sistit di. ix. e. li. p̄mi.
Causa alicuius z qd̄ ordinat̄ ad aliquid hoc etiā p̄cedit illud ad qd̄ ordinat̄ di. xvij. f. li. 4. in argumentis p̄ sc̄da parte.
Cā nota an sit ḡnāl̄ vey q̄ q̄c̄d ē cā cause q̄ hoc sit causa causati di. xvi. b. 2. li. 4. ad scōm.
Causa posita nō semper ponit effect⁹ maxime in voluntarijs di. xxv. e. li. 4. ad vltimū.
Causa necessaria alicui⁹ effectus fm potentiam dei

ordinatam an potest esse nō causa illi⁹ effectus di. xliij. e. li. 4. ad scdm.

Causa duplex notat^r equiuoca z vniuoca z vniuoca duplex est di. xliij. e. li. 4. in solutiōe. nota bene.

Causa duplex notat^r. s. per se z per accidens: z nota an relatio habeat causā per se z qd cā non semp participat eā formā cū suo effectu di. xli. a. li. 4. ad arg³

Causa contingēs que sit. nota di. xl. x. li. pmi in solu.

Cause duplices designatur. s. remote z p̄p̄nque q̄ z vniuoce vocatur di. xlv. c. li. 1. ad penultimū.

Causa vniuormis i oibus z semp bene causat difformes effectus si cōcurrūt z alie cause vt patet de cōtritione cui⁹ causa est deus z tñ cōtritio difformis est di. xvi. b. 2. li. 4. ad duo vltima.

Cause plures nō sunt eque p̄xortime vni effectui nisi altera sit imperfecta di. viij. n. li. 4. in solu.

Causa aliqua q̄ est cā in fieri alicuius effect⁹ oportet qd maneat si permanere debet effectus z hoc non tenet in volūtarijs vt patet in matrimonio vbi p̄ vni⁹ p̄cū volūtariū manet semp m̄t̄monū q̄uis i poste^r rū cōiuges a seiuicē sep̄ en^t di. xxxi. o. li. 4. ad 2^m.

Causa nota q̄ erigunt^r ad cām rei di. xxxviij. a. lib. 4. ad primū.

Cā cōis est aliq̄ indigēs z determinabilis p̄ aliud sibi addibile. nota i rōib⁹ p̄ veritate di. xlv. f. li. pmi.

Causa quāto magis ē determinata tāto magis p̄pria. nota de voluntate di. xlv. c. li. pmi i rōib⁹ p̄ veritate.

Cause primordiales et rōnes causales cause naturales z cause feminales. nota q̄ dicunt^r z quō d̄nt z qual^r d̄r fieri p̄ illas di. xvij. g. li. 2. per totum.

Causa finalis quietat intentionē per se z totā. nō. solutiōne di. xli. c. lib. pmi.

Causa formalis an patet pōt dīa filij in diuinis di. v. d. li. pmi.

Causa formal^r z efficiēs q̄ diuersimode causat res. di. xxvij. e. lib. pmi ad tertium.

Cause scōe nō excludunt p̄mā causaz q̄ p̄tinet alias causas in esse z operari. Et sic dicit Augustinus qd dei bonitas est cā oim. nota solutiōne di. i. l. lib. 2.

Cause scōe nō operant^r nisi virtute p̄ime cause. s. diuine volūtatis nō tamen fm̄ p̄p̄ietates diuinis di. xlv. b. li. pmi per totum.

Cause scōe nō influerēt aliq̄d reb⁹ nisi z cā p̄ima immediatus influeret di. xxv. g. li. 1. ad vltimū

Causatum z causatū impossibile est equalia esse: vbi autē vni⁹ est p̄ncipiū alterius horū bñ ē equalitas di. xix. d. li. pmi ad vltimum.

Causatum necesse est sequi causam z nō esse coeternum cū causa p̄ima: quia causa est cuius esse seq̄t aliud di. xxv. b. li. 1. ad vltimū.

Causatum cause efficiētis nō est eiusdem essentie cū causa efficiente di. xi. a. li. pmi.

Laurela. p̄p̄ie quid sit di. xxxv. e. li. 3. ad vltimum.

Cecus a natiuitate sanatus an simul fuerit imediate sanat⁹ cū dicat^r postea illuminat⁹ i fide cū diceret quis est dñe vt credā i eū di. xv. l. 2. li. 4. p̄ totū.

Cecus videns hoies z arbores ambulantes an fuit totus sanatus inus z erra: z quid significat qd nō perfecte vidit di. xv. k. 2. li. 4. ad penultimū.

Cecitas quā i dicit p̄ctm̄. nota qd sit di. xvij. b. li. 4. in solutiōne z ad tria p̄ma argumēta.

Cerberubin z seraphin diuersimode nomian^r: quā doq; terminantur in n. q̄q; in m̄ zē. nota ratione z di. ix. e. li. 2. ad vltimū.

Celebrās sine altare z vestib⁹ sacris cōsecrat si sit sacerdos lz grauissime peccaret di. xij. r. 2. li. 4. p̄ ro.

Celebrare aliter q̄ xps instituit est mortale z multis modis fieri pōt di. xij. r. li. 4. per totum.

Celebrans simulatoze scz nō cōsecrādo hostiam et alius malus cōsecrans quis magis peccat di. xij. p. 2. lib. 4. ad vltimum.

Celebrātes licet sanctissimū accipiūt quō tñ sūt imū/ di sicut z illi q̄ de cinere vituli alios mundabāt in lege di. j. n. li. 4. p̄ totū.

Celebrare an quis posset pollut⁹ sine mortali tamē p̄o alio sacerdote de quo dicitur altui p̄ciētia sua qd ille peccaret mortaliter quia in malo statu di. ix. k. li. 4. ad vltimā questionē in fine nota totū.

Celebrare volens sacerdos an semp tenetur confiteri z an retrocedere debet si aliq̄d recorder^r cū fuerit prius p̄fessus di. xvi. v. 2. li. 4. ad quintū z seq̄ntia

Celebrare q̄rtidie an sit laudabile vel nō di. xij. g. 2. li. 4. per totū. nota singula bene.

Celum trinitatis qd sit di. ij. g. li. 2. per totum.

Celum trinitatis z deus an differat. nota solutiōne et ad primū di. ij. b. li. 2.

Celum trinitatis qd cōtinet in se an deus sit in ipso: et an xps fm̄ hominē z an beata virgo sit in ipso. nota per totū di. ij. b. li. 2.

Celum triplex ad qd paulus raptus est quid sit. nota totū di. xij. q. li. 3. Ibi dē qm̄ visio triplex celū nominatur z qm̄ d̄r celum simpliciter.

Celo z sufficiētia ponitur vbi nota qd sint celi di. xij. d. li. ij. per totum.

Celi decem p̄ter celū empirēū ponūtur fm̄ philosophos. nota ordinē illo z di. xv. c. li. 2. p̄ totū.

Celum de natura sua tria dicit. s. celsitudinē nature et loci z dignitatē z p̄nētā z locū sūme quietē q̄ celo trinitatē p̄fectissime p̄ueniūt. nō. p̄ ro. di. ij. g. li. 2

Celū h̄re materiā p̄gnosa t̄p̄ motū di. iij. d. 2. lib. 1.

Celū nō p̄t esse de substantia corporis humani vt quidā dixerūt di. xliij. b. 2. li. 4. in solutiōe.

Celum dī vira oib⁹ deorsū existētib⁹ licet nō viuat di. xvi. m. li. 4. ad septimū.

Celū cui⁹ figure sit an sperice z q̄re illa figura attribuitur ei. nota totū di. xij. e. li. 2.

Celum an ex natura sua habeat dextrū z sinistrū q̄ dicitur ille pres. nota solutiōne di. xij. c. li. 2.

Celum vñ habet dextrū z sinistrū an a celo empirēo nota solutiōne di. ij. e. li. 2.

Celum an ster vel moueat^r z vñ p̄ncipiū motus celī z quis motor celī di. xij. f. li. 2. p̄ totū.

Celum a quo mouet^r di. viij. p. li. pmi.

Celū an mouerūt^r dei imediate vel ab alio motore ambiguū est di. xliij. v. li. 4. ad vltimū.

Celo z motores an sint an geli incertū est. nota bene solutiōne di. ij. a. li. 2.

Celi mor⁹ nisi visu deprehenduntur z ideo empirēum non est cognitum a philosophis s; tantū nonū celum. nota post solutiōnes argumētoz ad q̄stioēz incidentalem di. ij. c. li. 2.

Celū aprum est triplicē. s. ad exitū grē ad introitūz in gloriā z q̄ ad locū di. vi. m. li. 4. ad penultimum

Celos aperiri qd sit in imolatiois hora vt gregori⁹ ait di. xi. j. li. 4. in solu.

Celum atteri vt dicit iob. nota quō intelligit^r di. xliij. a. li. 4. ad primū.

Celum empirēum philosophi nō cognouerūt. nota

ante penultimā solutionē di. xxiij. b. li. 3.
 Celum empiricum per rationes pbare volentes falsa assumpserūt, nota improbationes rationum illarum in solutione di. ij. c. li. 2.
 Celum empiricum an sit corpus z quare per rationem nō est inuestigabile, nota solu. dist. ij. c. li. 2. ad questionē per argumentoz solutionem.
 Celum empiricum licet sit vicinius primo moroz nō tamen vt moroz: qz nō est nisi, ppter statū brōz z nō ppter gñationē di. ij. d. li. 2. ad tertiu nota bñ.
 Celum empiricum an sit immobile z ymiforme vñ nō z qre dicitur empiricum, nota totum di. ij. d. li. 2.
 Celum empiricum in alio ordine est qz aliq celi nec in die iudicij pmiabitur vltcrius qz iam nisi forte accidentalī premio, nota solutionē di. ij. e. li. 2.
 Celum empiricum an habet ordinē influendi super alias sphaeras z verum ipm celum empiricum illuminatur etiā a sole z stellis q nos videm⁹ cum hmoi luminaria etiā superius sint lucida sicut versus nos. nota per totū di. ij. e. li. 2.
 Celum empiricum nō piciat radios suos nobis visibiles sic nec alie partes orbū sūt visibiles sz tm stelle in orbibz, nota quare di. ij. d. li. 2. ad scdm.
 Celū igneū qre igneū dicitur, no sol. di. xiiij. d. li. 2.
 Celum cristallinū dicitur aqua que est sup celum, nota quare cristallinū dicitur quare aqua di. xiiij. a. li. 2. in solutione.
 Celū cristallinū z alia sub illo ordinatur ad gñatōez et corruptionē z illos cognouerūt philosophi sz nō empiricū, nota solutionē an penltimā di. xxiij. b. li. 3.
 Celum aqueū ad qd necesse sit ponere z an rōne pōt deprehēdi, nota rationē ante solutionē z ad vltimū di. xiiij. b. li. 2.
 Celum aqueū an habeat aliquē motum z quis est ille, nota solutionē di. xiiij. c. li. 2.
 Celum aer nominat⁹ ppter tria di. vi. c. li. 2. ad qrtū.
 Celum aereū soluet⁹ igne pflagrationis vt petr⁹ ait di. xlvij. f. li. 4. ad vltimū.
 Celestis regni ianua p qd sit aperta z q sit illa ianua di. iij. g. li. 4. per totum.
 Celestia corpa p motū causant diuersa ppter diuersas iunctiones z respect⁹ z pūctōes zc. di. ij. o. li. 1.
 Celestia corpora vocantur immortalia, nota rōnem di. ix. c. li. primi.
 Celestium corporum esse non mensurat⁹ tempore sz euo di. ix. c. li. pmi.
 Celestis corporis influentia causa est mixtiōis z gñationis in inferioribz di. viij. b. 2. li. pmi.
 Celestia corpora z inferiora nō agunt i se mutuo imitando fm spēm, nota ad penultimū di. ij. n. li. 3.
 Celibatus iohānis an sit preferēd⁹ cōiugio abrae nota qz quātū ad statū z actū celibat⁹ iohānis pferatur zc. di. xv. r. li. pmi.
 Celibatum opabatur mīmoniu serōz patriarcharū qzuis z bigami fuerint di. xxxij. d. li. 4. per totū.
 Cena dñi an fuit ante festū pasche vñ nō di. xij. b. li. 4. ad scdm z tertiu.
 Cerimonialia vnde dicunt⁹ et vnde habent ortum et ad qd pertinent di. j. b. li. 4. ad vltimū.
 Cerimoniae vñ dicunt⁹ fm catholicos z etiā fm gentiles: an cerimoniae in lege dimittēbāt venialia peccata di. xix. b. 2. li. 4. per totum.
 Cerimoniae dicuntur obsequia ad cultum diuinum pertinentia, nota solutionē di. ix. c. li. 3.

Cerimonialia z iudicialia pcepta an sint de naturali lege di. xxxvij. b. li. 3. ad argumēta scōe qōis
 Cerimonialia quedā manserūt z quedā nō vt patet de sabbato z de thurificatione di. xxxvij. g. li. 3. ad scōam questionē per totum.
 Cerimonialia z moralia nō valent ad meritum sine charitate sz tm differēt di. xl. c. li. 3. ad vltimum.
 Certitudo duplex notatur. s. signi z pncipij di. xli. m. li. pmi ad argumenta.
 Certitudo duplex notatur z que melior sit di. xliij. p. li. 3. in solutione.
 Certitudo duplex notatur scz cognitionis: z alia p modum nature z illa est certior arte z hec ē duplex nota que pueniat spei di. xxvi. c. li. 3. ad scdm z certitudinis causa in spe nō est fides sed merita z gratia ibidem nota.
 Certitudo duplex nota ē z nota quā certitudinez habet spes di. xxvi. d. li. 3.
 Certitudo que est in spe an sit a fide vel non di. xxvi. d. li. 3. ad tertium.
 Certitudo maior est virtutum moralium tendentium qz cuiuscunqz deliberate rōis dist. xxiij. g. li. 3. ad tertium.
 Cerei paschalis bñdictionē fecit petr⁹ gregorij discipulus di. vi. m. li. 4. ad vltimū.
 Cessatio ab actu peccati dicitur instillatio a fōte gratie qz ut aliquis nō sit in gratia di. xv. j. li. 4. ad pimum.
 Chaos magnū inter beatos z dānatos qd sit nota di. l. k. li. 4. p totum.
 Cibus hois mutatur z mutat hominē di. xliij. g. li. 4. in ratione p veritate.
 Cibus nō indigere conuenit corporibz brōz dānatorū z puerorū in limbo sed diuersimode di. xliij. b. 2. li. 4. ad argumenta.
 Cicatrices martyru an apparebūt in resurrectione sicut z xpi. di. xliij. q. li. 4. per totū.
 Cimiteria duplicia norant⁹ z quando possunt vēdi z qñ nō z qñ in alios vsus redigi z quando non: z qua ratione est symonia cū venduntur di. xxv. c. li. 4. in solutione.
 Cimiteriū emere symoniacū ē nō autē emere agrū vt inde cimiteriū fiat di. xxv. b. li. 4. ad qntū ibidē quare cimiteriū ē scdm ppter corpa fidelū.
 Cinis vituli qre i mudū reddidit sacerdotē z omnia alia mudabat z qd significat cinis di. j. n. li. 4. per totum.
 Cyprian⁹ dixit qz heretici nō baptizāt, nota i quo intellectu hoc dicebat di. v. c. li. 4. per totū.
 Circulus maledictiōis in peccato, nota qualr reperitur di. pma. v. li. 4. ad scdm.
 Circūcisio qd significabat z quare nō fiebat abscisio ppter significationē di. j. v. li. 4. ad penultimū.
 Circūcisio quō diffinit⁹ z quare nō in cōparatiōe ad baptisimū cui⁹ erat typus z qz principalis actus z an scificabat z in q determinauit isrla gētibz z qre nō circūcībāt in deserto z qre nō in frōre sed alibi et quare nō diffinit⁹ p scificationē cū illud sit pncipalius in sacramēt⁹ di. j. s. li. 4. p totū bene nota.
 Circūcisio femis qre nō dabat⁹ z qre i maribz fuit circular⁹ z qre i mēbro gñatiōis pot⁹ qz i alio di. iij. v.
 Circūcisio data fuit plibz de causis z penes li. 4. quid sumunt⁹ hec cause oēs di. i. b. 2. li. 4. p totū.
 Circūcisioi dēnebant⁹ z an etiā esau vel ysmabel et serui in domibz patriarchaz z ad quid fuerit circū

castro di. i. a. 2. li. 4. p. totum.

Circūcisio an signū fuit fidei z figura baptisimat? di. i. b. 2. li. 4. ad scōm z sequētia ibidem quare magis fuit signū fidei z castitatis q̄ aliarū virtutū.

Circūcisio non iterabat̄ sicut nec quedā sacra noue legis cui? rationē vide di. vii. J. li. li. 4. ad p̄mā q̄ō nem per totum.

Circūcisio quāuis nō iterabat̄ z fuerit signaculum di stinguēs nō tñ ipressit characterē z q̄re n̄ iterabat̄ z an valuit ēt i ficto recedēte fictioe di. i. t. li. 4. p. t.

Circūcisio an dimittebat̄ pctm̄ z si sic p̄ quē (nora modū z si eodē mō sicut baptisim? di. i. v. li. 4. p. totū. Ibidē q̄re nō fuit data p̄ femis sicut p̄ maribus et q̄ circūcisio opabat̄ fidei virtute bene noranda.

Circūcisio indirecte dicitur pctm̄ di. j. f. li. i.

Circūcisio an semp facta sit petrinis cultris z qd̄ significat̄ illi cultri petri di. i. b. 2. li. 4. ad vlti. i. fi.

Circūcisio qm̄ cessauit z q̄re fuit obseruata a paulo q̄ ad timotheū z tñ reprehendit de hoc petrū z galatis dixit x̄ps vobis nihil p̄desti circūcidamini di. iij. b. li. 4. p. totum.

Circūcisio scriptibile dicit̄ tribz modis di. xxxvii. b. 2. li. p̄mi. per totum.

Circūstantia nō ē oino accidētāl actui i moralibz. nota de scādalo di. xvij. b. 3. li. 4. ad tertū.

Circūstantie nō p̄ferūt esse primū s̄ scōm nō tñ cōferūt esse accidētāl accidēs s̄ accidētāl p̄ se di. xvi. a. 2. li. 4. ad scōm z ad alia argumēta.

Circūstantie nō faciunt quāritatē mali s̄btāria lēt s̄ bñ turpitudinē accidētalem faciūt; z iō nō necessariō p̄tende di. xvi. b. 2. li. 4. ad argumēta.

Circūstantie persone z manus in actu inrer circūstantias accidētales maiorē faciunt cōgruitatē di. xvi. e. 2. li. 4. ad scōm.

Circūstantie diuersimode cōsiderant̄ a theologo et tullio di. xvi. d. 2. li. 4. in solutiōe.

Circūstantie nouē ponūt̄ z addunt̄ adhuc due et de istaz diuersitate z quō aggrauant pctm̄ di. xvi. di. ij. li. 4. per totum.

Circūstantie augent malū cū tñ malum nō auget̄ ab aliquo per se z an circūstantie causant positue malum di. xvi. v. li. 4. ad argumēta.

Circūstantie aggrauant pctm̄ non aut̄ augent bonū gratie v̄ virtutis pollice di. xvi. v. li. 4. per totū z et circūstantie p̄les in vno pctō non faciūt plura peccata sed multiplex.

Circūstantie aggrauāt z an dāt aliā spēm actui quā tum ad s̄btātia nature vel moris di. xvi. a. 2. li. 4. per totū Ibidē quō trabunt actū in aliā speciē.

Circūstantie q̄ magis z que minus aggrauāt z q̄re quedā exp̄munt̄ z quedā nō z q̄s differenter grauant pctm̄ di. xvi. e. 2. li. 4. p. totum.

Circūstantie que trabunt actū in aliam speciē an p̄ se sunt intente v̄ an per se intendit adulter coire cū muliere v̄ cū cōiugata ita q̄ illa sit intenta di. xvi. a. 2. li. 4. in solutiōe z ad argumēta.

Circūstantie pctōz q̄re sūt p̄tēde no. di. xvi. q. lib. 4. ad vltima duo sexte qōnis.

Circūstantie nō omēs sunt p̄tēde de necessitate s̄z de bene esse z vtilitas triplex noratur quare benefactū est si p̄tēant̄ circūstantie etiā si nō trabunt in aliā speciē ipsum peccatum; z q̄ circūstantie i aliā speciē p̄rabētēs sūt p̄tēde z q̄re circūstantie nō p̄rabētēs sūt p̄tēde in iudicio humano z nō i iu-

dicio diuino qd̄ habet locū in p̄fessione di. xvi. b. 2. li. 4. p. totum singula bñ nota.

Circūstantias pctōz singulas ad memoriā reducere in p̄titiōe nō est necessariū quāuis sit vtile s̄z duabus de causis nō esset vtile eas ad memoriā reducere di. xvi. c. 2. li. 4. p. totū.

Circūstantias singulas an reuoluere teneat̄ penitēs in p̄titiōe z satisfactioe di. xvi. c. 2. li. 4. per totum

Cirographū dat latro tortorū furando: sic nos diabolo peccando. nota totū di. xix. c. li. 3.

Cirographa oim culpa z n̄fāz per passionē xp̄i deleta sūt. nota q̄ sūt cirographa illa di. xix. c. li. 3.

Citationes an multe erūt an diem iudicij z si sic q̄ erit vltima di. xliij. J. li. 4. per totū.

Clamor angeloz quid sit di. ix. o. li. p̄mi

Claritas aie efficitur per claritatē sapiētie z nota simile di. xlix. d. li. 4. per totum.

Claritas dos corpis gl̄iosi siue luminositas qd̄ idēz ē an possit p̄uenire humano corpi cuz in ipso natura opaca d̄natur di. xliij. c. li. 4. per totū.

Claritas dos corporis gl̄iosi qd̄ sit. nota z an equaliter erit in oibz mēbris vni? corporis cū vni sit magis terrestre q̄ aliud; z an membra interiora vt cor epar sanguis vne sp̄s inequalit̄ habebūt claritatem z vñ habent sc̄tillā potestatem q̄ se mittūt videri z nō videri a nobis cum tñ a sc̄tis semp vident̄ di. xliij. f. 2. li. 4. p. totū nota singula.

Claritas dos corpis. noravñ causef an a corpe celesti v̄ ab igne z an claritas illa faciat corpa gl̄iosa p̄ sp̄cia vel nō di. xliij. b. 2. li. 4. per totū.

Claritas dos corporis an erit eqlit̄ v̄ ineq̄lit̄ in corporibz sc̄toz; z claritas illa seq̄tur differētē naturā corporum z meritum volūtatis. nota etiā in damnatis an erit ibi equal̄ vel inequalis opacitas di. xl iij. J. 2. li. 4. per totum.

Claritas corpoz gloriosoz quāta erit. nota z similiter claritas solis z lune post diem iudicij qualis futura sit di. xliij. g. 2. li. 4. per totum.

Clauem pp̄rie sacerdores legales nō habuerūt di. xviij. o. li. 4. ad argumēta Ibidē qd̄ sit clavis.

Clavis noui sacerdotij differt a clauē veteris sacerdotij di. xvij. n. li. 4. p. totum.

Clavis sacerdotāl qd̄ sit diffinitioe z an sit a iurisdictione vel ordie z q̄ debēt recipi p̄ hanc clauē z q̄ excludi z q̄s finis sit istī? clavis z vñ ē q̄ nō oēs p̄nt vti clauē di. xvij. b. li. 4. per totum.

Claves numero sūt due z quō aperit̄ clausa p̄ peccatum z q̄ vsus eaz est ad duo opera s̄btārialia et illa opa duo ad q̄ vsus est clauis sūt educio pcti et absolutio rei z fin q̄ distinguunt̄ claves z q̄s finis vltim? clauis z q̄re nō sūt tres iuxta attribura trium p̄sonarum z q̄re potētie z sapiētie corresponsident claves z nō bonitati sp̄s sancti z cū ad actū requiratur sc̄re posse z velle quare nō sunt tres z iterū quare nō q̄tuo; sūt cū sūt q̄tuo; modi ligandi z cū sūt q̄tuo; porte q̄ aperit̄ di. xvij. c. li. 4. p. totum singula bñ noranda qz optima.

Clavis nota q̄ sciētia discernēdi nō ē clavis z quomodo se habeat clavis ad sciētia z q̄ pastoralē curā ad dānationē pp̄riā q̄s recipit si sciētia hanc nō habet. nota hic tres opiniones s̄z vltimā alberci disti. xvij. d. li. 4. per totū.

Clavis habet se vt pars potētial ordis z nō sepabiliter ab ordie etiā i degradato di. xix. c. li. 4. p. totum.

Clavis significat potestates sacerdotis et quare non possunt omnes sacerdotes aperire per hanc clavem absolvendo et ligando di. xvij. s. 2. li. 4. ad argumeta. Claves habet ecclesia in epis et sacerdotibus quibus dicitur non solum sacra sed etiam celum aperitur et clauditur indignis et quod clavis dupliciter aperit et quod claves habent vim ex passione christi: et quod per eas soluit et an operatur an actus sacerdotis clavis ista, et quod nunquam soluit tota pena quod currat etiam clavis: et quare non absoluit de simpliciter sine clavis illa: et quare fuit vtile quod sic esset astricti hec singula nota bene. di. xvij. a. li. 4. per totum.

Claves habet sacerdos et hostiarum sed differetes di. xix. d. li. 4. p. to. et ad quod hostiarum habet claves ibidem nota. Claves non habent a regibus quibus habeat iurisdictionem in corporalibus di. xix. e. li. 4. per totum.

Claves ligandi et solvendi habet hereticus sed executione caret quod subditos non habet: et nota quod homo auditus non est materia in clavis sed subditus quem hereticus non habet et peccat mortaliter et ipse et ei sitis scietur: nec tamen aliquid facit absolvens talis di. xvij. f. li. 4.

Clavem nulla mulier habet quibus ei committitur aliqua iurisdictione in viris ut patet de abbatibus et prioribus di. xix. g. li. 4. per totum.

Claves an habeant a congregatione ita quod nullus de congregatione et quibus congregatio non potest excoicari potestamen excoicare, nota hoc per rationes di. xix. f. li. 4. p. totum.

Claves habet tam boni quam mali sacerdotes si habuerit iurisdictionem et clavis perceptio super fundamentum, nota et quis recipit claves ad suam damnationem di. xix. m. li. 4. per totum.

Claves habere an competit christo et sic quod differenter ipsi et suis sacerdotibus di. xix. a. li. 4. per totum.

Claves habet boni et mali sed non eque recte, nota de duplici rectitudine di. xix. n. li. 4. per totum.

Clavis ligandi atque solvendi an debuit vel potuit dari homini cum sit proprium dei dimittere peccata di. xvij. e. li. 4. per totum.

Clavis qua aperit peccatum et claudit est potestas ordinis et cum sit vniuersalis speciei quare non omnes sacerdotes absolvunt cum tamen clavis eiusdem speciei aperit si fuerit applicata sere di. xvij. b. 2. li. 4. ad penultimum.

Clave iurisdictionis an quis potest in seipsum agere et in partem et maiorem excoicando cum hoc scriptura videtur innuere di. xix. j. li. 4. per totum.

Clavis usus potest esse in non habente ordinem et unde debet descendere, nota di. xix. f. li. 4. p. totum.

Clavium usus an sit in hoc quod absoluit a culpa et reatu pene eterne: et an hoc possit dare deus cum dat aliquid quod potest alteri promereri primam gratiam di. xvij. g. li. 4. per totum.

Claves non sunt ad portas inferni sed celi: et an ad paradysum vel ad purgatorium et limbum sint claves di. xvij. c. li. 4. ad tria ultima.

Clavium potestas in qua potest, nota an sit super omnem penam cum triplex notatur pena di. xvij. l. li. 4. p. totum.

Claves non respiciunt voluntatem sive bonitatem sicut patet et sapientiam di. xvij. c. li. 4. ad quintum et sequentia duo.

Clave non errate quod ad sacerdotem an verum sit semper quod cum quis soluerit super terram etc. di. xvij. p. li. 4. p. totum.

Clavium vii pena non proportionata sit proportionata viribus penitentis di. xvi. m. li. 4. ad tertium.

Clavibus ecclesie in sacro potest quod consequitur, nota di. xvij. a. li. 4. ad octavum.

Clavis in spiritualibus finaliter est ad aperiendum quibus etiam sit ad claudendum et e contrario est in clavis materiali di. xix. b. li. 4. per totum.

Clave iurisdictionis potest quis ante absolutionem excoimunicari et per eandem clavem potest ab vna excoicatione absolui et non ab alia di. xix. b. li. 4. p. totum.

Clericatus sive prima tonsura non est sacramentum et quare hec dispositio requiritur ante ordinis susceptionem et an si pure corporale vel an aliquid spirituale ei responderet et quare ab episcopo datur di. xvij. n. li. 4. p. to.

Clerici maioris perfectio debet esse quam laici: et quibus mali clerici habent peccata sicut et boni tamen hec illis ad augmentum donationis di. xvij. j. li. 4. p. totum.

Clerici sunt dispensatores elemosinarum que eis dantur ut dispensent illas pauperibus videantur ipsi di. xv. o. lib. 4. ad quartum scilicet quoniam.

Clerici avaricie studere non debent quod notatur cum primam tonsuram accipiunt di. ij. a. li. 4. in solutione.

Clerici possunt habere ius hereditatis inter parentes suos et etiam quodam feudalia habere possunt non autem ea que sunt stipendia militie et quod clerici possunt cogitare de terrenis et quod differenter cogitare potest de hereditate clericus et laicus et quo iure possident possessiones di. xvij. p. li. 4. p. totum.

Coactus quare ubi auctoritas in prebenda, prima.

Coactio sive vis diffinitur variis diffinitionibus que explicantur et notatur an cogi possit voluntas et quare proz non habet ratum quod sit coactio di. xix. a. li. 4. p. totum.

Coactio duplex notatur, scilicet absoluta et coactionis diffinitio, xix. j. li. 3. ad argumeta. Ibidem nota que ad obprobrium voluntatis trahitur et que non.

Coactio multiplex assignatur secundum multiplicem divisionem coactionis et que cadat in instantem virum et que non et quod aliqua coactio facta sit bona et debet fieri, aliquid autem non sunt fienda et quod debet restituere quod coactione datum est et quod non: et nota de multiplici metu di. xix. b. lib. 4. singula bene considera per totum.

Coactio sive vis an cadat in instantem virum et quod dicatur costans vir et vniuersum di. xix. c. li. 4. per totum.

Coactio vel ex metu aliquid faciens an relinquit in se aliquid peccatum ex coactione vel metu que passus est di. xix. e. li. 4. per totum.

Coactio sive metus evacuatur infimonij sensum ut pertractus in irritum reuocetur di. xix. d. li. 4. p. totum.

Coaque nota an angelus sit de coaqueus nota solutionem et rationes per veritate immediate precedentes eam et alia omnia di. ij. a. li. 2.

Coeternus pater an filius sit vel non di. ix. g. li. pmi.

Coeterni an pater dici potest et filius di. ix. g. li. pmi.

Coetus est filius pater sicut splendor luminoso non ibi est omnimoda similitudo di. ix. b. li. pmi.

Cogitatio proprie nota quod sit et quod non sit in deo di. xv. f. li. pmi ad primum.

Cogitare peccata sepius est vtile sed duabus de causis esset inutile di. xvi. c. 2. li. 4. ad ultimum.

Cogitare se intelligere: se nosse se velle se et discernere se differunt di. ij. x. li. pmi.

Cogitationes volubiles que sunt di. i. t. li. pmi.

Cogitationes volubiles non dicuntur ab eo quod est successus sive hoc est illud intelligere di. i. t. li. pmi.

Cogitationes volubiles an erunt in patria vel etiam in aia christi di. xij. c. li. 3. p. totum nota.

Cogitationes volubiles appellantur cogitationes discurrentes ab obscuritate vestigij vel imaginis etc. di.

ix. m. li. primi.

Coitus an fuisset in paradiso an pccm: z an cū delectatione, nota totū di. xx. a. 2. b. li. 2.

Coitus in infimonia, nota quōd pōt esse de pfectione sanctitatis infimonia di. xxij. b. li. 4. p. totum.

Coitus nota q̄ q̄nq̄ sūt q̄ p̄t mouere ad coitū z circa hoc nota q̄n ē mortale pccm z q̄n veniale z s̄z magis z min⁹ z q̄n sūt bñ z habet bona mouētia: z an sit meritorius in quātū act⁹ di. xxij. y. li. 4. per totū.

Coitus nota q̄ due sūt qualitates ad coitū inatates z nota q̄ sūt magis vitupabiles hmoi passiōi nō resistentes an vir vel mulier di. xxvj. b. li. 4. p. totum.

Coitus cōparatur dupl̄r ad potētā generatiue, nota quōd actus informabilis est diuersis sp̄b̄ diuerso rū subiectoū di. xvi. a. 2. li. 4. ad tertium.

Coecundi impotētia nō soluit infimonia di. xxvij. m. li. 4. p. totū z hoc verū est si infimonia supuenerit.

Coitus nō valēs cū illa cū q̄ p̄traxit an possit separari pōt cū alia q̄uis etiā nō sit frigiditas impedimētū di. xxvij. f. li. 4. p. totum.

Coitus etiā in matrimonio subuertit rōnē: z nota an actu vel habitu z an sit p̄terea mal⁹ di. xxvi. n. li. 4. ad sextum.

Coitus in infimonia pccm nō est vt heretici dixerūt et an ille act⁹ impedit recipere deū di. xxvi. n. li. 4. per totum.

Coitus in infimonia nō est pccm vt heretici quidā dixerūt z nō est idem in sp̄e cum eo q̄ est in meretricē: nec est ex natura sua coitus malus: z nota an sit idēz obiectū in vtroq̄ coitu: z quare nō p̄rista tria bona esse in coitu meretricio q̄ solent assignari infimonia viz bonū, pl̄s fidei z facti di. xxvi. j. li. 4. p. to.

Coitus in infimonia an sit mortale z an corrūpit prudentie estimatiōes z virtutē di. xxvi. x. li. 4. p. totū: z nota q̄n est mortale pccm coitus talis in infimonia z q̄s ardentior amator pl̄gis dicat.

Coitus in infimonia indiget excusatiōe q̄uis possit esse meritorius di. xxvi. v. li. 4. per totum.

Coitus infimonia an scdm veniā p̄mittit in nouo testamento di. xxvi. e. 2. li. 4. p. totū.

Coitus in matrimonio excipit a culpa honestate triū bonoū matrimonij di. xxvi. d. li. 4. per totū.

Coitus nimis frequētar⁹ etiā cum vno impedit i muliere cōceptū di. xxvij. c. li. 4. in solutiōe.

Coitus plus aperitur ab hoie q̄ a brutis: z nota an p̄tra h desiderij etiā habeat hō medicinas i factoz: et q̄s finis coitus z an mal⁹ di. xxvi. f. 2. li. 4. p. totū.

Coitus cum vxore cālibidinis, nota nō semp ē mortalis. di. xxvi. d. li. 4. per totum.

Coitus cū vxore p̄ter cōm modū nature humane cōcessū an sit mortale, nota de gradibz varijs z q̄ albert⁹ dicit nō debere fieri hmoi turpes q̄ōes nisi p̄ mōstra q̄ mō i p̄fessioe audiūt di. xxvi. c. 2. li. 4. p. t.

Coitus p̄gnatibz interdicit nō tñ mortaliter peccat si p̄trariū faciunt: s̄z p̄ter periculū exhortandi sunt di. xxvi. a. 2. li. 4. per totum.

Collectiuū, nota q̄ collectiōis forma simplr ē plures sed fm qd vna q̄re z trinitas collectiuum nō ē di. xix. g. li. primi.

Collectiua pluralitas est fm qd vnū, nota in argumento pmo z solutiōe di. xxij. c. li. primi.

Collectiuū nomē est trinitas di. iij. k. li. 1.

Collectiuū nomē duo habet, nota solutiōne q̄re z trinitas nō est nomē collectiuū di. xxij. c. li. primi.

Colere deū diuersimode mouēt fides latia z p̄cedentia ad colendū deū di. ix. c. li. 3. ad argumēta.

Color vnde habet esse suum formale z materiale di. xvij. a. li. primi.

Color est motuū visus fm actū lucidi di. iij. a. 2. li. 1. Color cū sit extremitas p̄spici in corpe terminato et sic agit in visū quōd color i factō p̄t imurare visū cuz nō sit ibi corpe di. xij. q. li. 4. ad scdm scde obiectiōis.

Colūne seprē exatē a sapia q̄ sint di. i. a. lib. 4.

Colūbe q̄ apparuit sup xpm nō fuit vnū sp̄s sc̄s sicut filius carnis: an trinitas in colūba descendit vel etiā in voce, nota solutiōne vltimā di. i. l. li. 3.

Columba q̄ apparuit sup xpm verū aial nō fuit, nota ibi z tñ p̄prietates colūbe p̄t ibi intelligi sicut s̄b sp̄e panis p̄prietates panis di. xvi. f. lib. i. nec lingue fuerunt mēbra aialis ibidem.

Cōmutatio an sit a volūtate v̄l p̄tate, nota de duplici cōmutatiōe z an sit idē qd relaxatio di. xx. q. li. 4. per totum.

Cōparatio debet esse iter vniuoca licet i equo dō z analogic fieri p̄t nō fm q̄ attingūt rōem equo coz s̄z fm q̄ se hñt ad vnū qd ē i eis di. ij. b. li. 1.

Cōparatio fit penes q̄litates que intendunt z remittunt di. ij. b. li. 1.

Cōparatio creature ad deū nulla est s̄z q̄nq̄ talis comparatio adducat di. ix. h. li. p̄mi.

Cōparatio iter creatorē z creaturā nō est di. xxij. b. li. primi. ad scdm.

Cōcepta quōd ē eterna sapia di. ij. q. li. 1.

Cōceptio ēbra virgo i originali nec sacrificari poterat in lūbis parz di. iij. c. li. 3. p. to. z s̄l̄r nota ibidē d. 7. e.

Cōceptio xpi nota quōd celebrata ē in vtero virginis ex parte ipsi⁹ virginis generantis di. iij. y. li. 3. per totū.

Cōcept⁹ est xps z in instāti hui⁹ etiā format⁹ in debitis lineamētis s̄z p̄ter incrementū debitū in vtero virginis mās̄t di. ij. b. li. 3.

Cōcipere z parere pōt femina in valde iunioze etate q̄s scdm leges possēt p̄trac⁹ matrimonij fieri di. xxvij. o. li. 4. ad vltimū.

Cōceptus in terris calidis sexto mēse est formatus imo statim in septimo mēse deputat partui di. vi. j. li. 4. ad scdm scde q̄ōis.

Cōceptio i aialibz vt in eq̄s an possit fieri ex vento sic dicit Isidorus, nota an solutiōem di. viij. e. li. 2.

Cōceptus mentis vt est in sola p̄tate liberi arbitrij non cognoscit ab alijs angelis nec a nobis nisi a solo deo di. ix. n. li. p̄mi.

Cōceptio an sit natura z tpe an p̄positū, no. duplicē p̄ceptionē di. xxvij. a. li. 4. ad arg⁹ q̄re diffinitio.

Consilia, nota q̄ttuoz ab apl̄s celebra (nis vortita z q̄ttuoz a p̄tib⁹ di. xvi. h. li. p̄mi. z ibidē nota qd in p̄mis q̄ttuoz factū sit di. xi. b. li. 1.

Conclusio quōd necessaria est di. vi. a. li. primi.

Concordantia in natura nō sufficit apud homies bñ viuētēs s̄z pot⁹ erit i p̄sensu amicitie di. x. b. li. 1.

Concondia patris z filij d̄z ipse sp̄s s̄s̄t di. x. h. libri primi.

Cōcretū z si p̄dicetur de cōcreto ḡfa subiecti nō tñ abstractū de abstracto di. xxvij. f. li. 1. ad tertium.

Cōcretionē notat de⁹ z nō essentiā: z iō bñ d̄z de⁹ genit deū z nō essentia essentiā di. v. c. li. p̄mi.

Concupinā habere nūq̄ licuit etiā vt habeantur liberi ex ea sancti tñ p̄ies cū ancillis p̄traxerāt matrimonij di. xxvij. e. li. 4. per totū.

Concubine patriarcharū an fuerūt etiam vxores ip
sorum vel nō di. xxxij. r. li. 4. p totum.
Concubitus infimomialis an sit cū refrenata z mode
rata rpania cum tñ ibi posset esse maior delectatio
q̄ in meretrice vbi non fit cū moderata temperan
tia ꝓcubitus di. xxxij. m. li. 4. per totum.
Concubitus in matrimonio cū fit cū ꝓcupiscentia
que mala ē z nō cāpcreande. plus an sit malus z fru
stratur sine di. xxxj. f. 2. li. 4.
Concubitus infimomialis. phibetur fieri certis festis z
t̄pibz ieiunioꝝ z ꝓcessionū. nota rōes di. xxxij. J. li.
Concubitus infimomialis an ipedit aliquē ab i- (4. p to.
gressu ecclie z cōione di. xxxi. g. 2. li. 4. p totū.
Concubitus cū vxore n̄ vsu debito zc. vide i coitu supra
Concupiscentia penes hitū ꝓcupiscentia ē ꝓcessio ꝓ
lonez nō penes irascibile rō pōit qz zc. no. d. r. b. li. 1.
Concupiscentia duplex notat. s. suffocās z ꝓmouēs vna est
an baptismū alia manet ē p di. xxx. c. li. 2. ad 2^m.
Concupiscentia z irascibilis nō sit in natura aie rationali
vt rōnal est: nec in natura angeli neqz in natura di
uina z hoc scdm veritatem nota rōes di. r. b. li. pmi.
Concupiscentia nō est diffusa in omnibz viribz di. xxvij
c. li. 3. ad scdm.
Concupiscentia quō excitat di. xl. d. li. 3. in solutioe.
Concupiscentie pronitas. nota q̄ mala causat i nobis
di. l. c. li. 4. in solutione.
Concupiscentia quare dicitur inuisibilis di. iij. g. 2. li. 3.
Concupiscentie cōburū imaginē di. iij. r. li. pmi.
Concupiscentia que manet post baptismū an bñ dicat
ꝓmouēs cū sit illicita: z qre nō suffocās z nota quō
est vtil' ob tres cās. z q̄ ē differentia iter ꝓcupiscentia
ꝓmouente z suffocante di. xxxij. c. li. 2. per totum.
Concupiscentia qñ feruet cōtra rōem grām z naturā vt i
zodomia z mollicitie qñqz nō ꝓ grām tñ vt i fornic
atione z qñqz contra nullū istorū dist. xxvij. v. lib. 4.
in primo argumento.
Concupiscentie exagitatio ꝓcipue impedit spūm ꝓp
heticū z illuminationē intellectu z hec exagitatio voca
tur in bigamo z phibet ordies sacros recipere cuiꝝ
cause etiā alie assignant di. xxvij. v. li. 4. i solutione
Concupiscentia nota quō auget meritū di. xxij. n. lib.
2. ad scdm qōnē post solutioes argumētoꝝ.
Concupiscentia cū multa sūt qre nō danz nisi duo ꝓ
cepta circa ꝓcupiscentiā di. xl. b. li. 3. ad scdm.
Concupiscere vxore z rē alteriꝝ cōcupiscere qre nō ꝓ
hibent vno ꝓcepto di. xl. b. li. 3. per totum.
Concupiscere vxore z proximi qre phibet spāli ꝓce
pto cū tñ opus z voluntatis actꝝ sint vni ꝓctm: z si
militer ꝓcupiscere rē alteriꝝ qre phibet spāli ꝓcepto
ab illo nō furtū facies di. xli. li. 3. in solutioe.
Concupiscentia nō ois phibet spāli ꝓcepto nisi de ꝓcu
piscentia rerū z vxorū vbi nota q̄ qdā cōcupiscentia
lia req̄scere faciūt mentē hois spāli dilectioe ꝓrer
actū z in illis frequēter peccat corde ꝓrer intentioes
veniendi ad opꝝ in aliqbz aut nō est delectatio ꝓrer
actū vlt̄pā catur ex actu di. xxvij. c. li. 3. ad octauū
Conditionis rōne debemꝝ deo totū q̄ sumꝝ z ꝓs
sumus z hoc iure stricto s̄z nō exigit a nobis di. xv.
k. li. 4. ad vltimū.
Confessio fidei ē altissimū in vita xp̄iana z ad hoc
datur ꝓfirmatio di. vij. b. li. 4. ad scdm qōem.
Confessio fidei quō sit diuersarū virtutū diuersimo
de z etiā ipsius ꝓfirmatiois di. vij. e. li. 4. ad vltimū
quarte questionis.

Confessione nomis xp̄i demon nō sustinet dist. vij. b
li. 4. in solutione.
Confessio diffinit ꝓpꝝ p spem q̄ timo zc z q̄ spes incli
nans ad ꝓfessionē z quō ꝓctm claudis z aperit ipa
ꝓfessioe etiā si ꝓctm sciebat an z si ꝓfessio nō sit spe
venie debet iterari z cui. nota. di. xvi. q. li. 4. ad no
nam z decimā qōem ex diffinitioe per totū.
Confessiois diffinitioes ponūtur z que melior. nota
sed z explanationes earum cōsidera per totum di.
xvi. q. li. 4.
Confessio duplex notatur z de venialibus ꝓt fieri
cuiuslibet di. xvij. r. 2. li. 4. ad primū.
Confessio an sit facienda de veniali vel nō di. xvij. v.
lib. 4. per totum.
Confessiois actus nūqz ꝓcedit a vicioso etiā si non
habet virtutem ꝓsuetudinales nec infusam di. xvi.
p. li. 4. ad vltimū.
Confessio ex sui substantia est actus veritatis eliciē
tis tñ ꝓt esse pluriū virtutū z frequentius est vtu
tis que dicitur pnia: z cū est curatio facta ministro ecclie
sic cū si quis dēstans ꝓcti dēstatioe z volūta
tis obedientiā zc. z ideo nota q̄ qñ ex tribz ꝓficiat in
quātū ē ꝓs sacri pnie di. xvi. p. li. 4. per totū.
Confessiois actꝝ sub alta z alta rōe est actꝝ virtutis
et sacri di. xvi. p. li. 4. ad quintū.
Confessio inriti attributo sapie fm se: s̄z quo ad mo
tuum bonitati di. xvi. s. li. 4. p totum.
Confessione facere quis articulus moueat homines
di. xvi. r. li. 4. per totum.
Confessio si gnatur ꝓ missionē qua missi sūt leprosi ad
sacerdotes z quō nō ē oimoda similitudo iter lepro
sos illos z penitente. di. xvij. e. li. 4. per totum.
Confessio est in ꝓcepto z vide an cerimoniale aut sa
cramētale aut iudiciale vel morale z qd habeat ab
ecclesia z qualis creuit z quare principalis instituta
er vbi instituta quo ad omes partes eiꝝ sit pnia di.
xvi. m. li. 4. in solutioe principali z ad omia argumē
ta scde questionis vsqz in finē.
Confessio est in ꝓcepto ex diuina lege z quo ad de
terminationē aliquoz aliq̄ habet ex institutioe ec
clesie z q̄ confessionē tria ꝓsequunt z an petrus fe
cit cōfessionē vel nō z si non quare z q̄ duplex pena
temporalis peccati est: z que vi clauū taxabilis ef
ficatur nota. z an ꝓfessio ꝓrariā ꝓcto cum per ipaz
dicatur expelli z q̄ ꝓfessio ab ecclesia per ꝓgressum
habuit incrementum z adhuc posset accipere vltē
riorem: z vbi fuit instituta z quō est ꝓceptū sacra
mētale z qre instituta di. xvi. m. li. 4. p to. bñ notāda
Confessio an sit de iure naturali vel nō z q̄ ꝓfessio est
duplex z ad quā omēs tenebant etiā ante legem vt
adam z cayn di. xvi. n. li. 4. p totū.
Confessio nō est oino de moralibz z tenemur confite
ri: z si quis ꝓrariū diceret esset hereticus censendꝝ
quia hoc dices dissoluit ordinē z ꝓtatem ecclie asti
cam di. xvij. l. 2. li. 4. per totum.
Confessio differenter fuit in lege nature z in lege moy
si z in lege gratie z q̄ passio christi opabatur etiā in
confessione sub lege moysi di. xvi. o. li. 4. p totū.
Confessio peccata in se z corā deo cuiuslibet tenebat
sub qualibet lege z excusatio in ꝓctis nō est summū
peccatum licet hoc videatur sonare verba glose su
per psal. Non declines cor meū zc. nota quō est ꝓ
riculosum di. xvi. n. li. 4. ad argumēta pma qñqz.
Confessio soli deo facta nō sufficit nec est ꝓprie cōfel

lio z quare requiritur cōfessio corā sacerdote ita q̄ si
ne illa nō est salus di. xvij. c. li. 4. per totū.
Confiteri soli deo an sufficiat vel etiā oportet p̄fiteri
bomini di. xvij. k. 2. li. 4.
Confessio fit sacerdoti multis de causis di. xvij. f. li. 4. ad scdm.
Confessione fieri ab extra necessariū est z non suffi-
cit p̄fessio interior etiā de pctō cordis di. xvi. d. lib. 4. ad quintum.
Confessio an semper fuerit vt mō est z an cōtulit ali-
quid ecclia ipi p̄fessōi di. xvij. a. li. 4. per totum.
Confessionem quo ad aliqd̄ determinauit ecclia z ex
illa determinatiōe z cōstitutione magnū consequi-
mur emolimentū di. xvij. a. li. 4. ad octauū.
Confessio sacramentalis soli sacerdoti fit. z nota fm
quā gratiā solus sacerdos absoluit z an in articulo
necessitatis q̄s pōt decedere in voto p̄fiteri si non
habet sacerdotē ita q̄ nō teneatur p̄fiteri layco di.
xvij. r. 2. li. 4. per totum.
Confessio debet esse legitima fm q̄ lex ordinauit et
nota q̄ leges z qd̄ dicitur legitimū di. xvi. q. lib. 4.
ad sextā q̄stionē q̄ est de scda diffinitōe p̄fessionis
Confessio layco facta an sit sacra z quid p̄sequitur
ita p̄fessus in necessitate z q̄ duplices sunt ministri
confessionis di. xvij. p. 3. li. 4. per totum.
Confiteri layco in necessitate vltima si nō assit sacer-
dos nō tenetur q̄s licet si faceret minueret ei penā
di. xvij. r. 2. li. 4. ad primū Ibidē ad tertiū q̄ si talis
euadit teneat iterū p̄fiteri sacerdoti.
Confessio layco facta an valeat z an layc⁹ habeat in
hoc aliq̄s p̄tatem. nota de triplici potestate di. xvij.
o. 2. li. 4. per totum.
Confiteri publice nō tenemur nec p̄sultendum ē hoc
alicui cū esset in nocumētū multoz nisi forte fuis-
set hereticus z cōmouisset torā vrbē vel orbem di.
xvij. e. 2. li. 4. per totum.
Confessio in publico dupliciter posset fieri z ad vnam
tenemur nō ad aliam di. xvij. e. 2. li. 4. p. totū.
Cōfessio an requiratur an bap̄tismū in adultis z an de
venialib⁹ sit confessio faciēda z q̄s differēt sit p̄fes-
sio de pctis ante bap̄tismū z de grauib⁹ post bap̄tis-
mum di. xvi. c. 2. li. 4. per totum.
Confessio an precedit iustificatiōē vel econtra di.
xvij. b. li. 4. per totum.
Confessio obligat ad iniunctā penitentiā inquantū
ipsa erigit voluntatē amplectandi penitentiā di. xvi.
q. li. 4. ad quintā questionē.
Confessio in voto z p̄fessio de facto an habēt eundē
effectum in omnib⁹ si in p̄mo t̄m necessitas exclu-
sit p̄fessionē. nota qd̄ p̄fert cōfessio de facto di. xvij. r.
3. li. 4. p. totum.
Confessio in voto nō t̄m habet quātū etiā in opatiōe
di. xvij. b. li. 4. ad argumenta.
Confessio nō debet fieri per scripta nisi esset mur⁹ vl'
aliene lingue p̄fites z si sit per interpretē interps
teneat celare p̄fessionē sicut sacerdos qz est auris sa-
cerdotis z cōicāt in actu sacerdotis: z si interps re-
uelaret nō esset ei credendū in iudiciū p̄fiteris
di. xvij. k. 3. li. 4. per totū.
Confessio an sit virtus z an ois faciēns cōfessionem
habet donū spūsc̄i di. xvij. J. 2. li. 4. per totū.
Confessio in cōfiterē pōt cōsiderari qua drupl' z ha-
bet in se tria ipsa p̄fessio di. xvij. o. 2. li. 4. in solu.
Confitenti creditur licet accusat' sit z non credit' accu-

sato in iudicio exteriori z quō est p̄ius ordo i p̄fes-
sione z foro iudicij di. xvi. q. li. 4. ad scdm q̄nē ibi
dem p̄fiterenti in cōfessione nō datur locus defensio-
nis ad scdm scde questionis.
Confessionis iudiciū est iudiciū reconciliatiōis z plu-
ra requirit q̄s iudiciū conuictiōis ad cōdemnatio-
nem di. xvij. k. 2. li. 4. ad vltimū.
Confessio duo habet in se quoz vnū ex parte p̄fiteren-
tis z alterū ex pre audieris di. xvij. f. li. 4. p. to. nota
Cōfessio requirit ad diuisionē pcti de necessitate de
quo. nota per totū di. xvij. a. li. 4. per totum.
Confessio an semper requiratur an cōionē di. xvi. v. 2.
li. 4. ad quintum z in sequētib⁹ ibidem. nota de ali-
quib⁹ casib⁹.
Confessio habet ins e pcti reco gnitiōē pcti manife-
stationem pctōz cōtritiōē in spē z circūstanciaruz
enodatiōē z quō sub triplci lege fuit de p̄fessione
aliquid istorū in noua aurē hec omnia habet cōfessio
di. xvi. a. li. 4. in solu. z ad argumēta.
Confessio inducitur in gemitu cōtritiōis et quando
est ille gemitus di. xvij. d. li. 4. per totū.
Cōfessio cū sit pars p̄niētiōis t̄m est de iure naturali s̄
cur alie pres. s. p̄ritō z satisfactio di. xvi. n. li. 4. ad
Cōfessio qual' esse debeat fm xvi cōditiōes (vltimū.
quarū sufficientia ponitur z notat' qual' distiguū
ab inuicē z qual' reprehenditur aliquoz cōfessio q̄ ē
fabulosa vl' iactās vl' mētēs vl' desperās vel presu-
mens z qual' qdā ignominiosa dicit ridente ore vi-
denorabiliter singula per totū di. xvij. o. 2. li. 4.
Cōfessōi etiā sūt aliq̄ adiūcta q̄ satisfaciūt vt sūt eru-
bescētia z lamentū cōtritiōis di. xvi. c. li. 4. ad 4^m.
Confessōi sūt essentialia ista. s. sacralis accusatio vbi
accusatio est gen⁹ sacralis differētia distinguēs vir-
tutē aut delendū pctm̄ trahit ab erubescētia z cla-
uib⁹: finis autem eius est vt taxetur pena ad quā
obligat se z hec notantur in prima diffinitione dist.
xvi. q. li. 4. in solutione.
Confitens debet aliq̄s circūstancias exp̄m̄ere de
necessitate z quasdā de bñ esse z quare z quō aggra-
uant hmōi di. xvi. d. 2. li. 4. z. e. 2. p. totum.
Confessio nō integra ex industria accumulatur pctm̄
simulationis z nihil valet z qn̄ est iteranda di. xvi.
o. 2. li. 4. per totum.
Confessio debet esse integra z qn̄ debet iterari. nota
singularem opinionē dñi alberri z valde strictā de
iteratione cōfessōis di. xvi. o. 2. li. 4. per totum
Confessio requirit q̄ pctā si gillatim exp̄m̄ant non
autem cōtritiō di. xvi. l. li. 4. per totum.
Confessio vnde dicitur z an valeat sine charitate ali-
quid z si oportet eam reiterare recedente fictione
si t̄m nō intercidat aliqd̄ pctm̄ interim: z an sit causa
iustificatiōis z an sit p̄ioz iustificatiōe di. xvij. f.
lib. 4. per totum.
Cōfessio de eodē pctō qn̄ sit iteranda z qn̄ nō di. xvij
r. 3. li. 4. per totū.
Confessio facta p̄uilegiato an debeat iterari: cor-
rā p̄prio sacerdote si req̄rat di. xvij. v. 2. li. 4. per to.
Confessio vni facta de adiutorib⁹ p̄oprij sacerdo-
tis an debeat iterari z an teneatur cōfessus p̄prio
sacerdoti obedire. nota casus multos per singula
di. xvij. v. 2. li. 4. per totum.
Confessōis tres ponūtur effect⁹. s. a morte liberare
animam aperire paradīsum et spem salutis tribue-
re q̄uis et hec etiam alijs cōueniāt scz contritiōi

et baptismo zc. di. xvij. b. 2. li. 4. p totū z q tria ē cō
siderare in p̄fessione ibidē in solutione.
Confessio multū satisfaciō fm̄ augustini: z qualr mor
bus pcti p̄fessione sanatur di. xvi. m. li. 4. ad q̄rtūz
Confessio operatur ad deletionē pene z quō cōfessio
est contraria peccato quo ad duo dist. xvi. m. li. 4.
ad quintū z sextū z q̄ p̄fessio nō est oīno corporalis
actus ibidē ad septimū z eiusdem declarationē.
Confessio expellit pctm̄ nō vt est actus elicitus s; im
peratus a penitentiā di. xvi. p. li. 4. ad quartū z ad
precedentiā.
Confessio facit de morali veniale z hoc nō facit con
tritiō di. xvij. f. 2. li. 4. p totum.
Confessio est satisfactiō per clauēs z nō fuit simpli
citer dicta p̄fessio in veteri testamēto z si alteri sit q̄s
sacerdoti nō est p̄fessio q̄uis locum supplet z p̄fessio
aliter dicitur satisfactiō q̄s ipsa satisfactiō que est
pars p̄nie di. xvi. q. li. 4. ad quartā questionē p̄ to.
Confessione quis ingreditur ecclesiam merito z ve
ritate qd sine illa fieri nō potest dist. xvij. b. 2. li. 4.
per totum.
Confiteri fidem z iusticiā dei loco z tempore con
fite dīsi quis omiserit peccat mortaliter di. xxv. vij.
e. li. 3. nota solutionē.
Confiteri nō tenet quis de veniali z si iniungit̄ peni
tentiā non est de precepto di. xxi. m. li. 4. ad vltimū
Confiteri circūstantias trabentes in aliud gen^o pec
cati est necesse nō autē alias s; de bene esse p̄ tres
utilitates z q̄re nō necessario p̄fiteri debet h̄mōi in
p̄fessione sacrali licet in iudicio humano necessaria
adducant̄ z ad quid di. xvi. b. 2. li. 4. per totum
Confiteri dubia peccata quō tenemur di. xxi. m. lib.
4. ad sc̄dam q̄stionē.
Confiteri an teneatur boni z humiles z penitēre de
venialib; di. xvi. k. 3. li. 4. p totum.
Confiteri conseruo an quis teneatur di. xvij. n. 2. li.
4. per totum.
Confessio differēter p̄cipitur iusto z iniusto di. xvij. f.
li. 4. ad quintū.
Confessio simpliciter dicta z fm̄ qd est respectu mor
taliū peccatorū z respectu venialiū dist. xvi. q. li. 4.
ad vltimā q̄stionē in fine.
Confessio petri z satisfactiō nō legunt̄ z tamē non se
quitur ob hoc q̄ ideo nō sunt facte: qz necius natu
rale hoc p̄mittit q̄ quis peccans non satisfaciat di.
xvij. l. 2. li. 4. in solutione.
Confessione an fecerunt post peccatum petrus z ma
gdalena vlt̄ tanta p̄tritiō suffecerit eis. nota an pres
p̄nie sint substantiales ei vlt̄ nō: z q̄n̄ sufficit sola p̄triti
ō di. xvi. c. li. 4. per totum.
Confessio p̄ duo fit z quare petr^o z magdalena nō
sunt p̄fessi di. xvi. m. li. 4. ad primū.
Confiteri p̄prio sacerdoti non semper quis tenetur p̄
pter aliquas cās hic notatas di. xvij. n. 3. li. 4. p̄ to.
Confessio p̄prio sacerdoti ē faciēda z nota q̄s sit ille
et qd sit p̄prio z q̄re nō oēs habēt iurisdictionē i p̄lm̄
cū t̄n̄ oib; dat̄ p̄tās absoluēdi in susceptiōe ordinis
per stolam di. xvij. s. 2. li. 4. per totum.
Confessor z alij ministri sac̄ramētoꝝ sūt medici z de
bent se habere vt medic^o corporalis q̄ z morbum z
quāritatē cām z diurnitatē zc̄ cognoscere habet.
di. xvi. m. li. 4. ad quartū.
Confessio habet p̄priū ministrū z nō baptismus cum
vtrūq; sit sac̄ram̄ necessitat; di. xvij. r. 2. li. 4. ad 3^m

Confessoris cōditiones ponūt̄ur quedam de necessi
tate z qdā de bñ esse z sine q̄b; p̄fessor institut^o pec
cat mortalit̄. nota z etiā institutiōes z p̄mittēs aliquē
ministrare hoc sac̄ram̄. nota qd req̄rat̄ vt euadat mor
tale pctm̄ p̄fessor di. xvij. q. 3. li. 4. per totū.
Confessor debet diuersā sollicitudinē gerere zc̄. pe
nitentes scz q̄ publicet pctā z qualr p̄nia pctōr; nō
debet publicari z si peccauit publice quō inūgēda
p̄nia z qd significant in p̄fessione illa q̄ gessit xps in
trium mortuo z suscitatiōe di. xvij. s. 3. li. 4. p totū
Confessor tria arēdat circa penitentiā vt p̄niam cō
gruam imponat di. xx. o. li. 4. per totū.
Confessor deceptus a penitēte q̄ nō oīnia pctā confi
te nō iponit p̄niam. nota q̄re di. xv. a. li. 4. ad 6^m.
Confessione audire z absolvere habēt mēdicātes p̄
priuilegiū: z nota q̄re sit eis datū z q̄ vtile sit dist.
xvij. p. 2. li. 4. in solutione.
Confessiones audire possunt quidam ex p̄uilegio vt
mēdicātes z pastor suos p̄hibere nō p̄t nec ei sit
in p̄iudiciū sed in solaciū nec tenet̄ in hoc casu de ta
lib; p̄fessis q̄ ad hoc reddere rōem di. xvij. x. 2. li. 4.
Confessioz audire q̄s p̄ sine pctō moꝝ (per totum.
tali. nota z que sūt p̄ditiones requisite ad p̄fessōzē
ne peccet mortalit̄ z de instituēte aliquē insufficien
tem di. xvij. q. 3. li. 4. per totū.
Confessorē sibi eligere an p̄nt̄ papa archiep̄s ep̄s z sa
dos di. xvij. v. 2. li. 4. ad argumēta sc̄de q̄ōis p̄ to.
Confessus p̄uilegiato tres utilitates p̄sequit̄ dist.
xvij. a. 3. li. 4. per totum.
Conficere nō p̄t nisi sit sacerdos sine tamē vestib;
et altari si p̄secrat sacerdos p̄secratū ē: grauissimē
t̄ peccat di. xij. r. 2. li. 4. p totum.
Conficere corpus d̄ni an possunt mali sacerdotes et
s̄lr̄ alij mali an p̄cipiāt sub specieb; panis corp^o vel
euolet vt quidā dixerūt nota totū di. ix. g. li. 4.
Configuratio duplex notat̄ z quō p̄figurantur ba
ptismate ip̄i deo: z quō monogamus. i. vni^o v̄xoris
vt p̄figuratur xpo: z q̄ baptism^o nō tollit bigamiā
di. xvij. p. li. 4. ad argumēta sc̄de q̄ōis.
Configuratio resurgentiū q̄ p̄formes erūt resurgē
ti xpo an erit in dānatis di. xliij. d. 2. li. 4. per totū
Confirmatio duplex notatur z qdā imp̄mit cha
racterē z quedā nō z a q̄b; p̄nt̄ dari notatur di. vij.
b. li. 4. ad primū prime q̄ōis.
Confirmatio duplex notat̄ z vna est effect^o p̄firmat
tionis alia eucharistie di. vij. a. li. 4. ad sc̄dm.
Confirmationis grā expedit ad actū maxime diffi
cultatis di. vij. f. li. 4. ad primū.
Confirmatio in bono triplex notatur: z nota q̄ tollit
rationē meriti z q̄ nō di. xvij. b. li. 3.
Confirmatiōis grā an ordinet in bonū z qd p̄ncipa
liter dicit di. vij. a. li. 4. ad vltimū.
Confirmatiōis cā i b̄tis vt n̄ possint velle malū ē ex eo
q̄ prima bonitas penetrat volūtate ip̄oꝝ z efficit̄
eis rō volēdi q̄cqd volūt. nota solu. di. xv. d. li. 2.
Confirmatio quō ē de fundamento sp̄ual̄ edificij et q̄
duplex est p̄firmatio di. xvi. f. 3. li. 4. ad q̄rtā q̄ōnez
Confirmatiōis materia scz oleū z balsam^o (p̄ totum
debet esse p̄secrata a tenēte maiorē locū scz ep̄o z t̄n̄
nō materia baptismi nec materia eucharistie prius
benedicant̄ di. vij. c. li. 4. ad tertiā q̄ōnem
Confirmatiōis materia est liquor: mixt^o poti^o q̄s
in alijs sacramētis z ad duo expedit hominem hoc
sacramētum: z ideo etiā in forma duplex p̄b; b; s.

Firmo r signo di. vij. c. li. 4. ad tertiu pme qonis.
 Confirmatiois debuit esse materia crisma r no ip-
 sius extreme vinctiois di. xxiij. c. li. 4. ad scdm.
 Confirmatiois vinctio ex oleo r balsamo qd designat
 in sacro di. vij. c. lib. 4. ad scdam qonem.
 Confirmatiois materia qre ponit snt liquores. s. ole-
 um r balsam qd alij liquores r an sit crisma debita
 materia huius sacri r qre magis huius sacri materia li-
 quoz comit r cur no assumit vinu qd pfortat r au-
 daces facit ac boiem bone spei facit: r qre maria ei
 no pr ee panis r an oleu r balsam no psecrata pnt
 esse materia ei r qd si gnicat materia r forma huius
 sacri di. vij. c. li. 4. p totu. no. singular qonu solu.
 Confirmatiois forma q sit r an sit vna apud oes: et
 que sit gualior si sit potius an apli r xps aliq forma
 vli snt: r an exigit confirmatio verba p inuocationem
 trinitatis r confirmatiois sacm qd sit di. vij. b. li. 4.
 i so. r ad arg pme qois cu roe p vita. q stat p arg
 Confirmatiois forma qre pnter i se vt dicat crisma
 salutis ponit qd crisma gre cu euasio piculi sit ex col-
 lata gra r quare sit hic potius mero de materia r ef-
 fecu vt dicat crismare salutis cu tn hoc no fit in ba-
 ptismo di. vij. b. li. 4. ad scdam questionem p totum.
 Confirmatiois forma qre potius de cruce mentoer
 facit qz de glorificatioe r resurrectione r ad qd ascri-
 bimus p confirmatione di. vij. b. li. 4. ad tertiu qonez
 Ibidem qre duplex actus exprimit vt dicat confir-
 mo r signo ad scdam qone nota.
 Confirmatio an sit necessaria ad salute. nota de du-
 plici necessario r de duplici plenitudine di. vij. a. li.
 4. in solutioe r ad primu r sequentia.
 Confirmatio an faciat vt qs plen sit xpian di. vij.
 a. li. 4. ad primu r ad obiectione sequentem.
 Confirmatio nota quo supplet defectu baptismatis
 et an diminuit fomite r an dat spullanc p eam vt
 habetur in actib aplor de manu impositione di. ij.
 li. 4. ad argumenta.
 Confirmatio ad qd dat qre dat ab illo q in aliozi
 gradu e r qre res huius sacri scz crisma no fuit in ve-
 teri testamto di. i. p. li. 4. ad vltimu.
 Confirmatio est pncipiū fomitis qui est in malu.
 di. xxiij. b. li. 3. ad quartu.
 Confirmatiois caracter r ordinis referunt ad statu
 fidei q dicit qd cognitiois r io omis character ap-
 propria filio no pti di. vi. d. li. 4. ad. vi. qoes p ro.
 Confirmatiois sacm an habeat ordinem ex pre cha-
 racteris que imprimi ad ipm sacm ordis r an no
 pfirmat dz ordiari vl possit di. vij. j. li. 4. ad scdas
 Confirmatiois sacm an pferat gras r an (qonem.
 dat eundem effectū que dat baptismu vl pfirmet ba-
 ptismu vl baptizatu: r qd dat huius sacm r i qbz que
 nit gra baptismal r gra pfirmatiois r i qbz differit
 di. vij. c. li. 4. in solutioe r cu roibz p veritate an so-
 lutione r ad argumeta pme questionis per totum.
 Confirmatiois gra an sit gratu facies vl gratis da-
 ta r an ordina r culpa vl ppenam r illa gra pnter
 ad esse vel no di. vij. c. li. 4. in romibz p veritate r ad
 argumeta scde qois per totum.
 Confirmationis gratia an sit distincta a gratia ba-
 ptismali spe: r si licet an quo ad actu vl quo ad effectū
 vel quo ad cam r quo gratu facit gra pfirmationis
 di. vij. c. li. 4. ad tertiu questionem p totu nota.
 Confirmationis sacm an dat septiformem gratia
 vel baptismus vbi nota de duplici plenitudine r co-

pie di. vij. f. li. 4. ad scdam qonem per totum.
 Confirmationis ppius actus qs sit r si habeat r aliu
 actum r quo illi designantur in forma verboz bu-
 ius sacri di. vij. b. 2. li. 4. ad scdam questionem.
 Confirmationis vinctio dz vinctio pncipalis. s. ex gra
 ex loco r ex liquore di. xxiij. g. li. 4. in solutioe.
 Confirmatio an datur in digitoi parte corporis. s.
 fronte vel baptismu qui in vertice r quare pfirmatio
 no fit in lingua vel corde s potius in fronte r qua
 gratia pferat confirmatio di. vij. g. li. 4. p totum.
 Confirmationis sacm an sit pfereda vtriqz serui cuz
 tm viri in veteri lege erant expediti ad pugnadu et
 q quibusda dat hoc sacm in testimoniu iustiois co-
 demnatiois di. vij. b. li. 4. ad primu questionem p to-
 tum r in romibz p veritate eiusde.
 Confirmatio in q erare sit pfereda. nota qd melius an
 dare paruulis vl adultis r ad quid datur pueris
 cum eras illa etia imatura sit ad pugnandum spua
 liter r qu in incipit pcupiscere motus in boie di. vij.
 b. li. 4. ad scdam qone per totum.
 Confirmationis sacramentū datur sciuntis r a te-
 unis r antiquitus fiebant orationes di. vij. b. lib.
 4. nota tres vltimas questioes.
 Confirmatio dabit in primitiua ecclesia statim postqz
 erant baptisati di. xvi. f. 3. li. 4. ad quartu qonem.
 Confirmationis sacm dat eps non ex ordie tm nec
 ex iurisdictione tm sed ex hys simul sic r psecratioes
 ecclesiarum r ordinatione clericoz r velatione viri-
 gini di. vij. d. li. 4. ad vltimu scde qois.
 Confirmationis sacm an possit dare no ordinar:
 et an sufficeret vt dare a sacerdote simplicia r an p-
 missit hoc gregorius fieri vt di. nota per totu duaru
 questionu solutioes di. vij. d. li. 4. Ibidem q no est sa-
 cramentū necessitatis ad scdm pme qois.
 Confirmationis sacramentū confortat r et eucharistie
 sacramentū: sed nota duplicem confortatione di. xvij.
 a. li. 4. ad penultimu.
 Confirmatio no debet iterari eo q imprimi chara-
 cterem: r quot snt sacra que iterari no debet r pfirmatio
 no dabatur in veteri lege licet pugnā grauior
 rem habebat r quare illis no potuit imprimi chara-
 cter r nota duo quare sacm aliqd non iteratur di.
 vij. j. li. 4. ad primu questionem per totu.
 Confirmandus no debet pntari ab aliqbz psonis
 que expriment di. vij. b. li. 4. ad qrtu questionem.
 Confirmad est representad a viro r pfirmada a mu-
 liere ad vitandū periculū si postea pberet vir r mu-
 lier di. vij. b. li. 4. ad penultimu qonem.
 Confirmadi qualr snt pntandi r an aliqs possit seip-
 su pntare r qd hoc designat q ab alio pntat r an mu-
 lier possit pntare di. vij. b. li. 4. ad tertiu questioez
 Confirmad qualr e pntand r an nomē ei dz expri-
 mi ab anadocho q pntat ipm an ille q no e pot esse
 anadochus di. vij. b. li. 4. ad quartu qonem.
 Conflagratio mudi r elemento per igne. nota q
 lis erit r ad qd sit necesse eam fieri r qualr elemēta
 apparebūt per ipam di. xvij. g. li. 4. per totum.
 Conflagratio mudi per igne quo ad vnum actu pce-
 det iudiciū quo ad scdm q est inuoluerē dānatos
 sequet r est ille ignis flumi rapidus dicit a danie-
 le di. xvij. l. li. 4. per totum.
 Conflagratio ignis duos habet actus pcremare. s.
 sed non scros ppter habitualē fomite r aliu inuolue-
 re dānatos di. xvij. k. li. 4. per totu.

Conflagratio ignis nō malos tm̄ s; z bonos cōsu-
 mer. ppter fomité z quō vicia pōt purgare cum erit
 breui tpe. nota tres causas di. xlvij. b. li. 4. p. totūz
Cōformitas duplex notat in solu. di. xlviij. a. li. 1.
Conformamur christo per sacramenta nota in fine
 solutiōis di. i. c. li. 4.
Confortatio duplex notatur vna fit p eucharistie
 sacm̄ alia per pfirmationē di. xliij. a. li. 4. ad sextū
Cōfortatio angelica i passione christi ad qd fuerit. no-
 ta ad scdm̄ scde qōis z ad argumētū tertium in fine
 di. xi. e. li. 2.
Confusio qd dicat di. xxiiij. g. li. pmi.
Cognatio carnalis quare impedit matrimoniū. no-
 ta in solutiōe z ad argumēta di. xliij. c. li. 4.
Cognationis spūalis tres norant species z quare nō
 plures di. xliij. d. li. 4. per totum.
Cognatio siue proximitas spūalis qd sit nota diffi-
 nitionē z nota qualr p̄rabatur hec proximitas cuz
 in hm̄oi cognatiōis causalitate magis operet̄ deus
 q̄ hō z an hec cognatio p̄rabatur equiuoce p sacri-
 dationē z ad inētionē in eo qui suscipit sacramētū
 aliq̄ vnde cognatio hec oritur z quare nō cōtrahi-
 tur per sacramenti dationē vel ad intentionē proxi-
 mitas ad totam ecclesiam sicut inter dantem z su-
 scipientē sacramētū aliq̄ di. xliij. b. li. 4. per totūz
Cognatio spūalis cū dignior sit q̄ carnalis quare
 nō est etiā maior q̄ ad dependentiā ita q̄ essent p̄les
 spēs cognatiōis spūal̄ q̄ tres z nota q̄ iste spēs q̄-
 q̄ directe z q̄q̄ indirecte p̄rabuntur di. xliij. d. li.
 4. per totūz nota singula.
Cognatio spūal̄ q̄b; sacris p̄rabat̄. nota z q̄re nō oi-
 bz tm̄ duob; z q̄re nō predicatione z cū p̄ntia ipe-
 dit ad p̄bēdū m̄rimoniū z sicut carbecism⁹ vt qdā di-
 cit̄ an et faciat p̄gnatōez spūalē di. xliij. e. li. 4. p. to.
Cognatio spūalis an sit z an vno spūs trāseat i car-
 nē z si sic q̄re nō fit h̄ p̄ charitatē q̄ etiā vniunt̄ fide-
 les z quō pōt fieri cū tm̄ spūs nō sic ex spū sicut caro
 p̄pagatur ex carne z nota per q̄ sacra hec cognatio
 fit di. xliij. a. li. 4. per totum.
Cognatio spūalis an pōt p̄bi q̄ ad illū q̄ suscipit ali-
 quē in baptismo z met nō est baptisat⁹ z an cōpater-
 nitas fiat inter p̄iuges si alter tm̄ sit baptisatus. s.
 suscipiens; z an hanc cognationē p̄rabere liceat re-
 ligiosis z sicut mulierib; q̄bus docere non permittit̄
 di. xliij. q. li. 4. per totū.
Cognatio spūalis p̄rabatur per pfirmationē z inter
 quos debet vitari hm̄oi cognatio spūal̄ di. viij. b. li.
 4. ad q̄rtā z quintā qōes.
Cognatio spūal̄ an sit vna rōe i baptisante z suscipi-
 ente aliq̄e baptisatū di. xliij. b. li. 4. ad vltimū
Cognatio spūal̄. nota an bis p̄bitur cōpater nitas si
 vir z vxor eūdē suscipiūt filiōlū di. xliij. q. li. 4. ad 2^m
Cognatio spūal̄ an ipediat m̄rimoniū p̄bēdū z diri-
 mat p̄tractū z nota rōem hui⁹ di. xliij. c. li. 4. p. totū
Cognatio spūal̄ an impediāt oēs ad p̄bēdū m̄ri-
 moniū q̄ sunt frēs z sorozes illi⁹ rōe cui⁹ p̄rabatur
 cognatio hec vlt̄ an aliq̄ p̄sone tm̄ di. xliij. p. li. 4. p. t.
Cognatio spūal̄ nota casus aliq̄s in q̄b; aliq̄s habe-
 re pōt duas cōmatres zc. di. xliij. f. li. 4. per totum.
Cognatio legalis qualiter z i q̄b; impedit m̄rimoni-
 um di. xliij. o. li. 4. per totum.
Cognatio legalis qd sit nota z in q̄ proximitate fun-
 datur hec proximitas cū cognatio legal̄ fit per ac-
 cidens di. xliij. n. li. 4. per totum.

Cognitio triplex notat̄ di. xv. q. li. pmi.
Cognitio triplex in deo assignat̄ di. xxvi. b. lib. pmi.
 ad vltimum.
Cognitio duplex notatur; vna vana z alia inducens
 calorē que ē cū fructu di. viij. d. li. 2. ad scdm̄ bñ nota
Cognitio duplex notatur. s. per modū receptōis q̄si
 ab extra z est cognitio experimētalis sicut dicit̄ dio-
 nysius q̄ hierothe⁹ patēdo diuina didicit̄ diuina
 et hec ē cognitio p̄ gustū z tactū spūales. nota bene
 oia p̄ totū; qz valet pro opione tua zc. di. xliij. d. li. 3.
Cognitiōis vel visiōis modi multiplices ponuntur
 di. xxij. o. li. 3. per totū.
Cognitio angelozū qualr fit z an p̄ntia rei exigatur
 ad hoc. nota varias opiniones z demū alberti opi-
 nionē pbabiliorē. nota per totū di. iij. p. li. 2.
Cognitio quā demones habēt de credendis nō ē re-
 liquē visiōis in verbo sicut fides informis ē relique
 fidei formare quo dāmodo. nota vñ ipsoz cognitio
 tūc sit z q̄ sit p̄ctica z spectaria di. xxij. f. li. 3. ad ar.
Cognitio natural̄ i angel̄ mal̄ z dānat̄ aiab; q̄ est p̄
 formas p̄ceras ydeal̄ in dānat̄ hoib; nō facit no-
 ticiā illoz q̄ hic sunt z illa obscuritas natural̄ habi-
 tus ē eis pena maior q̄ pena quā possent indirecte
 habere ex noticia aliq̄z q̄ hic sūt. z nota q̄re in mal̄
 angel̄ ista noticia natural̄ manet di. l. g. li. 4. p. to
Cognitio duplex notat̄ in beat̄. s. illa. q̄ in deo vider̄
 binus oia ordinata ad b̄ritudinē alia aut̄ que ē de
 cōceptu cordis z ad illam exigī locutio quo ad alte-
 rum di. ix. m. li. pmi.
Cognitio i aiab; separar̄ natural̄ ē per formas crea-
 tionis nō per sciam acq̄sitā di. xlv. m. li. 4.
Cognitio i fide ē material̄ z affectio formalis di. xxij.
 a. li. 3. in solu. z ad duo prima z ad vltimum.
Cognitio nō est vita eterna s; est cā hui⁹ vite di. xlv.
 e. li. 4. per totū. nota de vita eterna bene.
Cognitio n̄ra z dei per qd differūt nota q̄ cognitio
 nostra est per alterū in solutiōe z in rōnib; p̄ verita-
 te di. xxxv. k. li. pmi.
Cognitio requirit cognitū sed non in esse. p̄rie nature
 di. xxxij. a. li. 3. ad scdm̄.
Cognitio nō semper fit per p̄p̄riā spēm rei s; etiam p̄
 effectū di. iij. b. li. 1.
Cognitiōnē alicui⁹ difficilis acq̄rere quattuor exi-
 gunt̄ di. iij. a. libri primi.
Cognitio p̄p̄ qd nō habet̄ per sensū l; cognitio mi-
 nor sicut ē sensibilis arguat maiorē nō p̄pter qd sed
 qz nota ad tria argumēta vltia di. xxxij. b. li. 3.
Cognitio n̄ra incipit a creaturis s; nō terminat̄ crea-
 turis s; in deo di. ij. J. li. primi.
Cognoscim⁹ aliq̄l̄ attrigēdo spēm z abstrahimur a
 materialib; hui⁹ mūdi cū etnū aliq̄d accipimus di.
Cognitio veritatis nō explet̄ potētia (xv. t. lib. 1.
 vna di. xvi. e. li. 2. per totum.
Cognitio dei p̄t p̄ naturales rōes haberi di. iij. a. li. 1.
Cognitio de deo habita per rōes naturales z ea q̄ p̄
 lumen fidei est differūt in quinq; di. iij. c. li. pmi.
Cognitiōne qualr deuenim⁹ in cognitiōnē dei per ef-
 fectū potētie zc. di. ij. J. li. pmi.
Cognitio dei ablatione ascenditur ad cognoscendū
 deum di. iij. f. li. primi.
Cognitio creator̄ fieri p̄t p̄ spēs creature di. 3. b. li. 1.
Cognoscit̄ de deo veri⁹ qd nō sit q̄ qd sit di. iij. f. li. 1.
Cognitio trinitat̄ ē vltra vires n̄ras s; rō fide iuuat̄
 tur vt v; in id qd an nō valuit in p̄hemio p̄ris p̄me

Cognitione via cognoscimus psonas in quantum
vni sunt z in quantum distince di. i. l. l. pmi.
Cognitio an substancialis sit missioni tra vt eriga ad
ipsam di. xv. q. li. pmi.
Cognoscere deū triplici via possum⁹ di. iij. c. li. pmi
Cognoscere diuina p spūalem sensū nihil pdest nisi z
moueat qd ad diuina vel in diuina z verūqz influ/
it nobis xps videlicet tā sensū qz morū di. xij. J. li. z
in ratione p veritate an solutionē imediate.
Cognoscere dei z angeli z hoīs non est vni di. xxij.
b. li. iij. in solutione.
Cognoscere suū obiectū nō requirit ad virtutes mo/
rales z sūerudinales p se enī certe sūt in suo obie/
cto di. xxij. g. li. z. ad tertium.
Cognoscere qd hic agūt an possint bti di. l. b. li. 4. p. t.
Cognitiue vires aie z vires practice nō sūt equales
in posse di. xxvij. a. li. z. ad scōm
Congregatio nō potest exercicari q̄uis pōt excōi/
care z an habeat claus ita q nullus de multitudine
z de multiplici gregatiōe que multipl̄ regitur
et nō vno modo di. xix. f. li. 4. per totū.
Coniuges sola libidine matrimonii accipientes
sunt q̄si adulteri z non habet matrimonii ipsorum
bona matrimonij nisi in potētia z habitu q̄uis ma/
rimonii tale sit i medianā di. xxii. r. li. 4. per totū
Coiuges an sint magis ex p̄iūctiōe animoz vl̄ coz/
porū z bonū principale iugij qd sit z quid facit cō/
iuges esse iuges di. xxvij. g. li. 4. per totū.
Conuges debent sibi mutuo reddere debitū q̄uis
nō exigatur ad vitandū damnabiles corrupelas
in quas posset qd iugum incidere ppter verecun/
diam di. xxij. c. li. 4. per totum.
Coniuges qn peccāt in actu m̄rimonij venial̄ et qn
mortaliter ita q possunt dici adulteri q̄uis se mu/
tuo cognoscat di. xxii. r. li. 4. p totū bene nota
Coiuges an sint equales cū fm Aristotelem iusticia
dominativa nō p̄prie est inter virū z vxorē nota i q̄
eql̄es z in q̄ vir ē caput mlier⁹ di. xxvij. g. li. 4. p. t.
Coniuges sunt eql̄es z in eql̄es z nota in q̄b z an in
actu grandi etiā sint eql̄es di. xxii. b. z. li. 4. p. to.
Coniuges non sunt in omnib pares. nota de sepa/
ratione di. xxv. a. li. 4. per totum.
Coiuges separari nō pnt qdēqz supueniat m̄rimo/
nio siue lepra siue aliqd aliud di. xxiiij. o. li. 4. p. t.
Coniuges nō pnt discedere ab inuicē m̄rimonio p̄su/
maro etiā si adest sceleritas z q̄uis gētilis b facie/
bant legē tñ diuina phibet di. xxvij. J. li. 4. p totū.
Coniuges pnt esse pueri z sancti sine religionis in/
gressu z nota de p̄uersiōe duplici di. xxvij. l. li. 4.
Coiuges ante carnalē copulam pnt se deferere z ali/
quis eo z intrare religionē z alter erit absolūt⁹ ab eo
nō tñ post carnalē copulā. nō. rōnē di. xxvij. c. li. 4.
Coniuges p̄sentientes in cohabitationē pari voto si
ne copula carnali an possent alter sine alteri⁹ p̄sen/
su intrare religionē di. xxvij. f. li. 4. ad penultimū.
Coniuges censent⁹ pari iure in dimittēdo semuicē p
pter fornicationē di. xxv. a. li. 4. per totū.
Coiuges an possunt vouere peregrinatōes sine mu/
tuo p̄sensu z i casu etiā vorū viri itaret reclamante
vxore qnqz vero nō esset dispensandū cū viro z qua/
re magis tener vorū viri qz mulieris in talib casu/
bus z an vacandū est a debiti redditiōe rpe oratōis
ipsis iugib di. xxij. c. li. 4. per totum.
Coniuges mutuo vouentes in matrimonio continē

tiam an postea aliquis eorum sine peccato debitu z
reddens peccet. nota z quid si alter eoz vouisset an
te matrimonium an reddere tenetur di. xxij. g. li.
4. per totum.
Coniuges nō debent vouere p̄nentiā perpetuā ni/
si ex p̄sensu mutuo si qd aut̄ alit fecerit stulte agit z
per ep̄m de tali voto dispensat. nota p̄p̄ picula al/
teri⁹ iugū di. xxij. d. li. 4. per totū.
Coniugum separatio a thoro. nota ppter quas cau/
sas fit z qn admittit iugis accusatio de adulterio
di. xxv. b. li. 4. per totum.
Coiuges separari a thoro si ambo adulteri sūt nō pnt
se⁹ si alter seruat fidē di. xxv. c. li. 4. per totū.
Coiuges nō pnt intrare religionē nisi de mutuo cō/
sensu si tñ fuerit matrimonii p̄sumarū z si intrant
et p̄mo die p̄fitentur non possunt exire si penituerint
nec obstat qz annūp̄bationis nō habuerūt. eo q re/
nunciauerūt illud tēpus. Et etiā si ex consensu mu/
tuo simplici voto p̄nentiē se astringūt alter nō de/
bet reddere si penit⁹ fuerit qz alias peccat mortaliter
Et nota si tñ sunt ingressi ad pbandū pnt libere exi/
re an p̄fessionē di. xxvij. k. li. 4. per totū.
Coniunctio duplex est di. i. J. li. pmi.
Coniunctio p cōtractū triplex est di. i. J. li. pmi.
Coniunctio inter patrem z filiū spūs vocat⁹ etiam
sancus. nota rationē di. x. n. li. pmi.
Coniunctio aie cum deo duplex notat⁹ scz p modū di/
spensatiōis z hoc fides facit z per modū p̄fecte p̄iū/
ctiōis hoc facit charitas di. xxx. b. li. 4. ad arg^a
Coniugit nos charitas deo licet sit p acadēs z in di/
gniori i ḡne q̄ nos nota q̄re di. xvij. a. libri pmi.
Coniunctionem euz deo que creatura magis facit
di. i. J. li. pmi.
Comestatio quid sit z cuius filia di. xxiiij. r. li. 4.
ad vltimum.
Comedere nimis potest eē pena z culpa di. xxiiij.
s. li. 4. ad tertium.
Comestio ne sit nimis potest determinari tribz mo/
dis di. xxiiij. s. li. 4. ad primū.
Comestio multa importat z an comestio sit circa coz/
pus xpi cū ipm corpus dicat⁹ comedi z tñ nō frangi.
di. xij. b. li. 4. ad primū z scōm.
Comestiois tps determinatur in sc̄ptura z a natura
astronomice z naturali rōe di. xxiiij. li. 4. ad quin/
tum z sextum.
Comestio aboz nō seruata diēta ḡnat distemperan/
tiam di. xxij. m. li. 4. ad penultimū.
Comestio duplex notatur z an angeli vere comedāt
z xps post resurrectionē nota solutiones ad argu/
menta di. viij. e. lib. z.
Comestioes angeloz vt apparuit i raphaele z alijs
tribz ad qd fuerūt ibidē vt supra.
Comedere corpus xpi in eucharistie sac̄o an possit
mus fm oēm modū comestiois cū ipm vt dicit au/
gustin⁹ inuisibiliter comedim⁹ z an nutrit nos fm
substantiā di. r. c. li. 4. per totum.
Comestiois sac̄alis effectus qd sit z carnalr cōme/
dere solū nihil p̄deset z qd sit comedere carnalr et
qd sac̄aliter di. xv. b. li. 4. per totū.
Coiicatio i diuina natura duplex ē. s. nature z amoris
Coiicabilitas nō p̄ in deo esse apri (di. xij. a. li. 4. Is/
tudine sed actu di. iij. c. li. pmi.
Comune z p̄p̄iū in diuinis reperiuntur sed diffe/
runt in diuinis z humanis di. xix. n. li. pmi.

Comune dicitur aliquid dupliciter et quare dicitur eorum di. xxxviii. J. li. 4. per totum.
Comunionem in natura nobili due reperitur. scilicet ad esse et bene esse et ambe habet aliquid respondens in deo scilicet eorum nature et amoris di. xiiij. a. li. primi.
Comunicabilitas conuenit essentie et non persone cum tamen idem sit essentia et persona in diuis di. v. a. li. primi.
Coicabilis et incoicabilis ratio in diuinis an sit repibilis di. xix. n. li. I. per totum.
Coicabile et incoicabile. nota qualiter ratio coicabilis non est ratio incoicabilis in diuis cum tamen essentia cum persona sit idem secundum substantiam et essentia coicabilis est et persona in coicabilis di. xxiiij. a. li. I. ad tertium nota simile.
Coicabile non omne causat rationem vniuersalis et particularis quod dupliciter dicitur coicabile di. xix. o. li. I. ad vi.
Coicabile triplex dicitur di. v. c. li. 3. ad vltimum.
Cois spiratio cum sit proprietates an etiam sit persona di. xxxiij. b. li. primi ad penultimum.
Coionem habent patet et filius non tantum in natura sed et in amore di. xiiij. a. li. primi.
Coe an habet eadem determinari et distingui vel etiam aliquid incoicabile di. xxvii. c. li. I. ad argumentum.
Coicatio in inferioribus siue per generationem siue per amorem imperfectionem habet adiuncta. nota de coicatioe in specie pulchra: et numero et de coicatioe in specie tantum et etiam quod coicatio per affectum in inferiori natura vellet libere quod substantia eius procederet in illum que sicut se diligit di. xiiij. a. li. primi.
Coicatiois modus nature in inferioribus non est nisi unus. scilicet per generationem et tamen in deo est duplex modus coicatiois nature quod etiam per amorem et hoc propter perfectionem ipsius di. xiiij. a. li. primi.
Coicatio nature quod modis fieri potest di. viij. c. li. primi.
Coicatio quod multipliciter exigit diuisionem di. viij. c. li. I.
Coitas non eorum secundum intentionem rei abstractentem ab eis et ab illo causat rationem vniuersalem di. xix. o. li. I. ad vlt.
Coitas duplex assignat. scilicet esse et ratio: ratio multiplex est di. xxiiij. c. li. I. in solutione.
Coitas principium in diuinis que natura re non differt a proprietate personalis nisi modo significandi: sed in comparatione ad aliam personam tunc ipsa proprietates est res distinguens personam a persona di. xix. n. li. I. in solutione.
Coione aliqua habere cum demone etiam propter bonum est semper promissa fidei di. viij. m. li. 2. in solutione.
Coia sunt in necessitate illa que nostra sunt per dominium et hoc ex iure naturali. nota ad argumentum in solutione ad primam questionem di. xxxiiij. c. li. 3.
Coio fidei potest esse triplex et quod character dicitur esse signum communionis fidei di. vi. d. li. 4. ad primum et secundum secundum questionem.
Coio sanctorum que ponitur in simbolo. nota quod sit di. xlv. a. li. 4.
Coio sanctorum per quod sit di. xxxiiij. f. li. 3. in solutione.
Coione sanctorum et charitate ecclesie peccata dimittuntur et etiam peccata clauis sed diuersimode et articulus de communionem sanctorum exponitur di. xviiij. m. li. 4. per totum.
Coio corporis et sanguinis christi non habet finem in se cum christus coicauit. nota de duplici fine di. xij. p. li. 4. ad primum
Coionem eucharistie maxime contrariatur odium fratrum di. xiiij. x. li. 4. per totum.
Coicare sine peccato mortali quod dicitur cum est dignus: sed nota quod quod duplex potest dici dignus di. xiiij. q. li. 4. per totum
Coicans in mortali an plus peccat quam si alio genere peccati peccaret di. ix. J. li. 4. per totum.

Coicare non debet aliquo modo que scire se esse in mortali etiam si per excusationem cogeretur vel si peccaret alicui nec propter scandalum vitandum et an ignorans se esse in peccato sed non sit possit coicare vel ille que putat se esse et non est di. ix. b. li. 4. per totum.
Coicans corpori christi quam scientiam debet habere se non esse in mortali di. ix. b. li. 4. ad septimum.
Coicare corpori christi indigne maior contempus est quam accedere diuinitati licet diuinitas maior sit quam corpus christi di. ix. b. li. 4. ad sextum.
Coicare non debet recentibus vulneribus peccatorum et si cautum est licet non sit necessarium si sit ibi contritio di. xvi. v. 2. li. 4. ad quartum.
Coicare volens cum generaliter est confessus et ei aliquid venit in memoriam an debet retrocedere propter recordationem di. xvi. v. 2. li. 4. ad quatuor vltima argumenta
Coicare non debet aliquis nisi confortatus bona scientia et hoc confortatio duplex sit. scilicet per opus exterius et interius di. xvi. v. 2. li. 4. per totum
Coicare volens quantum debet abstinere ab opere carnali et an possit coicare qui reddidit debitum di. xiiij. b. 2. li. 4. ad secundam questionem.
Comunicare non debet indigni que sunt in triplici gradu et penes que sumuntur ille indignitates dist. ix. b. li. 4. in solutione.
Coio eucharistie an debet negari indigno: videlicet existenti in mortali peccato di. xiiij. r. li. 4. per totum
Coicare in cena si quis voluerit an sit admittendus di. xiiij. b. 2. li. 4. ad sextum prime questionis.
Comunionem an tenet quis accipere in pascha que non habet gratiam vt ponat dimittere peccatum et etiam si peccatum fuerit occultum di. ix. b. li. 4. ad secundam quod est per totum.
Coicatum est sepe etiam vno die non tamen sacrali coione dist. xiiij. b. 2. li. 4. ad quinq; argumenta prime questionis.
Coicare tribus temporibus in anno fuit statutum et non alijs: et quare non est de puratum tempus aliquid in casu si aliqui non valent coicare hijs temporibus sicut fuit statutum iudeis de pascha: et que non habeamus correspondens tempus aliquid in nouo testamento festo scenophegie: et quare iam statutum est semel in anno coicare di. xiiij. b. 2. li. 4. ad vltima questionem per totum.
Coicare quotidie an sit laudabile vel non di. xiiij. g. 2. li. 4. per totum.
Coicare de mense in mense potest esse coniugati si sunt abstinentes per tempore et sicut vidue et alie persone appetentes coicare di. xiiij. b. 2. li. 4. ad vltimum vltime questionis
Coicare non volens tempore statuto est excusandum et si prelati tales permittuntur et fouent grauiter delinquent di. xiiij. b. 2. li. 4. ad secundam questionem.
Coicare an possit vel celebrare que pollutus est nocturna pollutione di. ix. k. li. 4. per totum.
Coicare an possit eodem die quo reddidit quod debitum vel exegit ex infirmitate in matrimonio et an etiam pollutus vel menstruata coicare possint di. xxxiiij. m. li. 4. per totum nota singula.
Coione an debet carere mulier propter fluxum menstrui di. ix. l. li. 4.
Coio et hostie fractio non idem significat: et coio significat unionem charitatis in via et in patria di. xiiij. p. li. 4. per totum.
Conumerari deum alijs creaturis an sit possibile et si sic an prope di. xxiiij. b. li. I. ad tertium.
Compassio duplex notatur scilicet spiritualis et sensibilis et ex prima procedit elemosyna et illa etiam facit vix sentire passionem sensibilem et illa etiam de

Substantia elemosyne di. xv. t. li. 4. per totū.
Compassio naturalis in dante elemosynā non facit ipsum dante pprie dare elemosynā licet sit laudabile et significat naturam et de facili inclinabilem bonum di. xv. o. li. 4. ad vltimū.

Comparres an bis fiant maritus et vxor si vnum simul suscipiunt filiolū. et an fiant comparres ip si puges si vn^o eoz qui suscipit filiolū sit baptisatus alter vero nō. et an fiant cōpater si non baptisatus suscipit: et an religiosi possunt fieri cōparres et similiter mulieres q̄b^{us} instruere vt videt non puenit di. xliij. q. li. 4. per totū.

Comparres se facies pprie vxoris vt insidietur viro matrimoniu non debet perabere di. xxxvij. m. li. 4 ad quartū.

Complexio nulla in deo est scdm rem est tñ scdm modū si significandi grā quorundā articulorum di. xxiiij. e. li. 3. ad scdm.

Complexioni nobilissime attestatur mollicies membroru scdm qlitates tact^{us} et iō nō fuisse ignobilitas in pueri istatu inocētie si nō abulassent di. xx. g. li. 2

Complexio bōa si significat bonos mores et mala malos nota qualr et an fallit di. viij. e. li. 2. ad primū.

Complexio xpi nobilissima fuit. nota rōnes p veritate et passio ei^{us} ideo acerbissima et hoc tribo de causis di. xvi. b. li. 3. in solutione.

Complexio xpi nobilior fuit q̄b^{us} a de etiā an pccm et iō passio xpi acerbior q̄b^{us} mors a de in statu innocentie si daretur p impossibile di. xvi. c. li. 3.

Complexum duplex notatur di. xxiiij. e. li. 3. in solutione et ad primū.

Compositiois modi quattuor tāgunt ab hylarrio positi di. viij. b. 2. li. primi.

Compositiois nota fundatū super aliquid ex parte eozū attributorū que cōponit di. viij. d. li. primi.

Compositio multiplex notat di. viij. v. li. pmi.

Compositio multiplex non repugnat pfectōi: qz psona est maxie cōposita di. xxiiij. a. li. i. ad primū

Compositio triplex designat posita ab aliqb^{us}. nota qualiter angel^{us} dī cōpositus di. iij. d. li. 2.

Compositio scda ē grā cōpositiois pme et q̄ vbiāqz iuēnt scda necessario suppoit in eē p^a di. 3. d. 2. li. i

Compositio nihil facit compositionē cū alio nisi per hoc qd esse inesse et non p h qd ad aliud esse. no. valde bñ ad scdm solū sed etiā ad primū. p maiori intellectu di. xxxiiij. e. li. primi.

Compositōes due sūt i xpo. nota solutionē di. iij. e. li. 3

Compositio nō facit aliquā i diuis ipa persona et essentia di. v. a. li. i.

Compositio nulla est in diuinis licet intellect^{us} noster tripliciter componit di. viij. d. li. i.

Compositio maria ē in ipa persona. nota qre i pmo argumēto et ei^{us} solutione di. xxiiij. a. li. i.

Compositio maior est in ista homo ē homo qz cū attributa diuina componitur per intellectū nostrum di. viij. d. li. primi.

Composita sunt duplicia quedā sunt que tñ sūt cōposita et quedā q̄ cōposita et cū hoc forma sicut aia di. iij. d. 2. li. primi.

Comprehendi de^{us} non potest vt ē ifinit^{us} di. i. m. li. i

Comprehensio est duplex ibidē di. i. m. li. primi.

Comprehensio succedit spei et quid sit comprehensio. di. xxvi. c. li. 3. ad vltimū.

Comprehensio precipue fit affectu di. i. m. li. pmi

Comprehensio: et viator simul fuit christus. nota qre di. xvij. b. li. 3. ad primū.

Compunctio et contritio differunt in duobus. et est etiam compunctio pro incolatu miserie. di. xvi. b lib. quarti ad primū.

Consanguinitas diffinitur et diffinitio tangit triplicem eius causam non aut finalem que est nexus amicitie: quia est extra essentia ipsius. et nota quare potius dicitur vinculum q̄ collectio et quare originale peccatū non est cognatio carnalis et vnde puenit direptio consanguinitatis. et quid dicat pagatio in eius diffinitione an actionē vel aliquid aliud di. xl. a. li. 4. per totū. Ibidem q̄ differenter originale peccatum insequit pagationem carnis et ipsa consanguinitas ad tertium argumentū.

Consanguinitas vnde dicitur et quare non magis cō carnalitas cum laban dixit de iacob os meum et caro mea es et de ioseph dixerunt caro et frater noster est di. xl. b. li. 4 per totū.

Consanguinitas relatio est et innascit alicui sine sui mutatione vt patet qz ego efficio frater alterius p generationē fratris mei di. xli. a. lib. 4. per totum. nota similiter de affinitate.

Consanguineis beneficia quomodo licere potest qd dare et an pferendi sunt meliorib^{us}. nota de duplici beneficio di. xxix. g. li. 3. per totum.

Conscientie casus in particulari determinare difficile est imo et periculosum si certitudo non potest haberi ex scriptura. nota ad penultimū de dare. vsu ram di. xxxvij. p. li. 3.

Conscientia scdm se non facit peccatum nisi per accidens di. ix. b. li. 4. ad tertium.

Conscie bone pfortatio p qd fit et talis potest accedere ad cōtionem di. xvi. v. 2. li. 4. per totum.

Conscientia nota facere pscientiā ptingit dupliciter scz ptra illud qd scitur sciētia specularia vel scitur vt faciendū ex pcepto di. xxxvij. b. li. 3. ad vltimū.

Conscientiā ptingit errare non aut synderesim. nota cui^{us} epprie pscientiā et vnde ipsi^{us} error puenit di. xxiiij. o. li. 2. in notabili post argumēto et solutionē.

Conscientia bona causat spē. nota ad ferrū ptra diffinitionē apli charitatis di. xxvij. d. li. 3.

Conscie omnium parebūt tā bonoz q̄ maloz ita vt qd qz videat sua et aliena nō tñ vt iudicet de eis s; i bonis ad maiore gloriā et dānatōis ad maiore confusio nem di. xliij. m. li. 4. per totū.

Conscie singulorū in iudicio an dicant libz et quō conscia potest ibi esse de pccis multis cum q̄ ad multa pccā ibi non remanet memoria et nota quō ibi patebunt pscientie di. xliij. k. li. 4. p totum.

Conscientie testimoniū in iudicio diuino erit sufficiens et non requirunt tibi duo vel tres testes et quōs etiā vep est in iudicio humano di. xliij. r. li. 4. p to.

Conscie accusatio in iudicio an erit in momēto vel in tempore et an erit de peccatis in genere vel specie di. xliij. p. li. 4. per totum.

Conscie damnatoz retinet in se quasda notas reatus que cognoscent in iudicio diuina virtute ad confusio nem maiore damnatoz etiam quo ad peccata deleta si non fuit perseuerans penitētia similiter et ad peccata oblita que in memoria nō habuerunt di. xliij. k. r. l. li. 4. per totū.

Conscie remorsus in dānatōis an erit grauior pena q̄ gehēna di. xliij. n. li. 4. per totū nota.

Consecratiois verba quibus transubstantiat panis in corp^o christi, nota quia habeat virtute, s. an creatam vel increataz: et si virtus creata an sit nobilioz corpore christi qd est effectū verborum illozū virtute cum faciens sit nobili^o facto et si virtus illa extendit se super substantiā panis tū vel etiā super corp^o christi et illa virtus an dat orationi scripse vel place et si place an successine infundat vel in termino orationis di. x. g. lib. 4. per totū in duabz questionibus ibidem nota qd virtus illa creata nō habet nisi terminū a quo et in terminū ad quē ad vltimū argumētū.

Consecrare eucharistiā nō potest qd nisi sacerdos qd si sine altari et sacris vestibz consecraret gravissime peccaret di. xiiij. r. 2. li. 4.

Consecrare corpus dñi pnt et boni et mali cui^o prius asserere est hereticū di. xiiij. J. 2. li. 4. p. totū.

Consecrare pot^o excoicatus et hereticus et quis canones vident^o pcrariū dicere nota qualif intelligatur di. xiiij. l. 2. li. 4. per totū.

Consecratio facti eucharistie an possit fieri post pñā diū. di. viij. k. li. 4. i solutiōe et ad argumentū.

Consecratiois vel in sacro altaris nō se extendit sup personas vel deitate nec aliqd couertit in deitatem sicut aliqd in corpus vel in sanguinē nec deitas potest habere eam di. xij. d. li. 4. in rōnibz p veritate et ad argumēta nota bene.

Consentientes an pnt dici vnum di. xxxi. n. li. pmi ad pmi et in principali solutione.

Consensus qd sit et quō error impedit consensū di. xxx. b. li. 4.

Consensus in superiori natura puta in deo est substantia, nota ibi pulchra valde de cōcōcōe p naturam et per affectum qualiter imperfecte inueniuntur in inferiori natura pfectissime in deo di. xiiij. a. li. pmi

Consensus duplex notat, nota quis est viri et qd mulieris et impurat viro et an sit in istis pccm mortale in solutione et ad argumēta di. xiiij. n. li. 2.

Consensus de presenti p verba expressus facit matrimoniu et nota casus de ptractu deceptorio quo modo ecclesia cōpellit etiā si iuraret se nō consensisse aīo nihilomin^o ipe tal^o nō deberet manere cū illa ad quā ecclesia ipm cōpellit etiā si deberet mori in ex cōmunicatiōe di. xxvij. d. li. 4. per totū.

Consensus de pñā fecit matrimoniu in veteri lege et etiā nūc in noua et nota an eodē modo di. xxvij. e. li. 4. per totum.

Consensus in carnalem copulā an sit de necessitate matrimonij et respectu cuius consensus sit in matrimonij di. xxvij. f. li. 4. p. totum.

Consensus requiritur in matrimonio nō tū superiorum cū tamē in alijs sacris sit dispensatio fm dispositionem superiorū di. xxvij. f. li. 4.

Conseruare res in esse imediate puenit deo et h est nobilitatis in solutionibus argumētōz et in rōnibz p veritate di. xxvij. a. li. pmi.

Confirmari trinitati cōtingit dupliciter, s. in nota indelibili q est imperfecta et cōtingit etiam p imitationē et hoc virtute formata di. vi. d. li. 4. ad pmi et scdm octauē questionis.

Consiliū duobz modis dicitur generalit^o et spāl^o et spāl^o ter est donū et datur fidelibz vt cōsilia impleat vt vt possint si velint di. xxxv. b. li. 3. Ibidē qd cōsiliū dicitur sicut et scientia sed aliter et aliter.

Consiliū duobz modis dicitur, s. querentis et dant^o.

nota quid notent di. v. f. li. pmi.

Consilium duobz modis sumit vno modo cadit in deo di. xlv. m. li. pmi per totum nota.

Consiliū an sit i deo et qd dicat di. v. f. li. pmi.

Consilium dei per filium pcpue expletum est di. v. f. libz pmi.

Consilium diuinū reuelatur duobz modis et qualif cōsequit iustificatiōē impij di. xvij. J. li. 4. in solutione et ad primū et reliqua argumenta.

Consiliū qd sit fm q est donū et etiā quid sit consiliū generalit^o acceptū vt ruli^o illud diffinit et quare cōsiliū donū nō vocat eligentia et qd cōsiliū regit fortitudinē donū di. xxxv. f. li. 3. per totū ibidem de quo est consilium in solutione.

Consilium an sit donū et quō differt a cautela et de duplici consilio, vnum est donum aliud autem nō nec hoc fuit in christo quia est ignorantis di. xxxv. e. lib. 3. per totum.

Consiliū et scientia in quo differunt di. xxxv. h. lib. 3.

Consilium vt est donū an sit dubitantis vel non di. xxxiiij. e. li. 3. ad quintum.

Consiliū domi quis sit actus pmi^o et quis appropriatus di. xxxv. g. lib. 3.

Consilia spiritus sancti magis sunt silentio veneranda qd temerarie de hys loq di. xxxviiij. J. li. 3. in so.

Consilia in sacra scriptura posita adimplere nō possumus sine dono cōsiliū di. xxxv. g. li. 3. in solutione et ad sequens argumētum.

Confortium vite indiuidue nō est inter socios sed coniuges etiā si separent a thoro di. xxvij. b. lib. 4. ad decimū et vndecimū argumēta.

Consonantia in diuinis, nota qd dicat in solutione tertie questionis di. xxxi. o. li. 1. ibidem qd consonantia plus dicit qd vnitas essentie

Constans vir qd est et vnde dicat vir pstant et an cōstantia sit in oibz pstantibz vno mō et an mulier etiā pot^o dici pstant di. xxix. c. li. 4. per totum.

Constellatiōes magnū habet effectū i operibz nature et artis di. vij. J. li. 2. per totū.

Contagione inducit pccm in ania et nota qd dicat contagio et an est in peccante vel in alio di. xvij. b. li. 4. in solutione et ad quintū et sextum.

Contemplatiōi tria attribuunt^o, s. charitas scientia et quies di. ix. e. li. 2. in solutione.

Contemplatio est in gustu diuinoz di. ij. a. li. 4. i sol.

Contemplatio an bene desinat per auz qd superedificat fundamēto fidei di. xxi. f. li. 4. per totū. ibidem qd pteplatio est melior qd charitas pmi^o et ex h pot^o sumi qd pteplatio nō sumit pro cognitiōe dei sine charitate fm se sed p pteplatione affectiua.

Contemplatio anie xpi etiā cū in via existeret i nullo retraheretur nec etiā a deo limpide et pure pteplabatur aīa sicut de^o nota solutione et alia di. xiiij. d. li. 3.

Contemplatio angelū an semper fuit sine distantia, nota de duplici distantia di. xl. g. li. pmi.

Contemplatio beatorū qd requirit nota an fructiōē, nota per totū argumēta et solutiones di. iij. b. li. 2.

Contemplatio beatorū i patria et fructio an mensurantur euo cū sit pteplatio et eternitatis, nota ad replicā solutionis vltimi argumēti bene. di. xxxi. b. li. 3.

Contemplare deū in diuersis rōnibz nō fit per viasitudinē di. vij. v. li. pmi.

Contemplatiua vita facit iter nostrū ad supercele

Item anagoge z etiā baptisim⁹ sed different di. iij. a. li. 4. ad. quartū scōe questiois.

Contemplatiua vita p̄icitur visu z gustu. per gustū autē penetrat natura rei. nota qd sit sapor di. xxx. iij. c. li. 3. nota solutionē i tertia diuisiōe.

Contemplatiui diligunt plus deū in se q̄ in proximo actiui autē diligunt plus deum in proximo q̄ in se di. xxxi. m. li. 3. ad sextum.

Contemplationis actus abstrahit q̄q̄ potentias alias a suis actibus z hoc fit per vinculū charitatis di. xv. b. li. 3. ad vltimū.

Contentio quō diffinit̄ i. p̄hemio prime partis.

Contēpt⁹ nota vnde specificat̄ di. ix. J. li. 4. ad argumentū quasi penultimū.

Contēpt⁹ duplex notatur z quis illoz impedit sc̄ramētū susceptioē di. iij. v. li. 4. ad vltimū.

Cōtēptus maior est in opināte q̄ in ignorāte si accedūt ad cōmunionē di. ix. b. li. 4. ad p̄mū.

et sc̄m̄bidē. Quis sit magis idoneus ad cōicādū credens se i mortali z nō existēs vel ignorans.

Contingentia temporalia cōposita diuersa z materialia s̄c̄ de⁹ necessaria scientia z intrinsec̄ simplr̄ vnice z immateriali. nota solutionē z ad argumenta di. xxxvi. g. libri p̄mi.

Contingēs nō expellit p̄ringens nec p̄ringēs fit a cōtingenti di. xiiij. c. li. 4. in sexto argumento.

Continentie qua aia p̄rinet carnē ne peccet nō correspondet aliqd in via s̄ in patria. nota qd sit illud di. xliij. a. 2. li. 4. quasi ad penultimū.

Continentie cause dicūt qz ex mente fite sūt z nō vere di. xliij. e. li. p̄mi.

Continentie statū vlt̄ religiois p̄r alt̄ p̄iugū accipe añ carnalē copulā sine p̄iudicio alterius di. xxvij. c. li. iij. per totum.

Continentia perpetua p̄firmat matrimoniu nō quo ad essentia sed quo ad sanctitatē quia sanctius ē illud coniugū p̄ continentia di. xxxi. p. li. 4.

Continentie bonū in sumo mulieres habere non p̄nt di. xxxv. b. li. 4. ad vltimū.

Cōtinēs p̄prie mulier nō d̄ di. xxxiiij. d. li. 4. ad 3^m.

Continēs quare dicit̄ inesse in spūa libz z in corpora libz ecōtra cōtēntum d̄z inesse. nota rationē in solutione di. xxxvij. g. li. primi.

Contingere an facilius poterāt iusti antiq̄ plures habentes vxores q̄ nūc nostri t̄p̄is habētes vnā et ex parte cui⁹ est illa facilitas di. xxxiiij. k. li. 4.

Cōrrabere defect⁹ quid sit z q̄ christ⁹ nō habuit defect⁹ p̄tracros sed allumpros di. xv. g. li. 3. p̄ totum.

Contract⁹ matrimonij vario mō pōt fieri z de p̄senti z de futuro z de p̄nti etiā vario mō deceptorie. nota casus aliquos z quis p̄sensus faciat matrimoniu: z si in aliquo casu compulsus p̄ ecclesiā ad vnā cū qua p̄traxit in facie ecclesie nō debet manere quo ad p̄sentiā etiā si excōicaretur di. xxvij. d. li. 4. per totum.

Contradicēs reuincit̄ duobz di. j. d. li. i.

Contradictio nō notatur circa idem cum res aliter et aliter accipitur di. v. d. li. p̄mi.

Contradictoria oppositio nō erigit rē diuersam sed sufficit q̄q̄ diuersus modus significadi di. xxxiiij. c. lib. i. ad primū z vltimū.

Contrario p̄trariae sunt cause in agētibz p̄ necessitatem s̄ nō in causis rōnalibz vt patet de voluntate peccāte z non peccāte di. xxxiiij. d. li. 2. ad penl.

Cōrraria an semp̄ nata sint fieri circa idem vti vnū infuerit alterū potest inesse. nota solutionē i fine di. xix. b. li. 2.

Contrario p̄ an potest esse vna causa eodē modo se habens di. j. b. li. 2. ad quartū.

Contrariū aliqd alteri potest esse duplici: z ibi nota quō p̄fessio sit p̄ria pctō di. xvi. m. li. 4. ad sextū.

Cōrraria dicunt̄ duplici: s̄ p̄prie z large. nota quō bonum z malum dicunt̄ contraria di. xxxiiij. e. lib. 2. ad vltimū.

Contraria simul inesse p̄ringit duobus modis. nota argumēta z solutionē di. xv. d. li. 3.

Contraria possunt simul esse in eodē s̄ nō q̄ vtrūq̄ sit in actu di. xxxi. a. li. 3. ad quartū.

Contraria nota q̄ om̄is actio est inter p̄traria: z iō nota an ignis iferni agēs i demones an sit p̄rictas ibi di. xliij. p. li. 4. ad quartū.

Contrarij expulsio plus requirit q̄ p̄riū alteri⁹ introductionē vt p̄ de pctō cui⁹ p̄riū est virt⁹ non tñ sufficit hui⁹ introductio tñ s̄ etiā requirit̄ p̄fessio zc. nota quare di. xvi. m. li. 4. ad sc̄dm.

Contrariū animā habere an p̄t dici aliq̄ modo. nota ad primum z ad alia di. xv. b. li. 3.

Contrariū potest habere ipsa ania rōnalis cū tñ nullo spūale simplr̄ d̄z habere p̄rium di. xvi. g. li. 4. ad quintū prime questiois.

Cōrritio. nota qd sit ḡne videlicet an in ḡne actio nis vel passiois z q̄ p̄ritio ē p̄nie virtut⁹ z q̄ p̄nie facti z cum sit p̄nie facti an passio sit aliqd de essentia ei⁹ z an p̄ritio p̄trariat̄ delectationi z cōrritio cum sit act⁹ vindicatu⁹ efficit̄ dolorē q̄ tñ non dat ei formale essentia z p̄ritio quō p̄trariat̄ om̄i pctō cum tñ om̄is virtus p̄riat̄ duobz vicijis quo p̄ ipa est mediū vel vni tñ di. xvi. f. li. 4. per totum.

Cōrritionis diffinitiones ponūt̄ur mulre z q̄ in cōrritione maxie saluatur p̄nia q̄ hz tres partes di. xvi. g. li. 4. p̄ totum.

Cōrritio s̄m̄ gregoriū diffinitur p̄ humilitatem potius q̄ p̄ alia virtutē puta iusticiā z p̄pantiā vlt̄ fidē z timorē z qualr̄ se h̄nt fides z timor i p̄rritione z etiā am̄ q̄l̄ h̄militas z non alie vrutes causantur i p̄rritione di. xvi. g. li. 4. ad q̄stionē per totum.

Cōrritio duplex notat̄ z quō sit de maior pctō maior z de minor minor di. xvi. k. li. 4. p̄ totum.

Cōrritio an venit de recordatione peccati z q̄ non ois recordatio inducit dilectionē sed etiā p̄riū. s̄. tri stitia di. xvi. g. li. 4. ad quintā q̄stionē.

Cōrrit⁹ mouetur pot⁹ inf̄ spem z metu q̄ iter fidē z timorē z h̄ nota bñ di. xvi. g. li. 4. ad octauā q̄oēz.

Cōrritionē facit̄ fides z timor s̄l̄r z amor z rōe cui⁹ articuli facit̄ v̄ fides di. xvi. l. li. 4. p̄ totum.

Cōrritio est vnus actus exigens plēs potentias s̄z ad determinatū actum videt̄ p̄rinerē determinata potētia z q̄ act⁹ p̄rritionis est deestari pctm̄. Nota qualr̄ d̄ esse mēns cū mens sit tot⁹ interior hō di. xvi. g. li. 4. ad tertiā q̄stionē per totum.

Cōrritio act⁹ vel passio q̄ sūt finita. nota quō destruunt pctm̄ infinitum z p̄rritionis diffinitiones varie q̄ differēt̄ d̄ant̄ de ipsa di. xvi. g. li. 4. ad vltimā q̄stionem.

Cōrritio ē p̄cipue illi⁹ p̄t̄ aie q̄ d̄z volūtas p̄supposita ordinatione rōis di. xvi. J. li. 4. per totum.

Cōrritio dicitur sacrificium cordis z q̄ hoc sacrificium duo facit s̄z consumptionem z purificationē.

di. xvi. g. li. 4. ad nonā questionē.
Conritio attritio z cōpunctio distinguunt: z an attritio possit fieri p̄ritio z q̄ dolor attritiōis nō est de naturalib; imo est donū spūs sancti di. xvi. h. lib. 4. per totum.
Conritio eodē mō fuit in veteri sicut in nouo testamento quōis non alie partes penitētie cui? cām no. di. xvi. k. li. 4. per totum.
Conritio nō h; i se timorē seruilem quōis habeat in se timorē iudicis z ille est ex amore timor di. xvi. g. li. 4. ad quintā questionē.
Conritio de oibus peccis pōt s̄l fieri in momēto sed nō est necesse cogitare totū s̄l. di. xvi. c. 2. li. 4. p̄ to.
Conritio non requirit q̄ si gillatim recordēt peccata sicut p̄fessio di. xvi. l. li. 4.
Conritio facit ad pene remissionē z sine illa nō ē solubilis pena di. xx. s. li. 4. ad tertium.
Conritio soluit peccatū z etiā alie partes s; different di. xvi. g. li. 4. ad decimā q̄stionē per totū.
Conritio sine p̄fessioe an sit sufficiens ad deletionem culpe. nota di. xvij. a. li. 4. per totum.
Conritio fm se sine alijs partib; p̄nie non delet culpam z penā sed omnes partes in ipsa operantur sicut z in medicinis hypocratis ubi quelibet pars expellit aliquā partem morbi di. xvij. a. li. 4. ad argumenta z in solutiōe nota bene.
Conritio dicit̄ p̄ter penitētes z h; duplicat̄ pōt intelligi di. xvi. g. li. 4. ad scōdam questionē.
Conritiōis equalitas quo ad peccatū cōmissū debet eē tam q̄ ad lamētū exterius q̄ interius vt verificetur illud quantum gloriificauit se zc. di. xvi. J. 2. li. 4. ad septimū.
Conritiōis si gnū meli? inf? alia ē libēter suscipere ea que iniūgnunt di. xv. n. 2. li. 4. ad vltimā scōe qōis.
Conritiōis quantitas respectu volūtat̄is peccādi vel non peccādi nota ē q̄ penitēs poti? eligeret mortem q̄ peccaret; z qd de illo q̄ ambigū? esset i tali casu cū q̄ caute oportet de hoc loq̄ di. xvi. m. 2. li. 4. p̄ totū
Conritio quāta esse debeat an minima sufficiat vel an debeat esse infinita z que est minima scōm rōem z que minima fm experitētiā sensus z q̄ minima nō sufficit ad deletionē pene tpalis pōt em̄ cōritio tāta esse q̄ deleat z penā eternā z tpalem z signum exterius vere p̄ritiōis est q̄ omnia sit parat? facere p̄ recipienda vita anie que faceret p̄ uitanda morte corporis di. xvi. J. 2. li. 4. p̄ totum.
Conritio minima etiā est dicenda infinita di. xvi. J. 2. li. 4. ad sextum.
Conritio minor z maior eque conterūt peccatū q̄ vsq; ad minimū puluerē di. xvi. g. 2. li. 4. ad primū et in solutiōe.
Conritiōnē augere in penitente pōt cōsi. deratio culpe quo ad quantitatē etiā notitia p̄nie q̄ fm canones sūt notate z iō p̄nie sunt inorefcēde penitēti di. xx. p. lib. 4.
Conritiōis null? est stat? sed semp̄ crescere potest di. xvi. n. 2. li. 4. per totum.
Conritio d; esse p̄ totā vitā dato etiā q̄ sciret quis peccatū eē deletū ad cōpā z penā cui? rōez. no. de eterno in q̄ q̄s peccauit di. xvi. l. 2. li. 4. in solutiōe z i ratiōib; p̄ veritate q̄ obijciuntur.
Conritiōis intentio penes qd attendit̄ an penes ei? causam q̄ est de? cū nō videtur habere cām in cōritio vel penes attritiōnē z que sit cā p̄ritiōis di. xvi

h. 2. li. 4. per totum.
Conritio in quo crescat cū p̄ritus quilibet magis debet velle quācūq; penā subire q̄s peccare di. xvi. m. 2. li. 4. ad argumēta.
Conritio pōt intendi tā quo ad formale q̄s etiā q̄ ad materiale z quid sit formale ei? z quid materiale et quid sit obiectū p̄ritiōis nota. hec em̄ tria in ipsa reperiunt̄ z vnde impediāt p̄fecta p̄ritio di. xvi. g. 2. li. 4. bñ noranda de intētiōe.
Conitumax pōt z debet excōicari di. xvij. s. lib. 4. in solutiōe.
Conuenticula quilibet facere nō debet. nota q̄re di. xxvij. n. li. 4. ad argumēta.
Conuersiōis ratio in deū triplicat̄ attendit̄ aut in ordine ad ipm̄ aut in motu ad ipm̄ aut in perfecto tenente ipm̄ di. ix. d. li. 2. ad vltimū.
Conuersio ad bonū cōmurable nō ē mala sicut nec bonum cōmurable nec fruct? boni cōmurable. nota ergo quō p̄uersio habet rationē mali s̄l fructus di. xxvij. c. li. 2. ad vltimū.
Conuersio vel auersio z p̄firmatio z obstinatio qd dicant di. v. c. li. 2.
Conuersio ad cōmurable bonum nō ē mala in quā tum p̄uersio sed in quācūq; est p̄uersio ad bonū p̄uatum vt ad finē z illa est p̄uersio auertens di. v. c. li. 2. ad penultimū.
Conuersio ad cōmurable bonū non est mala in quā tum hmōi di. xvi. y. li. 4. ad argumēta.
Conuertere se tenet̄ adolescens tpe illo q̄ p̄fiteri tenet̄ z si obmittit se ad deū cōuertere peccabit mortaliter di. xli. d. li. 2. ad vlti.
Cōuerit ad verbū per inbesciōnē nō p̄r angel? sol? naturalib; di. iij. o. li. 2. ad duo penultima.
Copula carnali accedente ipis spōsalib; iuramēto p̄firmatis an faciat matrimoniū vel nō di. xvij. b. li. 4. per totum.
Cordis abscondita q̄ cā damnatiōis vel saluationis vnusquisq; videbit z hoc erit sine locutiōe mentali di. ix. m. li. p̄mi.
Cor rectū q̄le id sit di. xlvij. d. li. 1. in solutiōe.
Corrector liber z laudandus quis sit in p̄beniō par. vltima.
Correctio fraterna quid sit nota z quō differt ab accusatione. nota bene p̄ditōes fraterne correctionis per singula argumēta di. xix. r. li. 4. per totū.
Correctio fraterna z iudicis differunt z ex vna potest fieri aliā di. xix. li. 4. y.
Correctio fraterna an sit oim̄ in oēs. l. in platiū etiā que debēt obseruari in ipsa correctione z maxie circa superiorē z qñ poti? d; q̄s cessare a correctiōe q̄ eam facere di. xix. v. li. 4. per totum.
Correctiōnē fraternā q̄s differēt tenent̄ facere plati z aliq̄ nō habentes curā z q̄ plus tenent̄ plati hāc facere z q̄ correctio p̄tinet ad curā quā plati habēt specialiter di. xix. r. li. 4. per totū.
Correctio fraterna q̄ ordie debet fieri z an iste mod? positus a xpo si peccauerit zc. sit semp̄ obseruand? tā quo ad equales z platos; z quare xps hūc respectu iude nō obseruauit; nec petr? respectu ananie z saphire; z adhuc quare religiosi in hoc petrū sequuntur di. xix. x. li. 4. p̄ totum singula.
Correctiōnē fraternā faciens z existēs in simili peccato notorio an peccat mortaliter vel nō; z si talis est in officio ex quo incubit ei corrigere aliū quid fa-

ciet. nota z an talis potest esse perplex⁹ in hmoi di. rit. s. li. 4. per totum.

Chozea an sit mortale z quō sit z quibus circumstantijs debet esse munita si debet licite fieri di. xvij. p. 2. li. 4. p totum Ibidem q nō licet monachis monialibus z clericis z q lidinasi p̄cipue in illa ostendunt suas libidines.

Chorus quid sit nota z cui⁹ di. xxiij. v. li. 4. in so.

Corrigiā christi velle perscrutari. p̄hibemur dist. xxiij. l. lib. 3.

Corneli⁹ centurio an credidit articulos scdm certam differentia t̄pis di. xxiij. e. li. 3. ad vltimū.

Cornelius habuit explicitā fidē de incarnatōe s̄z nō habuit rēpons̄ determinationē z iō a petro iſtruit di. xxv. b. li. 3. Ibidē an corneli⁹ fuit de maioribus.

Coronā alterius an alius potest accipere vt dicit iohannes in apocalypsi. nota de qua corona intelli ḡtur v̄l p̄ntis iusticie vel alteri⁹ di. xl. n. li. primi.

Corona stellarū duodecim quā mulier in capite habuit. nota qd significat in solutioibz di. ij. b. li. 2.

Corona siue tonsura in clericis nō est sacramentuz sed dispositio z quid significet an sit pure corporale cum nō sit sacm̄ z quare p̄fert ab epo cum aliquādo nō solebat dari z quare hec dispositio debet fieri an datioē ordinis alicui⁹. nota singula di. xxiij n. lib. 4.

Corpus dupliciter accipit. s. p̄o habente trinā dimensionem z p̄ corpore animato cōposito ex organis dissimilibz diuersis di. xv. c. lib. primi.

Corpus in trina dimensione perfectum est linea et superficies imperfecta di. iij. n. li. p̄mi.

Corpulenta substantia qd sit cum dicit q sum⁹ omnes in adam fin corpulentam substantiā di. iij. d. li. 3. per totum nota.

Corpus nullum corpus mouet nisi motū di. iij. e. li. p̄mi.

Corpus dicitur simpliciter vnum licet multa habeat membra di. viij. n. li. 4. ad tria p̄ma argumēta.

Corporis species in animo est melior q̄ ipsa species corporis. nota rationē nō tamen noticia dei in animo melior est q̄ deus quia illa creatura ē hic creator di. iij. c. 2. li. p̄mi.

Corpus humanū an debeat esse simplex vel compositum z completum di. xvij. c. li. 2. p totum.

Corpus nostrū an sit diligenduz cū sc̄ri vident̄ odio habere corpa sua di. xxvij. a. lib. 3. ad penultimū.

Corpus quō aggrauat animā. nota. nō t̄n gloriofuz z nota vnde ei gloria ista di. xliij. r. li. 4. ad tertium.

Corpus iam retardat intellect⁹ actū nō autē in beatitudine di. xlix. l. li. 4. ad argumēta.

Corpora humana diuersis modis resoluunt̄ in alia corpora z nota qd resurgat in nouissimis diebz de hmoi corpibz di. xliij. b. li. 4.

Corporis corrupti ad animā an sit dependentia naturalis di. xliij. c. li. 4. ad penultimū.

Corpus nullum potest esse deus di. iij. e. li. p̄mi.

Corpus christi fuit formatū in instanti debitis linea mentis cum illud sibi vniuit di. ij. b. li. 3. per totum

Corpus quale christ⁹ assumpsit an cōgrue cū penitentibus di. ij. g. li. 3. per totum.

Corpus christi an subiicitur motui celi di. xxij. b. li. 3. ad vltimum.

Corpus dñi cū quare tēplo comparat̄ cū t̄n templuz in. xvi. annis sic edificatū corpus vero xpi in instati

ſit formatū in vtero vir ḡinis z p̄ nouē menses z sex dies ad perfectū deductū di. ij. o. li. 3. per totū

Corpus xpi an vidit corruptionē. nota duplicē corruptionē z q̄ differēter corpus ipsius z nostrū habent causam corruptionis z q̄ in nobis duplex ē corruptio p̄pter duplicem cām̄ in eo autē vna sola di. xliij. p. li. 4. in rōne p̄ veritate.

Corpus xpi dign⁹ est q̄ totus mūdus etiā si milies multiplicaret di. xxiij. e. 2. li. 4. ad primū.

Corpus xpi verum an sit verius corpori mystico v̄l econuerso di. xvij. n. 2. li. 4. per totū.

Corpus xpi in triduo vitā non habuit licet deitas q̄ dicitur fons vite fuerit ei cōiuncta nec hoc sonat i deſectum deitatis di. xxi. c. li. 3. p totum.

Corp⁹ christi triduo habuit ſpecialem relationē ad vniōnē aie di. xxi. a. li. 3. ad vltimū.

Corpus christi in triduo an fuit ſeparatū a verbo di. ſtin. xxi. a. li. 3. per totū.

Corpus xpi eſſe in altari ſub ſpecie panis an reduci/ tur ad aliquē articuloz. ſ. aut ad paſſionē vel oiporē riam v̄l cōiōnē ſctōz di. xxv. e. li. 3. ad quartū.

Corporis xpi cōſecratio an debita habeat formā cū dicitur hoc ē corp⁹ meū z accipite z an comedite ſit de forma z qd de (cū) an ſit neceſſariū cū in antiq̄s libris nō inueniatur z de ſingulis verbis in hac forma poſitis. nota qd ſignificet z an alia debuiffent poni z qd demōſtrat hoc z ſic p̄ſequēter de eſt z corpus z manu. nota p̄ ſex qōnes quaz ſolutiōes euacuant queſita z opinionēs magiſtrozū etiā ibidē re peries di. viij. f. li. 4. per totū.

Corpus christi in altari an ſit ſibi ſucceſſiue vel in in/ ſtanti z an mediat aliqd̄ nūc̄nter illd̄ q̄ ibi ē panis et quo eſt corpus xpi nota opinionēs varias z q̄ alberti ſit di. xi. c. li. 4. per totum.

Corpus xpi z ſubſtantia panis an ſimul ſint in ſac̄o altaris z ſi nō ex pte cuius eſt hec repugnantia an quia corpus gloriofū nō potest eſſe in eodē loco cū alio corpore vel rōne ſac̄i ſit hec repugnantia di. xi. b. li. 4. p totum.

Corpus xpi an ſit immutabile an panis ſb̄ſtātia cō/ uertitur in ipm di. x. a. li. 4. ad primū.

Corpus christi facere de pane an ſit maioris poten tie q̄ de n̄bilo aliqd̄ facere di. x. b. li. 4. per totum.

Corp⁹ xpi in altari an quoridie format̄ de pane vt heretici purant vel an panis annihilat̄ di. x. f. li. 4. ad ſcdam queſtionē per totum.

Corp⁹ xpi fuit panis an debeat admitti z ſimiles m̄/ telocutiones an ſint admittēde puta panis potest eſſe corpus xpi vel panis mutatur in corpus xpi et ſimiles di. xi. f. li. 4. in ſolutiōe p totum.

Corpus christi in altari an poſſit dici creatura v̄l an per ſpm̄ fiat trāſſubſtātiatio di. x. k. li. 4. p totū.

Corp⁹ xp̄ in ſac̄o an ſit ſibi ſub tāra quātitate panis inquantū eſt gloriofū di. xliij. b. li. 4. ad primum.

Corp⁹ xpi in ſac̄o an ſit viſibile z palpabile z an oē viſibile z palpabile ſit corruptibile di. xi. e. lib. 4. per totum.

Corpus xpi in ſac̄o eucharistiē quō p̄tinetur ſub tā rilla forma cū locus debeat eſſe equalis locato di. xij. k. li. 4. per totum.

Corpus xpi in ſac̄o altaris an fuit datū diſcipulis paſſibile v̄l impaſſibile. no. quā opinionē teneat albertus di. xij. n. li. 4. p totum.

Corp⁹ xpi neceſſario datur nobis in ſac̄o licet grās

etiā posset dare absens di. x. a. li. 4. ad penultimū.
Corpus xpi vt sit ab vñ habeat z grā cui⁹ habeat qd sit in plurib⁹ locis di. x. a. li. 4. quasi ad penultimū et ad replicam.
Corpus xpi in altari veraciter est z nō sicut signatū in signo vt quidam heretici dixerunt z etiā p quem modum est in altari z i celo empireo di. x. a. li. 4. per totum.
Corpus xpi cū incipit esse in altari an muret locus et si nō quare di. x. c. li. 4. ad scđam qōnē p totum.
Corpus xpi an posset vbiq⁹ esse z an habet cōparati onem ad locū cum sit in altari sine formis sacralib⁹ di. x. a. li. 4. ad quintū.
Corpora duo an sint in sacramento altaris in eodē loco di. xij. d. li. 4.
Corp⁹ christi duplicē comparationē habet ad locū z qualr sit in hostia: z an sit ei ibi assignare primū me diū z vltimū di. x. a. li. 4. ad scđm. Ibidē vñ bz cor pus xpi qd sit in diuersis ad tertium.
Corpus xpi essentialiter est in sacro non circūscripi ue z an sit alibi qd vbi sit di. x. a. li. 4. ad quartum.
Corpus xpi cū ē in altari an sit extra terminos loci continētis z extra terminos pntos qui sūt dāmen siones sui di. x. a. li. 4. ad sextū.
Corp⁹ xpi comedere ptingit duplr. s. carnalis vt qd dam discipuli intellexerūt qui abierūt ppter sermo nem iesu dictū ab eo de hoc sacro alia sacralis. No ta quomodo intelligit verbuz augustini quo dicit Nō hoc corp⁹ qd vidētis cōesturi estis vbi nota qd sit effectus carnalis cōestionis z qd sacramenta lis. dist. x. b. li. 4. per totum.
Corpus christi in eucharistia an comedit fm omem modū cōestiois z quō nutrit nos fm substantiaz et nō fm accidentia di. x. c. li. 4. per totum.
Corpus xpi verum quō potest dici conteri dentib⁹ fidelium vt berēgarius p fessus fuit corā papa z qd sit intellect⁹ hui⁹ di. xij. g. li. 4. ad argumēta.
Corpus xpi cū simul dicitur esse in diuersis locis nume ro nō tñ pot simul dici fractū in altari z etiā esse in corruptibile di. xij. b. li. 4. ad vltimū.
Corpus xpi nō frangit in sacro altari ita qd frangat et est tamen non frangibile z rationē nota dist. xij. f. li. 4. per totum.
Corpus christi in sacro altaris non frangitur quāuis dicitur comedi cū tñ cōestio videtur esse species fractionis di. xij. b. li. 4. ad primū z scđm.
Corpus dñi qd diu manet sb speciebus sacramentali bus. nota z quare nō recedit a speciebus cum per cipitur a malis cū tñ in alijs sacramentis res non sit in aia cum mali suscipiūt sacra di. x. g. li. 4. in ra tione pro veritate z c. omnia.
Corpus xpi z mēbra mystica vniuntur in sacro alta ris di. xi. j. li. 4. ad scđm z tertū.
Corporis mystici multiplex notatur vnitās z q vni tas sit in ipso p eucharistie sacramentū di. viij. l. li. 4. ad vltimū scđe questiois.
Corpus dupliciter ptingit capiti di. xij. j. 2. li. 4. ad quartum.
Corpus domini sub alia specie sumitur z nō sub ea dem propter tres causas: z quid sit agendum si ap parer sub forma carnis z ad quid hoc sancti impe trauerūt sicut beatus gregorius di. xij. a. li. 4. p to.
Corpus dñi an maiore excitaret deuotionē si daret sub pua forma qd iā di. xij. a. li. 4. ad quartū.

Corpus xpi an scđm naturā passibile fuerit z quare grātia cū ipso maior fuit qd in adā i statu ei innocē tie nō remouit ab eo hūc defectum dist. xv. k. li. 3. per totum.

Corpus xpi si in triduo cōsecratū fuisse tamē ibi nō fuisse anima nec sanguis ex vi sacri an xps potuis set fecisse vt ania intrasset ex limbo in corpus conse cratum: z etiam intrare potuisset potestate diuina ipsa aia in corpus iacens in sepulchro di. xij. o. li. 4. ad tertiam questionē.

Corpus christi si cōsecratū fuisse in triduo mortis an fuisse pfectum sacm an nō cū ibi fuisse corpus si ne aia z sine sanguine z an viuificasset nos hmoi sa cramentū cū corpus viuum ibi nō fuisse di. xij. o. li. 4. ad scđam qōem p totum.

Corpus xpi si per triduum seruatur fuisse sub sacro in pite an idē cōtingeret ei in pite qd contigit ei in cruce videlicet crucifigi lanceari z mori di. xij. o. li. 4. ad primā questionē.

Corpora beatorū ab ipsis iam appetunt nō appetitu perfectionis s3 vt recipiāt p solationē passiois z me ritoz di. xlix. m. li. 4. per totū.

Corpus humanus nō cōstat ex quinto corpe qd ē ce lum vt quidam dixerūt. z nota vnde corpus glōsū habebit claritatem an erit etiā perspicuū di. xliij. b. 2. li. 4. per totum.

Corpora glōsiosa an sint sensibilia z quare nō imu tant sensu si sūt sensibilia di. x. e. li. 4. in solutioē

Corpora glōsiosa sūt dicenda spūalia z subtilia: z an ista etiā erūt in corporib⁹ damnatorū z puerorū in limbo existentū z cū abis nō indigent vñ sustentan di erūt illoz corpora di. xliij. b. 2. li. 4.

Corpora glōsiosa an possunt intrare ianuis clausis sicut corpus dñi fecit cum habebūt subtilitatis do tem z quid dicat illa subtilitas z quare nō vident a nobis an hoc sit ex parte ipoz corpoz vel ex par te nra. nota de duplici subtilitate di. xliij. a. 2. li. 4.

Corpus vni coniūgi alteri anie diuina iusticia non permittit. z nota quō per meritū relatio quedaz sit in corpe ad suā animā di. xliij. c. li. 4. ad quintū.

Corp⁹ glōsū cū alio nō glōsū sūt z vni glōsū cū alio sū in eodē loco esse nō pnt di. xliij. c. 2. d. li. 4. Ibidē aliud tñ est de corpore dñi. c. ad argumēta.

Corpus glōsiosū est cū quolibet alio i eodē loco nec excludit ipsum di. xij. j. li. 3. ad tertium.

Corpus spūale an maiore locū occupat qd aliud. no ta de corpore glōsioso di. xliij. b. li. 4. ad argumēta

Corpus glōsiosū an erit in loco minori vel maiori qd ipm est z qd differēt puenit ei esse i loco z alijs cor poribus phicis. Nota ibidē conditioes loci z q nō indiget corpus glōsiosū loco quo ad oēs pditiones di. xliij. b. li. 4. per totū.

Corpora glōsiosa an sint in loco z qre in celo empireo et non cristallino vt quidam fantasiantur dist. xxij. b. li. 3. ad argumenta.

Corpus glōsiosum an moueat fm locū maxime christi corpus z si sic an est diuisibile corpus illud cū omis motus localis est p spaciūz ergo illud qd mouetur partim est in termino ad quē: z an sint in tpe vel nō motus ille di. xxij. j. li. 3. p totum.

Corpora dānatorū naturales defectus ex vicio cō plexionis nō habebūt z hoc bonū est non tamen eis dist. xliij. l. 2. li. 4. per totum.

Corpora damnatorum z sanctorū an inaequalem ha

bebunt opacitate z claritatem z sic q̄s differenter
 hec sequetur natura corporis z meritum voluntatis
 di. xliij. J. 2. li. 4. per totum.
 Corpora damnatorum nō possunt affligi p̄ somniale
 passione vt philosophi voluerūt nec per imaginati/
 onem ignis vel alteri⁹ terribilis sed oportet esse cō/
 tactū z imutat⁹ tactus dānatorum ita vt calida sint
 dicenda di. xliij. o. 2. li. 4. per totū cū duab⁹ litteris
 s. m. 2. z. n. 2. p̄cedentib⁹ bene noranda.
 Corpora dānatorū nota qualiter accipiūt in se actio/
 nem ignis inferni z nota duplicem actionē z ad qd
 mouet ignis ille corpora dānatorū di. xliij. m. 2. li.
 4. per totum.
 Corpora damnatorum sensibilib⁹ percipiūt calorem
 ignis z calida sunt dicenda z organum actualit⁹ im/
 muratur nectamen abijcit aliqd de substantia cor/
 porum z pro tanto nō agit actione nature quia nō
 p̄uertit corpora in substantiā ignis z nota simile da/
 tū per impossibile di. xliij. o. 2. li. 4. per totū: z no/
 ta s̄l̄r p̄ intellectu istū p̄cederes l̄ras. s. m. 2. z. n. 2.
 Corporale. nota q̄ nō omne corporale est corpus di.
 xxxvij. b. 2. li. primi.
 Corporale duplici⁹ dicit⁹ di. iij. d. 2. li. primi.
 Corporale dicit⁹ duplici⁹ di. xxxvij. b. li. primi.
 Corporale aliqd op⁹ quō delet pctm̄ z habet spūale
 effectū: z etiā corporale aliqd nō habēs vitā dat om/
 nibus existentibus deorsum vitam. nota illud simi/
 le de sacramētis di. xvi. m. li. 4. ad septimum.
 Corporale explicare p̄tinet ad diaconū di. xliij. g.
 2. li. 4. ad vltimū.
 Corruptio duplex notat⁹ in corpore hominis dist.
 xxx. a. li. 2. in solutione.
 Corruptio duplex notatur vna fuit in corpore dñi z
 ambe in nostro z nota cās vtrariūq̄ corruptionum
 di. xliij. v. li. 4. in rōne pro veritate.
 Corruptio carnis duplex notatur di. xxi. c. li. 2. iso.
 Costa ade quare pot⁹ sit ablata ad formationes
 eue q̄s caro di. xxvi. c. li. 4. per totum.
 Costa de qua formata fuit mulier an fuerit de veri/
 tate humane nature vel non in ipso adā z an resur/
 get in eua vel nō di. xvij. a. li. 2. per totum.
 Costa ade cū auferretur an intulit dolores ade et an
 fuerit de essentia indiuidui dist. xxvi. b. li. 4. in sol.
 Costa ade. nota in quo resurget z an fuit de verita/
 te humane nature in adam di. xliij. b. li. 4. ad 2^m.
 Creatori z create nihil est cōc vniuocē nec p̄ ana/
 logiam di. i. g. li. primi.
 Creator relucet in creaturis per quas cognoscitur
 di. iij. f. li. primi.
 Creator hoc nomē an significet diuinā essentia z dist.
 xxxv. f. li. primi in solutione.
 Creator nota quō est vita nature di. xxxv. m. lib. pi/
 mi in solutiōe z ad argumēta.
 Creatorē esse deū an p̄uenit ei soli z semper an predi/
 cat essentia ad scdm̄ z reliqua argumēta di. xxx. a.
 libri primi.
 Creator dñs rex z c. hmōi. nota qd significant hmōi
 nomina an essentiam vel ad aliqd nota solutionē
 vbi opiniones tres. z tertiā nota alberri esse distin.
 xxx. c. li. primi.
 Creator dñs rex z similia nomina quare nō cōueni/
 unt deo ab eterno sicut z donū di. xxx. f. libri primi.
 in solutione.
 Creator dñs rex. nota quid predicent in deo an acci

dens z si sic qualiter nota solutionē z ad argumen/
 ta di. xxx. b. li. primi.
 Creator est deus nota an cōueniat ei et tempore q̄
 sit creator z quid sit creator ex parte dei z si cōnotat
 etiam depēdentiā creature ad primū z sequētia ar/
 gumēta per totū di. xxx. a. li. primi.
 Creator vnomodo se hz ad omnia sed inferiora nō eo/
 dem modo se habent ad creatorē di. viij. f. li. p̄mi.
 Creator equaliter distat ab oib⁹ creatis: nō tñ econ/
 tra di. ij. a. li. 3. ad scdm̄.
 Creator deus an creauit omnia simul vel per senariū
 dierum numerū di. xij. a. li. 2. per totum.
 Creationis opus nō separatur vniuersaliter a crea/
 tura etiā postq̄s creata est di. iij. b. li. primi.
 Creare qd sit fm̄ diffinitionē suā di. i. f. li. 2. p̄ to no.
 Creare an sit opus miraculi di. i. b. li. 2. per totum.
 Creare fm̄ rem magis dicit relationem q̄s actiones
 nota de relationib⁹ ad argumēta di. i. f. li. 2.
 Creare z facere an sint idem aut vnum sit in plus q̄s
 alterum di. i. J. li. 2.
 Creare nō dicit missionem sicut concreare di. v. d. li.
 3. ad argumēta.
 Creatio an sit act⁹ cōicabilis di. i. g. li. 2.
 Creare aliquid ex nihilo creature conuenire nō po/
 test di. iij. e. li. primi.
 Creandi potestas creature cōicari non potest di. v. d.
 li. 4. per totum nota bene.
 Creare siue potētia creādi creature p̄uenire nō pōt
 aliquo modo di. xliij. e. li. 3. per totum.
 Creare semper nō dicit deus sicut semper dicit actu sci/
 re z velle. nota rationē di. xliij. a. li. p̄mi ad septimū z
 Creare qd significat an tm̄ eētā di. i. a. li. 2. ad 3^m.
 Creatio an sit in deo vel ipsa creatura di. xxxij. a. li.
 b. 3. ad tertium.
 Creationē nō cognouerūt philosophi qz non subia/
 cer demonstrationi di. i. b. li. 2.
 Creare per filium incōuenienter dicitur pater de⁹:
 sed bene in principio. nota quare dist. i. a. libri 2. ad
 quartum z quintum.
 Creare duo importat vbi nota an xp̄i caro bene di/
 citur creata quous sit ex sanguinib⁹ virginit di. iij. x.
 li. 3. per totum.
 Creatio nō nominat tm̄ respectus in creatura sicut
 predestinatio di. xl. b. li. 1. ad penultimum.
 Creatio an sit creata di. i. f. li. 2. ad argumēta.
 Creatio nota quare nihil p̄supponit s̄ bene natura
 et ars di. i. c. li. 2. ad scdm̄.
 Creatio fit sine medio nō tñ op⁹ recreatiōis sine me/
 dio. s. charitate. nota quare rō pōitur di. xvij. li. a. 1
 Creatio non dicit actionem vel passionē mediam in/
 ter deum agentem z id qd educit z an creari sit fieri
 z fieri accidens dist. i. c. lib. 2. ad primum ibi de z
 quid sit creari nota.
 Creationis act⁹ an terminatur ad q̄libet formā in
 vniuerso ita q̄ alie cause nihil dēt de forma sed to/
 tum fiat per creationem di. i. l. li. 2.
 Creari aliquid dicit⁹ multipliciter z an corpus chri/
 sti in altaris sacramento creatur cum panis trans/
 substantiatur in corpus christi z cui magis illa tras/
 substantiatio est attribuenda filio. s. vel spiritui san/
 cto di. x. k. li. 4. per totum.
 Creationis opus pōt fm̄ aliquid fieri z scdm̄ aliqd
 infactum manere: sed hoc non potest fieri in opere
 recreationis quia nemo dimidiā ventam debet

spere a deo di. xv. k. 2. li. 4. per totum.
Creationis opa an omnia simul sint facta vel nō dist.
xij. a. li. 2. p. totū duas opiniones nota.
Creatura omnes an sint simul create z qualr dist.
i. a. li. 2. ad duo vltima.
Create an sint omnes simul createz qua similitate
nō debebant simul creari di. xij. g. lib. 2. ad vltimū
Creatura an sint omnia simul facta di. xij. a. li. 2.
Creatura an omnes simul create sint di. ij. b. li. 2.
Creatū de nouo non est aliquid post opa sex dierum
di. i. l. li. 2. in solutione.
Creatura in verbo erat dupliciter. s. sicut in medio
cognoscendi et sicut operatiua in primo probemio
notabili scō.
Creatura vt est in creatore quare dicitur vita et lux
et nō potentia z sapientia z voluntas z ens z bonus
et verū di. xxxv. m. li. 1. ad argumenta.
Creatura omnia in deo sūt vita z lux dist. xxxv. m. libri
p̄mi in solutione.
Creatura dicuntur pulchre an scōm q̄ sunt in actu
creandi vel fm q̄ sunt in diuina mente dist. xxxv. n.
libri p̄mi.
Creatura an alio modo innotuerūt deo face q̄ fuerunt
nōre facie di. xxxv. l. li. p̄mi ad primum et
ad alia quedam.
Creatura an veri⁹ esse habeāt in deo q̄ in seips dist.
xxxv. l. li. p̄mi in solutione z ad argumēta.
Creatura per quem modū effluūt a deo an etiam ea
rum sint alie cause immediate vel an per actū crea
tionis omnia immediate effluant a deo di. i. li. 2. per
totum nota valde bene.
Creatura quō imitatur eternitatem que est mensu
ra exemplaris di. viij. g. lib. p̄mi.
Creatura fm magis minus participāt de bonitate
dei di. viij. g. li. p̄mi.
Creatura dicitur duobz modis in p̄mo. p̄hemio nota
billi scō.
Creatura seruus z hmōi nomina cum dicunt respe
ctū reale an etiā realis respectus respondeat eis
in creatore vel duo di. xxx. e. li. 1. in solutione z ad ar
gumenta.
Creatura nō p̄nt parificari deo etiā si in infinitū eis
fieret additio bonitatis. nota rationem dist. xliij. d
libi p̄mi.
Creatura nō possunt equari deo nec omnes creatu
ras debuit facere de⁹ in optimo vnanobilitate au
ius p̄ceptibiles erāt di. xx. e. li. 1. ad argumentum.
Creatura cum distāt a deo in infinitum vtrum vna
magis accedit ad ipsum q̄ alia dist. xxvi. a. li. 2.
ad penultimum.
Creatura comparate ad deum an dicantur quasi non
esse di. viij. k. li. p̄mi.
Creatura accipiuntur in ratione significandi creato
rem di. i. e. lib. p̄mi.
Creatura omnis est contingens ex parte cause effi
cētis di. viij. o. li. 1.
Creatura non possunt p̄fecte representare creatore:
et ideo cum exēpla dantur de creaturis ad represen
tandum creatore oportet intellectū exaltare et deo
attribuere eminentiā di. ix. e. li. 1.
Creatura ois dicitur vanitas di. xxvi. a. li. 2. ad argu.
Creatura quare nihili comparat z sine rōe. p̄ortōis
distat a p̄mo ente. nota. p̄pter tria q̄ in creatura p̄si
derantur di. viij. k. lib. 1. ibidem an ens creatū pos

set comparari ad nihil vel ad p̄mū ens increatū.
Creaturam deturpant p̄uaciones due z alia dist.
xxxv. n. li. p̄mi.
Creatura qualr est in ymbra z p̄ qd di. viij. t. li. 1.
Creatura inquātū de nihilo nō p̄fiat p̄iunctionē cū
deo di. i. J. li. 1.
Creatura quātū est de se nō inducit in errozē sed iuu
uat rationē vt cognoscat creatore di. iij. b. lib. p̄mi
Creatura impediūt a beatitudine per accidēs di. i. b.
lib. p̄mi. ibidē q̄ etiā adiuuant.
Creatura tribus modis promouēt ad beatitudines
di. i. b. lib. p̄mi.
Creatura qualr iuuāt ad beatitudinē di. i. b. li. 1.
Creatura in nihil decideret nisi contineretur a deo
di. iij. b. li. p̄mi.
Creatura indigere p̄iunctia creatoris de pena ē im
perfectionis creature ideo accedens q̄s diuinitati
non peccat sed accedēs ad cōionem indigne di. ix. b
li. 4. ad sextum.
Creatura q̄ sūt q̄bz habitis semp habet de⁹ di. i. J. li. 1.
Creatura q̄ p̄ peccare z b̄itudinē acq̄rit p̄ pugnā
an melior sit illa q̄ nō p̄ pugnā hanc h̄re p̄t di. xliij
e. li. p̄mi. in solutione.
Creatura mundi dicitur homo. nota rationem di.
liij. d. li. 1. ad vltimum.
Creatura an potuit deus cōicare vt remitteret pec
catum fm oēm potestatem. nota de multiplici po
testate di. v. d. li. 4. per totum.
Creatura face a deo an meliores potuerūt ab ipō q̄s
face sūt fieri di. xliij. b. p̄mi in solutione.
Credere est assentire p̄me veritati. p̄pter se z super
omnia di. xliij. d. li. 3. in solutione.
Credere nō est act⁹ vni⁹ potētie absolute di. i. J. li. 1.
Credere essentialit̄ ē in assensu tm̄ per accidēs inquā
tum nutrit̄ z fouet̄ z manuducitur habet se ad co
gitatiuā virtutē di. xliij. b. li. 3. ad p̄mū z scōm.
Credere est actus fidei z nō nominat̄ nomine habit⁹
quia habitus fidei quo ad suā perfectionem p̄sistit
in duobz potētis credere autē noiat̄ tm̄ qd est ab
intellectu di. xliij. d. li. 3. in solutione.
Credere large sumptū dicit rōnis actū q̄ est ex opi
nionē iuuata rationib⁹ di. ij. a. li. 1.
Credere actus fidei an precedit naturaliter spera
re di. xliij. t. li. 3.
Credere duplex nota. s. fidei z credere iudicis. scōz
autem credere non est tutum sine ratione di. xliij.
a. li. 3. ad argumenta.
Credere implicare articulos fidei oēs in nullo discre
dit: z ideo p̄hilosophi z heretici nō credūt implicare
di. xxv. d. li. 3. ad tertium.
Credere quattuor articulos. s. de natiuitate morte
et resurrectione z de aduentu ad iudicium quilibz
fidelis adultus tenetur explicare di. xxv. f. li. 3. p. to.
Credere an teneamur aliqua que nō sūt articuli di.
xliij. b. li. 3. p. totum.
Credere an suffecerit vnq̄s de deo qz est quia inquis
rentibus remunerator ē vt apls dicit vel an etiā de
mediatore z redemptore tenebant credere. p̄ omni
tempore hoies z an etiā in statu innocentie tenebāt
credere de mediatore di. xxv. b. li. 3. per totū.
Credere deo credere deū z credere in deū an sint idē
vel nō z an vno modo credere se habet ad suum ob
iectum z si multis modis vnde venit illa differētia
di. xliij. g. lib. 3.

Credere ad deū vel de deo nō ponunt a magistro si cur credere deo deum z in deum dist. xxiij. g. lib. 3. ad secundum.

Credere in ecclesiā nec in penas inferni dicimur di. ix. f. lib. 3. ad primū.

Credere. Nota quō intelligit illud ei nisi credideris nō intelligeris z q̄ fides z sapiētia sunt de eisdēz nō tñ vnus hitus di. xxvj. d. li. 3. ad tertium.

Credere qdlibet irrationabile an debeam⁹ cū de hīs que fidei sūt ratio haberi nō possit di. xij. a. li. quar. ti ad scdm z tertium.

Credere an presupponit intelligentiam di. xxiij. k. li. vii. 4. per totum.

Credere irrationabilia rōnem z credere supra rōez p fidem nō sūt idem di. xxiij. b. li. 3. ad quartum

Credendū est vnicuiqz in sua arte experito: ita vt etiā de medicinis z naturis magis ē credendū p hīs q̄ sanctis. de hīs autē q̄ fidei sūt magis credere habemus sc̄ris q̄ philosophis di. xij. b. li. 2. ad argu.

Credētes hereticorū verbis simplices nō sep̄ peccāt mortaliter nec permanent in tenebris tales si pietat⁹ opera exerceant: possunt etiā peccare mortaliter: sed nota qm̄ z quare di. xxv. d. li. 3. ad penultimū

Credens assentit sed rōnē assensus sui nō videt. nota solutionē z ad duo argumēta di. xxiij. a. li. 3.

Credibilitū diuisio di. 2. a. lib. 1.

Crescere aliqua possunt duplicat. s. ex vltimo sue nature vel per assimilationē ad aliquid qd̄ substantialiter est tale z sic res diuine crescunt dist. xvi. n. 2 li. 4. ad primum.

Crimen suum null⁹ tenetur manifestare z iō nullus etiā tenetur suā penitentiā palare di. xvij. d. 2. li. 4. in rōe p veritate ante solutionē.

Crimē qm̄z est impedimentū ad h̄ndum matrimonii. nota de adultera q̄ machinata est in morte viri di. xxvj. q. li. 4. p totū.

Crimē impedit matrimonii q̄ ad cōtrahere nō autē diminuit cōtractū nisi in tribz casibus z nota qualiter cōtrahitur in f̄mōmo di. xxvij. l. li. 4.

Criminis sūt sex spēs que impediunt matrimoniu z contrahendum non autem dirimunt contractum di. xxvij. m. li. 4.

Crisma debuit esse materia cōfirmationis poti⁹ q̄ extreme vnctionis di. xxiij. c. li. 4. ad scdm

Cristallinū celū dicitur aqua que super celum esse dicit. nota quare dicit crystallinū z quare aqua di. xxiij. a. li. 2. in solutione.

Cronicus morbus an recipit iterationē quo ad vnctionē extremā vt sūt paralytis lepra z ethica z huiusmodi z si post quantū tps z q̄ cronicus morbus nō est idē oino post annū di. xxiij. x. li. 4. per totum.

Crudelis nō fuit pater tradendo filiū. p nobis in mortem di. xvij. o. li. 3.

Cruentā carnē xp̄i nobis dare p sacro non expedit nobis nec ad fidem excitaret infideles nec sumi debet si ita apparet z q̄re gregorius orauit vt sic appareret. nota z quid faciendum sit sacerdoti si ei se pius ptingeret in celebrando di. xij. a. li. 4. ad tres vltimas questiones p totū.

Cruis in ecclesia ad quid sint instituta et an possunt dici sacra di. 1. f. li. 4. ad primū.

Cruis figura iterat frequenter in psecratione. nota rōem di. xij. f. 2. li. 4. ad tertiu p̄me qōnis

Cruce signatur qui baptisatur z etiā qui pfirmatur

sed differenter di. vij. b. li. 4. ad scdm qōnem.

Crucifixū esse mundo an cōueniat fortitudinē dono vel virtuti aut sit etiam virtutis dist. xxvj. o. lib. 3. in solutione.

Culpa vt in subiecto non potest esse in corpe di. vi. 3. li. 4. ad vltimū sc̄de qōnis.

Culpa s̄m esse z quāritatem manens est tota causa pene infernalis q̄ culpa nō soluit nisi gratia z ergo dānatis nō suffragat ecclesia di. xvi. a. li. 4. quasi ad penultimū.

Culparū gradus habet etiā gradū penarū di. xxvij 3. li. 3. per totum.

Culpe leui debuit infligi mors vt patet de colligere ligna in sabbato di. xv. g. li. 4. per totum.

Culpam cognoscere vbi culpa nō est an sit piarū mē rium z an talem culpā q̄s tenetur semp̄ confiteri di. stū. xxi. m. li. 4. ad duo prima.

Culpam impunitam dimittere duplicat ptingit et q̄ ad primum modū est impossibile nō sc̄do modo di. xx. a. li. 3. ad tria prima argumenta.

Culpam remittere nō est hominis nec dari pōt ei q̄s vnus primam gratiam quis potest alteri promereri di. xvij. g. li. 4. per totum.

Cultus formalis accept⁹ q̄s sit di. ix. a. li. 3. ad 3m

Cultus dei q̄ requirit quo ad interiores actus et exteriores. nota etiā quō hec oia supponitur i pmo p̄ cepto di. xxvij. c. li. 3. ad sextū ibidē q̄ tripl̄ nos habemus ad deū in cultu ad septimū.

Cultus dei fit p religionem sacrificiū oblationem et dilectionem. nota argumenta per totum q̄s differē ter di. ix. b. li. 3.

Cultus diuinus habet in se dilectionē z sacrificiū ita q̄ i hīs cult⁹ dei cōsistit. nota quō di. ix. b. li. 3. ibidem nota q̄re magis p̄sistit in sacrificijs q̄ i alijs ad cultū istū p̄tinentibz.

Cultus disparitas superueniens matrimonio non dissoluit ipsum nisi quo ad thori separationem si alter pertinax fuerit repertus in errore dist. xxxix. e. li. 4. per totum.

Cul⁹ disparitas impedit matrimonii z nota an possunt esse bona m̄rimoniū inter fidelē cū infidelē si cōiuncti sūt in f̄mōmo di. xxix. a. li. 4. per totū.

Cultui diuino aliqua possunt mācipari dupl̄ vno mō ad actū alio mō ad sustentationē i vno cōmunit̄ sacrilegiū z nō i alio di. xxvij. m. li. 3. ad argumēta

Curuitas aie est velle id qd̄ de⁹ nō vult sed de voluntate nota ad argumēta z singulariter ad duovltima di. xij. e. li. 3.

Curantia sunt duplicia scz p̄ma z p̄ima z vtraqz habemus p xpm di. xv. a. li. 3. ad scdm.

Cura mētis z corporis nō eodē modo se h̄nt z iō nō fuerūt sacra immediate post lapsū hois instituta di. ij. b. li. 4. in solutione.

Curā aiarū sumētes quāta debēt hēre sciētia z quō qdam plus alijs minus di. xxiij. b. li. 4. p totum.

Curare an demones possunt quos leserant di. vij. b. li. 2. ad vltimum.

Curationē q̄s differēter dedit deus verbis lapibz et verbis di. v. d. li. 4. ad quintū.

Cum illo esse d̄ multiplicat. nota solutionem et ad argumēta di. xxvij. l. li. p̄mi.

Custodia an pueniat angelis cū sint maiores i natura z statu di. xi. a. li. 2. p totū.

Custodiū puenit hoī ab angel⁹ q̄s vnus vnctio nos do/

ceat z charitas minima resistere possz peccato. disti.
xi. b. li. 2. per totum.

Custodia angeloz qñ homi exhibetur an cū adhuc
sint homines in ytro vel post natiuitatē di. xi. c. li.
2. ad primū z scdm.

Custodiē angelū an homo habuisset si nō cecidisset z
si post pfirmationē habuisset di. xi. f. lib. 2. p totum

Custodia angeloz qua nobis mīstrāt eos non facit
indigniores. di. xvi. m. li. 1.

Custodia angeloz an qñqz derelinq̄ta q angelus
nō custodiat aliquē. nota ad scdaz qōnē. i. ad tertiū
argumētū z ad sequētia di. xi. c. li. 2.

Custodia angeloz ad qd valet in dānādīs etiā si sci
rent dānandī di. xi. c. li. 2. ad vltimū.

Custodia angeloz xps nō habuit sed bene anti xps
nota quare anti xps z xps habuit angelū malū di.
xi. c. li. 2. per totum.

Custodia angeloz magis est medicina preseruatī
ua q̄ sanatiua di. xi. f. li. 2. ad primū.

Custodire nos puenit ipsis angelis de qñqz inferioz/
bus ordibz p̄tres cās. nota rōes p veritate ante
solutionē z ipam solutionē di. xi. a. li. 2.

Custodie angelice notātur duodecim effect⁹. nota
rotū di. xi. d. li. ij. zc.

Actio vel donatio qd

sit di. xiiij. d. li. 1.

Datio patris q̄re non hz distinctū donū
a filio z spūscō. no. di. xvi. a. li. pmi.

Datio siue donatio z missio in materia
z tunc nō differūt di. xiiij. d. li. pmi.

Dans z recipiens an sint equepotentes etiā in crea
turis ad quartū di. xv. d. li. pmi.

Dans z datū duplex est nota bonā distinctionē ad
hoc an dans z datum debēt distingui di. xv. b. li. 1

Datū nō separatur a dante vbi ratio dantis nō fun
datur nisi in amore dantis. nota de spūscō quō est
dans z datū di. xv. b. li. pmi.

Datus est fili⁹ in pmo dono cū tñ nō sit a spūscō q̄ est
primū donū. nota qualr. di. xvij. J. li. 3

Dare se vel dari a se an pater dicat di. xvij. a. li. 1.

Dānati in inferno z demones an habeant spē. no
ta ad nonā questionē di. xxvi. J. li. pmi.

Dānati an habeant aliquā misericōdiam. nota duplices
misericōdiam z dammati fideles an sunt deterio
ris vel melioris conditionis q̄ dammati infideles
di. xlv. c. li. 4. ad quattuor pma argumenta.

Dānati an videāt gloriā beatorū z an semp videbunt
et si nō quare. nota di. l. k. li. 4. per totum.

Dānati an sint extra deū penitus: z nota qd sonet
deus di. l. e. li. 4. per totum.

Dānati an habeant noticiā illorū que hic fūt natura
li cognitione p formas ideales cōcreatas vel p scē
tiam hic acq̄sitam aut neutro isto z modozum: z si
non q̄re ista cognitio i angelis nō obscurat: z an sit
eis pena illa obscuritas hīc nāfal di. l. g. li. 4. p to.

Dānati post mortē statim descēdūt ad infernū z non
differtur illoz pena vsqz in diem iudicij vt qdā here
tici voluerūt di. xxi. k. li. 4. p totū. nota idē de coz
poribz quare illa recipiūt ruc̄ simul penā.

Dānandis in iudicio an aliq̄ pena erit ex p̄sentia iudi
cis z ap̄tione librozū p̄sentiarū z que sit grauior pe
na vel infern⁹ aut hec p̄missa di. xliij. n. li. 4. p totū.

Dānatur homo tot⁹ p̄pter actū q̄ est vni⁹ potētie. no

ta rationē ad octauū di. xxxix. a. li. 2.

Dānati an viuant vita eterna z an habeant vitā eter
nam di. xly. g. li. 4. p totum ibidē an sint mortui sim
pliciter vel nō z an participant eternitatem.

Dānati de quibz affliguntur in inferno z q̄ differēt
cum eis patres in limbo z pueri di. i. x. li. 4. in solu
tione z ad argumēta bene nota.

Dānatorū pena an erit etiā cum febre z alijs infirmi
tatibz cum hmōi inferāt dolorē vt videtur maiores
vel an oino tales pene auferentur di. xliij. c. 2. li. 4
per totum.

Dammati punientur pena dāni z pena sensus q̄ du
plex est z p̄tia visus iudicis z in ostēsiōne p̄scientia
rum in iudicio. nota grauitates harū penaz q̄ ma
ior di. xliij. n. li. 4. per totum.

Dānati an patiātur tenebras cū sit tibi ignis cuius ē
lucere: z nota de alijs penis q̄s dānati patient di.
l. d. li. 4. per totum.

Dānati an puniēt in sensibz vt scribit de diuine epu
lone vbi nota qd extremū digiti qd a aqua z quid lin
gua di. l. J. li. 4. p totum.

Dānatos inuoluet ignis z nota q̄lis z an ipse sit ignis
cōflagrationis di. xlvij. J. li. 4. per totū.

Dānata ania an plus dolet de separatiōe sua a deo
q̄ ch̄istus doluit in passione sua. nota ad vltimum
di. xvi. b. li. 3.

Dānatio maior vel minor per se est in quāritate pene
et loco horrozis p̄petui s̄ habitatio in loco habita
tionis ad rps est p̄demnatio per accidens. nota ad
primū di. vi. f. li. 2.

Dānatis nō accresceret refrigeriū sed cumulus pe
ne si pmitterent apud nos sicut demones qui sunt
permissi ad exercitiū nostrum di. vi. f. li. 2. in rōnibz
pro veritate an solutionē.

Dammati an p veniali etiā puniūtur eternaliter di.
xxi. b. li. 4. per totum.

Damnat⁹ p mortali z tñ ante q̄s recidiuauit in aliud
peccatum in quo mortu⁹ est multo min⁹ punitur z
tamen eternalit in inferno sustinebit penā. p illo cō
trito de q̄ satisfactionē nō egit di. xxij. a. li. 4. ad 5m

Dānati citra cōdignū damnan̄ in hoc q̄ nō redigū
tur in nihil. nota ad argumēta di. v. f. li. 2.

Dānati an odiūt deum di. l. f. li. 4. p totum.

Dānatis p̄tina mala volūtas est eis i supplicū ma
gis q̄ p̄ccatū z nō aggrauat eis penā dānatiōis
indirecte quo ad vermē p̄scientie di. xiiij. k. 2. li. 4.
in solutione quasi circa mediū.

Dānati an p̄tinue peccāt z pena eoz an p̄tinue cre
scat z que maior pena ipsoz z an sit obstinatio in p̄
uersitate male volūtaris di. v. f. li. 2. p totum ad ar
gumēta tertie qōis quasi circa finem.

Dānati in inferno an peccēt nota z an est eis ista pena
obstinatos esse in malo z habere inordinatos mor⁹
cōtra rationē z si pena quis est causa illius dist. l. a
lib. 4. p totum.

Dānati q̄ nō cōformant voluntatē suā voluntati di
uine an reponent lucrū ex illa difformitate sue vo
luntatis quā non possunt relinquere. nota bene ad
primū z scdm di. xlviij. d. li. 1.

Dānatis angelis z hoibz que sit cā obstinationis
nota p totū bñ di. xiiij. k. 2. li. 4.

Dānati an sciūt velle aliq̄d bonū vl an volūt semper
malum di. l. c. li. 4. p totū.

Dānati an velint nō esse di. xiiij. k. 2. li. 4. ad primū.

Damnat^o si quis sit qui fuit fidelis et tñ numero de ecclesia an aliqd releuamē habeat pl^o q̄ infidel' di. xlv. c. li. 4. in solutiōe et ad quartū.

Dānat^o an p̄est saluari sicut de traiano legit. nota q̄ aliquis p̄t esse damnatus dupl^r vlt finaliter vel non. nota ad vltimū di. xliij. d. li. 1.

Dānati. nota q̄ p̄ damnatis porrigere suffragia nō debem^o sicut nec p̄ infidelib^z et diabolo orare debemus. et nota verba dionysij augustini et gregorij cōtra illos qui putant gregorij orasse p̄ traiano et ob preces ei⁹ saluatū et nota an dānatis suffragia ecclesie aliquid valeat di. xlv. c. li. 4. per totum.

Dānatis nō possunt prodesse suffragia ecclesie p̄pter statū eorum et iusticiā dei di. xlv. c. li. 4. ad tria vlti.

Dānatis fidelib^z an plūnt suffragia vt quidā finxerit de quo tres opiniōes habētur sed reproban^t ab alberto di. xlvj. b. li. 4. per totum.

Dānatis in inferno nō profūt suffragia et an inter eos sint nō simpl^r mali di. xlvj. a. li. 4. per totum.

Dānati indulgentias promereri nō possunt aut participes harū fieri et an suffragia ecclesie eis profine et an traianus precib^z gregorij sit liberatus. nota albertū ibi di. xx. s. li. 4. ad tertiā questionē p̄ totum.

Dānatorū corpora et puerorū in limbo cum nō habebunt sublimitatis dotē nec erūt spūalia et cibus nō indigent. nota vñ sustentantur et q̄re di. xliij. b. 2. lib. 4. ad argumenta.

Dānatorū corpora an retinebunt naturales defect^o ex vicio cōplexionis et si nō ad quid hoc et an sit hoc bonum simpl^r di. xliij. l. 2. li. 4. p̄ totum.

Dānatorū corpora nō possūt puniri per somnialem passionem q̄lem p̄i posuerūt vt per imaginationes ignis di. xliij. o. 2. li. 4. per totum. nota cum duab^z litteris precedentibus bene.

Dānatorū corpora. nota qualiter accipiūt in se actiōnē ignis inferni nō actiōne nature sed anie et ad qd mouet ignis corpora dānatorū di. xliij. m. 2. lib. 4. per totum nota singula.

Dānatorum corpora sensibilib^z percipiūt calorē ignis et calida sunt dicenda et organum tact^o actualiter immutat nec tñ aliqd abijcit de substātia: et sic non agit actiōne nature p̄uertendo corpa in substātiā ignis et nota sile dātū p̄ impossibile di. xliij. o. 2. lib. 4. per totū: et nota silt^r p̄ intellectu illi⁹ precedentes duas lras. scz. m. 2. n. 2.

Dānatorū corpora an erunt inequalia in opacitate sicut et scōp^z in claritate et q̄ differēter sequit^r hec in equalitas corpis naturā et mortuū voluntatis dist. xliij. J. 2. li. 4. per totū.

Dānati et demones nō sunt diligēdi ex charitate q̄uis sit ibi societas rōnis q̄ nō sufficit ad rōnē diligibilitatis. nota totū di. xxviij. f. li. 3.

Dānandus et si sciret per reuelationem se damnandum nō teneretur se velle damnari aliqua voluntate nec nature nec rationis nec gratie. nota ad vltimum di. xlviij. e. li. primi.

Dānificans spūaliter non tenet^r per scandalum qd p̄bet proximo sic ad restitutionē sicut dānificans i rebus di. xvij. d. 2. li. 4. ad argumenta.

David directus est a spū nō semp q̄ ad hoc vt non peccaret mortalit^r sed quo ad actū regiminis et p̄phetie ad vñdecimū di. xxxi. a. li. 3.

David nota ad que opa descendit spūs in dauid et an habuit clauē aliquā cū habuit prātē in pplm. no. de

alijs regib^z q̄n sint tiranni et ad qd accipiūt regimē reges di. xix. e. li. 4. per totū.

David numerādo pplm puniūt in pplō et nō in se et q̄re nota cū etiā aliq̄ legunt numerasse populum di. xiiij. m. 2. li. 4. per totum.

David di. maximus p̄phetarū a modo inspiratiōis. di. ij. q. li. 2.

David de dynāto idempificauit deū et materiā primam. nota rationes ipsius et solutiōnes earundes ab alberto di. xx. a. li. 1.

De p̄posito notionalis ē ideo diuncta termino de us trahit eū ad supponēdū p̄ psona di. 4. f. li. 1.

Debita duplicia notant^r et qualia debita sunt peccata et quō quedam possunt in gallatim debito^r di mitti alia nō nisi simul di. xv. a. lib. 4. ad primum et eius probationem.

Debitum triplex notatur. scz. ex cōmissio ex dimisso et ex peccato perpetrato et quō debitū honorem impēdit penitēs innocēs et magnanimus di. xv. l. li. 4. p̄ totum ad tertiā qōnem.

Debitū nullū est in diuinis personis licet in vna p̄sona sit auctoritas et p̄ncipiū ad aliam et q̄ debitū sonat obligatiōnem di. xi. a. li. 1.

Debemus deo totū qd sumus et possumus et hoc in restrictio rōne p̄ditionis sed hoc non exigūt a nobis di. xv. k. li. 4. ad vltimū.

Debitores sum⁹ oim que possum⁹ facere et que facim⁹ etiā vsq̄ in finē mundi si viuerem⁹. nota pulcherimum verbū alberti in solutiōe quō debitores sumus diuersis modis di. xvij. n. li. 3.

Debitor aliquis est plurib^z de causis: et hō est debitor in cōparatiōe ad deū tā quo ad esse qd possidet et est et opatur et tamen adhuc p̄t satisfacere p̄ peccatis di. xvi. v. libri quarti ad quattuor argumenta in solutiōe.

Debitum p̄t esse alicui aliqd plurib^z rationib^z. nota de merito in solutiōe di. xvij. a. li. 3.

Debitū aliquis nō habēs oīno debet adhuc dicere dominicā orationē in qua dicit dimitte nobis debita di. xvi. l. 3. li. 4. p̄ totum.

Debitū reddere an sit de p̄fectiōe sanctitatis matris monij vel nō di. xxxij. b. li. 4. p̄ totū.

Debitū reddere nō tenet aliquis coniugum statim cōtracto matrimonio p̄ verba de presenti s; p̄figit tempus fm legislatoris voluntatē. nota tres rationes hui⁹ dilatiōis di. xxvij. b. li. 4. p̄ totum.

Debitū erigere cū quis vincit libidine tñ an sit mortale di. xxxi. d. 2. li. 4. per totū.

Debitū petere et erigere et p̄ orationū an sit mortale di. xxxi. b. 2. li. 4. p̄ totum.

Debitū erigere cert^r t̄pib^z vt festiuis dieb^z et ieiuniorum incōgruū est: et nota i quib^z festis et ieiunijs di. xxxij. J. li. 4. p̄ totū.

Debitū petere an mulier a adultera p̄ recōciliatiōnē p̄t an ius illud amiserit vñ nō di. xxxv. p. li. 4. p̄ t.

Debitū an q̄s possit petere ab vxore si sorore vxoris sue cognouit di. xxxij. m. li. 4. p̄ totū.

Debitū erigēs nō debet repellī cū p̄nacia. p̄pter dānabiles corruptelas p̄pter quas et vitādas d̄z reddi debitū nō exigenti di. xxxij. c. li. 4. per totum.

Debitū semp est reddendū et maxime tempore libidinis cōiugis alterius et talis reddens nō peccat venialit^r s; mere^r si tñ moleste det alteri qd suum est circa qd nota cās quare nō est participas i peccato

di. xxij. b. li. 4. per totum.
 Debitum reddere in matrimonio sed exigere potius prohibentur coniuges certis factis et per totam die quibus matrimonium sit sacre rei signum di. xxij. k. li. 4. per totum. nota et precedes J. per totum.
 Debitum reddere tempore maritimi lucrus vel tempore orationis non est congruum non tamen peritium faciens facit preceptum di. xxij. e. li. 4. per totum ad duo prima.
 Debitum reddere pregnantibus non est mortale tamen periculum propter periculum ipsi ideo exhortande sunt ut cessent di. xxij. a. 2. li. 4. per totum.
 Debitum reddere non autem exigere potest is qui preuenit voto ante matrimonium tractu astrictus fuerat. nota ratione bona di. xxvij. p. li. 4. per totum.
 Debitum reddere in matrimonio aliquis coniugum si de communi consensu in matrimonio uouerit. nota et etiam quid si alter coniugum uouisset ante matrimonium di. xxij. g. li. 4. per totum.
 Debitum reddere uxori fornicarie an quis potest et debet et si facit an post a gere potest ad separationem thori etiam eadem ob fornicationem di. xxv. k. li. 4. ad argumentum ferri casus.
 Debitum soluere in matrimonio quod et quis tenet et quod si uxor plus exigit quam ille potest et quod si se fecit impotentem di. xxij. a. li. 4. per totum.
 Debitum reddi an debeat eadem hora qua orandum est tempore orationis vel non et an in aliquo casu potest reddi et erigi debitum in sacro loco et an etiam in publico dist. xxij. l. li. 4. per totum.
 Debitum reddere in matrimonio an quis possit tempore coitionis vel etiam exigere propter infirmitatem di. xxij. m. li. 4. per totum nota singulari.
 Debitum soluere in matrimonio an quis tenetur non exigere di. xxij. c. li. 4. per totum.
 Debitum reddere non posse uirum si mulier dicat in iudicio uir autem asserat se posse reddere sed queritur cui sit credendum et si mulier probare non potest quod dicit an periculose taceat circa uirum illum et nota quod ei facendum sit di. xxij. g. li. 4. per totum.
 Debitum non ualens reddere uxori propter abominatorem quam habet ad eam an possit separari di. xxij. f. li. 4. per totum.
 Decalogus que refuit in omni lege tam naturali quam moysaica et que di. xl. c. li. 3. ad duo ultima nota bene.
 Decalogo precipiunt bona omnia facienda et omnia mala uitanda directe vel indirecte di. xvi. j. 3. li. 4. per totum.
 Decalogus in veteri de se non referebat gratiam dist. j. q. li. 4. ad primum et cetera. legislatio uetus quare terribilibus et noua benigna di. i. q. li. 4. ad primum.
 Decalogus obseruare an teneamur ex charitate ita ut si non habuerit aliquis charitatem et implet tamen precepta an peccet mortaliter. nota per totum opiones et que per abilio di. xxvi. f. li. 3.
 Decentissimum est quicquid deus facit. nota ad ultimum di. i. k. lib. 3.
 Decipiens aliquis alium mendacio ut seruet eum ab iniuria peccat et non nocet alteri di. xxv. iij. f. lib. 3. ad penultimum.
 Deceptio duplex notatur et quod scandalum dicitur deceptio cum tamen scandalizatus scit esse malum ad quod iuuuatur di. xvij. b. 3. li. 4. ad sextum.
 Deceptio hominis caritur perfectus a sensibili quod est ex imaginatione et ideo demones quibus etiam assumunt corpora ut efficacius decipiant nota ad ultimum dist.

vij. b. li. 2.
 Decimari quid sit et quod decimatus est leui et alij in lumbis patrum cum tamen non fuerint nisi in potentia et an res in potentia potest decimari cum non habeat numerum actu efficientem decimam et an christi caro decimata sit et que si non que sit eius ratio. nota totum valde bene pulchra di. iij. e. 2. li. 3.
 Decimas dare duabus de causis sit. nota solutionem dist. iij. e. 2. li. 3.
 Decimari et decimare differunt. nota solutionem et alia quia pulchra per omnia di. iij. e. 2. li. 3.
 Decimatus est leui et decimas accepit sed differenter di. iij. e. 2. li. 3. ad tertium.
 Decimatio abrae quod significabat et ipsa oblatio melchisedech di. iij. e. 2. lib. 3.
 Decime quod prebebant ad ceremonialia non autem modo et ideo masculi. nota di. xxvij. g. li. 3. ad secundas quod est.
 Declinare a malo an etiam ponit actum voluntarium ita ut sit actus iusticie meritorius vel in sola negatione et an mereat palmam di. vij. a. li. 4.
 Declinare a malo an sit actus iusticie cum uideat esse pure negatiuum di. xxvij. e. li. 3. ad ultimam questionem.
 Declinare a malo dicitur dupliciter et quod est pars iusticie di. xij. t. li. 4. ad quintum.
 Decor est ex specie creaturarum inter que anima rationalis est ultima in decore nature. nota di. i. a. li. 3. i. roib. p. ye.
 Defectus aliquis dicitur aliquid cum debet in se secundum naturam et non in se alias non dist. xxi. c. lib. 3. ad argumenta.
 Defectus duplex notatur et quod unum sunt sacramenta contra alium dona di. i. e. li. 4. ad ultimum.
 Defectus quattuor. nota ex parte et quare propter illos non ordinatur sacra et an directe ordinantur in peccatum. nota ad argumenta di. ij. a. li. 4.
 Defectus nostros christus debuit assumere nota totum di. xv. a. li. 3.
 Defectus nostros an christus omnes accepit vel aliquos et aliquos non di. xv. c. li. 3. per totum.
 Defectus nostros suscepit vel assumpsit christus ob triplicem finem ad ostensionem ueritatis humane nature et propter congruentiam ad opus redemptionis et ad spem nostram erigendam. nota totum bene di. xv. f. libri tertij.
 Defectus propter christus non habuit sed assumptos. nota totum bene et quod est pertrahere di. xv. g. li. 3.
 Defectus quidam sunt nature et quidam personales ubi nota quos assumpsit christus et quare non fuit leprosus gibbosus uel claudus uel impotens et cetera. di. xv. e. li. 3. per totum.
 Defectus corporales ex uicio complexionis an erunt in corporibus. nota di. xliij. l. 2. li. 4. per totum.
 Defloras uirginem cum tractu matrimonij decepto. nota quod in penitentia debeat recipere et quod tenetur satisfacere di. xxvij. c. li. 4. per totum.
 Deformitas multiplex potest esse in uno peccato non tamen ob hoc peccatum illud erit multa peccata nec per singulos deformitatem singularium est iniungenda pena et quod unum peccatum potest esse alio detestabilius potest dupliciter attendi di. xxvij. b. li. 4. per totum nota singulari bene.
 Deformitates plures possunt esse in uno peccato licet peccatum unum sit et unum causantur huiusmodi deformitates et an habeant causam per se di. xvi. x. libri quarti ad argumenta per totum.
 Deformitas uicium aut corruptio an aliquid horum

erit in corporibus gloriosis. nota etiam horum trium differenciam di. xliij. q. li. 4. p. totum.

C Defunctis possunt dari indulgentie et nota an huiusmodi sunt dicende suffragia: et que suffragia p. defunctis magis valeant et cum ponuntur precipue tria que etiam ieiunium non sit unum ex illis dist. xlv. b. li. 4. per totum.

Defuncti machabeorum apud quos ydoloritum est inuentum an peccauerunt mortaliter in spolijs dist. xlv. c. li. 4. ad tertium.

C Degenerare naturam multis contingit ex causis nota di. xix. k. li. 1.

C Degradatio ad quid fit et an degradatus habeat clauem et quid fit quando talis restituitur dist. xix. c. li. 4. per totum.

Degradat propter heresim quousque potest venire ad maiorem virtutem sed non ad pristina dignitate di. xliij. b. 2. lib. 4. in fine.

C Deitatis esse non dicitur comunicabile sed esse diuinum. nota quare di. xv. v. li. primi.

Deitas an sit natura di. v. c. li. primi.

Deitatis principium per ipse dicitur magis quam diuinitatis. nota di. xv. v. li. primi.

Deitas an fuerit separata a carne christi iter duo nota solutione et alia di. xxi. a. li. 3.

Deitas dicitur fons vite quousque corpe christi vitam non dedit nec imperfectionis hoc fuit. nota totum dist. xxi. c. lib. 2. tertij.

Deitas licet sit fons vite non tamen causabat vitam in corpore christi inter duo ad quartum siue ad aliam conclusionem di. xxi. a. li. 3.

Deitas in sacro eucharistie an sit vi facti aut etiam specialiter intenta per actum consecrationis cum tamen ex parte deitatis specialiter reficit et est spiritualis cibum ipsa eucharistia di. xij. d. li. 4. p. totum et spualiter ad vltimum.

C Delectatio est generatio in sensibilem animam in solutione di. xxvi. a. li. 3.

Delectatio notatur duplex. scilicet post laborem que est fructus et delectatio in bonitate gratitudinis diuine ad tertium di. xxvi. d. li. 2.

Delectatio duplex notatur. scilicet serpentis et mulieris et an delectatio mulieris potest esse mortale. nota solutionem et ad argumenta di. xxiiij. n. li. 2.

Delectatio et dolor accipiuntur proprie et improprie et quam est in sensibili et quam in rationali parte scilicet voluntate dist. xvi. g. li. 4. ad quartum prime questionis.

Delectatio est factio in sensibilem animam et est delectatio terminus alterationis ex passione aliqua et que sit delectatio rationalis dist. xvi. j. li. 4. ad octauum et obiectionem eius.

Delectatio morosa que dicitur. nota ad secundam questionem post solutionem argumentorum di. xliij. n. li. 2.

Delectatio simpliciter et absolute est in sensu tactu. nota ad sextum siue ad secundam questionem di. xxiiij. b. li. 3.

Delectatio perfecta. nota ubi sit et que duobus modis dist. di. xxiiij. r. li. 4. ad tertium.

Delectabile simpliciter non habent alij sensus a tactu. nota ad vltimum di. xliij. f. li. 2.

Delectabile in conspectu non habet perfectam rationem delectabilis et tamen penes illud non sumitur aliquid capitale vitium di. xxiiij. r. li. 4. ad argumenta.

Delectare in muliere ut mulier est non uenit omnibus speciebus luxurie di. xvi. a. 2. li. 4. ad penultimum.

Delectatio uehemens est maior quam quousque cum meretrici dicitur refrenata et tamen delectatio minor in gula non dicitur refrenata. nota rationem dist. xxiiij. m. li. 4. per totum.

Delectatio equalis in duobus actibus non facit actus equales in bono vel in malo di. xxvi. n. li. 4. ad duo vltima.

Delectatio an sit in intellectuali naturali et an differat a gaudio et an sint circa idem diuersimode et quid sit delectatio cum intellectuali natura et quid sit effectus alterius an gaudium delectationis vel e converso dist. xlix. j. li. 4. per totum.

Delectari coram patre quid sit di. ij. q. li. 1.

Delectatio presentie dei opponitur carentie visionis dei di. xvij. l. li. 4. ad vltimum. nota in fine.

C Deleri de libro vite quid sit. nota totum bene. dist. xxvi. f. lib. 3.

Delectatio omnis proponit semper conceptionem eius de qua est delectatio. nota an solutionem immediate di. iij. o. li. 2.

C Deliberatio necessaria est in voto quousque materia voti est certissima et bona et quid facit in voto. nota dist. xxviiij. a. li. 4. ad duo penultima.

Deliberatio dat vim obligandi ipsi voto et nota quod di. xxviiij. f. li. 4. p. totum bene nota.

C Delicata vestis potest dari in elemosinam dupliciter et delicata cibaria similiter et quare nota ad duo prima argumenta scilicet quousque di. xv. v. li. 4.

C Delicie et iocunditates in omni natura rationali et non rationali quas possunt habere in vita in quantum sunt differentes persone fundantur super mutuum amorem di. x. b. li. 1.

C Delicium sumitur duobus modis et an correctio fraterna est semper de emendatione delicti dist. xix. r. li. 4. ad quartum.

Delicta quis intelligit dicitur propter tria scilicet ratione multitudinis ratione ignorantie et adherentie dist. xvi. l. 3. li. 4. in solutione.

C Demonibus duo genera naturalium assignantur quorum unum amiserunt aliud habent adhuc. nota bene di. x. m. lib. 3. ad vltimum sic et in hominibus duo assignantur ibidem.

Demonos tripliciter habent scientiam. nota sol. di. viij. d. li. 2. Demonum naturalis cognitio per quas formas sit nota et quare hec manet in demonibus et non in dæmonibus animabus di. l. g. li. 4. per totum.

Demonos habent lumen nature fortissimum quo utuntur in malum. nota ad vltimum di. viij. e. li. 2.

Demonos sunt tenebra cum tamen naturalia quo ad cognitionem sint splendida. nota ad secundam di. viij. d. li. 2.

Demonos ex natura habent quod loquuntur semper mutuo ea que cadunt sub libero arbitrio nec indigent verbo di. ix. n. li. pmi.

Demonos possunt nominari omnibus nominibus angelorum sed non seraphin et throni. nota albertista. p. te de beatitudine di. ix. f. li. 2. per totum.

Demonos an habeant ordines. nota ad tertium di. ix. d. lib. 2.

Demonis malum est esse contra intellectum deiformem. nota quis sit ille deiformis intellectus ad quantum di. viij. d. lib. 2.

Demonos que non ita bene habent lesam rationem sicut liberis arbitrium et voluntatem. nota ad primum di. viij. d. li. 2.

Demonos dicuntur habere propter uiam fantasiam furorē irrationalem et concupiscentiam amorem. nota de omnibus istis ad sextum di. xvij. d. li. 2.

Demonis opa oia sūt malefacta licet de genere ho-
norum. no. di. i. ad duo arg^a di. v. f. li. 2.
Demon nō potest velle bonū de potestate ex habitu
loquēdo s; ex natura pōt velle. nota ad scōm scēe q̄
stionis di. v. f. li. ij.
Demon sempervult malum ex deliberatione nec co-
gitur ad hoc nec obstinatio ei⁹ est tñ extra di. xiiij.
k. 2. li. 4. ad duo vltima z ad scōm.
Demon continuā habet malā voluntatē z ex delibe-
ratione vult malū semp; z vnde est eius obstinatio
an ab extrinseco vel intrinseco z an pena ei⁹ aggra-
uatur ex p̄tinua mala voluntate z alia m̄tra de ma-
lis angelis vide di. xiiij. k. 2. li. 4. per totum.
Demonēs z damnati an p̄tinue demerētur eo q̄ cō-
tinue peccant z an pena eorum crescit continue. no-
ta per totum ad argumenta tercie questionis qua-
si circa finem notate lfe di. v. f. lib. 2.
Demonēs cum sint obstinati in malo z damnati si-
cut homines dānati an tam peccent ante finale iu-
dicium; z si sic quare ipsi plus q̄ homines damna-
ti qui non peccant di. l. b. li. 4. p. totum ibidem nō
habēt iā demonēs finale cōdnationē di. v. f. li. 2.
Demonēs an p̄cupiscant esse viuere z intelligere vel
an indignantur sue nature. nota ad argumenta di.
v. f. lib. 2.
Demonēs cum accipiūt aliquid p̄ reuelationem nō
illuminantur sed accipiunt per simplicem elocutio-
nē. nota ad vltimū di. viij. d. li. 2.
Demonib; fuit celatū mysteriū incarnatōis p̄ myste-
rium virginis glōse di. xxx. g. li. 4. p. totum.
Demonēs sciebant ante passionē xpm esse filiū dei
scientia nō certitudinis sed cōiecturali nota ad ar-
gumenta di. xvij. j. lib. 3.
Demonēs credunt z contemiscunt. nota q̄ fides ip-
sorum nō est reliquie visionis in verbo nec specula-
tina sed practica z vnde illa cognitio per totum di.
xiiij. f. lib. 3.
Demonēs an possunt in trāsmutatōis corporib; indu-
cere formas substāntiales. nota p̄ totū di. vij. b. li. 2.
Demonēs an trāsmutant corpora z per quē modū
nota totū bene di. vij. g. li. 2.
Demonēs futura p̄dicere possunt z suos p̄phetas
docere de talibus sed semp; cum intentōe mala. no-
ta p̄ totum di. vij. e. li. 2.
Demonēs per quem modum inspirāt suos p̄phetas
nota bene di. vij. e. li. 2. ad tertium.
Demonēs futura aliqua possūt dicere z aliquo mo-
do scire mentem hominis. nota qualiter di. vij. d. li.
bri. 2. ad penultimum.
Demonēs libentius apparēt sub aspectu vno q̄ alio
et sub cōstellatione vna q̄ sub alia. nota p̄pter cau-
sas z q̄ iuuant in suis opatiōib; p̄ cōstellationē. no-
ta p̄ totum s; p̄ncipaliter solutionē di. vij. j. li. 2.
Demonēs an iuuentur p̄stellatiōib; in suis opibus.
nota di. vij. j. li. 2. nota per totū.
Demone vti in mathematicis vel magicis tale sem-
per est cū p̄tumelia fidei di. vij. m. li. 2. in solutione.
Demonēs nō p̄mittunt habitare nobiscū in terra ne-
nimis acriter nocerent tam corporaliter apparen-
do q̄ nocumenta inferendo. nota ad quintum dist.
vi. e. lib. 2.
Demonēs libentius habitāt in aere caligioso q̄ in in-
ferno licet violent in hoc aere cōtineant. nota qua-
re ad tertium di. vi. e. li. 2.

Demonēs sunt in medio regiōis aeris z nō in supio-
ri que est luminosa z tranquilla. nota bene ad duo
vltima di. vi. e. lib. 2.
Demonum locus an sit aer caliginosus z ad qd sine
ibi trusi z nō in infernū z q̄re nō permittunt nobiscū
habitare di. vi. e. li. 2. per totum.
Demonēs q̄re nō p̄mittūt eē in regione ignis sicut in
caligioso aere. nota ad tria vltima di. vi. e. li. 2.
Demonēs hnt quasi ex natura q̄ remanēt apud nos
ad exercitiū nostrū nō autē anime dānate di. vi. f.
li. 2. in rōnibus p̄ veritate ante solutionē.
Demonēs in aere isto existentes habent secū ignem
nō tñ comburūt domos. nota quare z an aer sicut
cus pene vel ad quid sint ibi di. xliij. a. 3. lib. 4. ad
duo vltima.
Demonēs secū ferūt ignē infernalē qui material^{is} est et
tamē nō incendit ignis ille ea quib; appropinquant
demonēs di. vi. g. li. 2. in solutione z ad reliqua.
Demonēs quocūq; vadunt infernū secum portāt. no-
ta de quo inferno intelligit illa glōsa sup iacobi ter-
tio di. xiiij. d. li. 3. in solutione.
Demonēs an igne infernali ardeāt cum sint spiritus
ignis autē iste corporeus z nota modum p̄ quem z
an sit ibi contactus et an spiritus maligni sunt di-
cendi calidi z an sit contrarietas int^{er} demonēs z illū
ignem agentem di. xliij. p. 2. li. 4. per totū.
Demonēs an sint torzores aniarū in purgatorio di.
xxi. j. li. 4. per totum.
Demon nō est fort^{is} in nobis sed debilis licet i se for-
tis sit. nota ad argumēta di. xxi. j. li. 2.
Demonēs iusta p̄tate nos temptant z tñ ex iniquolū-
tate. nota ad scōm di. vi. e. li. 2.
Demonēs decipiūt efficacius p̄ assumptionē corpo-
porū q̄ si nō assumerent di. viij. b. li. 2. ad vltimum.
Demon est in multis hoibus in corporib; videlicet
sic z credendū est q̄ angeli boni etiam sūt in multis
hominib; bonis. nota solutionē z rationes p̄o ve-
ritate di. viij. f. li. 2.
Demonēs q̄nq; imixti sūt sanguini nostro z puocāt
concupiscentiā z in saporib; adpuocandum gulam
di. vi. g. li. 2. in p̄mis rōnibus q̄ sūt p̄ veritate.
Demonēs sunt in corpe humano vt in loco nec obsi-
stir q̄ aia est in corpore; q̄ illa nō est in corpe vt in lo-
co. nota ad scōm di. viij. f. li. 2.
Demonēs accipiūt experimentū cū tamē nō vtuntur
sensu di. vij. d. li. 2. ad penultimū.
Demō diuersos modos tēptadi habet z nō indiget
semper assumere corp⁹. nota p̄ totū di. viij. j. li. 2.
Demō cui p̄t aie pōt imittere z cui nō z vtrū. p̄t sup
intellectū z supra affectū. nota totū di. viij. k. lib. 2.
Demō temptās hominē an sit fortior q̄ is q̄ tempta-
tur. nota solutionē di. vi. b. li. 2.
Demonis vis in baptizandis duplex notat^r z cōtra
vnum est baptism⁹ z aliud exorcismus di. vi. p. li.
4. ad primā questionē per totū.
Demō vic⁹ ab vno scō an possit aliū tēptare admi-
nus in eodē ḡie pcti. nota qd dicit possit certitudia-
liter de illa qōe di. vi. j. li. 2. per totum.
Demonēs an psuaserūt iudeis passionē xpi. nota to-
tum di. xliij. g. li. p̄mi.
Demonēs in fine mūdi pugnabūt oib; virtib; nota in
solutione z ad argumēta di. vi. j. li. 2.
Demonēs an possunt curare quos leferant. nota ad
vltimū di. vij. b. li. 2.

Denominação debet fieri ab ultimo et optimo sui: sed nota de quo ultimo intelligit di. 3. a. li. 4. ad 6^m.

Depositus gladius non est reddendus furioso et tunc peccatori in mortali debet dari faciem licet spiritualiter se interficiat di. xij. r. li. 4. ad primum.

Deprecatio duplex notatur et quibus sit quibus in factis ut in baptismo ubi non fit per modum et quare hoc dist. ij. b. li. 4. post solutiones argumentorum.

Derogare scripture sacre quid sit, nota ad tertium di. xij. a. li. 2.

Derivari an debent dici in filium ea que sunt in patre di. ix. v. li. primi.

Descendere an conveniat christo secundum divinam naturam nota solutionem. di. xxij. g. li. 3.

Descensus christi ad infernum quare fuit et an descendit ad profundissimum inferni di. xxij. d. li. 3. i. solu. et ad argu.

Descensus ad inferos articulus est: et de hoc dubitasse iohannem non est putandum, temeritatis enim hoc est et heresi manicheorum proximum qui dixerunt propter huiusmodi dubitationem eum esse damnatum di. xxv. g. li. 3. primum.

Descensus christi ad inferos non ponitur in simbolo niceo explicite propter errorem plebi tunc pullulante, nota ad argumenta de dicto etiam egregium quod dicitur in omelia de ratione missionis discipulorum iohannis ad christum di. xxij. f. li. 3. et ibidem de descensu christi ad inferos dubitabatur an esset articulus ut quidam volunt dicere, sed hoc non est totum affirmare ut ait albertus nota bene.

Desertio melioris boni quando fit et an sit peccatum nota ad decimum di. xl. d. li. 2.

Desideratum est movens non motum desiderium aut movens motum et desideratum per se movet di. xvij. c. li. 4. ad argumenta.

Desiderium capitur dupliciter, scilicet comiter et proprie et an conveniat anime rationali, nota ad septimum di. xxvij. d. li. 3.

Desiderium duplex notatur circa illud in quem desiderant angeli prospicere ad ultimum scilicet questione nis di. xxvi. b. li. 3.

Desiderium duplex notatur, scilicet conditionatum et naturale gratia perfectum et an desiderium et possibile et conditionatum sit vanum di. xliij. r. li. 4. ad tertium et quartum.

Desiderium et desideratum qualiter sunt moventia, nota di. xvij. c. li. 4. ad argumenta.

Desiderium anxium non est nisi de possibili di. xliij. f. li. 4. ad secundum.

Desiderium hians ad gratiam vocatur os et non est hians per preparationem et hoc os meretur impleri benedictione, nota ad tertium et quartum dist. iij. k. li. 2.

Desperatio an est ex contemptu vel timore et cum quis in profundum malorum venerit quare desperat et contemnit di. xvij. g. 2. li. 4.

Desperandi occasione potest dare prescientia casus et etiam ipsa prescientia potest esse cautela contra casum nota totum di. iij. c. li. 2.

Desperatiois causa est peccatum incredulitatis in prophetia pre prima.

Desponsamur a deo et adoptamur quod secundum leges fieri non potest sed in spiritualibus bene nota, dist. x. o. libri tertii.

Destinare est equivoce ad proponere et mittere, nota quod ratione virtusque ponitur in diffinitione predestinationis, nota in quinta solutione ante finem di. xl. c. li. primi.

Detectio peccati duplex est scilicet peccati ut morbus est et etiam ut reputatur laudabiliter acriter a pessimis et una est in confessione alia autem non dist. xvi. q. lib. 4. ad primam questionem.

Detestabiliras peccati dupliciter potest attendi et per consequens gratuitas di. xxxvij. b. li. 4. ad ultimum.

Detractor tenetur ad fame restitutionem nisi dicit ubi prodesse debet, scilicet prelato non tamen intentione infamandi di. xv. v. 2. li. 4. ad primum et secundum.

Devotio quod dicitur secundum amorem, di. 4. b. li. 4. i. argumentum.

Deum esse ratione potest probari quod est tamen et non proprietates eius potest determinari di. iij. a. li. 2.

Deum unum esse non probatur nisi quia est nequam probatur cuiusmodi unum est ipse sed hoc fide tenemus, nota ad primum di. xxij. n. li. 3.

Deum esse unum ut fides supponit nullus philosophus probavit nec probari potest di. xxij. f. li. 3. ad argumenta.

Deum esse et esse unum quando est articulus et quando non di. iij. a. li. primi.

Deus tripliciter dicitur di. ij. b. li. primi.

Deus accipitur quatuor modis in prophetia, parte prima.

Deus nihil habet per participationem sed per essentialitatem di. i. g. li. 1.

Deus non est spiritus mutabilis di. iij. c. li. 1.

Deus non est corpus aliquid, di. iij. c. li. 1.

Deus natura sola incommutabilis est di. viij. p. li. 1.

Deus univocalis non est di. ij. p. li. 1.

Deus non potest esse in predicamento substantie nec in aliquo genere probatur rationibus di. viij. g. 2. li. 1.

Deus non est univocalis quod ens nec deus est extra prater rem entis, nota ad tertium di. xxi. b. li. 1.

Deus ille terminus non dicitur univocalis vel singularis di. vi. a. li. 3. ad argumenta.

Deus superior est narratione et deficit lingue a narratione et propter nobilitatem ipsius di. ij. l. li. 1.

Deus per quid distinguitur ab alijs entibus, nota di. viij. r. li. 1.

Deus est subiectum in theologia non absolute sed secundum quod est alpha et omega di. i. a. li. 1. articulo 2.

Deus an dicatur antiquus et novus per se, di. xxxvij. r. li. 1.

Deus est qui est proprie propter simplicitatem divine nature in essendo di. ij. f. li. primi.

Deus dicitur infinitus eo quod nec loco nec tempore nec comprehensione intellectus finitur di. ij. b. li. 1.

Deus cum dicitur de eo quod essentialiter est deus et de his que participative et nuncupative sunt deus equivoce est non a casu et fortuna sed per se et posterius dist. ij. b. lib. primi.

Deus an sine qualitate bonus intelligi potest di. viij. f. libri primi.

Deus se finit quod ut ita dicamur semper est equalis et nihil sui est extra ipsum et suum intellectum di. ij. b. li. 1.

Deus secundum quodlibet attributum infinitus est et ideo altitudo nobilitatis eius de significata non includit tota in intellectu di. ij. f. li. 1.

Deus, tria sunt in deo, scilicet sapientia et potentia et bonitas de ordine illorum trium di. ij. h. li. 1.

Deus dicitur iustus et iusticia alia et alia ratione di. xv. m. 2. li. 4. ad ultimum.

Deus an sit in se et habitet in se et an conceditur deus nusquam est et quod est alibi quod in seipso et quod est in alio quod in seipso, nota per totum di. xxxvij. m. li. 1.

Deus hec dictio non sinit sibi coniungi terminum distributivum sicut persona ad secundum di. xxv. f. li. 1.

Deus non habet pluralenumque secundum proprietatem grammatice

tice di. ij. p. lib. primi.
Deus omne nomen quo nominam⁹ deū quare magis
nō pueniat deo q̄ cōueniat di. ij. l. li. p̄mi.
Deus est nomen deo q̄ pot⁹ q̄s alia noia q̄ etiā ipo
nuntur deo ab opatione di. ij. b. li. p̄mi.
Deus nullū nomen etiā qui dicit qd̄ ē facit nobis de/
terminatā notionē si significatōis in deo di. ij. J. li. I.
Deus fm nullū attributum similibis a nostro vel ab
aliquo intellectu creato di. ij. J. li. p̄mi.
Deus hoc nomen ego sum q̄ sū est ipsi⁹ trinitatis z at/
tribuit filio p̄ appropriationē di. ij. J. li. p̄mi.
Deus noster pōt dici z tñ aliq̄ alia noia psonalia et
attributa. p̄ nomina nō recipiunt vt dicatur fili⁹
noster sapientia nostra spiritus sanctus noster. nota
totum di. xvij. b. li. p̄mi.
Deus imponitur ab actibus q̄busdam si significanti/
bus effectuz in creatura ideo potest dici deus me⁹
di. xvij. b. li. p̄mi.
Deus dicitur principū z finis di. i. a. lib. p̄mi.
Deus vno modo se hz ad oēs res sed nō est ita in for/
mis creatis q̄ si sūt eque speciales nō vno mō se ha
bent ad suū formatū di. ij. a. li. 4. ad quartū.
Dij in plurali inueniūt in scriptura quō accipiūt an p/
prie vel improprie di. ij. p. li. p̄mi.
Deus innominabilis est noie representante pfecte id
qd̄ est di. ij. l. li. p̄mi.
Deus qd̄ dicat fm interpretationē nois di. ij. b. li. j.
Deus quō sit noia bilis a nobis di. ij. l. li. p̄mi.
Deus nota qd̄ sonat z cū omnia sint in deo an etiā dā
nati di. l. e. li. 4. per totū.
Deus licet simplicissim⁹ est tñ multis modis signifi
catur z ex ill⁹ pōt fieri cōpositio notās rei idēp̄tate
di. 4. b. libri p̄mi.
Deus etiā nominat⁹ ab operib⁹ q̄ per se z naturaliter
conueniunt creature licet p̄ posterius di. ij. b. li. I.
Deus imponit ab operib⁹ que fm senō pueniūt nisi
deo di. ij. b. li. p̄mi.
Deus dicitur locus qz p̄tinet z saluat z ad ipm̄ est motus
cordiū di. xxxvij. p. li. p̄mi ad primū dubium.
Deus. deus cū nominat⁹ p̄ esse an significat⁹ pelagus
substantie infinitū vel qd̄ quid est di. ij. i. li. I.
De⁹ non debet aliqd̄ nob̄ s̄ nos ecōtra omnia q̄ possu
mus tenemur licet de⁹ non requir at di. xxxvij. d.
li. 4. ad duo vltima
Deus an moueat se di. vij. q. li. I.
De⁹ nō pōt ambulare; loqui; peccare; mori; falli; mi
ser fieri; vinci; nec tñ ob hoc dicend⁹ est impotēs. no
ra solutionē z ad argumēta di. xlij. b. li. I.
Deus vt deus vel bonū vt bonū odio nō pōt habe
ri ad penultimū di. v. d. li. 2.
Deum nemo ledere pōt nec dānificare sed honorem
eius peccando subtrahimus di. xv. l. li. 4. in solu.
De⁹ cōcretionē significat z nō essentia di. v. e. li. p̄mi
Deus quasi p̄ter se significat z nō recipit si significatio
nē diuersitatis respectu psonarū di. iij. f. 2. li. p̄mi
ad prima duo.
Deus supponit p̄ quolibet supposito p̄batur adiun
ctum tñ quandoqz appellat filium vel patrē. di. 4.
f. li. p̄mi.
Deus ab eadē re habet q̄ est z hoc q̄ est z hoc con
uenit propter indifferētia eius qd̄ est cū essentia di.
vij. x. li. I.
Deus an relatiuū sit di. v. e. libri p̄mi.
Deus a deo nō distinguitur. di. x. f. li. p̄mi.

Deus est trinus z vnus. nota p̄ quo supponit deus
di. xxij. b. li. p̄mi ad tertium.
Deus est trinitas an cōcedit di. iij. r. li. p̄mi.
Deus de deo an solus filius dicat⁹ vel etiā spūscūs
nota que notio significat⁹ tibi cum dicatur filius est
solus de⁹ de deo di. xxvij. k. li. p̄mi ad argumētū
Deus in se claudit diuersitatem suppositi ideo po
test dici deus genuit deum di. v. e. li. p̄mi.
Deus refertur ad deū hec non est vera ratio ponit⁹
dist. iij. f. li. p̄mi
Deus genuit eundē de eodem ipō qualiter intelliga
tur di. 4. g. li. p̄mi.
Deus genuit aliū deū hec p̄positio nō ē recipiēda ra
tio ponitur dist. iij. a. li. p̄mi.
Deus an genuit deū seipm̄ v⁹ deū aliū nota disputa
tionē di. iij. e. li. p̄mi.
Deus an potest dici multiplex aut triplex sicut trin⁹
dicitur di. r. x. li. p̄mi.
Dij in plurali: an sicut dicim⁹ pater z filius sūt due
persone ita dicere possumus pater z filius sūt duo
dij di. ix. g. li. p̄mi.
Deus quomodo describitur ab augustino qz sit cau
sa constitute vniuersitatis z lux percipiēde veri
tatis z fons bibēde felicitatis di. iij. a. li. p̄mi.
Deus an causa sit z qualis distin. i. m. circa textum
libri p̄mi.
Deus causa est immediata boni et entis. distin. i. q.
libri p̄mi.
Deus est vita aie sicut ania vita corporis z nota an ē
vita anime per prius quo ad essentiam vel poten
tiam di. xvij. g. li. 4. p̄ totum.
De⁹ per opera sua quo ad extra nō mutatur vt per
creare z incarnari di. vij. p. li. p̄mi.
Deus mouet creaturā aliquā vt eam inhabitet dist.
vij. q. li. p̄mi.
Deus dicitur esse in rebus quinqz modis nota solu
tionem di. xxxvij. e. li. p̄mi ad argumēta.
De⁹ ē in omnibus creaturis essentialiter p̄sentialit⁹
et potentialiter z quomodo relucet in omnib⁹ crea
tis di. iij. b. li. p̄mi.
Deus est in omnib⁹ nō inclusus z extra omnia nō ex
clusus. nota totū di. xxxvij. t. li. p̄mi.
Deus non dicitur eodē mō esse in reb⁹ z res in ipso
nota ad primū di. xxxvij. d. li. I.
Deus vno modo se habet ad nos porrigendo grām
sed nos nō vno modo habem⁹ nos a dipsum di. xxi
vij. a. li. 2. ad quartum.
Deus continet creaturam ne in nihil decidat distin.
iij. b. libri p̄mi.
Deus operatur in natura et non est operatio eius
separata ab op̄e nature ita vt ipse agat in pre vna et
natura in alia nec etiā natura tantū disponit mate
teria vt qdā theologi volunt dicere. nota solutionē
et alia omnia di. i. l. li. 2.
Deus est principale agens in omni natura. nota quō
ad vltimum di. i. l. li. 2.
Deus cum operatur immediate sine alterius mini
sterio tria sunt in deo causa operis: z nota que cor
respondent illis trib⁹ scz voluntati virtuti z nutui.
di. xlij. d. li. 4. ad quintū z sextum.
Deus immediate fecit creaturas quas tamen me
dio aliquo perficit eas fm congruentiam perfecti
bilis. nota de gratia z materia prima di. xvi. a. li.
2. ad argumēta.

Deus est finiens vñū qd̄ ens z non finitur ab ip̄is
di. ij. b. li. primi.
Deus an fuerit dñs ab eterno di. ij. k. li. p̄mi.
Deus an dicat dñs t̄ps ex t̄pe di. xxx. g. li. p̄mi in so-
lutione z ad argumenta.
Deus pater tradendo filiū in mortem p nobis cru-
delis nō extitit. nota totū di. xvij. o. li. 3.
Deus an cepit esse homo z homo incepit esse de⁹. no-
ta p totū quō sint pcedende di. vij. a. li. 3.
Deus est homo z fili⁹ dei fact⁹ est homo z filius dei
est homo an possunt b̄mōi locutiones saluari p ar-
tem di. vi. a. li. 3. per totū.
Deus est creatura quare nō admittit sicut bec de⁹
est homo. nota ad argumēta di. vi. a. li. 3.
Deus in via an possit a nobis videri per speciem. no-
ta di. xvij. f. li. p̄mi.
Dum esse om̄ia in intellectu volūrate z memoria ad
gloriā p̄ncet di. xxvij. k. li. 3. ad argumenta.
Deus videtur sine medio qd̄ est ratio vel similitudo
ip̄sus di. i. m. li. p̄mi.
Deum in substantia qd̄ est nemo videt licet m̄lti sbam
dei viderint. no. di. xvij. k. li. 3. ad argumēta.
Deus nō finit̄ intellectu igitur significatur excede-
re omne nomē z rationē di. ij. l. li. p̄mi.
Deus attingitur per intellectum fm̄ q̄ simplex est nō
fm̄ q̄ infinit⁹ est di. j. m. li. p̄mi.
Deus licet incōprehensibilis sit z excellēs nostrā mē-
tem apprehendi tñ d̄z a nobis. nota pulchrā similitu-
dinē ad hoc di. ij. d. li. p̄mi.
Deus videt a beatis z nota an per specē cum ip̄e nō
habet aliquā specē vniuersalez. nota de lumie glo-
rie z i q̄ ē z quō replet animā di. xlix. d. li. 4. p totū.
Deo z p̄sonis fruimur in quantū idem sūt cū summo
bono di. i. l. lib. p̄mi.
Deos multos quō gentiles ponebant di. i. b. lib. 4.
ad quintum.
Deorū genera tria erant z ideo d̄z nō habebis z non
facies zc. di. xxxvij. b. li. 3. in argumentis prime q̄-
stionis z solutionem eius.
Deus hui⁹ seculi qd̄ dica fin p̄hemio p̄te p̄ma.
Dextrū z sinistrū an celum habeat ex sua natura di.
xiiij. c. li. 2. nota solutionē.
Dextrū z sinistrū icelo duplex assignat. nota solutio-
nem di. xiiij. c. li. 2.
Dextrū z sinistrū in celo vñ sit z m̄lti hui⁹ ignoran-
tiam habētes mirabilia dixerūt z vtrū causa f̄a ce-
oempireo. nota solutionē di. ij. e. li. 2.
Dextera patris ad quā xp̄s ascēdit scdm̄ vtrāqz na-
turā. nota qd̄ sit di. xxij. b. li. 3. in solutione.
Diabol⁹ ē nomē nature deformate di. xxiiij. f. li. p̄mi
in solutione.
Diabolus nota q̄ nō debet dici de⁹ est in diabolo
vel sp̄ssant⁹ ē in diabolo ratio ponit̄ in solutione
et ad argumēta di. xxvij. l. li. p̄mi.
Diabolus iniuste nos semp vsurpauerat: s; deus in-
ste hoc permisit di. xix. e. li. 3. in solutione.
Diabolus debuit nos in sua potestate habere. nota
rationē di. xx. b. li. 3.
Diabolus cum nos fraude deceptos tenuit cur eri-
gebatur iusticia ex p̄te liberator; nostri cū tñ fraus
non debet patrocinari diabolo. dist. xx. e. lib. tertij
ad vltimum.
Diabolus potestatis p̄ncipaliter quo ad q̄tuor debili-
tata est per christi passionē in solutione di. xix. d. lib.

tertij z ibidem quo ad vñū p̄ncipale p̄ter bec q̄tuor
nos sumus liberari totaliter ab ei⁹ potestate.
Diacōno pueniunt nouē actus q̄ enumerant̄: sed
vñus est summ⁹ z p̄ncipalis z alij oēs referunt̄ ad
illum: z qñ xp̄s exhibuit hunc ordinē z q̄ differēt
cōuenit p̄dicatio lectori diacono z subdiacono z an
differat p̄dicatiōes horū triū tm̄ materialit̄ cū ma-
gis z min⁹ nō diuersificat specē z nota q̄ explicare
corporale p̄ncet ad diaconum di. xxiiij. g. 2. lib. 4
per totum nota singula.
Diaphanū est mediū inter luminosū z opacū di.
xliij. e. 2. li. 4. in sc̄do argumento.
Dicere quid sit summo sp̄i. nota p totū solutio-
nem z ad argumēta di. xxvij. f. li. p̄mi.
Dicere triplex nota f̄. nota qd̄ est perfectū dicere di.
xvi. r. li. p̄mi in solutione.
Dicere z intelligere se z cognoscere se differunt. no-
ta solutionē di. xxvij. f. li. p̄mi.
Dicere an addat aliqd̄ sup̄ intelligere fm̄ rōnem in-
telligendi di. xliij. j. li. i. ad sc̄dam questionē.
Dicere an sumatur pro actu generationis distin. x.
g. lib. p̄mi.
Dicere est equiuocū ad esse naturale z esse personale
no. ad sc̄dm di. xxvij. f. li. i. z de dicere plen⁹. nota
sub sequētī l̄ra. g. in solutione z per totū.
Dicere est equiuocū ad dicere notionale z essenziale
di. r. c. li. p̄mi.
Dies sex in quibz om̄ia dicunt̄ distincta z orna-
ta an accipiant̄ vno vel pluribz modis di. xiiij. c. lib.
2. nota per totum.
Dies sc̄de nō est annexa benedictio vt diceret de⁹ vi
die q̄ esset bonū. nota totū di. xiiij. g. li. 2.
Dies ordo ponitur z diuersitas q̄ ad cōputationem
initij z finis. nota p totū di. xiiij. c. li. 2.
Dies extremi iudicij nec philosophice sc̄ri pōt q̄uis
quidā philosopho p̄ hoc videt̄ innuere q̄ solunt̄.
Nec etiā sc̄itur reuelatiōe p̄beta z vel apostolorū
quātomagis ignorat̄a minoribz q̄uis sc̄ris bñ sūt
signa p̄cedentia reuelata z q̄ q̄ intrōmiserunt se de
reuelationibz b̄mōi oēs fatui apparuerūt z trutāni
nuncupant̄ ab alberto di. xliij. g. li. 4. p totum ibi-
dem q̄ nec fili⁹ sc̄it de die illa. nota intellectū.
Dies z noctis vicissitudo nō erit post diē iudicij cum
sol z luna stabūt di. xlvij. j. li. 4. p totum.
Differentia sumitur aut penes materiam aut pe-
nes formam di. ij. n. li. p̄mi.
Differentia est causa numeri. nota ad sc̄dm z solutio-
nem p̄ncipalem di. xix. q. li. p̄mi.
Differre dicunt̄ om̄ia aut ḡne aut specē aut nume-
rotz hoc vep̄ est in h̄is q̄ a seiuicē fm̄ essentia di-
uiduntur z tale differre nō puenit personis diuis.
nota ad tertij di. xix. q. li. p̄mi.
Differre dicuntur aliqua nō tamē differētia vt de⁹
est materia prima z due differētie oppositē q̄ nō dif-
ferūt aliq̄ differētia di. xx. a. li. j. ad primū. differen-
tia nō oia differūt qz quedā differunt seip̄is vt due
differētie. nota di. xx. a. li. p̄mi ad primū.
Differre z distinguī nō sūt idē. nota q̄ p̄sone diuine
distinguunt̄ s; nō differūt ad p̄mū di. xix. q. li. p̄mi.
Differentia maior maiorē causat distinctionē. no-
q̄re de⁹ essentialit̄ distinguitur a creatura di. xxvi.
f. libri p̄mi ad quintum.
Differentia accidentalis in re facit q̄qz substantiales;
in volūrantibz q̄ differūt penes volūta q̄ v̄tines acci-

pinuntur di. xxvij. d. li. 4. ad vltimū.
Differentia substantialis aut accidentalis in diuinis
nō reperitur s; psona differunt ppter caribus que nō sūt
accidentia; s; ppter omnimodā simplicitatem sūt sūb-
stantie z ppterates faciūt distingui psonas z distin-
guuntur seipsis di. xij. a. li. pmi.
Differentie q̄b; distinguūt ḡnatio diuina ab alijs q̄les
sunt. nota an negatiue vl' p̄uatiue z positie z an di-
stinguant ab alijs differētijs positie di. ix. a. li. I.
Differentie seprē norantur inter generationē z pces-
sionem in diuinis di. xij. a. li. pmi.
Difficile aliqd̄ d̄r duplicat' z an sit difficile iustum
peccare di. xxvij. k. li. 4. p totū.
Difficile duplex notat' in virtute vnū ex pte subiecti
et hoc excludit p̄suetudo; aliud ē difficile ex pte im-
perfectōis habit' virtutis z hoc excludunt dona.
nota solutionē bñ z alia seq̄ntia vsq; ad finē qd̄ sine
dona di. xxvij. a. li. 3.
Difficile z arduum differūt quia respectu vnus est
fortitudo donū p̄ra aliud fortitudo virt' di. xxv.
m. li. 3. in solutiōe z ad penultimū.
Difficultas operandi in habitibus equalem gratiā
qualiter facit ad meritū di. xvi. nota bñ
Difficile z bonū circa qd̄ est virt' differēt determi-
nantur in virtute theologica z cōsuetudinali. nota
di. xxvi. a. li. 3. ad quintum.
Difficile z bonum in theologicis virtutibus z in mora-
lib; z intellectualibus nō vno mō accipiūt. nota bñ ad
vltimū di. xxvij. a. li. 3.
Difficile in virtute z difficile in penitētia nō sūt idem
di. xvi. p. li. 4. ad argumēta.
Diffinitōes diuerse quare possunt esse vnus rei
di. j. n. li. pmi.
Diffinitio alicui' d̄r termin' qz nec pl' nec min' cōti-
net q̄ essentialia diffinitū di. ij. b. li. pmi.
Diffinitio p accidēs que est di. ij. f. li. pmi.
Diffinitiones que accidentalia tantū exprimūt non
curant scri. nota q̄re di. xvi. g. li. 4. ad quartā que-
stionē vbi z vide an sūt lachryme de cēntia p̄tritiōis
Diffinitio z denominatio om̄is fit a fine ad vltimū.
di. xxvi. f. li. 3. p totum.
Diffusa d̄r charitas i cordibus. nota q̄re cū m̄ diffu-
sio humidū sit di. xij. m. li. pmi.
Diffusio nota quare plus attribuit' charitati q̄ alte-
ri virtuti di. xij. m. li. pmi.
Dignus extremū digni intingi in aquā ad refrige-
riū diuini no. qd̄ sit z req̄re dictionē epulonis.
Dignior natura cognoscit' p hoc q' vnum est ppter
aliud di. xvi. m. li. pmi.
Dign' aliqd̄ est quāto fini p̄pinq' z hoc in politicis
sed in diuinis illud est dign' a quo plus descēdūt
diuina di. xxvij. f. li. 4. ad vltimū.
Dignitas non datur a deo fm maiorē virtutem di.
xij. b. 2. li. 4. in fine.
Dignitas est vna triū psona z i p̄o phe. nota pmo.
Dignus aliquis eucharistia q̄s sit nota z quō aliqd̄
d̄r dign' duplicat' s; p equiualentiam z p estimatio-
nem duplicat'. nota di. xij. q. li. 4. in solutiōe.
Dignum se esse vita eterna nemo nouit z hoc nescire
maxima causa sterus est ipsi sanctis nota totum.
di. xxvij. p. li. 3.
Diligere dei q̄ ad ip̄z respectu om̄i equale ē z vna
charitate oia diligit nō tñ imp̄m̄ oib; rōez vnā di-
ligibilitat' ad penultimū di. xxvij. t. li. 3.

Dilectio dei eterna est nō autem ipsa creatio ei'. no-
ta ad tertium. di. xxvij. a. li. 3. et quid dicat ista dile-
ctio ibidem ad quartum.
Dilectio dei an suscipit magis z minus fm intensio-
nem vel remissionē z an diligit deus plus prescitu-
iustum vel predestinatum iniustum di. xxx. d. li. 3.
Diligere trium personarum est operatio z illi' ope-
rati appropriatio non equaliter conuenit tribus.
di. x. f. li. pmi.
Diligere in diuinis duplex est. s. notionale z essentia-
le di. x. g. li. pmi.
Diligunt hoc verbū est notionale z importat proces-
sionem spūs sancti actiua z iterum importat modū
processionis ei' quo pcedit vt amor. z modū dicit
in principali significatio cū dicit' pater z fili' diligit
se spūs sancto di. x. g. li. pmi.
Dilectionis ratio z causa nō sunt idem nota ad q̄r-
tum di. xxix. c. li. 3.
Diligibilitatis ratio notatur in solutione z ad argu-
menta di. xxij. f. li. 3.
Dilectionis actus est ppter obiectum. nota quid sit
dilectio z quomodo nō est denominatio cū dico di-
ligo dilectionē di. xvij. c. li. pmi.
Dilectio erigit amariū s; nō de necessitate oportet q'
istud sit iesse p̄rie nature sicut nec cognitio req̄re
cognitū i natura. p̄ria nota ad scdm di. xxvij. a. li. 3.
Dilectio dei tripliciter dicitur z an deus diligit ran-
tum membra quantū vni genitum in solutione di.
xxvij. d. li. 3.
Dilectio duplex notatur. s. affect' z effect' z an q̄s
odiat animā suā di. xv. d. 2. li. 4. p totū.
Dilectio duplex notatur s; amicitie z concupiscen-
tie z dilectioe prima aliqd̄ diligit ppter se z nō scōa
quia illa diligitur aliqd̄ propter nos z an dilectio
ne prima aliqd̄ possumus diligit supra nos si-
ne charitate. nota ad scdm et alia di. xxvij. a. li. 3.
Dilectio duplex notatur s; amicitie z concupiscen-
tie di. j. s. li. pmi.
Dilectio an sit magis nota nobis q̄ fratri quem di-
ligimus di. xvij. d. li. pmi.
Dilectio prior est z senior electioe z electio p̄destina-
tione. nota solutionē di. xl. s. li. pmi.
Dilectione naturali pōr diligi deus ppter se z super
omnia di. j. s. li. I.
Dilectionē naturalem qua diligitur possumus deū
super omnia facit ratio cognoscens deum sup om-
nia di. j. s. li. pmi.
Dilectiois naturalis ē causa effectiua cognitio natu-
ralis sūm boni; dilectiois aut' fraternalis cum est
prima bonitas z charitas. nota in fine solutionum
argumentorum di. ij. s. li. 2.
Dilectio naturalis nō format nec alie virtutes a cha-
ritate gratuita di. xxvij. c. li. 3. ad vltimā questionē
Diligere act' dignissim' est di. xvij. a. li. pmi.
Dilectiois actū q̄ est vn' numero diligit res dilecta
et ipsa dilectio s; differēt di. xvij. c. li. pmi.
Dilectio vsus in virtutibus ē di. ij. c. li. pmi.
Dilectio nota f̄ ad vsū z dilectio ad fructū z q̄ sit rō
dilectiois p se. nota solutionē z rationē immediate p̄-
cedentē p veritate di. xxvij. c. li. 3.
Dilectionis preceptū singulis pceptis influit suam
virtutem z mouet ea ad vltimū finem di. xxvij. b.
li. 3. ad duo vltima.
Dilectionis preceptum an sit de habitu vel de actu

z si obligat ad semper z de duplici totalitate huius
 pcepti ad argumeta di. xxvij. k. li. 3.
 Dilectionis perceptum speciale quo ad seipsum esse
 necessarium no fuit di. xxvij. d. li. 3.
 Dilectio in deo an sit ipse spūscū q dilectioe p̄ z si
 lius diligit se z etā nos di. x. f. li. 1.
 Dilectio essentialis q̄ infundit̄ cordibus fidelū p̄prie
 missio dīcā nō potest di. xiiij. p. li. 1.
 Diligēdus est de^o qz bon^o absolute z vt aīa tñ est ad
 fruendū di. xxix. d. li. 3. in solutione.
 Diligere deum dīcā omnis creatura. z nota an etiā
 dāpnati di. l. f. li. 4. per totum.
 Diligi dīcātur deus infinite z sine cōpatione plus q̄
 prim^o. nota quō infinite in solutiōe di. xxix. e. li. 3.
 Diligere deum super omnia an possumus sine cha/
 ritate solo amore naturali. nota per totū bene di.
 xxvij. a. li. 3. ibidem an etiā in p̄mo statu homo et
 angelus poruerunt nota bene.
 Diligere deū supra se facit gratia sed natura ad hoc
 impotens est di. xxix. e. li. 3. ad primū.
 Diligere dēt q̄libet ampl^o deū q̄ seipm nec p̄nt eq̄ri
 hmoi dilectioes. nec debet primū plus diligere q̄
 deum z seipm. nota per totum di. xxix. e. li. 3.
 Diligi supra nos an debeat christus iesus. nota to/
 tum distinc. xxvij. g. li. 3.
 Dilectionis dei modus an sit sine modo z quid est di
 ligere ex toto corde z tota anima z tota mente z an
 hoc pceptum in via possit impleri. nota per to/
 tum bene di. xxvij. k. li. 3.
 Dilectionis act^o quo diligo primū z deū: an sit vn^o
 mot^o vel diuersi nota p totum di. xxvij. g. li. 3.
 Dilectio q̄ diligitur deū z hoiem vna est dilectio s̄
 sic nō est vnus cultus quo adoramus deū z hoiem
 nota ibidem etiā de fide que vna est respectu oim
 articuloz. nota totū in p̄ma qōne. di. ix. f. li. 3.
 Dilectio dei z proximi est ad quē referuntur manda
 ta decalogi: z ipsa est forma qua implentur manda
 ta di. xxvij. a. li. 2. ad quartum.
 Diligere deū tm̄ p̄pter tpalia nō est sine pctō mortā/
 li diligerē aut̄ deū sup oīa z cū hoc tpalia imodera/
 te est veniale di. xxiiij. j. li. 3. ad penultimū.
 Diligēti deū in se plus p̄replatiū q̄ in primo: actiui
 aut̄ ecōtra. nota ad sextū dist. xxix. m. lib. 3.
 Diligere fm̄ actum an plus teneant̄ perfecti q̄ alij:
 z quare nouitij fm̄ actum feruentius videntur di/
 ligere q̄ exercitati in virtutibus. nota totum dist.
 xxix. j. lib. 3. ibidem diligere fm̄ actum non atten/
 ditur in feruore sed fm̄ q̄ntitatem voluntatis.
 Diligere primū non potest perfectus plus q̄ impfe/
 ctus deum. nota totū di. xxix. k. li. 3.
 Diligere deum quis plus tenetur an innocens vl' pe/
 nitens z penes qd̄ accipitur q̄ntitas gratiarū actio
 nis di. xxij. d. li. 4. per totum.
 Diligere plus d̄ in mai^o si gnū dilectiois vel in mai^o
 debitū: z tales nō necessario hnt̄ maiorē charitatē
 di. xxiiij. b. 2. li. 4. ad quartum.
 Diligi ex charitate proprie que possunt. nota distinc.
 xxvij. e. li. 3. ad argumenta.
 Diligēda ex charitate sunt q̄ttuor. nota rōnē diuisio
 nis in solutiōe z ad argumeta di. xxvij. a. li. 3.
 Diligere ex charitate q̄ttuor debem^o. s. deū nos ipsos
 corpus z aiām. primi nota di. xxvij. c. li. 1.
 Diligere beatitudinē creatam nō possumus sicut in/
 creatā. nota ad scōam qōnem di. xxix. e. li. 3.

Diligi ex charitate an virtutes possint z ipsa beatitu/
 do creatā: z an ista plus q̄ nos debeamus diligere
 z an diligitur illa dilectione concupiscentie z nos
 dilectione amicitie: z an diligitur virtutes natū/
 rali amore z alia quattuor gratuito amore. nota to/
 tum bene di. xxvij. b. li. 3.
 Diligi ex charitate angeli debent a nobis sed nō sup
 nos: nec sc̄ti plus q̄ nos nota totū di. xxvij. e. li. 3.
 Diligi ex charitate demones non debent et dāpnari
 q̄uis habeamus societatem rationis cum eis que
 non sufficiat ad diligēdum aliquem ex charitate. no
 ta totum di. xxvij. f. li. 3.
 Diligere ex charitate an possumus irrationalia z si
 non quare magis rationalia diligitur. ita cum tñ
 z ipa diligitur propter aliud sic z irrationalia. no
 ta per totum di. xxvij. c. li. 3.
 Diligenda sunt q̄q̄ minus bona qz possumus nos
 magis diligere q̄ alium meliorē si cur nec eligimus
 semp̄ meliora: et nota de ditari z philosophari di.
 xxix. e. li. 3. ad argumeta p̄tra tertiā qōnem.
 Diligere tpalia nota p̄ que modū p̄nt ita q̄ aliq̄s me
 reatrali dilectioe di. xxvij. c. li. 3. ad vltimū.
 Diligendi nō sunt equaliter primi q̄uis nihil diligi
 mus in proximo nisi rationem imaginis. nota ad
 quartum di. xxix. a. li. 3.
 Dilectio qua proximū diligitur an precipue dili/
 gatur dist. xxvij. c. li. 1.
 Diligendo proximū non diligitur nisi materialiter
 nota ad vltimū di. xxv. d. li. 3. z diligendo deum et
 proximū oportet vtrūq̄ cognoscere.
 Diligendo fratrem diligit etiā quis ipam dilectionē
 z etiā meret̄ diligendo ipam dilectionem sed non
 est rō eadē diligitur in vtroq̄. nota bñ solutiōe z
 z ad argumeta sequētia p̄ p̄mā qōne di. xxvij. b. li. 3.
 Dilectiois ordo supponit diuersitatem diligitur: z iō
 lz mult^o rōnibz deū diligitur: tñ idē est qd̄ diligitur:
 iō nō est ibi ordo di. xxix. b. li. 3. ad scōm.
 Diligitur ordo an attenditur penes affectū vel effe/
 ctum nota totū di. xxix. f. li. 3.
 Diligendorum ordinū sufficientia notatur per totū
 di. xxix. b. li. tertij.
 Diligitur ordo quo ad differētiās ḡiales z etiā
 speciales notatur di. xxix. b. li. 3.
 Diligendo proximum an christus seruauit ordinem
 charitatis. nota de duplici charitate vel dilectione
 di. xxix. l. li. 3. per totum.
 Diligere magis nos debem^o q̄ primū etiā si melior
 sit sed xpm̄ diligere magis tenemur q̄ corp^o nostrū
 di. xxix. e. li. 3. ad argumeta p̄ tertiā qōnem.
 Diligere proximum si cur seipsum an sit ordinate cha/
 ritatis z vnde sumatur hec similitudo. nota per to/
 tum distinc. xxvij. b. li. 3.
 Diligi an plus debeat corp^o p̄p̄riū q̄ aiā. primi z hoc
 in p̄ria nota ad penultimū di. xxix. m. li. 3.
 Diligēdi ordo q̄ ad parētes z filios z sanguineos z
 extraneos bonos q̄ ad bñficia distribuēda quō ob/
 seruari debet nota totū di. xxix. g. li. 3.
 Diligere an possumus magis domesticos q̄ paren/
 tes in aliquo casu: et nota de affectu z effectu dile/
 ctionis p totum di. xxix. c. li. 3.
 Diligendi sunt nota an semp̄ magis boni plus q̄ no
 bis cōiuncti noranda bene est distinctio in solutiōe
 z ad argumeta p totum di. xxix. a. li. 3.
 Diligi quo ad beneficia an magis debeant constan/
 e

guiney v' extranei meliores z an parētes plus q̄si-
ly. nota de duplicibz bñficijs z de dilectōe q̄ ad affe-
ctū z quo ad effectū di. xxx. g. li. 3. per totum.
Diligere inimicos nō est p̄ ius naturale sed mag' cō-
formabile deo dist. xxx. a. li. 3. ad vltimū; z diligere
inimicitias nō s; ibidem ad penultimū.
Diligere tenent inimicos tā imperfecti q̄ perfecti sed
quo ad exhibitionem effectus plus tenentur perfe-
cti. nota ratiōes p̄ veritate solutiōe z ad duo p̄ma
argumenta di. xxx. a. li. 3. ibidem diligere inimicos
quō d; vnum de mirabilibus.
Diligere inimicos quo ad affectum nō datur in cōsi-
lium p̄fectis vt quidam dicūt erronee imo heretici
sed datur sub p̄cepto di. xxx. g. li. 3.
Diligere inimicū et amicū an sit vnus mor' cum ibi
sint duo termini di. xxx. d. li. 3. p̄ totum.
Diligere inimicū vel amicū qd sit melius z maioris
meriti. nota solutiōe z cetera oia di. xxx. c. li. 3. ibi-
dem qd magis valeat ad p̄cti remissionem z qd ad
cumulū britudinis in solutiōe nota ad cetera.
Diligere inimicos quo ad effectū signa familiarita-
tis ostendēdo nō oēs tenent dist. xxx. e. li. 3.
Dilectiōis signū exhibendū est inimicis nō solū a p̄-
fectis sed z ab alijs s; p̄fecti mag' tenent. nota totū
bene qñ z qñ nō di. xxx. b. li. 3.
Diligere iniquitatē est odire aīam suam p̄ effectum
z nō p̄ affectū. nota p̄ totū di. xxvij. j. li. 3.
C Diluuiū generale p̄ ignē philosophice nō scitur q̄s/
uis p̄cularia fieri sic p̄nt dist. xliij. g. li. 4. ad arg'.
C Dimissa p̄cā; dicūtur redire p̄pter recidiū. nota
quadruplicē circa hoc opinione et que sit vera dist.
xxij. a. li. 4. p̄ totum nota singula.
Dimittere p̄cā; est dei iudicis z verbi dei z etiā sacer-
dotis sed diuersimode di. xvij. k. li. 4. p̄ totum.
Dimitti vnū p̄cā; sine alio impossibile est licet opus
creationis p̄t fm aliquid fieri z fm aliquid imperfectū
manere z q̄uis medic' vnū morbū sanat sine alio.
di. xv. k. 2. li. 4. per totum nota.
C Dirigere conuenit fidei z charitati sed diuersimo-
de. nota totum dist. xli. d. li. 2. nec ratio sufficit diri-
gere intentionem ibidem.
Discalcari domus que vocatur. nota in argumētis
dist. xxxix. g. li. tertij.
C Discedere quis non p̄t cū originali z veniali p̄cō
qz positio est impossibilis z si possibile eēt nota an eēt
in inferno vel limbo v' purgatorio. Nota etiam qz
aliq̄s adolescēs in p̄mo tpe quo tenet p̄fiteri tenet
se cōuerrere ad deum alias obmittens peccat mor-
taliter di. xliij. d. li. 2. ad duo vltima.
C Disceptatio an erit in iudicio extremo vt d; Jobe-
lis. iij. di. xliij. q. li. 4. ad tertium.
C Discretiōes p̄sonarū z p̄prietates sunt i vnitate et
simplicitate nature dīne icōmixte z incōfuse z nō cō-
uertūt ad se iucē p̄ nate simplicitatē di. xliij. a. li. 1.
Discretiōe in numero z p̄nuitatē in linea facit de-
fectus p̄nuitatiōis z p̄nuitatiō inter vnitatē z vni-
tatem dist. xxij. a. li. 1. in solutiōe.
C Distingui z differre non dicūtur ibidem nota ad quar-
tum di. xix. q. lib. 1.
C Discernere se z cogitare se plus dicunt q̄ intellige-
re se dist. iij. a. li. 1.
C Discretiōe spiritū carēs oīno qd apparet sensibz
timere dēt z talis pl' diligeat a xpo etiā si xps ei ap-
pareat exēplum de naranabele zacharia et maria.

nota solutiōem z alia di. ix. l. li. 3.
C Disciplina monastica cito dissoluit cū vitia nō cor-
riguntur di. xix. r. li. 4. ad vltimū.
C Dispensatio qd requirit qd non. omnis dispensa-
tio a papa facit boiem securum in foro dei: sed tū
quo ad homines notat qui semper de dispensatio-
nibus blandiuntur; z qz papa non potest dispensa-
re cum indigno quo ad ordines suscipiendos nec qz
ad beneficia quin tales peccent mortaliter dist.
xxij. m. li. 4. per totum.
Dispensare in qbusdā solus deus p̄t: z nullus hoim
potest vt qz vna non sit vnus et de forma baptisimi
nisi homo specialiter a deo inspirat' dist. xxxvij. k.
li. 4. ad secundum z tertium.
Dispensatio an cadat in p̄ceptis iuris naturalis z
a quo dispensatur in talibus. nota solutiōem dis-
xlv. a. lib. p̄mi.
Dispensatiue p̄fate habuerūt plures vxores. z no-
ta causas dist. xxxij. g. li. 4. per totum.
Dispensatio quo ad habēdum plures vxores ratio-
nabiliter mag' fiebat ante legem q̄ sub lege dist.
xxij. l. lib. quartū.
Dispensare in voto cōmuni papa nō potest: z nota an
etiam i hīs que sancti patres diffinierūt et an p̄t
dispensari quo ad celebrationem dñici diei: z nota
qz dispensatio requirit vtilitatem vel necessitatem z
qz non sit contra canonicam scripturā vel cōtra mo-
ralia p̄cepta alias dispensans potius errat qz di-
spensat quia dispensatio debet esse fm aplm in edi-
ficationem z non in destructionem dist. xxxvij. k. li.
4. per totum nota singula.
Dispensare in votis qñ p̄t superior z qñ non: z qz in
voto solēpni p̄nente dispensare papa nō p̄t et qz
in qbusdam leui' dispensatio q̄ in alijs di. xxxvij.
q. lib. 4. per totum nota bene.
Dispensare cum religioso p̄t vt habeat p̄rium non
tamen noie suo sed nomine ecclesie: nō tamen in vo-
to p̄nente vbi nec papa potest dist. xxxvij. q. li. 4.
in solutiōe z ad argumenta nota bene.
Dispensatio an p̄t fieri cum religioso vt assumat ad
regimen aliq̄d z dispensandi mod' in cōmunionibz
votoz caute tenendum est vt fiat tunc in de recōpē-
satio dist. xxxvij. s. li. 4. per totum.
Dispensare platus non potest in oibus votis z dispē-
sandi potestas plenarie est in capite ecclie z in per-
p̄uis votis que sunt religionis nō hñt inferiores
plati di. xxxvij. r. li. 4. per totum.
Dispensatio quo ad ordinādos maxime est faciēda
cum necessitas requirit z assit idoneitas vite dist.
xxvij. a. 2. li. 4. ad argumenta z in solutiōe.
Dispensatiōe accipit bigamia z nota p̄ que quo ad
minores ordines z ad maiores z qz facili' cum eo qz
intrat religionem z qz requirit' necessario in hmoi di-
spensatio dist. xxvij. a. 2. li. 4. per totum.
Dispensare p̄t episcopus in voto qd emissum est in
marrimonio de cōtinentia z nō reddendo debito si
fuerit factum votum sine consensu alterius coniu-
gis di. xxij. d. li. 4. per totum.
Dispensatio sacramentorum duobus modis potest
esse dist. v. a. li. 4. ad primū.
Dispensatiōes elemosinarū sunt clerici de his q̄ eis
dant' videat ipsi dist. xv. o. li. 4. ad q̄rtū scōe qōnis.
C Dispositio z ordo quō differūt dist. iij. g. li. 1.
Dispositio an semp̄ eiusdem est cui' est habit' z nota

q hoc dictū ita pōt intelligi et qñ sit verū z qñ nō et q frequēter dispositio eīn pte vna subiecti z habit⁹ nō tot⁹ inducī in preilla sic character ē dispositio ad oēs virtutes q sūt in aīa z tñ ipa est in solo intellectu dis. vi. d. li. 4. ad tertiu septime qōnis.

C Dissentire pñt boni inter se bñ z meritorie. nota q rein solutione di. xxxi. n. li. 1.

C Distātia duplex nota ē. s. localis z per naturā. scōa autē est cū mīrīz spūscūs dis. xv. p. li. 1.

C Distinctio duobz modis dī. nota ad tria pma argumenta di. xiiij. a. li. 2.

Distinctio z discretio. nota qd dicit di. xiiij. g. li. 1.

Distinctiois opus qd sit z qñter p ternariū pma z dīc rū multiplicatur. nota p totum dis. xiiij. a. li. 2.

Distinctiois operum sufficientia ponitur. nota totum di. xiiij. b. li. 2.

Distingui z poni in gñe nō est idē di. viij. b. li. 1.

Distinctiois numerus penes qd accipit. nota ad vltimā qōnem p totum di. xiiij. a. li. 2.

Distinctioē aliq noīa significat iplīcīte qdā vero vt pceptā qdā vt exercitā; nota q noīa trahāt terminū de⁹ ad stādū. p persona ad scōm di. xxxi. m. li. 1.

Distinctio duplī significat. s. vt pcepta. z vt exercitā nota q facit ppositioem negatiuam dis. xxxi. m. li. 1.

Distinctibiles sunt psonē i diuinis quattuor mōis relationis di. v. e. li. 1.

Distingui conuenit persone cōmunicari autem substantie di. iij. c. li. 1.

Distinctio per actum rationalem nō ponitur nisi in supposito dis. iij. f. li. 1.

Distinctio minima est relatiōis; maxima autē est eēntialis. nota ad qñtum di. xxvi. f. li. 1.

Distinctio relatiōis sīn originem est minima omnīū distinctioē z tamen sufficit in diuinis ad quintum distanc. xiiij. c. li. pmi.

Distinctio characterū z alterius forme est alia z alia di. xiiij. c. li. 4. ad penultimū.

Distinguit virtus z character sed differēter di. vi. e. li. 4. ad scōam qōem per totum.

Distinctio status nō est penes virtutes q sūt in affectu sed penes fidē q est in intellectu. z hec distinctio est dispositio ad oēs virtutes z ideo character potius dīc si gnū fidei qz aliarū virtutū. Ex illo possēt argui q nō oē qd distinguit statū sit excellentius illo qd nō distinguit vt patet manifeste de characterē z fidei z nō excellunt charitatem; z sic hīc visio dei in patria licet distinguit inter statum vie et patrie z non ipsa charitas tamen charitas excellentior est vt dicit Albertus supra iohānem. nota bene di. vi. d. li. 4. ad vltimū scōe qōnis.

C Diuisibile nota q qñro aliqd ē mag⁹ diuisibile tanto pmo p̄pinq⁹ z tanto p̄fect⁹ di. xiiij. b. lib. 4. in rōnibz p veritate; z ad argumēta bñ nota totum.

Diuisio est duplex scz per oppositas res z per oppositas rationes di. j. e. li. 1.

Diuisiois z fractionis cā pma nō est materia v̄ substantia sed qñritas di. xiiij. b. li. 4. per totum.

C Diues pōt eē melioris pditionis in suffragiis habendis sīn qd qz paup di. xlv. l. li. 4. per totum.

Diues epulo i inferno. nota qd p̄t̄ an relaxationē pene vel nō di. xxij. d. li. 3. ad vltimū.

Diues epulo nota sub dictione epulonis.

C Diuersitas singularitas z solitudo an sint in diuinis di. xiiij. b. li. 1. in solutione z ad vltimū.

C Diuina natura nihil habet extraneū vel in extraneis di. viij. a. li. pmi.

Diuina natura potest dici passibile; sed nō passibilis nota ad vltimū di. viij. d. li. 3.

Diuina natura an sit nata et pcepta. nota solutionē z ad argumēta p totū p̄me qōnis di. viij. b. li. 3.

Diuina natura nō pōt dici natura p p̄ns. nota ad tertā qōnē z ad sextū argumētū p̄me qōnis vbi due rationes assignātur hui⁹ dicit di. viij. b. li. 3.

Diuina natura nō est multiplicabilis iō deus nō hēt pluralē numerū. p̄te loquēdo di. ij. p. li. 1.

Diuinitas est attributū incōmunicabile qñuis prouiderē continere z cetera alijs cōueniant qui participatiue dicitur dī di. ij. b. li. 1.

Diuina natura an psonalitate abstracta possit sibi aliquid vnire vel assumere di. v. b. li. 3. p totum.

Diuina natura an debeat dici caro facta incarnata z natura passa z mortua. nota totū dis. v. n. li. 3. p totum.

Diuinitas an potest videri ab aliqua creatura sine gaudio; z nota an videretur per speciem glorie scilicet in specie prout maxime mouet ad gaudium distin. xlvij. b. li. 4. per totum nota singula.

Diuinitas an oculis corporeis videretur in die iudicij vt augustini videntur sonare verba distin. xlvij. e. lib. 4. per totum.

C Diuinationes scire non est malum sīn se z quare nullum pceptum morale est datum p̄hibens huiusmodi sciētias di. xl. b. li. 3. ad vltimū.

Diuinationes quid habeant veritatis z quid nō. nota per totum di. viij. e. li. 2.

Diuinationē pōt etiā p̄dicid qd dependet a libero arbitrio. nota quō z quō nō ad p̄mū di. viij. e. li. 2.

Diuinator non sonat semper in malum cum z medici possunt dici diuinatores sicut et illi qui in astris futura p̄noscantur dist. vi. d. li. 4. in scōdo argumēto de signis.

Diuortū qd sit. nota di. xxxi. l. li. 4. per totum.

Diuortij causas qui possunt denūciare. nota z an recipiuntur cōsanguinei vt pater z mater z frater ad accusandum matrimonū. z an idem possit eē accusator z testis in illa causa di. xxxi. m. li. 4. per totum nota singula bene.

Diuortū volens celebrare propter impotētā qualiter iurare debet; z similiter quor testes debeāt esse z qualiter ibi iurare. z quot annos debuit fuisse cū illa quā se dicit nō posse cognoscere distin. xxxiiij. e. lib. quarti per totum.

Diuortium quādo potest fieri propter frigiditatem z quando non; z si non pōt couere cum vna s̄ cū alia an possit celebrari diuortū di. xxxiiij. f. li. 4. p totū.

C Docere p exercitiū. nota quō sit in disputādo dist. xxxviij. a. li. 3. ad vltimū.

Docere posse an cōueniat monachis z s̄lr mulieribz di. xliij. q. li. 4. ad duo vltima.

C Doctrina z miracula sūt si qua altitudinis vite di. xxxv. m. li. 3. ad vltimū.

C Doctor nota quando doctor dicitur ypocrita dis. xvi. r. 2. li. 4. in solutione.

Doctor siue exposito bon⁹ notatur per modum loquendi in diuinis scripturis. nota contra presumpuosos di. xxi. d. li. 4. ad primū.

Doctor z sciētis ex rōne arguētū nō a deo est insistentum sicut inspirationi ecclie z determinationi eiusdem di. xiiij. x. li. 4. in solutione.

Doctores sancti cum discordant in dictis suis contra opinantes et unus opinio preferatur communiter tunc alterius est glossanda ut facit Albertus de hieronymo et augustinus, nota di. xxvij. J. li. 4. ad argumenta fecit de questionibus.

Doctores theologie et predicator et religiosi an peccent mortaliter mentiendo: et an faciant contra professionem suam di. xxxvij. d. li. 3. per totum.

Dolere semper de peccatis penitens debet: et nota etiam intellectum et an sit vacuum semper dolere, nota di. xiiij. c. 2. li. 4. ad tertium et argumenta alia.

Dolor non dicitur actum: et ideo non accipit ordinem virtutis vel fructus vel doni di. xxxiiij. b. li. 3. ad quintum vel ad secundam questionem ibidem quod accipit ordinem sacramentalis gratie.

Dolor nullus per se experitur cum omni dolore sit malum penetrans nota quod se habeat voluntas circa dolorem quod est in commotione di. xvi. g. li. 4. ad tertium prime questionis.

Dolor et delectatio prout est in rationalibus: nota quod accipiuntur: et quod aristoteles et avicenna de dolore et delectatione dicitur cum negat esse inesse rationali prout di. xvi. g. li. 4. ad quartum prime questionis.

Dolor quid sit et an fuerit dolor in adam in ablatione costae distincte, xxvi. b. li. 4. in solutione: et ad tria prima argumenta.

Dolor potest esse perarius dolor et peccata quae cum dolore et tristitia sunt etiam dolore sanantur quod dolor accipitur dupliciter di. xiiij. d. 2. li. 4. ad primum secundam tertium.

Dolor an potest perire aie christi vel alterius in statu mortalitatis, nota totum di. xv. b. li. 3.

Dolor maior dicitur duobus modis, nota an mors christi acerbior fuerit quam mors aie si daretur per impossibile di. xvi. d. li. 3. in solutione.

Dolore posse mereri an sit possibile: et quot modis potest accipi dolor siue passio di. xvi. f. li. 4. ad duo decima et tridecima argumenta.

Dolor penitentis simul est cum gaudio de dolore, nota di. xiiij. d. 2. li. 4. in solutione et per totum.

Dolor in peccato an est alio agere vel non: et quod est per sacrum di. xvi. f. li. 4. ad undecimum.

Dolor peccatoris an sit vltimus vel particularis: et nota quod dolor dupliciter attenditur et quod sit expulsius peccati di. xvi. g. li. 4. ad sextum prime questionis.

Dolor duplex notatur et quod peccator dicitur dolor voluntarie assumptus et quod est differentia inter dolorem et tristitiam di. xvi. g. li. 4. ad secundam prime questionis.

Dolor peccatoris est rationalis et non sensibilis et quod experimur illum dolorem rationalem et equo dicitur dolor de sensibili et rationali: et an rationalis natura est passibilis ut dicit philosophus distincte, xvi. J. 2. li. 4. ad 8^m et eius objectionem.

Dolor in peccato habet se ut materiale non tamen ut pars materialis: sed ut materia circa quam est voluntas distincte, xvi. f. li. 4. in solutione et ad nonum argumentum.

Dolorem mulieres in partu non habuissent in statu innocentie quod dolor sit sensus diuisionis continui di. xxvi. g. li. 4. ad vltimum.

Domestici boni an sint in dilectione preferendi filiis malis, nota ad penultimum di. xxix. b. li. 3.

Domus est nomen suppositionis di. ij. k. li. 1.

Domus est nomen potestatis di. ij. k. li. 1.

Domus in suo intellectu quatuor includit di. ij. k. li. 1.

Domum nullam est inter dante et datum cum prout et filius dant spiritum sanctum vel spiritum sanctum dat se di. xv. b. li. 1.

Domus seruoque visu non possunt semper pro suo libitu utri-

quin serui possunt seipsum etiam intendere, nota bene di. xxxv. d. li. 4. ad argumenta.

Domini qui recipiunt aliquem uxorem cum libera in seruum nolente muliere an peccant mortaliter distincte, xxxvi. e. li. 4. ad tertium.

Dominicus homo christus dici non debet, nota totum distincte, vij. b. li. 3.

Domus diebus quare cessandum sit ab operibus vtilibus et magis sit cessandum tunc a poribus et vitibus quam a manualibus vtilitatibus: et an ecclesia hoc ipso iuravit: et quod sunt seruilis opera, nota de duplicibus seruilibus operibus di. xxxvij. g. li. 3. ad tertiam et quartam questionem nota bene.

Domus dies non successit sabbato et quare est iam celebranda altera die di. xxxvij. g. li. 3. ad tertiam questionem nota tres causas et quare hec dies non fuerit celebrata apud gentes nota errorem.

Domus diei celebratio an recipit dispensationem quod ad modum et huiusmodi papam an determinatio septima diei fuit iudicialis vel ceremonialis di. xxxvij. k. li. 4. ad penultimum.

Domus patris in qua multe mansiones sunt quod dicitur et an sit una omnium bonorum et quod differentia inter domum et mansionem, et quare domus una sit omnium et una mansio non sit plurius cum tamen deus vno modo se habeat ad omnes beatos: et respectu cuius premij dicitur mansio distincte, xlii. a. li. 4. per totum.

Domus edificata a sapientia et decorata quod sit et quibus innititur et quod sunt colupne di. j. a. li. 4. per totum.

Donator quare dicatur correlatiuum ipsius doni, nota bene di. xvij. e. li. pmi.

Donum generaliter acceptum quid sit distincte, xxxiiij. J. li. 3. ad primam questionem.

Donum tripliciter dicitur secundum quod dicitur, nota omnia bene distincte, xvij. f. li. 1.

Donum non tamen potest relationem sed significat quoddam circa quod ponitur respectus distincte, xvij. e. li. 1. nota bene solu.

Donum et datum dicitur, nota iacobi verba et expositionem et quod magis spiritus sancto conuenit di. xvij. b. li. 1.

Donum et datio an habeat se ut superius et inferius: et datio qualiter accipitur distincte, xvij. b. li. 1.

Donum et datio an sit una ratio, nota quod proprie conuenit spiritui sancto distincte, xvij. b. li. 1.

Doni ratio non conuenit filio nec primo nec per consequens sed ratio datio di. xvij. e. li. 1.

Doni ratio consequitur esse filij secundum intellectum, ratio enim filij dicitur rationem patris existentis et non primi doni di. xiiij. d. li. 1.

Doni ratio non est per se processionem vel intentionem: sed est per se processionem in specie quod est spiratio di. xvij. e. li. 1.

Donum primum potest se habere ex parte affectus quam intellectus eo quod amor primum donum sit di. xvij. f. li. 1.

Doni qualitas est donabilitas quod magis competit trinitati quam datum di. xvij. b. li. 1.

Donum est spiritus sanctus et ab eterno habet aptitudinem quod donetur di. xiiij. a. li. 1. filius autem per hoc quod dicit non habet aptitudinem ad hoc quod donec nota ibidem.

Donum an sit relatio distinguens spiritum sanctum a patre et filio, nota di. xvij. e. li. 1.

Donum esse proprie conuenit spiritui sancto et non appropriate, nota solutionem et rationem ante ipsam quod est pro veritate di. xvij. e. li. 1.

Donum in suo nomine ens ab alio determinat quod spiritus ex suo nomine dicitur, nota di. xvij. e. li. 1.

Donum spiritus sancti in quosdam dana dantur non perficatur per actum dandi: sed ille cui datur in melius mutatur, nota bene di. xvij. b. li. 1.

Donū in quo oia dona donantur z spiritussanctus. nota rōnem di. xvij. a. li. I.
 Dona duo dantur in datione spūssancti. s. pncipale: z qđ in illo donatur di. xv. b. li. I.
 Donū primū seipō se influit z nō hēt causalitātē respectu sui di. xvij. a. li. I.
 Donū primū est spiritussanctus in quo omnia donātur distinc. xij. d. li. I.
 Dona oia nō dantur in alio dono: qz p̄mū donū datur in se dis. xvij. a. li. I.
 Donū ab eterno dicitur spūssanctus missio autē z donatio ei ab eterno nō cōuenit. nota di. xv. a. li. I.
 Donū ab actu donandi dictum conuenit spiritui ex tempore sed ab aptitudine dictum cōuenit ab eterno distinc. xij. d. li. I.
 Donū dicitur non qz datur ita qđ datio sit cā rōnis doni in diuinit vel qđ effectus infert cām p̄ modū p̄ntis. nota bene solutionē scđam dis. xvij. f. li. I.
 Donū nostrū spūssanctus dici nō pōt di. xvij. b. li. I.
 Dona spiritussancti non reficiunt nisi duo habeant ab ipsa substantia spiritus scilicet saporem z vim reficiendi dis. xij. o. li. I.
 Dona multa creata dantur cū spūssanctō di. xv. c. li. I.
 Donoz diuisio quo ad numerū donoz sumit tripliter. p̄ma penes obiecta. scđa autē penes id quo p̄fectiores sunt virtutibz: tertia fm̄ duplicis vite p̄fectio nē scz p̄tēplatiue z actiue. nota totū bene dis. xxxij. c. li. 3. ibidē nota de actibz donoz.
 Donoz ordo z cōbinario an sit bona z an bñ vnū est regens z aliud erequēs p̄ter timorem qđ nō cōbinat cum alio dono dis. xxxij. d. li. 3. p̄ totū.
 Dona in particulari norantur quo ad actus suos. nota solutionem z sequentia di. xxxij. b. li. 3.
 Dona septem spūssancti adaptantur septem gradibus ordinū di. xxxij. f. li. 4. per totum.
 Dona quare sex ordinantur p̄tra penas a beato gregorio: z septimū contra peccatū supbie nō qđ dicat ibi superbia di. xxxij. b. li. 3. ad q̄ntum.
 Dona sunt imperfectiores perfectiones q̄ beatitudines z possunt adaptari beatitudinibus. nota ad vltimū di. xxxv. k. li. 3.
 Dona q̄ differētē p̄ficiūt aiām a virtutibz b̄ritū dicitur z fructibz z sacramētis. nota bñ totū di. xxxij. b. li. 3. z qđ dona sunt ad duo in nobis quoz vnū est eius substantiale: aliud vero accidentale ibidem ad secundum z tertium.
 Dona an sint virtutes v̄l an distinguātur a virtutibz z quō dicuntur esse in adiutorijū virtutū data qđ est opinio Alberti sed z alias opiniones ibi de donis nota z de differentijs accidentalibz donoz di. xxxij. a. li. 3. in solutione z per totum.
 Dona q̄ntis cū virtutibz infundunt t̄m quo ad vsum impetrant p̄cibus z quō sunt expeditōes virtutū z ad expedire agendū z cū sint p̄tra defectū virtutum. an hoc cōueniat eis p̄ accidēs vel non. nota solutionem z sequentia omnia bene cū opinione q̄nta que est alberti dis. xxxij. a. li. 3.
 Dona an sint in adiutorijū potentiarum anime et partiamur conformiter christo. nota quartā opinionem di. xxxij. a. li. 3.
 Donū an dicatur a potentia et datum ab actu. nota respectu cui⁹ est illa potentia z an ois potentia perficiatur suis actibz dis. xvij. b. li. I.
 Dona cum sint ad altiores actus q̄ virtutes quare

non habemus singulis virtutibus correspondētia dona sed t̄m aliquibus z nec charitati. nota bñ ad sextum di. xxxij. b. li. 3.
 Dona dantur p̄tra vulnus: sed non p̄tra vulnus peccati. nota de duplici vulnere di. xxxij. b. li. 3. ad secundum z sequentia. nota z si sunt contra vuln⁹ peccati hoc non est eis substantiale.
 Donoz spūaliū distributio pertinet ad spūssanctū. nota di. xv. p. li. I.
 Donū primū qđ est amor an datur in omnibus donis di. xij. d. li. I. vbi nota qđ non omnia data sunt dona z ideo nec donatio.
 Dona spūalia duplicia sunt z aliquoz sunt magis susceptibiles seculares z indigentes z aliquoz sunt magis susceptibiles religiosi et innocentes distinc. xx. s. li. 4. ad secundam notā.
 Dona gratuita a naturalibz distinguūtur in nobis z nō in dono dante di. xvij. b. li. I.
 Dona duplicia de⁹ infundit scilicet naturalia z gratie. p̄ma fm̄ capacitatem nature sed secūda fm̄ liberalitatem di. xvi. m. li. I.
 Dona habentur ab omnibus existentibus in gratia aliter tamen z aliter ab imperfectis z perfectis. imperfecti enim in habitu vt perfectōis opus possunt facere si volunt perfecti autem in actu distinc. xxxv. n. li. 3. in solutione.
 Dona in solo xpo fuerūt quo ad altissimos v̄sus. nota ad penultimū di. xxxij. e. li. 3.
 Dona nota quō sint in xpo z in āgelis: z quō quo ad vsum plenius sunt in patria q̄ in via di. xxxij. e. li. 3. per totum.
 Dona sunt in āgelis z in xpo nō vt p̄seruatiua sicut quidā dicere volunt qz hoc nō est eis substantiale sed accidit eis ex parte subiecti in solutiōe z ad tria prima. nota di. xxxij. b. li. 3.
 ¶ Dotes aie tres sunt di. j. J. li. I.
 Dotes ad qđ dāt spōse. nota di. xliij. k. 2. li. 4. ad vltimū.
 Dotes aie quibz assimilantur di. j. J. li. I.
 Dotes aie p̄prie cadūt sub merito: dotes vero corporis q̄ ex aia causant nō ita directe cadūt sub merito. nota totum dist. xvij. b. li. 3.
 Dotes corporis an t̄m sint quattuor. nota z sufficiētia earum z qđ dotes dantur sponse ad p̄ficiendū cōiunctionē suā cū sponso z quare nō sunt tres fm̄ appropriata triū p̄sonarū di. xliij. k. 2. li. 4. p̄ totum.
 ¶ Diagma decima quare dicatur ipse numerus saluandorum cum tamen nō faciant decimū ordinem nota ad argumenta di. ix. h. li. 2.
 Dubitatio quid sit z an fuit in xpo z si in ipso virtue/rabilis di. xvij. b. li. 3. in p̄ncipio.
 ¶ Dubiū nō quodcuq; facit vt qđ se cōmittit discrimini si dubitat de piculo dist. ix. h. li. 4. ad septimū.
 Dubia peccata de quibz dubitatur an sint mortalia vel venialia an sint confitenda distinc. xxi. m. lib. 4. ad secundam questionem.
 ¶ Dulcedinē p̄fectam nullius rei gustus affert nisi diuinorum t̄m nota rationem pro veritate z alia q̄ sequūtur di. xxxv. b. li. 3.
 Dulcius quod esse pōt est amare z amari z nihilominus est difficili⁹ z ideo requirit virtutem affectum subleuantem. nota de difficili differenti in virtutibus di. xvij. a. li. 3. ad vltimū.
 Dulcia sunt mūdicatiua sancti z exherentia ipam ex p̄fundo di. xxiij. c. li. 4. ad q̄ntum.

Dulia quomodo diffinitur et an debet iste cultus homini exhiberi et quare. nota quare religiosi semper mutuo exhibent reuerentiam inclinando dist. ix. e. li. 3. per totum.

Dulia an sit una virtus cum laetitia et yperdulia et dulia sit communis una species. nota per totum bene dist. ix. f. lib. tertij.

Dulia debetur rationali creature non deprauate per peccatum irremediabilis sicut est diabolus nechijs qui sunt actu in peccatis nec irrationali creature. nota rationes horum dist. ix. g. li. 3. per totum.

Dulia et laetitia prout bene habere unum finem intentionis sed non habent unum finem operis. et ideo specie distinguuntur. nota totum dist. ix. f. li. 3.

Dulia adorauit iohannes angelum sed quare prohibitus fuit ab angelo. nota tres rationes dist. ix. d. li. 3. ad argumenta p[ri]me quoniam.

Duo summe bona aut plura esse non possunt nec cogitari possunt esse ibidem.

Duratio non oportet quod duratio omnis distendatur in se dist. viij. g. li. 1.

Brietudo mentis no

tatur duplex. et nota quoniam filia gula sit dist. xxiiij. t. li. 4. ad secundum et in solutione.

Ebrietas dupliciter fit. et nota effectus vtriusque: nota quod una impedit libidinem alia puocat ad eandem et que fuerit in loth et quod penitentia loth hoc peccatum deleuit quare et ambrosius ipsum sanctum vocat dist. xxiiij. b. li. 4. per totum.

Ebrius et ebriosus differunt: et queritur an possint baptizare dist. v. b. li. 4. per totum.

Ecclesie diuisio notatur duplex. scilicet totius et partium ecclesie dist. xiiij. o. li. 4. ad secundum.

Ecclesie partes norantur multiplices secundum duplicem diuisiorem: et quod partes significantur per partes eucharistie dist. xiiij. o. li. 4. in secundo argumento et in solutione.

Ecclesia terrestris descendit ab ecclesia celesti: quod iohannes vidit hierusalem terrestris descendere a celesti: et quod non descendit de celesti non est de terrestris: licet hereticus non descendit ab illa nec est in ista potestatem aliquem operari in sacramentis in quantum aliquid usurpat de ecclesia dist. vi. b. li. 4. ad tertium.

Ecclesia militans et triumphans significatur in testimonio antiquorum et etiam nostri temporis dist. xxiiij. f. li. 4. per totum.

Ecclesia dicitur mactata renata per aqua et spiritu. nota ad secundam quoniam dist. liij. f. li. 3.

Ecclesia significatur per episcopum quem non licet esse bigamum quoniam sicut lya et rachel due uxores iacob significant perfectionem vite contemplatiue et actiue que in sacerdotibus esse debent et quod diuersimode ecclesia significatur per episcopum et virginem velatam. vbi nota solutionem decretistarum non valentem et alberti pulchra satis dist. xxviij. v. li. 4. ad argumenta secunde quoniam vsque in finem nota bene.

Ecclesie multiplicatio fit per sacramenta duo ministratum secundum quod est duplex multiplicatio ecclesie dist. xxiiij. e. li. 4. in solutione.

Ecclesia multa habet a deo quod tamen non nisi certo tempore erant promulganda ut patet de cognatione legali et sicut consanguinitate et affinitate dist. xliij. o. li. 4. ad primum.

Ecclesie peculiarari ligitur quod catholicum promulgare propter aliquam necessitatem dist. xi. b. li. 1.

Ecclesia tripliter bene facit et tripliter contra eam contingit peccare

nota rationem per veritatem dist. xxx. b. li. 3.
Ecclesie ordinatio est obediendum quod cogit ad platuram et superioritatem dist. xxxix. g. li. 3. in solu. et ad argumenta.
Ecclesie charitate dimittitur peccata et etiam peccata clauium sed diuersimode et sine ecclesia triumphante non mere mur dist. xvij. m. li. 4. per totum.

Ecclesiam peccator intrat peritendo et venia nullus consequitur nisi per confessionem dist. xvij. h. 2. li. 4. per totum.

Ecclesiam intrare an possunt qui in illo die visi sunt actu matrimoniali: et qui antiquitus prohibebantur vel eiciebantur ex ecclesia tempore comunione dist. xxxi. g. 2. li. 4. per totum.

Ecclesiarum bona potest papa dispensare non ut possessor sed ut patronus defensionis et per utilitatem communi ecclesie potest ea dare. nota bene dist. xxv. d. li. 4. per totum.

Eclipse se prout mutuo stelle quod non prout facere alie pres orbis subtiles. nota quod stelle habent pres istas et sic etiam non fulget alie partes orbis. nota bene ad secundum et ipsum argumentum dist. ij. d. li. 2.

Eclipse an patietur sol et luna in extremo vltimo extremi iudicii ut tertius dicit dist. xlvij. g. li. 4. per totum.

Edificantes super fundamentum aurum et argentum et lapides preciosos an sentient ignem purgatorij vltimum: quod ob bonum remunerabile reducit ad tria generalia que designantur auro argento et lapide precioso dist. xxi. f. li. 4. per totum.

Edificium spirituale an habeat fundamentum unum vltimum an sine plura in illo fundamenta et que ordinem habent hec inter se dist. xvi. f. 3. et g. 3. li. 4. per totum.

Edificium spirituale habet fundamentum quod dicitur suba alioque non tamen principaliter est censendum in edificatorio ut patet de fide dist. xvi. e. 3. li. 4. ad argumenta.

Edificium spirituale habet tres partes ad modum edificij naturalis: et quod circa fundamentum quoniam collocantur ut venialia que dicuntur superedificari. nota desuper qualiter accipitur dist. xxi. c. li. 4. per totum.

Edificium spirituale confirmat virtutes theologicas nota quod differenter in rationibus pro veritate ante solutionem dist. xxvi. a. li. 3.

Edificare filios natura docet etiam animalia brutata quod magis hominem. nota contra fornicatores per totum dist. xxiiij. a. li. 4.

Efficiens vniuersalis deus est et non potest esse factum dist. xx. a. li. 1. ante solutionem in ratione per veritatem.

Efficiens causa duobus modis est. no. ad primum. dist. xxxv. a. li. 1.

Efficiens causa non efficit nisi duobus modis. scilicet influendo speciem aut actu suo eliciendo speciem. nota tertium argumentum dist. xxiiij. b. li. 2.

Efficiens causa an sit oino extrinseca causa. nota de dupli causa efficiente dist. vij. f. 2. li. 4. ad secundum.

Efficiens causa materia nunquam potest esse idem in essentia in quibus est actiui et passiuum a materia philosophica dist. vij. h. li. 1.

Effectus vniuersalis non efficitur a duabus causis eque primis nisi altera sit imperfecta dist. vij. n. li. 4. in solutione.

Effectus dei nature et artis diuersitatem habent dist. xxxv. c. li. 1.

Egestionem naturales fuissent in primo statu sine febre et pudore. nota totum dist. xx. e. li. 2.

Electio et numerus numeras et numerat an sit certus. nota solutionem et ad argumenta dist. xl. l. lib. 1.

Electio et numerus an sit certus vel contingens et si certus qua certitudine scilicet an necessitatis. nota solutionem et alia omnia dist. xl. m. li. 1.

Electio quid sit et an distinguatur a ratione, nota p
 totum di. xl. r. lib. 1.
 Electio est actus liberi arbitrii qd est specialis potē-
 tia, nota totum di. xliij. e. li. 2.
 Electio quid sit scilicet ad manifestandum rationem
 diuine bonitatis vel ad ostensionem iusticie, nota
 per totum di. r. li. 1.
 Electio cui est an omnium vel aliquorum et aliquorum non,
 nota totum di. xl. v. li. 1.
 Electio an cadat i deo et qd sit electio et qd multo mo-
 dis dicitur, nota solutione et alia di. xl. q. li. 1.
 Electio an sit ante predestinatione vel post secundam
 rationem intelligentie, nota bene solutionem et ad ar-
 gumenta di. xl. s. li. 1.
 Electio includit duo scilicet inquisitionem et liberta-
 tem volentis, primum non est in deo sed secundum di.
 xxvij. e. li. 1. ad penultimum.
 Electio triplex notatur in solutione di. xl. r. li. 1.
 Eligere duplex notatur in solutione di. xliij. g. li. 2.
 Eligere non est actus vni potētie absolute di. j. l. 1.
 Eligere an sit actus liberi arbitrii, no. co. di. xliij. g. li. 2.
 Eligere habet duo in se scilicet preponere duo et preopta-
 re, secundum est formale, et primum materiale, nota ad ar-
 gumentum di. xliij. g. li. 2.
 Eligentia et electio an idem sint, nota distin. xliij. g.
 lib. 2. in solutione.
 Eligentia de quo sit, nota di. xxv. f. li. 3. ad tertium.
 Eligenda non sunt semper magis bona nec diligen-
 da, nota ad argumenta contra tertiam questionem
 dist. xli. e. lib. 3.
 Elementa mundi et elementa que differenter ea conside-
 rat theologus et philosophus di. j. b. li. 1.
 Elementa sunt saluata in mirro secundum suas formas sub-
 stanciales, nota di. xliij. o. li. 4. in solutione et ad ar-
 gumenta.
 Elementa omnia manebunt quo ad substantiam qua
 uis quo ad virtutē actiua et passiuam non; et hoc post
 conflagrationem ignis per que purgabuntur; et no-
 ta qualia tunc erunt, et nota etiam quod nunc elemē-
 ta diuersa diuersas sequuntur planetas di. xlvij. g.
 lib. 4. per totum.
 Elementa post hūc statum non permixta impura ser-
 uient electi impura aut reprobis ad penam, per nostro
 autem statu nunc qui est gratie et meriti sunt hec per-
 mixta di. xx. g. li. 4. ad vltimum.
 Elementa infirma et vana que sunt vt dixit apostolus
 di. j. b. li. 4. ad quoniam.
 Elemosyna vni dicitur et quomodo potest esse di-
 uersarum virtutum sub alia et alia ratione dist. xv.
 n. li. 4. ad secundam partem quoniam.
 Elemosyne diffinitio ponitur et explicatur in argumē-
 tis per totum di. xv. o. li. 4.
 Elemosyna dicitur dupliciter scilicet cōiter et proprie et si
 potest dici elemosyna respectu sui ipsi; et qd sibi ipsi pnci-
 paliter debet misereri quis, nota dist. xv. o. li. 4. in
 solutione et ad primum.
 Elemosyna est virtus et actus misericordie et est ex habitu
 qui mouet ad bene compatiendū; et ideo elemosyna
 est dario cum aliqua passione licet non sit ex ipsa sicut
 ex primo mouente ad actū et quod elemosyne opus sit
 virtus et habeat exemplar in deo in que passio non cadit
 di. xv. n. li. 4. per totum.
 Elemosyna nota an consistat magis in voluntate in-
 teriori que in dato exteriori; et an plus expiatur peccati

voluntate bona qui minus dat que qui plus dat et vo-
 luntatem minus fluentem habens, nota de merito p se
 et per accidens di. xv. s. li. 4. per totum.
 Elemosynam dare an sit in precepto vel consilio: et
 quomodo ad diuersa precepta potest reduci et ex qui-
 bus signis dicatur que sit data elemosyna, nota per
 totum bene di. xv. p. li. 4.
 Elemosyna est semper cum compassione, nota dupli-
 cem compassionem et que bylaritas debet esse in da-
 te elemosynam; et an sit de suba elemosyne, pprie di.
 xv. o. li. 4. ad secundam quoniam que ad duo argumēta nota.
 Elemosyna an sit cum compassione que sit ei subalis, nota
 de compassione duplici scilicet spūali et sensibili et ex prima
 procedit elemosyna et facit passionē sensibilem non senti-
 re di. xv. r. li. 4. per totum.
 Elemosyna non necessario requirit miseriam in acci-
 piente sed misericordiam in dante et sufficit que in ac-
 cipiente sit miseria presumpta vel opinata dist. xv.
 v. li. 4. in solutione.
 Elemosynam corporalem malus potest dare non pe-
 tendo sed spiritualem que est in correctione frater-
 na notorius peccator facere non potest, nota dissimi-
 litudinem di. xix. o. li. 4. ad tertium.
 Elemosyne corporales et spūales in se comparantur et
 que melior simpliciter et utilior et honestior et que sit
 plus pro supplemento indulgentie et que magis meri-
 toria dist. xv. v. li. 4. per totum.
 Elemosyne spūales septē sunt que defectū spūs ordina-
 te et suffragia illarū notant et que ille elemosyne pnt esse
 misericordie et aliarum virtutum diuersimode et an sit
 etiam ponenda elemosyna contra defectum spiritus
 post mortem dist. xv. r. li. 4. per totum.
 Elemosynarū corporalium sufficientia ponitur di. xv.
 v. li. 4. ad tertium scdē quoniam vsq; in finem et sunt sep-
 tem tales elemosyne.
 Elemosyna an sit pars satisfactōis, nota et elemosyna
 cum debet esse pars vnde debet dari scilicet de superfluo vel neces-
 sario et an ipsa sanat pestes mentis et corporis cum
 hoc ascribitur ieiunio et orōni; et que in elemosyna sunt
 duo scilicet voluntas cōicandi et datum ipsius; ideo quoniam
 elemosyna secundum partem est et illa potest dari ab omni
 homine et sine illa etiā non est satisfactio dist. xv. q. lib. 4.
 per totum bene nota omnia.
 Elemosyna an distinguatur ab alijs partibus satisfactō-
 nis cum oēs habent rationem pene vel penalitatis et qua-
 les presunt ille partes satisfactōis an integrales
 vel subiectiue aut totius potētiā et an alia sine alia
 satisfacere potest di. xv. r. li. 4. per totum.
 Elemosyna pprie non est opus operas sed opus operati et pprie
 illud pncipiū potest quis ille que vult dare et non habet me-
 ritū habeat non tamen pprie est dicendum facere elemosynam
 di. xv. o. li. 4. ad secundam et tertium.
 Elemosynā velle dedisse an tamen psequitur sicut ille qui
 dat, nota totū bene de voto di. xvij. b. li. 4.
 Elemosyna data ex compassione naturali non est pprie ele-
 mosyna licet sit laudabile, quia signat naturam de
 facili inclinabilem in bonum di. xv. r. li. 4.
 Elemosyna oia facit munda vt dicitur Luce. xi. cuius intel-
 lectus notatur di. xliij. r. li. 4. ad primum.
 Elemosyna facta i peccato an deleat culpā et faciat pec-
 catorem mundum a peccatis et quomodo valet ad
 duo specialiter si sit in mortali et an fiat ad pene vita-
 tionem di. xliij. r. li. 4. per totum.
 Elemosyna i mortali scdā non delet peccatū nec elemosy-
 e iij

na de iniustis di. xv. a. li. 4. ad septimū z octauū.
Elemosynā facere an dōs possit semp d suo cuius est
dōs. nota aliqd potest dici alicui⁹ p̄mū tripl̄r z de
quo pōt fieri elemosyna: z de quo sacrificiū z elemo
syna z de quo neutrum vt est vsura di. xxvij. o. lib.
3. in solutione ibidem q̄ vsurarius non potest face
re sacrificium.
Elemosyna an pōt fieri de vsura in aliquo casu et qñ
non: z si de meretricio z aleato di. xv. a. 2. li. 4. per
totum nota singula bene.
Elemosynā nō potest dari de omni eo qd̄ habetur. s.
illicite nisi transferatur dominiū z alteri nō compe
tit repetitio ex canone dist. xv. a. 2. li. 4. in solutiōe et
ad primū scdm̄ z tertium.
Elemosynā dare sibi ipsi an quis potest z specialr̄ spi
ritualē z quare potius admonemur ad hoc q̄ illā
p̄s nobis dem⁹ p̄cipue z nō admōemur vt demus
nobis elemosynā corporalē et an sit ordo in dando
elemosynā di. xv. c. 2. lib. 4. per totum.
Elemosynā facere an pōt monachus siue aliq̄s ali⁹
religiosus di. xv. b. 2. li. 4. ad scdm̄ q̄nē p̄ totum.
nota distinctiōz z ad argumēta eius dem.
Elemosynā dare potest vxor prohibente marito. no
ta bene solutionē di. xv. b. 2. li. 4.
Elemosynam potuit facere beata Lucia contra vo
luntatem sponsi dist. xv. b. 2. li. 4. in solutione et ad
quartum p̄me q̄nōis.
Elemosynā dare an possunt filii familias z seruus
z ancilla dist. inc. xv. b. 2. li. 4. ad duas vltimas que
stiones per totum.
Elemosyne dare clericis sunt pauperū z ipsi sunt ea
rum dispensatores videat ergo ipsi dist. xv. o. li. 4.
ad quartum scdm̄ q̄nōis.
Elucere actum nota quid sit dist. inc. xxiiij. t. li. 4.
in solutione.
Emanatio spūs sancti distinguit̄ ab em̄natiōe filij
z q̄rtum ad primū a quo z q̄rtum ad tertium in que
dist. inc. xiiij. a. lib. 1.
Emaus in emaus discipuli euntes non cognosce
bant christum quia tenebant̄ oculi eoz z vnde tene
bantur. nota z an christus dissimulatozium actū fe
cerit di. xij. c. li. 4. per totum.
Emendare peccatum an sit alicui impossibile dist.
xv. s. 2. li. 4. per totum.
Ementes z vendentes de templo eiecit christ⁹ ostē
dens ex se quēdam diuinū radium dist. inc. xxiiij. q.
et. r. lib. 4. ad vltimum.
Empireum celum non est in loco dist. inc. xliij. c. 2.
lib. 4. ad tertium.
Energia quid sit. nota bene in rationibus pro ve
ritate di. viij. f. li. 2.
Enigma qd̄ sit di. j. o. in textu. li. 1.
Enigma q̄ntuplex. nota z quō etiā aīa xp̄i videt deū
sub enigmate dist. xxiiij. b. li. 2.
Enigma z speculū sunt de rōne fidei sed fides nō est
fundamentū rōne enigmatis sed qua vis. o est. nota
solutionē z ad primū dist. xxxi. g. li. 3.
Enigma z speculum habent in se lumen z ymbziam z
ex parte luminis arguit mentem. nota ad tertium di
st. inc. xxiiij. b. lib. 3.
Enigmatis obscuritatem faciunt quattuor dist. inc.
j. o. in textu. li. 1.
Enoch et helyas per quid continuant vitam cum
sint mortales ex adā gēni. no. ad arg⁹. di. xix. d. li. 2.

Enūciationes quedam habent vim inuocationū
z etiam deprecationes qd̄am vim indicationis vt pa
ter in quibusdam sacramētis z p̄phetijs di. iij. b. lib.
4. post solutiones argumentoz.
Enūciabilia an semper sint vera. nota bene per totū
dist. xli. f. lib. 1.
Enūciabile non est articulus licet articulus quādā
habet complexionem. nota solutionē z ad argumē
ta dist. xxiiij. e. li. 3.
Episcopat⁹ an sit ordo distinctus a sacerdotio cū
nō sit altior actus q̄ p̄ficere corpus xp̄i qd̄ est sacer
dorum di. xxiiij. r. 2. li. 4. p̄ totum.
Episcopoz quadrupartitus est ordo z an papa z ar
chiepi bene possunt consecrari a simplici episcopo
z quare episcopatus dicitur ordo in littera cum ta
men p̄ter sacerdotium nō est alius ordo sacer di.
xxiiij. r. 2. z. s. 2. li. 4.
Ep̄s aliqua facit ex ordine et iurisdiciōe simul vt est
p̄firmare ordinare p̄secrare ecclias z velare virgi
nes di. vij. d. li. 4. ad vltimū scdm̄ q̄nōis.
Ep̄s figurat eccliam z etiā virgo velata sed diuer
simode. nota solutionē decretistarū nō valentem z
etiā alberti sar⁹ aptā z quare ep̄s nō virgo figurat
eccliam ordinatur z mulier aut corrupta nō pōt ve
lari z quare episcopus z sacerdos bigam⁹ esse non
debent di. xvij. y. li. 4. ad argumēta secūde q̄nōis
z precedentia etiam nota.
Ep̄s quare hēt annulū z quō est sponsus et sponsa
z impedīt quis ab hoc dignitate triplici irregulari
tate que tñ nō est pctm̄ nisi forte p̄ accidēs nec habz
remedium irregularitas in noua lege sicut in veteri
di. j. l. li. 4. per totum.
Ep̄s vel sacerdos hñs officiū scientiā habere tenet̄
que p̄tinet ad officiū quā si nullo modo hñe pōt ob
ligatur resignare officiū alias peccat ex ignorantia
nota bene ad tertium di. xxij. g. li. 2.
Ep̄s z archiep̄s z papa an habeant p̄rios sacerdo
tes cui confiteri debent dist. xvij. v. 2. li. 4. ad scdm̄
questionem per totum.
Epulonis diuit⁹ sepulci i inferno. nota penā z qd̄
significat lingua quā tñ nō habuit z qd̄ extremū di
gitū z qd̄ gutta aque di. l. 3. li. 4. per totum.
Equalitas equalis z similitudo z similis ista no
mina claudunt duo in suo intellectu. nota solutio
nem dist. xix. e. li. 1.
Equalitas exigit distinctionē z ideo que oīno eadem
sunt equalia dicit̄ nō p̄nt: z iō distinctioni p̄sonarum
eq̄litas mag⁹ cōperit q̄ idēp̄ritas di. xix. b. li. 1.
Equalitas z similitudo nō idē dicūt qz similitudo diminu
te dicit̄ cōuenientiā eq̄litas aut̄ totam etiam in essen
tia di. xxxi. k. li. 1. ad vltimū.
Eq̄litas nō repugnat simplicitati di. xix. a. li. 1.
Equalitas non preponit alium sed supponit vnū p̄
pter distinctionem que significatur in vocabulo di.
xix. d. li. 1. ad secūdum.
Equale diffinitur z quare per negationem. nota so
lutionem di. xxxi. d. li. 1.
Equalitas duplex notat̄ di. xiiij. k. li. 4. ad septimū.
Equalitas duplex notatur scz figuratiōis z natu
re. nota ad argumēta di. xvi. a. li. 2.
Equalitas ē duplex z an penitēs restituat deo eq̄le
q̄rtū scz dānificauit. nota ad penult. di. xiiij. f. li. 4.
Equalitas z similitudo an sint idem in diuinis. no
ta ad q̄rtum dist. xxxi. d. li. 1.

Equalitas maxime competit distinctioni personarum diuinarum: id est prout autem non et similitudo non. ita conuenienter etiam personis aptatur nota bene solutionem di. xix. b. li. 1.
Equalitas conuenit tribus personis ita quod quilibet dicatur equalis alteri di. xix. d. li. 1. in solutione.
Equalitas in diuinis attenditur penes eternitatem in qua nullus alius precedit penes magnitudinem: quod nullus alius excedit penes prout cum nullus alius superat et hec tria in diuinis dicitur quod trinitate virtualiter. et nota bene quod hijs tribus modis deus omne creatum includit et ipse non includitur di. xix. c. li. 1.
Equalitas personarum in diuinis est non quod trinitatis sed virtutis. nota quid sit equalitas solutiones argumentorum attende di. xix. a. li. 1.
Equalitas in diuinis facit magis quod trinitatis quam qualitas licet qualitas melius potest transsumi in diuina di. xix. b. li. 1. nota ad ultimum ibidem.
Equalitas et similitudo an sumantur penes eadem attributa. nota ad quintum et in sequentibus solutionibus di. xxi. d. li. 1.
Equalitas quod in diuinis est penes numerum non potest attendi di. xix. c. li. 1. ad primum.
Equalitas una non potest predicari de patre et filio et spiritu sancto ut dicatur pater et filius et spiritus sanctus una equalitas di. xix. e. li. 1.
Equalitas attribuitur filio. nota quare et ratio. equalitas an incipit in primo vel in secundo et gratia cuius equalitas attribuitur filio in solutione et ad argumenta di. xxi. k. li. 1.
Equalitas est in filio secundum quadam rationem appropriatam non propriam quia equalis de sua ratione semper supponit unum cui sit equalis distinct. xix. d. lib. pmi ad primum.
Equalitas non appropriata spiritus sancto licet sit equalis patri ad argumentum antepenultimum di. xxi. k. li. 1.
Equiuocum pure et non pure sumptum in quo differunt distinct. v. b. li. 1.
Equiuocum unum an includitur in alio di. v. b. li. 1.
Errans in via motus plus errat quam in via pedis distinct. xxxvii. b. li. 3. in argumentum secundo.
Erroris diuisio ponitur: et nota qui errores excludit et qui non et rationes hominum omnium. nota distinct. xxx. d. li. 4. per totum.
Error diffinitur ab augustino et differt a nescientia et ignorantia et ponitur error impedimentum personis matrimonij et non alia duo: et nota de errore iuris et de errore facti et quod primum est in maiori proportionem. secundus autem in minori et quod error semper habet aliquam noticiam non autem sic nescientia et ignorantia et quod error causatur ex mendacio di. xxx. a. li. 4. per totum ibidem quis error nicolai.
Error dupliciter dicitur et quomodo est radix peccatorum nota in solutione di. xlii. e. li. 2.
Error conscientie etiam error hereticus. nota unde peruenit di. xliii. o. li. 2. in notabili post argumentum et sol.
Error persone quid sit et quod excludit matrimonium etiam si eque bonus vir daretur mulieri et etiam si ex errore diu sedisset cum secundo quem receperat pro suo cum quo primo contraxit. nota causam di. xxx. c. li. 4. per totum.
Error persone ex sua natura excludit matrimonium consensum et peccat contra essentiam matrimonij distinct. xxx. b. li. 4. per totum. et ideo error excludit voluntarium sicut

et consensum: et nota quid sit consensus.
Erubescencia est timor in expectatione conuicij respectu culpe que non inest sed potest inesse distinct. xxxiiij. g. li. 3. ad septimum.
Erubescencia que est in professione est spiritualis et erigitur et alia que relinquit passionem et non semper est nec erigitur in confitente distinct. xvi. q. li. 4. ad tertiam questionem per totum.
Erubescencia et tristitia beati de peccatis deletis non habent sed singulare gaudium de remissione eorum quibus et alijs propalant di. xliij. v. li. 4. per totum.
Eruditio que est ex nobis proprijs que sit et quod sit per sacramenta eruditio di. j. o. li. 4. ad tertium et quartum.
Ens nihil presupponit in quo fundetur distinct. j. q. libri primi.
Ens coartatur in generalissimis per differentiam et ideo sunt composita di. viij. a. 2. li. 1.
Ens nota quod se habet ad genera generalissima an per unum modum distinct. xxiij. j. li. 4. nota totum.
Ens creatum diuiditur in idem et diuersum di. liij. c. li. 1.
Ens magis dicitur natura quam ly unum. nota quod notari unum et quid ens di. xxiij. f. li. 1. ad ultimum.
Ens de creatore et creatura dicitur non uniuoce sed simpliciter et posterius. nota de analogia di. viij. f. li. 1.
Ens an conueniat creatori et creato enti per unam rationem comunem distinct. viij. a. 2. li. 1.
Entis intentio est simplicior quam intentio unius sed quod ad id quod sunt tunc conuertuntur et addit aliquid unum super ens ad secundum et tertium di. xxiij. c. li. 1.
Ens an est illud in quo stat omnis noster intellectus et qualiter ipsum est simplex. nota distinct. viij. a. 2. libri primi.
Ens licet simplicissimum sit apud intellectum plures tamen habet habitudines que sunt de intellectu et in quantum creatum est di. liij. k. li. 1.
Ens in quod resoluitur noster intellectus non est increatum di. viij. a. 2. li. 1.
Ens an dicatur simpliciter intellectum di. viij. e. li. 1.
Ens quod est primum in intellectu abstracte diuiditur per potentiam et actum di. xx. a. li. 1. ad secundum.
Ens ab alio habet esse: et ab alio quod hoc est distinct. viij. x. lib. pmi.
Ens sit per creationem bonum et verum per informationem esse est primum inter creata distinct. x. k. li. 4. in solutione.
Ens ab ente que habitudines abstracti possunt et que non possunt et hoc de ente creato distinct. viij. a. 2. li. 1.
Ens et vita se habent ut genus et species distinct. xxiij. a. li. 1. ad quintum.
Entitas rei in quo consistit. nota distinct. xliij. e. lib. 4. per totum.
Entitas rei an sit ipsa unitas. nota ad tertium distinct. xlii. l. libri primi.
Ens non abstrahit ab ente creato et ratio assignatur distinct. viij. a. 2. libri primi.
Ens omne creatum contractum est nota qualiter di. viij. a. 2. li. pmi.
Ens creatum non habet proprie simplex esse di. ij. j. li. 1.
Ens creatum ponit componibilitatem cum alio determinabilem et ideo quantumcumque simplicis essentie fuerit compositum est distinct. ij. j. li. 1.
Entia que possunt fieri et nunquam erunt an sint in deo lux et vita et ydea de ipsis. nota solutiones ad argumenta distinct. xxxvi. b. li. 1.

Ens precedit bonū dī. I. q. li. I.
Ens quare nō separata a bono dī. j. q. li. I.
Ens se hēt ad bonū sicut cā p̄maria dī. j. q. li. I.
Ens querit quē ordinē habent adinuicē ens verum
vnū z bonū; z quō vnū aliter se habet ad ens q̄ vez
et bonū dī. xlvj. o. li. I.
Ens z vnū sunt symonima quo ad hoc q̄ sunt s̄ non
quo ad noim illoz rōnes dī. xxij. c. li. I. ad scōm.
Ens vtrum verum conuertatur cum ente vno z bo-
no et vtrum negatiuarum enūciationū intellectus
poteft reduci ad ens z quomodo. nota solutionem
z cetera omnia dī. xlvj. n. li. I.
Ens increatum nō abstrahitur ab ente vt simplic^o
a minus simplic^o. nota dī. xx. a. li. I. ad scōm.
Ens substantialiter est in deo in creaturis participa-
tue distī. vij. f. li. I.
Ens quid significet dī. ij. g. li. I.
Ens qd ē ve ens nō ē nisi natura dina dī. vij. a. li. I.
Ens capitur duobus modis z fm hoc poteft dici q̄
tres sunt entes in diuinis; z etiam in alio sensu non
poteft dici dī. vij. e. li. I.
Ens nominat essentiam diuinam vel deum fm essen-
tiam z nō p̄rie creata dī. ij. j. li. I.
Ens an vicinūs sit persone vel esse in diuinis dist.
vij. e. libri primi.
Entes tres an dici pōt de psonis diuinis ita vt dica-
tur sunt tres entes. nota in quo sensu est falsa z in q̄
vera dī. xv. e. li. I. in solutione.
Entia tria nō sunt pater filius z spiritus sanctus. no-
ta dist. vij. e. lib. I.
Essē qd sit diffinitive dī. iij. m. li. I.
Esse alicuius est duplex z vnū poteft separari ab eo
cu^o est z non aliud. nota de accidentib; in sacrame-
to altaris dī. xij. q. li. 4. ad duo p̄ma.
Esse appetitur ab omnib; fm q̄ absolute considera-
tur si autem ad relationem ad penam cōsideratur
nō qz melius est non esse illi q̄ sic esse. nota bene so-
lutionē z ad argumenta dī. xxvij. j. li. 3.
Esse ē act^o eēntie quē hēt in eo q̄ est dī. vij. e. li. I.
Esse in quib; sit incōmunicabile z in quibus cōmu-
nicabile dist. v. a. li. I.
Esse an sit p̄ncipium rerū creaturarum. nota ad vlti-
mā qōnem in argumētis dī. j. a. li. I.
Esse quadruplex creature designatur distī. xxxv. l.
li. I. in solutione nota bene.
Esse non est actus esse nisi qui est materia. nota solu-
tionem dist. xxij. d. li. I.
Esse est essentia fm actū quē hēt in ipso qd est. i. in b
aliquid vel in isto supposito dist. iij. d. 2. li. I.
Esse vniuscuiusq; rei tm vnū est z hoc a forma substā-
tiali que vna est z hoc esse dat ipsi rei. nota solutio-
nem bene dī. xix. q. li. I.
Esse essentie z esse individui in creaturis an differāt
distī. v. a. li. I.
Esse totius z eē partium an sit vnū esse z ab vno actu
tā in naturalibus q̄ in spiritualibus dī. vij. e. li. 4. ad
primū secūde questionis.
Esse an suscipiat magis z minus non autem p̄rie in-
tensionē z remissionē dī. vij. f. li. I.
Esse generalis rei an manet in toto corpore. nota di-
stī. vij. l. libri p̄mi.
Esse spaliū v^o eēntia nō mēsurat euo dī. ix. c. li. I.
Esse nota an sit idē esse mouentis z resurgētis in no-
uissimo die dī. xliij. l. li. 4. per totum.

Esse spūale differenter dat virtutes et sacramenta
dī. vij. c. li. 4. ad primū scōe qōnis.
Esse omnia in deo an cōueniat potentie sapientie v^o
voluntati vel omnibus hīs. nota bene omnia p̄ to-
rum dī. xxxvi. a. li. I.
Esse in deo z esse in ipso z esse per ipsum et in ipso vi-
uere z moueri an idem sint. nota solutionem z ad ar-
gumēta dist. xxxvi. k. li. I.
Esse in reb; deo cōuenit qnq; modis. nota an isti mo-
di cōueniant ex parte vtriusq; scz dei z creature dī.
xxxvij. e. li. I. nota solutionē z ad argumenta.
Esse deum in rebus mult; modis dicitur. nota qua-
liter dist. xxxvij. f. li. I.
Esse cū iustis z eē cū malis q̄ differenter dicitur eē
deus. nota totum dist. xxxvij. l. li. I.
Esse an soli deo sit p̄p̄riū z alijs accidat dī. vij. a. li. I.
Esse essentie puro z simplic^o intellectu entis ē deo pro-
p̄rium dī. ij. j. lib. I.
Esse z essentia in diuinis an determinantur proprie-
tatibus dī. v. a. li. I.
Esse ab alio notio nō pōt esse nisi ex modo aliquo su-
peraddito. s. ab alio per generationē esse em ab alio
cōuenit pediculo librico z pilo dī. xij. j. li. I.
Essendi nota fm quē modū essendi proprietates est in
psonis ad scōm dī. xxij. b. li. I.
Esse vnū tm an fuerit in xpo z de quo esse loquit. no-
ta totum dī. vi. d. li. 3.
Essentia qd est dī. j. m. circa textū li. I.
Essentia z esse quid dicant dī. vij. c. li. I.
Essentia in creaturis est simplex in ratione sed nō in
esse dī. v. a. li. I.
Essentia nō claudit in se suppositū dī. v. e. li. I.
Essentie vnitas z ipsa essentia vnū sunt sed alia rōne
est essentia z alia vna dī. ij. n. li. I.
Essentia creata diuiditur per esse in actu nature qui
est generatio sed per rationem permanet indiuisa.
distī. v. e. libri p̄mi.
Essentia creata diuiditur in illis in quibus cōscatur
qz nō est oino simplex. nota ibidē dī. iij. c. li. I.
Essentia q̄ cōis est multis nō ponit differentia respe-
ctu illoz quib; est cōmunis sed potius vnitate no-
ta ad quartum dī. xxij. a. li. I.
Essentia esse z ens differunt dī. ij. n. li. I.
Essentia esse z ens quomodo differūt. nota in argu-
mentis dī. ij. c. li. 3.
Essentiale subale z accidēs d̄nt dī. iij. e. 2. li. I. ad 2^m
Essentia z psona nō sunt due res dist. v. b. li. I.
Essentia diuina non est genus in diuinis q̄uis hyla-
rius fm modū loquendi vocet naturam ipam gen^o
nota solutiones dist. xix. p. li. I.
Essentia in diuinis est cōmunicabilis sed quare nō
diuisibilis quere dī. iij. c. li. I.
Essentia diuina cōicabilis est per generationem et p-
processionem dī. v. a. li. I.
Essentia in diuinis an sit p̄cedēs generationē aut cō-
sequens vel cōcomitans dī. v. c. li. I.
Essentia p̄ qd sit cōicata in diuinis nō tm ipsa est geni-
ta nec p̄ se nec p̄ d̄ns dī. v. g. li. I.
Essentia an predicetur de personis vt quiddam to-
rum dist. xix. l. li. I.
Essentia non generatur nec per se nec per accidēs
sed nec per p̄sequens dī. iij. b. li. I.
Essentie in diuinis q̄re nulla est emanatio psonarū
dī. xij. l. li. 1. z an essentia distinguit ibidem.

Essentia diuina nō est pars patris nec alterius per-
 sone nec essentia hēt sibi aliquid additū a patre, no-
 ta ad sextum di. xix. l. i. I.
 Essentia vel substantia aut natura nō generat sed p̄
 fm substantiam di. iij. b. li. I.
 Essentia non genuit essentiam licet deus deum di-
 stinc. v. e. lib. p̄mi.
 Essentia genuit essentia dici nō p̄t cū tñ d̄r deus ge-
 nuit deū ratio ponit̄ di. v. e. li. I.
 Essentia nō ḡnat tribz rōnibz p̄bat̄ di. v. a. li. I.
 Essentia diuina predicatur cōuersim de persona di-
 stinc. xix. l. i. I. ad primum.
 Essentie vnitas an sit numerata in tribz cū d̄r trini-
 tas q̄si trīū vnitas, nota ad quartū di. xxij. c. li. I.
 Essentia z esse non sunt diuersa in diuinis licet ibi sit
 dans z recipiens di. iij. c. li. I.
 Essentie q̄ re cōis est etiā p̄ eē est cōis z hoc conuenit
 diuine cēntie, p̄pter suā simplicitatē di. v. a. li. I.
 Essentia in p̄re z filio nō distinguit̄ fm eē di. v. g. li. I.
 Essentia an sit genita cum filius qui est essentia est ge-
 nitus di. v. b. li. I.
 Essentia in p̄re z filio mouet̄ indistincta di. iij. b. li. I.
 Essentia nō ē indiuiduata z determinata p̄prietatibz
 p̄sonarum di. v. a. li. I.
 Essentia z persona licet idem sint tamen vtrūqz reti-
 net ea que sunt de ratione sua p̄p̄ia, nota solutionē
 z ad primū di. xxxiij. a. li. I.
 Essentia est p̄r filij, nota q̄liter est duplex di. v. b. li. I.
 Essentia est q̄ vnūtur p̄r et filius inq̄rū sunt p̄ncipiū
 spiradi sed tñ esse sola nō est sufficiens nisi z cōplecta
 tur vnitate notionis di. xi. d. li. I.
 Essentia est pater hec locutio potest esse duplex, no-
 ta ad primū di. xxvij. a. li. I.
 Essentia nō est relata v̄l distincta in diuinis di. v. b. li. I.
 Essentia nullo mō p̄t dici relatiuū di. v. e. li. I.
 Essentie vnitas in tribus p̄sonis melius ostenditur
 per creaturam, intellectualem q̄ q̄ per ipsam ef-
 fectus gratie vel modus processionis ostendatur,
 nota di. xvi. a. li. I.
 Essentia z persona in diuinis de se inuicem p̄dicatur
 ratio ponitur di. iij. J. li. I.
 Essentia in diuinis an debeat subh̄a vel predicari v̄l
 recte possit fieri vtrūqz di. iij. J. li. I.
 Essentialia adiectiua an quocūqz designata p̄dicant̄
 de notionibz in solutione di. xxxij. d. li. I.
 Essentialia quattuor modis p̄nt se h̄re de quibz no-
 tio nō p̄dicatur nota solutionē z rōem hui⁹ exceptio-
 nis, nota ad primū di. xxxij. d. li. I.
 Essentialiter cēntiale p̄sonalr p̄sonale z essentialit̄ no-
 tionale nota q̄liter distinguuntur di. xv. g. li. I.
 Esurics q̄ est in bris in p̄ta tollit fastidiū z nō hēt
 futurum, nota replicā p̄ra solutionē v̄ltimi argu-
 menti per totum di. xxi. b. li. 3.
 Etas grauat peccatum z fm etatis variationem
 turpitudine peccatorum variatur dist. xvi. d. 2. li. 4.
 ad decimū z vndecimū.
 Etatem habere debent ordinandi legitima q̄uis in
 religiosi nō oportet hoc ita stricte licet in alijs ob-
 seruari di. xxv. g. li. 4. per totum.
 Eternitas p̄bat̄ ex p̄prietate di. iij. g. li. I.
 Eternitas diffinita beato dyoniso z ysaac, nota ex-
 planatiōes diffinitionū pulchras di. viij. g. li. I.
 Eternitas diffinitio disputatiue explanatur distin-
 vij. g. libz p̄mi.

Eternitas fm modū intelligendi quid dicat̄ z nota
 diffinitionem ysaac de ipsa z etiam ipsius dyonisi
 in tercio argumēto di. xxxi. e. li. I.
 Eternitas an sit essentia diuina distinc. ix. a. li. I. mē-
 sura z mensuratum an identificantur essentialiter
 distinc. ix. a. lib. I.
 Eternitas dupliciter accipitur scilicet formaliter et
 materialiter z materialiter accepta est causa dura-
 tionis alioz, nota di. viij. g. li. I.
 Eternitas per esse est incōmunicabilis sed per vitam
 cōmunicabilis di. viij. g. li. I.
 Eternitas quō claudit omne tempus, et quicqd est
 in tpe di. viij. g. li. I.
 Eternitas vt est mensura excellens an claudat in se
 eū z tēpus di. viij. g. li. I.
 Eternitas refertur ad potentia z p̄ma potentia eter-
 ni manifestatur in vita; z ideo etiā diffinit̄ p̄ vitam z
 nō per esse di. viij. g. li. I.
 Eternitas q̄liter est infinita di. ix. b. li. I.
 Eternitas an habeat p̄tensionem z rationem du-
 rationis et sic mensurat esse in diuinis, nota distin-
 ix. b. lib. p̄mi.
 Eternitas mensurat vt exemplar non tamen vt ex-
 emplar durationis sed vt exemplar beate vite di-
 stinc. viij. g. lib. p̄mi.
 Eternitas distenditur, nota q̄liter an in se vel in alio
 z quid hoc sit di. viij. g. li. I.
 Eternitas quādo accipitur in ratione mēsure z quā-
 do non nota dist. viij. g. li. I.
 Eterna an plura sunt et fm quem modum distinc.
 viij. b. libz p̄mi.
 Eternū duplex notatur scz dei z nostrū in quo pecca-
 mus, z ideo p̄ritio debet manere in nobis p̄ totam
 vitā di. xvi. l. 2. li. 4. p̄ totum bene nota.
 Eterni tres an possent dici di. ix. g. li. I.
 Eternitas esse in eternitate tribus modis dicitur di-
 stinc. viij. J. lib. p̄mi.
 Eternitas q̄ differenter de deo dicitur z aliquibus
 creaturis di. viij. b. li. I.
 Eternitatis dies nō habet partes sed pluralit̄ tñ d̄r
 vt a diebz eternitatis di. ij. r. li. I.
 Eternitas d̄r annus dei di. xix. f. li. I.
 Eternitas qualiter adiacet diuersis diuerso modo
 mensurans aliqua di. viij. b. li. I.
 Eternitas in optimo statu sui ē p̄ncipantibz cōicata
 p̄ vitā z nō p̄ esse di. viij. g. li. I.
 Eternitate varie p̄ncipat̄ aliqua fm vnā vel duas v̄l
 plures p̄prietates di. viij. b. li. I.
 Eternitas quō distinguit̄ ab euo z tpe di. ix. c. li. I.
 Eternitas p̄ qd est p̄s britudinis, nota di. viij. g. li. I.
 Eūū quid sit di. viij. b. li. I.
 Eūū potest p̄significari cum tpali z inotescere per cō-
 parationem temporalis ad ipsum ad quartum di.
 xxxv. J. libz p̄mi.
 Eternū aliquid aia nostra capiens ipsa in hoc mūdo
 non est q̄rum ad modum cognoscēdi z viuēdi, nō
 ta bene di. xv. r. li. I.
 Eternitas non adiacet deo extrinsecus nisi fm ratio-
 nem distinc. ix. a. li. I.
 Eternitas qualiter dicatur adiacere distinctioni p̄-
 sonarum di. ix. b. li. I.
 Eternitas nota quare attribuit̄ p̄i z nō est ei⁹ p̄p̄ia
 nec per se nec per cōnotationē notionis sue z q̄ er-
 rant q̄ dicūt cōnotare notionē di. xxxi. J. li. I. in sol.

Eternitas licet sit cōis tribus psonis appropriatā tñ pa
 tri, nota rōnem ad tertium dis. xxxi. b. li. i.
 Eternū nota deo aliqd cōuenire in eternū z tñ nō ab
 eterno ad vltimū di. xxx. f. li. i.
 Eternitas mūdi et intelligētiā excluditur p illud in
 pncipio creauit deus celum z terram distinc. j. a. li.
 2. in solutione.
 Eternitate an creature mensurantur vel aut imitā
 tur eternitatem di. viij. g. li. i.
 Eterna mors nō pōt dici, p̄rie eterna z si dicatur, no
 ta intellectū dis. xvi. b. li. 4. per totum.
 Eternitatem nō participat dāpnant; et nota quid sit
 participare eternitatē inq̄stum creatura eam parti
 cipat di. xvi. g. li. 4. in solutione.
 Ethiopes quare habent calorem intemperatū, no
 ta totum di. xvij. d. li. 2.
 Eua quare potior sit formata de cēsta q̄s de carne
 cū tñ dicat adam hoc os de ossibus meis et caro ex
 carne mea di. xvi. c. li. 4. per totum nota.
 Eua plus peccauit q̄s adam in substantialib; peccat
 ri, nota totum di. xvij. c. li. i.
 Eua an peccauit vno vel pluribus peccatis dis. xvij.
 b. li. 2. nota totum.
 Eua an peccauit vno peccato vel tribus, nota totū,
 distinc. xxi. g. li. 2.
 Eua si tñ peccasset an filij alicui corruptioni subia
 cissent z originali; z quid fuisset peccatum de ipsa
 nota totum di. xvij. f. li. 2.
 Euacuari dicitur virtutes in patria diuersimod
 de, nota quō omnes virtutes manent tam theologi
 ce q̄s cardinales et etiam euacuatur distinc. xxxi. b.
 li. 3. per totum.
 Euacuationis cā q̄ virtutes aliq̄ euacuānt, nota q̄
 sit ratio in solutiōe z in sequētib; di. xvij. d. li. 3.
 Euangelium pauli dicebatur qd ipse predicabat
 et similiter petri non tamen bap̄tismus traditus a
 paulo vel petro alicui ipsozum dicebatur esse dis.
 ij. e. li. 4. ad secundum.
 Euiternū nō est de sua natura incōmutabile in eē
 sicut eternū; z iō nō hēt verā eternitatē dis. ix. c. li. i.
 Euiterna nota vnde habeant rationem sue indeficiē
 tie dist. ix. c. li. i.
 Euiterna causam dīationis indeficientie post mil
 le annos iam hēt, nota vnde di. ix. c. li. i.
 Euiternū esse dominans euiterni an sit sua domina
 tio distinc. ix. c. li. i.
 Euiternum simplicissimū mensurat alia euiterna.
 distinc. ix. c. li. p̄mi.
 Euchariſtie sacramētum quare institutum est: et
 quare post cenam z ante passiōē z non post resur
 rectionē z non debuit septius institui sicut bap̄tism⁹
 di. viij. f. 2. li. 4. ad primā qōnem p totum
 Euchariſtie sac̄m ab initio mūdi institui nō debuit
 di. viij. e. li. 4. ad primū in solutione.
 Euchariſtie sacramētum nō debuit institui in initio
 filiozum israhel licet aliq̄e figure āre legem exp̄s
 sius illud figurabant q̄s ea que sub lege, nota bene
 ad vltimū di. viij. e. li. 4.
 Euchariſtie sac̄m an ante passiōem z ante resurre
 ctionē institui debuit lz vsus eius nō detur nisi ba
 p̄tismo q̄ sepultus est z resurrexit di. viij. e. li. 4. ad
 quartū z q̄ntum ibidē quō se hēt euchariſtie sac̄m
 ad passiōem z quō bap̄tismus.
 Euchariſtia nō est de fundamento sp̄ialis edificij sv

cur p̄firmatio quāuis vtrūq; est sacramētū nō neces
 sitatis di. xvi. f. 3. li. 4. ad quartā qōnem p totum.
 Euchariſtia dicitur licet tribus rōnib; z etiā appellatur vici
 cum, p̄ter tres causas di. viij. c. li. 4. per totum.
 Euchariſtie sac̄m nō peccat p̄firmationē lz cōforta
 tio etiā fiat p nutrimentū dis. xvij. a. li. 4. ad sextum.
 Euchariſtie sacramētum quare spiritualiter dicit
 antequam sacramētis veteris legis vt dicit ambro
 sius di. viij. d. li. 4. per totum.
 Euchariſtie sacramētum habet fidem in summo ad
 quartum di. xvij. g. li. 3.
 Euchariſtie sac̄m maximū est iter ea que fidei sunt
 nectū articulo sed adiungitur articulo de passiōe,
 nota ad quartū di. xvij. e. li. 3. ibidē ad vltimū.
 Euchariſtie sacramētum an sit miraculum vel ali
 quid habeat de natura aut sit creatio di. xi. d. li. 4.
 in duabus qōnibus per totum.
 Euchariſtie sacramētū sp̄aliter est p̄figuratum etiā
 ante legem, nota di. viij. d. li. 4. ad vltimū.
 Euchariſtie sacramētum quadruplici figura p̄fē
 guratum est z quare hoc sacramētum potius hēt
 figurā se manifestantes q̄s alia sacramēta q̄ etiā
 sunt in medicinā z cum sint alie figure q̄s quattuor
 quare a magistro nō ponuntur; z q̄s differenter figu
 rant iste quattuor figure z penes quid sumitur suf
 ficientia earū dis. viij. b. li. 4. per totum.
 Euchariſtie sacramētū figurat quibusdā figuris q̄
 ad rem vel speciem sacramentalē quibusdā autē re
 p̄sentat quo ad passiōē z etiā quo ad vsum fidelium
 di. viij. b. lib. 4. ad scōm p̄me qōnis.
 Euchariſtia quō significat p oblatōē melchisedech
 z quare nō p̄figuratur hoc sacramētū q̄ntum ad for
 mā sacramēti sicut quo ad sp̄m di. viij. b. li. 4. ad
 quartā z q̄ntam qōnem per totum.
 Euchariſtia bñ designat p mānā lz mānā vt videt nō
 fuerit oblatum deo z etiā diuersi saporis, euchar
 istia autem vnius actus deo offertur distinc. viij. b.
 li. 4. ad duo vltima p̄me qōnis.
 Euchariſtia designat p agnū paschale in egypto cor
 mestū di. viij. b. li. 4. ad tertā qōnem p totum.
 Euchariſtie sac̄m quō significat p agnū paschalem
 z alia que fiebant circa agnū istū z modū edendi, no
 ta di. xvij. b. li. 4. ad duo prima.
 Euchariſtia designat p sanguinē de latere xp̄i fluen
 tem, nota di. viij. b. li. 4. ad scōam qōnem p totum.
 Euchariſtia est sacramētū z sac̄m sacramēto z
 querit an corp⁹ xp̄i verū sit sacramētū vel sp̄s pa
 nis z quid efficit cum oē sacramētū efficit qd signi
 ficat vbi nota q̄ sunt tria in hoc sac̄o scz sacramē
 tum tñ in rōne signi tñ, scōm est sacramētū z res
 z signū z causa, tertium ē res tñ di. viij. l. li. 4. in dua
 bus qōnibus per totum nota singula.
 Euchariſtia an sit vnum sacramētum vel plura cū
 sit ibi multplex signum z etiā signatum sicut pa
 nis z vinū z significantia corpus ch̄isti verum di.
 viij. n. li. 4. per totum nota.
 Euchariſtie sacramētum tam quo ad signa q̄s quo
 ad signata est vñū sacramētum non fm̄ genus vl
 speciem nature sed fm̄ id qd facit genus z speciem sa
 cramentū z fm̄ q̄ venit in vsum fidelium dis. viij. n.
 li. 4. ad octauū z nonū.
 Euchariſtie sacramētum an sit vnum ab vnitare vl
 timi signati distinc. viij. n. libi. quarti. ad quintum
 et sextum.

Eucharistie sacm an habeat cōperentē formā cū dicitur hoc est corp⁹ &c. nota de singulis verbis in hac forma p̄tentis scz qd̄ demonstrat hoc ē qre dicitur et non aliud verbū: & qre corp⁹ & nō caro: & cur meū et non iesu xpi, & an eī sit de forma cū nō inueniatur in antiq̄uis libris di. viij. f. li. 4. p̄ totum. nota ibi habes sex qōnes per ordinem quarū solutiōes euacuant p̄positas qōes. nota bene an etiā sit de forma cum dicitur accipite & comedite.

Eucharistie sacm nō habet plures formas simplici ter plures vtraq; eī formārū relata ad vnitatē institutionis simul confert esse completum sacramentū. nota bene ad septimū di. viij. n. li. 4.

Eucharistie sacm an sit vnū & an forme hui⁹ sacri super panē & vinū se expectent: & quō ex vi verboꝝ est sub specie panis corp⁹ & concomitanter etiam sanguis & cōuerso & cum sub specie panis sic corpus & sanguis an superfluit forma super vinū distinc. viij. b. lib. 4. per totum.

Eucharistie forma in calice q̄ sit ex integro & an p̄ba/bilit̄ loquūt̄ q̄ dicit q̄ hec vba p̄ vobis & p̄ mult̄ effundet̄ sit de forma. vel an sit dicēdum q̄ hec verba nō sunt de essentia sed tñ peccaret q̄ omitteret vt quidam antiquoꝝ dixerunt & an alia verba que sequūt̄ sint de forma di. viij. g. lib. 4. ad duas vltimas questionēs.

Eucharistie sacm sub spē panis & vini vnionis vnū est signū. aliter tñ sub spē panis & aliter sub spē vini & q̄ duo requirūt̄ ad p̄fectam vnionē: & hec notatur p̄ auctoritatē xpi qui māducat meā &c. di. viij. n. li. 4. ad quartum argumentum.

Eucharistie sacm p̄fici dēt̄ ex pane et vino cui⁹ sunt multe cause & cōueniētē s; vna est cogēs et h; mult̄ figuris diuersis p̄figurabat̄ quo ad multa q̄ sunt in hoc sacramento spēs tñ figure q̄ erat māna peli gā in b̄ sacro p̄re alijs. nec caro debuit eē materia hui⁹ sacri nec lac nec debuit esse spēs multoꝝ ciboꝝ nec aliqd̄ pingue dēt̄ apponi di. xxi. f. li. 4. per totum.

Eucharistie sacm sub duplici specie traditū est multis de causis: & q̄ hoc sacramentum offertur pro aīa & corpore & hoc sacm nō tñ hēt̄ affectū spūalem sed & est memoriale et cui⁹ nota. Itē nō est tantū sacm passionis sed etiā incarnationis: & sumit̄ hoc sacm sacramentaliter a bonis duplici mō. scz quo ad penitētes & deuotos & hēt̄ duplicē effectū in corpore mustico & quare in hoc sacramento sumit̄ panis vinū & aq̄. di. xij. b. li. 4. in solutione p̄ totum.

Eucharistie sacm quibus sit viaticū & viatorib; magis cōueniāt dura q̄ mollia nō tñ debuit sacm dari in dura materia sed in delicata qualis est frumētum cum illud sacramentum sit cibo delicato &c. nota bñ dist. xij. g. li. 4. ad sextum & septimū.

Eucharistie sacm sub spē panis institutum est cā humiliationis n̄re di. x. a. li. 4. ad vltimū.

Eucharistie sacm sub spē panis exp̄ssius & verius significat carnem christi q̄ caro oblata i veteri testamento representabat vel figurabat & quare magis videntur conuenire nota distinc. xij. a. lib. 4. ad penultimū p̄me qōnis.

Eucharistie sacm an debeat cōsecrari tñ de pane frumētino: & qre nō d̄ ordeaceo cū tñ bap̄tismus in ḡnali materia sit institut⁹ & q̄ de splera pōt cōfici et nō in amido nec in p̄mixtura frumētī & siliiginis nisi absorbere et filigo nec in pane corrupto distinc. xij.

g. li. 4. per totum nota. Eucharistie sacm an p̄fici dēt̄ in q̄t̄imo v̄l in fermentato cū d̄ p̄r̄te verboꝝ i vtroq; pōt p̄fici. nota rōes p̄ nobis & solutiōes argumētōꝝ ipsoꝝ grecoꝝ: & q̄ ex dispensatione ad tempus ecclesia latina p̄fecit in fermentato distinc. xij. b. li. 4. per totum.

Eucharistie sacramentum cum conficitur ex pane q̄ nō manet nec quo ad materiam nec quo ad formā non tamen debet dici q̄ panis sit annihilatus. et quid requiritur ad annihilatiōem. nota per totū distinc. xi. g. lib. quartū.

Eucharistie sacm quo ad cōfectionē sanguinis non potest fieri de agresta nec de aceto di. xij. g. li. 4. ad duo vltima qōnis vltime.

Eucharistie sacm nō pōt p̄secrari nisi a qua vino admisceatur sed hoc intellige de posse iuris non sacramenti di. xij. m. li. 4.

Eucharistie sacro existēte in altari an maneāt oīa accidētia & etiā soliditas mathematica an maneāt ibi s̄m eē reale: et an sit ibi aliud corpus p̄ter corpus xpi dist. xij. d. lib. 4. per totum.

Eucharistie sacm an simul p̄tineat corp⁹ xpi & substantiā panis vt qdā opinati sūt: & si nō an sit illa repugnātia qz duo corpa nō p̄t̄ eē in eodē locovel rō sacri repugnat di. xi. b. li. 4. p̄ totum.

Eucharistie sacm non tñ est si gustatiūū corporis xpi sed & ipsum veraciter cōtinet xpm quo ad aīam corpus & deitatem: & quō est xpus in altari & in celo nota di. x. a. li. 4. per totum.

Eucharistie sacramentū p̄tinet totum xpm etiam in diuisis particulis hostie. cuius rōnem nota p̄ totū cum diligētia di. xij. l. li. 4.

Eucharistie sacm hēt̄ duplicē rē p̄tētā & nō sic alia sacra q̄ nō habent rē p̄tētā nisi sic in nobis causatā di. ix. a. li. 4. ad primū & scdm.

Eucharistie sacramentum cū p̄tineat verum corpus christi an possit dici corpus xpi creatum in hoc sacramento di. x. k. li. 4. per totum.

Eucharistie sacm q̄ sit p̄tineat corp⁹ xpi & q̄ sit ibi sit xps. nota cū diligētia p̄ totū di. xij. k. li. 4.

Eucharistie sacm tertio ordine p̄tinet corp⁹ sanguinē & deitātē & an aliqd̄ etiā cōuertat̄ in deitātē sicut panis in corpus et vinū in sanguinē cū eq; habeat̄ ibi deitas sicut & illa & an virt⁹ hui⁹ sacri extendat se imēdiatē sup̄ p̄sonam & an intentio sp̄aliter feratur ad hoc q̄ sit ibi deitas di. xij. d. li. 4. per totum.

Eucharistie sacm p̄ter rem p̄tētā & significatā & in nobis causatam hēt̄ etiā rem adhuc non causatam in nobis nec p̄tētā sed significatā & illa res est fructus dulcedinis glorie & gustus dei p̄ fructū in ap̄taviōe & significatur p̄ gustum dulcedinis spūalis in sacramento: & hoc notatur p̄ dyonisiū. & nota ibi dem q̄ actus beatitudinis qui est fructio significat̄ per hoc sacramentum p̄pter gustū spūalem p̄dictum di. ix. n. li. 4. per totū bene nota.

Eucharistie sacramentum cum contineat actorem omnīs gratie quare ergo & alia sint necessaria sacramenta. nota quid causat eucharistia distinc. j. c. li. 4. ad secundum.

Eucharistie sacramentum an sit per transmutatiōem q̄ sit ibi mutatio a tota substantia in substantiam corporis christi vel an panis sit corpus christi aut q̄ maneāt aliquid de substantia panis et si non maneāt substantia panis an maneāt actus substantie

panis q̄ est cibare z vbi manet ille act⁹ si ibi substā-
tia nō est di. xi. b. li. 4. per totum.
Eucharistie sacm̄ an sit p̄ cōuersionē vel p̄ trāsmu-
tationē si trāsmutatio quō pp̄ue dēt noiari z an i oī
trāsmutatioē ē necesse h̄re duo extrema et subiectū
z per quid differt hec trāsmutatio a creatioē z alijs
trāsmutationibz di. xi. a. li. 4. p̄ totum.
Eucharistie sacm̄ quō sit p̄ trāsubstantiationē p̄ais in
corp⁹ xpi. nota q̄ locutioēs sint artēdende z q̄ nō vt
sunt: panis pōt esse corp⁹ xpi vel panis sit corp⁹ xpi
vel corpus fuit panis vel panis erit corpus christi.
di. xi. f. li. 4. in solutione z p̄ totum.
Eucharistie sacramētū in se h̄t tria. s. sacramētū tm̄
rem tantū z sacramētū z rē z q̄ ratio significādi cō-
uenientissime cōuenit panī z vino: z quomō hec di-
ci possunt dici homogenia z etherogenia z cum sint
artificialia quō p̄nt significare corp⁹ naturale dist.
viij. m. li. 4. per totum nota bene.
Eucharistie sacm̄ an cōponit̄ ex visibili elemento p̄
specie z dñi nostri iesu xpi carne sacm̄ scz z re sacra-
mētī cū res sacramētī sit effect⁹ sacramētī dist. x. d.
li. 4. p̄ totū ibidē an h̄js duobz p̄ficiat̄ an p̄tibz essen-
tialibz ad vltimū z in solutione.
Eucharistie sacm̄ xps accepit mer in cena et cause
huius notantur di. xij. p. li. 4. per totum.
Eucharistie sacm̄ si p̄secratū fuisset i triduo an tm̄
corp⁹ ibi fuisset sine aia z sanguine z an fuisset sacra-
mētū p̄fectum tali p̄secratione vel nō di. xij. o. lib. 4.
ad scōdam qōnem per totum.
Eucharistie sacm̄ si seruatiū fuisset p̄ tridū an cor-
pori xpi in p̄side idem contigisset qd̄ p̄rigit in cruce
ita vt in p̄side crucifigeretur morerēt di. xij. o. lib.
4. ad p̄mam qōnem per totum.
Eucharistie celebratio q̄s d̄nter d̄r sacrificiū z imo-
lacio z an xps vere imolet̄ cū ei⁹ imolatio sit p̄ius
facta in passione di. xij. a. 2. li. 4. p̄ totum.
Eucharistie sacm̄ in parascēue offerit̄ z q̄re nō cōse-
cratur illo die. nota z q̄re sanguis nō reseruatiū in ce-
na dñi sicut corpus dist. xij. b. li. 4. per totum.
Eucharistie sacm̄ dñi in altari imolat̄ quō dicunt̄ ce-
li aperiri vt gregor⁹ ait z quid sit sūma z una sacra-
ri z ex visibilibz z invisibilibz fieri vnū z qd̄ illud ra-
pi in celū vt societ̄ corpori xpi cum sit fm̄ veritatem
in altari di. xi. 3. li. 4. per totum.
Eucharistie spēs sunt duplices sicut spēs panis z vi-
ni cū tm̄ d̄rermiata res i natura sua z forma sua nō
intelligit̄ nisi ex p̄tia sp̄i forma q̄ nō est duplex. no-
ta rationē di. xij. a. li. 4. ad vltimū p̄me qōnis.
Eucharistie sacm̄ an sit frāgibile fm̄ corp⁹ xpi vl̄ an
accidens frangat̄ vel sit fractio tm̄ fm̄ visum vl̄ fm̄
rem realis fractio z q̄ hec fractio nō ē oīno mathe-
maticē q̄ritat̄ nec etiā naturalis. pp̄ue z qd̄ signifi-
cat fractio di. xij. a. li. 4. p̄ totū nota bñ z an sint ibi
plura sacra fractione facta ibidē ad penultimū.
Eucharistie sacramento representatur passio lz cor-
pus christi in sacramento non frangatur z tamen in
passione christi realiter corpus fuit diuisum clavis
di. xij. b. li. 4. ad tertium.
Eucharistie cōio et fractio eiusdem nō idē significāt
z cōio significat ymionem p̄ gratiam et etiā per glo-
riam i futuro di. xij. p. li. 4. per totum.
Eucharistie ps remanēs i altari stare significat eos
q̄ iacēt i sepulchro vbi nota q̄re i patena reseruāt z
postea comedīt di. xij. o. li. 4. ad penultimū.

Eucharistie ps missa in calicē significat corp⁹ xpi qd̄
iam resurrexit cū tm̄ calix videt̄ significare passionē
z eucharistie duplex est p̄ceptio. vna cū labore alia
sine labore masticatiois cū gustu sapie di. xij. o. li. 4.
Eucharistie sacramētū si appareret sub specie panis
vel sanguinis qd̄ sit faciēdum sacerdoti an debet su-
mere vel iterū celebrare z quare gregorius hoc ora-
uit vt sic appareret cum tm̄ nobis hoc sacramētum
deus voluit dare p̄pter fidei meritū et alias duas
causas imo nec expediret ad fidem in gēnibus ge-
nerandam si ita manducaremus dist. xij. a. li. 4. per
totum in quattuor qōnibus.
Eucharistie pars comesta significat ambulantes su-
per terram nō rōne incorporatiois sed restauratio-
nis di. xij. o. li. 4. ante penultimū.
Eucharistie ps tertia nō ab oibz seruāt vsq; in finē.
nota rōnem z a quibz debet seruari di. xij. o. lib. 4.
ad vltimū. e. in p̄ncipali solutione.
Eucharistie pres quō significat pres ecclie z nō si gni-
ficat nisi q̄ sunt incorporati xpo z nō illos qui tm̄ sunt
nūero de ecclia q̄uis pro his bñ offerat̄ z q̄re illi in-
glia significant̄ p̄ partes eucharistie cū tm̄ iam sine
liberati ab oī morte z q̄re nō ab oibus celebrantibz
reseruatur tertia pars vsq; in finem misse di. xij. o.
li. 4. per totum nota bene.
Eucharistie sacramētum si accipit speciem carnis
viue vel membri quid celebranti sit a gendum. nota
di. xij. s. 2. li. 4. in fine.
Eucharistie sacm̄ p̄mū habet effectum in suscipien-
te z tamen habet alios secundarios etiam effect⁹ nō
in q̄stum sacramētum: z sic confert augmentū cha-
ritatis z etiam omnū virtutum di. xij. f. 2. li. 4. ad
secūdam qōnem per totum.
Eucharistia an sit maioris ḡe q̄s baptismus: z de se
p̄re vtilitatibz eucharistie z q̄s p̄ncipalis effect⁹ sit
z q̄s differētē reficit eucharistia z p̄firmatio verbū
dei z gratia di. viij. a. li. 4. per totum.
Eucharistie sacm̄ magis memorie cōmendandum
est q̄s baptismus q̄ est magis necessari⁹ nota dist. viij.
3. li. 4. ad duo vltima argumenta.
Eucharistia lz habeat vnū actū sbale in q̄stum sacra-
mētū est tm̄ bñ designat̄ p̄ māna qd̄ fuit diuersi sa-
poris nota di. viij. b. li. 4. ad tertium p̄me qōnis.
Eucharistie sacm̄ abar z reficit cum tm̄ illi act⁹ sint
sube panis z quare act⁹ illi manēt. nota ad duo p̄-
ma z an accidētia restaurant̄ deperditū non d̄r ab al-
berro vt viderur di. xi. b. li. 4.
Eucharistie sacramētum an valeat contra morta-
lia vel venialia vel contra aliquod aliud dist. xij.
e. 2. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētū generaliter contra defectū
qui est ante actuale p̄tm̄ et tamen cū amaritudine
penitentia sumēda est eucharistia ratio ponitur di.
xij. a. li. 4. ad vltimum.
Eucharistie sacm̄ cōiungit̄ nobis xps dupl̄ in alijs
vero sacramētis vno tm̄ modo: z iō sub duplici sp̄e
traditur istud z non alia sacramēta di. xij. b. li. 4.
ad tertium z quartum.
Eucharistie sacm̄ cū habeat oē delectamētū z oēm
saporis suauitatē q̄re nō sentit̄ etiā ab alio q̄ h̄t oēs
virtutes di. xij. q. 2. li. 4. per totum.
Eucharistie sacramētum lumentes cū nos cōuertī-
mur i ipm̄ q̄re nō dicimur cōmesti ab ipō sz nos di-
cimur comedere ipm̄: z an accedere ad eucharistiā

fit presumptiosum z quare nō recedit⁹ a specie no-
stra cū in ipsum xp̄m cōuertimur p̄ hāc cōmestione
di. x. f. li. 4. ad p̄mā q̄onem p̄ totum.

Eucharistiam māducare p̄tingit duob⁹ modis: z no-
ta quō distīn gūitur z quō quādoq³ cōiunguntur z
q̄re quādoq³ est manducatio sacramentalis z non
substantialis z vnde sacramētalis fit et vnde spūalis
z spūalis māducationis effectus per quid supplet^r.
et an illi modi sint distincti ex parte sacramenti vel
ex parte nostra z quare spūalis modus manducan-
di potest per se operari eandem gratiam quā sacra-
mentalē licet sacramentalis etiā secū ferat aliquā
delectationem quā nō habet spūalis. z spiritualiter
manducans an habeat sacramentalem vel nō di.
ix. a. li. 4. p̄ totum bene nota.

Eucharistie māducatio spūalis quid operatur nota.
an idem qd sacramentalis vel maius an isto aliqd mi-
nus z sacramentalis an sit supvacua z rōne cuius
z spūalis māducatio hui⁹ sacramēti. z q̄ triplex
sit spūalis huius māducatio nota di. ix. b. li. 4.
per totum in duab⁹ q̄onibus.

Eucharistia edere p̄tingit dupl^r z an semp fuit esus
huius ubi di. viij. e. li. 4. ad scdm.

Eucharistie māducatio siue sacramētalis siue spūa-
lis erigit vniōnē nō tū quācūq³ z nec infidel^r mādu-
care p̄ nec ab initio mūdi fidelē di. ix. d. li. 4. p̄ to.

Eucharistie sacramētū spūaliter māducare antiq³
non potuerunt proprie loquendo lz paulus dicat
eandem escam manducauerunt: z nec quicūq³ mor-
tus fidei sufficit ad spūalem māducationē dis.
ix. f. li. 4. per totum.

Eucharistie sacm an dēt sumi a ieiunis tū z q̄ sunt
illiteiuni di. xij. k. li. 4. ad scdm q̄onē p̄ totum.

Eucharistie sacm sumere post p̄diū nō lz: z rōnes
notant in solutiōe dis. viij. J. li. 4.

Eucharistiam sumentes quare post debent ieiuna-
re z q̄dū et si euouerint qualiter puniūtur layci
vel clerici di. ix. e. li. 4. p̄ totum.

Eucharistie sacramētum siue corpus xp̄i an transit
in ventrem vel in mentem z si sic q̄dū manet corp⁹
xp̄i ibi di. ix. e. li. 4. per totum.

Eucharistie sacramētum p̄fortis bona cōscientia
debet dari: z ideo de vino cōsecratur z nō de aqua
lz aqua fluxerit de latere xp̄i z licet diuersitate ḡe
p̄tineat nō tamen aliqd condimētum materie hui⁹
sacramēti debet apponi nec sapor diuerso z cibo-
rum debet esse materia huius sacramēti di. xij. f.
li. 4. ad sex vltima argumenta nota.

Eucharistia sumētes maxime debēt separati esse ab
odio fraterno di. xij. r. li. 4. per totum.

Eucharistia sumens in peccato mortali scienter pec-
cat mortāl^r z quō q̄s ē dign⁹ accedere z q̄ accedēs
sciēs se in mortali tenet p̄tenti di. xij. q. li. 4. p̄ totū

Eucharistie sacm degluciri dēt z nō masticari licet
spēs masticabiles sūt et in spūali māducatiōe aliqd
sūt lz masticatio hui⁹ di. ix. b. li. 4. ad scdm q̄onē

Eucharistia dare perōi sciētē v⁹ picere in (p̄ to.
lutiū qd sit mai⁹ p̄ctū nota di. xij. r. li. 4. ad penul.

Eucharistie sacm nulli est in nocumētū p̄ se dis. ix.
g. li. 4. ad q̄ntum z ad reliqua nota.

Eucharistie sacramētum an sit oibus penitentibus
dandum nota dis. xij. r. li. 4. per totum.

Eucharistie sacm an sit malum idigno. nota de ma-
lo multipl^r dicto di. ix. m. li. 4. p̄ totum.

Eucharistie sacramētum an mali p̄cipiāt vel non si-
cut q̄dam dixerūt affirmantes q̄ euolaret corpus
dñi nec intraret corp⁹ malo⁹ et occasiones errozū
illo⁹ pomunt in argumētis di. ix. g. li. 4. p̄ totum.

Eucharistie sacramētū sumentes mali ad suā dā-
pnationē percipiūt lz corpus dñi sit medicina et de
summis bonis quib⁹ nemo male vitur sed recte vi-
uitur vt ait augustin⁹ z nota de eo q̄ se ignorat eē in
mortali lz sit di. ix. h. li. 4. per totum.

Eucharistie sacm cū sumi a malis non recedit cor-
pus dñi a sp̄ibus q̄uis in alijs sacramētis mali cū
ea suscipiāt rē sacramēti nō p̄sequūt z q̄s sit loc⁹ rei
alio⁹ sacro⁹ a sacro eucharistie z q̄s loc⁹ rei hui⁹
sacri nota di. ix. g. li. 4. ad argumēta p̄ totum.

Eucharistie sacramētū ab infideli sacramētaliter su-
mi nō pōt z modi duo sunt māducādi hoc sacramē-
tū z penes duplicē rē p̄tētā in isto sacm sumūtur z
nō penes quadruplicē statum charitatis nec penes
duplicem modū indigne sumentiū nec penes tria q̄
sunt in sacmēto. f. sacramētū tū sacramētū z res
z res tū di. ix. c. li. 4. p̄ totum bene nota.

Eucharistia etiā ex aio nō velle recipere penitēti bo-
nū ē lz dignissimū sit sacm di. xij. q. 2. li. 4. ad scdm

Eucharistie sacramētū an brutū aial sumere pōt z
qd dicat sumere eucharistia. qd repugnat capaci-
tati sacramēti hui⁹ an p̄ctū v⁹ aliqd aliud nota di.
xij. s. 2. li. 4. in solutiōe z ad scdm.

Eucharistie sacm q̄re nō pōt sumi a brutoz tū a pec-
catore sumit q̄ hēt maiorē discōmētā ad deū q̄
irrōnalis creatura di. ix. g. li. 4. ad seprimū.

Eucharistie sacramētum potest delere omnia pec-
cata venialia tū tō est iterādū frequenter: z nota q̄
erigit magnā preparatiōē anteq̄ accedat ad illud
di. xij. e. li. 4. ad sextum z septimū.

Eucharistie sacramētū negat iterari posse a mag⁹o
q̄uis a nobis frequēter sumit di. xij. e. li. 4. p̄ totū.
z an sit idem sacramētum numero in diuersis cele-
brationibus vel nō ibidem ad scdm.

Eucharistie sacramētū an sit frequērandū z celebra-
dum post cenā cū xp̄i actio nra sit instructio. z qua d
causa fuit institutum post cenā et quare nō post ba-
ptismū di. viij. J. li. 4. p̄ totum.

Eucharistie sacramētū quotidie frequēta in eccle-
sia p̄pter causas di. xij. d. 2. li. 4. p̄ totum.

Eucharistia videre an possit ille q̄ est in mortali dist.
xij. s. li. 4. in solutiōe z ad argumēta nota.

Eucharistie sacm male custodiēs v⁹ effundens aut
euomēs qualit^r dēt penitere z qd a gendū in hīs cas-
sibus di. xij. s. 2. li. 4. ad scdm q̄onē p̄ totum.

Eucharistia subleuare a terra an possit peccator di.
ix. J. li. 4. ad penultimum.

Eucharistia p̄ccere i latrinā an sit mai⁹ q̄ si indign⁹
cōicā scienter dis. xij. r. li. 4. ad penultimū.

Eucharistia picies in latrinā an pl⁹ peccat q̄ q̄ repo-
nit eā in latrinā spūalē di. ix. J. li. 4. ad quartum.

¶ Eustrachij dicitū d lege arbenichū loquēs q̄ vroz
tyrāni pōt cognosci vt tyrān⁹ mitiget p̄ eā ad ciues
reprobos p̄ aplm z errauit ibi eustrachi⁹ vel loquit^r
erbnico⁹ leges referendo di. v. a. 2. li. 4. ad vltimū
argumētum p̄me q̄onis.

¶ Eūū est totū simul sic z eūterna sed differenter q̄s
eternū qd etiā simul totū est nota dis. ix. c. li. 1.

Eūū an sit in vno sicut eternitas z tps di. ix. c. li. 1.

Eūū mēsurat tempozalia z tēpus fluit ab euo nota

qualiter intelligatur ad vltimū di. xxx. g. li. 1.
Euum an mensurat nō vīva di. ix. c. li. 1.
Euum non precedit tempus nisi ordine dignitatis, no-
ra ad vltimū di. xvij. b. li. 2.
Exactiones qñ iuste vltiuste notat di. xxxvij. l. li. 3.
Exaltatio de qua loquit apłus exaltavit illū de-
z dedit illi nomen zc. debetur psonē in natura hu-
mana di. xvij. k. li. 3. per totum.
Exceccatio ad qđ sequitur z vnde exceccatio est di.
ij. a. li. 4. ad tertium tertie qōis.
Excellent duplex est scilicet excellens armoniam
et excellens virtutem, vnum corūpit aliud perficit
distinc. ij. d. li. pmi.
Excellentius aliquid dicitur altero multipliciter et
non omne quod est excellentius loco z ordine par-
tū est excellentius dignitate z qđ excellentior ē gra-
tia ad robur qđ gratia ad esse tantum distinc. xvij.
g. li. 4. in solutione.
Excellent lux diuina mentis aciem et tamen non cor-
rumpit sed perficit di. ij. d. li. 1.
Excellent lumen diuinitatis quō contingit signifi-
cari cum tñ est extra acie mentis di. ij. d. li. 1.
Exclusiue dīctōes an pñt poni in diuis. nota qñ z
quō p totū in solutione: z ad argumēta di. xxi. a. li. 1.
Excoicatio duobz modis fit scz in maiori z mino-
ri: in quibz hec excoicationes separant, nota z qre
nō possunt esse plures modi z qñ quis pōt excoica-
ri an p omni mortali di. xvij. r. li. 4. p totum.
Excoicare accipit dupl et qđ aliqđ pōt se excoicare.
nota hui⁹ intellectū di. xvij. q. 2. li. 4. ad scđm.
Excoicatio quid sit diffinitione z quibz priuat exco-
municatū z excoicatus iniuste non separatur a cō-
munionē quo ad deum z qualiter oratur pro exco-
municatis di. xvij. q. li. 4. per totum.
Excoicare an quis potest seipm z equalē z ma-
iorem se cum illud videtur in textu scripture did.
di. xix. j. li. 4. per totum.
Excoicare alienū an qđ possz no. di. xix. k. li. 4. p to.
Excoicare quidā possunt nō habētes claues vt bñs
iurisdictionē ordinarij iudicis vel delegati vlar chi-
diaconi qui sunt oculi epi z quidā habētes claues
excoicare nō pñt qđ magis est clauis iurisdictionis
qđ ordinis z parrochiani excoicare nō pñt z an su-
spensus pōt excoicare qñq; z excoicatus nūq; nota
z qđ paucis danda est pñs excoicandi di. xvij. t. li.
4. per totum in tribus qōnibus.
Excoicat⁹ nō pōt excoicare qñs iurisdictione sua nō
sit data alfi di. xvij. t. li. 4. ad duo vltia tñe qōis.
Excoicare heretici nō possunt z maledicunt cum be-
nedicunt di. xix. q. li. 4. per totum.
Excoicans qñ tenet ad dāpna qđ pñt excoicat⁹ z qñ
peccat mortalr z cū qñra diligentia dē pcedere no. bñ
di. xvij. v. li. 4. in solutione z ad pñm argumentum.
Excoicatio nō leuifaciēda cū sit malus dāpnū qđ
xpiano inferz z nō ē cōmittēda nisi paucis z discretis
di. xvij. t. li. 4. ad tria pma argumenta nota.
Excoicatio cū magna diligentia est faciēda cum sit
maximū periculum si aut aliter sit est abusus: z nota
que requiritur ad talem diligentiam: z quid mere-
tur z ad quid tenetur ita leuiter excoicans hec ob-
mittens cum peccet mortaliter di. xvij. v. lib. 4. in
solutione z ad pñm argumentum.
Excoicatio participare an sit pñm mortale vel nō et
participas excoicatio in minori nō peccat et in quibz

casibus posset quis excoicatio maiori excoicatione
participare di. xvij. r. li. 4. p totum.
Excoicationis effect⁹ sunt duo z pōt qđ pluries ex-
coicari di. xix. b. li. 4. in solutione z ad argumēta.
Excoicatus siue maiori siue minori excoicatione a
quibz separatur, nota z qñ peccat quis talis nouo
pctō mortali di. xvij. r. li. 4. p totum.
Excoicari qđbus priuantur z qualiter est orādum p
eis di. xvij. q. li. 4. per totum.
Excoicatus que dāpna incurrit, nota in versu-
bus di. xvij. r. li. 4. in fine.
Excoicatus ab ecclia z non a deo semp est vitandus
z ille debet etiam pro tali teneri alias enim cōtem-
pnit di. xvij. t. 3. li. 4. per totum.
Excoicatio pōt est sustinenda qđ ptra psciam ma-
nere cū muliere nō sua di. xxxvij. a. 2. li. 4. p totum.
Excoicatum credere qđ nō tenet nisi tribz de causis
notatis di. xvij. r. li. 4. ad vltimū.
Excoicatus pōt absolui etiam iniuste ab excoicatione
sed nō a pctō di. xix. l. li. 4. per totum.
Excoicari debet z pōt ois cōtumax z pro nullo alio
lucro z an ecclia benefaciat excoicando cum sit no-
cumentum maximū: z quare cōmunitas nō debet
excoicari di. xvij. s. li. 4. per totum.
Excoicari potest quis pluries z etiā absolui ab vna
z non ab alia qñs priuationes in se non multipli-
centur in eadem specie nec intenduntur nec remit-
tantur z an excoicatus sit interfectus distinc.
xix. b. lib. 4. per totum.
Excoicare pōt multitudo non tñ excoicatus
multitudo pōt habere claues: ita qđ nullus de mul-
titudine di. xix. f. li. 4. p totum.
Excoicat⁹ in infirmitate absoluit⁹ qđ facere tenet cū
absolui dēt z si postea ea qđ non fecit an iterū incur-
rat excoicationē di. xvij. v. li. 4. ad scđm qōnem.
Excoicatis cōmunicare quare inducāt irregularita-
tem di. j. l. li. 4. ad vltimū.
Excusatio i pctis dī summū vitium nō rōne reat⁹
sed periculi di. xvi. n. li. 4. ad qñtum.
Excusabile est pctm magis ppter ignozantia qđ ppter
infirmitatē, nota rōnem p totū di. xvij. l. li. 2.
Excusatur peccatum ppter ignozantiam vario mo-
do di. xvij. k. li. 2. per totum.
Exemplar tria habet nota solutionem dist. xxxvij.
e. li. 1. in solutione.
Exemplar imitatur ipsum exemplatum in qñtū ipm
exemplatū habet aliquod motiū sed fm suam p-
pnam formam z scđm se cōsideratū vt patet de cō-
fessione que habet exemplar in mēte diuina inquā-
rum ipsa scđm se pñsideratur sed inquantū ē prudēs
cōpūctio peccatorū vt estimatur ad penitentia z sic
respondet sapie increate licet mouēs sit spes venie
et hoc innitit bonitati z miscōie di. xvi. s. li. 4. p to.
Exemplar ad exemplatū qualiter sit indiscreta di. ij.
o libz pmi.
Exemplar oim virtutū ē in deo sz diuersimode qđ
quedam virtutes quo ad id qđ perfectionis in ipsis
habent exemplar non quo ad id qđ euacuabit vt pz
de fide z mīa di. xv. n. li. 4. ad pñm pme pñs qōis.
Exemplatū figuratur vel immititur exemplari nō ex
parte motiui exemplari sed vt in se pñsiderat. di. xvi.
s. li. 4. p totum nota.
Exemplatum an semp sit equiuocū exemplari nota
ad scđm di. xxxv. q. li. pmi.

C Exequiarum pompas facere in sepulchris nō ob-
bus debemus sed sanctis alijs autem fieri sine pec-
cato non potest mali sunt di. xlv. k. li. 4. p. totum.

C Exeritium propter qd sunt instituta sacramen-
ta quale sitz an virtutes sunt ad exeritium dist. j.
o. li. 4. ad duo vltima.

C Exhortari contingit in sacra scriptura quadrupli-
ater dist. i. d. li. i.

C Ex ipso z d ipso an sit idē dicere di. xxvi. m. li. i. p. t.

C Existentie mod⁹ in diuis nō sic facit psonā sicut in
hūanis. nota argumētū vltimū cū sua solutiōe z cō-
para ad pcedētes pclusiones p intellectu ist⁹ q in
aliqua natura sunt p sione di. xxij. a. li. i.

C Exorcismi vñ hñt ortū z q̄s differēter hñt virtutē in
nouo z veteri testamēto z an salomō adinuenit exor-
cismos nigromāticorū: z an habeāt virtutē a nō hñte
ordinē z hñte plani di. xxij. y. li. 4. p. totū.

C Exorcistarū ordo nota ad quē actū sit di. xxij. y. lib.
4. in solutiōe z ad argumenta z si sint plures act⁹
ipsius vel non.

C Exorcistarum ordo vñt in se pcedentes: et chara-
cteres pcedentium vñt in suo caractere di.
xxij. a. 2. li. 4. per totum.

C Exorcismus in baptisandis ad quid sit di. vi. p. li. 4.
ad primā qōnem per totum.

C Expectare in diffinitōe spei ponit⁹ sperare sit p
p̄ius actus spei z qd dicat expectare. nota ad quar-
tum di. xxvi. c. li. 3. ad penultimū.

C Expectare eterna z spūalia bona cōuenit formaliter
spei ad primū di. xxvi. d. li. 3.

C Expectare aliqd a demone vel velle aliqd p̄cipere
semper est contumelia fidei etiā si bonū sit illud qd
expectat. nota solutiōe di. vij. m. li. 2.

C Expediēs d̄r dupl̄r: z nota quō malum d̄r expedi-
ens di. xxvi. n. li. 4. ad quartum.

C Experimentū duplex nota vñ qd facit habitum
scire in ignorante: aliud vero qd non facit nouū ha-
bitum sed nouā habitus cōuersionē z hoc in christo
fuit di. xij. k. li. 3. per totum.

C Expimētū qd facit in d̄monib⁹ di. vij. d. li. 2. ad pen.

C Experimentū est cognitio in singularib⁹ accepta et iu-
uat ad cognitōne pncipiorū z est bñ cognitio minor
argumētū maior⁹ nō qd sit s̄z quia sit. nota ad tria
vltima di. xxij. b. li. 3.

C Experimentū an oē sit. ppter sciam hñdam vlt artē aut
etiā ppter aliqd aliud. nota ad vltimū.

C Expulsiuum peccati triplex notatur distinc. xij.
c. li. 4. ad sextum.

C Exrosionē facere qd sit an semp sit exrosio si pl⁹
erigitur q̄s quis potest vt puta q̄ deus erigit a no-
bis satisfactionem infinitam que nō potuit fieri nisi
per filium dei z non per nos. nota ad quartū p alte-
ra parte di. xx. a. li. 3.

C Extranea tria p̄cipne sunt scz p̄uatio potentia z
diuersum di. vij. a. li. i.

Abula vnde compo

f n̄tur in probemio par. p̄ma.

C Facere z gnare differūt s̄z facere large
sumptum p̄r z creationi et generationi
cōuenire di. iij. m. li. 3. in fine.

C Facere duplex vocat⁹. s̄z efficiētis z forme. nota qd sit
facere ipsi⁹ forme di. xxvi. g. li. 2. in solutiōe.

C Facultas duplex vocatur scilicet ex habūdantia rei

z ex iure dandi. prima non sufficit ad elemosynam
dādam sed secūda dist. xv. a. 2. li. 4. ad primū.

C Facultates que dicunt⁹ dist. i. n. li. i.

C Facultas qd sit fm̄ interpretationē noim dist. j. n. li. i.
C Factorē celi z terre posuerūt p̄res in simbolo sapi-
entissime z nō creatorē. ppter hereticos quosdā. no-
ta bñ ad argumēta dist. xxij. f. li. 3.

C Factura an cadat in filiū cum d̄r factū de muliere: et
quare nō dicitur natus de muliere. nota solutiōe
z ad sequēs argumentū di. j. d. li. 3.

C Faciamus hominē ad imaginē zc. diuersimode
exponitur ab augustino z hylario z que est causa il-
lius diuersitatis di. ij. n. li. i.

C Facultas voluntatis qd sit di. j. n. li. i.

C Fama duplex vocatur: z nota quā famam quis te-
nerur restituere z quando sit infamatio dist. xv. v. 2.
li. 4. in solutiōe ad argumenta.

C Fantasia d̄r equoce. nota quō in demone d̄r eē fan-
tasia. p̄terua ad sextū di. vij. d. li. 2.

C Fantastica carnē filius dei nō assumpsit vt dicit ma-
niche⁹. nota p totū ip̄obatas ipsi⁹ rōes di. ij. n. li. 3.

C Febris vñ sit nota z etiā de febre spūali z aur sp̄ ob-
uiandū sit morbo quo ad fontē morbi tm̄ di. xvij. a.
lib. 4. ad decimū.

C Felicitas increata fm̄ phos nō querebatur quia bo-
nū sed quia hominī bonū: charitas autē non sic que-
rit. nota bene di. xxvij. a. li. 3.

C Felicitas speculatiua nota fm̄ quē intellectū est cum
intellect⁹ p̄t se h̄re ad verū sub triplici d̄ria di. xvij.
b. li. 4. ad tertium z quartū z septimū nota bene.

C Feudalia duplicia vocātur z que sunt illa que cle-
rici possunt habere. nota bene dist. xxij. p. lib. 4. in
solutiōe ad argumenta.

C Feudali proprietates est apud dominū. ac bona nobis
collata dātur quasi in feudū nec possumus ea alie-
nare contra voluntatem domini di. xxvij. o. lib. 3.
nota argumentum ante solutiōnem.

C Felicitas eterna z visio dei non videntur esse idē di.
iij. b. lib. 4. in solutiōe. vbi dicit q̄ carentia illorū
sit pena dampni.

C Felicitas nota q̄ nihil est pars felicitat⁹ z modo bea-
titudinis habitu nisi hoc qd modo possessum habe-
tur ad nutum dist. xliij. r. li. 4. ad vltimū.

C Felicitas quedam faciunt per se ad felicitatem z que
dam organice vt diuitie z potētia secularis zc. dist.
rv. s. li. 4. ad vltimum.

C Felicitas an consistit in actu amoris naturalis sum-
mi boni. nota ad primū di. xxvij. a. li. 3.

C Felix an transmutatur post mortem per bonū z ma-
lum vt dicit aristoteles. nota d̄ duplici felicitate di.
rv. v. li. 4. ad vltimū p̄me qōnis.

C Ferculoz sumptio nō seruata dieta generat distē-
perantā di. xxxij. m. li. 4. ad penultimū.

C Femine non circūci debātur. nota tres causas di.
j. y. li. 4. in solutiōe.

C Femina nō requirit t̄ps etatis vt masculus ad con-
trahendū matrimoniū q̄uis q̄ ad sponsalia sit idē
t̄ps qz vltus rōnis in vtrifq̄ incipit in eadem etate
di. xxvij. o. li. 4. ad q̄ntum z sextum.

C Femina potest p̄cipere z parere in valde minori eta-
te q̄ fm̄ legem conatus matrimoniū admittit. nota
capitulū di. xxvij. o. li. 4. ad vltimū.

C Fascinatio nō approbatur ab alberto prout dicit
auicēna in sexto de naturalib⁹ z algasel in p̄bia sua

nec pot nocere fide firmā hñti fascino magorum
imo nec facit aliqd fascino ipsa aut magica ars
iuxta alberti sententiā, nota di. vii. g. li. 2. in solutio
ne z melius nota reprobara ista in de moribus ani/
malium ab ipso edicto alberto.

Fantastici dicuntur heretici in phemio p. pmas
Fides an possit hñe rōne, nota de duplici fide et cū
fides defenditur quales sunt rōes ille partium defē/
dendi di. xxiij. a. li. 3. per totum.

Fides quis sufficēter pbari nō pot sic nec sufficēter
improbari qz rōnes in pbariū adducte sunt solubi
les, nota solutionē z pcedētia di. i. a. li. 3.

Fides duplex vocat z fides pcedit psciētia z q sequit
z q sit pma virt^o di. xvi. b. 3. li. 4. ad duō pma.

Fides multiplex p̄siderat z an pcedat iustificationē vl
an sequat, nota di. xvij. q. li. 4. ad vltimū p̄me qōis

Fides accipitur mult^s modis, nota ad tertiū di. xxiij
a. li. 3. ibidem fides z scientia atqz opinio quomo/
do differunt ad scdm.

Fides dicitur tripliciter scz qua credit z est virtus et qua
creditur z nō est virtus: z qd creditur, et actus fidei
non p̄tice dicitur nomine habitus sicut in alijs virtutib⁹
di. xxiij. d. li. 3. per totum.

Fideles simplices qñ peccant errando in fide z qñ
nō di. xxv. d. li. 3. nota ad penultimū.

Fidelis crescit in fide, nota quomodo per totū bene
di. xxv. a. li. 3.

Fidelis omnis adultus tenet credere explicite quat
tuor articulos scilicet de natiuitate morte z iudicio,
nota totum di. xxv. f. li. 3.

Fidelis z pbs qz differētē tendat in veritatē diuinā
z an etiā fidelis p fidem informē di. xxiij. d. li. 3. ad
q̄ntum z ad tria sequentia.

Fides pcedit intellectū in sacra scriptura di. ij. g. li. 1.

Fides z ratio an ordinent^r ad idē et an fides corrigat
rōnem, nota ad scdm di. xxiij. b. li. 3.

Fides corrigat rōne nature ad arg^o dist. xxiij. b. li. 3.

Fidei ratio duplex pot eē vna q edificat alia vero ni
tatur iuenire fidē, pmo mō accepta rō meritū fidei
euacuat di. xij. a. li. 4. ad scdm.

Fides est dispositio ad oēs vrutes z quare charitas
diffinit^r p cōionē fidei qz p aliam virtutem di. vi. d.
li. 4. ad vltimū scōe qōis.

Fides est certitudo z tñ absentū, nota qliter absen
tū cū tñ veritatē habem⁹ p fidem di. xxiij. c. li. 3. ad
p̄mū argumentū z aliā diffinitionē fidei, s. hugonis

Fides an habeat certitudinē an cognitiōne z an cer
tior sit oī demonstratōe di. xxiij. r. li. 3. nota bñ totū.

Fides dicitur collum in phemio p. pma.

Fides nō hēt experimentū humane rōnis, nota intel
lectū huius dicti di. xij. f. li. 4. ad vltimū.

Fides lumē est nota qle di. xxiij. s. li. 3. in explanatio
ne diffinitōis fidei a damasceno date.

Fides ex specifica sua forma ē in speculo charitas at
p accidēs s; p se ē p̄nc̄ amari ad vlt^m di. xxvi. j. li. 3.

Fidei attribuit^r credendo quis amare sit act^o chari
tatis di. xxiij. g. li. 3. ad q̄ntum.

Fides hēt aliquo mō sociū diuersificatū qz intellectū
affectiū ad tertiū di. xxiij. s. li. 3.

Fides est in intellectu affectiū etiam informis z ma
gis voluntaria qz rationalis, rationes nota bene p
totum di. iij. c. li. 1.

Fidei est tendere in primā veritatem et hoc opus suū
est incertius di. xxiij. b. li. 3.

Fides tendit in verū: sed nota de duplici vero z in ve
rum fidei tendit intellectus pur cōsequenter se bēt
ad voluntatem di. xxiij. b. li. 3. ad tertium.

Fides est inclinans per modum nature, nota ad p̄mū
di. xxiij. b. li. 3.

Fidei lumē q ē ex auditu facit intellectū di. ij. a. li. 1.

Fides est simpliciter fundamentū z alie virtutes fm
qd nota totum di. xxiij. v. lib. 3.

Fides nō est fundamentum ex ea parte qua est in spe
culo et enigmata sed ratione illa qua visio est, nota
ad p̄mū di. xxvi. g. li. 3.

Fides est fundamentū in edificatione spūali: et nota
qz differenter a penitentia z licet fides sit subiectū
z p̄mū in edificio non tamē p̄ncipale z est quasi
causa edificandī z quod subiectum dicitur a substā
do di. xvi. c. 3. li. 4.

Fides an sit de non apparentibus cum tamen sit de
hīs que probari possunt vt videtur, s. deum eē vnū
z etiam de apparitionibus que apparuerunt, nota
totum di. xxiij. n. li. 3.

Fides fundat locat z simplr lumen est nota d hīs tri
bus que facit fides z ponitur in diffinitione diony
sij z qz differenter fundat fides z humilitas di. xxiij
c. li. 3. in solutione ad argumenta.

Fides in his q fidei sunt cause naturales z p̄me nō
sunt querende di. iij. l. li. 1.

Fidei lumē est a lumine simplici lumē autē fidei est ba
bitus fidei, nota ad q̄ntum di. xxiij. d. li. 3.

Fides in quo cōparat^r luci di. i. m. li. 1.

Fidei actus non nominatur p̄ncipie noie habitus sicut
in alijs virtutibus, z nota quō per formam fidei est
a duobus z q non consistit in vna potentia, nota be
ne solutionem di. xxiij. d. li. 3.

Fidei act^o duo sunt sed vn⁹ cōuenit ei fm se alius fm
q est ex auditu di. xxiij. b. li. 3. in solutione.

Fidei non cōuenit ostendere alijs virtutibus suū ob
iectum: quia virtus per se certa est in suo obiecto.
nota bene contra illos qui false contrarium dicunt
di. xxiij. g. li. 3. ad tertium.

Fides ē lumē z enigmatica visio: z no, vñ hēt meritū
z vñ arguat mentē di. xxiij. b. li. 3.

Fides nota quōd possit esse argumentū arguēs men
tem cū omne arguēs mentē suo lumine vincit men
tem fides autē est non apparentū z in enigmata di.
xxij. b. li. 3. ad argumenta.

Fides fundat in nobis omnes virtutes z res speran
das ad sextum di. xxiij. s. li. 3.

Fidei virtus quō operabatur in circūcissione, nota p
totum di. i. v. li. 4.

Fides an sit virtus z si sit in quo consistit fundamētū
hui⁹ virtutis z an sit in intellectu speculatiuo vl pra
ctico aut affectiūo, nota totū val de bñ di. xxiij. b. li. 3.

Fides an trahit firmamentū ab auctoritate z an ea q
sūt fidei p fidē pban^t, nota totū di. xxiij. t. li. 3.

Fides an probatur auctoritate vel non z si est ibi au
toritas, nota ad vltimum contra diffinitionem hu
gonis di. xxiij. c. li. 3.

Fides p̄batur signis nec tñ i deo efficitur fides de ap
parentibus, nota ad tertiū di. xxiij. n. li. 3. nō q rōne
p̄bati potest quis magistri iam adducāt rōnes qz
rationes huiusmodi sunt fundare super p̄ncipia sup
posita a fide ibidem ad vltimū.

Fides aliqua hēt vt supponēs dignitates aliqua vt
p̄clusiones p̄ncipales sicut sunt articuli z quedā vt

correlaria vt sunt ea que pertinet ad bonos mores
 z hec etiam in alijs scientijs reperuntur, nota totū
 distinc. xxiiij. b. li. 3.
C Sincit se xps longius ire z tñ non est mentit⁹ cau-
 sam, nota quia actus nō est immediatus nūcius cor-
 dis di. xxxviij. a. li. 3. per totum.
Fictio etiam que nunq̄s deseritur nō potest impedire
 quin baptisimus ab eo receptus sit signum gratie,
 di. iij. m. li. 4. per totum.
Fictione cessante an redeat effectus baptismi et sic
 an etiam peccata illa mortalia que cōmiserit tempo-
 re quo baptisatus ē vsq; ad cessationem fictionis z
 si non per quid dimittuntur, ergo z an pro illis pe-
 nitentia inuigenda di. iij. d. li. 4.
Fictio effectū baptismi impedit z quid remouet fictio
 nē nota ad vltimū di. ij. g. li. 4.
Fictio q̄re impedit sacm baptismi cū tñ gr̄a sacramēta
 lis sit fortior oi pctō di. iij. c. li. 4. p totum.
Fic⁹ d̄z etiā ille q̄ in deuor⁹ accedit ad sacm z qñ est il-
 la fictio, nota di. iij. b. li. 4. ad quartum.
Fictio non fuit sed instructio cum christus aliter ap-
 paruit q̄ fuit ostendendo se peregrinū dist. xlvij. r.
 lib. 4. ad vltimū.
Fictio nō potest facere peccatum veniale z tota sancti-
 tas habere potest non habita remissione veniali di.
 iij. c. li. 4. ad vltimū.
Fictio quid sit z q̄ sit quadruplex z an impedit sacra-
 mentum di. iij. b. li. 4. per totum.
Feror in aia ex peccato pcedens quid sit dist. xvij.
 b. li. 4. in solutione ad vltimū.
Festus dies quare ecclesia instituit di. xxxviij. g. li.
 3. ad tertiam q̄onem.
Ficte p̄tens an accipit sacramentum z an sit solu-
 tum in celis qd̄ absoluit sacerdos in terris quo ad
 tales di. xvij. p. li. 4. per totum.
Festis diebus om̄i hora debemus nos cauere ne in-
 idoneos nos reddamus contemplari z maxime ne
 hoc fiat per actum carnalem etiam in matrimonio
 di. xxxij. J. z. k. li. 4. per totum.
Feruoꝝ nouitioꝝ vel alioꝝ nō dicit diligere maḡ
 fm̄ actū qz magis diligere fm̄ actū attendit penes
 q̄ntitatem volūtāt, nota cui cōparat ille feruoꝝ dis-
 xxx. J. li. 3. per totum.
Feruoꝝ charitatis nō est causa q̄ntitatis meriti sz ip̄a
 charitas nec in uirtis perfectis in morte carentia fer-
 uoris diminuit eis meritum, nota in argumentis
 rationem istius distinc. xxxix. l. li. 3. ibidem feruoꝝ est
 fm̄ naturam sensibilem.
Fermētato vrebāt ecclia latina i sac̄o eucharistie
 ex dispensatione dist. xij. b. li. 4. ad vltimū.
Fermētato pane nō d̄z ecclia vti in sac̄o eucharistie
 quous de p̄tate verboꝝ in fermētato sicut in azimo
 p̄r̄fici di. xij. b. li. 4. per totum.
Fidēnos habere an possum⁹ scire vel etiam alias
 virtutes, nota totū di. xxiiij. p. li. 3.
Fidei attribuit⁹ oipotencia z nō charitati cū tñ chari-
 tas excellit fidē, nota ad arg³ di. xlij. b. li. 1.
Fides antiquoꝝ z fides nostra nō differūt nisi penes
 iplicitū z explicatū z tā illi q̄ nos eosdē habem⁹ arti-
 culos lz ex parte credentis crescat fides dupl^r. s. q̄
 ad intellectum quadupliciter z etiam ad affectū z
 b̄tripl^r, nota totū di. xxv. a. li. 3.
Fides vna est oim̄ antiquoꝝ z modernoꝝ sed tpa va-
 riata sunt fides imutata permansit et caput vnum

semper fuit di. xij. b. li. 3. per totum.
Fidem crescere est fidele p̄ficere in fide tam quo ad
 intellectum q̄ quo ad affectum, nota ad primum z
 ad solutionē di. xxiiij. b. li. 3.
Fides sine sacramentis an quādoq; sit operata salu-
 rem dist. i. b. li. 4. ad tertium ibidē quare modo non
 sufficit sine sacramentis.
Fidei falsum subesse non potest: et queritur an fidei
 subit verum necessarium vel contingens, nota per
 totum di. xxv. c. li. 3.
Fidei cōio quō tripl^r sit z quō character ē signū cōio-
 nis fidei di. vi. d. li. 4. ad p̄mū z sc̄m sc̄de q̄onis.
Fides differt a sapia intellectu z scia donis, nota so-
 lutionē z sequētia di. xxxv. c. li. 3.
Fides an respiciat etiā tps z q̄liter tps se hēt ad arti-
 culū, nota ad argumēta di. xxiiij. e. li. 3.
Fides z scia p̄nt esse de eadem re ita q̄ idē sit scitum z
 creditum non tñ fm̄ idem nota rōnes pro veritate
 z ad argumenta di. xxiiij. J. li. 3.
Fides confirmatur in nobis dupliciter dist. xv. k. 24
 li. 4. ad penultimū.
Fides sepe z lucide debz explanari laicis z si ipsi de-
 bent explanationem accipere fm̄ suam potestatem
 ad q̄ntum di. xxv. d. li. 3.
Fides pur est b̄titudinis act⁹, nota qd̄ sit in solutioē
 z fides pur est virtus hēt duo dona sequētia, nota
 ad sextum di. xxxiiij. b. li. 3.
Fidei doctrina generat tria hec dicere credere z intel-
 ligere ordine tali di. ij. a. li. 1.
Fides tanto maius meritū hēt q̄ro minus hēt de ra-
 tione di. xxiiij. J. li. 3. ad primum.
Fides est ex auditu, nota q̄ ibi auditus accipitur pro
 omni qd̄ iducit ad fidem sicut auditus veri z vltis
 miraculi que non causant consensum sed inducunt
 cogitatum de credibilitibz, nota bene ad vltimū z an
 recedentia di. xxiiij. a. li. 3.
Fides ex auditu z fides ex lumine notantur in solu-
 tione di. xxiiij. a. li. 3.
Fides an sit potius ex auditu q̄ ex visu z ea q̄ pri⁹ cre-
 duntur q̄ intelligantur sint penitus ignorata, nota
 totum di. xxiiij. m. li. 3.
Fides licet sit supra rationē tamen aliquā habet pre-
 cedentem cognitionem que p̄cedit consensum, no-
 ta ad argumentum dist. xxiiij. r. li. 3.
Fides ex parte illa qua cognitio est duo habet scilz vi-
 sionem veritatis, secundum est forma informans et
 hec est speculum z enigma, tertium est affectio, nota
 solutionem di. xxxi. g. li. 3.
Fides diffinita a damasceno explicat⁹ in fine post ar-
 gumēta p̄ra diffinitionē apli di. xxiiij. s. li. 3.
Fidei diffinitiones tres ponūt⁹ z explanantur, no-
 ta totum di. xxiiij. c. li. 3. scz magistri Dionysij z hu-
 gonis de sancto victore.
Fidei diffinitio alia ponit⁹ scz cū assensu cogitare z ex-
 planat⁹ di. xxiiij. b. li. 3. p totum.
Fides non est magne scientie, nota per totum z solu-
 tionem di. xxiiij. a. li. 3.
Fides an sit d̄ rebz p̄ntibz cū tñ visio euacuat fidē z q̄
 sit genus siue suba fidei q̄ est visio veritatis z an illa
 p̄rabat⁹ ad speculū z ad aspectū q̄ se hēt vt differē-
 tie p̄hētes visioē, nota bñ totū di. xxiiij. c. li. 3.
Fides est sba speradarū rerū, nota qd̄ p̄ b̄ facit in no-
 bis di. xxxix. b. li. 4. in rōnibz p̄ veritate.
Fidei diffinitio data ab aplō q̄ est sba rerū sperada-
 f ij

rū zc. explanat. nota totū q̄lis sit hec diffinitio dif.
xxij. s. li. 3. ibidē fidei duo sunt effect⁹ in solutioe.
Fides qd est fm dionysiu in pbemio p. p̄ma.
Fides sanat nō p se et an fides an pctm pfectior fuissz
q̄ nūc di. xvij. x. li. 4. ad primū.
Fides purificat cor z etiā charitas sz differēt. nota
ad q̄ntum 3 diffinitionē charitat⁹ di. xvij. d. li. 3.
Fides operat dilectionē z finitur etiā in ipsa dilectioe
nota ad vltimū z ad primū z secūndum cōtra diffini-
tionē charitatis apli di. xvij. d. li. 3.
Fides fundat duo scz meritum z sacramētum. p̄mū
facit fides formata. secūndum etiā fides in formis
di. xxix. g. li. 4. ad sc̄m.
Fides d̄ mortua sine charitate z etiā op⁹ extra chari-
tate factū sz d̄nter. nota ad 4^m di. xvij. J. li. 3.
Fidei attribuitur vita aliquo modo. nota dif. xiiij. a.
lib. 4. ad quartum.
Fidei meritum summe requirit deuotionem dif. xij.
a. li. 4. in quarto argumento.
Fides formata est virtus an sit p̄dicatio p se vel p ac-
cidens ad q̄ntum di. xvij. J. li. 3.
Fides de incarnatione an fuit diminuta in virgine p
hoc qd ei fuit annūciatio facta. nota de duplici fide
distinc. iij. n. lib. 3.
Fidē de mediatore oportebat h̄re a p̄ncipio stat⁹ pcti
sed nō quo ad sacramenta quibz mediavit nec etiā
in vniuersali de ipso h̄re fidē aut cognitionē sufficie-
bat. nota totū dif. xxv. b. li. 3.
Fides vna est respectu t̄paliū z eterno p̄t̄ z t̄n̄ scientia
z sapientia differūt qz vna de eternis alia ē de t̄pali-
libz dist. xvij. m. li. 3. ad tertiu z ibidē ad tertiu fides
nō est de penis vt pene sunt malū zc.
Fides vna ē de p̄m̄is z penis nō aut vna virt⁹ sūt ti-
mere z spes cū vna sit respectu pene altera respectu
p̄m̄i di. xxvi. b. li. 3. ad q̄ntum.
Fidei sūt duo p̄posita credēda creator z saluator et q̄
p̄tinent ad creatorē z q̄ p̄tinent ad saluatore. nota
post argumentoz solutionē di. xvij. d. li. 3.
Fidei finis est charitat⁹ actus dif. xvij. d. li. 3.
Fides an sit gratia iustificatiōis. nota totum distinc.
xxvi. J. lib. sc̄i.
Fidei motus nō quāqz facit ad manducationē spi-
ritualem eucharistie di. ix. f. li. 4. in solutione et ad
primū z vltimū.
Fidei simplicitas fugere debet calūpniam id est non
dare occasio hereticis aut incredulis vt calūpniam
inferrant fidei di. xv. b. li. 1.
Fidei laus est assentire ei qd non videtur nec tamen
est contra rationem q̄uis supra rōem. nota solutio-
nem bene di. xvij. b. li. 3.
Fidei substātia non tollit i patria sicut nec fidei infor-
mare substātia tollitur sed infortitas tollitur cum
format. nota ad tertiu di. xvij. J. li. 3.
Fides an possit euacuari cum sit fundamentū in edi-
ficio sp̄ali di. xxix. g. li. 3. per totū ibidē. nota quid
manebit de fide in patria.
Fides accipit dupliciter z quomō opinio sit fides et
quando sine fide pena satisfiat pro delictis distin-
xy. b. li. 4. per totum.
Fides plenius docetur per inspirationem q̄ per ver-
bum xp̄i. nota di. xvi. d. li. 1.
Fides quare d̄ iusticia di. ij. d. li. 1.
Sine fide homo nō potest iustificari nec ad penitentiā
moueri di. ij. ibidem.

Fides z charitas dirigunt intellectum sed diuersimo
de. nota totum di. xli. d. li. 2.
Fides et spes sunt dispositōes in via ad gustum dist.
xxv. a. lib. 3. ad penultimū.
Fides thori an equaliter fuit in marito z vxore in ve-
teri testamento cum vnus habebat plures distinc.
xxij. v. li. 4. per totum.
Fides pot⁹ qz quāqz alia virt⁹ facit matrimoniū esse
ratum z econtra infidelitas z t̄n̄ aliudviciū p̄traria-
tur matrimonio. nota di. xxix. b. li. 4.
Fides est in matrimonio. nota quē actū habeat et si
sint plures qz sit p̄ncipaliter act⁹ z an vnus act⁹ pos-
sit ēē duarū virtutū di. xxix. J. li. 4. p totum.
Fides q̄ est in matrimonio qd sit. nota z vñ d̄ fides z
vñ efficit ista fides di. xxix. b. li. 4. p totum.
Fides xp̄i facit legitimas p̄sonas qd ad m̄rimoniū: z no-
ta rōne cui⁹ articuli di. xxix. c. li. 4. p totum.
Fides xp̄i nō fundat matrimoniū veritatē sed imobi-
litate di. xxix. k. li. 4. ad argumenta.
Fidē explicitā habuit corneli⁹ de incarnationē petr⁹
aut t̄ps articuli. z quō nota di. xxv. b. li. 3.
Fidei motus an sit ab habitu fidei vel a veritate ar-
ticuli. nota qualiter in h̄is cōcluditur circulus di.
xxij. d. li. 3. ad tertium.
Fidei articulos z aliq̄ q̄ fidei sunt quō tenent simpli-
ces sc̄retz quō p̄nt vitare errores vel etiā errando
nō peccare. nota ad penultimū di. xxv. d. li. 3.
Fides nota qd de quibusdā de quibz est fides etiā ar-
ticuli p̄nt aliter esse di. xx. a. li. 3. ad sextum.
Fides an potest crescere ita qd non tot fuerunt articu-
li ab antiquis credendi sicut iam sunt distinc. xxv.
a. lib. 3. per totum.
Fides articuloz nota quomō crederet ex parte creden-
tis di. xxv. e. li. 3. ad secūndum.
Fides an equaliter est magna in omnibus articulis
nota totum di. xxv. e. li. 3.
Fides vnitur articulis non ratione eius in quo diffe-
runt ratione p̄me veritatis que in omnibus eis est
di. xxx. a. li. 3. ad tertium.
Fides an faciat apparere articulum aliquo mō. no-
ta penultimū argumentū qd est contra diffinitionē
apostoli di. xvij. b. li. 3.
Fides an sit vna cū articuli sint multi z an sit vna nu-
mero vel specie z fidei obiectum quomodo sit vnus
nota totum dif. xvij. m. li. 3.
Fidei articuli reuelarent h̄oi si non haberet legē scri-
ptam nec ab homie posset instrui si t̄n̄ talis viueret
fm ius naturale z hoc p̄pter p̄videntiā diuinā. nota
ad vltimū di. xxv. b. li. 3.
Fidem vel fidei articulos ratio p se parum p̄bat vel
nihil sed magis credendū est p̄pter diuinā inspira-
tionē di. xliij. c. li. 4. in solutione.
Fidei articuli an sint p̄tra rōnē z an possum⁹ disputa-
re de h̄is q̄ sunt fidei z an de eis est rō reddenda oī
poscenti vt petr⁹ ait di. iij. J. li. 4. p totum.
Fides an precedit naturaliter spem vel econtra. no-
ta totum dif. xvij. x. li. 3.
Fides spes z patientia salus sanant imperfectionem
z tamen creata sunt. nota an habeant exemplar in
deo di. xvij. b. li. 1.
Fides z misericōdia cū h̄nt aliqd imperfectū quō h̄nt exem-
plar in deo. nota z quō in fide ipa visio p̄fecta est di.
xy. n. li. 4. ad primū p̄me partis q̄onis.
Fides beate virginis an aliquid egit ad conceptum.

nota ad vltimū di. iij. l. 3.
 Fides et spes et patientia an fuerūt in xp̄o, nota bene per totum di. xij. n. li. 3.
 Fidem et spem an christus habuit, nota ad primū di. xxxvi. b. lib. 3.
 Fides informis nō est in demonibz qz fides informis est donū spūsancti et operat̄ donū timoris seruilis q̄ facit fugere pctm̄ et si nō habēt unde ḡsciūt articulos credendo et credulitas ipsoz q̄ nō est dicenda fides informis est in intellectu practico et nō speculatio speculatiuū em̄ intellectu nullū seq̄ timor̄ demones at̄ credūt et p̄remiscūt no. oia bñ di. xij. f. li. 3.
 Fides informis fm̄ aliā opinionē nō aut̄ alberti non format̄ sed euacuat̄ et noua infundit̄ formata scz vltimā fm̄ eisdē manet fides informis cum formata et nō sup̄flue qz ad hoc est vt̄ leuī creat̄ intellectus in actū credendi s; illa opinio alberto nō placet quāuis ponat̄ eā et argumenta p̄tra ipam adducta soluat̄. nota totū post argumentoz solutionē contra p̄p̄riā opinionem di. xij. f. li. 3.
 Fides diuersimode informat̄ p̄p̄ria forma et a charitate et quō in fide sunt tria, nota bene per totum.
 Fides informis an format̄ gratia vel charitate et fides an esse et rōnē habeat ab hīs sicut res a sua forma di. xij. k. lib. 3. nota ibidem que sit p̄p̄ria forma fidei per totum.
 Fides informis et fides formata an sic se habeat q̄ ex duobz accidentibz fiat vñū di. xij. f. li. 3. ad sextum.
 Fides informis an fiat formata vel non, ita q̄ gratia adueniente alia infundatur et informis euacuet̄. nota totum di. xij. f. li. 3.
 Fides informis nō hēt rōnē cōpletissime virtutis sicut et timor seruilis cōpleta autē virt̄ excludit pctm̄ qd̄ fides informis nō facit s; q̄tū est d̄ se repugnat peccato s; nō oī, nota bñ di. xij. e. li. 3.
 Fides non ficta quid sit quādo in diffinitione charitatis ponitur di. xvij. d. li. 3. ad sextum p̄tra diffinitionem charitatis apli.
 Fides informis an sit virtus. et nota ibidem q̄ p̄ pus et posterius dicitur virtus et quomodo informis dicitur mortua et gratia cuius dicitur informis et an spes sit in ipsa fide informi aliquo modo di. xij. e. li. 3. per totum bene noranda.
 Fidem explicitā h̄re de omnibz articulis nec in veterē nec in noua lege omnes tenētur sine reuelatōe et doctrina di. xxv. d. li. 3.
 Fidē implicite h̄re per hoc cognoscit̄ si in nullo articulo discedit̄ et tō pbi et hereticis non credunt nec fidē h̄nt̄ implicitā di. xxv. d. li. 3. ad tertium.
 Fides et deuotio cooperant̄ nobis salutē in passione xp̄i et in sacramento et susceptione di. viij. g. li. 4. ad quartū argumentum sexte qōnis.
 Fides idistincta et distincta, nota di. xv. k. li. 4. p̄ totū.
 Fides datur paruulis in munere sicut talie virtutes nota ad vltimū di. xij. d. li. 3.
 Fides accipit̄ dupl̄. s. stricte et ḡaliter. nota an in oī fide p̄supponit̄ materia di. xx. a. li. 1. ad tertium.
 Fiduciam habere in homine in quo sit prohibitū et quō licitum di. i. o. li. 1.
 Fiducia q̄ cōuenit̄ spei an accipiat̄ a fide vlt̄ a fidētia q̄ est fortitudinis ps. nota ad scdm̄ di. xxvi. d. li. 3.
 Fidentia quid sit et an ē ps̄ spei. nota ad secundū di. xxvi. d. lib. tertij.
 Figura et figuratum comparando inter se quid sit

melius, nota et de duplici figura et quomodo corpus christi verum sit figura mystica corporis distan. xij. n. 2. li. 4. per totum.
 Figura qd̄ sit et an reperiat̄ in spūali natura et penes qd̄ vltimū attendit̄ figura dist. vi. c. li. 4. ad octauū argumentū et sequētia, nota quō charact̄ nō ē forma vel circa hoc p̄stans aliquid figura.
 Figuraciem mentis in excellenti contingit̄ dupliciter dist. iij. d. lib. 1.
 Fieri an ponat̄ aliquid circa deū cū d̄z filius dei factus est homo vel deus est homo aut filius dei est homo di. vi. a. li. 3. per totum.
 Fidei p̄p̄rie qd̄ sit. nota bñ ad quartū di. i. c. li. 3.
 Filius multipliciter est scilicet creatiōe sola et filius creatiōe et adoptione et c. nota ibidem qualis filius fuit ille cui dicebatur, Fili recordare quia recepit̄ et c. dist. iij. r. li. 3.
 Filioz quadruplex est stat⁹ quidā em̄ naturales et legitimi alij naturales tm̄ alij legitimi tm̄ nec naturales nec legitimi di. xli. k. li. 4. p̄ totum.
 Figur̄ mathematicoz vti malū est s; nullas cōiurationes aut sacrificia admittāt. nota to. dist. vij. n. li. 2.
 Figura semp̄ est forma corporis siue accipiat̄ corpus naturalit̄ siue artificialit̄ siue mathematice et an figura sit in aīa siue in corpore sit siue extra corp⁹ dist. xliij. r. 2. li. 4. ad argumenta.
 Figure fuerunt sacrificia veteris legis et an tenebantur illas oēs itelligere di. i. m. li. 4. p̄ totum.
 Filius aliquis alterius dicitur non tm̄ quia natus tantū sed ex tribus prouenit̄ hoc q̄ sit filius, nota totum dist. iij. f. li. 3.
 Filius et verbum an dicantur eadem rōnē in diuinis di. iij. b. li. 4. ad tertiam qōnem.
 Fili⁹ non pōt̄ dici verba plura di. xxvij. e. li. 1. ad p̄mū filio attribuentur sepr̄ scz veritas pulchritudo forma p̄ quā fiat opus et forma p̄ quā sequimur similitudo reformatiōis et verbū di. iij. m. li. p̄mo.
 Filius non est obiectum intellectus vel ratio intellectus patris di. ix. f. li. 1.
 Filius in diuinis quare non dicitur filia sicut filius dist. iij. a. li. 1.
 Fili⁹ nō ē posterior p̄ri. nota ibidē rōnē di. iij. s. li. 1.
 Filius an sit alius a p̄re di. ix. d. li. 1.
 Filius datus est in p̄ncipio cum tamen non est a spiritali sancto, nota di. xvij. a. li. 1.
 Filius generat̄ a patre et generatio filij est et filius est genitus a patre admittuntur iste locutiones, nota quare et quid importetur in modo significandi in locutionibus istis di. ix. r. li. 1.
 Filius est alicui⁹ generatiōis et p̄ ḡnationē hēt esse et esse filij nō est p̄ se termin⁹ ḡnationis di. v. g. li. 1.
 Filius q̄ quid h̄z p̄ generationē accipit̄ s; nō vt̄ cōem actū generatiōis di. v. c. li. 1.
 Filius semp̄ est nota tria tempa importata in participio verbo et aduerbio di. ix. s. li. 1.
 Fili⁹ quō est p̄ filij de p̄ filio di. v. f. li. 1.
 Fili⁹ an addit̄ aliq̄ d̄ supra id qd̄ accipit̄ a p̄re.
 Fili⁹ an potuit nasci et potuit mutari di. vij. b. li. 1.
 Filij diffidentie q̄ dicitur in p̄hemio p̄ p̄ma.
 Fili⁹ claudir̄ in se tria qd̄ nota et quare aliq̄ dicitur filij gehēne di. iij. g. li. 3. p̄ totum.
 Filius incarnat⁹ magis exprimit̄ verbū q̄ p̄ filij. nota ad vltimū di. xxvij. d. li. 1.
 Filius fm̄ sbam et naturā generat̄ qz eadem p̄as. nota

ta in vtrifq; di. iij. b. li. I.
Filius nō pcedit vt donū lz dicat efaias paruul^o nat^o
est nobis z fili^o dat^o zc. di. xij. d. li. I.
Filius an pōt dici datū ab eterno sicut spūscētūs do-
nū ab eterno. nota di. xvij. f. li. I.
Fili^o an accipit nascēdo vel hēt nascēdo q; sit de^o vel
essentia di. xvij. g. li. I.
Fili^o nō gñat p accidēs in dñis di. v. c. li. I.
Filius an est imago patris in proprietate patris dic
q; non di. vij. e. li. I.
Fili^o p hō fili^o est nihil dicit nisi relationē ad patrem
z nō hēt aptitudinē ad hoc q; donec sed hēt aptitu-
dinē q; sibi ipendat di. xij. a. li. I.
Filius gñatione di. v. g. li. I.
Fili^o an gñatur a pte sicut splendor a lumie. nota si-
militudinē di. ix. v. li. I.
Fili^o p gñatiōem accipit sbam. nota ibidē regulam
distinc. iij. b. li. pmi.
Filius an natiuitate sit de^o sicut hec est vera nascēdo
habet q; sit de^o di. xvij. g. li. I.
Fili^o illegitimi possunt legitimari sex modis distin.
xli. l. lib. 4. per totum.
Fili^o legitimi pnt puniri pena illegitimoz p exbere-
dationē. nota cās dist. xli. l. li. 4. ad vltimū.
Fili^o est timere reuerenter separationē a pte sicut z
sponsa timet dilationem amplexuū z amicus disso-
nantiam voluntatum distinc. xxxiij. g. li. 3. ad quar-
tum argumentum.
Fili^o pcreati a seruo z acilla diuersoz dñoz existētiū
nota cui^o erunt fili^o si ples z qd fiendū si vna tm hnt
plem dist. xxxvi. d. li. 4. ad vltimū.
Filius vni^o assimilaz qñq; alicui ad quē nullā habet
cōsanguinitatem vt pater maxime in columbis dist.
xli. c. li. 4. ad secundum.
Fili^o dicitur ipsi renati ex aqua z spū patris celestis
z matris ecclesie z nō aque z spiritus. nota ad secū-
dam questionē dist. iij. f. li. 3.
Fili^o spūalib; an pl^o tenmur q; carnalib; z q; mag^o
diligere di. vi. o. li. 4. ad argumētū scde qōnis.
Filius an d; equo ce de filio naturali z de adoptiuo.
nota di. x. q. li. 3. per totum.
Filioz multiplicatiōē nō intendit deus fieri per ma-
trimoniū quo ad substantiam sed quo ad meritum
di. xxxi. k. li. 4. per totum.
Fili^o dei attribuuntur quedam predicata z quedam
non cum tamen vtreq; cōueniunt ei gratia nature
humane vt pdestinatum essē nō cōuenit ei sed bene-
mori dist. x. d. li. 3.
Filiatiōē hēre ptingit duob; mōis. s. p eē z ex dono p
eē aut ptingit duob; modis. nota ibi qre xps nō est
fili^o adoptionis dist. x. n. li. 3.
Fili^o vltimē res create dici nō pnt pter āgelū z hoīem
cū tm oēs res sint facte ad exēplar qd hnt in mēte di-
uina. nota vltimū notabile di. xxvi. p. li. I.
Filius noster nō d; neq; spiritus noster sicut bene di-
citur pater noster qd cōuenit toti trinitati. nota ad
vltimū di. x. p. li. 3.
Filius noster nō d; sicut de^o noster vel p noster. no-
ta rōnem dist. xvij. b. li. I. nota ibidem de spūsancto
cui nō potest addi noster hoc p nomen.
Filius dei quō d; aliq; nō scire vt habet in euangelio.
nota ad vltimū di. xij. c. li. 3.
Filius dei mortuus et passus dicitur sed nō deitas.
di. xxi. a. li. 3. ad secundum.

Filiatio noua non innascitur xpo ex natiuitate terre/
na qua ex matre natus est sed tamen parenti virgi-
ni inascitur nouus respectus ad ipsum natum. no-
ta ad vltimū di. iij. e. li. 3.
Filiatio vna sola ē in xpo nec etiā ples filiatiōes habz
aliquis ppter respectū quē habet ad patrē et matrē
di. vij. c. z. e. li. 3. per totum.
Filius dei an sit fact^o hō vel filius dei est hō aut sit
dicendū de^o ē hō. nota p totū dist. vi. a. li. 3.
Fili^o dei an sit pdestinat^o eē hō di. x. f. li. 3. p totum.
Filius an potest dici venisse a seipso etiam fm formā
dei. nota dist. xv. m. li. I.
Filius dei an sit pdestinatus cū sit etern^o et si non
qre mag^o d; mitri fili^o dei. nota totū di. x. d. li. 3.
Filius dei an sit pdestinatus filius dei esse. nota to-
tum distinc. x. e. li. 3.
Filius filium gignere in diuinis nō oportuit: z iō im-
possibile dist. vij. e. li. I.
Filius in diuinis q; non gignit alium filium est perfe-
ctionis distin. vij. e. li. I.
Filius an alium filium gignere potest in diuinis dist.
vij. e. lib. pmi.
Filius z pater cum sint relatiua z etiam genitor z ge-
nitus an sint eiusdem significationis distin. iij. b. li.
4. ad tertiam questionem.
Filia nō est oīno similis patri z ideo filius in diuinis
nō pōt dici filia di. vij. a. li. I.
Fili^o plures quare in diuinis esse nō possunt s; in in-
ferioribus di. vij. e. li. I.
¶ Finis multiplex d; z quō charitas finis d; z pūgit
nem increato di. xxvij. d. li. 3. ad scdm ptra distinctio-
nem apostoli de charitate.
Finis triplex assignat^o s; determinatōis: psumptōis: z
psumatōis. nota quō charitas ē finis z bitudo crea-
ta z deus et quō isti fines adinuicem referunt in so-
lutione z ad argumenta di. xxxvij. b. li. 2.
Finis triplex notat^o in naturis q; etiam adaptatur in
moribus. nota de itellectione q; imponit nomē ope-
ri. nota solutionē di. xxxvij. a. li. I.
Finis duplex notat^o z natura duplicē finē intendit si-
militer z in moralib; ita est: z nota a quo sine trahit
virtus in speciem. nota ad pmiū di. ix. f. li. 3. nota de
fine actus z fine itellectionis.
Finis duplex est scilicet finis operis z finis intentus
distinc. i. n. lib. I.
Finis duplex vocatur alicuius operis scilz in se et in
alio di. xij. p. li. 4. ad pmiū.
Finis duplex vocat^o dist. xxvij. m. li. 4. ad vltimū.
Finis duplex vocat^o s. opis z operātis. nota finis q; s;
sit matrimoniū z matrimoniū qñq; pbenis distinc.
xxvij. q. li. 4. ad argumēta q; circa finē.
Finis duplex nota sc; itellectōis z operis. nota bñ
solutionē di. xli. c. li. I.
Finis est differenter ipsa beatitudo z charitas et ti-
mor. nota ad argumēta di. xxxvij. b. li. 2.
Finis qñq; est de pntia rei sed tamē in moralibus est
denominatio a fine z ideo est de presentia rei in mo-
ralibus di. xv. o. li. 4. ad penultimū.
Finis imponit dignitatem hīs que sunt ad finem qz
in fine ppter quem sunt habēt suam dignitatem. no-
ta di. ij. a. li. 3. ad vltimū.
Finis vltim^o aliq; liter est in p; gustatiōe eternoz et in
beatitudine increata di. i. n. li. I.
Finem quis nō consequitur qui verum iurat et bñ

alio; nec persuadens nec rethor sit nihil omittunt de
 pringentibus; tñ nō vane operantales. nota dupli-
 cem finem di. xxxvij. f. li. 3. ad penultimū.
 Finis vñ^o malarū actionū an sit ponēdus scz auaritie
 et luxurie sicut vñ^o finis vltim^o est vñ^o numero
 z ratione z substantia qui est de^o siue summū bonū
 nota totum di. xxxvij. d. li. 2.
 Finis pceptoz z omnū virtutū est charitas et nulla
 virtus fini increato coniungitur nisi charitate. no-
 ta ad vltimū contra diffinitionem apostoli de cha-
 ritate di. xxvij. d. li. 3.
 Finis nota an sit vñ^o finis omnū bonarū volunta-
 rum z an possumus nobis ponere duos fines et i q
 p̄sistit ratio finis: an in oibus attribut^o diuinis an
 in sola bonitate. nota totū q̄ beatitudo nec in intel-
 lectu nec veritate sed in affectu et bonitate consistit
 distinc. xxxvij. c. li. 2.
 Finis omnū operū nostroz est frui diuina bonitate
 ad vltimū di. xxxvij. e. li. 3.
 Finis prim^o nō ē duoz actūū lz finis remot^o vt patz
 de p̄nia z p̄fessione z finis remot^o nō facit q̄ sint idē
 actus p̄nia z p̄fessio di. xvi. p. li. 4. ad tertium.
 Finē tangencia vel includencia quedā sunt q̄ nihilo-
 minus sunt ad finē di. i. n. li. 1.
 Finis vltim^o nature est hō: vltim^o aut finis vniuersi-
 tatis est de^o di. i. a. li. 3. in rōnibz p̄ veritate.
 Finis ois creature ē amare deū fm̄ tñ d̄rie modum
 cōuenit rōnali z irrationali creature. nota explana-
 tiōē auccoritar^o b̄ri dionysij di. xi. a. li. 1.
 Finis p̄fectionē p̄sequi vna sola virt^o nō p̄t. nota ad
 q̄ntum z ad reliqua di. xxij. g. li. 3.
 Fini quāto aliqd ē p̄p̄nqui^o tanto dign^o. nota an sp̄
 sit verū di. xxij. f. li. 4. ad vltimū.
 Finitū d̄z qd̄ attingit cōplēmentū post morū q̄n. f. post
 moueri est in morū esse dist. ix. r. li. 1. vbi z nota q̄ fi-
 nitum dicit^o duobus modis.
 Finitum quid sit di. ij. b. li. 1.
 Firmamētum fm̄ sacram scripturam tota natura
 quinti corporis dicitur: fm̄ philosophos autem di-
 citur firmamentum octaua sphaera sursum ascendē
 do in quo sunt stelle fixæ: z nota ibidem quare dicit^o
 tur fixe dist. xv. c. li. 2. per totum.
 Fletus sanctoz maxime inde puenit eo q̄ nō scūt
 qd̄ certū sit de statu suo. nota arg^o di. xxij. p. li. 3.
 Flagella q̄nqz modis cōringunt vel infliguntur et
 si sunt plures modi sicut cum assignatur a quibus-
 dam qui patent in versibus tamen reducuntur ad
 quinqz. de quibus omnibus nota per singula bene
 di. xv. d. li. 4. per totum.
 Flere an sit signū contritionis potius q̄ eiulatus vo-
 cis z gemitus z de duplici fletu scz mentis z corpo-
 ris z quis laudabilior an qui amict culpam an qui
 deplorat amici mortem z nō culpā dist. xv. n. 2. li. 4.
 per totum in tribz q̄ombus.
 Fomes purgabitur igne cōflagrationis in bonis
 quos reperit sicut z modo icineratio z putrefactio
 facit di. xlvij. b. li. 4. in solutione.
 Fomes etiā in sanctis est q̄ nullū pctm̄ habēt saltem
 habitualiter quē etiā comburere ignis cōflagrationis
 z ideo ignis ille etiā sanctis molestiam inferet q̄s
 reperit di. xlvij. k. li. 4. per totum.
 Fomes ex di nō potest nihilomin^o quis satisfacit p̄
 peccatis excidendo causa pcti debilitando fomitē
 dist. xv. l. li. 4. ad vltimū p̄me q̄onis.

Fomes pcti non extinguit per penitentiā fm̄ essentiā
 nec etiā per exercitium iusticie sed per diuinū mi-
 raculum z q̄ fomes sufficienter purgari nō potest
 ad gloriā percipiendam nisi per incinerationem
 z q̄ fomiti fm̄ essentiā corespondet incineratio di.
 xlvij. y. in solutiōe z. a. 2. ad tertium z vlt^o. 4. li.
 Fomes nō potest tolli qz est infinite se habēs ad actū
 nota ad vltimū z ad argumēta alia dist. xxxij. b. li. 2.
 Fomes quare manet post baptisimū z an in eadem vi
 z vnde habet vim inficiēdi animam alterius salicet
 nati et nō illius qui generat cum est baptisatus dis-
 iij. l. li. 4. per totum.
 Fomes diminuitur baptisimate z confirmatione di.
 ij. g. li. 4. ad argumenta.
 Fomes nō totus purgatur in baptisimo sed debilita-
 tur et illud qd̄ relinquitur tollit confirmatio. nota
 quid mūdāt confirmatio di. vij. b. li. 4. in solutione
 z rationibz p̄ veritate p̄me q̄onis.
 Fomes an remittit^o in baptisimate z si sic q̄s differēt^o
 z p̄ circūcisiōē di. i. v. li. 4. p̄ totum.
 Fomes z concupiscentia an sint eiusdē rōnis ante ba-
 ptisimū z post. nota ad argumēta di. xxx. c. li. 2.
 Fomes cum est pena an sit a deo et similiter macula
 di. xvij. y. li. 4. per totum.
 Fomes an fuit deletus in virgine post eius sanctifica-
 tionem di. iij. f. li. 3. per totum.
 Fomes dupliciter consideratur z nota q̄s differēt^o
 post sanctificationem virginis in ipsa mansit et in
 alijs sanctificatis pura iohanne z hieremia dist. iij.
 f. lib. 3. per totum.
 Fontana deitas quomō dicitur eē in patre fm̄ dio-
 nysium dist. ix. y. li. 1.
 Forme actus nota q̄s sit z an tps̄ dicat^o b̄n manere
 in forma z in forma hominis di. v. g. li. 3. in solutiōe.
 z ad argumenta.
 Forma eadē dat eē z efficiē p̄ncipiū effectū opatio-
 nū sic z gratia. nota in rōnibus p̄ veritate z in sequē-
 tibus di. xxvi. k. li. 2.
 Forme sbali oi cōpetit totā in toto esse in p̄tibz aut to-
 tā eē tñ cōpetit aie di. xij. c. li. 4. in p̄mo argumēto.
 Forma simplex nullū accidēt^o ē subiectū di. vij. r. li. 1.
 Formaliter influere vlt^o effectue vitam. nota bene qd̄
 nobili^o ad duo vltima dist. xxi. c. li. 3.
 Forme est facere z etiā ipsi^o efficientis. nota qd̄ ē face-
 re ipsius forme in solutiōe dist. xxvi. g. li. 2.
 Formalis cause effectus z ipsa causa cōuertitur dis-
 xij. b. 2. li. 4. in solutione.
 Forma subalis tñ vna est vniuscuiusqz rei vnde vni-
 tas rei est. nota solu. di. xix. q. li. 1.
 Forma habet tres actus. nota a quo ratio vnitatis
 est di. xxij. a. li. 1. in solutione.
 Forme oēs an imediate sūt a deo: ita q̄ nulla alia sit
 earū. nota p̄ totū di. i. l. li. 2.
 Forme plures possunt esse in vna re non tamen sim-
 pliciter. z nota an sit alia z alia pedis z manus dist.
 xvi. a. li. 4. ad penultimū.
 Forma triplex p̄t eē vni^o quīs nō sit nisi duplex esse
 scz subale z accidētale di. xxij. l. li. 3. p̄ totum.
 Forme duplices sūt qdā ex qb̄ sūt res q̄ educūt de
 materia pagens p̄ficiū alie sunt forme in sba z potē-
 t̄is aie p̄ ordinē ad deū z statū britūdinis. nota de
 charitate q̄ nō educūt di. xvij. a. li. 1.
 Forma d̄z duobz modis scz exēplaris et intrinseca p̄
 informationem z an aliquomodo istorum charitas
 f iij

sit forma aliarū virtutū. nota dis. xxvij. c. 1. 3. in pmo
 argumento in solutione.
 Forma duplex assignatur. nota que predicat de illo
 cuius est ad penultimū di. ij. b. li. 2.
 Forma duplex assignat scz intrinseca que est eius cu
 ius est forma. z alia formalis z extra exemplar for
 male vt deus di. xx. a. li. 1.
 Formā duplicē nota in qua cognoscit res scz abstra
 ctionis z cōpositionis: vna videtur intellectus specula
 tiuus alia practicus dis. xxvi. g. li. 1.
 Fons qui egreditur de paradiso quis sit ille nota to
 rum dist. xvij. d. li. 2.
 Forma an sit variabilis z mutabilis q̄lit di. vij. r. li. 1.
 Forme substantiales in diuinis non ponitur sed be
 ne p̄p̄riū quia forma cōponit p̄p̄riū aut non facit com
 positionem dis. xxvi. 3. li. 1. ad tertium.
 Forma qualiter dicitur inuariabilis di. vij. r. li. 1.
 Forma sbalis vni⁹ enō diuersa: sp̄caliter aut est de
 forma accidentalī z q̄re forma sbalis nō ita bñ duce
 ret in rōnem ubi sicut forma accidentalī in ipso sa
 cramento altaris di. xi. b. li. 4. ad q̄ntum.
 Forma ab eo q̄ forma an habeat q̄ non diuidatur
 dist. vij. c. 2. lib. 1.
 Forme nō sunt mutabiles p se sed p subiectū. nota de
 charitate ad vltimū di. xxi. a. li. 3.
 Forma an sit diuisibilis. nota q̄ z q̄ nō di. vij. c. 2. li. 1.
 Forma ois cōmunicabilis ē de se sed trib⁹ modis cō
 ringit q̄ nō cōcatur di. x. c. li. 1.
 Forma diuidit z terminat eē materie di. iij. k. li. 1.
 Forma accidentalī diffinitur q̄ est cōpositioni cō
 ringens di. iij. d. 2. li. 1.
 Forma totius est q̄ p̄dicat z quid sit forma totius. no
 ra rōnem. p veritate z alia dis. xxij. a. li. 3.
 Forma p̄cipue in moribz et virtutibus est illa qua sit
 consecutio finis fm q̄ finis est forma. nota solutio
 nem z alia di. xxij. k. li. 3.
 Forme q̄t mōis intēdunt. nota in argumētis z etiā d
 augmēto charitatis q̄ nō intēditur sicut forme nar
 turales in solutiōe z ad argumēta di. xxix. l. li. 3.
 Formatia virt⁹ nota in q̄e z q̄ instrumentū ei⁹ ē calidū
 triplex z similit̄ quōd alie qualitates scz humidum z
 siccum z frigidum cooperant di. xliij. b. li. 4. per to
 rum. z specialiter in solutione.
 Forma nota quōd ē p̄cipat formā fm esse nō tñ quo ad posse dis.
 xxij. g. li. 1. nota solutionē bene.
 Forma in sacramēto penitentie que sit z q̄ non sumi
 tur eodem modo forma i illa sicut in alijs sacramē
 tis di. xvi. a. li. 4. p totum nota bene.
 Forma qualiter accipitur in diffinitione sacramenti
 posita z de duplici forma. nota quomodo differūt
 di. i. f. li. 4. ad sextum.
 Forma tot⁹ z q̄ est z eē idē dicit di. iij. d. 2. li. 1.
 Forma partīs z forma tot⁹ designant. nota q̄ potest
 p̄dicari de illo cui⁹ est. nota bñ in argumētis vbi de
 triplici cōpositiōe ponit di. iij. d. li. 2.
 Forma tot⁹ ē in oibz p̄tibz z nō forma p̄tis vt patet d
 p̄tia cui⁹ forma ē gr̄a p̄nial di. xvij. f. li. 4. ad tertium.
 Forma tot⁹ z forma partīs an differūt z an q̄s hēt a
 forma tot⁹ q̄ sit idē numero vel a forma partīs. no
 ta duplicem opinionē de forma tot⁹ z p̄tis z an for
 ma tot⁹ destruit fm se di. xliij. l. li. 4. p totum.
 Forma creata propter ignobilitatem suam. per eē di
 uisa est in pluribus z remanet tñ ratione vna. no

ra ad quartum di. xliij. a. li. 1.
 Forma duplex nota scz p̄tis z forma totius et vna
 est finis generationis z est pars rei z non predicabi
 lis de re. alia est forma totius que est ratio rei et to
 tum esse fm ratiōem. z hanc habuit etiam christus
 nota solutionē di. ij. e. li. 3.
 Forma siue materia pōt sensum imutare di. xij. q. li.
 4. in rōne. p veritate.
 Forma dignissima maxime est diuisionis z tamē sem
 per est verum quāto aliquid magis est indiuisibile
 tanto perfect⁹ et tanto p̄p̄inquit⁹ principio. p quibz
 nota bene rationem pro veritate et ad argumenta
 dist. xliij. b. lib. 4.
 Forma q̄ro excellētior est tanto plures dispositiōes
 requirit ex pte materie z hoc tam in natura q̄ i gra
 tia di. xliij. n. li. 4. in rōne. p veritate.
 Forma non videtur materie nisi vltime dispositē dist.
 xli. g. li. 4. ad secundum.
 Forme multipliciter sunt in materia z nō eodē modo
 dist. xliij. l. li. 4. in sc̄do angumēto.
 Forma an accidentaliter habeat eē in materia vel na
 turaliter z si accidentaliter hēt esse hoc est dicere per
 aliud z hoc accidens nō repugnat substantiāli z natu
 rali. nota bene di. xv. t. li. 1.
 Forma q̄ est sp̄s z act⁹ materie est ex aliq̄ cōuenienti
 mouēte naturā. nota di. vij. b. li. 2. ad septimū.
 Forme dantur fm merita materie. nota ad primum
 dist. xliij. b. li. 1.
 Forma per se. i. sine materia nō determinat sibi locū
 quia sic est simplex sed per esse suū in materia q̄ li
 cet sit accidentale id est per aliud est tñ naturale dist.
 xv. r. li. 1. nota bene ibidem.
 Forma omnis q̄trum est de se vnit z diuisio conuenit
 ei per accidens id est fm suum esse dist. xliij. b. li. 4
 ad duo vltima nota.
 Forme ē diuidere ab alijs z p̄m⁹ act⁹ ei⁹ ē terminare
 esse di. xix. q. li. 1. nota solutionē.
 Fornicatio ē p̄ctm z p̄legēnate z sit⁹ ois cōmixtio
 ad nō suā. vbi nota q̄ in inuomū ē fm legēnate dist.
 xxij. a. li. 4. nota singula.
 Fornicationem esse peccatum mortale sequitur arti
 culum dist. xvi. a. li. 4.
 Fornicator q̄s p̄p̄ie dicat z q̄ differunt fornicator et
 incōtinēs di. xvi. c. 2. li. 4. ad sextum.
 Fornicātes in matrimonio nō eqliter dāpnificāt nec
 eqliter incertā faciūt. plē s̄z mulier plus q̄uis cōtra
 inuomū vterq̄ peccet z amittat debitum i altero
 p̄iugū ita fornicās di. xxv. a. li. 4. ad argumēta.
 Fornicaria vxor an sit pot⁹ dimittenda a viro ita vt
 posset ducere aliā vel pot⁹ an ei sit parcendum di.
 xxv. d. li. 4. per totum.
 Fornicatio nō ē tñ diuinū s̄z z ecclīasticū z iō req̄rit
 etiā p̄fessio di. xvij. a. li. 4. ad decimū.
 Fortitudo habet donū se p̄sequēs z nō t̄p̄antia nec
 spes. nota ad sextum di. xxvij. b. lib. 3. ibidem forti
 tudo virtus z donū quomodo differūt z quare eo
 dem nomine nominantur.
 Fortitudis ē insurgere in altū qd ē ad finē: sp̄i autē in
 altū qd est finis di. xxvi. a. li. 3. ad quartum.
 Fortitudinis principaliter est perferre molestiam q̄s
 uis omnis virt⁹ patitur molestias. nota ad tertā
 questionem di. xxvij. c. li. 3.
 Fortitudo donū quid sit z qd p̄cipue respicit et p quē
 actū differt a fortitudine virtute z q̄s differenter do

cet cupiditates terrenas deprimere ipm donu fortitudinis z virtus purgati animi z teperantia cui etiam est depmre mortiferas iocunditates z an ve nialia possunt dici mortifera, nota solutionem z ar gumera ibidem, fortitudinis est miraculis z doctri na fulgere dis, xxv, m, li, 3.

Fortitudinis vt est donu est ali actus in via z alius in pna, nota ad tertiu di, xxiiij, c, li, 3.

Fortitudo qd sit, nota scdm argm, di, xxvi, b, li, 3.

Fortitudo pcpua est virtus z maxime in christo dist, xx, n, li, 3, in solutione.

Fortitudo virtus licet sit circa difficile specialiter in bello tn etiaz eade virtute ho sebn hcr circa qdctuz difficile sicut z tpantia q est circa delectabile tacto zc, nota ad sextu z septimu di, xxiiij, a, li, 3.

Fortitudini dono an appropriat sicut z eluries iusticie z in q differunt a fortitudine veritate, z fortitudo virtus qd attendit dis, xxv, o, li, 3, in solutione.

Fortitudinis doni qd sit actus in via et quis ei actus in patria et si differt eius actus ab actu fortitudinis virtus di, xxv, n, li, 3, per totum.

Fugere malum est ipsius timore sed no est eius rationis nec vnus timor omnia mala fugit di, xxiiij, b, li, 3, ad quintum.

Furoz quis sit z quis furor irrationalis in demoe nota ad sextum dis, vij, d, li, 2.

Furiosi an perabere possunt matrimoniu, nota qua do z qn non di, xxiiij, k, li, 4.

Furiosis z amctibz et alijs stultis no sunt danda oia sacramera sed nota q pnt eis dari semp z q no sed, p rpe di, xxiiij, m, li, 4, per totum.

Furioso tempore furie no redditur gladius et tame existenti in mortali scienter pot dari eucharistiam di, xij, r, li, 4, ad primu.

Furtu z rapina pbibent, et nota de multiplici rapina dist, xxv, vij, l, li, 3, per totu.

Futura pdicere hoies possunt z demones, nota d qbus p totum di, vij, e, li, 2.

Futura pdicere ex stellis, nota quo sit licitum et quo no di, xv, e, li, 2, per totum.

Futurum aliqd pot dici qd tn nunqz eueniet licet ha beat cam z quale futuru hoc sit, nota solutionem et ad primu di, iij, m, li, 4.

Fractio in sacro altaris no facit duo sacramenta z in quo sit fractio, nota dis, xij, e, li, 4.

Fractio hostie z comunio eiusdem no idem significat dis, xij, p, li, 4.

Fractio in sacramento altaris no est in corpore christi dis, xij, b, li, 4, per totum.

Fractiois vsus in sacramento altaris q ad reseruatione tertie partis hostie in altari vsqz in fine misse non ab oibus obseruatur, nota ratione in solutioe z ad vltimu di, xij, o, li, 4.

Fractio q sit in sacro altaris an sit realis vlemathe maticalit z an sit in sba vel qstitate vl qd significet di, xij, a, li, 4, p totu, z an sint ibi pla sacra fractione facta ibidem ad penultimu.

Frigiditas e impedimtu in matrimonio in masculo z no in femina no tn frigiditas in semibus q cotra here possunt qvis non generare, Et nota aliqd se cretu si vir no oino frigidus fuerit sz hcr debilem ca loze vt si pmum imperu haberet qd faciendu sit ei z q ipedimta pntent sub frigiditate et qre caliditas no ponit impedimtu cu tn quadoqz impedit dist,

xxiiij, d, li, 4, p totum nota singula.

Frigidum in triplici virtute deseruit formatiue vir tuti di, xliij, b, li, 4, in solutione.

Frigiditas si allegata fuit pro separatione matrimo ni z tamen est perpetua vel est frigiditas ad vnam z non ad aliam quid sit agendum, nota dist, xxiiij, f, li, 4, per totum.

Frons z vertex nota quid excellentius dignitate z q vertex inuigitur ad perfectionem intellectus qui principalior est pars anime cum inclusione tamen voluntatis z q frons inuigitur ad robur pugnan di z que gratia excellentior, nota distinc, xiiij, g, lib, 4, in solutione.

Frons est sedes sensuu z verecudie z quare ibi datur confirmatio distinc, vij, g, li, 4, in solutione et ad ar gumenta.

Fructus digni penitentie z digni fructus virtutu non sunt idem quis z penitencia quedam virtus sit dis, xvi, n, 2, li, 4, per totum.

Fructus duodecim z octo beatitudines sunt perfici entes fm statum non existentes in vno sed in vno co paratione ad vsu aliorum, nota ad vltimu distin, xxiiij, c, lib, 3.

Fructus beatitudines z dona atqz virtutes diversi mode perficiunt aiam quo ad posse, nota solutionem z cetera oia di, xxiiij, b, li, 3.

Fructus reficit z etia donat sapore sed differeret, nota quasi ad penultimu di, xxv, a, li, 3.

Fructus ponit vnionem z gustum dulcedinis distin, j, j, lib, pmi.

Fructus sunt habitus pertinentes ad gustu finis z no sunt pprie virtutes di, xxiiij, b, li, 3.

Fructus penitentie quare dicitur fructus et quare digni fructus z q differetia inter fructus et dignos fructus pnt z q fructus dz qnqz illud qd est ca fructus di, xvi, r, li, 4, in solutione.

Fructio quid dicat dis, i, l, li, i.

Frui tripliciter diffinitur z penes quid datur diffi nitiones iste dist, i, o, li, i.

Frui quo pot diffiniri p vti dist, i, o, li, i.

Frui quid sit di, i, j, li, i.

Frui quid sit di, i, o, li, i.

Frui quid dicat di, i, o, li, i.

Frui quare dz a fructu di, i, j, li, i.

Frui z vti sunt actus copositi z tn vni potentie tm z similt motus liberi arbitrij in iustificatione impij di, xvij, k, li, 4, ad sex vltima argumeta.

Frui potius diffinit per amorem qz visionem vel ap prehensionem di, i, j, li, i.

Frui diffinitur per charitatem et iterum charitas p frui diuersis rationibz z frui est effectus vltim ad que est charitas z charitas est ca pficiens actu frui tionis ex parte fruetis, nota ad sextum dis, xxvij, d, li, 3, ibidem qd sit pus altero nota.

Frui ponitur in diffinitione charitatis similt z vide re z qre no supfluit frui in scda diffinitione, nota ad quartu z etia ad tertiu dis, xxvij, d, li, 3, z quare frui non cadit frui in charitatis diffinitione z quid dicat frui ibidem ad quartu nota bene.

Fructio q sumo dispositi ad pncipandu beatitudinē in/ creatā, nota ad scdam qone di, xxvij, b, li, 3, p totu.

Fructiois forma copleta est amor di, i, o, li, i.

Frui nota q ad frui pcurrit oes vtutes vt dispones disponeres subm sed sola charitas pcurrit vt finis

z perfectio, nota ad quantum dist. xxvij. d. li. 3.
 Fruitionis actus est totius a se et non omnes differentias
 primario recipiat secundum qualem potestiam dist. i. t. li. 1.
 Frui non est actus nisi potentie absolute dist. i. J. li. 1.
 Frui non est actus potentie secundum se sed ut coniungit alteri po-
 tentie, nota ad quantum dist. xxvi. c. li. 3.
 Frui est actus affectus non tamen simpliciter dist. i. J. li. 1.
 Frui diffinitur per actum voluntatis quod penes illum est
 ipsius perfectio dist. i. J. li. 1.
 Fruendi actus complet voluntas dist. i. b. li. 1.
 Frui cuius actus sit dist. i. m. circa textum. li. 1.
 Fruitio tribus perficitur: duo disponunt subiectum tertium
 autem completum est dist. i. J. li. 1.
 Frui quod est virtus creata non potest tamen diligere sic increata
 virtus, nota ad secundam questionem dist. xxix. c. li. 3.
 Fruitionis non habet mutabilitatem nec successione
 cum beatorum facit participes eternitatis et ideo ele-
 uat eos supra omnem mutabilitatem, nota bene pro
 tum replicam contra solutionem ultimi argumenti
 dist. xxxi. b. li. 3.
 Fruibile gustando non sumus in tempore, nota di-
 st. viij. v. lib. pmi.
 Fruitioni non adiungitur aliquid species respectu alicuius futu-
 rari et quod fruitionis non mensuratur euo sed participes fa-
 cti sunt beatorum eternitatis, nota ad replicam ultime solutio-
 nis argumentum dist. xxxi. b. li. 3.
 Frui creatura vere non possumus dist. i. o. li. 1.
 Frui homine qualiter possumus dist. i. p. li. 1.
 Frui creaturis quare contingit dist. i. J. li. 1.
 Fruimur, primum deo sed fruimus coeter sumptum contingit
 et in alijs dist. i. J. li. 1.
 Frui vere proprie sed non plene possumus in via di-
 st. i. o. lib. pmi.
 Frui assimilatur actus naturali dist. i. J. li. 1.
 Frui ut completum sit tria requirunt dist. i. o. li. 1.
 Frui et inherere amato primum est proprie, nota dist. xxvij. d.
 li. 3. in solutione et sunt ipsius charitatis actus.
 Frui proprie perficit ipsa charitas dist. xxxv. a. li. 3. ad pen.
 Frui imperfecte rebus utendis facit aliquam puerilitatem
 quod veniale peccatum, et nota quod tale fruere est dispositio ad
 fructum dist. xxvij. s. li. 4. ad octauum.
 Frui dei bonitate est finis omnium operum nostrorum
 dist. xxvij. e. li. 3. ad ultimum.
 Frui opere quod sit et fruere uteris humana est puerilitas et quod
 quies vel fruitionis sit quod finalis intendat dist. xxvij. g.
 li. 3. in solutione bene notanda.
 Fruibilis capacitas facit rationem dilectionis pro se, nota ra-
 tionem pro veritate ante solutionem dist. xxvij. c. li. 3.
 Frui deus dicitur seipso et tamen non est aliqua indi-
 gentia in ipso dist. i. q. li. 1.
 Fruitur deus seipso eadem ratione subiecti qua nos
 fruimur ipso dist. i. q. li. 1.
 Frui dicitur creatura creatore diuerso modo distin-
 i. J. lib. pmi.
 Frui est actus quo merces que deus est nobis comi-
 gitur non tamen pro modo mercedis sed ut dilectum ad
 fruendum dist. xxix. d. li. 3. in solutione.
 Frui quod est inferius ad vni dist. i. o. li. 1.
 Fruitionis aliquo modo erit in imaginatione et sensibili-
 bus dist. i. t. li. 1.
 Fruitionis dulcedo pro redundantia erit in sensibus sed
 sensus non amittet naturam suam dist. i. t. li. 1.
 Fruitiones tres non sunt sed tres persone dist. i. r. li. 1.
 Frui scientijs quare possumus et non potestibus ne cir

rationalibus creaturis dist. i. p. li. 1.
 Fruitio non est sine virtute et gratia dist. i. s. li. 1.
 Frui improprie conuenit bestijs vel brutis dist. i. o. li. 1.
 Frui quod potest brutis conuenire dist. i. o. li. 1.
 Frui quare conuenit brutis et non vni dist. i. o. li. 1.
 Fruimento se comparat dominus propter duo dist.
 xij. g. li. 4. ad quartum et quantum.
 Fruimenti sunt duo species scilicet triticum et splanca et de vtra-
 que specie potest fieri consecratio secundum albertum nec vult quod
 splanca sit species ordei dist. xij. g. li. 4. ad secundam questionem per.
 Fundare quid est dist. ij. q. li. 1.
 Fundationis ratio non consistit in hoc quod aliquid sit perfe-
 ctius, nota ad. vij. di. xxij. s. li. 3.
 Fundamento fidei an superedificantur lignum fenem et
 stipula que designat venialia peccata, et nota de his que
 pertinent ad edificium spirituale et qualiter diuersimode
 perficiunt edificium dist. xxi. c. li. 4. per totum.
 Fundamento fidei superedificatur aurum argentum la-
 pides preciosi et lignum et fenem et stipula et an illi que edificat
 prima tria pariantur purgatorium vel non distinc.
 xxi. f. li. 4. per totum.
 Fundamentum differenter est fides et charitas et timor
 dist. xvi. f. 2. li. 4. ad secundam questionem.
 Fundamentum an sit fides tamen vel etiam alie virtutes
 nota bene solutionem dist. xxij. v. li. 3.
 Fundamentum spiritualis edificij multa continent in se et de or-
 dine illorum, nota dist. xvi. b. 3. li. 3. per totum.
 Fundamentum in edificio spirituali continent in se sex scilicet penam
 fidei baptismum et c. dist. xvi. f. li. 4. per totum. nota sin-
 gula et ibidem que charitas non dicitur fundamentum.
 Fundamentum vnum est tamen spiritualium que corporalium sed non mate-
 ria, nota bene quod illud fundamentum sit dist. ij. d. li. 2. in sol.
 Fundamentum multipliciter accipitur et que differen-
 ter dicitur fundamentum fides penitentia timor
 dist. xvi. e. 3. li. 4. per totum bene notanda.
 Fundamentum tripliciter dicitur et que ordinem ha-
 bent illa que ponuntur in fundamento spiritualis edi-
 ficij dist. xvi. g. 3. li. 4. per totum.
 Fundamentum duplex notatur spirituale scilicet fi-
 des et penitentia sed differenter dicuntur fundame-
 tum dist. xij. J. li. 4. ad ultimum.
 Fundamentum est fides quo ad facta et etiam que ad meritum
 sed differenter dist. xxxix. g. li. 4. ad secundam.

Audium non dicit ac

g
 rum perfectum et quid sit gaudium et quare non
 accipit ordinem virtutis vel domi sicut timor
 dist. xxvij. b. li. 3. ad quantum vel ad secundam questionem
 Gaudium quod sit et an sit in genere passionis et an conueniat
 intellectuali nature et quod differt gaudium intelle-
 ctuale a sensibili et quod gaudium a delectatione etiam
 intellectuali natura et si vnum illo est effectus alte-
 rius an sint de eodem et si sic an diuersimode dist.
 xlix. J. li. 4. per totum nota singula.
 Gaudium quod sit et quod gaudium insit penitenti que simul do-
 let et gaudet et respectu quorum sint illa duo. s. dolor et
 gaudium dist. xij. d. 2. li. 4. in solutione et per totum.
 Gaudium est effectus fruitionis dist. i. a. li. 1.
 Gaudium quod intrat sancti de quo dicitur. Intra in gaudium
 domini tui dupliciter consideratur et secundum hoc erit domus
 patris et mansiones in domo patris. et nota differen-
 tiam horum et an vna sit mansio plurium dist. xlix. a. li. 4.
 per totum nota singula.
 Gaudium materie in regno celorum enumeratur mul-

te ab anselmo di. xliij. k. 2. li. 4. in argumēto vltio.
 Gaudiū brōz an erit par i dispari claritate. nota ad
 certū z an mai⁹ gaudiū erit de meliori alieno q̄ de
 pprio si hoc mū⁹ bonū eēt ad scdm di. xxxi. m. li. 3.
 Gaudiū brōz impar est ex pre subiecti per cipientis
 summū bonū nō aut ex pre obiecti qd vni est omniū
 di. xlix. k. li. 4. p totum nota singula.
 Gaudiū beatoz an maius erit post resurrectionē q̄
 iam dis. xlix. l. li. 4. per totum.
 Gaudium z dolor penitentis quomodo simul insūt
 z non sunt diuersi morus sed vni compositum dis.
 xliij. d. 2. li. 4. p totum nota bene.
 ¶ Bazophilatiū triplex est in phemio pre. pma.
 Generare z alia nota z verba accipiuntur duobz mo
 dis di. iij. d. li. 1.
 Gnatio nō ē entis ipfecti nisi p accidēs di. iij. d. li. 1.
 Gnationi subijct̄ ens ipfectū s; nō oē dis. iij. d. li. 1.
 Gnatiois duplex q̄ sit di. iij. b. 2. li. 1.
 Gnatio vnioca q̄ sit di. iij. b. 2. li. 1.
 Gnatio meli⁹ dz op⁹ nature q̄ sube di. iij. b. li. 1.
 Gnatio an sit act⁹ eēntie vel nō di. iij. j. 2. li. 1.
 Generatio non dicit per semutationem sed per acci
 dens. nota di. iij. d. li. 1.
 Gnatio dicit fluxū cōicariōis nature dis. v. a. li. 1.
 Gnatiois mōi q̄rtuoz notat̄ z adducit illud qd scriptū
 est q̄tra gnatioē reuertent̄ huc di. i. c. li. 3. in solutioē
 Gnatiois tres mōi assignant̄ ab hylario in lra. l. per
 defectionē z p extensionē z p collectionē vel diffusio
 nem. nota differentia di. xvij. g. li. 1.
 Gnatiois duodecim mōi sumuntur: z penes nullū mo
 dū dina gnatio hēt similitudinē di. xij. c. li. 1.
 Gnatio in oibz gnationibz ē quoddā vni cōe s; eēn
 tie cōicare di. ij. c. li. 1.
 Gnare cōuenit diuersis diuersi mode di. iij. c. li. 1.
 Gnare q̄ndā distictōz significat s; n̄ sipl̄ di. iij. f. li. 1.
 Gnatiois actū q̄rtuoz circūstāt v̄l exi gūt di. iij. a. li. 1.
 Gnatio duas cās manētes hēt di. xliij. a. li. 4. ad p̄z.
 Gnare cōuenit deo pbat̄ rōne di. iij. c. li. 1.
 Gnare cōuenit deo nō qz aliqd meli⁹ est pluribz q̄ in
 vno s; ppter cōicabilitatē eēntie di. iij. c. li. 1.
 Gnatio dina nō iterat̄ s; p̄tinue demonstrat̄ fm rōnē
 q̄ filius est a p̄re di. ix. v. li. 1.
 Gnatio dina nō pōt eē imoderata di. vij. e. li. 1.
 Gnare an dz relatiue dis. v. e. li. 1.
 Gnatio in diuinis nō est ppter successionem sicut in
 alijs. nota di. iij. c. li. 1.
 Gnatio in diuinis sit ex ipa vita z viuo dis. ix. l. 1.
 Gnare pgnare p̄ nō ostendit̄ eē aliud v̄l potēs aliud
 sed pot⁹ ad aliqd di. vij. e. li. 1.
 Gnatio filij in diuinis s; maior sit toto mūdo nō t̄m p̄
 filius minor est p̄re di. vij. c. li. 1.
 Gnatiois act⁹ v̄l q̄ ipozat̄ p̄ p duci non est ibi nisi fm
 modū intelligēdi: z nō ita q̄ nō ozat̄ a re vel q̄si non
 posset circa re aliquomō poni eo q̄ psona nō t̄m p̄so
 na est s; etiā origo ē alteri⁹ p̄sone di. iij. b. li. 1.
 Gnationis act⁹ nō dicit nisi notionē di. iij. b. li. 1.
 Gnatio in diuinis in nūc st̄ate sp̄ est dis. vij. e. li. 1.
 Gnatio nō differt a genitū eē in diuinis qz ibi non ē fieri
 aliqd nec actio aliq̄ iter p̄rem z filiū di. ix. r. li. 1.
 Gnatio generās z genit⁹ in diuinis nō p̄cedūt se etiam
 fm rōnem intelligēdi di. ix. e. li. 1.
 Gnatio filij ex suba p̄tis qd dicat̄ z q̄s h̄itudine notat̄
 hec p̄positio ex dic̄ em̄ q̄ dicat̄ h̄itudine respectu ei⁹
 q̄ bz eēntiā vbi z p̄bz adduc̄ similitudinē di. ix. b. li. 1.

Generatio filij in diuinis a patre nec est finita nec in
 finita distictio. ix. r. li. 1.
 Gnans ab eodē hēt q̄ sit p̄postas̄s gnans z q̄ sit et s̄
 in diuinis nō aut̄ i inferioribz di. ix. e. li. 1.
 Generans quō potest dici z pater z filius et sp̄s san
 ctus. nota ibi dis. vij. b. li. 1.
 Gnare in diuinis non noiat actum intermediū inter
 generantem z genitum di. iij. b. li. 1.
 Gnatio eterna nō ē missio s; facit z gruitatē ad missio
 nē q̄ em̄ ab alio ē z gruitatē bz vt m̄trā di. xv. o. li. 1.
 Gnatio z spiratio z itelligere z velle in diuinis nō dicit̄
 tur p̄rie act⁹. nota ad q̄ntū di. xliij. a. li. 1.
 Gnare z spirare s; sint in p̄sonis v̄tute eēntie t̄m v̄tū
 qz erit p̄zū z distictū di. xliij. a. li. 1.
 Gnatiois secretū in diuinis nō scim⁹ qz ipossibile nō t̄m
 scire gnationē illā est ipossibile dis. ix. l. li. 1.
 Gnatio dina an pōt sciri v̄l si gnificari a nobis vel an
 gelis dic q̄ nō nisi fm qd di. ix. l. li. 1.
 Gnatio eterna z tp̄alis in xpo an sint eiusdem rōnis
 z an possit bis dici genitus p̄pter duplicem natiuit
 ratem di. vij. d. li. 3. per totum.
 Gnare ipzoze sumptū pōt cōuenire toti trinitati re
 spectu icarnatiōis xpi di. ix. t. li. 1. z nota q̄ ē ipzoza
 locutio q̄ dz tr̄ es cōit̄ p̄ses fuerūt z genuerūt ibidē.
 Gnare an p̄ p̄s cōueniat p̄ri celesti z per posteri⁹ in
 ferioribus di. ix. d. li. 1.
 Gnatio n̄fa q̄re dz generat a dina. notā dis. xix. k. li. 1.
 Gnatiois mod⁹ iuecti gāt q̄n q̄rit̄ fm quē modū fui
 mus i adā aut in lūbis abzabe. no. bñ di. iij. d. 2. li. 3.
 Generatio viuoz duplex est scilz ex generāte viuo ex
 er mortuo z neutra dicēda est generatio ex viuo ra
 tio ponitur di. ix. r. li. 1.
 Gnatio viuentiū duplex est s; p̄ cōmixtionē sexuū et
 per insitioē qui modi remouentur a gnatioē dina
 in qua viuū nascit̄ in viuū di. xix. k. li. 1.
 Gnatio ois est ex cōuenienti. nota bene qualiter p̄fū
 citur gnatio et quō est in ipsa triplex a gens. nota p
 totum ad argumēta di. i. e. li. 2.
 Gnatio nō ē in corruptibilibz fm naturā nec p̄petua
 ri p̄tendit̄ in aliō dist. xxvi. f. li. 4. ad duo vltima.
 Gnatio z corruptio an rōnem p̄petuitatis h̄nt ita vt
 sp̄ debeāt eē di. xliij. a. li. 4. ad penultimū.
 Gnatiois mod⁹ p̄mo z parentū q̄s fuisset i statu inno
 centie an p̄ cōmixtionē v̄l nō. no. p̄ to. dis. xx. a. li. 2.
 Gnationis actus p̄mo z parentū ante p̄ctū an fuisset
 cum delectatione di. ix. b. li. 2.
 Gnationis act⁹ an fuisset sine ardore in p̄mo statu in
 nocentie di. xxvi. g. li. 4. in solutione.
 Gnatio siue p̄pagatio an sit ex sanguie vt cognati cō
 sanguinei vocent̄ dis. xl. b. li. 4. p totum.
 Gnatio quādo aliqd se hēt ad gnationē vt p̄sequens
 vel accidens. nota di. v. c. li. 1.
 Gnare q̄n q̄s pōt. nota z q̄re nō pōt adoptare q̄ non
 pōt gnare z q̄ mulier nūq̄ generat actiue z q̄re nō
 pōt adoptare nisi in casu di. xliij. j. li. 4. p totum.
 Gnandi actū nō eq̄l̄t̄ h̄nt p̄iuges q̄uis i reddēdo er
 erigēdo debitū sint eq̄les di. xxxi. b. 2. li. 4. ad arg⁹
 Gnatiois ordo an fuisset p̄fectus sine icarnatiōe filij
 dei ex v̄gine di. ix. d. li. 3. ad scdm. p̄ alia opinione.
 Gnatio ex maria v̄gine v̄trum sit a patre aut a tota
 trinitate distictio. ix. t. li. 1.
 Gnatiua potētia brē v̄gis an aliqd egerit i d̄ceptiōe
 filij nota bñ qd i gnatioē p̄ z qd m̄r di. iij. l. li. 3. p to.
 Gnatiua potētia v̄ginis p̄parari a sp̄s sancto qd sit

nota per totum di. iij. m. li. 3.
Generatio per charitatem quoniam est de se conseruat ne peccet quis. nota ad. vij. dif. xxi. a. li. 3.
Generatio generationum dicitur numerus electorum ex omni genere collectus di. xix. f. li. 1. ad secundum.
Generatio actiua et generatio passiua in diuinis idem sunt quod prius dicitur differat in modo significandi di. ix. r. li. 1.
Generatio in diuinis non est quod in forma non multiplicat ad multiplicationem supposito. forma esse licet forma modum loquendi hylarius vocet naturam generationis. nota solutionem et argumentum di. xix. p. li. 1.
Inhabibile aliquid incorruptibile: aliquid vero corruptibile est. nota rationem istius di. iij. c. li. 1.
Generatio et species sunt forma rem magis rationes conuenientie quod differunt licet ut nomina secunde intentionis opponuntur relative di. xij. a. li. 1.
Generatio et species opponuntur quo ad relationem et tamen ipsum genus est pars speciei di. x. g. li. 1.
Genus subalternum an est propria forma et habet esse. nota solutionem bene di. xix. q. li. 1.
Generatio nota quod aliquid ponatur in generum non oportet quod sint ex eisdem principis illius generis. nota ad 2^m di. iij. b. li. 2.
Generalissima an sine simplicitate simplicissima dico quod non. nota di. vij. a. 2. li. 1.
Simplicissima. ix. generum accidentis duo habent in se. s. quod accidentia sunt et distant quod ab invicem distinguuntur. nota quod finem quod ponit predicari de diuina natura vel de deo di. vij. f. 2. li. 1.
Simplicissima affirmat quod quod fuerunt plura quod iam sunt. et nota quod re non est forma generis affinitatis cum in hoc experitur in aibus quod dicitur modo di. xli. c. li. 4. per totum.
Generatio et ingenuum an dicatur ens in eodem genere predicamentum in solutione et ad argumenta di. xxvij. e. li. 1.
Generatio se et generum non se non sunt predicatioe etc. di. iij. e. li. 1.
Generatio et ingenuum nota quod supponit di. xvij. d. li. 4. p. r.
Generatio voluntatis in deo quod sit di. vi. d. li. 1.
Generatio et ingenuum in esse non sunt sicut ratio di. iij. r. li. 1.
Signum ex vero ante luciferum in splendoribus sanctorum quid sit in primo phemio notabili secundo.
Significatio in diuinis non est agere: similiter et signum non est pati di. vij. b. li. 1.
Gloria beatorum non differat usque ad diem iudicii ut greci heretici volebant et quod angelus hanc gloriam simul acceperunt et non homines qui diuisim hanc accipiunt et quare aie statim hanc gloriam habent non corpora dist. xxi. k. li. 4. per totum nota singula bene.
Glorificationem corporum decem patre morte propter dignitatem habent glorie di. xliij. r. li. 4. ad duo vltima.
Gloria non est tria fore sicut sicut materialitati et puritati et in uariis formis et leuat naturam di. xliij. f. li. 4. ad 5^m et 6^m
Gloria beatorum prius est in essentia quam in potentia di. xli. f. li. 4. per totum nota.
Gloria beatorum quam adepti sunt potest dupliciter considerari. nota quod actu beati prius intrat gloriam di. xl. f. li. 1. ad arg^m
Gloriosa corpora spiritualia dicenda sunt. nota an spiritualitas et subtilitatis dos idem sint et quod sit spiritualitas et an in corporibus dicitur et puerorum in limbo cum habebunt corpora di. xliij. b. 2. li. 4. per totum.
Gloria quod datur nobis post meritum an sit in preterito nostra sicut et gratia et meritum di. xl. c. li. 1. ad sextum.
Glorificatione tria sunt scilicet pulchritudo lucis multitudo pacis et continuatio eternitatis. nota an illa tria entia sint creantia di. iij. q. li. 1.
Gloriosa corpora an sint sensibilia et si sic quod non immutant sensum di. x. c. li. 4. in solutione.

Glorificata membra an erunt que nunquam fuerunt in corpore hominis quoniam meruit ut de latrone an habebit mutilata membra di. xliij. m. li. 4. p. totum.
Gloriosa corpora quoniam habebunt claritatem. nota di. xliij. g. 2. li. 4. per totum.
Gloriosa corpora an erunt colorata cum in corpore humano dicitur natura opaca vel an erunt luminosa dicitur claritatis et si sic quod licet ibidem. e. 2. p. totum.
Gloriosa corpora an inaequaliter percipient claritatis dotem et quod differenter illa sequitur naturam corporis et meritum voluntatis ibidem. J. p. totum.
Gloriosa corpora nota vnde habebunt claritatem. i. que erit causa illius et an celum et ignis in hoc concurrant: et an erit perspicua ibidem. b. 2. p. totum.
Gloriosa corpora habebunt dicitur lucem quod ad membra exteriora et interiora: et nota vnde sciti habebunt quod mittunt se videri a nobis quoniam volunt et tamen a scriptis spiritus videtur ibidem. f. 2. p. ro.
Gloriosa corpora carebunt vitio deformitatis et corruptione quorum trium nota differentiam et an martyrum cicatrices ibi videbuntur ibidem. q. per totum.
Gloriosum corpus an videri potest ab omnibus habentibus oculum gloriatum quod non glorificatum et in cuius parte sit ut videantur corpora glorificata an videris vel qui videtur di. xlvij. c. li. 4. per totum.
Gloriosa corpora subtilitatis dote habentia ianuis clausis ut dominus intrare non potest. nota duplicem subtilitatem: et quod re non videntur a nobis di. xliij. a. 2. li. 4. p. totum.
Gloriosa corpora mouebunt non propter indigentiam vel reuocationem: et nota ad quod mouentur ibidem. x. p. totum.
Gloriosa corpora an mouebunt in nunc vel in tempore et an vniuersitatis mouebunt quod aliud ibidem. y. p. totum.
Gloriosa corpora scriptura an non erunt in loco propter dote subtilitatis et quod sunt cause proprie huius dote ibidem. c. 2. p. totum.
Gloriosum corpus an erit in loco maiori vel minori quam ipsum est et an conuenit ei esse in loco forma omnes dicitur loci quod multe sunt et quod differenter conuenit ei esse in loco et aliis corporibus phisicis di. xliij. b. li. 4. p. totum.
Gloriosum corpus cum non glorioso similiter et gloriosum cum glorioso simul in eodem loco esse non possunt alio modo est de corpore dicitur ibidem. c. 2. d. p. totum.
Gloria eterna est generati extreme vinctiois non tamen preteritum nec ab illo sacramento solo carum sed ab omni gratia sacramentali di. xxij. c. li. 4. ad primum.
Glorie delibutio non causatur ab extrema vinctioe sed tamen significatur ab ipsa di. xxij. p. li. 4. ad vltimum.
Glorificari debet mundus et hoc congruit. nota rationem di. xlvij. J. li. 4. ad argumenta.
Glorificatio mundi in elementis non erit quod ad ipsam elementorum. et nota quod erit illa glorificatio ibidem. g. p. totum.
Glorificatio mundi an erit per ignem flagrationis vel an tamen disponet ad eam ibidem. f. ad secundum.
Gloria dei manifestatur per hoc quod quod sine culpa flagellatur: sed quod nota di. xv. d. li. 4. ad quartam questionem.
Gloria dei omnibus ad equaliter nos tamen non habemus nos equaliter ad ipsam di. xl. v. li. 1. in solutione.
Gloria an sit dignior aia nostra et quod media est inter deum et mentem nostram di. xxvi. a. li. 2. ad argumenta.
Glorie habitus quod potest esse perfectior quam natura mentis rationalis di. xxvi. a. li. 2. ad vltimum.
Gloria an sit dignior quam rationalis creatura et an dignitas illorum sit equoeca di. v. d. li. 4. ad tertium.
Gloria duplex nota est. s. vniuersionis et huius gratia vniuersionis iterum est duplex. s. prima et secunda di. x. b. li. 3. in solutione.
Gratia forma nois rationem est primum donum et non virtus

di. xxvi. d. li. 2. ad tertium.
 Grā nōra qd sit diffinitōe r rez varias diffinitiones
 v' notificatōes r q̄s diuersimode dant hmoi descri
 ptōes de grā rā quo ad p̄mū actū q̄s etiā quo ad cō
 sequētes di. xxvi. d. li. 2. p. totum.
 Grā que ponit in diffinitione spei pro qua gratia su
 mitur. nota di. xxvi. d. li. 3. ad sextum.
 Grātia hēt cōuenientiā cū luce. nora q̄liter dis. xvij.
 h. li. 4. in solutiōe r ad argumenta.
 Grātia est sicut lux quedā in aīa ex cōtinua influētia
 lucis diuine p que autem modum augmentat. no
 ra di. vij. e. li. 4. ad quartā qōnem p. totum.
 Grātia duplex notatur scz p̄ueniens r subsequēs
 r vtriq̄s correspondet specialis sanitas mentis dist.
 xvij. v. li. 4. per totum.
 Grā operans r cooperans an sint diuerse v' vna nu
 mero rōne differēs r an grā in essentia attingit po
 tentias di. xxvi. k. li. 2. per totum.
 Grā quare operans d̄ r qd operat r quare p̄ueniēs
 d̄ r qd p̄ueniat s̄ r quare cooperas r quare sub
 sequens d̄ r dis. xxvi. g. li. 2. p. totum.
 Grā operas et coopans nō immediate sunt in potētis
 sed in eēntia aīe lz ex p̄sequēti respiciāt act̄ q̄ sunt in
 potētis di. xxvi. c. li. 2. ad argumēta.
 Grā dupliciter p̄siderat̄ r q̄liter dat vitā ipsi operan
 ti di. xiiij. x. li. 4. per totum.
 Grātia an sit vitā aīe r q̄s differenter deus r gratia
 di. xxvi. e. li. 2. per totum.
 Grā ponit p̄ficiat aīam in cōparōe ad deū q̄s ad aliqūe
 actū vide quō grā d̄ opans r coopans nō q̄ imēdia
 te sit ad actū ibidē. c. ad argumēta r in solutiōe.
 Grā minima eleuat naturā supra se r nō p̄mittit va
 cūū in natura dis. iij. k. li. 2. ad scdm.
 Grā q̄to maḡ eleuat naturam se tanto purior est et
 magis accedit ad p̄formitatē di. xxx. c. li. 3. in argu
 mento vltimo in rōnibz p̄mis q̄ sunt p veritate.
 Grā an sit vanitas r q̄re oīs creatura d̄ vanitas di.
 xxvi. a. li. 2. ad argumēta.
 Grā an sit suba v' accidēs r si accidēs quō ē hit̄ v' r
 gratū faciēs eēntiā r potētā r an migrat de subiecto
 in subiectū cū d̄ Josue de spū tuo r a v̄tute quō dif
 ferr. nota ibidem. b. per totum.
 Grā eē an depēdet a p̄ncipijs subī r si ei eē est in fieri
 r act̄ ei q̄s sit ibidē. b. ad scdm r tertium.
 Grātia nō r ecre viuīf̄ ibidē. l. ad scdm.
 Grātia natura p̄ior est actu merito: nō simul tū tpe
 p̄nt esse di. xvi. v. li. 4. ad tertium.
 Grā an sit ponēda in aīa dis. xxvi. a. li. 2. in solutiōe
 ad p̄mū r imēdiate ante rōnes p veritate.
 Grā q̄re necessario ponit in nob̄ ibidē. a. p. totum.
 Grātia destitut̄ oīo nullus est q̄dū in hac vita est
 qn̄ semp̄ habet aliqūe influxum diuine bonitat̄ di.
 xxv. f. li. 2. in solutiōe.
 Grā habita habet deus di. i. J. li. 1.
 Grātia quo ad actū q̄ est gratū facere est attributa r
 ostensua spū sancti tamen hec vel illa gratia pōt eē
 attributum filij dis. xv. p. li. 1.
 Grā ponit̄ d̄ r per quā fit exit̄ bone volūtat̄ q̄s p quā
 fit exit̄ boni itellec̄ v' bone p̄cupisabilis aut ira
 scabilis dis. xxvi. d. li. 2. ad argumēta nora.
 Grā etiā respicit potētā r p̄apue volūtatē r hoc quo
 ad cooperatiōe grē ibidē. d. ad quartum.
 Grā act̄ r virtut̄ an distinguant̄ v' nō. nora rorum
 r circa hoc tres opiones q̄r vna tenet albi q̄ sub

tilior est: r iō multitudo eā nō capit ibidē. n. p. totū.
 Grā cū moueat liberū arbitriū et habeat se ad illud
 sicut sessor eq̄ ad equū an mouet violēter v' natura
 liter ibidē. g. ad argumēta scde qōnis.
 Grā r liberū arbitriū mouēt in actu gratuito r tū li
 berū arbitriū ē secūdariū in ope illo tribz de causis
 ibidē. g. a. d. p̄mū post solutiōnem.
 Grā subsistit v̄tutibz oibz grā faciētibz. et nota q̄ grē
 r virtutis diuersi sunt act̄ ibidē. l. p. totum.
 Grā d̄r habit̄ ordinatiū v̄tē v' r in q̄tum gratia fa
 cit r̄tingere finē qd nec iusticia generalis facit. nora
 bene ad argumētum p̄ra tertiam diffinitionem et
 ad argumētū sequēs di. xxvi. d. li. 2.
 Grātia an sit virtus cum dicitur in littera q̄ fides sit
 gratia ibidem. l. per totum.
 Grā nora q̄liter sit in virtute r alijs donis scz britudi
 nibz r fructibz r sacramētis an diuidat̄ in eis vel
 maner̄ indiuisa ibidem. m. p. totum.
 Grā gratū faciēs equalit̄ informat oēs virtutes nec
 hō est magis r min̄ grat̄ fm̄ vna virtutē q̄s fm̄ aliā
 di. xxxvi. d. li. 3. in solutiōe.
 Grātia habere possum̄ si facim̄ qd in nobis est dis.
 xxvij. a. li. 2. ad quartum.
 Grā h̄e an sit nob̄ ipossibile v' possibile r an sit no
 bis in p̄cepto h̄e gratiā di. xvij. f. li. 4. ad quartum
 Grātia meritum r gloria an sint in potestate nostra.
 di. xl. c. li. 1. ad sextum.
 Grā nulli dat nisi in dilectione v̄nigeniti r fide q̄ oēs
 recōciliat̄ di. xx. a. li. 3. ad q̄ntum.
 Grā impleh̄ans p̄ desiderū r h̄ans nō est nisi se
 p̄par̄ di. iij. k. li. 2. ad tertū r quartum.
 Grātia nos habere scire possum̄ ex signoz̄ p̄iectura
 liter. nota signa dis. xv. q. lib. 1.
 Grā augmētū mereri possum̄ di. xli. b. li. 1.
 Grā p̄firmat̄ in nobis vel ex p̄te radicatiōis in subie
 cto v' ex merito actū aut fm̄ cām efficientē di. vij.
 e. li. 4. ad vltimū tertie qōnis.
 Grātia primā aliquis pōt alteri impetrare similit̄
 r eius augmētū nō autem glām̄ sanctis in patria
 substantialem nostris suffragijs possum̄ ampliorē
 facere di. xlv. g. li. 4. per totum.
 Grātia primā an possit aliquis sibi vel alteri mere
 ri di. xxvij. b. li. 2. per totum.
 Grātia primā alteri quis pōt mereri sed non da
 re scire nec sacerdos potest sua potestate aliquem
 absoluerē a culpa r reatu pene eterne distinc. xvij.
 g. lib. 4. per totum.
 Grātia p̄mā pōt q̄s alteri p̄mereri r etiā aliquo mō s̄
 b̄ipsi dist. xvij. m. 3. li. 4. ad vltimū.
 Grātia p̄mā pōt aliquis alteri p̄mereri. nota v̄n̄ hec
 p̄rās ibidem. o. 3. ad argumēta.
 Grātia redundantiā nō apparuit in omnibus super
 quos cecidit spū sanctus visibiliter sed tū in p̄cedi
 cante fidem di. xvi. c. li. 1.
 Grātia redundantiā ostendit̄ per visibilem missionem
 spiritū sancti di. xvi. c. li. 1.
 Grātia d̄r sup̄habundare vbi habundauit delictum
 r hoc quo ad vincendum delictum vel etiam intelli
 gitur de gratia redēptionis facte per christum dis.
 xxxi. b. li. 3. quasi ad penultimū.
 Grātia sup̄habūdare in p̄ctōre resurgente nō intelli
 gitur quo ad gratiā p̄cedentem necessario s̄ supra
 posse di. xiiij. b. 2. li. 4. ad secūdum.
 Grā equalis in duobz nō habentibz eqliā naturalia

vsus gr̄e meliorem p̄t habere q̄ naturalia meliora
 h̄t nō tñ mai⁹ meritū q̄ ille q̄ vsū gratie non ita
 bonū h̄t. nota bene di. xvi. m. li. 1.
Gr̄a vni⁹ differens vsus est ex difformitate arbi-
 trij di. iij. a. li. 4. ad sc̄dm.
Gr̄a maior non potest hoc qd̄ quādoq; potuit gr̄a mi-
 nor. nota de xp̄o an fm naturā eius corpus pati po-
 tuit di. xv. k. li. 3. ad vltimū.
Gr̄a est effect⁹ characteris di. vi. h. li. 4. p̄ totum
Gr̄a est gratū facere di. xvij. b. li. p̄mi.
Gr̄a recuperatiuū z conseruatiuū. nota quid me-
 lius esse potest an timor vel fides vel aliquid aliud
 di. xvij. p. li. 4. per totum.
Gr̄a simul tpe pot̄ eē cū natura s; nō stat⁹ vic cū con-
 firmatiōe beatitudinis vel cum p̄fecta beatitudine
 di. iij. m. li. 2. ad argumentū post solutionē.
Gr̄a ad gl̄iam z natura ad gratiam nō eodem mo-
 do se h̄nt in modo causalitatis s; bene in ordine atē-
 cessionis di. xvij. a. li. 2. ad primū.
Gr̄a an dat fm capacitātē naturalīū vel fm libe-
 ralitatē dantis di. xvi. m. li. 1.
Gr̄a an dat fm naturalia tā in angelis q̄ in hoīb;
 di. xlix. b. li. 4. ad duo vltima.
Gr̄a collata angelis an sit fm subtilitatem natu-
 re vel fm conatum maiorem z minorem distinc. iij.
 k. li. 2. per totum.
Gr̄a nō p̄portionalit̄ nature generalr̄ ita qd̄ q̄ h̄t natu-
 ralia meliora maiore recipiat gratiam ibidem.
Gr̄a an fuit in adā ante pctm̄ et si sic an p̄ illā p̄ficere
 potuit in merito di. xlix. a. li. 2. per totum.
Gr̄a vnionis nō est habit⁹ di. iij. b. 2. li. 3.
Gr̄a capitis in xp̄o q̄ sit an vni⁹ z si nō quōduplex est
 gratia in ipso z gratia capis quōmodo tripliciter in-
 fuit in membra fm triplicem capitis consideratio-
 nem di. xij. c. li. 3. per totum.
Gr̄a an sit naturalis in ipso xp̄o; z nota d̄ triplici natura-
 lit̄ an gr̄a i xp̄o ē de p̄sequētib; eē di. iij. i. li. 3. p̄ to-
Gr̄a z sapientia in xp̄o fuerūt creata z nō fuit gra-
 tia mediū vniois diuinat̄ z quare oportz h̄mōi po-
 nere in xp̄o an in adiutorū dicitatis vel ob aliquod
 aliud di. xij. a. li. 3. per totum.
Gr̄a in chris̄to an maior potuit eē vel dari ei a deo
 ibidem. g. per totum.
Gr̄a plenitudo notat̄ duplex vna fuit i xp̄o ab instāti-
 ue p̄ceptiōis alia vero nō. ibidē. f. p̄ totum.
Gr̄a xp̄i an fuit infinita vlnō di. xliij. e. li. 1. in solutiōe
Gr̄a in xp̄o an sit infinita z eterna di. x. b. li. 3. i. so.
Gr̄a xp̄i qualiter dicat̄ infinita di. xvij. l. li. 1.
Gr̄a xp̄i habitualis q̄ ad posse est infinita nō quo ad
 essentiā. nota qualiter di. xij. b. li. 3. per totum.
Gr̄a quā accepimus ex plenitudine ei⁹ de quo
 dicit̄ ex cui⁹ plenitudine eius accepim⁹ omnes non
 est ita intell̄gendū qd̄ materialiter eam accepimus
 sed est causalit̄ in nobis di. xij. e. li. 3. p̄ totum.
Gr̄a diuine an sint tres diuisiones. nota pulchrum
 di. iij. k. li. 3. ad argumenta.
Gr̄a equalis est in parvulis baptisatis in solutiōe
 ne z gratia finalis z fm presentem iusticiam non di-
 cunt gratie quāritatem; sed qualitatem ad vltimū
 distinc. iij. a. li. 4.
Gr̄a sacramentalis sanat pp̄rie mētē z vtutes pp̄rie me-
 diante illa gr̄a sanat di. xvij. x. li. 4. per totum.
Gr̄a baptisimalis z sacrificatio in vtero an idē sint z an
 sacrificatio vel etiā baptisim⁹ possit recipi an natiui-

tatem di. vi. j. li. 4. ad primū p̄me q̄ōnis.
Gr̄a an potest dari nodum renatis vt videtur di-
 cere augustin⁹ di. iij. e. li. 3. ad argumenta.
Gr̄a nullo mō pot̄ dici sacm̄ di. iij. a. li. 4. ad sextum;
Gr̄a sacramentalis a gr̄a in virtutib; et donis differt
 in quatuor di. i. e. li. 4. in solutiōe z alia.
Gr̄a duplex notat̄. f. p̄sone z gr̄a ministri eccl̄ie et fm
 quā gr̄am descendit gr̄a in sacramētis di. vij. d. li. 4.
 ad tertū z quartū p̄me q̄ōnis.
Gr̄a redēptiōis p̄ xp̄m maior ē in bono q̄ delictū pri-
 mi hoīs di. xxxi. b. li. 3. quasi ad penultimū.
Gr̄a duplex notatur z que impedit̄ per peccatum
 nota di. xx. v. li. 4. p̄ totum.
Gr̄a ad optiōis z reconciliatiōis nota q̄re magis coue-
 nit filio q̄ sp̄i sc̄to di. i. j. li. 3. ad quartum.
Gr̄a ad robur in p̄firmatiōe excellēti⁹ ē q̄ gr̄a ad eē-
 tm̄ in baptisimo di. xliij. g. li. 4. in solutiōe.
Gr̄a duplices notant̄ sc̄z ad meritum z ad expulsio-
 nem pcti vel defectus pcti p̄me sunt in virtutibus z
 donis z beatitudinibus et alie in sacramētis et q̄
 diuersimode pertinet̄ ad plenitudinem. nota de du-
 plici plenitudine di. vij. a. li. 4. ad p̄mum z ad obie-
 ctionem sequentem.
Gr̄a fm se non habet qd̄ destruat illud qd̄ fm ali-
 quā rationem est infinitum nisi cōiuncta merito xp̄i
 di. xx. f. li. 3. ad vltimū.
Gr̄a remouet infirmitatē z etiā gl̄ia z sacramenta sed
 diuersimode di. xxvi. d. li. 2. ad primū.
Gr̄a p̄destinationis z gratia sanctificationis no-
 tantur z secūda datur post formationem puerperij
 di. iij. d. li. 3. ad penultimū.
Gr̄a iustificatiōis an sit fides di. xxvi. i. li. 2. p̄ totum
Gr̄a contritiōis an sit infinita vel finita di. xvi. g.
 2. li. 4. ad tertium z cetera argumenta.
Gr̄a gratū faciens requirit̄ ad p̄phetā; sed nota quo-
 tuplicat̄ accipit̄ p̄pha di. xv. p. li. 1.
Gr̄a gratis data in homine vocatur nomine gra-
 tie quia ad gratiā gratūfacientem disponit̄; in alijs
 autem non vocatur nomine gratie sed dati vel na-
 ture di. xliij. a. li. 2. ad vltimū.
Gr̄a ratiōnes quis tenetur magis reddere an
 innocens vlnō penitens z penes qd̄ attendit̄ gratiarū
 actionis q̄ritas an penes q̄ritatē donorū; et an sit
 vna gratiarū actio de multis z s̄l̄r vna in gratitudo
 vel an plurib; donis fm sp̄m debentur plures gra-
 tiarū actiones fm sp̄m. nota singl̄a bene di. xliij. d.
 li. 4. p̄ totum in trib; q̄ōnibus.
Gr̄a gradus in trinitate nō est; nota qd̄ dicat̄ gradus
 z quid ordo di. xv. b. li. 1. ad vltimū.
Gr̄a gradus consanguinitatis prohibiti sunt a deo quo
 ad secūdum gradū tantū z tamen queritur vnde ve-
 nit tanta audacia eccl̄ie qd̄ vltra illos gradus pro-
 hibuerit̄ cum tñ qd̄ deus cōiunxit non separat hō.
 nota rōnes di. xl. b. li. 4. per totum.
Gr̄a gradus cōsanguinitatis qui prohibiti sunt iam et qd̄
 fm antiqua iura z causas harum prohibitionum
 norantur ibidem. g. per totum.
Gr̄a gradus consanguinitatis quō computādi sunt. no-
 ta qd̄ tres sunt modi computādi z quis eorum ra-
 tionabilior ibidem. f. per totum.
Gr̄a gradus p̄sanguinitatis fm qd̄ cōputatur in linea an
 sit bene diffinitus ibidem. e. per totum.
Gr̄a gradus affinitatis p̄hibitus z permittus equaliter
 sumēdus ē ad gradū p̄sanguinitatis q̄nis affinitas

minus sit vinculum di. xli. e. li. 4. p. totū.
Gradus affinitatis nota quomodo sit cōputandus
 z an gradus habeat ipsa affinitas proprios et que
 sit causa illoꝝ graduum z an regulam quā iurispe-
 riti dant sit bona ibidem. d. p. totū.
Grammaticē loqui nolum quādoqꝫ sancti vt signifi-
 cantius proferant dis. ij. p. li. 1.
Granū quod seminatur an moriatur vt dicit apō-
 stolus dis. xliij. a. li. 4. ad quartum.
Gratuitorꝝ donoꝝ z naturaliu potentiarū ponit
 dissimilitudo z quare ille sunt znere simul z simul
 pereunt non autem potentie. nota ad primū pro se-
 cūda opinione di. xxij. J. li. 3.
Gratū facere nō solū cōuenit charitati sed z alijs vir-
 tutibꝫ gratuitis fm aliqd di. xvij. b. li. 1.
Gratius pōt eē vnus actus duabo rationibꝫ di. vij. e.
 li. 4. ad vltimū pme qōnis.
Gratius deo z regi gratꝫ an sine medio sine grati di.
 xxvi. a. li. 2. ad argumēta.
Grauaꝫ pctm qz phibitū licet hoc idē teneamur
 vitare lege nature dis. xl. d. li. 3. in solu. z ad vltimū.
Grauius eē vnū pctm q̄ aliud pōt intelligi duplici
 dis. xxxi. s. li. 4. ad secundū.
Gregorius an permisit dare simplicem sacerdo-
 rem confirmationis sacramentum dist. vij. d. li. 4.
 ad penultimū scōe qōnis.
Gregorius nota an ipse liberauit pabus suis traia-
 nū di. xx. s. li. 4. ad tertiam qōnem.
Grex quādo querit vnde potest sciri et quādo pōt
 dimitti grex. ita vt fugiat pastor vel prelatꝫ dist.
 xxix. b. li. 3. per totum.
Gubernatio totꝝ vniuersi ē bonitas dis. iij. g. li. 1.
Gula diffinitur z dupli potest considerari z quis
 actus eius et que determinata materia supra quā
 ille actus est di. xxiiij. n. li. 4. per totum.
Gula obiectū diuidit i duo gñalia ibidē. t. ad. vij. ar.
Gula an sit delectabile gustui inq̄stum gustus vlt in-
 q̄stum est quidā tactus ibidē. p. p. totum.
Gula cū sit nō minor delectatione q̄ ꝑcubū mat-
 rimonialis quare gula dicit fieri sine reuerentia z ꝑcu-
 bitus cum temperantia ibidē. m. p. totum.
Gula est capitalis virtū z qd est de rōne capitalis z an
 gula reducat in aliqd virtū prius z q̄ castrimargia
 est idem qd gula ibidem. r. p. totum.
Gula vnde oriafranqꝫ ex radice ibidem ad tertium.
Gulosus an appetat potū ppter se z an appetat suaz
 corruptionē cū p gula natura hūana fauata z an gu-
 losus dicit appetit carnes vlt aliqd tale vt filij isrl' et
 q̄ inicitat aliu ad edēdū vbi an dicitur sit gulosus z
 an delectatur in colore et odore propter se ibidem.
 n. ad argumenta.
Gula an sit carnale pctm z nota q̄ differēter dicit
 carnale z ipsa luxuria: et quor modis dicitur aliqd
 pctm carnale. ibidem. o. per totum.
Gula sp est pctm nō tñ mortale: z nota qñ mortale et
 q̄ est minꝫ pctm q̄ luxuria ibidē. q. nota singula.
Gule species qnqꝫ sunt fm gregozū q̄ notant in ver-
 su quarū specierum explanatio notatur: et quales
 sunt species hec ibidem. s. per totum.
Gule ponitur qnqꝫ filie fm gregozū z due tñ fm
 yfidoꝝ fm gregozū multiloquiū scurrilitas iebra-
 leria: imūditia: ebrietas mētis. fm yfidoꝝ vero cō-
 messatio z ebrietas. nota differētia z qre dicitur viciū
 scz gula caput z mater: z penes q̄ lumitur iste filie

z q̄ differēter iste filie sunt istius vicij z etiā alioꝝ vi-
 tioꝝ z an gula est turpi virtū ibidē. t. per totum.
Gustus beatitudinis vñ elicit di. j. J. li. 1.
Gustus diuinorum perfectam affert dulcedinem et
 nullius alterius rei di. xxxv. b. li. 3. in ratione. p. ve-
 ritate z alia sequentia.
Gustus nō ois habet iudiciū saporꝝ vt patet in qbus
 dam animalibus imperfectis di. xvij. c. li. 1.

Abitare an deus po

test dici habitare i se di. xxxvij. m. li. 1. p. t.
Habitudo creati ad creatorem ponit con-
 cretionē z cōpositionē in ente creato: z iō
 nō est ei p̄mū simpliciter esse di. ij. J. li. 1.
Habitꝫ duplex nota scz distincta z pfecta z indistin-
 ctus z imperfectꝫ z q̄lis habitus sit character z quas
 le lumen z ad qd disponit dis. vi. c. li. 4. in solutiōe.
Habitꝫ duplex notatur. nota qualis habitus sit
 gratia di. xxvi. b. li. 2. ad vltimū.
Habitꝫ ois diuidit i habitū naturalē z ifusū atqꝫ in
 acq̄sitū z q̄lis hie sit character ibidē. c. i. sol. z ad tñ.
Habitꝫ duplex ē vnꝫ q̄ ē pfectio potētie p modū q̄li-
 tatis aliꝫ habitꝫ q̄ indistatē habet ab illo cui est si-
 cut mens di. iij. b. 2. li. 1. in solutiōe pme qōnis.
Habitꝫ primoꝝ pncipioꝝ est cōnaturale lumē cōsu-
 sum in intellectu ad qd intellectꝫ examinat accepta
 z audita nō tñ sufficit ad distingere intelligendum et
 huic habitū similis est character q̄ est habitꝫ indi-
 stinctꝫ z q̄ character cōparatū lumini intellectuali z
 etiā corporali in oculo di. vi. c. li. 4. in solutiōe.
Habitꝫ nota q̄ nō repugnat idē eē habitū z de suba-
 libꝫ potētie di. iij. f. 2. li. 1. ad scōm argm scōi dubij.
Habituum ordo qualiter vnus alteri p̄pōitur di.
 iij. g. 2. li. 1. in solutiōe.
Habitꝫ z actus sunt eiusdē potētie di. xxij. p. lib.
 4. in rōne. p. veritate ante solutiōe.
Habitꝫ acq̄siti sunt ad particularē actum sicut
 z a particularibus actibus generatur habitus aū
 infusi nō sic di. xxvi. b. li. 2. ad vltimū.
Habitꝫ nō semp equaliter se hēt ad actus q̄ elicitur
 tur ex habitu vt charitas ad diligere deū z diligere
 primū di. xxx. e. li. 3. ad sextum.
Habitꝫ quidam sunt quozꝫ propria nomina non
 sunt sed nominatur noibus passionū di. xiiij. c. li. 4.
 ad primū pro secūda opinione.
Habitꝫ minor pōt habere maius posse nec maior
 conatꝫ vel maior actus ostēdit semp maiorē habitū
 ibidem. b. 2. ad septimū z ad penultimū.
Habitꝫ nobilissimos possumus habere in affectu
 z tñ latet nos vt patet de charitate et contritione et
 gratia di. xvi. J. li. 4. ad vltimū.
Habitꝫ altiores virtutibꝫ sūt duplices qdā sūt respiciē-
 tes actꝫ singulares qdā hō p̄ficiētes fm statū z non
 crītes i vno sz in vno in cōparōe ad vsū alioꝝ vt sūt
 britndines z fructꝫ di. xxiiij. c. li. 3. ad vltimū.
Heliseꝫ petiuit duplicē spm. i. miraculoꝝ z p̄be-
 tandi dis. xvij. l. li. 1.
Heredes regni sc̄i sumꝫ p filiu nature qz adoptio
 dēt fieri de consensu veri heredis dis. j. J. li. 3. ad pen.
Hereditas filioꝝ an sit ex meritoꝝ p̄p̄is vlt alienis aut
 ex eligēte: z nota an filij ꝑcubinarū ipsoꝝ p̄tarcha-
 rū p̄tinebāt ad hereditatē di. xxxij. x. li. 4. p. totū.
Hereditates possidere p̄t leuite z clerici sicut aliqꝫ
 d̄ hīs cogitare d̄nter aliqꝫ laici z an feudalīa b̄e

possunt clerici di. xxiiij. p. li. 4. p. totum.
Hereditas spūalis q̄ro plurib; dā tanto maior est
nō autē sic in tpali hereditate di. x. o. li. 3. ad vltimū.
Hereditas qd sit z q̄ dupliciter dī z qualiter symo-
nia dicat heredis di. xxv. c. li. 4. p. totum.
Hereditas an sit i sermōe vltimū sentu z quō ex vobis inoz
dinare platis incurrit hereditas di. xiiij. t. 2. li. 4. p. to.
Hereditas q̄re vo cat somnū in phemio pte p̄ma
Hereditas duplex notatur salz aperta z implicita et si
quis diceret nō esse necessarium cōfiteri qualis he-
reditas sit di. xvij. l. 2. li. 4. p. totum.
Hereditas diuerse notantur contra quas symbolū ni-
cenū fuit explanatum di. xxiiij. f. li. 3. p. totum.
Hereditas ar̄ij z tabellij differunt distinc. xxxi. o. li. 1.
in solutione tertie q̄ōnis.
Hereditas vñ dī z qd faciat hereticū di. xiiij. t. 2. li. 4. t.
Hereticū facit nō falsa opio s; p̄sumptio assertiōis z
defensiōis marie in materia difficili di. xxvi. o. li. 1.
in solutiōe. Itē di. xxv. d. li. 3. ad septimū argumētū.
Heretici habent cor fantastiū vacuū rerum verita-
te in phemio parte p̄ma.
Heretici error vnde puenit. nota notabile post argu-
mento z solutionē di. xxiiij. o. li. 2.
Hereticus habet clauēs sed nō vsum quia nō habet
subditos: subditus autem nō dicitur homo audit⁹
sed ille quē aliquis hēt ex iurisdictione quā heretic⁹
nō habet qz suspensus z peccat mortālī absolvens
z absolutus si ille sciuit talem esse hereticum nec tñ
hereticus talis aliquid facit in illo quē nititur ab-
soluere di. xvij. f. li. 4. p. totum.
Heretico nō confitendum etiam in articulo mortis
di. xvij. v. 2. li. 4. ad argumenta.
Heretici baptisant nō qz hēt heresim descendit ab ec-
clesia triūphante s; qz vsurpat hoc qd ab ecclia triū-
phante descendit qñ vsurpat ecclie sacra z etiā nō est
in toto extra eccliam nec imūdat lz quicqd imūdū
tetigerit imūdum erit di. vi. b. li. 4. p. totum.
Hereticus z falsimatic⁹ an possint baptisare z q̄re di
rit cyprian⁹ p̄rariū di. v. c. li. 4. p. totum.
Hereticip̄nt dare ordines sic et alia sacra dū seruat
formā z intentionē. z nota quō in hoc adhuc cōiun-
cti sunt ecclie z an sacra dantur merito p̄sonali vel
ecclie vel alias di. xxv. a. li. 4. p. totum.
Heretici in sacramētis rem sacramētī nō p̄ferūt sed
nora q̄ est duplex res sacri di. xiiij. k. 2. li. 4. i. sol.
Hereticus in casu tenetur publice confiteri di. xvij.
e. li. 4. in solutione.
Heretici in q̄ tpe ypocrisare solent an in orōne vlti-
mosyna aut ieiunio di. xvi. r. li. 4. ad tertium.
Hereticus si cum fidelī contrahat matrimoniū ipm
ratum erit si tamen prius ipse baptisimū rite accepe-
rat di. xxxix. d. li. 4. p. totum.
Hereticum recipere sub nomine catholici non est dā-
nabile aliud autem est de recipiēte heresim distinc.
xxx. f. li. 4. p. totū.
Hereticoz credētes q̄ s̄. nora di. xxv. d. li. 3. ad pen.
Herodias copulata herodī an fuit vroz p⁹ morte
philippi vt vidēt dicere albert⁹ di. xli. f. li. 4. in solu.
Dic vel ibi vel alibi q̄ hic eē an cōueniāt deo dist.
xxxvij. g. li. 1. ad argumēta vltime q̄ōnis.
Hylaritas z tristitia in dāre elemosynā quōqz repe-
riūt z quō hylaritas est bona p̄ditio dantis z quō
tristitia nō sentit p̄ cōpassionē h̄ij sunt laudabili-
mi z q̄ hylaritas nō est de substātia elemosyne di.

xy. o. li. 4. ad scdm secūde q̄ōnis.
Hoc aliquid nora quid dicat dist. i. d. li. 2. in solu-
tione z ad primū z secundū.
Holocausta veteris testamenti nūq̄ voluit de⁹ nisi
p accidēs sicut z habere plures vroz z dare libel-
lum repudiū di. xxiiij. c. 2. li. 4. p. totum.
Dominis natura an sit assumpta vel homo perfe-
ctus dist. ij. c. li. 3. p. totū.
Homo vel hic hō aut aliq̄s hō an pōt dici assume⁹
a filio dei di. v. l. li. 3. p. totū.
Hō vñ hēt q̄ sit hō z an xps in triduo fuerit hō. no-
ta de forma rotū q̄ p̄dicat z qd sit forma rotū et an
hō denoietur a rōnabilitate q̄ ē ps aie z qd fac ali-
qd eē suppositū di. xxij. a. li. 3. p. totū. Itē de suppositō
ro nora di. xxi. sub. a. ad tertū argumētū li. 3.
Hō plus cōuenit cū oi creatura q̄ angelus di. 3. d.
li. 1. in solutione z ad vltimū.
Hō est par angelis similī ipsis est inferior z superior
diueris considerationib; di. ij. d. li. 1.
Homo p̄mus an factus sit in naturalib; z gratuitis
di. xxij. a. li. 2. in p̄ncipio nota.
Homo an immortalis in primo statu potuerit esse fm
corpus di. xix. b. li. 2. p. totū.
Hō fm aiām an sit immortalis ibidē. a. p. totū.
Hō in p̄mo statu an fuit impassibilis ibidē. b. p. totū.
Homo in primo statu an potuit peccare venialiter
di. xxi. k. li. 2. p. totū.
Hō p̄m⁹ habuit locū p̄nie cū peccauit et nō angelus
di. v. f. li. 2. ad p̄mū scde q̄ōnis.
Hō p̄m⁹ an in p̄mo statu naturalit oim habuerit co-
gnitionē aut p̄ ḡam di. xxij. a. li. 2. p. totū.
Hōis p̄mū op⁹ inq̄tū hō nō est fm vegetabilē partē
sed fm rōnālē hoc autē est diligere sup oia illud qd p-
se z nō relatiōe ad alterū est bonū. nota bñ solutiōes
ad primū di. xxvij. a. li. 3.
Hō est finis ois creature z tō ois creatura sumit suā
dignitatē ab ipso sic eā q̄ sūt ad finē hnt dignitatem
suā a fine di. ij. a. li. 3. ad vltimū.
Homo nota qualiter mediante hoie oia in deum re-
ferūt di. i. n. li. 2. p. totū.
Hō est debitor respectu dei etiā si nō offendit peccā-
do ad oia q̄ hēt p̄t facit z est et tñ si peccat nihilomi-
nus satisfacere p̄est dist. xvi. v. li. 4. ad quattuor
p̄ma argumēta in solutione.
Hō magis naturaliter est aial coniugale q̄ politiciū
cum tñ vtrūqz sit naturale: z nota q̄ magis natura-
le est qd est a genere q̄ qd est a specie di. xxiiij. a. lib.
4. in rōnibus pro veritate.
Homo p̄mus materialiter fuit totus corruptus et
mediana in ipso non fuit nisi fm potentiam di. ij. f.
li. 3. ad vltimū.
Homo genia generant suas species in materia alic-
na nota rationē. di. iij. c. li. 1.
Honestū bonū est maius bonū q̄ bonū nature di.
xxxvij. g. li. 3. ad vltimū.
Honestum an nos trahit sua vi z dignitate sua pro-
prie dist. i. r. li. 1.
Honestum per se mouet appetitum licet habeat vti-
le adiunctum ibidem. r.
Honestum an appetitur p̄pter se vel etiam p̄pter alte-
rum di. xxxi. b. li. 4. ad primū.
Honestum diligitur propter se z amici sed non sicut
deus. nora bene di. xxvij. d. li. 3. ad scdm.
Honesti z inonesti an sit idem modus distinc. xxvij.

d. lib. 4. ad vltimū.

Honorare parentes p̄cipitur nobis z in hoc intel-
ligitur etiam z p̄imus q̄ in nomie parentis intelli-
gitur z quare non dicitur q̄ subuenire parētibz de
beamus z quare hoc sc̄z subuenire parētibz p̄cipi-
tur respectu filiozū di. xxvij. b. li. 3. p̄ totum.

Honor parentū in tribz cōsistit sc̄z reuerentia z sub-
uentioe corporali z spūali di. xv. p. li. 4. in sc̄da q̄oe

Honorē debitū peccando deo subtrahim⁹ satisfaciē
do restituimus z q̄ differēter innocēs impēdit ho-
norē deo z magnanimitas z satisfactio di. xv. l. li. 4.
in solutione z ad tria vltima terrie q̄onis.

Hore z psalmi. nota quare indicātur ministris ec-
clesie di. xxiiij. v. li. 4. in solutione.

Horror duplex notatur vn⁹ nascitur ex deuotioe
alius ex abhominatioe z ob p̄mū horrozē corp⁹ xp̄i
sub p̄ria sp̄e nō traditur in sacro di. xij. a. li. 4. ad p̄-
mum z sc̄m sc̄de q̄onis.

Horrendum est in cadere in manus dei magis q̄ in
manus hominis: q̄uis ipse sit misericordissim⁹ di.
xx. j. lib. 4. p̄ totum.

Hostia in missa an sub p̄ditioe est adoranda dist.
ix. l. lib. 3.

Hostia nō cōsecrata an possit dari illi q̄ est in morza/
li. nota totū z intellige di. xvij. v. li. 4.

Hostiariorū ordo characterē imprimi z collocat in
gradu spūalis p̄tatis immobiliter z est hostiarius p̄-
latus in p̄lo nō tñ p̄latus simpliciter z est iste or-
do aliq̄d p̄fectissimi facti sicut pars totius potesta-
tium nec est cōiungibilis p̄lo simplr ipse hostiarius
z est officium vie z differēter hostiarij est custodi-
re sacra z ipsius layci di. xxiiij. r. li. 4. p̄ totū.

Hostiarij ordo habet formā p̄ modum imperij z nō
per modū indicatiois vel depeationis z an datur a
deo vel ab ep̄o ibidē. s. p̄ totum.

Hostiarius in sui ordinatione accipit clauēs sed dif-
ferēter a sacerdote di. xix. d. li. 4. p̄ totum.

Hostiarioz ac⁹ an sit corporalis vel spūalis z q̄n xp̄s
dedit hanc p̄tatem huic sacro ibidē. q. p̄ totū.

Humane nature veritas in q̄ p̄sistit z an sit i cor-
pore z tamē incorporea z an sola mente perceptibil⁹
z q̄ dupliciter accipitur z an maneat post mortem
dist. xliij. e. li. 4. p̄ totum.

Humane nature veritas an sit substātiav⁹ accidens
et an capilli z yngues sunt de veritate huius natu-
re ibidem. k. per totum.

Humani generis materia duplex notatur di. iij. d.
2. lib. 3. p̄ totum nota.

Humane nature veritas an sit vna in omibz z quō
est infecta in vno z determinata di. xliij. f. li. 4. p̄ to.

Humana natura fm̄ q̄tuor modos hz alia de sua
veritate z an resurrectio humanoꝝ corporū sit fm̄
hec quattuor di. xliij. g. li. 4. ad tertium.

Humanū genus licet defecerit in multis tñ p̄cipue
reparatio necessaria ē in fide z castitate dist. i. b. 2. li
bz. 4. ad quartū.

Humana natura an sit assumpta z vnita in natura
vel persona di. v. k. li. 3. p̄ totum.

Humana natura an sit verbo p̄creata ita q̄ natura
humana transeat in accidēs di. 4. k. li. 3. per totū.

Humana natura in xp̄o nō ē quasi habit⁹ z accidēs
q̄uis vergat in accidēs. nota qd sit vergat in accēs
di. vij. g. li. 3.

Humana natura in xp̄o an debeat dici natura p̄ cō-

sequēs di. vij. b. li. 3. ad sc̄dam q̄oem.

Humana natura in xp̄o nihil perdit p̄ hoc q̄ nō ha-
bet suppositū s̄z nobilitat⁹ di. vij. e. li. 3. ad vltimum.

Humidū nota⁹ duplex esse in homie. s. radicale et
nutrimentale. nota iterum nutrimentale esse duplex
et quid hec faciunt ad naturā humanam di. xliij. b
lib. 4. in solutione.

Humiliatio alia est existentis in peccato z alia na-
ture sc̄m se z quō bene p̄tingit humiliare se sub il-
lo qd inferi⁹ est. p̄ter deū di. i. o. li. 4. ad duo prima

Humilitas ē de iure naturali di. xvi. n. li. 4. ad 7^m

Humilitas ab actu p̄tritionis causa⁹ t̄ribidē. g. ad ter-
tiam z sextam q̄oem.

Humilitas posita in diffinitione p̄tritionis ab isido-
ro posita. nota quō accipit̄ t̄ribidē. g. ad tertiam q̄oem

Humilitas est via redeundi penitenti cōpendiosior
di. xvij. q. 2. li. 4. ad vltimū.

Humilitas nō est assumere illud qd p̄traria⁹ meri-
to z beatitudini sicut est ignorātia z nesciētia z ideo
christus eā non assumpsit: fatuitatis em̄ hoc fuisse
non humilitatis di. xij. m. li. 3. ad penultimū.

Acob non commisit

1 symoniā emendo primogenita ab esau
nota ad p̄imum distinc. xxv. d. lib. 4.

Jacob an sit mentitus se dicendo esau:
z an potuisset hoc iurasse di. xxxvij. j. li. 3. p̄ totū.

Jacob vouens q̄ dñs esset sibi in deū z q̄ daret deci-
mas an etiā ad illa tenebatur si nō vouisset dist. xxx
vij. b. lib. 4. ad duo prima.

Jacob nō peccauit nec lya p̄mo se cognoscentes: s̄z la-
ban mortali di. xxx. d. li. 4. p̄ totum.

Jacobus z iohānes sequētes xp̄m relicto patre sene
et paupere an caute fecerūt z an sunt sequēdi in hoc
ab oibus. nota totū di. xxix. e. li. 3.

Jacobus minor quare dictus sit frater dñi. nota i so-
lutione di. xxiiij. f. lib. 3.

Janua regni celestis an apta est p̄ baptismū v⁹ pas-
sionem aut resurrectionē aut ascensionē z q̄ sit illa
ianua di. iij. g. li. 4. p̄ totum.

Jidem z diuersum nō diuidūt ens increatū di. iij.
e. lib. i. primi.

Jdem z diuersum quō sequūtur ens z an idem prin-
cipium sit pater z fili⁹ ipius spūl sancti ad vltimum
di. xxix. f. li. p̄mi.

Jdem numero an resurget hō z p̄ quid aliq̄s dicitur
idem numero z nota que sūt que possunt idem nu-
mero redire z q̄ nō di. xliij. l. li. 4. per totum.

Jdem nec voce nec significatione adiectiuū est: sed si-
gnificatiuū z discretiuū substātie di. xxix. d. li. i.

Jehenne filij dicuntur dānari cū tñ non sunt ex ea
nati. nota bene quare p̄ totū. di. iij. g. li. 3.

Jeiuniū nota q̄n est in differēs z q̄n bonū z quādo
viciū di. xxiiij. s. li. 4. ad sc̄dm.

Jeiuniū nō soluit p̄ potū aque licet aqua nutriat z ta-
mē pot⁹ aque impedit a susceptione eucharistie di.
vij. k. li. 4. ad tertiam q̄oem p̄ totū.

Jeiuniū nō soluitur medicina vt quidā p̄cedūt z qua-
liter quis debet esse ieiun⁹ q̄ corpus xp̄i suscipe de-
bet di. vij. k. li. 4. ad tertiam q̄oem p̄ totū.

Jeiunant nimis inter omēs homies quidā heretici
et rō ponit di. xvi. r. 2. li. 4. ad tertium.

Jepre votū z redditio eius qualia fuerūt z quare
ponitur i cathalogo sanctorū di. xxxvij. b. lib. 4. ad

argumenta scđe questionis.

Ierarchia penes quid diuidit. nota quorūdam diuisiones reprobata ab alberto di. ix. b. li. 2. p. totū

Ierarchiarū ponitur distinctio. nota di. ix. b. li. 2.

Ierarchie tres ponuntur definitiones: et nota penes qđ sint date et expositores harū atq; supcelestis ierarchie positione reprobata quā quidā posuerunt in tribus personis p. totū di. ix. a. li. 1. 2. 2.

Ierarchie tres assignantur et rationes distinctionis ponuntur et qualiter ordines vnius ierarchie multiplicantur inuenies di. ix. d. li. 2.

Ierarchie celestis ordines multiplicant scđm triplicem questionē et qre est amplioris diuisionis q̄ ierarchia ecclesietz q̄ nō in omnibus imitatur nra hierarchia ipam celestem et q̄ sumit nostra ierarchia p. cōuersionem in hominē tm̄ di. xxiiij. c. li. 4. ad duo p. ma argumenta.

Ierarchie adinuicē quadruplex notat cōnexio dist. ix. c. li. 2.

Ierarchie nostre reductio per ierarchiā angeloz qđ sit di. ij. c. li. primi.

Ierarchia actus sunt illuminare purgare et pficere. nota qualr se hnt ad inuicē di. ix. a. li. 2. ad argumēta p. scđam definitionē ierarchie.

Ierarchiam supcelestē in tribus personis ponere q̄re absurdū est di. ix. a. li. 2.

Ierarcha quis sit et an ille solus dat caracterē cū caracter in sua definitione habet rem di. vi. d. li. 4. ad quartam questionem.

Ignatus noiatu diuin⁹ ppter amorem crucifixi di. x. a. li. 1.

Igni cōparatur charitas ppter tria que in igne sūt di. xxxi. j. li. 3. in solutione.

Ignis quare nō hz ornatū spālem sicut aer et aqua nota solutionē et ad argumēta dist. xv. f. li. 2.

Ignis in ppria spera non lucet pbat rōne naturali et alia demonstratiua. nota in argumētis di. xiiij. b. li. 2.

Ignis scđm qđ diuiditur p. materiā habet tres spēs et quō habet maiorē et minorē resistentiā in vna materia q̄ in alia. nota de hīs qđ saluant quasi p. ignez et quidā nō qz nō sentiunt ignē vt qui edificant aurum di. xxi. f. li. 4. p. totum.

Ignis inclusus in vase nō inducit spēm celi vt alchimiste dicunt di. xlvij. f. li. 4. ad scđm.

Ignis pflagrationis erit eiusdem spēs cū igne elementalē: sed inquantū est elementū cōburet et quantū instrumentū diuine iusticie habet fieri ad oēm differentiā positionis et vbiāq; inuenit cremabile scđz iusticiā diuinā et que sit illa materia qđ ita sit cremabilis di. xlvij. f. li. 4. p. totū ibidē an faciet glorificationē mūdi vel tm̄ disponit ad eam.

Ignis pflagratiois. nota que habebit effectū in mūdo vt rū p. sumer elementa oia alia vel aliqđ ad substantiam vel qđ ad virtutē actiuā et passiuā: et an virtus illa actiuā et passiuā aliqđ modo manebūt: et ad qđ ita purgabunt elementa sūt: et nota opinioēs circa p. dicta et etiā alberti di. xlvij. g. li. 4. p. totū. nota singla

Ignis pflagratiois habebit duos actus scz p. cremare elementa et etiā sanctos qđ nullū p. ctm̄ habent ppter fomitē habitualem et alius act⁹ est inuoluerē damnatos di. xlvij. k. li. 4. p. totum.

Ignis pflagrationis quo ad vnum actū precedet iudicium et qđ ad aliū sequitur di. xlvij. l. li. 4. p. totum

Ignis pflagrationis. nota que effectū habebit in boi

bus an incendet bonos et malos et si sic quare bonos de fomite. nota di. xlvij. b. li. 4. p. totum ibidē quō vicia purgabit nota.

Ignis pflagrationis per acto suo officio. nota vbi re manebit an in inferno vel an ascendet sursum et gloriificabitur cū alijs elementis et si gloriificabit quare et q̄lis ignis inuoluet tūc dānatos di. xlvij. j. li. 4. p. r.

Ignis purgatorij an sit corporeus et an idem sit cum igne inferni et quō agit in animā cum sit incorporea di. xx. e. li. 4. p. totum.

Ignis purgatorij quō agit in animā et calor affligit et que alie pene et qđ excedūt q̄scūq; penā hui⁹ mundi. di. xx. b. li. 4. p. totū.

Ignis duplicē speciem habet et quā imprimit in animam. nota de purgatorio et quō sit p. rietas inf. animam et ignē di. xx. b. li. 4. ad tertiu et quartum.

Ignis inferni idem est cum igne purgatorij di. xx. g. li. 4. p. totum.

Ignis inferni an luceat et cū deseruiat creatori i quo remunerabitur di. l. d. li. 4. p. totū.

Ignis inferni nō equaliter agit in aias dānatoz di. xliij. s. 2. li. 4. p. totum.

Ignis quō pōt agere in demonem in solutione et ad reliqua di. vi. g. li. 2.

Ignis infernalis corporeus an agit in spūs malos et per quē modum et an sit ibi p. rietas inter ipsos et ignē et an contactus et an sint calidi ipsi spūs dicendi ex illo igne di. xliij. p. 2. li. 4.

Ignis infernalis semper est cum demonib; i isto aere nec tñ cōburūt domos di. xliij. a. 3. li. 4. ad duo vltima.

Ignem infernalē qđ materialis est ferūt secum demones cū etiā in hoibus sunt et tm̄ nō agit ille ignis in illa qbus appropinquat demon. nota solutionē cum sequētib; solutionib; di. vi. g. li. 2.

Ignis inferni agit in corpora dānatoz ita qđ calida sūt dicenda et sensibilib; capiunt calorē: ita qđ actualiter organū tactus immutat nec tñ p. rietat corpora in substantiā ignis nec abijcit aliqđ de substantia corporum di. xliij. o. 2. li. 4. et similr p. intellectu isti⁹. nota p. rietas duas litteras. scz. m. et n.

Ignis inferni agit in corpora dānatorum nō actione nature abijciens aliquid de substantia s; actioe anie que est per assimilationē sensus et sensibul ita qđ spēs sensibilib; sit in sensu per intentionē p. rietatis et ad quid mouet ipse ignis corpora dānatoz di. xliij. m. 2. li. 4. ad singula argumenta et in solutione.

Ignis inferni calidūm est ppter locū in quo est nec destrui pōt: nec violentat in hoc qđ est extra suū locum et que sit ppria materia illi⁹ ignis et an loc⁹ illi⁹ ignis sit capax oim dānatoz di. xliij. r. li. 4. p. totū

Ignorantia pōt esse pena et peccatū ad tria vltima di. xxij. g. li. 2.

Ignorantia duplex notatur vide ex qua peccauerūt pmi parentes di. xxij. c. li. 2. in solutione.

Ignorantia notatur duplex ex qua peccauerunt angelus primus et primus homo et iudei crucifigētes xpm di. xliij. g. lib. 2.

Ignorantia duplex iuris et facti et qđ excusat di. xxxv. k. li. 4. ad argumētū quarti casus.

Ignorantia particularis et vniuersalis ponunt et rōnes noim et quō excusant di. xxij. k. li. 2. p. totum.

Ignorantia scđm qđ in ea nascimur nō est p. ctm̄ dist. xxij. b. i solutione et g. ad tertiu. li. 2.

Ignorantia que dā est defect⁹ qdā z qdā piculosa et ad miseriam p̄inet z illa est opus spūal' miscōie docere z q̄ tenentur ad hoc di. xv. r. li. 4. ad p̄m z 2^m.

Ignorantia nō est absolute nihil, nota solutionē z ad argumēta di. xxij. g. li. 2.

Ignorantia aliquid h̄z in affectu z aliqd in intellectu scdm q̄ intellectu ē sic excusat di. xxij. l. li. 2. in solu.

Ignorantia inuincibilis ē duplex qdā in cā qdā in se scda excusat a toto p̄ma meretur duplices maledictiones quīs a toto excusetur vt paret de ebzio occidente aliq̄ue di. xxij. J. li. 2. ad argumenta.

Ignorās an quissime peccat di. ix. b. li. 4. ad scdm.

Ignorantia an sit p̄ctm z an vt est in intellectu speculatio uel practicoz si in intellectu practico an ignorans semp peccat z an duplici p̄ctō peccat eo tpe q̄ exire tenet in actum di. xxij. g. li. 2.

Ignorās grauissime peccat. i. piculosissime, nota rationē di. xxij. J. li. 2.

Ignorantia a gendoz defect⁹ ē ex p̄ctō pueniens z per quid curatur s̄st̄ z de alijs tribz defectibz di. ij. a. li. b. 4. ad penultimū.

Ignorantia quale peccatū est et si omissionis an habeat aliq̄ue actū vicz nec interiozem nec exteriorēz di. xxij. b. lib. 2.

Ignorantia nota p̄ctōem diuisionē quo ad differentias p̄ctōz vel etiā quo ad excusandū p̄ctm p̄ ignorantiam di. xxij. k. li. 2. per totum.

Ignorantia facti vocatur particularis; ignorantia vero iuris vocat̄ vniuersalis nō q̄ excusat a toto et de ignorantia inuincibili z vincibili in solutionē z ad argumenta di. xxij. J. li. 2.

Ignorantia iudeoz de christo nō eos excusat ad vltimum di. xvij. J. li. 3.

Ignorantia affectata et volūtaria an est ponēda z an sit p̄ctm ad duo vltima di. xxij. g. li. 2.

Ignorantia affectata neminē excusat immo totū facit magis peccatū ad p̄mū z scdm di. xxij. J. li. 2.

Ignorās peccans ex ignorantia an facit duo p̄ctā cuz erit in actū scz amissione sciendi z actu illicito di. xxij. g. li. 2. z in solutione.

Ignorantia q̄ excusat a p̄ctō licet sit quis in p̄ctō z cōi/cat di. ix. b. li. 4. ad primū.

Ignorantia an excusat z si sic que sit illa di. xxij. J. li. 2.

Ignorantia magis excusat peccatū q̄ infirmitas nota rationē di. xxij. l. li. 2. p̄ totum.

Ignorantia cū est peccatū an deletur p̄nia z quō ad tertū di. xxij. g. li. 2.

Ignorantia differt a nesciētia errore z ignorantia nō d̄z impedire zensum matrimonij sed error dist̄n. xxx a. lib. 4.

Ignorās nesciens z p̄teru⁹, nota qualiter differunt. di. vij. d. li. 2. ad sextum.

Ignorū an p̄t̄ diligi di. iij. g. 2. li. I. in solutione

Cheremias z iohannes p̄re alijs p̄phetis sanctificati sunt in vtero di. iij. b. li. 3. ad argumēta.

Cheremias expressius p̄phetauerat de modo natiuitatis dñi di. iij. b. li. 3. ad argumēta.

Chesus ebustus, nota qd expr̄mant ista nomina ad vltimū di. xvij. k. li. 3.

Chesu attribuentur quattuor ab ap̄lo gr̄a diuerso z et sūt exaltatio z nomē sup nomen p̄fessionis ligue genueflectio terrestris r̄c. ad tertū di. xvij. k. li. 3.

Chesus nazaren⁹ rex iudeoz titul⁹ crucifixi in quo ponit̄ bonefca causa mortis christi, nota solutionēz

di. xx. n. li. 3.

Chesum soluere qd sit cum dicat ap̄ls oīs q̄ soluit se sum ex deo nō est di. iij. d. li. 3. in p̄ma q̄oc.

Cllabi mētibz hoīm quo ad substantiā angeli boni vel mali nō possunt di. vij. g. li. 2. z etiā sub l̄ra. f. eiusdem distinctionis ad tertū.

Cherusalem militans descendit a hierusalem triū phante in hoc q̄ oia dona fiunt in nobis q̄ habent etiā superiores angeli ad tertū di. ix. e. li. 2.

Cllegitim⁹ actus nū p̄ sit legitimus s̄z innatis be poreff fieri di. xli. l. li. 4. ad scdm.

Illegitimi filij cum in culpa non sint quare puniri debeant z an equalr̄ oēs illegitimi succedūt cū sint quattuor status illegitimoz: et ad qd valet legitimatio talibz di. xli. m. li. 4. per totū.

Illegitimi filij sex modis legitimant^r: duobz scz fin canones z quattuor scdm leges di. xli. l. li. 4. p̄ totū

Clluminantes q̄ illuminant̄ angeli p̄t̄nue in iterar ch̄ijs. nota qd faciant in eis an etiā p̄ficiant p̄illas. nota ad argumēta vsqz ad solutionē scde diffinitionis iherarchie di. ix. a. li. 2.

Illuminare an angelus vnus aliū illuminet z illuminare purgare z p̄ficere an sint vnū in s̄ba z tria i ratione di. x. c. li. 2. per totum.

Illuminatio angeloz qua illuminant vocat̄ etiā locutio di. ix. o. li. 1.

Illuminatio an adhibita fuisset p̄mo hoī ante confirmationē di. xi. f. li. 2.

Cllusione z deceptionē in apparitiōibus si vitare vis, nota q̄ obseruare debes di. ix. l. li. iij. in solutione z ad argumenta.

CImmortal⁹ soli deo puenire p̄t̄ di. vij. p. li. 1.

Immortalis est aīa hoīs di. xix. a. li. 2. p̄ totum.

Immortalitas est natural⁹ potentia ad nō mori dist. vij. s. lib. 1.

Immortalitas in homie vnde puenit, nota solutionem z ad argumēta di. xix. c. li. 2.

Immortalitas in p̄mo statu an fuit a natura v̄l a gratia. z si ex gr̄a nota q̄ q̄nqz exigebant̄ ad illā z a erat habitus illa immortalitas di. xix. d. li. 2. per totum.

Immortalitas a de in p̄mo statu an fuerit ex naturalibus p̄ncipijs, nota solutionē z ad argumenta di. xix. b. li. 2.

Immortalitas in p̄mo statu hoīs z immortalitas resurrectionis an sit vna z eadem di. xix. c. li. 2. p̄ t.

Immortalitatē adā nō recuperasset p̄ penitentiam z lignū vite quīs dicat̄ videlicet ne suar de ligno vite et viuat in eternū vide quare p̄hibitus fuit di. xix. f. lib. 2.

Immortalitas duplex notatur vnā recuperam⁹ per christum z aliā nō ad scdm di. ij. g. li. 3.

Immortalitas vel immortalitatis gl̄ia an sit habitata a xp̄o p̄ meritū z si sic an hoc debuit esse cū t̄m in min⁹ gratis videlicet paruulis sit sine merito di. xvij. l. li. 3. per totum.

Immortalitas nō habet̄ per quilibet gratiā z iungētē nos deo sed per gratiā innocentie p̄me nō interrumpre. nota solutionē di. xix. f. li. 2.

CImpassibilis aīa separata a corpore; nota duplicē separationē di. xvij. e. li. 3. p̄ totū.

Impassibilitas in corpibz gl̄iosis qd dicat̄ aut p̄uationē actus patiendi aut p̄riuationē potētie z quō differt ab illa q̄ fuit in adā i statu inocētie z nota qd est illud ad qd sequit̄ impassibilitas illa z an sit natu

re vel voluntatis di. xliij. o. li. 4. per totum
Impassibilitas i corporibz sanctorz vñ erit an a sba i qua est vel ab aliquo alio z an perficiet naturā vl sit pna nature z an remouebit qualitates actiuas et passiuas z si nō ad qd manētille di. xliij. n. li. 4. p. r.
Impassibilitas an sit equalr in oibz corpibz glōsis cū dicat priuationē q nō accipit vt videt intensiōē z remissionē z super quo fundat ipa impassibilitas di. xliij. p. li. 4. per totum.
Impassibilitatē z imortalitatē an xp̄s meruit z ipa/ sibilitas z imortalitas an p̄rie zueniat ei.
Impedimēta m̄rimoniū norant duplicia z notan/ tur sufficiētia ipozū di. xxxiij. b. li. 4. per totū.
Impediūt matrimoniū p̄trahēdū nō aut dirimunt p̄tractū sex spēs criminis di. xxxvij. m. li. 4. per totū.
Impedimētū matrimoniū ponit frigiditas: z nota que p̄tinent impedimenta sub frigiditate et quare feminariū frigiditas nō impedit nec senum z si oino frigidus qd tali faciendū z quare caliditas nō ē im pedimētū di. xxxiij. d. li. 4. per totum.
Impedimētū maleficiū quare deo permittit. nota et an malefici hoc faciant vel demones di. xxxiij. b li. 4. per totum.
Impedimētū reddendi debitū quo ad vnam z non quo ad aliam diuersis cāis potest fieri z an semper sine separandi tale impedimētū habentes di. xxxiij. f. li. 4. per totum.
Impedimēta alia sacramenta a matrimonio habe re nō possunt sicut matrimoniū hz. nota duplicē cau sam di. xxxiij. c. li. 4. per totum.
Impatoris dicuntur oia esse ad defensionē nō vt errorqueat oēs in suos vsus alias tyrān⁹ ē di. xxv. d. li. 4. ad vltimum.
Impeductū aliqd ostenditur per hoc q aliqd abstra hitur licet nō sit p̄trariū ei vt subtracra pars ostendit totū imperfectū di. xvi. o. 2. li. 4. ad tertiu.
Impeductio zuenit materie z etiā forme qz materia imperfecta ē quo ad actū forma aut quo ad esse ad quartū dist. i. a. li. 3.
Imp̄agens p̄niam nō hz timere de recordatione impietatis sue licet nō restituat ei precedētes vir tutes quo ad illā quantitātē quia hoc puenit ex p̄ paratione tepida di. xiiij. b. 2. li. 4. ad decimū.
Impotens deus nō est dicendus eo q nō p̄t am bulare loqui peccare mori falli miser fieri z vinci p totum di. xliij. b. li. 4. primi.
Impotentia reddendi debitū. nota quid faciendū si p̄pter impotētiā facta fuerit separatio z tñ post per iustuz iudiciū p̄bari possit nō esse impotētiā: si post cum alia talis p̄traxerit an separari debet vel nō et restitui p̄me z nota quare q̄s p̄t fieri impotēs ad vna p̄pter abhominatiōē z quid tūc p̄sulēdū vtrū/ qz di. xxxiij. f. li. 4. p totum.
Impotentia coeundi an soluit matrimoniū di. xxvij m. li. 4. per totum.
Impotēs nō valens cognoscere vxorē quō debet iu rare si separatiōē petat z quot testes habere debet et mod⁹ iurandi qualis sit di. xxxiij. e. li. 4. per to.
Impotentia viri si mulier asserit vir econtra dicat se debitum reddidisse cui est credendū. nota quid fa ciendū est mulieri si defecerit in p̄batione di. xxxiij g. li. 4. per totū.
Impotēs quo ad generare z spermatizare sed nō q ad reddere debitū an possit separari di. xxxiij. f. li. 4.

per totum?
Impotēs ad coitū q̄s potest fieri maleficiū z hoc per mittente deo p̄pter pctā z an malefici⁹ hoc facit vl de mon aut de⁹ di. xxxiij. b. li. 4.
Impotēs an excusat semper de nō reddendo debitū in matrimonio di. xxxij. a. li. 4. per totū.
Impossibile duplex. nota scz impossibile per se et per accidens q̄ impossibilia p̄nt fieri a deo z que nō per totū di. xliij. f. li. 1.
Impossibile d̄z dupl̄r an sit nobis impossibile habe re gratiā vl nō z quale ipossibile sit nobis in p̄cepto di. xvij. f. li. 4. ad quartum.
Impropriū p̄nt gehēna ad arg⁹ di. xxxvij. J. lib. 3.
In bec p̄positio habet notare multas habitudies di. xv. k. li. 4. primi.
In alio eni d̄z multis modis. nota primū argumētū di. xix. b. li. 1. nora totum.
Inanis gloria hz filias scz inobediētiā iactantiā et hypocritism z differt mater a filiabz z filie a se inui cem z nota quō accipit generatio cū dicit gregori⁹ q̄ bec filie gnan⁹ ab inani glia di. xvi. s. 2. li. 4. p. r.
Incarnatio nō ē secuta ex culpa s̄z magna opa redemptionis per laborē z passionem di. xx. d. li. 3. ad primum.
Incarnatio aliqd magis est q̄s gratia ad penultimū di. iij. n. lib. 3.
Incarnatiōē an aliq̄ merita p̄cesserūt di. 4. b. li. 3.
Incarnatio xp̄i ab initio fieri nō debuit totū di. i. b.
Incarnari deo debuit inquātū pctm̄ fecit ne/ (lib. iij. cessariū r̄deprozē di. xx. d. li. 3. ad q̄rtā p̄ alia opione
Incarnatus dei filius an fuisset si adam nō peccasset albertus nō dicit asserendo aliquid de hoc tñ videt sibi q̄ magis p̄cordat pietati fidei q̄ sic totū di. xx. d. li. 3. ibidē. nota cām quare incarnat⁹ fuisset etiam si peccatū nō p̄cessisset ad tertiu.
Incarnatio potuit fieri alijs de causis q̄s pro pecca to z ei⁹ cogitō potuit etiā haberi ab adam absq̄ eo q̄ sciret lapsū suū di. xxvi. d. li. 4. ad argumēta.
Incarnatio dupl̄r p̄t sumi scz quo ad actionē vel q̄ ad sumptionē quo ad primū magis zuenit sp̄sfectō et quo ad scdm̄ filio magis ad vltimū z ad precedē tia di. i. J. li. 3.
Incarnatio facta ex dei sola volūtate bona et nō ex necessitate z ideo tenemur ad maximas q̄ariū actio nes ad quas alias non teneremur. nota solutionez di. i. a. li. 3.
Incarnatio cum dicitur opus spiritussancti quare nō eque p̄t dici opus doni z opus charitatis di. iij. b. lib. 3.
Incarnatiōis opus attribuit sp̄s sancto consecratō vero corporis xp̄i in alrari vbo increato p̄ncipaliter nota rōnē diuersitatis di. x. k. li. 4. ad duo vltima
Incarnatiōis opus est p̄pter q̄ram nō q̄cūq̄ sed eaz que est recōciliatiōis z adoptiōis z iō zueniēs fuit filiū incarnari ad quartū di. i. J. li. 3.
In incarnatiōe tres fabricatores magni fuerūt sicut et in mundi creatione di. iij. t. li. 3.
Incarnari deū nō est infirmitas qz diuina natura nō demergitur i infirmitates nec vnio illa est respectu alicui⁹ tertij ad duo prima di. i. a. li. 3.
In incarnatione tria sūt scz operatio aut actio z opa tum ipm̄ z cui sit vnio. z tertiu soli filio couenit. nota solutionē di. i. l. li. 3.
Incarnari deū zueniebat tam ex parte dei q̄s etiam

creature rōes p vtraq; parte pulchras di. i. a. li. 3.
 in notabilib; pro veritate.
Incarnari nō puenit essentie fm q absolute sine itel/
 lectu psonariū p̄sideratur vt incarnatio est trīū pso
 naz p vnionē licet tres p̄sone indiuisē sint in opera
 tione totū di. i. l. 3.
Incarnatus hoc nomē an pueniat vni persone v' oī
 bus. nota solutiōes di. xxiij. d. li. I. an dicat relatio
 nem hoc nomē incarnat^o z humanat^o ibidē.
Incarnatio cui^o p̄sone attriburo potissimū d; attri
 bui cū m̄ tota trinitas ipam sit opata totū di. iij. a
 libri tertij.
Incarnatum d; totū verbū. nota qd respicit totum
 in illa locutione vt damascen^o dicit di. iij. 7. 2. li. 3.
Incarnari puenit filio dei z etiam patri z esse lassatū
 nō m̄ p̄pter hoc nature diuine nota rōes p totū di. ij. n
 libri tertij.
Incarnari potuit z pater z filius z spūs sanctus s; nō
 congruit nec necesse fuit. nota solutiōe z ad primū
 dist. i. k. lib. 3.
Incarnari p̄ nō debuit licet potuit z filio puenit in
 carnari z nota in cōueniēs si pater incarnaret di. i.
 b. li. 3. per totum.
Incarnari n̄ cōp̄erebat spūs sancto sed solī filio. nota
 per totū dist. i. 7. li. 3.
Incarnari an potuissent tres persone ita q eundem
 hominē assumpsiissent. nota quō n̄ potuerit fieri ex
 parte nature assumpse di. i. k. li. 3. ad tertiu.
Incarnatio filio nō fuit incarnata trinitas nec bapti
 lato xpo trinitas descendit in columba vel voce li
 cet incarnatio. z etiā columbe descēsiō pueniebat to
 ti trinitati respectu cāri totū di. i. l. 3.
In incarnatiōe nihil p̄fectionis accessit diuinitati. no
 ra ad oīa argumēta solutiōes di. i. a. li. 3.
Incarnatio nō dicitur mutatiōe dei di. vij. f. li. I.
In incarnatiōe nihil additur deo ita q deitas sit me
 lior nec p̄p̄iesit de^o homo a d tertiu di. i. a. li. 3.
Incarnatio missio in carnē nō est de ratione missiōis
 di. xiiij. b. li. 1.
Incarnatio an ordinatur ad gloriā z q̄re gl̄ia cadat
 sub merito z nō incarnatio totū di. 4. b. li. 3.
Incarnatiōis mysteriū demonib; fuit celatū m̄rimo
 nio perfecto gl̄iose virginis nec sciētiā habere po
 tuerunt de illo di. xxx. g. li. 4. per totum.
Incarnari angelus potuit nō m̄ redimere genus hu
 manum. nota ad duo vltima di. xix. e. li. 3.
Intendere cogitationes hoīm an possunt angeli
 mali solutiōe di. vij. b. li. 2.
Incestum faciēs p̄bere matrimoniū nō pōt distin.
 xxxvij. m. li. 4. ad scdm.
Inchoatio forme qd sit an addat aliqd sup mate
 riam di. xliij. c. li. 4. ad q̄rtū z q̄si ad vltimū.
Inchoatio forma p̄ qualiter sit in materia dist. xxvi.
 f. li. I. ad septimū.
Incidere in manus hoīm vel in manus dei quid
 sit magis horredū di. xx. 7. li. 4. p totum.
Incineratio cor respōdet fomiti fm essentiam q nō
 potest sufficēter purgari nisi p incineratiōe di. xliij
 p. in solutiōe z g. 2. ad tertiu z vltimū li. 4. r.
Incineratiōe fieri coꝑozū oīm ori ginali pctō in qui
 natoꝝ nō autē dñi iesu: an autē corpus beate vir gi
 nis z iohānis hūc purgationi indiguerunt. nota et
 ad quid sit ista incineratio cū in paucis sicut refur
 rectio sine hmōi corruptiōe di. xliij. y. li. 4. p totum

Incipio an possit dici oē qd habet principium pu
 ta filius dei di. ix. f. lib. I.
Inclinare se debet religios^o fratri eo q sit imago
 dei. nota de duplici di. ix. e. li. 3. in solutiōe.
Incōicabilitas triplex nota di. x. c. li. 3.
Incōicabile duplici^o sumitur large scz z p̄p̄ie ad. x.
 argumentū di. xxiij. b. li. I.
Incōicabilitatis z cōicabilitatis nō est idem p̄nci
 pium. nota ergo vnde sumat^o psonalitas in diuinis
 di. xxiij. b. li. I. ad argumentū quindēcimū.
Incorruptibilia fm naturā nō querūt p̄p̄uari in
 alio z ideo nō generāt sibi sile in spē z ibi tota mate
 ria stat sub forma di. xxvi. f. li. 4. ad duo vltima.
Incrudulitas q̄re vir describit in p̄hemio p. prima.
Incubi z succubi an generent. nota p totū mirabi
 lia di. vij. e. li. 2.
Indifferēs quor modis d; actio totū di. xl. b. li. 2.
Indifferēs. nota quor modis accipit^o qd sit indiffe
 rens z an sit mediū inter bonū z malum z an indiffe
 rens procedit a voluntate deliberatiua et indiffe
 rens sit ociosū. nota totū di. xl. c. li. 2.
Indifferēs nota quō d; sba di. xxvij. b. li. 2. in sol.
Indifferēs acrus a deo est z si acru nō referat in deū
 habet p̄fectionē scdm naturā z tū van^o remanet qz
 relatus ad vndēcimū di. xl. d. li. 2.
Indifferētia quō aliq̄ possunt esse di. i. k. li. I.
Indifferēs nullū est scdm theologiā di. i. k. li. I.
Indifferēs null^o acrus pōt dici scdm theologiā i op̄i
 bus volūtaris deliberatiue di. xl. d. li. 2. per totum
Indigentia duplex est vna causat auariciā alia
 luxuriā di. xl. b. li. 3. ad scdm.
Indigentia duplex notatur scz p̄pter defectū nature
 et p̄pter defectū persone di. xlv. e. li. 4. ad argumēta
Indignus ad ordies p̄morus vel ad beneficiū nō po
 test habere dispensatiōe a papa vt digne ministret
 quin peccet moraliter administrādo z qd requiritur
 ad dispensatiōe z quō papa aliq̄n dispensat cū in
 dignis q̄cūq; q̄ de dispensatiōe tibi securitatē p̄mit
 tis. nota bñ di. xliij. m. li. 4. p totū.
Indigni p̄hibent cōicare z sunt in triplici gradu z no
 ta penes que sumuntur ille indignitates di. ix. b. li.
 4. in solutiōe.
Indigne accedere z indignus accedere ad cōmunio
 nem an sit idem nota octauū di. ix. b. li. 4.
Indigni sacra lectione q̄ sit in p̄hemio p. vltima.
Indiscretio duplex notat^o scz persone z puenientie
 di. xxi. f. li. I. ad sextum.
Inmittere z incēdere cogitatiōes an possunt ange
 li boni z mali. nota de duplici imittere z incēdere
 in solutiōe di. vij. b. li. 2.
Immissionis modi quib; demō imittit temptatiōes
 norant^o per totū di. vij. 7. li. 2.
ImmEDIATE est spūs sanct^o a patre z filio nec obstat
 q filius omnia h; a p̄re di. xij. a. li. I.
Iniurie illate nō sat^o sit etiā si restituit^o qd illatū sit
 nisi z cesset a lesiōe di. xv. a. li. 4. ad pmū 2^m z 4^m.
Iniurie sunt ipsa peccata licet sunt in volūtare z no
 ta quō contra deum z hominē peccās facit iniuriā
 di. xiiij. c. 2. li. 4. ad scdm.
Iniuria que fit deo p peccatū quō sit finita z quō in
 finita di. xiiij. o. li. 4. ad primū.
Inmicū diligere simpl^o meli^o est q̄ diligere ami
 cum z etiā fortior est charitas licet quōsdā amicum
 sit dilectior nō m̄ ideo melior. nota solutiōem z ad

argumenta di. xxx. c. lib. iij.

Inimicus exhiberi debet signū dilectiōis nō soluz a perfectis sed ab imperfectis licet pfecti magis teneantur nota qm̄ nō tenent q̄s exhibere b̄m̄oi signū di. xxx. b. lib. 3. per totum.

Inimicos diligere nō oēs tenent: ostendendo effectū dilectiōis per signa di. xxx. c. li. 3.

Inimicus diligend⁹ est tam ab imperfectis q̄s a perfectis: s̄ q̄ ad exhibitionē plus tenent pfecti. nota rōnes p veritate solutionē z ad duo p̄ma di. xxx. a. li. 3. ibidē inimicos diligere d̄r vñ de mirabilibus **I**nimicos diligere tenetur z p̄nietur sub p̄cepto bono ra parētes ad sextū di. xxx. a. li. 3.

Inimicos diligere nō dat sub p̄silio imperfectis vt q̄dam heretici opinant̄ sed oib⁹ sub p̄cepto z hoc sic quo ad effectum di. xxx. g. li. 3.

Inimicum vt inimicum diligere est stultū z nō sanctorū sancti autē aliter diligūt ad vltimū di. xxx. c. li. 3.

Inimicos diligere nō est zera ius naturale s̄ magis conformabile deo ad vltimū di. xxx. a. li. 3.

Inimicos occidere iussi sunt veteres dist. xxx. a. li. 3. ad quartū z septimū.

Inimicū odio habere nūq̄ fuit dictū antiquis nisi inrelligatur de inimico fidei vt supra a ad quartū.

Inimicitia non est diligenda sed inimici: nota ad penultimū di. xxx. a. li. 3.

Initium an p̄uertit cum p̄ncipio di. ix. f. li. 1.

Inobisōnis p̄fectio in fructu est penes actū voluntatis di. i. i. lib. 1.

Inhabitatio xpi in homine duplex notatur di. xix. m. li. 4. ad argumenta.

Immūdu esse vsq̄ ad vesperā fm̄ legē q̄d significat ad quartū di. ix. k. li. 4.

Immund⁹ q̄c̄q̄z gerit immundū erit tactu phico et taliter nō agit hereticus cū cōfert sac̄ra in forma ecclesie di. vi. b. li. 4. ad sc̄m.

Inducti xpo dicūt b̄aptisari et xps induit duplicif et quō per b̄aptisimū di. iij. e. li. 4. p̄ totū.

Indulgentia nō cōcipit̄ in p̄nitōne vel p̄fessione et an sine supplicatione sacerdotū di. xvij. J. 3. li. 4. per totum.

Indulgentie diffinitiones ponūtur z q̄d sit relaxatō et an cōmutatio respicit voluntatez z potestatem et de duplici cōmutatione z q̄ nullius est debitoz p̄t p̄mereri indulgentias. di. xx. q. li. 4. per totum.

Indulgentias dare quid requirit di. xx. v. li. 4. p̄ totū. **I**ndulgentie nota an expiatiua penaz relaxare p̄t z qua de causa di. xvij. l. li. 4. in sol.

Indulgentia duplex notat̄ z nō om̄e q̄d est fm̄ indulgentiā hoc est malū z qm̄ act⁹ m̄imonij est sc̄m indulgentiā di. xxvi. l. li. 4. ad argumenta.

Indulgentias p̄t dare papa vel alius q̄uis i mortali p̄cō sint qz indulgentias dare nō est de gratijs gratū facientib⁹ di. xx. v. li. 4. per totū.

Indulgentias dare p̄t eps z non solus papa z quā potestate comitat̄ dare indulgentias z qm̄ indulgentie dant̄ a pl̄ibus epis an plus dent q̄ vnus solus di. xx. x. li. 4. p̄ totum.

Indulgentie dande ab epis rōnabilif sunt limitare et indulgentie in vno loco dare a pl̄ib⁹ an plus sint q̄ si vnus tm̄ dedisset di. xx. x. li. 4. p̄ totum.

Indulgentias p̄ferre simplex sacerdos nō p̄t et an habet in iurisdic̄tōe p̄tatem z quid requirit̄ ad hoc vt quis det indulgentias di. xx. v. li. 4. p̄ totum

Indulgentie valent si ser p̄ditiones circa eas obseruātur q̄ erigunt̄ z nota circa hoc tres opiniōes di. xx. r. li. 4. per totum.

Indulgentie nō valent nisi danti z facienti q̄d ecclia requirit sed voluntas facienti nō sufficit z nō habente facultatem quare z in hoc quo ad aliqd paup de tenoris p̄ditionis est q̄s diues. nota de duplici merito di. xx. t. li. 4. per totum.

Indulgentie dare p̄ defunctis an sint suffragia vel nō et quare dantur eis indulgentie dist. xl. v. b. lib. 4. ad vltimum.

Indulgentias q̄s hz q̄s sibi dadas nō p̄t alteri dare nec in toto nec in parte. nota de abusu in hoc di. xx. y. li. 4. ad sc̄am questionē.

Indulgentias volēs p̄mereri debet p̄ter alias p̄ditiones notas etiā esse p̄nit⁹ z p̄fessus in voto seu p̄posito: nota p̄ditiones di. xx. s. li. 4. in solutionē.

Indulgentie an valeant in mortali existenti z an eq̄liliter religioso z seculari z an valeant in inferno vel purgatorio z nota de tratano quid sentiat di. xx. s. lib. 4. per totum.

Indulgentias dando p̄ pecunijs nō cōmittit symoniam qz corporale illud refertur ad spūale di. xx. r. li. 4. ad sextum z septimū.

Indulgentiā si quis meret̄ z pena relaxetur quo ad satisfactionē tamē est consiliū talib⁹ dandum vt maneat in penitentiā p̄us suscepta nō q̄ indulgentie nō sint i medicinā p̄ futuris di. xx. r. li. 4. ad q̄ntū.

Indulgentie nō curāt reliquias p̄cōrū ideo cōsule dum est q̄ etiā cū per indulgentias relaxentur opa satisfactoria q̄ adhuc maneat in eisdem di. xx. r. li. 4. ad quartū.

Indivisibile an habeat rōez mēsure di. ix. b. lib. 1.

Indivisibile magis nō est perfectius sempz primo p̄ pinquius sed econtra dist. xxij. b. li. 4. in rationibus p̄ veritate z ad argumenta. nota etiā de forma dignissima ibidem.

Individuitas notat̄ duplex z nota an in m̄imonio virginis gloriose fuerit individuitas vite di. xxx. l. lib. 4. per totum.

Individuare formā. nota cui⁹ sit di. 3. d. 2. li. 1. ad p̄m **I**ndividuatio ipius esse ēa p̄prietatib⁹ q̄ p̄sequitur ipsum esse q̄d est fm̄ q̄ est hoc aliqd demōstratum ad intellectū ad hic z nūc di. iij. d. 2. li. 1.

Individuaria faciūt incōicabilitatē in eo q̄d est incōicabile z ipsa individuaria incōicabilia sūt di. xxij. g. li. 1. ad penultimū.

Individuatio q̄ habet p̄sonā in inferiorib⁹ est ex materia z accidentibus p̄p̄ijs di. iij. e. 2. li. 1.

Individui cōservatio p̄ questionē est omnibus in p̄cepto sed nō sp̄i p̄servatio p̄ cōcubitū m̄imoniale di. xxvi. k. lib. 4. ad quartū z quintū.

Individuū triplicē ponit incōicabilitatem di. x. c. lib. 3. tertij nota solutionē.

Individuū nota q̄ q̄ntior sūt in inferiorib⁹ scz res nature subiectū suppositum individuū z quintū addit̄ in rationali natura puta p̄sona in solutionē. nota quō distinguuntur di. xxvi. d. li. 1.

Individuitas in m̄imonio q̄d sit z quō hic tollitur bigamia di. xxvij. v. lib. 4. ad argumenta.

Inepta leticia est filia gule z q̄nq̄z cōe est om̄i peccato di. xxx. t. li. 4. ad sextum.

Inesse zvenit corporalib⁹ z spūalibus aliter z aliter nota solutionē di. xxx. vij. g. li. 1.

Inesse per gratiā qd sit ad penultimū di. xxvij. J. li. I.
 Inesse per gratiam an sic inesse simplr vel fm qd z si
 verūqz inesse sit inesse simplr nō tñ verūqz eque boi
 nos cōnotat effectus di. xxvij. J. li. I. per totum.
 Inesse creaturā creatori vel inesse creatorē creature
 qd est melius. nota solutionē di. xxvij. k. li. I.
 Inesse an pōt dici deus diabolo vel spūscūs diabo
 lo vel dānatis. nota solutionē z ad argumenta di
 stin. xxvij. l. lib. I.
 C Infernus an semp sonat in malū z quare di. xxij.
 d. li. 3. ad secundū.
 Infernus tria habet in se vnde dānati affligunt di. j
 r. li. 4. ad penultimū.
 Infernus an est in aliquo mūdī emisperio z an in ip
 so lumē solis post diem iudicij habebit aliquē effe
 ctum di. xlvij. l. li. 4. per totū.
 Infern^o in quo loco sit. nota z quare nō decet vt sit
 in terra sed sub terrā z nota an locus determina
 tus pōt sari z ignis inferni an sit corpore^o di. xlvij.
 q. 2. li. 4. per totum.
 Inferni dispositionē nemo pōt perfecte cognoscere
 vel de modis penaz. nota de tenebris z igne z alijs
 penis di. l. d. li. 4. p. totum.
 Infernus an p̄tinet etiā aerem cū ibi erūt homies z
 om̄e aīa indiget aere di. xlvij. m. li. 4. p. totum.
 Inferni pene nominant̄ diuersis noibus z nō vno si
 cur pene purgatorij di. xxi. e. li. 4. p. totum.
 Inferni locus an capax sit om̄ dānatorū z ignis in
 ferni quare calidissim^o q̄uis in terra: z quare nō p̄t
 destrui z an violent^{er} p̄tinea^{nt} ibi z q̄ p̄ta natura illi
 us ignis di. xlvij. r. 2. li. 4. per totū.
 Inferni incēdiū an mitigatur p̄ bona facta extra cha
 ritatē in ip̄is dānatis di. xv. J. 2. li. 4. per totum.
 Infernus multiplex notatur z q̄ demones portant
 secum infernū: z xps quare descendit ad infernum
 sed nō dānatorū di. xxij. d. li. 3. p. totum.
 In inferno inferiori sedentes lucem diuinā nō vide
 runt xpo descendere sicut patres in limbo ad p̄mū
 di. xxij. c. li. 3. in solutione.
 In inferno xps fuit vsqz ad temp^o resurrectionis sue
 di. xxij. f. li. 3.
 In inferno diues epulo nota qd petijt di. xxij. d. li. 3.
 C Infidētia cur deus p̄m̄it quā sanctificare vo
 luit ad quartū di. 3. d. li. 3.
 C Infidelitas capit̄ dupl^r scz p̄uatiue z contrarie in
 quantū dicit p̄rarium habitū fidei z sic infidelitas
 scdo modo capta q̄nqz dirigit ip̄m z toties p̄uertit
 opus ad vltimū di. xli. c. li. 3.
 Infidelium vita an sit tota p̄ctm̄ ad 4^m di. v. f. li. 2.
 Infidelium corpora an om̄ia ex necessitate sūt mala
 et si nō quare p̄ totū di. xli. c. li. 2.
 Infidelium matrimoniū est verū matrimoniū quo ad
 bonestātē contractus nō quo ad imobilitatē z in
 quātum est spūale qz tunc a fide xpi habet firmita
 tem di. xxxix. k. li. 4. per totum.
 Infidelitas est causa dimissiois vrozis etiā si ip̄e ma
 ritus fidelis in charitate nō fuerit dist. xxxix. g. lib.
 4. per totum.
 Infidelitas pot^o dissoluit m̄rimoniū q̄ qdlibet alio
 rum vitioz z quō infidelitas pōt dici maritū pec
 carum z an ex magnitudine impedit matrimoniū
 vel ex aliquo alio di. xxxix. b. li. 4. p. totum.
 Infidelis existens in m̄rimonio cū fidelis si discedit in
 fidelis ipse p̄raberē nō pōt fidelis tamē potest cui

vult z iterū si post p̄tractū fidelis cū alia ipse infide
 lis p̄uertit̄ adhuc nō potest p̄raberē nisi forte p̄ di
 spensationē di. xxxix. J. li. 4. per totū etiā q̄ infidelis
 um nō est vsqz quāqz legitimū matrimoniū
 C Infinita an scire deus dicend^o est di. xliij. a. lib. 3.
 ad primū.
 Infinita an pōt dici gnatio diuina scdm quē sensum
 di. ix. r. li. primi.
 Infinita actu an a deo sciātur solutiōes z rōes p̄ ve
 ritate. nota de multiplici infinito di. xxxvi. b. li. I.
 Infinita scire q̄z differēter dicitur de^o z aīa xpi p̄ to
 tum di. xliij. a. li. 3.
 Infinitū multipliciter d̄z qualiter deus d̄z infinitus
 di. xliij. b. li. I.
 Infinitū attingi pōt claudī vel cōprehēdi nō pōt di.
 prima. m. li. p̄mi.
 Infinitū nō nominat̄ fm q̄ infinitū qz scdm hoc est ex
 tra nominantē sed bñ id qd est infinitū fm qd atting
 itur per intellectū di. ij. J. li. I.
 Infinitū dicit̄ duplici^r scz p̄uatiue z negatiue z nega
 tiue sumptum adhuc accipit̄ duplici^r di. ij. b. li. I.
 Infinitū multis modis accipit̄ scz p̄uatiue z negati
 ue z infinitū statu p̄fectissimi di. ix. b. lib. I.
 Infinitus d̄z de^o negatiue nō p̄uatiue di. i. m. li. I.
 Infinitas arguit̄ ex magnitudine potētē di. ij. g. li. I.
 Infinitū est imperfectissimū qz nō est nisi in eo qd est in
 potentia z nō in actu di. ix. r. li. p̄mi.
 Infinitū an pōt mēsurare di. ix. b. li. I.
 C Infirmitas duplex notatur corpis z aīe z duplex
 lauitas z de causis infirmitatum z q̄ in infirmitate
 sūt duo scz m̄teriale z formale z an in hac vita in
 firmitas oīs sanat̄ z an extrema vncio sanat̄ infirmi
 tatem di. xvij. r. li. 4. p. totum.
 Infirmitas duplex notat̄ z nō om̄e qd cōceditur in
 firmitati p̄uatur merito z ḡra dist. xxvi. o. li. 4. ad
 penultimū argumētū scde q̄ōnis.
 Infirmitas duplex notatur scz p̄cti z infirmitas vi
 riū ad agendū z p̄ q̄ hec infirmitates tollunt̄ an per
 gratiam sacramentalem tñ vel p̄ virtutes et dona
 di. xvij. x. li. 4. ad argumēta.
 Infirmitates ex humo^z inequalitate an erūt in dā
 natis di. xliij. c. 2. li. 4. per totum.
 Infirmitas quecūqz nō est abijcēda z dimouenda in
 quo cūqz statu. nota de voto indiscreto z stulto dist.
 xxvij. d. li. 4. per totum.
 Infirmari z mori facili^o possunt infātes q̄z senes non
 tñ eis est dāda extrema vncio q̄ q̄nqz sanat̄ egritu
 dinē corpōis: z nota qñ di. xxij. k. li. 4. p. totum.
 Infirmitas p̄tē nō sunt iniungēde scz debet in noticiā
 eoz p̄uenire vt cognoscendo ex hīs grauitatē culpe
 magis cōterant̄ z qd faciēdū cū hoc vt nō desperēt
 di. xx. p. lib. 4. per totū.
 Infirmitas nō a deo excusat p̄ctm̄ sicut ignorantia p̄
 totum di. xxij. l. li. 2.
 Infirmi tñ p̄t accipere extremā vncionē z contra
 quas reliquias p̄cipue hoc sacramentū recipiunt.
 di. xxij. J. li. 4. per totum.
 Infirmitas mentis diuersimode remouetur p̄ gra
 tiam gl̄iam z sac̄a di. xxvi. d. li. 2. ad primū.
 Infirmitas xpi nos magis elenat in sp̄e q̄z si i fortitu
 dine venisset ad rertū di. xv. a. li. 3.
 C Influere vitā formalit̄ z effectiue. nota est qd nobi
 lius ad duo penultima di. xxi. c. li. 3
 Influxus capitis in membris duplex notatur ad p̄
 s liij

mum di. xij. b. lib. 3.

Informis virtus quare dicitur informis di. xij. f. li. 3. ad tertium p. scda opinione.

In forme in fide et spe non habet se ut dispositio ad speciem respectu fidei formata aut spe sed sicut imperfectum differt a perfecto in eodem genere di. xvi. e. lib. 3. ad secundum.

Ingenium in angelo quod dicitur ad secundum di. iij. b. li. 2. Ingenij velocitas in nobis unde sit nota in argumento an solutione di. iij. f. li. 2.

Ingenium multiplicat a capite. nota quod persona dicitur ingenita et in quo sensu accipitur ingenium di. xij. b. li. 1. Ingenium est differentia dicitur per se spiritus sanctus di. xij. b. li. 1.

Ingratitudo in proportione improporcionada in homine peccate et in angelo peccate facit intellectus deiformis et ratio obnubilata et alia signata in littera. nota ad ultima argumenta scda quomodo di. v. f. lib. 2.

Ingratitudo non aggravat peccatum sed est effectus peccati nec peccata reuertunt simpliciter propter ipsam di. xvi. c. 2. li. 4. ad ultimum.

Ingenitum cum predicatur de spiritu sancto. nota quod predicatur quod nec essentia nec persona nec notione di. xij. k. li. 1. et sic sicut accipit quod dicitur de vitro quod scilicet per se et spiritus sancto. nota ibidem.

Ingratitudo triplex accipit et quod facit redire peccatum per us dimissa et quod nullum peccatum sequitur primum gratitudo di. xij. a. li. 4. in solutione et in argumentis quod sunt tres optiones que ponuntur immediate an solutione principales.

Ingratus non dicitur deus quod aliquem offendentem in vno facit eum reum omnium aliud aut esset in iudicio humano di. xvi. d. 2. li. 4. ad tria ultima.

Immundis nihil est mundum quod ad mundicie effectus etiam corpus christi quod sumunt non tamen sequitur immundum esse quod sumunt di. xv. c. li. 4. per totum.

Immundicia etiam que in infirmo contingit incogrua est sacerdotali ordini di. xvij. p. li. 4. in solutione.

Immundicia quodque spes luxurie est et quodque filia gula. di. xxij. t. li. 4. ad quartum et in solutione.

Innascibilitas an sit notio patris. nota solutione di. xvij. b. li. 1. sicut ad argumenta per totum.

Innascibilitas an potest predicari de paternitate et verum primum innascibilitas et an etiam debet dici innascibilitas di. xvij. f. li. 1. in solutione et ad argumenta.

Innascibilitas et paternitas non sunt vna notio. nota solutione et ad argumenta di. xvij. c. li. primum.

Inascibilitas non est distincta notio a filiatione. nota ad ultimum dist. xvij. c. li. 1.

Innascibilitas an relative dicatur di. v. r. li. 1.

Innascibilitas duobus posita an sequeret quod essent duo di. in solutione di. xxi. o. lib. 1.

Innascibilitas esse imaginem qualiter provenit filio di. ix. p. li. primum.

Inobedientia dicitur duobus modis. nota quod est peccatum speciale di. xvij. a. li. 2. ad argumenta.

Inobedientia maior est in vii generativa quam alijis ut ostendat conceptus originali vicio esse corruptus totum di. xxi. d. li. 2.

Innocentes duplices sunt et quod innocetia per penitentiam restituitur di. xij. p. li. 4. per totum.

Innocetia an plus tenetur ad gratiam actiones quam penitens vel e converso.

Inordinatum est ocellum quod non principat sine quod sit per gratiam ut cooperans est ex sequenti per voluntatem. nota bene ad quartum et ad sequentia duo argumenta di. xvi. d. li. 2.

Impregnationis tempus ad duo est scilicet ad formationem lineamentorum et ad incrementum eorum debitum. in

christo autem fuit tamen propter incrementum debitum. nota per hereticos solutionem et sequentia di. ij. b. li. 3.

Impugnare veritatem que est secundum pietatem est peccatum in spiritu sanctum di. xxvij. b. lib. 3. ad quintum.

Inquinari radius non potest nec deus nec anima sed anima afficitur a passionibus radiatum sicut aliter tangit deus vero nec afficitur nec inquinatur nec tangit sicut aliter. nota ratione di. xxvij. p. lib. 1. ad secundum dubium.

Inductores hereticorum non habentur per hereticos si non sciunt ad integrum distinguere articulos quod etiam error non facit hereticum sed pertinacia in errore dist. xxv. d. li. 3. ad septimum.

Inscriptio debet fieri in accusatione adulterij et quod littere di. xxvj. g. li. 4. ad penultimum.

Insidias pavere prudentie est quo ad illa que in sidiant virtuti et vite bone in particulari non in generali. nota ad secundam quomodo di. xxij. c. li. 3. per totum.

Insipientia est radix peccati sed nota duplicem insipientiam et quid sit insipientia. nota solutione di. xij. e. li. 3. Instantia diversa vel vnum an sint ponenda in transubstantiatione panis di. xi. c. li. 4. per totum.

Instans nota an aliquis mori potest fieri in instanti et an inter duo instantia sit semper medium. nota de iustificatione impij di. xvij. l. li. 4. ad argumenta.

Instans. Nota quod inter instantes et tempus est tempus sed inter instantes non di. xij. m. li. 4. ad tertium.

Instructio qualiter proveniat filio et spiritu sancto di. xvi. d. libri primi.

Instrumentum dicitur quod instruit. nota quare lex dicitur instrumentum di. x. d. li. 1.

Instrumentum sacre scripture quod sit di. i. d. li. 1.

Inlectualis natura gradus habet di. ix. e. li. 1.

Inlectualis natura in homine et angelo altior creati non potest ordinare di. xij. g. li. 3. per totum nota.

Intelligere in divinis dupliciter accipitur scilicet essentialiter et personaliter di. ix. f. lib. 1.

Intellectus dei an habeat aliquem transitum super res de vno in aliud nota solutione di. xxvi. e. li. 1.

In intellectu gratuito mittitur filius et non in alio dist. xvij. b. li. primum.

Intelligentia et intellectus an distinguantur. nota ad quintum di. 3. f. lib. 2.

Intelligentia et eternitate philosophi ponebant errorem di. I. a. lib. 2. in solutione.

Intelligentie non sunt creatrices non enim causant animas sed bene illuminant di. i. g. li. 2. ad ultimum.

Intelligentie perficiuntur et magis simplices fiunt quanto magis principat bonitates que sunt a causa prima et quod primum semper perficit di. xvij. v. 2. li. 4. ad primum et quartum.

Intelligentie quas philosophi posuerunt et angeli que nos ponunt idem sunt ut quidam prentiose presumunt dicere totum di. 3. c. li. 2.

In intellectus duplex et differentia inter intellectum naturale et angelicum di. xxxix. f. li. 1. in solutione et ad argumenta.

In intellectus perspicacitas memorandi in angelo et in nobis non est per eadem principia ad penultimum.

In intellectus hominis et angelicus non habent proportionem et ita etiam peccatum vnum puta angeli gravius fuit quam hominis nota ad ultima argumenta scda quomodo di. v. f. li. 2.

Item intellectus angelicus verum se habeat sicut speculum in quo apparent forme quas vult et in illo legat intellectus naturalis cum se obicit intellectui vno ut quidam opinati sunt ad ultimum scda quomodo di. vij. k. li. 2.

In intellectus. nota que angelus bonus potest supra intel-

lectus sed nō supra volūtatē z an angel^o mal^o pōt in
fluere super intellectū di. viij. k. li. 2.
Intellectus nō est forma corpis alicuius vel celestis
vel alteri^o ad primū di. xvij. c. li. 2.
Intellect^o z qd intelligit an idē ad vlti. di. iij. r. li. 2.
Intellegere aiaz separatarū a corpore naturali. nota
per quas formas sit z an maneat in demonibz z dā
natis z qualis pena sit dānatis carētia hui^o noticie
di. l. g. li. 2. per totum.
Intellegendi potētia siue potētia intelligendi est po
tētia passiva z recipiēs z pōt alioz senō aut
sic potētia operadi in actu egrediēs di. xij. e. li. 3.
Intellectus est pncipalis pars aie fm aristotele: sed
nota quō tūc intellect^o capit cū inclusionē volunta
tis di. xxij. n. li. 4. in argumēto.
Intellectus vt pstruit imaginem est potētia intel
lectiva formalis nō simplr sed respectu intelligibilis
cuiusdā informata qd scz semper est presens in aia
sicut aia sibi est pns di. iij. p. li. 1.
Intellect^o dicitur pncipaliter pars imaginis fm q intellect
lectus informat^o est ex memoria z eliciēs volunta
tem z sic nō ē simpliciter in intellectu nisi scdm q ha
bet ordinē ad memoriā z voluntatem di. vi. d. li. 4.
ad primū septime qōnis.
Intellectus q est pars imaginis quid dicat fm au
gustinū ad tertiu di. iij. f. li. 2.
Intellect^o dīsonās a pma veritate p rariū est veri
tati z tū volūtas dīsonās a volūto pme bonitat^o nō
p rariatur bonitati ad vltimū di. xlvij. d. li. 1.
Intellect^o dīstīnguit quadrupl^r scz p agentem possi
bilē speculariū z ad p riu di. iij. p. li. 1.
Intellect^o triplex assignat^o z no. differētia di. xxvi. c.
Intellect^o ad p riu qd sit di. iij. p. li. 1. (lib. 1.)
Intellectus agēs dupl^r intelligit sed z possibilis di.
iij. a. lib. primi.
Intellectus agēs i angel^o ē. nota qre ad qrtū di. iij. f.
Intellect^o agēs quat^r facit intellectū possibi
lib. 2.
tem actu intelligere di. i. m. li. 1.
Intellectus agentis lux facit intellectū possibilē itel
ligere scdm actu di. iij. a. li. 1.
Intellectus agēs quō dicitur lux di. pma. m. li. 1.
Intellectus agēs scipo agit sicut lux seipsa lucet di.
vii. k. li. 2.
Intellectus agēs dicitur spēs spērū cuius lumen est spe
cies oim intelligibilū z hec spēs nō est acadēs ad p
mum di. xxxv. m. li. 1.
Intellectus nullo organo corpori pūctio tam retar
datur a corpore i actu nō autē in beatitudine dist.
xlx. l. lib. 4. ad argumenta.
Intellectus possibil^o dicitur dupl^r possibilis: ad quartū
di. iij. f. lib. 2.
Intellectus q est oim fieri quare vocat^r materia a
quibusdā di. iij. d. li. 1. post solutiōē ad vltimū: z no
ta etiā de eodē ibidē an solutiōēs argumētōrum.
Intellectus possibilis nō est potētia receptiva vni^o
tū sicut sensus s3 oim di. iij. a. 2. li. 1.
Intellectus possibilis est vnus: s3 speculariū vel id
qd est in ipso pōt habere rōnes differētie fm actum
ad vltimū z pcedentia di. xij. d. li. 3.
Intellectus noster fantasticus est z iō q nō apparent
ei vt reflexus est ad fantastica de hīs sciētia non
habet z ideo in oim articulo oportet intellectū istū
captuari di. xxij. n. li. 3.
Intellect^o in hac vita pūctus est fantasmate z nō ac

cipit sine fantasmate z nō pōt huiusmodi separare
destruere nec scire sine fantasmate dist. xxij. p. li. 3.
Intellectus duplici^r assignatur scz accipiens a fan
tasmate z alius nō accipiens a fantasmate sed in lu
mine agentis intellectus z etiā ampliori lumine q
sit lumen agentis intellectus z qui potētiōr est ad
intelligendū di. xvij. d. li. 1.
Intellectus generatiuus est memorare in acq^rsi^o ba
bitibus s3 eōuerso est in imaris di. iij. r. li. 1.
Intellectus semp intelligit se vel cognoscit se in lumi
ne intellectus agentis di. iij. a. 2. li. 1.
Intellect^o an oim scit q habet apud se ania nostra.
nota solutiōē di. xxij. p. li. 3.
Intelligi an pōt scdm nō intellectu pmo di. xxvi. f. li.
primū ad sextum.
Intellectus est in actu p spēm rei z etiā ipa res s3 dī
uersimode ad penltimū di. xxvij. c. 2. li. 1. z ad arg.
Intellect^o rē distātē intelligēs nō multiplicat se i me
dio s3 forma acadēralis di. iij. b. 2. li. 1. in solutiōē
scōe qōnis ad argumēta.
Intellectus nō semp accipit noticiā suam ex sensu s3
qñqz intelligētis sepāt di. xxvi. b. li. 4. ad duo vlt.
Intellect^o nri resolutio stat in simplici scdm quid li
cet simplr sit compositum et illud est ens di. viij. a.
2. lib. primi.
Intellectus nō est illustratio intelligentie supra ani
mam vt quidā dixerūt nec tū ipse intellectus p rē
est pars anie di. iij. d. 2. li. 1. ad vltimū.
Intellegere aliqd non sufficit habere in p sētia illud
qd itelligitur: q sic anima semp intelligeret se z de
um sed requirit spēm assimilatio formal^o vltimū glorie
vt in beatis. z nota vbi sit illud lumen glorie di. xlix
c. li. 4. per totum.
Intellegendi pncipiū nō est vnū sed diuersum diuer
sorum di. i. t. li. 1.
Intellect^o nō est in actu nisi p assimilationē. nota du
plicem assimilationē di. xij. b. li. 3.
Intellectus creat^o aliter se habet ad inferiora et ad
superiora di. i. m. li. 1.
Intellectus nō est sufficiēs ad cognitionē veri sine in
tellectu increato vel angelico di. ij. e. li. 1.
Intellectus creat^o adiutus ab intellectu increato p rē
ad illū nō sup illū di. i. m. li. 1.
Intellectus lumen intellect^o increati dupl^r applicat^r
intellectui creato di. ij. c. li. 1.
Intellectus adiuuat^r in diuinis p rria scz opione itel
lectu z fide z differētia hōz nota di. xxij. c. lib. 3. ad
tertū z dīffinitionē hugonis.
Intelligi an pōt de^o a nobis cū sit infinitus di. ij. d.
libi primi.
Intellect^o p rē dicitur deiformis tripl^r ad p m di. vij. d. li. 2.
Intelligere an possum^o p rā simul vt aliq nōtūtur di
cere z p m p totū di. xxx. d. li. 3.
Intellect^o nō itelligit duo sil^r nec in patria si intelli
gētia p rē dicitur in p rīs essētis di. i. t. li. 1.
Intelligere plura simul nō possum^o di. xlvij. p. li. 4.
ad argumēta z in solutiōē.
Intellectus purgat^r per quinqz di. ij. c. li. 1.
Intellect^o in p rē vni fastidiū habet i re intellecta di.
i. t. lib. 1.
Intelligere vltiora se an sit magis expediēs qz nesci
re di. xxxvi. d. li. 1. ad vltimū.
Intelligere differt ab alijs quattuor scz cogitare se
zē di. iij. r. li. 1.

Intelligere et dicere, nota in quo differunt et in quibus sunt
vni di. xvij. J. li. I. ad secundam questionem.
Intelligere et cogitare differunt di. ix. m. li. I.
Intellectus sunt hec operationes videlicet inquirere dispo-
nere ordinare etc. di. xvij. c. li. 2.
Intellectus componens aliquid in diuinis an erret vel
non di. iij. b. li. primi.
Intellectus compositorum non ex equo terminata com-
positis sed ordine di. i. r. li. I.
Intellectus, nota quoniam errat et quoniam non in solutione di. v.
a. li. 2.
Intellectus notatur duplex scilicet speculatiuus et opa-
tiuus et ille subdividitur in practicum et affectiuum et in-
tellectus ut intellectus non est subiectum virtutis ad
ultimum di. xvij. b. li. 3.
Intellectus dupliciter ordinabilis est ad voluntatem: sed
nota in quo est virtus di. xvij. g. li. 2. ad argumenta.
Intellectus se habet ad voluntatem dupliciter: sed nota
quod potest cogi di. xvij. a. li. 3. in solutione.
Intellectus procedit voluntatem secundum naturam sicut sensus
intellectum et vegetabile sensum di. iij. g. 2. libri primi
in solutione.
Intellectus in nobis ulterius ordinatur ad affectum quia
intellectus bonis omnibus facientibus eius: et ideo etiam
perfectio affectus ordine finis melior est perfectione
intellectus di. xvij. g. li. primi. nota de charitate.
Intellectus per extensionem dupliciter tendit, nota de pra-
ctico et affectivo ad ultimum di. xvij. b. li. 3. ibidem in quo
intellectu sit fides.
Intellectus speculatiuus et practicus in quo differunt
dist. v. a. li. 2.
Intellectus speculatiuus videtur in cognoscendo forma
abstractionis practicus vero formis compositionis.
di. xvij. g. lib. primi.
Intellectus speculatiuus in quantum speculatiuus nihil pot-
est circa rem accipit nisi a re et hoc sic quo ad intelle-
ctum nostrum non autem intellectus diuinus di. xxxv. b. li. I.
Intellectus speculatiuus nullus sequitur motum plus quam si i-
picuris inspicieremur terribilia et ideo fides demon-
stratum non est speculatiua quia contremiscunt di. xvij. f.
lib. 3. ad ultimum.
Intellectus speculatiuus non corrumpitur per peccatum sed be-
ne intellectus prudentis et felicitatis intellectus secundum fe-
licitatem speculatiua et quod est intellectus ad verum purum
et ad verum sub ratione faciendi et ad verum sub ratione fe-
licitatis et quod hoc intellectum per peccatum corrumpuntur
vel obtenebrantur di. xvij. b. li. 4. ad 3^m 4^m 5^m
Intellectus speculatiuus non immutat affectum dist.
xliij. s. 2. li. 4. ad ultimum.
Intellectus affectiuus quod prius actus et quod differt
a charitate di. xxv. a. li. 3. in solutione.
Intellectus ad actum fructificationis habet se ut materialis di-
spolitio di. i. s. li. I.
Intellectus an procedit ad credere di. xvij. k. li. 3. per totum.
Intellectus credibilium et scitorum differunt: quia primum non est nisi
si quod dicitur per nomen, secundum autem intellectus probatur per rati-
onem et primum est in fide non autem secundum di. xvij. b. li. 3. ad ultimum.
Intellectus an procedit fide vel fides intellectum di-
stin. xix. m. lib. I.
Intellectus qualiter se habet ad fidem et contemplationem
nota dupliciter intellectum vnum est donum et non aliud et iste
procedit fides primum vero sequitur et nobilior perfectio est quam
fides vel contemplatio di. xxxv. l. li. 3. per totum.
Intellectus donum quid sit et si sit per modum complexiois

vel lumine simplex et si sit in simplicibus tamen lumine quam fides et
quid videtur sub lumine intellectus di. xxxv. J. li. 3. per to-
tum ibidem an mundat corda et quam differens dirigit in-
tellectus donum et ipsa fides et intellectus scripture non
gratiam ipsam donum intellectus immutat tamen ut intellectus eleuet
Intellectus donum quid sit et quod differt a sapientia
scientia et fide di. xxxv. c. li. 3. per totum ibidem quod in-
tellectus alius lumine habet quam fides.
Intellectus donum de quibus est an de creaturis vel
creatore et si principaliter de deo per modum veri quam dif-
ferenter se habet ad verum ipse intellectus et fides et quod
disponunt ad hunc intellectum di. xxxv. k. li. 3. per to-
tum.
Intellectus donum de creatore principaliter existens
deum accipiens per modum veritatis in se non veri-
tatis abstracte non est in imagine proprie plus enim
habet quam imaginem solam qua tamen videtur ut instrumen-
to et lumine infuso ut prius illuminante et hoc sic est ma-
nus quam fides querit coniungi realiter et veritas in re accepta
est finis ipsius quod donum videlicet intellectus prece-
dit mundicia cordis ut disponens et quia hic intelle-
ctus donum est potest dici virtus generaliter accipie-
do virtutem et ideo necesse est ut procedat ab accipe-
re secundum quod charitas est generalis motor in omni bo-
no differt a sapientia que est in gustu bonitatis di.
xxxv. k. li. 3. per totum.
Intellectus donum simplex regit sapientia secundum quod et tamen
perfectior est quam intellectus di. xxxvij. d. li. 3.
Intellectus gentie finis secundum philosophum est veritas abstracta a re
finis vero intellectus doni est veritas in re accepta
cui coniungi querit et ad hunc intellectum disponit mun-
dicia cordis et charitas mouet dist. xxxv. k. lib. 3. ad
argumenta.
Intentio rei in anima et res ipsa aliud et aliud sunt di-
st. ij. b. li. primi.
Intentio recepta in anima ex re corporali an affligit animam
in inferno di. xliij. m. 2. n. 2. s. 2. li. 4. per totum.
Intentionalis actus alicuius in corpus aliquid agit
ut ignis inferni in corpora demarorum di. xl. iij. m. 2. li.
b. 4. per totum.
Intentio an sit habitus vel actus vel passio et an sit in
anima ex parte affectus vel intellectus et an sit finis
per totum di. xxxvij. c. li. 2. nota quam differenter est in
voluntate regulata.
Intentio an facit bonum vel malum opus et quod intentio
est iam operis an scilicet sola vel etiam alijs adiunctis dist.
xli. b. li. 2. et ibidem a per totum.
Intentio an dat quantitatem operi bono vel malo et facit
opus bonum et malum di. xli. c. li. 2. per totum.
Intentio, nota an intentio dat finem et formam operi per
totum di. xxxvij. a. li. 2.
Intentio est finis naturalis ad ultimum di. xxxvij. c. li. 2.
Intentio quoniam per finem bonum stulta est et peruersa di.
ix. J. li. 4. quasi ad penultimum.
Intentio duplex notatur et que facit opus simulatorium
et que non per totum di. xij. c. li. 4.
Intentio an dirigatur fide vel charitate di. xli. d. li.
2. per totum.
Intentio duplex notatur circa eucharistie consecratio-
nem et que intentio proprie dicitur intentio et an deitas in-
tenditur per actum consecrationis sicut corpus christi vel
sanguis di. xij. d. li. 4. ad ultimum.
Intentio quod sit et an requiritur in baptismo dist. vi.
l. li. 4. per totum.
Intentio requiritur in sacramentis et nota de qua in/

tionem loquitur di. iij. b. li. 4. ad primū z ad sequen-
tia z an intentio sufficienter possit exprimi i ipso fecō
Intentio formarū quor modis fit de intentione charita-
tis z sine augmēto qualis sit di. xxix. l. li. 3.

Intentio z remissio dupl'r d'r scz scdm aliqd z pprie di
stin. viij. f. lib. 1.

Intentio alicuius forme nō fit semp per recessum a
cōtrario quia bz illud permittū alioquin extrema
nunq̄ intenderetur sz p alia quibz tenebat z q̄ sunt
illa z hoc sic etiā habet locum in intensione virtutū
et gratie di. xvi. g. 2. li. 4. ad. tertū z cetera argu.

Intentio gratie z cōtritionis an sit p accessum ad ve-
ram nois impositionē z recessum a p̄trario di. xvi.
g. 2. li. 4. ad tertū z ad cetera argumēta per totūz

Intendi aliquem accū pōt intelligi dupl'r ad penul-
timum di. xxxij. b. li. 2.

Intentio vna virtute an oēs intendatur loquēdo de
theologicis z infusis di. xxxvi. c. li. 3. ad primā que-
stionem per totum.

Intensionis causa q̄ ad gratiam z virtutē an sit in ip-
so subiecto cui inest grā di. xvi. b. 2. li. 4. ad arḡ.

Interficere adulterā si leges humane p̄cipiant an
peccent iudices z marit' si fecerit eā ita interficere;
et an leges civiles nō puniant maritū qui vno vul-
nere p̄fodit vrūq; scz adulterū cum adultera dist.
xxxvij. o. li. 4. per totū.

Interpretatio nominū duplex est: vna que cōsequit̄
sonū syllabarū alia fm nois significatū di. x. c. lib. 3.
ad vltimum.

Interrogatiōes z respōsiones an erūt in extremo iu-
dicio vt innuit euangelium di. xliij. q. lib. 4. ad pe-
nultimum.

Invidia in deo non est. nota rationē di. xliij. d. li. 1

Invidia z odium an fuerūt p̄mū peccatū demonis
in solutione ad argumēta di. v. d. li. 2.

Invidia z ira an sint pene peccatoz z qd sint diffini-
tione di. xxxvi. o. li. 2.

Invidia z invidia fraterne gr̄e nō sunt idem ad vlti-
mum di. xliij. d. lib. 2.

Inuisibilia sunt obiectum fidei z spei sed differēt
di. xxvi. f. li. 3.

Inuitus an possit baptisari. nota q̄ pōt aliq̄s di-
ci inuitus dupl'r di. vi. k. li. 4. in solutione.

Inuocatio trinitatis vno mō est in tribz sacramen-
tis di. iij. a. li. 4. ad quartū.

Inuoluntariū duplex notatur z qd excusat z qd non
di. xxxix. k. li. 3. ad scdm.

Inuoluntariū p̄ ignorantia. nota quale est z quō im-
pedi matrimonū di. xxxiij. l. li. 4. per totum.

Inuoluntariū p̄ ignorantia z violentia inuincibilem
an meretur veniā vel aliquā penā. nota de parul'
per totū di. iij. b. li. 4.

Job sanctificatus nō fuit in vtero q̄uis dicat ab
infantia creuit mecū miseratio z de vtero egressa ē
mecum di. iij. b. li. 3. ad penultimū.

Jocunditas perfecta in duobz nō potest esse sed in
tribus di. x. m. lib. 1.

Johannes z iheremias sanctificati erāt sed nō an
te aiationē di. vi. j. li. 4. ad scdm q̄onem.

Johannes exultabat in vtero in gaudio sz nota quo
spū vt quedā glosa dicit di. iij. d. li. 3. ad vltimū.

Johānes baptista quō parauit plebē p̄fectā cū grāz
dare nō potuit cū suo baptisate z qd fecit suo ba-
ptisate li. 4. ad. quatuor vltima argumēta.

Johannes an nouit christum z non nouit z quid no-
uit de eo cum scriptura z sancti hoc non dicunt di.
v. e. li. 4. per totum.

Johannes baptista quartū ad se nō dubitauit de mō
descensionis ad inferos xpi sz ppter discipulos dice-
re aut̄ corā est vicinū heresi manicheozū qui dicūt
iohannē esse dānatū ppter hmōi dubitationem.
di. xxv. g. li. 3. p totum.

Johānes euangelista an sensit passiones sibi illatas
p xpo ad quartū di. xv. b. lib. 3.

Johānes euāgelista nō est permittus adorare ange-
lum dulia tribz rōnibus. nota iohannē nō mitius
esse dignitatis q̄ multi angeli sunt di. ix. d. li. 3. ad
argumēta p̄me q̄onit.

Joseph voluit occulre dimittere mariā quare disti-
xxx. b. li. 4. ad vltimum.

Irrationalis creatura nō deflurit nisi per deflu-
rum hois z ideo nō eleuatur etiā nisi in ipso z hoc
duabz de causis ad vltimū di. ij. a. li. 3.

Irrationalis creatura non est vnibilis quia vnibili-
tas ponit eiusdem vnionis perfectionē quo ad gau-
dium z fruitionē z etiā causā aliquā vnionis ad p̄-
mum di. 2. a. li. 3.

Irrationalia quare non possunt diligi ex charitate
cum tamē vestigij ratio in ipsis inuenitur sicut ima-
ginis ratio reperitur in rationalibus per totum.
di. xxvij. c. li. 3.

Ira generatur ex gula tanq̄ ex radice nō vt ex ma-
tre z quid est esse filiā alicui' vitij di. xxxij. c. lib. 4.
ad. vij. in solutione.

Ira duplex est scz per vitium z p̄ zelum per vitū du-
pliciter p̄ringit z qm̄ veniale z qm̄ mortale z si eodez
modo. phibentur isto p̄cepto nō occides di. xxxvij.
j. li. 3. ad primū z sequentia.

Ira fratris z dicere racha vel fatue aut occidere pu-
nitur eadē pena in genere nō autē in specie ad p̄mū
di. xxxvij. j. lib. 3.

Irasabilis nō est irasci sibi sz extrinseco z an p̄nia sit
irasabilis vt quidā dixerūt. nota solutionem disti.
xvi. j. lib. 4.

Irasabilis est expugnare malum z est indiffinibile z
spes etiā insurgit sed i altū finis ad quartū di. xxvi.
a. lib. iij.

Irregularitas nō est aliquid sordidū nec soluitur i
baptisate sed est pena: p̄ctm̄ autē z pena non sunt
eiusdem ḡnis iō soluto vno nō soluitur aliud di. xx
vij. p. li. 4. ad argumēta scde q̄onit.

Irregularitatē q̄re nō sit aliquid curās in noua lege
sicut in veteri cū noua sit perfectior z quare potius
est irregularitas respectu ordinis q̄ qd ad alia facta
et q̄ differēter inducūt irregularitatē bigamia effu-
sio sanguis z cōio cū excōicatis z qd dicat̄ irregula-
ritas cū nō sit p̄ctm̄ p se di. i. l. li. 4. p totum.

Irregularitas adiūcta est bigamie nec tollit̄ baptis-
mate si an̄ p̄tracta fuerat z p̄rabif q̄nq; sine pecca-
to z quare irregularitas nō est adiūcta alijs vitijs
que sunt maiora di. xxvij. p. li. 4. per totū.

Irregulares an sint qui sterilitatem pcurant in mu-
liere di. xxvi. s. li. 4.

Irremissibile p̄ctm̄ quare d'r z q̄ ē differētia inter
p̄ctm̄ irremissibile z expiabile p totū di. xliij. e. li. 2.

Iterari sacramēta vel nō iterari dicit̄ multis de
causis et an eucharistie sacramētū d'r dicit̄ iterari
cū hoc mō negat z tñ frequēf sumit̄ z q̄re quedaz

sacra nō iterant̄ di. xij. e. li. 4. per totū.
 Iterari sacramentū quādoq; debet z quare quedaz
 nūn q̄ z qñ sit iniuria etiā in illo qd̄ pōt iterari vt de
 vinctōe di. xxiij. v. li. 4. per totū.
 Jude machabeo apparuerit angeli. nota q̄ nō omēs
 fuerūt custodes di. xvij. t. 2. li. 4. ad argumenta.
 Judex siue in foro cōscientie siue in exteriori foro
 ignorat peccatum nisi cōuictus q̄s fuerit. p̄tia con
 fessione vl̄ testib; di. xvi. q. li. 4. ad. ix. questionem.
 Judas nota quare iudas nō fuit correct⁹ sc̄dm̄ or
 dinem correctōis fraternae ab xpo traditū di. xix. t.
 li. 4. ad penultimum.
 Judas an fuit in scriptis libro vite. nota solutionē z
 ad p̄mum di. xxxi. d. li. 3.
 Judeoz sapientiores q̄ doctores fuerūt zc. z p̄m⁹
 int̄ istos tres fuit auroz libri ducis neutrozū. nota
 quid illi sentiant de datione legis quo ad p̄cepta
 moralia z sacrificia dist. i. J. li. 4. ad vltimū.
 Judas an fuit persuasum a demonibus vt xpm̄ in
 terficerent di. xlvij. g. li. p̄mū.
 Judet in passione xpi an operati sint aliquod bonum
 di. xx. n. li. 3.
 Judicare in extremo iudicio diuersimode conue
 nit apl̄s z apl̄cis viris z alijs sc̄tis q̄ etiā iudicabū
 tur di. xlvij. c. z. d. li. 4. per totū.
 Judicare inferiorē nō pōt superiorē p̄ctice sed spectu
 latue di. xxiiij. n. li. 4. ad vltimū.
 Judicare de futuris p̄ stellas quō sit licitū z quō non
 di. xv. c. li. sc̄di.
 Judicādozū quadruplex differētia z an oib; suffra
 garur ecclesia di. xvi. a. li. quarti.
 Judicādozū quot erūt ordines z an pueri an baptis
 mum iudicabūtur z sūt pueri baptisati q̄ nullū ha
 buerūt p̄ctm̄ p̄mū di. xlvij. o. li. 4.
 Judicandū in extremo iudicio. nota vbi stabūt boni
 et mali di. xlvij. f. li. 4. per totū.
 Judicaturus xps veniet in forma glorioza ita vt cor
 pus ei⁹ gloriozū tā boni q̄s mali videre p̄nt di. xlvij.
 c. li. 4. per totum.
 Judicatur⁹ mūdū xps ip̄e an videbit̄ oculis corpo
 reis ab oib; quo ad diuinitatē vt augustini verba
 videntur sonare di. xlvij. c. li. 4. p̄ totum.
 Judicaturus xps veniet in dolo facta aut etiā metu cadē
 te in cōstantē virū ratū nō haber licet aliter sit in iu
 dicio dei. di. xxxix. k. li. 3. ad quattuoz vltima.
 Judicem cōuenit esse illum q̄ potēs est z auctoritatē
 habet a deo z qui infirmitates exp̄t⁹ est iudican
 dozū z etiā q̄ legē pd̄didit. no. de xpo vii. auctoritas
 et potētia z quare in forma humana iudicabit dist.
 xlvij. a. li. 4. p̄ totū.
 Judicarie p̄tatis virtus i xpo cū sit a deitate quare
 non iudicabit in forma deitatis sed humanitatis
 di. xlvij. a. li. 4. per totum.
 Judicariam p̄tatem p̄merēdā cū dño in iudicio ex
 tremo exigūtur tria di. xlvij. b. li. 4. per totū.
 Judicari⁹ ordo variat̄ sc̄dm̄ diuersitatē fori nota q̄
 iudiciū p̄ns non ētm̄ diuinū s; etiā ecclesiasticū z iō
 requirit̄ p̄fessio di. xvij. a. li. 4. ad p̄mū argumen.
 Judiciū duplex notatur sc; particulare z vniuersale
 et ad iudicium perfectum quid requiritur dist. xxi.
 k. li. 4. ad octauum.
 Iudicium extremuz errores multi z persecutiones
 precedent z tot signa ita q̄ pauca erunt purgāda in
 electis p̄p̄ter feruorem penitentie di. xlvij. b. lib.

4. ad argumenta.
 Iudicium an signa p̄cedant talia vt sol z luna eclip
 sim patiantur di. xlvij. g. li. 4.
 Iudiciū extremū an p̄cedet ignis p̄flagrationis vl̄ se
 quitur. z duos accus illius ignis nota distinctioe
 xlvij. l. li. quarti.
 Iudicium extremum nec sc̄i p̄ filosofopice vt vident̄
 innuere aliqua dicta filosofozū nec etiā reuela
 tione. p̄berarū nec reuelatione sanctis facta q̄uis
 eis bene signa p̄cedentia sūt reuelata nō tñ dies de
 terminata z qui intrōmittūt se de reuelatiōib; sibi
 factis de h̄is trutāni sūt z omēs fatui apparuerūt
 cum etiā fili⁹ nō sc̄re hūc diem dicat̄ vt patet i euā
 gelio cui⁹ intellectū. nota di. xlvij. g. li. 4. p̄ totū.
 Iudiciū extremū an fiet in momēto cū ibi sit resurre
 ctio mortuoz q̄ ab ezechiele nō in momēto s; in tpe
 dicitur facta di. xl. ij. o. li. 4. per totū.
 Iudicium extremū an totum futurū sit in momēto
 cum tñ scriptura loquit̄ q̄ erit separatio malozum
 a bonis z interrogatio z responsio vt patet in euā
 gelijs di. xlvij. q. li. 4. per totum.
 Iudicium extremū an erit in nocte vel in die di. xlvij.
 h. li. 4. per totum.
 Iudicium extremum an erit quo ad locū p̄tra mon
 tē oliueti z quare nō p̄tra golgatha vel proziū pila
 ti vbi iudicatus est xps z an erit in nube z qd̄ signi
 ficatur p̄ nubem cū iusti dicūtur debere eleuari in
 nubibus z an dānandī stabūt in terra vel igne dist.
 xlvij. f. li. 4. per totū.
 Iudicij extremi dies an aliquos viuos inueniet z an
 tunc morietur anq̄s gloria immortalitatis vestiant̄
 vl̄ an nō morietes hac gloria accipiāt nota scriptas
 que de hoc loquūtur z expositores di. xlvij. c. li. 4.
 per totum.
 Iudiciū extremū an fiet p̄ntibus angelis vel angelo
 cum erit vox tube di. xlvij. f. li. 4. per totum.
 Iudiciū oē datū est filio p̄ter duas causas di. xxiiij.
 f. li. 3. in solutiōe circa sextū articulū symboli.
 Iudiciū extremū cr̄is xps exercebit in forma huma
 na rō cui⁹ tanq̄tur di. xlvij. a. li. 4. per totū.
 Iudiciuz dei habet vt reddat̄ rō de paruo z magno
 peccato qd̄ per p̄niam non abluit̄ z iō imp̄s venia
 lia z mortalia sūt seruata di. xxiiij. p. li. 2. ad argu.
 Iudiciū extremū an erit vocale ita q̄ snia ibi vocali
 ter exp̄matur vt euāgelijū videtur dicere di. xlvij.
 a. li. 4. per totum.
 Iudiciū extremū an p̄erigat etiā citationē di. xlvij. J.
 li. 4. p̄ totum.
 Iudicium diuinū an procedat ex dispositiōe vnius
 testis sc; solius p̄scientie. p̄tie z an hoc etiā qñq; ve
 rum sit in iudicio humano di. xlvij. t. li. 4. p̄ totum.
 Iudicium nota an accusatio dānatoz erit in momē
 to vel in tempore di. xlvij. p. li. 4. ibidē an erit de pec
 caris in specie.
 Judicabunt in iudicio de⁹ et sc̄i diuersimode tñ di.
 xlvij. m. li. 4. ad p̄mū.
 Iudiciū sanctorū viroz apl̄coz in dānatis q̄le erit
 quo ad modū di. xlvij. c. li. 4. p̄ totum.
 Iudiciū ratiōis triplex ad vltimū di. v. b. li. 2.
 Iudiciū triplex notat̄ di. xlvij. c. li. 4. in solutiōe.
 Iudiciū potius ponit̄ in fundamento sp̄ialis edifi
 cij q̄s spes di. xvi. f. 3. li. 4. ad vltimā qōnē.
 Iudiciū discrete fieri debet non p̄cipitant̄ loquendo
 de iudicio humano aliud ē de diuio dist. xlvij. q. lib.

4. ad primū z ad aliā.
 Judicium temerariū duob; modis comittitur dist.
 xvij. s. li. 4. in tertio argumēto.
 Judiciū duplex notatur scz iurisdictionis z reconcilia-
 tionis rei ad perfectionē z nō oīa eā requirūti vtro
 q; nota de p̄fessioe quale iudiciū sit di. xvij. k. 2. li.
 4. ad vltimum.
 Jugū dñi. nota vnde sit suave di. xxvij. d. lib. 3. ad
 scōm p̄ diffinitionē apostoli de charitate.
 C Jumenta bestie z aialia peccora an differat di. xv.
 g. li. 2. ad primum.
 C Junc⁹ attrahit ex vino aq̄ sbam di. xij. l. li. 4. p. r.
 C Juramentū non fit de illo qd̄ sub oculis est q̄uis
 sit p̄ns z fit q̄nq; illiatū q̄uis dū iurabat oib; mo-
 dis licitū fuerat di. xvij. a. li. 4. ad argumēta.
 Juramentū est signū honoris etiam in falso iurante
 et in falso iurato scōm aliqd̄ de⁹ honoratur di. xxx
 ix. e. li. 3. ad tertiam qōnem.
 Juramenti duplex finis scz in ipso iurāte z in altero
 cui iuratur. nota quō iurans verū p̄sequitur suuz
 finem lz nō in altero di. xxxvij. f. li. 3. ad penultimū.
 Juramentū siue iururandum tres comites debet
 habere scz virtutē zē. z quare isti tres potius appo-
 nendi sunt iuramento q̄s aliq̄ sermoni nfo z q̄ iura-
 mentū cōparatur ad tria di. xxxix. b. li. 3. p. totum.
 Juramentū quā veritatē habere debet an semp veri-
 tatem rei di. xxxix. c. li. 3. p. totū.
 Juramentū an sit tanto sancti⁹ quanto sanctius est
 illud per qd̄ iuratur z tāto magis obligatoriu z cū
 iuratur per cor dei z oculos; quare magis abhor-
 rent homines talia iuramenta z an huiusmodi iu-
 ramēta sūt grauiora q̄s simplicit̄ per deum iurare
 di. xxxix. f. li. iij. in solutiōe z ad argumenta.
 Juramentū an plus ligat q̄ votū z qd̄ magis obliga-
 toriu di. xxxix. g. li. 4. p. totum.
 Juramentū omne an sit implendū qd̄ nō verū in de-
 teriore exitum di. xxxix. g. li. 3. i solu. z ad argumē.
 Juramentum coactū an obliget adimplerionē z p̄
 implerionem an pōt denunciare ecclie q̄ coact⁹ fuit
 et ecclia vel p̄ncipes debet cōpellere iurandū ad
 restituendum alias peccat̄ p̄ncipes q̄a talia admit-
 tere corrūpit rempublicā. di. xxxix. k. li. 3.
 Juramentū assertoriū aliud p̄missoriū z si ita coacta
 fuerint an obligent corā deo z nō in foro iudicij di.
 xxxix. k. li. 3. in solutiōe.
 Juramentū illicitū an obliget vt de meretrice z lecca-
 toze di. xxxix. l. li. 3. ad vltimā qōnem.
 Juramēta p̄ idola facta an p̄nt xpiani accipe ab insu-
 delib; di. xxxix. f. li. 3. ad scōam qōnem.
 Juramentū additū spōsalib; nō facit matrimonium
 et supueniente p̄tractu p̄ verbū de p̄nti iuramētuz
 sit illicitū z nō obfuarī debet lz p̄ntiaz agere de plu-
 rio; qz qd̄ p̄misit iuramēto firmato nō reddidit z ex
 diuina sententia p̄ vba de p̄nti cōtrahētes p̄iungū-
 tur di. xxvij. a. li. 4.
 Juramētū a pponere in spōsalib; p̄hendis nō est cau-
 tum z q̄ nō sit cogendus talis si iuramentū frege-
 rit rationē. nota z q̄ iuramētū est cōfirmatio p̄mis-
 sionis in spōsalib; di. xxvij. q. li. 4. ad argumēta.
 Juramentū quale debeat esse q̄ se iurat nō posse co-
 gnoscere z etiā testes eius qualr̄ debeāt iurare dist.
 xxxij. e. li. 4. ad argumenta.
 Juramēto p̄firmās p̄missionē an teneat solvere qd̄
 p̄misit vel non di. xxxix. b. li. 4. ad tertiu.

Juramentū et votū differit di. xxxix. k. li. 3. ad p̄mā.
 Jurare malū nō est z tñ diligēt p̄cipitur cauere z q̄
 omē iuramentū falsum est p̄niciosum verū pericio-
 sum z nullū securū z quare di. xxxix. d. li. 3. p. totū
 ibidē an p̄hibitū sit iurare.
 Jurare absq; necessitate est p̄ctm̄ sicut z vsuras dare
 sine necessitate lz q̄ necessitas req̄rat. nota solutio-
 nem di. xxxvij. p. li. 3.
 Jurans falsū per deū an deū honorat vel non di. xxx
 ix. e. li. 3. ad tertiam qōnem.
 Jurare verū licet sit bonū tñ cauere cautū est a iura-
 mento di. xij. g. 2. li. 4. ad tertiu.
 Jurans se nō velle intrare religionē z se nō fore pla-
 tum oīno indiscrete iurat di. xxxix. g. li. 3. p. totum.
 Jurās dz iurare in sensu q̄ ille cui p̄sticum ē iuramē-
 tum accipit z nō scōm intentionē suā si p̄trariat in-
 tellectui alteri⁹ alias est peritur⁹ di. xxxvij. J. li. iij
 in scōa questione.
 Jurans iurare debet ea intentione verba intelligen-
 tis q̄ ille intelligit cui iuratur z sit iurans p̄ verba
 multiplicia iurat debent verba etiā sumi vt ali⁹ in-
 tellerit di. xxxix. b. li. 3. p. totum.
 Jurans coacte an teneat solvere semper z an relinqt
 ex se p̄ctm̄ si metus cā iurauit di. xxxix. c. li. 4. p. totū
 Jurās coacte se velle aliqd̄ dare teneat dare lz pōt re-
 petere di. xxxvij. o. li. 3. ad vltimū.
 Jurās per creaturā z deū an equalis grauitatis sine
 talia iuramēta ad vltimū p̄me qōis di. xxxix. f. li. 3.
 Jurare p̄ idolū qd̄ est creatura an sit mai⁹ p̄ctm̄ q̄s p̄
 deum iurare di. xxxix. f. li. 3. q̄si ad vltimū.
 Jurare p̄ boras suas vt quibusdā ē p̄suetudo an sit
 mortalis culpa di. xxxix. e. li. 3. ad scōam qōnem.
 C Jurisdictionis sūt duo ḡna z q̄ multitudo pōt ha-
 bere iurisdictionē di. xix. f. li. 4. p. totū.
 Jurisdictionē nō pōt quis extendere q̄s sibi cōmissam
 vt in excōicando z absoluēdo q̄uis legat⁹ z in trās-
 tu suo absoluit eos q̄ nō sunt de legatiōe sua. nota
 causam di. xix. k. li. 4. p. totum.
 Jurisdictionem an q̄s pōt habere vel ea vti aduersus
 maiorē se vel equalem vel seipsū cum par in parem
 scōm iura iurisdictionē nō hz di. xix. J. li. 4. p. totum
 Jurisdictionē habet papa sup bona ecclie nō tamen
 est possessor eoꝝ quē admodum oīa sūt imperatoris
 per defensionē nō aut in suos vsus di. xxv. d. li. 4.
 Jurisdictionē nō hnt oēs sacerdotes q̄uis (ad arg⁹.
 p̄secrare p̄nt quare di. xvij. s. 2. li. 4. ad argumēta.
 Jurisdictio aufert̄ de ḡdato n̄ clauis di. xix. c. li. 4. p. r.
 C Jus nota aliud esse ius z vsus iuris z vnū q̄nq; a-
 mrit̄ sine alio vez de altera separata d̄ thoro viri di.
 xxxv. p. li. 4. ad argumenta.
 Jus naturale facit ea q̄ n̄a sūt scōia z teneat cōicare ea
 in c̄tate di. xxvij. c. li. 3. ad p̄mā qōnem i solone argu.
 Jus om̄ e. p̄fiscit̄ a natura lz nō ab vna nature p̄di-
 tione di. xxxv. a. li. 4. ad scōm.
 Jus naturale duplt̄ dz z an p̄fessio aliq̄ mō dici pōt
 de iure naturali di. xvi. n. li. 4. in solutiōe.
 Jus naturale an cadat sub disp̄satiōe z q̄s in tali di-
 spensare habet. nota solutiōe di. xlv. n. li. p̄m.
 Jus naturale est in oib; eodē mō z idem apud oēs
 et confessio nō est sic de iure naturali licet peniten-
 tia de tali iure accipiendo penitentiam p̄o virtute
 di. xvi. n. li. 4. ad duo penultima in vna solutiōe.
 Jus q̄nq; perditur ex beneficio di. xxxv. k. lib. 4. ad
 argumenta sexti casus.

Iusticia z misericordia apparent in oibus operibz
tam in creatione q̄ in iustificatione impij et puni-
tione dānatorū di. xvi. c. li. 4. p. totum.
Iusticia z misericordia an sunt in ope dei dist. xvij. m. 3. li.
4. in solutione.
Iusticia q̄re magis dicitur fidei q̄ alterius virtutis
dist. ij. d. li. primi.
Iusticia nō habet donū subsequēs se nisi quo ad spe-
ciem suā q̄ est pietas ad. vi. xxxij. b. li. 3.
Iusticia. nota an ois iusticia hz exemplar in deo di.
xvij. o. li. 4. ad argumēta.
Iustus dicitur de s̄s̄r z iusticia s̄z alia z alia ratione
di. xv. m. 2. li. 4. ad ultimū.
Iusticia qua diabolus est supar⁹ an sit redemptio
vel redēptio di. xx. e. li. 3. p. totum.
Iusticia merito xpi fulget in virtutibz sanctorum si-
cut sol in gēmis z sine illa iusticia essent obumbrare
di. xx. f. li. 3. ad scdm.
Iusticie p̄us facte nō cedent peccatori ad remunera-
tionē s̄z minorē punitionē circa auctoritatē ezechie-
lis di. xxij. a. li. 4. ad p̄mum.
Iusticia capif dupl^r z quō est i iustificatione ipij tā ex-
pte dei q̄ etiā iustificati q̄ nō meruit iustificationē.
Iusticia est virt⁹ rōnalis di. xxvi. a. li. 3. ad quintum.
Iusticia caulat i nobis s̄s̄itudinē ad deū z ecōtra ca-
rētia ei⁹ diss̄ilitudinē di. iij. a. li. 4. ad 3^m tertie qōis
Iusticia humana q̄uis sit exemplata a diuina nō t̄m
equaliter z ita directefumitur iustū in humanis si-
cut in iusticia diuina. nota de seruo manumisso q̄ re-
uocatur p̄p̄ delictū di. xxij. a. li. 4. ad tertium.
Iusticia virt⁹ an multiplicat ad. vij. di. xxij. a. li. 3.
Iusticia non est p̄p̄e hois ad seipm̄ nec p̄s̄s̄familias
ad suos di. xiiij. f. li. 4. ad argumētū tertū a fine.
Iusticia q̄uis habeat materiā generaliorē t̄m sp̄ales
rationē pōit circa eā. i. rationē debiti. nota ad sextū
siue ad scdm̄ qōnē di. xxxij. b. li. 3.
Iusticia quō dicit^r generalis virtus z nō general^r mo-
tor sicut charitas z quare non p̄nt iusticie attribui
opera aliarū virtutū sicut charitati di. xxij. c. li. 3.
Iusticia ḡnalis quō se habet in iustificatione ipij ad
destructionē peccati di. xvij. j. li. 4. per totum.
Iusticie s̄t due p̄tes scz declinare a malo z facere bo-
num s̄z nota de duplici declinare a malo di. xiiij. t.
li. 4. ad quintum.
Iusticie pars an sit ipm̄ declinare a malo qd̄ videtur
dicere simplicē negationē di. vij. a. li. 4. ad penult.
Iusticia legalis z virt⁹ ḡnalis qd̄ dicunt z quō diffe-
runt di. xiiij. d. li. 4. in solutione.
Iusticia quare diffinit^r p̄ actū misericōdie z an act⁹ mise-
ricōdie sit magis meritor⁹ q̄ actus iusticie z qua-
re nō p̄format nos xpo: ita ipa iusticia sicut misericōdia
di. xxxij. c. li. 3. ad q̄stionē p̄mā in solutione.
Iusticiā cordis oris z manus faciūt p̄cepta observa-
ta z hāc iusticiā vt sic deus nō remunerat di. xl. c. li.
3. ad p̄mum.
Iusticia an sit equalis ad reddendū equalia pro bo-
nis z malis vel poti⁹ sit ad indulgentiā vel q̄ ad cō-
demnationē di. xxij. a. li. 4. ad scdm̄.
Iusticia sp̄e differt a iusticia alia an p̄pter materiā
t̄m vel rōnē debiti q̄ est alia z alia di. ix. f. li. 3. ad pe-
nultimū argumētū scde qōis.
Iusticia cū sit lucēs sicut hesperus in celo an excellat
castitatē vel nō di. xxxij. b. li. 4. ad argumēta.
Iustus. nota an oīe qd̄ iuste fit bñ sit z oīe qd̄ iustū

est bonū est ad tertū di. xvi. b. li. 1.
Iusticie nostre cum sine sicut pan⁹ mēstruate quo-
modo ergo p̄ eas satisfacere possum⁹. nota di. xv. k.
li. 4. ad penultimum.
Iusticia publice honestatis diffinit^r z q̄re poti⁹ sit di-
cenda iusticia q̄ publice honestatis pudicitia z an
ex lege aliqua vel rōe ortū hēat z ad qd̄ instituit ecclia
hāc z p̄pter illā p̄hibent^r p̄sone p̄bere di. xli. g. lib. 4.
Iusticia. put ponitur in diffinitione peccati capif p̄ regu-
la vite p̄nta in lege naturali z scripta nota ad se-
p̄mum di. xxxv. c. li. 2.
Iustificas̄ d̄z quadrupliciter z nota quō iustificabat
vetus lex di. xl. c. li. 3.
Iustificare q̄z diuersimode p̄nt virtutes theologie z
cardinales. nota ad septimū vsq̄ i fine di. xix. a. li. 3.
Iustificatio n̄ra refertur ad diuersa tāq̄ ad cām di-
uersimode. nota solutionē di. xix. a. li. 3. z alia oia
Iustificare impiū an pōt cōicari creature alicui au-
toritate hoc faciat. nota de multiplici p̄tate di. v. d.
li. 4. per totum.
Iustificatiois cā an sit inflicio di. xvi. b. 2. li. 4. ad 2^m
Iustificatio ipij a solo deo fit s̄z dispensatiue ad hanc
possunt p̄ces sc̄toz ad p̄mū di. g. li. 2.
Iustificatio impij. nota cui⁹ attribui sit p̄p̄ effect⁹
scz an porētē vl̄ sapie aut bonitatis di. xvij. n. li. 4.
per totum.
Iustificatio impij ē effect⁹ iusticie z misericōdie: sed nota
qual^r t̄m acapif iusticia di. xvij. o. li. 4. per totum.
Iustificatiois causa duplex nota^r z q̄ penitētia non
est cā formalis iustificatiois di. xiiij. j. li. 4. ad 2^m
Iustificatio impij hz in se misericōdia z iusticiā dei sicut
et opus oīe dei di. xvi. c. li. 4. per totū.
Iustificatio ipij an sit miraculū ad ar⁹ di. xvij. d. li. 2
Iustificatio impij differt a sanatiōe z renouatiōe rō-
ne: z nota qd̄ dicant ista p̄fata tria in iustificato dist.
xvij. a. 2. li. 4. per totum.
Iustificatio impij quid sit z an motus qui time^r et in
iustificatione q̄ morozes di. xiiij. x. li. 3.
Iustificatio impij qd̄ sit z ci⁹ tres diffinitiones expli-
caras z quare potius dicit^r iustificatio q̄ gratifica-
tio vel virtutū infusio vel p̄fectio z q̄ in ea sūt tria z
q̄s p̄p̄ius effectus iustificatiois di. xvij. j. li. 4. p. t.
Iustificatio impij an sit p̄ solā p̄ritionē z quor requi-
runtur ad iustificationē impij di. xvij. a. li. 4. p. t.
Iustificatio ipij habet q̄ttuor in se q̄ sūt simul tpe s̄z ē
inter illa ordo nature q̄ triplic^r variat^r fm̄ q̄ natu-
ra triplic^r dicit^r di. xvij. l. lib. 4.
Iustificatio impij q̄ttuor requirit scz infusionē gr̄e z c̄z
an timor z amor requirūt z misericōdia z fides z an gra-
tia sola sufficere z motus arbitrij in deū an sit intel-
lectus vel affectus vel vtriusq̄ di. xvij. k. li. 4. p. t.
Iustificatio z de ordine illoz q̄ hinc notata sunt.
Iustificatiois motuū qd̄ sit an vicz timor vel fides
aut aliqd̄ aliud puta amor di. xvij. p. li. 4.
Iustificatio cū sit qd̄ ē a peccato ad bonū ḡfer recitudois
no. q̄ mouēt ad hāc an sint vnū vl̄ plā mouētia di. x.
vij. p. li. 4. per totum.
Iustificatio n̄ra p̄siderat^r duobz mōis scz q̄ ad suffici-
entia z q̄ ad efficiētia z q̄ ad p̄mū passio xpi iustificat
nos q̄ ad scdm̄ fides z charitas nec passio xpi hz se p̄
accūs ad n̄ra z iustificatōez ad 2^m di. xix. a. li. 3.
Iustificatio ipij an sit p̄ gratiā vl̄ charitatē aut v̄tu-
tes cardinales vl̄ iusticiā ḡnalē di. xvij. j. li. 4. ad ar-
gumēta p̄ duobz sc̄obz diffinitionibz iustificatiois ipij

Iustificatio impij cōparat ad dilectionē p̄ destinatio-
nē zc. nota de singul' quid dicat z de ordine eoz et
an omnia ponit aliqd in hoie di. xvij. g. li. 4.
Iustificatioi debetur restitutio oim virtutum q̄ ad ha-
bitum sed nō quo ad quantitātē virtutū prius habi-
tarum di. xiiij. h. 2. li. 4. ad quintū.
Iustificatio impij manifestatur poti⁹ in actu fidei q̄s
in alia virtute totū di. xxvi. J. li. 2.
Iustificatio impij an p̄cedit p̄fessionē z an p̄fessio ope-
ratur i iustificatiōe di. xvij. b. li. 4. per totū.
Iustificatio impij an sit naturalis vel miracōsa. no-
ta duas opiones. alberti autē est q̄ sit miracōsa z
an sit miraculū iustificatio mai⁹ q̄ creatio celi z ter-
re di. xvij. m. li. 4.
Iustificatiōes fuare p̄rigit trib' mōis di. xxv. f. li. 3.
Iustificatio impij an p̄t p̄mereri ab illo qui in pctō
opera pietatis facit di. xiiij. r. li. 4. ad sextum.
Iustificatiōe an quis sibi p̄t p̄mereri in pecca-
to existēs di. xij. o. li. 4. ad primū.
Iustificatio nostra habet similitudinē ad passiōē xp̄i z
etiā ad resurrectiōē eius dē ad q̄ntū di. xix. a. li. 3.
Iustificatio nostra an sit a passiōe xp̄i cum sit corpo-
ralis vel an etiā est pertinens ad resurrectiōē xp̄i
et an iustificatio z mors xp̄i aliq̄s habeat similitudi-
nem di. xix. a. li. 3. ibidē an sit etiā charitas z gratie
Iuuetus cordis duplex notatur z an sit idē qd̄ sa-
nitas mentis di. xvij. r. li. 4. ad vltimū.

Achrimementis que

L sunt z quotiens impediuntur lachryme ex-
teriores z an dānabiliter durus est qui la-
chrymas emittit. p̄ morte amici z non pro culpa sua
et an lachryme sint verū signū p̄tritionis: z quare
nō ponūtur alia signa vt euular' vocis z gemit⁹ di.
xv. n. 2. li. 4. per totū in trib' q̄mib' nota singula.
Lachryme an sint de materia p̄tritionis. nota di. xvi
g. li. 4. ad quartā questionem.
Laycus cōfessiois minister p̄t dici et aliquo mō
absoluit i necessitate p̄fiterē sibi di. xvij. p. 3. li. 4. p̄ t
Laycus audies cōfessionē an habeat aliq̄s p̄tē in cō-
fiteute. no. de triplici p̄tē di. xvij. o. 3. l. 4. per totū
Languor aie z corporis ex pctō pueniēs. notatur
multiplex z quare sūt sac̄a. nota bñ solutiōe di. I.
c. libri quarti.
Lapsus est hō dupl'r di. i. f. li. primi
Lapsus p̄mi homis nō fuit ei notus a principio z tñ
potuit scire incarnatiōis mysteriū an pctm suū di.
xxvi. d. li. 4. ad argumēta.
Latria an sit virtus z si sic an p̄sistat in medio z q̄-
le mediū illud sit cū tñ deus nō possit nimis coli. no-
ta totū di. ix. b. li. 3.
Latria quid sit an habit⁹ vel actus z quō distinguit
ab alijs habitib' di. ix. a. li. 3. p̄ totū.
Latria an habeat diuersas species vt rabanus vide-
tur dicere di. ix. J. li. 3.
Latria an sit cultus pietatis vel religionis. nota to-
tum di. ix. b. li. 3.
Latria est pars iusticie sicut z religio di. ix. c. li. 3.
Latria p̄prie soli deo debet. nota totū di. ix. d. li. 3.
Latrie actus p̄prie ab alijs actib' bonis quos iube-
mur facere in gl'iaz dei. nota ad vltimū di. ix. a. li. 3.
Latrie actus formalis vnus est licet materiales plu-
res possint esse etiā in actu aliarū virtutum vt cha-
ritatis z fidei. nota ad tertium z quintū di. ix. a. li. 3.

Latria christ⁹ deum coluit: z ipse christ⁹ latria coli-
tur: nec vnus aliud excludit. nota totū di. ix. k. li. 3
Latria z fides an eodem mō mouēt ad colendū deū
nota ad primū di. ix. c. lib. 3.
Latrones sepeliri nō debēt nec alij scelerati di. xlv
k. li. 4. ad vltimū.
Latro eodē die fuit in paradyso cū xp̄o quō fuit mor-
tuus z q̄ paradyssus tria hz. nota di. xx. n. li. 4. p̄ t.
Latro crucifix⁹ cū xp̄o an sit martyr z qd̄ facit mar-
tyrem et qd̄ ad gloriā martyris z qd̄ est de rōe mar-
tyris z an inocētes sint martyres di. 4. g. li. 4. p̄ t.
Laudād⁹ q̄re est de⁹. nota ratiōe dionysij di. viij
g. libri primi.
Laute comedere qd̄ notat di. xxiiij. s. li. 4. ad 6^m
Laus vera in q̄b' sit z in quib' ē vituperium. p̄prie
qd̄ est laudi oppositū di. xv. v. 2. li. 4. ad primū
Laus in ore pctōis est fedaz tñ corpus xp̄i nō inquit
natur cū sumit a pctōre di. ix. g. li. 4. ad penultimū
Laus vocalis an erit in celo. nota totū di. 2. f. li. 2.
Laus popular' in nihil spūale habet z vanior est tpe et
dare laudē p̄ spūali facit symoniā di. xxv. e. li. 4.
Lazari aia separata in p̄mis ante suscitatiōem
nō fuit impassibil' facta sicut alie aie q̄ simpliciter se-
parantur di. xvij. e. li. 3. per totum.
Lectorat⁹ ordo an distinguatur a psalmistatu vel
an psalmistat⁹ sit aliqd̄ lectorat⁹ z si nō q̄ est rō z no-
ta cuius sit officū psalmistat⁹ di. xxiiij. v. li. 4. p̄ ro.
Lectoratus ordo bñ ponit post ordinē hostiarū dist.
xxiiij. t. li. 4. per totum.
Lector' ordo hz spūalem actū scz legēdi. p̄betas ē au-
toritate explanādi eas p̄p̄o z nota q̄ forma huius
ordinis p̄ quā tradit' ab ep̄o: z nota vñ habet orzuz
iste ordo ex veteri testamēto z nouo: z nota quib' dz
tradi' hic ordo: z an acc' ista⁹ ordinis sit etiā iusticiē
ex grāmatica z theologia di. xxiiij. r. li. 4. p̄ totum.
Legatus p̄t q̄q̄z absoluerē eos q̄ non sunt de sua
legatione di. xix. k. li. 4. ad scdm.
Legalia quō p̄currēbāt cū euāgelio z quō z mortua
et mortifera di. iij. f. li. 4. per totum.
Legaliū observatio cū sit in toto noua q̄re ergo nō
ē mutatiū hoc legale de azimo pane i q̄ adhuc p̄fici-
mus z q̄ legalia sūt murata z q̄ nō di. xxij. b. lib. 4.
ad quartū quintū sextū.
Legalia q̄ cessauerūt an statim q̄n venit vitas z q̄n
mortua z q̄n mortifera z q̄bus t̄pib' fuerat di. iij. f.
li. quarti per totum.
Legal cognatio diffinit' z cum sit p̄ acc̄is ista. primi-
tas. nota an ḡ fundēt' alia q̄ p̄ primitas p̄ se di. xliij.
Legio demonū q̄re fuit i vno hoie cū (n. li. 4. p̄ ro.
vñ⁹ demō potuit hoiez vltra vires vetare. nota ad
vltimū b i di. viij. f. li. 2.
Legislator' facili⁹ est ad indulgentias q̄s penas iō
quis facit' legitima f̄m iura q̄s q̄ pena infligat le-
gitimis illegitimo z di. xli. l. li. 4. ad vltimū.
Legitimatio qd̄ p̄dest. no. di. xli. m. li. 4. p̄ totum.
Legitimū dz aliqd̄ qd̄ lege ordinat' docet vel edit' et
p̄fessio quō dz legitima. nota circa sc̄daz diffinitio-
nem di. xvi. g. li. 4. ad sextā questionē.
Legitimi filij q̄ dicunt'. nota z q̄ naturales z q̄ neu-
tro mō z no. q̄ duplicē statū filioz di. xli. k. li. 4. p̄ t
Legitimi filij an illegitimari p̄nt no. di. xli. l. li. 4.
Legitimari p̄nt filij illegitimi sex modis di. (ad vlt.
xli. l. li. 4. per totū.
Legitimitas personaz p̄bentium qd̄ sit z a q̄ lege

aliqua psona legitima duceat an legitime fuerint aliqua psona ante legem nō aut post di. xxxiiij. a. li. 4. per totum.

Leptosi missi a dño anteq̄ irēt mūdati sunt. nota rationē di. xvij. e. li. 4. p. totum.

Leptosi mūdati si significat penitentē q̄ voluntatē habet p̄fitendi z quō nō in omnibus attendit silitudo i leptosis z penitentibz di. xvij. e. li. 4. p. totum.

Leui q̄ differeret decimatus est z decimas accipit. nota ad tertiu di. iij. e. 2. li. 3.

Leuite habuerūt partē nō terrenā inter filios isrl̄s; domini q̄ pars ipsorum fuit sic z nos. nota solutio nē di. xxx. d. li. 3.

Leuite in veteri testamēto possessiones habere non debebant. nota rōez di. xxxvij. a. li. 4. i rōibz p. ve.

Leuite cū fuerit de sorte dñi an potuerūt habere possessiones z si sic q̄ differēt ipi ab alijs tribubz dist. xxxij. p. li. 4. per totum.

Lex accipit̄ diversimode in scriptura di. x. d. li. 1.

Lex carnis q̄ sit z an sit ex cōstituentibus nos materialiter. nota ad argumēta di. xv. g. li. 3.

Lex decalogi an iustificabat ex quo prohibuit manū et nō animū di. xl. c. li. 3. per totum.

Lex vetus quare sancta dicta z an sanctificabat di. i. b. li. 4. ad penultimū.

Lex vetus phibebat manū nō animū cui⁹ intellect⁹ ponitur di. xvij. v. li. 4. in rōibz p. veritate.

Lex an etiā phibebat animū sicut manū z si sic quē spūalem intellectū expressit xps addendo cum dixit Ego autē dico vob nō irasci fratri. nota solutionē z ad scōm qōnē vltio loco posita di. xxxvij. J. li. 3.

Lex vetus crimina atrociter puniuit nō autē sic lex noua. Et quid si in hoc leges ciuiles imitant legem veterē puniendo atrociter di. xxxvij. o. li. 4. p. totū.

Lex noua q̄ sub lege esse dicit̄ tripl̄r; z nota quō xps fuit s̄ lege z iusti z pctōes di. i. g. li. 3. i. expositioe lre

Lex vetus z noua intendit̄ vt mādata obseruentur di. i. c. lib. primi.

Lex scripta quare sit data in mādatis multis cū tamen possint reduci ad vnū mandatū vel ad duo di. xxxvij. b. li. 3. ad argumēta tertie qōnis.

Lex iustificare d̄z duobus modis scz retrahendo a malo z ordinādo in bonū di. xl. c. li. 3.

Lex p se ordinat ad vitā licet p occasione occidat nec per senec p accūs ad scōm di. xl. d. li. 3.

Lex noua dat gratiam z implētes mādata ex charitate oēs pertinent ad nouam legem. econtra oēs implentes seruilit̄er pertinet ad veterem legem di. xl. c. li. 3. in solutione.

Lex z pphete an fuerūt vsq; ad iohannē ita vt tunc cessarent facta veteris legis di. ij. c. li. 4. ad primum.

Lex dei. nota quō accipitur in diffinitione pcti z etiā si nulla lex esset adhuc eēt pctm̄ dist. xlv. c. lib. 2. ad quartum z quintum.

Lex in hoc q̄ supposita fuit iacob ipso ignorāte nō peccauit nec iacob nec lya sed labā. nota an lya p̄us consenserat in iacob di. xxx. d. li. 4. p. totum.

Libellus repudiij qd̄ sit z an dabat̄ p̄ter quālibet feditatem z an scribebantur cause in eo dimissiois et q̄re lex nō explicat cās in particlariz quare debebat dari di. xxxij. a. 2. li. 4.

Libellus repudiij permittēbat dari qz nō puniebatur pena tpali s; eterna nota ad scōm di. xlviij. c. li. 1.

Libellus repudiij quare fuit permissus in lege que a

deo fuit data cū deus iudicat fm̄ p̄scientiā z an libellus ille fuit simpliciter iniustus di. xxxij. b. 2. li. 4. p. to. ibidem an ista dimissio fuit iudicialis an ceremonialis vel sacralis aut moralis ad scōm.

Libellū repudiij dans an potuit saluari in alio matrimonio z s̄lr vxoz dimissa per talem libellū dist. xxxij. c. 2. li. 4. per totum.

Libet vite quid sit z per qd̄ differt a rōnibus exemplaribz z an sit fili⁹ dei. nota totū di. xxxi. c. li. 3.

Libet eternitatis an etiā cōtineat mala vt quasi ibi p̄cepta sint lecta p̄phet; nota ad 2^m di. xxxvi. J. li. 1.

Libro vite inscribi an sit aliqd̄ temporali vel nō: z an soli p̄destinari ibi scribunt̄. nota totū di. xxxi. d. lib. 3. ibidē an iudas fuerit inscript⁹ libro vite.

Libro vite an aliq̄ inscribuntur sub p̄ditione. nota totum di. xxxi. e. li. 3.

Libro vite inscribi quo ad presentē iusticiā vel etiam deleri de libro si ceciderit q̄s a iusticiā. nota quid sit per totū di. xxxi. f. li. 3.

Libro vite inscriptus an pōt deleri cum moyses dixit dele me de libro quem scripsisti ad quintū dist. xl. l. lib. primi.

Libro vite inscripti an deleantur v̄l nō cū vtrūq; scriptura videtur inuere qz d̄z dele me de libro vite et deleant de libro viuētū; z itez nō delebo noia eorum de libro vite. nota bñ totū di. xxxi. f. li. 3.

Libri an possunt dici singulorū p̄scientie in iudicio et quō p̄nt ibi videri pctā cū q̄ ad multa pctā a memoria trāseūt actu z per quas notas representabuntur pctā di. xl. iij. k. li. 4. per totum.

Libri p̄scientiarū in iudicio extremo an om̄ia peccata cōnnebunt in se: ita vt om̄ia parebunt etiā oblita et pctā per penitentiā delera z qd̄ informabit cor ad sciendū oia. nota di. xliij. l. li. 4. per totū.

Libertatio mltiplex a demone per passionē xpi nobis facta. nota solutionē z alia di. xix. d. li. 3.

Libertatis mod⁹ quō significabat̄ in figuris et qd̄ erigebatur in figuris illis ex parte nostra dist. i. m. li. 4. per totum.

Libertatio nostra a pena temporali z eterna est facta morte xpi. nota totū di. xix. f. li. 3. z ibi quō facta ē etiā am per resurrectionē xpi sed differenter.

Libertari z grūū mag⁹ fuit nos per iusticiā q̄s per potentiaz z etiā per infirmitatē q̄s fortitudinē. nota totum bñ. di. xv. a. li. 3.

Liberalis vel magnificus in dando nō faciūt proprie elemosynā nisi materialr loq̄ndo di. xv. o. li. 4.

Liberatoris necessitas nō fundat̄ super vtilitatem s; super necessitatē licet habeat plures vtilitates annexa p̄cipue q̄ttuor. nota totū di. xx. J. li. 3.

Libertate an tenebant̄ ante legē oēs cognoscere di. iij. l. li. 4. ad argumēta sc̄e qōis.

Libertas duplex notatur scz a coactione z miseria; nota in rōibz p. veritate ante solutionē di. vij. a. li. 2.

Libertatis multiplex ponitur diuisio. nota per totū di. xxv. g. li. 2.

Libertas triplex notatur scz a coactione a pctō z miseria; z p̄ma est de substantia liberi arbitrij. nota ad primū di. xxxij. e. li. 2.

Libertas nota p̄ter qd̄ est data in sol. di. xxv. c. li. 2.

Libertate ostendunt flexibilitas z potestas peccandi. nota ad duo vltima di. xxi. c. li. 2.

Libertate tollit obligatio ad materiam. nota q̄re ali qd̄ d̄z magis libez per totū di. vij. b. li. 2.

Libertas vera nota que erigitur in quibus est distin.
 xxiij. f. li. 2. nota bene per totum.
Libertas vera non est nisi quis fruatur eam securitate que in hac vita esse non potest. nota in tertio argumento auctoritate augustini di. xxiij. f. li. 2.
Libras a coactione dicitur dupliciter. nota ad argum. di. viij. c. li. 2.
Libertatem non dicitur potentia peccandi. nota ad penultimum di. xij. f. li. 3.
Libertatis non est posse malum. nota ad ult. di. xxiij. f. li. 2.
Liberi arbitrii assignantur diffinitiones a diversis propter diversas comparationes ad diversa. nota di. xxv. c. li. 2. p. r.
Liberum arbitrium ad quid sit datur in via. nota solutio ne di. v. f. li. 2.
Liberum arbitrium non est pars mentis vel imaginis sed quaedam convenientia habet cum mente ex natura. nota in solutione ad tertium di. iij. q. li. 2.
Liberi arbitrii libras. nota in q. consistit di. xvij. b. li. 3.
Liberum arbitrium quod sit an potentia specialis. nota solutione bene z ad argumenta di. xiiij. e. li. 2.
Liberum arbitrium notatur esse specialis potentia a ratione et voluntate. nota dist. iij. f. li. 2. ad sextum remittit tamen huius declaratione ad di. xxxv.
Liberum arbitrium sed sit una potentia tamen non est eius radicalio immediate super se habet a se sed super ipsam iam determinatam per alias potentias di. xxiij. e. z. g. li. 2. nota totum bene.
Liberum arbitrium an sit una potentia particularis velis z comunicata ex voluntate z ratione ut quidam volunt z an ratione voluntas z liberum arbitrium sunt idem z habeant tamen differentiam in nomine di. xxv. a. li. 2.
Liberum arbitrium duplici nomine dicitur scilicet a ratione et a voluntate z quare id quod est ratio scilicet arbitrium cadit in nomine sue substantie: z id quod est voluntas cadit ibi adiective scilicet liberum. nota solutione z ad sequentem questionem di. xxv. a. li. 2.
Liberum arbitrium nota quod sit facultas rationis z voluntatis di. xxiij. e. li. 2. ad tertium z ad quartum.
Liberum arbitrium potentia activa est di. ij. o. li. 1.
Liberi arbitrii actus quod sit. nota totum dist. xxiij. g. li. 2.
Liberum arbitrium an potest amitti. nota quod amittitur per peccatum z quod non di. xxiij. f. li. 2.
Liberum arbitrium an suscipit magis z minus z quod est potentia z quod habet. nota ad primum di. xxiij. e. li. 2.
Liberum arbitrium in angelis suscipit magis z minus quo ad terminum ad quem nota bene ad ultimum di. iij. f. li. 2.
Liberum arbitrium an sit eque in deo z in angelis z homine. nota de triplici libertate dist. xxiij. f. li. 2. in solutione z ad argumenta.
Liberum arbitrium an est secundum unam rationem in deo angelo z homine. nota totum di. xxv. e. li. 2.
Liberum arbitrium in deo z homine eodem est secundum analogiam nota totum di. xxv. e. li. 2.
Liberum arbitrium in angelo z homine non est idem specie sed genere. nota quod sicut specie differunt ita et potentia dist. xxv. e. li. 2.
Liberum arbitrium in angelo z homine an sit secundum unam rationem. nota ad ultimum dist. iij. g. li. 2.
Liberum arbitrium an sit attributum angelice nature. nota solutione di. iij. g. li. 2.
Liberum arbitrium an sit liberum in nobis quod in angelis confirmatur. nota per totum di. vij. b. li. 2.
Liberum arbitrium an possit aliquid bona sine gratia et quod sine illa bona. nota totum di. xxvij. a. li. 2.
Liberum arbitrium cum mouetur per gratiam an sit violentus motus vel naturalis assimilatur enim augustinus gratiam seculi et li-

berum arbitrium equo. nota ad argumenta secundum de quibus di. xxvi. g. li. 2.
Libero arbitrio solo an possumus resistere peccato. vbi nota quod intelligatur in q. dicitur quod media libras cum quod possumus peccare et non possumus non peccare an sit ex necessitate vel difficultate per totum di. xxv. f. li. 2.
Liberum arbitrium tripliciter dicitur confirmatum z unde habet potentiam merendi. nota bene rationem pro veritate z ad primum di. xvij. b. li. 2.
Liberum arbitrium est tamen respectu futurorum contingentium per nos operabilium quorum nos dominus sumus di. xxv. b. li. 2. per totum.
Liberum arbitrium an sit in confirmatis angelis z damnatis z in deo z vbi est causa confirmationis in deo z in angelis. nota totum di. xxv. d. li. 2.
Liberum arbitrium idem est in angelis bonis z malis post confirmationem quod fuit ante. nota totum di. vij. a. li. 2.
Liberum arbitrium an sit liberius in bonis quam in malis. nota per totum bene di. vij. c. li. 2.
Liberum arbitrium dividitur. nota per totum dist. vij. c. li. 2.
Liberum arbitrium a coactione an sit equaliter in omnibus habitibus liberum arbitrium. nota ad secundam questionem dist. xxv. g. li. 2.
Liberum arbitrium cum gratia operans z secundarium in opere primo tribus dicitur causis di. xxvi. g. li. 2. ad primum post solutionem.
Liberum arbitrium in infirmis frequenter tollitur quod ad usum z semper impeditur z quare timore penitentis raro ex amore mouentur di. xx. d. z. b. z. c. li. 4.
Liberi arbitrii nota quatuor status z que statum habuit in hoc virgo braham cum esset confirmata in hoc mundo ne peccaret. nota totum di. iij. b. z. li. 3.
Liberi arbitrii motus in iustificatione impeditur est compositus z non intellectus vel affectus tamen di. xvij. k. li. 4. ad sex ultima argumenta.
Liberum arbitrium quod sit causa peccati dist. ij. o. li. 1.
Liberum arbitrium non est species peccati subiectum cuius in ipso sit peccatum ut in causa causante dist. xxiij. b. li. 4. ad quartum.
Liberum arbitrium in peccato mortaliter peccate an merito modo se habet ad illud quod fuit in statu prime innocentie z ad illud quod erit in beatis quod illi non possunt peccare z in statu innocentie prime potuit peccare et non peccare. in mortali vero existens potest peccare z non potest non peccare quod si unum est an tali sit imputandum peccatum nota totum di. xxv. f. li. 2.
Liberum arbitrium non est frustra in damnatis. nota ad secundum di. xxv. c. li. 2.
Liber quis dicatur di. i. c. li. 2.
Liber homo quis dicatur in phemio per ultima.
Liber nota quod sit dicitur de duplici obligatione potentia z quare libera non dicitur aliquid di. xxiij. c. li. 2.
Liber sui causa est de causa finali intelligitur dist. ix. d. li. 1.
Liberior potentia est voluntas quam intellectus in solutione di. xxiij. e. li. 2.
Liberum apud sapientes non dicitur illud quod habet quasi velamen malitie. z id cum consilio z secundum directionem agere sapientium z superiorum maioris est libertatis quam ex proprio consilio z insipienter. nota per directionem specialium que solet apponi scilicet si placet pariter meis di. xxvij. q. li. 4. ad argumenta.
Libido dupliciter accipitur z quomodo est radix peccati et quomodo speciale peccatum. nota in fine solutionis dist. xlviij. e. li. 2.
Libido duplex notatur. rationem sequens z rationem puerrens. z nota que sit in coitu matrimoniali di. xxxi. v. li. 4. in solutione argumentorum in medio.
Libido triplex notatur vbi nota quid transmittit origi-

nale pccm̄ di. xxvi. b. li. 2. per totum.
Libido inderermiata q̄ est habitualis cōplacētia bo-
ni cōmunicabilis ēra dicit oim̄ maloz̄ alia est libido a/
crualis determinata z̄ hec ē mouēs in mēdatio libi/
dinoso di. xxxvij. c. li. 3. ad penultimū.
Libido in vicijs nō ē vni⁹ rōnis sicut charitat̄ in oi/
bus virtutibz̄ infusis di. xxxvi. c. li. 3. ad primū.
Libidinis medicina est ipm̄ matrimoniū. nota quō
di. xxxij. b. li. 4. per totum.
Licitū qd̄ dicitur di. xvi. b. 3. li. 4. in solutione.
Ligandi modi norant̄ quatuor: z̄ tñ nō req̄runt̄ quatuor
claves di. xvij. c. li. 4. q̄si ad penultimū.
Ligare soluere z̄ p̄secrare sunt act⁹ cōiuncti z̄ q̄ sunt
ad vni⁹ ordinati z̄ an ligare absolute sit ipsius sacer
dotis di. xxiij. c. li. 4. ad tertium.
Ligare aliq̄ p̄r dupl̄r: et nota q̄s diuersimode votū
z̄ iuramentū z̄ qd̄ est magis obligatorū di. xxxvij.
e. li. 4. per totū nota singula.
Lignū vite quare sic sit vocatū z̄ an p̄fert immortalitatem.
nota totū di. xvij. e. li. 2.
Lignū vite an dedisset a deuitam in eternū post pccm̄
cū dicitur ne fore sumat z̄ viuat in eternū. nota solutionē
z̄ ad argumēta di. xix. f. li. 2.
Lignū vite qd̄ faciebat vel fecisset in adā cōmestū in
solutione z̄ ad argumēta di. xix. d. li. 2.
Lingue angeloꝝ qd̄ sunt di. ix. p. li. 1.
Limbo qd̄ sit z̄ an sit loꝝ ab inferno z̄ tria sūt i infer
no s̄ q̄b̄ h̄ij q̄ in limbo erāt. p̄cepti fuerūt. pueri autē in
limbū descēdētes nec vermē nec ignē h̄nt̄ despatōez̄
aut h̄nt̄ di. i. x. li. 4. in solutione z̄ ad argumēta.
Limbo an i limbo nō erat aliq̄ m̄ia refrigerās vt̄ qd̄a
glosa dicit sup̄ zach. ix. di. xxij. d. li. 3. ad vltimū.
Limbo patrū aliquid de luce h̄t̄ nō limbus paruuloz̄
purgandoz̄ aut locus non est oim̄o tenebrosus.
nota solutionē di. xxij. d. li. 3.
Nota q̄re p̄ses de limbo nō fuerūt p̄ducti ad vidēdū
deū an passionē xp̄i di. xvij. m. li. 3. z̄ q̄ p̄ses habue
rūt visionē dei facie ad facie in limbo descendente
xp̄o ibi qd̄ nō nota solutionē z̄ ad argumēta.
Limbo nota existētibz̄ i limbo patrū nō p̄fuerūt suffra
gia imo ipsi magis poterāt alios iuuare qz̄ i abun
dantia sūt ingressi sepulchrū z̄ habuerūt indigentā
nature nō p̄sone di. xlv. e. li. 4. per totum.
Limbo patres in limbo fuerūt illustrati luce diuina
xp̄o in eū descendente di. xxij. e. li. 3. p̄ totum.
Limbo pueroꝝ an corpa illoꝝ erūt spūalia nō egētia
cibus z̄ si nō vñ p̄mācībūt di. xliij. b. 2. li. 4. ad arg⁹.
Limitatōe qd̄ limitat̄ tripl̄r. s. duratōe loco z̄ pos
se vel vt̄re. nota bñ totum de magnitudine dei i so
lutione di. xix. c. li. 1.
Linea cōsanguinitatis qd̄ sit. nota ei⁹ diffinitionē
z̄ declarationē ipsius di. xl. c. li. 4. p̄ totum.
Linee p̄sanguinitatis diuisio diuidit̄ i tres p̄ses z̄ q̄re
nō sunt tñ due sic in mathematicis vbi tñ reperit̄ li
nea simplex z̄ cōposita di. xl. d. li. 4. p̄ totum.
Litem et amicitā ponebāt p̄ncipia mouentia non
erta sed inra. nota ad penultimū di. i. b. li. 2.
Littera q̄re dicitur occidere et spūs viuificare et an l̄ra
occidēs sit decalog⁹ di. xl. d. li. 3. nota solutionē ibi
dem q̄ p̄p̄t̄ tria occidit̄ occasionaliter.
Locatio domoz̄ vel vasoz̄ quare nō sit vsura sic
in pecunia z̄ an in locatioe sit veditio qd̄a z̄ qd̄ vedit̄
cū tñ non semp̄ deperit̄ aliqd̄ de re locata vel p̄cessa
z̄ in vsura transferretur dominū nō autē in locatioe

nota di. xxxvij. n. li. 3. ad duo decimū argumentū
Locale eē z̄ esse in loco nō sunt idē qz̄ vni⁹ cōuenit spūi
in creato z̄ creato z̄ spūs nō est localis. nota solutio
nē di. xxxvij. q. li. 1. In ora ibi qd̄ sit eē locale.
Loc⁹ qd̄ sit fm̄ vitarē. nota ad vlti. di. xxxvij. f. 2. li. 1.
Locus est accidēs nō p̄ essentia existēs in locato s̄ in
locante ad tertū di. xxxvij. q. li. 1.
Loci leges enumerant̄ in solutione di. xxxvij. q. li. 1.
Loci p̄ditōes q̄ sūt z̄ q̄s differēt̄ eē in loco cōuenit
corpi glosa z̄ alijs corpibz̄ p̄hisc̄ di. xliij. b. li. 4. p̄ t.
Loci p̄p̄t̄as vna ē p̄tinentia z̄ hec ē nobilitatis q̄re et
diuinitis aprari pōt̄ di. xix. c. li. 1. ad primū.
Loc⁹ in loco eē p̄tigit eē dupl̄r p̄ se z̄ p̄ accidēs. z̄ nota
quō xp̄s i sacro altar̄ existēs est in pl̄ibz̄ loc⁹ z̄ qua
liter anima est in loco di. xliij. m. li. 4. ad primū ibi dē
q̄ accidēs p̄ se est in loco.
Locus in loco esse contingit tripliciter z̄ an cor⁹ xp̄i
est in sacramento vt̄ in loco di. xliij. k. li. 4. ad penul
timū in p̄ncipali solutione nota.
Locus in loco esse dicitur aliqua multipl̄r. nota so
lutionē bñ z̄ ad argumēta di. xxxvij. e. li. 1.
Locus dicitur de⁹ eē qz̄ p̄tinet z̄ saluat z̄ ad ipsuz̄ est mor⁹
cordiū angeloꝝ di. xxxvij. p. li. 1. ad primū dubiū.
Locus intelligibilis qd̄ dicitur q̄ loc⁹ dicitur multipl̄r. nota
per totum di. xxxvij. a. 2. li. 1.
Locus nota in loco eē corporalis spūs nō posse s̄ dist
finitive di. xliij. v. 2. li. 4. per totum.
Locus vtrū spūs tam creat⁹ q̄s increat⁹ p̄nt̄ dici esse
in loco z̄ an duo in eodem loco. z̄ an alia corporalia
sunt in eodē loco z̄ q̄ est necessitas ponēdi locum di.
xxxvij. o. li. 1. nota solutionē z̄ ad argumēta.
Localit̄ moueri cōuenit angelo sed aliter q̄s corpora/
libz̄ creaturis. nota ad argumēta di. xxxvij. d. 2. li. 1.
Locus nota q̄liter aia est in loco z̄ an p̄ accidēs cū tñ
essentialiter eē in corpore. nota ibi pulchra z̄ subtilia
per totum di. xv. r. li. 1. (xxxvij. a. 2. li. 1.)
Locus vn⁹ an pōt̄ eē duo z̄ angeloꝝ. nota p̄ totū di.
Locus nota an esse in loco cōuenit celoz̄ orbibus
z̄ corporibus gloriozis z̄ empiriū celū non occupat
locum di. xliij. c. 2. li. 4. p̄ totum.
Locū occupare necesse ē corpa glosa nec obstat dos
subtilitatis. z̄ nota vñ hoc cōuenit corpi q̄ sit in loco
di. xliij. c. 2. li. 4. per totum.
Locus debet corpi glorio nobilissim⁹ nō p̄pter in
digentiā sed congruentiā. z̄ an corpora glorioza sint
in loco di. xxij. b. li. 3. ad argumēta.
Locus vnus duo corpora glosa simul cōtinere non
pōt̄ nec gloriozum cū nō gloriozo. aliud tñ est de cor
pore dñi di. xliij. c. 7. d. li. 4. per totum.
Locus deputat̄ rei vel fm̄ natura vel fm̄ congruen
tiam sui status. nota de angelis bonis z̄ malis in so
lutione di. vi. e. li. 2.
Loci diuersitas est q̄ diuersimode potest esse in loc⁹
diuersis corpus xp̄i vñ habet z̄ an potest spiritui cō
petere di. x. a. li. 4. ad tertium.
Loci mutatio an cōueniat corpi xp̄i in sacro altar̄is
cū fm̄ damascenū trāssubatio assimilata augmēto cū
loci mutatio oī augmēto adiūgat̄ di. xi. e. li. 4. p̄ to
tum z̄ sp̄aliter ad sc̄dam q̄onem.
Loc⁹ nota cor⁹ xp̄i dupl̄cē h̄t̄ cōpationē ad locuz̄
z̄ an in hostia sit ei assignare primū medium z̄ vltimū
sicut illis q̄ sunt in loco di. x. a. li. 4. ad sc̄dm.
Loc⁹ z̄ rps̄ q̄uis nō magis aggrauat̄ pccm̄ tñ ex
primunt̄ sp̄aliter in canonica scriptura pot⁹ q̄s alie

circūstantie dist. xvi. c. 2. li. 4. ad octauū nonū decimū z vndecimū argumenta.

Loc^o in quātū hōi nō trahit aliud gen^o pcti etiā si sit sacer. z iō nisi accesserit violētia in actu p^orecta^o tōis rei aliene non erit sacri legiū spāle pctm p b q sapit clam in loco sacro dist. xvi. d. 2. li. 4. ad scōm.

Loc^o sacrat^o an p^ominat ex redditiōe debiti in eo et emptiōe z venditiōe di. xxxij. l. li. 4. ad arg^o tria vlt.

Locutio āgeloz nota q^o ē p^oim a nafa z pri a d pla citū si gnū em a natura ē sed determinatio ad placitū

Locutio angeloz duplex ē vna q^o cōue^o (di. ix. o. li. I. n: tū supioribz alia vero cōiter oibus superioribz z inferioribz bonis z malis di. ix. o. li. I.

Locutio angeloz qualiter fit di. ix. m. li. I.

Locutiōis cōuersio i angel^o qd fit. nota di. ix. p. li. I.

Locutio p quē modū fiat ab hoie. nota solutionem z alia vbi etiā habes d mō locutiōis angeloz i assum to corpe aiato v^o nō aiato di. viij. c. li. 2.

Locutio āgeloz nota quō fit nutibz z signis di. ix. m.

Locutionem angeloz nō impedit distantia (lib. I. loci. nota rationem di. ix. o. li. I.

Locutio angelorum an extendit se etiam ad contin gētia que pure subfunt libero arbitrio: et per quē modum hec loquūtur di. ix. n. li. I.

Longanimitas z sustinentia sunt p^oditiones fortis z nota quid dicūt z etiam conditiones sperātis sed nō eodem mō di. xxvi. b. li. 3. ad primū.

Longitudo vite nota vnde puenit in rōnibz p ve ritate ante solutionē di. xvi. c. li. 3.

Loqui notionaliter nō puenit nisi patri: essentiali ter aut cōuenit tribus di. xi. J. li. I.

Loq^o diuinā essentiā nullus pōt q̄nis eā in pfundum sui recipiat z de se totū brō exhibeat. nota ad quat tuoz vltima argumēta di. iij. a. li. 2.

Loq^o etiā puenit volūtati qz loq^o manifestatio ē nō tū hec manifestatio fit i vbo s; amore di. xi. J. li. I.

Loq^o āgeloz tria cōplectit in se qd ad loquētē: z silt au dit^o in audiētē tria hēt. nota ibi pulchre breuit^o totā naturā locutiōis āgeloz di. ix. p. li. I.

Locutio āgeloz p qd exorat aliū audiētē et an aliqd recipiat audiēs di. ix. m. li. I.

Loquētes sibi mutuo angeli nō pnt decipi amphibo logic^o nec equocis ratio ponit di. ix. p. li. I.

Loqui in corde z corde cōputatur inter pctā et quid sit. nota dist. xxxvij. J. li. 3. in scōa qōne.

Loth ebrius cum filiibz p^oebuit z nota quō ebri^o z an non sensit quando concubuit z quando surre rit vt dicit scriptura z an filie excusentur z cum in h peccauit loth quare ambrosius ipsum vocat sanctū di. xxxij. b. li. 4. per totum.

Lubricū carnis duplex pōt eē z quō lubric^o p opa pieratis iuuat di. xij. t. li. 4. ad tertium.

Lucia an potuit distribuere res suas p^otra volun tatem spōsi di. xv. b. 2. li. 4. ad qrtā qōne pme qōis.

Lucifer de quo ordine fuit an de superiori v^o infe riori z an simplr superior z an pfuit terrestri ordi^o nota totū di. vi. a. li. 2.

Luciferi loc^o z alioz angeloz q^o ceciderūt quō imple tur. nota ad vltimū di. ix. gli. 2.

Lucerna corporis tui est oculus tu^o circa cui^o ver bi. nota glosam q^o est q^o quātū intendis tū facis. no ta expositiōem per totū di. xxxvij. a. li. 2.

Lucere est cōe oibus luminibus superioribus z infe rioribus saltem fm p^oportionē lux em non est in infe

riori corpore nisi fm naturam quia cōmunicat cum superiori. nota ad vltimū di. xij. l. li. 3.

Lucere solis z candelę an differant tū fm magis et minus vel etiam specie distinc. xxxij. g. 2. lib. 4. ad secundū z tertium.

Luci attribuitur. s. manifestare z viuificare s; viuifi care in quātū in ea ē qdā virt^o celestis sic z fidei attri buit vita. nota ad quartū di. xij. a. li. 4.

Ludi fm se nō sunt mali sed tripli^o de cā pnt fieri mali ex circūstantijs. z nota q^o in signis gaudij non est cōicandum cum peccatoribz di. xvi. r. 2. li. 4. per totum. nota bene singula.

Ludere p singulos dies qd sit di. ij. q. li. I.

Lud^o alee z scaci z venatiōis z choree qbz psonis cō perit z qū z quō di. xvi. r. 2. li. 4. per totum.

Lumbus in lūbis abrahe an rps z alij eodē modo fuerint. nota bñ p totū di. iij. c. 2. li. 3.

Lumē nota qd dicat di. xij. a. li. I. ad qntum.

Lumia duo penetrāt se tria reqrūt ad h di. ix. m. li. I.

Lumis nō ē mot^o s; mutatio. et iō etiā sine successiōe est in nūc z nō in tpe di. xliij. p. li. 4. ad vltimū.

Lumē hēt quattuor pncipaliores actus z istos diui dūt inter se charitas z veritas. nota quō illis cōue niant separatim z cōiunctim di. xvij. f. li. I.

Lumen significat lucē in habente: z ita importat cō cretionem. et ideo stat pro habente deitatem qd est suppositum di. iij. f. li. I.

Lumen habere duobus modis dicitur. nota ad pri mū dist. xij. b. li. 2.

Lumis additio ad lumē est additio simplicitis ad sim plex z fit mai^o z sic ē de augmēto charitat^o. nota so lutionē z ad argumēta di. xxxix. l. li. 3.

Lumina magna dicunt sol z luna. nota qz differēter dicunt magna di. xv. b. li. 2. in solutione.

Lumē solis quātū fuit an pctm z qle erit p^o iudiciū z ad quē vsum erit. nota di. xlvij. J. z. k. li. 4.

Lumē solis an habebit aliquē effectū post iudiciū a pud inferos z dānatos di. xlvij. l. li. 4. per totum.

Lumen receptū non est eiusdē rationis in sole z aere di. xxxv. a. li. I. ad primū.

Lumē mai^o non offuscat lumē min^o qn sunt subordi nata. nota ad vltimū de fide di. xxxi. g. li. 3.

Luminosum corpus duplex noratur distinc. xliij. c. 2. li. 4. ad vltimū.

Luminosum siue lucidum. nota vnde habet esse lu cidum z an ab igne vel corpore celesti vel ex partibz dyaphoni. vbi nota de corporibus diuersis lucenti bus vt sunt noctiluca z lapides pctosi. Insup z qua tuoz causas quare vnū corpus magis luminosum est alteri. Et vnde corp^o gloriosum erit luminosum di. xliij. b. 2. li. 4. per singula.

Luminosum et opacum habent duplex medium scz dyaphonū z coloratū. z nota q̄lia erūt corpa glorio sa cum ex natura sua sunt opaca z colorata di. xliij. c. 2. li. 4. ad argumenta.

Luminosa suas formas multiplicant per sui presen tiam distinc. iij. c. li. I.

Luminosum corpus et splendor. nota quare magis notificant coeuitatem personarū z magis pueniēs est exemplum di. ix. b. li. I.

Lumini cōparatur ordo sacerdotalis. et nota quali lumini di. xvij. s. 2. li. 4. ad vltimū.

Lumen fidei qd faciat. nota in solutiōe di. xxxij. a. li. 3.

Lumen fidei in formando conscientiam rationē con

vincit magis ex amore voluntaris q̄ probatione di-
 stinc. iij. c. li. p̄mi.
 Lumen scientie intellectue compositum est et lumen
 fidei simplex. nota ad vltimū dis. xxiij. c. li. 3.
 Lumen indeficiens est xp̄us ex se licet ex nobis q̄nq̄
 deficiat in p̄mo p̄be. notabili tertio.
 Lumen glorie quid sit di. i. l. i.
 Lumen glorie elevat intellectum et non distinguit ip-
 sum dist. i. m. li. i.
 Lumen glorie nō est similitudo dei di. i. m. li. i.
 Lumen glorie est mediū disponens et vires offerens
 intellectui dis. i. m. li. i.
 Lumen glorie replet totam animam in eo q̄ in arcu-
 scriptum lumen scilicet deus vnitur intellectui a gē-
 ri et sic effunditur substantialiter super totam aiam
 dis. xlix. e. li. 4. per totum.
 Lumē glorie est illud signū nō in quo videtur deus
 tanq̄ in medio sed sub quo confortare intellectum in-
 tellectus imediate figit in deo. nota ad solutionem
 argumentorū sc̄de q̄onīs di. iij. a. li. 2.
 Lumen aliquod an erit in inferno et ad quid distinc.
 l. d. li. 4. per totum.
Luna nota quomodo dicitur magna non quāta
 te sed effectu quia precipue movet terrēna et huma-
 na et an sit facta plena vel non. nota per totum disti.
 xv. b. lib. secūdi.
Lupus quādoq̄ accipitur in bona significatione.
 di. xxiiij. f. li. i. in solutione.
Lux quid sit an corpus vel qualitas. nota bene p
 totum di. xij. b. li. 2.
 Lux non est corpus dis. xij. k. li. 4. ad vltimū.
 Item di. xix. s. li. i.
 Lux nō est forma imutans di. iij. c. li. i.
 Lux in luminoso agit actione forme sue sine tempo-
 re dist. ix. e. li. i.
 Lux facit actu visum sed non distinguit ad hoc vel il-
 lud visibile dis. i. m. li. i.
 Lux corporalis ab oibus perāpitur non lux divina
 nota rōnem dist. xxij. e. li. 3. ad primū.
 Lux est forma vniuersalis p̄mi mobilis et quō hēt cō-
 uenientia cum gratia et cū grā d̄ lux an ei opponat̄
 p̄ctm̄ infidelitatis vel aliquid aliud in sp̄e et quō pri-
 uatio hui⁹ lucis inducit cecitate mētis dist. xvij. b.
 li. 4. in solutiōe et ad argumēta quattuor p̄ma et ad
 septimū et octauū.
 Lux est illud quod aliq̄ d̄ videt̄ di. i. m. li. i.
 Lux duob̄ modis videt̄ dis. iij. a. 2. li. i.
 Lux illa de qua d̄ diuisit lucē a tenebris qualis fue-
 rit vtrū fuerit nubecula vel corpus vel forma corpo-
 ris. nota p totum di. xij. b. li. 2.
 Lucis ratio siue motus siue lux per motum quid fa-
 cit. nota ad argumēta pro secūda opinione de crea-
 tione rerum di. xij. a. li. 2.
 Lux significat modū abstractiōis a subiecto sed non
 ab actu et iō cōuenit supposito dis. iij. f. li. i.
 Lux intellectualis duplex notat̄. s. inducere calore et
 lux vana. nota fm quā lucē etiā demon est p̄fecta te-
 nebra ad secūdum di. vij. d. li. 2.
 Lux de luce quare nō est ita p̄p̄ia sicut lumen de lu-
 mine di. iij. f. li. i.
 Lux divina nō p̄cipitur nisi ab oculo glorificato grā
 et gloria. nota ad primū di. xxij. e. li. 3.
 Lux lucere lucēs. no. quō d̄nt di. ij. e. li. 3. i argumē-
Luxurie diuerse spēs notatur et quare sint diuer-

se species p̄pter circūstantias personarū di. xvi. a. 2.
 li. 4. in solutione et ad argumenta.
 Luxuria est p̄p̄ia passio mulierum. nota intellectum
 di. xxxv. b. li. 4. ad primū.

Acula dicitur duobus

m modis in corporalibz et qd macula i aia
 dist. xvij. b. li. 4. ad penult. in solutiōe
Macula quō p̄rabit̄ ex peccato et quid
 tollit macula et alia que relinquūt̄ur ex p̄ctō q̄ sine
 nota di. xiiij. s. li. 4. in solutione.
Macula ex p̄ctō relicta. nota qd sit an ens positue
 vt qdā dixerit an magi p̄uatio. et an oino nihil er quō
 diuersificat̄ et vna maior alia cum p̄uatum sit t̄m̄
 vni scz gratia et quomō reatus fundatur in ipsa. no-
 ta totum bene dis. xlij. b. li. 2.
Macula in ania an sit nihil nota quō macula diuer-
 sificatur di. xxiiij. a. li. 2. ad quartum.
Macula et fomes et caligo cū sint pene an sint a deo
 di. xvij. p. li. 4.
Macula malū culpa p̄ctm̄ vitiū et reat⁹ d̄nt. nota in
 fine post argumētorū solutiōe di. xxxv. c. li. 2.
Madistate puelle sc̄dalisauerūt iudeos scandalo
 separato in quātum fuit speciale peccatum ab alijs
 di. xvij. d. 3. li. 4. in solutione.
Magnes trahens ferrū. nota q̄ virtus illa ē ope-
 ratio sequens speciem et nō procedens a qualitatibz
 actiuis dis. vij. g. li. 2.
Magnus an potest dici de deo in singulari t̄m̄ vl-
 etiam in plurali vt dicatur tres magni propter par-
 uos di. xx. g. li. i.
Magnitudo in diuinis magis facit equalitatem q̄
 similitudinē licet in sp̄ualibus idem sit maius eē qd
 meli⁹ esse. nota ad sc̄dm̄ dis. xix. c. li. i.
Magnitudinē dei nota nō esse limitatā aliq̄ mō qz li-
 mitatio tribz modis fit. nota solu. di. xix. c. li. i.
Maior filio an p̄f̄ dici p̄t fm̄ diuinā naturā et t̄m̄
 fm̄ eādē fili⁹ maior nō est. nota di. xvi. n. li. i.
Magnitudo rei respōdet loco. nota bene q̄liter et q̄li-
 ter nō ad primū di. xix. c. li. i.
Magnitudo et potentia in diuinis an differant cum
 tamen in diuinis magnitudo mobilis non sit. nota
 ad tertium di. xix. c. li. i. (li. 4. p totum.)
Magnitudinis rō in ḡnat̄ vñ sumit̄. nota di. xliij. a
Magnificatio an differat a iustificatiōe ip̄ij et qd di-
 car dis. xvij. q. li. 4. in solu. et ad tertā q̄onem.
Magnificētia nota qd p̄tinet ad magnificētia et qd
 facit vere magnificū di. xxi. k. li. 4. ad nonū.
Magis et minus accipiuntur dupliciter scz p̄p̄ie
 et fm̄ quid di. vij. f. li. i.
Magis et minus suscipiūt̄ ea q̄ sequūt̄ur etiā naturā
 vel sp̄em. nota bene ad primū di. iij. j. li. 2.
Magis et minus an nunq̄ diuersificant speciem. no-
 ta quādo habet veritatem illa cōis. p̄posito: et nota
 an lucere solis et candele differāt specie vel non dis.
 xxiiij. g. 2. li. 4. ad sc̄dm̄ et tertium.
Maiores in ecclesia sunt duplices scilicet maiores
 in personatu et maiores in reuelatiōe de p̄mis fuit
 cornelius. et ideo non habuit determinationem ar-
 ticuli quo ad r̄ps nisi per instructionē petri qui fuit
 ecclēie architect⁹ p totū di. xxv. b. li. 3.
Magicis et mathematicis vtrūq̄ vti sp̄ malū est
 et apostasia a fide catho. nota p totū di. vij. m. li. 2.
Magi potuerūt vertere virgas in serpētes et non

eōuerso serpentes i virgas. nota ad duo vltima di.
Mago opatio p prestigia deludit (vij. l. li. 2.
 oculos. nota q̄lter fiat di. vij. f. li. 2. p totum
Magi liberius inyo car demones sub vna pstellatio
 ne q̄ sub alia. nota p totū di. vij. f. li. 2.
Maestas nō pōt esse obiectū alicui⁹ actus: est tñ
 respectū eius in nobis altior pfectio q̄ virtus z ista
 perfectio est timor qui est donū spūs sancti. nota be
 ne solutionē quo ad secundam diuisionē et ad primū
 argumentum di. xxiiij. c. li. 3.
Maestas dei est cā q̄ in angelis est sistole nō passio
 sed habitus sed facit resurre ipsa maestas in reco
 gnitionē paruitatis. pprie. nota de timore dono bñ
 ad vltimū di. xxiiij. f. li. 3.
Maestatem fugere nō est eius dē rōis cum fuga ma
 li quē admōdū alij timores fugiūt a timore q̄ est do
 nū. nota ad q̄ntum di. xxiiij. b. li. 3.
Maledictiones duplices aliquis meretur licet
 ignorans peccet vt ebitus occidens. nota quare ad
 argumenta di. xxij. f. li. 2.
Maledicā bñdictionibz vītis. nota intellectū hui⁹ an
 heretici z mali bñdicūt z maledicūt dist. xix. q. li. 4.
Malefici nota q̄re pmittant facere hoc qd̄ ministe
 rio demonū agūt et q̄ differēt dāt malefici prās
 sup demones z sc̄tis dist. xxiiij. b. li. 4. p totum.
Maleficio an q̄s possit ipediri a potētia coeūdī cum
 cōiuge. nota z si sic cui⁹ virtute sit an v̄tute demōis
 vel dei z q̄re pmittit hoc facere maleficos q̄ tñ non
 pōt cōpellere demones dist. xxiiij. b. li. 4. p totum.
Maleficij quoddā genus censenda est abhominatio
 ad v̄rorem: z nota qd̄ talibz dicendū sit vt liberētur
 z si nō possunt sanari an separari possunt dist. xxiiij.
 f. li. 4. ad argumenta.
Maleficiatus an q̄s possit ad vnam z an maleficia
 tus possit curari z p q̄ z si curat⁹ an restituit p̄me cū
 qua p̄traxerat di. xxiiij. k. li. 4. p totum.
Maleficium an possit excludi maleficio vt nigromā
 ticā docēt z an nigromantici sunt consulendi distinc.
 xxiiij. f. li. 4. p totum.
Malitia fieri an sit bonū. nota ad vlti. xlvj. c. li. 1.
Malitia defect⁹ ex p̄cō. pueniēs qd̄ dicat z an p ali
 qd̄ vnū sit curabilis. nota ad penultimū di. ij. a. li. 4
Malitie an debeat dīcā pena sicut z infirmitas z igno
 rantia. nota etiam quare malitia non est excusabi
 lis sicut infirmitas z ignorantia. nota ad argumen
 ta di. xliij. d. li. 2.
Malicia an sit diminuibilis z intēsbilis dist. xxv. f.
 li. 2. nota ibidē quō malitia accipit dupl̄.
Malignitas duplex nota ē z que facit p̄c̄m in spi
 ritū sanctū. nota di. xxviiij. c. li. 3. ad vltimū.
Mali nō est deus auctoz. pbatur tribus rōnibus
 di. xlvj. f. li. 1. ante dubium.
Malam creaturā pura angelū vel hoīem deus face
 re nō pōt. nota p totum di. ij. n. li. 2.
Malū qd̄ sit di. xxvi. f. 2. li. 4. in sc̄do argumēto.
Malū qd̄ sit nota rōnes mali siue diffinitiones plēs
 penes qd̄ sumant di. xxv. b. li. 2. p totum.
Mala an habeant in deo ydeam vel speciem distinc.
 xxvi. f. li. 1. per totum.
Malū de se ē infecūdū. nota solu. di. xlvij. b. li. 1.
Malum nō dicitur participatiue sed p̄uatiue. no
 ta ad tertiu di. i. b. li. 2.
Malum summū malum non est reperibile licet aliq̄
 dicantur summe mali z quorupl̄citer illud dicitur

nota di. xliij. f. 2. li. 4. quarti per totum.
Malū est amplioris diuisionis p modū corrupciōis
 eo q̄ qlibet circūstantia corrupit bonū aut amplio
 ris diuisionis penes diuersitatē statū. nota ad se
 cūdum z tertiu di. xlv. l. li. 1. (xxv. c. li. 2. p to
Malū an possit bonū naturale totū absumere dist.
Malū simplr z vlt nō est ponendū. nota rōnes p ve
 ritate z solutiōz. z ad argumēta dist. i. b. li. 2.
Malū primū an habeat cām q̄ est res bona et si sic q̄
 sit illa. nota totū di. xxiiij. d. li. 2.
Malum an sit subiectatū in bono vel in malo et cum
 maluz admittit bonū an possit absumere bonū. ira
 q̄ nihil maneat de bono. nota de tripl̄ci malo dist.
 xxiiij. e. li. 2. per totum.
Malū pcedit a cā deficientē fm duplicē rōnē mali z
 an de⁹ sit cā actus mali. nota totū di. xxiiij. c. li. 2.
Mali sunt due radices. s. timor z amor sed timor na
 scitur ex amore. nota quē finē hñt mali in suis actio
 nibus p totum dist. xxviiij. d. li. 2.
Malū nota quō causat ex cōuersione ad cōmutabi
 le bonū cum tñ nec cōmutabile sit maluz nec fruct⁹
 eius di. xxiiij. c. li. 2. ad vltimū.
Malum an habeat cām efficientem vel deficientem
 nota totum di. xxiiij. b. li. 2.
Malum nō est cā nec habet cām quāuis ex volunta
 te sit malum. nota ad sc̄dm di. i. b. li. 2.
Malū nō habet cām vnde sit sed habet cām vnde in
 cidat dist. ij. o. li. 1.
Malum an sit nihil vel aliquid et vtrum opponitur
 bono contraria oppositione: z cui bono opponitur.
 nota totum bene di. xxiiij. a. li. 2.
Malū cū sit nihil z hoīes puniūt p malo an puniūt
 p nihilo. nota ad vlti. di. xxiiij. a. li. 2.
Malū facies an tēdit in nihil z an quōq̄ malū faciens
 pueniat in nō eē di. xlvj. k. li. 1. per totum.
Malū nō recipit intensiōnē ad terminū aliq̄ cū sit
 puatio s̄z p recessum a bono q̄ recessus est potentia
 infini⁹. nota ad p̄mū di. i. b. li. 2.
Malū an intendit z si sic an sicut habit⁹ vlt puatio et
 an p accessū ad aliud vel p recessum. nota solu. z ad
 arg⁹ di. xlvj. k. li. 1. (4. ad tertium.
Malū auge⁹ nō ab aliq̄ p se s̄z p accidēs dist. xvi. p. li.
Mali quāritas sbalis nō ē ex circūstātijs s̄z qd̄ tur
 p̄tudo accidētalis di. xvi. b. 2. li. 4. ad argumēta.
Malū nō p̄sāt tñ ex circūstātijs negocij s̄z etiā circū
 stātijs faciētis z q̄ malū nō hēt ex se virtutē ipugnā
 di. nora ad vlti. di. xix. b. li. 3.
Malum an ita coniungit q̄busdā actibz q̄ nullo mō
 potest separari vt p̄hs vult z aug⁹. nota solutionem
 z ad argumenta di. xlv. n. li. 1.
Malum culpa p̄c̄m macula vitium z reatus penes
 quid ista differūt. nota in fine post argumentozum
 solutionem di. xxv. c. li. 2.
Malus cōicādo an pl⁹ peccat q̄s si peccaret alio ge
 nere p̄c̄i. nota p totū bñ di. ix. f. li. 4.
Mala an volum⁹ q̄ intelligim⁹ di. ij. c. li. 1.
Mali multa hñt a deo z verū vidēt dist. ij. e. li. 1.
Malus hō bñ pōt facere op⁹ nō malū qz indifferēs.
 nota ad q̄ntum di. xl. d. li. 2.
Malum veniale est in genere mali z an opponit bo
 no d̄ genere bonoz sine charitate et q̄re illud bonū
 nō p̄m̄tā sicut malū veniale puniūt etiā post hāc vitā
 di. xxi. d. li. 4. ad argumēta p singula nota.
Mala non sunt in deo licet sint in scientia dei. nota
 b ij

ad vltimū di. xxxvi. b. li. I.
Mala an sciuntur a deo fm intellectū speculariū vel
 practiciū z an sciuntur a deo p accidēs. nota solutionē
 z ad argumēta di. xxxvi. f. li. I.
Mali hēt de^o psciētā scia speculariua nec aliq̄ mō
 est cā mali. nota ad penult. di. xxxviij. a. li. I.
Malū fieri cur de^o pmittit cū tñ non sit auctor mali
 di. xlvi. J. li. I. nota solutionē z ad primū.
Iusticia triplex nota in arg^o pmo di. xlvi. J. li. I.
Mala fieri vel eē an sit bonū z an de^o vult malū esse
 vel fieri. nota p totū di. xlvi. b. li. I.
Malū facere an sit bonū cū tñ admittit qd est maluz
 fieri. nota ad penult. di. xlvi. c. li. I.
Malum est ordiabile licet omne bonū per malū de
 ordinetur di. xlviij. b. li. I.
Malū nota de malo nihil melius pōt fieri nisi vt or
 dinet in bonū z b̄ intellectū est de malo posito qz p se
 nō adiuuatur in bonū vt in solutionē d̄ z ad primū z
 ad tertū di. xlvi. f. li. I.
Malū si nō esset melior eēt vniuersitas q̄ mō sit. no
 ta solutionē z ad argumētū di. xlvi. f. li. I.
Malū an sit expediēs vniuerso z pferēs ad cōplemē
 tum vniuersi. nota in solutionē duas solutionēs: vnā
 reprobata aliā vero assumpta di. xlvi. f. li. I.
Malum dat occasionem boni multipl̄ z est ostensi
 uū boni z decoris. nota p totum in solutionē z ad ar
 gumenta di. xlvi. b. li. I.
Malum nota an alicui facienti malū bonū eueniat
 di. xlvi. b. li. I. in solutionē.
Malum nō est faciendū vt eueniant bona licet turpi
 ter quādoq̄ acquisitū pōt bene erogari di. xv. a. 2.
 li. 4. ad duo vltima p̄me qōnis.
Malū vitare tenez q̄libet z etiā errozē circa fidē. no
 ta p quē modū di. xxv. d. li. 3. ad primū.
Malū oē vitādū phibēt i decalogo di. xvi. J. 2. li. 4.
Mal^o simplr̄ q̄s pōt dici cū tñ non ha^o (p totum
 beat oia vitia di. xxxvi. c. li. 3. ad vltimū.
Mali extra charitatē opantes bona ex q̄ne etiā hic
 spūaliter remunerāz nō eternaliter di. xiiij. t. li. 4. ad
Mala opantō hnt vnionē nisi aggregatio (vltimū
 nis q̄ nō est vnitas simplr̄ et q̄re mala opa vel pctā
 nō redeūt p poster^o pctm̄ sicut bona opa viuificant
 per bonū opus di. xiiij. a. li. 4. ad scōm.
Malum d̄z multipl̄ z si corpus xpi sit malum indi
 gno. nota di. ix. m. li. 4. per totum.
Malum duplex notatur dāni scilicet z pene z malū
 pene multipl̄ notatur z vide que pene grauiorēs
 sunt di. xliij. n. li. 4. per totum.
Malis nō differēt pena vsq̄ ad diē iudicij vt greci he
 retici dixerūt nec bono z pmiū differēt vsq̄ ad illud
 tps̄ vristi voluerūt di. xxi. k. li. 4. per totum.
Mali simplr̄ an sint dicendi oēs dānati. nota q̄ mali
 simplr̄ z qui mali mediocrit̄ simplr̄ z de bonis sim
 pliciter z bonis mediocriter z an oibus simplr̄ ma
 lis valeāt suffragia ecclie z qlis sit ista diuisio q̄dri
 membr̄ di. xlvi. a. li. 4. p totum.
Malum an semper velint ipsi dānati: cum nullū qd
 absolute z fm se est priuatio potest mouere appen
 tum di. l. c. li. 4. per totum.
Manna omni die fuit collectum ante sabbatū. no
 ta quid significet z quare nō quotidie edendum cor
 pus chisti qd per māna significatur di. xiiij. g. 2. li.
 4. in vltimo argumēto cū sua solutionē.
Māna licet fuerit diuersi saporis tñ eucharistiā be

ne significat q̄ habet vnū actū substantialē et etiam
 quare designat eucharistiā cum panis in quo xp̄us
 sumitur est oblationis nō aut māna di. viij. b. li. 4.
 ad duo vltima p̄me qōnis.
Māne putrefactio quale nocumētum significat dis
 ix. g. li. 4. ad vltimū.
Manicheoz error destruit qz posuerūt duo p̄nci
 pia vnū bono z alterū malo di. ij. o. li. I.
Manifestatio culpārū in extremo iudicio erit. no
 ta quare nūc autem culpe sunt occultande. notatur
 ratio di. xliij. m. li. 4. ad argumēta.
Manifestatur aliqd̄ duobus modis scz p modū ve
 ri z per modū boni di. x. m. li. I.
Mandata decē an audierūt oēs filij israel vlt̄ vnū
 tñ vt dicit rabi moyses q̄ est auctor libri ducis neu
 troz z an etiam de sacrificijs audierunt dist. i. J. li.
 4. ad duo vltima.
Mandata duo sunt de dilectiōe lz charitatē vn^o s̄
 habit^o. nota per totū di. xxvij. f. li. 3. ibidē penes qd
 mandata multiplican^t nota bene.
Mandata vt obseruent̄ incedit tā vita patrū z p̄betia
 q̄ etiā z euāgelia z lex z eplē di. l. c. li. I.
Mandata dīna implere sine grā an possum^o z si nō q̄re
 tūc p̄cipiunt nob. nota ad quartū di. xxvij. a. li. 2.
Mandata dei quare iā nō sūt graua. nota ad sextū
 p altera parte di. xx. a. li. 3.
Manducatio duplex sacramēti eucharistie scz sa
 cramentalis z spūalis penes qd sumit̄. nota cum tñ
 sint tres in sacramento scz sacramētum tñ z sacra
 mētum z res z res tñ penes q̄ nō sumūtur mōi mā
 ducationis nec penes duos modos indigne sumen
 tium nec etiam fm statuz charitatis qui triplex est
 licet ipsum sit sacramētum charitatis sed sumūtur
 modi taneū penes duplicem rem que est in isto sa
 cramento z an infidelis manducare potest sacramē
 taliter di. ix. c. li. 4. per totum.
Manducatio eucharistie siue spūaliter siue sacramē
 taliter fiat requirit vnionē z q̄ infideles māducare nō
 pnt hūc abū nec sacramentaliter nec spūaliter et etiā nec
 ab initio mundi fidem habentes potuerunt. z nota
 de vnione di. ix. d. li. 4. per totum.
Manducare eucharistie sacramētū cōtingit duobz
 modis scz sacramentaliter z spūaliter z qualiter di
 stinguūtur z qñ cōiunguntur z an est illa distinctio
 ex parte nostra vel sacramenti z q̄re est q̄ pōt esse sa
 cramentalis z nō spūalis cū tñ in aliquibz sacramē
 tis semp aliqd̄ spūale accipitur z quid sit māducare
 spūaliter z qd sacramentaliter z qd supplet effectum
 sacramentalis māducationis z an spūalis operat̄ gra
 tiam sacramentalē p se et an etiā secū ferat spūaliter
 manducās delectationem sicut sacramentalis di.
 ix. a. li. 4. p totum bene nota.
Manducare eucharistiā spūaliter loquēdo p̄prie nō
 potuerūt licet apls̄ dicat eandē escā māducauerūt
 z nota an p quēcūq̄ motum fidei quis spūaliter mā
 ducat hunc cibum di. ix. f. li. 4. in solutionē z ad ar
 gumenta per totum.
Manducatio spūalis eucharistie qd operat̄ an ali
 quid maius vel min^o q̄ māducatio sacramentalis z
 si idem an sacramentalis sit superuacua z rōne cui^o
 d̄z manducatio spūalis cum in māducatione corpo
 rali sunt quattuor z quibus actibus deuotionis sic
 bec spūalis manducatio et si qualibet deuotione et
 quolibet actu charitatis z si fuerit an sacramēti in

stitutionem et q̄ triplex sit spiritualis manducatio di. ix. b. li. 4. per totum.

Manducatio spūalis eucharistie an hēt aliqd simile cū manducatione corporali cū in ista sunt quattuor scz cibi diuisio z traieccio cibi in locū digestionis et digestio z unio siue incorporatio, nota similitudinē z dissimilitudinē di. ix. b. li. 4. ad scđam qōnē p̄ to.

Manducare dñm suū in sacramēto an quis audeat z cū nos cōuertimur in ipsum quare ipse nō d̄r nos manducare z quare nō recedim⁹ a naturali nostra specie cū ipsum māducādo in ipm cōuertimur di. x. f. li. 4. ad primā qōnē p̄ totum.

Mansiones in domo patris sunt differentie p̄miorz penes q̄ritatē charitatis z non penes opera charitatis nec fm multitudinē operū quāuis differentia accidentalē bñ faciāt opera charitat⁹ in multitudine z magnitudine sz penes hāc differentia nō accipit māsio sz penes p̄mū sbale qd̄ est fm quāritatem charitat⁹ māssiones autē in āgelis nō distinguūtur formaliter penes naturā sz natura ponit dispositionē nec in nobis natura est fm quā dantur dona gratiū facientia per modū meriti sed p̄ modū congrui di. xlix. b. li. 4. per totum nota singula.

Mansionū differentie nō sunt nisi in celo et in inferno nō in purgatorio z limbo patris nec limbo puerozū di. xlix. c. li. 4. per totum nota.

Mansio in domo penes quid dicatur z an est differentia inter domū patris z māssiones in domo z qd̄ dicitur dom⁹ patris in qua oēs sancti sunt z an mansio vna sit pluriū z q̄ mansio nō est ex parte nouarū reuelationū sed d̄r ex parte illa qua vnusquisqz beat⁹ in forte beatitudinis participat ipm deū di. xlix. a. li. 4. per totum nota singula.

Māsio inhabitatio cōuenit tribz p̄sonis: sol⁹ tñ spūs sc̄tus munit rōne appropriatiōis di. xiiij. n. li. 1.

Māsio electoz v̄l reproboz nō distinguit nisi in loco perpetue p̄manēte di. xxvi. J. li. 3. ad p̄mū.

Māsiones in inferno distinguūtur bñ penes opera nō autem māssiones in patria que quo penes sbale p̄mū distinguūtur fm quāritatem charitatis di. xlix. b. li. 4. per totū nota singula.

Manuū ipositio ab apl̄is sup̄ baptisatos in actibus ap̄loz qd̄ operabat. nota di. ij. g. li. 4. ad arḡ.

Mare quare est p̄rius locus aquarū cum mare est compositum et salum aqua autem elementum z insipidum z an aliqua pars maris etiam reperitur insipida z vnde amaritudo maris. nota per totū distinc. xiiij. m. li. 2.

Marie caro an sit decimata in lumbis abrae et an caro xp̄i z virginis marie sit vnus rationis z an vtriusqz caro fuit in lumbis abrae. nota ad quartum z sequētia di. ij. e. 2. li. 3.

Marie vgo nō est sanctificata in parentibz nec aliq̄s alius p̄ter xps. nota tres rōnes z dicitur anselmi solutū di. ij. c. li. 3. per totū bene nota.

Marie caro an aiationē sacrificata nō fuit vt qdā p̄sumpserūt dicere. nota totū valde bñ di. ij. d. li. 3.

Marie caro an ex p̄mis cōplexionātibz in m̄se nō fuit ita feruida ad libidinem sicut caro alteri⁹. nota an maior vel p̄cupisabilitas habet q̄ amplius vel minus inficiat aiām di. ij. d. li. 3. ad q̄ntum.

Marīa virginē gl̄iosā dicit venerabilis albert⁹ quē admodū z sc̄ti doctores oēs p̄ceptā in originali z solūmō xp̄o b̄ p̄uilegiū attribuit vt clare patet in solu-

tfone z ad argumēta sequētia di. ij. f. li. 3.

Marie aiām quā de⁹ potuit sacrificare q̄re p̄misse in fici originali. nota ad q̄rtū tres cās di. ij. d. li. 3.

Marie nota qñ ē sacrificata di. ij. e. li. 3. per totum.

Marie triplicē nota sanctificationē vna in vtero matris sue de q̄ habes sub. f. z alias duas sub. g. vbi notatur sanctificata p̄ fomitis extinctionē z per filij dicitatis in habitationē. nota bene di. ij. f. z. g. li. 3.

Marie virgo gl̄iosa lz sacrificata in vtero tñ baptisata fuit z qd̄ operat⁹ baptism⁹ in taliter sanctificato di. vi. J. li. 4. ad quartā qōnē per totum.

Marie sacrificatio quāta fuerit z an habuerit fomitē post sanctificationē di. ij. f. li. 3. per totum.

Marie nō potuit post sanctificationē in vtero peccare di. ij. J. li. 3. per totum.

Marie nūqz peccauit nec venialit̄ nec mortaliter. et nota q̄ differēter fuerit sacrificata ab alijs pura bieremia z iohāne di. ij. b. li. 3. per totum.

Marie virgo quō est dicenda nō habere peccatum oino z ipsi infantes recenter baptisati. nota differētiām di. ij. c. 2. li. 3. per totum.

Marie d̄r gratia plena qz cōpleuit ordinē ḡnationis nota in solutione di. i. c. li. 3.

Marie virgo gl̄iosa dignior est omni pura creatura. di. xvi. m. li. 1.

Marie brā scz virgo an melior fieri potuit di. xliij. e. li. 1. in solutione.

Marie virgo gl̄iosa d̄r mulier non fm significationē sz fm interpretationē. nota di. i. d. li. 3. ad vltimū.

Marie lz excellētor fuerit angelis tñ cōueniebat vt illuminaret ab angelo cū ei verbū annūciaret de incarnationē. nota totū di. ij. o. li. 3.

Marie virginis sūm⁹ āgel⁹ de ordine archāgeloz ānūciavit verbū nostre saluti di. ij. p. li. 3. per totum.

Marie annūciatio quo ad modū q̄re nō fuit p̄ illuminationē intellectuāle di. ij. q. li. 3. per totum.

Marie cōueniebat fieri annūciationē de p̄ceptu. nota bñ di. ij. n. li. 3. Et an fides ei⁹ fuit p̄ hāc annūciationem diminuta (ta totū di. ij. o. li. 3.)

Marie virginis debebat fieri annūciatio p̄ angelū. nota totū valde bene di. ix. l. li. 3.

Marie virgo nota quō se habuit in conceptione filij dei per totum di. ij. v. li. 3.

Marie an habuit potētā peccādi z q̄ differēter ab alijs vbi z nota de q̄rtuor statibz liberi arbitrij p̄ to. di. ij. b. 2. li. 3. z an habuit statū ade an p̄ctm̄ ibidē

Marie p̄cipiendo xp̄m an tria ibi concurrerūt q̄ in paruulis p̄currūt di. iij. n. li. 3.

Marie preparauit spūs sanctus generationis potētā ad p̄ceptum totum. nota di. ij. m. li. 3.

Marie q̄ genuit manente p̄raria dispositionē in ea scz virginitate fuit singulare miraculū p̄ra naturā di. xvij. g. li. 2. in solutione vltime.

Marie virginis potētā generatiua. nota qd̄ egerit in conceptione filij per totū di. ij. l. li. 3.

Marie p̄ fide suā an aliqd̄ egerit in p̄ceptione filij vt qd̄dam volūt dicere di. ij. l. li. 3. ad vltimū.

Marie virgo an sit christothocos v̄l theothocos dicenda z quid abest si dicat⁹ christothocōn z an ip̄a sanguinē formandū deciderit. nota z si nō an adhuc est vera mater z quid mater facit in ple generanda. nota solutionē z ad sequētia di. ij. e. li. 3.

Marie virgo an vouerit castitatem vel an consensit.

b iij

in copulam carnalem cum ioseph contrahendo ma-
trimoniū di. xxviii. f. li. 4. ad vltimū.
Marie vir gis gloriose in fimonū fuit pfectū, z nota q̄-
re debuit eē in matrimonio varias rōes dif. xxx. g.
li. 4. p totū bñ notāda sūt singula. ibidē nota q̄ vir-
ginitas ei⁹ nō fuit p̄terea minor qz desponsata.
Marie vir gis in fimonū fuit pfectū sine carnali co-
pula q̄ nō est de eēntia matrimonij z oia q̄ sūt in ma-
trimonio fuerūt etiā in illa. s. fides z ples z castitas
q̄ p̄ficat matrimoniū di. xxx. b. li. 4. per totum.
Maria virgo mater xpi an tenebat se p̄formare deo
in voluto quo ad passionem xpi vt velleb̄ christū pa-
tri. nota totum di. xlvij. e. li. 1.
Maria an brā virgo faciat spālez ordinē qz assūpta ē
supra choros angeloz di. ix. b. li. 2. ad vltimū.
Maria vir gis in resurrectione et iohis euāgeliste magis
cōuenit cū resurrectione xpi q̄ alioz. p̄ter p̄uilegiū
nota quō di. xliij. f. z. a. 2. li. 4. in solutione.
Maria virgo assūpta ē cū corpe z aiaverissimē vt ait
albert⁹ di. xliij. o. li. 4. ad tertiā q̄onem.
Maria virgo fm corpus in celo empirico est. nota ra-
tionē p̄veritate cū solutione z ad arg⁹ di. xxij. b. li. 2.
Maria virgo gloriosa an sit in celo trinitatis et an
sit exaltata super choros angeloz. nota per totū
distinc. ij. b. lib. 2.
Maria n̄go adora⁹ p̄p̄dulia dif. ix. f. li. 3. ad vltimū.
Maritus ardētior amator cōiugis d̄r adulter po-
tius q̄ fornicator di. xxxi. r. li. 4. per totum.
Maritiū qm̄ q̄s tenet subire z q̄ mag⁹ z min⁹. no-
ta solutionē z ad argumēta di. xxxi. b. li. 3.
Maritiū sustinere vlt̄ pati p̄ xpo requirit audaciam z
quō requirit. nota di. xvi. m. 2. li. 4. in solutione.
Martires patiebantur tormēta lz qm̄qz dicebant q̄ si
bī prestarent refrigerium s̄ hoc fuit dictū p̄ causas
nota ad penultimū di. xv. b. li. 3.
Martires xpi. p̄ eo moriēdo gratū ei exhibuerūt ob-
sequiū quāuis erant debitores mortis. nota ad pri-
mū z ad alia argumēta di. xvij. n. li. 3.
Martires accendūt nos ad charitatē q̄ nos cōiun-
git xpo di. xix. a. li. 3. ad nonū.
Martir an latro in cruce cuz xpo est dicendus z qd
facit martyre z quare innocētes sunt martires z qd
facit ad totā rōnē martirij z qd facit totam gloriam
martirij di. iij. g. li. 4. per totum.
Masculus plus requirit de etate vt p̄trahat matri-
moniū q̄ femina quāuis ad cōtrahenda sponsalia
etas vna sit in vtriqz z aiatio etiam pueri et puelle
etate vnā nō habēt quous vsus rōnis in eadē sit etate
di. xxvij. o. li. 4. ad q̄ntum z ad sextum.
Mathematicorum ratiōes an ponant aliquid in
re distinc. iij. b. li. 1.
Mathematica quō nō hēt finē di. i. q. li. 1.
Mathematicis p̄ncipijs credim⁹ p̄ter diuinā lucē
in eis. nota in solutione de p̄ma veritate qualiter se
hēt ad altas veritates di. xxiiij. d. li. 3.
Mathematicoz operibz nō debem⁹ vti etiam si nul-
las cōm̄ratiōes z nulla sacrificia aut incantatiōes
admittāt. nota totū di. vij. m. li. 2.
Mathematici reprehendunt de obseruatōe horaz et
dierū. nota de diuina die siue oct. q̄re a gentibz non
fuerit celebris dif. xxxvij. g. li. 3. ad tertiā q̄onem.
Materia p̄ma et de⁹ nō sūt idē vt stultissime dicit
dauid de dynāto. nota ad arg⁹ di. i. e. li. 2.
Materia p̄ma et de⁹ d̄nt p̄ errore dauid de dynā-

to. nota rōnes ipsi⁹ z solu. alberti di. xx. a. li. 1.
Materia nō est eterna vt plato posuit nota solutio-
nē z rōnes p̄cedentes p̄ veritate di. i. e. li. 2.
Materia an sit aū oē fieri et post oē corrupti. nota ad
q̄rtū di. i. c. li. 2. z quō dicit materia ingenerabilis
z incorruptibilis a p̄ho. nota ibidem.
Materia nō p̄supponit aū oē fieri. nota q̄ fieri acci-
p̄it stricte z ḡn̄aliter di. xx. a. li. 1. ad tertium.
Materia p̄ma an hēat aliq̄mō spēm di. iij. g. li. 1.
Materia p̄ma an habeat ideā in deo. nota in rōnibz
p̄ veritate z in solutione dif. xxxv. k. li. 1.
Materia an est per seipam in potentia ad formam z
an p̄uatio sit separabilis a materia. nota bene in ra-
tionibus p̄ veritate dif. xxxv. k. li. 1.
Materia p̄ma an subiecta f̄ potentie z p̄uatiōni fm
id quō est di. vij. r. li. 1.
Materia cognoscit p̄ potentia ad motū z mutatiōnē
di. iij. d. 2. li. 1. (beat di. vij. r. li. 1.
Materia p̄ma an est extra t̄ps vt vices t̄pōz nō ha-
Materia an refer̄ ad formā imediate seipsa vel me-
diāte potētia z qd sit illa potētia z oino idē cū mate-
ria z si nō an sit materia vlt̄ forma. nota bñ d̄ inchoa-
tione formarū di. xxvi. f. li. 1. ad septimū.
Materia p̄ma an sit variabilis dist. vij. r. li. 1.
Materia p̄ma vocat̄ tribz noibz. s. terra aq̄ abyssus
nota p̄ter tres p̄p̄ietates z q̄re d̄r ianis et vacua cū
hec sint p̄p̄ietates loci z qm̄qz nominat p̄fusam mate-
riam qm̄qz vero mixtā. nota p̄ totū di. xij. b. li. 2.
Materia variat̄ tripl̄r vbi nota an aliq̄mō pōt dici
q̄ angel⁹ habeat materiā in solutione di. iij. d. li. 2.
Materia z p̄p̄ietates materie cui⁹ ē diuidere z indi-
uiduare an idē sunt di. iij. d. 2. li. 1. ad tertium.
Materia multiplex designat̄ fm q̄ capax est multi-
plicū formarū. nota di. xvi. m. li. 1.
Materia p̄ficat̄ oibz adueniētibz sibi z iā ip̄fectissima
est di. xx. a. li. 1. an solu. nota rōnem positam.
Materia rei naturalis q̄rtuor mōis se hēt. nota ad
primū di. xxxi. b. li. 3.
Materia h̄ns dispōnes p̄p̄inquas ad aliquā formā
nō vnitur alteri nisi ille dispositiones p̄iores corru-
pantur di. xli. g. li. 4. ad sc̄m.
Materia an sit in sp̄ualibz. nota in dif. iij. d. 2. li. 2. in
Materia nō ē i sp̄ualibz lz bñ (solu. ad 3^m arg^m.
qd est z q̄ est. nota solutionē di. i. d. li. 2.
Materia an sit oim vna. nota bñ. di. ij. b. li. 2.
Materia oim vnā eē nō est dicēdū. nota solutionē et
rōes imediate p̄cedētes eā z ad arg⁹ di. i. d. li. 2.
Materia vna pōt eē corruptibilis z incorruptibilis
nō p̄p̄ia s̄ p̄ma z s̄lt̄ ḡuitoz z gratūfacientiū ē vna
materia vt attritiōis z p̄tritiōis ē vn⁹ dolor mate-
rialiter z non est verū q̄ quozum est vna materia q̄
illa transmutantur ad inuicem ita q̄ verum qz trā-
mutatur in alterum dist. xvi. b. li. 4. ad tria vltima
Materia nō ē vniuoca i corruptibilibz (sc̄e q̄ōis
z in incorruptibilibz di. vij. b. 2. li. 1.
Materia generis h̄uani duplex nota f̄. nota valde be-
ne p̄ totū opinionones z solutiōes dif. iij. d. 2. li. 3.
Materia corp̄al̄ hois duas hēt eleuatiōes. nota de
regeneratiōe siue resurrectōe di. xliij. b. li. 4. ad 4^m
Materia duplex nota f̄ z nota penes quā (z q̄ntū.
differentiā actū pōt sumi di. xxvij. f. li. 3. ad p̄mū.
Matrimonij vnde dicitur z quare potius matri-
moniū q̄ patrimonij z quare dicuntur nuptie dif.
xxvij. a. li. 4. per totum.

Matrimonium tripliciter habet institutionem scilicet quod ad plura est ordinatum di. xxvi. c. li. 4. per totum.

Matrimonium per primo statu aliorum maioris fuit glorie quam virginitas. nota solu. coitus in primo statu ante peccatum nullam attulit ignominiam quia preceptum de illo fuit. nota quando relaxatum est quod est in solu. di. xx. c. li. 2.

Matrimonium in statu innocentie an fuerit institutum absolute in officium nature in genere vel in specie. et nota quis finis eius moralis di. xxvii. b. li. 4. ad primum.

Matrimonium accipitur quodlibet in actu innocentie fecundum dasset mulierem: ideo sine certitudine proles non convenit sent. nota solu. di. xx. d. li. 2.

Matrimonium in statu innocentie fuisse sine ardore cum delectatione tamen di. xxvi. g. li. 4. in solutione.

Matrimonium in primo statu ante peccatum non fuisset nisi inter unum et unam in non ad plures. nota totum dist. xx. d. li. 2.

Matrimonium plures potest esse cause. scilicet honeste et inhoneste et per se et per accidens di. xxx. m. li. 4. per totum.

Matrimonium pronuntiare debet a sacerdotibus. et nota penam si non faciat et quod pena illoz qui aliquid malitiose pronuntiant contra coniungendos et quod pena qui matrimonium suscipiunt contra interdictum ecclesie di. xlii. s. li. 4. per totum.

Matrimonium non est sacramentum divinum tamen sed etiam humanum: ideo quandoquod datur non a ministro ecclesie et nota differentiam sacramentorum divinorum tamen et humanorum di. xxvii. d. li. 4. ad duo prima.

Matrimonium non omnino in dispensatione ministroz consistens an separandum sit et si interdictum ecclesie pertrahitur quid illis iniungendum qui coniungunt non denunciantes di. xlii. s. li. 4. per totum.

Matrimonium accipitur est in precepto et nota an omnibus est in precepto et per omni tempore vel non et si omnes vouerent an bene facerent abstinendo et quid moueat quosdam hereticos ut dicant quod matrimonium sit omnibus in precepto pro dist. xxvi. k. li. 4. per totum.

Matrimonium si signatum est in relatione ecclesie ad deum et non in relatione unius ad consortium societatis ecclesie di. xxxix. c.

Matrimonium cum sit sacramentum (li. 4. per totum. an habeat rem signatam et contentam vel signatam tamen ita quod illius cuius signum est etiam pertineat que significet nota et an sit sacramentum noue legis et si sic quod differat ab alijs sacramentis in referendo gratiam et si fert gratiam que sit illa et in quo fundetur efficacia ipsius et nota triplicem opinionem de hoc quo queritur an referat gratiam. Item nota quod matrimonium quatuor dicitur quo ad ea que sunt in ipso et que sit forma eius et si efficit illud quod signat dist. xxvi. o. li. 4. per totum. nota bene singula.

Matrimonium si signat duplicem opinionem videlicet spiritus fidelis que et unione diuine nature cum humana et nota per quod et que sit indiuiduitas in matrimonio et quod licet bigamia indiuiduitati huic opponitur di. xxvii. v. li. 4. ad argumenta.

Matrimonium est maius sacramentum quam alia non respectu rei preter se si signat tamen et quod signat. nota di. vii. f. li. 4. in so.

Matrimonium diffinitiones ponuntur et intellectus earum explicatur in argumentorum solutionibus et quod diffinitiones etiam conueniunt matrimonio quibus posset fieri duorum

tium et separatio a thoro di. xxvii. b. li. 4. per totum.

Matrimonium requirit consensus et non superiorum cum tamen sacramenta dispensantur secundum dispositionem superiorum dist. xxvii. f. li. 4. per totum. Ibidem nota an matrimonium sit de ierarchicis.

Matrimonium cum an sit ipse consensus vel verba ipsius consensus aut utrumque et an possit fieri sine verbis et sine ministro spirituali cum alia scilicet facta sunt in operatione ministroz ecclesie et an consensus de futuro faciat matrimonium et vide casus aliquos. scilicet de illo qui exprimit verba sed non consentit an mulier admittens illum peccet quod dubio se committit. Et nota de illo qui dicit in facie ecclesie et postea iterum rat se non sensisse etc. di. xxvii. d. li. 4. per totum.

Matrimonium facit ipse consensus de presenti et nota an ille consensus eodem modo faciat matrimonium in veteri sicut in noua lege di. xxvii. c. li. 4. per totum.

Matrimonium consensus an sit in copula carnale vel sit consensus in comuni ad carnalem copulam et ad cohabitationem et an gloriosa virgo habuerit consensus istos di. xxvii. f. li. 4. per totum.

Matrimonium an magis consistit in coniunctione animorum vel corporum dist. xxvii. g. li. 4. per totum et matrimonium bonum principale quid sit et quod sit essentialis eius causa.

Matrimonio tracto per verba de presenti non statim tenetur quis coniugium reddere debitum sed per prefixo a legislatore. nota tres rationes quare datur certum tempus di. xxvii. b. li. 4. per totum.

Matrimonium cum sit sacramentum an ordinem principale preter peccatum vel sit principale in effectum et an baptismus sit fundamentum eius sicut et aliorum sacramentorum et an matrimonium sit firmum in indulgentia di. xxvi. a. li. 4. per totum.

Matrimonium dicitur inchoatum ratum et consummatum. et nota partem et bona matrimonij an sint matrimonij inchoati vel consummati di. xxxi. f. li. 4. per totum.

Matrimonium quando incipit placere et incipit matrimonij in puero et puella non habet eandem etatem quantum ad sponsalia sit idem tempus et an matrimonium potest in aliquo casu dicitur ante nos pubertatis. nota varios casus circa sponsalia et matrimonium di. xxvii. o. li. 4. per totum nota singula bene.

Matrimonium an sit per sponsalia iuramento firmata accedente copula carnali vel non dist. xxvii. b. li. 4. per totum.

Matrimonium non dicitur per sponsalia et iuramento addito sed magis sit simpliciter verbo de presenti et iste tractus simplex pualet quantum in primo casu sunt duo. et nota quod tractus de presenti deus confirmat et trahit robur a snia diuina dist. xxvii. a. li. 4. per totum.

Matrimonium an sit appreciatum cum dantur arre que sunt partes preter se si soluuntur sponsalia an sint restituenda huiusmodi donaria vel arre dist. xxvii. q. li. 4. ad quartum quintum et sextum.

Matrimonium an verum sit in secundis nuptijs et an ille a domino institute et an peccatum sint et que non benedicantur et quare puniuntur et an secundis nuptijs seruetur castitas di. xlii. r. li. 4. per totum.

Matrimonium nisi tempore an sit fere fornicatio antiquorum in veteri testamento di. xxxii. j. li. 4. per totum.

Matrimonium incursus vario modo potest fieri et deceptorie ita quod non sit matrimonium quantum ecclesia possit compellere tales: et nota quod licet etiam quis deberet sustinere excoicationem usque in fine vite antequam cognosceret illam cui assignatur et quod licet sibi esse faciendum di. xxvii. d. li. 4. per totum.

Matrimonium dicitur per verba de presenti et non intendens sed decipiens an teneatur ducere ita quod si non hoc sit ei iniungendum in penam. nota bene di. xxvii. c. li. 4. per totum.

Matrimonialiter si q̄ p̄sone cōpellunt manere p̄ excoi-
catione nō alter p̄uigū h̄er̄ fm̄ p̄sciam alia rite yro-
re vel maritū manere nō debet etiā vsq̄ ad finem
vite excoicatus debet sufficere di. xxvij. a. 2. li. 4.
Matrimoniu an possit accusari z q̄n z quō z si fuerit
accusatio facta an tenentur sibi reddere debitum z
exigere di. xxxi. n. li. 4. per totum.
Matrimoniu clādestine p̄ctū an sanxit p̄sensus i ocul
to di. xxvij. e. li. 4. p̄ totū z sub. d. ad scōm z tertiu.
Matrimonij p̄sensus excludunt errores q̄dam: qui
dam vero nō di. xxx. d. li. 4. per totum.
Matrimonij p̄sensus euacuat coactio z met⁹ vt p̄tra-
ctus in irritū reuocet di. xxx. d. li. 4. p̄ totum.
Matrimonij p̄sensus excludit error persone ex sua
natura. z nota q̄ error peccat contra essentia matri-
monij di. xxx. b. li. 4. per totum.
Matrimonij p̄sensus ipedit error z nō ignorantia vel
nescientia z quid sit error z quō differt ab ignorantia
z nescientia di. xxx. a. li. 4. per totum.
Matrimoniu in ḡie relationis est z quīs sit magis
vinculū q̄ seruitus tñ ipsuz p̄ baptisimū dissoluitur
seruit⁹ aut nō di. xxxix. j. li. 4. per totum.
Matrimoniu an sit forti⁹ vinculū q̄ votum vel ecōtra
cū hec sit heresis iouimani q̄ p̄tulit m̄rimoniu casti-
tati virginali z viduitati di. xxxvij. p. li. 4. p̄ totum.
Matrimonij ipeditmēta notant z q̄dā dirimunt p̄ben-
dū z p̄ctū q̄dā aut p̄trahēdū nō aut p̄ctū z q̄ aliqua
magis ipediūt aliq̄ minus z nota sufficiētia impedi-
mento di. xxxiij. b. li. 4. per totum.
Matrimoniu habet impedimēta z non alia sacramē-
ta. nota duplicē causam propter quas z matrimo-
niū non ita pure dependet a volūtate distin. xxxiij.
c. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄trahere an ipediūt datio penitētie
z ipse carbasim⁹ quo ad illos qui hec susceperūt cū
illis a quibus suscipiūt z nota an illa duo faciūt co-
gnationem spirituaalem sicut baptisimus z cōfirma-
tio di. xli. e. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄trahēdū ipediūt silr z p̄tractum.
diminunt tres casus: z nota an habeant excep-
tiones di. xxxvij. n. li. 4. per totum.
Matrimoniu an quis possit in matrimoniu ducere
vnam sorozem si pus aliam cognouerit vel etiam si
post matrimoniu cognouit sorozem vxoris sue an
debitum pōt perere dist. xxxiij. m. li. 4. per totum
vel etiā an post mortem vxoris talis possit p̄trahere
cum alia vel nō nota ibidem.
Matrimonialiter cōiungi phibent aliq̄ p̄sone. z no-
ta hui⁹ rōnem di. xxvij. g. li. 4. ad quartum.
Matrimoniu p̄hendū ipedit crimine s̄ in triplia casu
etiā crimē p̄tractū diminuit di. xxxvij. l. li. 4. p̄ totū
ibidē quō crimen p̄trahit matrimonio.
Matrimoniu ipedit p̄pter crimē cui⁹ sex spēs solēt assi-
gnari scz interfectio pprie cōiugis zc. z q̄ non dissol-
nunt cōtractum z an possit cum comittentibus hec
dispensari vt contrahant. z nota rōnes de hīs ipedi-
mentis dist. xxxvij. m. li. 4. per totum.
Matrimonij ipeditmētū ē dispar cult⁹. z nota q̄re poti⁹
infidelitat⁹ viciū p̄riat matrimonio q̄ alia vicia z q̄
re poti⁹ fides facit matrimoniu eē ratū q̄ alia virt⁹
di. xxxix. b. li. 4. per totum.
Matrimoniu h̄er̄ p̄fecta idissolubilitatē q̄n fundat in si-
de alias em̄ in casu solui pōt si sit in p̄tumeliā crea-
toris. nota bñ dist. vi. f. li. 4. ad scōm in fine ibidē q̄

nō est tñ sacramētum sed etiā est officium.
Matrimoniu supueniēs dispar cult⁹ nō dissoluit m̄ri-
moniu s̄z bñ q̄ ad separationē thori alias aut nō q̄ in
fide xpi pus p̄rerant dist. xxxix. e. li. 4. per totum.
Matrimoniu nō est vbi est error p̄sone etiā si eē bo-
nus vir traderet mulieri si e ille cū quo p̄trahit nec
etiā si cū illo per errore liberos habuisset z postea d
errore p̄stat soluitur matrimoniu scōm q̄ non erat
di. xxx. c. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄trahēdū z p̄tractum ipedit a ser-
uitute. z nota an ex iure naturali vel diuio aut posi-
tuo di. xxxvi. c. li. 4. per totum.
Matrimoniu nō dirimitur si seruit⁹ supuenerit ei quō
ad virū tñ. z nota de dominis qui talē recipiūt cū
mulier sit ingenua z an maneat ipsa libera z proles
dist. xxxvi. e. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄hendū z p̄tractū ipedit ipsa seruitus. z
nota q̄ statuto z an habeat fuit⁹ aliqua p̄rietatē ad
matrimoniu dist. xxxvi. b. li. 4. per totum.
Matrimoniu an p̄nt p̄bere seru⁹ z ancilla diuersorum
dñoz. ita q̄ sit licitū z si sic q̄d de filiis ita p̄creat⁹
z an dñt possunt per p̄cepta eoz quo ad seruitia im-
pendendo ipsos impedire a redditione debiti dist.
xxxvi. d. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄hendū ipedit ordo z etiāz dissoluit
cōtractū nō de necessitate hoc est ex congruentia et
staturo ecclesie. nota plures rōnes cōgruentie hui⁹
di. xxxvij. a. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄hendū ipedit ois ordo sacer z etiā di-
rimit p̄ctum quāuis differens sit sanctitas in hīs
ordinibz di. xxxvij. c. li. 4. per totum.
Matrimoniu ipediti ab ordine an sit ipeditmētū loca-
le tpale z particulare di. xxxvij. b. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄hendū ipedit cognatio spūalis z etiam
dirimit p̄ctuz. nota rōnem z similt cognatio carna-
lis q̄re ipedit. nota z cōsidera q̄d attendit per ma-
rimoniu q̄ in eo distātes p̄sone cōiunguntur z non q̄
sibi attinent dist. xli. c. li. 4. per totum.
Matrimoniu in casibz q̄bz nō ipedit cognatiōe spūali.
nota de duabz cōmatribz di. xli. f. li. 4. per totum.
Matrimoniu ipeditur cognatione spūali. z nō
ta ad quos se extendit impedimentum istud distin.
xli. f. li. 4. per totum.
Matrimoniu ipedit cognatiōe legali. nota q̄lir z quas
p̄sonas p̄bere phibet cognatio talis di. xli. o. li. 4.
Matrimoniu p̄bere nō pōt adulr cū adulre (p̄ro-
ra in tribz casibz dist. xxxv. q. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄trahere an possit adulter post mor-
tem vxoris cum illa quā polluerat existens in matri-
monio di. xxxiij. n. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄bere puer et puella certo tpe p̄nt nō
tñ egliter. z nota similt de alijs q̄ diuersimode ha-
bent tps ad aliq̄d faciendū vt de ingredientibz reli-
gionē de ordinandis z p̄dicatiōis officio siue exerci-
tio z d̄ regimine familie di. xxxvi. f. li. 4. per totum.
Matrimoniu clādestinū tenet sine p̄sensu parentū pec-
cat tñ ita p̄trahētes. z nota p̄dictū matrimoniu ē le-
gitimū in p̄tractu di. xxxvij. d. li. 4. per totum.
Matrimoniu contrahere an possint furiosi. nota di-
stinc. xxxiij. l. li. 4. per totum.
Matrimoniu scindi nō pōt p̄pter p̄ctū mortale q̄d cūq̄
sed sponsalia bñ nota di. xxxix. b. li. 4. per totum.
Matrimoniu p̄bentes sub p̄ditione turpi. nota an va-
leat z que sint magis turpes cōditiones inter illas

di. xxvij. J. li. 4. ad argumeta circa finem.
 Matrimoniu carnale excludit p affinitate nulla tm
 piquitas excludit matrimoniu spirituale. nota so
 lutionem di. x. o. li. 3.
 Matrimoniu coactu an obligat z qd requiratur ad
 matrimoniu di. xxxix. k. li. 3. ad vltimu.
 Matrimoniu no debet solui ppter impedimentu ali
 qd supueniens matrimonio. s. si fuerit impotens ipe
 vir di. xxvij. m. li. 4. per totum.
 Matrimoniu supueniens infirmitas vel qd aliud
 no facit separatione iter eos di. xxxij. o. li. 4. p totu
 Matrimoniu psumato an vir pot dimittere vxore cuz
 allic sterilitas cu gētilis hoc pmittebat vt patet de
 carbonis vxore di. xxvij. J. li. 4. per totum.
 Matrimonio vri an pnt q sterilitate in muliere. pu
 rant. nota di. xxxi. s. li. 4. per totum.
 Matrimoniu inire cu alio an possit mulier q putat vi
 ru mortuu vl captiuu et qd faciet si aliu duxerit et
 omnis reuertit di. xxxvij. p. li. 4. per totum.
 Ibidem matrimoniu ē mediana indirecta z cupiscentie.
 Matrimoniu pbens q votu castitat. p uatu emisit pec
 cat mortali z ius extgēdi debitū quauis reddere te
 net. z nota rōne ho. di. xxxvij. p. li. 4. p totum.
 Matrimoniu an fuit in pcepto in veteri testamēto z
 pmittit in nouo tanqz min⁹ bonū z qre in veteri plu
 res vxores matrimonialiter fuerūt cōiuncte vni vi
 ro di. xxvi. m. li. 4. ad vltimu.
 Matrimonialit cōiuncti in veteri testō an habuerūt si
 dem thori cōiuges eq̄liter cu marit⁹ plures habuit
 vxores z an semp mulieres tales habuerūt p̄tatem
 petendi debitum di. xxxij. p. li. 4. per totum.
 Matrimoniu hīs cu pluribz vxoribz ante bap̄tismū
 an pot cōuersus eligere aliqua ex hīs si omnes con
 uertantur cum eo z quid si tm̄ vna cōuertatur z il
 lam pus repudiavit in lege sua an iam ducere eam
 tenetur di. xxxix. f. li. 4. per totum.
 Matrimoniu patriarcharū sanctorū operabat celi
 barū quīs et bigami fuerint plures habentes vxor
 es di. xxxij. d. li. 4. per totum.
 Matrimoniu pfectū fuit iter bearam vir ginē z sc̄m̄ io
 seph. z nota cās qre m̄rimonio coniungi debuit brā
 vgo z quō sac̄m̄ incarnationis maligno fuit p b̄ cela
 tu. nota pulchras solutiōes p̄ varia argumeta in p̄
 riu trahētia di. xxx. g. li. 4. p totū nota singula b̄n.
 Matrimoniu vginis z ioseph an fuit pfectū sac̄m̄ z an
 carnalis copula sit de eētia m̄rimoniē et an fuerūt
 ibi oia q sunt in m̄rimonio videlz fides z ples z q ca
 stitas perficit matrimoniu. nota de duplici castita
 te di. xxx. b. li. 4. per totum.
 Matrimoniu vginis gliose p̄riebat voto qd fecerat
 de virginitate di. xxx. k. li. 4. per totum.
 Matrimoniu brē vgis an habuit indiuiduatē vite. no
 ta de duplici indiuiduate di. xxx. l. li. 4. p totum.
 Matrimoniu vgis gliose habuit bonū plis quauis io
 seph fuerit tm̄ p̄ puratiu⁹ xpi. et nota q dupl^r pot
 xps cōparari ad illud m̄rimoniū z an fuerit in ma
 trimonio pcept⁹ z q extḡitur ad bonū plis di. xxx.
 J. li. 4. per totū z s̄l^r sub. b. ad sc̄m̄ z tertium.
 Matrimoniu pfirmari p̄nētia perpetua pot intelli
 gi dupl^r vel quo ad p̄nētia eius vel quo ad sanctita
 tem di. xxxi. p. li. 4. per totum.
 Matrimoniu p̄nētia pari voto an sit meli⁹ q̄s ai con
 cubitu z an sit pfectū sine copula carnali z signifi
 cationis pfecte di. xxvij. f. li. 4. per totum.

Matrimoniu sine carnali copula pfectū ē: z nota de p
 fectō incēnature z in vltio posse di. xxvi. p. li. 4. p to.
 Matrimoniu ē naturale fm legē nature z nō ē m̄rimo
 niū i alijs aialibz s; i boie tm̄ quauis aialia qdā b̄n
 p̄iugatur ad discretas femias sui sex⁹ p filioz edu
 catio: z nota q ois cōmixtio extra m̄rimoniū ē pec
 catū z p̄ legē nature di. xxxij. a. li. 4. per totum.
 Matrimoniu infidelū est verū matrimoniu ab ho
 nestate p̄tractus sed imobilitatem non habet nisi a
 fide xpi. z nota matrimoniu nō est tm̄ humanū sed
 z sp̄iale di. xxxix. k. li. 4. per totum.
 Matrimoniu infidelū an tenet si vn⁹ cōuertitur ita vt
 aliā fidelē simlē nō posset ducere z qd si postea con
 uertat^r vxor infidelis vel vxores infideles si plures
 habuit in infidelitate. nota bene singula di. xxxv. k.
 li. 4. ad septimū casum vsqz in finem.
 Matrimoniu sine fide xpi nūqz fuit ratū: z iō nō ē oino
 indissolubile z an sint bona m̄rimoniū in m̄rimonio
 infidelis cu fidelit^r z nota qre dispar cult⁹ facit pso
 nas illegittimas di. xxxix. a. li. 4. per totum.
 Matrimoniu inter fidelē z infidelē dissolubile est q ad
 fidelē q pot p̄bere ai q vult si infidelis discedit z infi
 delis p̄bere cum fidelit^r nō pot. ppter p̄ctm̄ et etiam si
 postea cōuertatur p̄trahere nō pot nisi per dispensa
 tionē forte di. xxxix. J. li. 4. per totū ibidē q m̄rimo
 niū infidelū nō est vsqz quaqz legitimū.
 Matrimoniu ratū est si q̄s p̄traxit cu heretica dum tm̄
 ambo rite an fuerit bap̄tismi in forma ecclie sed nō
 est ratum si q̄s veller bap̄tismi in m̄rimonio
 vel bap̄tisma qz bap̄tisma fundamentū est sacramen
 torum sicut z patet de ordinato nō prius bap̄tismo
 di. xxxix. d. li. 4. per totum.
 Matrimoniu iter infideles an habeat bonū sacramen
 ti vel nō. nota di. xxxv. q. li. 4. per totum.
 Matrimoniu bonū nō considerabat a gentilibz nisi
 quo ad bonū prolis: z ideo illo nō existente soluebat
 dist. xxvij. J. li. 4. ad vltimū.
 Matrimoniu tria bona hēt scz plis bonū fidei et bonū
 sacramenti z an in statu innocētie om̄ia hec habuiss
 sent. nota ad sc̄m̄ di. xx. d. li. 2.
 Matrimoniu bona nota an sint in eodē qre bonū ai ma
 trimonio an sint genere in honesti vs̄m̄ diuersis ge
 neribus di. xxxi. b. li. 4. per totum.
 Matrimoniu antiquoz an in se habuit bonū sacramē
 ti z celibarum z q̄s differēter m̄rimoniū illoz erat si
 gnū cōiunctionis ecclie cum xpo z matrimonio no
 stri sp̄is. nota di. xxxij. f. li. 4. per totum.
 Matrimoniu iter nō legitimas p̄sonas an habeat bo
 na m̄rimoniū z sp̄aliter bonū sacramēti ai p̄nt sepa
 rari vt patet de fidelit^r z infidelit^r. nota q sac̄m̄ d̄z du
 pliciter h̄t di. xxxi. q. li. 4. per totum.
 Matrimoniu hēt tria bona z hec cōueniūt cum ma
 trimonio tam fidelium q̄s infidelium sed differēter
 dist. xxxi. e. li. 4. per totum.
 Matrimoniu bona an cōueniāt ei in quātū est in officiu
 vel in quātū est in remediū vel medicinā. nota z an si
 ne bonis matrimoniu acc⁹ eius esset mortale p̄ctm̄
 di. xxxi. d. li. 4. per totum.
 Matrimoniu an sit fm opationē ipsā plis vl^r fm sbam
 vel fm bonitatem cum dicat q ples sit bonū ipsi⁹
 matrimoniu di. xxxi. k. li. 4. per totum.
 Matrimoniu bonū siue nuptiale bonū tripartitū est
 z penes quid iste numerus boni istius sumitur. no
 ta di. xxxi. g. li. 4. per totum.

Matrimonij principale bonū est proles distincta, l. c. li. 4. in solutione.
Matrimonij bona cōparant ad inuicē et q̄rit q̄d illorū sit substantiāli⁹ et melius et p̄ncipali⁹, nota bñ distinctiones in singula dis. xxii. c. li. 4. per totum.
Matrimonij fm q̄ faciū an habuerit totū effectū et integritatē suoz bonoz ante passiōē xp̄i vel iam p̄fert aliq̄d ministratū sub clauibz q̄d tūc habuit di. ij. b. li. 4. ad sc̄dam q̄onem.
Matrimonij nūq̄ ē viciōsū s̄z honestū q̄uis p̄bentū finis viciōsus p̄t eē di. xxvij. m. li. 4. ad vltimū.
Matrimonij multip̄l̄ considerat̄: et nota an semp̄ habeat formā et q̄ sit remediū vñ bēt et an etiam sit in remediū sine administratione ministrozū eccl̄e sic di. i. p. li. 4. in solutione.
Matrimonij ē in remediū et medicina p̄ morbū p̄cupi sc̄tie et b̄ dupl̄r. nota di. xxvi. b. li. 4. p̄ totū nota.
Matrimonij est medicina libidinis. nota quomodo distincta. xxvij. b. li. 4. per totum.
Matrimonij cū sit medicina p̄cupisc̄tie nō t̄m cōuenit ministris eccl̄e. et nota q̄lis medicina et de duplici medicina di. xxvij. c. li. 4. ad tertium.
Matrimonij vñ est iter illos q̄ sola libidine se coniungūt et bona m̄rimonij nō sūt in actu s̄z in potētia et in habitu. et nota quō ibi q̄si adulteri sint et t̄m illud matrimonij ē in medicina di. xxxi. r. li. 4.
Matrimonij nō imp̄mit charactē et t̄m manet vñ culū ipsi cōiugibz viuētibz quāuis a se inuicē separentur et etiā si quis alteri copulet et ponit simile de apostata aia di. xxxi. o. li. 4. per totum.
Matrimonialis actus an sit p̄ccm̄ vel an potest esse meritorius. nota totū di. xx. f. li. 2.
Matrimonialis p̄cubit⁹ indiget excusatiōe quāuis sit meritorij. et nota an sit turpis di. xxxi. v. li. 4. p̄ totum.
Matrimonij actus quādo est venialis quando mortalis nota et q̄ q̄nq̄ sunt q̄ possunt mouere ad hūc actum ipsum operantē: et nota an sit meritorius in quatuor actus di. xxxi. v. li. 4. per totum.
Matrimonij actus in cōiuge et p̄cubitus in meretricē nō sunt eiusdem speciei et an coitus fm se sit malum cum sit excusabile et excusabile est malum dist. xxvi. j. li. 4. per totum.
Matrimonij actus nō est peccatū. nota solutiones q̄bus hereticoz argumēta soluiuntur et rationes pro veritate di. xxvi. n. li. 4. per totum.
Matrimonij an p̄cedit infirmitatē et si sic an adhuc sit meritorij et habeat laudē di. xxvi. o. li. 4. ad arg^o se cūde q̄onis. nota de duplici infirmitate.
Matrimonij an sit in ḡne boni vtilis vñ honesti aut delectabilis vñ boni mixti et an facit ip̄edimentū ad cōsecutiōē b̄ritudinis di. xxxi. a. li. 4. per totum.
Matrimonij act⁹ oēs suffocat q̄ ad actū rōnis nō quo ad habitū virtutis. nota ad argumēta di. xv. g. li. 3.
Matrimonij delectatio an corrūpit rōnis actū. nota di. xxxi. r. li. 4. ad duo vltima.
Matrimonij actus quādo est meritorius et quando fm indulgētiā et veniale et q̄m mortale. nota et que et quot cause sunt hui⁹ actus et quot mouentia et q̄ in de omnis actus qui est fm indulgētiā est malus fm q̄ dupl̄r est indulgētia. et an actus matrimonij etiam meritorius dicendus est turpis cum habeat verecūdiā di. xxvi. l. li. 4. per totum.
Matrimonij act⁹ an relinquit habitū post se et an sit ordinat⁹ vel nō di. xxvi. n. li. 4. ad septimū.

Mater nota q̄d facit in ḡnatione plis di. iij. e. li. 3. in solutione et ad duo sequētia.
Mater in p̄ceptiōe filioz. nota q̄d faciāt et etiā puero tā formatō q̄d operent. nota totū di. iij. l. li. 3.
Mater d̄r vñ vitiū alioz. nota quare et similiter est in virtutibz vt patet de charitate respectu aliarū virtutū. et vnde est ratio illa filiatiōis in vitijs. nota di. xxvij. t. li. 4. in solutione.
Matrim⁹ p̄p̄herarū q̄s fuerit iter bos q̄ttuoz dauid moysen et helyā et helizeū di. ij. q. li. 1.
Mechia idē q̄d adulteriū p̄hibet: et ois alia fornicatio sub ea intelligit di. xxxvij. k. li. 3. p̄ totum.
Mediatoris officium. nota quid sit ad argumēta di. xix. k. li. 3.
Mediatoris fidē h̄fe oportebat a p̄ncipio stat⁹ p̄cc̄i saltē vniuersaliter nō aut in particulari fm sacra q̄bus mediatur. nota totū di. xxv. b. li. 3.
Mediator est christ⁹. nota fm q̄ uā naturam et quare nec angelus bon⁹ nec malus possunt nostri dici mediatores et quid facit esse christum mediatorem. nota p̄ totum bene di. xix. k. li. 3.
Medium an sit necessarium in vnione deitas ad carnem. nota totū di. ij. j. li. 3.
Medium quo deitas cum carne est vnita quale sit an congruente vñ rei et q̄d sit illud medium. nota totum dist. ij. k. li. 3.
Medium per abnegatiōē et cōmixtionem nō habz in se extrema nec sic xps est medium. nota ad argumēta di. xix. k. li. 3.
Medium per participatiōē et medium cōiungens que sint di. i. b. li. 1.
Mediū est virtus et rationalis creatura diuersis respectibus di. i. b. li. 1.
Mediū in oibus virtutibus nō est eiusdē rōnis. nota ad primū di. ix. b. li. 3.
Mediū ē act⁹ et extrema potētia et obiectū. nota q̄re p̄p̄ie p̄ gr̄am nō recte viuūt di. xxvi. l. li. 2. ad sc̄dam.
Mediū determinatio in aliq̄ virtute p̄t multiplici attendi di. xxvij. q. li. 4. in solutione.
Mediū virtutis determinat fm quāritatē nō rei in se s̄z vt determinat q̄ ad nos saluar⁹ oibz circūstātijs di. xxvij. n. li. 4. ad tertium.
Medio nō vñ de⁹ in ope gl̄ificatiōis p̄pter se s̄z p̄pter nos et hoc mediū est eleuās et silr in ope gl̄ificatiōnis. nota ad argumēta di. xxvi. a. li. 2.
Medicina in p̄bēio notabili quarto.
Medicine p̄paratio duplex est di. i. f. li. 1.
Medicina diuersimode dicitur esse in multis et fm tempus di. viij. f. li. 1.
Medicina nō t̄m adhibet morbo q̄ ad fontē morbitā spūalibz q̄z corporalibz di. xvij. a. li. 4. ad penult.
Medicina nō semper debet habere cōtrarias formas ad morbum. nota de medicina spūali et corporali ad vltimū di. xij. b. li. 3.
Medicina nō est sp̄ dāda infirmo etiā in spūalibz medicinis. nota de sacramētis di. xxij. m. li. 4. ad p̄mū.
Medicina nō ois dat infirmo tā q̄ ad corporalem q̄z ad spūalē morbū: et quō differētē debet dari medicina spūali infirmo di. ix. b. li. 4. ad quartum.
Medicina mentis et corporis nō eodem modo se habent ad morbos mentis et corporis. nota de sacramētis quare a p̄ncipio non instituta sunt dist. ij. b. li. 4. in solutione.
Medicina corporis et aīe nō pro eodem tēpore sunt

adhibende quia non eodem modo agunt, nota solu-
tionem dis. i. b. li. 3.
Medicus spūalis debet morbi quātitatē et diutur-
nitatem z alia cognoscere sicut z medicus corpora-
lis dis. xvi. m. li. 4. ad quartum.
Medicina spūalis contra morbū pēti habet similitu-
dinē cum medicina pōcratis quo ad singulas par-
tes medicine, nota de partibz pnie quō operantur
simul in penitente di. xvij. a. li. 4. per totum.
Medicina spūalis valet ad morbum corporalem et
spūalē nō tamen corporalis valet ad morbū vtrūqz
di. xvij. b. li. 4. ad penultimū.
Medicina pēpiscencie notat̄ dupl̄ z quare nō con-
uenit matrimonii ministris ecclie cū sit medicina
pēpiscencie di. xxxvij. c. li. 4. ad scū. (h. li. 4. pro.
Medicina libidinis ē m̄fimonii. nota quō dis. xxxij.
Medicina nō tñm ponit̄ z culpā di. i. c. li. 4. ad q̄ntum.
Medicinalia vasa dicūt̄ ēē sacra vt tamarisc⁹ z embro-
tū z clistere di. i. f. li. 4. ad vndecimū argumentum.
Medicina ieiunii nō impedit̄ s; corpis xpi sumptio-
nē di. vij. k. li. 4. ad scōam qōnem nota totum
Medicus nō q̄rit oēs circūstantias morbi s; pericu-
losas sic z medicus spūalis q̄ est sacerdos et nō ipse
penitens di. xvi. r. 2. li. 4. ad q̄ntum.
Media diuinatores p̄nt dici non tñ reprehensibiliter
di. vi. d. li. 4. in scōo argumēto de signis.
Melancolicus ex complexionē sua timidus est; z
nota de melancolia di. xxix. c. li. 4. ad tertium.
Melchisedech duo exp̄mit sua figura q̄ fuit in eu-
charistie sacro dis. vij. b. li. 4. ad quartā qōnem.
Melchisedech oblatio quid significabat z ipsa deci-
matio abrahe di. iij. g. 2. li. 3.
Melchisedech sacrificiū an fuerit acceptū ex se cum
hoc videt̄ dici i canone misse vbi fit cōparatio hostie
p̄secrare ad ipsum sacrificiū melchisedech di. i. J. li.
4. quasi ad penultimū tertie qōnis.
Melius aliquid esse quid sit, nota bene solutionē
z ad argumenta di. xxix. l. li. 3. ibidem de augmēto
charitatis per quē modum fit.
Melius in se aliquid potest esse z tamen alicui nō di-
spolito malum. nota de penalitatibz remanētibz
post baptisimū di. iij. l. li. 4. ad primū.
Melius simplr nō est semp̄ peligendū illo qd non est
melius simplr, nota di. xxxi. y. li. 4. ad primū.
Membroz defect⁹ in genitis v̄nventat, nota in ra-
tionibz imediate an solutionē dis. iij. d. 2. li. 3.
Membrū d̄r dupliciter z an membra mutilata erūt
in resurrectōe in bonis z malis cū in illis nō sūt ope-
rati bonū vel malū z q̄ dupl̄r dici pōt membrū ani-
matum di. xliij. b. 2. li. 4. ad argumenta.
Membra columbe dupliciter dicūtur salicet fm qd
z simpliciter z q̄ membra dupl̄r cōiungūtur capiti
z non eodem modo mouentur a capite di. xij. J. 2.
li. 4. ad tertiu quartum z q̄ntum.
Memoriam multiplicat̄ describit̄ di. iij. p. li. 1.
Memoriam et intelligentiā distinguūtur licet de eisdē
sint distn. iij. r. li. 1.
Memoriam z intellect⁹ nō habent nisi habitū vnū di.
iij. f. li. 1. in solutione secūdi dubij.
Memoriam inquisitiua qua discernit se mens nō sem-
per habetur di. iij. a. 2. li. 1.
Memoriam tota an sit in intellectu z voluntate z econ-
uerso fm multitudinē obiectozum omnium et penes
rationes cognoscendi multas respectu duozū obier-

ctozum tñm di. iij. r. li. 1.
Memoriam intelligentiam et voluntas mens notitia et
amor qualiter sunt vna essentia vita z mens dis. iij.
b. 2. li. 1. in solutione secūde qōnis.
Memoriam vt est ps imaginis est potētia aie rōnalis
fm superiore partē tenēs apud se habitū veri v̄l bo-
ni z ē respectu p̄terito z p̄ntū et futuro z abstrahēs
ab omni differētia t̄pis di. iij. p. li. 1.
Memoriam qn ps imaginis est nō tñm est p̄terito z sed
de p̄teritis p̄ntibz z futuris sumit̄ di. iij. r. li. 1.
Memoriam pars imaginis in angelo z homine qd di-
cat di. iij. f. li. 2. ad secūdum.
Memoriam in eo q̄ memoria est ad aliqd z nō in eo q̄
vita vel mens vel essentia dis. iij. y. li. 1.
Memoriam z intelligentiam in angelis qd dicant, nota
ad penultimū di. iij. J. li. 2.
Mendaciorū octo notant̄ genera z penes qd sumi-
tur diuisio, nota p̄ totū di. xxxvij. f. li. 3.
Mendaciū fm se an sit p̄ctm̄ z an in opere pōt esse fi-
cut in v̄bo z an disputātes q̄ ex intentione sepe fallūt
mentiant̄ dis. xxxvij. a. li. 3. p̄ totum.
Mendaciū octo genera que ordinē habent fm gra-
uitatem, nota di. xxxvij. g. li. 3. per totum.
Mendaciū tria habet genera z sumūtur penes mo-
uentiam que sunt tria di. xxxvij. c. li. 3. per totum.
Mendaciū an p̄ pus d̄r de p̄ntioso z p̄ posteri⁹ d̄r alijs
z an intentio fallendi sit de rōne mendatij di. xxxvij.
b. li. 3. in solutione z ad argumēta.
Mentiri qd req̄rat, nota dis. xxxvij. g. li. 3. ad p̄mū.
Mendaciū oē an sit p̄ sciam z qn edificat ad ieben-
nam z quādo disponit ad iebenā z qd mendaciū est
in spiritus sanctum dis. xxxvij. b. li. 3. ad q̄ntum et ad
sexum z ibidem sub. c. ad vltimū.
Mendaciū cadit sb̄ q̄nto p̄cepto scōe tabule z scientia
mendatij depēdet a scia piurij di. xxxvij. f. li. 3. ad p̄mū
Mendaciū fm se nō p̄riatur virtuti habit⁹ in mēte z
qd mendaciū p̄riatur virtuti habit⁹ et q̄ veritati si-
gni q̄ est in actu z q̄ est p̄ habitū virtutis et q̄ cōtra
actū virtutis z quō vnū ē p̄ctm̄ mortale z nō reliquū
nota bene di. xxxvij. b. li. 3. ad tertiu z ad vltimū.
Mendaciū an sit p̄ctm̄ mortale fm se z qd sit mendaciū
formalit̄ z q̄ intentio fallēdi nō ē ex eq̄ i mendatio per-
nitioso officioso z iocoso sed p̄ pus z posterius dist.
xxxvij. b. li. 3. in solutione z ad p̄ma duo.
Mendaciū an sit p̄ctm̄ i sp̄m̄ sc̄m̄ di. xxxvij. b. li. 3. ad
Mendaciū pōt ēē z tñm verū z an pōt q̄s (quartū
mētiri z tñm nō dicere mendaciū di. xxxvij. b. li. 3. ad
scōam qōnem p̄ totum.
Mendacium obstetricum an fuerit mortale vel nō
dis. xxxvij. c. li. 3. per totum.
Mendaciū an iacob dixit cū se diceret esau z an hoc iij
rare potuisset di. xxxvij. J. li. 3. p̄ totū nota.
Mentiri perfectis an cōueniat r̄l nō z an sit eis mor-
tale di. xxxvij. d. li. 3. per totum.
Mendacium hereticorum manifestant tres ratōes
in probemio parte. p̄ma.
Medicātes fr̄es sūt p̄p̄is sacerdotibz siue pastoribz
dati i adiutorij vt p̄dicādo z exēpla dādo moueant
populum dis. xvij. r. 2. li. 4. ad primū.
Medicātes religiosi ex p̄uilegio possunt audire cō-
fessiones z illi qui p̄fitent nō p̄nt probiberi a pastore
nec tenent̄ ei i hoc obedire nec fit aliquod p̄iudiciū
pastori s; solatium z rōnem non tenetur reddere de
illis p̄fitentibz quo ad hoc tñm z quare mendicātibz

hoc pullegū est datū. nota di. xvij. r. 2. li. 4. p. totum
Mens tria in se habens scz memoriā intelligentiā
z voluntatē q̄ cū sunt vni⁹ substantie imaginem con
stituent di. iij. q. li. 1.
Meruit christus sua passione quāvis actio displi
cuit. iuxta illum versum. Actio displicuit passio gra
ta fuit di. xvij. c. li. 3.
Meruisse an dicendus est christus impassibilitatem
z immortalitatem anime; vel etiam dotes corporis.
nota totum di. xvij. b. li. 3.
Meruisse dicendus est xps nomē qd̄ est super omne
nomen di. xvij. J. li. 3. per totum.
Meruisse dicitur xps oī virtute z sibi z nobis. nota q̄ me
ruit p. totum di. xvij. d. li. 3.
Merito vel p. meritū aliqd̄ h̄re an meli⁹ sit q̄ h̄re ex
petitione z an debuit xps h̄re immortalitatem ex meri
to. nota totū di. xvij. l. li. 3.
Merito trina in baptismo qd̄ significat dist. vi. m.
Merlim⁹ an fuit v̄e fil⁹ incubi. no. li. 4. in solu
ta totum di. vij. e. li. 2.
Meretrices nō capiūt. nota rōnē dist. xxxij. c. li.
4. in solutione.
Meretricio acq̄sitū in sacrificiū nō dat̄ h̄ sit. p̄mū et
nō ex alieno di. xxxvij. o. li. 3. in solutione.
Meretricio acq̄sitū pōt dari in elemosynā nō aut̄ d̄
sumi in oblatiōe di. xv. a. 2. li. 4. ad vltimā qōnē.
Meretric an sit accipiēda in matrimoniū a viro aliq̄
nota di. xxxv. f. li. 4. ad sc̄dm.
Mer⁹ cā aliq̄ p̄nt fieri etiā a bono viro et debēt fie
ri aliqua aut̄ nullo mō z de multiplici metu z q̄n re
stituenda sunt q̄ cā mer⁹ sunt data z q̄n nō di. xxix. b.
li. 4. nota bene singula per totum.
Metus an cadat in cōstantē virum z quis z vnde cō
stans vir di. xxix. c. li. 4. per totum.
Metus cadēs in cōstantē virū excusat quo ad facta
humana fm̄ deum vero talis metus nō excusat di.
xxxix. k. li. 3. ad quartum.
Michaeli attribuitur pugna cum lucifero cum ta
men michael nō sit de superioribus. nota ad penul
timū dist. vi. c. li. 2.
Mille anni post quos soluedus sathanas quid di
citur di. vi. J. li. 2. ad argumenta.
Militia q̄n licita z q̄n illicita z an militiā exercens
p̄niam agere pōt di. xvi. b. 3. li. 4. in solutione.
Mineralia nota q̄re nō sit aliq̄ mētio de minerali
bus inf̄ ornatū elementoz di. xv. g. li. 2. ad vltimū.
Ministrare duplex notat̄ ad p̄mū di. xi. a. li. 2.
Ministeriū non facit aliq̄ indignozem cū sit p̄pter
charitatem z ad implendā obedientiā superior⁹. no
ta de angelis di. xvi. m. li. 1.
Ministri ecclēie frequētāt qd̄ ad meritū cumulū et qd̄
ad ad fidelīū cōionē. respectu p̄mi nō est ordo aliq̄s
ministroz sed respectu secūdi necessarius est ordo.
di. xxij. v. li. 4. ad argumēta nota.
Ministrās in suo ordine aut officio si nō est idonee
promotus an peccat in quolibet actu sui officij. no
ta di. xxij. l. li. 4. per totum.
Minister verus q̄s sit sac̄ amētī baptisimī di. v. a. li.
4. in solutione z ad argumenta.
Ministros h̄re de⁹ q̄uis p̄ se pōt oīa facere et q̄b̄ ex
caulis etiā rex terren⁹ h̄re tales. nota di. xvij. k. 2. li.
4. q̄si ad penultimū argumentū.
Miraculū quid sit z an p̄ miraculū instaurat̄ na
tura. nota argumēta solu. di. i. b. li. 2.

Miraculum quid sit z an transubstātiatio panis in
corpus sit miraculosa vel habeat aliquid de natu
ra aut sit contra naturam dist. xi. d. lib. 4. per to
tum in duabus qōnibus.
Miraculum quid sit per diffinitionē. nota augusti
ni diffinitionē ibi explicatam similis z aliam que est
magistroz di. xvij. c. li. 2. per totum.
Miraculosa nota q̄ dicunt̄ in solu. di. xvij. d. li. 2.
Mirabile duplex notat̄ z ad vni⁹ tenemur z ad reliq̄
nota ad p̄mū di. xxx. a. li. 3.
Miracula an presupponāt aliquā potentiam di. xi.
a. li. 4. ad tertium.
Miraculoz finis duplex notatur scz vltim⁹ z p̄xi
mus. p̄mū fidei p̄firmatio zc. nota ad argumen
ta dist. xvij. b. li. 2.
Miracula fiunt ad ostendendam omnipotentiam z
finaliter in opere incarnationis. nota ad duo vlti
ma di. xvij. b. li. 2.
Miraculosus actus quandoq̄ non dicitur ex eo q̄
potentia miraculose datur vt̄ paret de ceco nato cui
visus dat⁹ fuit miraculose zc dist. xliij. c. li. 4. quasi
ad penultimū.
Miraculoz actus an potētia inf̄ subiecto. nota de
p̄ria miraculozū z quale sit illō virgine parere z an
trāssubstātiatio iter miracula sit ponēda di. xi. d. li.
4. ad p̄mū sc̄e qōnis z solutionē nota.
Miracula facere rōne cui⁹ virtutis sit an in rōe cha
ritatis vel spei vel fidei z si rōne fidei queritur rōne
cui⁹ articuli et q̄re attribuit̄ potius fidei. nota totū
dist. xvij. b. li. 2.
Miracula facere ē rōne aliarū virtutū q̄s fidei et b̄ p̄
modū meriti. nota ad arg⁹ di. xvij. b. li. 2.
Miracula facere cōuenit deo angelo z hōi diuersis
mōis. nota solutionē z ad argumēta di. xvij. b. li. 2.
Miracula facere p̄nt angeli boni meli⁹ q̄s mali h̄z nō
ea intentiōe vt̄ mali di. vij. l. li. 2. in solutione.
Miracula facere quare non possunt homines boni
cum tamen angeli mali z hoies mali. nota dist. vij.
sub. k. 7. l. ad argumēta. li. 2.
Miracula facere an pōt cōuenire demonibz et si sic
an sint mendata vt̄ dicit apl⁹ ad 1. essal. nota ad
sc̄dm z in solutione di. vij. b. li. 2.
Miracula demonū cum quēptā sanant an sint mi
racula z an conferant sanitatem vt̄ legitur in legen
da beati Bartholomei dist. xv. d. li. 4. ad secundum
argumentum quare qōnis.
Miracula etiam p̄ malos fieri nō est incōueniēs. no
ta quare ad vltimū di. vij. k. li. 2.
Miracula fiunt etiā a malis in fide ecclēie ad cōfor
tandam fidem vel p̄pter fidem ecclēie p̄bandā. no
ta solutionē di. xvij. b. li. 2.
Miracula antixpi quomodo dicuntur mendata. no
ta solutionē di. xvij. b. li. 2.
Miracula falsa a veris discernūtur per tria. nota di
stinc. vij. k. li. 2.
Miraculis fidem p̄bare nō oportet. p̄ oī tēpe sed vno
tēpe sufficit di. xvi. b. li. 1.
Miracula z doctrina ostendunt altitudinē vite di.
xv. m. li. 3. ad vltimum.
Miracula q̄ sunt an opus creatiōis distinctiōis z or
natus z opus nature z incarnatiōis z resurrectiōis
z iustificatio impij. nota totū di. xvij. d. li. 2.
Miraculum est iustificatio impij fm̄ opinionem Bl
berti licet z alia opinio etiā pōt teneri que h̄uit est

contraria et nota an ad miraculū ptinet q nullo mō
 nostra facultas pcurrat z q requirūtur ad miracu-
 lum. nota di. xvij. m. li. 4. per totum.
Miraculosa an erit ipsa resurrectio mortuorum di.
 xliij. c. li. 4. per totum.
Miracula z illa q mirabilia dicūtur an sint tra-
 naturā vel nō. nota totū di. xvij. f. li. 2.
Miraculū mirabile signū potentū prodigiū z mon-
 strū. nota quō differūt p totū di. xvij. e. li. 2.
Miraculoz dña ponit i eo q qdam vident p cās na-
 turales qdā sup z qdā pter has. nota de partu vgi-
 nis di. xvij. g. li. 2. vltimū notabile in solutiōe.
Missā vñ dicit qd mittit in missa an angel⁹ creat⁹
 z qd vivificet cū angel⁹ mittit ad vivificandū z pse-
 crandū z qd petitur pferri in sublimi. nota de mul-
 ticiplici altari di. xij. o. 2. li. 4. p totum.
Missā nō tm expmūt substantia sacramenti sed etiā
 q facta sunt circa xpm in passione z iō fit ibi etiā mē-
 tio de figuris qbus dā q sacramentū non designant
 ita directe sed passionē xpi expmūt di. viij. b. li. 4. ad
 secundū primē qōnis.
Misse celebratio an fit in parascue quo ad oblatio-
 nem vel non. z nota quare sanguis non reservatur
 pro hac die sicut et corpus consecratur distinc. xij.
 b. 2. li. 4. per totum.
Missā boni sacerdot⁹ an melior sit q missa mali sa-
 cerdotis. nota q rōne sbalis eqles sūt. et nota q in
 casu eēt meli⁹ audire missā mali sacerdot⁹ q boni.
 di. xij. l. 2. li. 4. in solutiōe z ad argumēta.
Misse celebratio z eucharistie quōdiana frequētario
 fit ppter qnqz cās di. xij. d. 2. li. 4. p totum.
Misse celebratio non est frequētanda vna die. nota
 cām di. xij. e. 2. li. 4. ad septimū.
Missā spāliter phibēt audiri ab hereticis symonia-
 cis scismaticis z notorijs fornicarijs z silr phibēt sa-
 cramenta recipi a talib⁹ di. xij. m. 2. li. 4. post argu-
 mentoz solutiōnes.
Miscibile aliquid facile est ppter duo di. xij. j. lib.
 4. ad quarum pme qōnis.
Mia dei nō sinit hoicm despare in phe. par. pma
Mia quō hēt exēplar in deo simlir z fides. nota di.
 xv. n. li. 4. ad pma pme partis qōnis.
Mia z veritas siue iustitia apparent in oi opere dei
 in creatione in iustificatiōe z punitione dāpnato-
 rum. z nota duplicē misericordiā z q sint in dāpnatis.
 nota di. xvi. c. li. 1. per totum.
Mia nō est tm respectu mie q inest sz etiā respectu il-
 lius q pōt inesse z sic est mia pseruās. nota ad scdm.
 di. xl. g. li. 1. z in eadē di. sub. c. ad septimū.
Miscōia duplex notat. z nota an dāpnatis aliq im-
 pendat di. xlv. c. li. 4. ad scdm.
Mie act⁹ magis meritori⁹ est z nos magis pformat
 xpo qz actus iusticie z quō in mia etiā sit iusticia z
 quō in necessitate tenemur misereri alijs dist. xxvij.
 c. li. 3. ad primam questionem in solutiōe z ad secu-
 dum argumentum.
Mie opa corpalia z spūalia notant et defect⁹ quoz
 hec sūt opa z an debeant bfe facta qbus curari pnt
 nota ad argumenta di. ij. a. li. 4.
Mens dicit qd quoz mōis di. ij. c. li. 1. post solu. ad 2m
Mens accipit quādōqz cōmunitē prout in se habet
 potentiam cognoscendi z potentia diligendi di. ij.
 f. 2. li. 1. in solutiōe secūdi dubij.
Mens accipitur dupliciter z an subijcitur passio-

bus di. xv. n. li. 4. ad primā prime.
Mens quōqz accipit p toto illo in q tres sunt potentie
 di. ij. f. 2. li. 1. in solutiōe vltimi dubij.
Mens accipit quōqz p toto interiori boie z quō cōtri-
 tio sit mentis istius act⁹ cū tm cōtritiō sit vnus act⁹
 z in mente sint plures potentie. nota bene di. xvi. g.
 li. 4. ad tertiam qōnem p totum.
Mentis licet sint due virtutes scilz potentia cogno-
 scendi siue affectiva z tamen affectiva accipitur fm
 q multe vires sub ipsa comprehenduntur scilicet li-
 berum arbitrium voluntas concupiscibilis z irasci-
 bilis distin. xxvi. a. li. 3. ad quarum.
Mēs nota z mēs noscēs sūt idē in sba sz tm fm rōne
 differūt di. ij. b. 2. li. 1. in solutiōe pme qōnis.
Mens accipit penes potentia z nō penes habitū di.
 ij. f. 2. li. 1. ad pma argumentū secūdi dubij. z nota
 melius pbarionē istius p argumēta.
Mens noscit se z amat se non aliquo habitu qui me-
 diat inter noscentē mentem z notam di. ij. b. 2. li. 1.
 in solutiōe pme qōnis.
Mens quomodo contrarietatem nō habet dist. ij.
 f. 2. li. 1. in solutiōe secūdi dubij.
Mēs appetit se nō nosse sz discernere. no. di. ij. x. li. 1
Mēri q sint sbalia z quō di. ij. b. 2. li. 1. i. so. pme qōis
Mens a mēte egrediunt vñ et amor lz egrediat ex
 equo ab vtroqz di. xij. a. li. 1.
Memnisse z intelligere distinguūt di. ij. x. li. 1.
Mens beatorū an parebit alijs quo ad omnia vel q
 ad aliqua di. ix. m. li. 1.
Menstrui flux⁹ cū non ipedit a cōtione ita vt inter-
 mortalia pctā sit qre prohibeat vir cognoscere tale
 qd patientem di. ix. l. li. 4. per totum.
Mensura qd sit in ipsa auctoritate Sapientie. i. x
 Dia in pondere z mensura di. ij. k. li. 1.
Mensura duplex assignatur ad argumentū ante pe-
 nultimā solutiōe di. xxvij. a. li. 1.
Mēsuratū aliqd itranco sibi mēsurat di. vij. g. li. 1.
Mensura vñ quomodo potest mensurari diuersis
 mensuris di. vij. m. li. 1.
Mensura excellens qualiter distinguitur a maiori
 mensura; puta duratio dei a duratiōe aliorum.
 distinc. vij. l. lib. pmi.
Mēsurari cuo an possint nō viua di. ix. c. li. 1.
Mercēs duplex nota ē di. xxvi. a. li. 3. ad septimū.
Mercēs summa q fit di. i. q. li. 1.
Mercēs nra est de⁹ et nō debet diligi vt mercēs sed
 q absolute est bonū z amari ad fruēdum. nota de
 duplici mercede in solu. di. xxix. d. li. 3.
Mercenaria nō debet eē charitas quo ad deum. no-
 ta de duplici mercede et an deus mercēs nostra et
 quo actu cōiungimur deo vt est mercēs z de fruitio-
 ne di. xxix. d. li. 3. in solutiōe.
Mereri deus nō potest quia mereri est apud aliū
 z inferioris di. xx. g. li. 3.
Mereri ppe dicit qd sit z quō dicit hoc qnqz modis.
 di. xvij. a. li. 3. in solutiōe.
Meritū duplex notat scz respectu pmi sbalis et ac-
 cidētalis. nota de vtroqz et ad qle meritū valēt opa
 exteriora. nota solutiōe z sequētia di. xli. a. li. 1.
Mereri multis mōis dicit an xps potuit mereri di.
 xvij. a. li. 3. z qd sit mereri. nota totū ibidē.
Meritum duplex notatur scz p se et per accidens et
 quō diues minus bonus qz pauper potest esse me-
 lioris conditionis quo ad meritū per accidēs. dist.

ry, b. li. 4. in solutione. et in reliquis sequenter.
Meritum duplex notatur scilicet congrui et condigni
sive debiti ubi nota an in carnationem precesserunt
merita per totum di. iij. b. li. 3.
Merendi causam an prestat posse facere bonum et ma-
lum. nota ad ultimum quod aliquid per accidens facit
ad meritum di. xvij. b. li. 3.
Meritum non datur nobis secundum gradum naturalium id est
secundum quod quis meliora habet naturalia per modum debiti
quod bene secundum congruitatem sicut nec in angelis na-
tura distinguit formaliter mansiones angelorum ut me-
ritum maius est secundum multitudinem vel magnitudinem
operum sed secundum quantitatem charitatis et secundum hanc etiam
distinguitur in hominibus mansiones. i. primario et diffe-
rentie in celis di. xlix. b. li. 4. per totum.
Meritum aie quod sit et an christus perficere potuit iuxta aie
meritum. nota totum di. xvij. g. li. 3. ibidem. nota quod christus
meruit solum meritum quod non habuit prius.
Meritorum opus an est in parte natura non per totum di. xvij. a. li. 2.
Merendi potentiam habet liberum arbitrium et hoc cum gratia
sponte facit bonum di. xvij. b. li. 3. ubi et nota quod liberum
arbitrium tripliciter potest dici confirmatum in ra-
tione pro veritate et ad primum.
Meritum nota quod differenter est in ratione et in libero arbi-
trio et in voluntate di. xxvij. e. li. 2. ad penultimum.
Meritum cadit sub effectu predestinationis di. xxvi.
l. lib. 3. in solutione.
Mereri non possunt in patria. nota valde bene ratione
pro veritate et ad primum di. xvij. c. li. 3.
Meritorum et bonum non sunt idem. nota ad quantum
distinc. xl. d. li. 2.
Meritum est totius hominis et ideo in glorificatione
etiam membra que non fuerunt quando meruit glo-
riosa erunt di. xliij. m. li. 4. per totum.
Merito bono vel malo capitur relatio rationis cor-
poris ad suam animam in resurrectione nominissima
di. xliij. c. li. 4. ad quantum.
Mereri primam gratiam sibi vel alteri an quis posset et an
aliquis modo in statu iusticie orans ut si contingat ipsum
cadere quod resurgat an iam meretur gratiam post lap-
sum. nota totum di. xvij. b. li. 2.
Mereri primam gratiam quis potest sibi aliquomodo et
alteri etiam di. xvij. m. 3. li. 4. ad ultimum.
Meritorum actus requirit motum vellem et particularem dist.
xxxvi. e. li. 3. ad secundam questionem usque ad finem.
Mereri an potest quis iustificationem suam in peccatis
existens. nota dist. xvij. o. li. 4. ad primum.
Meritorium opus unde accipit vitam. nota et quomodo
manet etiam si ille peccat cuius erat di. xliij. p. li. 4. in
solutione et ad argumenta.
Meritum est ex gloria et charitate et etiam e converso ex
charitate meritum di. xxvij. d. li. 3. ad sextum contra
diffinitionem apostoli charitatis.
Meriti cumulum et gratie causant sacramenta passio christi
fides et quantitas contritionis et deuotionis ibidem
quare inaequalem gratiam causant in nobis sacra-
menta di. iij. k. li. 4. per totum nota.
Merendi virtutem dat charitas oibus virtutibus.
nota ad penultimum di. xvij. d. li. 3.
Meriti quantitas similiter et premij. nota secundum que at-
tenduntur et de duplici merito scilicet substantiali et acci-
dentali di. xx. t. li. 4. per totum.
Meriti quantitas est ex charitate sed esse meriti ex gra-
tia. nota ad primum di. xxvij. c. li. 3.

Meritorium magis est illud quod ex maiori procedit
affectu quam illud quod ex alio indigetia di. xv. y. li. 4.
in solutione et ad argumenta.
Meriti quantitas non attendit penes feruorem charitatis
sed penes ipsam charitatem et feruor est ex ipsa charita-
te. nota ad arguendum rationem istius di. xxix. l. li. 3.
Meritum non est determinate ex virtute sed subaltere et per
se ex gratia. nota ad duo ultima di. xxvi. l. li. 2.
Mereri dicimur omnibus virtutibus sed consistit
tamen meritum in charitate ut in radice. nota totum.
dist. xvij. d. li. 3.
Meritorium non est nisi virtutis actus elicitus vel prius et
imperat di. xliij. c. li. 4. ad quantum.
Meritorum actus non solum est actus virtutis sed quicquid reduc-
bilis ad virtutem di. ix. b. li. 3. ad argumenta.
Meritum auget ipsa concupiscentia. propter reuicium rationis
et hoc est meritum pugne. nota de inuolosa delectatione
in fine post argumentum solutionis di. xliij. n. li. 2.
Meritum non augetur nec minuit illis in purgatorio
existens imo merito suo fecerunt ut iam possunt iua-
ri di. xlv. b. li. 4. ad argumenta.
Meritum augetur per tentationem per oppositum tamen
modum peccati augetur etiam per tentationem di. xvi.
d. 2. li. 4. ad duodecimum et tredecimum et quatuordecimum
Meritum inuatur scientijs et virtutibus di. xxxi. k.
li. 3. quasi ad penultimum.
Merita operum per penam reuiviscunt non secundum eadem vim
mercedi vel quantitate di. xliij. b. 2. li. 4. ad finem et octauum
Meritum dominus facit differenter effectum in anima et corpore tamquam
ad fratres quam ad anatos di. xliij. j. 2. li. 4. per totum.
Merita que moris sunt causa spiritus et an sunt causa actus spiritus vel
ipsi habitus. nota bene ad octauum di. xxvi. d. li. 3.
Merito quis potest uti post hanc vitam sed non augere me-
ritum nec propter meritum. nota quod ventalia post hanc
vitam dimittuntur etiam quod ad culpam di. xxi. a. li. 4. per totum.
Meritum ad meritum vite eterne et ad meritum diminu-
tionis penevaler diuersa opera quod ad primum opera de-
uotionis et ad secundam pene voluntarie et huius ratio po-
nitur di. xv. d. li. 4. ad tertiam questionem per totum.
Mereri de filiis apud patrem et feruor apud dominum alia et
alia ratione. nota ad argumenta di. xvij. l. li. 3.
Meritum proprium nulli sufficit propter christum et tamen possumus
adhuc facere opera erogationis et ponere in thesau-
ros ecclesie di. xx. s. li. 4. ad ultimum.
Mereri quare debuit christus cum tamen esset diues per na-
turam. et quod meruit et an gratia nature vel suppositi me-
ruit. nota ad omnia argumenta di. xvij. a. li. 3.
Meritum christi coniungit meritis sanctorum et virtutis
alias enim non haberet opera sanctorum efficaciam. nota
ad argumenta di. xx. f. li. 3.
Meruisse dicitur christus ab instanti sue conceptionis sed
non in primo instanti. nota duas opiniones per to-
tum dist. xvij. f. li. 3.
Merendi actus plus requirit quam auerit et ideo mereri
christus non potuit in primo instanti secundum albertum. nota duas
opinionem per totum di. xvij. f. li. 3.
Misericordie opera corporalia sunt septem principalia
et alia reducuntur ad hec et sufficientia illo per ponit di.
xv. v. li. 4. ad ultimum secundum questionem.
Die opera spiritualia sunt septem quorum sufficientia ponit
et quod possunt pertinere ad diuersas virtutes diuer-
simode considerara. et quod non oportet opus miscere
ponere per anima post mortem di. xv. x. li. 4. per totum.
Misericordie opera corporalia et spiritualia inter se co-

parantur que videlicet sint meliora z q elemosyna
 habet plus de supplemento indigentie spūalis aut
 plus vilitatis z honestatis z simplr melior dist. xv.
 v. li. 4. in solutione z per totum.

Mittere z mitti nota qd significat di. xv. g. li. 1.
 Mittre z mitti gfa pncipalis significari erigunt di
 stincas personas sed nō gratia alterius actus vbi
 nota an spūs mittat se di. xv. e. li. 1.

Missio vel mitti quid sit di. xiiij. c. li. 1.

Mitti z cognosca qd ab alio sit. z ideo patri nō cōue
 nit vt mittere qz daretur intelligi q ab eo esset. no
 ta ad vltimū di. i. b. li. 3.

Mitti an pōt qliber psona dina di. xv. g. li. 1.

Mitti ad hoc q aliqua psona mittat. nota quid eri
 gitur z quid nō di. xv. j. li. 1.

Mittere se nō est dicēda trinitas lz se det. nota rōes
 z de varijs ppositionibz qliter psona se mittre dicit
 tur vlnō tā sepatim qz cōiunctim di. xv. l. li. 1.

Missio qliter est cōis tribz psonis z qre nō est minus
 potēs spūs qui mittitur missione passiuat z pf q sic
 mitti nō pōt. nota qz talis missio nō dicit aliquā po
 testatē sed tm rōne originis di. xvi. a. li. 1.

Missio passiuā que est venire ab alio non dicit pote
 statem aliquā sed tm rationem originis que nō cō
 uenit patri di. xvi. a. li. 1.

Missio passiuā supponit congruitatē nūcij et rōnem
 in subiecto q est ab alio esse di. xvi. a. li. 1.

Missio passiuā z actiuā notatur. vbi z nota respectu
 cuius actiuā missio cōuenit spiritui sancto di. xv. e.
 li. 1. ad primū argumentum.

Missio dilectionis essentialis in corda fidelū pprie
 missio dici nō potest di. xiiij. p. li. 1.

Missio pūis si se dare eēt i potētia q ei ascribit tūc il
 la esset gratū faciēs. potētia aut hmōi nō est distin
 cta a donis intellect^o z affectus: qz p hmōi dona su
 mus potētes in actibz gfe di. xvi. a. li. 1.

Missio nō pōt dici ipsa gñatio eterna lz gñatio con
 gruitatē facit ad missione di. xv. o. li. 1.

Missio duo addit sup apparitionē. no. di. xvi. a. li. 1.

Missio ad missione requiruntur duo: scilicet q sit
 appropriabilis ad propriū z q sit effectus grane
 gratum facientis di. xiiij. c. li. 1.

Missio inuisibilis fuit semp ex q hō creat^o est sup ter
 raz qz sine illa nemo aliqd meritoze opari pōt. visi
 bilis aut in veteri testamēto fieri nō debuit de con
 gruitate. nota rōnes di. xvi. a. li. 1.

Missio spūalis loci mutatione nō indiget. nam ipsa
 missio est noui effectus i quo persona cognoscatur
 accepta di. xv. g. li. 1.

Missionis finis est sanctificatio z reductio qui finis
 cōuenit z filio z spūi sancto: aliter tamen z aliter pro
 pter duplicem partē aie nostre scz intellectus z affe
 ctus. nota tamen di. xv. p. li. 1.

Missionis finis ē sanctificatio creature rōnalis q finis
 appropriabilis est magis spūi sancto di. xiiij. n. li. 1.

Missio tpalis pcessio apparitio z tpalis datio diffe
 runt ab inuicē. nota di. xiiij. e. li. 1.

Missio z donatio in quibz cōueniūt z in quo differūt
 nota di. xiiij. d. li. 1.

Missio z datio sunt tpalia z eterna sicut pcessio. no
 ta rōnem qre hec duo pmissa non dicūtur nisi tpali
 ter siue ex tpe di. xv. a. li. 1.

Missio visibilis redundantis gratie est ostensiuā di
 stinc. xvi. c. lib. pmi.

Missio exterior nō erat inutilis cū redūdantē gratiā
 declarabat inesse illis qd fiebat di. xiiij. k. li. 1.

Missio visibilis nō supfluit qzuis p inuisibile missio
 nē gratia gratū faciēs datur di. xvi. c. li. 1.

Missio visibilis nō debet eē ad oēs sz ad aliqz z hoc
 in pmitiua ecclia. nota rōnes multas di. xvi. b. li. 1.

Missio visibilis nō ordinat ad quacuqz missione in
 uisibile sed ad illā inuisibilem que est fundās z plan
 tans eccliam di. xvi. a. li. 1.

Missio visibilis q facta est sup corneliū z suos qua
 re nō expmīz. nota di. xvi. c. li. 1. z qualiter significa
 bat redūdationē gratia ibidem habetur.

Missio visibilis vel inuisibilis nō fit nisi per gratiam
 gratū facientem di. xvi. c. li. 1.

Missio visibilis i pmitiua ecclia debebat fieri vt pre
 parentur ad fidē hoies di. xvi. b. li. 1.

Missio visibilis qre pcpue puenit filio di. xiiij. n. li. 1.

Missio visibilis an magis cōueniat filio vel spiritui
 sancto. nota bñ di. xvi. d. li. 1.

Missio filij an sit magis manifesta qz missio spiritus
 sancti di. xvi. f. li. 1.

Missio filij duplex notat di. i. g. li. 3. in expōne lfe.

Missio in mūdum filio cōuenit z spūi sancto conue
 nire nō potest di. xv. b. li. 1.

Mitti filij duobz moīs pot^o qz spūi sancti di. xv. n. li. 1.

Mitti cōueniebat filio in mūdum p incarnationem
 ppter rōnes aliquas. nota ad argumēta pmiū videlz
 z tertium di. i. b. li. 3.

Missio nō dicitur fm eternam generationem fm cō
 pletam rationem sed habetur congruitas q genit^o
 possit mitti. nota di. xv. a. li. 1.

Missio in carnē an fuit summatratio quare z tamen
 eque vel magis cōuenit missio spiritui sancto. nota
 bene di. xiiij. n. li. 1.

Missio filij an sit in pias mentes z sanctos faciat per
 gratiam facientem sicut missio spūi sancti dic q vere
 qz missione habent eūdē finē sed nō ad eūdē actū
 nota valde bene di. xv. p. li. 1.

Missio filij fit in intellectu gratuito z non in alio di
 xvij. b. lib. pmi.

Missio filij nō pōt eē sine missione spūi sancti z gratū fa
 ciente gratia si est simplr missio. aliud aut est in mis
 sione filij fm qd di. xvij. b. li. 1.

Missionis duo sūt modi z filij z spūi sancti. nota di. xvi.
 c. li. 1. z quare nō tres penes tres potētiās aie z fm
 tres virtutes theologicas ibidē nota.

Missionis equocationē an faciat diuersa bitudo sup
 positū. nota de missione spūi sancti di. xv. l. li. 1.

Missionis modi materiales infiniti sunt formales ve
 ro quattuor tm di. xiiij. f. li. 1.

Mitti a se nota qliter cōuenit spūi sancto. vbi nota du
 as expōnes quaz vna est aliquoz q breuit et leuif
 se expēdiūt de ista eā exponētes di. xv. e. li. 1.

Mitti spūi sancti tā in pceptioe gratie qz in augmen
 to eiusdē. nota di. xv. s. li. 1.

Mitti dē spūs a se cū tm nō pcedit a se nō tm p dē mīe
 ti qui etiā nō pcedit a se di. xv. e. li. 1.

Missio nota qñ dē missio spūs tm z quādo missio spi
 ritui sancti di. xvi. a. li. 1. quā tm distincionē albert^o
 non multum cōmendat nota.

Missione spūi sancti sp mittens erit cū missio: siue sic
 missio in mentē siue in mūdum di. xv. g. li. 1.

Mitti dē spūi sanctus licet vbiqz sit z qd sit illud mīe
 ti cū ad nos mittitur di. xiiij. n. li. 1.

Missio spūs sancti vel effect⁹ gratie non ita congrue ostenditur per angelicā creaturam apparentem sicut per creaturā irrationalē puta statum vel colūbam di. xvi. a. li. i. nora rationes.

Missio spūs sancti non supfluit s; pater venit z simili ter filius in quē mittunt spūs sanctū qz bñmō missio spiritus vtilis est ad ostēdendum nobis fidem fm distinctionē personarū di. xv. g. li. i.

Missioni spūs sancti an supnaturalis sit nostra cognitio ita qz ad missionē exigatur sed nora triplicem cognitionē di. xv. q. li. i.

Mittifili⁹ an pōt a spūs crō in mentē di. xv. J. li. i.

Missio triplex notatur z nora fm quid mittitur fili⁹ a spūs sancto di. xv. J. li. i.

Missio spūs crō post aduentū xpī plenior fuit qz ante incarnationē. nora qz missiones se hñt vt excedentia z excessa di. xv. r. li. i.

Missio spūs crō ad filiū nō fuit ppter indigētiam nec ad sacrificandū eū s; ad significandā redundantiam spūs de quo oēs accepim⁹ dist. xvi. g. li. i.

Missus est spiritus sanctus ad filium. et non ecōuertit so. nora di. xvi. g. li. i.

Missio visibilis spiritus sancti an ostēdit spiritum in esse intensiori modo aut plurib; modis qz illis qbz facta est qz alijs quibus visibiliter nō est missus ipiritus di. xvi. k. li. i.

Mittitur spiritus sanctus ad angelos sanctos quo ad nouas reuelatiōes licet gratia in eis nō augmētetur di. xv. s. li. i.

Missioni spūs crō nūc⁹ ē angel⁹ pparās viā p remotionē impedimētō z. nora z alia di. xv. s. li. i.

Missio angelo⁹ an sit necessaria cū mittit nobis spūs sanctus z fili⁹. nora totū di. x. a. li. 2.

Missio angelo⁹ an sit p oēs z an p missionē minuat eoz glia di. x. b. li. 2. per totum.

Mysteriū fidei an sit in oib; sacramētis cum ponit in forma sanguinis tm̄ z cū hoc sit sacramētū charitatis z baptisim⁹ fidei querit cui pot⁹ debet adiungi vel attribui qz sit mysteriū fidei dist. viij. g. li. 4. ad argumenta qñte qōnis.

Mixtū nora qz in mixto elemēta salua manēt fm subas di. xliij. o. li. 4. in solutiōe z ad argumenta.

Mixtura pprie dicta saluat spēs mixto⁹ et qz mixtura grano⁹ diuersarū spērū impedit psecrationē nora di. xij. g. li. 4. ad tertiā qōnem.

Mixtū notat duplex. nora ad duovltia di. xij. a. li. 2.

Mixtio pprie non est in b; qz aq; apponit vno in sacro altaris di. xij. li. 3. 4. ad primū pme qōnis.

Mobile dicitur multiplex di. viij. r. li. i.

Mobile aliqd esse vel esse in potentia ad vbi nō sola qñtas facit sed requiruntur z alia qñq; scz vbibile nora bene di. ij. d. li. 2. ad vltimū.

Mobilitas et transmutatio est signū malicie in natura. nora bene ad primū di. xlv. a. li. i.

Modus dupl^r dicitur z sic etiam imoderatio in vicijs di. xxxij. n. li. 4. ad primū.

Modus spēs ordo oibus insunt sed non vno modo z nora quō diminiuibilia sunt in rōnali creatura nō in esse nature z absolute di. iij. k. li. 2.

Moyse et aaron fuerūt sacerdotes s; differēter di. xix. o. li. 4. per totum.

Moyse ieiunas quadraginta diebz toridē noctib; fame nō sensit. nora cām di. xv. b. li. 3. ad qñtum.

Moyse perijt deleri de libro vite. nora intellectum

huius ad penultimū di. xxxi. f. li. 3.

Moyse nora de rabimoyse quis ille fuerit z qd sentiat de datione legis quo ad precepta moralia z sacrificia di. i. J. li. 4. ad vltimū.

Monas gignit monadē z in se reflectit suū ardorē nora expositionem alberti vel intentum circa hac p positionem di. iij. n. li. i.

Monile datū spōse cui⁹ sit signū. nora di. vi. d. li. 4. in scōo argumēto de signis trib;.

Monogam⁹ oppōit bigamo z vñ dicitur di. xvij. v. li. 4. in argumētis z in solutiōe.

Monstrum quale dicitur z quor modis contingit. nora solutiōnem di. xvij. e. li. 2.

Monstrum nora vñ generant vt hō habeat caput vel pedem porci di. vij. J. li. 2. per totum.

Monstruositatem nō facit illud qd est diuerse nature z gratie dūmodo habet ordinē ad id cui cōiungit vt cōiunctio aie et corporis nō facit monstruositatem sic nec christus caput fm deitatem ad corpus monstruositatem nō facit. nora ad vltimū cum precedentibus dist. xij. b. li. 3.

Morbus cronicus qui nūq; recedit non est oino idē post annū: z ideo potest iterari vñctio extrema in tali morbo post annū. nora de paralisi lepra et ethica di. xxij. r. li. 4. per totum.

Morbo nō adhibet remediū quo ad fontem morbi tm̄ tam in corporalib; qz spūalib;. nora de febre di. xvij. a. li. 4. ad penultimū.

Morbus corporalis potest curari per medicinā spūritualem non tamen spiritualis per medicinam corporalem di. xxij. b. li. 4. ad penultimū.

Morbo mentis z corporis nō eodem modo curantur quid erigit ex parte nostra in morbo mentis vt curetur. nora in solutiōe di. ij. b. li. 4.

Morbi spūalis due norantur species scz peccatū nature z personale quibus vulnera sint plura ex peccato di. i. c. li. 4. ad tertium.

Morbi spūales non sanantur nisi simul bene autem morbi corporales si gallatim sanantur⁹ differentie ratio ponit di. xv. a. li. 4. ad qñtum.

Morbus duplex notatur scz fm culpam et fm penā relictam ex culpa que etiam ordinat ad culpā. nora z alia de multiplici morbo ex peccato p̄oueniente di. i. c. li. 4. in solutiōe.

Morbus habet in se duo scilicet culpam et penā di. xij. a. li. 4. ad quartum.

Morbi tres spēs norantur z duo dāpna nō tm̄ penes illa sumit diuisio sacro⁹ di. i. c. li. 4. ad nonū.

Morbo pcti originalis nō tot⁹ delet p baptisimū sicut morbo pcti actualis p p̄niam et an sit tm̄ vñ⁹ morbo pcti actualis z etiā originalis. nora dist. xvi. b. li. 4. in solutiōe z ad argumēta.

Morbo spūalis quiscūq; curatur vna cā scz qz puerfa volūtas cōuertat p p̄r̄itionē sed reliq; morbi hñt diuersa medicamina. nora an morbo talis excidit p indulgētias di. xx. r. li. 4. ad qñtum.

Morbo an curatur sacramētis vel virtutib; z donis di. i. b. li. 4. in rōne p veritate cū solutiōe. z ad p̄mū ibidem solutiō morbi dupl^r fit.

Mortal culpa dicitur multiplex di. xij. g. 2. li. 4. in p̄n;

Mortale potest accipi dupl^r. nora bñ ad penultimū an angel⁹ fm suā naturā sit mortalis di. iij. b. li. 2.

Mortale pctm̄ cum ponit signa in aia quare non sit character di. i. t. li. 4. ad vltimū.

Mortale peccatū esse et esse peccatū ad mortem spāle est peccatū in spī sanctū non sunt idem, nota per totū bene dist. xliij. b. li. 2.

Mortal' pccōr' orās ī mortali nō peccat' z assumit nomen dei iuanū dis. xxxvij. f. li. 3. ad scōm z penultī.

Mortale peccatū defaali nō debz iudicari nisi aperte cognosci possit in tali tñ casu albert' vt ipse dic' si ei ptingeret tanqz pro mortali satisfaceret di. xij. J. li. 4. in solutione vltime qōnis.

Mortale peccatū se nō hre qz p' scire nō scia certa sed p'sumptōis di. xij. q. li. 4. in solu. z ad primū

Mortale peccatū habens z manēs in eo pōt aliquo mō gratiā pmereri per indulgentias et etiam per alia bona opera di. xx. s. li. 4. in solutione.

Mortale peccatū quis cōmittit in mortali p'dicans et induens se sacris vestibus vel sacrum ordinem suscipiens in mortali z si quis se ingerit sanctis effectibus di. xij. q. li. 4. in tertio argumēto.

Mortali pccōr' et euentu nō debet pena eterna dist. xv. c. li. 4. ad penultimū. (k. lib. I.

Mort' auctor an sit ipse de'. nota ad vlti. di. xli. Mort' qd dicat. z nota q' sunt sequele mortis et hoc etiam in morte eterna dāpnatorum considera dist. xli. b. lib. 4. per totum.

Mors corpalis tria hēt in se. s. separationē aie a corpore impotētiā ad regressū ad habitū z cā morbi vel mortis in subiecto z illis trib' rident tria in morte spūali. z nota ibidē de pccōr' in spī sanctū qd spālir' dō pccatū ad mortē p' alijs pccis mortalib' dis. xliij. b. li. 2. ad secūdam qōnem.

Mors aie naturalis quis esset si daret' per impossibile, nota totū dis. xvi. d. li. 3.

Mortuū fm quid dicitur granum vnde aliud resurgit di. xliij. a. li. 4. ad quartum.

Mort' debitores an oēs hoies sint dicendi, nota solutionē z ad argumēta pulcherrimā sniam venerabilis alberti quō sum' debitores di. xvij. n. li. 3.

Mortu' an trāssumit' p bonū z maluz vt aristoteles dicit di. xv. v. li. 4. ad vltimū pme qōnis.

Mors an sit a deo tā corporis qz anime, nota solutionem di. xxxvij. c. li. 2.

Mors an possit delere penā pro peccatis. nota dis. xxi. a. li. 4. ad vltimū.

Mors violenta an potest christo conuenire, nota ad vltimū dis. xxi. b. li. 3.

Mors christi an in se fuit mala vel bona. nota rotum dist. xx. n. li. 3.

Mors xpī an habeat similitudinē ad iustificationēz nostram ad qntum di. xix. a. li. 3.

Mortu' z nō mortu' passus z nō passus xp's dicit nō debet absqz determinatiōe. nota totū di. xxi. d. li. 3.

Mortui tres suscitari a xpo qd significāt: z illa q' gesta sunt circa illos an sint similitudines illoz que sacerdos debet agere circa penitentem vel non di. xvij. s. 3. li. 4. per totum.

Mort' an debeant omnes ante gloriā resurrectionis z quid de illis quos extrema dies inueniet dist. xliij. x. li. 4. per totum.

Morte remouens in corporib' nris p'rie dispōnes ad glorificationē di. xliij. x. li. 4. ad duo vltima.

Mors eterna ē in separatiōe a vita eterna q' in vltione faciei ad facie est di. xix. f. li. 3. in sol. z ad alia z nō intelligendum est q' in sola vltione nec principaliter de beatitudine loquitur alibi.

Mors eterna an sit et qd dicat z an proprie pōt dici eterna z qd pprie sit mors z seq'la mortis etiā in naturali morte di. xli. b. li. 4. per totum.

Mortui simpliciter sunt dānati et viuunt fm quid dist. xli. g. li. 4. per totum, nota bene z an participant eternitatem nota.

Mortua dicitur fides sine charitate: z etiam opus extra charitatem factum sed differenter dist. xxij. J. lib. 3. ad quartum.

Mortuū z mortiferū nō idem sunt, nota de legalib' di. iij. f. li. 4. in solutione.

Mortificatū opus manet z reddit illi cuius erat si p' pniā reuertitur di. xliij. x. li. 4. per totum.

Moralis actus nota a quo sine trahit' in spēm cū possunt esse duo fines, nota ad p'mū dis. xxxvij. a. li. 2. p' totū nota de fine actus z fine intentōis ibidem.

Mos dupl'r dōr' an fuit qnqz de more duas vrozēs hre vel plures di. xxij. g. li. 4. ad argumenta.

Mortua potentia in angelis est volūtas, nota ad septimū di. xxxvij. v. li. I.

Mortuarū virū aie rōnalis vtilis ponit' diuisio, nota totū di. xxij. o. li. 2. in notabili p' argumēto: rum solutionem.

Mortoz duplex notat' nō tm ī natura s' z ī moralib' nota de charitate di. xxxvi. e. li. 3. ad scōdam qōnē.

Mortoz vis est in moro z mobili tā q' ad naturalia qz etiā q' ad g'uita z factalia di. xvi. m. li. 4. ad septimū

Mortozes diuersi referunt' ad idē mobile diuersimode sed oēs sequūtur vnū q' p'dominatur et tm q'libet retinet suū p'p'riū motū, nota pulchrū de voluntariū p'formitatib' di. xlvij. c. li. I. per totū. Volūtas nature nunqz de se repugnat volūtati rōnis lz qnqz sit de p'radictoria di. xlvij. c. li. I. ad vltimū.

Mortoz celi diuersimode mouet' p'cipiendo b'itudines a deo dis. viij. p. li. I.

Mortozes celoꝝ q' sint icertū ē. no. bñ so. di. ij. a. li. 2.

Mortoz celi quis sit, nota per totū di. xliij. f. li. 2. nota ibidem etiam errores philosophoꝝ.

Mortus triplices notantur scz animales vitales et naturales z in quo fundantur nota pulchre dist. xij. c. li. 4. per totum in solutione.

Mortū p' accidēs nō pōt eē p'mū di. viij. p. li. I.

Mort' p'mi an pcedat ex necessitate z an sint pccā z pe ne, nota totū z quō singulos possum' p'uenire s'z nō vlt' oēs, nota ex eplū de illo q' impugnat' a mult' añ z retro dextrosūm zc. dist. xxxvi. d. li. 2.

Mortus per mortum an aliquid acquiritur, nota de diuersis motib' di. viij. p. li. I.

Mortus vñ iductiū' est corruptiōis, nota di. xliij. r. lib. 4. ad secundum.

Mort' ois in creatura an sit ppter aliquid qd est extra mobile di. viij. p. li. I. (di. ij. c. li. 2.)

Mort' nō dependet a loco, nota solu. de celo ēpireo

Mortus ois est fm erigentā dñantis z hoc cum mouens est per intentionē nature non voluntatis dist. xxii. a. li. 3. ad sextum. (v. li. I. ad qntum.

Mort' nō sp' est ppter indigētā s'z ppter alia di. xxxvij.

Mort' corpis ptingit ad aiām, nota in q' di. xliij. r. li. I.

Mort' p'gressionis vñ inducit lassitudinem, nota di. xliij. r. li. 4. ad primū.

Mortus null' specificatur penes terminū a quo, nota de resurrectione bono z malo z quare non debent habere diuersum terminū a quo, sed ad quem di. xliij. a. 2. li. 4. ad argumenta.

Motus cū sit ppter indigentiam nō tamen ita est in motu corporū glorioſum ſed ad aliquid aliud oſtendendum. nota di. xliij. r. li. 4. per totum.
Mot⁹ corporū glorioſū an erit in nūc vel in tpe z an motus vn⁹ ſit velocior q̄ alteri⁹ z q̄ luminis nō ē motus ſed mutatio z iō pōt fieri in nūc di. xliij. v. li. 1.
Mot⁹ localis in corporib⁹ glorioſis z corporū nō glorioſū nō eſt ppter idē di. xliij. r. li. 4. ad quartum.
Motus aſcenſionis xp̄i an fuerit localis et an in tpe vel in nūc. nota totū di. xxij. J. li. 3.
Mot⁹ celi an ſit a deo imediare vel nō ſub ambiguo pōit di. xliij. v. li. 4. ad vltimū.
Mot⁹ āgeli ē p mediū z totū ſpaciū trāſit ipſe angel⁹ ſicut vnū indiuiſibile. nota ſol. di. xxxvij. r. li. 1.
Mot⁹ angeli cū ſit p ſpaciū an ſit ibi ſimul moueri z motū eē. nota ſolu. z ad argumēta.
Motus angeli an ſit in tpe vel in nūc temporis diſt. xxxvij. v. li. 1. nota ſolu. z totū.
Mot⁹ pprie z mutationes nō ſunt p ſciam z ignoran-
 tiam. nota ſolu. di. i. d. li. 2.
Mot⁹ aliq̄s intellectualis pōt eē cōpoſit⁹ vt patet d̄ motū liberi arbitrii an ſit intellect⁹ tñ vel affectus di. xvij. k. li. 4. ad ſextū argumēta.
Mot⁹ volūtari⁹ z volēt⁹ in fine remittit nō aut in corporib⁹ glorioſis et ois mot⁹ naturalis in fine intendit di. xliij. r. li. 4. ad duo vltima.
Mouens duplex notatur ſc̄z mouens motū z nō motū z ſc̄m eſt deſideratum.
Mouere an de⁹ moueat ſe di. viij. q. li. 1.
Moueri nec p tps vt p locū de⁹ pōt di. viij. q. li. 1.
Moueri per tpa an dicatur angeli dum p affectiōes cōmuranur di. viij. v. li. 1.
Moueri ſm locū an angelus dicatur di. xxxvij. v. li. 1. in rōne p veritate in ſolu. z nota q̄ moueri ſm locū cum vt angelus mouetur nō eſt ſm naturam vlt infra naturam ſed ſupra naturā ibidem.
Mouens vt mouens an ſit imobile z an ſit forti⁹ motū di. viij. q. li. 1.
Mouentes cauſe in generatione due notantur diſt. xliij. a. li. 4. ad primū.
Moueri vnā potētā ſimul ad diuerſa obiecta an ſit poſſibile vt patet de iuſtificatione impij vbi ē motus liberi arbitrii in deum z in peccatum di. xvij. l. li. 4. ad argumēta nota.
Mulier ex cōplexione ē timida ſicut z melancolicus di. xxix. c. li. 4. ad tertium z quartum.
Mulier quare facta ſit d̄ coſta z nō carne di. xxvi. c. li. 4. in ſolu. z ad argumēta.
Mulier dupl̄ d̄ z nota quō virgo glorioſa d̄ mulier in ſcriptura diſt. i. d. li. 3. ad vltimū.
Mulier in quo eſt ſub viro z in quo pari iure cenſet cū viro. nota di. xxxv. a. li. 4. ad ſc̄m.
Mulier ſi ſola peccaſſet an pccm̄ trāſuſum fuiſſet vlt aliqd̄ aliud di. v. li. 4. in ſolutione.
Mulieres impotentes in iuuentute pceſſu tps generant diſt. xxxiij. d. li. 4. ad q̄rtum.
Mulier plures viros h̄re nō pōt cum ſit ptra omnē naturā. z nota rōnes plures ſpecialiter tñ quattuor di. xxxiij. c. li. 4. per totum.
Mulier accuſata de adulterio fuit liberata a chriſto modo ſimilitatiōis vſus propter fidem ſui. nota diſt. xix. a. 2. li. 4. per totum.
Mulier amicta ſole z habens coronā ſtellarum duo decim qd̄ ſignificet. nota in ſolutionib⁹ di. ij. b. li. 2.

Mulier dauē nō h̄t q̄uis ei cōmittitur q̄nq̄ iurisdic-
 tio in viros z ipſis cohabitare ē periculoſum z q̄re
 q̄nq̄ pmittit eccl̄ia vt habeat iurisdictionē z an ei per-
 mittitur obedientia cū non ſit ppriū ſubiectum po-
 teſtatis di. xix. g. li. 4. per totum.
Multiloquiū filia gula vnde prouenit di. xxxij. c. li. 4. in ſolutione.
Multiplicatio nature in ſuppoſitis tribus de cau-
 ſis ſit di. viij. e. li. 1.
Multiplicatio eccl̄ie ſit per duo ſacra eccl̄ie q̄ ſunt ſa-
 cramēta miniſtrantiū z ſpūalis multiplicatio ſalua-
 tur in carnali di. xxxij. e. li. 4. in ſolutione.
Multitudo in diuinis nō eſt q̄uis ſit ibi plurali-
 tas pſonariū. nota totū di. xix. l. li. 1. ad quartum.
Multitudo p̄ma cauſa z cā efficiente ad ſc̄m argu-
 mentū ſc̄de q̄onis diſt. xxxi. J. li. 1.
Multitudinem in creaturis cauſant duo vnū vt ſi-
 nis alterum vt faciens. et ſimilr̄ nota de mutabili-
 tate cōtingentia de diuerſitate z cōpoſitione in ſol.
 bene notanda ſunt di. xxxvi. g. li. 1.
Multiplicatio nature eſt de imperfectione eius; cō-
 municatio aut nō di. viij. e. li. 1.
Multiplicatio āgeloꝝ z ſtellarū q̄re ē diſt. viij. e. li. 1.
Multitudo an plus ſit reparabilis in materialib⁹ q̄s
 in ſuperiorib⁹. nota de duplici deſcenſu vel exitu ab
 vno di. xxxij. e. li. 4. ad ſc̄m.
Multiplicatio duplex notatur ſc̄z in longū in latum
 nota ſolutionē di. ix. g. li. 2.
Multiplex d̄r ſpūs quo ad effectus qui multiplices
 ſunt z nō poeſt dici triplex quo ad effectus quia ſic
 poneretur limitatio ſuis effectibus. nota bene ad
 ſc̄dum diſt. xix. r. li. 1.
Mūdū oportet eē q̄ cōicat ſc̄ris z b̄ antiq̄tus ſigu-
 rati eſt in lege di. ix. k. li. 4. ad ſextum.
Munditiā corporalē diligit de⁹ z q̄re. nota z tñ non
 reprobat imundicias quibus neceſſario ſubiaccm⁹
 diſt. ix. k. li. 4. ad q̄ntum.
Mūdus archetypus qd̄ ſit di. iij. n. li. 1.
Mūdū intelligibile poſuit plato z nō errauit ſm au-
 guſtinū di. xxxv. g. li. 1. in rōnib⁹ p veritate.
Mūd⁹ an ſit ab eterno creat⁹ cū deus ab eterno ge-
 nuerit filiū z dixerit. nota ad p̄mū diſt. xij. d. li. 2.
Mundus an potuit eſſe ab eterno; ſimiliter z res an
 potuit deus ab eterno facere. nota per totum diſt.
 xliij. a. lib. p̄mi.
Mūdū fuiſſe ab eterno pbari non pōt lz ſit ipoſſibile
 q̄ inceperit p̄motū z generationē vel q̄ deſinat per
 motū. nota per totū di. i. k. li. 2.
Mundum debere finiri nō poeſt probari philoſopi-
 ce di. xliij. g. li. 4. per totum.
Mūd⁹ maior ſumit ſuā dignitatē a minori mundo.
 nota rōnē duplicē di. ij. a. li. 3. ad vltimū.
Mūdus gloriſicari debet quia cōgruū. nota rōnem
 z nota an erit illa gloriſicatio quo ad ſpeciem ita q̄
 erit alia ſpecies elementoz diſt. xlvij. g. 2. J. li. 4. ad
 vltima argumēta.
Murmurare cōtra peccatum cōuenit ſynderiſi z
 irraſibili vt participat rationem ſed diuerſimode.
 di. xliij. b. li. 4. ad primū.
Murabile eē qd̄ ſit. nota di. x. a. li. 4. in p̄mo argu-
 mento z quō corpus xp̄i eſt immutabile z an ſba pa-
 nis tranſit in corpus xp̄i. ibidē ad primū.
Muratio duplex notatur z differentia inter illas et
 qualis ſit mutatio panis in corpus chriſti. nota di.

N. a. lib. 4. ad primū.
Mutatio localis deo cōuenire nō pōt di. viij. p. li. I.
Mutari deum est impossibile licet iam aliqd faciat qđ ante nō fecit di. xxvij. e. 2. li. I.
Mutatio nō est delectabilis nisi ppter malitiā fructio igit cum btōs faciat picipes eternitatē z eleuat supra oēm mutabilitatē nō habebit successiōnē nec futurū. nota bene ad replicā solutionis vltimi argu menti per totū dist. xxxi. b. li. 3.
Mutationes diuerse norant z qualiter differūt. nota di. xi. g. li. 4. ad primū.
Mutatio proprie dicta ad aliqui dymū hēt se diuersi mode z non opozet hoc esse in transsubstantiatione dis. xi. b. li. 4. ad sextum.
Mutatio in corpali b z etiā in gratuitis plura erigit qđ expulsiōnē vni forme z introductiōnē alteri. nota bñ de iustificatiōe ipij z etiā de naturalibz muta tionibz di. xvij. k. li. 4. ad argumēta nota.
Mutatio oīs an sit i tpe z loco p to. dis. xxvij. s. li. I.
Mutilationis loca an sint inū genda z etiā si nūqz quis habuit mēbra illa q̄ solent inū gi vt patet de ce co nato dis. xliij. q. li. 4. ad vltimū.
Mutilatio mēbroz an maneat in resurrectione tam quo ad malos qđ bonos cū illis nō peccauerūt vel meruerunt di. xliij. b. 2. li. 4. per totum.

Asci proprie non est

n nature sed persone: et inde virgo beata etiā est vera mater dei distin. xliij. e. li. 3. secūde questionis.

Nasabilitas vel esse ab alio de se nō dicit notionem dis. xxvij. a. li. I. 3.
Natiuitas duplex notatur z an ad natiuitatē datur gratia. nota di. iij. e. li. 3. ad argumēta.
Natiuitas duplex notat scz in vtero z ex vtero di. vi. J. li. 4. ad primū pme qōnis.
Natiuitas hoīs q̄druplex assignat vel q̄tuoꝝ modi sunt quibz deus hoīem facere potuit. nota in ratio nibus p veritate an solutionē di. xij. k. li. 3.
Natū eē xpm z pceptū de spūscō an pōt pcedi. nota de duplici natiuitate dist. xl. li. 3.
Natiuitates variant scz in sbam z operationes a pstel lationibz. nota p totū di. vij. J. li. 2.
Natū aliqd ex alio qñqz dicitur filius z qñqz non. rationē nota q̄ tria requiruntur ad hoc q̄ aliqd dicat filius alterius di. iij. f. li. 3. per totum.
Natum z non natum in diuersis non sunt contradi ctoꝝ di. xij. b. li. I.
Natus ab aliquo nō nascitur fm meritum vel deme ritum generantis quia nō generat aliquis vt perso na sed generat persona vt adam in natura di. xv. g. li. 3. ad argumēta vsqz in finem.
Natura dicitur fm q̄ est principium producēdi ex se simile di. iij. s. li. I.
Natura dupliciter accipitur scz simplr z quodāmo. nota solutionē di. xxvij. n. li. I.
Natura dupliciter dicitur di. viij. e. li. I.
Naturale dicitur tribus modis z an gratia in nobis pōt dici naturalis di. xvij. m. li. 4. per totum.
Naturale aliqd pōt dici duplr. nota dis. xliij. c. li. 4.
Naturale triplex notat. z nota quō (ad septimū. gra in xpo sunt ei naturalis di. iij. J. li. 3. per totum.
Natura dicitur triplr z an seruit sic aliquo mo ptra natu ram di. xxxvi. a. li. 4. in solu. z ad argumēta.

Natura tripliciter accipit z sermo variat tripliciter ordo nature di. xvij. l. li. 4. in solutione.
Natura duplex ē. scz ex gñe z ex dñā z scda iterū sub di uidit. nota dist. xxvij. s. li. 4. in solutione.
Natura accipit duplr scz fm qđ accipit fm naturā z rē vel fm esse. alio mo fm rōnē abstrahentē. pmo mo ei est agere z etiā corūpiē. scdo mo nō agere nec agit nec patit di. xxxi. a. li. 2. ad primū.
Natura dicitur duplr. nota in sine solu. di. xxvij. b. li. 2.
Naturalit̄ alicui aliqd cōuenire qđ sit id qđ sbaliter alicui cōuenit vel qđ cōuenit alicui fm naturā ap petitū. nota ad argumēta p singula de natura quid naturalis appetit z qđ summū nature z an pōt at tingi h̄ operatiōe nature. z quō virtutes dicuntur in nobis cōnaturalit̄ di. xliij. c. li. 4. p totū bene nota.
Natura sba z essentia an idem dicant. nota q̄ res na ture est duplr nature scz vt subiecta ei et vt pstituta per ipam di. xxv. a. li. I. ad quartum.
Natura agit incipiēdo in esse imperfecto z pcedit vsqz ad pfectū. nota ad primū q̄ sit rō di. xxxi. b. li. 3.
Natura humana an sit vna in oibus z in vno infecta z que veritas humane nature an sit in corpore et tñ incorporea z sola mēte pceptibilis z an maneat post mortē dis. xliij. e. z. f. li. 4. per totum.
Natura nota q̄ oē qđ est fm natu rā est licitū z a q̄ na tura humani actus dicitur licitū di. xxvij. g. li. 4. in solutione z ad vltimū.
Nature actus est gñatio p quā gñationē comunicatur natura di. v. a. li. I. (l. li. 28)
Natura hoīs tota p̄it scz nō āgelica. nota ro. dist. xxi.
Naturā degiāre p̄it multz de causis di. xix. k. li. I
Natura nota qđ p naturā fieri p totū di. xvij. f. li. 2.
Nature instauratio tria erigit scz sbam pncipioꝝ de terminationē eoz ad formas z determinationē ad actionē vniuocā. nota solu. di. xliij. a. li. 2.
Naturalia ad q̄ sumus innati suscipere. nota que sūt di. xliij. c. li. 4. ad octauū.
Naturale magis est qđ est a gñe qđ a spē vt notat de p̄iugali z pollitico quoz primū est magis natura le qđ scdm. z p̄mū ē a gñe. scdm a spē di. xxvij. a. l. 4. in rōnibus pro veritate.
Natura nota an aīa sit fm naturā vel ptra naturā. di. xi. d. li. 4. ad vltimū pme qōnis.
Natura in inferioribz non est tñ ratione vna sed fm quid est vna re z simplr vna pluralitas. nota in secū da solutione di. xxv. g. li. I.
Natura hoīs z angeli differunt. nota in quo distinc. xxi. l. lib. 2. nota totum.
Nature summū an potest attingi operatione nature di. xliij. c. li. 4. ad sextum.
Natura nō tñ dat necessaria sed z pfortantia z tenē tia. nota q̄re ad tertiū di. xi. b. li. 2.
Naturalia z gñe hñt meras capacitatū suarū necessa rio quas nō excedūt di. xliij. g. li. 3. per totum.
Natura adiua arte z tñc opozet q̄ etiam defect nature cognoscatur si quis est impediēs naturā di. xvi. m. li. 4. ad quartum.
Naturaliū donoꝝ duo genera assignantur quozum vniū mansit in demonibz aliud vero nō sic pariter et in homie quo ad statū miserie et innocentie distinc. x. m. li. 3. ad vltimū.
Naturalia fieri gñuita intelligit nō fm fieri di. xliij. v. li. 4. ad quartū: ita q̄ eq̄liter hec fiant illa.
Naturalia nō sūt gñuita z iō de attritiōe nō pōt fieri

contritio di. xvi. h. li. 4. ad scđam qđnem.
 Naturalis potētia duobz modis p̄siderata nota quō
 est consequens esse cōpositi z quomodo etiā est ante
 esse di. iij. e. 2. li. 1. ad tertiu.
 Natura in h̄ deficiat qz h̄t t̄m potētiā opandi z nō sci
 entia z volūtate. nota ad vltimū di. xxxv. c. li. 1.
 Natura nō oportet q natura p̄cedat tpe ipaz gratiā
 sicut stat^o vie statū b̄ritudinis. nota ad argumentū
 post solutionē p̄ncipalē di. iij. m. li. 2.
 Naturalia nota qz dona naturalia infūdīt deus fm
 capācitātē nature nō autē dona grē di. xvi. m. li. 1.
 Naturalia ipsi^o aie nō amittunt^r di. iij. t. li. 1.
 Naturalia in angelis z hominibz non distinguūt mā
 siones id est differentias p̄miorz per modum de
 biti sed fm naturalia dantur gratū facientia bene p
 modū congrui dis. xlix. s. li. 4. per totum nota.
 Natura an sit perfectior causa in agendo q̄ars. no
 ta ad vltimū di. xxxv. c. li. 1.
 Natura cōmunis diuidit^r p̄ materiā z hoc est ex igno
 bilitatē talis nature cōis z ideo natura i diuinis p̄so
 nis indiuisa est di. xxiij. b. li. 1. in octaua opinione an
 te solutionem ad primū.
 Natura z sba in diuinis idē sunt s̄z nō h̄nt eandem ra
 tionē significādi in noie di. iij. b. li. 1.
 Natura an sit p̄ncipium in diuinis vel ipsa persona
 nature distinc. viij. e. li. 1.
 Natura in diuinis vna est que relationibus distin
 guitur dist. vij. g. li. 1.
 Naturā diuinā si q̄ adiectiua assequūtur non predi
 cantur de pluribz pluraliter di. ix. g. li. 1.
 Nature humane vel diuine veritas que sit cum dicat
 qz veritas incōmutabilis manet diuine humaneqz
 nature distinc. v. J. li. 3.
 Natura abstracta p̄sonalr an possit sibi aliqd vnire
 vel assumere p̄ totū di. v. b. li. 3. vbi z nota quō p̄ di
 uina natura intelligi abstracta a p̄sonalitate duplr.
 Natura an sit assumpta fm oēm rōnē et diffinitionē
 nature q̄ ē q̄druplex fm boetiū. no. p. to. di. v. k. li. 3.
 Nathanaelē ēē p̄destinatū nō fuit a deo bonū sicut
 cognoscere i xpo vtrāqz naturā. nota ad scđz dis. xl.
 Nazarei figurabāt tōsurā clericalē q̄ ad (e. li. 1.
 factū nō quo ad tps di. xxiij. o. li. 4. per totum.
 Nazarei viuendi modus vnde approbat^o fuit. et an
 loco regule fuit ille modus viuendi similr z recha
 bitarum. nota quis approbatam religionem appro
 bare vel instituere pōt di. xxxvij. n. li. 4.
 Nebula tria dat intelligere scz obscuritatē quā bz
 et reliqas pluuiē qz hec ipsa est z serenitatē futuraz
 designat in p̄mo. p̄he. notabili quarto.
 Necessitas q̄druplex in argumentis quarūdā opi
 nio recitatur vide di. xvi. a. 2. li. 3.
 Necessitas multiplex notat^r di. xxxvij. d. li. 1. in solu.
 Necessitas duplex notat^r et nota quō vora reddere
 sit necessitatis di. xxxvij. d. li. 4. in solutione.
 Necessariū diuidit^r multiplr di. vi. a. li. 1.
 Necessitas nature z cōicationis distinguūt^r z q̄ fa
 cit p̄c̄m. nota ad vltimū di. xxxix. J. li. 3.
 Necessariū absolte z p̄ se nō ē nisi vnū simplex oia em̄
 alia ex suis cōponētibz trahūt necitatē di. vi. a. li. 1.
 Necessariū aliqd pōt ēē volūtariū. z nota qz aliqd du
 plicat^r d̄z necessariū di. xxi. g. li. 4. ad argumēta.
 Necessitas aliq nō habet laudē z quedā habet. nota
 ad argumēta bene di. xvij. b. li. 3.
 Necessaria que dicūt^r homini ad vitam suam. no

ta dist. xv. p. li. 4. in solutione.
 Necessitas an cadat in deo. nota ad penultimum di
 stinc. xlv. f. li. p̄mi.
 Necessitas duplex ē. z nota q̄lis ē in deo di. vi. a. li. 1.
 Necessitate an generat p̄f di. vi. a. li. 1. volūtate an ge
 nuit pater filiū di. vi. a. li. 1.
 Negatio an facit aliqd innoscere in solutione
 nota similiter z ad primū.
 Negatio q̄lis aliqd certificat circa sbiectū di. iij. f. li. 1.
 Negotiationes exerceas pōt penitentiam agere z
 quando sunt licite vel illicite di. xvi. b. 3. li. 4. ad se
 cūdā qđnem per totum.
 Neophitus quādo catheizatur de sex p̄ncipalr
 debet instrui z illa sex ponūt^r sp̄aliter in fundamē
 to edificij sp̄ali q̄ alia z sunt p̄ntia fides bap̄tismus
 doctrina impositio manū siue cōfirmatio z resur
 reccio z iudiciū di. xvi. f. 3. li. 4. per totum.
 Nescire aliqd d̄z fili^o dei vt est in euāgelio. nota intel
 lectū istius ad vltimū di. xiiij. c. li. 3.
 Nerus d̄z sp̄s sanctus. nota solutiones z ad argu
 mētū dis. xxxi. l. li. 1. nota ibidē vñ d̄z nex^o z qz duplr
 aliqua necunt^r. s. vi z dulcedine.
 Nihil nota qd est eē ex nihilo di. v. J. li. 1.
 Nihil ex nihilo nihil fieri an sit verū vt p̄hi putabant
 nota solutionē z ad scđm dis. i. l. li. 2.
 Nihil nota an sit maioris potētie facere aliqd ex nubi
 lo q̄z coz^o d̄ni de pane di. iij. h. li. 4. per totum.
 Nihil aia quia de nihilo est ideo mutabilis dist. xlix.
 d. li. 4. in tertio argumento.
 Nulla diuinarū personarū est de nihilo ratio po
 nitur di. v. J. li. 1.
 Nicolai dem euāgelij narrat de oleo mie qd negatū
 fuit sc̄b. nota grē di. xxiij. a. li. 4. ad scđm.
 Nicolai error qd fuerit. nota z q̄lis fuit in eo igno
 rantia di. xxx. a. li. 4. in solutione.
 Nidus ecclesie quis sit z quis reponit ibi pullos
 dis. vi. b. li. 4. ad primū.
 Nigromantia est p̄hibita non p̄pter scire quia scire
 bonū est sed p̄pter p̄mptitudinem ad actum. no
 ta ad sextū di. xxxix. a. li. 2.
 Nigromantia est ars pestifera nō rōne vrēs s̄z experi
 mentis z vi demonis nec aliqmō medicina recipier
 da est a nigromātiis di. xxxiiij. J. li. 4. per totum.
 Nilus quare bis in anno iundet z vnde veniat. no
 ta totum di. xvij. d. li. 2.
 Nitro aie nō ē t̄m in intellectu s̄z z in oibz partibus
 honesti z p̄cipue in grā q̄ est p̄ncipalr z aliās amorē
 sanctū. nota ad duo vltima di. xxvi. d. li. 2.
 Nobilitas nō facit ad hoc qz aliquis efficiat dign^o
 donis vel beneficio vel vtilitas tēporalis imo q̄to
 quis nobilitoz ordinatur si est malus tanto graui^o
 peccat di. xxiij. k. li. 4. per totum.
 Nocere quis potest vtendo iure suo et tamen non
 iniuriatur sic vtendo sed ius cōtrariatur iniurie eo
 rum di. xxxvij. n. li. 3. ad nonū.
 Notioes dicūt aliq nō eē z alij ecōtra dicūt esse an sit
 z radicio. nota ad p̄mū dis. xxvi. o. li. 1.
 Notiones dicūt aliqui non esse. nota quō hoc intelli
 gunt dis. xxvi. m. li. 1. ad vltimū.
 Notio noiat p̄rietatem fm qz per ipsam persona co
 gnoscitur di. iij. b. li. 1.
 Notio nota aliter inoscit res nature z aliter indiu
 duū z aliter inoscit p̄sona in solul. di. xvij. a. li. 1.
 Notio qz nocio tria exigit z quare notio dicitur dist.

xiij. 7. libri primi.
 Notiones penes qd differant in diuinis. nota solu-
 tionē z ad sequēs argumentū di. xxvi. l. li. I.
 Notio differentia distinctionis nō simplr facit notio-
 nem persone ibidem nota.
 Notionis pns tres ad scdm di. xxviij. a. li. I.
 Notio est eē ab alio rō ponit di. xiij. 7. li. I.
 Notio an sit aliqd in psona z an sit ipsa psona distin.
 xxiiij. b. li. I. in solutione nota qualiter.
 Notio accipit eē notionis a rōne inferēdi in solutioē
 nota bñ di. xxviij. f. li. I. z ad primū ibidem.
 Notio nō sumit a cōi lz a ppo qz notio est vni^o dist.
 xxvi. b. li. I. in solu. nota ad argumēta
 Notio qd sit z in quo differat a relatiōe. nota bñ so-
 lutionē z ad tertū dist. xxvi. b. li. I.
 Notio circa notioēs pnt eē opiniones lz aug^o ponat
 notioēs. nota ad tertū di. xxvi. o. li. I.
 Notionū numer^o nō hēt aliqūe articulū symboli spā-
 lem. nota qre ad scdm di. xxvi. 7. li. I.
 Notiones non sunt tm̄ tres vel sex aut septē. nota ad
 oia argumenta di. xxvi. n. li. I.
 Notiones sunt tm̄ quinqz z non duodecim vt argui-
 tur. nota solutiones distinc. xxviij. a. li. I. z per totuz
 ad omnia argumenta.
 Notioēs qnqz tm̄ sunt z nota qz tria erigūtur ad hoc
 qz sit notio dist. xxvi. n. li. I. in solutione.
 Notiones sunt qnqz di. xxvi. 7. li. I. ad vltimū.
 Notiones plures personam maiorem non faciūt in
 diuinis dist. xvi. n. li. I.
 Notionū nūerus qnar^o nō facit vt de^o dicat^o qnus.
 Et p̄ nominetur trin^o z filius bin^o a duobus noi-
 bus di. xxi. 7. li. I. in solu. z ad argumēta.
 Notio quelibet lz sit aliqua psonarū non tm̄ sequitur
 qz nō sunt nisi tres notiones: ratio habetur ad p̄mū
 dist. xxvi. n. li. I.
 Notio nō diuidit psonā a psona eēntialiter ideo non
 simplr facit pluralitatē nec simplr binariū vel ternā
 rīū di. xix. l. lib. I. ad quartum.
 Notiones vniūtur in vna persona non ita qz efficiantur
 vna notio nec cōponit^o ex eis persona dist. xxvi.
 l. li. I. ad tria vltima.
 Notio z persona differunt. nota ad primū dist. xxvi.
 m. li. I. z similt^o nota ad scdm.
 Notio nota qz supposita persona non supponitur no-
 tio quia non quicquid attribuitur vni attribuitur
 alteri. nota in ratione pro veritate ante solutionem
 ad primū di. xxvi. m. li. I.
 Notio vna nō cōuenit distinctis vt distincta sunt sed
 inq̄tū sunt vniū. nota ad vltimū di. xxi. d. li. I.
 Notionalia an fm̄ modū intelligendi vicin^o se habe-
 ant ad ypostases siue psonas qz ad ipam essentiam
 z vtrum ratione hui^o vicinatis personalia adiecti-
 ua dicantur de notionibus. di. xxiiij. g. li. I. nota in
 rationibus pro veritate z in solutione principali et
 ad argumenta.
 Notio vtrum in diuinis essentialia quocūqz modo si-
 gnificata predicentur de notionibus. nota solutio-
 nem dist. xxiiij. d. li. I.
 Notio cōpar formā ad actū nō aut natura: z iō ē alia
 z alia notio p̄is z filij. nota di. viij. b. li. I.
 Notionalis actus rationē datiōis z acceptiois no-
 minat di. iij. b. li. I.
 Notionalia verba z prepositioēs notionales dicunt
 distincioēs in supposito z cū hoc dicunt conuenien-

tiam in essentia dist. iij. f. li. I.
 Notio nota qz quicquid dicit essentia z connotat notio-
 nē vni^o p̄sone p̄ hoc qz signat vtrūqz nō p̄t dici de
 oibus nota bene solutionē z rōnem. p veritate ime-
 diate ante solutionē di. xxi. e. li. I.
 Notio nō p̄t eē ab alio ex se nisi ex mō aliq̄sibi supad
 dito vt p̄ ḡrationē dist. xiij. 7. li. I.
 Notio est inasibilitas. includit em̄ in se improcessibi-
 litatē vt partē sui di. xiij. 7. li. I.
 Nō esse ab alio notio patris nō est sicut inasibilitas
 nota ad vltimū di. xxiiij. b. li. I.
 Notio vna non sunt paternitas z filiatio nec spiratio
 actiua z passiua. nota ad penultimū dist. xxvi. n. li. I.
 Notionis qua pater z filius dicantur principium spi-
 ritus sancti non habemus nomen proprium distin.
 xxix. g. li. I. in solutione.
 Notio spūsc̄o an cōuenire p̄t alia q̄ illa q̄ cōiter as-
 signata vt eē ab alio z aliū nō eē ab eo dicatur etiā
 notio spūsc̄i di. xiij. l. li. I.
 Notio spūsc̄i vna tm̄ est lz noialia habeat. p̄ter dif-
 ferente modū significadi. nota di. xxviij. d. li. I.
 Notius aliqd d̄r qz p̄ntius z intimius z sic notida de
 aia d̄r notio nota bñ di. xxviij. d. li. I.
 Noiam^o res nō semp ab actu p̄ncipaliori sed sepius
 noia iponūtur ab eo qd est not^o apud nos vt pater
 de caractere qz p̄signat z distinguit z tm̄ character
 diffinit^o p̄ distinguere cum d̄r qz character distinguit
 fm̄ statū fidei dist. vi. d. lib. 4. ad vltimā qōnem. Itē
 sic pari forma nō possum^o dicere qz britudo cōple-
 ctitur in se visione z fruitionē z tm̄ saluator dicit bea-
 titudinē vel vitā eternā eē cognitionē vt p̄z in iohā-
 ne vbi dicit hec est vita eterna vt cognoscāt te. qz co-
 gnitio est magis nota nobis q̄z charitas vel fruitio
 vnde z possum^o nos scire h̄e fidē an pertinet ad co-
 gnitionē charitatē vero minime. sicut z iohānes i ca-
 nonica attribuit victoriā fidei dicēs hec est victoriā
 qz vincit mundū fides v̄a cū tm̄ fides nō vincit nisi p̄
 charitatēp̄ quā operat^o qz ē for^o vt di. xxiiij. b. et. c. li.
 3. si em̄ fides v̄e fides vinceret mūdū oēs qz haberēt
 fidē vincerēt mūdum qd falsissimū est.
 Nomen ratio a qua nomē imponit^o z id cui nomē im-
 ponit^o diuersimode noiantur. scz substantia z quali-
 tas z subiectū di. ij. b. li. I.
 Nomen dicit rem a q̄ imponit^o z rem cui iponit^o. nota
 di. xxiij. a. li. I. in solutione.
 ¶ Noiare deuz differēter possum^o lz nō cognoscim^o
 ip̄suz plene nec diffinibilis est di. ij. l. li. I.
 Nomia dei nota per regulas positas de noibus dei
 vt scias ad quid pertineant an ad personam vel nō
 distinc. xxij. f. li. I.
 Nomē regula noandi quā ponit anselmus.
 Nomina quibz differēter noiamus possunt tripl̄r
 p̄siderari z fm̄ hoc possumus sumere ordinem earū
 dem distin. i. 7. li. I.
 Noia diuina quō formant^o di. ij. m. li. I.
 Noia diuina dupl̄r formant^o dist. ij. m. li. I.
 Nomen a qbus noiat^o deus di. ij. m. li. I.
 Nomina quibus nominatur deus quez ordinē ha-
 bent adinueniem di. ij. 7. li. I.
 Noia deo imponūtur a scriis diuersimode z tm̄ om̄ia
 p̄nt reduci ad bimēbzē diuisionē. nota argumenta
 z solutionē di. xxij. a. li. I.
 Nomina diuina a dyonisio posita explicantur. nota
 ad q̄ntum dist. xxij. a. li. I.

Noia essentialia diuidit damascen⁹ ipsius dei, no-
 ra ad tertiu dist. xxij. a. li. I. nota qd dicitur noia ab eo
 imposta z quod differunt ibidem.
 Noibus affirmatiuis no simpliciter noiamus deus
 pcpue ppe tria scilz qz talia noia significat coposite
 qd simplicissimu z in fine simplicitatis z imperfecte
 qd perfectissimu di. ij. m. li. I.
 Noibus negatiuis verius noiamus deū quid sit q̄
 affirmatiuis. rōnem. nota di. ij. m. li. I.
 Nomina puatiua z negatiua de deo dicta an cadant
 in sex nominū differentijs quas magister ponit dist.
 xxij. e. li. I. in solutione.
 Nomina diuina quedam dicuntur mistica scz que for-
 mantur ab hīs q̄ fm rem per prius sunt in deo alia
 dicuntur symbolica que sunt fm trāslationē p̄rieta-
 ris corporalīs di. ij. m. li. I.
 Noia in deo qdā ostendūt p̄riū psonarū qdā aut nō
 vt symbolica. nota ad primū di. xxij. e. li. I.
 Noia creaturarū an oia p trāslationē deo p̄ri attri-
 buti z eōuerso noia dei p̄ri attribui deo. nota solu-
 tionē z ad argumēta dist. xxij. f. li. I.
 Noia de deo dicta multiplicia sunt. nota q̄ arte mul-
 tiplicant ad vltimū p totū di. xxij. e. li. I.
 Noia quibus nominatur deus qualiter ei cōueniūt
 di. i. m. circa tertium. li. I.
 Nomina que dicuntur ordinez ad actum z per psequēs
 relationē ad suppositū an min⁹ habeant p̄rietas v̄
 magis dist. v. e. li. I.
 Noia diuina essentiali significatiua vel psonā ad hoc q̄
 recipiāt hec pnoia nostrū meū tuū suū q̄tuor requi-
 rūt. nota q̄rc nō dicim⁹ fili⁹ noster z spūscūs no-
 ster aut sapia nra sicut de⁹ noster di. xvij. b. li. I.
 Nomē p quo supponit cū dicitur in noie p̄ris z filij z spūscū-
 sancti di. iij. b. li. 3. ad scōam qōnem.
 Noia aliq̄ cōueniunt deo ex rpe sine cōmutatiōe dei
 nota an oibz psonis vel aliq̄bz di. xxij. b. li. I.
 Noia cōuenientia deo ex rpe duplicia sunt scz q̄ con-
 ueniūt vniue z q̄ receptiue. nota q̄ pueniūt vni z q̄
 omnibz psonis ad scōm di. xxij. d. li. I.
 Nomen qd est sup omne nomen an xp̄us hoc meruit
 nota totum di. xvij. J. li. 3.
 Nosse z scire quō dnt. nota solu. di. xxij. p. li. 3.
 Nosse deum z posse nosse notitia gratie nō est substā-
 tiale aliquid imaginis sed de bene esse sicut color et
 venustatio dist. iij. s. li. I.
 Nosse deū z posse nosse distinguūt qz nosse ē notitia
 apud mentē posse nosse ex potentia sola est z vtrum
 intelligit de notitia naturali di. iij. s. li. I.
 Nostrum meū tuū z suū vt nominibus addantur
 diuinis significantibus essentiā vel personam quat-
 tuor requirūt. nota bñ di. xvij. b. li. I.
 Notitia qua mēs se nouit z amat quo se amat nō ē
 sicut habitus sicut aliqua qualitas in eo in quo vi-
 detur mens vel ametur mens. nota dist. iij. b. 2.
 li. I. in solutione p̄me qōnis.
 Notitia duplex notatur. scz ex parte eius qd noscitur
 vñ est ratio z lux alia cognoscendi viam habet pote-
 statem noscentis di. xvij. d. li. I.
 Notitia in omni cognitione ē aliquomō notitia ama-
 ta nec talis notitia z amor talis sufficit ad rationē
 imaginis eo qd deficiat equalitas.
 Notitia dicitur dupliciter z de notitia amata. nota solu-
 tionem z ad primū di. xvij. d. li. I.
 Notitia actus et notitia habitus qualiter differant.

di. iij. b. 2. li. I. in solutione p̄me qōnis.
 Notitia dei meliores nos facit eo qd notitia illa in mē-
 te quedā dei similitudo est dist. iij. c. li. I.
 Notitia melior nō facit melius amare tamen min⁹ no-
 tum potest plus amari dum creditur esse meli⁹ dist.
 xxix. e. li. 3. ad quintum.
 Notoria qd dicitur dupl^r di. xvij. f. li. 4. in solutione.
 Notoria qd p̄t ee dupl^r et q̄ diu sunt repellēdi a sacra-
 cōione notorij p̄ctores. nota dist. xvij. r. li. 4. in solu.
 Notoria qd sunt z an missa notorij fornicarij sit audien-
 da di. xvij. m. 2. li. 4. per totum.
 Notoria p̄ctōz corrigere nō pōt nisi p̄ modū p̄cū alias
 peccat q̄uis elemosynā corporale dare posset non pec-
 cando in b̄ di. xix. b. li. 4. ad arg⁹ z in solu.
 Nouit an hec sit p̄cedenda pater nouit omnia in fi-
 lio z si sic in vno sensu an zilla debeat concedi pater
 nouit se in filio vel in verbo. nota solutionem v̄ qz ad
 finem dist. xxxij. c. li. I.
 Nouitū quare quādoqz plus feruēt alijs. nota be-
 ne dist. xvij. k. li. I.
 Nouitū q̄uis feruentius agant q̄ maturi viri z per-
 fecti non tamen propterea sunt dicendi fm actū pl⁹
 diligere. nota quid est fm actum plus diligere per
 totum dist. xxix. J. li. 3.
 Nouū quid sit in p̄bemio parte p̄ma.
 Nouū an oē qd hēt p̄ncipiū sit nouū di. ix. f. li. I.
 Nouus z antiquus an debeat dici ipse deus dist.
 xxxvij. J. li. I. per totum.
 Nouū testamētū an sit difficult⁹ q̄ver⁹ di. i. r. li. 4. p. r.
 Nouū et eternū cū vident⁹ ee opposita an bñ ponatur
 in forma sacramēti z ad qd referūtur hec verba di-
 vij. g. li. 4. ad argumēta quarte qōnis.
 Nox non erit post extremū iudicium q̄uis sol stat-
 bit semper in vno loco. z nota vnde lumē in alia par-
 te terre di. xvij. J. li. 4. per totum.
 Noctis mentio non fit in operibus sex dierum. nota
 ad argumēta di. xvij. c. li. 2.
 Nubere non expedit dixerunt discipuli iesu nō ta-
 men propterea nuptie opponūtur bone gratie dist.
 xxvi. n. li. 4. ad quartum.
 Nubere melius est qz vri z hoc extra matrimonium
 multo magis in matrimonio hoc teneri z ideo nō ex-
 pedir vouere continentia in matrimonio cōstitutis
 si sit sine alterius consensu.
 Nubecula de q̄ sancti loquūtur q̄ inde fuerit forma-
 tus sol. nota an fuerit de natura nubis iuentez etiā
 de illo tres opiniones dist. xvij. b. li. 2. quasi circa finē
 post argumēto z solutionē.
 Nubes quid sit z an habeat lucem ex se. nota primū
 argumētum circa finem post argumētorum so-
 lutionem vbi habes de nubecula de qua sol dicitur
 factus dist. xvij. b. li. 2.
 Nubes qd sit vel qualis in qua iusti eleuabuntur in
 iudicio. nota dist. xvij. f. li. 4. ad vltimū.
 Numer⁹ dicitur a nutu q̄ est sensus di. ij. a. li. I.
 Numer⁹ est totū mediū iter omogeniū z etherogeniū
 di. xvi. b. li. 4. ad scōam qōnem p̄ totum.
 Numerus accipit⁹ dupl^r vno mō p̄ forma ipsa a qua
 res numeratur forma em̄ diuidit z terminat ee ma-
 terie. alio modo numerus est nūerata p̄ncipia ad ee
 rei sufficientia dist. iij. l. li. I.
 Numer⁹ dicitur q̄si nut⁹ memēris. i. diuisionis. nota an
 tres p̄sone differāt numero di. xix. q. li. I. an solutio-
 nē. nota z etiā solutionē ipam bene p̄sidera.

Numero differentia non semper differunt materia quia dicit philosophus qd numerus etiam facit differentia cause et causati sine materia sicut est etiam numerus in intelligentiis a gentibus fin decem ordines qd fin phos causant ab intelligentia prima di. xiiij. a. li. I.

Numerus diversus de causa in diversis di. ij. n. li. I.

Numerus causa est ipsa differentia fin damasceni. nota solutiones ad secundum di. xiiij. a. li. I.

Numerus quoniam numeramur. nota in quibus habet discretionem et in quibus non ad ultimum di. xix. q. li. I.

Numerus aliquid non potest inveniri nisi per distinctionem cause et causati ad secundum argumentum secunde quodis et ad penultimum nota vnde cognoscitur numerus in angelis di. xxii. j. li. I.

Numerus in quolibet ente substantialiter et accidentaliter est apud naturam et quod sit ille numerus di. ij. l. li. I.

Numerus est in non habentibus materia fin causam et causatum in alijs aut non cognoscitur numerum nisi ex divisione corinvi nota ante solutionem.

Numerus pondus et mensura que sunt in ore creata non habent alia tria que sunt in ipsis vt dispositio/ nes dist. ij. k. li. I.

Numerales termini in divinis an predicent essentiam vel personam di. xxiiij. d. li. I. per totum.

Numerus quo numeramur per prius et per posterius dicitur de numero personarum et numero creaturarum di. xix. q. li. I. ad ultimum.

Numerus si equivoce dicitur de deo et creaturis non tamen equivoce per casum et fortunam sed equivoce analogice. nota qua analogia di. xxiiij. b. li. I. in solutione prima.

Numerus an sit univoce in divinis et in creaturis di. xxiiij. b. li. I. nota in prima solutione.

Numerus an sit in divinis nota quod numerus multipliciter consideratur di. xxiiij. a. li. I. in solutione per totum.

Numerus in divinis quod ponit di. ij. n. li. I.

Numerus proprie non est in divinis. nota quid facit proprie numerum ad quartum di. xix. l. li. I.

Numerus non est simpliciter in divinis et absolute sed numerus personarum di. ij. n. li. I.

Numerus si solo deo non est quod vere vnde est nulli inicitur et nulli in eo aliud propter id quod est di. ij. k. li. I.

Numerus diversitas in divinis non est sed distinctio distinctio. ij. n. li. I.

Numeralis terminus denotans notiones an cogit terminum adiunctum stare per personam. nota di. ix. g. li. I.

Numerales termini in divinis an predicent essentiam vel personam di. xxiiij. d. li. I. per totum.

Numerus ad numerum ypostasum sequitur numerus nature in alijs entibus et non in divinis di. ij. n. li. I.

Numerus pluralis vult habere proprium significatum in divinis autem non est simpliciter pluralitas non requirit pluralis numerus personarum pluralitatem in se quia non est pluralitas in absoluto sed tamen ponitur in existentie modo. nota argumentum septimum et solutionem eius di. xxiiij. c. li. I.

Numero plura non dicitur alijs sed potest vnde numero est plures habens proprietates. nota ante solutionem di. xix. q. li. I.

Numerando populum david puniatur et non alij qui leguntur etiam numerasse et quare puniatur in populo di. xiiij. m. li. 4. per totum.

Nunc tempus in se est varium propter relationem quam habet ad prius et posterius di. ix. e. li. I.

Nunc temporis an sit eum dist. viij. m. li. I.

Nunc eternitatis cui et temporis an idem sint. nota dist. viij. m. li. I.

Nunc eternitatis cui et temporis non tamen dicitur differentijs spectificationibus imo dicitur seipsum dist. viij. m. li. I.

Nunc eternitatis et eternitas quare non differant tamen sola ratione di. viij. m. li. 4.

Nunc est deus et nunc est angelus et id quod fertur. nota quomodo mensurat eternitas di. viij. m. li. I.

Nunciare capit dupliciter. nota quomodo omnes celestes spiritus possunt dici angeli licet non omnes mittantur ad distans ad quantum di. ix. e. li. 2.

Nuptie honorabiles fuissent in statu inocontie et sexu unum comitio tunc vt nunc quod ad actum et propter generationem filiorum nec obstat quod homo fuit immortalis dist. xxvi. f. li. 4. per totum.

Nuptie dicuntur bonum mortaliu ratione prolis sed non tamen mortaliu di. xxvij. g. li. 4. ad primum.

Nuptie honeste dicuntur contrahi et nota per que sine honeste di. xxvij. d. li. 4.

Nuptie scilicet an sint factum et an benedictum et an sint peccatum cum puniatur pena et an institute sint a deo. et an castitas servatur illas cum in quibusdam brutis non inveniuntur di. xliij. r. li. 4. per totum.

Nuptie marie scilicet que dissuadet et an habeat laudem vel meritum cum procedant infirmitati et an presumat cum turpitudine di. xxvi. o. li. 4. ad secundam questionem per totum.

Nutritio an inveniatur deo di. xxxvij. m. li. I. ad arg.

Nutritiva virtus est fundamentum motus augmenti et alijs motibus et nota quomodo immobilis locatur in corpore per nutritiva di. xij. c. li. 4. in solutione per totum.

Nutritivum quod facit et quare transsubstantiatio non assimilatur nutrimento sicut augmento di. xi. e. li. 4. ad ultimum prime questionis.

Nutritivum an convertatur in naturam humanam vel non. nota et an resurgat in eadem natura humana. di. xliij. g. li. 4. per totum.

Nutritivum omne habet aliquid impurum et aliquid quod transit in substantiam aliam di. xliij. g. li. 4. ad primum et secundum.

Nutrire proprie simpliciter di. viij. k. li. 4. ad secundam questionem.

Nutritio de carnibus humanis vel de ebrijs aiat. nota an resurgant sic comesti di. xliij. b. li. 4. ad arg. et peccatum.

Nutritivum corporale et nutritivum spirituale cor/ detia. poris mistici an eodem modo se habent in transmissioe ad membra sua di. vi. a. li. 4. ad ultimum.

Nutritio et signa quibus loquitur angeli quid significent dist. ix. m. li. I.

Bediencia tripliciter

O accipitur et an obedientie oportet obedire di. xxxvij. a. li. 3. ad tertium.

Obedientia accipitur dupliciter. nota ad nonum dist. xxxv. c. li. 2.

Obedientia an magis fuisset commendabilis in statu innocentie in adam quam in abraam post statum illum nota ad primum di. i. b. 2. li. 4.

Obedire aliter dicimur plato scripture et precepto et an obedire sit semper meritorium et non obedire peccatum dist. xxxvij. a. li. 3. ad quartum quantum et sextum.

Obediendum an sit superiori quam superior et inferior precipitur tria vbi nota quod superior et inferior habet se duobus modis di. xliij. f. li. 2. per totum.

Obediendum an sit in omnibus potestati vbi et nota de duplici obedientia di. xliij. d. li. 2. per totum.

Obediēdū an sit p̄tati tyrānoꝝ di. xliij. g. li. 2. p. 10.
Obduratio hēt cām in nobis z non p̄destinatio qz
 obduratiōem mereri possum⁹ nō aut̄ p̄destinatiōem
 nora solutiōem z ad argumēta di. xli. b. li. 1.
Obiectū imaginis qd sit di. iij. e. li. 1. potest patere
 ex similitudine adducta de hercule.
Obligatoꝝ pōt esse dupl̄r vel quia p̄ceptum et
 non ex se zc. di. xxvij. a. li. 3.
Obligatoꝝ aliqd eē magis alio pōt intelligi duplici
 ter z q̄ differēt obli. gatorū sit iuramentū et votū
 z qd magis di. xxvij. e. li. 4. per totum.
Obligatio in voto p̄uato publico et solēni an equa
 lis sit. nora etiam duplicem obligatiōem in votis
 di. xxvij. m. li. 4. per totum.
Obliqui notat̄ in locutiōe diuersitatē vel in mō vl̄
 in re di. iij. f. 2. li. 1. in p̄mo dubio.
Obmurescere facit instātia di. vi. b. li. 1. Instātia fa
 cit p̄fusiōem z obmurescere facit di. vi. b. li. 1.
Observare horas z dies quo ad inchoatiōem per
 tinet ad erroꝝ gentiliū di. xxvij. g. li. 3. ad tertiam
 qōnē ibidē. nora de octaua die q̄ dnica est.
Obstetricēs p̄nt p̄noscicare de nūero p̄ueroꝝ q̄s
 pariet mulier. nora in argumēt̄ di. vij. e. li. 2.
Obstetricū mēdatiū an fuerit veniale vl̄ mortale z si
 veniale an peccauerūt mortaliter non p̄fitendo fide
 dei. nora di. xxvij. e. li. 3. per totum.
Obstinatiōis causa in demone que sit. nora bene
 opiniones in solutiōe de causa tali sed tertiā appo
 bar albertus di. v. f. li. 2.
Obstinatio in malo dupl̄r notat̄: z nora an sit p̄ctū
 ipsi dānatis di. l. a. li. 4. per totum.
Obstinati in p̄ctis an peccāt p̄tinne eo q̄ nō p̄formāt
 suam voluntatem voluntati diuine. nora di. xliij.
 d. li. 1. ad primū z secūdum.
Obstinatio in hominibz dānatis z demonibus vnde
 causatur. nora an ab extrinseco vel intrinseco dist.
 xliij. k. 2. li. 4. per totum.
Obūbrata viāssitudo qd sit di. vij. t. li. 1.
Obumbzari virtute altissimi quid sit. nora per totū
 bene dist. iij. b. li. 3.
Obssequiū sp̄ale quātūcūqz honestū si dā. p̄ sp̄ia
 li est vile p̄ctū di. xxv. e. li. 4. ad septimū.
Occasio minus est q̄s cā per se z causa per accidēs
 di. xl. d. li. 3. ad secūdum.
Occasio an hēt causalitatē de se vel per accidēs vel
 an sit mai⁹ q̄s causa per accidēs et an sit ibi plus q̄s
 casus. nora bene di. xvi. c. li. 1.
Occasio boni sunt opa de ḡne bonoꝝ et etiā occasio
 mali mala opera licet h̄mōi opera dicēda nō sunt cā
 di. xvij. d. 2. li. 4. ad argumenta.
Occidere triplex notatur. vnū est bonū z licitū z
 sp̄ialis occasio. Aliud malū z nunq̄ p̄missum in le
 ge nisi quo ad inimicū fidei vel si sunt in subuersio
 nem ecclē z simpliciu. nora qui d̄ sit dictū q̄ de ius
 sit occidere omne masculinū z nō femininū dist. xxx.
 a. li. 3. ad argumenta.
Occidere seipm̄ i multz p̄tingit ex diuersis t̄n causis
 qdā ex eo q̄ credebāt se aliā vitā inuēturos p̄ b. alij
 ex verecūdia turpitudinis null⁹ aut̄ ex redio vite in
 q̄tum vita est di. xvij. f. li. 3. per totum.
Occidere d̄z lex vet⁹ aut̄ l̄ra tripl̄r di. xl. d. li. 3. in sol.
Occisoꝝ an sit dignus maiori pena q̄s q̄ irascit̄ fratri
 aut̄ dicēs ei racha vl̄ fatue. nora z an in lege oīa ista
 intelligebant̄ p̄hiberi z in euāgelio non fuit additio

facta a christo sed interpretatio t̄m di. xxvij. J. libz
 3. in solutiōe z ad alia.
Occisoꝝ xpi multis saluari sunt vt longin⁹ z cēturio
 nota quare excusabātur z quare p̄fuit passio xpi
 ipsi ad vltimū di. xix. b. li. 3.
Occisoꝝ pp̄ie cōiuḡ z presbyteri p̄here matrimo
 niū nō debēt di. xxvij. m. li. 4. ad argumenta.
Occidere inimicos quō iussi sunt veteres. Nota ad
 quartū z septimū di. xxx. a. li. 3.
Occosum quid sit z quomō differt avano. nora ad
 duo vltima di. xl. c. li. 2.
Ocultra per rem iudicare apertam contingit du
 pliciter di. xvi. c. li. 1.
Oculus corporalis q̄le lumē hēt z vñ d̄terminat̄
 blumē ad colores di. vi. c. li. 4. in solutiōe.
Oculus quare est receptiuus z retentiū coloris.
 nora de humore duplici distinc. xvij. c. lib. 1. humoz
 triplex ponitur salicet incorporealis et non incorpo
 ralis distinc. vt supra.
Odiū d̄z ira radicata nō per p̄suetudinē sed p̄fir
 matiōem di. v. d. li. 2. ad tertium.
Odium triplex notatur salicet affectus z effectus et
 qualiter odit animam qui diligit iniquitatem. nora
 di. xxvij. J. li. 3. per totum.
Odium vicij triplex notat̄ z q̄le sit ipsi⁹ irascibilis z pe
 nitentiē. nora di. xliij. b. li. 4. ad tertium.
Odire eēsuū an aliq̄s possit z an meli⁹ sit nō eēq̄ in
 miseria eē. nora ad vltimū di. xxvij. J. li. 3.
Odium maxime p̄trariatur cōmunioni sacramenta
 li di. xliij. x. lib. 4. per totum.
Odio habere inimicos nunq̄ est dictum antiquis ni
 si inimicus sit fidei. nora ad argumenta bene p̄ to
 tum dist. xxx. a. lib. 3.
Odire deū an p̄nt dānati di. l. f. li. 4. per totum.
Odio vel amore se dignum esse per signa ostenditur
 nora di. xv. q. li. 1.
Odoꝝis perceptio regit aialia quedam z visus eo
 rum sequitur z sic sapientia intellectum regit. nora
 ad vltimū di. xxvij. d. li. 3.
Offendens in vno quō d̄z omnū reus vt iacobus
 ait di. xxxvi. c. li. 3. ad penultimū.
Offendēs in vno nora quō multa bona perdit. valde
 bene per totū nora di. xxxvi. b. li. 2.
Offendēs in vno fact⁹ eōim re⁹ in iudicio dino non
 aut̄ hūano di. xvi. d. 2. li. 4. ad tria vltima.
Officij qd sit z oē officiosum ē vtilitatis effectiuū
 di. xxxvi. d. li. 4. in argumēt̄ p̄mis.
Oleū quō hēt similitudinē ad miam z p̄firmatiōem
 di. vij. c. li. 4. ad scōm rōnē nora ibidem.
Oleū oliuarū est materia p̄firmatiōis z nō aliud est
 qd facit hoc oleū: et que sunt illa q̄ sp̄ialiter facit in
 aia di. vij. c. li. 4. ad scōm qōnem.
Oleū quare magis est materia crismatis z vnciōis
 q̄s baptismatis dist. iij. d. li. 4. ad scōm.
Oleū extreme vnciōis hēt b̄ndicere eps z exhibere
 vsum sacri est sacerdotis q̄uis i politis inferioris
 artis sit preparare materiā et alioꝝ introducere
 formā. nora totū di. xliij. f. li. 4. per totum.
Omissionis peccatum an habeat aliquem actum
 vel non ita q̄ nec interiorē nec exteriorē distinc.
 xxij. b. li. 2. per totum.
Oipotentia est solius dei pp̄iū z an xpo cōueniat
 nora solutiōem z ad argumēta di. xliij. b. li. 1.
Oipotentia an deo cōueniat di. xliij. a. li. 1. per totum

Dipotentia q̄ ppria est soli deo rōne cui⁹ est in poten-
tia diuina an qz ipsa nō est ex nihilo vel qz incōmu-
tabilis, nota p̄ totū di. xliij. c. li. I.

Omnipotentia dei respectu quozum attenditur di-
stinc. vij. c. lib. I.

Dipotentia sequit̄ diuinā naturā rōne perfectionis
potentie in ypostasi. nota in p̄mis rōnibus pro veri-
tate dist. xliij. k. li. I.

Dipotentia z incōcābilitas sequit̄ diuinā potentiā.
nota q̄ illarū mediati⁹ p̄ totū di. xliij. c. li. I.

Omnipotens deus an agat in omnipotentia sua di.
xliij. a. li. I. ad vltimū.

Dipotentia plus determinat qd̄ diuinū q̄ oīscietia
vel oībonitas qz oīpotentia actu vno declarat q̄ est
creatio dist. xxiiij. f. li. 3. ad primū.

Dipotētie dīne an aliqd̄ respōdeat ex pte rei. scz ens
verū vel bonū di. xliij. d. li. I. per totum.

Dipotētia sua de⁹ an facere pōt oīa vel dūtarat ea q̄
cōueniūt veritati z iusticie. in solutione z ad argumē-
ta. nota di. xliij. g. li. I.

Dipotentia dei an se extendat ad hoc vt faciat oīne
impossibile tam per accidens q̄z per se. nota per to-
tum dist. xliij. f. li. I.

Dipotētia dei ē p̄batio oīm articuloz z iō nō adiun-
gūtur ei aliq̄ que fide tenemus z inter articulos nō
habent di. xxv. e. li. 3. ad quartum.

Dipotentia an pōt cōuenire alijs a deo et an sit cōis-
tribi p̄sonis z an pōt puenire btis. nota p̄mas rōes
q̄ sunt p̄ veritate z in solutionibz di. xliij. k. li. 2.

Dipotentia nō habuit aīa xp̄i vt oīm scientiam. nota
rōnem dist. xliij. e. li. 3. z an potuit ei dari sicut oīm
scientia. nota iterum per totum ibidem.

Dipotentia an cōueniat fidei z non charitati z an sit
creata vel increata illa potētia q̄ attribuit̄ fidei. no-
ta ad argumenta di. xliij. b. li. I.

Ois z vniūqd̄z differt di. vij. f. li. 4. ad sc̄daz qōez

Opacitas corporis. nota vñ puenit z q̄ inter cor-
pus opacū z luminosum triplex est mediū z quomō
corpora gloriosa nō habebunt opacitatem di. xliij.
e. 2. li. 4. ad argumenta.

Opus triplex notatur creationis diuine z ornat⁹
nota qd̄ itelligi datur per d̄libet illoz operum dist.
xliij. a. li. 2. in solutione.

Operatur deus. deus stabilis manens vno modo
ipso existente per rationes ideales diuerfas potest
causare diuerfa z contraria quozuz virtūz est ens
distinc. ij. o. li. I.

Opa dei tria notant̄ z q̄ duo solus de⁹ operat̄ ter-
tiū aut̄ antecedēt̄ et creatura cooperat̄. nota cām
di. xliij. d. li. 4. ad sc̄dm tertii z quartū.

Opera dei duplicata notant̄ qd̄dam p̄cedentia ab alto
ad vniū alia ab vno in altū z in p̄mis non cooperat̄
sed bene in sc̄cūdis creatura di. xliij. d. li. 4. ad argu-
menta nota singula.

Operatio dei nō ostendit sufficienter potentiā dei in
finita sup̄ ens creatū sed sup̄ ens aliq̄ mō increatū.
nota di. i. a. li. 3. in rōnibz p̄ veritate in p̄ncipio.

Opus dei an semper sit subito. nota distinc. xvij. y. li.
4. ad argumenta.

Operū distinctiōis pōit̄ sufficiētia. nota di. xliij. b. li. 2.

Opus dei oē in se habet apparentē misc̄dām z iusti-
ciam z etiā in iustificatiōe imp̄i z creatione z puni-
tione impioz di. xli. c. li. 4. per totum.

Opera domini omnia habent in se misericordiā ve-

ritatem et iusticiam et hoc etiam in opere iustifica-
tionis imp̄i di. xvij. o. li. 4. per totum.

Op⁹ dei qd̄ sine ministerio alteri⁹ operat̄ tria respi-
ciūt causantia effectū illū scz volūtas virtus z nur⁹
z nota q̄ correspondēt illis tribz in ipso opere dist.
xliij. d. li. 4. ad q̄ntum z sextum.

Operatio omnis an teneatur ad hoc aliquid vl̄ etiā
aliqua operatio teneatur ad materiam z formā per
se. nota ad sc̄dm di. i. c. li. 2.

Operis ratio sumitur penes diuerfas rationes ope-
randi z nō ex vniuersitate z multitudine habit⁹. no-
ta totum di. xvij. f. li. 3.

Operatio forme triplex notatur scz forme substātia/
lis que est continua z operatio potentie z sequentis
formam quā non oportet esse continuā. nota ad vlti-
mū di. xxxix. b. li. 2.

Operatio sacra triplex notatur. z quare aliqui ordi-
nes sacri z aliqui non sacri dicuntur distinc. xxxij. f.
2. li. 4. per totum.

Operatio nature vl̄ art⁹ sp̄ p̄supponūt aliqd̄ non autē
creatio. nota q̄re hoc. ad sc̄dm di. i. c. li. 2.

Opari aliquā formā quā nō hnt̄ qd̄a p̄nt̄ in natura q̄
dam vero minime di. xix. m. li. 4. in rōne p̄ veritate
ante solutionē z ad argumenta.

Opa de ḡne bonoz extra charitatem ad qd̄ valent z
an aliqua valent ad meritū postea cū quis hēt cha-
ritatem di. xvij. f. li. 4. ad sextum.

Opus vniū an possit informari d̄rijs formis vt tradi-
tio xp̄i. nota ibi quō circa idē operatū p̄nt̄ p̄currere
diuerse volūtates di. xx. m. li. 3.

Operum nostrorum z omnū virtutum vnus est fi-
nis scilicet vt perficiamur bonitate vt dicit̄ augustinus.
nota ad vltimū di. xvij. e. li. 3.

Op⁹ volūtat⁹ nō debet cōri deo vt op⁹ nature vt est
gnatio. nota q̄re di. xx. e. li. I. in solu. z ad argumētū.

Opa plus valēt q̄z volūtas sola q̄z quis dicit̄ soler q̄ vo-
luntas pro facto reputatur. nota de cōfessione in vo-
to di. xvij. 3. li. 4. per totum.

Operatiōes oēs nostre virtutē p̄trahūt a baptisima/
te intellige tam de operibz precedentibus baptisimū
q̄z etiam de h̄ijs que fiunt post lapsū di. iij. a. li. 4.
ad primū sc̄cūde qōnis.

Op⁹ bonū vni⁹ valet etiā alteri. non t̄m̄ idem est de
ope malo. nota p̄ quē modū op⁹ bonū fit alteri⁹ z an
alter sit inde laudabilis di. xlv. a. li. 4. p̄ totum.

Opari p̄ alterū vtrū possum⁹ p̄cedere z q̄ fili⁹ opef
p̄parē z vna p̄sona p̄ aliā z vtrū omne agens citra
deum sit infirmū. nota solutionem z ad argumenta
distinc. xxxij. g. li. I.

Operatiua vis triplex notatur. vna facit esse patrem
alicuius sed alia artificem vel opificem distinc. iij.
d. lib. 3. ad sc̄cūdum.

Opari vno multa nō sp̄ meli⁹ est q̄z multa mult⁹ di.
xvij. k. 2. li. 4. ad penultimū cū p̄cedenti.

Opus operatum potest esse bonū z tamen ipsa actio
mala di. xix. s. li. 4. ad primū.

Opus operās z opus operatū qd̄ sint. nota dist. i. Je-
li. 4. ad primū tertie qōnis.

Opus operantis et opus operatū quō distinguitur
z qd̄ faciunt di. i. f. li. I.

Opus operantis conferebat gratiam in veteri lege
z non opus operatum. in noua autem vtrūq̄z con-
fert dist. i. f. li. I.

Opus idem pōt h̄re diuerfas regulas quarum vna

sub alia est vt vnū opus regatur rōne superiori z inferiori q̄ nō sunt eiusdē rōis, nota solutionē z ad argumenta di. xliij. l. 2.

Opus vltra vires an liceat alicui assumere in probemio par. prima.

Operatio duplex notatur scz mūdāna z supermūdāna, z nota q̄ actus ordinū non sacrorum z sacrorum sunt circa operationes supmūdānas di. xliij. c. 2. li. 4. per totum.

Opus mortificatum manet z datur quādoq; alteri vel etiam illi cuius est si per penitentiam redeat ad gratiam, z nota qualiter manet opus illud di. xliij. r. li. 4. per totum, nota bene ibidem.

Opa mortificata cū dicant̄ viua, nota in q̄ significatioē accipit̄ di. xliij. b. 2. li. 4. p̄ totū, nota ibidē.

Opa bona mortificata reuiuiscunt post p̄niam quia in corpe mistico māserunt, nō aut̄ opa mortua que nūq; in mistico corpe fuerūt nec a grato z viuēte p̄cesserūt, nota di. xliij. v. li. 4. per totum.

Opera mortificata viuificātur per penitentiā z alias virtutes vt charitate z fide zc. sed differenter, nota di. xliij. a. 2. li. 4. per totum.

Opa mortificata p̄ p̄niam viuificant̄, z nota an̄ oīa d̄ virginitate di. xliij. v. li. 4. per totum nota.

Opa in mortali sc̄ta abilitat̄ p̄ccōrē vt illustret̄ a spūsc̄ro z sic etiam ad p̄destinationē quādā zgritate se disponit ad penultimū di. xliij. b. li. 1.

Opera infidelium an sunt oīa p̄ccā z mala z non meritoria, nota di. xliij. e. li. 2.

Opinari non est actus vnius potentie absolute, dist. i. J. li. 1.

Opinari attribuitur errori di. ij. g. li. 1.

Opinioni attribuit̄ error, nota ad tertium dist. xliij. c. li. 3. p̄tra diffinitionē hugonis.

Opinionib; p̄rarijs circa difficile materiā nō est leuiter d̄dicendū, nota ad vltimū di. xliij. b. li. 1.

Opinioni nulli debet fieri p̄iudicium si est de reb; difficultib; nisi aperte error cognoscatur dist. xij. k. li. 4. ad vltimum.

Opinioēs p̄rarie sanctorū doctoꝝ sūt exponēde p̄cordia si vni opinio p̄fertur cōter alteri opinio ni vt facit albertus de hieronymo z augustino dist. xxvij. v. li. 4. ad argumenta sc̄e q̄ōnis.

Opinio affirmatiōis z negatiōis maior est q̄ relatiōis di. v. b. li. 1.

Optimum d̄ aliqd qd̄ ducit ad optimū nō cognitiue sed motiue, z nota de p̄ncipali qd̄ d̄ tripl̄r dist. xxxi. c. li. 4. ad argumenta z in solutione.

Orationē d̄nicam q̄libet xp̄ianus tenet dicere etiā si quis scierit per reuelationē se nō habere ventalia di. xvi. l. 3. li. 4. per totum.

Orationē d̄nicā an dicere p̄t q̄ non dimittit̄ debitorib; suis etiā quo ad clausulā illam, Sicut z nos dimittimus dist. xxx. f. li. 3. per totum.

Oratio d̄nica est de inchoatione xp̄iane religionis, dist. xvi. b. 3. li. 4. ad vltimū.

Orationis virtute nō attrahim; nobis deum vbiq; presentem sed nos extendim; nos ipsos in deum nō loco sed merito vt sc̄lz aliter assūm; ei q̄ p̄ius, hic auctoritas d̄ponit̄ sic per albertum exposita dist. xv. e. libri p̄mi.

Oratio sanctorū iuuat ad p̄destinationē, nota qualiter di. xliij. a. li. 1. in solutione.

Oratio vnius valet alteri non tamen alter in delau-

dabilis est, et nota per quē modum hoc fit dist. xlv. a. li. 4. per totum.

Orare nō debet q̄libet p̄ p̄ccō in sp̄itū sanctum, nota quare z q̄ differenter p̄hibetur oratio fieri p̄ saule z filijs israel qui ducti fuerāt in chaldeam z p̄ peccato in sp̄itū sanctum, nota ad secūdam questionē dist. xliij. b. li. 2.

Orōnes eccl̄ie sūt certe p̄riculares vero icerte, iō nō oportuit eē enūciatiua orōnē in forma vncionis extreme di. xliij. d. li. 4. ad p̄mū sc̄e q̄ōnis.

Orauit nobis xps̄ z nō sibi z hoc tripl̄r, nota vsq; ad finem di. xvij. b. li. 3.

Orauit christus deliberata voluntate qd̄ non est cōsecutus, nota totum z ad quid orauit si non consecutus est di. xvij. d. li. 3.

Orō qua orauit an fuit rōnis vel sensualitatis, nota di. xvij. g. li. 3. nota orōnis diffinitionē ibidem.

Orasse d̄r xps̄ in cruce p̄ suis delictis, nota intellectū di. xvi. l. 3. li. 4. in solutione.

Orōnes nostre an sciunt̄ a sc̄is z sic, nota qua cognitiōne an scz naturali aut per reuelationē verbi dist. xlv. m. li. 4. per totum.

Orō q̄ fit in extrema vncioē nō t̄m dat gratiā sed et vncioē di. xliij. a. li. 4. ad vltimū.

Orationis t̄pe an possit reddi debitum omni hora, sc̄. etiam hora oratiōis, z an cōiugatus etiam habeat determinatum tempus orandi determinate dist. xxxij. l. li. 4. per totum.

Orbis vt moueatur q̄nq; sunt necessaria, nota di. ij. d. li. 2. ad vltimū.

Ordinabile est malū ip̄m licet oē bonū per maluz deordinetur di. xlvij. b. li. 1.

Ordo capitur duob; modis, nota quomō sumitur dum ponit̄ in diffinitione hierarchie, nota ad p̄mū dist. ix. a. li. 2.

Ordo est inter creatorē z creaturā, nō t̄m h̄nt aliquid cōe vniuoce in p̄mo p̄he, notabili secūdo.

Ordo ē aliqd cōe ipsis ordinat̄ in p̄mo p̄he, notabili

Ordo vniuersi tripliciter attenditur (si secūdo, dist. ij. g. li. 1.

Ordinem nota creaturarum bene in solutione quō anima rationalis creata est in ymbra intelligentie z anima sensibilis in ymbra anime rationalis zc. di. stinc. i. m. li. 2.

Ordo eēntiarū ponit̄ ineq̄litatez di. i. l. li. 1.

Ordo triplex ē reperibilis scz fm̄ gn̄ationē fm̄ actū z fm̄ naturā di. ij. g. 2. li. 1. in solutione.

Ordo nature nō est ordo simpl̄r di. x. J. li. 1.

Ordo nature sumitur tripl̄r fm̄ q̄ natura tripl̄r d̄r di. xvij. l. li. 4. in solutione.

Ordo potentiarū in aia q̄s sit dist. ij. g. 2. li. 1. in solu.

Ordinē nature in potētis eē p̄bat quā h̄t scz si vult ergo necessario cognoscat z si cognoscat q̄ necessario apud se habet noticiā, z nota an fm̄ hunc ordinē nature perfectiora sunt p̄iora z certe videtur q̄ nō qd̄ facilius deprehendes ex omnibus positis dist. ij. g. 2. li. 1. in solutione.

Ordo dignitatis non infert ordinem temporis, nota ad argumenta di. ij. a. li. 2.

Ordinem decimū an faciūt homines saluandī z an beata virgo faciat specialem ordinem, nota ad vltimū dist. ix. b. li. 2.

Ordo an sit in diuinis dic q̄ ordo nature q̄ nō est ordo simpl̄r sed fm̄ qd̄ di. xx. f. li. 1. in solutione.

Ordinis rō de q̄rtuor libris sniaz di. i. f. in fine. li. i.
Ordo nature in diuinis nota quid dicat an psonam
vel substantiā vel notionē. nota in solutione z ad vl-
timū dist. xx. f. lib. i.

Ordo in diuinis nō est ordo simpl'r sed ordo q̄ alter est
ab altero z nō est ibi prioritas dist. ix. c. li. i.

Ordo qui simpliciter est ordo inter personas non in-
uenitur dist. x. j. li. i.

Ordo q̄ est iter psonas an dici debeat aggregatio cō-
fusa. nota ad tertiu di. xx. f. li. i.

Ordo in diuinis non ponit prius aut posterius me-
diatum aut immediatū eo q̄ ordo non est ordo sim-
pliciter distinc. xij. a. li. i.

Ordo nature in psonis diuinis ponit equalitatem z
idemnitatem dist. i. l. li. i.

Ordo quid noiet cum dicitur eterna sapientia ordi-
nata ante oēm creaturā di. ij. q. li. i.

Ordinē verborū tenet ecclia pronūciando tres per-
sonās in diuinis vt doceat ibi esse ordinē nature nō
prioris z posterioris di. ix. e. li. i.

Ordo in angelis an sit a natura vel a gratia. nota be-
ne distin. ix. f. li. 2.

Ordinū distinctiones diuersimode assignat diony-
sius z gregorius. nota ad argumēta per totum cui
sit p̄sentendum di. ix. d. li. 2.

Ordo angelorum an euacuabitur. nota ad vltimū
distinc. ix. f. lib. 2.

Ordines an sint in demonibz ad tertiu dist. ix. d. li. 2.

Ordo an sit ponēdus inter angelos malos vt al' al-
teri p̄ferit z quis ordo cessabit in die iudicij. nota to-
tum dist. vi. d. li. 2.

Ordo duplex noratur. nota a quo ordine ceciderunt
mali angeli in solutione di. vi. d. li. 2.

Ordinū noia manent in demonibz p̄ter illa nomia
que cū pctō mortali habere nō possunt vt sunt cha-
ritas z quies in deo: z ideo nō possunt demones no-
minari seraphin sicut cherub nec noiantur throni si-
cut principatus vel potestates. nota bene totum qz
valet pro opinione alberti de beatitudine in q̄ p̄nci-
paliter p̄sistit di. ix. f. li. 2.

Ordo qd sit z qd de diffinitionibz eius z quid est res
z signū z quid res tñ in sacramēto ordinis. z nota
qd character hui' sacramēti differt ab alijs dist.
xxij. p. 2. li. 4. per totum nota.

Ordo qd sit z penes qd sumit' multip licatio ordinis
nota totū di. ix. d. li. 2.

Ordo sacramētū cū diuidit' in pres. nota qlis sit di-
uisio an integralis in pres suas vel totū vltis aut po-
restatiui dist. xxij. c. li. 4. per totum.

Ordinū sacroz. et nō sacroz q̄ quōdā fuerūt officia.
notatur sufficientia et nota quare nō multiplicatur
fm ordines ecclesiarum cū ecclie terarchia descen-
dat a celesti. z quare non sunt octo cum potestas sa-
cerdotis in duo diuiditur scilicet in ligare z soluere
et consecrare corpus christi verum: z quare nō tñ
tres vt in primitiua ecclesia di. xxij. e. li. 4. p. totū.

Ordinū singulorum tam sacrozum q̄ non sacrozum
nota officia z quomō se habent ad corpus christi ve-
rum z q̄ minores ordines in primitiua ecclesia fue-
runt vocati officia nō ordines cum tamen sint sacra-
menta di. xxij. d. z. e. li. 4. per totū. nota de sufficiē-
tia ordinū p̄dictoꝝ sub littera. e.

Ordines alij nō fuerūt in primitiua ecclesia nisi sacro-
tū z dyaconoz dist. xxij. g. li. 4. in p̄mo argumēto.

Ordines minores z sacri an erigāt p̄tractū cū dantur
vel porrigūtur instrumēta vel materia ordinādis.
nota di. xxij. q. 2. li. 4. p. totū ad argumēta.

Ordinū minoz nō sacrozum datur ratio ordinis in-
ter se z specialiter de ordine lectoratus ad alios di.
xxij. t. li. 4. per totum.

Ordines sacri z non sacri dicuntur: z nota quare cū
omniū ordinum operatio est circa sacra dist. xxij.
f. 2. lib. 4. per totum.

Ordini sacro quedam congruūt de bene esse ordinis
vt q̄ non sit bigamus ordinandus distinc. xxvij. a. z
li. 4. ad duo vltima.

Ordinis sacramētū p̄ter ceteris sacramentis multi-
plicat' in pres p̄ter p̄fectionē sui z q̄ sit vni' ḡfeneē
obstat qd dicit aristoteles q̄to aliq̄ sunt potentiora
tanto indiuisibilia di. xxij. b. li. 4. per totum.

Ordinis septē gradus adaptari possunt septē donis
spūssacri dist. xxij. f. li. 4. per totum.

Ordo sacramentum ordinis est sacramētū non per-
sonale sed ecclie cōmuniter deseruiens z sequit' ea z
p̄cedit matrimonij qd etiā est sacramētū cōmunif
ecclie deseruiens z quis dign' sit accipere ordinem
nota di. xxij. a. li. 4. per totum.

Ordo cū sit sacramētū. nota qd in eo sit materia et
qd forma z p̄cipue i inferioribz ordinibz z an sit tra-
ctus necessari' in minoribz ordinibz. ita qz ordinādi
tangāt ea q̄ porrigūtur z quare nō sanctificat mare-
ria in istis ordinibz cū ordo sit sacramētū excellēs
di. xxij. q. 2. li. 4. per totum.

Ordo an sit sacramētum vnum vel plura cū sint plu-
res ordines z an sequens ordo est diuisus a p̄ceden-
ti z quō omniū ordinū est vni' obiectum scz cōmunio
eucharistie. z qz vnus ordo est dispositio ad alterū z
omnes vniūtur in vltimo di. xxij. d. li. 4. per totū.
z ibidem sub littera. c.

Ordines septem an sint singuli sacramenta vel om-
nes simul vni' sacramētum in sacerdotio perfectū
di. xxij. m. 2. li. 4. per totum.

Ordo nō debet eē respectu oim q̄ agūt clerici v' que
mag' frequētant ministri ecclie vt patet de psalmi-
statu q̄ nō ē ordo cū tñ mag' frequētāt ministri psal-
mos q̄ p̄phetias alias. z nota qz duplicia sunt q̄ fre-
quētant' a ministris ecclie di. xxij. v. li. 4. p. totum.

Ordines tres sacri z minores non sacri an fuerūt ab
initio in p̄mitiua ecclia v' nō z quō duo tñ dicūt' ex-
cellēt ordines sacri z an alia z alia rōne in p̄mitiua
ecclia dicebant' sacri z nūc z q̄re in p̄mitiua ecclia ac-
cipiebāt oēs sub dyaconatū cū dyaconatu. z nō iā.
di. xxij. o. 2. li. 4. per totum.

Ordini sacerdotali annexa est clauis inseparabiliter
etiā in degradato di. xix. c. li. 4. per totum.

Ordo sacramētū an depēdet ex p̄firmatiōis chara-
crere di. vij. j. li. 4. ad scōam qōnem.

Ordines tā sacri q̄ nō sacri perigunt sacramētū ba-
ptismi z nō de necessitate alia sacramēta vt p̄nia zc.
quis vn' ordo pōt h̄ri sine alio etiā cū sit ordinatio
p̄ saltum. nec obstat qz ordo ordini est similioꝝ q̄ or-
do baptisate. z nota etiā simile in sensibz in natu-
ra di. xxij. b. 2. li. 4. per totum.

Ordinem aliquē non potest habere non baptisatus
z nota an talis potest consecrare si omnino igno-
rat se carere sacramento baptisimi distin. xxvij. b.
2. lib. 4. per totum.

Ordo quare impedit' irregularitate z qz sacerdotiū

veteris fuit umbra sacerdotalis ordinis in nono et
q̄ ponat ordo hoīem in duplici statu sc̄z sponſi z sp̄o
se di. i. li. i. per totum.
Ordines dantur ab hereticis dum seruant formam
z intentionem. z hoc nec merito personali nec merito
eccleie di. xxv. a. li. 4. per totum.
Ordo ipedit matrimoniū trahendū z tractum di
rimis non tñ de necessitate sed de convenientia et q̄
ordo congrue habet annexā p̄tinentiā. nota plures
rationes di. xxvij. a. li. 4. per totum.
Ordinē impedire m̄rimoniū trahendū z dirimere con
tractū an sit impedimentū locale t̄pale z p̄culare et
quare nō ad minores ordines extendat hoc impedi
mentū di. xxvij. b. li. 4. per totum.
Ordo sacer an oīs ipediat m̄rimoniū trahendū z diri
mat tractū z vñ dicitur ordines sacri z differens
sanctitas i ordinibz sacris penes q̄d attendit. nota
dis. xxvij. c. li. 4. per totum.
Ordinatus cum cōsensu vxoris an vxor teneatur ad
perpetuam castitatem vel intrare religiōem distin.
xxvij. d. li. 4. per totum.
Ordinat⁹ p̄tra volūtate vxoris tenet debitū redde
re non aut erigere et mortaliter peccat accipiendo
ordinē z post mortē vxoris tenet perpetue continē
re di. xxvij. e. li. 4. per totum.
Ordines ad sacros pmoueri nō p̄t cleric⁹ orientalis
reclamante vxore qz ei p̄iudiciū fieret in petendo de
bitū z etiā in libertate post ei⁹ mortē qz tūc p̄petue te
netur trinare di. xxvij. f. li. 4. per totum.
Ordinat⁹ ipfecte nō debet reordinari ex toto sc̄z ipleri
debet q̄d deficit di. xxvij. g. li. 4. in rōne p̄ veritate.
Ordinās idoneū peccat mortalit̄. z nota de aliq̄z
excusationibz q̄s assumūt sc̄z nihil valēt. nota de no
bilitate di. xxvij. k. li. 4. per totum.
Ordinat⁹ indigne an p̄t h̄re dispensationē a papa vt
digne am̄inistret z similr b̄nificiat⁹ indigne. z nota d̄
dispensatione a papa que q̄nqz nō excipit aliq̄e in
iudicio dei z que requirūt ad dispensationem di.
xxvij. m. li. 4. per totum.
Ordinat⁹ in idoneo an iniq̄ actu sui ordinis z officij
peccat mortalit̄ di. xxvij. l. li. 4. per totum.
Ordinād⁹ nō sufficit q̄ nō sit malus sc̄z ē necessariū vt
sciat eē bon⁹ nec nobilitas nec vtilitas t̄pale p̄do
neitate tribuit ordinādo di. xxvij. k. li. 4. p̄ totum.
Ordinād⁹ debet esse idone⁹ alias mōstrū ē. z nota q̄
p̄tinet ad eā idoneitate de necessitate z q̄ de b̄n eē et
q̄ vltim⁹ ordo requirit aliq̄ de necessitate q̄ preceden
tes nō requirūt di. xxvij. g. li. 4. per totum.
Ordinādoz vita excellēti⁹ debet eē q̄s laycoz z hoc
in quibusdā plus z in alijs min⁹ fm̄ gradus eorum
di. xxvij. j. li. 4. per totum.
Ordinād⁹ ad ordines sacros quā debet h̄re scientiā.
Nota de diuersis q̄ ordinātur q̄ non eq̄litr̄ oēs ordi
nati tenent h̄re eādē sciām vt patet de his q̄ sine cu
ra b̄nificiū accipiūt di. xxvij. h. li. 4. p̄ totum.
Ordinādī etate dñt h̄re q̄uis h̄ non tā rigide seruari
oportet in religiosis. nota dis. xxv. g. li. 4. p̄ totum.
Ordines sacros q̄re poti⁹ recipere p̄nt religiosi an le
gitimā etate q̄s aliq̄ di. xxv. g. li. 4. per totum.
Ordo virtutū cardinaliū varie accipit di. xxvij. c. li.
3. ad q̄ntam q̄onē nota p̄ totum.
Ordo in donis est triplex sc̄z fm̄ q̄ sūt a nobis v̄l fm̄
q̄ sunt a sp̄s̄sancto: fm̄ primū ordinē imperfectū est
prius p̄fecto. Sc̄dm̄ aut̄ fm̄ est ecōuerso z sic sapi

entia prius est in intellectu. nota bene q̄ intellectus
regit simpliciter sapientia autem fm̄ quid z tamen
sapientia perfectior est intellectu distinc. xxvij. d.
li. 3. in solutione z ad argumenta.
Ordo potius attribuitur charitati q̄s fidei cum ta
men sunt multi articuli qui preponūt sibi alios. no
ta ad tertiū di. xxix. a. li. 3.
Ordo an sit ipsius charitat⁹ p̄ se cum ordo dicat col
lationē z etiā cū sit sapie q̄ sapientis est ordinare
dis. xxix. a. li. 3. ad duo p̄ma.
Ordo charitatis an sit semp̄ fm̄ ordinem bonorum
ita vt magis bona debeamus diligere. nota solu
tionē z ad argumēta di. xxix. a. li. 3.
Ordinū diligēdoz sufficiētia notat p̄. t. di. xxix. b. li. 3.
Ordo diligēt⁹ z dilectiōis p̄diuidunt⁹ z ordo triplex
notat dilectiōis di. xxix. a. li. 3. in solutione.
Ordo dilectionis patrie z vie notantur distinc. xxix.
a. li. 3. in solutione.
Ordo diligibiliū q̄ ad ḡnales d̄rias ponit b̄n ab au
gustino. nota solutionē z arg⁹ di. xxix. b. lib. 3. ibidē
ad argumēta notat ordo q̄ ad sp̄ales d̄rias
Ordo diligibiliū nō sumitur ex sola ratione bonita
tis fm̄ q̄ aliquod melius sit vt hoc plus diligam⁹.
nota ad argumenta contra tertiā questionē dis.
xxix. e. li. 3. ibidem sub littera. f.
Ordo diligibiliū an attenditur penes affectū vel effe
ctum di. xxix. f. li. 3. per totum.
Ordo diligendi quo ad parentes filios z p̄sanguine
os atqz extraneos bonos in distribuēdis beneficijs
nota totū bene dis. xxix. g. li. 3.
Organico corpi debet aia fm̄ q̄tuor q̄ sunt de na
tura h̄mana di. xliij. g. li. 4. ad tertiū.
Originalis iusticia an sit idē cū gr̄a. nota ad sc̄dm̄
z ad replicā ibidē di. xx. g. li. 3.
Originalē iusticiam trāstulisset a d̄a non tñ fuisset et
ada. nota ad tertiū di. xx. g. li. 3.
Originale peccatum dicit quinqz z contra illa est ba
ptismus quinqz modis operando dist. iij. a. li. 4. ad
tertium tertiē q̄onīs.
Originale peccatum est duplex sc̄z originale originās
z hoc etiā est acuale z est originale originatum z
hoc consideratur dupliciter. nota ad primū distin.
xxv. c. lib. secūdi.
Originali peccato vt est originatum competit etiā
diffinitio peccati que est q̄ sit dicitur v̄l factum aut
cupitū. nota ad primū di. xxv. c. li. 2.
Originale peccatū volūtariū est z p̄batur nobis inesse
nota ad duo vltima di. xx. g. li. 3.
Originale peccatū omnes contrahunt nec decet diui
nam iusticiā vt aliq̄e p̄seruet ab eo di. vi. j. lib. 4.
ad secūdam q̄onem per totum.
Originali culpa solus x̄ps caruit. imo z gloriosa vir
go eam habuit. nota bene solutionem z ad argumē
ta distinc. ij. f. li. 3.
Originale peccatū nō p̄bit nisi in momēto lz p̄cept⁹ tra
bat nutrimentū p̄ integrū r̄ps quo est in vtero a ma
tre corrupta vel parentibz corruptis dis. vi. j. li. 4.
ad duo vltima p̄me q̄onīs.
Originale an innascatur ex actu matrimoniali cum
ille sit bonus vel ex aliquo alio di. xxvi. l. li. 2. ad p̄
nultimū argumētum.
Originale peccatum sequitur propagationem et etiā
ipsa consanguinitas. sed differenter distin. xl. a. lib.
4. ad tertium.

Originale peccatū pōt dici esse in carne sicut in cā z non sicut in subiecto di. xvij. b. li. 2.

Originale peccatū nō potuit auferri a nobis nisi p deū z hoīem q̄ sacrificeret. nota di. xx. g. li. 3.

Originale peccatū habuit sub lege remediū per circūcisionē di. i. s. li. 4. in solutione zc.

Originale peccatū in paruulis nō baptisatis an punietur aliq̄ pena sensibili di. iij. b. li. 4. per totum.

Originale peccatū an baptisate deleatur q̄ qd̄ subalter est eius accūs q̄uis z reatum annexum curet di. i. c. li. 4. ad primū.

Originale post baptisimū an redeat cum maneat fomes z penalitates z quare originale p̄trahit aliq̄ natus de purgato p baptisimū q̄ nō habet originale di. iij. l. li. 4. ad duo vltima.

Originale peccatum an redit per ingratitudinem sicut mortale z veniale dist. xxij. c. li. 4. per totum. nota z litteram. a. p. totum.

Originis rō in diuinis non est vna sed est duplex est em̄ pater origo filij per generationē z pater z filius origo spūs sancti. nota di. xij. a. li. 1.

Origo an potest dici notio in solutione p̄mi dubij di. xvij. g. lib. p̄mi.

Originis p̄p̄ietas nō p̄p̄ie dicitur potentiam nec tollit equalitatem in p̄sonis di. xx. d. li. 1. ad vltimū.

Ornatus quis p̄p̄ie dicitur cum dicitur magistri q̄ que dam opera p̄tinent ad distinctionē quedāz ad ornamentum. nota solutionē di. xij. j. li. 2.

Ornatus nō assignatur igni nec terre sicut aeri z aq̄ nota per totum di. xv. f. li. 2.

Ornatus aeris z aque quare fit vna die. nota solutionem di. xv. f. li. 2.

Os spirituale qd̄ meretur impleri benedictōe gratie est desiderium hominis. nota bene ad tertium z quartum di. iij. k. li. 2.

Ossa arida viuificata sunt per insufflationē spiritus nora quid significabat ista propheta ezechielis dist. xij. f. li. 3. in solutione.

Ossa regis ydumee qui est christus phibentur incendi. z diuinitatis eius secreta nimis q̄ oportet scrutari. nota totum di. xij. l. li. 3.

Osculantur se hoīes ad designandū cōiunctionē spiritū interius di. x. n. li. 1.

Ostensio duplex notatur z qualiter ostendunt legales sacerdotes aliquos esse mundatos et qualiter sacerdotes euangelici z quomodo differunt di. xvij. n. li. 4. per totum.

Ostensio boni puocat ad bonū. nota de corpore xpi qd̄ pōt videri etiam a peccatoribus di. xij. s. li. 4. in rationibus p̄ veritate z in sequētibz.

Ossa quare percussit eum dñs cum archam tangeret. nota di. xxvi. n. li. 4. ad tertium.

Ossa q̄re fuerit percussus. nora an qz cognouerat vxorē vel aliā ob cām vr̄ albert⁹ dicit di. ix. k. li. 4.

Ossa fuit percussus ob cās duas di. xij. s. li. 4. ad vlti.

Atiendi et moriendi

p necessitate an rps assumpsit vl̄ an passus sit sola voluntate. nora totū dist. xvi. a. li. 3.

Patientia salus spes fortitudo nra de⁹ dici pōt. nota quare di. xvij. b. li. 1.

Pallas et peplum ei⁹. nora qd̄ sint fm errorem stultissimoz ad argumenta di. i. e. li. 2.

Palpabile et visibile duobus modis dicitur. Et

an corpus xpi in sacramento altaris sit palpabile z visibile z si sic an omne palpabile z visibile sit corruptibile cū stelle etiam vidētur z tamē nō sunt corruptibiles dist. x. e. li. 4. per totum.

Panis z vinū an sint omogenia tm̄ vel etiam possunt dici etherogenia. Et an sint artificialia vel naturalia et quomō cōuenientissime significant cum sint materia sacramenti eucharistie dist. viij. m. li. 4. per totum nota bene.

Panis q̄nqz multiplicati a xpo. nota p̄ quē modum augmētū sit factū di. xix. l. li. 3. in argumentis.

Panis seprē mulierum. i. dono z spūs sancti qd̄ sit nota auctoritate esate di. xij. e. li. 1.

Panis nō est pueniens materia p̄firmatōis lz corroboret sed magis cōuenit eucharistie sacramento dist. viij. c. li. 4. ad scđam solutionē.

Panis nō est pueniens materia p̄firmatōis lz corroboret sed magis cōuenit eucharistie sacramento dist. viij. c. li. 4. ad scđam solutionē.

Panis vñ cōfici debet z pōt sacramentū nō debet eē de siliginē nec de amido aut ordeo nec de gnis mixtis pura frumētū z siliginis. nec debet esse panis corruptus de spelta; que fm albertū est spēs frumētū sicut z triticū. nec putat p̄trariū fuisse determinatū a curia z rationes hoz omniū vide p̄ totum dist. xij. g. li. 4. ibidem ad penultimā qd̄em. z quō notatur quādo panis sit corruptus nora.

Panis erit corpus xpi an sit vera: vel illa panis est corpus christi. aut hic panis sit corpus christi cū dicitur qd̄ panis trās substantiali in corpus christi dist. xi. b. li. 4. ad vltimum.

Panis cū sit sacramenti materia an pōt dici p̄is pōt eē corp⁹ xpi aut sit corp⁹ xpi. aut d̄ pane sit corp⁹ xpi vl̄ corpus xpi fuit panis vel panis erit corp⁹ xpi dist. xi. f. li. 4. in solutione z per totum.

Panis accidētia manēt z nō suba in sacramento altaris. nora rōnē bñ ad q̄ntum di. xi. b. li. 4.

Panis suba in sacramento eucharistie nō annihilatur z quomō transit in corpus xpi qd̄ tamen est immutabile di. x. a. li. 4. ad primū.

Panis vñ p̄secrat corp⁹ xpi an annihilat vl̄ an denouo corp⁹ xpi q̄ntidie de pane formet vr̄ argumentant heretici di. x. f. li. 4. ad scđam qōnē p̄ totum.

Panis in sacramento altaris an annihilatur: cum nihil de substantia panis manet. nota per totum dist. x. g. li. 4.

Panis substantia quare nō est simul cum corpore xpi in sacramento altaris et ratione cuius hec sunt repugnantia di. xi. b. li. 4. per totum.

Panis noīe vl̄ vocabulo spēs panis pōt noiari in sacramento altaris per tropum qui dicitur metonomia di. xij. q. li. 4. ad decimū argumentum.

Panis actus proprius est cibare z reficere z ille in sacramento altaris est sine substantia panis z quare. nota ad primū di. xi. b. li. 4.

Panis p̄p̄iac⁹ sbe nō manet in sacro altaris di. xi. g. li. 4. ad sextū argumentū in fine.

Papa vn⁹ est et q̄re pōt oibz inferre excoicationis sententiam z nō aliq̄ di. xix. k. li. 4. ad tertium.

Papa habet iurisdictionē in bona ecclesiarum et non possessionē itaqz ad libitum ea potest dare et vendere cui vult. nora quando potest ea dispensare. et q̄ nullus habet ius in ecclesia nisi per eum. Et q̄ papa pōt symoniā cōmittere cū aliquo inferiori de ecclesia di. xxv. d. li. 4. per totum.

Papa habz p̄tatem quo ad illos q̄ in purgatorio sūt nota dist. xx. s. li. 4. ad tria vltima tertie qōnis.

Papa in quibus dispensare potest et super generalis potestas se extendit. Et quod quibus dispensatio pape non excusat illum cum dispensat de peccato et cum doctores in suis dictis dicant papam in hoc vel alio malum facere non est iudicare eum. Et quod papa non potest dispensare cum indigno de. xxiii. m. li. 4. per totum.

Papa non potest dispensare contra canonicam scripturam nec in voto cordi. Et nota an etiam in hijs que sancti patres diffinierunt. Et an in celebratione dominici diei que requiritur ad dispensationem. nota singularia de. xxviii. k. li. 4. per totum.

Papa cum voto coniuncte maxime solenni dispensare non potest. Et nota ratione de. xxviii. q. li. 4. per totum.

Paradisi pro quo stat paradiscus an persona vel substantia. rogabo. et alium de. iiii. l. li. 1.

Paradigma nota quod sit. et quod differat ab idea et exemplari et a ratione de. xxv. n. li. 1. ad ultimum.

Paradisus tribus modis dicitur. nota ad ultimum distinctio. xxii. c. li. 3.

Paradisus in quo factum est originale peccatum quid sit purgatus de. iiii. b. li. 4. ad tertium.

Paradisus an pertingat versus ad lunarem globum. Et utrum sit locus ad inhabitandum. et quare non habitant homines. Et an in loco sit habitabilis. Et an sub equinoctiali ad orientem. Et quis sit fons in paradiso de quo dicit scriptura. nota et habita multa per totum de. xvii. d. li. 2.

Paradisus habet tria scilicet requie delicias fructus et locum congruentie. Et an latro eodem die quo mortuus est fuit cum christo in paradiso de. xx. n. li. 4. per totum.

Paradisi celestis aditus. nota quod aperit de. xviii. m. li. 3. per totum. Et paradiscus celestis quis sit.

Parasceue in parasceue non fit consecratio eucharistie. Et quare in cena reservatur corpus et non sanguis de. xii. b. li. 4. per totum.

Parentes primi duo precepta nature acceperunt scilicet comedite et crescite secundum disciplinam et quare hoc dedit. nota totum de. xx. o. li. 4.

Pareres primi in statu innocentie si permixissent an per commixtionem genuissent. nota totum de. xx. a. li. 2.

Parentes primi an in commixtione habuissent delectationem ante peccatum. nota totum de. xx. b. li. 2.

Parentes primi an virginitatem amiserunt an commixtione ante peccatum. nota totum de. xx. c. li. 2.

Parentes honorari debent a filiis et subuenire quod tamen parentibus non precipitur respectu filiorum. Et quod in nomine parentum intelligitur proximus. Et quare magis dicitur honora quam subueni proximo cum tamen subuenire in necessarijs includatur in nomine honora. Et quare parentes magis diligunt filios quam contra de. xxvii. b. li. 3. per totum.

Parentibus magis subueniendum est quam alijs. Et an ob huiusmodi causam quis exire religionem vel non intrare debeat. nota totum de. xxix. c. li. 3.

Parentibus magis subueniendum est pro filiis autem thesaurisandum. nota ad ultimum de. xxix. b. li. 3.

Parentela nota quando facit symonia et quare de. xxv. c. li. 4. ad tertium argumentum.

Pars una totum partium quibus maior est quam multe partes eius de totum in parte enim semper potest superior quod inferior et plus de. iij. b. li. 2.

Pars ratio in diuinis non inuenitur sic nec totum proprie nota ad quartum de. xix. l. li. 1. Et ceteras solutiones si mul nota omnes sub eadem littera.

Particeps magnitudinis non est deus sed ipse est sua magnitudo. Omne enim participatum minus est quam id quod participatur. nota solutionem bene ad multa valet de. xxii. g. li. 1.

Participare an potest una persona participare aliquid quod alia non participat. nota ad secundum distinctionem. xxi. a. lib. pmi.

Participantia aliqua forma. nota an habeant eam totam. nota solutionem de. xxii. g. li. 1.

Participantia omnia primo participant esse quam quibus alia de. i. q. li. 2.

Participatiue haberi quod sit. nota de. x. k. li. 1.

Participans excommunicato an sit excommunicatus semper vel non. Et excommunicato minori excommunicatione participans an non peccet et in quibus participans excommunicato maiori excommunicatione non peccat. nota de. xviii. x. li. 4. per totum.

Parturritio qualiter predicatur de eterna sapientia distinctio. ij. q. li. 2.

Partus in statu innocentie fuisset sine ardore et sine dolore. nota qualiter de. xvi. g. li. 4. per totum.

Paruuli decedentes sine baptismo an sentiant penam aliquam. nota bene per totum de. iiii. b. li. 4.

Paruuli baptisati bene fructus et iusti preter dicitur. Et quare non habent eas in visu de. iiii. n. li. 4. per totum.

Paruulis baptisatis si decedunt quare fiunt suffragia distinctio. iij. j. li. 4.

Pascha multiplex dicitur de. xii. c. 2. li. 4. per totum.

Passibilitas vni sit. nota et an sensus in statu glorie sunt receptibiles alicuius obiecti. et secundum quem modum de. xliii. o. li. 4. per totum.

Passibilis vel impassibilis an homo fuerit in primo statu secundum animam et secundum corpus. nota totum de. xix. b. li. 2.

Passibilem esse animam christi vel etiam alterius secundum se totam. nota quod intelligitur per distinctiones bonas de. xv. c. li. 3. per totum.

Passibilitas non erit post resurrectionem in corporibus sanctorum. Et nota an habebunt potentiam passibilitatis et quod differenter habuit eam ad in statu innocentie et corpora glorificata et iam corpora nostra. et nota illa impassibilitas in corporibus sanctorum unde erit an a substantia carna in qua est et si non an proficiet naturam vel an habet contrarietatem ad naturam de. xliii. n. lib. 4. per totum nota singularia.

Passibilitas an ueniat aie. nota totum de. xviii. b. li. 3.

Passibilem esse animam. nota quod intelligitur. et passibile aliquid dicitur multiplex de. xv. b. li. 3.

Passio nota unde sit distinctio. xliii. n. lib. 4. ad tertium et cuius sit.

Passio vel passibilis qualitas sunt circa sensibilem animam ideo character non est passio etc. distinctio. vi. c. li. 4. ad septimum argumentum.

Passio duplex notatur et vni modus inuenitur in corporibus glorijs quibus qualitatem tangentis corpora precipue spirituali actione et actione aie que est intentionalis de. xliii. o. li. 4. ad argumenta.

Passiones quatuor naturales scilicet timor. dolor. gaudium spes. que non concitant cum aliqua virtute politica in nomine. nota ad ultimum de. xxviii. b. li. 3.

Passiones quatuor aie norantur et circa que sunt et an contrarie passiones preter simul inesse eide sicut gaudium et dolor de. xiiij. d. 2. li. 4. in solutione.

Passiones naturales cum sint quatuor que vna cadit in ratione doni puta timor alia in ratione actus facti vt do-

lor siue tristitia tertia in ratione fructus vt gaudij
 quarta in ratione virtutis vt spes di. xxxiij. b. li. 3.
 ad quintū siue ad scđam questionē.
 Passio vnde dicitur maior vel minor: et qualis passio ani
 marum in purgatorio an ignis agat in animā, nota
 di. xx. b. li. 4. p totum.
 Passio ex eo qd vehementior est et delectabilior: nō er
 go magis viciosa, nota de concubitu matrimoniali et
 gula di. xxxij. m. li. 4. p totum.
 Passionibus an mereri possimus: et an passio sit in p
 ceptis: et an sit optimorum optima: et an habeat p
 rietates: et an viciū di. xvi. f. li. 4. ad duodecimū et ad
 sequentia argumēta p totum.
 Passiones an sint principium merendi vel demeren
 di cū sit cōse dictū passionibus nō meremur nec de
 meremur, nota per totū qd considerant dupliciter di.
 xxxvi. e. lib. 2.
 Passione xpi an fieri persuaserūt demones, nota to
 tum di. xlvij. g. li. 1.
 Passio xpi an simpliciter est dicēda bona vel sub di
 stinctione: et si bona ppter quas rationes et ibidē an
 iudei aliquid boni in passione xpi operari sunt dist.
 xx. n. lib. 3.
 Passio xpi an sit optimū vel pessimū opus, nota de
 ope operante et ope operato di. xx. m. li. 3. per totum
 Passio filij dei nō fuit ex pre eius vt cōtra honore ip
 sius, nota ad scđm. p altera pre di. xx. a. lib. 3.
 Passione xpi et sanctorū an beata virgo voluit et apo
 stoli, nota totū di. xliij. f. li. 1.
 Propassio fuit in xpo et nota an eodē modo sicut in
 nobis et qd sit passio di. xv. j. lib. 3. p totum.
 Passio xpi, nota quō fuit virtus cū in fuerit in corpore
 virtus autem in anima di. xvij. c. li. 3.
 Passio xpi an omnes passiones exccerit tribus de cau
 sis, nota totū bñ di. xvi. b. li. 3.
 Passio siue dolor passionis xpi improporcionata est
 oī passioī quā quis sustinere possit i hac vita et sine
 ea nostra penitētia nihil esset vel nō sufficeret dist.
 xvij. l. li. 4. in rōnibus p veritate ante argumēta
 in contrarium.
 Passio xpi an maior fuerit passioī ade i pmo statu si
 detur qd pati potuisset per impossibile, nota totum
 di. xvij. c. lib. 3.
 Passio xpi an maior fuit quo ad penā sensus q̄ sepa
 ratio ante a deo, nota ad vltimū di. xvi. b. li. 3.
 Passio vel mors xpi acerbior fuit q̄ mors aie si da
 retur p impossibile qd ipsa mori possit, nota in vno
 sensu verum est et nō in alio per totū di. xvi. d. li. 3.
 Passione christi non minuit spes resurrectionis nec
 charitas ex qua mortu⁹ ē pro nobis, nota ad argu
 menta di. xvi. b. li. 3.
 Passio xpi directe agit cōtra culpā et per cōsequens
 contra maculā et contra reatum, nota solutionem
 di. xix. b. li. 3.
 Passio christi an delet omnem penam temporalem
 que conuerso pro peccato debetur cum alijs dist.
 xix. g. li. 3. p totum, nota ibidem de multiplici pena
 et remedio multiplici.
 Passio xpi omniū culpā chyrographa deleuit, no
 ta qd sit chyrographa di. xix. c. li. 3.
 Passio xpi an deleuit quicquid culpā erat et an de
 struxit luēda supplicia et an etiā valuit ad delēdas oc
 cisoꝝ culpas dato etiā qd occisio tñ malū fuisset ex
 parte occisoꝝ, quātū bonū passio ex pre patientis,

nota totū bene di. xix. b. li. 3.
 Passio christi an liberavit nos a pena eterna et tēpo
 rali: et que sit illa pena eterna di. xix. f. li. 3.
 Passio filij dei destruxit moriendo p nobis peccatū no
 strum et obprobrium qd obprobriū habuisset homo
 si filius dei nō satisfecisset moriendo, nota ad tertū
 pro vltima parte di. xx. a. li. 3.
 Passio xpi an fuerit solum qd originale peccatū vlti
 am cōtra actuale, nota totū di. xx. f. li. 3.
 Passio xpi baptismus resurrectio et ascensio differē
 ter aperit ianuā regni celestis di. iij. g. li. 4. in sol.
 Passio christi ad quattuor valuit nobis qz prima va
 luit ad aditū paradysi redemptionē a diabolo et a
 peccato et a pena, nota quid sit aditus paradysi et li
 beratio a culpa que soluta est p passionē dist. xvij.
 m. lib. tertij.
 Passione christi an sum⁹ liberati a potestate diaboli
 cum tamē et iam habemus lucram sicut et ante et cū
 sint hereses et ydolatrie vt prius, et si potestas dia
 boli oīno non est ablata an est debilitata, nota totū
 dist. xix. d. li. 3. nota in quibus debilitata principa
 liter ibidem.
 Passio christi, nota quomodo operata est iustifica
 tionem nostram et alia multa etiam nota per totū
 di. xix. a. li. 3.
 Passio xpi an valeat predestinatis dist. xx. k. lib. 3. et
 qd differenter hijs et alijs pscitis.
 Passio xpi qualiter in nobis causat gratiam et qua
 re nō equaliter cāt in oibus nobis gratias di. iij. k.
 li. 4. ad tria prima.
 Passio xpi nō causat gratiam in nobis nisi in nobis
 fuerit continuata s; p que p̄nuat, nota tria prima
 bene di. iij. k. li. 4.
 Passio xpi sunt utilitates quattuor adiuncte ex parte
 nostra etiā p̄ter hoc qd liberati sumus p ipsam dist.
 xx. j. lib. 3. p totum.
 Passio xpi an passionis vim habuit cū tñ eius sacra
 menta ante passionem vim nō habebant di. ij. b. li.
 4. ad quartum.
 Passio xpi in clauibus operatur: et quid absoluit, no
 ta di. xvij. a. li. 4. in solutionibus.
 Passione sua meruit xps et maximum meritum con
 sistit in passione xpi, nota quō potuit esse qd actio di
 spliauit et passio grata fuit ipso christo di. xvij. c. lib.
 tertij per totum.
 Passio xpi in nobis non operat nec sacramentū salu
 tis nisi coopans fuerit ibi scz fides, et deuotio nra. li
 cet passio valeat sufficienter oibus nō tamē efficien
 ter di. vij. g. li. 4. ad tertium et ad quartū argumē
 tum sette questionis.
 Passio christi que per iuge sacrificium significat q̄
 tidie debet esse in igne nostri cordis dist. xij. g. 2. lib.
 4. ad vltimum.
 Passio dñi nō debet presentari in panis sapore sed
 panis p̄paratione. di. xij. g. li. 4. ad tertium.
 Passio xpi qz diuersimode designatur per baptismi
 sacramentū et sacramentum eucharistie dist. vij. e.
 lib. 4. ad quartum.
 Passio xpi cōmemoratio precipue recolitur i sa
 cramento eucharistie: et quare hec cōmemoratio po
 rius adiungitur forme sanguis in calice qz corporis
 di. vij. g. li. 4. ad argumēta scđe qois.
 Passio xpi representatur in sacro altaris licet corp⁹
 xpi non frangatur et tñ in passioē fuerit clavis diuī
 k

sum realiter di. xij. b. li. 4. ad tertium.

Pati duplex est nota solu. di. xix. b. li. 2.

Pati an zuenit aie denudate a corpore vel in corpe
ita q possit pati a seipsa passiōe facta i corpe z p que
modū hoc fit. nota di. xliij. n. 2. li. 4. per totū.

Pati pro xpo requirit audaciam z quō quis hāc au-
daciā acquirat. nota di. xvi. m. 2. li. 4. in solu.

Pati vt qs possit cōformiter xpo tria exigunt sicut z
in xpo. nota qrtā opinionē di. xxxij. a. li. 3.

Pastoralem curā suscipiēs sine scientia competen-
ti ad tale officiū recipit ad suam dānationem. nota
de sciētia discernēdi quō se habet ad clauem distin.
xviij. d. li. 4. per totum.

Pastor gregē quōz derelinquere pōt quōz aut p ip-
sis morē subire. nota solu. vd arg^o di. xxix. b. lib. 3.

Pastores parrochiani quō possunt excoicare. no. di.
xviij. r. li. 4. ad duo prima.

Patena in qua tertia pars hostie cōseruatur post
missam qd si gūficet. nota di. xij. o. li. 4. ad penl.

Pater est a se nō est. pua: z nota q ppositio in hac
locutione negatiue exponit di. ix. d. li. 1.

Pater in diuinis an sit a se vel nō di. ix. d. li. 1.

Pater nō gnat nisi scōm sbitāriā dist. iij. b. li. 1.

Pater an nō q pater est sba est di. xxij. 3. li. 1.

Pater potēs est generare natura. nota di. vij. g. li. 1.

Pater in diuinis non indiget adiutorio in gnatione
tribus de causis di. vij. a. lib. 1.

Pater in diuinis nullo mō pōt dici mī di. vij. a. li. 1.

Pater an eodē est z eodem est pater. nota ad vltimū
circa verba augustini di. xix. l. li. 1.

Pater in diuinis an est pater qz genuit vel qz genuit
est pater di. xxvij. b. lib. 1. nota solutionez ad vltimū
et ad penultimum.

Patrem esse z genuisse filium an idem sit di. xxvij. a
lib. 1. in solutione.

Pater in diuinis nō habet actū generationis nisi cō
currente voluntate z cōuerso di. vij. a. lib. 1.

Pater an sit prior filio di. ix. e. li. 1.

Pater z filius. nota quō distinguuntur di. xix. 3. li. 1.

Pater vnus z filius vnus in diuinis sunt. nota qua
re di. vij. e. li. 1.

Pater z filius in absolutis sūt idē nō aut in respecti-
uis di. xix. l. li. 1. ad ferrum.

Pater an pōt dici esse in filio z vna psona in alia di.
xix. b. li. 1. nota totum.

Patri attribuunt seprē scz origo rerū pncipiū a quo
ad quem currim^o vñ auctor z ditionis dicere fiat
di. iij. m. li. 1.

Pater celestis nō solū actiū pncipiū ē di. vij. a. li. 1.

Pater in diuinis licet filio dat totā sbitāriā nō tñ
ypostasis vna est in vtroqz di. vij. a. lib. 1.

Pater opatur per filium nō tamē est nec sapit p filiū
nota p totū di. xij. c. li. 2.

Pater nō est sapiens filio an ergo dicendus est nō in
telligere filio di. ix. 3. lib. 1.

Pater manifestauit se in filio di. iij. g. li. 1.

Pater vrrū det se vel detur a se di. xv. v. li. 1.

Pater dat se nō m mittit a se vel mittit se licet zceda-
tur hec pater est a se scōm qd exponit p negationem
nota di. xvi. a. li. 1.

Patri nō cōuenit mitti licet ei quedā dona sunt ap-
propriabilia di. xij. n. li. 1.

Pater non est aliqd trinitatis qz li aliqd negat parti-
cipationem est tamen bene aliquis trinitatis nō ta-

men ob hoc pars trinitatis di. xix. l. li. 1. ad scōm.

Pater magis apparuit in sono audibili q̄ alia specie
corpali qz vno xbo qd genuit de se zc. di. xvi. b. li. 1.

Pre fruumur determinare qualr itelligat di. i. l. li. 1.

Pater noster dicit tota trinitas nō tñ filius dicit filius
noster nec spūsanct^o spūsanctus noster. nota ad vlti-
mum di. x. p. li. 3.

Pater nō dicit trinitas ipsa quo ad nos sed nō quo
ad xpm ita q xps possit dici filius trinitatis. nota
ad primū di. iij. d. li. 3.

Pater noster dicere debet etiā ex itegro q nō dimittit
debitoribus suis di. xxx. f. li. 3.

Pater ad hoc q aliqd sit pater sufficit aliqd differēs
habere ab esse i modo significadi. nota ad septimū.
dist. xix. l. li. primi.

Patrem esse alicuius nō quecūqz vis opatiua facit
nota ad scōm z ad tertium z ad quartū di. 4. d. li. 5.

Pater an equiuoce dicit ad patrem naturalē z ad ado-
ptiuū patrē. nota di. x. q. li. 3. per totum.

Paternitas an sit innascibilis. nota ad vltimū dist.
xxvij. f. lib. 1.

Paternitas an differat ab essentia. nota dist. xix. l. li.
bz pmi ad ferrum.

Paternitas est pater. nota quādo est vera z quādo
falsa in solutione di. xxij. g. li. 1.

Paternitas accipitur vt relatio z ppietas vbi nota
an nō intellecta pmitate p̄ esset qs di. xxvij. d. li. 1.
nota solutionē z ad primū.

Paternitas an dicat^r relatiue di. v. e. li. 1.

Paternitates ples nō sunt in vno ppter pluralitatē
filiozū. nota totū di. vij. c. li. 3.

Paternitas spūalis in celo etiā in terra est. z nota q̄
re paternitas p sacramenta aliq̄ innascit^r dist. xij. a
lib. 4. per totum.

Patriarche accipiebāt vxores de sua progenie ex
causa religionis di. xxxij. g. li. 4. ad primū.

Patrinus vice duoz tenet di. xlij. a. li. 4. ad 3^m.

Patrinus suscipiens in baptismo siue tenens in con-
firmatione vn^o tñ dicit esse di. xlij. q. li. 4. in. sol.

Patrinū cū dicit credo vel abrenuncio in quo sensu
sunt hec verba intelligenda. nota disti. vi. o. lib. 4.
ad tertiam questionem.

Patrinū an sint fideliū vxores pro paruulo z an sint ob-
ligati p eis di. vi. o. li. 4. ad scōm qōnē p totū ibidē
de quibz debēt instrui filij spūales.

Patrin^o cum sit cognatus spūalis quare fit vt etiā
inde sequatur vinculū in carne di. xlij. a. li. 4. p ro.

Patrispassiani dicunt^r sabelliani. z nota quare pzi-
mo noīe sic dicitur di. xxxi. o. li. 1. in sol. terrie qōis.

Paulus licite fugit manū ppositi damascenozū.
nota solutionē di. xxx. b. li. 3.

Paulus an sciat se esse in gratia vel xpm habitare
in se di. xv. q. li. 1.

Paulus z appollo vñ crāt in natura qdāmodo sum-
pra z non simpliciter. nota de qua natura di. xxxi. n
lib. primi in solutione.

Paulus quare reprehendit petrū z galatas etiā de le-
gali nō obseruantiā cū ipse tamē circūcidit timothe-
um: z quare timotheum z nō titum dist. iij. f. lib. 4.
ad tria vltima.

Pauptas voluntaria an sufficiat ad pmerendaz
iudiciariam potestātē vñ an aliqua alia requiratur
di. xlvij. b. li. 4. p totum.

Peccantes vtroqz scz z hominē z diabolū inua-

fectio iudicis p̄demnatis di. xx. b. li. 3.
 Peccas ois obliuiscit alicui dist. xix. r. li. 4. ad tria
 argumenta prima.
 Peccans et ignorans et excusans peccatum grauif-
 sime peccat. nota in intellectu dist. xxvi. n. lib. 4.
 ad quintum.
 Peccandi potentia an habuit beata virgo et an ha-
 buit statum a deo an peccatu. nota totu di. 3. b. 2. li. 3
 Peccare venialiter an potuit ho i pmo statu anteq̄
 peccaret mortalr. nota totu di. xxi. k. li. 2.
 Peccare posse no est libertas q̄uis ostendit liberta-
 tem alicuius nature di. xxv. c. lib. 2. ad duo vltima
 Peccare an sit difficile. nota cui et ex q̄ parte hoc pue-
 nit di. xxxij. k. li. 4.
 Peccare aliquem in suo eterno vt dicit gregorius qd
 sit et quod intelligatur. nota solu. di. xlij. d. li. 2.
 Peccare in nostro eterno qd sit vt gregorius dicit q̄
 punimur eterno dei: quia in nostro eterno peccau-
 mus di. xv. e. li. 4. per totum.
 Peccare quare aliquis dicit. nota et q̄re symonia
 sit p̄m mortale di. xvi. m. 2. li. 4. i 3° 4° et 5° arg^o
 Peccare semp dicit qui semel peccat mortalr (nota
 di. xx. l. li. 4. p totu. Et peccare dicit duplici.
 Peccare p̄tingit triplici p̄tra ecclesia et ipsa econtra
 tripliciter benefacit in roe. p veritate di. xxx. b. li. 3.
 Peccare in ada qd sit vel no peccare in ada et an om-
 nes peccauimus in adam et quod viciu est in semine.
 nota totum di. iij. f. 2. lib. 3.
 Peccare dicitur demones iam danati vsq; ad diez
 iudicij no autem homines danati dist. l. a. z. b. lib. 4
 per totum. nota differentia horu.
 Peccare an p̄nt danari in inferno cu habeat inordia
 tos mor^o p̄ ratione et sint obstinati i malor: an ista
 omnia sūt pene inflite a deo: et q̄s ca illius obstinati
 onis di. l. a. li. 4. p totum.
 P̄m an sit a deo. nota in solutione et ad argumeta
 di. xxxvi. f. li. 1
 P̄ti acc^o an sint a deo vlnō. nota ibi opiones duas
 vna antiquoz q̄ est quasi heretica alia vero p̄batā
 et vera p totu di. xxv. g. lib. 2.
 P̄m inquantu p̄m an sit a deo et an mendacij et
 alioz peccatoru deus sit ca vt dicere videt scriptu-
 ra i aliqb locis. nota totu di. xxxvij. a. li. 2.
 P̄m an possit diffiniri et an vna diffinitioe p̄t dif-
 finiri p̄m mortale et actuale di. xxxv. a. li. 2. p totu
 Peccati diffinitiones ponuntur et exponuntur p totuz
 di. xxxv. c. li. 2. et penes qd sumat differētia istarum
 diffinitionu nota ibidem.
 Peccatoz genera no p̄nt vna diffinitioe diffiniri pu-
 ta originale mortale et veniale nec sūt spēs ita q̄ di-
 uidant aliqd genus qz rō peccati p̄uenit illis p pri-
 us et posterius. nota totu di. xxxv. b. li. 2.
 Peccatum an sit res natura vel substantia. nota totu
 di. xxxvij. b. li. 2. vbi nota q̄ duplr dicunt res natu-
 ra et substantia.
 Peccatu p moduz circuli se habet in nobis et hoc du-
 pliciter. nota quare et circularis fuit circūcisio di. ij
 c. li. 4. ad scōm.
 Peccata priuata sunt modo spē et ordine sed non om-
 nino di. iij. k. li. 1.
 Peccatum. nota vñ hz peccatu q̄ sit p̄m et vnde vt
 sit pena di. xxxvij. c. li. 2. in solu.
 Peccata dicuntur iniurie no t̄m p̄tra deū sed p̄tra se
 ipsum et ideo sunt vindicāda nota dist. xliij. c. 2. lib.

4. ad scōm.

Peccatu cōsistit in auersioe sed nota duplicē auersio-
 nem scz passiuā et actiuā quarū auersionū actiuā ē
 essentialiter p̄m zē. di. xxxvi. a. li. 2. ad vltimū.
 Peccatu. nota q̄ ponit in spē hoc hz ex pte p̄uicio-
 nis: s; rōne p̄ti accipit ex pte auersiois. nota p totu
 di. xlij. b. lib. 2.
 P̄m q̄uis nihil sit t̄m iuste punit a deo di. ij. o. li. 1
 P̄m et pena no sūt de natura humana no tamen ē
 pena contra veritatem sicut p̄m di. v. j. li. 3.
 Peccatu nec naturalr nec substantialiter est sed de-
 fectus incidens di. iij. m. lib. 1.
 Peccatu cū sit debile quare impedit grām. nota ad
 primū di. iij. c. li. 4.
 Peccatu an fortius est in deprimēdo voluntatem q̄
 ipsa bona natura voluntatis sit ad resistendū. nota
 ad duo vltima di. xxv. f. li. 2.
 Peccatu no est aliqd cōtrariū sed priuatio. nota ad
 quartum. di. xxxi. a. li. 3.
 Peccatum p̄ncipiat tribus modis scz quo ad sū-
 stantia peccati. scz corde ore et manu t̄m q̄ ad obiecta a
 plib vñ hauriūt sibi sens^o obiecta di. xxxij. q. li. 4. p t
 Peccato resistere sine deo nullo mō possumus s; an
 sine gratia etiā. nota p totu di. xxv. f. li. 2.
 P̄m dicitur tenebra spūalis et quare magis tenebra q̄
 frigus cū p̄m sit magis in voluntate q̄ i intellectu: et
 an facit p̄ragionē mētis et cecitate in peccate cū con-
 tagio solet esse in alio et peccatores etiā retinēt intel-
 lectuale lumen etiā quo ad scientiā infusā: et cū filij
 huius seculi sūt prudentiores filijs lucis et in demoni-
 bus maxime peccatoz naturalia manēt splēdi-
 da: et an inducit maculā et fetore cum hec corporalia
 esse videntur. nota de singulis valde bene p totum
 di. xvij. b. li. 4.
 P̄m duo in se hz et quod dicitur impietas et iniusticia et q̄
 relinq̄t in s̄biecto ipm p̄m et fm hec etiā alia et alia
 opponuntur ei di. xvij. a. 2. li. 4. per totu.
 Peccatu tria habet annerat: qz differēns fuit p̄ pec-
 catu circūcisio et baptisim^o di. l. v. li. 4. p totum.
 P̄tō sūt q̄ruoz aduēta tria insolubilia adinuicē: s; qz
 quartū solubile scz reat^o pene t̄pal nota sol. di. xix.
 b. li. 3. nota ibidē quod p passionē xp̄i delent hec.
 Peccatu tria in se habet q̄ relinq̄t in aīa scz macu-
 lā et reat^o per que hec tollunt^o nota di. xliij. b. li. 4. i so.
 Peccatu. malū. culpa. macula. viciū et reatus diffe-
 runt. nota post finē solu. argumētoz di. xxxv. c. li. 2
 Peccatu multa in se hz p̄ que ē ipsa p̄tia hz em cul-
 pam in se reatū vuln^o et delectationē di. xliij. e. li. 4.
 in solu. et eius replica.
 Peccatu inquantū est auersio a bono incōmutabilī
 dicitur tenebra et cecitas inquantū vero p̄uersio est ad
 bonū cōmutabile et corruptibile tūc tria relinq̄t in
 ania scz cōtagionē fetore et maculā hec oia valde be-
 ne notanda p singula di. xvij. b. li. 4. p totum.
 Peccatu cōtra deum quod est infinitum et etiam fini-
 tum. et p̄m vnde p̄ncipaliter ponderat^o si peccatu
 hois sit mal^o q̄ p̄m angeli di. xliij. o. li. 4. p totuz
 Peccatum specificat^o ex forma et fine et no ex natura.
 nota ad argumeta di. xxxij. a. li. 2.
 Peccatu vñ p̄t habere in se duplicem aut triplicē
 difformitatē nec t̄m propter hoc est tria vel duo pec-
 cata nec p singulis difformitatibus singularis in-
 iungenda est penitētia vt patet de transgressioe vo-
 ti cōis. et nota q̄ peccati detestabilitas ex duobus
 k ij

potest attendi z scdm hoc gravitas pcti attendit du-
pliciter di. xxvii. b. li. 4. per totum.
Pctā diversificant p̄ circumstantias etiā specificē, no.
de diversis sp̄b⁹ luxurie z rapine q̄re differāt sp̄e
p̄pter circūstantias di. xvi. a. 2. li. 4. in so. z ad arg.
Pctm̄ duo h̄z i se in cōversionē z auersionē auersio
autem est forma pcti di. v. b. li. ij.
Peccatorū diversi assignatur modi z quō origo pec-
catorū penes diversa sumit̄. nota totū di. xli. e. li. 2.
Pctm̄ carnale quorū modis d̄z z q̄ differētē gula ē
peccatū carnale z ip̄a luxuria di. xxii. o. li. 4. p̄ ro.
Pctō tribz differētis scz cordis opis z cōsuetudinis
correspondēt tres partes p̄nie aut oēs tres partes
p̄nie vnicuiqz pctō di. xvi. e. li. 4. p̄ totum.
Peccatorū differētis puta cordis opis z opis an cor-
respondent tres partes p̄nie vt pctō cordis p̄ritio
pctō opis p̄fessio z pctō opis satisfactio vel an singul⁹
peccatis ista correspondent tres pres p̄nie di. xvi.
d. li. 4. per totum.
Peccata carnalia minoris reatus sunt q̄ sp̄ūalia et
tamē sp̄ūalia nō ita suffocāt spiritū sicut carnalia et
ideo carnalia faciunt minus aptū ad p̄emplarōez
et sacrā cōiōnē di. xxii. g. 2. li. 4. ad argumenta.
Peccatū duo faciunt scz ratio z voluntas z q̄ aliter
pctm̄ impedit cognitiuam z aliter affectiuam z ad
vtrumqz indiget reseruatione p̄ clauē que due sunt
et que sint illa duo respectu quorū vritur sacerdos
clauē di. xvij. c. li. 4. in argumentis p̄ veritate q̄i in
principio.
Peccatorum radix z initū an duo sint vel vnū ma-
lum z ex p̄e cuius est radix z ex cuius parte est ini-
tium z superbia q̄ ē initū. nota quō sumitur simili-
ter z cupiditas vt est radix pctōz an est speciale vi-
cium di. xli. b. li. 2. per totum.
Peccatorū est duplex radix z que eruitur z que de-
bilitatur. nota di. xvi. k. li. 4. ad vltimū.
Peccati radices sunt duplices ex parte peccātis scz
in natura ex radice corrupta z etiā facte ex ope pec-
cati. sūt z alie radices ex parte obiecti q̄s iohānes t̄a
git in sua canonica di. xvi. e. li. 4. ad scdm 3^m z 4^m
Peccati cā collecta d̄z ex tribus z volūtas h̄is tribz
affecta peccat z quō pctm̄ habet causam z qualem
et q̄ differētē excidit deus cām pcti z homo di. xv.
l. li. 4. ad sex argumēta p̄me q̄ōnis. nota totum.
Peccatū oē oriū ex amore z timorē z odium om̄e ex
amore multiplici p̄t̄ intelligi di. xiiij. g. li. 4. ad ar-
gumenta per totum.
Peccatū cām principalē habet a volūate nō tamen
habet totā cām nocuenti a voluntate. nota bñ ad
tertū di. xl. a. li. 3.
Pctm̄ causaliter ē i carne nō vt in subiecto z sic grāñ
potest esse in carne di. xij. c. li. 3. ad scdm.
Peccatū. nota quō est i diversis potētis z an in spe-
culariuis est pctm̄ z in imagine. z quid est esse pctm̄
in imagine. nota totū bñ di. xxxix. a. li. 2.
Pctm̄ nō semp est in aia vt in subiecto sed et in alijs
di. xiiij. p. li. 4. ad duo prima.
Peccatū esse in libero arbitrio intelligit̄ sicut in cau-
sa causante z cōplente pctm̄ z nō semp est ibi vt i sb-
iecto di. xiiij. b. li. 4. ad quintū.
Pctm̄ an p̄t̄ esse i sensualitate. nota totū. di. xiiij.
J. lib. 2.
Peccatum q̄ differenter est in ratione z sensualita-
te di. xiiij. J. li. 2.

Pctā omnia possunt tribz instrumētis peccādi p̄pe-
trari di. xvi. e. li. 4. ad penultimū.
Peccatū qd̄ meret̄ duplices maledictionēs nō iō gra-
uius est intensiue. nota ad vltimū di. xiiij. J. li. 2.
Peccatū aliqd̄ est cōpositū vnū habēs duplicē diffor-
mitatem vt patet in scādalizante nō scandalo pecca-
to sp̄ali z q̄z iniungenti taliter scādalizanti p̄ scanda-
lo. nota di. xvij. c. 3. li. 4. ad vltimū.
Peccatū ex infirmitate z pctm̄ cum infirmitate non
est idem. nota ad quartū di. xliij. a. li. 2.
Pcti actualis est triplex morbus scz culpa reatus z
difficultas ad bonū z quō hec delentur p̄ peniten-
tiam z eius pres di. xvi. b. li. 4. per totum.
Pctō tria adiungunt̄ scz relatio turpitudinis ne re-
prehendatur pctm̄ iteratio z defensio cum rephē-
ditur z hec signat duritiā cordis z tertū est scanda-
lum in proximo z hec tria significant̄ p̄ tres mortu-
os suscitatos di. xvi. e. li. 4. in solu.
Peccatū aliud in p̄em aliud in filiū z aliud in sp̄i-
ritum sanctū. nota ad quartū di. xxxvii. b. li. 3.
Pctm̄ nō facere est in p̄ate nostra di. ij. o. li. 1.
Peccatū mortale z veniale an sunt p̄portionabilia ex
parte p̄uersionis z quare pctm̄ mortale punit̄ eter-
naliter z an etiā p̄ veniali infligatur pena eterna di
stin. xliij. d. li. 2. per totum.
Peccatū mortale. nota q̄ nullū peccatū mortale ha-
bet cōuersionē tantū di. xliij. a. 3. li. 4. ad scdm.
Peccatum mortale p̄t̄ esse cā q̄re scanduntur spon-
salia. nota di. xxxix. b. li. 4. per totum.
Peccatū mortale z veniale. nota quō distant in infi-
nitum di. xliij. d. li. 2. ad p̄mū.
Peccatum potest dici veniale multipliciter. nota ad
vltimum di. xiiij. d. li. 2.
Peccata venialia multa sunt z raro est status qui ab
omni pctō sit immunis di. xvi. l. 3. li. 4. per totum.
Peccatū veniale an p̄portionabile sit mortali z simi-
liter medicine eoz an sint p̄portionabiles et an p̄fē-
sio sit de veniali factēda di. xvij. v. 3. li. 4. p̄ totū.
Peccatum veniale an habeat ea que p̄struūt pecca-
tum scz auersionē z p̄uersionē z quare dicat̄ malū
cum tm̄ nō p̄uat gratiā nec corrūpit bonū naturale z
et quomodo peccās venialiter cōuertitur ad sumū
bonum scdm̄ habitū lz nō scdm̄ actum. nota totum
di. xliij. c. li. scd̄i.
Peccatū veniale nō est referribile in deum. nota ad
vltimū di. xl. d. lib. 2.
Peccatū veniale an potest fieri mortale nota solu. et
sequētia atqz ratiōes p̄ veritate di. xiiij. p. li. 2.
Peccatū veniale an indiget p̄nia di. xvi. k. 3. li. 4. i sol.
Peccatū veniale nō est simplr peccatū qz est inter le-
gem dei z dispositionē ad id qd̄ est p̄trariū legi. nota
di. xxxv. c. li. 2. ad tertium.
Peccatū veniale punit̄ cum mortali in dānatis. no-
ta ad argumēta di. xxxiiij. p. li. 2.
Peccatū. nota an oē peccatū sit volūtariū. nota quō
nō vnōmō peccatū est volūtariū p̄ totū di. xli. f. li. 2.
Peccatū an sit voluntas tm̄ interior vel etiā act⁹ ex-
terior zc. nota totū di. xxxv. d. li. 2.
Peccatū a ggrauatur ex hoc q̄ demit̄ maiorē vritū
et hoc est plangendū di. xvi. d. 2. li. 4. ad sedecimū.
et ibidē quare magis plāgēda est vritus q̄ interim ca-
remus q̄z gratia z bonū naturale vel ei⁹ integritas
ad decimū septimū.
Peccati quāritas nō semp attenditur ex p̄e nocuē-

rijs ex pte deformitatis in actu z radice z voluntate peccatis z ideo scadalizans venialit nocēs aie nō plus peccat q̄ fur nocēs corporaliter di. xvij. e. 3. li. 4. ad quartum.

Peccatū grauatur ex temptatione differēnt tamen q̄ ab etate z grauafinde pctm̄ cū tamē sit añ essen tiam pcti di. xvi. d. 2. li. 4. ad. 12. 13. z. 14.

Peccatum aggrauat̄ ex pseuerantia: z nota quō tūc accipitur pseuerantia di. xvi. d. 2. li. 4. ad. quartū.

Peccatū aggrauatur ex dignitate persone scđm scie tiam z naturā z tñ meriti nō auget̄ ex dignitate p sone di. xvi. d. 2. li. 4. ad quintum z ad alia vsq̄ ad octauum inclusiue.

Peccatū aggrauat̄ ex multiplici excecatoe vicij in a ctu vt pz de moīs luxuriadi di. xvi. d. 2. li. 4. ad. 15.

Pctm̄ aggrauat̄ in penitēte q̄ tñ pctā nō deserit dist. xiiij. q. li. 4. p totum.

Peccatū grauitas attendit̄ triplr̄ di. xvi. e. 2. li. 4. i so.

Peccatū grauat̄ ex eo q̄ p̄hibiti l̄z hoc idem teneamur vitare ex natura di. xl. d. li. 3. in so. z ad vltimū

Peccatū aggrauatur diuersimode ex varijs circū stantijs scz dignitate persone z modo actus z loci et t̄pis z perseuerantia zc. de hys nota bene singu la di. xvi. d. 2. z. e. 2. li. 4. p totum.

Peccata grauiora esse alijs pōt̄ intelligi duplici di stin. xxi. s. li. 4. ad scđm.

Peccatorū grauitas pōt̄ attendi penes substantiam vel circūstantiā z hoc multiplr̄. nota totū di. xxxij. c. li. 2. nora ibide. xi. modos grauitatis.

Peccatū aptū grauius est simpliciter q̄ occultū cete ris paribus tamē pōt̄ esse quo ad aliqd̄ graui⁹ ip sum occultū vt patet de hypocrisi in eo q̄ decipit. di. xvi. t. 2. li. 4. per totum.

Peccatū grauitas duplr̄ pōt̄ attendi di. xxxvij. b. li. 4. ad vltimū cū pcedentibus.

Peccatū grauat̄ ex etate. nora qualr̄ di. xvi. d. 2. li. 4. ad decimū z vndecimū.

Peccatū aliqd̄ minus vel maius est puniendū p̄pter duo scz libidinē z contemptū di. xiiij. t. li. 4. in solu.

Peccatum magis excusabile est p̄pter ignorantiam q̄ p̄pter infirmitatē di. xxij. b. li. 2. per totum.

Peccatū nō semper ideo grauius est qz est cōtra ma iorem virtutem di. xxxvij. g. li. 3. ad tertū.

Peccatū minus nō semp̄ est vbi minor est cōtemp⁹ di. ix. J. li. 4. ad primum.

Peccatū qualitas z peccatis penes que sumunt̄ no ta di. xvi. x. li. 4. ad primum.

Pcti q̄litas z quātitas penes que sumunt̄ z an sint idē cū fundantur i eodē di. xvi. x. li. 4. ad arg⁹ p to.

Pctō om̄i an sit pena essentialit̄ iuncta z an pecca tum pōt̄ inueniri sine pena. z de quadruplici pena peccato iuncta. nora totū di. xxxvi. b. li. 2.

Peccatū hz multas penas annexas p̄ter sensibilem et an ille etiā cōmuran̄ in alias penas vi clauū vt visionis diuine debetur pctō iam igit̄ penitēs an su sc̄ipit aliqūā penā p̄ illa cū absoluit̄ vel non z quō vi clauū absoluit̄ quis a penis cū sint multiplices. no ta p totum singula bñ di. xvij. b. li. 4.

Pcti morbo cum culpa deleta sit z pena an maneat adhuc in penitēte. no. ad argumēta di. xvi. l. 2. li. 4.

Pctm̄ an sit pena i eo q̄ pctm̄ ē. nora q̄ nō imediate di. xvi. b. li. 1. ad tertū z ad quartū.

Pctm̄ hz culpā z penā eternā sibi adiūctā que expel luntur p̄tritiōe z manēt̄ alie due pene scz pena tpa

lis z difficultas bñ opandi z p̄ hec om̄ia sunt ptes penitentie iuncti nō tñ i actu di. xvi. m. li. 4. ad 3^m.

Peccatū. nora quō tribz modis pōt̄ esse pena pcti al terius: z nora an p accūs vel per se sit pena pcti alte rius di. xxxvi. c. li. 2. p totum.

Pcti radici corresponsdet pena eterna vel pena illa nō p̄portionat̄ quātitati t̄pis: z peccare i nostro eter no qd̄ sit di. xv. e. li. 4. per totum.

Peccatū nō cooperat̄ ad maiorē charitatē nisi occa sionaliter z remore di. xxi. b. li. 3.

Pctm̄ vel culpa cooperat̄ in bonū electis z hoc p ac cidens di. xx. d. li. 3. ad p̄mū z scđm.

Pctm̄ etiā occultū an ledit̄ aliqūē plus q̄ deū vt re quiratur ad hoc p̄fessio di. xvij. k. 2. lib. 4. ad scđm argumentū z tertium.

Peccata dicuntur debita: z nota duplicia debita z q̄ dam pōt̄ remitti nō tñ nisi sil z alia sigillatim di. xv a. li. 4. ad p̄mū z eius p̄batio.

Peccatū an sit essentialiter pena pcti. nora totū bene di. xxxvi. a. li. 2.

Pctā om̄ia mortalia p̄teruntur vna p̄tritiōe z tñ pzo maioribus debet esse maior z p minoribz minor. no ta bene totū di. xvi. k. 2. li. 4.

Peccatū nostrū an tñ fuerit qd̄ persoluere nō posse mus nisi per mortē filij dei: z an p̄ frustra tradide rit filii in mortem. nora totū di. xvij. o. li. 3.

Peccatū repitur in triplici gñe z sic etiā debet esse pe na di. xvi. r. li. 4. ad primum.

Peccatū duplr̄ p̄sideratur z nota q̄z differēter solui tur per p̄tritiōē z alias partes p̄nie di. xvi. g. li. 4. ad decimā questionē p totum.

Peccata sua p̄fecerit q̄s detestat̄ ille. primo suo ma lum nō cogitat di. xvij. m. 2. li. 4. p totum.

Peccata v̄l pene p pctō debite delentur p̄ duplicia opa satisfactiōis quoz quedā sunt p̄tra dita que dam cōiter di. xv. m. li. 4. per totum.

Pcti deletio per q̄ fit z qd̄ est principale qd̄ delet pec carum di. xiiij. s. li. 4. in solu. z ad argumēta.

Peccato vni pōt̄ respondere multiplex pena sed rōe plurium quesūt in pctō vno qz ples deformitates di. xv. b. li. 4. per totū.

Peccatū tria in se habet z ideo etiāz in iustificatiōe impij tria perficiūt animā di. xvij. J. li. 4. ad argu menta. p scđa diffinitioe iustificatiōis impij nora.

Pcti morbo duplr̄ expellit̄. z scđm hoc facta diuersi mode expellit̄ pctm̄ di. vij. a. li. 4. ad tertium.

Pctm̄ expellere nō est in p̄ate bois z mai⁹ est q̄z ex pellere demones di. v. d. li. 4. ad scđm.

Peccati expulsio plus requirit q̄z sui p̄trati intro ductio vt patet de p̄fessione z hui⁹ ratio assignatur di. xvi. m. li. 4. ad scđm.

Pctm̄ psonale indiget duplici remedio scz virtute z sacro sic aut̄ non originale nec pene pcti indiget sic duplici remedio z ergo p̄tra pctm̄ psonale ē p̄nia q̄ est virtus z sacm̄ di. xiiij. e. li. 4. ad scđam qōnem.

Pctm̄ hic exigit̄ pauca quo ad penitēte z nō in futu ro cui⁹ rō nora di. xiiij. o. li. 4. ad scđm.

Peccatū vuln⁹ sanatur satisfactioe di. xv. l. li. 4. in solu. z ad argumēta. nora singula.

Pctm̄ detegit̄ duplr̄ vnomō in p̄fessione alio mō cuz p̄dicatur sicut sodomitē p̄dicauerūt peccatū suum z quō differēnt. nora di. xvi. q. li. 4. ad septimā qōez

Peccatū triplex habet expulsiuū. z nota quō penitē tia expellit̄ pctm̄ di. xiiij. c. li. 4. ad sextū p̄mū quō

ostenditur di. xiiij. c. li. 4. ad sextum.
 Peccati remissio exigit confessione di. xvij. a. li. 4. p. to
 p. m. qd. defendi nō pot. est peccatū i iudicio p. fessio/
 nis di. xvij. l. 2. li. 4. ad scdm. z ad tertiu.
 Peccatū etiā notoriū est latens confessorē z etiā iudi
 cem si nō fuerit victus iudicialr di. xvi. q. lib. 4. ad
 nonā questione di. 4. i. p. fessiois diffinitioe.
 Pcti manifestatio duplex: z quare in p. fessioe etiam
 de pctō oclto d. z fieri manifestatio di. xvi. c. lib. 4.
 ad primum.
 Peccata dubia an sint p. fessda z an pctā iterata sint
 opprimenda z pctā b. m. d. an fiant moralia. p. f. iter a
 rione z pctis venialib. an sit iniungenda penitentia
 si quis ea p. fessit di. xxi. m. li. 4. p. totū ibidē an sit
 p. arū mētiū a g. nocere pctm vbi nō est.
 Pctā q. nō sunt in p. scientia deler. pena z patiētia vel
 deus reuelat ea ad p. fessdū di. xv. b. li. 4. per totū
 Peccatū omne tam morale q. veniale p. hibet in de
 calogo di. xvi. J. 3. li. 4. per totū.
 Peccatū nō habere q. differēter dicēda est beata vir
 go z infātes baptizati recen. z nota quō pctm acci
 pit q. n. p. bitu inclinante ad pctm di. 3. c. 2. li. 3. p. t.
 Peccatū p. mo opponit q. f. z ex p. sequenti magis chari
 tati q. fidei: z q. peccatū nō priuat fidem di. xvij. b.
 li. 4. in. solu. z ad scdm.
 Peccatū corrigi p. gratiam z p. penā sed differēter
 et quō per penā corrigitur. no. dist. xv. d. li. 4. z ad
 tertiā questione z ad replicas.
 Peccatū p. imi angeli. nota qd. fuerat an avaricia v. l.
 superbia p. totū di. v. b. li. 2.
 Pctm angeli nō ē remediabile. no. totū dist. xxi. l. li. 2.
 Peccatū angeli irremediabiliter deiecit angelū: ita
 q. nō potest penitere. nota cām p. n. cipalē z p. causas
 ad argumēta scōe qōis di. v. f. li. 2.
 Peccatū naturale z actuale diuersimode se habent
 in ordine q. ad p. m. hominē z i nobis q. i adā actua
 le p. cessit naturale z in nobis econtra di. xv. d. 3. li.
 4. ad penultimū.
 Pctm p. mi hois an fuit vnū vel plā puta inanis glā
 avaricia z gula. nota sol. di. xxij. b. li. 2.
 Peccatum actuale ade an fuerit plā pctā v. l. vnū z si
 plā materialr grā cui⁹ est scā transfusio original⁹ an
 grā supbie v. l. gule aut inobediēte z an pcti origina
 lis transfusio fuisset si tātū p. sensu z nō corpore peccal
 set. nota totū di. xxij. b. li. 2.
 Peccatū p. morū parentū an fuit pctm i spm. sanctuz
 vel filiū. nota an ex ignorātia fuit z quō fuerūt igno
 rantes p. totū di. xxij. c. li. 2.
 Peccatū ade an maius fuit q. peccatū eue vel econ
 uerso. nota totū di. xxij. c. li. 2. ibidē nota quō vnuz
 pctm p. mai⁹ eē q. aliud v. l. i spē v. l. i circūstātijs.
 Peccatū ade an fuit maximū eo q. fuit marie punitū
 nota totū di. xxij. c. li. 2.
 Peccatū ade differēbat a pctō eue. no. di. xxij. d. li. 2.
 Pctm eue an fuit vnū vel triplex di. xxi. g. li. 2. no. p. t.
 Pctm p. m. eue an fuit supbia vel aliqd. aliud puta i
 fidelitas vel inobediētia vel gula. nota solu. ad ar
 gumenta di. xxij. a. li. 2.
 Pcti p. ma cā. nota an fuerit res bona ita q. radix p.
 mi peccati fuerit bona z si bona que fuerit. no. totū
 di. xxij. d. li. 2.
 Pctā alia a p. mo pctō ade nō inficiūt naturā sed cor
 rumpūt tm bonū grē z nature qd. inueniūt in sbie/
 cto. nota ad vltima duo di. xxij. a. li. 2.

Peccatū ommissiois nō pot. esse sine aliq. actu vbi z no
 ta q. ommissio duob. modis fit di. xxv. c. li. 2. ad 2^m
 vbi z nota q. re ergo vocat ommissionis pctm.
 Pctm ommissiois an habeat aliq. actū vel nō ita q.
 nec exteriorē nec interiorē. nota totū di. xxij. b. li. 2.
 Pctm originale an sit ponēdū z si sic quō ē i oib. lege
 cōcupiscētie ab adā. p. genit. no. totū. di. xxx. a. li. 2.
 Peccatū originale multis notatur noibus. p. p. ter di
 uersas cōparatioes. nota totū di. xxx. d. li. 2.
 Peccatū originale an sit vnū vel plura z an reuertit^r
 sed z vtrū opponit virtutib. cū aia p. hit ipm. fm. q. ē
 p. fectio corpis v. l. scdm. sbaz. nota totū di. xxxi. c. li. 2.
 Peccatū originale an sit in g. nē culpe. nota totū. di.
 xxx. b. li. 2.
 Peccatū originale an pot. augeri vel minui. nota to
 tum di. xxxij. b. li. 2.
 Peccatū originale an remanet in oib. equalr z cōcu
 piscētia post baptisimū an sit equalr. nota totū dist.
 xxxij. d. li. 2.
 Peccatū originale an p. trahit ex. p. pagine vel libidine
 et si libido transmittit originale que sit illa: z si aliē
 formaretur hō q. per actū nature an p. traheret pec
 catū originale. nota totū di. xxxi. b. li. 2.
 Peccatū originale an sit p. cupiscētia vel fomes: z qd.
 i co. materiale z formale. nota bñ totū di. xxx. c. li. 2.
 Peccatum originale an p. hit a primis parētib. z an
 p. hit genit⁹ oim. p. cedētū pctā. no. totū di. xxxij. a.
 Peccatū originale an p. hit per hoc q. p. sōna (lib. 2.
 inficit naturā cū natura est vno modo se habes z in
 transmutabilis. nota totū di. xxxi. a. li. 2.
 Peccatū originale. nota quare p. hitur in illo qui na
 tus est de baptisato patre qui iā originali carer di.
 xxxij. e. li. 2. ad vltimū.
 Peccatū originale in p. mis parentib. an dimissū fu
 it z si sic quare reatus nature nō poterat solui dist.
 xxxij. d. li. 2. per totum.
 Peccatū originale habet penas sequētes. nota ad ar
 gumenta di. xxx. c. li. 2.
 Peccatū originale p. hens cur magis habet inobedi
 entiam in vi generatiua q. in ratione. nota totū di.
 xxxi. d. li. 2.
 Peccatū originale quare dictū est vim generatiua
 inficere z corrumpere alias autē corrumpere ran
 tum. nota ad vltimū di. xxxi. c. li. 2.
 Peccatū originale an p. baptisimū deletur totalit^r v.
 in parte: z quare manet etiā materiale post bap
 tismum. nota totū di. xxxij. a. li. 2.
 Peccatū originale s. b. t. n. alr. deletur p. fidem media
 toris scdm. oē tēpus di. xxxij. a. li. 2. ad quartum.
 Peccatū originale quō d. z trāsire actu z manere rea
 tu. nota ad scdm. qōnem p. totū di. xxxij. a. li. 2.
 Peccatū in spiritū sanctū qd. sit z p. p. ter qd. d. z esse i spi
 ritū sanctū cū omne peccatū sit i ipsam trinitatem
 et vtrū oē pctm potest dici in spiritū sanctuz: z qd. sit
 peccatū in patrē z filiū z an est aliqd. p. oēs p. sōnas si
 mul. nota totū di. xliij. a. li. 2.
 Peccatū in spiritū sanctū dupl^r d. z. nota ad primum
 di. xliij. a. li. 2.
 Peccatorū in spiritū sanctū z ex infirmitate z ex igno
 rantia ponit differētia bñ noranda p. intellectū qd.
 sit peccatū in spiritū sanctū. nota solu. z ea q. sequū
 tur in alijs di. xliij. c. li. 2.
 Peccatū aliqd. d. z specialiter ex ignorātia licet omis
 malus sit ignorans. nota de ignorātia distinctio

nem, dist. xliij. a. li. 2. ad quintū.

Peccatū in spiritū sanctū pcedit ex malignitate, no. de duplici malignitate di. xxxviij. c. li. 3. ad vltimū z ibi dem sub lra. b. quō agnitā vitare impugnare ē peccatū in spm̄ sanctū, nota de duplici vitate ad qntū.

Peccatū in spiritū sanctū dicitur peccatum ad mortem et qd hoc est dicitur an idem est dicere peccatū mortale et peccatū ad mortē z qd vnū alteri sup addit. nota per totum di. xliij. b. li. 2.

Peccatū in spm̄ sanctū an sit speciale peccatū separātū ab alijs peccis, nota quō est iunctū alijs quō nō. nota p totū bñ di. xliij. c. li. 2.

Peccatū in spm̄ sanctū, nota an iudeorū peccatū qui crucifixerūt xpm fuerit peccatū in spiritū sanctū vlt ex ignorantia z in silū: z an p̄m^o angel^o z p̄m^o hō z iudei crucifigētes peccauerūt ex infirmitate vlt ignorantia, nota totū di. xliij. g. li. 2.

Peccatū in spiritū sanctū z blasphemie in spm̄ sanctū atqz spūs blasphemie i spm̄ sanctū differūt z qd sit peius inter hec tria, nota per totū di. xliij. f. li. 2.

Peccatū in spiritū sanctū ponunt z de qualibet earum vtrū sint bñ assignate ponūt rōnes z an bñ distinguant, z vtrū aliqua istaz spērū idēpificet euz aliq alio peccō puta p̄sumptio z desperatio an sint idē cu infidelitate, nota totū bene di. xliij. d. lib. 2.

Peccatū in spiritū sanctū an debeat dici irremissibile z an aliqua peccā pnt dici irremissibilia, no. causam quare peccatū in spiritū sanctū dicit irremissibile per totū di. xliij. e. li. 2.

Peccatū in spiritū sanctū qre magis dicitur ipm cū tamen oim trium personarū est vna bonitas, nota ad quattuor vltima argumēta di. xliij. a. li. 2.

Peccatū in spiritū sanctū nō abolerur cōi z leui oratione sed magnorū est pro tali peccō orare qz scriptura dicit nō p eo dico vt oret quis, nota z illā auctoritatem quousqz iuges saul z illā, noli orare p plō hoc, di. xliij. b. li. 2. ad scōam qōnem.

Peccatū singulorū omibz patebunt in iudicio extremo sicur z bona sancto z hoc iuste, nota, dist. xliij. m. lib. 4. per totum.

Peccatū scīentia vlt recordatio an erit in btis z an erit practica vel speculatiua si erit ibi scīentia illa di. xliij. r z s li. 4. per totum.

Peccatū delera p penitētiā ipsoz beatoz an p̄pallantur alijs z an ipi recordant illoz z gaudeat de illis vel tristentur z si glantur de illis sicut innocētes de innocentia di. xliij. v. li. 4. per totum.

Peccatū dānatoz trāsierūt actu z quedā etiā a memoria z tū illoz habebūt noticiā, nota qualr di. xliij. k. li. 4. per totū, ibidē per qd cognoscēt hec z ad quid nota sub littera. l. per totum.

Peccatū ad memoriā reducere z eo z circūstantias non semp est vtile z hoc duplici de cā que si nō subsunt ē vtile ea reducere z etiā circūstantias q̄uis nō de necessitate p̄ritiōis di. xvi. c. 2. li. 4. ad vltimū.

Peccatū qd delerum est p̄ritiōe quo ad culpā z non penā z an satisfactiōe cū aliqd sup addit z i b si q̄s mereat, no. an puniet i inferno di. xxij. c. li. 4. ad fm̄

Peccatū dimittit de^o iudex verbū dei z sacerdos sed diuersimode di. xvij. k. li. 4. p totum.

Peccatū remitti nō potuit nisi de^o z hō satisfaceret p nobis di. xx. g. li. 3.

Peccatū dimittere cū sit solū dei quō potuit z dari ministris ecclie i clauibz di. xvij. e. li. 4. per totum.

Peccatū dimitrendi an habuit xps p̄tatem z q̄s differēter ipi z ministri ecclie di. v. f. li. 4. per totum.

Peccatū vnū dimitti sine alio nō pōt fieri dist. xv. k. 2. li. 4. per totum.

Peccatū an dimitti pōt sine supplicatione sacerdotū z quid sit supplicatio in dando sacramentū p̄nie di. xvij. j. 3. li. 4. per totum.

Peccatū dimittit ecclie charitas etiā si nullus esset in ecclia militate hñs charitatem z hoc p modū meriti q̄uis z clauū p̄tate dimittant di. xvij. m. lib. 4. per totum.

Peccatū relaxare an sit misericōie vel iusticie dist. xv. m. 2. li. 4. ad penultimū.

Peccatū nunq̄ dimittitur sine gratia: z an peccatū veniale sit grauius q̄s alienū scz originale di. xlv. f. li. 4. per totum.

Peccatū nō dimittitur nisi sit gemitus p̄ritiōis et talis gemitus nō est sine voto p̄fessionis z talis gemitus delet reatū di. xvij. d. li. 4. per totum.

Peccatū destrui in nobis nō pōt etiā si deus vult nisi voluntas nostra se conuertat a cōmutabili bono di. xv. a. li. 4. ad quartum.

Peccatum annihilari in hac vita nō pōt: qz peccatum tripl̄r dicitur annihilari di. xvi. g. lib. 4. ad septimam questionē.

Peccatū purgant tria scz penitētia p̄fessio z bap̄tismus: z nota qz bene distinguuntur z etiā qz satisfactio purgat differēter ab hñs tribz p̄fatis di. xvij. c. 2. li. 4. per totum.

Peccatū an dimittantur z purgantur totaliter q̄nqz in cōtritione z p̄fessione vel an fiant venialia ea que fuerunt mortalia z qz tripl̄r aliqd dicitur veniale z an peccatum veniale z mortale differūt specie di. xvij. b. 3. li. 4. per totum.

Peccatū diuisim p̄tracta non possunt diuisim remitti: quia p̄ueniūt in auersione a bono incōmutabili di. xvi. a. li. 4. ad p̄m̄.

Peccatū nō habet aliqd cōe in aliq̄ ente positivo, bz tñ aliqd cōe in p̄ncipio p̄uersionis: z tō diuisim nō dimittantur peccā di. xv. a. li. 4. ad penul.

Peccata nō redeūt sicut bona opa mortificata redire dicuntur z qz malum deficientius est q̄s bonum di. xvij. a. li. 4. ad scōm.

Peccata dimissa dicuntur redire p̄pter reciduum sequētis dimissionē circa qd nota quadruplex optio: z nota que sit tenēda di. xvij. a. li. 4. p to. nota.

Peccatū veniale an redit p ingratitudinē sicut mortalia di. xvij. b. 2. a. li. 4. p totum.

Peccatum pro nobis xps factus est, nota quō in fine solu. di. xij. n. li. 3.

Peccatoz in peccō tenent quattuor scz peccatū occultatum in corde: manifestatio in publico: blādiēs aduulatio z mali p̄suetudo: z nota quō reducunt illa quattuor ad tres differētias peccādi di. xvi. e. lib. 4. ad argumentū quasi penulti. cū ipso argumēto nota.

Peccatoz quinqz vinculis ligatū peccō a quattuor absoluit de^o z ad quitū ligat a quo p clauēs absoluitur z que correspōdēt illis, nota di. xvij. a. lib. 4. in argumētis ante solutionē.

Peccatoz in peccō mortali existens an p liberū arbitrium pōt se p̄tinere vt nō peccet vel an de necessitate peccat, nota totū di. xxv. f. li. 2.

Peccatoz cadens in mortale peccatū nihil relinquit ei de charitate sed bñ de alijs virtutibus, nota ad vlt

timū scē qōnis di. xxvij. c. li. 3.
 Peccōr veniens i profundū malozū desperat. z nota
 an ex p̄emptu vel timore di. xxvij. g. 2. li. 4. p̄ totū.
 Peccōres an eraudiantur orantes p̄ se z p̄ alijs. no/
 ra distinctionē di. xlv. J. li. 4. p̄ totū. qz videt̄ inue/
 re qz eozū oratiōes alijs nō valēt nisi qñ agunt vt in/
 strumentum q̄ videt̄ q̄ si q̄s in charitate nō existēs
 orat. p̄ defuncto q̄ ei nō cōmiser̄ de orōibz v̄l suffra/
 gis q̄ illi defuncto tales orōnes nō profunt.
 Peccator veniā nō p̄sequit̄ nisi soluerit penitentiam
 qualēcūqz z ingressus fuerit ecclesiam p̄ p̄fessionē
 di. xxvij. b. 2. li. 4. p̄ totū.
 Peccōr restituēdo dānū adhuc reus est mort̄ sicut z
 latro. nota solutionē. di. xxvij. a. li. 3.
 Peccōr per totā vitam debet penitere z p̄terit licet pec/
 cata sint indulta quo ad culpāz penā qz peccavit in
 suo eterno z q̄le hoc sit. nota di. xvi. l. 2. lib. 4. p̄ to.
 Peccōr resurgēs pōt resurgere melior z peior z eque
 bonus: z quō in illo dicitur sup̄abundare gratia q̄
 non resurgit melior z quō casus cooperatur etiā il/
 li in bonū di. xliij. b. 2. li. 4. in solu. ad argumēta. no/
 ra bene singula.
 Peccōr resurgens licet in maiori charitate qñqz. non
 tñ habebit illā dignitatē innocētie. nota ad scōm et
 ad sequētia di. xxxi. b. li. 3.
 Peccōr resurgēs in minori p̄fectiōe q̄s p̄us erat remu/
 nerabitur p̄ p̄oribz virtutibz nō quo ad p̄miū libale
 sed accētaie di. xliij. b. 2. li. 4. ad tertū.
 Peccator quare pōt accipere sacramētū eucharistie
 et nō brutū cū tñ maiore p̄uenientiā habeat irrōna/
 lis creatura ad creatozes q̄s peccōr vt videt̄. nota ad
 septimū di. x. g. li. 4.
 Peccatorē dānando de^o an vti⁹ sola iusticia dist. xxvij.
 m. 2. li. 4. in solutione.
C Pecunia pōt apponi in sponsalibz p̄bendis dupl̄r
 et an pōt semp̄ erigi h̄mōi pecunia q̄ fuit p̄ditio ad/
 dita di. xxvij. q. li. 4. ad argumēta q̄si circa finem.
C Pecus occidere in sacrificiū ad qd̄ erat vile di. I.
 J. li. 4. ad vltimū p̄ime qōnis.
C Pedes dei qd̄ si significēt in scriptura dist. l. m. li. 4.
C Pena h̄z duplicē comparationē qz ad duplicem
 causam: z an sit a deo ois pena z macula fomes et
 culpa di. xxvij. y. li. 4. per totū.
 Pena causat̄ dupl̄r. z an ois pena est correctio i pec/
 catoribz dānatis. nota di. xliij. b. 2. lib. 4. ad argu.
 Pena oñis an sit a deo: z nota de triplici pena z an
 mors sit a deo. nota totū di. xxxvij. c. li. 2.
 Pena nō est de veritate humane nature z nō est ta/
 mē p̄tra veritatē humane nature: z an p̄ueniēs fuit
 hanc assumere di. v. J. li. 3.
 Pena vita p̄ facere bonū informe di. xliij. t. li. 4. ad
 quintū z in solu. p̄ncipali.
 Pena nūqz est solubil̄ in peccatore nisi p̄teritio p̄cesse/
 rit di. xx. s. li. 4. ad tertium.
 Pena corrigit peccatū in quātū volūtariē suscipit̄ dist.
 xv. d. li. 4. ad tertā qōnē z ad replicas.
 Pena. nō ois pena dissoluit̄ per p̄niam di. xxxix. J. li.
 bii. 4. ad quattuor vltima argumēta.
 Pena tripl̄r est in coepe. nota ad p̄mū di. ij. g. li. 3.
 Pena nulli infligit̄ nisi p̄ peccō nature vel p̄sone di. xv.
 d. li. 4. ad p̄mā questionē.
 Pena est tertio⁹ morbus z exigit plures medicinas.
 di. i. c. li. 4. ad septimū.
 Penalitas nō est impuritas qz impuritas ad animā

refertur. nota ad tertū dist. iij. d. li. 3.
 Pena vt cōiter gerit similitudinem cum peccō vt p̄tz de
 egyptijs di. xx. f. li. 4. ad vltimū.
 Pena multiplex pōt correspondere vno peccō qd̄ nō ē
 simpl̄r vñū di. xv. b. li. 4. per totū.
 Pene similitudo ad peccō similitudinē penes quid sumit̄.
 nota di. xvi. x. li. 4. ad scōm. z ad tertium.
 Pena triplex notat̄ q̄ correspondet triplici ḡni peccōrū.
 di. xvi. x. li. 4. ad p̄mū.
 Pena est effectus culpe sed nō oportet qz sit in eodēz
 subiecto sed sufficit vt sit in eadem materia di. ij. g. li.
 bii. 3. ad tertū.
 Pene peccō ex quo iure sunt vt est seruit⁹ z alie di. xxx
 vi. c. li. 4. in solutione.
 Pene peccōrū an sint ira z inuidia z h̄mōi. nota totū
 di. xxvi. c. li. 2.
 Pena quadruplex ad om̄e minus peccato est adiu/
 cta. nota solu. xxxvi. b. li. 2.
 Pene post hanc vitam incōparabiliter sūt maiores
 q̄s h̄c p̄nt essentiā i purgatorio. nota bene de actōe i
 animam di. xx. b. li. 4. p̄ totū.
 Pena multiplex notat̄ z quā tollit passio xp̄i z quā cō/
 tritio z vis clauū z qd̄ tollit pena iniuncta q̄ est ar/
 bitraria di. xix. g. li. x. p̄ totū z q̄ est pena q̄ minorat̄
 per penitentia ibidem.
 Pena peccati actual̄ duplex notat̄ vna taxata alia
 autem p̄teritionis q̄ semp̄ debet manere z quare no/
 ta di. xvi. l. 2. li. 4. per totū.
 Pene peccō sunt tres scz eterna z tp̄alis q̄ duplex ē scz
 p̄porcionata z non p̄porcionata z p̄porcionata taxa/
 tur vi clauū di. xvi. m. li. 4. ad tertū.
 Pena pro mortali z pro veniali sunt p̄porcionabiles
 et similit̄ peccata ip̄a sed nota qualr̄ dist. xliij. d. lib.
 2. ad p̄mum.
 Pene pro originali nō oēs dimisse sunt. nota p̄ totū.
 di. xxxij. d. li. 2.
 Penarū notat̄ur tres modi scz eterna z transitoria
 duplex: z que d̄ purgatoria an etiā in hac vita pe/
 na potest dici purgatoria: z quō claus p̄nt in has
 penas di. xvij. g. li. 4. p̄ totū.
 Pena duplex notat̄ scz dāni z sensus z que erit i par/
 uulis non baptizatis. nota per totū bene dist. 4.
 b. li. 4.
 Pena duplex notat̄ scz affligens z p̄mouens z quā
 deus vult z in qua delectat̄. nota dist. xvi. r. 2. lib.
 4. ad penultimū.
 Pene p̄ peccō notant̄ duplices quedā eni est volunta/
 ria z p̄ arbitriū ordinata sacerdotis z qdā sūt pene
 et natura corrupta inflicta vt dolor in p̄teritione et
 pudor in p̄fessione z ille nō limitant̄ nec taxant̄ scōz
 certū tempus z ille quāto maiores tanto meliores
 et q̄s differēt̄ sūt iste pene satisfactionis opus dist.
 xv. m. li. 4. per totū.
 Pene dānatorum notat̄ur scz dāni z sensus z nota q̄
 maior: z notat̄ duplici pena sensus scz remorsu cō/
 scientie z igne infernali z qualis pena erit eis qz con/
 scientie eoz oibus parebūt z visio iudicis. nota dist.
 xliij. n. li. 4. per totū.
 Pene tres ponūtur in ḡnē: z quō vi clauū q̄s absol/
 uitur ab h̄is z cū peccō mulre pene correspondeant
 preter sensibile q̄ est acerbitas caloris z frigoris an
 etiā ille alie cōmutantur in alias penas vi clauū
 vt pena verm̄is cōscientie z pena carentie visionis
 dei. z pena horrois carceris z societatis male. nō/

ta quō hec pene adiuncte sunt peccato, z que est pena expiatiua z que transit cum peccō z permanet ad virtutes z q̄ nō di. xviij. l. li. 4. per totū.

Pena duplex notatur scz dāni z sensus z quō differenter. nota ad scdm di. xxiij. d. li. 3.

Pena dāni z pena sensus. nota z que sit expiatiua z que p̄trariatur expiatiōi z nō pmouēt ad virtutes di. xviij. b. lib. 4. ad scdm qōnē nota bñ.

Pena dānatorū duplex notatur scz sensus z vermis cōscientie q̄ de tribus mordeat: z quō ad terriuz psunt inter illa tria suffragia dānatis di. xly. c. li. 4. i. sol.

Pena dānatorū nō aggrauatur ex hoc q̄ p̄tinue habent malā voluntate nisi indirecte quo ad vermen cōscientie di. xliij. k. 2. li. 4. circa mediū solu.

Pena maxima dānatorū cōsistit in obstinatiōe puer se volūtatis. nota bñ p̄ totū ad argumēta tertie qōnis q̄si circa finē se notat. v. f. li. 2.

Pene sūt dānatorū inordinati ac cōtra rationes et obstinatio que viatori essent peccā eis aut iuste pene inflige. nota di. l. a. li. 4. per totū.

Pene inferni nō nominantur vno noie sicut pene purgatorij. nota rationē di. xxi. e. li. 4. per totū.

Pene inferni qualr dicuntur eterne di. viij. b. li. 1.

Pene eterne debēt esse eterne licet delectatio peccati nō sit excedens oē genus delectationis z quō seruat in hoc etiā de^o mēsurā debitā di. xvi. e. li. 4. p. t.

Pena inferni diminubil nō est manente culpa scdm esse z quantitatem q̄ tota z sola est cā pene infernalis culpa aut nūq̄ soluitur nisi per grām di. xli. a. lib. 4. ad argumētū quasi penultimū.

Pena pcepti dāni damnati nō fugiūt di. xliij. k. 2. li. 4. ad tertium z ad quartū nec tñ hoc est scdm naturā sed ex malicia.

Pena purgatorij efficitur maior q̄ illa q̄ hic q̄s renebatur p̄ficere. nota q̄re di. xv. c. li. 4. ad vltimum.

Penis temporalibus mutantur eterna supplicia sed ē accipere penā duplr. et nota quō delent hmoi pene eternū supplicium cū temporale nō pōt in eternum. di. xvij. p. 2. li. 4. per totū.

Pena an possit liberare a culpa vel a pena tantū. nota totū di. xxi. a. li. 4. ad tertium.

Pena est impeditiua boni z incitatiua mali et habet se ad culpā sicut filia ad matrē z ideo etiā p̄tra ipsaz est gratia gratumfaciēs di. viij. e. li. 4. ad scdm scde questionis.

Pena sensibilis sine tenebris nō potest esse di. xliij. a. 3. lib. 4. ad tertium.

Pene que inunguntur in satisfactiōe sūt iuste q̄uis peccatis pro q̄b inunguntur debeat pena eterna di. xv. c. li. 4. per totū.

Pena est satisfactoria si fides desit accipiēdo fides p̄ cōscientia delicti: q̄ delicta q̄s intelligit vbi nota q̄ fides accipitur duplr z q̄ adiunatur ratioib̄ vel sit fides di. xv. b. li. 4.

Pena voluntaria suscepta plus valet ad meritū diminutionis pene s̄ deuoto plus ad meritū vite eterne cui^o rō ponit di. xv. d. li. 4. ad tertā qōez p. t.

Pena mortis an possit delere penā pro culpis infligē dāsi ordinaretur di. xxi. a. li. 4. ad vltimū.

Penalitas cui per peccm̄ addicti sum^o an per baptismum tollatur z si nō ob quas causas dist. iij. l. li. 4. per totū nota.

Penalitatū carentia oimoda nō est effectus sacri s̄ glorie di. iij. k. li. 4. ad duo p̄ma

Pena quā xp̄s patiebatur in corpore an fuerit volūtarie assumpta vel an habuit necessitatē nature di. iij. b. li. 3.

Pena z p̄miū nō opponūtur sic nec spes z timor di. xvi. b. li. 3. ad tertium.

Penitentia an indigebat institutione vel an sit a natura di. xxiij. k. li. 4. per totū.

Pnia an fuit instituta in lege nature vel nō nota di. xxiij. m. li. 4. per totū an z sit instituta quo ad omēs partes sicut modo.

Penitētia an fuit instituta in lege moysi specialit̄ di. xxiij. n. li. 4. per totū.

Pnia cū sit instituta in nouo testamēto. nota q̄n et a quo instituta. z q̄ in pnia sunt q̄tuor z q̄s differenter est instituta an peccm̄ in lege nature z in lege scripta et in lege dñi. i. in noua di. xxiij. o. li. 4. p̄ totū cū duab̄ lris pcedentib̄ scz n z m.

Pnia an fuit instituta an peccatum z si sic quare nota et an releuauit de^o lapsum hominū p̄ hoc q̄ ante lapsum instituit medicā di. xxiij. l. li. 4. p̄ totū.

Pnie diffinitio ponitur z quō dicatur vindictio et quō semp̄ puniens est di. xliij. c. 2. li. 4. per totū.

Pnie diffinitio ponitur z eius intellect^o p̄z in solutione p̄ncipali et argumentorū vbi nota q̄d sit essentialē in pnia z q̄d id q̄d coexistit sine quo essentialē ē esset efficar di. xliij. m. li. 4. per totū.

Pnie diffinitio an pueniat pnie factio vel pnie virtute aut verisq̄ simul: et quō differūt pnia virtus z p̄nitētia factm̄ z an sint diuersa subiecta di. xliij. m. li. 4. ad quartā questionē per totū.

Pnie diffinitio ponitur et q̄s sit actus eius et q̄ nō est passio tantū di. xliij. c. li. 4. in octauo argumento cum replica nota.

Pnie diffinitio aliter ponitur ab augustino z alit̄ ab ambrosio quartū ad ordinē partū diffinitionis. nota rationē di. xliij. m. li. 4. ad tertā qōem.

Pnia dicitur tabula scda nō iniquatū est virtus vel grāz iniquatū ē factm̄. nota bene di. xliij. b. li. 4. p. t.

Pnia est tabula scda nō tñ scdm factm̄ di. xliij. a. lib. 4. ad quartum.

Pnia que d̄z fundamentū in edificio sp̄iali an sit virtus vel factm̄ vel aliq̄d aliud dist. xvi. f. 3. li. 4. ad p̄mā questionē per totū.

Pnie fundamentū est habere p̄positū decetero non peccare z quō pnia d̄z esse infinita di. xliij. n. lib. 4. ad tria p̄ma argumenta.

Pnia an sit fundamentū in sp̄iali edificio et q̄s differēt fides et timor etiā dicatur fundamēta di. xvi. e. 3. li. 4. per totū. nota bene.

Pnia adelicet restituit dāna mentis tamē nō grām innocentie. p̄t cōparatur ad corpus q̄d regere habuit q̄uis grā innocentie erat immediate. nota rōez ad vltimū di. xxxij. b. li. 2.

Pnia an habuerūt antiqui ex toto vel nō dist. ij. b. li. 4. ad penultimū: z an fuerit instituta in statu innocentie ibidem ad vltimum.

Pnie tres sūt modi scz solēnis publica z puata z solemne cleric^o nō d̄z facere l̄z publicā i casu z puataz q̄libz z quō differūt z qualr fiat. no. totū. di. xliij. f. 2.

Pnia an sit per se bonū z honestū vel aditū. (li. 4. ca. bono p̄ se nota di. xliij. c. li. 4. ad septimū.

Pnia an sit de h̄is tantū q̄ legis decalog^o p̄tinet.

Pnia originalr venit a fide di. ij. d. li. 1.

Pnia vñ trahit robur mag^o no. di. xliij. e. li. 4. ad 2^m

Pnia tribus modis a gitor scz añ baprisimū de grauo
ribus z pnia de venialibz z penes qd differant mo
di di. xvi. c. 3. li. 4. per totum.
Penitentia nō est in sinderisi nec in rōne nec in ꝑcu
piscabili sz in irascibili scdm q ad rationē ordinaf q̄
uis z alijs potentijs attribuit alio mō q̄ irascibili i
qua est vt in subiecto nec est in oibus potētis siml.
di. xiiij. b. li. 4. per totum.
Penitentia dicitur timore ꝑcipi. z nota an timore serulli
vel initiali: z quō duo sūt in penitētia z penitēs mo
uetur inter duo di. xiiij. k. li. 4. per totū.
Penitētia dicitur potius ꝑcipi timore q̄ amore z fide di.
xiiij. l. li. 4. per totum.
Pnia nō ꝑprie spēs iusticie est licet potest esse habit⁹
secundarius iusticie q̄ est cardinalis virtus di. xiiij.
f. li. 4. in solu. z ad argumēta p totum.
Penitentia quō induit quāq̄ rationē iusticie di. xiiij.
c. 2. li. 4. in solu.
Penitentia an sit charitas vel patiētia aut temperā
tia vlpudentia. nota p totū di. xiiij. g. li. 4.
Penitētia dicitur dupl̄r vel tripl̄r z vna meretur veniam
alia est desperātis tertia vō sacramentū z virtus et
illa sola inuenit fructum salutis di. xvi. v. lib. 4. ad
argumenta per totum.
Penitētia recte viuū rectitudo duplex notatur dist.
xiiij. c. li. 4. ad sextū p scda opinione.
Penitentia nō tñ ordinaf ꝑ p̄m vt debeat penam
eterna cum culpa sed etiā temporalem di. xvi. j. 2.
li. 4. ad p̄ma tria argumenta.
Pnia vera ē cessare a pctō. nota di. xiiij. j. li. 4. p t.
Pnia est habit⁹ z habet actū ꝑp̄iū qui cognoscit per
passionē quā nominat pnia z q̄ ē habit⁹ quidā quoꝝ
non habemus ꝑp̄iū nomen z ideo noiatur noibus
passionū di. xiiij. c. li. 4. ad p̄mū p scda opinione.
Pnie opus est detestatio peccati ꝑpetrati z c. z q̄ sit
materia obiectalis pnie vt est sp̄alis virtus. est eni
hec peccatū ꝑpetrati ꝑ dolorē potēs habere ve
niam di. xiiij. d. li. 4. ad p̄mū z ad reliq̄ arg⁹ singula
nota bñ qōez ad cognoscendū quō sit virtus specia
lis sicut z prudentia.
Pnia quo ad substantiale actuz est in innocente. nota
ad scdm. dist. xxxvi. b. lib. 3.
Pnia vt est in gñe virtus partes nō habet sed salua
tur in ꝑritione tñ z est de iure naturali nō autem
vt est sacramentū ve. vel no. legis qz sic habet pres
di. xvi. n. li. 4. ad penultimū.
Pnia accipit dupl̄r vno mō vt est virt⁹ alio mō vt sa
cramentū z q̄ passio est de essentia ei⁹ inquantū est
sacm di. xvi. f. li. 4. in solu. ad argumēta. z quō bz
pnia ꝑrietatē ad omē vicū ibidem in sexto.
Penitentia an sit in vno gñe vel diuersis cum dicat
virtus sacm dolor ḡa z actus di. xiiij. e. lib. 4. i so
lutione z eius replica.
Pnia pōt dici virtus gñalis gñalitate materie cir
ca quā est sed tñ est vtrus sp̄alis. nota ibi q̄ virt⁹ ge
neralis dupl̄r dicitur di. xiiij. d. li. 4. in solu. z in rōnibz
pro veritate ante solutionē.
Pnia lz sit act⁹ cū dolore virt⁹ tñ dici pōt cui⁹ actuz
delectatio sequit̄ sic etiā pnia delectationē bz dist.
xiiij. c. li. 4. ad quartū p scda opinione.
Pnia quare pōt dici virtus z nō verecūdia cū vtra
q̄ sit de turpi di. xiiij. c. li. 4. ad scdm p scda opione
Pnia an sit vtrus. nota et q̄ virt⁹ sumit ꝑprie z coi
ter z qual̄r dicenda est vtrus ipsa pnia z an sit actus

vel passio di. xiiij. c. li. 4. per totū bñ notanda:
Pnia reductiue pōt dici virtus cardinalis dist. xiiij.
c. li. 4. ad quintū p scda opinione.
Pnia an debet ꝑcedere baprisimū i adultis cū tñ bal
prisimus sit ianua sacramentozū dist. xvi. d. 3. li. 4.
per totum.
Pnia erigit̄ i baprisimo xp̄i di. ij. d. li. 4. ad vlti.
Pnia quare requirit̄ in baprisato in aq̄ baprisinate
z an pnie baprisim⁹ habeat totū effectū baprisimi aq̄
dist. iij. f. li. 4. in solu. z ad p̄mū z ad tertiu.
Pnia erigit̄ ꝑpositū itez nō velle cōmittere ea q̄ plā
git z an hoc est essentialē pnie. nota di. xiiij. m. li. 4.
ad tertiam questionē.
Pnia nō dicitur nō pdesse si reperant̄ penitēda cui⁹ rō po
nitur z tñ baprisimus valet etiā si iterant̄ pctā dist.
xiiij. p. li. 4. p totum.
Pnia an sit prior alijs virtutibz di. xiiij. j. li. 4. p to.
Pnie sacm an debito ordine ponit̄ post alia sacra a
magistro vel an debet ꝑcedere baprisimū z eucharis
tiam z ꝑfirmationē di. xiiij. a. li. 4. per totū.
Pnia est sacm hñs tria ipm ꝑficentia sicut z alia sa
cramēta z qd sit pnia virt⁹ z qd pnia sacm. no. dist.
xxij. e. li. 4. p totum.
Pnia sacm quare sit sacm z etiā virtus qd nō con
tingit̄ in alijs sacis q̄ sit sacra tñ dist. xiiij. e. li. 4. ad
scdam questionē.
Pnie sacm. nota qual̄r sit vnū cum multis modis
vnum dicitur di. xxij. j. li. 4. per totum.
Pnia cum sit sacm an in ipso sit vnū signum z vnū si
gnatū z res z vnica res vlp̄les di. xxij. g. li. 4. p to
tum z nota principaliter ꝑcedentes litteras. scz. f.
vbi plenius bec explicant̄ z silt̄ sub l̄ra. b. ibidem.
Pnia vt est sacm nō est res ipsa pnia virt⁹ ꝑprie licet
pnia virt⁹ ꝑcomitat̄ sacm z sit effectus cōsequens
nō tñ ꝑp̄i⁹ di. xiiij. e. li. iij. ad scdaz qōnem per totū.
Pnia ē vnū sacm. z nota q̄ vnitate z q̄ materia hui⁹
sacri z q̄ forma z q̄s effectus ei⁹ ꝑp̄i⁹ z quō effect⁹
hui⁹ sacri distinguunt̄ a cā ei⁹ z cū sit pnia totū ꝑtā
riū ꝑficiat̄ ipsa partibz ꝑtatiuis z hoc accipiēdo peni
tentiā vt sacm z nō vt virtutē z qd sit pnia virt⁹ di.
xxvi. a. li. 4. p totū nota singula dist̄ gēter.
Pnia sacm hz tria scz signū z rē z signū z rē tñ z q̄
sunt illa z q̄ triplex ē signū z q̄le h q̄ i sacro dicitur signū
et an signū sp̄ ꝑcedit rē i sacris z sp̄alit̄ h i isto sacro
Pnie sacm an sit vnū vlp̄la (di. xxij. f. li. 4. p totū.
cum sint i ipso plā signa di. xxij. b. li. 4. cū ꝑcedētibz
l̄ris scz. f. z. g. nota ibidē vñ trahit sacm suā vnitate
Pnia scdm q̄ est sacm erigit̄ ꝑfessionē de ꝑcipue.
nātate nō aut̄ pnia inquantū dicitur di. xvij. a. li. 4. p t.
Pnia exterior an sit sacm di. xiiij. e. li. 4. ad scdm.
Pnia cū debeat pctā q̄rit̄ vtr̄ debeat iquātū ē dicitur vlt
scdm q̄ ē grā aut fm ꝑ sacm. di. xiiij. b. li. 4. i so. p t.
Penitentiē sacm nō ponit̄ añ eucharistie sacm qz
uis omibus cōicantibz indicatur penitentia di. xiiij.
a. li. 4. ad sextum.
Penitētia hz duo essentialia sibi z duo q̄ coexistunt
ne penitēs sit fict⁹ di. xiiij. s. li. 4. ad scdaz qōez p t.
Penitētia nota duplex scz exterior z interior z q̄ sit
res z signū z q̄ signū tñ di. xxij. f. li. 4. in solu.
Penitentiā solēne sacerdos vlp̄cleric⁹ facere nō dicitur lz
potest in casu facere publicā z q̄ sit differētia inter
illas penitentiā di. xiiij. f. 2. li. 4. per totum.
Penitentia solēnis impedit alique a ꝑtrahendo ma
trimonio di. xxvij. m. li. 4. ad sextum.

Penitentia habet partes et ille sunt partes potestatiue et singule partes aliqd delent et q pnia ordinat cōtra totū moribū actualis pccī in quo sunt culpa et reatus iuncti et difficultas ad bonum. et nota quō partes pnie hec delēt di. xvi. b. li. 4. per totum nota

Pnia hz partes potestatiuas et nota qle totū sit penitētia an sicut omogeniū vlt' heterogeniū vlt' mediū inter hec di. xvi. b. li. 4. p totū in vtraqz qōe.

Pnia quo ad oēs partes an fuerit in nouo vel veteri testamēto vlt' saltem q ad cōtritiōē et quare hoc sic di. xvi. k. li. 4. p totum.

Pnie partes an sint oēs substantiales vel vna magis est materialis q̄ alia pars et p̄ritio di. xvi. c. li. 4. ad vltimum.

Penitentie partes scz contritio et confessio et satisfactio soluuunt peccatū sed differenter. nota di. xvi. g. lib. 4. ad decimā qōnē p totū.

Pnie pres p̄ma et vltima videlicet p̄ritio et satisfactio sunt de iure naturali et nō p̄fessio. nota rationē dist. xvi. n. li. 4. ad vltimū.

Pnia perfecta q̄ sit. nota et an tria sint de essentia penitētie p̄ritio p̄fessio et satisfactio vlt' an q̄qz p̄ritio sola sit sufficiens di. xv. r. 2. li. 4. per totum.

Pnie partes cū sint diuersi actus hz tñ vnū effectus singularē vtz satisfactioē qz p̄fessio ē satisfactoria siml' et p̄ritio et etiā ipsa satisfactio specialr dicta di. xvi. q. li. 4. ad duo vltima quarte qōis.

Pnia an p̄dicatur de suis partibz simul in sūma vel singillatim vel an tota saluatur in p̄ritioē et an partes eius successiue in ipsa vlt' nō di. xvi. c. li. 4. p totū

Pnia nō equalr saluatur in partibz et quedā partes pnie semp manent p totā vitā di. xvi. l. 2. li. 4. ad p̄mum et in rationibz p veritate.

Pnia in tribz suis partibz vnū sacramentū consistit etiā in verbis di. i. p. li. 4. ad penul.

Pnie tres partes an correspondent tribz modis peccādi vt scz p̄ritio p̄ccō cordis et p̄fessio p̄ccō oris et satisfactio p̄ccō operis vlt' etiā an oēs tres partes correspondent p̄ccō cordis et cuiuslibet differentie pccī sed etiā et operis di. xvi. d. li. 4. per totum.

Pnie partes ad aptant tribus modis peccādi licet q̄dlibet peccatū debet habere partes pnie si deleri debeat di. xvi. e. li. 4. per totum.

Pnia quo ad tres suas partes p̄figurā trinitati in create di. xvi. s. li. 4. per totum.

Pnie partes quo ad moribū spūalem sil' opant. nota quā similitudinez hz pnia cū medicina corporali et quō expellat peccatum di. xvij. a. li. 4. p. totum.

Pniam agere de vno p̄ccō sine alio est impossibile et contrariū dicere et p̄tra articulū credo in spiritum sanctū vlt' p̄ illū remissionē peccatorum di. xv. a. lib. 4. per totum.

Pnia est opus q̄dam licet habeat dolorē adiunctū di. xiiij. c. li. 4. ad tertium p̄ scda opinione.

Pnia nō restituit aliq̄cū in pristinū statum dignitatis s̄z bñ meriti di. xvi. l. 2. li. 4. ad vltimū.

Pnia restituere p̄t aliqd qd reddere est impossibile. di. xxxvij. d. li. 4. ad p̄mū.

Pnia peccator lauatur et mūdus est et iniuria cōtra deum que est infinita penitētia relaxatur dist. xiiij. o. li. 4. per totum.

Pnia reuocat hoīem ad priorē statum et hoc verum est per oēs partes suas et maxie p satisfactioē dist. xiiij. l. 2. li. 4. per totum.

Pnia aliquo mō restituit deo quātū ē dānificatō di. xiiij. f. li. 4. ad tertium argumētū a fine et ad penul.

Pnia p̄t iterari et nō baptisimus dist. xiiij. n. li. 4. ad argumenta per totū.

Pnia semp p̄t iterari q̄uis scriptura q̄qz p̄trariū videatur dicere di. xiiij. g. 2. li. 4. per totū.

Pnia p̄t plonari p totā vitā et an oīs pnia quā sacerdos iniungere velle et esset subeunda vt puta religionis ingressus et an posset p̄cipere penitētiā vt ad impletet penitētiā aliquā et an pnia p̄t cōmutari et relaxari di. xvi. f. 2. li. 4. per totum.

Pnia spāl nō est iniungenda pro transgressione voti cōis nec p̄ccō aliquo qd habet multiplicē deformitatem si difformitas nō facit spālē p̄ccm di. xxxvij. b. li. 4. ad argumēta in solutione.

Pnia an sit iniungenda p venialibz et an iniuncta sit in p̄cepto di. xxi. m. li. 4. ad vltimum.

Pnia sanī et penitētis in infirmitate an habeāt recitūdinē cū sciat nemo an amore vel odio et. di. xx. b. li. 4. per totum.

Pnia an sit dāda morientibz di. xx. a. li. 4. p totum.

Pniam perficere etiā post relaxationē per indulgentiā vtile est et cōsilū est ad hoc dandū qz pnie nō sūt tantū satisfactorie s̄z et medicamēta p̄ moribū di. xx. r. li. 4. ad quintū.

Pnia facta in mortali scdm q̄ iniuncta fuit a sacerdote an postea sit semper iniungenda vt iteret id qd in mortali persoluit. nota de pnia interiori et exteriori et distinctionē de exterioribz di. xij. g. 2. li. 4. p totū.

Pniam q̄qz quis nō perficiens iniunctā nibilominus euolat ad requiem. nota duos casus di. xx. m. li. 4. per totum.

Pnie dolor magis erit in hoībus ante extremum iudicium p̄pter p̄cedentes terrores p̄secutiōes et mlt' ta signa di. xlvij. b. li. 4. ad argumēta.

Pnia viuificat opa mortificata que manēt in corpore mystico et nō viuificat opera mortua q̄ a mortuo in grā p̄cesserūt nec vnqz in corpore mystico fuerūt di. xiiij. v. li. 4. per totū nota.

Pnia nō p̄t viuificare op' bonū mortuū p̄us factū extra charitatē di. xv. h. 2. li. 4. per totū.

Pnia p̄t viuificare oīa opera mortificata et etiā mortua quo ad aliqd. nota di. xiiij. y. li. 4. p totū.

Pnia viuificat opera mortificata et etiā alie virtutes vt fides charitas s̄z differēt di. xiiij. a. 2. li. 4. p. r.

Pnia q̄ scdm canones statuit est quasi regula dirigens sacerdotē in iniungendis penitētijs et tñ ille pnie sūt penitēti dicende nec ob hoc cadat in desperatiōē cū indiceret q̄uitatē p̄ccō di. xx. v. 2. p. li. 4. per totū.

Pnie regule nūqz aperte p̄scribūt in canone p singulis p̄ccis s̄z q̄si exemplaria ponit vt dicitur sacerdos se possit dirigere in iniungendis p̄nijs et q̄ tria sūt p̄siderāda in hmoi di. xx. o. li. 4. per totum.

Pnia nō dissoluit omnē penā di. xxxix. j. li. 4. ad q̄tuor vltima argumenta.

Pnia ē causa iustificatiōis s̄z nota duplicē cām iustificatiōis di. xiiij. j. li. 4. ad scdm.

Pnia vera et digna distinguūtur et si habēt vnū oppositum di. xv. q. 2. li. 4. per totum.

Pnia vera duplex est scdm duo momenta ad penitētiā et quare raro fit ex amore dist. xx. b. 2. c. 2. d. lib. 4. per totum.

Pnie false dicūtur q̄ nō scdm auctoritates canonū et pro q̄itate criminū imponūtur cum tñ pnie sint ad

arbitriū sacerdotis cuius intellectū nota di. xvi. a. 3. li. 4. per totum.

Pnia falsa duobz modis dicitur et quā penitēs decipit falsa pnia a sacerdote iniuncta di. xvi. p. 2. li. 4. p. totū

Pniā facere habet etiā boni et humiles: an de venialibus est agēda pnia di. xvi. k. 3. li. 4. per totum

Pnia pfectoꝝ q̄ sit et q̄ q̄tuor requirunt ad pfectionē pnie et q̄ sint illi pfecti di. xiiij. e. 2. li. 4. per totum.

Pnia minoratur pena nota que sit illa pena dist. xix. g. li. 3. per totum.

Pnie digni fructus et virtus digni fructus nō sūt idē q̄uis et pnia quedā virtus sit di. xvi. y. 2. li. 4. p. totum

Pnie fructus quare dicantur cū fructus in futuruz p̄stolamur hī autē in p̄nti sūt: et q̄ differētia inter dignos fructus et fructus di. xvi. x. li. 4. in solone

Pniā an egerūt petrus et maria magdalena quo ad omnes partes pura quo ad p̄fessionē di. xvi. c. li. 4. per totum.

Pnia an pnia adultere repellit virū ab accusatione ita q̄ mulier hec nō separata a thoro eius di. xxxv. n. lib. 4. per totum.

Pnia nō debet publicare peccatū: et q̄ sit publica pnia et quō penitēs pnia sua scandalizatos debet edificare di. xvij. b. 3. li. 4. per totum.

Pniā mutare potest alius q̄ ille cui quis primocōfiteatur et hoc ex cāz etiā sūt b̄mōi cōmutatiōes i indulgentiis di. xvi. q. li. 4. ad quintā questionē.

Pnia non sufficit sine passione xp̄i cuius rō ponit di. xvij. l. li. 4. in rōibz p̄ veritate.

Pniā an habuit xp̄s cum q̄ hz vna virtutē hz oēs. et pnia scōm quosdā dicat virtus. nota de duplici virtute di. xiiij. c. li. 4. ad septimū p̄ scōa opinione.

Pnia an sit in paruulis di. xiiij. c. li. 4. ad penultimū p̄ scōa opinione.

Pnia erit in patria et q̄ sit actus pnie di. xiiij. c. lib. 4. ad septimū et ad vltimū p̄ scōa opinione.

Pnia nō potest puenire angelis dānatis sūt nec dānatis hoibz di. xiiij. k. 2. li. 4. per totum.

Pnitēs per acquisitā charitatē potest resurgere et maius posse potest esse ubi est minor habitus di. xiiij. h. 2. li. 4. ad penultimū.

Pnitēs potest resurgere ad maiore virtutē s; non ad maiore dignitatē sicut eps degradatus p̄pter heresim p̄uersus redit quōq; ad maiore virtutem sed nō ad gradū p̄stine dignitatis di. xiiij. h. 2. li. 4. in fine.

Pnitēs q̄ quōq; nō resurgit in eadē quantitate virtutum s; quōq; in minori nō est ex pte dei sed repiditate preparatis di. xiiij. h. 2. li. 4. ad decimū.

Pnitens necessario hz plāgere actu vel habitu et q̄ dolor penitētis ē an ifusione ḡe natura scōm q̄ natura dicitur materia di. xiiij. m. li. 4. ad scōz et ei⁹ repli.

Pnitēs dicitur p̄terit p̄ totā vitā etiā si sciret peccatū delecto q̄ sūt p̄ vitare et in solu di. xvi. l. 2. li. 4.

Pnitens nota quō simul in ratiōe hz dolore et gaudium in solu di. xv. d. li. 3. et ibidem de acerbissima passione xp̄i in aīa et frustione.

Pnitēs simul gaudet et dolet et simul sūt in affectu non vt duo motus s; vt vni cōpositū di. xiiij. d. 2. li. 4. ad scōam quōnem per totum.

Pnitēs de dolore gaudere debet et nota hui⁹ intellectū di. xv. n. 2. li. 4. ad vltimū scōe quōis.

Pnitēs de dolore gaudet nō vt dolor s; inquantuz purgatiuus et inductiuus iustificatiōis et quomodo

do possunt simul intelligi dolor et gaudium dist. xiiij. d. 2. li. 4. in solu. et p̄ totum.

Pnitēs vere debet dolere de peccato inquantū est offensa dei et nō inquantū in eo est delectatio verecunda di. xv. o. 2. li. 4. in solutiōe.

Pnitentis pena debet esse scōm qualitātē et nō quātitatem peccati et penes q̄ sumitur illa q̄litas et quantitas di. xvi. x. li. 4. p̄ totū nota b̄n ad argumenta

Pnitēs habēs gaudium de dolore nō t̄n̄ minuit dolor eius p̄pter gaudium q̄ nō est ei p̄rariū di. xvi. J. 2. li. 4. ad septimū et ei⁹ obiectionē.

Pnitēs an plangit peccatū que sunt an que non sūt. nota di. xiiij. m. li. 4. ad scōam quōnem.

Pnitēs duplici pena debet puniri et cū ita punitur indulgentiā meretur quōis ei pena relaxetur di. xx. r. lib. 4. ad tertium.

Pnitens tenetur ad plus difficile q̄ viuens scōm virtutē di. xvi. y. 2. li. 4. ad duo vltima.

Pnitens vere nō cogitat malū p̄ximo di. xvij. m. 2. li. 4. per totum.

Pnitens plus facit q̄ iustus et plus tenetur ex sui consideratione casus que est digna penitentiā dist. xiiij. b. 2. li. 4. ad nonū.

Pnitēs nota circa penitentiā tria attendenda vt bene possit dirigi p̄fessor in iniungendis penitentiis di. xx. o. li. 4. per totum.

Pnitēs an debet stare i oibz iudicio sacerdotis. ita q̄ sacerdos possit iniungere religionis ingressū di. xvi. f. 2. li. 4. per totum.

Pnitens decedens post p̄fessionē et an plenam satisfactionē que iniuncta fuit ei an trāsibit ista satisfactio non cōplera in penā purgatorij et si sic an iuste puniatur a deo di. xvij. l. li. 4. ad scōm.

Pnitenti vere affert penā visio loci in quo peccauit nota in rōibz p̄ veritate an solu. di. xvi. f. li. 2.

Pnitens in sua penitentiā nō dicitur inolescere nisi soli sacerdoti et nō oibz quōis etiā publice scādalisasset p̄ sed sufficit q̄ appareat in eo opa de ḡe bonoꝝ et cessatio a peccato di. xvij. d. 2. li. 4. per totū.

Pnitens vere an possit iterū peccare mortali vt quidam heretici dixerūt di. xiiij. n. li. 4. per totum.

Pnitenti interdicitur officia publicanoꝝ s; militia negotiatio et publica vectigalia recipere et officia. nota intellectu hui⁹ di. xvi. b. 3. li. 4. per totū.

Pnitēs si se dicat i ambiguo an vellet quecūq; mala subire anteq̄ peccaret. nota qualr sit cū illo agendum di. xvi. m. li. 4. in solutiōe.

Pnitens an debet se cohibere a ludis spectaculis et choreis et alijs iocis di. xvi. x. 2. li. 4. per totū. no. de ludis b̄n et chorea.

Pnitēs peccatū plangēs et t̄n̄ nō deserēs an grauiori se pena subiāt di. xiiij. q. li. 4. per totum.

Pnitēs si significatur p̄ tres mortuos a xp̄o suscitatos et illa q̄ gesta sūt circa illos an aliq̄ innūit in cōfesso et penitente di. xvij. b. 3. li. 4. p̄ totum.

Pnitere ē p̄ceptū affirmatiuū et obligat quōs ad hūc actū cū recordat de peccato di. xiiij. r. li. 4. per totum.

Pnitere quō potest nescientibz alijs di. xvij. q. 2. li. 4. in solutione.

Per accūs dicitur dupl̄. nota ad vltimū. di. xxx. a. li. 2.

Perfectio rei duplex notat scz in esse et in agere. nota ad argumenta p̄ scōa opinione et de rerū creatiōe di. xij. a. li. 2.

Perfectio multiplex notat in solutione et q̄ tenetur

esse perfecti fin hos grad^o ad arg^o di. xxx. b. li. 3.
Perfectū aliqd dicitur dupl^r scz in esse nature z hoc est qñ aliqd attingit terminū et finē eius qd ē fieri z hec est vltima forma z hoc etiā est summū eius rōe cuius in essentia d^r z summātū z est etiā aliqd perfectum z summātū nō tñ in esse sed in vltimo suo posse. nota de mīmonio pfecto sine carnali copula di. xxvi. p. li. 4. in solu. z ad argumentū.
Perfici res pōt dupl^r scz ex vltimo suo nature tam ex pte essentie qz ex parte quāritatis z sic res naturales. Alie at afficiuntur p assimilationem vt morales res p qñā di. xvi. n. 2. li. 4. i so. ad pmū.
Perfect^o aliqd est quāto magis diuisibile vt p^rz de de dignissima forma q maxie ē diuisiōis di. xxiiij. b. li. 4. in rōnibus p veritate ad vltimū.
Perfectissimū aliqd ē eo q oibus largit^r z nihil recipit z b maxie puenit deo. nota an solu. di. xx. a. li. 1.
Perfectionis sufficiētia in natura vel gratia exigit nō tantū ea que sūt p se perfectionē faciētia sz z alia exigitur. nota di. xvi. b. li. 4. ad quartū.
Perfectionis vnius pōt esse alia perfectio dūmō nō sunt eiusdē rationis sicut dona perfectionis sūt virtutum. nota ad vltimū z pcedentia cū solu. qz valet de donis di. xxiiij. a. li. 3.
Perfectibile omne nō inuenitur pfectibile nisi quadrupliciter tantū. s. in esse. in posse in agere z sine accidētia aut qz infinita sūt nō pferūt perfectionē. nota quō aia hīs quattuor pfiatur di. xxiiij. b. lib. 3. ibidem. nota quō dona pfiāt animā z q ad duo pma aia pfiat in creatōe. virtutes aut sufficiēter pfiāt in agere ipam aiam. charitas vō pfiat cōiungēdo qz vinculū pfectiōis ē charitas diuersimode quā pfiāt dona beatitudines z fructus cōsidera per totum bene.
Perfecti an pnt z debeāt repetere bona sua nō curādo scādaliū passiuū in alijs di. xvij. b. 3. li. 4. p totū.
Perfectis an pueniat mēiri z an eis sit peccatū mortale si alteri in eadē spē est veniale di. xxxviij. d. lib. 3. per totum.
Perfecti an teneantur plus diligere scdm actum qz aliū qd est diligere plus scdm actū. nota vnde atē dicitur illa quāritas per totum di. xxx. j. li. 3.
Perfectus nō plus pōt diligere proximum qz impfectus deum. nota di. xxx. k. li. 3.
Perfecti in pnia dicunt^r dupl^r z ad perfectā penitentiam quattuor exigitur: z q impfecti quo ad votum vel signū religionis etiā tenentur ad perfectā z pniā di. xiiij. e. 2. li. 4. per totum.
Peregrinari in terrā sanctā vel votū ad hoc emittere maritus nō debet reclamante vxore si timetur de periculo continente mulieris di. xxxviij. f. l. b. 4. ad penultimum.
Peregrinari vel vouere peregrinationē an pōt maritus sine licentia vxoris. nota distinctionē z quare minus tale votum pōt emittē vxor qz marit^o di. xxxij. e. li. 4. ad argumēta.
Periuurans peccat dupl^r scz contra deum z proximum z scdm hoc periurū cadit sub scdo pcepto pme tabule vel sub qnto scde tabule di. xxxviij. f. li. 3. ad pmū ibidē scia piurij depēdet ex scia mēdaci.
Periurū an sit semper peccatum mortale z de multiplici periurio. nota di. xxxix. e. li. 3. in solutione et ad argumēta.
Periurium coactum semper est peccatum z an aliq

modo excusetur. nota di. xxxix. j. li. 3. p totum.
Periurū scdm qd qñ est z quare tali piurio qd re non est di. xxxix. c. li. 3. in solutione.
Periurū ex ioco sine deliberatiōe an sit mortale et periurū deliberate factū qd est officiosū an sit magne culpe di. xxxix. e. li. 3. ad arg^o pme qōis. bñ nō.
Periurium qre pot^o ponit^r in dēterminatiōe sub quito pcepto scde qz sub scdo mādato pme tabule cū mī sumit nomē dei inuaniū z an sit ptra deū vel pximū di. xxxix. a. li. 3. p totum.
Permissio d^r qrtuor mōis di. xlvij. c. li. 1. ad scdm.
Permissio. nota qz differēnt^r permissio est de minoribus bonis z signū volūtatis diuine respectu mali et ai permittit malū qd directe tunc velit de^o. nota di. xxvi. m. li. 4. ad tria prima argumēta.
Permissio an sit mali z qre permittit scdm veniam ac^o mīmonial^r cū nō sit mal^o di. xxxi. e. 2. li. 4. p r.
Permissio mali nō est volūtas bñpla citi qz beneplacitum nō ponit respectū nisi ad bonū. nota ad tertium di. xlvj. d. li. 1.
Permissio z pceptū nō potest esse respectu eiusdem. nota de spolijs egyptiorū di. xlvij. c. li. 1. ad scdm.
Permissio. nota quare nihil sit ptra permissionē z tamen aliquid sit ptra pceptum z ptilium z phibitionē di. xlvij. c. li. 1.
Permissione aliqd fieri non semper est iustum dist. xxxij. g. li. 4. in solutione.
Permissio in nouo testamēto respectu mioz bōi an fuit pceptū i veteri vt mīmonū di. xxvi. m. li. 4. ad
Perplexus an qd sit pplexus habēs of- (vltimū ficiū corrigēdi si ipse fuerit in eodē pctō. no di. xix. s. li. 4. ad vltimum.
Perseuerātia accipit^r multiplici^r sz permātio in actu z ppositum acruale perseuerādi z etiā donū perseuerante qd est virtus v^l aliqd iunctum virtuti z p perseuerātia q est arcūstātia pcti z hec duplex di. xvi. d. 2. li. 4. ad quartū.
Perseuerātia dupl^r d^r di. xxxvi. b. li. 3. ad qrtū. z ibi dē an sit v^l donū z an sit necessario cū qlibz v^l tute
Perseuerātia an sit v^l us. nota q tripl^r d^r perseuerantia ad vltimū di. iij. o. li. 2.
Perseuerātia an aggrauat peccatum. nota. di. xvi. e. 2. li. 4. ad duo penultima.
Perseuerantia in peccato aggrauat peccatum z facit duo in peccato di. xvi. d. 2. li. 4. ad quartū.
Per se opponit^r duobz scz ei qd d^r per alterū z ei qd ē per accidens di. xxxij. f. li. 1. in solutione.
Perfone diffinitio data a boetio nō puenit diuisi humanē noia ibi posita scdm vsum loquēdi di. xv. v. a. li. 1. ad primū.
Persona diffinit^r diuersis diffinitionibz z nota ad lō gum explicationē in solu. di. xv. v. a. li. 1. z silt^r in oibz dubijs eiusdem materie.
Persona vt sufficiēter diffinit^r requirit^r vt addat^r in diuidua. z an xps fm q hic homo sit persona z an psona bñ interpretat^r quasi per se sonans dist. x. c. li. 3. per totum.
Persona nota quare additur in diuidua in diffinitōne persone z an dicat solam negationē. nota in solutione scdi dubij z silt^r tertij di. xv. a. li. 1.
Persona pprie dicit^r substātia supposita nō singulari pprietate in qua scdm existentie modū admittit^r numer^o vt numer^o substātia separata. nota. immedie te an solu. ad primū di. xxxij. b. li. 1.

Persona. Ad rationē psonae facit tantū existere per se
fm modū realis nature et ideo verius est psona i di
uinis vbi nō diuiditur ab alia sed distinguitur di.
xxv. b. li. I. ad primū.
Persona significat substantiā s; etiā importat pprieta
tem distinguētem. q; deus. et substantia absq; essentia
non faciūt ideo tres dicimus psonas et nō tres sub
stantias. nota di. xxiiij. f. in solu.
Personae constitutio est ex eo q; fit p se vnū scdm qd cū/
q; existentie modū in natura intellectuali ad tertiu
dist. xxiiij. a. li. I.
Persona q; persona sit nō requirit vtrū sint vna sb
stantia vel plures. nota di. xxiiij. f. li. I. ad scdm.
Personae perfectiuum an consistit in negatione eo q;
indiuuū vltimū est et completiuum psonae di. xxv.
b. li. I. ad tertiu s; in accidētib; exp̄ssius hoc dictū est
Persona. nota quid psona dicat per totā solu. et alia
di. xxiiij. d. li. I.
Personae nomē dignitatem sonat nature siue officii
um cōiter tū dignitatē nature et quare idiuuū ir/
rationalium nō dicitur psonae di. xiiij. J. li. I.
Personā maximā habet cōpositionē. nota argumē
tum p̄mū et ei^o solu. di. xxiiij. a. li. I.
Persona consistit pprietas dist. iij. c. 2. li. I.
Persona differt a supposito. re nature ypostasi sba
et indiuuū. nota totū di. vi. b. li. 3.
Persona an differt a natura scdm intelligentie rōes
et aliqd subest huic intelligentie di. xxiiij. b. li. I.
Persona natura est aliqd psonae vl' re vt in inferio
ribus vel modo intelligēdi vt in supiorib; dist. xxv.
a. li. I. ad quintū. nota argumētū silt.
Personae in inferiorib; diuiduntur ab inuicē p substantiā
forme et nature. nota ad quintū di. xxij. g. li. I. p to.
Persona et ypostasis quō sūt relatiua di. v. c. li. I.
Persona nō differt aliqua differētia ab essentia. no
ta di. v. a. li. I.
Persona siue substantia supposita in creaturis diuer
sitatez aliqū rei habet ad naturā cuius est siue sb
qua est in diuinis autē est diuersitas tū scdm mo
dum intelligēdi et ideo ponit obliquus ille substan
tiue i differētiōe psonae. nota bñ di. xxv. a. li. I. ad 3^m.
Persona magis pprie ē in diuinis q; in humanis. no
ta in solu. di. xxv. a. li. I.
Personae vt psonae sūt. nota q; accidūt eis ad tertiu
et ad quartū di. a. li. I.
Persona an sit nature act^o vl' ipa natura di. viij. e. li. I.
Personarū cōgnitio in diuinis in via haberi nō pot
magis autē huius qōnis difficultas in pria soluet
di. xxiiij. c. li. I. in solutione.
Persona in diuinis nō significat substantiam vel pprie
tatem et nota diffinitionē psonae atq; opiniones octo
de persona inter quas octauā venerabilis albert^o
cōmendat et explanat ad longum auctoritatib; et ex
emplis. nota totū di. xxiiij. b. li. I.
Persona cū essentia in diuinis nō faciūt aliquā cōposi
tionem di. v. a. li. I.
Persona an sit essentia. nota solu. di. xxiiij. a. li. I.
Persona quelibet i diuinis an sui cā sit. no. di. ix. d. li. I.
Personā in diuinis faciunt tria scz pprietas in spē de
terminata et q; sit pprietas origis et q; habeat oppo
sitionē relatiuā ad oē id qd distinguit dist. x. m. li. I.
Personae in diuinis non ponunt inequalitatem quia
vnum summum bonū sūt di. I. li. 2.
Personae in diuinis an re cōueniūt et ratione distin

guuntur ecōta autē in inferioribus vbi psonae sim
pliciter sūt plura. et nota quid est distingui ratione.
di. xxv. g. li. I. in scda solutione.
Personae in diuinis licet sint sibi idē in substantia tū
vna non est alia. nota bñ ad tertiu di. xxiiij. a. li. I.
Personae in diuinis sūt res di. I. li. I.
Persona an sit pprietas essentiae q; pprietas. nota ad
scdm di. xxiiij. c. li. I.
Persona an pot dici ens in diuinis di. viij. e. li. I.
Persona nō est vl' in diuinis. nota sol. di. xxiiij. e. li. I.
Personae diuinae nō possunt esse ples q; tres rōe ostē
ditur quātū pot humanū ingenū di. x. m. li. I.
Persona et notio idē sūt nō tū qd puenit vni puenit et
alteri. nota ad vltimū di. xxiiij. g. li. I.
Personae tres nō debent dici vni^o dei s; q; sint vnus
essentiae vel sbe di. iij. f. 2. li. I. ad primū dubium.
Personas pot^o dicimus vni^o essentiae q; vni^o dei et si
militet personas dicim^o vnā essentiae vel eiusdē es
sentiae et non ex eadem essentia. nota di. xxv. f. li. I. in so
lu. et ad primū.
Persona an in trib; personis sit indiuisibilitas natu
re et an pnt dici vnus dei et q; sint essentiae si cur vni^o
essentiae et an pnt dici vna essentia est triū personarū
di. xxiiij. c. li. I. nota solutionē et ad argumēta.
Personae in diuinis pprium est hoc q; est ad alterum
nisi impediēte simplicitate nature. nota ad scdm.
dist. xxiiij. a. li. I.
Personae diuinae pprie nō differūt ab inuicem sed di
stinguntur q; distinctio min^o dicit q; differentia.
nota ad primū di. xix. q. li. I.
Personae diuinae nō differūt numero q; simpl'r sūt nu
mero di. xix. q. li. I. in solutione. nota totū valde ber
ne que sunt causa numeri et an forma substantia vel
accidentalis et psequētia ibidem.
Personae distinguitur a psona in diuinis reali distin
ctione q; res est essentiale et personale di. v. a. li. I.
Persona. personae non sunt distincte scdm intellectu
tantū. nota ad tria vltima argumēta di. xxiiij. e. li. I.
Persona. nota an dicat relationē vel nō di. xxij. f. li.
I. nota solutionem.
Persona an trib; personis diuinis numerat substantia
ita q; in illis sint tres substantiae vel tantū vna di. xx/
iiij. c. li. I. per totum vide.
Personae in diuinis sunt simul natura quia non est
ibi aliud esse personae et aliud relatiui; relatiua autē
sunt simul natura di. xij. a. li. I.
Personae cōitas in diuinis nō est sed nature tantum
di. xxv. d. li. I. per totum.
Persona quelibet diuina est in alia fm idēprietatem
nature di. xv. k. li. I.
Personae in trinitate nō habēt esse in potētia vt pes i
subiecto vl' alia ps in suo roto di. xix. l. li. I. ad tertiu
Persona pdicatur de tribus nō vt ens de ratioe tri/
um nec pdicatur per accidens sed vt idem subie
cto di. xxiiij. e. li. I. ad p̄mū ibidē nota ad scdm et ad
tertium et in alijs solutionib; argumētoz.
Persona in diuinis habet se ad trinitatē duob; mo
dis q; duo dic trinitas. nota bñ ad vl. di. xix. g. li. I.
Persona et trinitas significat pprietas et in se clau
dūt relatiua. nota ad p̄mū di. xxij. a. li. I.
Persona vt dicit aliqd nō dicit nisi essentia et supōit
eandē et cōnotat distinctiōē qnq; vnā qnq; plures
q; ex hac opinioe sequeretur heresis. nota ergo qd
sit di. xxv. c. li. I.

Persona diuina, nota q̄ quedā dicunt̄ de p̄sonis diuinis singulariter quedā etiā vt negationes que negationem nō impōrāt di. xiiij. l. li. p̄mi.

Persona vna nominata in diuinis an alie semper intelligitur di. iij. c. li. 3.

Personis diuinis attribuitur singule potentie per attributionē alicuius cōuenientie licet singule p̄sonē impmūt singulas potentias indiuisibiliter dist. iij. v. lib. I.

Persona in p̄sona ē triplex incōicabilitas scz vniuer salis particularis assumptibil' vbi nota q̄ circa substantiam quā signat p̄sona non ponitur numerus, di. xxiiij. f. li. I. ad sc̄dm

Personae due vel tres nō sunt maius aliqd̄ q̄ vna in diuinis di. xix. g. li. I. in solutione.

Persona, hoc nomen persona an est cōe tribus dist. xxiiij. c. li. I. in solutione.

Persona filij nō d̄r a patre di. iij. c. li. I.

Persona nō est cōposita cū tñ realis significet ei inesse p̄prietates, nota p̄ considerationē notabile ad primū et ad sc̄dm di. xxiiij. c. li. I.

Persona, nota aliud significat in singulari et aliud in plurali, z nota quid si significet z quid supponit ad vltimū di. xxv. d. li. I.

Persona, cū querit̄ quid tres p̄sone, nota qd̄ querit̄ in illa qd̄e an essentia vel aliqd̄ aliud, nota solutionem primā di. xxv. g. li. I.

Personae diuine an pueniat assumere z vnire euz dicat qd̄ incōicabile, nota p̄ totū di. v. c. li. 3.

Persona repugnat vnibilitati, p̄pter tria, nota totuz bene di. v. o. li. 3.

Persona nō est assumpta a filio dei q̄ intellectus nō capit z multa absurda sequeretur, nota p̄ totū dist. v. m. lib. 3.

Persona xpi an sit cōposita z si sic quid dicat cōpositio an p̄p̄ue accipiatur, nota solutionē primū dubij, di. vi. e. lib. 3.

Persona, nota q̄ differeret est i diuinis z i angelica natura z in humanis ad sc̄dm di. xxiiij. a. li. I.

Persona an sit vniuoce in diuinis z in creaturis, nota vbi sit p̄ prius et p̄ posterius an in deo vlt̄ creaturis, nota di. xxv. b. li. I. in solu. ad primū z in p̄cedenti solutione.

Persona vna nō mag' fruimur q̄s alia di. i. b. li. I.

Personis fruimur in quātū idem sunt cum summo bono di. i. l. li. I.

Persona an inficiaturā per originale pctm̄, nota totum di. xxxi. a. lib. 2.

Persona q̄libet p̄siderat̄ duplici' scz sc̄dm se z sic facere pot̄ quicquid vult qd̄ nō cedit in p̄iudicium sui alio mō vt mēbrū cōitatis zc. z nō p̄r trahere matrimonij cū hz p̄uatū votū castitatis sup se dist. xxxviiij. p. li. 4. quasi ad penultimū.

Persona peccās aggrauat pctm̄ vt ep̄s mag' q̄s laicus z tñ in actu meriti nō plus meret̄ ceteris paribus z vñ hoc p̄ouenit q̄ plus peccat in dignissimo statu existēs cū tñ sc̄dm pctm̄ qd̄qd̄ hz se p̄ accūs ad actum hoc nihil p̄fert actui vt si statuarius sit albus vel niger nihil p̄fert q̄ eliciat actū bene vel male; et nota q̄ p̄sona est nomē dignitatis s̄m scientiā z naturam di. xvi. d. lib. 4. ad quintū argumentū z alia vsq̄ ad octauū inclusiue.

Personae dignitas attendit̄ s̄m scientiā z dignitatem nature z quō grauat pctm̄ z nō auget meritū, nota

di. xvi. d. lib. 4. ad quintū z ad cetera vsq̄ ad octauū inclusiue.

Personae aliquae p̄hibent matrimonialiter p̄iugi, nota rōnē di. xxvij. g. li. 4. ad quartū.

Personae trahentes infimonij nō sunt eque legitime pro omni tpe, nota p̄pter membrum concupiscentie sc̄dm morbos aliquos q̄ varieban' sc̄dm tpe dist. xxiiij. a. li. 4. ad tertū a fine.

Personalitas nō sumit̄ a qualibet p̄prietate sed a p̄prietate magis sc̄dm existētie modū di. xxiiij. c. lib. I. ad penultimū.

Personalem distinctionē quare nō faciūt alie potentie q̄ intellectus z volūtas cū tñ sine alie potentie in intellectu naturali natura di. x. b. lib. I.

Personalitate abstracta a diuina natura an possit sibi aliqd̄ vnire vel assumere, nota totū di. v. b. li. 3.

Personalitate abstracta an maneat hypostasis, nota ad tertium di. xxvij. d. li. I.

Personalia adiectiua an dicant̄ de notionibus di. xxxiiij. g. li. I. in solu. z ad argumenta.

Personalia adiectiua an vicini' aliquo modo se habeant ad notiones q̄ pueniunt cum ipis sc̄dm rōez nota solu. z ad argumenta di. xxiiij. b. li. I.

Personalitas, nota q̄ requirit cōpositionē z q̄ non z quare di. xxiiij. a. li. I. ad primū.

Personalitas in xpo an conferat singularitatē p̄sone diuine tñ si natura humana dimittit̄ a vbo hec diuisio p̄ accūs p̄ferret singularitatē ipi nature sicut z patet de aialib' annulosis di. v. m. lib. 3. ad argumenta vsq̄ ad finem.

Personalitas in xpo nō est ex parte humane nature sed ex supposito diuino in quo subsistit natura humana, nota totū bene di. ij. e. li. 3.

Personalis discretio an pueniat angel' z qd̄ facit discretionē p̄sonalem in deo angelo z homine, nota p̄ totum di. iij. e. li. 2.

Peruersi q̄ sint z q̄re difficult' corrigū' i. ph. p. p̄ma

Peruersitas recti ordinis ē volūtas mala di. in prohe. parte p̄ma.

Peruersitas rōnalis creature in appetēdo beatitudinē nō debito mō, no. i. q̄ p̄sistit i solu. di. v. c. lib. 2.

Peruersitas, nota q̄ facit mortale z q̄ veniale z ois p̄uersitas ex eo est q̄ fruimur vtendis di. xxxiiij. s. li. 4. ad octauū.

Pestis quadruplices notant̄ z quas sūt quadruplices modi suffragiorū: z nota que magis valent di. xlv. b. li. 4. p̄ totum.

Petr' nolebat xpm̄ pari nec tñ infidel'; volebat tñ genus humanum redimi z ex quo fuit motus z q̄ nō peccat in hoc mortali' z an sc̄dalizabat xpm̄ cū dixit vade retro. di. xvij. e. 3. li. 4. ad sextū.

Petrus cecidit quo ad actū separationis a charitate nō aut̄ quo ad p̄positū miserendi, nota quasi ad penul. di. xxxi. a. li. 3.

Petrus an fecerit p̄fessionē vs̄ sola p̄ritio suffecerat et s̄m magdalena di. xvi. c. li. 3. ad tertū.

Petr' p̄fessio nō legit̄ sic nec illi' satisfactio nec tñ ob hoc sequitur q̄ nō sit cōfessus vel q̄ nō satisfecit cū s̄m ius naturale nō admittit di. xvi. l. 2. li. 4. i solu.

Petrus z magdalena si nō sūt p̄fessi, nota quare di. xvi. m. li. 4. ad primū.

Petrus ter interrogat̄ de amore p̄pter triplicē circūstantiā quā amor debet habere di. x. a. li. I.

Petrus an sit magis dilectus a christo q̄s iohannes

nota ad sextum di. xxi. m. li. 3.
Petrus excōicando anamā z saphirā sine correctiōe
fraterna pmissa an benefecit z sūt religiosi ipsuz in
hoc imitantes di. xix. x. lib. 4. ad vltimū.
Petrus reprehensus fuit a paulo de obseruāria le-
galium. nota qre di. iij. f. li. 4. ad penultimū.
Petrus miles meruit ope bono male facto. nota so-
lu. di. xvij. a. li. 3.
Pharisei ceci facti sūt amantes primatum di. xxx. g
lib. 4. ad vltimum.
Phylantropia quid sit z quō fit in eo hypocrisis z
an sit maior q̄ in alijs opibz di. xij. r. 2. li. 4. ad penl.
Philosophi ponētes felicitatem in bono honesto
nō dilexerūt bonū honestum nisi ꝑcupiscentie amo-
re z nō nō amicitie di. iij. s. lib. scđi ad scđm.
Philosophi ignorauerūt deū per rationes natura-
les di. iij. a. li. 1.
Philosophi pauci inueniuntur errasse circa hoc q̄
deus est vnus sed circa attributa multos errores
dirisse inueniuntur di. iij. a. li. primi.
Philosophi quidā licet quedā attributa cognouēst
ipsius dei nō tamē rectam habuerūt cognitionem
di. iij. b. li. primi.
Philosophi nō potuerūt ductu naturalis rationis
cognitiones habere determinatā de trinitate scđm
ꝑria psonarum. ꝑter tria di. iij. n. li. primi.
Philosophi magis appropinquabāt cognoscēdo pa-
tri z filio sub rōe deitatis z sub ratione verbi q̄ sub
rōne patris z filij. nota rōnes di. iij. n. li. primi.
Philosophi magis defecerūt in cognitiōe spūssancti
q̄ filij di. iij. n. ad vltimū li. 1.
Pietas sūt duo p̄stituta z quo differt a māsuetu-
dine z misericōdia di. xxxv. s. li. 3. per totū.
Pietas multipliciter dicit̄. nota solu. di. ix. b. li. 3. z
alia que sequuntur.
Pietas politica z gratuita differt dist̄in. xv. n. lib. 2.
4. ad vltimum.
Pietas citius z leuī⁹ liberat aliquē a pctō q̄ aliqd
aliud di. xlv. c. li. 4. ad quintū.
Pietas donū z virtus differt z quare noīatur eodē
noīe di. xxxiij. b. li. 3. ad sextū ibidē q̄ pietas virtus
et pars iusticie.
Pietas donū quid sit z an sit i patria z quot modis
sumitur pietas z si dicat̄ ꝑ prius z posterius i hīs
modis z si q̄q̄ pertinet ad iusticiā z q̄q̄ ad mise-
ricordiam z in quo differt a misericōdia z si ordinatur
q̄q̄ ad māsuētudinē z actus ꝑcipuus pietatis q̄s
sit di. xxxv. p. li. 3. per totum.
Pietas an sit vnū donū vel plura cum habeat ples
actus z quis sit act⁹ ꝑncipalis pietatis vt est donū
nota totū di. xxxv. r. li. 3.
Pietas doni ꝑncipalis actus est bñuolenter z sine
querela bonū optare z facere oibz di. xxxv. q. li. 3. in
solu. z ibidē ad argumēta q̄ pietas ꝑut est donū per
miscetur cū māsuētudine z mīa z in quibz misericōdia z
pietas differt z quare pietas habet duplicē pmissi-
onem scz q̄ nūc ē z future vt ap̄ls dicit̄ sūt z de alijs
actibz q̄ ei accidūt. nota totū ibidem.
Pietatis actus in via z in patria quis sit cum habe-
at vt videt̄ actū multiplicem quē nota di. xxxv. q. li.
tertij per totum.
Pietatis act⁹ in patria relinquit̄ ex illo que est vie ꝑ
modū premij. nota ad vltimū. di. xxxv. q. li. 3.
Piscēs inter aues computantur. nota ad vltimū

di. xv. f. lib. scđi.

Plangere d̄z peccator virtutē q̄ interim caruit et
ingritudinē di. xvi. d. 2. li. 4. ad quinqz vltima arg⁹
Plante noīe vt spine q̄ sunt facte z an fuerunt
ante pctm di. xiiij. k. lib. 2.

Plante cum sūt animate quare nō ꝑninent ad orna-
tū sicut stelle q̄ aīare nō sūt. nota ꝑ ro. di. xiiij. J. li. 2

Plantarum ꝑductio. nota qd̄ exigit z qd̄ ad aīalis ꝑ-
fectū ad hoc q̄ ꝑducat̄ in solu. di. xiiij. J. li. 2.

Plantans z rigans. nota qualiter vnū dicitur i so-
lu. di. xxxi. n. li. primi.

Plato didicit patres z filium nō ductu naturalis
rationis sed ex libris moysi di. iij. n. li. primi.

Platonici preferendi sūt alijs ꝑhis q̄z deum vnū
cognouerūt di. iij. a. li. primi.

Plenitudo duplex notatur scz stat⁹ z salutis ꝑma
per ꝑsilio z obseruātiā significat̄ alia ꝑ sacra q̄bus
gratia datur ad plenitudinē salutis xpiane similr z
alia. notandum de plenitudine scz sufficientie z ꝑ-
ꝑie di. vij. a. li. 4. ad ꝑmū z ad obiectionē sequentem

Plenitudo multiplex notatur circa illud verbū. Cū
venit plenitudo r̄pis. nota solu. ꝑ rotū di. i. c. li. 3.

Plenitudis r̄ps quattuor bz noīa. nota di. i. c. z. f. li.
tertij per totum.

Plenitudo gratie in r̄po multiplex notatur vna fuit
ab instanti ꝑceptionis sue; alia vero nō. nota totuz
di. xiiij. f. lib. 3.

Pluralitas z multitudo nō idem dicūt. nota ad
sexum di. xxxv. J. li. primi.

Pluralem numerū vt habeat aliqd̄ nomē qd̄ requi-
ritur di. ij. p. li. 1.

Pluralitas siue multitudo triplex assignat̄. nota be-
ne de ideis an sūt ples di. xxxv. r. li. 1. ad tertium

Pluralis numer⁹ ad ꝑlalem numer⁹ adiectiōe nō exi-
gitur pluralitas rei quā signat̄ in diuis licet cōtin-
gat̄ in inferioribz z hoc ꝑ accūs di. ix. g. li. 1.

Pollutio nocturna an impedit cōionem z q̄e mo-
dis sit z si impedit q̄q̄z q̄ diu est abstinendū a cōio-
ne z an pollutus sine pctō mortali possit ꝑo alio ce-
lebrare vt vitaret pctm mortale in illo ꝑ q̄ celebrat
di. ix. k. li. 4. ꝑ totū in tribz q̄onibz nota.

Pollut⁹ quare ꝑ. xiiij. horas reordinat̄ vt cōicare
possit di. ix. k. li. 4. ad scđam q̄onem.

Pondus qualr accipitur cū d̄z oīa fecit deus i nu-
mero pondere zc̄ di. iij. k. li. 1.

Ponere animā quid sit vt r̄ps dixit z quare nō di-
xit pono corpus z an ꝑueniat persone ponere aīam
di. xxi. b. li. 3. ꝑ totum.

Pompas exequiaz oībus facere nō debemus s̄
iustis malis aut̄ si sūt pctm est qz sepultura azini di
gni sūt di. xlv. k. li. 4. per totum.

Pontifices inungunt̄ nō sicut reges z pontifices
veteris testamenti erant ibi reges nūc aut̄ non sic
et q̄ nostri ꝑntifices sūt regales z vmbra fuit sacer-
dotiū pontificū veteris le. di. xiiij. b. li. 4. ꝑ totū.

Porte quattuor notant̄ scz inferni paradisi ꝑur-
gatorij z celi z an sint clauēs ad illas. no. dist. xvij.
c. li. 4. ad tria vltima.

Posse duplex notatur scz ex potentia z hoc anīa
habet ex creatione z est aliud posse ex habitu et hñ
habitus multiplicat̄ vt patet de virtutibz donis
beatitudinibus z fructibus. nota ad primum z ad
solu. ꝑncipalem di. xxxiij. b. li. 3.

Posse ꝑꝑie causatur tribus modis. nota ad primum

di. xliij. g. lib. 2.
 *Possere esse quare plus differat q̄ esse et qd̄ est dist. iij. e. 2. li. 1.
 *Possere magis quis dicitur nota solu. ad argumenta dist. vij. b. lib. 2.
 *Potentes vero in donis gr̄e sum⁹ per donū intellectus et affectus. nota di. xvi. a. li. 1.
 *Possere aiarū sanctarū est in donis intellect⁹ et affect⁹ di. xv. v. 2. li. 1.
 *Possere gnare an sit aliqd̄ vel ad aliqd̄ di. vij. b. li. 1.
 *Possere gnare filiū an sit aliqd̄ posse v̄l ad aliqd̄ posse nota so. di. xx. d. li. 1. nota ad argumēta singula sol.
 *Potest ne aliqd̄ p̄f qd̄ nō potest sp̄sūlance⁹ dic q̄ nō. di. xv. d. lib. 1.
 *Possere malum nō est pars libertatis nisi p̄ accidens. di. xliij. f. li. 2. ad vltimum.
 *Possessio. nota qualiter sumit̄ in diffinitione eternitatis di. vij. g. li. 1.
 *Possessio an sit tantū rerū extrinsecarū qz dicit eterna sapientia dñs possedit me di. ij. q. li. 1.
 *Possessiuū nomen si habet pluralem numerū nō p̄pter hoc suum primatiuum habebit vt socraticus et socrates di. 2. p. li. 1.
 *Possideri a demōibz quid sit di. vij. f. li. 2. nota irrationibz pro veritate.
 *Possibile duplex notat̄ in solu. di. xliij. f. li. 1.
 *Possibile an simplr̄ dicat̄ scdm̄ cas supiores v̄l inferiores. nota solu. di. xliij. f. li. 1.
 *Potentia est in deo nō scdm̄ om̄e genus cause. qz nō scdm̄ genus cāe material̄ vt probat̄ rationes pro veritate an̄ conclusionē et etiā vt conclusio explānat. nō. tm̄ in p̄clusionē qualiter efficiens et formal̄ causa sit di. xx. a. li. 1.
 *Potentia nec actiua nec passiua. p̄p̄e sunt in deo di. vij. a. lib. 1.
 *Potentia et act⁹ an sint in deo di. vij. a. li. 1.
 *Potentia dei an sit infinita. nota sol. et p̄mas rōnes di. xliij. b. li. 1.
 *Potētia dei actiua q̄ est infinita nō pōt demonstrari in effectu creato. nota ad quartū. di. xliij. a. li. 1.
 *Potentia dei semp̄ est in actu s̄z nō in actu qui ē effectus. nota ad tertiuū di. xliij. a. li. 1.
 *Potentia infinite pueniūt quinqz. nota di. I. a. li. 3. in rōnibz pro veritate in principio.
 *Potentia dei nō fuit limitata qn̄ potuisset res meliores fecisse tā quo ad esse substāciale rebz nō suppositis q̄z etiā quo ad esse accidētale res ipsas tā exntes. nota solu. di. xliij. b. li. 1.
 *Potentia dei an possit finiri quo ad actus vel nō. nota p̄ totum di. xliij. c. li. 1.
 *Potentia in diuinis nō est distincta nisi per actū di. vij. b. lib. 1.
 *Pater et fili⁹ q̄z differenter habēt vnā potētiā generandi di. vij. b. li. 1.
 *Potētia vna in deo est et tm̄ in inferioribz que sūt exemplata nō ynuocantur potentie sed distinguuntur. nota ad sextā ratiōē.
 *Potentia dei imutabilis est licet aliter potuisset ali qua fecisse q̄z fecit. nota totū di. xx. b. li. 3.
 *Potentia sua deus an semp̄ possit qd̄ potuit. nō. totum di. xliij. f. li. 1.
 *Potentia sua de⁹ an potuit bonū vniuersitat̄ istius melius facere q̄z fecit. nota solu. di. xliij. c. li. 1.
 *Potētia diuina an eq̄tur scie. nota totū. di. xliij. e. li. 1.

*Potentia dei nota quō amplior est q̄z sciētia et sciētia q̄z volūtas nō scdm̄ q̄ essentialr̄ p̄siderant̄ sed quo ad obiecta ad extra di. I. k. li. 3. ad scdm̄.
 *Potentia ostendit̄ in creatiōe in generatiōe autē p̄p̄ietas di. vij. c. li. 1.
 *Potentia et sapientia om̄i dīf̄ maxima in eductiōe ex nihilo et in gradibz nature et tertio in p̄iūctiōe nature rationalis cū deo. nota di. i. a. li. 3. in rōnibz p̄ veritate.
 *Potētia infinita nō sufficienter ostēdit̄ in effectu creato s̄z in ente aliquo increato qual̄ est incarnatio di. I. a. li. 3. i rōnibz pro veritate in p̄ncipio.
 *Potentia multa subsunt que nō subsūt voluntari in diuinis di. vij. a. li. 1.
 *Potentia dei an nō pōt nisi qd̄ iustum ē et bonū est fieri. nota per totū di. xliij. a. li. 1.
 *Potentia dei an pōt facere q̄ nec bonū nec iustum est fieri et an pōt facere iustū vel p̄ter aut p̄iusticiā dist. xliij. d. li. 1. per totum.
 *Potentia dupl̄ p̄sideratur scz ordinata et absoluta di. xx. b. li. 3. per totum.
 *Potentia duplex notat̄ absolutaz ordinata. nota bene di. xliij. o. li. 4. ad scdm̄ et an cā de potentia dei ordinata sit vere causa sui effectus.
 *Potentia disposita et indisposita quid sit et an in deo di. vij. b. li. 1.
 *Potētia scia et volūtas an erigūtur ad a gens perfectissimū. nō. ad sextū di. xxxv. c. li. 1. et ad arg⁹ seq̄n.
 *Potentia fundatur in materia quā tamē non denominat sed hypostasim. di. xvij. g. li. 1.
 *Potentia q̄z diuersimode est nature et ypostasis di. vij. g. li. 1.
 *Potentia in diuis cū accipit̄ fm̄ vnā cōem rationem tunc abstrahit a potentia creandi et a potētia generandi et puenit tribz p̄sonis di. vij. d. li. 1.
 *Potentia gnandi et creandi nō efficiat̄ alia cū cōiungitur ac u generādi et actu creandi s̄z tm̄ hz aliū modum significādi di. vij. d. li. 1.
 *Potentia ad posse generare et ad posse creare an vni uoce dicatur di. vij. d. li. 1.
 *Potentia an pater et filius et spiritus sanctus sint eq̄les in potentia. nota di. xx. d. li. 1. nota solu. et rationes pro veritate ante solu.
 *Potentia attribuit̄ patri. p̄pter p̄ncipiū rationem et h̄mōi ratio p̄ncipiū nō facit patrē potentiorē di. xx. d. lib. 1. ab quintū.
 *Potentia p̄ posse nō distinguit̄ filius a patre nec spiritus sanctus nec ecōuerso di. vij. c. li. 1.
 *Potētia operādi et gnandi et spirādi an i deo sint vni us rationis. nota solu. primā di. xx. b. li. 1. Ibidem nota q̄ sit p̄or scdm̄ rōnem et i sc̄a solu.
 *Potentia generandi quō scdm̄ aliquā rationem sui est quid et scdm̄ aliquā rationem sui est ad aliquid di. vij. b. li. 1.
 *Potētia in diuinis scdm̄ q̄ abstrahit̄ a gnare et creare est aliqd̄ nō ad aliqd̄ di. vij. d. li. 1.
 *Potentia qua p̄f potuit gnare et filius gnari an eadem sit di. vij. b. li. 1.
 *Potentia attribuit̄ patri triplici rōe et an filio etiam attribuit̄ potētia di. xxxij. e. li. 1. ad penl̄.
 *Potentia gignendi an est in patre et filio et qualr̄ dist. vij. g. li. 1.
 *Potentia generandi in patre in diuinis non deficit. di. vij. e. li. 1.
 *Potentia generandi qualiter scdm̄ medium inf̄ pu-

re essentialē z pure psonale scdm rationē intelligen
di di. viij. b. li. I.

Potentia spiratiua nota q scdm modū significandi ē
mediū inter essentialē z personā qz radix est essentialē z
actus est persone vñ potentia cū actu etiā i actu ac
cepta mediū est scdm aliqd ipsi⁹ tenēs rationē vñ⁹
et scdm aliqd rōnē alteri⁹ di. xi. c. li. I.

Potentia creandi nō pōt creature cōicari. nota totū
quare di. xliij. o. lib. 3.

Potentia materic nō est oīno idē cū materia. no. an
sit materia vel forma di. xxvi. f. li. I. ad septimum.

Potentia fm essentialē suam nō plus qrit qz q ipsa sit
pncipiū trāsmutariōis. nota ad pmiū di. xliij. a. li. I.

Potentia passiuā habet sp cōpleri p aliqz potētiam
actiuā naturalē di. xi. f. li. 4. i argumētis pme qōis

Potentia aliqd esse in aliqd qd sit z nō est aliq potē
tia materialis in natura qn habeat aliquā potētā
vnā in natura agentē z cōplentē zc. di. xi. d. li. 4. ad
vltimū scde qōis. ibidē nota de duplici potētia pro
pinqua z remota.

Potentia actiua an aliquid supponat puta potētā
passiuā in quā agat vt dicit pbs z an hoc sit pfectio
nis nota ad pmiū.

Potentia actiua philosophice qrit sibiectū z q actio
nē ei⁹ recipiat b ē de ipfectiōe ei⁹ di. viij. a. li. I.

Potentia ē de picipuis nature di. xx. d. li. I. ante solu.
in ratione p veritate.

Potentie anime q imaginē cōstituit nō impediunt se
mutuo di. iij. a. 2. li. I.

Potentie aie an sint quasi qdam extrinseca a natu
ra aie recepta. nota caute di. iij. n. li. I.

Potentie aie quasi sunt aie sbitāiales z etiā conse
quentes esse dist. iij. e. li. I.

Potentie sūt sbitāiales ipsius aie di. iij. e. 2. li. I. ad qrtū.

Potentie ipsius aie dimēsiue nō distāt inter se dist. iij.
d. 2. li. I. ad quartū.

Potentia intelligēdi nō tm̄ est intelligentia sed etiā
memoria z voluntas di. iij. v. li. I.

Potentia intelligēdi aliter z aliter dicitur memoria z in
telligentia di. iij. v. li. I.

Potentie eiusdē nō est reflecti sup actū z obiectum.
no. duplices potētias z de qb̄ intelligit di. xvij. c. li. I.

Potentia duplex nota scz potētia habēte morozem
in natura z potentia obediētiālis. nota ad vltimam
questiōē di. xvij. f. li. 2.

Potentia duplex notatur q est in potētia ad actum
et q ē in agere alia q nō ē in potētia ad actū nisi scdm
q actus est effect⁹. no. di. xliij. a. li. I. ad scdm.

Potentia duplex nota scz pure passiuā z material
potentia alia est coactiua z est inchoatio forme dis.
xliij. c. li. 4. ad quartū z qsi ad vltimū.

Potentie duplices sūt scz ad esse producenduz et ad
opera cōsequētia esse z qualr diuersimode radi
cantur di. viij. b. li. I.

Potentia. nota qd naturalis potētia vl̄ impotētia et
vnde significat z q sequit naturā z qz caracer nō ē
dicendus natural potētia di. vi. c. li. 4. in argumē
to quinto z sexto.

Potentie quedā sūt z tm̄ nō exercent sine impotētia z
ideo deo nō pueniunt. nota p totū di. xliij. b. li. I.

Potentia quedā aie qualr sūt an esse rei z quedam
post. nota bñ di. iij. b. 2. li. I. in solu. scde questiōis.

Potentia agēs p necessitate nature nō ē potentior
q ea que agit p libertatem di. xvij. s. 2. li. 4. ad 5^m

nota de spūali potētia z naturali q potētior sit.

Potentia nō omīs perficitur suis actibz. nota de spī
ritus sancto q donū est di. xvij. b. li. I.

Potentia. anie ordo qualr sit z qualr vna pponit si
bi aliā di. iij. g. 2. li. I. in solu.

Potentiarū ordo q ad act⁹ acq̄sitos qz sit. nota di.
iij. g. 2. li. I. in qōe post solutionē.

Potentia nō cōponit cum potētia ad perficiendū ter
ciam di. I. J. li. I.

Potentie distinguitur z diffiniunt p actus z tm̄ non
ponitur in gñe actū necessario di. viij. b. li. I.

Potentie in rōnali creatura puta angelo ad agendū
duplicē hnt ordinē. quedā em̄ potētē hnt ordinem
in deum vt memoria intelligētia z voluntas quedā
aut ad opa vt libez arbitriū. nota sol. dis. iij. b. li. 2.

Potentie dnt spē z in hīs q spē dnt vt libez arbitriū
in hoie nō est eiusdē spēi cū illo qd est in angelo. no.
totū di. xxv. e. li. 2. p totum.

Potentia vna pōt simul moueri ad diuersa obiecta
vt dicitur de iustificatiōe impij in quo est mot⁹ libez ar
bitriū in deū z i pēni di. xvij. b. li. 4. ad argumenta.

Potentia vna exite in actu alia ab actu abstrahit
nō tm̄ in oibus verū est qz qñ act⁹ ordinari sūt super
idē obiectū vna nō ipedit aliā sz iuuat di. iij. a. li. I.

Potentie vni⁹ pnt esse ples act⁹ scdm bñ esse z scdm
qz p greditur ad pfectionē sz tm̄ nō hz nisi vni⁹ actuz
sbalem qz vni⁹ materie ē vna forma. nota solu. z ad
argumēta di. xix. c. li. 2.

Potentia vna z eadē nō mouet plibz motibz siml di.
xliij. J. 2. li. 4. ad tertium.

Potentia z actus duplices sūt di. I. J. li. I.

Potentie actiue an suos act⁹ pfecte sūt di. viij. d. li. I.

Potentie actiue nō hnt diffiniri p actus nisi sicut p
us diffinit per poster⁹ di. viij. b. li. I.

Potentie passiuē perficiuntur p suos actus z nō acti
ue. nota di. viij. d. li. I.

Potentia anterior nisi fuerit in actu an post posset ef
fe in actu di. xxvi. b. li. 4. ad vltimū.

Potentia vna expedit aliā sicut z vna virtus aliam
et vna grā aliā di. viij. e. li. 4. ad tertium pme qōis.

Potentia creata cū sit finita. an ḡ habebit actuz vltra
quē nō pōt. nota bñ di. xvi. n. 2. li. 4. ad vltimū

Potentias infinitas nō oportet esse. ppter act⁹ infinit
tos di. xvij. c. li. I. nota de duplici potētia.

Potentie inferiores suscepiibiles sūt virtutis scdm
q pncipāt rōez practicā. no. ad 7^m di. xxxix. a. li. 2.

Potentie superiores influunt fructiōē in inferiores di.
I. t. lib. I.

Potentia obediētie an aliqd addat sup rei sbam di.
xi. d. lib. 4. ad scdm z tertium pme qōis.

Potentia moriendi. nota quō semp ē i hoie siue ho
mo sit in statu in q pōt mori z nō mori siue in statu i
quo necesse sit ipm mori vl̄ etiā i statu in quo nō pot
est mori i solu. ad arg⁹ di. xix. c. li. 2.

Potentia peccandi an sit potētia vel impotētia. nota
per totū sub distinctiōibz multis di. xliij. a. li. 2.

Potentia peccandi an sit a deo vel nō. nota p totum
dis. xliij. b. li. 2.

Potentia peccandi an sit pās z an sit in xpo. nota sb
f. z. g. di. xvij. li. 3.

Potentia peccandi an sit vna vel plures. nota totū
di. xliij. c. li. 2.

Potentia multiplex notatur scz auctoritatis in
uocationis excellentie ministerij z cooperationis z